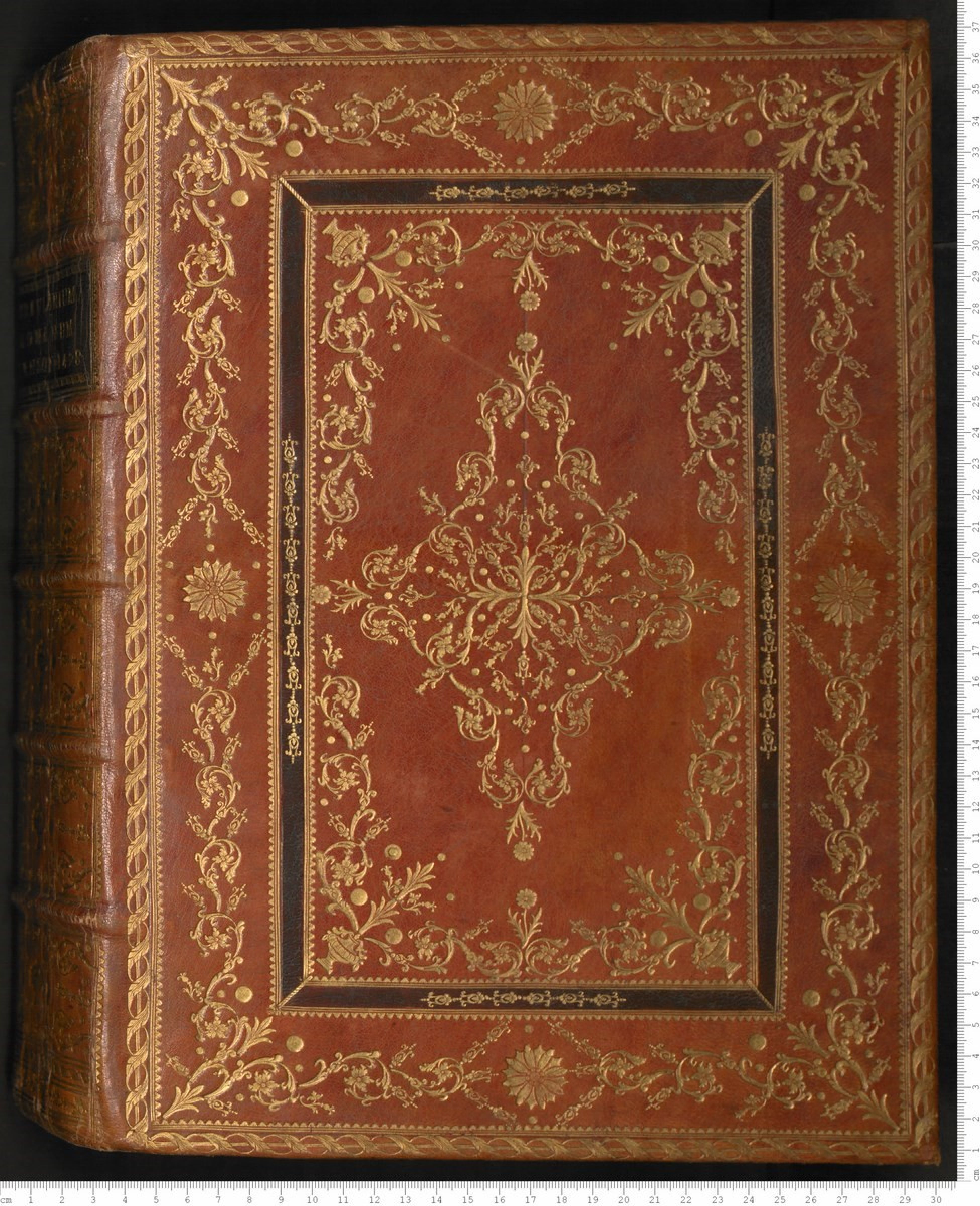
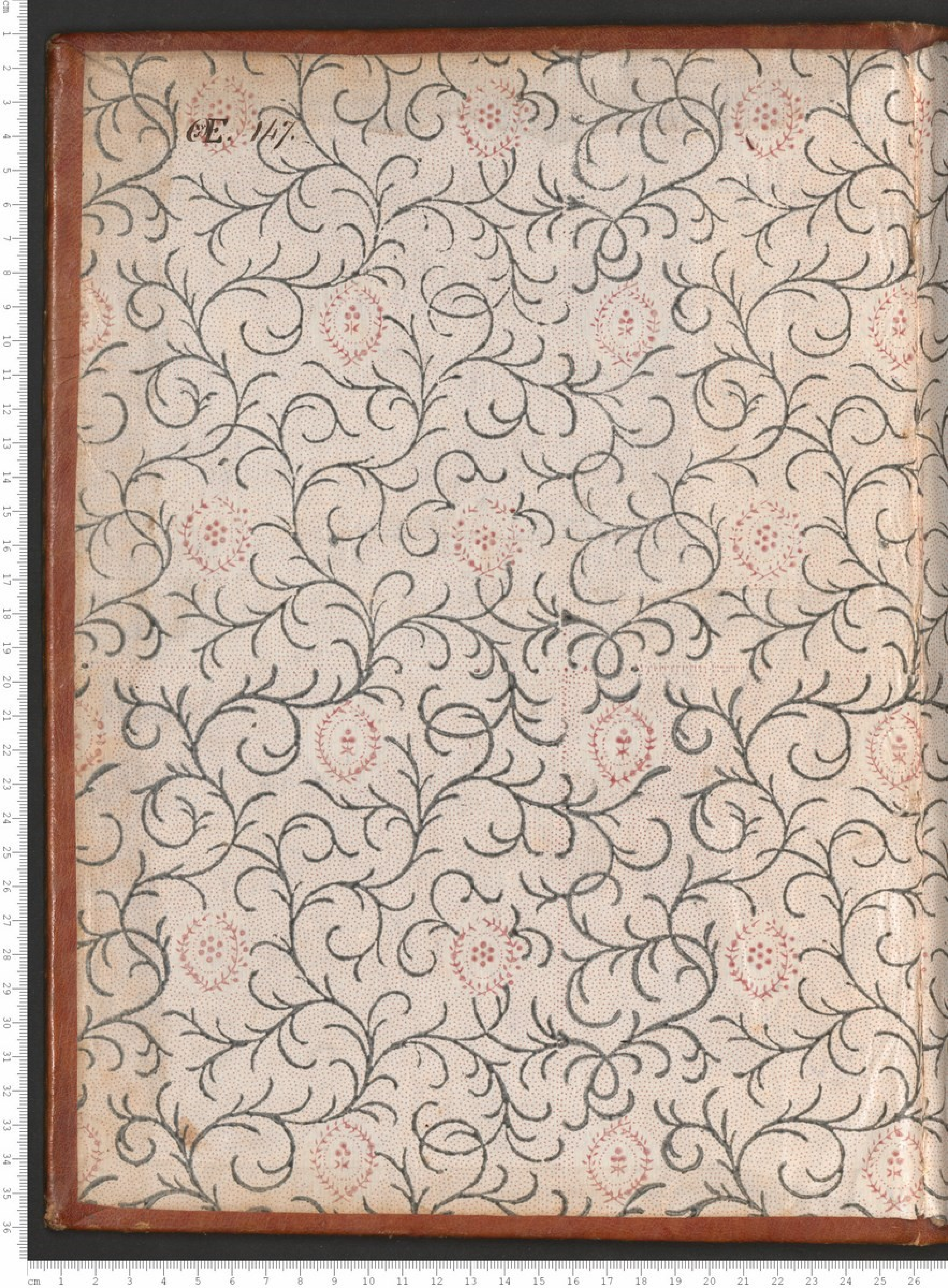
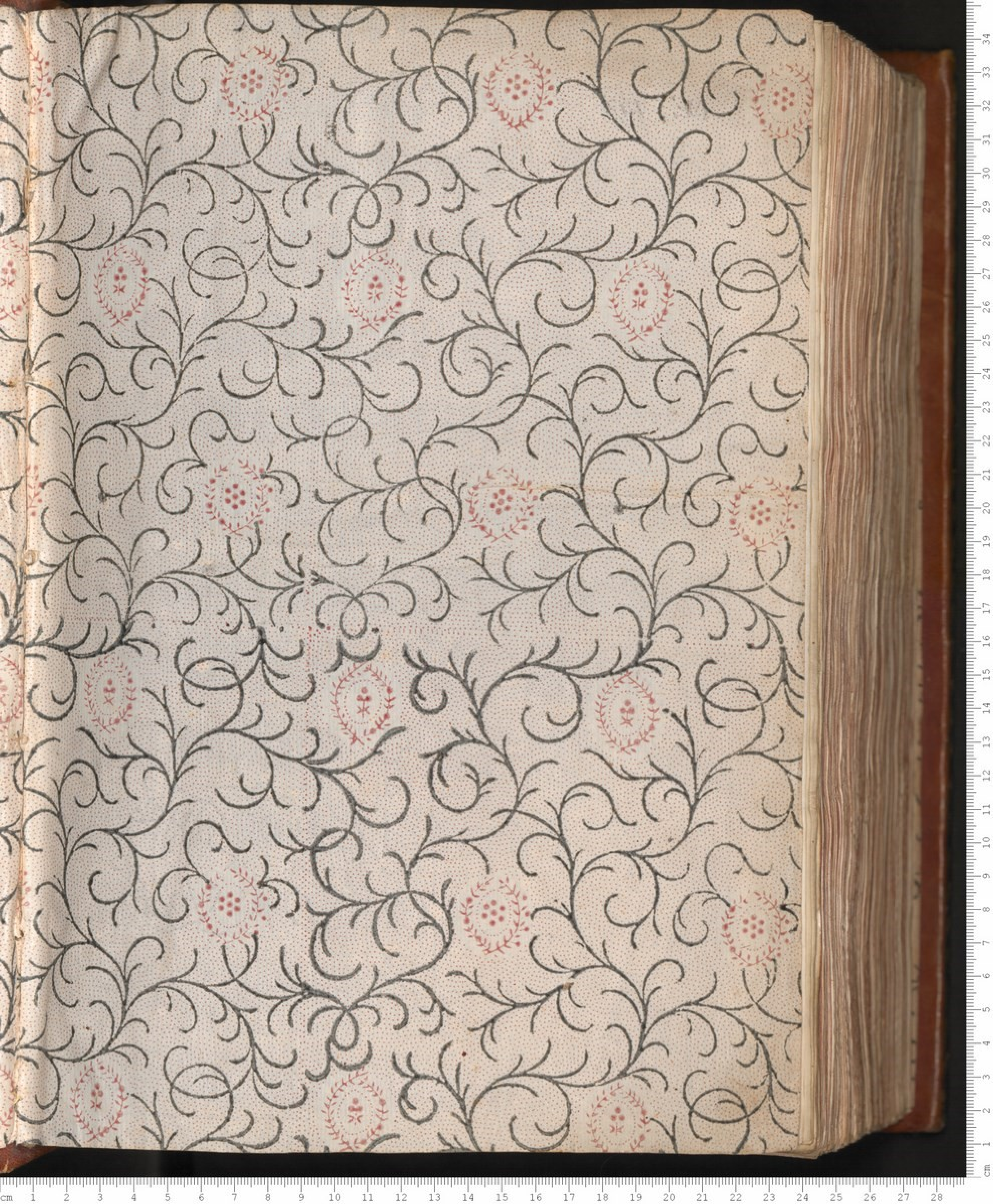
BREVIARIUM
ROMANUM
IENSON·1478

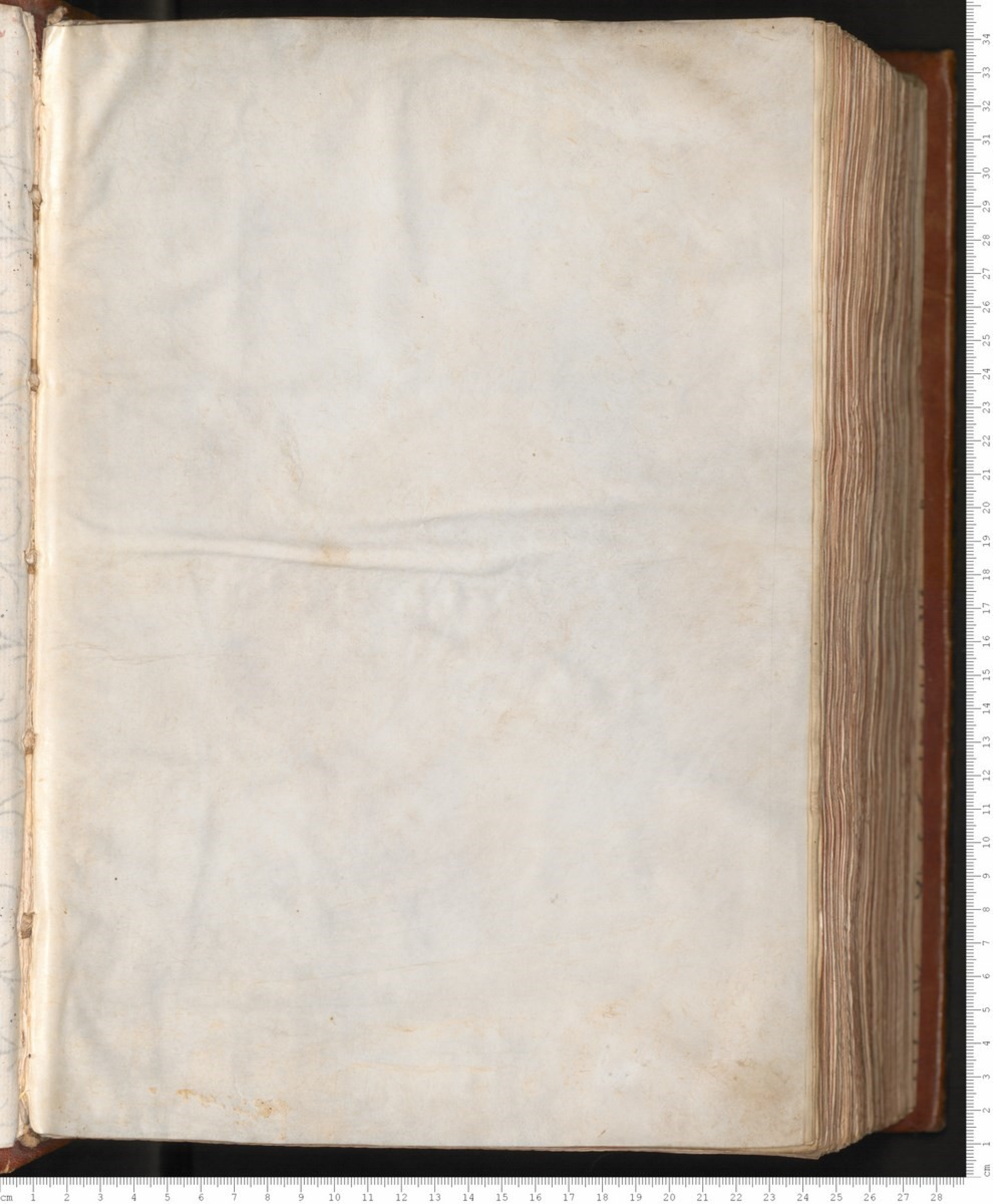

Œ. 147.

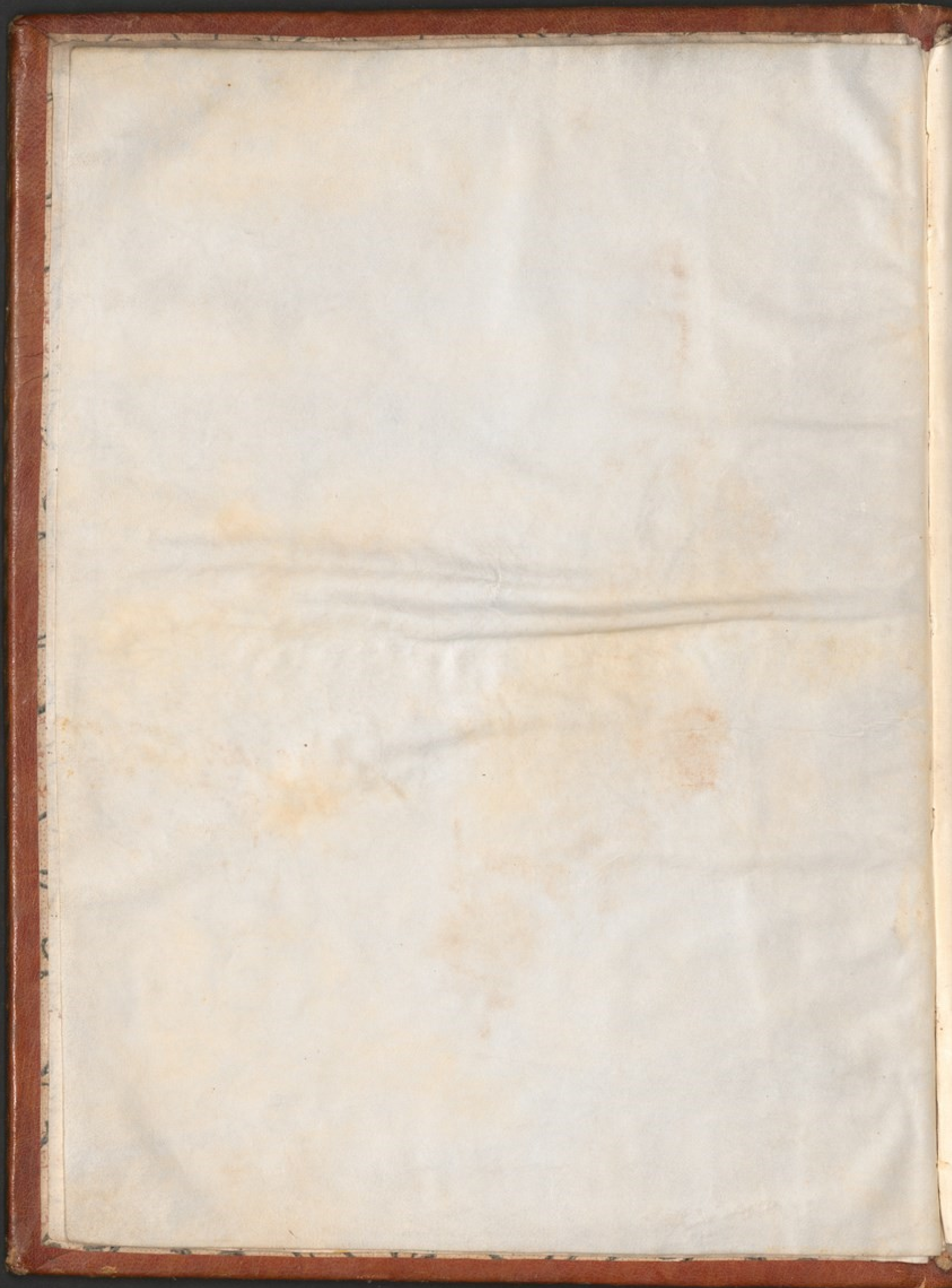

Œ. 147.

BREVIARIUM ROMANUM

Huius opis cor-
rector extitit Ge-
orgi⁹ d' spatharijs
p̄sbyterorum minimus:
impressor uero Nico-
laus ienson galli-
cus: hac nr̄a tem-
pestate impressorum
princeps: Quo circa
op⁹ ipressum in
florentissima
urbe uenetiarum
est.

Anno dn̄i
xp̄i. cccclxxviij.
Sisto. iiij. pō-
ti. max. rome
Petri sedem
regente. An-
drea uendra-
mino inclyto
principe uene-
tijs pricipan-
te.

BREVIARIUM ROMANUM.
SIXTI. IV.

Venetijs. 1478. pag. 40.

Annus habet. xij. menses. hebdomadas. lij. τ diez unum: τ habet dies .ccc.lxv. τ horas. vi.

Aureus nu̅erus	KL		Januarius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xvi. dies uero octo.
iii		Januar.	Circu̅cisio d̅ni duplex maius. Et s̅cti basilij epi τ ɔfes. Et s̅cte martine v̄- 75.
	b	iiij no	Octaua sancti stephani semi duplex ginis τ martyris.
xi	c	iij no	Octaua sancti ioannis semi duplex.
	d	pri͞d no	Octaua innocentum semi duplex.
xix	e	nonis	
viij	f	viij id⁹	Epiphania domini duplex maius A festo stelle numerando persice lu- 78.
	g	vij id⁹	nam. Post quadraginta dies ibi septuagesima fiat. Et si bisextus fuerit
xvi		vi id⁹	supradatur unus. Si cadit in lucem domini suppone sequentem.
v	b	v. id⁹	
	c	iiij id⁹	Sancti pauli primi heremite confessoris.
xiij	d	iij id⁹	Sancti igini pape τ martyris. 257.
ij	e	pri͞d id⁹	
	f	idib⁹	Octaua epiphanie semi duplex. Et sancti hillarij epi τ confessoris.
x	g	xix kl	Februarij. Sancti felicis in pinc. presbyteri τ martyris. 257
		xviij kl	Sancti mauri abbatis τ confessoris. Sol in aquario.
xviij	b	xvij kl	Sancti marcelli pape τ martyris. 258.
vij	c	xvi kl	Sancti antonij abbatis solen̄e generaliter. 258.
	d	xv kl	Sancte prisce uirginis τ martyris. 259.
xv	e	xiiij kl	Sanctorum martyrum marii marthe audifax τ abacum. 259.
iiij	f	xiij kl	Sancti fabiani pape τ martyris τ sebastiani martyris. 260.
	g	xij kl	Sancte agnetis uirginis τ martyris semi duplex. 261.
xij		xi kl	Sanctorum martyrum vincentij τ anastasij. 262.
i	b	x kl	Sancte emerentiane uirginis τ martyris. 263.
	c	ix kl	
ix	d	viij kl	Conuersio sancti pauli apostoli duplex minus. 264.
	e	vij kl	
xvij	f	vi kl	Sancti ioannis chrisostimi epi τ confessoris.
vi	g	v kl	Sancte agnetis secundo. 265. Claues. xl.
		iiij kl	
xiiij	b	iij kl	Sancti geminiani episcopi τ confessoris.
iij	c	pri͞d kl	S̅ctoꝝ martyꝝ cyri τ ioa̅nis. Tra̅sla. s̅ci marci eua̅geliste duplex min⁹.

Aureus nu̅erus	KL		Februarius. habet dies. xxviij. Luna. xxix. et quando e̅ Bisextus habet dies. xxix. Luna. xxx. Nox habet horas. xiiij. dies. x.
	d	februar.	Sa̅cti ignatij epi martyris et Brigide uirginis. 266
xi	e	iiij no	Purificatio beate marie uirginis duplex maius. 267.
xix	f	iij no	Sancti blasij episcopi τ martyris. 269.
viij	g	pri͞d no	Sancti gilberti confessoris. Et sancti simonis prophete.
		nonis	Sancte agathe uirginis τ martyris semi duplex. 269.
xvi	b	viij id⁹	Sancte dorothee uirginis τ martyris.
v	c	vij id⁹	

Ad usum Caroli Cardinalis Borromaei

	d	vi	id⁹	
xiij	e	v	id⁹	Sancte apolonie uirginis ꝛ martyris.
ij	f	iiij	id⁹	Sancte scholastice uirginis.
	g	iij	id⁹	Sancti guilielmi episcopi ꝛ confessoris.
x		priđ	id⁹	
	b	idib⁹		
xviij	c	xvi	kl'	Martij. Sancti ualentini presbyteri ꝛ martyris. 270.
vij	d	xv	kl'	Trãslatio sancti antonij de padua. Et scoꝝ faustini ꝛ iouite martyrum.
	e	xiiij	kl'	Sancte iuliane uirginis ꝛ martyris Sol in pisce.
xv	f	xiij	kl'	
iiij	g	xij	kl'	
		xi	kl'	
xij	b	x	kl'	
i	c	ix	kl'	
	d	viij	kl'	Cathedra sancti petri duplex minus. 270.
ix	e	vij	kl'	Sancti gerardi episcopi ꝛ martyris. Uigilia.
	f	vi	kl'	Sancti matthie apostoli duplex minus. Locus bisexti.
xvij	g	v	kl'	
vi		iiij	kl'	
	b	iij	kl'	
xiiij	c	priđ	kl'	

Aure⁹ nūer⁹ KL Martius habet dies.xxxi. Luna.xxx.
Nox habet horas.xij. Dies uero.xij.

iij	d	Martij		
	e	vi	no	
xi	f	v	no	
	g	iiij	no	
xix		iij	no	
viij	b	priđ	no	
	c	nonis		Sanctaꝝ perpetue ꝛ felicitatis v. ꝛ mar. Et sci thome de aquino confes. 272.
xvi	d	viij	id⁹	
v	e	vij	id⁹	Sanctoꝝum quadraginta martyrum.
	f	vi	id⁹	
xiij	g	v	id⁹	Claues pasce.
ij		iiij	id⁹	Sancti gregorij pape ꝛ confessoris duplex minus. 272.
	b	iij	id⁹	
x	c	priđ	id⁹	
	d	idibus		Sancti longini martyris.
xviij	e	xvij	kl'	Aprilis.
vij	f	xvi	kl'	Sancti patritij episcopi ꝛ confessoris.
	g	xv	kl'	Sancti anselmi episcopi ꝛ confessoris. Sol in ariete.
xv		xiiij	kl'	Sancti ioseph confessoris.
iiij	b	xiij	kl'	
	c	xij	kl'	Sancti benedicti abbatis ꝛ confessoris duplex minus. Equinoctium. 272.

xij	d	xi	kl	Post festū sancti bn̄dicti ubicūq3 quartadecima luna uenerit: ibi in do-
i	c	x	kl	minica proxima resurrectio domini celebratur.
	f	ix	kl	
ix	g	viij	kl	Annūciatio beate marie duplex maius. 274.
		vij	kl	
xvij	b	vi	kl	
vi	c	v	kl	
	d	iiij	kl	
xiiij	e	iij	kl	
iij	f	prid	kl	

Aure(us) nūer(us)		KL		Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. x. Dies uero. xiiij.
	g	Aprilis		
xi		iiij	no	
	b	iij	no	
xix	c	prid	no	
viij	d	nonis		Sancti vincentij confessoris ordinis predicatorum.
xvi	e	viij	id	
v	f	vij	id	
	g	vi	id	
xiij		v	id	
ij	b	iiij	id	
	c	iij	id	
x	d	prid	id	
	e	idibus		
xviij	f	xviij	kl	Maij. Sanctoꝝ tiburtij valeriani ⁊ maximi martyrum. 275.
vij	g	xvij	kl	
		xvi	kl	Sancti isidori martyris.
xv	b	xv	kl	Sancti aniceti pape ⁊ martyris. 275. Sol in tauro.
iiij	c	xiiij	kl	
	d	xiij	kl	
xij	e	xij	kl	
i	f	xi	kl	
	g	x	kl	Sanctorum sotheris pape ⁊ martyris. et gaij pape ⁊ martyris. 275.
ix		ix	kl	Sancti georgij martyris generale solēne.
	b	viij	kl	
xvij	c	vij	kl	Sancti marci euangeliste duplex minus. Letanie maiores. 278.
vi	d	vi	kl	Sanctoꝝ cleti pape ⁊ martyris. ⁊ marcellini pape ⁊ martyris. 278
	e	v	kl	
xiiij	f	iiij	kl	Sancti uitalis martyris.
iij	g	iij	kl	Sancti petri martyris de ordine predicatorum.
		prid	kl	Sancti Sigismundi martyris.

Aure⁹	KL			Maius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
nūer⁹				Nox habet horas. viij. Dies uero. xvi.
xi	b	Maij		Sanctorum apostolorum philippi ⁊ iacobi duplex minus. 279
	c	vi	no	Athanasij episcopi ⁊ confessoris.
xix	d	v	no	Inuentio scte crucis duplex min⁹. Et sctoꝝ alexādri euētij theodoli et iuuenalis martyris. 280. 282.
viij	e	iiij	no	Sancti floriani martyris.
	f	iij	no	Sancti gothardi episcopi ⁊ confessoris.
xvi	g	prid	no	Sancti ioannis ante portam latinam duplex minus. 283.
v		nonis		
	b	viij	id⁹	Apparitio sancti michaelis semi duplex. 284.
xiij	c	vij	id⁹	
ij	d	vi	id⁹	Sanctorum martyrum gordiani ⁊ epimachi. Sctī iob ꝯfessoris. 285.
	e	v	id⁹	
x	f	iiij	id⁹	Sanctorum martyꝝ nerei archilei atqꝫ pancratij. 286
	g	iij	id⁹	
xviij		prid	id⁹	Sancti bonifacij martyris.
vij	b	idib⁹		Sancti isidori martyris.
	c	xvij	kl	Junij. Ubaldi episcopi ⁊ confessoris.
xv	d	xvi	kl	Translatio sancti bernardini de ordine minorum.
iiij	e	xv	kl	Sol in geminis.
	f	xiiij	kl	Sancte potentiane uirginis. Et sancti petri celestini confessoris.
xij	g	xiij	kl	Sancti bernardini confessoris.
i		xij	kl	
	b	xi	kl	
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvij	e	viij	kl	Translatio sancti francisci. Et sancti urbani pape ⁊ martyris. 287
vi	f	vij	kl	Sancti eleutherij pape ⁊ martyris. 287.
	g	vi	kl	Octaua sancti bernardini. Et sancti ioannis pape ⁊ martyris. 287.
xiiij		v	kl	
iij	b	iiij	kl	
	c	iij	kl	Sancti felicis pape ⁊ martyris.
xi	d	prid	kl	Sācte petronille ꝟginis. Et sāctoꝝ martyꝝ cancij: cāciani: ⁊ cancianille

Aure⁹	KL			Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.
nūer⁹				Nox habet horas. viij. Dies uero. xvi.
	e	Junij		Sancti secundi martyris.
xix	f	iiij	no	Sanctorum martyꝝ marcellini ⁊ petri atqꝫ erasmi.
viij	g	iij	no	
xvi		prid	no	
v	b	nonis		
	c	viij	id⁹	
xiij	d	vij	id⁹	
ij	e	vi	id⁹	
	f	v	id⁹	Sanctorum martyrum primi ⁊ feliciani. 288.

x g iiij id⁹
iij id⁹ Sancti barnabe apostoli duplex minus. 289.
xviij b prid id⁹ Sanctoꝝ martyꝝ basilidis. cyrini. naboris ꝛ nazarij. 289
vij c idib⁹ Sancti antonij confessoris de ordine fratrum minorum. de Padua. 290.
d xviij kl Julij
xv e xvij kl Sanctorum martyꝝ uiti ꝛ modesti atqꝫ crescentie. 290.
iiij f xvi kl
g xv kl Sol in cancro.
xij xiiij kl Sanctoꝝ martyꝝ marci ꝛ marcelliani. 291.
i b xiij kl Sanctorum martyrum geruasij ꝛ prothasij. 292.
c xij kl Octaua sancti antonij. Et sancti siluerij pape ꝛ martyris. 292.
ix d xi kl
e x kl Sancti paulini episcopi ꝛ confessoris.
xvij f ix kl Uigilia.
vi g viij kl Natiuitas sancti ioannis baptiste duplex maius. 293.
vij kl Apparitio beati marci euangeliste.
xiiij b vi kl Sanctorum martyrum ioannis ꝛ pauli. 295.
iij c v kl
d iiij kl Sancti leonis pape ꝛ confessoris. 296. Uigilia.
xi e iij kl Sanctorum apostolorum petri ꝛ pauli duplex maius. 297.
f prid kl Cõmemoratio sancti pauli apostoli duplex minus.

Aure⁹ nũer⁹ KL Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. viij. Dies uero. xvi.
xix g Julii Octaua sancti ioannis baptiste semi duplex. Scti martialis apli.
viii vi no Uisitatio sãcte marie uirginis duplex mai⁹. Et sctoꝝ martyꝝ ꝓcessi et martiniani. 299.
b v no
xvi c iiij no
v d iij no
e prid no Octaua apostolorum petri ꝛ pauli duplex minus.
xiij f nonis
ii g viii id⁹
vi id⁹ Octaua uisitationis beate marie uirginis duplex minus.
x b vi id⁹ Scoꝝ martyꝝ. vii. fratꝝ. Et scaꝝ rufine ꝛ secũde. sci patniani epi ꝛ ꝯfes. 306.
c v id⁹ Sancti pii pape ꝛ martyris.
xviii d iiii id⁹ Scoꝝ martyꝝ naboris ꝛ felicis. Scaꝝ martyꝝ hermacore ꝛ fortunati. 306.
vii e iii id⁹ Sancti anacleti pape ꝛ martyris. 306.
f prid id⁹ Dies caniculares.
xv g idibus Sanctorum martyrum quirici ꝛ iulite.
iiij xvii kl Augusti
b xvi kl Sancti alexii confessoris ꝛ marine uirginis.
xii c xv kl Sancte symphorose cũ. vii. filiis suis mar. 306. Sol in leone.
i d xiiii kl
e xiii kl Sancte magarite uirginis ꝛ martyris.
ix f xii kl Sancte praxedis uirginis. 307

	g	xi	kl	Sancte marie magdalene semi duplex. 307.
xvij		x	kl	Sancti apolinaris episcopi τ martyris. 308.
vi	b	ix	kl	Sancte christine uirginis τ martyris. 309. Uigilia.
	c	viij	kl	Sancti iacobi apl̄i duplex minus. Et sancti christofori martyris. 309.
xiiij	d	vij	kl	Sancte anne. τ sancti pastoris presbyteri τ confessoris.
iij	e	vi	kl	Sancti pantaleonis martyris.
	f	v	kl	Sanctoꝝ martyrū nazarij. celsi. uictoris. τ innocentij. 310.
xi	g	iiij	kl	Sancte marthe ꝟ. τ sctoꝝ marty. simplicij faustini τ beatricis martyris. 310.
xix		iij	kl	Sanctoꝝ martyrum abdon τ senne. 311.
	b	prid	kl	Sancti fantini ꝯfesso.

Aurei nūeri		KL		Augustus habet dies. xxxi. Luna. xxix.
				Nox habet horas. x. Dies uero. xiiij.
viij	c	Augusti		Sancti petri ad uincula duplex minus. τ sctoꝝ mar. machabeorum. 311.
xvi	d	iiij	no	Sancti stephani pape τ martyris. 313.
v	e	iij	no	Inuentio sancti stephani protomartyris. 314.
	f	prid	no	Sancti iustini presbyteri τ martyris.
xiij	g	nonis		Sancte marie de niue duplex maius. τ sancti dn̄ici confessoris. 315. et 317.
ij		viij	id	Transfiguratio dn̄i duplex ma⁹. et sctoꝝ mar. sixti felicissimi et agapiti. 317
	b	vij	id	Sancti donati episcopi et martyris. 320.
x	c	vi	id	Sanctorū martyrū ciriaci largi et smaragdi.
	d	v	id	Sancti romani martyris. Uigilia. 321.
xviij	e	iiij	id	Sancti laurentij martyris duplex maius. 321.
vij	f	iij	id	Sanctorum martyrum tyburtij et susanne.
	g	prid	id	Sancte clare uirginis. 324.
xv		idibus		Sancti hyppoliti et sociorū eius martyrū. s. cōcordie mar. 325.
iiij	b	xix	kl	Septēbris. Sancti eusebij presbyteri et confessoris. 325. Uigilia.
	c	xviij	kl	Assumptio beate marie uirginis duplex maius. 327.
xij	d	xvij	kl	
i	e	xvi	kl	Octaua sancti laurentij martyris semi duplex.
	f	xv	kl	Sancti agapiti martyris. Sol in uirgine.
ix	g	xiiij	kl	Sancti lodouici epi et confes. ordinis minorum.
		xiij	kl	Sancti bernardi abbatis et confessoris.
xvij	b	xij	kl	
vi	c	xi	kl	Octaua scte marie duplex min⁹. et sctoꝝ mar. timothei hypoliti et symphoriani. 334.
	d	x	kl	Uigilia.
xiiij	e	ix	kl	Sancti bartholomei apostoli duplex minus.
iij	f	viij	kl	Sancti lodouici confessoris regis francorum. 334.
	g	vij	kl	Octaua sancti lodouici epi et ꝯfes. et scti zepherini pape et martyris. 334.
xi		vi	kl	
xix	b	v	kl	Sācti augustini epi et ꝯfessoris duplex min⁹. et hermetis martyris. 334. et 335.
	c	iiij	kl	Decollatio sancti ioannis baptiste semi duplex. et scte sabine ꝟ. et mar. 336. et seq.
viij	d	iij	kl	Sanctorum martyrum felicis et adaucti. 337.
	e	prid	kl	Sancti felicis presbyteri et confessoris. 337

Aure. nūer.	KL		September habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xij. Dies uero. xij.
xvi	f	Septēb.	Sanctoꝝ martyꝝ. xij. fratrū. Et sancti egidij abbatis. 338.
v	g	iiij no	Sancti antonini martyris.
		iij no	Sanctaꝝ euphemie: dorothee: tecle: ꝛ herasme.
xiij	b	prid no	Sancti moysi confessoris.
ij	c	nonis	
	d	viij id⁹	Sancti zacharie confessoris.
x	e	vij id⁹	
	f	vi id⁹	Natiuitas sancte marie uirginis duplex maius. Et scti adriani martyr. 340.
xviij	g	v id⁹	Sancti gorgonij martyris. 344.
vij		iiij id⁹	Sancti nicholai de tolentino confessoris.
	b	iii id⁹	Sanctorum martyrum prothi ꝛ hyacinthi. 344.
xv	c	prid id⁹	
iiij	d	idibus	cypriani.
	e	xviij kl	Octobris. Exaltatio scte crucis duplex min⁹. Et sctoꝝ mar. cornelii ꝛ. 345.
xii	f	xvii kl	Octaua beate uirginis semi duplex. Et scti nichomedis mar. 347.
i	g	xvi kl	Sanctorum martyꝝ euphemie lucie ꝛ geminiani. 347
		xv kl	Festum sacrorum stigmatum sancti francisci.
ix	b	xiiii kl	Sanctorum martyrum uictoris ꝛ corone. Sol in libra.
	c	xiii kl	
xvii	d	xii kl	Sanctorum martyrum eustachii ꝛ sociorum eius. Uigilia.
vi	e	xi kl	Sancti matthei apostoli ꝛ euangeliste duplex minus. 348.
	f	x kl	Sanctorum martyrum mauricii ꝛ socioꝝ eius. Equinoctium. 349.
xiiii	g	ix kl	Sancti lini pape ꝛ martyris. 349.
iii		viii kl	
	b	vii kl	
xi	c	vi kl	Sanctorum martyrum cypriani ꝛ iustine. 349.
xix	d	v kl	Sancti elzearii confes. Et sanctorum martyꝝ cosme ꝛ damiani. 350.
	e	iiii kl	
viii	f	iii kl	Dedicatio sancti michaelis archangeli duplex maius. 351.
	g	prid kl	Sancti hieronymi presbyteri ꝛ confessoris duplex minus. 353.

Aure. nūer.	KL		October habet dies. xxxi. Luna. xxix. Nox habet horas. xiiii. Dies uero. x.
xvi		Octob.	Sancti remigii episcopi ꝛ confessoris. 354.
v	b	vi no	Translatio sancte clare uirginis.
xiii	c	v no	
ii	d	iiii no	Sancti francisci confes. fundatoris ordinis minorum. 354.
	e	iii no	
x	f	prid no	Sancti magni episcopi uenetiarum ꝛ confesso.
	g	nonis	Sctoꝝ martyꝝ sergii bachi marcelli ꝛ apulei. Et scti marci pape ꝛ ꝯfes. 356.
xviii		viii id⁹	
vii	b	vii id⁹	Sanctorum martyrum dionysii. rustici. ꝛ eleutherii.
	c	vi id⁹	Sancti cerbonii episcopi ꝛ confessoris.

xv	d	v	id⁹	Octaua beati francisci.
iiii	c	iiij	id⁹	
	f	iij	id⁹	
xij	g	pridͦ	id⁹	Sancti calixti pape ⁊ martyris. 356
i		idibus		
	b	xvij	kl'	Nouẽbris. Galli abbatis.
ix	c	xvi	kl'	
	d	xv	kl'	Sancti luce euangeliste duplex minus. 357. et S. Hilarionis Abb.
xvij	e	xiiij	kl'	Sol in scorpione.
vi	f	xiij	kl'	
	g	xij	kl'	Sanctarum vndecim miliũ uirginũ. Et sancti hilarionis abbatis. 357.
xiiij		xi	kl'	
iij	b	x	kl'	
	c	ix	kl'	
xi	d	viij	kl'	Sanctorum martyrum crisanti ⁊ darie. 358.
xix	e	vij	kl'	Sancti euaristi pape ⁊ martyris. 358.
	f	vi	kl'	Sancti Iuonis confessoris. Uigilia.
viij	g	v	kl'	Sanctorum apostolorum simonis ⁊ iude duplex minus. 358.
		iiij	kl'	
xvi	b	iij	kl'	
v	c	pridͦ.	kl'	

Uigilia.

Aureus nũerus KL Nouember habet dies. xxx. Luna. xxx.
Nox habet horas. xvi. dies uero octo.

	d	nouẽbꝛ.		festiuitas omniũ sanctorum duplex maius. Et cesarij martyris. 359.
xiij	e	iiij	no	Cõmemoratio omniũ fideliũ defunctorum ⁊ Iusti marty.
ij	f	iij	no	
	g	pridͦ	no	Sanctorum martyrum uitalis ⁊ agricole. 361.
x		nonis		
	b	viii	id⁹	Sancti leonardi confessoris.
xviij	c	vij	id⁹	Sancti ꝓsilonij episcopi ⁊ confessoris.
vij	d	vi	id⁹	Trãslatio bti lodouici epi ⁊ ꝯfes. Et sctoꝝ martyꝝ quattuoꝛ coꝛõatoꝝ. 362
	e	v	id⁹	Dedicatio basilice saluatoris duplex minus ⁊ Theodori martyris. 362
xv	f	iiij	id⁹	Sanctoꝝ martyꝝ triphonis respicij ⁊ nymphe.
iiij	g	iij	id⁹	Sancti martini epi ⁊ confessoris duplex. Et sancti mẽne martyris. 363. et 36
		pridͦ.	id⁹	Sancti martini pape ⁊ martyris. 365. S. Elisabet Hassiæ. 365.
xij	b	idibus		Sancti britij epi ⁊ confessoris. Homoboni confessoris.
i	c	xviij	kl'	Decembris.
	d	xvij	kl'	
ix	e	xvi	kl'	
	f	xv	kl'	Sol in sagittario.
xvij	g	xiiij	kl'	Dedicatio basilice apostoloꝝ petri ⁊ pauli duplex minus.
vi		xiij	kl'	Sancte helisabeth nec ꝟ. nec marty. Et sãcti põtiani pape ⁊ martyris. 365
	b	xij	kl'	Sancti stephani confessoris.
xiiij	c	xi	kl'	Sancti mauri martyris.

iij d x kl Sancte cecilie uirginis et martyris semi duplex. 367.
c ix kl Sācti clemētis pape et martyris. Et sancte felicitatis martyris. 368. et 370.
xi f viij kl Sancti grisogoni martyris.
xix g vij kl Sancte katherine uirginis et mar. semi duplex et solēne generaliter. 371.
vi kl Sancti petri alexandrini epī et martyris.
viij b v kl Uirgilij episcopi et confessoris.
c iiij kl
xvi d iij kl Sancti saturni martyris. Uigilia.
v e pridi. kl Sancti andree apostoli. duplex minus. 250.

Aureus numerus KL December habet dies. xxxi. Luna. xxix.
Nox habet horas. xvi. Dies uero octo.

xiij f decemb.
ij g iiij no Sancte bibiane virginis et martyris.
iij no
x b pridi. no Sancte barbare virginis et martyris.
c nonis Sancti sabbe abbatis. Bassi episcopi et martyris.
xvij d viij id Sancti nicolai epī et confes. semi duplex et solēne generaliter. 252.
vij e vij id Sancti ambrosij episcopi et confes. duplex minus. 253.
f vi id Conceptio beate marie virginis duplex maius. 254.
xv g v id Proculi episcopi et confessoris.
iiij iiij id Sancti melchiadis pape et martyris. 255.
b iij id Sancti damasi pape et confessoris. 255
xij c pridi. id
i d idibus Sancte lucie uirginis et martyris semi duplex et solēne generaliter. 256
e xix kl Januarij.
ix f xviij kl
g xvij kl
xvi xvi kl Lazari episcopi et martyris. Sol in capricorno.
vi b xv kl
c xiiij kl Solsticium.
xiiij d xiij kl Uigilia.
iij e xij kl Sancti thome apostoli duplex minus. 257.
f xi kl
xi g x kl
xix ix kl Uigilia
b viij kl Natiuitatis dñi nri iesu christi duplex maius. 58.
vii c vij kl Sancti stephani prothomartyris duplex maius. 61
d vi kl Sancti ioannis apostoli et euangeliste duplex maius. 63.
xv e v kl Sanctorum innocentum martyrum semi duplex. 65.
v f iiij kl Sancti thome archiepiscopi et martyris. 67.
g iij kl
iij pridi. kl Sancti siluestri pape et confessoris semi duplex. 72.

.1174.

Indiuidue trinitatis nomine inuocato.
Psalterij ordo iuxta ritum quem nunc
romana seruat ecclesia incipit.
A dominica prima post octauā epipha
nie usqꝫ ad septuagesimaꝫ: ⁊ a kalendis
octobris usqꝫ ad aduētum subscripta in
uitatoria singula singulis dominicis die
bus dicuntur: ita tamen ꝙ si oportuerit
ultimum repetatur.
Inuitatorium primum. Uenite exultemꝰ
domino: iubilemꝰ deo salutari nr̄o. ps̄. Pre
occupemus. Inuitatoriū secundum. Pre
occupemus faciem domini: ⁊ i psalmis iubile
mus ei. ps̄. Uenite. Inuitatorium tertiū.
Quoniā deus magnꝰ dominus: ⁊ rex magnꝰ
super omnes deos. ps̄. Uenite. Inuitatori
um quartum. In manu tua domine: omnes
fines terre. ps̄. Uenite. Inuitatoriū qntuꝫ.
Uenite adoremus dominum: qui fecit nos.
ps̄. Uenite. Inuitatoriuꝫ sextum. Domi
num qui fecit nos: uēite adoremꝰ. ps̄. Uenite
Dominica prima post octauā epiphāie.
Inuitatoriuꝫ. Uenite exultemus domino:
iubilemꝰ deo salutari nr̄o. ps̄. Preoccupemꝰ.
Ab octaua epiphanie usqꝫ ad domini
cam primam quadragesime: ⁊ a kalen
dis octobris usqꝫ ad aduētū domini se
quens hymnus dicitur: Ad nocturnuꝫ.
PRIMO dieꝝ omniuꝫ:
quo mundus extat condi
tus: uel quo resurgēs con
ditor: nos morte uicta libe
ret. Pulsis procul torpo
ribus: surgamus omnes ocyus: ⁊ nocte
queramus piū: sicut prophetā nouimꝰ.
Nostras preces ut audiat: suāqꝫ dexte
ram porrigat: ⁊ expiatos sordibus: red
dat poloruꝫ sedibus. Ut quiqꝫ sacratis
simo: huius diei tempore: horis quietis
psallimus: donis beatis muneret. Iam
nūc paterna claritas: te postulamus affa
tim: absit libido sordidans: omnisqꝫ ac
tus noxius. Ne feda sit uel lubrica: cō
pago nostri corporis: ꝑ quā auerni igni
bus: ipsi crememur acrius. Ob hoc re
demptor quesimus: ut probra nr̄a dilu
as: uite perennis commoda: nobis beni
gne conferas. Quo carnis actu exules:
effecti ipsi celibes: ut prestolamur cer
nui melos canamus glorie. Presta pa
ter pijssime: patriqꝫ compar unice: cum
spiritu paraclyto: regnās per omne secu
lum. Amē. Ab octaua pētecostes usqꝫ
ad kalendas octobris in dominicis die
bus subsequens hy. cum inuitatorio se
quente dicitur: Ad noct. Inuitatorium.
Adoremꝰ dn̄ꝫ: qui fecit nos. ps̄. Uēite. hy.
NOcte surgētes uigilemus ōes: sem
per i psalmis meditemur: atqꝫ uiri
bus totis dn̄o canamus dulciter hym
nos. Ut pio regi pariter canentes: cum
suis sanctis mereamur aulaꝫ ingredi ce
li simul ⁊ beatam ducere uitā. Prestet
hoc nobis deitas beata: patris ac nati:
pariterqꝫ sancti spiritus: cuius reboat in
omni gloria mundo. Amen. In primo
noct. de aduentu añt. Ueniet ecce rex excel
sus ps̄ Beatꝰ uir. ps̄. Quare fremuerūt. ps̄.
Domine quid multiplicati. ps̄. Domine ne i
furore. De psalmista. antiphōa. Seruite.
domino. Sub dicta añt. dicuntur idem
psalmi. Tēpore paschali añt. Alleluia.
Lapis reuolutus est. Et sub dicta añt. di
cuntur psalmi totius primi noct. ⁊ sic in
alijs noct. seruatur idem ordo.
BEATUS uir
qui non abijt in ꝯ
silio impiorum: ⁊
in uia peccatorū
non stetit: ⁊ in ca
thedra pestilētie
nō sedit. Sed in
lege domini uolū
tas eius: ⁊ i lege e
ius meditabitur die ac nocte. Et erit tā
ꝗꝫ ligнuꝫ quod plantatū est secus decur
sus aquarū: quod fructum suum dabit i
tempore suo. Et foliū eius nō defluet:
⁊ oia quecunqꝫ faciet prosperabuntur.
Non sic impij non sic: sed tanꝗꝫ puluis
quē proijcit uentus a facie terre. Ideo
non resurgunt impij in iudicio: neqꝫ pec
catores in cōsilio iustorum. Quoniam
nouit dominus uiam iustorū: ⁊ iter impi
orum peribit. psalmus dauid.

Quare fremuerũt gentes : ⁊ populi
meditati sunt inania. Astiterunt re
ges terre: ⁊ principes ꝯuenerũt in unuз:
aduersus dñm ⁊ aduersus christũ eius.
Dirũpamus uincula eoꝝ: ⁊ ꝓiciamus
a nob iugũ ipsoꝝ. Qui habitat in celis
irridebit eos: ⁊ domin⁹ subsanabit eos.
Tunc loquet̃ ad eos in ira sua : ⁊ in fu
rore suo ꝯturbabit eos. Ego aũt ꝯstitu
tus sũ rex ab eo sup sion mõtẽ sctẑ eius:
predicãs preceptũ eius. Dñs dixit ad me
filius me⁹ es tu: ego hodie gẽui te. Po
stula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditateз
tuã: ⁊ possessionẽ tuã termios terre. Re
ges eos ĩ uirga ferrea: ⁊ tanq̃з uas figuli
ꝯfringes eos. Et nũc reges ĩtelligite: e
rudimini q iudicatis terrã. Seruite do
mio ĩ timore: ⁊ exultate ei cuз tremore.
Apprehẽdite disciplinã : neq̃ñ irascat̃
dñs: ⁊ peatis de uia iusta. Cũ exarserit
in breui ira eius: beati omnes qui confi
dunt in eo. psalmus dauid.

Domine qd multiplicati sũt q tribu
lant me: multi ĩsurgũt aduersũ me.
Multi dicũt aĩe mee : nõ ẽ salus ipsi in
deo eius. Tu aũt dñe susceptor meus
es: gl̃a mea ⁊ exaltãs caput meũ. Vo
ce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me
de mõte sãcto suo. Ego dormiui ⁊ so
poratus sum: ⁊ resurrexi q: dñs suscepit
me. Nõ tiebo milia ppl̃i circũdãtis me:
exurge dñe saluũ me fac de⁹ meus. Qm̃
tu pcussisti oẽs aduersãtes mihi sine cã:
dẽtes peccatoꝝ ꝯtriuisti. Dñi est salus:
⁊ sup pplm tuũ bñdictio tua. psalmus.

Cum ĩuocarẽ exaudiuit me deus
iusticie mee : ĩ tribulatiõe dilatasti
mihi. Miserere mei: ⁊ exaudi oꝛonẽ me
am. Filij hoĩuз usq̃зquo graui corde:
ut qd diligitis uanitate ⁊ queritis mẽda
ciũ. Scitote qm̃ mirificauit dñs sanctuз
suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad
eũ. Irascimini ⁊ nolite peccare: que di
citis in cordib⁹ ũris: ⁊ in cubilib⁹ ũris cõ
pũgimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie
⁊ sperate in dño: multi dicũt qs ostẽdit
nobis bona. Signatũ est sup nos lumẽ
uult⁹ tui dñe: dedisti leticiã ĩ corde meo.

A fructu frumẽti uini ⁊ olei sui mltipli
cati sũt. In pace in id ipsũ dormiã ⁊ re
quiescã. Qm̃ tu dñe singularit̃ in spe ꝯsti
tuisti me. psalmus dauid.

Verba mea auribus pcipe dñe : ĩtel
lige clamorem meũ. Intẽde uoci
oꝛonis mee: rex meus ⁊ deus me⁹. Qm̃
ad te orabo dñe: mane exaudies uocem
meã. Mane astabo tibi ⁊ uidebo: qm̃ ñ
deus uolẽs iniq̃tatẽ tu es. Neq̃з habita
bit iuxta te malignus: neq̃з pmanebunt
iniusti añ oculos tuos. Odisti oẽs q o
perãtur iniq̃tatẽ: pdes oẽs q loquũt̃ mẽ
daciũ. Virũ sanguinũ ⁊ dolosũ abhõi
nabitur dñs: ego aũt in multitudine mi
sericordie tue. Introibo in domũ tuã:
adorabo ad tẽplũ sanctuз tuũ in timore
tuo. Dñe deduc me in iusticia tua ꝓpt̃
inimicos meos: dirige ĩ ꝯspectu tuo uiã
meã. Qm̃ nõ est ĩ ore eoꝝ ueritas : cor
eoꝝ uanũ est. Sepulchrũ patẽs est gut
tur eoꝝ: linguis suis dolose agebãt: iudi
ca illos deus. Decidãt a cogitatõibus
suis: secũdũ multitudinẽ ĩpietatũ eoꝝ ex
pelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et le
tẽtur oẽs q sperãt in te: in eternuз exulta
bũt ⁊ habitabis ĩ eis. Et gloriabũtur ĩ
te oẽs q diligũt nomen tuũ : qm̃ tu bñdi
ces iusto. Dñe ut scuto bone uolũtatis
tue coronasti nos. psalmus dauid.

Domine ne in furore tuo arguas
me: neq̃з in ira tua corripias me.
Miserere mei qm̃ ĩfirmus sũ : sana me
dñe qm̃ ꝯturbata sũt ossa mea. Et aĩa
mea turbata ẽ ualde : ⁊ tu dñe usq̃зquo.
Conuertere dñe ⁊ eripe aĩam meã : sal
uum me fac ꝓpt̃ misericordiã tuã. Qm̃
nõ est in morte q memor sit tui: in ĩferno
aũt qs ꝯfitebit̃ tibi. Laboraui in gemi
tu meo: lauabo p singulas noctes lectũ
meũ: lachrymis meis stratũ meum riga
bo. Turbatus est a furore oculus me
us: inueteraui inter omnes inimicos me
os. Discedite a me omnes q operami
ni iniq̃tateз: quoniã exaudiuit dominus
uocem fletus mei: Exaudiuit dominus
deprecationem meam: dominus oratio
nẽ meã suscepit. Erubescãt ⁊ ꝯturbent̃

uehementer omnes inimici mei: cõuer
tantur ⁊ erubescant ualde uelociter. añt.
Ueniet ecce rex excelsus cũ potestate magna:
ad saluandas gentes: allã. añt. Cõfortate ma
nus dissolutas. añt. Seruite dño in timore:
et exultate ei cũ tremore. añt. Deus iudex iu
stus. psalmus dauid.
D Omine deus meus in te speraui:
saluũ me fac ex omnib⁹ psequẽtib⁹
me: ⁊ libera me. Ne qñdo rapiat ut leo ani
mam meã: dum nõ est qui redimat: neq̃
qui saluũ faciat. D omine deus meus si
feci istud: si est iniqtas in manibus meis.
S i reddidi retribuẽtibus mihi mala: d
cidam merito ab inimicis meis inanis.
P ersequatur inimicus aiam meã ⁊ cõ
prehendat: ⁊ cõculcet in terra uitã meã:
⁊ gloriam meã in puluerẽ deducat. Ex
urge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibus
inimicorũ meorũ. Et exurge dñe deus
meus in pcepto qð mãdasti: ⁊ synagoga
populorũ circũdabit te. Et ,ppter hãc
in altũ regredere: dñs iudicat populos.
I udica me dñe scdm iusticiã meã: ⁊ se
cũdũ inocentiã meã sup me. C õsumet̃
neqtia peccatorũ: ⁊ diriges iustũ: scrutãs
corda ⁊ renes deus. I ustum adiutoriũ
meum a dño: qui saluos facit rectos cor
de. D eus iudex iustus fortis ⁊ patiens:
nũquid irascitur p singulos dies: N isi
conuersi fueritis gladiũ suum uibrabit:
arcũ suũ tetendit ⁊ parauit illum. E t in
eo parauit uasa mortis: sagittas suas ar
dentibus effecit. E cce pturit iniusticiã:
concepit dolorẽ: ⁊ peperit iniquitatem.
L acum aperuit ⁊ effodit eũ: ⁊ incidit i
foueam quã fecit. C õuertetur dolor e
ius i caput eius: ⁊ i uerticẽ ipsius iiqtas
eius descẽdet. C onfitebor dño scdm iu
sticiam eius: ⁊ psallam nomini domini
altissimi. psalmus dauid.
D Omine dñs noster: q̃ admirabile
est nomẽ tuũ i uniuersa terra. Q m̃
eleuata est magnificẽtia tua super celos.
E x ore infantiũ ⁊ lactentiũ pfecisti lau
dem ,ppter inimicos tuos: ut destruas ĩi
micũ ⁊ ultorẽ. Q uoniã uidebo celos
tuos opera digitorum tuorum: lunam ⁊
stellas que tu fundasti. Q uid est hõ q
memor es eius: aut filius hominis quoni
am uisitas eum: M inuisti eũ paulomi
nus ab angelis: gloria ⁊ honore coro
nasti eum: ⁊ cõstituisti eum super opera
manuum tuarũ. O mnia subiecisti sub
pedibus eius: oues ⁊ boues uniuersas:
insuper ⁊ pecora campi. V olucres celi
⁊ pisces maris: qui perambulant semi
tas maris. D omine dñs noster: q̃ admi
rabile est nomen tuũ: in uniuersa terra
psalmus dauid.
C Onfitebor tibi dñe in toto corde
meo: narrabo oĩa mirabilia tua.
L etabor et exultabo in te: psallam no
mini tuo altissime. I n conuertendo ini
micum meum retrorsum: infirmabũtur
et peribunt a facie tua. Q uoniã fecisti
iudicium meum et causam meam: sedisti
super thronũ qui iudicas iusticiam. I n
crepasti gentes: et perijt impius: nomẽ eo
rum delesti in eternum et in seculũ secu
li. I nimici defecerunt framee in finẽ:
et ciuitates eorũ destruxisti. P erijt me
moria eorum cum sonitu: et dominus i
eternum permanet. P arauit in iudicio
thronũ suũ: et ipse iudicabit orbem ter
re in equitate: iudicabit populos in iusti
cia. E t factus est dominus refugiũ pau
peri: adiutor in opportunitatibus in tri
bulatione. E t sperent in te qui nouerũt
nomen tuum: quoniã non dereliquisti
querentes te domine. P sallite domino
qui habitat in sion: annũciate inter gen
tes studia eius. Q uoniam requirẽs sã
guinem eorum recordatus est: non ẽ ob
litus clamorem pauperũ. M iserere mei
domine: uide humilitatem meam de ini
micis meis. Q ui exaltas me de portis
mortis: ut annũciem omnes laudatiões
tuas in portis filie sion. E xultabo i sa
lutari tuo: infixe sunt gentes in interitu
quem fecerunt. I n laqueo isto quẽ ab
sconderunt: comprehensus est pes eorũ
C ognoscetur dominus iudicia faciẽs:
in operibus manuum suarum compre
hensus est peccator. C onuertãtur pec
catores in infernum: omnes gentes que

obliuiſcuntur deum. Quoniam non in
finez obliuio erit pauperis. patiētia pau
perum non peribit in finem. Exurge
domine non confortetur homo: iudicē
tur gentes in conſpectu tuo. Conſtitue
dn̄e legiſlatorem ſuper eos: ut ſciant gen
tes quoniā homines ſunt. Ut quid do
mine receſſiſti longe:: deſpicis in oppor
tunitatibus in tribulatione: Cuz ſuper
bit impius: incenditur pauper: cōprehē
duntur in conſilijs quib⁹ cogitant. Qm̄
laudatur peccator in deſiderijs anīe ſue:
⁊ iīquus benedicitur. Exacerbauit do
minū peccator: ſecundū multitudinē ire
ſue non queret. Non eſt deus cōſpectu
eius: inquinate ſunt uie illius in omni tē
pore. Auferuntur iudicia tua a facie e
ius: omnium inimicoꝝ ſuorum domina
bitur. Dixit enim in corde ſuo: nō mo
uebor a generatione in generationē ſine
malo. Cuius maledictione os plenum
eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua ei⁹
labor ⁊ dolor. Sedet i inſidijs cuz diui
tibus in occultis: ut interficiat innocen
tem. Oculi eius in pauperē reſpiciunt:
inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpe
lūca ſua. Inſidiatur ut rapiat pauperē:
rapere paupem dum attrahit eum. In
laqueo ſuo humiliabit euz: inclinabit ſe
⁊ cadet cum dominatus fuerit paupez.
Dixit enim in corde ſuo oblitus eſt de
us: auertit faciem ſuam ne uideat in finē
Exurge domine deus: ⁊ exaltetur ma
nus tua: ne obliuiſcaris pauperū. Pro
pter quid irritauit impius deum: dixit e
nim in corde ſuo non requiret. Uides
quoniam tu laborem ⁊ dolorez conſide
ras: ut tradas eos in manus tuas. Ti
bi eīm derelictus eſt pauper: orphano
tu eris adiutor. Contere brachium pec
catoris ⁊ maligni: queretur peccatum il
lius ⁊ non inuenietur. Dominus regna
bit in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi: peri
bitis gentes de terra illius. Deſideriuz
pauperuz exaudiuit dominus: prepara
tionem cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: ut non ap
ponat ultra magnificare ſe hō ſup terrā.

psalmus dauid.

In dn̄o confido: quomō dicitis ani
me mee transmigra in montē ſicut
paſſer: Quoniā ecce peccatores intēde
runt arcum: ſagittas ſuas in pharetra: ut
ſagittent in obſcuro rectos corde. Quo
niam quē perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus
autem quid fecit: Dn̄s in tēplo ſancto
ſuo: dn̄s in celo ſedes eius. Oculi eius
in pauperem reſpiciunt: palpebre eius i
terrogant filios hominū. Dominus in
terrogat iuſtum ⁊ impium: qui autez di
ligit iniquitatez odit aīam ſuam. Pluet
ſup peccatores laqueos: ignis ſulphur
⁊ ſpiritus ꝓcellarū pars calicis eorum.
Quoniā iuſtus dn̄s ⁊ iuſticiā dilexit: e
quitatē uidit uultus eius. añt. de aduen
tu. Cōfortate manus diſſolutas: cōfortamini
dicite: ecce deus noſter ueniet: ⁊ ſaluabit nos.
alleluia. añt. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ lon
ganimis: nunqd iraſcetur p ſingulos dies. ꝛ.
Gaude. añt. Tu dn̄e. psalmus.

Saluū me fac dn̄e qm̄ dſecit ſanct⁹:
qm̄ diminute ſunt ueritates a filijs
hoīuz. Uana locuti ſunt unuſqſqz ad
ꝓximū ſuū: labia doloſa in corde ⁊ cor
de locuti ſunt. Diſpdat dn̄s uniuerſa la
bia doloſa: ⁊ linguā magniloquā. Qui
dixerūt linguā noſtrā magnificabimus:
labia nr̄a a nobis ſunt: qs noſter dn̄s ē:
Propter miſeriā inopū ⁊ gemitū pau
perū: nūc exurgam dicit dn̄s. Ponam
in ſalutari: fiducialiter agam in eo. Elo
quia dn̄i eloquia caſta: argentū igne ex
aminatum ꝓbatū terre purgatum ſeptu
plum. Tu domine ſeruabis nos: ⁊ cu
ſtodies nos a generatiōe hac in eternū.
In circuitu impij āmbulant: ſecundū alti
tudinē tuaz multiplicaſti filios hominū.

psalmus dauid.

Uſqz quo domine obliuiſceris me
in finem: uſqzquo auertis faciē tu
am a me: Quamdiu ponaz conſilia in
anima mea: dolorem in corde meo per
diem: Uſqz quo exaltabitur inimicus
meus ſuper me: reſpice ⁊ exaudi me do
mine deuſ meus. Illumina oculos me
os ne unq̄z obdormiam in morte: ne qn̄

dicat inimicus meus preualui aduersus
eū. Qui tribulāt me exultabūt si motus
fuero: ego aūt i misericordia tua spaui.
Exultabit cor meū i salutari tuo: canta
bo dño q̄ bōa tribuit mihi: ⁊ psallā nōi
dñi altissimi. psalmus dauid.
Dixit isipiēs in corde suo: ñ est deus
Corrupti sūt ⁊ abhoiabiles facti
sunt i studijs suis: nō est q̄ faciat bonū: ñ
est usqꝫ ad unū. Dñs de celo ꝓspexit su
per filios hoiuꝫ: ut uideat si ē intelligēs
aut reqrens deū. Omnes declinauerūt
simul iutiles facti sūt: nō est q̄ faciat bonū
nō est usqꝫ ad unū. Sepulchrū patens
ē guttur coꝝ: liguis suis dolose agebāt:
uenenū aspidū sub labijs coꝝ. Quoꝝ
os maledictiōe ⁊ amaritudie plenū est:
ueloces pedes coꝝ ad effundenduꝫ san
guinem. Contritio ⁊ infelicitas in uijs
eorum: ⁊ uiam pacis nō cognouerūt: nō
est timor dei ante oculos eorum. Non
ne cognoscent omnes qui opanť iniqui
taté: qui deuorāt plebē meā sicut escā pa
nis. Dñm nō inuocauerūt: illic trepida
uerūt timore: ubi ñ erat timor. Qm̄ dñs
i generatōe iusta ē: ꝯsiliū i opis ꝯfudistis
qm̄ dñs spes eius est. Quis dabit ex si
on salutare isrl': cū auerterit dñs captiui
tatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabiť
israel. psalmus dauid.
Domine quis habitabit in tabnacu
lo tuo: aut q̄s requiescet in monte
sancto tuo? Qui ingreditur sine macu
la: ⁊ operatur iusticiam. Qui loquiť ue
ritatem in corde suo: qui non egit doluꝫ
in lingua sua. Nec fecit ꝓximo suo ma
lum: ⁊ opprobrium nō accepit aduersus
ꝓximos suos. Ad nihilū deductus est
in ꝯspectu eius malignus: timentes au
teꝫ dñm glorificat. Qui iurat proximo
suo ⁊ non decipit: qui pecuniā suā nō de
dit ad usurā: ⁊ munera super innocentē
non accepit. Qui facit hec nō cōmoue
bitur in eternum. añt. Gaudete omnes et
letamini: ecce quia ueniet dñs ultiōis: adducet
retributionem: ipse ueniet ⁊ saluabit nos. ℣.
Ex sion species: decoris ei⁹. ℟. Deus noster
manifeste: ueniet. añt. Tu dñe seruabis nos:

et custodies nos. ℣. Memor fui nocte: nomi
nis tui dñe. ℟. Et custodiui: legē tuā. ℣. Allā
Lapis reuolutus est allā: ab hostio monumē
ti. allā. allā. ℣. Surrexit dñs de sepulchro: alle
luia. ℟. Qui ꝓ nobis pepēdit in ligno: allā.
añt. Gaude ⁊ letare. añt. Bonoꝝ meorum.
añt. Alleluia. psalmus dauid.
Conserua me dñe quoniā speraui
in te: dixi domino deus meus es
tu: quoniā bonorū meorum non eges.
Sanctis qui sunt in terra eius: mirifica
uit omnes uoluntates meas in eis. Mul
tiplicate sunt infirmitates eorum: postea
accelerauerunt. Non ꝯgregabo cōuen
ticula eorū de sanguinibus: nec memor
ero nominū eorum per labia mea. Do
minus pars hereditatis mee ⁊ calicis
mei: tu es qui restitues hereditatē meam
mihi. Funes ceciderunt mihi i preclā
ris: etenīꝫ hereditas mea preclara ē mihi
Benedicam dñm qui tribuit mihi intelle
ctum: insup ⁊ usqꝫ ad noctem increpue
runt me renes mei. Prouidebā dñm i
conspectu meo semper: quoniā a dextris
est mihi ne cōmouear. Propter hoc le
tatum est cor meum: ⁊ exultauit lingua
mea: insuper ⁊ caro mea requiescet i spe
Quoniā non derelinques animā meā
in inferno: nec dabis sanctuꝫ tuum uide
re corruptionem. Notas mihi fecisti ui
as uite: adimplebis me leticia cuꝫ uultu
tuo: delectationes in dextera tua usqꝫ in
finem. añt. Gaude et letare filia ierusalē: ecce
rex tuus ueniet tibi: sion noli timere: q2 cito ue
niet salus tua. añt. Bonoꝝ meorū nō idiges
in te spaui: cōserua me dñe. añt. Rex noster
adueniet christus. añt. Propter uerba. ps.
Exaudi domine iusticiam meam: in
tende deprecationem meam. Au
ribus percipe orationem meam: non in
labijs dolosis. De uultu tuo iudicium
meum prodeat: oculi tui uideant equita
tes. Probasti cor meum ⁊ uisitasti no
cte: igne me examinasti: ⁊ nō est inuenta
in me iniquitas. Ut nō loquatur os me
um opera hominum, propter uerba la
biorum tuorum ego custodiui uias du
ras. Perfice gressus meos i semitis tui

ut non moueantur uestigia mea: Ego
clamaui quoniam exaudisti me deus: in
clina aurem tuam mihi: ⁊ exaudi uerba
mea. Mirifica misericordias tuas: q sal
uos facis sperantes in te. A resistentibꝰ
dextere tue custodi me: ut pupillā oculi.
Sub umbra alarum tuarū ꝓtege me:
a facie ipioꝝ qui me afflixerunt. Inimi
ci mei aiam meā circūdederunt: adipem
suū concluserunt: os eoꝝ locutū est su
perbiam. Proijcientes me nunc circun
dederunt me: oculos suos statuerunt de
clinare in terram. Susceperūt ꝓme sicut
leo paratus ad predā: ⁊ sicut catulus leo
nis habitans in abditis. Exurge dn̄e
preueni eum: ⁊ supplāta eum: eripe aīaꝫ
meam ab ipio frameam tuam ab inimi
cis manus tue. Dn̄e a paucis de terra
diuide eos in uita eorum: de abscōditis
tuis adimpletus est uenter eorum. Sa
turati sunt filijs: ⁊ diuiserūt reliquias su
as: paruulis suis. Ego autem in iusti
cia apparebo cōspectui tuo: satiabor cū
apparuerit gloria tua. añt. Rex noster ad
ueniet christus: quem ioānes predicauit agnū
esse uenturū. añt. Propter uerba labiorum
tuorum: ego custodiui uias duras. añt. Ecce
uenio cito. añt. Diligam te. psalmus.

Diligam te dn̄e fortitudo mea: dn̄s
firmamentū meū ⁊ refugium meū
⁊ liberator meus. Deus meus adiutor
meus: ⁊ sperabo in eum. Protector me
us ⁊ cornu salutis mee: ⁊ susceptor meꝰ.
Laudans inuocabo dn̄m: ⁊ ab inimi
cis meis saluus ero. Circūdederūt me
dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis
conturbauerunt me. Dolores inferi cir
cūdederūt me: preoccupauerunt me la
quei mortis. In tribulatione mea inuo
caui dn̄m: ⁊ ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de templo sancto suo uo
cem meā: ⁊ clamor meus in conspectu
eius introiuit in aures eius. Cōmota ē
⁊ contremuit terra: fundamenta montiū
ꝯturbata sūt: ⁊ cōmota sūt: qm̄ iratus ē eis.
Ascendit fumus in ira eius: ⁊ ignis a
facie eius exarsit: carbones succensi sunt
ab eo. Inclinauit celos ⁊ descendit: et

caligo sub pedibus eius. Et ascēdit su
per cherubin ⁊ uolauit: uolauit sup pen
nas uentorum. Et posuit tenebras lati
bulum suum: in circuitu eius tabernacu
lum eius: tenebrosa aqua in nubibus ae
ris. Pre fulgore in conspectu eius nu
bes transierūt: grando ⁊ carbōes ignis.
Et intonuit de celo dn̄s: ⁊ altissimus
dedit uocem suam: grando ⁊ carbones
ignis. Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit
eos: fulgura multiplicauit ⁊ cōturbauit
eos. Et apparuerunt fontes aquaruꝫ:
⁊ reuelata sunt fundamenta orbis terra
rum. Ab increpatione tua domine: ab
inspiratione spiritus ire tue. Misit de sū
mo ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit me de aqs
multis. Eripuit me de inimicis fortissi
mis: ⁊ ab ijs qui oderunt me: quoniam
confortati sunt super me. Preuenerunt
me in die afflictionis mee: ⁊ factus est do
minus ꝓtector meus. Et eduxit me in
latitudinem: saluum me fecit quoniā uo
luit me. Et retribuet mihi dominus se
cundum iusticiam meā: ⁊ secundū puri
tatem manuū mearum retribuet mihi.
Quia custodiui uias dn̄i: nec impie gessi
a deo meo. Quoniā oīa iudicia eius:
in conspectu meo: ⁊ iusticias eius nō re
puli a me. Et ero imaculatus cum eo:
⁊ obseruabo me ab iniquitate mea. Et
retribuet mihi dn̄s secundū iusticiā me
am: ⁊ secundum puritatē manuū mea
rum in conspectu oculorū eius. Cum
sancto sanctus eris: ⁊ cum uiro innocen
te innocens eris. Et cuꝫ electo electus
eris: ⁊ cum peruerso peruerteris. Quo
niam tu populū humilem saluū facies:
⁊ oculos superborū humiliabis. Quo
niam tu illuminas lucernam meam do
mine: deus meus illumina tenebras me
as. Quoniam in te eripiar a tentatiōe:
⁊ in deo meo transgrediar murum. De
us meus impolluta uia eius: eloquia do
mini igne examinata: protector est om
nium sperantium in se. Quoniaꝫ quis
deus preter dominum: ut quis deus pre
ter deum nostrum. Deus qui precinxit
me uirtute: ⁊ posuit immaculatam uiaꝫ

meaꝫ. Qui pfecit pedes meos tāq̄ȝ cer
uorum: ⁊ ſup excelſa ſtatuens me. Qui
docet manus meas ad preliū: ⁊ poſuiſti
ut arcū ereum brachia mea. Et dediſti
mihi ꝓtectionē ſalutis tue: ⁊ dextera tua
ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit
me in finem: ⁊ diſciplina tua ipſa me do
cebit. Dilataſti greſſus meos ſubtꝰ me:
⁊ nō ſunt īfirmata ueſtigia mea. Perſe
quar īimicos meos: ⁊ cōprehēdā illos:
⁊ nō ꝯuertar donec deficiāt. Cōfringā
illos nec poterūt ſtare: cadēt ſubtꝰ pedes
meos. Et pcinxiſti me uirtute ad bellū:
⁊ ſupplātaſti inſurgētes ī me ſubtus me.
Et īimicos meos dediſti mihi dorſuꝫ:
⁊ odientes me diſpdidiſti. Clamauerūt
nec erat q ſaluos faceret: ad dn̄m nec ex
audiuit eos. Et cōminuā eos ut pulue
rem ante faciē uenti: ut lutū platearū de
lebo eos. Eripies me de ꝯtradictiōibꝰ
populi: ꝯſtitues me ī caput gentiū. Po
pulus quē nō cognoui ſeruiuit mihi: in
auditu auris obediuit mihi. Filij aliēi
mētiti ſūt mihi: filij alieni īueterati ſunt: ⁊
claudicauerūt a ſemitis ſuis. Viuit dn̄s
⁊ bn̄dictus deus meꝰ: ⁊ exaltetᷣ deus ſa
lutis mee. Deus q das uindictas mihi
⁊ ſubdis ppl'os ſub me: liberator meus
de īimicis meis iracūdis. Et ab īſurgē
tibus ī me exaltabis me: a uiro iniquo
eripies me. Propterea ꝯfitebor tibi in
nationibꝰ dn̄e: ⁊ nomini tuo pſalmū di
cam. Magnificās ſalutes regis eius: et
faciens miſericordiā chriſto ſuo dauid:
⁊ ſemini eius uſq̄ȝ in ſeculū. **aīt.** Ecce ue
nio cito: et merces mea mecū eſt: dicit dn̄s: darē
unicuiq̄ȝ ſecundū opa ſua. **℣.** Emitte agnum
dn̄e: dn̄atorē terre. **℟.** De petra deſerti: ad mō
tem filie ſion. **aīt.** Diligā te domie: uirtꝰ mea.
℣. Qm̄ tu illumīas: lucernā meā dn̄e. **℟.** De
us meus: illumīa tenebras meas. **aīt.** All'a.
Quē queris mulier. all'a. uiuētē cum mortuis
all'a. all'a. **℣.** Surrexit dn̄s uere. all'a. **℟.** Et
apparuit ſimoni: all'a **a.** **De aduentu.** Gabri
el angelus. **a.** Nō ſunt loquele. **a.** **Paſcha
lis.** alleluia. **pſalmus.**

Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opa ma
nuum eius annūciat firmamentū.
Dies diei eructat uerbuꝫ: ⁊ nox nocti
indicat ſcientiā. Non ſunt loquele neq̄ȝ
ſermones: quorū non audiantur uoces
eorum. In omnē terrā exiuit ſonus eo
rum: ⁊ in fines orbis terre uerba eoruꝫ.
In ſole poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe
tanq̄ȝ ſponſus ꝓcedēs de thalamo ſuo.
Exultauit ut gigas ad currendam
uiam: a ſummo celo egreſſio eius. Et
occurſus eius uſq̄ȝ ad ſummū eius: nec
eſt qui ſe abſcōdat a calore eius. Lex
dn̄i imaculata ꝯuertens aīas: teſtimoni
um dn̄i fidele: ſapientiā preſtans paruu
lis. Iuſticie dn̄i recte letificantes corda
preceptum dn̄i lucidum illuminans ocu
los. Timor dn̄i ſanctus permanet in ſe
culum ſeculi: iudicia dn̄i uera iuſtificata
in ſemet ipſa. Deſiderabilia ſuper aurū
⁊ lapidem precioſum multū: ⁊ dulciora
ſuper mel ⁊ fauum. Etenim ſeruus tuuſ
cuſtodit ea: in cuſtodiendis illis retribu
tio multa. Delicta quis intelligit: ab oc
cultis meis munda me: ⁊ ab alienis par
ce ſeruo tuo. Si mei nō fuerunt dn̄ati:
tunc imaculatus ero: ⁊ emūdabor a de
licto maximo. Et erunt ut cōplaceant
eloqa oris mei: ⁊ meditatio cordis mei ī
conſpectu tuo ſemper. Domine adiu
tor meꝰ ⁊ redemptor meus. **aīt.** Gabriel
angelus: locutus eſt marie dicens. Aue gratia
plena dn̄s tecum: bn̄dicta tu inter mulieres: et
bn̄dictus fructuſ uentris tui. **aīt.** Nō ſunt lo
quele neq̄ȝ ſermones: quorum non audiantur
uoces eorum. **aīt.** Maria dixit. **a.** Exaudi
pſalmus dauid.

Exaudiat te dominuſ in die tribula
tionis: protegat te nomē dei iacob
Mittat tibi auxilium de ſancto: ⁊ de ſi
on tueatur te. Memor ſit omnis ſacrifi
cij tui: ⁊ holocauſtum tuum pingue fiat
Tribuat tibi ſecundum cor tuū: ⁊ om̄e
conſilium tum confirmet. Letabimur
in ſalutari tuo: ⁊ in nomie dei noſtri ma
gnificabimur. Impleat dominus om
nes petiones tuas nunc cognoui: quoni
am ſaluum fecit dominus chriſtum ſuū.
Exaudiat illum de celo ſancto ſuo: in
potentatibus ſalus dextere eius. Hi in

curribus ⁊ hi in equis: nos autem in no
mine dei nostri inuocabimus. Ipsi ob
ligati sunt ⁊ ceciderunt: nos autem surre
ximus ⁊ erecti sumus. Dñe saluum fac
regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuoca
uerimus te. añt. Maria dixit: putas qual'
est ista salutatio: qꝛ ꝯturbata est aīa mea: ⁊ qa
paritura sum regē: q claustrū uirginitatis mee
non uiolabit. ℣. Exaudiat te dñs ī die tribu
lationis. ℣. In aduētu. ℣. Domine. ps.

Domine in uirtute tua letabit' rex: su
per salutare tuū exultabit ueheme
ter. Desideriū cordis ei' tribuisti ei: ⁊ uo
luntate labioꝝ eius ñ fraudasti eū. Qm̄
preuenisti eū ī bñdictionib' dulcedinis:
posuisti in capite eius coronā de lapide
precioso. Vitā petijt a te tribuisti ei: lon
gitudinē dieꝝ in seculū ⁊ in seculū seculi
Magna ē gloria eius ī salutari tuo: glo
riā ⁊ magnū decorē ipões sup eū. Qm̄
dabis eū in bñdictiōe in seculū seculi: le
tificabis eū ī gaudio cū uultu tuo. Qm̄
rex sperat in dño: ⁊ ī misericordia altissi
mi nō cōmouebit'. Inueniat' man' tua
ōibus īimicis tuis: dextera tua inueniat
oēs q te oderūt. Pones eos ut clibanū
ignis in tēpore uultus tui: dñs in ira sua
conturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructū eoꝝ de terra pdes: ⁊ semē eoꝝ
a filijs hoīuz. Qm̄ declinauerūt ī te ma
la: cogitauerunt cōsilia que nō potuerūt
stabilire. Quoniā pones eos dorsum ī
reliquijs tuis ꝑparabis uultū eoꝝ. Ex
altare dñe in uirtute tua: cantibimus ⁊
psallemus uirtutes tuas. antiphona.
In aduētu summi regis mūdentur corda ho
minū: ut digne ambulemus ī occursū illius: qꝛ
ecce ueniet ⁊ nō tardabit. ℣. Egredietur dñs:
de loco sancto suo. ℞. Ueniet ut saluet: popu
lum suū. ℣. Dñe in uirtute tua letabitur rex.
℣. Exaltare dñe: in uirtute tua. ℞. Cātabim'
⁊ psallemus uirtutes tuas. ℣. Allā: noli flere
maria: allā: resurrexit dñs: allā. allā. ℣. Gaui
si sunt discipuli allā. ℞. Uiso domino. allā.

Ambrosij ⁊ augustini canticum.

TE deum laudamus: te dominū
confitemur. Te eternum patrē
omnis t̄ra ueneratur. Tibi om
nes angeli: tibi celi ⁊ uniuerse potestates
Tibi cherubyn ⁊ seraphin incessabili
uoce proclamant. Sanctus sanctus: sā
ctus domin' deus sabbaoth. Pleni sūt
celi ⁊ terra: maiestatis glīe tue. Te glo
riosus apostoloꝝ chor'. Te propheta
rum laudabilis numerus. Te martyrū
candidatus laudat exercitus. Te per or
bem terrarum sancta confitetur ecclesia.
Patrem imense maiestatis. Veneran
dum tuum uerum: ⁊ unicum filium. Sā
ctum quoqꝫ paraclytum spiritum. Tu
rex glorie christe. Tu patris sempiter
nus es filius. Tu ad liberandum susce
pturus hominem: non horruisti uirginis
uterum. Tu deuicto mortis aculeo: a
peruisti credentibus regna celorū. Tu
ad dexteram dei sedes: in gloria patris
Iudex crederis esse uenturus. Te er
go quesumus tuis famulis subueī: quos
precioso sanguie redemisti. Eterna fac
cum sanctis tuis gloria munerari. Sal
uum fac populum tum domine: ⁊ bene
dic hereditati tue. Et rege eos: ⁊ extol
le illos usqꝫ in eternum. Per singulos
dies benedicimus te. Et laudamus no
men tuum in eternum: ⁊ in seculum secu
li. Dignare domine die isto. sine pecca
to nos custodire. Miserere nr̄i domine
miserere nostri. Fiat misericordia tua
domine super nos: quēadmoduz spera
uimus in te. In te domine speraui nō
confundar in eternuz.

A prima dominica post octauā ephāie usqꝫ ad septuagesimam ⁊ ab octaua pen tecostes usqꝫ ad aduentuz ad laudes do minicis diebus infrascripte antiphone cum suis psalmis dicuntur.

añt. Alleluia. psalmus.

Dominus regnauit decorez idutus
est: idutus ē dñs fortitudinē: ⁊ ꝑcin
xit se. Etenim firmauit orbē terre: q ñ cō
mouebit'. Parata sedes tua de' ex tūc: a
seculo tu es. Eleuauerūt flumia dñe: ele
uauerūt flumia uocē suā. Eleuauerunt
flumia fluctus suos: a uocib' aquaꝝ mul
taꝝ. Mirabiles elatiōes maris: mirabil'
in altis dñs. Testimonia tua credibilia

facta sūt nimis: domū tuā decet sanctitu
do dn̄e in longitudine dierꝫ. psalmus.
IUbilate deo oīs terra: seruite dn̄o
in leticia. Introite i ꝯspectu eius i
exultatione. Scitote quoniā dn̄s ipse ē
deus: ipse fecit nos ⁊ n̄ ipsi nos. Popu
lus eius ⁊ oues pascue eius: introite por
tas eiꝰ i ꝯfessione: atria eiꝰ in hymnis cōfi
temi illi. Laudate nomen eius: qm̄ sua
uis est dn̄s: in eternū misericordia eius:
⁊ usqꝫ in generationē ⁊ generationeꝫ ue
ritas eius. psalmus dauid.
DEus deus meus ad te de luce uigi
lo. Sitiuit i te aīa mea: q̄ꝫ multipli
citer tibi caro mea. In terra deserta in
uia ⁊ in aquosa: sic in sācto apparui tibi:
ut uiderē uirtutē tuā ⁊ gloriā tuā. Qm̄
melior est misericordia tua sup uitas: la
bia mea laudabūt te. Sic bn̄dicā te in
uita mea: ⁊ in noīe tuo leuabo manꝰ me
as. Sicut adipe ⁊ piguedine repleatur
aīa mea: labijs exultationis laudabit os
meum. Sic memor fui tui sup stratum
meū: in matutinis meditabor i te: q̄r fui
sti adiutor meus. Et in uelamēto alarꝫ
tuarū exultabo: adhesit aīa mea post te
me suscepit dextera tua. Ipsi uero i ua
num quesiuerūt aīam meā: itroibūt in in
feriora terre: tradētur i manꝰ gladij: par
tes uulpiū erunt. Rex uero letabitur in
deo: laudabūtur oēs q iurāt in eo: q̄r ob
structū est os loquētiū iniqua. ps. dd.
DEus misereatur nostri: ⁊ benedicat
nobis. Illumiet uultū suū super
nos: ⁊ misereatur nr̄i. Ut cognoscamꝰ
in terra uiā tuam: i oībus gētibus saluta
re tuū. Cōfiteātur tibi ppli deus: ꝯfiteā
tur tibi populi oēs. Letētur ⁊ exltent
gentes: qm̄ iudicas populos i eq̄tate: et
gentes in terra dirigis. Cōfiteātur tibi
populi deus: ꝯfiteantur tibi populi oēs.
Letētur ⁊ exultēt gentes: quoniaꝫ iudi
cas pplos in eq̄tate: ⁊ gentes in terra di
rigis. Cōfiteātur tibi populi deus: cōfi
teātur tibi ppli omnes: terra dedit fructū
suū. Benedicat nos deus deus noster:
benedicat nos deus: ⁊ metuāt eū oēs fi
nes terre. aāt. Alleluia. allā. aāt. Tres pu

eri iussu regis. psalmus dauid.
BEnedicite oīa opa dn̄i dn̄o: lauda
te ⁊ superexaltate eū i secula. Bene
dicite angeli dn̄i dn̄o: bn̄dicite celi dn̄o.
Bn̄dicite aque omnes que sup celos sūt
dn̄o: bn̄dicite omnes uirtutes dn̄i domi
no. Bn̄dicite sol ⁊ luna dn̄o: benedicite
stelle celi domio. Benedicite imber et
ros dn̄o. bn̄dicite omnis spiritus dei do
mino. Bn̄dicite ignis ⁊ estus dn̄o: bene
dicite frigus ⁊ estas domio. Bn̄dicite
rores ⁊ pruina dn̄o: bn̄dicite gelu ⁊ frigꝰ
domio. Benedicite glacies ⁊ niues do
mino: benedicite noctes ⁊ dies domio.
Benedicite lux ⁊ tenebre domino: be
nedicite fulgura ⁊ nubes domino. Be
nedicat terra dominū: laudet ⁊ super ex
altet eum i secula. Benedicite montes
⁊ colles domio: benedicite uniuersa ger
minantia in terra domino. Benedicite
fontes domino: bn̄dicite maria ⁊ flumia
dn̄o. Benedicite cete ⁊ oīa que mouē
tur in aquis domino: benedicite omnes
uolucres celi domino. Benedicite om
nes bestie ⁊ pecora domiō: benedicite fi
lij hoīuꝫ domino. Benedicat israel do
minū: laudet ⁊ superexaltet eū in secula.
Benedicite sacerdotes dn̄i domino: be
nedicite serui domino. Bn̄dicite spiritꝰ
⁊ aīe iustorū dn̄o: bn̄dicite sc̄i ⁊ humiles
corde dn̄o. Bn̄dicite anania azaria mi
sael dn̄m: laudate ⁊ superexaltate eū i secu
la. Bn̄dicamus prēꝫ ⁊ filiū cū sc̄o spiri
tu: laudemus ⁊ superexaltemꝰ eū in secula
Bn̄dictus es dn̄e in firmamēto celi: et
laudabilis ⁊ gloriosus: ⁊ superexaltatus i
secula. aāt. Tres pueri iussu regis in forna
cem missi sūt: nō timētes flāmā ignis: dicētes
bn̄dictus deus. ℟. Alleluia. psal. dauid.
LAudate dn̄m de celis: laudate euꝫ
in excelsis. Laudate eū oēs ange
li eiꝰ: laudate eū oēs uirtutes eius. Lau
date eū sol ⁊ luna: laudate eū oēs stelle
⁊ lumē. Laudate eū celi celorꝫ: ⁊ aque
que sup celos sūt laudent nomen dn̄i.
Quia ipse dixit ⁊ facta sūt: ipse manda
uit ⁊ creata sūt. Statuit ea in eternū ⁊ i
seculū seculi: preceptū posuit ⁊ n̄ preribit

Laudate dñm de terra: dracões ⁊ om
nes abyssi. Ignis grando nix glacies:
spiritus ꝓcellaꝝ: que faciũt uerbũ eius.
Mõtes ⁊ om̃es colles: ligna fructifera
⁊ oẽs cedri. Bestie ⁊ uniuersa pecora:
serpẽtes ⁊ uolucres pẽnate. Reges ter
re ⁊ oẽs populi: principes ⁊ oẽs iudices
terre. Iuuenes ⁊ uirgines: senes cũ iu
nioribus laudẽt nomẽ dñi: qꝛ exaltatum
est nomẽ eius solius. Cõfessio eius su
per celũ ⁊ terrã: ⁊ exaltauit cornu popu
li sui. Hymnus õibus sãctis eius filijs
israel pplo appropinquãti sibi. Cantate
dño canticũ nouũ: laus eius ĩ ecclia san
ctoꝝ. Letet̃ israel in eo q fecit eũ: ⁊ filie
sion exultẽt in rege suo. Laudẽt nomẽ
eius ĩ choro: ĩ tympano ⁊ psalterio psal
lant ei. Quia bñplacitũ ẽ dño in pplo
suo: ⁊ exaltabit mãsuetos in salutẽ. Ex
ultabũt sancti ĩ gloria: letabũtur ĩ cubili
bus suis. Exultatões dei in gutture eo
rum: ⁊ gladij ancipites in manibus eoꝝ.
Ad faciẽdã uindictã in nationibꝰ incre
pationes in pplis. Ad alligãdos reges
eoꝝ in cõpedibꝰ: ⁊ nobiles eoꝝ in mani
cis ferreis. Vt faciãt in eis iudiciũ con
scriptũ: gloria hec est õibus sãctis eius.
Laudate dñm ĩ sãctis eius: laudate
eũ in firmamẽto uirtutis eiꝰ. Lau
date eũ in uirtutibꝰ eius: laudate eũ secũ
duz mltitudinẽ magnitudinis eiꝰ. Lau
date eũ in sono tube: laudate eum ĩ psal
terio ⁊ cythara. Laudate eũ ĩ tympão
⁊ choro: laudate eũ in chordis ⁊ orgão.
Laudate eũ in cymbalis bñsonãtibus
laudate eũ in cymbalis iubilatiõis: oĩs
spũs laudet dñm. añt. Allã: allã: allã. Ca
pitulum ad laudes.

Benedictio ⁊ claritas: ⁊ sapiẽtia: et
gratiarũ actio: honor uirtus ⁊ for
titudo deo nr̃o: in secula seculoꝝ amen.
℟. Deo gratias. A dñica prima post oc
tauã epiphanie usqꝫ ad dñicã quadrage
sime ⁊ a kalẽdis octobris usqꝫ ad aduen
tum sequẽs hymnus in dñicis diebꝰ dr̃.

Eterne rex cõditor: noctẽ diẽqꝫ q re
gis: ⁊ tẽpoꝝ dans tp̃ra: ut alleues
fastidiũ. Preco diei iã sonet: noctis pro
funde puigil: nocturna lux uiantibus: a
nocte noctem segregãs. Hoc excitatus
lucifer: soluit polũ caligine: hoc oĩs erro
rũ chorus: uiam nocendi deserit. Hoc
nauta uires colligit: põtiqꝫ mitescũt fre
ta: hoc ipsa petra ecclesie: canente culpã
diluit. Surgamus ergo strenue: gallus
iacẽtes excitat: ⁊ sõnolentos increpat:
gallus negantes arguit. Gallo canente
spes redit: egris salus refundit: mucro la
tronis condit: lapsis fides reuertit. Ie
su labẽtes respice: ⁊ nos uidẽdo corrige
si respicis lapsi stabũt: fletuqꝫ culpa solui
tur. Tu lux refulge sensibꝰ: mẽtisqꝫ som
num discute: te nostra uox primũ sonet:
⁊ ora soluamus tibi. Deo patri sit glo
ria: eiusqꝫ soli filio: cum spiritu paracly
to: ⁊ nũc ⁊ in perpetuuz. Amen. A pria
dñica post pentecostes usqꝫ ad kalẽdas
octobris infra scriptus hymnus ad laũ
des dicitur.

Ecce iã noctis tenuatur ũbra: lucis
aurora rutilans: coruscat nisibus
totis rogitemus oẽs cũcti potentẽ. Vt
deus noster miseratus: oẽs pellat lãguo
rem: tribuat salutẽ: donet ⁊ nobis pieta
te patris regna poloꝝ. Prestet hoc no
bis deitas beata: patris ac nati pariterqꝫ
sancti: spũs cuius roboat ĩ omni gloria
mundo. Amen. ℣. Dñs regnauit: decorez
induit. ℟. Induit dñs fortitudinẽ: ⁊ precinxit
se uirtutem. Ab octaua resurrectionis us
qꝫ ad uigiliã ascensionis in dñicis diebꝰ
⁊ ferialibus subscripte antiphone dicun
tur ad laudes. añt. Alleluia: allã: allã: allã:
alleluia: allã: allã: allã: allã: allã: psal. Dñs re
gnauit. ps. Iubilate deo. ps. Deus deꝰ me
us. a. Surrexit christꝰ de sepulchro: q libera
uit tres pueros de camino ignis ardentis: alle
luia. psal. Bñdicite. a. Allã: allã: alleluia.
psal. Laudate dñm de celis. ℣. In resurrec
tione tua christe: allã. ℟. Celi ⁊ terra letentur:
alleluia. Canticum zacharie.

Benedictus dominus deus israel:
quia uisitauit ⁊ fecit redemptionez
plebis sue. Et erexit cornu salutis nob
in domo dauid pueri sui. Sicut locutꝰ
est p os sanctoꝝ: q a seculo sunt prophe

tarum eius. Salutem ex inimicis nr̄is:
de manu omniū qui oderunt nos. Ad
faciendā misericordiā cū patrib⁹ nr̄is : ⁊
memorari teſtamēti ſui ſancti. Iuſiurādū
quod iurauit ad abraam patrem noſtꝝ:
daturum ſe nobis. Vt ſine timore d̄ ma
nu inimicoꝝ noſtrorum liberati: ſeruia
mus illi. In ſanctitate ⁊ iuſticia corā ip
ſo: omnibus diebus noſtris. Et tu pu
er propheta altiſſimi uocaberis : pre.ibiſ
enim ante faciem domini parare uias e
ius. Ad dandam ſcientiam ſalutis ple
bi eius: in remiſſionem peccatorum eoꝝ
Per uiſcera miſericordie dei noſtri: i q
bus uiſitauit nos oriens exalto. Illuī
nare his qui in tenebris ⁊ umbra mortiſ
ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in
uiam pacis. Oratio que cōpetit. Deide
fit cōmemoratio de aplis. añt. Glorioſi.
℣. In omnē terrā. ℟. Et in fines. oratio.
Deus cuius dexteram. Poſtea fit cōmēo
ratio de ſancto proprie eccleſie. deinde d̄
pace. añt. ℣. ⁊ orationes: ut habētur iſra
in ueſperis ſabbati. Ad primā ut infra.
A ſeptuageſima uſq₃ ad paſcha dñi ad
laudes infraſcripti pſalmi cum ſuis anti
phōis ſignatis in antiphonario ſiue bre
uiario incipiunt ⁊ hymni qui dicuntur
in officio per totum annum. Et eſt
ſciendum ꝙ pſal. infraſcripti dicūtur ad
primam diebus dñicalibus per totū an
num: preterq₃ a paſcha uſq₃ ad penteco
ſtem: excepto etiam ꝙ a ſeptuageſima uſ
q₃ ad paſcha dicit̄ ps ad primā. Dñs re
gnauit loco pſal. Cōfitemini. Ad primā
hymnus.

IAm lucis orto ſidere: deum prece-
mur ſupplices: ut in diurnis actib⁹
nos ſeruet a nocentibus. Lingua refre
nans temperet: ne litis horror inſonet:
uiſum fouēdo ꝯtegat: ne [illegible]nitates hau
riat. Sint pura cordis itima: abſiſtat et
uecordia: carnis terrat ſupbiā : potus ci
biq₃ parcitas. Vt cū dies abſceſſerit: noc
teq₃ ſors reduxerit: mūdi p abſtinentiā:
ipſi canamus gloriā. Deo pr̄i ſit gloria
añt. Alleluia. pſalmus dauid.
DEus de⁹ me⁹ reſpice i me quare me

dereliqſti: longe a ſalute mea: uerba deli
ctoꝝ meoꝝ. Deus meus clamabo per
diē ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſi
pientiā mihi. Tu autem in ſancto habi
tas: laus iſrael. In te ſperauerunt pr̄es
noſtri: ſperauerunt ⁊ liberaſti eos. Ad
te clamauerunt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſpe
rauerunt ⁊ non ſunt confuſi. Ego autē
ſum uermis ⁊ non homo : opprobrium
hominū ⁊ abiectio plebis. Omnes ui
dentes me deriſerūt me : locuti ſunt labi
is ⁊ mouerunt caput. Sperauit in dño
eripiat eum: ſaluū faciat eū quoniā uult
eum. Quoniā tu es qui extraxiſti me d̄
uentre: ſpes mea ab uberibus mr̄is mee
in te ꝓiectus ſum ex utero. De uentre
matris mee deus meus es tu: ne diſceſſe
ris a me. Quoniā tribulatio proxia eſt:
quoniam non eſt qui adiuuet. Circum
dederunt me uituli multi: tauri pingues
obſederunt me. Aperuerunt ſuper me
os ſuū: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens. Si
cut aqua effuſus ſum: ⁊ diſpſa ſunt oīa
oſſa mea. Factum eſt cor meū tanq₃ ce
ra liqueſcens: in medio uentris mei. A
ruit tanq₃ teſta uirtuſ mea: ⁊ lingua mea
adheſit faucibus meis: ⁊ in puluerē mor
tis deduxiſti me. Qm̄ circūdederūt me
canes multi: conſiliū malignantiū obſe
dit me. Foderūt manus meas ⁊ pedes
meos : dinūerauerūt oīa oſſa mea. Ipſi
uero ꝯſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me: diui
ſerūt ſibi ueſtimenta mea: ⁊ ſuper ueſtem
meam miſerunt ſortem. Tu autem do
mine ne elongaueris auxilium tuum: ad
defenſionē meam conſpice. Erue a fra
mea deus animā meam: ⁊ de manu cāis
unicam meam. Salua me ex ore leōis:
⁊ a cornibus unicorniū humilitatē me
am. Narrabo nomen tuū fratribus me
is: in medio eccleſie laudabo te. Qui ti
metis dñm laudate eū: uniuerſū ſemen
iacob glorificate eū. Timeat eū omne
ſemen iſrael: qm̄ non ſpreuit neq₃ deſpe-
xit deprecationē paupis. Nec auertit
faciē ſuā a me: ⁊ cū clamarē ad eū exau
diuit me. Apō te laus mea i ecclia ma
gna: uota mea reddā i ꝯſpectu timētiū eū

Edent pauperes ⁊ saturabũtur: ⁊ lauda
bunt dñm q̄ requirũt eũ: uiuẽt corda eorũ
in seculũ seculi. Reminiscẽtur ⁊ ꝯuertẽ
tur ad dñm: uniuersi fines terre. Et ad
orabũt in ꝯspectu eius: uniuerse familie
gentiũ. Qm̄ dñi est regnũ: ⁊ ipse domia
bitur gentiũ. Mãducauerũt ⁊ adoraue
runt oẽs pingues terre: in ꝯspectu eiꝰ ca
dent omnes q̄ descẽdũt in terrã. Et aĩa
mea illi uiuet: ⁊ semen meũ seruiet ipsi.
Annũciabit dño generatio uentura: ⁊
annũciabũt celi iusticiã eius pplo q̄ nas
cetur: quem fecit dominus. psal. dauid.

Dominus regit me: ⁊ nihil mihi de
erit: in loco pascue ibi me colloca
uit. Sup aquã refectiõis edificauit me:
aĩaꝫ meã ꝯuertit. Deduxit me sup semi
tas iusticie: ꝓpter nomẽ suũ. Nam ⁊ si
ambulauero in medio umbre mortis n̄
timebo mala: qm̄ tu mecum es. Virga
tua ⁊ baculus tuus: ipsa me ꝯsolata sũt.
Parasti in ꝯspectu meo mensaꝫ: aduer
sus eos q̄ tribulãt me. Impinguasti in
oleo caput meũ: ⁊ calix meus inebrians
q̃ꝫ preclarus ẽ. Et misericordia tua sub
sequetur me: omnibus diebus uite mee.
Et ut inhabitẽ in domo dñi: in longitu
dine dieꝝ. psalmus dauid.

Domini est t̃ra ⁊ plenitudo eius: or
bis terraꝝ ⁊ uniuersi q̄ habitãt in
eo. Quia ipse sup maria fundauit eũ: et
sup flumia ꝑparauit eũ. Quis ascẽdet in
montẽ dñi: aut qs stabit in loco sc̄o eiꝰ.
Innocẽs manibꝰ ⁊ mũdo corde: q̄ nõ
accepit i uano aĩam suã: nec iurauit i do
lo ꝓximo suo. Hic accipiet bñdictiõeꝫ a
dño: ⁊ misericordia a deo salutari suo.
Hec est generatio querẽtiũ eũ: querẽti
um faciẽ dei iacob. Attollite portas pri
cipes u͂ras: ⁊ eleuamini porte et͂nales: et
itroibit rex glorie. Quis est iste rex glo
rie: dominus fortis ⁊ potens dominus po
tens i prelio. Attollite portas principes
uestras: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ i
troibit rex glorie. Quis est iste rex glo
rie: dñs uirtutũ ipse est rex glorie. ps.

Ad te domine leuaui aĩam meam:
deus meus i te ꝯfido nõ erubescã.
Neqꝫ irrideãt me iimici mei: etenim uni
uersi qui sustinẽt te: nõ ꝯfundentur. Cõ
fundãtur omnes iniqua agentes supua
cue. Vias tuas domie demõstra mihi:
⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me in
ueritate tua: ⁊ doce me quia tu es deus
saluator meus: ⁊ te sustinui tota die. Re
miniscere miserationum tuaruꝫ domie:
⁊ misericordiarũ tuarũ que a seculo sũt.
Delicta iuuentutis mee: ⁊ ignorantias
meas ne memineris. Secundum mise
ricordiam tuam memento mei tu: ꝓpt̃
bonitatem tuam domine. Dulcis ⁊ rec
tus dominus: propter hoc legem dabit
delinquentibus in uia. Diriget mansue
tos in iudicio: docebit mites uias suas.
Vniuerse uie domini misericordia ⁊ ue
ritas: requirentibus testamentum eius:
⁊ testimonia eius. Propter nomen tu
um domie propitiaberis peccato meo:
multum est enim. Quis est homo qui
timet dominum: legeꝫ statuit ei in uia q̃ꝫ
elegit. Anima eius in bonis demora
bitur: ⁊ semen eius hereditabit terram.
Firmamentum est dominus timentibus
eum: ⁊ testamentum ipsius ut manifes
tetur illis. Oculi mei semper ad domi
num: quoniam ipse euellet de laqueo pe
des meos. Respice i me ⁊ miserere mei
qꝛ unicus ⁊ paup sum ego. Tribulatio
nes cordis mei multiplicate sũt: de neces
sitatibus meis erue me. Vide humilita
tem meam ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte
uniuersa delicta mea. Respice inimicos
meos quoniaꝫ multiplicati sunt: ⁊ odio
iniquo oderunt me. Custodi aĩam me
am ⁊ erue me: non erubescam quoniam
speraui in te. Innocẽtes ⁊ recti adhese
runt mihi: quia sustinui te. Libera deꝰ
israel: ex omnibus tribulationibus suis.
psalmus dauid.

Iudica me domine quoniã ego in
inocentia mea ingressus suꝫ: ⁊ i do
mino sperans non infirmabor. Proba
me domine ⁊ tenta me: ure renes meos
⁊ cor meum. Quoniam misericordia
tua ante oculos meos est: ⁊ complacui
in ueritate tua.

Non sedi cum concilio uanitatis: ⁊ cū
iniqua gerentibꝰ n̄ introibo. Odiui ec
clesiam malignantiū: ⁊ cū impijs n̄ sedebo
Lauabo inter innocentes manus me
as: ⁊ circūdabo altare tuū dn̄e. Vt audi
am uocē laudis: ⁊ enarrem uniuersa mi
rabilia tua. Dn̄e dilexi decorē domus
tue: ⁊ locū habitationis glorie tue. Ne
perdas cum impijs deus aīam meā: ⁊ cuꝫ
uiris sanguinum uitam meā. In quorū
manibus iniq̄tates sunt: dextera eorum
repleta est muneribus. Ego autem in i
nocentia mea ingressus sum: redime me
⁊ miserere mei. Pes meus stetit in dire
cto: in ecclesijs bn̄dicā te dn̄e. psalmus.

Confitemini dn̄o quoniam bonus:
quoniam in seculum misericordia
eius. Dicat nunc israel quoniam bonꝰ:
quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nūc domꝰ aarō: qm̄ bonꝰ qm̄ in
seculum misericordia eius. Dicāt nūc
q̄ timēt dn̄m: qm̄ bonꝰ qm̄ i seculū miseri
cordia eius. De tribulatione inuocaui
dn̄m. ⁊ exaudiuit me in latitudine dn̄s.
Dominus mihi adiutor: non timebo
quid faciat mihi homo. Dominus mi
hi adiutor ⁊ ego despiciā inimicos meos
Bonū ē ↄfidere i dn̄o: q̄ꝫ ↄfidere i hoīe
Bonum est sperare in domino: q̄ꝫ spe
rare in principibus. Omnes gentes cir
cuierunt me: ⁊ in noīe dn̄i: quia ultus
sum in eos. Circūdantes circūdederūt
me: ⁊ in noīe dn̄i: q̄ꝛ ultus sum in eos.
Circūdederūt me sicut apes: ⁊ exarse
runt sicut ignis in spinis: ⁊ in noīe dn̄i:
q̄ꝛ ultus sum in eos. Impulsus euer
sus sū ut caderē: ⁊ dn̄s suscepit me. For
titudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factus est
mihi in salutem. Vox exultationis ⁊ sa
lutis in tabernaculis iustorū. Dextera
dn̄i fecit uirtutem: dextera dn̄i exaltauit
me: dextera dn̄i fecit uirtutē. Non mori
ar sed uiuam: ⁊ narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: et
morti nō tradidit me. Aperite mihi po
tas iusticie: ⁊ ingressus i eas ↄfitebor do
mino: hec porta dn̄i iusti intrabūt in eā.
Confitebor tibi qm̄ exaudisti me: ⁊ fa
ctus es mihi in salutē. Lapidem quem
reprobauerūt edificātes: hic factus est in
caput anguli. A dn̄o factū est istud: ⁊ ē
mirabile in oculis nostris. Hec dies q̄ꝫ
fecit dominꝰ: exultemus ⁊ letemur in ea.
O domine saluū me fac: o dn̄e bn̄ pro
sperare: bn̄dictus q̄ uēturus ē in nomine
dn̄i. Benediximus uobis de domo do
mini: deus dn̄s ⁊ illuxit nobis. Cōsti
tuite diem solēnem in cōdensis: usq̄ꝫ ad
cornu altaris. Deus meus es tu ⁊ con
fitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo
te. Confitebor tibi quoniam exaudi
sti me: ⁊ factus es mihi in salutem. Cō
fitemini domino quoniam bonus: quo
niam in seculum misericordia eius. aīt.
Beati. aīt. Alleluia. psalmus dauid.

Deus in nomine tuo saluuꝫ me fac:
⁊ in uirtute tua iudica me. Deus
exaudi orationem meam: auribus perci
pe uerba oris mei. Quoniam alieni in
surrexerunt aduersum me: ⁊ fortes que
sierunt animā meaꝫ: ⁊ non proposuerūt
deum ante conspectum suum. Ecce eiꝫ
deus adiuuat me: ⁊ dominꝰ susceptor
est aīe mee. Auerte mala inimicis meis:
⁊ in ueritate tua disperde illos. Volun
tarie sacrificabo tibi: ⁊ confitebor nomi
ni tuo domine: quoniam bonum est.
*Quoniam ex omni tribulatione eripu
isti me: ⁊ super inimicos meos* despexit
oculus meus. psalmus dauid:

Beati imaculati in uia: qui ambulāt
in lege domini. Beati qui scrutan
tur testimonia eius: in toto corde exqui
runt eum. Non enim qui operantur i
niquitatem: in uijs eius ambulauerunt.
Tu mandasti mādata tua custodiri ni
mis. Utinam dirigantur uie mee: ad cu
stodiendas iustificationes tuas. Tunc
non confundar: cum perspexero in om
nibus mandatis tuis. Confitebor tibi i
directione cordis: in eo quod didici iudi
cia iusticie tue. Iustificationes tuas cu
stodiam: non me derelinquas usquequa
q̄ꝫ. psalmus dauid.

In quo corrigit adolescētior uiā su
am: in custodiendo sermōes tuos.

In toto corde meo exquiſiui te: ne repel
las me a mãdatis tuis. In corde meo
abſcõdi eloq̃a tua: ut nõ peccez tibi. Be
nedictus es dñe: doce me iuſtificationeſ
tuas. In labijs meis ꝓnũciaui: oĩa iudi
cia oris tui. In uia teſtimonioꝝ tuoꝝ ꝺ
lectatus ſũ: ſicut in oĩbus diuitijs. In
mãdatis tuis exercebor: ⁊ ꝯſiderabo ui
as tuas. In iuſtificationibꝰ tuis medita
bor: nõ obliuiſcar ſermões tuos. ps. dd.

Retribue ſeruo tuo: uiuifica me: ⁊
cuſtodiaz ſermões tuos. Reuela
oculos meos: ⁊ ꝯſiderabo mirabilia de
lege tua. Incola ego ſum ĩ terra: nõ ab
ſcõdas a me mãdata tua. Concupiuit
aĩa mea deſiderare iuſtificatiões tuas in
omni tẽpore. Increpaſti ſupbos: male
dicti q̃ declinãt a mãdatis tuis. Aufer a
me opprobriũ ⁊ ꝯtẽptũ: q2 teſtimõia tua
exquiſiui. Et eĩm ſederũt principes ⁊ ad
uerſum me loquebãtur: ſeruus aũt tuus
exercebat in iuſtificationibꝰ tuis. Nam
⁊ teſtimonia tua meditatio mea ē: ⁊ cõſi
lium meũ iuſtificationes tue. pſalmus.

Adheſit pauimẽto aĩa mea: uiuifica
me ſecundũ uerbũ tuũ. Vias me
as enũciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iu
ſtificatiões tuas. Viã iuſtificationũ tua
rum inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabili
bus tuis. Dormitauit aĩa mea p̃tedio: ꝯ
firma me in uerbis tuis. Viaz iniq̃tatis
amoue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei.
Viã ueritatis elegi: ⁊ iudicia tua nõ ſũ
oblitus. Adheſi teſtimõijs tuis dñe: no
li me cõfundere. Viam mãdatoꝝ tuo
rum cucurri: cũ dilataſti cor meũ. aña.
Beati qui ambulãt in lege tua dñe. Symbo
lum athanaſij.

Quicũq3 uult ſaluus ee: añ oĩa
opus ē ut teneat catholicã fidẽ.
Quã niſi q̃ſq3 integrã iuiolatã
q3 ſeruauerit: abſq3 dubio ĩ eternũ peri
bit. Fides aũt catholica hec ē: ut unuz
deũ in trinitate ⁊ trinitatez in unitate ue
neremur. Neq3 ꝯfundẽtes pſõas: neq3
ſubſtãtiã ſepãtes. Alia eſt eĩz pſona pa
tris: alia filij: alia ſpiritus ſcti. Sed pa
tris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti una eſt diuini
tas: equalis gloria: coeterna maieſtas.
Qualis pater: talis filius: talis ſpiritus
ſanctus. Increatus pater: increatus fi
lius: increatus ſpiritus ſctus. Immẽ
ſus pater: imenſus filius: imenſus ſpiri
tus ſctus. Eternus pater: eternus fili
us: eternus ſpiritus ſanctus. Et tamen
nõ tres eterni: ſed unus eternus. Sicut
nõ tres increati nec tres imenſi: ſed unuſ
increatus ⁊ unus immenſus. Similiter
omnipotens pater: omnipotens filius:
omnipotens ſpiritus ſanctus. Et tamẽ
non tres omnipotentes: ſed unus omni
potens. Ita deus pater: deus filius: de
us ſpiritus ſanctus. Et tñ nõ tres dij: ſ3
unus ē deus. Ita dñs pater: dñs filius:
dñs ſpiritus ſctus. Et tñ nõ tres dñi:
ſed unus eſt dñs. Quia ſicut ſigillatim
unãquãq3 pſonã deũ ac dñm ꝯfiteri chri
ſtiana ueritate cõpellimur: ita tres deos
aut dños dicere catholica religiõe ꝓhibe
mur. Pater a nullo eſt factus: nec crea
tus nec genitꝰ. Filiꝰ a p̃re ſolo ē ñ factꝰ:
nec creatꝰ: ſed genitꝰ. Spũs ſctus a pa
tre ⁊ filio: ñ factus nec creatꝰ: nec genitꝰ:
ſed ꝓcedẽs. Unus ergo pat nõ tres pa
tres: unus filiꝰ ñ tres filij: unus ſpũs ſan
ctus: nõ tres ſpũs ſcti. Et in hac trinita
te nihil prius aut poſteriꝰ: nihil maiꝰ aut
minꝰ: ſ3 tote tres pſone coetne ſibi ſunt ⁊
coequales. Ita ut p oĩa ſicut iaz ſupra
dictũ eſt: ⁊ unitas ĩ trinitate ⁊ trinitas in
unitate uenerãda ſit. Qui uult ergo ſal
uus ee: ita ꝺ trinitate ſentiat. Sed neceſ
ſariũ eſt ad eternã ſalutẽ: ut ĩ carnationẽ
quoq3 dñi nři ieſu chriſti fideliẽ credat.
Eſt ergo fides recta: ut credamꝰ ⁊ ꝯfite
amur: q2 dñs nr̃ ieſus chriſtus dei filiꝰ de
us: ⁊ homo eſt. Deus eſt ex ſubſtantia
p̃ris añ ſecula genitꝰ: ⁊ hõ ē ex ſuba m̃ris
in ſeculo natus. Perfectꝰ deus pfectus
hõ. ex aĩa rõali ⁊ hũana carne ſubſiſtẽs.
Equalis p̃ri ſcdm diuinitatẽ: mior p̃re
ſcdm hũanitatẽ. Qui l3 deꝰ ſit ⁊ hõ: nõ
duo tñ: ſ3 unꝰ ē xp̃s. Unꝰ aũt ñ ꝯuerſiõe
diuinitatis ĩ carne: ſ3 aſſũptõe hũanitatiſ
ĩ deũ. Unꝰ oĩo ñ ꝯfuſiõe ſubſtãtie: ſ3 uni
tate pſone. Nã ſicut aĩal rõnal ⁊ caro

unus ē hō: ita deus ⁊ hō unus ē christ᷒.
Qui passus ē ꝑ salute nr̄a: descēdit ad
inferos: tertia die resurrexit a mortuis.
Ascēdit ad celos: sedet ad dexterā dei
p̄ris oīpotentis: inde uēturus ē iudicare
uiuos ⁊ mortuos. Ad cui᷒ aduentum
oēs hoīes resurgere hn̄t cū corporib᷒ su
is: ⁊ reddituri sūt de factis ꝓpriis ratio
nem. Et q bona egerūt ibūt ī uitā eter
nā: q uero mala in ignē eternū. Hec ē
fidēs catholica: q̄ꝫ nisi q̄sq̄ꝫ fidelr̄ firmit̄q̄ꝫ
crediderit: salu᷒ eē nō poterit. a. paschal᷒
All'a. all'a. all'a. all'a. In dn̄icis diebus an̄t.
All'a. alleluia. all'a. In diebus dn̄icis ⁊ festi
uis ad primam capitulum.
Regi seculoꝝ īmortali ⁊ inuisibili: soli
deo honor ⁊ gloria: in secula seclo
rū amē. ℟. breue. Christe fili dei uiui: mise
rere nob. ℣. Qui sedes: ad dexterā p̄ris. ℟.
Miserere. ℣. Glia. Christe. ℣. Exurge xp̄e:
adiuua nos. ℟. Et libera nos ⁊ c̄. Deinde
Kyriel. xp̄el. kyriel. Pater noster. secreto. ℣.
Et ne nos indu. Sed libera nos. Deinde
symbol. Credo in deū. secreto. ℣. Carnis re
surrecti. ℟. Uitam eternā. ℟. Amen. ℣. Et
ego ad te dn̄e clamaui. ℟. Et mā̄e oratio mea:
preueniet te. ℣. Repleatur os meū laude. ℟.
Ut cantē gloriam tuā: tota die magnitudinē
tuam. ℣. Dn̄e auerte faciē tuā: a peccatis me
is. ℟. Et om̄es iniq̄tates meas dele. ℣. Cor
mundū crea in me: deus. ℟. Et spiritū rectum
innoua: in uisceribus meis. ℣. Ne proiicias
me: a facie tua. ℟. Et spiritū sanctū tuū: ne au
feras a me. ℣. Redde mihi: leticiā salutaris
tui. ℟. Et spiritu principali: confirma me. ℣.
Adiutoriū nostrū: in nomīe dn̄i. ℟. Qui fecit
celū ⁊ terram. Deinde fit ꝯfessio. Confiteor
deo oīpotenti. Qua finita. Miser eatur uř.
Et. Indulgētiā. Deinde dr̄ ℣. ℣. Dignare
dn̄e die isto. ℟. Sine peccato: nos custodire.
℣. Miserere nr̄i: dn̄e. ℟. Miserere nr̄i. ℣.
Fiat misericordia tua dn̄e: sup nos. ℟. Quē
admodū sꝑauimus: in te. ℣. Dn̄e exaudi: orō
nem meā. ℟. Et clamor me᷒: ad te ueniat. ℣.
Dn̄s uobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Orem᷒.
Dn̄e deus pař oīpotēs q ad principi
um huius diei nos ꝑuenire fecisti:
tua nos hodie salua uirtute: ut in hac

die ad nullū declinem᷒ peccatū: sed sem
per ad tuā iusticiā faciēdā nr̄a ꝓcedāt elo
quia: dirigātur cogitatiōes simř ⁊ opera
Deinde legit martyrilogiū: et
pnūciat luna postea seq̄tur ℣. Preciosa
in conspectu: dn̄i. ℟. Mors: sanctoꝝ eius.
Deinde absolute dr̄ sine oremus.
Sancta maria ⁊ oēs sācti ītercedant
ꝓ nobis ad dn̄m deū nr̄m: ut nos
mereamur ab eo adiuuari ⁊ salutari. qui
uiuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ. ℟. Amē
℣. Deus in adiutoriū: meū intende. ℟. Dn̄e
ad adiuuandū: me festina. Et sic dr̄ trib᷒ ui
cibus. ℣. Gloria p̄ri. ℟. Sicut erat. Dein
de: kyriel. xp̄el. kyriel. Pr̄ nr̄. Secreto ℣.
Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. ℣. Res
pice domīe in seruos tuos: ⁊ in opa tua: ⁊ diri
ge filios eoꝝ. ℟. Et sit splēdor dn̄i: dei nr̄i su
ꝑ nos: et opa manuū nr̄aꝝ dirige super nos: ⁊
op᷒ manuū nr̄aꝝ dirige. ℣. Gloria p̄ri. ℟. Si
cut erat. Oremus oratio.
Dirigere ⁊ scīficare regere ⁊ gubnare
dignare dn̄e: de᷒ rex celi ⁊ terre ho
die corda ⁊ corpora nr̄a: sensus sermōes
⁊ actus nr̄os ī lege tua ⁊ in opib᷒ māda
toꝝ tuoꝝ: ut hic ⁊ ī eternū te auxiliante
salui ⁊ liberi eē mereamur saluator mun
di. Qui uiuis ⁊ regnas ī secula seculorū.
℟. Amē. Deīde lector dic. Iube dn̄e be
nedicere. Bn̄dictio. Dies et act᷒ nr̄os: ī sua
pace disponat dn̄s oīpotēs. ℟. Amē. Capl.
Dominꝰ āt dirigat corda ⁊ corpora
nr̄a ī caritate dei ⁊ patiētia christi.
Tu āt dn̄e miserere nr̄i. ℟. Deo grās. De
inde ℣. Adiutoriū nr̄m: ī noīe dn̄i. ℟. Qui
fecit: celū et trā. ℣. Bn̄dicite. ℟. Deus. Ab
solutio.
Dominꝰ nos bn̄dicat ⁊ ab oī malo
defendat: ⁊ ad uitā ꝑducat etnā. et
fideliū aīe ꝑ miaꝫ dei reqescāt ī pace. ℟.
Amē. Feria secūda inuitato. ī ferialibus
diebus. Uenite exultem᷒ dn̄o. psal. Iubile
mus deo. Ad nocturnū hym.
Somno refectis artub᷒ sꝑto cubili
surgim᷒: nob pr̄ canētib᷒: adeē te de
poscim᷒. Te ligua primū ꝯcinat: te men
tis ardor āblat: ut actuū sequētiū: tu scē
scīs exordiū. Cedāt tenebre lūini: ⁊ nox
diurno

ſideri ut culpa quā noꝫ ītulit: lucis labeſ
cat mūere. Precāur idem ſupplices: no
xas ut oēs āputes ⁊ ōe te canētiū laude
ris ippetuū. Pꝛa pꝛ piſſime: pēiq; ꝯpar
unice: cū ſpu paclyto regnās p ōe ſeculū
Amē. ℣. Dñs. Tēpore paſchali. īuitato
riū. alla. alla. alla ⁊ dꝛ hoc īuita. in ōib⁹ feri
is ab hac die uſq; ad aſcēſionē. hymn⁹.
Rex eterne. añt. Alla. pſalmus.

DOminus illuminatio mea ⁊ ſalus
mea: quē tīebo. Dñs ꝓtectoꝛ uite
mee: a quo trepidabo. Dum appꝛopi
ant ſꝛ me nocētes: ut edāt carnes meas
Qui tribulāt me īīmici mei: ipſi īfirmati
ſt ⁊ ceciderūt. Si ꝯſiſtāt aduerſū me ca
ſtra: ñ tīebit coꝛ meū. Si exurgat aduer
ſū me p̄liū: ī hoc ego ſpabo. Unā petij a
dño hāc reqrā: ut ībitē ī domo dñi ōib⁹
dieb⁹ uite mee. Ut uideā uolūtatē dñi:
⁊ uiſitē tēplū ei⁹. Qm̄ abſcōdit me ī tab
naculo ſuo ī die maloꝝ: ꝓtexit me ī ab
ſcōdito tabnacli ſui. In petra exaltauit
me: ⁊ nūc exaltauit caput meū ſꝛ īīmicoſ
meos. Circuiui ⁊ īmolaui ī tabnaculo
ei⁹ hoſtiā uociferatōis: cātabo ⁊ pſalmū
dicā dño. Exaudi dñe uocē meam qua
clamaui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me
Tibi dixit coꝛ meū exqſiui te facies mā:
faciē tuā dñe ꝛqrā. Ne auertas faciē tuā a
me: ⁊ ne declies ī ira a ſeruo tuo. Adiu
toꝛ me⁹ eſto ne derelīquas me: nꝫ deſpici
as me ds ſalutaris me⁹. Qm̄ pꝛ me⁹ et
mꝛ mea dreliquerūt me: dñs aūt aſſūpſit
me. Legē pōe mihi dñe ī uia tua: ⁊ diri
ge me ī ſeitā rectā: pp īīmicos meos. Ne
tradideris me in aīas tribulātiū me: qm̄
īſurrexerūt ī me teſtes iniq: ⁊ mētita ē īiq
tas ſibi. Credo uidere bōa dñi: ī tra ui
uentiū. Expecta dñm uirilit age: cōfoꝛ
teſ coꝛ tuū: ⁊ ſuſtine dñm. pſal. dauid.

AD te dñe clamabo ds me⁹ ne ſileas
a me ne qñ taceaſ a me: ⁊ aſſilaboꝛ
deſcēdētib⁹ in lacū. Exaudi dñe uocem
depcatiōis mee dū oro ad te: dū extollo
man⁹ meas ad tēplū ſctm̄ tuū. Ne ſiml
tradas me cū peccatoꝛib⁹: ⁊ cū opātibuſ
iniqtatē ne pdas me. Qui loquūt pacē
cū ꝓxio ſuo: mala āt ī coꝛdib⁹ eoꝝ. Da

illis ſcdꝫ opa eoꝝ: ⁊ ſcdꝫ neqtiā adiuētio
nū ipſoꝝ. Secūdū opa manuū eoꝝ tri
bue ill': ꝛdde retributōeꝫ eoꝝ ipſis. Qm̄
ñ ītellexerūt opa dñi: ⁊ ī opa manuū eiuſ
dſtrues illos: ⁊ ñ edificab eos. Bñdict⁹
dñs: qm̄ exaudiuit uocē depcatōis mee.
Dñs adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ m̄s: ⁊ in
ipſo ſpauit coꝛ meū ⁊ adiutus ſū. Et re
floꝛuit caro mea: ⁊ ex uolūtate mea ꝯfite
boꝛ ei. Dñs foꝛtitudo pleb ſue: ⁊ ꝓtectoꝛ
ſaluationū chꝛiſti ſui ē. Saluū fac pplꝫ
tuū dñe ⁊ bñdic hḋitati tue: ⁊ rege eos
⁊ extolle illos uſq; ī etnū. ℣. Dñs defen
ſoꝛ uite mee. ℣. Adoꝛate dñm. ps. dauid.

AFferte dño filij dei: afferte dño fili
os arietū. Afferte dño gliaꝫ ⁊ ho
noꝛē: afferte dño gliam nomini eius: ad
oꝛate dñm ī atrio ſācto eius. Uox dñi
ſup aquas: ds maieſtatis ītonuit: dñs ſu
per aquaſ mltas. Uox dñi ī uirtute: uox
dñi ī magnificētia. Uox dñi ꝯfringētis
cedros: ⁊ ꝯfringet dñs cedros libāi. Et
cōminuet eos tāq; uitulū libāi: ⁊ dilectus
quēadmodū filius unicoꝛniū. Uox dñi
intcidētis flāmā ignis: uox dñi ꝯcutiētis
deſertū: ⁊ ꝯmouebit dñs dſertū caddes.
Uox dñi ꝑpātis ceruos: ⁊ reuelabit cō
dēſa: ⁊ ī tēplo eius oēs dicēt gliaꝫ. Dñs
diluuiū ībitare facit: ⁊ ſedebit dñs rex ie
ternū. Dñs uirtutē pplo ſuo dabit: dñs
bñdicet pplo ſuo in pace. pſalmus.

EXaltabo te dñe qm̄ ſuſcepiſti me:
nec dlectaſti īīmicos meos ſꝛ me.
Dñe deus clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me.
Dñe eduxiſti ab īferno aīaꝫ meā: ſalua
ſti me a deſcēdētib⁹ ī lacū. Pſallite dño
ſcti eius: ⁊ ꝯfitemini mēoꝛie ſcitatis eiuſ
Qm̄ ira ī dignatiōe eius: ⁊ uita ī uolū
tate eius. Ad ueſpū demoꝛabit fletus:
⁊ ad matutinū leticia. Ego āt dixi ī abū
dātia mea: ñ moueboꝛ in etnū. Dñe in
uolūtate tua: ꝑſtitiſti decoꝛi meo uirtutē.
Auertiſti faciē tuā a me: ⁊ fcūs ſū ꝯtur
batus. Ad te dñe clamabo: ⁊ ad deuꝫ
meū depcaboꝛ. Que utilitas ī ſanguiē
meo: dū deſcēdo ī coꝛruptōeꝫ. Nūqd ꝯ
fitebit tibi puluis: aut ānūciabit ueritatē
tuā: Audiuit dñs ⁊ miſertus ē mei: dñs

factus est adiutor meus. Conuertisti
planctū meū in gaudiū mihi: ꝯcidisti sac
cum meū: ⁊ circūdedisti me leticia. Vt
cantem tibi gloria mea ⁊ nō cōpungar:
dn̄e deus meus in eternū cōfitebor tibi.
añt. Adorate dn̄m in aula: sancta eius. añt.
In tua iusticia. psalmus dauid.

IN te dn̄e speraui nō ꝯfundar ī eter
num: in iusticia tua libera me. In
clina ad me aurē tuam: accelera ut eruas
me. Esto mihi in deū ꝓtectorē: ⁊ ī do
mū refugij: ut saluū me facias. Quoni
am fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊
ꝓpter nomē tuū deduces me ⁊ enutries
me. Educes me de laqueo hoc quē ab
scōderunt mihi: quoniam tu es ꝓtector
meus. In manus tuas cōmendo spiri
tum meū: redemisti me dn̄e deus verita
tatis. Odisti obseruātes uanitates: sup
uacue. Ego aūt in dn̄o speraui: exulta
bo ⁊ letabor in misericordia tua. Quo
niam respexisti humilitatē meā: saluasti
de necessitatibus aīam meā. Nec ꝯclu
sisti me in manibus īimici: statuisti in lo
co spacioso pedes meos. Miserere mei
dn̄e qm̄ tribulor: ꝯturbatus ē in ira ocu
lus meus: aīa mea: ⁊ uenter meus. Qm̄
defecit in dolore uita mea: ⁊ anni mei in
gemitib᷒. Infirmata ē ī paupertate uir
tus mea: ⁊ ossa mea conturbata sūt. Su
per omnes īimicos meos factus sum op
probriū uicinis meis ualde: ⁊ timor no
tis meis. Qui uidebūt me foras fuge
rūt a me: obliuiōi datus sum tanq̄ꝫ mor
tuus a corde. Factus sum tanq̄ꝫ uas ꝑ
ditū: quoniā audiui uituperationē mul
torum cōmorantium in circuitu. In eo
dum ꝯuenirent simul aduersum me: acci
pere animā meā consiliati sunt. Ego
autem in te speraui dn̄e: dixi deus meus
es tu in manibus tuis sortes mee. Eri
pe me de manu īimicoꝝ meorū: ⁊ a per
sequētibus me. Illustra faciem tuam su
per seruū tuū: saluū me fac in misericor
dia tua dn̄e: non confundar quoniaꝫ in
uocaui te. Erubescant impij ⁊ deducan
tur in infernum: muta fiant labia dolosa
Que loquūtur aduersus iustum iniqui
tatem: in superbia ⁊ in abusione. Quā
magna multitudo dulcedinis tue domi
ne: quā abscondisti timentibus te. Per
fecisti eis qui sperant in te: in conspectu
filiorum hominum. Abscondes eos in
abscondito faciei tue: a conturbatione
hominuꝫ. Proteges eos in tabernacu
lo tuo: a contradictione linguaruꝫ. Be
nedictus dominus: quoniaꝫ mirificauit
misericordiam suam mihi in ciuitate mu
nita. Ego autem dixi in excessu mētis
mee: proiectus sum a facie oculoꝛuꝫ tuo
rum. Ideo exaudisti uocem orationis
mee: dum clamarem ad te. Diligite do
minum omnes sancti eius: quoniam ue
ritatem requiret dominus: ⁊ retribuet
abundanter facientibus superbiā. Viri
liter agite ⁊ confortetur cor uestrum: om
nes qui speratis in domino. psal. dauid.

BEati quoꝝ remisse sunt iniq̄tates:
⁊ quoꝝ tecta sūt peccata. Beatus
uir cui nō iputauit dn̄s peccatū: nec ē in
spiritu eius dolus. Qm̄ tacui inueterauе
rūt ossa mea: dū clamarē tota die. Qm̄
die ac nocte grauata ē sup me man᷒ tua:
ꝯuersus sū in erūna mea dū ꝯfringit̄ spi
na. Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniu
sticiā meā nō abscōdi. Dixi ꝯfitebor ad
uersū me iniusticiā meā dn̄o: ⁊ tu remisisti
īpietatē peccati mei. Pro hac orabit ad
te oīs sanctus: ī tēpore oportuno. Verū
tn̄ ī diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eū nō ap
ꝓximabūt. Tu es refugiū meū a tribu
latiōe que circūdedit me: exultatio mea
erue me a circūdātib᷒ me. Intellm̄ tibi
dabo ⁊ īstruā te: ī uia hac qua gradieris
firmabo sr̄ te oclos meos. Nolite fieri si
cut equus: ⁊ mulus qb᷒ n̄ ē itellect᷒. In
chāo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯstringe: q n̄
approximāt ad te. Multa flagella pecca
toris: spātes autē ī dn̄o mīa circūdabit.
Letami ī dn̄o ⁊ exultate iusti: ⁊ gliami
ni oēs recti corde. ℣. In tua iusticia: libera
me dn̄e. añt. Rectos decet. psal. dauid.

EXultate iusti ī dn̄o: rectos dcet lau
datio. Cōfitemī dn̄o ī cithara: in
psalterio decē cordaꝝ psallite illi. Cātate
ei cāticū nouū: bn̄ psallite ei ī uociferatōe

Quia rectum est uerbũ dñi: ⁊ oĩa opa
eius in fide. Diligit misericordiã ⁊ iudi
ciũ: misericordia dñi plena ẽ terra. Ver
bo dñi celi firmati sũt: ⁊ spiritu oris eius
oĩs uirtus eorũ. Cõgregãs sicut in utre a
quas maris: ponẽs i thesauris abyssos
Timeat dñm oĩs terra: ab eo aũt cõmo
ueãtur oẽs inhabitãtes orbem. Quoni
am ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse mãdauit et
creata sũt. Dñs dissipauit ꝯsilia gentiũ.
reprobat aũt cogitatiões populorũ: ⁊ re
ꝓbat cõsilia principum. Cõsiliũ autem
dñi in eternũ manet: cogitatiões cordis
eius in generatiõe ⁊ generationẽ. Bea
ta gens cuiꝰ ẽ dñs deꝰ eius: pplus quem
elegit in hereditatẽ sibi. De celo respe
xit dñs: uidit oẽs filios hominũ. De ꝑ
parato habitaculo suo: respexit sup om
nes qui habitant terram. Qui finxit sin
gillatim corda eorũ: qui intelligit oĩa
opera eorum. Non saluatur rex p mul
tam uirtutem: ⁊ gigas non saluabitur in
multitudine uirtutis sue. Fallax equus
ad salutẽ: in abundantia autem uirtutis
sue non saluabitur. Ecce oculi domini
super metuentes eum: ⁊ in eis qui spant
super misericordia eius. Ut eruat a mor
te animas eorum: ⁊ alat eos in fame. A
nima nostra sustinet dominũ: quoniam
adiutor ⁊ protector noster est. Quia in
eo letabitur cor nostrum: ⁊ in nomĩe sã
cto eius sperauimus. Fiat misericordia
tua dñe super nos: quemadmodum spe
rauimus in te. psalmus dauid.

Benedicam dñm in omni tempore:
semper laus eius in ore meo. In
dño laudabitur anima mea: audiãt mã
sueti ⁊ letentur. Magnificate dominuz
mecum: ⁊ exaltemus nomen eius in id
ipsum. Exquisiui dominum ⁊ exaudi
uit me: ⁊ ex oĩbus tribulationibus meis
eripuit me. Accedite ad eum ⁊ illumia
mini: ⁊ facies uestre non confundentur.
Iste pauper clamauit ⁊ dominus exau
diuit eum: ⁊ de omnibus tribulationibꝰ
eius saluauit eũ. Immittit angelus do
mini in circuitu timentium eum: ⁊ eripi
et eos. Gustate ⁊ uidete quoniam sua
uis est dominus: beatus uir qui sperat i
eo. Timete dominum omnes sancti eꝰ
ius: quoniam non est inopia timentibus
eum. Diuites eguerunt ⁊ esurierunt: in
quirentes autem dominum non minuẽ
tur omni bono. Uenite filij audite me:
timorem domini docebo uos. Quis ẽ
homo qui uult uitam: diligit dies uide
re bonos. Prohibe linguã tuam a ma
lo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum. Di
uerte a malo ⁊ fac bonum: inquire pacẽ
⁊ persequere eam. Oculi domini super
iustos: ⁊ aures eius in preces eorum.
Uultus autem domini super facientes
mala: ut perdat de terra memoriam eo
rum. Clamauerunt iusti ⁊ dominus ex
audiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationi
bus eorum liberauit eos. Iuxta est do
minus his qui tribulato sunt corde: ⁊ hu
miles spiritu saluabit. Multe tribulatio
nes iustorum: ⁊ de omnibus his libera
bit eos dominus. Custodit dominus
omnia ossa eorum: unum ex his non cõ
teretur. Mors peccatorum pessima: et
qui oderunt iustum delinquent. Redi
met dñs animas seruorum suorum: ⁊ nõ
delinquent omnes qui sperant in eo. ℣.
Rectos decet collaudatio. añt. Expugna.
psalmus dauid.

Iudica domine nocentes me: expu
gna impugnantes me. Apprehẽ
de arma ⁊ scutum: ⁊ exurge in adiutori
um mihi. Effunde frameã ⁊ conclude
aduersus eos qui persequũtur me: dic a
nime mee salus tua ego sum. Confun
dantur ⁊ reuereantur: querentes animã
meam. Auertantur retrorsum ⁊ cõfun
dantur: cogitãtes mihi mala. Fiant tã
q̃z puluis ante faciem uenti: ⁊ angelus
domini coartans eos. Fiant uie illorũ
tenebre ⁊ lubricum: ⁊ angelus domini
persequens eos. Quoniam gratis ab
sconderunt mihi interitum laquei sui: su
peruacue exprobrauerunt animam me
am. Ueniat illi laqueus quem ignorat:
⁊ captio quam abscondit apprehendat
eum: ⁊ in laqueum cadat in ipsum.

Misericordia autē mea exultabit in do
mio: ⁊ delectabit̄ sup salutari suo. Oia
ossa mea dicēt: dn̄e qs silis tui. Eripiēs
inopē de manu fortioꝝ eius: egenum ⁊
pauperē a diripiētibus eū. Surgentes
testes iniq: que ignorabā interrogabant
me. Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis:
sterilitatē aīe mee. Ego aūt cum mihi
molesti essent: induebar cilicio. Humi
liabā in ieiunio aīam meā: ⁊ orō mea in
sinu meo ꝯuertet̄. Quasi ꝓximū ⁊ quasi
fratrē nr̄m sic cōplacebā: quasi lugens ⁊
ꝯtristatus sic hūiliabar. Et aduersū me
letati sūt ⁊ ꝯuenerūt: cōgregata sūt sup me
flagella ⁊ ignoraui. Dissipati sūt nec ꝯpū
cti: tētauerūt me sbsanauerūt me sbsanati
one: frēduerūt sup me dētib⁹ suis. Dn̄e
qn̄ respicies: restitue aīaꝫ meā a maligni
tate eoꝝ: a leonibus unicā meā. Con
fitebor tibi in ecclesia magna: in populo
graui laudabo te. Non supgaudeāt mi
hi qui aduersant̄ mihi iniqꝫ: q oderunt
me gratis ⁊ annuūt oculis. Qm̄ mihi q
dem pacifice loquebātur: ⁊ in iracūdia
terre loquētes dolos cogitabāt. Et di
latauerūt sup me os suū: dixerunt euge
euge uiderūt oculi nr̄i. Vidisti dn̄e ne si
leas: dn̄e ne discedas a me. Exurge et
intende iudicio meo: deus meus ⁊ dn̄s
meus in causam meā. Iudica me secū
dum iusticiā tuā dn̄e deus meus: ⁊ nō su
pergaudeāt mihi. Non dicant in cordi
bus suis euge euge aīe nr̄e: nec dicāt de
uorabimus eū. Erubescant ⁊ reuerean
tur simul: qui gratulantur malis meis.
Induātur ꝯfusiōe ⁊ reuerētia: qui ma
ligna loquūtur sup me. Exultēt ⁊ leten
tur q uolūt iusticiā meā: ⁊ dicāt semper
magnificet̄ dn̄s: q uolūt pacē serui eius.
Et lingua mea meditabit̄ iusticiā tuaꝫ
tota die laudem tuam.

psalmus dauid.

Dixit iniustus ut delinquat in se met
ipso: nō est timor dei ante oculos
eius. Qm̄ dolose egit in ꝯspectu eius:
ut inueniatur iniqtas eius ad odiū. Ver
ba oris eius iniqtas ⁊ dolus: noluit itel
ligere ut bn̄ ageret. Iniqtatē meditatus
est in cubili suo: astitit ōi uie non bone:
maliciaꝫ aūt nō odiuit. Dn̄e in celo mi
sericordia tua: ⁊ ueritas tua usqꝫ ad nu
bes. Iusticia tua sicut mōtes dei: iudi
cia tua abyssus multa. Homies ⁊ iumē
ta saluabis dn̄e: quēadmodū multiplica
sti misericordiā tuā deus. Filij aūt hōi
num: in tegmie alarū tuaꝝ spabūt. In
ebriabūt̄ ab ubertate domus tue: ⁊ torrē
te uoluptatis tue potabis eos. Quoni
am apud te est fons uite: ⁊ in lumie tuo
uidebimus lumen. Pretende misericor
diam tuam scientibus te: ⁊ iusticiam tu
am his qui recto sunt corde. Non ueni
at mihi pes superbie: ⁊ manus peccato
ris non moueat me. Ibi ceciderunt q
operātur iniquitatē: expulsi sunt nec po
tuerunt stare. aāt. xpugna ipugnātes me
aāt. Reuela domino.
psalmus dauid.

Noli emulari i malignātibus: neqꝫ
zelaueris faciētes iniqtateꝫ. Quo
niam tanqꝫ fenū uelociter arescet: ⁊ quē
admodū olera herbaꝝ cito decidēt. S
pera in deo ⁊ fac bonitatē: ⁊ ihabita ter
ram: ⁊ pasceris i diuitijs eius. Delecta
re in dn̄o: ⁊ dabit tibi petitiones cordis
tui. Reuela dn̄o uiam tuam ⁊ spera in
eo: ⁊ ipse faciet. Et educet quasi lumē
iusticiā tuā: ⁊ iudiciū tuū tanqꝫ meridiē
subditus esto dn̄o: ⁊ ora eū. Noli emu
lari in eo qui prosperatur in uia sua: in
homine faciente iniusticias. Desine ab
ira derelique furorē: noli emulari ut ma
ligneris. Quoniā qui malignantur ex
terminabuntur: sustinentes autem dn̄m
ipsi hereditabunt terraꝫ. Et adhuc pu
sillum ⁊ non erit peccator: ⁊ querens lo
cum eius ⁊ non inuenies. Mansueti au
tem hereditabunt terram: ⁊ delectabun
tur i mltitudine pacis. Obseruabit pec
cator iustum: ⁊ stridebit super eum den
tibus suis. Dominus autem irridebit
eū: quoniā prospicit ꝙ ueniat dies eius.
Gladium euaginauerunt peccatores:
intēderūt arcū suū. Vt decipiāt paupē
⁊ inopē: ut trucidēt rectos corde. Gla
dius eoꝝ itret i corda ipsoꝝ: ⁊ arc⁹ eorū

confringatur. Melius est modicum iu
sto: super diuitias peccatorum multas.
Quoniaȝ brachia peccatoꝝ ꝯterrētur:
cōfirmat aūt iustos dn̄s. Nouit dn̄s di
es imaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ in eter
num erit. Non ꝯfundētur in tēpore ma
lo: ⁊ in diebus famis saturabūtur: quia
peccatores pibunt. Inimici uero domi
ni mox ut honorificati fuerit ⁊ exaltati:
deficiētes quēadmodū fumus deficient.
Mutuabit peccator ⁊ nō soluet: iustus
aūt miseret ⁊ retribuet. Quia bn̄dicen
tes ei hereditabūt terrā: maledicētes au
tem ei dispibūt. Apud dn̄m gressus ho
minis dirigētur: ⁊ uiā eius uolet. Cum
ceciderit nō collidet: qꝛ dn̄s suppōit ma
num suā. Iunior fui ⁊ eim senui: ⁊ non
uidi iustum derelictū: nec semē eius que
rens panem. Tota die miseret ⁊ cōmo
dat: ⁊ semē illius in bn̄dictiōe erit. De
clina a malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in se
culū seculi. Quia dn̄s amat iudiciū: ⁊ n̄
derelinquet sāctos suos: i eternū ꝯserua
būtur. Iniusti punientur: ⁊ semē ipioꝛuȝ
pibit. Iusti aūt hereditabūt terrā: ⁊ in
habitabūt in seculū seculi sup eā. Os iu
sti meditabit sapientiā: ⁊ lingua eius lo
quetur iudiciū. Lex dei eius i corde ipsi
us: ⁊ nō supplātabūtur gressus eiꝰ. Cō
siderat peccator iustum: ⁊ querit mortifi
care eū. Dn̄s aūt nō derelinquet eū in
manibus eius: nec dānabit eum cum iu
dicabitur illi. Expecta dn̄m ⁊ custodi
uiā eius ⁊ exaltabit te: ut hereditate capi
as terrā: cum perierint peccatores uide
bis. Vidi impiū sup exaltatū: ⁊ eleuatū
sicut cedros libani. Et trāsiui ⁊ ecce n̄
erat: quesiui eū ⁊ nō est inuentus locus
eius. Custodi innocentiam ⁊ uide eqta
tem: quoniā sunt reliquie homini pacifi
co. Iniusti aūt disperibūt: simul relīqe
impioꝛū interibūt. Salus aūt iustoꝛuȝ
a dn̄o: ⁊ protector eoꝝ in tempore tribu
lationis. Et adiuuabit eos dn̄s: ⁊ libe
rabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoribus et
saluabit eos: qꝛ spauerūt in eo.

psalmus dauid.

Domine ne in furore tuo arguas
me: neqȝ in ira tua corripias me. Quo
niam sagitte tue infixe sunt mihi: ⁊ con
firmasti super me manum tuā. Non est
sanitas in carne mea a facie ire tue: non
est pax ossibus meis a facie peccatorum
meorum. Quoniam iniquitates mee su
pergresse sunt caput meuȝ: ⁊ sicut onus
graue grauate sunt sup me. Putruerūt
⁊ corrupte sunt cicatrices mee: a facie in
sipientie mee. Miser factus suȝ ⁊ curua
tus sum usqȝ in finem: tota die contrista
tus ingrediebar. Quoniam lumbi mei
impleti sunt illusionibus: ⁊ non est sani
tas in carne mea. Afflictus sum ⁊ hūili
atus sum nimis: rugiebam a gemitu cor
dis mei. Domine ante te omne deside
rium meum: ⁊ gemitus meus a te non ē
absconditus. Cor meum conturbatum
est in me: dereliquit me uirtus mea: ⁊ lu
men oculorum meorum: ⁊ ipsum nō est
mecum. Amici mei ⁊ proximi mei: ad
uersuȝ me appropinquauerūt ⁊ steterūt.
Et qui iuxta me erāt de longe steterūt:
⁊ uim faciebant qui querebant animam
meam. Et qui inquirebant mala mihi
locuti sunt uanitates: ⁊ dolos tota die
meditabantur. Ego aūt tanq̄ȝ surdus
non audiebam: ⁊ sicut mutus non ape
riens os suum. Et factus sum sicut ho
mo non audiens: ⁊ non habens in ore
suo redargutiones. Quoniam in te do
mine speraui: tu exaudies domine deus
meus. Quia dixi nequando supergau
deant mihi inimici mei: ⁊ dum cōmouē
tur pedes mei sup me magna locuti sūt.
Quoniam ego in flagella paratus suȝ:
⁊ dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitateȝ meaȝ annuncia
bo: ⁊ cogitabo pro peccato meo. Ini
mici autem mei uiuūt ⁊ confirmati sunt
super me: ⁊ multiplicati sunt qui oderūt
me iniqȝ. Qui retribuūt mala pro bo
nis: detrahebant mihi: quoniam seque
bar bonitatem. Ne derelinquas me do
mine deus meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum: domi
ne deus salutis mee. antiphona.
Reuela domino: uiam tuā. uersi. Domine

in celo misericordia tua. ℞. Et usq; ad nubes
ueritas tua. Tempore paschali. aꝛ. Allelu
ia. alleluia. alleluia. alleluia. ℣. Surrexit dñs
de sepulchro alleluia. ℞. Qui pro nobis pe
pendit in ligno alleluia. Ad laudes aꝛ. Mi
serere ipm psalmus.

Miserere mei deus: scdm magnam
misericordiã tuaz. Et scdm mul
titudinẽ miserationum tuaꝝ: dele iniqui
tatem meaz. Amplius laua me ab ini
quitate mea: ⁊ a peccato meo mũda me
Qm̃ iiqtatẽ meã ego cognosco: ⁊ pec
catum meũ cõtra me est semper. Tibi
soli peccaui ⁊ malũ coraz te feci: ut iusti
ficeris in sermonibus tuis: ⁊ uincas cuz
iudicaris. Ecce eim i iiquitatibus con
ceptus suz: ⁊ in peccatis cõcepit me ma
ter mea. Ecce eim ueritatẽ dilexisti: in
certa ⁊ occulta sapientie tue manifestasti
mihi. Asperges me isopo ⁊ mũdaboꝛ
lauabis me ⁊ sup niuẽ ꝺalbaboꝛ. Au
ditui meo dabis gaudiũ ⁊ leticiã: ⁊ exul
tabunt ossa humiliata. Auerte faciem
tuaz a peccatis meis: ⁊ omnes iniqtates
meas dele. Coꝛ mundum crea in me
deus: ⁊ spiritũ rectum innoua in uisceri
bus meis. Ne proiicias me a facie tua
⁊ spiritũz sanctum tuũ ne auferas a me.
Redde mihi leticiã salutaris tui: ⁊ spi
ritu principali confirma me. Docebo
iniquos uias tuas: ⁊ impij ad te conuer
tentur. Libera me de sanguinibus de
us deus salutis mee: ⁊ exaltabit lingua
mea iusticiam tuã. Domine labia mea
aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã
Quoniã si uoluisses sacrificiũ ꝺdissez:
utiq; holocaustis nõ ꝺlectaberis. Sa
crificiũ deo spiritus ꝯtribulatus: coꝛ cõ
tritum ⁊ humiliatũ deus non despicies.
Benigne fac in bona uoluntate tua siõ
ut edificentur muri ierusalem. Tunc
acceptabis sacrificiũ iusticie oblationes
⁊ holocausta: tunc iponent super altare
tuum uitulos. aꝛ. Miserere mei deus. aꝛ.
Intellige. psalmus dauid.

Uerba mea auribus percipe dñe: in
tellige clamoꝛem meũ. Intende
uoci oratiõis mee: rex meus ⁊ deus me
us. Quoniã ad te oꝛabo dñe: mane ex
audies uocẽ meã. Mane astabo tibi et
uidebo: quoniã non deus uolens iniq
tatẽ tu es. Neq; habitabit iuxta te ma
lignus: neq; permanebũt iniusti añ ocu
los tuos. Odisti omnes qui opantur ii
quitatem: perdes omnes qui loquũtur
mendaciũ. Uirum sanguinũ ⁊ dolosuz
abhominabitur dñs: ego autez in mul
titudine misericoꝛdie tue. Introibo in
domũ tuam: adoꝛabo ad templuz sanc
tum tuũ in timore tuo. Domine deduc
me in iusticiã tuã ꝓpter inimicos meos
dirige in cõspectu tuo uiaz meã. Quo
niam non est in oꝛe eoꝛũ ueritas: coꝛ eo
rum uanũ est. Sepulchruz patens est
guttur eoꝛum: linguis suis dolose age
bant: iudica illos deus. Decidant a co
gitationibus suis: scdm multitudinẽ im
pietatum eoꝝ expelle eos: quoniã irrita
uerũt te dñe. Et letẽtur omnes qui spe
rant in te: in eternũ exultabunt ⁊ habita
bis in eis. Et gloꝛiabũtur in te omnes
qui diligunt nomẽ tuũ: quoniã tu bene
dices iusto. Domine ut scuto bone uo
luntatis tue coꝛonasti nos. aꝛ. Intellige
clamorem meũ dñe. aꝛ. Deus deus meus ad
te de luce uigilo. ps ipsum. aꝛ. Conuersus est.

Canticum.

Confitebor tibi dñe quoniã iratus
es mihi: cõuersus est furoꝛ tuus et
consolatus es me. Ecce deus saluator
meus: fiducialr agã ⁊ ñ timebo. Quia
foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus
est mihi in salutem. Aurietis aquas in
gaudio de fontibus saluatoꝛis: ⁊ dicetis
in illa die cõfitemini dño ⁊ inuocate no
men eius. Notas facite in pplis adiuẽ
tiones eius: memẽtote quoniã excelsuz
est nomen eius. Cantate dño quoniaz
magnifice fecit: annũciate hec in uniuer
sa terra. Exulta ⁊ lauda habitatio siõ
quia magnus i medio tui sãctus israel.
aꝛ. Conuersus est furor tuus dñe et cõsolatus
es me. aꝛ. Laudate dñm de celis. ps. ipm.
Capitulũ ad laudes omni die feriali.

Nox precessit dies aũt appropinqua
uit: abiiciamus ergo opa tenebraꝝ

⁊ induamur arma lucis sicut in die bone
ste ambulemus. Hymnus.
Splendor pr̄ne glorie de luce lucē ꝓ
ferens: lux lucis ⁊ fons luminis: di
es diem illuminans. Verusq; sol illabe
re: micans nitore ꝑpeti: iubarq; sācti spi
ritus: infūde nr̄is sensibꝰ. Votis uocez
⁊ patrē: patrē pennis glie: patrē potētis
gr̄e: culpā religet lubricā. Informet actꝰ
strenuos: dentes retūdat inuidi: casus se
cundet aspos: donet gerēdi gr̄az. Men
tem gubernet ⁊ regat: casto fideli corpo
re: fides calore feruеat: fraudis uenena
nesciat. Christusq; nob sit cibus: potus
q; nr̄ sit fides: leti bibamꝰ sobriā: ebrieta
tez spūs. Letꝰ dies hic trāseat: pudor
sit ut diluculū: fides uelut meridies: cre
pusculū mens nesciat. Aurora cursus
ꝓuehit: aurora totus ꝓdeat: in pr̄e totꝰ
filius: ⁊ totus i uerbo paṫ. Deo pr̄i. ℣.
Repleti sumꝰ mane misericordia tua. ℟. Ex
ultauimus ⁊ delectati sumꝰ. Ad benedictus
aṅ. Benedictus deus israel. ps. ipm. Tem
pore paschali ad laudes aṅt. Alleluia cū
reliqs ut supra in dominica notatuz est.
Feria tertia inuitatoriū. Jubilemꝰ deo salu
tari nostro. ps. Venite. Ad nocturnū hym.
Consors pr̄ni luminis: lux ipe lucis
⁊ dies. noctē canēdo rūpimus: assis
te postulātibꝰ. Aufer tenebras mētiuz
fuga cateruas demonū: expelle somno
lentiā: ne pigritātes obruat. Sic christe
nobis oībꝰ: idulgeas credētibꝰ: ut ꝓsit ex
orātibus: q̄ p̄cinētes psallimꝰ. Presta
paṫ piissime. aṅt. Ut nō delinquā. aṅt. tē
pore paschali. Alleluia. psalmus dauid.
Dixi custodiā uias meas: ut nō de
linquā in lingua mea. Posui ori
meo custodiā: cum ꝯsisteret peccator ad
uersum me. Obmutui ⁊ hūiliatus sum
⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus
est. Concaluit cor meū intra me: ⁊ i me
ditatōe mea exardescet ignis. Locutus
sum in lingua mea: notū fac mihi dn̄e fi
nem meū. Et numerꝫ dierū meoꝝ q̄ ē:
ut sciā qd desit mihi. Ecce mēsurabiles
posuisti dies meos: ⁊ substātia mea tan
q̄ nihilū ante te. Verūtn̄ uniuersa uani
tas: oīs hō uiuēs. Verūtn̄ in imagine ꝑ
transijt hō: sed ⁊ frustra ꝯturbaṫ. The
saurizat: ⁊ ignorat cui ꝯgregabit ea. Et
nūc que ē expectatio mea nōne dn̄s ⁊ sb
stantia mea apud te ē. Ab oībus iniqta
tibus meis erue me: opprobriū insipiēti
dedisti me. Obmutui ⁊ n̄ aperui os me
um: qm̄ tu fecisti: amoue a me plagas tu
as. A fortitudine manꝰ tue ego defeci in
increpationibꝰ: ꝓpter iniqtatē corripuis
ti hoiez. Et tabescere fecisti sicut arane
am aīam eius: uerūtamē uane cōturbaṫ
omnis hō. Exaudi orationē meā dn̄e:
⁊ deprecationē meā: auribꝰ ꝑcipe lachry
mas meas. Ne silias: qm̄ aduena ego
sum apud te ⁊ ꝑegrinꝰ: sicut oēs patres
mei. Remitte mihi ut refrigerer priusq̄
habeā: ⁊ āplius nō ero. psalmus dauid.
Expectās expectaui dn̄m: ⁊ intēdit
mihi. Et exaudiuit preces meas
⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto fe
cis. Et statuit supra petrā pedes meos
⁊ direxit gressus meos. Et imisit in os
meū canticū nouū: carmē deo nr̄o. Vi
debūt multi ⁊ timebūt: ⁊ sꝑabūt in dn̄o.
Beatus uir cuꝰ est nomē dn̄i spes eius
⁊ n̄ respexit in uanitates ⁊ isanias falsas.
Multa fecisti tu dn̄e deus meus mirabi
lia tua: ⁊ cogitationibꝰ tuis nō est qs silis
sit tibi. Annūciaui ⁊ locutus sū: multi
plicati sūt sup numerꝫ. Sacrificiū ⁊ ob
lationē noluisti: aures aūt ꝑfecisti mihi.
Holocaustū ⁊ ꝓ peccato nō postulasti
tūc dixi ecce uēio. In capite libri scrip
tum ē de me ut facerē uolūtatē tuā: deus
meus uolui: ⁊ legē tuā in medio cordis
mei. Annūciaui iusticiā tuā in eccl̄a ma
gna: ecce labia mea nō ꝓhibebo dn̄e tu
scisti. Iusticiā tuā nō abscondi in corde
meo: ueritatem tuam ⁊ salutare tuū dixi
Non abscōdi misericordiā tuam: ⁊ ue
ritatē tuam: a ꝯcilio multo. Tu autem
domine ne longe facias miserationes tu
as a me: misericordia tua ⁊ ueritas tua
semper susceperunt me. Quoniam cir
cūdederunt me mala: quorū non est nu
merus: cōprehenderunt me iniquitates
mee: ⁊ nō potui ut uiderē. Multiplicati

ſunt ſup capillos capitis mei: ⁊ coꝛ meũ
dereliquit me. Complaceat tibi dñe ut
eruas me: dñe ad adiuuãdũ me reſpice.
Confũdant ⁊ reuereãt ſiĺ q querũt ani
mã meã: ut auferãt eã. Cõuertãt retroꝛ
ſum ⁊ reuereantur: q uolunt mihi mala.
Ferãt ꝯfeſti ꝯfuſionẽ ſuã: q dicũt mihi
euge euge. Exultẽt ⁊ letẽtur ſup te ões
querẽtes te: ⁊ dicãt ſemꝑ magnificet do
minus q diligũt ſalutare tuũ. Ego aũt
mẽdicus ſuȝ ⁊ paup: dñs ſollicitus ẽ mei
Adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meꝰ tu es: de
us meus ne tardaueris. aña. Ut nõ delin
quã: in lingua mea. aña. Sana dñe. ps dd.
Beatus q itelligit ſup egenuȝ ⁊ pau
perẽ: i die mala liberauit euȝ dñs.
Dñs ꝯſeruet eũ ⁊ uiuificet eũ: ⁊ beatuȝ
faciat eũ in terra: ⁊ nõ tradat eũ in aĩam
inimicoꝝ eius. Dñs opeȝ ferat illi ſup
lectũ doloris eiꝰ: uniuerſũ ſtratũ eiꝰ uer
ſaſti in ĩfirmitate eius. Ego dixi dñe mi
ſerere mei: ſana aĩam meã qꝛ peccaui ti
bi. Inimici mei dixerũt mala mihi: qñ
morieť ⁊ pibit nomẽ eius. Et ſi ĩgredie
bať ut uideret: uana loquebať: coꝛ eius
cõgregauit iniqtatẽ ſibi. Egrediebať fo
ras: ⁊ loquebať in id ipſũ. Aduerſum
me ſuſurrabãt ões ĩimici mei: et aduerſũ
me cogitabãt mala mihi. Verbũ iniquũ
ꝯſtituerũt aduerſũ me: nũqd q doꝛmit ñ
adijciet ut reſurgat. Et enim hõ pacis
mee ĩ quo ſpaui: q edebat panes meos:
magnificauit ſup me ſupplãtatõeȝ. Tu
aũt dñe miſerere mei ⁊ reſuſcita me: ⁊ re
tribuã eis. In hoc cognoui: qm̃ uolui
ſti me: qm̃ nõ gaudebit ĩimicus meꝰ ſup
me. Me aũt ꝓpter inocentiã ſuſcepiſti:
⁊ ꝯfirmaſti me in ꝯſpectu tuo ĩ eternum.
Bñdictus dñs deus iſrĺ a ſeculo ⁊ in ſe
culum: fiat fiat. pſalmus dauid.
Quemadmodũ deſiderat ceruꝰ ad
fontes aquarum: ita deſiderat aĩa
mea ad te deus. Sitiuit aĩa mea ad de
um fontẽ uiuũ: qñ ueniã ⁊ apparebo añ
faciẽ dei. Fuerunt mihi lachꝛyme mee
panes die ac nocte: dũ dĩ mihi quotidie
ubi ẽ deus tuus. Hec recoꝛdatus ſuȝ ⁊
effudi ĩ me aĩam meã: quoniã trãſibo in

locũ tabernacli admirabilis uſqȝ ad do
mũ dei. In uoce exultatõis ⁊ ꝯfeſſiõis:
ſonus epulãtis. Quare triſtis es anima
mea: ⁊ quare ꝯturbas me: Spa in deo
quoniã adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare uul
tus mei ⁊ deus meus. Ad me ipm̃ aĩa
mea ꝯturbata ẽ: ꝓpterea memoꝛ ero tui
de terra ioꝛdanis: ⁊ hermõis a mõte mo
dico. Abyſſus abyſſuȝ ĩuocat: in uoce
catarractaꝝ tuaꝝ. Oĩa excelſa tua ⁊ flu
ctus tui: ſup me trãſierũt. In die mãda
uit dñs miſericoꝛdiã ſuã: ⁊ nocte canticũ
eius. Apud me oĩo deo uite mee: dicã
deo ſuſceptoꝛ meus es. Quare oblitus
es mei: ⁊ quare ꝯtriſtatus ĩcedo: dũ affli
git me ĩimicus: Dum ꝯfringuntur oſſa
mea: exprobrauerũt mihi q tribulãt me
inimici mei: Dum dicunt mihi per ſin
gulos dies ubi eſt deus tuus: quare triſ
tis es anima mea ⁊ quare ꝯturbas me:
Spera in deo quoniã adhuc ꝯfitebor
illi: ſalutare uultus mei ⁊ deꝰ meus. ps.
Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſam
meam de gente nõ ſcã: ab hoĩe ini
quo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es de
us foꝛtitudo mea: quare me repuliſti ⁊
quare ꝯtriſtatus ĩcedo: dũ affligit me ini
micus: Emitte lucẽ tuam ⁊ ueritatẽ tu
am: ipſa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in
montẽ ſanctũ tuũ ⁊ in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deũ q le
tificat iuuentutẽ meam. Cõfiteboꝛ tibi
in cithara deus deus meus: quare triſtiſ
es aĩa mea ⁊ quare ꝯturbas me: Spa ĩ
deo quoniã adhuc ꝯfiteboꝛ illi: ſalutare
uultus mei ⁊ deus meus. aña. Sana dñe
aĩam meã: qꝛ peccaui tibi. aña. Eructauit.
pſalmus dauid.
Deus auribus noſtris audiuimus:
patres noſtri annũciauerũt nobis.
Opus qđ operatus es in diebus eoꝝ:
⁊ in diebus antiquis. Manus tua gen
tes diſperdidit ⁊ plantaſti eos: afflixiſti
populos ⁊ expuliſti eos. Nec enim in
gladio ſuo poſſederunt terraȝ: ⁊ brachi
um eoꝝ non ſaluabit eos. Sed dexte
ra tua ⁊ brachiũ tuum ⁊ illuminatio uul
tus tui: quoniaȝ cõplacuiſti in eis. Tu

es ipse rex meus ⁊ deus meus: qui man
das salutes iacob. In te inimicos nr̄os
uentilabimus cornu: ⁊ in noīe tuo sper
nemus isurgētes i nob. Non eī3 i arcu
meo sperabo: ⁊ gladius meus nō salua
bit me. Saluasti eī3 nos de affligentibꝰ
nos: ⁊ odiētes nos ꝯfudisti. In deo lau
dabimur tota die: ⁊ in noīe tuo cōfitebi
mur in seculū. Nūc aūt repulisti ⁊ cōfu
disti nos: ⁊ nō egredieris deus i uirtutibꝰ
nr̄is. Aduertisti nos retrorsū post inimi
cos nr̄os: ⁊ q oderūt nos diripiebāt sibi
Dedisti nos tanq̄3 oues escarꝫ: ⁊ in gē
tibus dispersisti nos. Vendidisti ppl'm
tuū sine precio: ⁊ nō fuit multitudo in cō
mutationibꝰ eorꝫ. Posuisti nos oppro
briū uicinis nr̄is: subsanationē ⁊ derisu3
his q in circuitu nr̄o sunt. Posuisti nos
in silitudinē gētibus: cōmotionē capitis
in pplis. Tota die uerecūdia mea ꝯtra
me est: ⁊ confusio faciei mee cooꝑuit me
A uoce exprobrātis ⁊ obloquētis: a fa
cie inimici ⁊ ꝑsequētis. Hec oīa uenerūt
sup nos nec obliti sumꝰ te: ⁊ iniq̄3 nō egi
mus in testamēto tuo. Et nō recessit re
tro cor nr̄m: ⁊ declinasti semitas nr̄as a
uia tua. Qm̄ humiliasti nos i loco affli
ctionis: ⁊ cooperuit nos umbra mortis
Si obliti sumus nomen dei nr̄i: ⁊ si ex
pandimus manꝰ nr̄as ad deū alienum.
Nōne deus reqret ista: ipse eīm nouit
abscōdita cordis. Qm̄ ꝓpter te mortifi
camur tota die: extimati sumꝰ sicut oues
occisiōis. Exurge quaꝛ obdormis do
mīe: exurge ⁊ ne repellas i finē. Quare
faciē tuā auertis: obliuisceris iopie nr̄e ⁊
tribulatōis nr̄e. Qm̄ hūiliata ē i puluerē
aīa nostra: cōglutinatus est i terra uēter
nr̄. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redime
nos ꝓpt̄ nomen tuū3. psalmus dauid.

Ructauit cor meū uerbū bonū: di
co ego opa mea rēgi. Lingua mea
calamus scribe: uelocit̄ scribētis. Spe
ciosus forma pre filijs hoīu3: diffusa est
grā in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te de
us in eternū. Accingere gladio tuo su
per femur tuū: potētissime. Specie tua
⁊ pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓce
de ⁊ regna. Propter ueritatē ⁊ mansue
tudinē ⁊ iusticiā: ⁊ deducet te mirabilit̄
dextera tua. Sagitte tue acute: populi
sub te cadēt i corda inimicorū regis. Se
des tua deus in seculū seculi: uirga dire
ctiōis uirga regni tui. Dilexisti iusticia3
⁊ odisti iniq̄tate: ꝓpterea unxit te deus deꝰ
tuus: oleo leticie pre ꝯsortibꝰ tuis. Mir
ra ⁊ gutta ⁊ cassia a uestimētis tuis a do
mibus eburneis: ex quibus delectauerūt
te filie regum in honore tuo. Astitit re
gina a dexteris tuis in uestitu deaurato:
circūdata uarietate. Audi filia ⁊ uide ⁊
inclina aurem tuam: ⁊ obliuiscere popu
lum tuum: ⁊ domū patris tui. Et cōcu
piscet rex decore3 tuum: quoniā ipse est
dn̄s deus tuus: ⁊ adorabunt eum. Et
filie tyri in muneribus: uultu3 tuum de
precabūtur omnes diuites plebis. Om
nis gloria eius filie regis ab intus in fim
brijs aureis: circūamicta uarietatibus.
Adducentur regi uirgines post eam:
proxime eius afferentur tibi. Afferētur
in leticia ⁊ exultatione: adducentur in tē
plum regis. Pro patribus tuis nati sūt
tibi filij: constitues eos principes super
omnem terram. Memores erunt nomi
nis tui domine: in omni generatione et
generationem. Propterea populi con
fitebuntur tibi in eternum: ⁊ in seculum
seculi. an̄t. Eructauit cor meū uerbū bonū.
antiphona. Adiutor. psalmus dauid.

Deus noster refugium ⁊ uirtus: ad
iutor in tribulationibus que inue
nerunt nos nimis. Propterea nō time
bimus dum conturbabitur terra: ⁊ trāſ
ferentur montes in cor maris. Sonu
erunt ⁊ turbate sunt aque eorum: cōtur
bati sūt montes in fortitudine eius. Flu
minis impetus letificat ciuitate3 dei: sāc
tificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non commouebi
tur: adiuuabit eam deus mane diluculo
Conturbate sunt gentes ⁊ inclinata sūt
regna: dedit uocē sua3 ⁊ mota est terra.
Dominus uirtutum nobiscum: suscep
tor noster deus iacob. Venite ⁊ uidete
opera domini: que posuit prodigia sup

terram: auferens bella usqꝫ ad finē terre
Arcum cōteret ⁊ cōfringet arma: ⁊ scu
ta cōburet igni. Vacate ⁊ uidete quoni
am ego sum deus: exaltabor i gentibus
⁊ exaltabor in terra. Dominus uirtutū
nobiscum: susceptor noster deus iacob.
psalmus dauid.

Omnes gentes plaudite manibus:
iubilate deo in uoce exultationis.
Quoniam dominus excelsus: terribi
lis rex magnus super omnē terrā. Sub
iecit populos nobis: ⁊ gentes sub pedi
bus nostris. Elegit nobis hereditatē
suam: speciē iacob quem dilexit. Ascē
dit deus in iubilo: ⁊ dominus in uoce tu
be. Psallite deo nostro psallite: psallite
regi nostro psallite. Quoniam rex om
nis terre deus: psallite sapiēter. Regna
bit deus super gentes: deus sedet super
sedem sanctam suam. Principes popu
lorum congregati sunt cū deo abrahā:
quoniā dii fortes terre uehementer ele
uati sunt. antiphona Adiutor in tribulati
onibus. aīt. Magnus dñs. psal. dauid.

Magnus dominus ⁊ laudabilis ni
mis: in ciuitate dei nostri in monte
sancto eius. Fundatur exultatione uni
uerse terre: mons sion latera aquilonis
ciuitas regis magni. Deus in domibꝰ
eius cognoscetur: cū suscipiet eā. Quo
niam ecce reges terre congregati sunt: ꝯ
uenerūt i unū. Ipsi uidentes sic admi
rati sūt ꝯturbati sūt: ꝯmoti sūt: tremor apꝑ
hēdit eos. Ibi dolores ut parturiētis:
in spiritu uehementi conterres naues
tharsis. Sicut audiuimus sic uidimus
in ciuitate domini uirtutum: in ciuitate
dei nostri: deus fundauit eam in eternū.
Suscepimus deus misericordiam tuā
in medio templi tui. Secundum nomē
tuū deus sic ⁊ laus tua in fines terre: iu
sticia plena est dextera tua. Letet mons
sion ⁊ exultent filie iude: propter iudicia
tua domine. Circūdate sion ⁊ cōplecti
mini eam: narrate in turribus eius. Po
nite corda uestra in uirtute eius: ⁊ distri
buite domos eius: ut enarretis in proge
nie altera. Quoniam hic est deus deus
noster in eternum ⁊ in seculum seculi: ip
se reget nos in secula. psalmus dauid.

Audite hoc omnes gentes: auribꝰ
percipite omnes qui habitatis or
bem. Quiqꝫ terrigene ⁊ filii hominum:
simul in unum diues ⁊ pauper. Os me
um loquetur sapientiā: ⁊ meditatio cor
dis mei prudentiam. Inclinabo in pa
rabolam aurem meam: aperiam in psal
terio propositionem meam. Cur time
bo i die mala: iniquitas calcanei mei cir
cūdabit me. Qui confidunt in uirtute
sua: ⁊ in multitudine diuitiarum suarum
gloriantur. Frater nō redimit redimet
homo: ⁊ non dabit deo placationem su
am. Et precium redemptionis anime
sue: ⁊ laborabit ⁊ uiuet adhuc in finem.
Non uidebit interitum cum uiderit sa
pientes moriētes: simul insipiens ⁊ stul
tus peribunt. Et relinquent alienis diui
tias suas: ⁊ sepulchra eorū domus illo
rum in eternum. Tabernacula eorum
in progenie ⁊ progenie: uocauerunt no
mina sua in terris suis. Homo cum in
honore esset non intellexit: cōpatus est
iumentis insipientibus: ⁊ similis factus
est illis. Hec uia illorum scandalum ip
sis: ⁊ postea i ore suo complacebūt. Si
cut oues in inferno positi sunt: mors de
pascet eos. Et dominabūtur eorum iu
sti in matutino: ⁊ auxiliū eorum uetera
scet in inferno a gloria eorum. Verūta
men deus redimet animā meam de ma
nu inferi: cum acceperit me. Ne timue
ris cum diues factus fuerit homo: ⁊ cū
multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniam cū interierit non sumet om
nia: neqꝫ descendet cum eo gloria eius.
Quia anima eius in uita ipsius bene
dicetur: confitebitur tibi cum benefece
ris ei. Introibit usqꝫ in progenies pa
trum suorum: ⁊ usqꝫ in eternum non ui
debit lumen. Homo cum in honore es
set non intellexit: comparatus est iumen
tis insipientibus: ⁊ similis factus est illis
antiphona. Magnus dominus ⁊ laudabi
lis nimis. aīt. Deus deorum. psal. dauid.

DEus deorum dominus locutus ē:
⁊ uocauit terram. A solis ortu uſ
q; ad occaſu;: ex ſion ſpecies decoris e
ius. Deus manifeſte ueniet: deus nr̄ et
n̄ ſilebit. Ignis i ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet:
⁊ in circuitu eius tēpeſtas ualida. Ad
uocauit celum deſurſu;: ⁊ terrā diſcerne
re populū ſuū. Cōgregate illi ſanctos
eius: q ordināt teſtamentū eius ſup ſacri
ficia. Et annūciabūt celi iuſticia; eius:
qm̄ deus iudex eſt. Audi ppl's meus ⁊
loquar iſrael: ⁊ teſtificabor tibi: deus de
us tuus ego ſū. Nō in ſacrificijs tuis ar
gua; te: : holocauſta aūt tua in ꝯſpectu
meo ſūt ſemp. Non accipia; de domo
tua uitulos: neq; de gregibꝰ tuis hyrcoſ
Quoniā mee ſūt omnes fere ſiluarum:
iumēta in montibus ⁊ boues. Cogno
ui oīa uolatilia celi: ⁊ pulchritudo agri
mecum eſt. Si eſuriero nō dicā tibi: me
us eſt eīm orbis terre ⁊ plenitudo eius.
Nunqd mādūcabo carneſ tauroꝝ: aut
ſanguinē hircoꝝ potabo? Immola dō
ſacrificiū laudis: ⁊ redde altiſſimo uota
tua. Et inuoca me i die tribulatiōis: e
ruam te ⁊ honorificabis me. Peccato
ri aūt dixit deus: quare tu enarras iuſti
cias meas: ⁊ aſſumis teſtamentū meum
p os tuū? Tu uero odiſti diſciplinā: et
ꝓiecisti ſermōes meos retrorſū. Si uid
bas furē currebas cum eo: ⁊ cū adulťis
portionē tuā ponebas. Os tuū abūda
uit malitia: ⁊ lingua tua ꝯcinabat dolos
Sedens aduerſus fratrē tuū loqueba
ris: ⁊ aduerſus filiū matris tue ponebaſ
ſcādalū: hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti
iniq; ꝙ ero tui ſilis: arguā te ⁊ ſtatuā cō
tra facie; tuā. Intelligite hec q obliuiſ
cimini deū: nequādo ꝛapiat ⁊ nō ſit qui
eripiat. Sacrificiū laudiſ honorificabit
me: ⁊ illic iter quo oñdā illi ſalutare dei.

pſalmus dauid.

QUid gliaris in malitia: q potēs es
in iniqtate? Tota die iniuſticia; co
gitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta
feciſti dolū. Dilexiſti malitia; ſup beni
gnitatē: iniqtatē magis quā loq eqtate;.
Dilexiſti oīa uerba precipitatōis ligua
doloſa. Propterea deus deſtruet te in
finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabnacu
lo tuo: ⁊ radicē tuā de terra uiuentium.
Videbūt iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſup eū ride
bunt ⁊ dicent: ecce homo q non poſuit
deum adiutorē ſuū. Sed ſperauit i mul
titudine diuitiarū ſuaru;: ⁊ preualuit in
uanitate ſua. Ego aūt ſicut oliua fructi
fera in domo dei: ſperaui i miſericordia
dei in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi. Confite
bor tibi in ſeculū quia feciſti: ⁊ expecta
bo nomē tuū qm̄ bonū eſt i ꝯſpectu ſāc
toꝝ tuoꝝ. añt. Deus doꝝ dñs: locuſ ē. ℣.
Immola dō: ſacrificiū laudis. ℟. Et redde al
tiſſimo: uota tua. a̅. tēpore paſchali. Alla
allā. allā. ℣. Surrexit. dñs uere: allā. ℟. Et
apparuit ſimoni: allā. Ad laudes añt. Dele
dñe: iniquitatē meā. ps. Miſerere mei deus.
añt. Salutare. pſalmus dauid.

IUdica me deus ⁊ diſcerne cauſam
meā de gente non ſancta: ab hoīe
iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es d̄
us meus fortitudo mea: quare me repu
liſti ⁊ quare triſtis incedo dū affligit me
inimicus? Emitte lucem tua; ⁊ uerita
tem tuā: ipſa me deduxerunt ⁊ addure
runt in montem ſanctū tuum: ⁊ in taber
nacula tua. Et introibo ad altare dei:
ad deum qui letificat iuuentutem mea;.
Confitebor tibi in cithara deus deus
meus: quare triſtis es anima mea ⁊ qua
re conturbas me. Spera in deo quo
niam adhuc confitebor illi: ſalutare uul
tus mei: ⁊ deus meus. añt. Salutare uul
tus mei: ⁊ deus meus. antiphona. Ad te d̄
luce uigilo deus. pſalmus. Deus deus. an
tiphona. Cunctis diebus. Canticum.

EGo dixi in dimidio dierum meorū:
uadam ad portas inferi. Queſiui
reſiduum annorum meorum: dixi non
uidebo dominum deum in terra uiuen
tium. Non aſpiciam hominem ultra: ⁊
habitatorē quietis. Generatio mea ab
lata eſt ⁊ conuoluta eſt a me: quaſi taber
nacula paſtorum. Preciſa eſt uelut a te
xente uita mea: du; adhuc ordirer ſucci
dit me: de mane uſq; ad ueſperam finieſ
me. Sperabā uſq; ad mane: quaſi leo

sic contriuit omnia ossa mea. De mãe
usq3 ad uespaz finies me: sicut pullus hy
rũdinis sic clamabo meditabor ut colũ
ba. Attenuati sũt oculi mei: suspiciẽtes
in excelso. Dñe uim patior responde ꝓ
me: qd dicã aut qd rñdebit mihi cũ ipse
fecerim. Recogitabo tibi oẽs ãnos me
os: i amaritudine aie mee. Dñe si sic ui
uit̃ ⁊ i talib⁹ uita spũs mei corripies me
⁊ uiuificabis me: ecce i pace amaritudo
mea amarissima. Tu aũt eruisti animã
meã ut nõ ꝑiret: ꝓiecisti post tergũ tuuz
oĩa peccata mea. Quia nõ infernus cõ
fitebit̃ tibi: neq3 mors laudabit te: nõ ex
pectabũt q descendũt in lacũ ueritatẽ tu
am. Viuẽs uiuẽs ipse ↄfitebit̃ tibi: sicut
⁊ ego hodie pat̃ filijs notaz faciet uerita
tem tuã. Dñe saluũ me fac: ⁊ psalmos
nr̃os cãtabimus cũctis diebus uite nr̃e i
domo dñi. añt. Cũctis diebus uite nostre:
saluos nos fac dñe. añt. Omnes angeli eius:
laudate dñm de celis. ps. ipm. Capitulũ.
Nox precessit dies aũt appropiqua
uit: abijciamus ergo opa tenebra
rum: ⁊ induamur arma lucis: sicut i die
honeste ãbulemus. hymnus.
ALes diei nũcius: lucẽ propinquaz
precinit: nos excitator mentiũ: iam
christus ad uitã uocat. Auferte clamat
lectulos: egros sopore desides: castiq3
recte ac sobrie: uigilate iaz suz ꝓ primus.
Iesum ciem⁹ uocibus: flentes ꝑcãtes
sobrie: intenta supplicatio: dormire cor
mundũ uetat. Tu christe somnũ discu
te: tu rũpe noctis uincula: tu solue pec
catũ uetus: nouũq3 lumen ingere. Deo
patri. ℣. Repleti sumus mane: misericordia
tua. ℟. Exultauimus: ⁊ delectati sumus. Ad
bñdictus añt. Erexit dñs nobis cornu salu
tis: in domo dauid pueri sui. psal. Benedic
tus. Feria quarta inuitatoriũ. In manu
tua dñe: omnes fines terre. ps. Uenite. Ad
nocturnum hymnus.
REruum creator optime: rectorq3 no
ster aspice: nos a gẽte noxia: mer
sos sopore libera. Te sancte christe po
scimus: ignosce tu criminibus: ad confi
tendum surgimus: morasq3 noctis rum
pimus. Mentem manusq3 tollimus: ꝓ
phetam sicut nouimus: nobis gerendũ
ꝑcipit: paulus ꝗ gestis censuit. Vides
malum qd̃ gessimus: occulta nostra pã
dimus: preces gementes fundimus: di
mitte qd̃ peccauimus. Presta pater pi
issime. añt. Auertit dñs. antiphona tẽpo
re paschali. Alla. psalmus dauid.
DIxit insipiens in corde suo: non ẽ
deus. Corrupti sunt ⁊ abhomina
biles facti sunt in iniqtatibus: non est q
faciat bonuz. Deus de celo ꝓspexit su
per filios hominum: ut uideat si est intel
ligens aut requirens deum. Omnes d̃
clinauerunt simul inutiles facti sunt: nõ
est qui faciat bonũ: non est usq3 ad unũ.
Nõne scient omnes qui operantur ini
quitatem: qui deuorant plebem meam:
ut cibum panis. Deum non inuocaue
runt: illic trepidauerunt timore ubi non
fuit timor. Quoniaz deus dissipauit os
sa eorum qui hominibus placent: cõfu
si sunt quoniaz deus spreuit eos. Quis
dabit ex sion salutare israel: cũ auerterit
dominus captiuitatem plebis sue: exul
tabit iacob ⁊ letabitur israel. psal. dauid
EXaudi deus orationem meam: et
ne despexeris deprecationez meã:
intende mihi ⁊ exaudi me. Contristat⁹
suz in exercitatione mea: ⁊ conturbatus
sum a uoce inimici: ⁊ tribulatione pecca
toris. Quoniaz declinauerunt i me ini
quitates: ⁊ i ira molesti erãt mihi. Cor
meum conturbatũ est in me: ⁊ formido
mortis cecidit sup me. Timor ⁊ tremor
uenerunt super me: ⁊ contexerunt me te
nebre. Et dixi quis dabit mihi pennas
sicut columbe: ⁊ uolabo ⁊ requiescam.
Ecce elongaui fugiens: ⁊ mansi in soli
tudine. Expectabam eum qui saluum
me fecit: a pusillanimitate spiritus ⁊ tem
pestate. Precipita domine ⁊ diuide lin
guas eorum: quoniam uidi iniquitatem
⁊ contradictionem in ciuitate. Die ac
nocte circũdabit eam super muros eius
iniquitas: ⁊ labor in medio eius ⁊ in iu
sticia. Et non defecit de plateis eius:
usura ⁊ dolus. Quoniam si inimicus

meus maledixisset mihi: sustinuissem utique. Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitã ab eo. Tu uero homo unanimis: dux meus et notus meus. Qui simul mecũ dulces capiebas cibos: i domo dei ambulauimus cum cõsensu. Veniat mors super illos: et descendant in infernum uiuentes. Quoniam nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum. Ego autẽ ad dominum clamaui: et dominus saluauit me. Vespere et mane et meridie narrabo et annũciabo: et exaudiet uocẽ meam. Redimet in pace animam meã ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet deus et humiliabit illos: qui est ante secula. Non enim est illis cõmutatio: et nõ timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo. Contaminauerunt testamentum eius: diuisi sunt ab ira uultus eius: et appropinquauit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleum: et ipsi sunt iacula. Iacta super dominũ curam tuam et ipse te enutriet: et non dabit in eternum fluctuationem iusto. Tu uero deus deduces eos: in puteum interitus. Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine. antiphona. Auertit dominus captiuitatem plebis sue. antiphona. Quoniam. psalmus dauid.

Miserere mei deus quoniam cõculcauit me homo: tota die ipugnãs tribulauit me. Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellãtes aduersum me. Ab altitudine diei timebo: ego uero in te sperabo. In deo laudabo sermões meos: i deo spaui ñ timebo qd faciat mihi caro. Tota die uerba mea execrabantur aduersũ me: oẽs cogitationes eorum in malum. Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meũ obseruabunt. Sicut sustinuerunt aĩam meam pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes. Deus uitã meam annũciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Sicut et in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum. In quacunque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo uerbum: in domino laudabo sermonem: in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi homo. In me sunt deus uota tua: que reddam laudationes tibi. Quoniam eripuisti animam meam de morte: et pedes meos de lapsu: ut placeam coram deo in lumine uiuentium. psalmus dauid.

Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit mihi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit deus misericordiam suam et ueritatem suam: et eripuit animam meam de medio catulorũ leonum: dormiui cõturbatus. Filij hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus. Exaltare super celos deus: et in omnem terram gloria tua. Laqueum parauerunt pedibus meis: et incuruauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam. Paratum cor meũ deus paratũ cor meum: cantabo et psalmũ dicã. Exurge gloria mea: exurge psalterium et cithara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: et psalmũ dicã tibi in gentibus. Quoniã magnificata est usque ad celos misericordia tua: et usque ad nubes ueritas tua. Exaltare sup celos deus: et super omnem terrã gloria tua. antiphona. Quoniam in te confidit aĩa mea. antiphona. Juste iudicate. psalmus dauid.

Si uere utique iusticiam loquimini: recte iudicate filij hominum. Et enim in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias manus uestre concinãt. Alienati sunt peccatores a uulua: errauerunt ab utero: locuti sũt falsa. Furor illis secundũ similitudinẽ serpentis: sicut aspidis surde et non obturãtis aures suas. Que non exaudiet uocẽ incãtãtiũ:

⁊ uenefici incantantis sapienter. Deus
cõteret dẽtes eoꝝ i ore ipsoꝝ: molas leo
num cõfringet dominus. Ad nihiluz de
uenient tanq̃z aqua decurrens: intendit
arcum suum donec infirmentur. Sicut
cera que fluit auferentur: super cecidit
ignis: ⁊ non uiderunt solem. Priusq̃z
intelligerent spine uestre ramnũ: sicut ui
uentes sic in ira absorbet eos. Letabit
iustus cum uiderit uindictaz: manus su
as lauabit in sanguine peccatoris. Et
dicet homo si utiq̃z est fructus iusto: uti
q̃z est deus iudicans eos in terra. psal.
ERipe me de iimicis meis de⁹ me⁹:
⁊ ab insurgentibus i me libera me.
Eripe de operantibus iniquitatem: et
de uiris sanguinũ salua me. Quia ecce
ceperunt animam meam: irruerunt i me
fortes. Neq̃z iniquitas mea neq̃z pecca
tum meuz domine: sine iniquitate cucur
ri ⁊ direxi. Exurge in occursum meum
⁊ uide: ⁊ tu domine deus uirtutum: de
us israel. Intende ad uisitandas om̃es
gentes: non miserearis omnibus qui o
perantur iniquitatem. Conuertẽtur ad
uesperam: ⁊ famem patientur ut canes:
⁊ circuibunt ciuitatem. Ecce loquen
tur in ore suo: ⁊ gladius in labijs eoꝝ:
quoniam quis audiuit. Et tu domine
deridebis eos: ad nihilum deduces oẽs
gentes. Fortitudinẽ meã ad te custodi
am: quia deus susceptor meus es: deus
meus misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit mihi super iimicos me
os ne occidas eos: nequando obliuiscã
tur populi mei. Disperge illos in uirtu
te tua: ⁊ depone eos protector meus do
mine. Delictum oris eorum sermonez
labiorum ipsorum: ⁊ comprehendatur
in superbia sua. Et de execratiõe ⁊ mẽ
dacio annũciabuntur in consumatione:
in ira consumationis ⁊ non erunt. Et
scient quia deus dominabitur iacob: et
finium terre. Conuertentur ad uesperã
⁊ famem patientur ut canes: ⁊ circuibũt
ciuitatem. Ipsi dispergentur ad mãdu
candum: si uero non fuerint saturati et
murmurabunt. Ego autẽ cantabo for
titudinem tuam: ⁊ exultabo mane mise
ricordiam tuam. Quia factus es susce
ptor meus: ⁊ refugium meum in die tri
bulatiõis mee. Adiutor meus tibi psal
laz: quia deus susceptor meus es: deus
meus misericordia mea. añt. Juste iudica
te: filij hominum. añt. Da nobis dñe. psal.
DEus repulisti nos ⁊ dẽstruxisti nos:
iratus es ⁊ misertus es nobis. Cõ
mouisti terram ⁊ conturbasti eam: sana
contritiones: quia commota est. Osten
disti populo tuo dura: potasti nos uino
compunctionis. Dedisti metuentibus
te significationem: ut fugiant a facie arc⁹
Ut liberentur dilecti tui: saluum fac de
xtera tua ⁊ exaudi me. Deus locutus ẽ
in sãcto suo: letabor: ⁊ partibor sicimã
⁊ conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad ⁊ meus est manasses:
⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Juda
rex me⁹: moab olla spei mee. In idume
am extendã calciamentum meũ: mihi a
lienigene subditi sũt. Quis deducet me
in ciuitatem munitam: quis deducet me
usq̃z in idumeã: Nõne tu deus qui repu
listi nos: ⁊ non egredieris deus in uirtuti
bus nostris. Da nobis auxilium de tri
bulatiõe: q̃r uana salus hominis. In
deo faciem⁹ uirtutem: ⁊ ipse ad nihilum
deducet tribulantes nos. psalmus dd.
EXaudi deus deprecationem meã:
intende orationi mee. A finibus
terre ad te clamaui: dum anxiaretur cor
meum: in petra exaltasti me. Deduxisti
me quia factus es spes mea: turris forti
tudinis a facie inimici. Inhabitabo in
tabern[illegible] tuo i secula: protegar in ue
lamento alarum tuarum. Quoniam tu
deus meus exaudisti orationem meam:
dedisti hereditatem timentibus nomen
tuum. Dies super dies regis adijcies:
annos eius usq̃z in diem generationis ⁊
generationis. Permanet in eternum in
conspectu dei: misericordiam ⁊ ueritatẽ
eius quis requiret: Sic psalmum dicã
in nomini tuo in seculuz seculi: ut reddã
uota mea de die in diez. antiphona. Da
nobis domine auxiliuz de tribulatione. añt.

Nonne deo. psalmus ipsū.
NOnne deo subiecta erit aīa mea:
ab ipso eīm salutare meum. Nam
⁊ ipē deus meus ⁊ salutaris meus: susce
ptor meus non mouebor āplius. Quo
usqꝫ irruitis in hominē: interficitis uni
uersi uos: tanqꝫ parieti inclinato ⁊ mace
rie depulse. Verūtamen precium meū
cogitauerunt repellere: cucurri in siti: ore
suo benedicebant: ⁊ corde suo maledice
bant. Verūtamen deo subiecta est aīa
mea: quoniam ab ipso patientia mea.
Quia ipē deus meus ⁊ saluator meus:
adiutor meus non emigrabo. In deo
salutare meum: ⁊ gloria mea: deus auxi
lij mei ⁊ spes mea in deo est. Sperate ī
deo omnis congregatio populi: effūdi
te coram illo corda uestra: deus adiutor
noster in eternum. Verūtamen uani fi
lij hominū: mendaces filij hominum in
stateris: ut decipiant ipsi de uanitate in
id ipsum. Nolite sperare in iniquitate:
⁊ rapinas nolite concupiscere: diuitie si
affluant nolite cor apponere. Semel lo
cutus est deus: duo hec audiui: quia po
testas dei est ⁊ tibi domine misericordia:
quia tu reddes unicuiqꝫ iuxta opa sua.
psalmus dauid.
EXaudi deus orationem meā cum
deprecor: a timore inimici eripe a-
nimā meam. Protexisti me a conuentu
malignantium: a multitudine operantiū
iniquitatem. Quia exacuerunt ut gladi
um linguas suas: intenderunt arcum rē
amarā: ut sagittent in occultis imacula
tum. Subito sagittabunt eum ⁊ non ti
mebunt: firmauerunt sibi sermonē neqꝫ.
Narrauerūt ut absconderent laqueos:
dixerunt quis uidebit eos: Scrutati sūt
iniquitates: defecerunt scrutantes scruti
nio. Accedet homo ad cor altum: ⁊ ex
altabitur deus. Sagitte paruulorū fa
cte sunt plage eorum: ⁊ infirmate sunt cō
tra eos lingue eorum. Conturbati sunt
omnes qui uidebant eos: ⁊ timuit oīs
homo. Et annūciauerunt opera dei: ⁊
facta eius intellexerunt. Letabitur iust᷒
in dn̄o ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabuntur
omnes recti corde. añt. Nōne deo subiecta
erit aīa mea. añt. Benedicite. psal. dauid.
IUbilate deo omnis terra: psalmū
dicite nomini eius: date gloriā lau
di eius. Dicite deo qꝫ terribilia sunt o-
pera tua dn̄e: in multitudine uirtutis tue
mentientur tibi inimici tui. Omnis ter
ra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmū dicat
nomini tuo. Venite ⁊ uidete opera dei:
terribilis ī consilijs super filios hominū
Qui conuertit mare in aridā: in flumi
ne pertransibunt pede: ibi letabimur in
ipso. Qui dominatur in uirtute sua in
eternum: oculi eius super gentes respici
unt: qui exasperant non exaltentur in se
metipsis. Benedicite gentes deum no
strum: ⁊ auditam facite uocem laudis e-
ius. Qui posuit animā meam ad uitā:
⁊ non dedit in cōmotionē pedes meos.
Quoniā probasti nos deus: igne nos
examinasti sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum: posuisti tri
bulationes in dorso nostro: inposuisti
homines super capita nostra. Transiui
mus per ignē ⁊ aquam: ⁊ eduxisti nos
in refrigerium. Introibo in domū tuā
in holocaustis: reddā tibi uota mea que
distinxerunt labia mea. Et locutum est
os meū: in tribulatione mea. Holocau
sta medulata offeram tibi cum incenso
arietum: offerā tibi boues cum hyrcis.
Venite audite ⁊ narrabo omnes qui ti
metis deum: qꝫta fecit anime mee. Ad
ipsum ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub
lingua mea. Iniquitatē si aspexi ī cor
de meo: non exaudiet dominus. Pro
pterea exaudiuit deus: ⁊ attendit uoci dē
precationis mee. Benedictus deus qui
non amouit orationē meam ⁊ miseri-cor
diam suam a me. psalmus dauid.
EXurgat deus ⁊ dissipentur inimici
eius: ⁊ fugiant qui oderunt eum a
facie eius. Sicut deficit fumus deficiāt:
sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant
peccatores a facie dei. Et iusti epulētur
⁊ exultent in conspectu dei: ⁊ delectētur
in leticia. Cantate deo psalmum dicite
nomini eius: iter facite ei qui ascēdit sup

occasum: dominus nomen illi. Exulta
te in conspectu eius: turbabũtur a facie
eius pãis orphanoꝝ ⁊ iudicijs uiduaꝝ.
Deus in loco sãcto suo: deus q inhabi
tare facit unius moris in domo. Qui e
ducit uictos in fortitudine: simil'r eos q
exasperãt q habitant in sepulchris. De
us cum egredereris in ꝯspectu ppli tui:
cum ptransires i deserto. Terra mota ẽ
eteni celi distillauerũt a facie dei sinai: a
facie dei israel. Pluuiã uolũtariã segre
gabis deus hereditati tue ⁊ īfirmata est:
tu uero pfecisti eam. Aialia tua habita
bunt in ea: parasti in dulcedine tua pau
peri deus. Dominus dabit uerbũ euã
gelizãtibus uirtute multa. Rex uirtutũ
dilecti dilecti: ⁊ spẽi dom⁹ diuidere spo
lia. Si dormiatis inter medios cleros:
penne columbe deargẽtate: ⁊ posteriora
dorsi eius in pallore auri. Dũ discernit
celestis: reges sup eam niue dealbabun
tur i selmon: mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pinguis: ut
qd suspicãini mõtes coagulatos: Mõs
in quo beneplacitum est deo habitare i
eo: eteni dñs habitabit in finẽ. Currus
dei decem milibus multiplex milia letã
tium: dñs in eis in sinai in sãcto. Ascẽ
disti in altum: cepisti captiuitatem: acce
pisti dona in hominibus. Eteni nõ cre
dentes: inhabitare dñm deũ. Bñdict⁹
dñs die quotidie: ꝓsperum iter faciet no
bis ds salutariũ nostroꝝ. Deus noster
deus saluos faciendi: ⁊ dñi dñi exitus
mortis. Verũtamen deus cõfringet ca
pita inimicoꝝ suorum: uerticem capilli
perambulantiũ in delictis suis. Dixit
dominus ex basan conuertam: cõuertã
in profundum maris. Ut intinguat pes
tuus in sanguine: lingua canũ tuorũ ex
inimicis ab ipso. Viderũt ingressus tu
os deus: ingressus dei mei regis mei qui
est in sancto. Preuenerũt principes cõ
iuncti psallentibus: in medio iuuencu
larum tympanistriarũ. In ecclesijs bñ
dicite deo dño de fontibus israel. Ibi
beniamin adolescentulus in mentis ex
cessu. Principes iuda duces eorũ: pri
cipes zabulon principes nephthalim.
Manda deus uirtuti tue: ꝯfirma deus
hoc qd operatus es in nobis. A téplo
tuo in ierusalẽ tibi offerẽt reges munera
Increpa feras arũdinis: congregatio
tauroꝝ in uaccis populoꝝ: ut excludãt
eos qui probati sunt argento. Dissipa
gentes que bella uolunt ueniant legati
ex egypto: ethyopia preueniet manus
eius deo. Regna terre cantate deo: psal
lite dño. Psallite deo qui ascẽdit super
celum celi ad orientem. Ecce dabit uo
ci sue uocem uirtutis: date gloriã deo su
per israel: magnificẽtia eius ⁊ uirtus ei⁹
in nubibus. Mirabilis deus i sãctis su
is: deus israel ipse dabit uirtutẽ ⁊ fortitu
dinẽ plebi sue bñdictus deus. añt. Bñ
dicite gentes deũ nostrum. ℣. Deus uitam
meã: annũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas
meas: in cõspectu tuo. añt. tempore pascha
li. Alla. alla. alleluia. ℣. Gauisi sunt discipu
li alla. ℟. Uiso dño: alleluia. ad laudes an
tiphona. Amplius laua me dñe ab iiusticia
mea. psal. Miserere mei deus: scdm magnã
misericordiam tuã. añt. Te decet. ps. ipsii.
TE decet hymnus deus in sion: ⁊ ti
bi reddet uotũ in ierlem. Exaudi
orationem meam: ad te omnis caro ue
niet. Verba iniquoꝝ preualuerunt sup
nos: ⁊ in pietatibus nr̃is tu ꝓpitiaberis
Beatus quẽ elegisti ⁊ assũpsisti: habita
bit in atrijs tuis. Replebimur bõis do
mus tue: sanctũ est templũ tuũ mirabile
in equitate. Exaudi nos deus salutaris
noster: spes omniũ finiũ terre ⁊ in mari
longe. Preparans montes in uirtute
tua: accinctus potentia: qui conturbas
profundũ maris sonum fluctuum eius.
Turbabuntur gentes ⁊ timebunt qui
habitant terminos a signis tuis: exitus
matutini ⁊ uespere delectaberis. Visita
sti terram ⁊ inebriasti eam: multiplicasti
locuplectare eam. Flumen dei repletũ
est aquis: parasti cibum illorum quoni
am ita est preparatio eius. Riuos eius
inebrians multiplica genimina eius: in
stillicidijs eius letabitur germinans.
Benedices corone anni benignitatis

tue: ⁊ campi tui replebuntur ubertate. Pinguescent speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingētur. Induti sūt arietes ouiū: ⁊ ualles abūdabūt frumento: clamabūt eteim hymnū dicent. aāt. Te decet hymnus deus: in sion aāt. Labia mea laudabunt te: in uita mea deus meus. psal. Deus deus meus. aāt. Dominus

psalmus dauid.

Exultauit cor meū in dño: ⁊ exaltatū est cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū sup inimicos meos: q: letata sum in salutari tuo. Nō est sāctus ut est dñs: neq3 eim ē alius extra te: ⁊ nō est fortis sicut deus nr̄. Nolite multiplicare loq sublimia gloriātes. Recedant uetera de ore uro: q: deus scientiaꝝ dñs est: ⁊ ipsi preparātur cogitatiões. Arcꝰ fortiū supatus est: ⁊ ifirmi accicti st robore. Repleti priꝰ ꝓ panibꝰ se locauerūt: ⁊ famelici saturati sūt. Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ que multos habebat filios ifirmata ē. Dñs mortificat ⁊ uiuificat: deducit ad iferos ⁊ reducit. Dñs pauperē facit ⁊ ditat: hūiliat ⁊ subleuat. Suscitās de puluere egenū: ⁊ de stercore erigēs pauperē. Ut sedeat cū principibus: ⁊ soliū glie teneat. Dñi eim sunt cardines terre: ⁊ posuit sup eos orbem. Pedes sāctoꝝ suoꝝ seruabit: ⁊ ipij i tenebris ɔticescent: q: nō in fortitudie sua roborabit uir. Dñi formidabūt aduersarij eius: ⁊ sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre: ⁊ dabit imperiū regi suo: ⁊ sublimabit cornu christi sui. aāt. Dñs iudicabit fines terre. aāt. Celi celorū: laudate deū. psal. Laudate dñm de celis. Capitulum.

Nox precessit dies aūt appropiquauit: abijciamus ergo opa tenebrarū ⁊ induamur arma lucis: sicut i die honeste ambulemus. Hymnus.

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila: ɔfusa mundi ⁊ turbida: lux intrat albescit polus: christus uenit discedite. Caligo terre scindit: pcussa solis spiculo: rebusq3 iā calor redit: uultu nitentis syderis. Te christe solū nouimꝰ: te mēte pura ⁊ simplici: flendo ⁊ canēdo quesumꝰ: intende nostris sensibus. Sūt multa fucis illita que luce purgēt tua: tu lux eoi sideris: uultu sereno illūina. Deo patri. ℣. Repleti sumus mane: misericordia tua. ℟. Exultauimus: ⁊ delectati sumus. Ad benedictꝰ aāt. De manu oīum qui nos oderūt: libera nos dñe. psalmus. Bñdictus. Feria qnta inuitatorium. Dñm qui fecit nos: uenite adoremus. psalmus. Uenite.

Hymnus.

Nox atra reruz contegit: terre colores omniū: nos confitentes posci mus: te iuste iudex cordiū. Ut auferas piacula: sordesq3 mentis abluas: donesq3 christe gratiam: ut arceantur crimina. Mens ecce torpet ipia: quā culpa mordet noxia: obscura gestit tollere: ⁊ te redemptor querere. Repelle tu caligineē intrisecus q̄3 maxie: ut i beato gaudeat: se collocari lumine. Pr̄a paf. aāt. Dñe deus. aāt. tēpore paschali. Allā.

psalmus dauid.

Saluū me fac deus: qm̄ itrauerūt aque usq3 ad aiam meā. Infixꝰ sū in limo ꝓfūdi: ⁊ nō ē substātia. Ueni i altitudine maris: ⁊ tēpestas demersit me. Laborauī clamās: rauce facte st fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deum meū. Multiplicati sūt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis. Cōfortati sūt qui psecuti sūt me: inimici mei iiuste: que nō rapui tūc exoluebam. Deus tu scis insipientiā meā: ⁊ delicta mea a te ñ sūt abscōdita. Nō erubescāt in me q expectant te dñe: dñe uirtutum. Non confundantur super me qui querunt te: deus israel. Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam. Extraneus factus sū fratribus meis: ⁊ peregrinꝰ filijs matris mee. Qm̄ zelus domꝰ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. Et operui in ieiunio animam meam: ⁊ factum est in opprobriuz mihi. Et posui uestimentum meum cilicium: ⁊ factus sum illis in parabolam. Aduersum me loquebantur qui sede

bant in porta: ⁊ in me psallebant qui bi
bebant uinum. Ego uero orationem
meam ad te domine: tempus beneplaci
ti de⁹. In multitudine misericordie tue:
exaudi me: in ueritate salutis tue. Eri
pe me de luto ut non infigar: libera me
ab his qui oderunt me: ⁊ de profundis
aquarum. Non me demergat tēpestas
aque: neq3 absorbeat me profundum:
neq3 urgeat super me puteus os suum.
Exaudi me domine quoniā benigna
est misericordia tua: secundum multitu
dinem miserationum tuarum respice in
me. Et ne auertas faciem tuam a pue
ro tuo: quoniā tribulor uelociter exau
di me. Intende anime mee ⁊ libera eā:
propter inimicos meos eripe me. Tu
scis improperium meum ⁊ confusionē
meam: ⁊ reuerentiam meam. In con
spectu tuo sunt omnes qui tribulāt me:
improperiū expectauit cor meum ⁊ mi
seriam. Et sustinui qui simul contrista
retur ⁊ non fuit: qui consolaretur ⁊ non
inueni. Et dederunt in escam meā fel:
⁊ in siti mea potauerunt me aceto. Fiat
mensa eorum coram ipsis in laqueum: ⁊
in retributiones ⁊ in scandalū. Obscu
rentur oculi eorum ne uideant: ⁊ dorsū
eorum semper incurua. Effunde super
eos iram tuā: ⁊ furor ire tue comprehē
dat eos. Fiat habitatio eorum deserta:
⁊ in tabernaculis eorum non sit qui in
habitet. Quoniam quem tu percussisti
persecuti sunt: ⁊ super dolorem uulnerū
meorū addiderunt. Appone iniquita
tem super iniquitatem eorum: ⁊ non in
trent in iusticiam tuam. Deleantur de li
bro uiuentium: ⁊ cum iustis non scribā
tur. Ego sum pauper ⁊ dolens: salus
tua deus suscepit me. Laudabo nomē
dei cum cantico: ⁊ magnificabo eum in
laude. Et placebit deo super uitulum
nouellum: cornua producentē ⁊ ungu
las. Uideant pauperes ⁊ letentur: que
rite deum ⁊ uiuet anima uestra. Quoni
am exaudiuit pauperes dominus: ⁊ uin
ctos suos non despexit. Laudent illū
celi ⁊ terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis

Quoniam deus saluā faciet sion: ⁊ edi
ficabuntur ciuitates iude. Et inhabita
būt ibi: ⁊ hereditate acquirent eā. Et se
men seruorū eius possidebit eā: ⁊ qui di
ligunt nomen eius habitabūt in ea. ps.
Deus in adiutoriū meū intende: do
mine ad adiuuādū me festina. Con
fundātur ⁊ reuereantur qui querūt aiā
me i. Auertātur retrorsū ⁊ erubescāt:
qui uolūt mihi mala. Auertantur stati
erubescentes: qui dicūt mihi euge euge.
Exultent ⁊ letentur in te omēs qui que
runt te: ⁊ dicāt semper magnificetur do
minus qui diligunt salutare tuū. Ego
uero egenus ⁊ pauper sū: deus adiuua
me. Adiutor meus ⁊ liberator meus es
tu: dñe ne moreris. aāt. Domine deus: in
adiutorium meum intende. aāt. Esto mihi.

psalmus dauid.

In te dñe speraui non confūdar in
eternū: in iusticia tua libera me et
eripe me. Inclina ad me aurē tuā: ⁊ sal
ua me. Esto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in
locū munitū: ut saluū me facias. Quo
niā firmamentū meū: ⁊ refugiū meū es
tu. Deus me⁹ eripe me de māu peccato
ris: ⁊ d̄ māu ꝯtra legē agētis ⁊ iūq. Qm̄
tu es patiētia mea dñe: dñe spes mea a
iuuētute mea. In te ꝯfirma⁹ sū ex utro:
de uētre mr̄is mee tu es ꝓtector me⁹. In
te cātatio mea sēp: tāq3 ꝓdigiū factus sū
multis: ⁊ tu adiutor fortis. Repleat̄ os
meū laude: ut cātē glīa3 tuā: tota die ma
gnitudinē tuā. Ne ꝓiicias me i tpe sene
ctutis: cū d̄fecerit uirt⁹ mea ne d̄reliquas
me. Quia dixerūt iimici mei mihi: ⁊ q cu
stodiebāt aiā3 meā ꝯsiliū fecerūt in unū
Dicētes de⁹ dereliqt eū: ꝓsequimini ⁊ ꝯp
hēdite eū: q2 n̄ ē q eripiat. Deus ne elō
geris a me: de⁹ me⁹ i auxiliū meū respice
Cōfūdāt̄ ⁊ deficiāt detrahētes aīe mee:
opiant̄ ꝯfusiōe ⁊ pudore q querūt mala
mihi. Ego aūt sēp spabo: ⁊ adiiciā sup
oē3 laudē tuā. Os meū ānūciabit iusti
ciā tuā: tota die salutare tuū. Qm̄ n̄ co
gnoui l̄ratura: itroibo i potētias dn̄i: do
mine memorabor iusticie tue sol⁹. De⁹
docuisti me a iuuentute mea: ⁊ usq3 nūc

pronunciabo mirabilia tua. Et usq3 in
senectã ⁊ seniũ: deus ne ꝺ̃relinquas me.
Donec annunciẽ brachiũ tuũ: genera
tioni que uẽtura ẽ. Potentiã tuã ⁊ iusti
ciã tuã deus: usq3 in altissima que fecisti
magnalia: deus qs silis tibi? Quantas
ostẽdisti mihi tribulatiões multas ⁊ ma
las: ⁊ ꝯuersus uiuificasti me: ⁊ ꝺ̃ abyssis
terre iteꝝ ĩduxisti me. Multiplicasti ma
gnificentiã tuã: ⁊ ꝯuersus ꝯsolat⁹ es me.
Nam ⁊ ego cõfitebor tibi in uasis psal
mi ueritatẽ tuã deus: psallã tibi in citha
ra sãctus isrl'. Exultabũt labia mea cu3
cantauero tibi: ⁊ aĩa mea quã redemisti
Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit̃
iusticiã tuã: cũ ꝯfusi ⁊ reueriti fuerint qui
querũt mala mihi. psalmus dauid.
DEus iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iusticiã
tuã filio regis. Iudicare pplm tu
um ĩ iusticia: ⁊ paupes tuos in iudicio
Suscipiãt montes pacẽ pplo: ⁊ colles
iusticiam. Iudicabit paupes populi: et
saluos faciet filios paupeꝝ: ⁊ humiliabit
calũniatorem. Et pmanebit cu3 sole et
ante lunã: in generatiõe ⁊ generatione3.
Descẽdet sicut pluuia in uellus: ⁊ sicut
stillicidia stillãtia sup terrã. Orietur ĩ di
ebus eius iusticia ⁊ abũdãtia pacis: do
nec auferat̃ luna. Et ꝺñabitur a mari
usq3 ad mare: ⁊ a flumine usq3 ad termi
nos orbis terrarum. Coram illo proci
dent ethyopes: ⁊ ĩimici eius terrã ligẽt.
Reges tharsis ⁊ insule mũera offerẽt:
reges arrabũ ⁊ saba dona adducẽt. Et
adorabũt eum omnes reges: omnes gẽ
tes seruient ei. Quia liberabit pauperẽ
a potente: ⁊ pauperẽ cui nõ erat adiutor
Parcet paupi ⁊ inopi: ⁊ aĩas pauperũ
saluas faciet. Ex usuris ⁊ iniqtate redi
met aĩas eoꝝ: ⁊ honorabile nomẽ eorũ
coram illo. Et uiuet ⁊ dabit̃ ei de auro
arabie: ⁊ adorabũt de ipso sẽp: tota die
bñdicent ei. Erit firmamentũ in terra ĩ
sũmis mõtiũ: sup extollet̃ sup libanũ fru
ctus eius: ⁊ florebũt ꝺ̃ ciuitate sicut fenũ
terre. Sit nomẽ eius bñdictũ in secula:
ante solem pmanet nomen eius. Et bñ
dicentur in ipso omnes tribus terre: om
nes gentes magnificabunt eũ. Bñdict⁹
dñs deus israel: qui facit mirabilia solus
Et benedictu3 nomen maiestatis eius
in eternum: ⁊ replebitur maiestate eius
omnis t̃ra: fiat fiat. añt. Esto mihi dñe: in
deũ ꝓtectorẽ. añt. Liberasti uirgam. ps ꝺꝺ̃.
QUam bonus israel deus: his qui
recto sunt corde. Mei aute3 pene
moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus
mei. Quia zelaui super iniquos: pace3
peccatorũ uidens. Quia non est respe
ctus morti eoru3: ⁊ firmamentum in pla
ga eorum. In labore hominu3 nõ sũt:
⁊ cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sunt
iniquitate: ⁊ ĩpietate sua. Prodijt qua
si ex adipe iniquitas eorum: transierunt
in affectum cordis. Cogitauerunt ⁊ lo
cuti sunt nequitia3: iniquitatem in excel
so locuti sunt. Posuerunt in celum os
suum: ⁊ lingua eorum transiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic:
⁊ dies pleni inuenientur in eis. Et dixe
runt quomodo scit deus: ⁊ si est scientia
in excelso. Ecce ipsi peccatores ⁊ abun
dantes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi ergo sine causa iustificaui cor
meum: ⁊ laui inter innocentes man⁹ me
as. Et fui flagellatus tota die: ⁊ castiga
tio mea in matutinis. Si dicebam nar
rabo sic: ecce narrationẽ filiorum tuoru3
reprobaui. Existimabã ut cognoscerẽ:
hoc labor est ante me. Donec intrẽ in
sanctuariũ dei: ⁊ intelligã in nouissimis
eorum. Ueruntamen propter dolos po
suisti eis: deiecisti eos dum alleuarẽtur.
Quomodo facti sunt in desolationem:
subito defecerunt: perierunt propter ini
quitatem suam. Uelut somnium surgẽ
tium: domine in ciuitate tua imagine3 ip
sorum ad nihilum rediges. Quia inflã
matum est cor meum: ⁊ renes mei com
mutati sunt: et ego ad nihilum redactus
sum ⁊ nesciui. Ut iumentum factus su3
apud te: ⁊ ego semper tecum. Tenuisti
manu3 dexteram meam: ⁊ in uoluntate
tua deduxisti me: ⁊ cu3 gloria suscepisti
me. Quid ei3 mihi est in celo: ⁊ a te qd

uolui sup terrã. Defecit caro mea ꝛ cor
meũ: deus cordis mei ꝛ ps mea deus in
eternũ. Quia ecce q elongãt se a te peri
bunt: pdidisti omnes q fornicãtur abs te.
Mihi aũt adherere deo bonũ ẽ: ponerẽ
in dño deo spem meã. Vt annũciẽ oẽs
predicationes tuas: in portis filie sion.

psalmus dauid.

Vt qd deus repulisti in finẽ: iratus
est furor tuus sup oues pascue tue.
Memor esto cõgregatõis tue: quã pos
sedisti ab ĩitio. Redemisti uirgã heredi
tatis tue: mõs sion in quo habitasti i eo.
Leua manus tuas in supbias eoꝝ in fi
nez: q̃ʒta malignatus ẽ ĩimicus in sãcto.
Et gloriati sũt q oderũt te: i medio solẽ
nitatis tue. Posuerũt signa sua signa: ꝛ
nõ cognouerũt sicut i exitu sup sũmum.
Quasi i silua lignoꝝ securibꝰ exciderũt
ianuas eius i id ipsũ: in securi ꝛ ascia de
iecerũt eã. Incenderũt igni sãctuariuʒ
tuũ in terra: polluerũt tabernaculũ noĩs
tui. Dixerũt in corde suo cognatio eorũ
simul: qescere faciamꝰ oẽs dies festos dei
a terra. Signa nr̃a nõ uidimꝰ iã nõ ẽ ꝓ
pheta: ꝛ nos nõ cognoscet ampliꝰ. Vs
qʒquo deus iproperabit ĩimicus: irritat
aduersarius nomẽ tuũ in finẽ. Vt quid
auertis manũ tuã ꝛ dexterã tuaʒ: de me
dio sinu tuo i finẽ. Deus aũt rex nr̃ ãte
secula: opatus ẽ salutem in medio terre.
Tu ↄfirmasti in uirtute tua mare: cõtri
bulasti capita draconũ in aq̃s. Tu ↄfre
gisti capita draconis: dedisti eũ escã po
pulis ethiopũ. Tu dirupisti fõtes ꝛ tor
rentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus
est dies ꝛ tua ẽ nox: tu fabricatus es au
roram ꝛ solem. Tu fecisti omnes termi
nos terre: estatem ꝛ uer tu plasmasti ea.
Memor esto huius inimicus iproperauit
domino: ꝛ populus insipiens incitauit
nomen tuũ. Ne tradas bestijs animas
confitentes tibi: ꝛ animas pauperũ tuo
rum ne obliuiscaris in finem. Respice i
testamentũ tuũ: q2 repleti sũt q obscurati
sunt terre domibus iiquitatũ. Ne auer
tatur hũilis factus ↄfusus: paup ꝛ iops
laudabũt nomẽ tuũ. Exurge deꝰ iudica
causam tuã: memor esto iproperiorũ tu
oruʒ: eorũ que ab insipiente sũt tota die.
Ne obliuiscaris uoces inimicoꝝ tuoꝝ:
supbia eorũ qui te oderũt ascendit semp.
añ. Liberasti uirgaʒ: hereditatis tue. añ. Et
inuocabimus. psalmus dauid.

Confitebimur tibi deus ↄfitebimur:
ꝛ inuocabimus nomen tuũ. Nar
rabimꝰ mirabilia tua: cuʒ accepero tem
pus: ego iusticias iudicabo. Liquefac
ta est terra ꝛ omnes qui habitant in ea:
ego confirmaui colũnas eius. Dixi ini
quis nolite iniqʒ agere: ꝛ delinquẽtibus
nolite exaltare cornu. Nolite extollere
in altum cornu uestrum: nolite loqui ad
uersus deum iniquitatem. Quia neqʒ
ab oriente neqʒ ab occidente: neqʒ a de
sertis montibus: quoniam deus iudex
est. Hunc humiliat ꝛ hũc exaltat: quia
calix in manu dñi uini meri plenus mix
to. Et inclinauit ex hoc in hoc: uerũta
mẽ fex eius nõ est exinanita: bibent om
nes peccatores terre. Ego autem ãnũ
ciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et omnia cornua peccatorũ ↄfringã:
ꝛ exaltabuntur cornua iusti. psalmus.

Notus in iudea deus: in israel ma
gnum nomen eius. Et factus est
in pace locus eius: ꝛ habitatio eius i si
on. Ibi ↄfregit potẽtias arcuũ. scutũ.
gladiũ. ꝛ bellum. Illuminãs tu mira
biliter a montibus eternis: turbati sunt
omnes insipientes corde. Dormierũt
somnum suum: ꝛ nihil inuenerunt om
nes uiri diuitiarũ in manibus suis. Ab
increpatiõe tua deus iacob: dormitaue
runt qui ascenderunt equos. Tu terri
bilis es ꝛ qs resistet tibi: ex tunc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudiciũ: terra tre
muit ꝛ qeuit. Cũ exurgeret in iudiciuʒ
deus: ut saluos faceret oẽs mãsuetos ter
re. Qm̃ cogitatio hoĩs ↄfitebit̃ tibi: et
reliq̃e cogitatõis diẽ festũ agẽt tibi. Vo
uete ꝛ reddite dño dõ ur̃o: oẽs q i circui
tu eiꝰ affertis mũera. Terribili ꝛ ei q au
fert spm principũ: tribili apd reges tre.
añ. Et inuocabimus: nomen tuum domine.
añ. Tu es deus. psalmus dauid.

Voce mea ad dominũ clamaui: uo
ce mea ad dñm: ⁊ intendit mihi.
In die tribulationis mee deum exqui
siui manibus meis nocte contra eum: et
non sũ deceptus. Renuit cõsolari aĩa
mea: memor fui dei ⁊ delectatus sum et
exercitatus sum: ⁊ defecit spiritus meus.
Anticipauerũt uigilias oculi mei: tur
batus sum ⁊ non sum locutus. Cogita
ui dies antiquos: ⁊ annos eternos ĩ mẽ
te habui. Et meditatus sum nocte cũ
corde meo: ⁊ excitabar ⁊ scopebam spi
ritum meũ. Nunqd in eternũ proijciet
deus: aut non apponet ut cõplacitior sit
adhuc? Aut in finem misericordiã su
am abscidet: a generatione in generatio
nem? Aut obliuiscetur misereri deus:
aut continebit ĩ ira sua misericordias su
as? Et dixi nũc cepi: hec mutatio dex
tere excelsi. Memor fui operũ dñi: qa
memor ero ab initio mirabilium tuorũ.
Et meditabor in omnibus operibus
tuis: ⁊ in adinuẽtiõibus tuis exercebor.
Deus in sancto uia tua: quis deus ma
gnus sicut deus noster? tu es deus q fa
cis mirabilia. Notam fecisti in populis
uirtutem tuam: redemisti in brachio tuo
populũ tuũ: filios iacob ⁊ ioseph. Vi
derunt te aque deus: uiderunt te aque ⁊
timuerunt: ⁊ turbate sunt abyssi. Multi
tudo sonitus aquarum: uocem dederũt
nubes. Etenim sagitte tue transeũt: uox
tonitrui tui in rota. Illuxerũt corrusca
tiones tue orbi terre: cõmota est ⁊ cõtre
muit terra. In mari uia tua ⁊ semite tue
in aquis mltis: ⁊ uestigia tua nõ cogno
scentur. Deduxisti sicut oues populũ
tuũ: in manu moysi ⁊ aaron. psal. dauid

Attendite popule meus legẽ meã:
inclinate aurẽ uestrã ĩ uerba oris
mei. Aperiam in parabolis os meũ:
loquar propositiões ab initio. Quãta
audiuimus: ⁊ cognouimus ea: ⁊ patres
nostri narrauerunt nobis. Non sũt oc
culta a filijs eorum: in generatione alte
ra. Narrantes laudes domini ⁊ uirtu
tes eius: ⁊ mirabilia eius que fecit. Et
suscitauit testimoniũ ĩ iacob: ⁊ legẽ po
suit in israel. Quanta mandauit patribus
nostris nota facere ea filijs suis: ut cogno
scat generatio altera. Filij qui nascentur
⁊ exurgent: ⁊ narrabunt filijs suis. Ut
ponant in deo spem suã: ⁊ non obliuis
cantur operum dei: ⁊ mandata eius ex
quirant. Ne fiant sicut patres eorũ: ge
neratio praua ⁊ exasperans. Generatiõ
que non direxit cor suum: ⁊ non est cre
ditus cũ deo spiritus eius. Filij ephrẽ
intendentes ⁊ mittentes arcum: conuer
si sunt in die belli. Non custodierunt
testamentũ dei: ⁊ in lege eius noluerũt
ambulare. Et obliti sunt benefactorũ
eius: ⁊ mirabilium eius que ostendit eis.
Coram patribus eorũ fecit mirabilia
in terra egypti: ĩ campo taneos. Inter
rupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ statuit aquas
quasi in utre. Et deduxit eos in nube
diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petrã in heremo: ⁊ adaqua
uit eos uelut in abysso multa. Et edu
xit aquam de petra: ⁊ deduxit tanq̃ flu
mina aquas. Et apposuerunt adhuc
peccare ei: in iram concitauerunt excel
sum in inaquoso. Et tentauerunt deũ
in cordibus suis: ut peterẽt escas aĩabus
suis. Et male locuti sunt de deo: dixerũt
nũqd poterit deus parare mẽsã in deserto?
Quoniam percussit petrã ⁊ fluxerũt aque: ⁊ tor
rentes inundauerũt. Nũqd ⁊ panẽ poterit
dare: aut parare mẽsam pplo suo? Ideo
audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accẽsus est
in iacob: ⁊ ira ascẽdit ĩ isrl. Quia nõ cre
diderũt in deo: nec sperauerũt ĩ salutari eius.
Et mãdauit nubibus desup: ⁊ ianuas ce
li aperuit. Et pluit illis mãna ad mãducã
dũ: ⁊ panẽ celi dedit eis. Panẽ ãgelorũ
mãducauit hõ: cibaria misit eis ĩ abũdã
tia. Transtulit austrũ de celo: ⁊ ĩduxit in
uirtute sua aphricũ. Et pluit sup eos si
cut puluerẽ carnes: ⁊ sicut arenã maris
uolatilia pẽnata. Et ceciderũt ĩ medio
castrorũ eorum: circa tabernacula eorũ.
Et mãducauerũt ⁊ saturati sũt nimis: ⁊ de
siderium eorũ attulit eis: nõ sũt fraudati a desi
derio suo. Adhuc esce eorũ erãt in ore

ipsorū: ⁊ ira dei ascendit super eos. Et
occidit pingues eorum: ⁊ electos israel
impediuit. In oībus iis peccauerūt ad
huc: ⁊ non crediderunt in mirabilibus
eius. Et defecerunt in uanitate dies eo
rum: et anni eorum cum festinatione.
Cū occideret eos querebāt eū ⁊ reuer
tebātur: ⁊ diluculo ueniebāt ad eū. Et
rememorati sūt qꝛ deus est adiutor eoꝝ:
⁊ deus excelsus redēptor eorū est. Et
dilexerūt eū in ore suo: ⁊ lingua sua mē
titi sunt ei. Cor āt eorū nō erat rectum
cum eo: nec fideles habiti sunt in testamē
to eius. Ipse aūt est misericors ⁊ ꝓpiti
us fiet peccatis eorū: ⁊ n̄ disperdet eos.
Et abundauit ut auerteret iram suam:
⁊ non accendit omnē iram suam. Et re
cordatus est quia caro sunt: spiritus ua
dens ⁊ non rediens. Quotiens exacer
bauerunt eum in deserto: in ira concita
uerunt eum in inaquoso. Et conuersi sē
⁊ tentauerūt deuꝫ: ⁊ sanctū israel exacer
barunt. Non sunt recordati manꝰ eius:
die qua redemit eos de manu tribulan
tis. Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊
prodigia sua cāpo taneos. Et cōuertit
in sanguinē flumina eorum: ⁊ imbres eo
rum ne biberent. Misit i eos cynomyi
am: ⁊ comedit eos: ranam ⁊ disperdit e
os. Et dedit erugini fructus eorum: et
labores eorū locuste. Et occidit i gran
dine uineas eoruꝫ: ⁊ moros eoꝝ in prui
na. Et tradidit grandini iumenta eoꝝ:
⁊ possessionem eoruꝫ igni. Misit in eos
iram indignationis sue: indignationē et
iram ⁊ tribulationem: immissiones per
angelos malos. Viam fecit semite ire
sue: ⁊ non pepercit a morte animas eo
rum: ⁊ iumenta eorum in morte conclu
sit. Et percussit omne primogenituꝫ in
terra egypti: primitias oīs laboris eorū
in tabernaculis cham. Et abstulit sicut
oues populum suum: ⁊ perduxit eos
tanq̄ꝫ gregem in deserto. Et deduxit e
os in spe et non timuerunt: et inimicos
eorum operuit mare. Et induxit eos in
montem sanctificationis sue: montē quē
acquisiuit dextera eius. Et eiecit a fa
cie eorum gentes: et sorte diuisit eis ter
ram in funiculo distributionis. Et ha
bitare fecit in tabernaculis eorum: tribꝰ
israel. Et tentauerunt et exacerbauerūt
deum excelsum: et testimonia eius non
custodierunt. Et auerterunt se et nō ser
uauerunt pactum: quemadmodum pa
tres eorum conuersi sunt in arcum pra
uū. In irā concitauerūt eū in collibus
suis: ⁊ i sculptilibꝰ suis ad emulationē eū
ꝓuocauerūt. Audiuit deus et spreuit:
et ad nihilum redegit ualde israel. Et
repulit tabernaculum silo: tabernaculū
suum ubi habitauit in hominibus. Et
tradidit in captiuitatem uirtutem eoruꝫ:
pulchritudinem eorum in manus inimi
ci. Et conclusit in gladio populum su
um: et hereditatem suam spreuit. Iuue
nes eoruꝫ comedit ignis: et uirgines eo
rum non sunt lamentate. Sacerdotes
eorum in gladio ceciderunt: ⁊ uidue eo
rum non plorabantur. Et excitatus ē
tanq̄ꝫ dormiens dominus: tanq̄ꝫ potēs
crapulatus a uino. Et percussit inimi
cos suos in posteriora: opprobriuꝫ sem
piternum dedit illis. Et repulit taber
naculum ioseph: ⁊ tribum ephrem non
elegit. Sed elegit tribum iuda: montē
sion quē dilexit. Et edificauit sicut uni
cornium sanctificium suum: in terra quā
fundauit in secula. Et elegit dauid ser
uum suum: ⁊ sustulit eum de gregibus o
uiū: de post fetantes accepit eum. Pa
scere iacob seruuꝫ suū: ⁊ israel heredita
tem suam. Et pauit eos in innocentia
cordis sui: ⁊ intellectibus manū suarum
deduxit eos. antiphona. Tu es deus qui
facis mirabilia. antiphona. Propitius esto

psalmus dauid.

Deus uenerunt gentes in heredita
tem tuam: polluerunt templuꝫ sāc
tum tuum: posuerunt ierusaleꝫ in pomo
rum custodiaꝫ. Posuerunt morticinia
seruorum tuoruꝫ escas uolatilibus celi:
carnes sanctorum tuorum bestiis terre.
Effuderunt sanguinem eorum tanq̄ꝫ
aqua i circuitu ierl'ꝫ: ⁊ n̄ erat q sepeliret.
Facti sumꝰ opprobriū uicinis nr̄is: sub

sanatio et illusio iis: q in circuitu nro sūt.
Vs sqꝫquo dñe irasceris in finē: accēdet
uelut ignis zelus tuus. Effunde irā tu
aꝫ in gētes que te nō nouerūt: et i regna
que nomē tuū nō īuocauerūt. Quia co
mederūt iacob: et locū eius desolauerūt.
Ne memineris iniqtatū nostrarum ātiqua
rum: cito anticipēt nos misericordie tue:
qꝛ paupes facti sumus nimis. Adiuua
nos deus salutaris nr̄: et ꝑpter gloriam
nois tui dñe libera nos: et ꝑpitius esto
peccatis nr̄is ꝑpter nomē tuū. Ne for
te dicāt in gētibus ubi ē deus eorum: et in
notescat in natiōibus corā oculis nr̄is.
Vltio sāguinis seruorum tuorum q effusus
est: introeat in ꝯspectu tuo gemitus cōpe
ditorū. Secundū magnitudinē brachii
tui: posside filios mortificatorum. Et red
de uicinis nostris septuplū in sinu eorū:
improperiū ipsorum qd exprobrauerūt ti
bi dñe. Nos aūt ppl's tuus et oues pas
cue tue: ꝯfitebimur tibi i seculū. In ge
neratiōe et generatiōnē: annūciabimus
laudem tuam. psalmus dauid.
Qui regis israel itēde: q deducis ue
lut ouē ioseph. Qui sedes super
cherubim: manifestare corā ephraim be
niamin et manasse. Excita potētiā tuaꝫ
et ueni: ut saluos facias nos. Deus cō
uerte nos: et oñde faciē tuā et salui erim9.
Dñe deus uirtutū: quousqꝫ irasceris
sup orationē serui tui. Cibabis nos pa
ne lachrymarum: et potū dabis nobis i la
chrymis in mēsura. Posuisti nos in cō
tradictionē uicinis nr̄is: et īimici nr̄i sub
sannauerūt nos. Deus uirtutum ꝯuerte
nos: et ostende faciē tuā et salui erimus.
Vineam de egypto transtulisti: eiecisti
gentes et plātasti eā. Dux itineris fuisti
in ꝯspectu eius: et plātasti radices eius et
īpleuit terrā. Operuit mōtes ūbra eius
et arbusta eius cedros dei. Extēdit pal
mites suos usqꝫ ad mare: et usqꝫ ad flu
men ꝑpagines eius. Vt qd destruxisti
maceriā eius: et uidemiant eā ōes q pre
tergrediūtur uiā. Exterminauit eā aper
de silua: et singularis ferus depastus ē eā
Deus uirtutum ꝯuertere: respice de ce
lo et uide: et uisita uineā istam. Et persi
ce eam quā plantauit dextera tua: et sup
filiuꝫ hominis quē confirmasti tibi. In
censa igni et suffossa: ab increpatiōe uul
tus tui peribunt. Fiat manus tua sup
uirum dextere tue: et sup filium hominis
quē confirmasti tibi. Et nō discedimus
a te uiuificabis nos: et nomē tuuꝫ inuo
cabimus. Domine deus uirtutum con
uerte nos: et ostende faciem tuam et salui
erimus. antiphōa. Propitius esto: pecca
tis nostris domine. ℣. Gaudebūt labia mea:
dum cantauero tibi. ℟. Et aīa mea: quam re
demisti. antiphona tēpore paschali. Alle
luia. alleluia. alleluia. ℣. Surrexit dominus:
de sepulchro. alleluia. ℟. Qui pro nobis: pepē
dit in ligno. alleluia. Ad laudes antiphōa
Tibi soli peccaui: domine miserere mei. ps.
Miserere. aāt. Domine refugium. psalm9
ipm. psalmus dauid.
Domine refugiuꝫ factus es nobis:
a generatione et generationē. Pri
usqꝫ montes fierēt aut formaret terra et
orbis: a seculo usqꝫ in seculū tu es deus
Ne auertas hominē in hūilitate et dixi
sti ꝯuertimini filii hominuꝫ. Qm̄ mille
anni ante oculos tuos: tanqꝫ dies heste
na que preteriit. Et custodia in nocte:
que pro nihilo habetur: eorum āni erūt.
Mane sicut herba transeat: mane flore
at et trāseat: uespe ꝺcidat iduret et arescat
Quia defecim9 i ira tua: et in furore tuo
turbati sum9. Posuisti iniqtates nr̄as in
ꝯspectu tuo: seclm nr̄m illuminatōe uul
tus tui. Qm̄ ōes dies nostri defecerūt:
et in ira tua defecimus. Anni nostri si
cut aranea multiplicabūtur: dies anno
ruꝫ nostrorum: in ipsis septuaginta annis.
Si autem in potentatibus octogīta an
ni: et āplius eorum labor et dolor. Qm̄
superuenit mansuetudo: et corripiemur.
Quis nouit potestatem ire tue: et pre ti
more tuo iraꝫ tuaꝫ dinumerare. Dexte
ram tuam sic notam fac: et eruditos cor
de in sapientia. Conuertere domine us
qꝫ quo: et deꝑcabilis esto sup seruos tu
os. Repleti sum9 mãe misericordia tua:
exultauimus et delectati sumus i ōibus

diebus nr̃is. Beati sumus pro diebus
qbus nos hũiliasti: ãnis qbus uidimus
mala. Respice in seruos tuos: ⁊ in opa
tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. Et sit splendor
dñi dei nr̃i sup nos: ⁊ opa manuũ nr̃arũ
dirige sup nos: ⁊ opus manuum nr̃aruꝫ
dirige. ℣. Dñe refugiũ factus es nobis. ℣.
In matutinis dñe meditabor i te. ps. Deus
deus meus. ℣. Cãtemus dño. Canticũ.

Cantemus dño gloriose eiꝫ honori
ficatus ē: equũ ⁊ assessorē deiecit i
mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs
⁊ factus ē mihi i salutē. Iste deꝰ meus:
⁊ glorificabo eũ: deus pr̃is mei ⁊ exalta
bo eũ. Dñs quasi uir pugnator omps
nomē eius: currus pharõis ⁊ exercitum
eius ꝓiecit i mare. Electi pricipes eius
submersi sũt i mari rubro: abyssi opuerũt
eos: descēderũt i ꝓfundum quasi lapis.
Dextera tua dñe magnificata ē in forti
tudine: dextera tua dñe pcussit inimicũ: ⁊
in multitudine glĩe tue deposuisti aduer
sarios meos. Misisti irã tuã que duora
uit eos sicut stipulã: ⁊ in spũ furoris tui
cõgregate sũt aque. Stetit ũda fluēs: cõ
gregati sunt abyssi i medio maris. Di
xit inimicꝰ ꝑsequar ⁊ cõprehēdã: diuidã
spolia ⁊ iplebit aĩa mea. Euaginabo
gladiũ meũ: iterficiet eos manus mea.
Flauit spũs tuus: ⁊ opuit eos mare: sub
mersi sũt quasi plũbũ in aqs uehementi
bus. Quis simil' tui i fortibꝰ dñe: qs si
milis tui magnificus i sãctitate: terribilis
atqꝫ laudabilis ⁊ faciēs mirabilia. Ex
tendisti manũ tuã ⁊ deuorauit eos terra
dux fuisti i misericordia tua pplõ quē re
demisti. Et portasti eũ i fortitudine tua
ad habitaculũ sãctũ tuũ. Ascenderunt
ppli ⁊ irati sũt: dolores obtinuerũt habi
tatores philistiꝫ. Tũc ɔturbati sũt prin
cipes edon: robustos moab obtinuit tre
mor: obriguerũt õẽs habitatores chana
am. Irruat sup eos formido ⁊ pauor: i
magnitudine brachij tui. Fiant imobi
les quasi lapis: donec ptranseat ppls tu
us dñe: donec ptranseat pplus tuus iste
quē possedisti. Introduces eos: ⁊ plã
tabis in montem hereditatis tue firmissi
mo habitaculo tuo qd̾ operatus es dñe
Sanctuarium tuũ domine qd̾ firmaue
runt manus tue: dñs regnabit in eternũ
⁊ ultra. Ingressus est enim eques pha
ro cum curribus ⁊ equitibus eius in ma
re: ⁊ reduxit super eos dominus aquas
maris. Filij autem israel ambulauerũt
per siccum: in medio eius. ℣. Cantemus
domino gloriose. ℣. In sanctis eius laudate
deum. psalmus. Laudate dominũ de celis.
Cap. Nox precessit ut supra. Ad laudes
hymnus.

Lux ecce surgit aurea: pallens fatis
cat cecitas: que nosmet in preceps
diu: errore traxit deuio. Hec lux sere
num conferat: purosqꝫ nos prestet sibi:
nihil loquamur subdolum: uoluamus
obscuruꝫ nihil. Sic tota decurrat dies
nec lingua mēdax nec manus: oculi nec
peccent lubrici: nec noxa corpus inqui
net. Speculator astat desuper: qui nos
diebus omnibus: actusqꝫ nostros pro
spicit: a luce prima in uesperum. Deo
patri. ℣. Repleti sumus mane misericordia
tua. ℟. Exultauimus et delectati sumus.
Ad bñdictus. ℣. In sanctitate seruiamꝰ do
mino: et liberabit nos ab inimicis nostris.
psalmꝰ. Benedictus. Feria sexta ad ma
tutinuꝫ Inuitatorium. Adoremus domi
num: quoniam ipse fecit nos. psalmus. Ue
nite. Ad nocturnum hymnus.

Tu trinitatis unitas: orbē potēter q
regis: attende lauduꝫ cantica: que
excubãtes psallimus. Iam lectulo con
surgimus: noctis qeto tēpore: ut flagite
mus uulneꝝ: ad te medelã oĩuꝫ. Quo
fraude qcqd demonũ: in noctibꝰ deliqui
mus: abstergat illd̾ celitus: tue potestas
glorie. Ne corpus adsit sordiduꝫ: nec
torpor istet cordiũ: nec criminis ɔtagio
tepescat ardor spũs. Ob hoc redēptor
quesumꝰ: reple tuo nos lũine: ꝑ qd̾ dieꝝ
circul': nullis ruamur actibꝰ. Presta pa
ter. antiphona. Exultate deo. antiphona
Tēpore paschali. Alleluia. psalmus.

Exultate deo adiutori nostro: iubi
late deo iacob. Sumite psalmũ ⁊

date tympanum: psalteriū iocundū cuꝫ
cithara Buccinate in neomenia tuba: i
isigni die solēnitatis uestre. Quia pcep
tum in israel est: ⁊ iudicium deo iacob.
Testimoniū in ioseph posuit illud cuꝫ
exiret de terra egypti: linguā quā nō no
uerat audiuit. Diuertit ab onerib⁹ dor
suꝫ eius: manus eius in cophino seruie
runt. In tribulatione inuocasti me ⁊ li
beraui te: ⁊ exaudiui te in abscondito tē
pestatis: ꝓbaui te apud aquā ꝯtradictio
nis. Audi ppl's meus ⁊ cōtestabor te:
israel si audieris me: nō erit in te deus re
cens: neqꝫ adorabis deū alienū. Ego
eim sum dn̄s deus tuus q eduxi te ď ter
ra egypti: dilata os tuū ⁊ implebo illud
Et non audiuit ppl's meus uocē meā:
⁊ israel nō intendit mihi. Et dimisi eos
scd̄m desideria cordis eoꝝ: ibūt in adin
uentiōibus suis. Si ppl's meus audis
set me: isrl' si i uijs meis ābulasset. Pro
nihilo forsitan inimicos eoꝝ hūiliasseꝫ:
⁊ super tribulātes eos misissem manum
meā. Inimici dn̄i mētiti sūt ei: ⁊ erit tē
pus eorū in secula. Et cibauit illos ex
adipe frumēti: ⁊ de petra melle saturauit
eos. psalmus dauid.

Deus stetit in synagoga deoꝝ: i me
dio āt deos diiudicat. Usqꝫ quo
iudicatis iniqtatē: ⁊ facies peccatorū su
mitis. Iudicate egeno ⁊ pupillo: hūilē
⁊ paupem iustificate. Eripite pauperē
⁊ egenū: de manu peccatoris liberate.
Nescierūt neqꝫ intellexerūt i tenebris
ambulant: mouebūtur oīa fundamenta
terre. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi
omnes. Vos aūt sicut homines morie
mini: ⁊ sicut unus ď pricipibus cadetis.
Surge deus iudica terrā: quoniaꝫ tu
hereditabis in omnibus gentibus. ℟.
Exultate deo adiutori nostro. ℣. Tu solus.
psalmus dauid.

Deus quis similis erit tibi: ne taceas
neqꝫ cōpescaris deus. Quoniaꝫ
ecce inimici tui sonuerūt: ⁊ qui oderūt te
extulerūt caput. Super populum tuū
malignauerūt ꝯsilium: ⁊ cogitauerūt ad
uersus sāctos tuos. Dixerūt uenite et
disperdamus eos de gente: ⁊ nō memo
retur nomē israel ultra. Quoniā cogi
tauerunt unanimiter: simul aduersum te
testamentū disposuerūt: tabnacula idum
eoruꝫ ⁊ ismaelite. Moab ⁊ agareni gie
bal ⁊ ammon ⁊ amalec: alienigene cum
habitantibus tyrum. Et eiꝫ asue uenit
cum illis: facti sunt in adiutoriū filijs lot
Fac illis sicut madian ⁊ sisare: sicut iabi
in torrente cisson. Disperierūt in endor
facti sunt ut stercus terre. Pone princi
pes eorū sicut oreb: ⁊ zeb ⁊ zebbe ⁊ sal
mona. Omnes principes eoꝝ: q dixe
runt hereditate possideamus sanctuariū
dei. Deus meus pōe illos ut rotam: ⁊
sicut stipulam ante faciem uenti. Sicut
ignis qui cōburit siluam: ⁊ sicut flamma
cōburens montes. Ita persequeris il
los in tempestate tua: ⁊ in ira tua turba
bis eos. Imple facies eoruꝫ ignomia
⁊ querent nomen tuū dn̄e. Erubescant
⁊ conturbentur in seculum seculi: ⁊ con
fundantur ⁊ pereant. Et cognoscāt qa
nomen tibi deus: tu solus altissimus in
omni terra. psalmus dauid.

Quam dilecta tabernacula tua dn̄e
uirtutū: cōcupiscit ⁊ defecit anima
mea i atria dn̄i. Cor meū ⁊ caro mea:
exultauerūt in deū uiuū. Et eiꝫ paser i
uenit sibi domū: ⁊ turtur nidū ubi repo
nat pullos suos. Altaria tua dn̄e uirtu
tum: rex meus ⁊ deus meus. Beati qui
habitant in domo tua: in secula seculoꝝ
laudabūt te. Beatus uir cuius ē auxiliū
abs te: ascēsiones in corde suo disposuit
in ualle lachrymaꝝ: in loco quē posuit.
Et eiꝫ bn̄dictōeꝫ dabit legislator: ibūt
de ꝟtute in ꝟtutē: uidebit ďus ďoꝝ i siō.
Dn̄e deus uirtutū exaudi oꝛōnē meā:
auribus pcipe deus iacob. Protector
nr̄ aspice deus: ⁊ respice i faciē christi tui
Quia melior ē dies una i atrijs tuis sr̄
milia. Elegi abiect⁹ eē i domo dei mei
magisqꝫ hītare i tabnaculis peccatoruꝫ.
Quia misericordiā ⁊ ꝟitatē diligit ďus:
grāꝫ ⁊ gloriā dabit dn̄s. Non priuabit
bonis eos q ābulāt in inocētia: dn̄e uirtu
tum beatus homo qui sperat in te. aīt.

Tu solus altissimus. super omnē terram. añt.
Benedixisti. psalmus dauid.
B Enedixisti dñe terrā tuaꝫ: auertisti
captiuitatē iacob. R emisisti īiqta
tem plebis tue: operuisti oīa peccata eoꝝ.
M itigasti omnē irā tuā: auertisti ab ira
indignatiōis tue. C ōuerte nos deus sa
lutaris noster: ⁊ auerte irā tuā a nobis.
N unqd in eternū irasceris nob: aut ex
tendes irā tuā a generatione in generati
onem. D eus tu ꝯuersus uiuificab nos:
⁊ plebs tua letabit̄ in te. O stēde nobis
dñe misericordiā tuaꝫ: ⁊ salutare tuū da
nobis. A udiā qd loquat̄ in me dñs de
us: qm̄ loquet̄ pacē in plebē suā. E t su
per sāctos suos ⁊ in eos q ꝯuertūt ad cor
V erūtm̄ ꝓpe timētes eū salutare ipius:
ut inhabitet gloria in terra nr̄a. M iseri
cordia ⁊ ueritas obuiauerūt sibi: iusticia
⁊ pax osculate sūt. V eritas ď terra orta
est: ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. E teiꝫ do
minus dabit benignitatē. ⁊ terra nr̄a da
bit fructū suū. I usticia añ eū ābulabit:
⁊ ponet in uia gressus suos. psal. dauid.
I Nclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me:
qm̄ iops ⁊ paup sū ego. C ustodi
aīam meā qm̄ sāctus suꝫ: saluū fac seruū
tuum deus meꝯ sperantē in te. M iserere
mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifi
ca aīam serui tui: qm̄ ad te dñe aīam me
am leuaui. Q m̄ tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊
multe misericordie ōibus inuocātibꝯ te.
A uribus pcipe dñe orationē meā: ⁊ in
tende uoci depcatiōis mee. I n die tri
bulationis mee clamaui ad te: q̄z exaudi
sti me. N on ē silis tui in diis dñe: ⁊ nō
est scd̄m opa tua. O mnes gētes quascū
q3 fecisti: uenient ⁊ adorabūt corā te dñe:
⁊ glorificabūt nomē tuū. Q m̄ magnus
es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deꝯ solus.
D educ me dñe in uia tua: ⁊ ingrediar
in ueritate tua: letetur cor meū ut timeat
nomen tuū. C onfitebor tibi dñe deus
meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo
nomen tuū in eternū. Q uia misericor
dia tua magna est sup me: ⁊ eruisti aīam
meam ex inferno inferiori. D eus iniq
insurrexerūt super me: ⁊ synagoga pote
tium quesierunt aīaꝫ meā: ⁊ nō ꝓposue
runt te in ꝯspectu suo. E t tu dñe deus
miserator ⁊ misericors: patiens ⁊ multe
misericordie ⁊ uerax. R espice in me et
miserere mei: da impiū tuū puero tuo: et
saluū fac filiū ancille tue. F ac mecuꝫ si
gnum in bonū: ut uideāt q oderunt me
⁊ ꝯfundant̄: qm̄ tu dñe adiuuisti me: ⁊ cō
solatus es me. añt. Benedixisti dñe terraꝫ
tuam. añt. Fundamenta eius. psal. dauid.
F Undamenta eius in montibꝯ sanc
tis: diligit dñs portas sion: sup om
nia tabernacula iacob. G loriosa dicta
sunt de te: ciuitas dei. M emor ero raab
⁊ babylonis: scientium me. E cce alie
nigene ⁊ tyrus: ⁊ populus ethyopū: ij
fuerunt illic. N unqd sion dicet homo:
⁊ homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit
eaꝫ altissimus. D ñs narrabit in scriptu
ris populoꝝ: ⁊ principum hoꝝ qui fue
runt in ea. S icut letantiū omnium: ha
bitatio in te. psalmus dauid.
D Omine deus salutis mee: ĩ die cla
maui ⁊ nocte coram te. I ntret in
conspectu tuo oratio mea: inclina aureꝫ
tuam ad precē meam. Q uia repleta est
malis aīa mea: ⁊ uita mea ĩferno appro
pinquauit. E stimatus sum cum descen
dentibus in lacum: factus sum sicut ho
mo sine adiutorio inter mortuos liber.
S icut uulnerati dormiētes ĩ sepulchris
quoꝝ nō es memor amplius: ⁊ ipsi de
manu tua repulsi sunt. P osuerūt me in
lacu ĩferiori ĩ tenebrosis: ⁊ ĩ umbra mor
tis. S uper me confirmatus est furor tu
us: ⁊ omnes fluctus tuos induxisti sup
me. L ōge fecisti notos meos a me: po
suerunt me abhominationē sibi. T radi
tus sum ⁊ non egrediebar: oculi mei lā
guerunt pre inopia. C lamaui ad te do
mine: tota die expandi ad te manus me
as. N ūquid mortuis facies mirabilia:
aut medici suscitabunt ⁊ confitebuntur
tibi: N unquid narrabit aliquis ĩ sepul
chro misericordiam tuam: ⁊ ueritatem
tuā in perditione: N unquid cognoscē
tur in tenebris mirabilia tua: ⁊ iusticia
tua ĩ terra obliuiōis: E t ego ad te dñe

clamaui: ⁊ mane orõ mea preueniet te.
Vt qd dñe repellis orõnem meã: auer
tis faciẽ tuã a me. Pauper sum ego ⁊ i la
boribus a iuuẽtute mea: exaltatus autẽ
hũiliatus suʒ ⁊ ꝯturbatus. In me trãsie
runt ire tue: ⁊ terrores tui ꝯturbauerunt
me. Circũdederunt me sicut aqua tota
die: circũdederũt me sil̃. Elõgasti a me
amicũ ⁊ ꝓximũ: ⁊ notos meos a miseria
añt. Fundamenta eius: in montibus sanctis
añt. Benedictus. psalmus.
Misericordias dñi: in eternũ canta
bo. In generatõe et generatiõeʒ:
ãnũciabo ueritatẽ tuã i ore meo. Qm̃ di
xisti in eternũ misericordia edificabit in
celis: prepabit ueritas tua i eis. Dispo
sui testamentũ electis meis: iuraui dauid
seruo meo: usqʒ in eternũ pparabo semẽ
tuũ. Et edificabo i generatõe: ⁊ genera
tionẽ sedẽ tuã. Cõfitebũtur celi mirabi
lia tua dñe: ⁊ eim ueritatẽ tuã in ecclesia
sanctorũ. Qm̃ qs in nubibus equabit
dño: silis erit deo i filijs dei. Deus qui
glorificat in ꝯsilio sanctorũ: magnus et
terribilis sup oẽs: q in circuitu eius sunt.
Dñe deus uirtutũ qs silis tibi: potens
es dñe ⁊ ueritas tua in circuitu tuo. Tu
dñaris potestati maris: motũ ãt fluctuũ
eius tu mitigas. Tu hũiliasti sicut uulne
ratũ supbũ: i brachio uirtutis tue diper
sisti iimicos tuos. Tui sũt celi ⁊ tua est
terra: orbẽ terre ⁊ plenitudinẽ eius tu fũ
dasti: aqlonẽ ⁊ mare tu creasti. Thabor
⁊ hermõ in noie tuo: exultabũt tuũ bra
chiũ cum potẽtia. Firmet manus tua:
⁊ exaltet dextera tua: iusticia ⁊ iudicium
prepatio sedis tue. Misericordia ⁊ ueri
tas pcedẽt faciẽ tuã: beatus ppl's q scit iu
bilationẽ. Dñe i lũine uultus tui ãbula
bunt: ⁊ in noie tuo exultabũt tota die: et
in iusticia tua exaltabunt. Qm̃ glia uir
tutis eorũ tu es: ⁊ in bñplacito tuo exal
tabit cornu nostrũ. Quia dñi ẽ assũptõ
nr̃a: ⁊ sãcti isrl' regis nr̃i. Tunc locutus
es in uisiõe sãctis tuis: ⁊ dixisti posui ad
iutorium in potẽte: et exaltaui electuʒ de
plebe mea. Inueni dauid seruũ meuʒ:
oleo sãcto meo unxi euʒ. Manus enim
mea auxiliabit ei: ⁊ brachiũ meũ ꝯforta
bit ei. Nihil ꝓficiet iimicus in eo: ⁊ fili
us iiqtatis nõ apponet nocere ei. Et ꝯ
cidã a facie ipsius iimicos eius: ⁊ odien
tes eũ in fugã ꝯuertã. Et ueritas mea ⁊
misericordia mea cũ ipso: ⁊ in noie meo
exaltabit cornu eius. Et ponã in mari
manũ ei⁹: ⁊ i fluminibus dexterã eius.
Ipse iuocabit me pat meus es tu: deus
meus ⁊ susceptor salutis mee. Et ego
priogenitũ ponã illũ: excelsũ pre regib⁹
terre. In eternũ seruabo illi misericordi
am meã: ⁊ testamẽtũ meũ fidele ipsi. Et
ponã i seculũ seculi semẽ eius: ⁊ thronũ
eius sicut dies celi. Si aũt dereliquerit
filij eius legẽ meã: ⁊ i iudicijs meis ñ am
bulauerit. Si iusticias meas ꝓphana
uerit: ⁊ mãdata mea nõ custodierit. Vi
sitabo in uirga iiqtates eoꝝ: ⁊ i uerberi
bus peccata eoꝝ. Misericordiã aũt me
am nõ dispgã ab eo: neqʒ nocebo ei i ue
ritate mea. Neqʒ ꝓphanabo testamẽtũ
meũ: ⁊ que ꝓcedũt de labijs meis nõ fa
ciã irrita. Semel iuraui i sãcto meo: si
dauid mẽtiar: semẽ eius i eternũ mãebit
Et thronus eius sicut sol i ꝯspectu meo
⁊ sicut luna pfecta in eternũ: ⁊ testis in ce
lo fidelis. Tu uero repulisti ⁊ dispexisti:
distulisti christum tuũ. Auertisti testam
tum serui tui: ꝓphanasti i terra sãctuari
um eius. Destruxisti oẽs sepes eius: po
suisti firmamẽtuʒ eius formidinẽ. Diri
puerunt eum oẽs trãseuntes uiã: factus
ẽ opprobriuʒ uicinis suis. Exaltasti de
xterã deprimẽtiũ eũ: letificasti oẽs inimi
cos eius. Auertisti adiutoriũ gladij eius
⁊ ñ es auxiliat⁹ ei i bello. Destruxisti eũ
ab emũdatiõe: ⁊ sedẽ eius i terra collisi
sti. Minorasti dies tẽporis eius: pfudisti
eum confusione. Vsqʒquo domie auer
tis in fineʒ: exardescet sicut ignis ira tua
Memorare que mea substantia: nũqd
eim uane constituisti omnes filios homi
num. Quis est homo qui uiuet ⁊ nõ ui
debit mortem: eruet aiam suam de mãu
inferi. Vbi sũt misericordie tue antique
domie: sicut iurasti dauid in ueritate tua
Memor esto domine opprobrij seruoꝝ

tuoꝝ: q̄ ꝯtinui in sinu meo multarū gē
tium. Quod exprobrauerūt īimici tui
dn̄e: qd̄ exprobrauerūt cōmutationem
christi tui. Benedictus dn̄s in eternuз:
fiat fiat. psalmus dauid.

Domine refugiū factus es nobis: a
generatione in generationē. Pri
usq̄з montes fierēt: aut formaret terra et
orbis: a seculo ⁊ usq̄з in seculū tu es de
us. Ne auertas hoīem in hūilitate: et
dixisti ꝯuertimini filij hoiuз. Quoniaз
mille anni ante oculos tuos: tanq̄з dies
hesterna que preterijt. Et custodia ī no
cte: que ꝑ nihilo habētur eoꝝ anni erūt.
Mane sicut herba trāseat: mane floreat
⁊ trāseat: uespe decidat īduret ⁊ arescat.
Quia defecim᷒ ī ira tua: ⁊ ī furore tuo
turbati sumus. Posuisti iniq̄tates nr̄as
in ꝯspectu tuo: seculū nostrū in illūinati
one uultus tui. Qm̄ oēs dies nr̄i defece
runt: ⁊ in ira tua defecim᷒. Anni nr̄i si
cut aranea meditabūtur: dies annorum
nostroꝝ in ipsis septuaginta ānis. Si
aūt ī potestatib᷒ octoginta āni ⁊ ampli᷒
eoꝝ labor ⁊ dolor. Qm̄ supuenit mā
suetudo: ⁊ corripiēur. Quis nouit po
testatē ire tue: ⁊ pre timore tuo irā tuam
dinūerare? Dexterā tuā sic notā fac: et
eruditos corde ī sapiētia. Cōuertere do
mine usq̄зquo: ⁊ dprecabilis esto super
seruos tuos. Repleti sumus mane mise
ricordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati
sumus in oībus diebus nr̄is. Beati su
mus ꝑ diebus qbus nos hūiliasti: ānis
qbus uidimus mala. Respice ī seruos
tuos ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eorum.
Et sit splēdor dn̄i dei nr̄i s̄r nos: ⁊ opa
manuū nr̄arū dirige sup nos: ⁊ op᷒ ma
nuum nostrarum dirige. psalmus dd̄.

Qui habitat ī adiutorio altissimi: in
ptectione dei celi cōmorabit. Di
cet dn̄o susceptor meus es tu: ⁊ refugiū
meuз de᷒ me᷒ spabo ī eū. Qm̄ ipse libe
rabit me de laqueo uenantiū: ⁊ a uerbo
aspero. Scapulis suis obūbrabit tibi:
⁊ sub pēnis eius sperabis. Scuto circū
dabit te ueritas ei᷒: nō timebis a timore
nocturno. A sagitta uolāte in die: a ne
gocio pambulāte ī tenebris: ab īcursu ⁊
demonio meridiano. Cadent a latere
tuo mille: ⁊ decē milia a dxteris tuis: ad
te aūt nō appropiquabit. Verūtn̄ ocu
lis tuis ꝯsiderabis: ⁊ retributionē pecca
toꝝ uidebis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea:
altissimū posuisti refugiū tuū. Non ac
cedet ad te malū: ⁊ flagellū nō appropi
quabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis
suis mandauit de te: ut custodiant te in
omnibus uijs tuis. In manibus porta
bunt te: ne forte offendas ad lapidē pe
deз tuū. Super aspidē ⁊ basiliscū ābu
labis: ⁊ cōculcabis leonē ⁊ draconem.
Qm̄ in me sperauit liberabo eū: prote
gam eū qm̄ cognouit nomē meū. Cla
mabit ad me ⁊ ego exaudiam eum: cuз
ipso sum in tribulatione: eripiam eum ⁊
glorificabo eum. Longitudine dieruз
replebo euз: ⁊ ostendam illi salutare me
um. psalmus dauid.

Bonum est confiteri domino: ⁊ psal
lere nomini tuo altissime. Ad an
nunciandam mane misericordiam tuaз:
⁊ ueritatem tuaз per noctem. In deca
chordo psalterio: cuз cantico in cithara.
Quia delectasti me dn̄e in factura tua:
⁊ in operibus manuū tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua do
mine: nimis profunde facte sunt cogita
tiones tue. Vir insipiens nō cognoscet:
⁊ stultus non intelliget hec. Cum exor
ti fuerint peccatores sicut fenuз: ⁊ appa
ruerint omnes qui operantur iniquitatē.
Vt intereant in seculum seculi: tu autē
altissimus ī eternū dn̄e. Qm̄ ecce inimi
ci tui dn̄e: qm̄ ecce inimici tui pibunt: ⁊
dispgētur omnes qui operātur iniq̄tatē.
Et exaltabitur sicut unicornis cornu
meum: ⁊ senectus mea in misericordia
uberi. Et despexit oculus meus inimi
cos meos: ⁊ insurgentibus in me mali
gnantibus audiet auris mea. Iustus
ut palma florebit: sicut cedrus libani mł
tiplicabitur. Plantati ī domo domini:
ī atrijs domus dei nostri florebūt. Ad
huc multiplicabuntur in senecta uberi:
⁊ bene patientes erunt ut annuncient.

Quoniam rectus dominus deus nr̃: ꝛ
non est iniquitas in eo. psalmus dauid.
Dominus regnauit decorem indu
tus est: indutus est dñs fortitudinẽ
ꝛ precinxit se. Etenim firmauit orbẽ ter
re: qui nõ cõmouebitur. Parata sedes
tua ex tunc: a seculo tu es. Eleuauerũt
flumina dñe: eleuauerũt flumina uocem
suam. Eleuauerunt flumina fluctus su
os: a uocibus aquaꝝ. multarum. Mi
rabiles elationes maris: mirabilis in al
tis dñs. Testimõia tua credibilia facta
sunt nimis: domum tuam decet sanctitu
do domine in longitudine dierum. ps.
Deus ultionum dñs: deus ultionũ
libere egit. Exaltare qui iudicas
terram: redde retributionem superbis.
Usquequo peccatores domie: usquequo
peccatores gloriabũtur. Effabuntur ꝛ
loquẽtur iniquitatem: loquẽtur omnes
qui operantur iniusticiam. Populum
tuum domine humiliauerũt; ꝛ heredita
tem tuam uexauerunt. Viduaꝫ ꝛ adue
nam interfecerunt: ꝛ pupillos occiderũt
Et dixerunt non uidebit dominus: nec
itelliget de⁹ iacob. Intelligite isipiẽtes i
populo: ꝛ stulti aliquando sapite. Qui
plantauit aurem nõ audiet: aut qui finxit
oculum non considerat. Qui corripit
gentes non arguet: qui docet hominẽ
scientiam. Dominus scit cogitationes
hominum: quoniam uane sunt. Beat⁹
homo quem tu erudieris domine: ꝛ d̃ le
ge tua docueris eum. Ut mitiges ei a
diebus malis: donec fodeatur peccatori
fouea. Quia non repellet dominus ple
bem suam: ꝛ hereditatem suam non de
relinquet. Quoadusqꝫ iusticia conuer
tatur in iudicium: ꝛ qui iuxta illam om
nes qui recto sunt corde. Quis consur
get mihi aduersus malignantes: aut qs
stabit mecum aduersus operantes iniq
tatem: Nisi quia dominus adiuuit me:
paulominus habitasset in iferno anima
mea. Si dicebam motus est pes meus:
misericordia tua domine adiuuabat me
Secunduꝫ multitudinem dolorũ meo
rum in corde meo: consolationes tue le
tificauerunt animaꝫ meã. Nunquid ad
heret tibi sedes iniquitatis: qui fingis la
borem in precepto: Captabunt in ani
mam iusti: ꝛ sanguinem innocentem cõ
demnabunt. Et factus est mihi dñs in
refugium: ꝛ deus meus in adiutorium
spei mee. Et reddet illis iniquitateꝫ ip
sorum: ꝛ in malicia eoruꝫ disperdet eos:
disperdet illos dominus deus noster.
añt. Benedictus dñs in eternũ. antiphõa.
Cantate dño. psalmus dauid.
Venite exultemus dño: iubilemus
deo salutari nostro. Preoccupe
mus faciem eius in confessione: ꝛ i psal
mis iubilemus ei. Quoniã de⁹ magnus
dñs: ꝛ rex magnus sup ões dos. Quia
in manu eius omnes fines terre: ꝛ altitu
dines montium ipsius sũt. Quoniã ip
sius est mare ꝛ ipse fecit illud: ꝛ siccã ma
nus eius formauerũt. Venite adorem⁹
ꝛ pcidamus: ꝛ ploremus ante dominũ
qui fecit nos: quia ipse est deus noster.
Et nos populus pascue eius: ꝛ oues
manus eius: hodie si uocem eius audie
ritis: nolite obdurare corda uestra. Si
cut in irritatione: scdm diem tẽtationis
in deserto. Ubi tẽtauerũt me patres ue
stri: probauerũt ꝛ uiderunt opera mea.
Quadraginta annis offensus fui gene
rationi illi: ꝛ dixi semper hij errant corde.
Et isti non cognouerunt uias meas: ut
iuraui in ira mea: si introibunt in requiẽ
meam. psalmus dauid.
Cantate dño canticũ nouũ: cantate
dño ois terra. Cantate dño ꝛ bñ
dicite nõi eius: annũciate de die in diem
salutare eius. Annũciate inĩ gẽtes glo
riã ei⁹: i õibus pplis mirabilia ei⁹. Qm̃
magnus dñs: ꝛ laudabilis nimis: terri
bilis est sup ões deos. Qm̃ ões dij gen
tiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Cõfes
sio ꝛ pulchritudo in ꝯspectu ei⁹: sctimo
nia ꝛ magnificẽtia in sctificatione eius.
Afferte dño pr̃ie gentiũ: afferte domio
gloriã ꝛ honorẽ: afferte dño gloriam no
mini eius. Tollite hostias: ꝛ introite in
atria eius: adorate dñm in atrio sancto
eius. Cõmoueat a facie eius uniuersa

terra: dicite in gētibus q2 dñs regnauit.
Et eīm correxit orbē terre: q nō cōmo
uebitur: iudicabit pplos in eqtate. Le
tentur celi ⁊ exultet tra: cōmoueaṫ mare
⁊ plenitudo eius: gaudebūt cāpi ⁊ oīa
que ī eis sūt. Nunc exultabūt oīa ligna
siluaꝝ a facie dñi q2 uenit: qm̄ uenit iudi
care terrā. Iudicabit orbez terre ī eqta
te: ⁊ pplos in ueritate sua. psal. dauid.
Dominus regnauit exultet terra: le
tenṫ insule mlte. Nubes ⁊ caligo
in circuitu eius: iusticia ⁊ iudiciū correc
tio sedis eius. Ignis añ ipm pcedet: ⁊ i
flāmabit ī circuitu īimicos eius. Alluxe
runt fulgura ei9 orbi terre: uidit ⁊ cōmo
ta ē terra. Mōtes sicut cera fluxerūt a fa
cie dñi: a facie dñi oīs terra. Annūcia
uerūt celi iusticiā eius: ⁊ uiderūt oēs po
puli gloriā eius. Cōfundāṫ oēs q ado
rant sculptilia: ⁊ q gloriātur ī simulacris
suis. Adorate eū oēs angeli eius: audi
uit ⁊ letata ē sion. Et exultauerūt filie
iude: pꝑter iudicia tua dñe. Qm̄ tu do
minus altissim9 sup oēm terrā: nimis ex
altatus es sup oēs deos. Qui diligitis
dñm odite malū: custodit dñs aīas sanc
torū suoꝝ: ď manu peccatoris liberabit
eos. Lux orta ē iusto: ⁊ rectis corde
leticia. Letamini iusti in dño: ⁊ ꝯfitemi
ni memorie sāctificatiōis ei9. añt Cantate
dño: ⁊ bñdicite nomini eius. ℣. Intret oīo
mea: ī cōspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurē tuā:
ad precē meā. ℣. Alleluia. alleluia. allā. Ad
laudes añt Spiritu principali: cōfirma cor
meū deus. ps Miserere. añt. In ueritate
tua: exaudi me dñe. psalmus.
Domine exaudi orōnē meā: aurib9
pcipe obsecrationē meā: in uerita
te tua exaudi me in tua iusticia. Et nō
intres in iudiciū cū seruo tuo: q2 nō iusti
ficabiṫ in ꝯspectu tuo oīs uiuēs. Quia
psecutus ē inimicus aīam meā: humilia
uit in terra uitā meā. Collocauit me in
obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiat9
est sup me spūs meus: in me turbatū est
cor meū. Memor fui dierū antiquoruz
meditatus sum: in oībus operibus tuis
⁊ in factis manuū tuaꝝ meditabar. Ex
pandi manus meas ad te: aīa mea sicut
terra sine aqua tibi. Velociṫ exaudi me
dñe: defecit spiritus meus. Nō auertas
faciē tuā a me: ⁊ silis ero descēdentibus
in lacum. Auditā fac mihi mane mise
ricordiaz tuā: quia in te speraui. Notā
fac mihi uiam in qua ambulē: q2 ad te le
uaui aīam meā. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facere uo
luntatē tuā: q2 deus meus es tu. Spūs
tuus bonus deducet me in terrā rectaz.
pꝑter nomen tuū dñe uiuificabis me in
equitate tua. Educes ď tribulatiōe ani
mam meaz: ⁊ in misericordia tua disper
des inimicos meos. Et perdes oīes
qui tribulant aīam meam: quoniaz ego
seruus tuus sum. añt. Illumina dñe uultū
tuū: sup nos. ps. Deus deus meus. aīpho
na. Dñe audiui auditū tuū: ⁊ timui. psalm9
ipm. añt. In tympano ⁊ choro: in chordis ⁊
organo laudate deū. ps. Laudate dñm ď ce
lis. Hymnus.
ETerna celi gloria: beata spes mor
talium: celsi tonantis unice: caste
qz proles uirginis. Da dexteraz surgē
tibus: exurgat ut mens sobria: flagrāsqz
in laudem dei: grates rependat debitas
Ortus refulget lucifer: sparsāqz lucez
nunciat: cadit caligo noctium: lux sanc
ta nos illuminet. Manensqz nostris sen
sibus: noctem repellat seculi: omniqz fi
ne diei purgata: seruet pectora. Quesi
ta iam primū fides: radicet altis sensib9:
secunda spes cōgaudeat: quo maior ex
tat caritas. Deo patri sit gloria. ℣. Re
pleti sumus mane: misericordia tua. ℟. Exul
tauimus: ⁊ delectati sumus. Ad bñdict9 añt.
Per uiscera misericordie dī nři: uisitauit nos
oriens ex alto. Sabbato Inuitatorium.
Dñm deū nřm: uenite adoremus. hym.
SUmme deus clementie: mundiqz
factor machine: unus potentialiṫ:
trinusqz personaliter. Nostros pius cū
canticis: fletus benigne suscipe: quo cor
de puro sordibus: te perfruamur largi
us. Lumbos iecorqz morbidum: adu
re igni congruo: accincti ut sint perpeti:
luxu remoto pessimo. Ut quisqz horas

noctium: nunc ꝯcinendo rũpimus: do
nis beate patrie: ditemur omnes affatĩz
Presta pater. *añt* Allá. *añt* Quia mira
bilia. *psalmus dauid.*
CAntate dño canticũ nouũ: qꝛ mira
bilia fecit. Saluauit sibi dexteraȝ
eius: ⁊ brachium sanctũ eius. Notũ fe
cit dñs salutare suũ: in ꝯspectu gentium
reuelauit iusticiam suam. Recordatus
ẽ misericordie sue: ⁊ ueritatis sue domui
israel. Viderunt omnes termini terre:
salutare dei nostri. Iubilate domio om
nis terra: cantate: ⁊ exultate: ⁊ psallite.
Psallite dño in cithara: ĩ cithara ⁊ uo
ce psalmi: in tubis ductilibus: ⁊ uoce tu
be cornee. Iubilate in ꝯspectu regis do
mini: moueatur mare ⁊ plenitudo eius:
orbis terrarũ ⁊ uniuersi q̄ habitant ĩ eo
Flumina plaudent manu: simul mon
tes exultabunt a conspectu dñi: qm̃ uẽit
iudicare terram. Iudicabit orbem ter
rarum in iusticia: ⁊ populos in equitate
psalmus dauid.
DOminus regnauit irascãtur popu
li: q̄ sedes super cherubyȝ: moueа
tur terra. Dominus in sion magnus: ⁊
excelsus sup omnes pplos. Confiteanť
nomini tuo magno: quoniaȝ terribile ⁊
sanctũ est: ⁊ honor regis iudiciuȝ diligit
Tu parasti directiones: iudicium ⁊ iu
sticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dñȝ
deum nostrum: ⁊ adorate scabellum pe
dum eius: quoniã sanctuȝ est. Moyses
⁊ aaron ĩ sacerdotibus eius: ⁊ samuel in
ter eos qui inuocant nomen eius. In
uocabãt dominũ ⁊ ip̃e exaudiebat eos:
in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius: ⁊ prece
ptuȝ qd̃ dedit illis. Domie deus noster
tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fui
sti eis: ⁊ ulciscens in omnes adinuentio
nes eorum. Exaltate dñm deum nr̃m:
⁊ adorate in monte sancto eius: quoniã
sanctus domius deus noster. *añt.* Quia
mirabilia fecit dñs. *añt* Iubilate deo. *ps.*
IUbilate deo omnis terra: seruite
domino in leticia. Introite in cõ
spectu eius: ĩ exultatione. Scitote quo
niã dominus ipse est deus: ipse fecit nos
⁊ non ipsi nos. Populus eius ⁊ oues
pascue eius: introite portas eius in con
fessione: atria eius in hymnis confitemi
ni illi. Laudate nomen eius: quoniam
suauis est dominus: in eternum miseri
cordia eius: ⁊ usq̃ȝ in generatiõe ⁊ gene
rationem ueritas eius.
psalmus dauid.
MIsericordiam ⁊ iudiciuȝ: cantabo
tibi domine. Psallam ⁊ intelligã
in uia immaculata: quando uenies ad
me. Perambulabaȝ in innocentia cor
dis mei: in medio domus mee. Non
proponebam ante oculos meos rem in
iustam: facientes preuaricationes odiui
Non adhesit mihi cor prauuȝ: declinã
tem a me malignum non cognoscebaȝ.
Detrahẽtem secreto proximo suo: hũc
persequebar. Superbo oculo ⁊ insatia
bili corde: cum hoc non edebam. Ocu
li mei ad fideles terre: ut sedeant mecuȝ:
ambulans in uia immaculata: hic mihi
ministrabat. Non habitabit in medio
domus mee qui facit superbiam: qui lo
quitur iniqua non direxit in conspectu
oculorum meoruȝ. In matutino inter
ficiebam omnes peccatores terre: ut dis
perderẽ de ciuitate dñi omnes operãtes
iniquitatem. *añt.* Iubilate deo oĩs terra.
añt Clamor meus. *psalmus dauid.*
DOmine exaudi orõneȝ meã; ⁊ cla
mor meus ad te ueniat. Nõ auer
tas faciem tuã a me: in quacunq̃ȝ die tri
bulor ĩclina ad me aurem tuã. In qua
cũq̃ȝ die inuocauero te: uelociter exaudi
me. Quia defecerunt sicut fumus dies
mei: ⁊ ossa mea sicut cremiuȝ aruerunt.
Percussus suȝ ut fenũ ⁊ aruit cor meũ:
qꝛ oblitus sum comedere panẽ meũ. A
uoce gemitus mei: adhesit os meũ carni
mee. Similis factus sũ pellicano solitu
dinis: factus sũ sicut nycticorax in domi
cilio. Vigilaui ⁊ factus sũ sicut passer so
litarius in tecto. Tota die exprobrabãt
mihi inimici mei: ⁊ q̄ laudabãt me aduer
sum me iurabãt. Quia cinerẽ tanq̃ȝ pa
nem mãducabã: ⁊ poculũ meũ cũ fletu

miscebā. A facie ire indignationis tue:
qꝛ eleuans allisisti me. D ies mei sicut
umbra declinauerūt: ⁊ ego sicut fenum
arui. T u aūt dñe in eternū pmanes: et
memoriale tuū in generatiōe ⁊ generati
onem. T u exurges misereberis sion: qꝛ
tēpus miserēdi eius: qꝛ uenit tps. Q m
placuerūt seruis tuis lapides eiꝰ: ⁊ terre
eius miserebūt. E t timebūt gentes no
men tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gloriam
tuā. Q uia edificauit dñs sion: ⁊ uidebi
tur in gloria sua. R espexit in orōnē hu
miliū: ⁊ nō spreuit preces eoꝝ. S cribā
tur hec in generatiōe altera: ⁊ ppls qui
creabit laudabit dñm. Q uia pspexit d
excelso sācto suo: dñs de celo in terrā a
spexit. V t audiret gemitus cōpeditoꝝ:
ut solueret filios interēptoꝝ. V t annū
cient in sion nomē dñi: ⁊ laudē eius i ie
rusalē. I n cōueniēdo pplos i unū: ⁊ re
ges ut seruiāt dño. R espōdit ei i uia uir
tutis sue: paucitatē dierū meoꝝ nuncia
mihi. N e reuoces me in dimidio dierū
meorum: in generatiōe ⁊ generationem
anni tui. I nitio tu dñe terrā fūdasti: et
opa manuū tuaꝝ sūt celi. I psi pibunt
tu aūt dñe pmanes: ⁊ oēs sicut uestimen
tū ueterascēt. E t sicut optoriū mutabis
eos ⁊ mutabūtur: tu aūt idē ipe es: ⁊ an
ni tui nō deficiēt. F ilij seruoꝝ tuoꝝ ha
bitabūt: ⁊ semē eoꝝ i seculū dirigēt. ps.

B Enedic aīa mea dño: ⁊ oīa que in
tra me sūt nomini sācto eiꝰ. B ene
dic aīa mea dño: ⁊ noli obliuisci oēs re
tributiōes eius. Q ui ppitiat oībus ini
qtatibus tuis: q sanat oēs īfirmitates tu
as. Q ui redimit de īteritu uitā tuā: qui
coronat te i misericordia ⁊ miseratiōibꝰ.
Q ui replet in bōis desideriū tuū: reno
uabit ut aqle iuuētus tua. F aciēs mise
ricordias dñs: ⁊ iudiciū oībus iiuria pa
tientibꝰ. N otas fecit uias suas moysi: fi
lijs isrł uolūtates suas. M iserator ⁊ mi
sericors dñs: lōganimis ⁊ multū miseri
cors. N ō i ppetuū irascēt: neqꝫ i eternū
cōminabit. N ō secundū peccata nr̄a fe
cit nobis: neqꝫ scđm iniqtates nr̄as retri
buit nobis. Q m̄ scđm altitudinē celi a
terra: corroborauit misericordiā suā sup
timētes se. Q uātū distat ortus ab occi
dente: lōge fecit a nobis iniqtates nr̄as.
Q uomō miseret pat filioꝝ: misertus ē
dñs timētibꝰ se: qm̄ ipe cognouit figmē
tū nr̄m. R ecordatus ē qm̄ puluis sumꝰ:
hō sicut fenū: dies eiꝰ tanqꝫ flos agri sic
efflorebit. Q m̄ spus ptrāsibit i illo ⁊ n̄
subsistet: ⁊ n̄ cognoscet āplius locū suū.
M ia aūt dñi ab etno ⁊ usqꝫ i eternū: su
per timētes eū. E t iusticia illiꝰ in filios
filioꝝ: ijs q seruāt testamentū eius. E t
memores sūt mādatoꝝ ipius: ad facien
dū ea. D ñs in celo parauit sedē suā: et
regnuꝫ ipsius oībus dñabit. B ñdicite
dño oēs āgeli eius: potētes uirtute: faci
entes uerbū illius ad audiēdā uoceꝫ ser
monū eius. B ñdicite dño oēs uirtutes
eius: mīstri eius: q facitis uolūtatē eius.
B ñdicite dño oīa opa eius: in oī loco
dñatiōis eius. Bñdic aīa mea dño. aīt.
Clamor meus ad te ueniat deus. aīt. Bñ
dic. psalmus dauid.

B Enedic aīa mea dño: dñe deus me
us magnificatus es uehemēt. C ō
fessionē ⁊ decorē induisti: amictus lūine
sicut uestimēto. E xtendēs celum sicut
pellē: q tegis aqs supiora eiꝰ. Q ui po
nis nubē ascensū tuū: q āmbulas sup pen
nas uētoꝝ. Q ui facis āgelos tuos spus:
⁊ mīstros tuos ignē urentē. Q ui fūda
sti terrā sup stabilitatē suā: nō inclinabit
in seculū seculi. A byssus sicut uestimē
tū amictus eius: sup mōtes stabūt aque.
A b icrepatiōe tua fugiēt: a uoce toni
trui tui formidabūt. A scēdūt mōtes et
dscēdūt cāpi: i locū quē fūdasti eis. T er
minū posuisti quē nō trāsgrediēt: neqꝫ ꝯ
uertent opire terrā. Q ui emittis fontes
in ꝯuallibus: int mediū mōtiū ptrāsibūt
aque. P otabūt oēs bestie agri: ⁊ expe
ctabūt onagri in siti sua. S up ea uolu
cres celi hitabūt: d medio petraꝝ dabūt
uoces. R igās mōtes de supiorībꝰ suis:
de fructu opeꝝ tuoꝝ satiabit tra. P ro
ducēs fenū iumētis: ⁊ herbā seruituti ho
minū. V t educas paneꝫ de terra: et ui
nū letificet cor hoīs. V t exhilaret faciē

in oleo: ⁊ panis cor hominis cõfirmet.
Saturabũtur ligna cãpi: ⁊ cedri libani
quas plãtauit: illic passeres nidificabũt.
Herodij dom⁹ dux ẽ coꝝ: mõtes excel
si ceruis: petra refugiũ erinacijs. Fecit
lunã in tẽpore: sol cognouit occasũ suũ.
Posuisti tenebras ⁊ facta ẽ nox: in ipsa
pertrãsibũt oẽs bestie silue. Catuli leo
num rugiẽtes ut rapiãt: ⁊ querãt a deo
escam sibi. Ortus ẽ sol ⁊ cõgregati sũt:
⁊ in cubiculis suis collocabuntur. Exi
bit hõ ad opus suũ: ⁊ ad opationẽ suaꝫ
usqꝫ ad uespam. Quã magnificata sunt
opa tua dñe: oĩa in sapiẽtia fecisti: ĩpleta
est terra possessione tua. Hoc mare ma
re magnũ ⁊ spatiosũ manibus: illic repti
lia quoꝝ nõ est numerus. Animalia pusil
la cũ magnis: illic naues ptrãsibũt. Dra
co iste quẽ formasti ad illudendũ ei: oĩa
a te expectãt: ut des illis escã in tempore.
Dante te illis colligẽt: apiente te manũ
tuã oĩa ĩplebũtur bonitate. Auertente
autẽ te faciem turbabuntur: auferes spm
eorũ ⁊ deficient: ⁊ in puluerẽ suũ reuer
tentur. Emitte spiritũ tuũ ⁊ creabũtur:
⁊ renouabis faciem terre. Sit gloria do
mini in seculũ: letabit dñs in opibus su
is. Qui respicit terrã: ⁊ facit eam treme
re: q tangit montes ⁊ fumigant. Canta
bo dño in uita mea: psallaꝫ deo meo qꝫ
diu sum. Iocundũ sit ei eloquiũ meuꝫ:
ego uero delectabor in dño. Deficiant
peccatores a terra: ⁊ iniqui ita ut ñ sint:
benedic aĩa mea domino. psalmus dd.
Confitemini dño ⁊ inuocate nomen
eius: annunciate iter gentes opera
eius. Cãtate ei ⁊ psallite ei: narrate oĩa
mirabilia eius. Laudamini in nomine
sãcto eius: letet cor querentiũ dominuꝫ.
Querite dñm ⁊ cõfirmamini: querite
faciem eius semp. Memẽtote mirabiliũ
eius que fecit: ꝓdigia eius ⁊ iudicia oris
eius. Semẽ abraã serui eius: filij iacob
electi eius. Ipse dñs deus noster: i uni
uersa terra iudicia eius. Memor fuit in
seculum testamẽti sui: uerbi qđ mãdauit
in mille generationes. Quod disposuit
ad abraam: ⁊ iuramẽti sui ad isaac. Et
statuit illud iacob in preceptũ: ⁊ israel in
testamentũ eternum. Dicens tibi dabo
terrã chanaam: funiculũ hereditatis ue
stre. Cum essent numero breui paucissi
mi ⁊ incole eius. Et ptransierũt de gẽ
te in gentẽ: ⁊ de regno ad pplm alteruꝫ.
Non reliquit hoiem nocere eis: ⁊ corri
puit pro eis reges. Nolite tangere chri
stos meos: ⁊ in prophetis meis nolite
malignari. Et uocauit famẽ sup terraꝫ:
⁊ omne firmamentum panis contriuit:
Misit ante eos uirum: in seruum uenũ
datus est ioseph. Humiliauerunt in cõ
pedibus pedes eius: ferrum pertransijt
animaꝫ eius: donec ueniret uerbũ eius.
Eloquium domini inflammauit eum:
misit rex ⁊ soluit eum: princeps populo
rum ⁊ dimisit eum. Constituit eum do
minum domus sue: ⁊ principem omnis
possessionis sue. Ut erudiret principes
eius sicut semetipsum: ⁊ senes eius pru
dentiam doceret. Et intrauit israel in
egyptuꝫ: ⁊ iacob accola fuit in terra chã.
Et auxit populum suum uehementer:
⁊ firmauit eum super inimicos eius.
Conuertit cor eorum ut odirent popu
lum eius: ⁊ doluꝫ faceret in seruos eius.
Misit moysen seruuꝫ suum: aaron quẽ
elegit ipsum. Posuit in eis uerba signo
rum suorum: ⁊ ꝓdigiorum in terra chã.
Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ non exa
cerbauit sermones suos. Conuertit a
quas eorum in sanguinem: ⁊ occidit pi
sces eorum. Et dedit terra eorũ ranas:
in penetrabilibus regum ipsorũ. Dixit
⁊ uenit cinomyia ⁊ scinifex: in omnibus
finibus eorum. Posuit pluuias eorum
grandinem: igne comburentem in terra
ipsoꝝ. Et pcussit uineas eoꝝ: ⁊ ficulni
as eoꝝ: ⁊ ꝯtriuit lignũ finiũ eoꝝ. Dixit
⁊ uenit locusta ⁊ bruchus: cuius nõ erat
numerus. Et comedit omne fenum in
terra eorum: ⁊ comedit omnem fructuꝫ
terre eorum. Et percussit omne primo
genitum in terra eorum: primitias oĩs
laboris eorum. Et eduxit eos cum ar
gento ⁊ auro: ⁊ non erat in tribubus eo
rum infirmus. Letata est egyptus in ꝓ

ſectione eorum: quia incubuit timor eo
rum ſuper eos. Expandit nubem in p
tectione eorum: ⁊ ignem ut luceret eis p
noctem. Petierunt ⁊ uenit coturnix: et
pane celi ſaturauit eos. Dirupit petraȝ
⁊ fluxerunt aque: abierunt in ſicco flumi
na. Quoniam memor fuit uerbi ſancti
ſui: quod habuit ad abraam puerum ſu
um. Et eduxit populum ſuum in exul
tatione: ⁊ eletos ſuos in leticia. Et de
dit illis regiones gentiuȝ: ⁊ labores po
puloruȝ poſſederunt. Ut cuſtodiant iu
ſtificationes eius: ⁊ legem eius requirāt
añt. Benedic aīa mea: dñm. añt. Uiſita nos
dñe. pſalmus dauid.

Confitemini dño qm̄ bonus: quo
niam in ſeculuȝ miſericordia eius:
Quis loquetur potentias domini: au
ditas faciet omnes laudes eius. Beati
qui cuſtodiunt iudiciū: ⁊ faciūt iuſticiaȝ
in omni tempore. Memento noſtri do
mine in bñplacito populi tui: uiſita nos
in ſalutari tuo. Ad uidendū in bonita
te electorum tuoꝝ: ad letandū in leticia
gentis tue: ut lauderis cum hereditate
tua. Peccauimus cum patribꝰ noſtris:
iniuſte egimus iniquitatē fecimus. Pa
tres noſtri in egypto non intellexerunt
mirabilia tua: nō fuerunt memores mul
titudinis miſericordie tue. Et irritaue
runt aſcendentes in mare: mare rubruȝ.
Et ſaluauit eos propter nomen ſuum:
ut notam faceret potentiam ſuam. Et i
crepuit mare rubrum ⁊ exiccatum eſt: et
deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.
Et ſaluauit eos de manu odientium:
⁊ redemit eos ō manu inimici. Et ope
ruit aqua tribulantes eos: unus ex eis
non remanſit. Et crediderunt uerbis
eius: ⁊ laudauerunt laudem eius. Cito
fecerūt obliti ſunt operum eius: ⁊ nō ſu
ſtinuerunt conſilium eius. Et cōcupie
runt concupiſcentiam in deſerto: ⁊ tēta
uerunt deum in aquoſo. Et dedit eis
petitionem ipſoꝝ: ⁊ miſit ſaturitatem in
animas eorū. Et irritauerunt moyſen
in caſtris: aarō ſanctū domini. Aperta
ē terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit ſup

cōgregationē abiron. Et exarſit ignis
in ſynagoga eorū: flāma cōbuſſit pecca
tores. Et fecerūt uitulum in oreb: ⁊ ad
orauerunt ſculptile. Et mutauerūt glo
riaȝ ſuam: in ſimilitudine uituli comedē
tis fenum. Obliti ſunt deum qui ſalua
uit eoſ: qui fecit magnalia in egypto: mi
rabilia in terra cham: terribilia in mari
rubro. Et dixit ut diſperderet eos: ſi ñ
moyſes electuſ eius ſtetiſſet in confracti
one in conſpectu eiuſ. Ut auerteret irā
eiuſ ne diſperderet eoſ: ⁊ pro nihilo ha
buerunt terram deſiderabilem. Nō cre
diderunt uerbo eiuſ: ⁊ murmurauerunt
in tabernaculis ſuis: non exaudierunt
uocem domini. Et eleuauit manum ſu
am ſuper eoſ: ut proſterneret eoſ in ōſer
to. Et ut deiiceret ſemen eorum in acti
onibuſ: ⁊ diſperderet eoſ in regionibuſ.
Et iniciati ſunt beelphegor: ⁊ comede
runt ſacrificia mortuorum. Et irritaue
runt euȝ in adinuentionibus ſuis: ⁊ mul
tiplicata eſt in eis ruina. Et ſtetit phine
es ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio. Et re
putatū eſt ei in iuſticiam: in generatione
⁊ generationeȝ uſqȝ in ſempiternū. Et
irritauerunt eum ad aquas contradictio
nis: ⁊ uexatus eſt moyſes propter eos:
quia exacerbauerunt ſpirituȝ eius. Et
diſtinxit in labiis ſuis: nō diſperdiderut
gentes quas dixit dñs illis. Et cōmixti
ſunt inter gentes: ⁊ didicerunt opera eo
rum: ⁊ ſeruierunt ſculptilibus eorum et
factum eſt illis in ſcandalum. Et imola
uerunt filios ſuos: ⁊ filias ſuas demoni
is. Et effuderunt ſanguineȝ innocentē:
ſanguinem filiorum ſuorum ⁊ filiarū ſua
rum: quas ſacrificauerunt ſculptilibus
chanaam. Et interfecta eſt terra in ſan
guinibus: ⁊ cōtaminata eſt in operibus
eoruȝ: ⁊ fornicati ſunt in adiuentionibꝰ
ſuis. Et iratus eſt furore dominus i po
pulum ſuum: ⁊ abhominatus eſt heredi
tatem ſuam. Et tradidit eos in manus
gentium: ⁊ dominati ſunt eorum qui o
derunt eos. Et tribulauerūt eos inimi
ci eorum: ⁊ humiliati ſunt ſub manibus
eorum: ſepe liberauit eos. Ipſi autem

exacerbauerunt eum in consilio suo: et
humiliati sunt i iniqtatibus suis. Et ui
dit cum tribularentur: ⁊ audiuit oratōẽ
eorum. Et memor fuit testamenti sui: ⁊
penituit eū scd̄m multitudinē misericor
die sue. Et dedit eos in misericordias:
in conspectu omniū q ceperāt eos. Sal
uos fac nos dñe deus noster: ⁊ cōgrega
nos de nationibus. Ut cōfiteamur no
mini sancto tuo: ⁊ gloriemur i laude tua
Bñdictus dñs deus israel a seculo ⁊ us
q̄ȝ in seculū: ⁊ dicet omnis populus fiat
fiat. psalmus dauid.

Confitemini dño qm̄ bonus: quo
niam in seculū misericordia eius.
Dicant nūc qui redempti sunt a dño:
quos redemit de manu īimici: ⁊ de regi
onibus cōgregauit eos. A solis ortu et
occasu: ab aquilone ⁊ mari. Errauerūt
in solitudine in aquoso: uiā ciuitatis ha
bitaculi nō inuenerūt. Esurientes ⁊ siti
entes: aīa eoꝝ in ipsis defecit. Et clama
uerūt ad dñm cum tribularentur: ⁊ d̄ ne
cessitatibus eoꝝ eripuit eos. Et dedu
xit eos in uiam rectā: ut irent in ciuitatē
habitationis. Confiteātur dño miseri
cordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoīuȝ
Quia satiauit aīam inanem: ⁊ aīam ex
urientem satiauit bonis. Sedētes in te
nebris: ⁊ umbra mortis: uictos in medi
citate ⁊ ferro. Quia exacerbauerūt elo
quia dei: ⁊ consiliū altissimi irritauerūt.
Et humiliatuȝ est in laboribus cor eo
rum: ⁊ infirmati sunt nec fuit qui adiuua
ret. Et clamauerūt ad dominū cum tri
bularētur: ⁊ de necessitatibus eorū libe
rauit eos. Et deduxit eos de tenebris
⁊ umbra mortis: ⁊ uincula eorum disru
pit. Confiteātur dño misericordie eius:
⁊ mirabilia eius filijs hominū. Quia ꝯ
triuit portas ereas: ⁊ uectes ferreos con
fregit. Suscepit eos de uia iniqtatis eo
rum: ꝓpter iusticias eīm suas humiliati
sunt. Omneȝ escam abhominata est a
nima eoꝝ: ⁊ appropinquauerūt usq̄ȝ ad
portas mortis. Et clamauerūt ad do
minū cum tribularētur: ⁊ de necessitati
bus eorum liberauit eos. Misit uerbuȝ
suum ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de ite
ritōib⁹ eoꝝ. Cōfiteāt̄ dño misericordie
ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoīuȝ. Et sacrifi
cent sacrificiū laudis: ⁊ ānūciēt opa ei⁹ i
exultatiōe. Qui descēdūt mare in naui
bus: faciētes opationem in aqs multis.
Ipsi uiderūt opa dñi: ⁊ mirabilia eius
in ꝓfundo. Dixit ⁊ stetit sp̄us ꝓcelle: ⁊
exaltati sunt fluctus eius. Ascendūt us
q̄ȝ ad celos: ⁊ descēdūt usq̄ȝ ad abyssos:
aīa eorū in malis tabescebat. Turbati
sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius: ⁊ oīs sapiē
tia eoꝝ deuorata est. Et clamauerūt ad
dñm cū tribularētur: ⁊ de necessitatibus
eoꝝ eduxit eos. Et statuit ꝓcellā eius
in aurā: ⁊ siluerūt fluctus eius. Et leta
ti sunt q̄r siluerūt: ⁊ deduxit eos in portū
uolūtatis eoꝝ. Confiteātur dño miseri
cordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs homi
num. Et exaltēt eū in ecclesia plebis: ⁊
in cathedra senioꝝ laudent eū. Posuit
flumina in desertū: ⁊ exitus aquaꝝ i sitim
Terrā fructiferā in salsuginē: a malitia
inhabitantiū in ea. Posuit desertum in
stagna aquaꝝ: ⁊ terrā sine aqua in exitus
aquaꝝ. Et collocauit illic esurientes: ⁊
ꝯstituerūt ciuitatē habitationis. Et se
minauerūt agros ⁊ plātauerūt uineas: ⁊
fecerūt fructū natiuitatis. Et bñdixit eis
⁊ multiplicati sūt nimis: ⁊ iumēta eoruȝ
non minorauit. Et pauci facti sunt: et
uexati sunt a tribulatōe maloꝝ ⁊ dolore
Effusa ē ꝯtētio sup p̄ncipes: ⁊ errar̄ fecit
eos in inuio ⁊ nō i uia. Et adiuuit pau
perē de inopia: ⁊ posuit sicut oues fami
lias. Uidebūt recti ⁊ letabūtur: ⁊ oīs iī
qtas oppilabit os suū. Quis sapiens ⁊
custodiet hec: ⁊ itlliget misericordias dñi
aññ. Uisita nos dñe in salutari tuo. aññ.
Confitebor domino. psalmus dauid.

Paratū cor meū deus paratum cor
meū: cātabo ⁊ psallā i gloria mea.
Exurge psalteriū ⁊ cithara: exurgā di
luculo. Confitebor tibi in pplis dñe: ⁊
psallaȝ tibi in natiōibus. Quia magna
est sup celos misericordia tua: ⁊ usq̄ȝ ad
nubes ueritas tua. Exaltare sup celos
deus: ⁊ sup oēm terrā gloria tua: ut libe

rētur dilecti tui. Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deus locutus ē in scto suo. Exultabo ⁊ diuidā sicimā: ⁊ cōuallez tabernacloꝝ dimetiar. Meus ē galaad ⁊ meus ē manasses: ⁊ ephraim susceptō capitis mei. Iuda rex meus: moab le bes spei mee. In idumeā extendā calci amentū meuz: mihi alienigene amici fa cti sunt. Quis deducet me ī ciuitatē mu nitā: qs deducet me usqz ī idumeā: Nō ne tu deus q repulisti nos: ⁊ ñ exibis de us in uirtutibus nr̄is: Da nobis auxili um de tribulatiōe: qꝛ uana salus homis In deo faciemus uirtutē: ⁊ ipse ad ni hilū deducet inimicos nr̄os. ps. dd.

Deus laudē meā ne tacueris: qꝛ os peccatoris ⁊ os dolosi sup me ap tum ē. Locuti sī aduersū me lingua do losa: ⁊ sermonib⁹ odij circūdederūt me: ⁊ expugnauerūt me gratis. Pro eo ut me diligerēt detrahebāt mihi: ego autez orabā. Et posuerūt aduersuz me mala ꝓ bonis: ⁊ odiū ꝓ dilectiōe mea. Con stitue sup eū peccatorē: ⁊ diabolus stet a dextris eius. Cum iudicat̄ exeat cōdē natus: ⁊ orō eius fiat in peccatū. Fiant dies eius pauci: ⁊ epatū eius accipiat al ter. Fiāt filij eius orphani: ⁊ uxor eius uidua. Nutātes trāsferantur filij eius: ⁊ mēdicēt: ⁊ eijciātur de hītationib⁹ suis. Scrutet̄ fenerator oēm subam eius: et diripiāt aliēi labores eius. Nō sit illi ad iutor: nec sit q misereat̄ pupill' eius. Fi ant nati eius in īteritū: ī generatiōe una deleat̄ nomē eius. In memoriā reddat iniqtas patrū eius ī ꝯspectu dn̄i: ⁊ pecca tum mr̄is eius nō deleat̄. Fiāt ꝯtra dn̄z semp: ⁊ dispeat de terra memoria eoruz: ꝓ eo qd̄ nō ē recordatus facē misericor diā. Et ꝑsecutus ē hoiem inopē ⁊ men dicū: ⁊ cōpunctū corde mortificare. Et dilexit maledictionē ⁊ ueniet ei: ⁊ noluit bn̄dictionē: ⁊ elōgabitur ab eo. Et idu it maledictionē sicut uestimentum: ⁊ intra uit sicut aqua in interiora eius: ⁊ sicut o leum in ossibus eius. Fiat ei sicut uesti mentum quo operitur: ⁊ sicut zona qua semper precingitur. Hoc opus eorum

qui detrahunt mihi apud dn̄m: ⁊ qui lo quūtur mala aduersus aīam meam. Et tu dn̄e domine fac mecum propter nom̄ tuum: quia suauis est misericordia tua. Libera me quia egenus ⁊ pauper ego sum: ⁊ cor meum conturbatum est intra me. Sicut umbra cuz declinat ablatus sum: ⁊ excussus sum sicut locusta. Ge nua mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊ caro mea īmutata est propter oleuz. Et ego factus sum opprobrium illis: uiderunt me ⁊ mouerunt capita sua. Adiuua me dn̄e deus meus: saluū me fac secūdū mi sericordiam tuam. Et scient quia man⁹ tua hec: ⁊ tu dn̄e fecisti ea. Maledicent illi ⁊ tu benedices: qui surgunt in me cō fundentur: seruus autem tuus letabitur Induantur qui detrahunt mihi pudo re: ⁊ operiantur sicut diploide confusio ne sua. Confitebor domino nimis in o re meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum. Qui astitit a dextris pauperis: ut saluam faceret a persequētibus animam meā. añt. Allā. allā. allā. ꝶ. Cōfitebor dn̄o nimis: in ore meo. ℣. Dn̄e exaudi: orōnē meā ℟. Et clamor me⁹: ad te uēiat. ad laudes. ꝶ. Benigne facē bōa uolūtate tua d̄. ps. Mise rere. ꝶ. Bonū est cōfiteri dn̄o. ps. ipsuz. ꝶ. Metuāt dn̄z: oēs fines terre. ps. De⁹ deus meus. ꝶ. Date magnitudinez. ps. Audite celi. añt. In cymbalis bene sonantibus: lau date deum. psalmus. Laudate dominum de celis.

Hymnus.

Aurora iā spgit polū: terris dies illa bit: lucis resultat spicluz: discedat ōe lubricū. Fātasma noctis decidat: mē tis reat⁹ subruat: qcqd tenebris horridū: nox attulit culpe cadat. Et māe illd̄ ul timū: qd̄ ꝑstolamur cernui: ī lucē nobis effluat: dū hoc cāore ꝯcrepat. Deo pr̄i. ℣. Repleti sum⁹ māe: mīsicordia tua. ℟. Ex ultauim⁹: ⁊ delectati sum⁹. Ad bn̄dictus. ꝶ. Illūinare dn̄e his q in tenebris sedēt: ⁊ dirige pedes nr̄os in uiā pacis deus isrl̄. psalmus. Benedictus dominus deus israel ⁊ cetera.

Domine audiui auditionem tu am: ⁊ timui. Domine opus

tuum in medio annorum uiuifica illud.
In medio annorum notum facies: cũ
iratus fueris misericordie recordaberis.
Deus ab austro ueniet: ⁊ sanctus de mõ
te pharan. Operuit celos gloria eius: ⁊
laudis eius plena est terra. Splẽdor e-
ius ut lux erit: cornua i manib⁹ ei⁹. Ibi
abscõdita ẽ fortitudo eius: ãte faciẽ eius
ibit mors. Egrediet̃ diabolus añ pedẽ
eius: stetit ⁊ mẽsus ẽ terrã. Aspexit ⁊ dis
soluit gẽtes: ⁊ ꝯtriti sunt montes seculi.
Incuruati sunt colles mũdi: ab itineri
bus eternitatis eius. Pro iniqtate uidi tẽ
toria ethyopie: turbabũtur pelles terre
madian. Nunqd in fluminibus iratus
es dñe: aut in fluminibus furor tuus uel
in mari idignatio tua? Qui ascẽdes sup
equos tuos: ⁊ quadrige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcũ tuũ: iuramẽ
ta tribub⁹ que locutus es. Fluuios sci
des terre: uiderũt te ⁊ doluerũt montes:
gurges aquaꝝ transijt. Dedit abyssus
uocem suam: altitudo manus suas leua
uit. Sol ⁊ luna steterunt in habitaculo
suo: in luce sagittarum tuarum ibunt in
splendore fulgurantis haste tue. In fre
mitu conculcabis terram: ⁊ in furore ob
stupefacies gentes. Egressus es in salu
tem populi tui: in salute cum christo tuo
Percussisti caput de domo impij: denu
dasti fundamentũ eius usqꝫ ad collum.
Maledixisti sceptris eius: capiti bellato
rum eius: uenientibus ut turbo ad disp
gendum me. Exultatio eorum: sicut e-
ius qui deuorat pauperem in abscõdito
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto
aquarum multarum. Audiui ⁊ contur
batus est uenter meus: a uoce cõtremue
runt labia mea. Ingrediatur putredo i
ossibus meis: ⁊ subter me scateat. Ut re
quiescam in die tribulationis: ⁊ ascendã
ad populum accinctuꝫ nostruꝫ. Ficus
enim non florebit: ⁊ non erit germen in
uineis. Mentietur opus oliue: ⁊ arua ñ
afferent cibum. Abscidetur de ouili pe
cus: ⁊ non erit armentum in presepibus
Ego autem in domino gaudebo: ⁊ ex
ultabo in deo iesu meo. Deus domin⁹
fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos qua
si ceruorum. Et super excelsa mea ddu
cet me uictor in psalmis canentem.

psalmus dauid.

Audite celi que loquor: audiat ter
ra uerba oris mei. Concrescat ut
pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloqui
um meum. Quasi imber super herbam:
⁊ quasi stille super gramina: quia nomen
domini inuocabo. Date magnificentiã
deo nostro: dei perfecta sunt opera: et
omnes uie eius iudicia. Deus fidelis:
⁊ absqꝫ ulla iniqtate iustus ⁊ rectus: pec
cauerunt ei: ⁊ non filij eius in sordibus.
Generatio praua atqꝫ peruersa: hecci
ne reddis domino popule stulte ⁊ insipi
ens? Nunquid non ipse est pater tuus:
qui possedit ⁊ fecit ⁊ creauit te? Memẽ
to dierum antiquorum: cogita generati
ones singulas. Interroga patrem tuũ:
⁊ annũciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent
tibi. Quando diuidebat altissimus gen
tes: quando separabat filios adaꝫ. Cõ
stituit terminos populoruꝫ: iuxta nume
rum filiorum israel. Pars autem domi
ni populus eius: iacob funiculus here
ditatis eius. Inuenit eum in terra dẽser
ta: in loco horroris ⁊ uaste solitudinis.
Circunduxit eum ⁊ docuit: ⁊ custodi
uit quasi pupillaꝫ oculi sui. Sicut aqui
la prouocans ad uolandũ pullos suos:
⁊ super eos uolitans. Expãdit alas su
as: ⁊ assumpsit eos atqꝫ portauit in hu
meris suis. Dominus solus dux eius
fuit: ⁊ non erat cum eo deus alienus.
Constituit eum super excelsam terraꝫ:
ut comederet fructus agrorum. Ut sur
geret mel de petra: oleumqꝫ de saxo du
rissimo. Butirum de armento ⁊ lac de
ouibus cum adipe agnorum: ⁊ arietum
filiorum basan. Et hircos cum medul
la tritici: ⁊ sanguinem uue biberent me
racissimum. Incrassatus est dilectus ⁊
recalcitrauit: incrassatus impiguatus di
latatus. Dereliquit deum factorem su
um: ⁊ recessit a deo salutari suo.
Prouocauerunt eum in dijs alienis:
⁊ in abhominationibus ad iracundiam

concitauerunt. Immolauerunt demo
nijs: ⁊ non deo dijs quos ignorabant.
Noui recentesqꝫ uenerunt: quos non
coluere patres eorũ. Deum q te genuit
dereliqsti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui.
Vidit dñs ⁊ ad iracundiã ꝯcitatus est:
qꝛ ꝓuocauerũt eũ filij sui ⁊ filie. Et ait
abscondã faciẽ meã ab eis: ⁊ ꝯsiderabo
nouissima eorũ. Generatio eni ꝑuersa
est: ⁊ ĩfideles filij. Ipsi me ꝓuocauerũt
in eo q nõ erat deus: ⁊ irritauerũt in ua
nitatibus suis. Et ego ꝓuocabo eos i
eo q nõ est ꝑplus: ⁊ in gentẽ stultã irrita
bo illos. Ignis succensus est in furore
meo: ⁊ ardebit usqꝫ ad ĩferni nouissima
Deuorabitqꝫ terrã cum germine suo: ⁊
montiũ fundamenta cõburet. Congre
gabo sup eos mala: ⁊ sagittas meas cõ
plebo in eis. Cõsument fame: ⁊ deuo
rabũt eos aues morsu amarissimo. Dẽ
tes bestiaꝝ imittã in eos: cũ furore trahẽ
tium sup terrã atqꝫ serpentiũ. Foris ua
stabit eos gladius ⁊ intus pauor: iuuenẽ
simul ac uirginẽ lactentẽ cum hoĩe sene.
Et dixi ubi nam sunt: cessare faciaꝫ ex
hominibus memoriaꝫ eorũ: Sed ꝓpt
iram inimicorum distuli: ne forte super
birent hostes eoꝝ. Et dicerent manus
nostra excelsa: et enĩ dñs fecit hec oĩa.
Gens absqꝫ consilio est ⁊ sine pruden
tia: utinã saperent ⁊ ĩtelligerẽt ac nouissi
ma prouiderent. Quomodo perseque
bantur unus mille: ⁊ duo fugarent decẽ
milia. Non ideo quia deus suus uendi
dit eos: ⁊ dominus conclusit illos. Nõ
enim est deus noster: ut dij eorum: ⁊ ini
mici nostri sunt iudices. De uinea sodo
morum uinea eorum: ⁊ de suburbanis
gomorre. Va eorum una fellis: ⁊ bo
trus amarissimus. Fel draconuꝫ uinũ
eorum: ⁊ uenenum aspidum insanabile.
Nonne hec condita sunt apud me: ⁊ si
gnata in thesauris meis. Mea est ultio
⁊ ego retribuam eis in tempore: ut laba
tur pes eorum. Iuxta est dies perditio
nis: ⁊ adesse festinant tempora. Iudica
bit dominus populum suum: ⁊ in seruis
suis miserebitur. Videbit ꝙ infirmata
sit manus: ⁊ clausi quoqꝫ defecerunt: re
siduiqꝫ consumpti sunt. Et dicent ubi
sunt dij eoruꝫ: in quibus habebant fidu
ciam. De quoruꝫ uictimis comedebãt
adipes: ⁊ bibebant uinum libaminum.
Surgant ⁊ opitulentur uobis: ⁊ in ne
cessitate uos protegant. Videte ꝙ ego
sim solus: ⁊ non sit alius preter me. E
go occidam ⁊ ego uidere faciam: percu
tiam: ⁊ ego sanabo: ⁊ non est qui de ma
nu mea possit eruere. Leuabo ad celũ
manum meaꝫ: ⁊ dicam uiuo ego in eter
num. Si acuero ut fulgur gladium me
um: ⁊ arripuerit iudicium manus mea.
Reddam ultionem hostibus meis: et
his qui oderunt me retribuaꝫ. Inebria
bo sagittas meas sanguie: ⁊ gladius me
us deuorabit carnes. De cruore occiso
rum: ⁊ de captiuitate nudati inimicoruꝫ
capitis. Laudate gentes populũ eius:
quia sanguinem seruorum suorum ulcis
cetur. Et uindictaꝫ retribuet in hostes
eorum: ⁊ propicius erit terre populi sui.

In dominicis diebus ad uesperas añt.
Dixit dominus. antiphona. Alleluia.

psalmus dauid.

Dixit dñs domino meo: sede a dex
tris meis. Donec ponam inimi
cos tuos: scabellũ pedum tuorũ. Vir
gam uirtutis tue: emittet dñs ex sion: do
minare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principiuꝫ in die uirtutis tue:
in splendoribus sanctorum ex utero an
te luciferum genui te. Iurauit dominus
⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in
eternum: secundum ordinem melchise
dec. Dominus a dexteris tuis: confre
git in die ire sue reges. Iudicabit in na
tionibus implebit ruinas: conquassabit
capita in terra multorum. De torrente
in uia bibit: propterea exaltauit caput.
antiphona. Dixit dominus domino meo:
sede a dextris meis. antiphona. Fidelia.

psalmus dauid.

Confitebor tibi domine in toto cor
de meo: in consilio iustorum ⁊ cõ
gregatione. Magna opera domini: ex
quisita in omnes uoluntates eius.

Confessio ⁊ magnificētia opus eius: et
iusticia eius manet in seculū seculi. Me
moriā fecit mirabiliū suoꝝ misericors et
miserator dn̄s: escā dedit timentibus se.
Memor erit in seculū testamēti sui: uir
tutem operuꝫ suorū annūciabit populo
suo. Vt det illis hereditatē gentiū: opa
manuū eius ueritas ⁊ iudiciū. Fidelia
oīa mandata eius: confirmata in seculū
seculi: facta in ueritate ⁊ equitate. Re
demptionē misit dn̄s populo suo: māda
uit in eternū testamentū suū. Sanctum
⁊ terribile nomen eius: initiū sapientie ti
mor dn̄i. Intellectus bonus omnibus
facientibus euꝫ: laudatio eius manet in
seculuꝫ seculi. antiphona Fidelia oīa mā
data eius: cōfirmata in seculū seculi. antipho
na In mādatis. psalmus dauid.
Beatus uir qui timet dominum: in
mandatis eius uolet nimis. Po
tens in terra erit semen eius: generatio
rectorum benedicetur. Gloria ⁊ diuitie
in domo eius: ⁊ iusticia eius manet in se
culum seculi. Exortum est in tenebris
lumen rectis: misericors ⁊ miserator et
iustus. Iocūdus homo qui miseretur
⁊ cōmodat: disponet sermones suos in
iudicio: quia in eternum non commoue
bitur. In memoria eterna erit iustus:
ab auditione mala non timebit. Para
tum cor eius sperat in dn̄o: confirmatuꝫ
est cor eius: non cōmouebitur donec de
spiciat inimicos suos. Dispersit dedit
pauperibus: iusticia eius manet in secu
lum seculi: cornu eius exaltabitur in glo
ria. Peccator uidebit ⁊ irascetur: denti
bus suis fremet ⁊ tabescet: desiderium
peccatorū peribit. aīt In mandatis eius:
cupit nimis. aīt Sit nomen dn̄i. ps. dd.
Laudate pueri dn̄m: laudate nomē
dn̄i. Sit nomen dn̄i benedictum:
ex hoc nunc ⁊ usqꝫ in seculū. A solis or
tu usqꝫ ad occasum: laudabile nomē do
mini. Excelsus super oēs gentes dn̄s:
⁊ super celos gloria eius. Quis sicut
dn̄s deus noster qui in altis habitat: et
humilia respicit in celo ⁊ i terra: Susci
tans a tera inopem: ⁊ de stercore erigēs
pauperem. Vt collocet eum cum prin
cipibus: cū pricipibus populi sui. Qui
habitare facit sterilem in domo: matreꝫ
filiorum letantem. aīt. Sit nomen dn̄i bn̄
dictū in secula. aīt Nos qui uiuimus. ps.
In exitu israel de egypto: domus
iacob d̄ populo barbaro. Facta
est iudea sāctificatio eius: israel potestas
eius. Mare uidit ⁊ fugit: iordanis con
uersus est retrorsum. Montes exultaue
runt ut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū.
Quid ē tibi mare quod fugisti: ⁊ tu ior
danis quia conuersus es retrorsū: Mō
tes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut
agni ouium. A facie domini mota ē ter
ra: a facie dei iacob. Qui conuertit pe
trā in stagna aquarum: ⁊ rupem in fon
tes aquarum. Non nobis domine nō
nobis: sed nomini tuo da gloriam. Su
per misericordia tua ⁊ ueritate tua: neqn̄
dicant gentes: ubi est deus eorum: De
us autem noster in celo: omnia quecun
qꝫ uoluit fecit. Simulacra gentium ar
gentum ⁊ aurum: opera manuuꝫ homi
num. Os habent ⁊ non loquentur: o
culos habent ⁊ non uidebunt. Aures
habent ⁊ non audient: nares habent et
non odorabunt. Manus habent ⁊ non
palpabunt: pedes habent ⁊ non ambu
labunt: non clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ om
nes qui confidunt in eis. Domus isra
el sperauit in dn̄o: adiutor eoruꝫ ⁊ prote
ctor eorum est. Domus aaron sperauit
in dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ protector eoꝝ est.
Qui timēt dn̄m spauerūt in dn̄o: adiu
tor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ est. Dn̄s memor
fuit nr̄i: ⁊ bn̄dixit nob. Bn̄dixit domui
isrl̄: bn̄dixit domui aaron. Bn̄dixit oī
bus q timēt dn̄m: pusillis cū maioribus
Adiciat dn̄s sup uos: sr̄ uos ⁊ sr̄ filios
ur̄os. Bn̄dicti uos dn̄o: q fecit celuꝫ ⁊
terrā. Celū celi dn̄o: trā aūt dedit filijs
hoīuꝫ. Nō mortui laudabūt te dn̄e: ne
qꝫ oēs q descēdūt in isernū. Sed nos q
uiuim⁹ bn̄dicim⁹ dn̄o: ex hoc nūc ⁊ usqꝫ
in seculū. aī. Nos qui uiuimus: bn̄dicamus
dn̄o. aī. Alla. alla. alla. Capitulum.

BEnedictus deus ⁊ pater dñi nr̄i ie
su christi: pat̄ misericordiarū ⁊ de
us totius ꝯsolatiōis: q ꝯsolat̄ nos in om
ni tribulatōe nr̄a. ℟. Deo gratias. Hym
nus hic singulis dñicis dicit̄ nisi specia
lis assignetur.
LUcis creator optime: lucē dierum
ꝓferēs: primordijs lucis noue: mū
di parans originē. Qui mane iunctū uesꝑ
peri: diē uocari precipis: tetrū chaos il
labitur: audi preces cū fletib⁹. Ne mēs
grauata crimie: uite sit exul munere: dū
nil perenne cogitat: se seq̄ȝ culpis illigat.
Celoꝝ pulset intimū: uitale tollat p̄mi
um: uitemus oīe noxiū: purgemus ōe
pessimū. Pra pater pijssime. ℣. Diriga
tur dñe: orō mea. ℟. Sicut incensuȝ: in cōspe
ctu tuo. Marie uirginis canticum.
MAgnificat aīa mea dñm. Et exul
tauit spiritus meus: in deo salutari
meo. Quia respexit hūilitatē āncille sue:
ecce eīm ex hoc beatā me dicent oēs ge
nerationes. Quia fecit mihi magna q
potens est: ⁊ sanctū nomē eius. Et mi
sericordia eius: a ꝓgenie i ꝓgenies timē
tibus eū. Fecit potentiā i brachio suo:
dispsit supbos mēte cordis sui. Deposu
it potētes de sede: ⁊ exaltauit humiles.
Esurientes ipleuit bonis: ⁊ diuites dimi
sit inanes. Suscepit isrl̄ puerū suuȝ: re
cordatus misericordie sue. Sicut locu
tus est ad pr̄es nr̄os: abraam: ⁊ semini
eius in secula. aīt. ⁊ orō que cōpetit. Fe
ria secūda ad uespas aīt. Inclinauit dñs.
psalmus dauid.
DIlexi: qm̄ exaudiet dñs: uocē orō
nis mee. Quia iclinauit aurē suaȝ
mihi: ⁊ in diebus meis iuocabo. Circū
dederūt me dolores mortis: picula īfer
ni īuenerūt me. Tribulationē ⁊ dolorē
inueni: ⁊ nomē dñi iuocaui. O dñe libe
ra aīam meā misericors dñs ⁊ iustus: et
deus noster miseret̄. Custodiēs puulos
dñs: hūiliatus sū: ⁊ liberauit me. Con
uertere aīa mea in requiē tuā: q2 dñs bn̄
fecit tibi. Quia eripuit aīaȝ meā d̄ mor
te: oculos meos a lachrymis: pedes me
os a lapsu. Placebo dño: in regiōe ui

uorum. aīt. Inclinauit dñs: aurē suā mihi.
aīt. Credidi. psalmus dauid.
CRedidi propter ꝙ locutus sū: ego
autem humiliatus sum nimis. E
go dixi in excessu meo: oīs homo men
dax. Quid retribuam domino pro om
nibus que retribuit mihi? Calicem salu
taris accipiam: ⁊ nomen domini iuoca
bo. Vota mea dño reddam coram om
ni populo eius: preciosa in cōspectu do
mini: mors sanctorum eius. O dñe qa
ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ fili⁹
ancille tue. Dirupisti uincula mea: tibi
sacrificabo hostiam laudis: ⁊ nomē do
mini inuocabo. Vota mea domio red
dam in conspectu omnis populi eius: i
atrijs domus domini in medio tui ieru
salem. aīt. Credidi: ꝓpter ꝙ locutus sum.
aīt. Laudate dñm. psalmus.
LAudate dñm omnes gētes: lauda
te eum omnes populi. Qm̄ cōfir
mata est sup nos misericordia eius: ⁊ ue
ritas dñi manet in eternū. aīt. Laudate
dñm: omnes gētes. Ad tertiam hymnus.
NUnc sancte nobis spūs: unū patri
cū filio: dignare ꝓmptus igeri: no
stro refusus pectori. Os lingua mēs sen
sus uigor: cōfessione psonet: flammescat
igne caritas: accēdat ardor ꝓxios. Pra
pater pijssime. aīt. All'a. aīt. Deduc me
dñe. psalmus dauid.
LEgē pone mihi dñe uiā iustificatio
nū tuaꝝ: ⁊ exqrā eā sēp. Da mihi
itellectū ⁊ scrutabor legē tuā: ⁊ custodiā
illā i toto corde meo. Deduc me i semi
tā mādatoꝝ tuoꝝ: q2 ipsā uolui. Inclia
cor meū in testionia tua: ⁊ n̄ in auariciā.
Auerte oculos meos ne uideāt uanita
tem: i uia tua uiuifica me. Statue seruo
tuo eloqū tuū: in timore tuo. Amputa
opprobriū meū ꝙ suspicatus sū: q2 iudi
cia tua iocūda. Ecce cōcupiui mādata
tua: i eqtate tua uiuifica me. ps dauid.
Et ueniat sr̄ me misericordia tua dñe:
salutare tuū scd̄m eloqū tuū. Et
rn̄debo exprobrantibus mihi uerbum:
qa speraui in sermonibus tuis. Et ne
auferas de ore meo uerbum ueritatis

usq̃quaq̃: q̃r in iudiciis tuis sup sperani. Et custodiā legē tuā semp: in secłm ⁊ i seculū seculi. Et ambulabā in latitudi ne: q̃r mādata tua exq̃siui. Et loquebar de testimōiis tuis i ɔspectu regū: ⁊ nō cō fundebar. Et meditabar i mādatis tu is: que dilexi. Et leuaui manꝰ meas ad mādata tua que dilexi: ⁊ exercebor i iu stificatiōibus tuis. psalmus dauid.

Memor esto uerbi tui seruo tuo: in quo mihi spē dedisti. Hec me cō solata ē in hūilitate mea: q̃r eloqū tuum uiuificauit me. Supbi iniq̃ agebant us q̃quaq̃: a lege aūt tua nō declinaui. Me mor fui iudicioꝝ tuoꝝ a seculo dñe: ⁊ ɔ solatus sū. Defectio tenuit me: ꝓ pecca toribus derelinquētibꝰ legē tuā. Canta biles mihi erāt iustificatiōes tue: in loco pegrinatiōis mee. Memor fui nocte no minis tui dñe: ⁊ custodiui legē tuā. Hec facta ē mihi: q̃r iustificatiōes tuas exq̃si ui. psalmus dauid

Portio mea dñe: dixi custodire legē tuā. Deprecatus sū faciē tuā in to to corde meo: miserere mei scđm eloqū tuū. Cogitaui uias meas: ⁊ ɔuerti pe des meos i testimōia tua. Paratus sū ⁊ nō sū turbatus: ut custodiā mandata tua. Funes peccatorum circūplexi sunt me: ⁊ legem tuā non sum oblitus. Me dia nocte surgebā ad confitendum tibi: super iudicia iustificationis tue. Parti ceps ego sum omnium timentium te: et custodientiū mādata tua. Misericordia tua domine plena est terra: iustificatōes tuas doce me. Gloria pr̃i. psal. dauid.

Bonitatem fecisti cum seruo tuo do mine: secundū uerbū tuū. Boni tatem ⁊ disciplinā ⁊ scientiā doce me: q̃r mādatis tuis credidi. Priꝰq̃ hūiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloqū tuū custodi ui. Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata ē sup me iniq̃tas supborum: ego autē in toto corde scrutabor mandata tua. Co agulatum est sicut lac cor eorum: ego ue ro legem tuam meditatus sum. Bonū mihi quia humiliasti me: ut discam iusti ficationes tuas. Bonum mihi lex oris tui: sup milia auri ⁊ argenti. psal. dauid.

Manus tue fecerūt me ⁊ plasmaue runt me: da mihi intellectū ut dis cam mandata tua. Qui timent te uide bunt me ⁊ letabuntur: quia i uerbo tuo super speraui. Cognoui domine quia equitas iudicia tua: ⁊ in ueritate tua hu miliasti me. Fiat misericordia tua ut ɔ soletur me: secundū eloquium tuum ser uo tuo. Ueniant mihi miserationes tue ⁊ uiuam: quia lex tua meditatio mea ē. Confundantur superbi: quia iniuste ī quitatem fecerunt in me: ego autē exer cebor in mandatis tuis. Conuertātur mihi timentes te: ⁊ qui nouerunt testio nia tua. Fiat cor meum imaculatum in iustificationibus tuis: ut non confūdar. añt. Alleluia. alleluia. alleluia. In ferialibꝰ diebus añt. Deduc me dñe i semitā mādato rum tuorum. Tēpore paschali antiphōa. Alleluia. alleluia. alleluia. alleluia. ad sextā hymnus.

Rector potens uerax deus: qui tem peras rerum uices: splendore ma ne instruis: ⁊ ignibus meridiē. Extin gue flāmas litium: aufer calorē noxiū: confer salutem corporum: ueraq̃ pacē cordium. Presta pater. In dñicis diebus ⁊ tēpore paschali añt. Allā. In ferialibꝰ diebus ⁊c. Adiuua me. añt. Alleluia. ps.

Defecit in salutari tuo aīa mea: ⁊ in uerbū tuū sup speraui. Defecerūt oculi mei in eloqū tuū: dicētes qñ cōso laberis me. Quia factus sū sicut uter in pruina: iustificatiōes tuas nō sū obli tus. Quot sūt dies serui tui: qñ facies de psequētibus me iudiciū. Narraue rūt mihi iniq̃ fabulationes: sed non ut lex tua. Oia mādata tua ueritas: iniq̃ ꝑ secuti sūt me: adiuua me. Paulominꝰ ɔsumauerūt me in terra: ego aūt non de reliqui mandata tua. Secūdum miseri cordiā tuā uiuifica me: ⁊ custodiā testi mōia oris tui. psalmus dauid.

In eternū dñe: uerbū tuū ꝑmāet i celo. In generatōe ⁊ generatōē ueritas tua: fundasti terram ⁊ ꝑmanet.

Ordinatiõe tua pseuerat dies: qm̄ oia
seruiunt tibi. Nisi q lex tua meditatio
mea est: tūc forte pijssez i hūilitate mea.
In eternū nō obliuiscar iustificationes
tuas: qz i ipsis uiuificasti me. Tuus suz
ego saluū me fac: qm̄ iustificatiões tuas
exqsiui. Me expectauerūt peccatores ut
pderēt me: testimonia tua itellexi. Ois
osumationis uidi finē: latū mandatū tu
um nimis. psalmus dauid.
Quomodo dilexi legē tuā dñe: tota
die meditatio mea ē. Sup iimicos
meos prudentē me fecisti mandato tuo:
qz in eternū mihi ē. Sup ōes docentes
me itellexi: qz testimonia tua meditatio
mea ē. Sup senes itellexi: qz mandata
tua quesiui. Ab ōi uia mala phibui pe
des meos: ut custodiā uerba tua. A iu
dicijs tuis nō declinaui: qz tu legē posui
sti mihi. Quam dulcia faucibus meis
eloqa tua: sup mel ori meo. A mādatis
tuis itellexi: ppterea odiui omnē uiam
iniquitatis. psalmus dauid.
Lucerna pedib⁹ meis uerbū tuum:
z lumē semitis meis. Iuraui z sta
tui: custodire iudicia iusticie tue. Humili
atus sum usqzquaqz dñe: uiuifica me se
cundū uerbū tuū. Voluntaria oris mei
bñplacita fac dñe: z iudicia tua doce me
Aia mea in manib⁹ meis semp: z legē
tuā nō suz oblitus. Posuerūt peccato
res laqueū mihi: z de mādatis tuis non
erraui. Hereditatē acqsiui testimōia tu
a in eternū: qz exultatio cordis mei sunt
Inclinaui cor meū ad faciendas iustifi
cationes tuas in eternum: propter retri
butionem. psalmus dauid.
Iniquos odio habui: z legem tuā
dilexi. Adiutor z susceptor meus
es tu: z in uerbū tuū sup speraui. Decli
nate a me maligni: z scrutabor mādata
dei mei. Suscipe me secundū eloquiū
tuum z uiuam: z non confundas me ab
expectatiõe mea. Adiuua me z saluus
ero: z meditabor in iustificationibus tu
is semper. Spreuisti omnes disceden
tes a iusticijs tuis: quia iniusta cogitatio
eorum. Preuaricantes reputaui omēs
peccatores terre: ideo dilexi testimonia
tua. Confige timore tuo carnes meas:
a iudicijs enim tuis timui. psalmus dd.
Feci iudiciū z iusticiam: nō tradas
me calumniantibus me. Suscipe
seruum tuum in bonum: non calūnien
tur me superbi. Oculi mei defecerunt i
salutare tuum: z in eloquiuz iusticie tue:
Fac cum seruo tuo secundū misericor
diam tuam: z iustificationes tuas doce
me. Seruus tuus ego sum: da mihi in
tellectum ut sciam testimonia tua. Tem
pus faciendi domie: dissipauerunt legē
tuam. Ideo dilexi mandata tua: super
aurum z topazion. Propterea ad om
nia mandata tua dirigebar: omnem ui
am iniquam odio habui. In diebus do
minicis añt. Alleluia. alleluia. alleluia. tem
pore paschali añt. Alleluia. alleluia. all'a.
alleluia. Capitulum diebus dominicis z
ferialibus.
Alter alterius onera portate: z sic
adimplebitis legem christi. ℞. bre
ue in dominicis. In eternum dñe: pmanet
vbū tuū. ℣. In seculū secli: ueritas tua pmāet
℣. Gloria patri. In eternū dñe. ℣. Domin⁹
regit me: z nihil mihi deerit. In loco pascue:
ibi me collocauit. In ferialibus dieb⁹ añt.
Adiuua me: z saluus ero domine. Capitulū
Alter alterius. ut supra ℞. breue. Bñdi
cam dñm: in ōi tēpore. ℣. Sēp laus eius: in
ore meo. In ōi tēpore. ℣. Gloria patri. Bñ
dicā. ℣. Dñs regit me: z nihil mihi deerit. In
loco pascue: ibi me collocauit. Ad nonā hy.
Rerum deus tenax uigor: imotus
in te pmanens: lucis diurne tēpo
ra successibus determinās. Largire cla
rū uespe: quo uita nusqz decidat: sed p̄
miū mortis sacre: pēnis instet glia. Pre
pr̄ pijssime. añt. i dñicis: z tpe paschali.
All'a. In ferialib⁹ diebus añt. Aspice i me
añt. All'a. psalmus dauid.
Mirabilia testimonia tua dñe: ideo
scrutata ē aia mea. Declaratio ser
monū tuoz illūinat: z itellectū dat puul'
Os meū apui z attraxi spm: qz māda
ta tua dsiderabā. Aspice i me z misere
re mei: scdm iudicium diligētiū nomī tuū

G ressus meos dirige scd͞m eloquiũ tu
uz: ⁊ ñ dñet mei oĩs iniusticia. Redime
me a calũnijs hoiuz: ut custodiã manda
ta tua. F aciẽ tuã illumia sup seruũ tuũ:
⁊ doce me iustificatiões tuas. E xitus a
quarũ deduxerũt oculi mei: quia nõ cu
stodierunt legem tuam. psalmus dauid.
I Ustus es dñe: ⁊ rectũ iudiciũ tuũ.
M ãdasti iusticiã testimõia tua: ⁊ ꝟita
tem tuã nimis. T abescere me fecit zel⁹
meus: qꝛ obliti sũt uerba tua inimici mei.
I gnitũ eloquz tuũ uehemẽter: ⁊ seru⁹
tuus dilexit illud. A dolescentulus suz
ego ⁊ ꝯtẽptus: iustificatiões tuas nõ suz
oblitus. I usticia tua iusticia in eternũ:
⁊ lex tua ueritas. T ribulatio ⁊ ãgustia
inuenerũt me: mãdata tua meditatio mea
est. E qtas testimõia tua ĩ eternũ: intellec
tum da mihi ⁊ uiuam. psalmus dauid.
C Lamaui in toto corde exaudi me
dñe: iustificationes tuas reqram.
C lamaui ad te saluũ me fac: ut custodi
am mãdata tua. P reueni in maturita
te ⁊ clamaui: qꝛ in uerbo tuo sup speraui.
P reuenerũt oculi mei ad te diluculo:
ut meditarer eloqa tua. V ocẽ meaz au
di secũdũ misericordiã tuã dñe: ⁊ scd͞m
iudiciũ tuũ uiuifica me. A ppropinqua
uerũt psequẽtes me iniqtati: a lege autẽ
tua longe facti sũt. P rope es tu dñe: et
ões uie tue ueritas. I nitio cognoui de
testimõijs tuis: qꝛ in eternũ fundasti ea.
psalmus dauid.
V Ide hũilitatẽ meã ⁊ eripe me: qꝛ le
gẽ tuã ñ sũ oblit⁹. I udica iudiciũ
meũ: ⁊ redime me: ꝓpter eloquiũ tuum
uiuifica me. L õge a peccatorib⁹ salus:
qꝛ iustificatões tuas nõ exqsierũt. M ise
ricordie tue multe dñe: scd͞m iudiciũ tuũ
uiuifica me. M ulti q psequũtur me ⁊ tri
bulãt me: a testimõijs tuis nõ declinaui
V idi ꝑuaricãtes ⁊ tabescebã: qꝛ eloqa
tua ñ custodierũt. V ide qm̃ mãdata tua
dilexi dñe: ĩ misericordia tua uiuifica me
P rincipiũ uerboꝝ tuoꝝ ueritas: ĩ eter
nũ oĩa iudicia iusticie tue. psal. dauid.
P Rincipes psecuti sũt me gratis: et a
uerbis tuis formidauit cor meuz.

L etabor ego sup eloqa tua: sicut q iue
nit spolia multa. I niqtatẽ odio habui
⁊ abhominatus sum: legem autem tuaz
dilexi. S epties in die laudem dixi tibi:
super iudicia iusticie tue. P ax multa di
ligentibus legem tuam: ⁊ non est ill' scã
dalum. E xpectabam salutare tuum do
mine: ⁊ mãdata tua dilexi. C ustodiuit
aĩa mea testimõia tua: ⁊ dilexit ea uehe
menter S eruaui mãdata tua: ⁊ testimo
nia tua: quia omnes uie mee in conspe
ctu tuo. psalmus dauid.
A ppropinquet deprecatio mea in ꝯ
spectu tuo dñe: iuxta eloquium tu
um da mihi intellectuz. I ntret postula
tio mea in conspectu tuo: secundum elo
quiuz tuuz eripe me. E ructabũt labia
mea hymnũ: cũ docueris me iustificatio
nes tuas. P ronunciabit lingua mea e
loquium tuum: quia omnia mandata
tua equitas. F iat manus tua ut saluet
me: quoniam mandata tua elegi. C on
cupiui salutare tuum domine: ⁊ lex tua
meditatio mea est. V iuet anima mea ⁊
laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabũt me
E rraui sicut ouis que ꝑijt: quere seruũ
tuum quia mandata tua non sum oblit⁹
In dñicis diebus añ. Alla. alla. alla. añ.
tẽpore paschali. Alla. alla. alla. alla. Cap.
diebus dominicis ⁊ ferialibus.
E Mpti eiz estis ꝑcio magno glĩfica
te: ⁊ portate deũ ĩ corpore uestro.
In dñicis: Rem. breue. Clamaui in toto cor
de meo. Exaudi me dñe. Iustificatiões tuas
requiraz. Exaudi. Glia patri. Clamaui. ℣.
Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab a
lienis pce seruo tuo. In ferialibus diebus
añ. Aspice in me ⁊ miserere mei dñe. Cap.
Empti eĩm estis. ut supa. In ferialib⁹ die
bus ℟. b. Redime me dñe. Et miserere mei.
Pes eĩm meus stetit ĩ uia recta. Et miserere
mei. Gloria. Redime. ℣. Ab occultis meis
munda me domine. ℟. Et ab aliẽis parce ser
uo tuo. añ. Deinde dicũtur preces. añ.
Clamaui. psalmus dauid.
A D dominũ cuz tribularer clama
ui: ⁊ exaudiuit me. D ñe libera aiaz
meam a labijs iniqs: ⁊ a lingua dolosa.

Quid def tibi aut qd appoñatur tibi ad
linguã dolosaz. Sagitte potẽtis acute:
cũ carboĩb⁹ ꝯsolatorijs. Heu me q꞉ ico
latus me⁹ ꝓlõgatus ẽ: hitaui cũ hitanti
bus cedar: multum incola fuit aĩa mea.
Cũ his q oderũt pacẽ erã pacificus: cũ
loquebar illis ĩpugnabãt me gratis. ℣.
Clamaui. ⁊ exaudiuit me. añt. Unde ueniet.
psalmus dauid.
Leuaui oculos meos ĩ mõtes: ũde
ueniet auxiliũ mihi. Auxiliuz me
um a dño: qui fecit celũ ⁊ terrã. Nõ det
in cõmotionẽ pedez tuũ: neqꝫ dormitet
qui custodit te. Ecce nõ dormitabit ne
qꝫ dormiet. q custodit isrl. Dñs custo
dit te: dñs ꝓtectio tua: sup manũ dexte
ram tuã. Per diẽ sol nõ uret te: neqꝫ lu
na ꝑ nocte. Dñs custodit te ab õi malo:
custodiat aĩaz tuã dñs. Dñs custodiat
introitũ tuũ ⁊ exitũ tuũ: ex hoc nũc ⁊ us
qꝫ in seculũ. añt. Unde ueniet auxiliũ mihi.
añt. Alleluia. alla. alla. Capitulum.
Benedictus deus ⁊ paẽ dñi nr̃i iesu
christi: paẽ misericordiarũ ⁊ deus
totius ꝯsolatiõis: q ꝯsolaẽ nos in oĩni tri
bulatione nostra. hymnus.
Immẽse celi ꝯditor: q mixta nõ cõ
funderẽt: aque fluenta diuidẽs: ce
lum dedisti limitẽ. Firmãs locũ celesti
bus: simulqꝫ terre riuulis: ut unda flãmas tẽ
peret: terre solũ ñ dissipet. Infũde nũc
piissime: donũ pẽnis gr̃e: fraudis noue
ne casib⁹: nos error atterat uet⁹. Lucez
fides inueniat: sic luminis iubar ferat: ut hec
uana cũcta terrat: hãc falsa nulla depri
mat. Presta pr̃. ℣. Dirigatur dñe orõ mea.
℟. Sicut incensũ in cõspectu tuo. Feria ter
tia ad uespas añt. In dõuz dñi. añt. Alle
luia. psalmus dauid.
Letatus suz ĩ his que dicta sũt mihi:
in domũ dñi ibim⁹. Stãtes erant
pedes nr̃i: in atrijs tuis ierlm. Ierusalẽ
que edificaẽ ut ciuitas: cuius ꝑticipatio
eius ĩ id ipm. Illuc eĩm ascẽderũt trib⁹
trib⁹ dñi: testimoniũ israel ad ꝯfitendum
nomini dñi. Quia illic sederũt sedes in
iudicio: sedes sup domũ dauid. Roga
te que ad pacẽ sũt ierlm: ⁊ abũdantia di
ligentib⁹ te. Fiat pax ĩ uirtute tua: ⁊ ab
undãtia in turrib⁹ tuis. Propter fratres
meos ⁊ ꝓximos meos: loquebar pacẽ de
te. Propẽ domũ dñi dĩ nr̃i: quesiui bõa
tibi. añt. In domũ dñi letantes ibim⁹. añt.
Qui habitas. psalmus dauid.
Ad te leuaui oculos meos: q hitas
in celis. Ecce sicut oculi seruorũ
in mãibus dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi an
cille in manibus dñe sue: ita oculi nostri
ad dñm deum nostrũ: donec misereatur
nostri. Miserere nostri domĩe miserere
nostri: quia multũ repleti sumus despec
tione. Quia multũ repleta est aĩa nr̃a:
opprobrium abũdantibus ⁊ despectio
superbis. antiphona. Qui habitas in ce
lis: miserere nobis. antiphona. Adiutoriũ
nostrum. psalmus dauid.
Nisi quia dñs erat ĩ nobis dicat nũc
israel: nisi quia dñs erat in nobis.
Cum exurgerent homines in nos: for
te uiuos deglutissent nos. Cuz irascereẽ
furor eoruz in nos: forsitan aqua obsor
buisset nos. Torrentẽ ꝑtransiuit anima
nostra: forsitan ꝑtransisset aĩa nr̃a aquaz
intolerabilẽ. Bñdictus dñs q nõ dedit
nos in captionẽ dẽtibus eoꝝ. Anima
nr̃a: sicut passer erepta est de laqueo ue
nantiũ. Laque⁹ ꝯtrit⁹ ẽ: ⁊ nos liberati su
mus. Adiutoriũ nr̃m ĩ noĩe dñi: q fecit
celũ ⁊ trã. ℣. Adiutoriũ nr̃m ĩ noĩe dñi.
Benefac domine. psalmus dauid.
Qui ꝯfidũt ĩ dño sicut mõs siõ: ñ cõ
mouebiẽ in eẽnũ q hitat in ierlem.
Mõtes ĩ circuitu ei⁹: ⁊ dñs ĩ circuitu po
puli sui: ex hoc nũc ⁊ usqꝫ ĩ seclꝫ. Quia
nõ reliquet dñs uirgã peccatoꝝ sꝫ sorte
iustoꝝ: ut ñ extẽdãt iusti ad iniqtatẽ man⁹
suas. Bñfac dñe bonis ⁊ rectis corde.
Declinãtes aũt ĩ obligatiões: adducet
dñs cũ opãtib⁹ iniqtatẽ: pax sup isrl. añt.
Bñfac dñe bõis. ⁊ rectis corde. añt. Facti su
mus. psalmus dauid.
In ꝯuertẽdo dñs captiuitatez sion.
facti sum⁹ sicut ꝯsolati. Tũc reple
tum est gaudio os nostrum: ⁊ lingua no
stra exultatione. Tunc dicent inter gen
tes: magnificauit dominus facere cum

eis. Magnificauit dñs facere nobiscuʒ:
facti sumus letãtes. Cõuerte dñe capti
uitatẽ nr̃am: sicut torrẽs in austro. Qui
seminãt in lachrymis: i exultatiõe metẽt
Eũtes ibãt ꝛ flebãt mittẽtes semia sua
Veniẽtes aũt ueniẽt cũ exultatiõe: por
tantes manipulos suos. añt. Facti sumus
sicut cõsolati. Alleluia alleluia allelu
ia. Cap. Bñdict⁹ deus. ut supra. hymn⁹.
Telluris igens ꝯditor: mũdi solũ q
Teruẽs pulsis aque molestijs: trã de
disti imobilẽ. Et germẽ aptũ ꝓferens:
fuluis decora florib⁹: fecũda fructu siste
ret: pastũq3 gratũ ĩdderet. Mẽtis puste
uulnera: mũda uigore grẽ: ut facta fletu
diluat: motusq3 prauos atterat. Iussis
tuis obtẽpet: null⁹ malis approximet: bo
nis repleri gaudeat: ꝛ mortis actũ nesci
at. Pĩa pr̃. ℣. Dirigatur dñe oratio mea.
℟. Sicut incensũ in cõspectu tuo. Feria. iiij.
ad uespas añt. Nõ cõfundẽtur. añt. Alle
luia. psalmus dauid.
Nisi dñs edificauerit domũ: i uanũ
laborauerũt q edificãt eã. Nisi dñs
custodierit ciuitateʒ: frustra uigilat q cu
stodit eã. Vanũ ẽ uob añ lucẽ surgere:
surgite postq3 sederitis q mãducatis pa
nem doloris. Cũ dederit dilectis suis
somnũ: ecce hr̃ditas dñi filij merces fruc
tus uẽtris. Sicut sagitte i manu poten
tis: ita filij excussor̃. Beat⁹ uir q iplebit
desideriũ suũ ex ipsis nõ ꝯfundet cuʒ lo
quet inimicis suis i porta. añt. Nõ cõfun
detur dũ loquetur ĩimicis suis in porta. añt.
Beati omnes: psalmus dauid.
Beati ões q timẽt dñm: q ãbulant i
uijs ei⁹. Labores manuũ tuar̃ qa mã
ducabis: beat⁹ es ꝛ bñ tibi erit. Vxor
tua sicut uitis abũdãs: i laterib⁹ domus
tue. Filij tui sicut nouelle oliuar̃: in cir
cuitu mẽse tue. Ecce sic bñdicet hõ: q
timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex sion: et
uideas bõa ierlm õibus diebus uite tue
Et uideas filios filior̃ tuorũ: pacẽ sup
israel. añt. Beati ões: qui timẽt dñm. añt.
Sepe. psalmus dauid.
Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute
mea: dicat nũc israel. Sepe expu
gnauerũt me a iuuẽtute mea: ꝛ eiʒ ñ po
tuerũt mihi. Supra dorsũ meũ fabrica
uerũt peccatores: ꝓlõgauerũt iniqtatẽ su
am. Dñs iustus ꝯcidet ceruices pecca
torũ: ꝯfundãtur ꝛ ꝯuertant retrorsũ ões
q oderũt sion. Fiãt sicut fenũ tector̃: q
priusq3 euellat exaruit. De quo nõ iple
bit manũ suã q metet: ꝛ sinũ suũ q mani
pulos colliget. Et nõ dixerũt q preteri
bant bñdictio dñi sup uos: benedixim⁹
uobis in noie dñi. añt. Sepe expugnaue
runt me a iuuẽtute mea. añt. De profundis.
psalmus dauid.
De ꝓfundis clamaui ad te dñe: dñe
exaudi uocẽ meã. Fiãt aures tue
intẽdentes: i uocẽ depcatiõis mee. Si
iniqtatẽ obseruaueris dñe: dñe qs sustie
bit. Quia apud te ꝓpitiatio ẽ: ꝛ ꝓpter
legẽ tuã sustinui te dñe. Sustinuit aĩa mea
in uerbo eius: sperauit aĩa mea in dño.
A custodia matutĩa usq3 ad noctẽ: spet
israel i dño. Quia apud dñm misericor
dia: ꝛ copiosa apud eũ redẽptio. Et ip
se redimet israel. ex õibus iniqtatib⁹ ei⁹.
añt. De profundis clamaui: ad te dñe. añt.
Speret. psalmus dauid.
Domine nõ est exaltatũ cor meũ: ne
q3 elati sunt oculi mei. Neq3 am
bulaui i magnis: neq3 in mirabilib⁹ sup
me. Si nõ humiliter sentiebam: sed ex
altaui aĩam meam. Sicut ablactatus ẽ
super matrẽ suã: ita retributio i aĩa mea
Speret israel in dño: ex hoc nunc ꝛ us
q3 in seculum. añt. Speret israel in dño.
Alleluia alleluia alleluia alleluia. Capitulũ.
Benedictus deus ꝛ pat̃ dñi nr̃i iesu
christi: pat̃ misericordiarũ: ꝛ deus
totius ꝯsolatiõis: q ꝯsolat̃ nos i õi tribu
latione nr̃a. ℟. Deo gratias. hymnus.
Celi deus sanctissime: qui lucidum
centrũ poli: candore pingis igneo:
augens dcore lumine. Quarto die qui
flameam solis rotam constituens: lune
ministrans ordinẽ: uagosq3 cursus side
rum. Et noctibus uel lumini: direptio
nis terminum: primordijs ꝛ mensium: si
gnum dares notissimuʒ. Illumina cor
hoiuʒ: absterge sordes criminũ: resolue

culpe uinculum: euerte moles criminũ.
P resta pr̃. ℣. Dirigatur: oĩo mea. ℞. Si
cut incensum: in conspectu tuo. Feria qnta ad
uesperas. añt. Et õis. añt. Alla. ps dd.
M Emento dñe dauid: et oĩs mansu
etudinis eius. S icut iurauit dño:
uotum uouit deo iacob. S i introiero i
tabernaculũ domus mee: si ascendero i
lectum strati mei. S i dedero sõnũ ocu
lis meis: et palpebris meis dormitatio
nẽ. E t requiem tẽporibus meis: donec
iueniam locũ dño: tabernaculum deo ia
cob. E cce audiuimus eũ in ephrata: in
uenimus eũ in cãpis silue. I ntroibim⁹
in tabernaculũ eius: adorabimus i loco
ubi steterũt pedes eius. S urge dñe i re
quiem tuã: tu et arca sanctificatiõis tue.
S acerdotes tui induantur iustitiam: et
sancti tui exultẽt. P ropt̃ dauid seruũ tu
um: nõ auertas faciem christi tui. I ura
uit dñs dauid ueritatẽ et non frustrabit̃
eum: de fructu uẽtris tui ponã sup sedẽ
tuã. S i custodierint filij tui testamentũ
meũ: et testimonia mea hec que docebo
eos. E t filij eo℞ usq̃ in seculũ: sedebũt
super sedem tuam. Q m̃ elegit dñs sion
elegit eam in habitationẽ sibi. H ec req
es mea in seculũ seculi: hic habitabo qm̃
elegi eam. V iduam eius benedicẽs bñ
dicam: paupes eius saturabo panibus.
S acerdotes eius induã salutari: et sãc
ti eius exultatiõe exultabunt. I lluc p
ducã cornu dauid: paraui lucernã chri
sto meo. I nimicos eius iduã ↄfusiõe:
sup ipsũ efflorebit sãctificatio mea. añt.
Et õis mansuetudinis eius. añt. Ecce q̃ bo
nũ. psalmus dauid.
E Cce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocundũ: habita
re fratres i unũ. S icut unguentũ
i capite: qđ descendit i barbã barbam aa
ron. Q đ descendit i oram uestimẽti ei⁹:
sicut ros hermon q descendit i mõtem si
on. Q m̃ illic mandauit dñs benedictio
nẽ et uitam: usq̃ in seculum. añt. Ecce q̃
bonum: ⁊ q̃ iocundum. psalmus dauid.
E Cce nunc benedicite dñm: omnes
serui dñi. Q ui statis i domo dñi:
in atrijs dom⁹ dei nr̃i. I n noctibus ex
tollite manus uestras in sãcta: ⁊ benedi
cite dñm. B enedicat te dñs ex sion: qui
fecit celum et terrã. añt. Omnia. ps dd.
L Audate nomen dñi: laudate serui
dñm. Q ui statis in domo dñi: in a
trijs domus dei nr̃i. L audate dñm quia
bonus dominus: psallite nomini ei⁹ quo
niam suaue. Q uoniam iacob elegit sibi
dominus: israel in possessionẽ sibi. Q ui
a ego cognoui q̃ magnus est dominus:
⁊ deus noster pre omnibus dijs. O mni
a quecunq̃ uoluit dominus fecit in celo
⁊ in terra: in mari ⁊ in omnibus abyssis.
E ducẽs nubes ab extremo terre: fulgu
ra i pluuiam fecit. Q ui producit uẽtos
de thesauris suis: qui percussit primoge
nita egypti: ab homine usq̃ ad pecus.
E t misit signa ⁊ prodigia in medio tui
egypte: in pharaonẽ ⁊ i omnes seruos e
ius. Q ui pcussit gẽtes multas: ⁊ occidit
reges fortes. S eõ regẽ amorreo℞ ⁊ og
regẽ basan: ⁊ oĩa regna chanaã. E t de
dit terrã eo℞ hereditatẽ: hereditatẽ isra
el pplo suo. D ñe nomen tuũ in eternũ:
dñe memoriale tuũ i generatione ⁊ gene
rationẽ. Q uia iudicabit dñs pplm suũ:
⁊ in seruis suis depcabitur. S imulacra
gẽtiũ argentũ ⁊ au℞: opa manuũ hoĩuz
O s hñt ⁊ nõ loquent̃: oculos hñt ⁊ nõ
uidebũt. A ures hñt ⁊ non audiẽt: neq̃
eim ẽ sps in ore ipso℞. S imiles illis fiãt
q faciunt ea: ⁊ ões q ↄfidunt in eis. D o
m⁹ isrl̃ benedicite dño: dom⁹ aaron bñdi
cite dño. D omus leui bñdicite dño: q ti
metis dñm bñdicite dño. B ñdicit⁹ dñs
ex sion: q habitat in ierusalẽ. añt. Oia q̃
cunq̃ uoluit dñs fecit. añt. Qm̃. ps dauid.
C Onfitemi dño qm̃ bon⁹: qm̃ in sclz
m̃ia ei⁹. C onfitemini deo: deo℞.
C õfitemini domino: domino℞. Q ui
facit mirabilia magna: solus. Q ui fecit
celos: i intellectu. Q ui firmauit terram:
sup aquas. Q ui fecit lumiaria: magna.
S olem: i potestatem diei. L unã ⁊ stel
las: in potestatem noctis. Q ui percussit
egyptum: cũ primogenitis eo℞. Q ui e
duxit israel: de medio eorũ. I n manu
potenti: ⁊ brachio excelso. Q ui diuisit

mare rubrū ī diuisiones. Et eduxit ifra
el: p medium ei⁹. Et excussit pharaonē
ꝛ uirtutē eius: ī mari rubro. Qui trāsdu
xit pplm suū: p desertū. Qui percussit:
reges magnos. Et occidit: reges fortes
Seon: regē amorreoꝝ.. Et og: regē
basan Et oīa regna: chanaā. Et dedit
terram eorum: hereditatē. Hereditatē
israel: seruo suo. Quia ī humilitate nr̄a:
memor fuit nr̄i. Et redemit nos: ab īimi
cis nr̄is. Qui dat escā omni carni. Cō
fitemini deo: celi. Cōfitemini dn̄o dn̄o
rum: qm̄ in eternū mia eius. añt. Qm̄ in
eternū: misericordia eius. añt. Hymnum can
tate. psalmus dauid.

Super flumina babylonis illic sedi
mus ꝛ fleuim⁹: duz recordaremur
tui sion. In salicibus in medio eius: sus
pendim⁹ organa nr̄a. Quia illic interro
gauerunt nos: q captiuos duxerunt nos
uerba cantionum. Et qui abduxerunt
nos: hymnū cantate nobis de cāticis si
on. Quomodo cantabim⁹ canticū dn̄i
in terra aliena: Si oblitus fuero tui ie
rusalez: obliuioni detr̄ dextera mea. Ad
hereat lingua mea faucibus meis: si non
meminero tui. Si non pposuero tui ie
rusalem: ī principio letitie mee. Memor
esto dn̄e filioꝝ edon: ī die ierusalē. Qui
dicunt exinanite: exinanite usqz ad fūda
mentum ī ea. Filia babylonis misera:
beatus qui retribuet tibi retributionē tu
am: quaz retribuisti nobis. Beatus qui
tenebit: ꝛ allidet paruulos suos ad pe
tram. añt. Hymnū cantate nobis: d̄ canticis
sion. añt. Alleluia alleluia alleluia. Caplm.
Benedictus deus. ut supra hymnus..

Magne deus potētie: qui ex aqs or
tum genus: partim remittis gurgi
ti: partim leuas in aerea. Dimersa lym
phis īprimens: subiecta celis irrogās: ut
stirpe una prodita: diuersa rapiant loca.
Largire cunctis seruulis: quos mūdat
unda sanguis: nescire lapsus criminum:
nec ferre mortis tedium. Ut culpa nllā
deprimat: nullū leuet iactantia: elisa mēs
ne ꝯcidat: elata mēs ne corruat. Presta
pater. ℣. Dirigatur: oīo mea. ℟. Sicut incē
sum: in ꝯspectu tuo. Feria sexta ad uespas.
añt. In conspectu. añt. Alla: psalmus dd.

Confitebor tibi dn̄e ī toto corde me
o: qm̄ audisti uerba oris mei. In
ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi: adorabo ad
templum sanctū tuū: ꝛ cōfitebor nomini
tuo. Super misericordia tua ꝛ ueritate
tua: qm̄ magnificasti super omne nomen
sanctū tuum. In quacūqz die inuocaue
ro te exaudi me: multiplicabis ī aīa mea
uirtutez. Confiteant̄ tibi dn̄e omnes re
ges terre: qꝛ audierūt oīa uerba oris tui.
Et cantēt in uijs dn̄i: qm̄ magna est glo
ria dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ꝛ humilia re
spicit: ꝛ alta a longe cognoscit. Si ābu
lauero in medio tribulatiōis uiuificabis
me: ꝛ super irā inimicorum meoꝝ exten
disti manum tuā: ꝛ saluuz me fecit dexte
ra tua. Dominus retribuet pro me: dn̄e
sericordia tua in seculum: opera manuū
tuaꝝ ne despicias. añt. In conspectu ange
loꝝ: psallaz tibi deus me⁹. añt. Dn̄e. ps dd.

Domine probasti me ꝛ cognouisti
me: tu cognouisti sessionem meam
ꝛ resurrectionez meam. Intellexisti co
gitationes meas de longe: semitam meā
ꝛ funiculum meum inuestigasti. Et om
nes uias meas preuidisti: quia nō est ser
mo in lingua mea. Ecce dn̄e tu cogno
uisti oīa nouissima et antiqua: tu forma
sti me: et posuisti super me manum tuaz.
Mirabilis facta est scientia tua ex me: ꝯ
fortata ē et non potero ad eā. Quo ibo
a spu tuo: et quo a facie tua fugiam: Si
ascendero in celum tu illic es: si descēde
ro in infernū ades. Si sumpsero pēnas
meas diluculo: et habitauero ī extremis
maris. Et enim illuc man⁹ tua deducet
me: ꝛ tenebit me dextera tua. Et dixi
forsitan tenebre conculcabūt me: ꝛ nox
illuminatio mea in delicijs meis. Quia
tenebre non obscurabuntur a te: ꝛ nox
sicut dies illuminabitur: sicut tenebre ei⁹
ita ꝛ lumen eius. Quia tu possedisti re
nes meos: suscepisti me de utero matris
mee. Confitebor tibi quia terribilit̄ ma
gnificatus es: mirabilia opera tua ꝛ aīa
mea cognoscet nimis. Nō ē occultatū

os meum a te ꝙ fecisti i occulto:⁊ substã
tia mea in inferioribus terre. Imperfec
tum meum uiderunt oculi tui: ⁊ in libro
tuo õēs scribentur:dies formabuntur et
nemo i eis. Mihi autẽ nimis honorifi´
cati sunt amici tui deus:nimis confortatꝰ
ẽ principatus eorum. Dinumerabo e´
os:⁊ super arenã multiplicabuntur:exur
rexi ⁊ adhuc sum tecum. Si occideris
deus peccatores:uiri sanguinum declia´
te a me. Quia dicitis in cogitatione: ac
cipiant in uanitate ciuitates suas. Non
ne qui oderunt te dñe oderam:⁊ super ĩi
micos tuos tabescebã. Perfecto odio
oderã illos:⁊ inimici facti sũt mihi. Pro´
ba me deus ⁊ scito cor meum:interroga
me ⁊ cognosce semitas meas. Et uide´
si uia iniquitatis in me est:⁊ deduc me in
uia eterna. añt. Dñe probasti me:⁊ cogno´
uisti me. añt. A uiro iniquo. psalmus dd.

ERipe me dñe ab homine malo: a
uiro iniquo eripe me. Qui cogita
uerunt iniqtates in corde:tota die consti
tuebant prelia. Acuerunt linguas suas
sicut serpentes:uenenum aspidum sub la
bijs eorum. Custodi me dñe de manu
peccatoris:⁊ ab hominibus iniquis eri´
pe me. Qui cogitauerunt supplantare
gressus meos: absconderunt superbi la´
queum mihi. Et funes extenderunt i la
queum:iuxta iter scandalum posuerunt
mihi. Dixi dño deus meus es tu: exau´
di dñe uocem deprecationis mee. Dñe
domine uirtus salutis mee : obumbrasti
super caput meum in die belli. Nõ tra´
das me dñe a desiderio meo peccatori:
cogitauerunt ꝯtra me ne derelinquas me
ne forte exaltentur. Caput circuitus eo
rum:labor labiorum ipsoꝝ operiet eos.
Cadent super eos carbones:in ignem
deijcies eos : in miserijs non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur i terra:ui´
rum iniustũ mala capient i interitu. Co
gnoui quia faciet dominus iudicium in´
opis:⁊ uindictam pauperum. Verunta
men iusti confitebũtur nomini tuo:⁊ ha´
bitabũt recti cum uultu tuo. añt. A uiro
iniquo liba me dñe. añt Dñe clamaui. ps dd.

DOmine clamaui ad te exaudi me:
intende uoci mee cum clamauero
ad te. Dirigatur oratio mea sicut incen
sum in conspectu tuo:eleuatio manuum
mearum sacrificium uespertinum. Po
ne domine custodiam ori meo:⁊ hostiũ
circunstantie labijs meis. Non declies
cor meum in uerba malicie:ad excusan´
das excusationes i peccatis. Cum ho´
minibus operantibus iniquitatem:⁊ nõ
communicabo cum electis eorũ. Cor
ripiet me iustus i misericordia ⁊ increpa
bit me:oleum autem peccatoris non im´
piguet caput meum. Quoniam adhuc
⁊ oratio mea in beneplacitis eorum: ab´
sorti sunt iuncti petre iudices eorũ. Au´
dient uerba mea quoniam potuerunt:si´
cut crassitudo terre erupta est sup terrã.
Dissipata sunt ossa nostra secus isernũ:
quia ad te domine domine oculi mei: in
te speraui non auferas animam meam.
Custodi me a laqueo quem statuerunt
mihi:⁊ a scandalis operantium iniquita
tem. Cadent in retiaculum eius pecca´
tores:singulariter sum ego donec transe´
am. añt. Domine clamaui ad te:exaudi me:
añt. Portio mea domine: psalmꝰ dauid.

VOce mea ad dominũ clamaui:uo´
ce mea ad dominũ deprecatus sũ.
Effundo in conspectu eius orationem
meam:⁊ tribulationem meam ante ipm
pronuncio. In deficiendo ex me spiri´
tum meum:⁊ tu cognouisti semitas me´
as. In uia hac qua ambulabã:abscõ´
derunt superbi laqueum mihi. Consiđ
rabam ad dexteram ⁊ uidebam:⁊ non e
rat qui cognosceret me. Perijt fuga a
me:⁊ non est qui requirat animam meã.
Clamaui ad te domine:dixi tu es spes
mea:portio mea in terra uiuẽtium. In´
tẽde ad deprecationem meam:quia hu´
miliatus sum nimis. Libera me a per´
sequentibus me:quia confortati sunt su´
per me. Educ de custodia animam me
am ad confitendum nomini tuo: me ex
petant iusti donec retribuas mihi. añt.
Alleluia alleluia alleluia: añt. Portio mea
domine:sit in terra uiuentium: hymnus.

PLasmator hominis deus: qui cũcta solus ordinans: humum iubes producere: reptantis ⁊ fere genus. Qui magna rerum corpora: dictu iubentis inuida: ut seruiant per ordinem: subdens dedisti homini. Repelle a seruis tuis: quicquid per immundiciam: aut moribus se suggerit: aut actibꝰ se interserit. Da gaudiorum premia: da gratiarum munera: dissolue litis uincula: astringe pacis federa. Presta pater. ℣. Dirigatur domine: oratio mea. ℟. Sicut incensum: in conspectu tuo. Ad magnific. añt. Deposuit potentes: sanctos persequẽtes: ⁊ exaltauit humiles: christum confitẽtes. Sabbato ps. Magnificat añt. Alleluia. añt Benedictus. ps.

BEnedictus dñs deus meꝰ q docet manꝰ meas ad prelium: ⁊ digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus ⁊ liberator meus. Protector meus ⁊ in ipo speraui: qui subdis populum meũ sub me. Domine quid est homo quia innotuisti ei: aut filius hõis quia reputas eum. Homo uanitati similis factus est: dies eius sicut umbra pretereunt. Domine inclina celos tuos ⁊ descende: tange mõtes ⁊ fumigabunt. Fulgura coruscationem ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorum. Quorum os locutũ est uanitatẽ: ⁊ dextera eorum dextera iniqtatis. Domine canticum nouum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regibus: qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorum alienorum: quorum os locutum est uanitatem: ⁊ dextera eorũ dextera iniquitatis. Quorum filij sicut nouelle plantatiões: in iuuentute sua. Filie eorum composite: circũornate ut silitudo templi. Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorum fetose abundantes in egressibus suis: boues eorum crasse. Non est ruina macerie: neqꝫ transitus: neqꝫ clamor i plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dominus deus eius. añt. Benedictus dominus deus meus. añt. Per singulos dies. psalmus dauid.

EXaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicam nomini tuo in seculum ⁊ in seculum seculi. Per singulos dies bñdicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuum i seculum ⁊ i seculum seculi. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius non est finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opera tua: ⁊ potentiam tuã pronunciabunt. Magnificentiã glorie sanctitatis tue loquẽtur: ⁊ mirabilia tua narrabunt. Et uirtutem terribilium tuorum dicent: ⁊ magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: ⁊ iustitia tua exultabũt. Miserator ⁊ misericors dominus: patiens ⁊ multum misericors. Suauis dominus uniuersis: ⁊ miserationes eius super omnia opera eius. Confiteantur tibi domine omnia opera tua: ⁊ sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: ⁊ potentiam tuam loquentur. Ut notam faciant filijs hominum potentiã tuam: ⁊ gloriam magnificentie regni tui. Regnum tuum regnum omnium seculorum: ⁊ dominatio tua in omni generatione ⁊ generationem. Fidelis dominꝰ in omnibus uerbis suis: ⁊ sanctus i omnibus operibus suis. Alleuat dominꝰ omnes qui corruunt: ⁊ erigit omnes elisos. Oculi omnium in te sperant domine: ⁊ tu das escam illorum i tempore opportuno. Aperis tu manum tuã: ⁊ imples omne animal benedictione. Iustus dominus i omnibus uijs suis: ⁊ sãctus in omnibꝰ opibꝰ suis. Prope ẽ dñs õibus inuocãtibus eũ: õibꝰ inuocantibꝰ eũ in ueritate. Uoluntatẽ timentiũ se faciet: ⁊ deprecationem eorum exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Custodit dominus omnes diligẽtes se: ⁊ omnes peccatores disperdet. Laudatiõem domini loquetur os meũ: ⁊ benedicat omnis caro nomini sancto eius: in seculum ⁊ in seculũ

seculi. añt. Per singulos dies benedicaz te
domine. añt. Laudabo. **psalmus dauid.**
LAuda anima mea dominũ: lauda-
bo dominum in uita mea: psallam
deo meo q̃zdiu fuero. Nolite confidere
in principibus: in filijs hominum in qui-
b⁹ nõ ẽ salus. Exibit spiritus eius ⁊ re-
uertetur in terram suam: in illa die peri-
bunt omnes cogitationes eorum. Bea-
tus cuius deus iacob adiutor eius: spes
eius in domino deo ipsius qui fecit celũ
⁊ terram: mare ⁊ omnia que in eis sunt.
Qui custodit ueritatem in seculuz: facit
iudicium iniuriam patientibus: dat escã
esurientibus. Dominus soluit cõpedi-
tos: dominus illuminat cecos. Domi-
nus erigit elisos: dominus diligit iustos.
Dñs custodit aduenas: pupillũ ⁊ uidu-
am suscipiet ⁊ uias peccatorũ disperdet.
Regnabit dñs in secula de⁹ tuus sion: i
omni generatione ⁊ generationem. añt.
Laudabo deum meum in uita mea. **añpho-
na.** Deo nostro. **psalmus dauid.**
LAudate dominũ quoniaz bonus
est psalmus: deo nostro sit iocũda
decoraq; laudatio. Edificans ierusalẽ
dominus: dispersiones israelis cõgrega-
bit. Qui sanat cõtritos corde: ⁊ alligat
contritiones eorum. Qui numerat ml-
titudinem stellarum: ⁊ omnibus eis no-
mina uocat. Magnus dominus noster
⁊ magna uirtus eius: ⁊ sapientie eius nõ
est numerus. Suscipiens mãsuetos do-
minus: humilians autem peccatores us-
q; ad terram. Precinite domino in cõ-
fessione: psallite deo nostro in cythara.
Qui operit celum nubibus: ⁊ parat ter-
re pluuiam. Qui producit in mõtibus
fenum: ⁊ herbam seruituti hoium. Qui
dat iumẽtis escam ipsorum: ⁊ pullis cor-
uorum inuocantibus eum. Non in for-
titudine equi uoluntatem habebit: nec i
tibijs uiri beneplacitum erit ei. Bñpla-
citum est domino super timentes eum: ⁊
in eis qui sperant super misericordia ei⁹.
añt. Deo nostro iocunda sit laudatio. añt.
Lauda. **psalmus dauid.**
LAuda ierusalem dominum: lauda
deum tuum sion. Quoniam cõfortauit
seras portarum tuarum: benedixit filijs
tuis in te. Qui posuit fines tuos pacez:
et adipe frumenti saciat te. Qui emittit
eloquium suum terre uelociter currit ser-
mo eius. Qui dat niuem sicut lanaz ne-
bulam sicut cinerem spargit. Mittit cri-
stallum suam sicut bucellas: ante faciem
frigoris eius qs sustinebit: Emittet uer-
bum suum ⁊ lique faciet ea: flabit spirit⁹
eius ⁊ fluent aque. Qui annunciat uer-
bum suum iacob: iustitias ⁊ iudicia sua
israel. Non fecit taliter omni nationi: et
iudicia sua nõ manifestauit eis. añt. Lau-
da ierusalem dñm. añt. Alleluia: alleluia: al-
leluia. **hymnus.**
O Lux beata trinitas: ⁊ pricipalis u-
nitas: iam sol recedit igneus: infun-
de lumen cordibus. Te mane laudum
carmine: te ꝺprecemur uesperi: te nostra
supplex gloria: per cuncta laudet secula.
Deo patri sit gloria. ℣. Vespertina oratio:
ascendat ad te dñe. ℟. Et descendat: sup nos
mia tua. **Ad completoriuz añt.** Miserẽ.
In paschate añt. Alleluia. **ps.**
CUm inuocarem exaudiuit me de⁹
iustitie mee: in tribulatione dilata-
sti mihi. Miserere mei: ⁊ exaudi oratio-
nem meam. Filij hoiuz usq;quo graui
corde: ut qd diligitis uanitatẽ ⁊ queritis
mẽdatiũ. Scitote qm̃ mirificauit dñs sã-
ctũ suũ: dñs exaudiet me cũz clamauero
ad eum. Irascimini ⁊ nolite peccare que
dicitis in cordibus uẽis: ⁊ in cubilib⁹ ue-
stris compungimini. Sacrificate sacrifi-
cium iustitie ⁊ sperate in dño: mlti dicũt
quis ostendit nobis bona. Signatuz ẽ
super nos lumẽ uultus tui dñe: dedisti le-
titiam i corde meo. A fructu frumẽti ui-
ni ⁊ olei sui: multiplicati sunt. In pace
in id ipsũ: dormiã ⁊ requiescaz. Qm̃ tu
dñe singularit in spe: cõstituisti me. **ps.**
IN te dñe speraui non ꝯfundar in e-
ternuz: in iustitia tua liba me. In-
clina ad me aurem tuam: accelera ut eru-
as me. Esto mihi in deum protectorez
⁊ in domum refugij: ut saluuz me facias.
Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugiuz meuz es

tu: ⁊ ꝓpter nomen tuum deduces me et
enutries me. Educes me ꝺ laqueo quē
absconderunt mihi: qm̄ tu es protector
meus. In manus tuas commendo spi-
ritum meum: redemisti me dn̄e deus ue-
ritatis. psalmus dauid.
Qui habitat in adiutorio altissimi: i
protectione dei celi commorabit.
Dicet dn̄o susceptor meus es tu ⁊ refu
gium meum: deus meus sperabo in eū.
Qm̄ ipse liberauit me de laqueo uenā-
tium: ⁊ a uerbo aspero. Scapulis suis
obumbrabit tibi: ⁊ sub pennis eius spa
bis. Scuto circūdabit te ueritas eius:
nō timebis a timore nocturno. A sagit-
ta uolante in die: a negocio perambulā-
te in tenebris: ab incursu ⁊ demōio meri
diano. Cadent a latere tuo mille: ⁊ de
cem milia a dextris tuis: ad te autem nō
appropinquabit. Veruntamen oculis
tuis considerabis: ⁊ retributionez pecca
torum uidebis. Qm̄ tu es dn̄e spes me-
a: altissimum posuisti refugiū tuū. Non
accedet ad te malum: ⁊ flagellum nō ap-
propiquabit tabernaculo tuo. Qm̄ an-
gelis suis mandauit de te: ut custodiant
te i omnibus uijs tuis. In manib⁹ por
tabunt te: ne forte offendas ad lapidem
pedem tuum. Super aspidem ⁊ basilis
cum ambulabis: ⁊ conculcabis leonem
⁊ draconem. Qm̄ in me sperauit libera
bo eum: protegam euz qm̄ cognouit no-
men meum. Clamauit ad me ⁊ ego ex-
audiam eum cum ipso sum in tribulatio-
ne: eripiam eum ⁊ glorificabo eū. Lon-
gitudine dierum replebo euz: ⁊ ostendā
illi salutare meum. psalmus dauid.
Ecce nunc benedicite dominū: om-
nes serui domini. Qui statis i do-
mo domini in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite manus uestras i
sancta: ⁊ benedicite dominuz. Benedi-
cat te dominus ex sion: qui fecit celum
⁊ terram. añ. Miserere mihi dn̄e: ⁊ exaudi
orationez meā. Tempore paschali añ. Al
leluia: alleluia: alleluia: alleluia. hymnus.
Te lucis ante terminum: rerum cre-
ator poscim⁹: ut solita clemētia: sis ꝓ-
sul ad custodiā. Procul recedant sōnia
⁊ noctium fantasmata: hostēq3 nostrum
comprime: ne polluātur corpora. Pre-
sta pater omnipotens: per iesum christū
dominum: que tecum in perpetuum: re-
gnat cum sancto spiritu. amen. Ad nunc
dimittis dicitur añt. Salua nos. ps.
Nunc dimittis seruū tuuz dn̄e scd̄m
uerbū tuū in pace. Quia uiderūt
oculi mei: salutare tuū. Qd̄ parasti ante
faciem omnium populorū. Lumen ad
reuelationem gentium: ⁊ gloriam plebis
tue israel. Deinde dicitur añt. Salua nos
domine uigilantes: custodi nos dormientes:
ut uigilemus cum christo: ⁊ requiescamus in
pace. Deinde dicitur oratio. Uisita q̄s. p
ut suo in loco notatum est in oct. epbie.
Hymni per totum annum dicuntur sin-
gula prout in singulis locis ad notatū ē.
In prima dominica de aduentu ad ue-
speras hymnus.
Conditor alme syderum eterna lux
credentium: christe redemptor om
nium exaudi preces supplicum. Qui
dolens interitu mortis perire seculuz sal
uasti mundum lāguidum: donās reis re
medium. Vergente mundi uespere: uti
sponsus de thalamo: egressus honesti-
sima: uirginis matris clausula. Cuius
forti potentie: genu curuantur omnia: ce-
lestia terestria: nutu fatētur subdita. Te
deprecamur agie: uenture iudex seculi: ꝯ
serua nos in tēpore: hostis a telo perfidi.
Laus honor uirtus gloria: deo pr̄i ⁊ fi-
lio: sancto simul paraclito: in seculorum
secula. amen. Ad nocturnum hymnus.
Verbum supnuz ꝓdiens a pr̄e olim
exiens: q natus orbi subuenis: cur-
su decliui tp̄ris. Illumina nūc pectora:
tuoq3 amore ꝯcrema: audito ut p̄conio
sint pulsa tandem lubrica. Iudexq3 cū
post aderis: rimari facta pectoris: reddē
uicem ꝓ additis: iustisq3 regnuz ꝓ bōis.
Non demū artemur: malis ꝓ qualitate
criminis: s3 cum beatis cōpotes: sim⁹ pen-
nes celibes. Laus ho. Ad laudes hy.
Vox clara ecce itonat: obscura que
q3 increpat: pellant emin⁹ somnia:

ab ethere chriſtus ꝓmicat. Mens iã re
ſurgat torpida:que ſorde extat ſautia:ſy-
dus refulget iam nouũ ut tollat omẽ no-
xium. En ſurſũ agnus mittit: laxare gra-
tis debitum:omẽs ꝓ indulgentia uocem
demus cũ lachrymis. Secundo ut cuz
fulſerit:mundũqz horror cinxerit:non ꝓ
reatu puniat:ſed pius nos tunc ꝓtegat.
Laus. In natiuitate dñi ad ueſpas.

Chriſte redẽptor oium:ex patre pa-
tris unice:ſolus ante principiuz na-
tus ineffabiliter. Tu lumen tu ſplendor
patris:tu ſpes perhẽnis oium:intẽde quas
fundunt preces:tui p orbez famuli. Me-
mento ſalutis auctor:qđ nrĩ quondã cor-
poris:exillibata uirgine naſcendo formã
ſumpſeris. Sic preſẽs teſtatur dies:cur-
rens p anni circulũ ꝙ ſolus a ſede pris:
mundi ſalus adueneris. Hunc celũ ter-
ra hunc mare:hũc omne quod in eis ẽ:
auctorem aduentus tui:laudat:exultans
cantico. Nos quoqz qui ſancto tuo:re-
dempti ſanguine ſum⁹:ob diem natalis
tui hymnum nouum cõcinimus. Glo-
ria tibi dñe:qui natus es de uirgine cum
pře ſancto ſpu in ſempiterna ſecula. amẽ.
In die natiuitatis ad laudes hymnus.

A Solis ort⁹ cardine: ad uſqz terre li-
mitem:chriſtũ canamus pricipem
natũ maria uirgine. Beat⁹ auctor ſecli:
ſeruile corpus induit:ut carne carnẽ libe-
rans:ne pderet quos ꝯdidit. Caſte pa-
rẽtis uiſcera:celeſtis intrat gr̃a:uẽtꝫ puel-
le baiulat:ſecreta que nõ nouerat. Do-
mus pudici pectoris:tẽplũ repẽte fit dei:
intacta neſciens uirũ uerbo ꝯcepit filiuz.
Enixa eſt puerpa:quem gabriel pdixe-
rat:quem mr̃is aluo geſtiens clauſus io-
annes ſẽſerat. Feno iacere ptulit: pſepe
non abhorruit:paruoqz lacte paſtus ẽ:
per quem nec ales eſurit. Gaudet cho-
rus celeſtium:⁊ angeli canunt deo:palã-
qꝫ fit paſtoribus:paſtor creator omniũ.
Gloria tibi domine. In epiphanie do-
mini ad ueſperas hymnus.

Hoſtis herodes impie: chriſtum ue-
nire quid times:non eripit morta-
lia:qui regna dat celeſtia. Ibant magi
qꝫ uiderant:ſtellam ſequentes preuiam.
lumen requirunt lumine:deum fatentur
munẽ. Lauacra puri gurgitis:celeſtis
agnus attigit: peccata que non detulit:
nos abluendo ſuſtulit. Nouum genus
potentie:aque rubeſcunt hydrie:uinũqꝫ
iuſſa fũdere:mutauit unda originẽ. Glo-
ria tibi domine:qui apparuiſti hodie cũ
patre ſancto ſpiritu i ſempiterna ſecula.
In quadrageſima in ferialibus diebus a
primo ſabbato quadrageſime uſqꝫ ad
ſextam feriam ante dominicam de paſſi-
one ad ueſperas hymnus.

Audi benigne cõditor: noſtras pre-
ces cum fletibus:in hoc ſacro ieiu-
nio:fuſas quadragẽario. Scrutator al-
me cordium:infirma tu ſcis uirium:ad te
reuerſis exhibe: remiſſiõis gratiã. Mul-
tum quidem peccauimus:ſed parce con-
fitentibus ad laudem tui nominis: con-
fer medellaz languidis. Sic corpus ex-
tra conteri:dona per abſtinentiam: ieiu-
net ut mens ſobria:a labe prorſus crimi-
num. Preſta beata trinitas:cõcede ſim-
plex unitas:ut fructuoſa ſint tuis:ieiunio-
rum munera. amen. Prima dominica
quadrageſime ad nocturnum hymnus.

Ex more docti miſtico:ſeruem⁹ hoc
ieiunium:deno dierũ circulo:duc-
tu quater notiſſimo. Lex ⁊ ꝓphete pri-
mitus: hoc pretulerunt poſt modũ:chri-
ſtus ſacrauit oium:rex atqꝫ factor tp̃oꝝ.
Vtamur ergo parcius: uerbis cibis et
potibus:ſõno iocis ⁊ arcius: perſtemus
i cuſtodia. Vitem⁹ aũt peſſima:que ſub-
ruunt mẽtes uagas:nullũqꝫ demus calli-
di:hoſtis locuz tyrannidi. Dicam⁹ oẽs
cernui: clamem⁹ atqꝫ ſinguli: ploremus
añ iudicem:flectam⁹ iram uĩdicẽ. Nr̃is
malis offendim⁹:tuã deꝰ clementiã:effũ-
de nobis de ſup:remiſſor indulgentiam.
Memẽto qđ ſumus tui:licet caduci plaſ-
matis:ne dẽs honorem nois:tui p̃camur
alti. Laxa malũ qđ fecim⁹:auge bonuz
qđ poſcimus:placere quo tandẽ tibi poſ-
ſim⁹ hic ppetim. Preſta beata. Ad laudes

Iam chriſte ſol iuſtitie: mẽtis dehiſ-
cant tenebre:uirtutũ ut lux redeat:

terris diē cum reparas. Dās tp̄s accep-
tabile. ⁊ penitēs cor tribue: conuertat ut
benignitas: quos longa suffert pietas.
Quidāqꝫ penitentie da ferre q̄zuis grā
dium: maiore tuo munere: quo demptio
sit criminum. Dies uenit dies tua: ī qua
reflorent oīa: letemur in hanc ut tue: per
hanc reducti grē. Te rerū uniuersitas:
clemens adoret trinitas: ⁊ nos noui per-
ueniam: nouū canamus canticuꝫ. amen.
Dn̄ica prima quadragesime ⁊ dicit die-
bus dn̄icis usqꝫ ad dn̄icam de passione.
Audi benigne conditor. Uerbum supernum ... Ures ad n̄ras: deitatis preces: dē ī
clina: pietate sola: supplicuꝫ uota:
suscipe p̄camur: famuli tui. Respice cle-
mens: solio de sancto: uultu sereno: lāpa
des illustra: lumine tuo: tenebras depel-
le: pectori n̄ro. Crimina laxa: pietate mi-
ta: ablue sordes: uincula disrumpe: parce
peccatis: releua iacentes: dextra tua. Te
sine tetro: mergimur ꝓfundo: labimur al
ta sceleris subunda: brachio tuo: traba-
mur ad clara: sydera celi. Christe lux
uera: bonitas ⁊ uita: gaudiū mundi: pie-
tas imensa: qui nos a morte: roseo salua-
sti sanguine tuo. Insere tuū petimus a-
morē: mentibꝰ n̄ris fidei retunde: lumen
eternū: caritatis auge dilectionem. Tu
nobis dona fontē lachrymarum: ieiuni-
orum fortia mistra: uitia carnis milia re-
tunde: framea tua. Procul a nobis pfi-
dus absistat: sathā a tuis uiribus ꝯfractꝰ:
sanctus assistat sp̄s a tua: sede dimissus.
Gloria dō sit eterno pr̄i: sit tibi semper ge
nitoris nate: cum quo equalis: sp̄s p cūc
ta: secula regnat. am̄. Sabbato de passi
one ad uesperas hymnus.
Uexilla regis ꝓdeunt: fulget crucis
mysterium: quo carnis cōditor sus-
pensus ē patibulo. Quo uulneratus in
sup mucrone dire lancee: ut nos lauaret
crimine manauit unda sāguine. Imple
ta sunt que ꝯcinit: dauid fidelis carmine:
dicens in natiōibus: regnauit a ligno de
us. Arbor decora ⁊ fulgida: ornata re-
gis purpura: electa digno stipite: tam sāc
ta menbra tāgere. Beata cuius brachi
is: secli pependit preciū: statera facta cor
poris: predāqꝫ tulit tartari. O crux aue
spes unica: hoc passionis tp̄re: auge piis
iustitiam: reisqꝫ dona ueniaꝫ. Te summa
deus trinitas: collaudet om̄is sp̄s: quos
per crucis mysteriū saluas: rege per scl̄a.
amē. In sabbato de passiōe ad uespas.
Pange lingua gloriosi preliū certa
minis: ⁊ super crucis trophēū: dic
triumphū nobilem: qualiter redēptor or
bis imolatus uicerit. De parentis ꝓto
plausti: fraude facta cōdolens: qn̄ pomi
noxialis mortē morsu corruit: ipse lignū
tūc notauit: dāna ligni ut solueret. Hoc
opus n̄re salutis ordo depoposcerat: mul-
tiformis ꝓditoris ars ut artem falleret: ⁊
medellā ferret: inde hostis unde leserat.
Qn̄ uenit ergo sacri plenitudo tēporis:
missus ē ab arce p̄ris natus orbis condi
tor atqꝫ uētre uirgiali caro factus ꝓdiit.
Uagit infās inter arcta ꝯditus presepi-
a: mēbra pannis iuoluta uirgo mater al-
ligat: ⁊ manus pedesqꝫ crura: stricta cin-
xit fascia. Gloria ⁊ honor deo usqꝫquo al
tissimo una patri filioqꝫ inclyto paracli-
to: cui laus ⁊ potestas per eterna secula.
Dominica de passione ad laudes.
Lustris sex qui iā pactis tempus im
plens corporis se uolente natꝰ ad
hoc passioni deditus: agnꝰ in cruce leua
tur imolandus stipite. Hic acetum fel a
rundo sputa: clauis lancea: mite corpus
pforatur: sanguis unda ꝓfluit: terra pon-
tus: astra mundus: quo lauanť flumine.
Crux fidelis īter omnes arbor una no-
bilis: nulla silua talem ꝓfert fronde flore
germine: dulce lignū dulces clauos: dul
ce pōdus sustinet. Flecte ramos arbor
alta: tensa lassa uiscera: ⁊ rigor lentescat il
le quem dedit natiuitas: ut superni mem
bra regis miti tendas stipite. Sola di-
gna tu fuisti ferre secli precium: atqꝫ por-
tum preparare nauta mundo naufrago:
quē sacer cruor punxit: fusus agni corpo
re. Gloria ⁊. Sabbato i alb ad uespas.
Ad cenam agni ꝓuidi ⁊ stollis albi
candidi: pꝰ transitum maris rubri:
christo canamꝰ principi. Cuius corpus
sanctissimū: in ara crucis torridū: cruore

eius roseo:gustando uiuim⁹ deo. P ro-
tecti pasce uespe:adeuastãte angelo:erep
ti de durissimo pharaõis iperio. I am
pasca nr̃m christus:q imolatus agn⁹ est:
sinceritatis azima:caro eius oblata est.
O uere digna hostia:p quã fracta sunt
tartara:redẽpta plebs captiuata:reddita
uite premia. C onsurgit christus tumu-
lo:uictor reddit de baratro: tyrannũ tru
dẽs uinculo:⁊ reserans paradisũ. Q ue-
sum⁹ auctor oium: in hoc pascali gaudi-
o:ab õi mortis ipetu:tuum defẽde ppl'z.
G lia tibi dñe: qui surrexisti a mortuis
cum pr̃e sancto spũ:in sẽpiterna sc̃la. am̃.

Dñica in albis ad nocturnum.

R Ex eterne dñe:rex creator omniũ:
qui eras añ secula:semp cum pr̃e fi
lius. Q ui mundi i primordio: adã plas-
masti hoiem:cui tue imagini:uultũ dedi
sti similẽ. Q uẽ diabolus dcepat: hostis
humãi generis:cui⁹ tu formaz corporis:
assumere dignat⁹ es. V t hoiem redime
res:quẽ añ iam plasmaueras:⁊ nos deo
ɔiũgeres:p carnis ɔtubernium. Q uez
editũ ex uirgine:pauescit ois aĩa: p quez
⁊ nos resurgere:deuota mẽte credimus.
Q ui nobis p baptismũ: donasti indul-
gentiã:q tenebamur uincul'ligati ɔscie.
Q ui crucẽ pp hoiem:suscipe dignat⁹ es
dedisti tuũ sãguinẽ nr̃e salutis p̃ciũ. Q ue
sum⁹ auctor. G lia. In oct. pasce ad lau.

A Urora lucis rutilat:celũ laudibus
intonat:mũdus exultans iubilat:ge
mẽs isern⁹ ululat. C ũ rex ille fortissim⁹:
mortis ɔfractis uiribus: pede ɔculcans
tartara:soluit a pena miseros. I lle qui
clausus lapide:custodit̃ sub milite:trium
phãs põpa nobili:uictor surgit de funẽ.
S olutis iaz gemitibus:⁊ iferni dolori-
b⁹:q2 surrexit dñs:resplendẽs clamat an
gelus. T ristes erãt apl'i:de nece sui dñi
quẽ pena mortis crudeli:sceui dãnarunt
ipij. S ermone blãdo angl's:pdixit mu
lieribus:i galilea dñs uidendus ẽ q̃ztoti-
us. I lle dũ pgunt ɔcite:apl'is hoc dice
re:uidentes eũ uiuere:osculantur pedes
dñi. Q uo agnito discipuli in galileam
ppere:pgunt uidere faciẽ designatã dñi.

C laro pascali gaudio:sol mundo nitet
radio:cum christũ iam apostoli:uisu cer
nunt corporeo. O stensa sibi uulnera:in
christi carne fulgida : resurrexisse dñm:
uoce fatẽtur publica. R ex christe clem̃
tissime:tu corda nr̃a posside:ut tibi laudẽs
debitas:reddam⁹ õi tpre. Q uesum⁹ auc
tor. G loria tibi domine. In uigilia as-
censionis ad uesperas hymnus.

I Esu nostra redemptio:amor ⁊ desi
derium:deus creator omnium:hõ
in fine temporum. Q ue te uicit clemen-
tia:ut ferres nostra crimina:crudelẽ mor
tem patiẽs:ut nos a morte tolleres. I n
ferni claustra penetrans: tuos captiuos
redimens:uictor triũpho nobili:ad dex-
teram pr̃is residens. I psa te cogat pie-
tas ut mala nr̃a superes : pcendo ⁊ uoti
cõpotes:nos tuo uultu saties. T u esto
nr̃m gaudium:q es futurus p̃miũ: sit nr̃a
in te gloria:per cuncta semper secula. am̃.

Ad nocturnum hymnus.

E Terne rex altissime: redẽptor ⁊ fide
lium:quo mors soluta depit:datur
triumphus gr̃e. S candẽs tribunal dex
tere:patris potestas oium:collata iesu ce
litus:que non erat humanitus. U t tria
rerum machina celestium terrestrium:et
infernorum condita : flectant genu iam
subdita. T remunt uidentes angeli:uer
sa uice mortaliũ:culpat caro:purgat caro:
regnat ds dei caro. T u esto nr̃m gaudi
um:manens olympo p̃ditũ:mũdi regis
q fabricã:mũdana uincẽs gaudia. H ic
te p̃cantes quesum⁹:ignosce culpis õib⁹:
⁊ corda sursũ subleua:ad te superna gr̃a.
V t cũ repente ceperis:clarere nube iu-
dicis:penas repellas debitas:reddas co
ronas pditas. G lia tibi dñe: qui scãdis
supra sydera:cum patre sancto spiritu in
sempiterna secula. amen. Ad uesperas
in pentecoste hymnus.

V Eni creator spiritus:mentes tuorũ
uisita imple superna gratia:que tu
creasti pectora. Q ui paraclitus diceris:
donuz dei altissimi:fons uiuus ignis:ca-
ritas:⁊ spiritalis ũctio. T u septiformis
mũere:dextre dei tu digit⁹:tu rite ,pmisso

patris ſermone ditans guttura. Accen
de lumen ſenſibus:infunde amorẽ cordi
bus:infirma nr̃i corporis:uirtute firmãs
perdeti. Hoſtez repellas longius pacẽ
qꝫ dones ꝓtinus: ductoꝛ ſic te preuio:ui
temus om̃e noxium. Per te ſciam⁹ da
p̄rem noſcamus atqꝫ filiũ:te utriuſqꝫ ſpi
ritum credamus om̃i tempoꝛe. Gloria
patri. Ad nocturnum hymnus.

IAm chriſtus aſtra aſcẽderat regreſ
ſus unde uenerat: ꝓmiſſũ p̄ris mu
nere ſanctum daturus ſp̄m. Solennis
urgebat dies:quo miſtico ſeptemplici oꝛ
bis uolutus ſpecies:ſignat beata tempo
ra. Dum hora cunctis tertia:repẽte mũ
dus intonat:oꝛantibus ap̄lis:deuzueniſ
ſe nuntiat. De p̄ris ergo lumine: decoꝛ⁹
ignis almus eſt:qui fida chriſti pectoꝛa:
caloꝛe uerbi cõpleat. Impleta gaudẽt
uiſcera:afflata ſacto ſp̄u:uoces diuerſas
intonant:fantur dei magnalia. Ex om̃i
gente cogniti:grecis latinis barbaris:cũ
ctiſqꝫ admirantibus: linguis loquuntur
omnibus. Iudea tunc incredula:ueſa
na toruo ſp̄u:ructare muſti crapulam: a
lumnos chriſti concrepat. Sed ſignis
⁊ uirtutibus occurrit ⁊ docet petrus: fal
ſa ꝓfari perfidos ioele teſte cõpꝛobans.
Gloria patri dñ̃o:natoqꝫ qui a mortuiſ
ſurrexit ac paclito:in ſeculoꝝ ſecula. am̃.
Ad laudes.

BEata nobis gaudia:an
ni reduxit oꝛbita:cum ſp̄s paracli
tus: effulſit in diſcipulos. Ignis uibrã
te lumine: lingue figuram detulit:uerbis
ut eſſent pꝛoflui:⁊ caritate feruidi. Lin
guis loquuntur oĩum:turbe pauent gen
tilium:muſto madere ↄ̄putant:quos ſpi
ritus repleuerat. Patrata ſũt hec miſti
ce:paſce peracto tempoꝛe:ſacro dierum
munere: quo lege fit remiſſio. Te nunc
d̄s piiſſime:uultu p̄camur cernuo : illap
ſa nobis celitus:largire dona ſp̄s. Du
dum ſacrata pectoꝛa:tua repleſti gratia:
dimitte nunc peccamina:⁊ da quieta tẽ
poꝛa. Gloria patri dñ̃o. In feſto ſãcte
trinitatis ad ueſperas hymnus.

O Pater ſancte mitis atqꝫ pie:o ieſu
chriſte fili uenerande: paclitequ ſpi
ritus ⁊ alme deus eterne. Trinitas ſãc
ta:unitaſqꝫ una:diuinitas uera: bonitas
immenſa:lux angeloꝛuz ſalus oꝛphano
rum: ſpeſqꝫ cunctoꝛum. Seruiunt tibi
cuncta quod creaſti:te tue cuncte laudãt
creature:nos quoqꝫ tibi pſallim⁹ ↄ̄uoti:
tu nos exaudi. Glia tibi d̄s trin⁹ ⁊ un⁹:
magn⁹ ⁊ eternus te decet hymn⁹: honoꝛ
⁊ d̄c⁹ ſit tr̄itati nũc ⁊ i euũ. am̃. ad noct.

ADeſto ſancta trinitas:par ſplẽdoꝛ
una deitas:qui extat rex om̃ium ſi
ne fine principium. Te celoꝛum militia
laudat adoꝛat predicat: trinuſqꝫ ꝑmanẽ
tia benedicat per ſecula. Aſſum⁹ ⁊ nos
cernui te adoꝛantes famuli:uotaqꝫ p̄ces
ſupplicum: hymnum iunge celeſtibus.
Vnum te lumen credim⁹:q̄ ⁊ tibi idez
colimus alpha ⁊ o quẽ dicim⁹:te laudat
omnis ſpiritus. Laus patri ſit igenito:
laus eius unigenito:laus ſit ſpiritui ſanc
to:trino deo ⁊ ſimplici. amẽ. ad laudes.

VEneranda trinitas:laudanda ual
d̄ benigna:gloꝛiaqꝫ digna noſtras
exaudi preces:quibus tibi canim⁹ hym
num. Te inuocamus atqꝫ adoꝛamus:
teqꝫ laudamus trinitas beata: tu nobis
dona ſcelerum cunctoꝛum remiſſionez.
Vt ualeamus mentibus deuotis agẽ
digna quoqꝫ tibi laud̄s die ac nocte ho
minis ⁊ momentis ſẽper dicentes. Glo
ria ingens ſine fine manens ſit trinitati ſũ
mi:deitati cuncta per ſecula uoce ſimul
una cuncti dicamus. am̃. ad ueſpas hy.

PAnge lingua glorioſi coꝛpoꝛis my
ſterium:ſanguiniſqꝫ precioſi: quez
in mundi precium:fructus uentris gene
roſi: rex effudit gentium. Nobis datus
nobis natus: ex in tacta uirgine ⁊ i mun
do conuerſatus ſparſo uerbi ſemine: ſui
moꝛas incolat⁹:miro clauſit oꝛdĩe. In
ſupꝛeme nocte cene recumbans cũ fr̃ib⁹:
obſeruata lege plene cibis i legalibus:ci
bũ turbe duodene:ſe dat ſuis manibus.
Verbũ caro panẽ uez:uerbo carnẽ effi
cit:fitqꝫ ſanguis chriſti merum:⁊ ſi ſẽſus
deficit:ad firmandum coꝛ ſincerum ſola
fides ſufficit. Tantum ergo ſacramen
tum : ueneremur cernui : et antiquum

documētū nouo cedat ritui:prestet fides
supplementū sensuuz defectui. Genito-
ri genitoqꝫ laus ⁊ iubilatio:salus honor
uirt⁹ quoqꝫ sit ⁊ benedictio:ꝓcedenti ab
utroqꝫ compar sit laudatio. In festo cor
poris christi ad matutinum hymnus.

Sacris solēnis iuncta sint gaudia:⁊
ex precordijs sonent preconia:rece
dāt uetera noua sint oīa: corda uoces
⁊ opa. Noctis recolit cena nouissima:
qua christus creditur agnum ⁊ azima:d
disse fratrib⁹ iuxta legitima priscis idul-
ta patribus. Post agnū tipicum exple-
tis epulis:corpus dn̄icum datū discipu
lis:sic totum omnibus:ꝙ totū singulis
eius fatemur manibus. Dedit fragilib⁹
corporis ferculū:dedit ⁊ tristib⁹ sanguis
poculum:dicens accipite ꝙ trado uascu
lum:oēs ex eo bibite. Sic sacrificiuz
istud instituit:cuius officium cōmitti uo-
luit:solis presbyteris qbus sic congruit:
ut sumant ⁊ dent ceteris. Panis angeli
cus fit panis hoīum:dat panis celicus fi
guris terminū: o res mirabilis mādu cat
dn̄m:paup seruus ⁊ humilis. Te trina
deitas unaqꝫ poscimus:sic nos uisitas si
cut te colimus:p tuas semitas duc nos
quo tendimus:ad lucē quā inhabitas.
amen. Ad laudes hymnus.

Verbum supernum ꝓdiens:nec pa-
tris linquens dexterā ad opus suū
exiens uenit ad uite uesperā. In morte
a discipulo suis tradendus emulis:pri⁹ i
uite ferculo:se tradidit discipulis. Qui-
bus sub bina spē carnem dedit ⁊ sangui-
nē:ut duplici sba totum cibaret hominē.
Se nascens dedit sociū: conuescens in
edulium:se moriens in preciū: se regnās
dat in premiuz. O salutaris hostia:que
celi pandis hostiū:bella premunt hosti-
lia:da robur fer auxilium. Vni trinoqꝫ
dn̄o sit sēpiterna gloria:q uitam sine ter-
mino: nobis donet in patriaz.amen. In
conuersione sancti pauli ad uespas hy.

Doctor egregie paule mores instrue:
⁊ mente polū nos trāsferre satage:
donec perfectū largiat pleni⁹: euacuato
ꝙ ex parte gerimus. Sit trinitati sempit

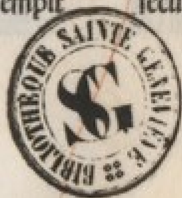
na gloria:honor potestas atqꝫ iubilatio
in unitate cui manet imperium:ex tunc ⁊
modo per eterna secula.amen. In festi
uitatibus beate marie ad uesperas hy.

Ave maris stella dei mater alma at
qꝫ semp uirgo felix celi porta. Su
mens illud aue: gabrielis ore: fūda nos
in pace:mutans eue nomen. Solue ui-
cla reis ꝓfer lumen cecis mala nr̄a pelle
bona cuncta posce. Monstra te esse ma
trem sumat p te preces qui ꝓ nobis nat⁹
tulit esse tuus. Virgo singularis:int om
nes mitis: nos culpis solutos:mitte s fac
⁊ castos. Vitam presta puraz iter para
tutum:ut uidentes iesū : semper collecte
mur. Sit laus deo prī:sūmo christo de
cus:spiritui sancto:tribus honor unus.
amen. Ad nocturnum hymnus.

Quem terra pont⁹ ethera colūt ado
rant predicant:trinam regentē ma
chinam:claustrū marie baiulat. Cui lu
na sol ⁊ oīa:deseruiunt per tp̄ra:perfu-
sa celi gratia: gestant puelle uiscera. Be
ata mater munere:cuius supern⁹ artifex:
mundum pugillo continens:uentris sub
archa clausus ē. Beata celi nūtio: fecū-
da sancto spū:desideratus gentibus cu⁹
per aluum fusus ē. Gloria tibi dn̄e : qui
natus es de uirgine:cum prē sancto spū:
in sempiterna secula.am̄. Ad laudes hy.

O Gloriosa dn̄a:excelsa supra sydra:
qui te creauit ꝓuide:lactasti sacro u-
bere. Qđ eua tristis abstulit: tu reddis
almo germine: intrēt ut astra flebiles ce-
li fenestra facta es. Tu regis alti ianua:
⁊ porta lucis fulgida:uitā datam p uirgi-
nē:gentes redempte plaudite. G lia tibi
domine. In cathedra sancti petri ad ue
speras hymnus.

Quodcunqꝫ uinclis super terram
strinxerit:erit in astris religatū for-
tis: ⁊ qđ resoluit in terris arbitrio erit so-
lutū sup celi radium:in fine mūdi iudex
erit seculi. Gloria deo per immensa se-
cula:sit tibi nate decus ⁊ imperium : ho-
nor potestas sanctoqꝫ spiritui:sit trinita-
ti salus indiuidua:per infinita seculoruz
secula.amen. Ad laudes hymnus.

IAm bone pastor petre clemēs acci
pe uota precantum: ⁊ peccati uicu
la dissolue: tibi potestate tradita: qua cūc
tis celum uerbo claudis: aperis. Sit tri
nitati sempiterna gloria: honor potestas
atqꝫ iubilatio: in unitate cui manet impe
rium: ex tūc ⁊ modo p eterna secula. amē.

In festo sācti io. baptiste ad uespas hy.

UT queāt lapsis resonare fibris: mi
ra gestorum famuli tuorum: solue
polluti labij reatum: sancte ioānes. Nū
cius celso ueniens olympo: te patri ma
gnum fore nasciturum: nomen ⁊ uite seri
em gerende: ordine promit. Ille promi
si dubius superni: perdidit prompte mo
dulos loquele: sed reformasti genitus p
ente: organa uocis. Ventris obtruso re
cubans cubili: senseras regem thalamo
manentem: huic parēs nati: meritis uter
qꝫ: abdita pādit. Gloria patri geniteqꝫ
proli: ⁊ tibi compar utriusqꝫ semper: spiri
tus alme deus unus: omni tempor̄ secli.
amen. Ad nocturnum hymnus.

ANtra deserti: teneris sub annis ciui
um turmas fugiens petisti: ne leui
saltem maculare uitam famine posses.
Prebuit hirtum tegimen camellus: ar
tubus sacris strophium bidentes: cui la
tex haustum: sociata pastum mella locu
stis. Ceteri tantum cecinere uatum: cor
de presago: iubar ad futurum: tu quidē
mundi scelus auferentem: īdice prodis.
Non fuit uasti spatium per orbis: sanc
tior quisqꝫ genit⁹ ioanne: qui nefas secli
meruit lauantem: tīgere lymphis. Glo
patri geniteqꝫ. Ad laudes hymnus.

O Nimis felix meritiqꝫ celsi: nesciens
labem niuei pudoris: ꝑpotēs mar
tyr heremiqꝫ cultor maxime uatū. Ser
ta terdenis alios coronāt: aucta cremē
tis duplicata quosdam: trina centeno cu
mulata fructu te sacer ornant. Hinc po
tens nostri meritis opimis: pectoris du
ros lapides repelle asper planans iter:
⁊ reflexos dirige calles. Ut pius mūdi
sator ⁊ redēptor mentibus pulsa liuione
puris: rite dignet̄ ueniēs sacratos ponere
gressus. Laudibus ciues celebrant su
perni: te deus simplex paritqꝫ trine sup
plices at nos ueniā precamur: parce re
demptis. amen. In uigilia apostolorū
petri ⁊ pauli ad uesperas hymnus.

AUrea luce ⁊ decor̄ roseo: lux lucis
om̄e perfudisti seclm: decorās celos
inclyto martyrio: hac sacra die: que dat
reis ueniam. Ianitor celi doctor orbis
pariter iudices secli: uera mundi lumina
per crucem alter: alter ense triumphans:
uite senatum laureati possident. Sit tri
nitati sempiterna gloria: honor potestas
atqꝫ iubilatio: in unitate cui manet impe
rium: ex tunc ⁊ modo per eterna secula.
amen. Ad laudes hymnus.

IAm bone pastor petre clemens ac
cipe uota precantum: ⁊ peccati uin
cula resolue: tibi potestate tradita: qua
cunctis celum uerbo claudis aperis. In
cōmemoratione sācti pauli ut suprā.

DOctor egregie paule mores instrue
⁊ mente polum nos transferre sata
ge: donec perfectū largiatur plen⁹: eua
cuato q̄ ex parte gerimus. Sit trinitati
sempiterna gloria: honor potestas atqꝫ
iubilatio. in unitate cui manet imperiū:
ex tunc ⁊ modo per eterna secula. amē.

In festo sācte marie magdalene ad ue
speras ⁊ nocturnum hymnus.

NArdi maria pistici: sumpsit libram
mox optimi: ūxit beatos domini:
pedes rigando lachrymis. Honor de
cus imperium: sit trinitati unice: patri na
to paraclito: per infinita secula. amen.
Ad laudes hymnus.

HUius obtentu deus alme nostris:
parce iam culpis uitia remittens:
quo tibi puri resonemus almum pecto
ris hymnum. Glia pr̄i geniteqꝫ ꝓli: ⁊ ti
bi cōpar utriusqꝫ semp: sp̄s alme deus u
n⁹ oī: tp̄re secli. amē. In uincul' sācti petri
ad uespas ⁊ nocturnum hymnus.

PEtr⁹ beat⁹: cathenarū laqueos: chri
sto iubēte rupit mirabilr: custos o
uilis ⁊ doctor eccle: pastorqꝫ gregis ꝯser
uator ouiū: arcēs luporū truculētā rabiē.
Gloria deo p imēsa scl'a: sit tibi nate dec⁹
⁊ ipiū: honor ptas scōqꝫ spui: sit trinitati

salus idiuidua per infinita seculoꝝ secu-
la. amen. **Ad laudes hymnus.**
IAm bone pastor.

In festo sancti michaelis archangeli ad uesperas ⁊ ad nocturnum hymnus.

TIbi criste splendor prīs uita uirtus
cordiū: in cōspectu angeloꝝ uotis
uoce psallim⁹: alternantes ꝯcrepādo me-
los dam⁹ uocibus. Collaudem⁹ uene-
rātes: ōes celi milites: sꝫ precipue prima-
tem celestis exercit⁹: michaelē in uirtute
cōterentē zabulon. Quo custode ꝑcul
pelle rex christe piissime: om̄e nefas ini-
ci mundo corde ⁊ corpore: padiso redde
tuo: nos sola clemētia. Gliā prī melodis
psonem⁹ uocibus: gl̄am christo canam⁹:
gliam paclito: q ds trinus ⁊ unus extat
añ scl'a. amen. **Ad laudes hymnus.**

CHriste sanctoꝝ dec⁹ angeloruꝫ: rec-
tor humani generis ⁊ auctor: nob
eternū tribue benign⁹ scādere celū. An-
gelū pacis michael ad istā: celitus mitte
rogitem⁹ aulam: nob ut crebro ueniēte.
crescāt ꝓspera cuncta. Anglis fortis ga-
briel ut hostē: pellat antiquuꝫ uolitet ab
alto: sepius tēplum ueniēs ad istud uisẽ-
nēm. Angelū nob mediculꝫ salutis: mit-
te de celis raphael ut omnes: sanet egro-
tos: pariterqꝫ nostros dirigat act⁹. Hic
dei nostri genitrix maria: totus ⁊ nobis
chorus angeloꝝ: semper assistat simul ⁊
beata contio tota. Prestet hoc nobis
deitas beata: patris ac nati pariterqꝫ sāc-
ti: spiritus cui⁹ roboat in omī gloria mun-
di. amen. **In uigilia omnium sanctorū ad uesperas ⁊ ad nocturnum hymnus.**

CHriste redēptor omnium cōserua
tuos famulos: beate semp uirginis
placatus sanctis precibus. Beata quo-
qꝫ agmina: celestium spirituum: preteri-
ta presentia: futura mala pellite. Vates
eterni iudicis apostoliqꝫ dn̄i suppliciter
exposcim⁹: saluari uestris precib⁹. Mar-
tyres dei inclyti confessoresqꝫ lucidi: ue-
stris orationibus nos ferte in celestibus.
Chorus sanctarū uirginum: monacho-
rūqꝫ omnium: simul cum sāctis omnib⁹:
consortes christi facite. Gentēꝫ auferte
perfidā credentium de finibus: ut christo
laudes dbitas psoluam⁹ alacriter. Glo-
ria patri igenito eiusqꝫ unigenito una cū
sancto spu: in sempiterna secula. amen.
Ad laudes hymnus.

IEsu saluator seculi: redēptis ope sb-
ueni: ⁊ pia dei genitrix: salutem po-
sce miseris. Cetus om̄s angelici: patri-
archarum cunei: ⁊ prophetarum merita
nobis precētur ueniam. Baptista chri-
sti preuius: ⁊ clauiger ethereus cum cete-
ris apostolis: nos soluāt nexu criminis.
Chorus sacratus martyrum: confessio
sacerdotum: ⁊ uirginalis castitas nos a
peccatis abluant. Monachorum suffra-
gia: omnesqꝫ ciues celici: annuant uotis
supplicū: ⁊ uite poscant premiū. Laus
honor uirtus gloria: do patri ⁊ filio una
cum sancto spiritu: in sempiterna secula.
amen. **In natiuitatibus apostolorū ad uesperas ⁊ nocturnum hymnus.**

EXultet celum laudibus: resultet ter-
ra gaudijs: apostolorum gloriam:
sacra canunt solennia. Vos secli iusti iu-
dices: ⁊ uera mundi lumina: uotis preca-
mur cordium: audite preces supplicum.
Qui celum uerbo clauditis: serasqꝫ ei⁹
soluitis: nos a peccatis omnibus soluite
iussu quesumus. Quorum precepto sb-
ditur: salus ⁊ langor omnium: sanate e-
gros moribus: nos reddentes uirtutib⁹.
Vt cum iudex aduenerit: christus in fi-
nem seculi: nos sempiterni gaudij faciat
esse compotes. Deo patri sit gloria.
Ad laudes hymnus.

ETerna christi munera apostolorū
gloria: laudes canentes debitas le-
tis canamus mentibus. Ecclesiarum
principes: belli triumphales duces: cele-
stis aule milites: ⁊ uera mundi lumina.
Deuota sanctorum fides: inuicta spes
credentium: perfecta christi caritas: mū-
di triumphat principem. In his pater-
na gloria: in his uoluntas spiritus: exul-
tat in his filius: celum repletur gaudio.
Te nunc redemptor quesumus: ut ip-
sorum consortio: iungas precātes seruu-
los in sempiterna secula. amen.

In natiuitate unius martyris ad uesperas ⁊ nocturnum hymnus.

DEus tuoꝝ militum: ſors ⁊ corona
premium: laudes canentes marty
ris: abſolue nexū criminis. Hic nempe
mundi gaudia: ⁊ blandimenta noxia: ca
duca rite deputans: peruenit ad celeſtia.
Penas cucurrit fortiter: ⁊ ſuſtulit uirili
ter: ꝓ te effundēs ſanguinē: eterna dona
poſſidet. Ob hoc p̄catu ſupplici: te poſ
cimus piiſſime: in hoc triumpho marty
ris: dimitte noxā ſeruulis. Laus et pen
nis gloria: deo p̄ri ⁊ filio: ſancto ſimul pa
clito: i ſēpiterna ſcl'a. am̄. **Ad laudes hy.**

MArtyr dei qui unicū: p̄ris ſequēdo
filiū: uictis triūphās hoſtibus: uic
tor fruens celeſtibus. Tui precatus mu
nere: nr̄m reatū dilue: arcens mali ꝯtagi
um: uite remouēs tedium. Soluta ſunt
iā uincula: tui ſacrati corporis: nos ſolue
uinclis: ſeculi amore: fili dei. Deo p̄ri.

In natiuitate plurimorum martyruꝫ ad uesperas hymnus.

SAnctoꝝ meritis i clyta gaudia: pā
gamus ſocij geſtaqꝫ fortia: nā gliſcit ani
mus: ꝓmere cantibus: uictorum genus
optimū. Hi ſunt quos retinēs mūdus i
horruit: ipſū nā ſterili: flore ꝑ ariduꝫ ſpre
uere penitus: teqꝫ ſecuti ſunt: rex chriſte
bone celitus. Hi ꝓ te furias atqꝫ feroci
a: calcarūt hōium ſeuaqꝫ uerbera: ceſſit
his lacerans fortiter ungula: nec carpſit
penetralia. Ceduntˀ gladijs more bidē
tium: nō murmur reſonat: non querimo
nia:: ſed corde tacito mēs bene cōſcia: cō
ſeruat patientiā. Que uox: que poterit
lingua retexere: que tu martyribus: mu
nera preparas: rubri nā fluido ſanguine
laureis ditantˀ bene fulgidis. Te ſūma
deitas unaqꝫ poſcimꝰ: ut culpas abluas:
noxia ſūtrahas: des pacē famul: nos quo
qꝫ gl'a: ꝑ cūcta tibi ſcl'a. amē. **ad noct. hy.**

ETerna chriſti munera: ⁊ martyruꝫ
uictorias: laudes canentes d̄bitas
letis canamus mētibꝰ. Terrore uicto ſe
culi, penisqꝫ ſpretis corporis: mortis ſa
cre cōpendio: uitam beatam poſſident.
Traduntˀ igni martyres: ⁊ beſtiaꝝ den
tibus: armata ſeuit ungulis: tortoris iſa
ni manꝰ. Nudata pendēt uiſcera: ſāguiſ
ſacratus funditˀ: ſed ꝑmanent imobiles:
uite perennis gl'a. Te nunc redemptor
queſumꝰ: ut martyꝝ ꝯſortio: iungas pre
cantes ſeruulos: in ſempiterna ſecula. a
men. **Ad laudes hymnus.**

REx glorioſe martyꝝ: corona confi
tentium: qui reſpuētes terrena: per
ducis ad celeſtia. Aurē benignā ꝓtinꝰ:
appone noſtris uocibus: trophea ſacra
pangimꝰ: ignoſce qd̄ delinquimus. Tu
uicis i martyribus: ꝑcendo confeſſoribꝰ:
tu uince nr̄a crimina: donando in dulgē
tiam. Deo p̄ri ſit gloria. **In natiuitate unius confeſſoris. ad uesperas hymnꝰ.**

ISte cōfeſſor dn̄i ſacratꝰ: feſta plebs
cuius celebrat per orbem: hodie
letus meruit ſecreta ſcandere celi. Qui
pius prudens humilis pudicus: ſobrius
caſtus fuit ⁊ qetus: uita dum preſens ue
getauit eius corporis artꝰ. Ad ſacrū cu
ius tumulum frequēter: mēbra languen
tum: mō ſanitati: quolibet morbo: fuerit
grauata: reſtituuntˀ. Vnde nunc nr̄ cho
rus i honore: ipſius hymnuꝫ canit hunc
libenter: ut pijs eius meritis iuuemur ōe
peuum. Sit ſalus illi decus atqꝫ uirtus
q ſupra celi reſidens cacumen totꝰ mun
di machinā gubernans: trinus ⁊ unus.
amen. **Ad laudes hymnus.**

IEſu redēptor ōium: ꝑpes corona ꝓ
ſulum: i hac die clemētius noſtris
faueto precibus. Tui ſacri q̄ꝫ nois: con
feſſor almus claruit: huiꝰ celebrat annua
deuota plebs ſolēnia. Qui rite mundi
gaudia: huius caduca reſpuens: cum an
gelis celeſtibus: letus potitˀ p̄mijs. Hu
ius benigne annue: nobis ſequi ueſtigia:
huius precatu ſeruulis: dimitte noxā cri
minis. Sit chriſte rex piiſſime tibi pa
triqꝫ gloria: cum ſpiritu paraclito: ⁊ nūc
⁊ in perpetuum. amen. **In cōfeſſoribus non pōtificibus hymnus ad laudes.**

IEſu corona celſior: ⁊ ueritas ſubli
mior: qui confitēti ſeruulo: reddis
ꝑēne premium. Da ſupplicātī cetui op
tētu huius optimi: remiſſionem criminū

rumpendo nexum uinculi. Anni recur-
so tempore: dies illuxit lumine: quo sanc
t⁹ hic de corpore: polū migrauit ꝑpotēs.
Hic uana terre gaudia: ⁊ lutulenta pre
dia: polluta sorde deputās: ouans tenet
celestia. Te christe rex piissime: hic cō-
fitendo iugiter: calcauit hostem fortiter:
superbum ac satellitem. Virtutum actu
⁊ fide: confessionis ordine: ieiuna mēbra
deferēs: dapes supernas obtinet. Pro-
inde te piissime: precamur omnes suppli
ces: ut huius almi grā: nobis remittas d-
bita. Glia tibi domine: glia unigenito:
una cum sācto spū: in sēpiterna scla. amē.

In nati. uirginū ad uesp. ⁊ ad laudes hy⁹.

IEsu corōa uirginū: quē mr̄ illa cōce
pit: que sola uirgo pepit: hec uota
clemēs accipe. Qui pascis inter: lilia sep
tus choreis uirginū: sponsus decor⁹ glo-
ria: sponsisq; reddens premia. Quocū-
q; pergis uirgies: sequunt̄ atq; laudib⁹:
post te canentes cursitāt: hymnosq; dul-
ces personant. Te deprecamur largi⁹:
nostris ad auge sensibus: nescire ꝓrius
omnia corruptiōis uulnera. Laus ho-
nor uirt⁹ gloria: deo pr̄i ⁊ filio: sācto sim̄l
paraclito: in sempiterna secula. amē. Ad
nocturnum hymnus.

VIrginis ꝓles opiferq; matris: uir-
go quē gessit: peperitq; uirgo: uir-
ginis festum: canimus trophēum accipe
uotū. Hec tua uirgo duplici beata: sor-
te dū gessit fragilem domare: corporis se
xum: domuit cruentū: corpoī secli. Vn-
de nec mortē: nec amica mortis: seua pe
narum genera pauescens: sanguine fuso
meruit sacratum scandere celum. Hui⁹
obtentu ds̄ alme nostris: pce iam culpis
uicia remittens: quo tibi puri resonem⁹
almum pectoris hymnum. Glia pr̄i ge
nitoq; ꝓli: ⁊ tibi cōpar utriusq; semp: spi-
ritus alme de⁹ unus om̄i: tp̄e seculi. amē.

In dedicatione ecclesie uel altaris ⁊ an-
niuersario eorūdē ad uespas ⁊ noct. hy⁹.

VRbs beata ierusalē dicta pacis ui-
sio: que ɔstruit̄ i cel: uiuis ex lapidi
bus: ⁊ angelis coornata: ut spōsata comi
te. Noua ueniens de celo: nuptiali tha-
lamo: preparata ut sponsata: copuletur
dño: platee ⁊ muri ei⁹: ex auro purissimo.
Porte nitent margaritis: abditis paten
tibus: ⁊ uirtute meritoꝝ illuc introducit̄:
om̄is qui ob christi nomen: hic in mūdo
premitur. Tunsionibus pressuris: expol
liti lapides: suis coaptant̄ locis: per ma-
num artificis: disponunt̄ ꝑmāsuri sacris
edificijs. Glia ⁊ honor deo: usq;quo al
tissimo: una patri filioq; inclyto paclito
cui laus est ⁊ potestas: per immensa secu
la. amen. Ad laudes hymnus.

ANgularis fundamētum: lapis chri
stus missus est: qui compage parie
tis in utroq; nectit̄: quem sion sācta susce
pit: in quo credens ꝑmanet. Omnis il-
la deo sacra: ⁊ dilecta ciuitas plena mo-
dulis in laude: ⁊ canore iubilo: trinū de-
um unumq;: cum fauore predicat. Hoc
in templo summe ds̄ exoratus adueni: ⁊
clementi bonitate precū uota suscipe: lar
gam bn̄dictionē hic infūde iugiter. Hic
ꝓmereantur om̄s petita acquirere: ⁊ ad-
epta possidere cū sanctis perenniter: para-
disum introire trāslati in requiē. Gloria
⁊ honor deo: usq; quo altissimo: una pr̄i
filioq; inclyto paclito: cui laus est ⁊ po-
testas ꝑ immensa secula. amen.

Christi noie inuocato ac eius pie genitri
cis: ordo breuiarij: iuxta ritum romane
curie incipit.
In primo sabbato aduentus ad uespe
ras capitulum.
Fratres scientes q2 hora est iaz nos
de somno surgere: nunc autem pro
pior est nr̃a salus quã cũ credidimus. ℞.
Deo grãs. Et in fine oium capitulorum
totius anni eo modo. hymnus Conditor
alme. ℣. Rorate celi de sup: τ nubes pluant
iustum. ℞. Aperiatur terra: τ germiet saluato
rem. Ad mag. añt. Ecce nomen dñi uenit ð
longinquo: τ claritas eius replet orbem terra
rum. oratio.
Excita q̃s dñe potẽtiam tuam τ ue
ni: ut ab imminentibus peccatorũ
nostrorum piculis te mereamur ꝓtegen
te eripi: te liberante saluari. Qui uiuis τ
Ab isto die usq3 ad octauã pentecostes
de aplis nec de sanctis quoruz specialis
mentio fit in ꝓprijs ecclesijs: neq3 de pa
ce ulla fit cõmemoratio nec in festiuitati
bus sancte crucis: angeloꝝ τ festoruz du
plicium: nec infra octauas earum.
De officio completorij τ prime ac psal
mis nocturnis τ diurnis: tam dñice q3
ferie: quere in psalmista post oct. epipha
nie. Dñica prima de aduentu. ad matu.
inuitat. Regem uenturum dñm: uenite adore
mus. ps. Uenite. hym. Uerbum supnum.
In primo nocturno añt. Ueniet ecce rex
excelsus cũ potestate magna ad saluandas gẽ
tes allã. ps. Beatus uir. cum reliquis ut i
psal. añt. Confortate man⁹ dissolutas: ꝯforta
mini: dicite. ecce deus ueniet: τ saluabit nos al
leluia. ps. Dñe deus me⁹. cuz reliquis añt.
Gaudete oẽs τ letamini: ecce q2 ueniet dñs ul
tionis adducet retributionem: ipse ueniet τ sal
uabit nos. ps. Saluuz me fac. cum reliqs.
℣. Ex sion: spes decoris eius. ℞. Deus nr̃:
manifeste ueniet. Pater nr̃ secreto. ℣. Et ne
nos. ℞. Sed libera. Absolutio.
Exaudi dñe iesu christe preces ser
uorum tuoꝝ τ miserei nobis: q cũ
pr̃e τ spiritu sancto uiuis τ regnas i scl'a
seculorum. ℞. Amen. sequitur. Jube don
ne benedicere. benedictio. Benedictione
petua: benedicat nos pater eternus. ℞. Am̃.
Hac nocte ponitur ysaias ꝓpheta: τ us3
ad natiuitatem dñi taz in dñicali q3 in fe
riali officio legitur. Et sciendum q̃ p
totum annũ preterq3 in triduo ante pas
cha: τ in lectionibus defunctoꝝ: i fine cu
iuslibet lectionis dicit lector. Tu autẽ dñe
miserere nostri. ℞. Deo grãs. Lectio. j.
Uisio ysaie filii amos quaz uidit sup
iudam τ irlm. In diebus ozie ioa
than agazar τ ezechie reguz iuda. Audi
te celi τ auribus pcipe terra: qm̃ dñs lo
cutus est. Filios enutriui τ exaltaui. Ipi
autem spreuerũt me. Cognouit bos pos
sessorem suũ: τ asinus presepe dñi sui: isrl'
autem non cognouit me: ppl's me⁹ non i
tellexit. Uhe gẽti peccatrici: populo gra
ui iniquitate. Semini neq3: filijs scelera
tis. Dereliquerunt dñm: blasphemaue
runt sanctuz israel: abalienati sunt retror
sum. Super quo pcutiam uos ultra. Ad
dentes preuaricationem: ℞. Aspitiens a
longe ecce uideo dei potentiam uenĩetem: τ ne
bulam totam terrã tegentem: Ite obuiaz ei di
cite. Nuncia nobis si tu es ipse: qui regnatur⁹
es in pp'lo israel. ℣. Quiq3 terrigene τ filij ho
minum: sil'in unum diues τ pauper. repetitio
Ite. et dĩ usq3. Nũcia. ℣. Qui regis israel iten
de: qui deducis uelut ouẽm ioseph. repetitio
Nũcia. τ dĩ usq3. Qui regnaturus. ℣. Tol
lite portas principes urãs: τ eleuamini porte
eternales: τ introibit. repetitio. Qui regnatu
rus. ℣. Gloria patri. postea reiteratur. As
piciens a longe. Jube dõne. bñdi. Unigeni
tus dei filius nos benedicere τ adiuuare digne
tur. ℞. Amen Lectio secunda.
Omne caput languidum τ oẽne cor
merens a planta pedis usq3 ad uer
ticem: non est in eo sanitas. Uulnus τ li
uor τ plaga tumens: nõ ẽ circũligata nec
curata medicamine: neq3 feta oleo. Ter
ra uestra deserta: ciuitates uestre succẽse
sunt igni. Regionem uestram corã uobis
alieni deuorant. Et desolabitur sicut i ua
stitate hostili: τ derelinquetur filia siõ: ut
umbraculum in uinea. Et sicut tuguriuz
in cucumerario: τ sicut ciuitas que uasta
tur. Nisi dñs exercituum reliquisset nob

semen quasi sodoma fuissemus: ⁊ quasi
gomorra siles essemus. ℟. Aspiciebaz in ui
su noctis ⁊ ecce in nubibus celi filius hominis
ueniebat: ⁊ datum est ei regnum ⁊ honor. Et
omnis ppls tribus ⁊ lingue seruiet ei. ℣. Po
testas eius potestas eterna que non auferetur:
⁊ regnum eius q̄ non corrumpetur. Jube dō-
ne benedicere. bn̄dictio. Spiritus sancti gra-
tia illuminet sensus ⁊ corda nr̄a. ℟. Amen.

Lectio tertia.

Audite uerbum dn̄i principes sodo
morum: auribus percipite legem dei
nr̄i ppls gomorre. Quo mihi multitudi-
nem uictimarum uestrarū dicit dn̄s: ple
nus sum: holocausta arietum: ⁊ adipem
pinguium: ⁊ sanguinem uitulorū ⁊ agno
rum ⁊ hyrcorum nolui. Cū ueneritis an
te conspectum meum: quis quesiuit hec
de manibus uestris ut ambularetis i a-
triis meis: Ne offeratis ultra sacrifici-
um frustra. Incensum abhominatio est
mihi. Neomenias ⁊ sabbatuz ⁊ festiuita
tes alias nō feraz: iniq sūt cetus uestri. Ka
lendas uestras ⁊ solēnitates u̅ras odiuit
aīa mea: fc̄a sunt mihi molesta. Et cū ex-
tenderitis manus u̅ras auertam oculos
meos a uob: ⁊ cū mltiplicaueritis orōnē
nō exaudiā: manꝰ .n. u̅re sāguie plene sūt.
℟. Missus est gabriel āgelus ad mariā uirgi
nem desponsatam ioseph: nuncians ei uerbuz
⁊ expauescit uirgo de lumine: ne timeas maria
inuenisti gratiam apud dn̄m: Ecce concipies ⁊
paries: ⁊ uocabitur altissimi filius. ℣. Dabit
ei dn̄s deus sedem dauid patris eius: ⁊ regna
bit in domo iacob in eternū. Ecce. In .ij. noc
tur. añt. Gaude ⁊ letare filia ierusalez: ecce rex
tuus ueniet tibi sion noli timere: q̄r cito ueniet
salus tua. ps. Conserua me. añt. Rex noster
adueniet christus: quem ioannes predicauit a-
gnum esse uenturum. ps. Exaudi dn̄e. añt.
Ecce uenio cito ⁊ merces mea mecum est dicit
dn̄s: dare unicuiq3 scd̄m opera sua. ps. Dili
gam te. ℣. Emitte agnū dn̄e dn̄atorem terre.
℟. De petra deserti ad montem filie sion. Pr̄
nr̄ secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sz libera. abs.
Ipsius pietas ⁊ mis. nos adiuuet
q cū pr̄e ⁊ spū sc̄o uiuit ⁊ regna:
in secula seculorū. ℟. Amen. Jube domne

benedicere. benedictio. Deus pater omps:
sit nobis propitius ⁊ clemens. ℟.

Sermo sancti leonis pape Lectio .iiij.

Sanctam ⁊ desiderabilē gloriosam
ac singularem solennitatē hoc ē na
tiuitatem dn̄i saluatoris fr̄es dilectissimi
deuotione fidelissima suscepturi totis ui-
ribus nos debemus cū ipsius adiutorio
p̄parare: ⁊ omnes latebras aīe nr̄e diligē
ter aspicere: ne forte sit in nobis aliquod
peccatum absconditū: quod ⁊ consciam
nr̄az ɔfundat ac mordeat: ⁊ oculos diui-
ne maiestatis offendat. Nam lz christus
dn̄s nr̄ post passionē suā resurrexerit: ⁊ i
celum ascenderit: cōsiderat tn̄ ut credimꝰ
⁊ diligenter attēdit qualr̄ se unusq̄sq3 ser-
uorum eius sine auaritia: sine ira: sine su
perbia: atq3 luxuria ad celebrandam eꝰ
festiuitatem studeat preparaz: atq3 pone
re: ⁊ secundum q̄ unūquēq3 ornatū bo-
nis moribus uiderit: ita ille gr̄az sue mie
distribuit. Siquē .n. uiderit caritatis luce
uestitū: iustitie uel mie margaritis orna-
tum: castū: humilē: misericordē benignū:
⁊ sobrium: si talē inuenerit uel agnouerit
corpus ⁊ sanguinē suū ei non ad iudiciū
sed ad remediū: per sacerdotum suorum
misterium dispensabit. Si uero aliquem
uiderit adulterū: ebriosū: cupidum: ⁊ su-
perbū: timeo ne hoc illi dicatur qd̄ i euā
gelio dn̄s ipse predixit. Amice quō huc
intrasti non hn̄s uestē nuptialez: ⁊ quod
dn̄s auertat fiat illi hoc qd̄ sequitur. Li-
gate illi manus ⁊ pedes ⁊ p̄iicite eum in
tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stri
dor dentium. Ecce qualem sententiaz in
die iudicij excipiet: qui sine remedio ad
festiuitatem domini uitiorum sordibus i
quinatus accesserit. ℟. Aue maria gratia
plena dn̄s tecum: Sp̄s sc̄s superueniet in te ⁊
uirtus altissimi obumbrabit tibi: quod eniz ex
te nascetur sanctuz uocabitur filiꝰ dei. ℣. Quo
modo fiet istud q̄m uirum non cognosco: ⁊ re-
spondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus.
Jube donne benedicere. benedictio. Chri-
stus perpetue det nobis gaudia uite. ℟. Am
In natali enim dn̄i fr̄es ca- rissimi quasi in nuptiis spiritualibus

sponse sue ecclesie christus adiunctus ē.
Tanc ueritas de terra orta ē:tūc iustitia
de celo ꝓspexit:tunc ꝓcessit sponsus de
thalamo suo.hoc est uerbū dei de utero
uirginali. Processit eīm cum sponsa sua
eccła.i.humanam carnem suscepit. Ad
istas ergo taꝫ scās nuptias inuitati ⁊ ad
ꝯuiuium pris̄ ⁊ filij ⁊ spus sancti intrati
uideamus qualibus indumentis debea
mus ornari. Et ideo mundemus q̄ꝫtum
possumus cū dei adiutorio corda simul
⁊ corpora nostra:ut celestis ille inuitator
nihil in nobis sordidum:nihil fetidū:ni
hil obscurum:nihil oculis suis deprehē
dat indignū. Hec ergo fratres carissimi
non transitorie sed cum ingenti tremore
debemus attendere. Inuitati enim sumꝰ
ad nuptias:ubi nos ipsi si bene agimus
spōse erimus. Cogitemꝰ ad quales nup
tias:cogitemus ad qualem sponsū uł ad
quale ꝯuiuium inuitati sumus. Inuitati
eīm sumus ad mensam ubi non inuenit̄
cibus hoīum:sed panis ponitur angelo
rum. Et ideo uideamus ne forte intus in
aīa ubi debemus bonoꝝ operū marga
ritis ornari:ibi appareamus uitioꝝ pā
nis ueteribus inuoluti:ut qñ eos qui bo
ni sunt in oculis dei castitas reddet cādi
dos:tūc eos qui mali sunt: reddat luxu
ria sordidos. Et ideo quotienscūqꝫ: aut
dies natalis domini aut relique festiui
tates adueniunt: sicut frequenter am
monui:non solum ab infelici concubina
rum consortio:sed etiam a proprijs uxo
bus abstinete:⁊ ab omni iracundia uos
aliēos efficite: ut peccata preterita ꝑ ele
mosynam ⁊ penitentiam redimātur. ℞.
Saluatorem expectamus dominum iesū chri
stum. Qui reformabit corpus humilitatis no
stre configuratuꝫ corpori claritatis sue. ℣. So
brie ⁊ iuste ⁊ pie uiuamus ī hoc seculo:expectā
tes beatam spem ⁊ aduentū glorie magni dei.
Qui. Iube dōne benedicere. bñd. Igneꝫ sui
amoris accendat deus in cordibus nostris.

Lectio sexta.

Contra nullum hominem odium
in corde teneatur.quod solebat ua
nitas per gulam perdere:incipiat iustitia
per misericordiam pauperibus erogare
Quod luxuria uel gula dissipauit in mū
do pietas repōat in celo. Et licet hoc ex
pediat ut semper elemosynas facere de
beamus precipue tamen in sanctis solē
nitatibus secundum uires nostras abun
dantius erogare debemus. Pauperes
ante omnia frequentius ad conuiuiuꝫ re
uocemus. Non est enim iustum ut in sāc
ta solennitate in populo christiano ad u
num deum pertinentes Alij inebriemur
alij famis periculo crucietur. Et nos ⁊ ō
nis populus unius domini serui sumus
uno pretio redempti sumus:pari condi
tione in hoc mundo intrauimus. Simili
etiam exitu migraturi sumus: ⁊ si bene
agimus ad unam beatitudineꝫ pariter ue
niemus. Et quare pauper nō accipiat te
cum cibum:qui tecum accepturus est re
gnum: Quare pauper non accipiat uel
ueterem tunicam qui tecum recepturus
est immortalitatis stolam: Quare paup
non mereatur panem tuum qui tecū me
ruit accipere baptismi sacramentum: cur
indignus sit accipere reliquias ciborum
tuorum:qui tecum ad conuiuium inuita
tus est angelorum. ℞. Obsecro domine mit
te quem missurus es:uide afflictionem populi
tui. Sicut locutus es ueni ⁊ libera nos. ℣. Qui
regis israel intende:qui deducis uelut oueꝫ io
seph. Sicut. In tertio nocturno añ. Ga
briel angelus locutus est marie dicēs:aue gra
tia plena dominus tecum: benedicta tu inter
mulieres: ⁊ benedictus fructus uentris tui. ps.
Celi enarrant. añ. Maria dixit putas qualꝭ
est ista salutatio:quia cōturbata est anima mea
⁊ quia paritura sum regem qui claustruꝫ uirgi
nitatis mee non uiolabit. ps. Exaudi. añ.
In aduentu summi regis mundentur corda ho
minum:ut digni ambulemus ī occursuꝫ illius
quia ecce ueniet ⁊ non tardabit. ps. Domine
ī uirtute. ℣. Egredietur dominus de loco sāc
to suo. ℞. Ueniet ut saluet populū suū. Pa
ter noster. ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera nos.

Absolutio.

A Uinculis peccatorum nostrorum
absoluat nos omnipotens ⁊ mise
cors dominus ℞. Amen. Sequitur. Iube

dõne benedicere. bñdictio Euãgelica lectio
sit nobis salus ⁊ protectio. Et quando legi
tur duo euangelia dicitur in secunda bñ
dictione. Per euangelica dicta deleãtur no
stra delicta. Et quãdo legitur tertium euã
gelium dicitur. Uerba sancti euangelij do-
ceat nos christus filius dei. Iste tres su-
praposite absolutiones hoc ordine p to-
tum annum ante iube donne benedicerẽ
dicuntur quandocunq; nouem lectiões
leguntur: excepto triduo ante pascha ⁊
officio mortuorum: i quibus nec absolu-
tiones nec iube donne dicuntur. Lectio
sancti euangelij secundum lucam.

IN illo tempore dixit iesus discipu-
lis suis: erunt signa in sole ⁊ luna ⁊
stellis ⁊ in terris pressura gentium. Et
reliqua om. sancti gre. pape. Lectio. vij.

LEctionem sancti euangelij quã mo
do uestra fratnitas audiuit paulo
superius dominus premisit dicẽs: Exur-
get gens contra gentem: ⁊ regnuz aduer
sus regnum: ⁊ terremotus magni erunt
per loca, ⁊ pestilentie ⁊ fames: ⁊ quibus-
dam iterpositis: hoc quod modo audi-
stis adiunxit: ⁊ erunt signa in sole ⁊ luna
⁊ stellis: ⁊ in terris pressura gentium: pre
confusioue sonitus maris ⁊ fluctuuz. Ex
quibus profecto omnibus alia iaz facta
cernimus: alia e proximo uentura formi
damus. Nam gentem super gentez exur
gere earũq; pressuras terris insistere: pl'
iam in nostris tribulationibus cernim':
q̃z i codicibus legimus. Quod terremo
tus urbes inũeras subruat: ex alijs mun
di partibus scitis quãfrequenter audiui-
mus: pestilentiam sine cessatõe patimur.
Signa uero i sole ⁊ luna ⁊ stellis adhuc
aperte minime uidemus. Sed q: ⁊ hec
non longe sint: ex ipsa iam aeris immuta
tione colligimus q̃zuis priusq̃z italia gẽ-
tili gladio ferienda traderetur: igneas in
celo acies uidim': ipsũ q postea effusus ẽ
humani generis sãguinẽ coruscãtes. ℟.
Ecce uirgo concipiet: ⁊ pariet filiũ dicit domi-
nus. Et uocabitur nomẽ eius admirabilis de-
us fortis. ℣. Super solium dauid ⁊ super re-
gnum eius sedebit in eternum. Et uocabitur.

Iube donne. benedictio. Diuinum auxiliũ
maneat semper nobiscum. ℟. Amen. Si ue
ro festum aliquod fuerit dicitur. Cuius fe
stum colimus: ipse uel ipsa intercedat p nobis
ad dominum. Si uero plurium sanctoruz
⁊ sanctarum i plurali benedictio dicitur.

COnfusio autez maris ⁊ fluctuũ nec-
dum noua exorta est. Sed cũ mul-
ta iam prenunciata completa sint: dubiũ
nõ est: qd̃ sequãtur ẽt pauca que restant.
Quia sequentium rerum certitudo ẽ pre
teritoruz exhibitio: hec nos fratres caris-
simi iccirco dicimus: ut ad cautele studi-
um uestre mentes euigilent: ne securitate
torpeant: ne ignorantia languescant: sed
semper eas ⁊ timor solicitet: ⁊ in bono
opere solicitudo ɔfirmet: Pensãtes hoc
qd̃ redemptoris nostri uoce subiũgitur.
Arescentibus hominibus pre timore et
expectatione que superueniẽt uniuerso
orbi. Nam uirtutes celorum mouebun-
tur. Quid enim dominus uirtutes celo-
rum nisi angelos: archangelos: thronos
dñationes: principatus: ⁊ potestates ap
pellat. Que in aduentu districti iudicis
nostri: tunc oculis uisibiliter apparent: ut
districte tunc a nob exigant hoc qd̃ nos
mõ iuisibil' cõditor equanimit' portat. ℟.
Audite uerbum domini gentes ⁊ annunciate
illud in finibus uestris. Et in insulis que pcul
sunt dicite: saluator noster adueniet. ℣. Annũ
ciate: ⁊ audituz facite: loquimini ⁊ clamate. Et
in insulis. Iube donne benedicere bñdictio.
Ad societatem ciuium supernorum: perducat
nos rex angelorum. ℟. Amen. Lectio. ix.

UBi ⁊ subditur: Et tunc uidebunt
filium hominis uenientem in nubi
bus celi in potestate magna ⁊ maiestate:
ac si aperte diceretur. In potestate ⁊ ma-
iestate uisuri sunt: quem in humilitate po
situm audire noluerunt: ut uirtutem eius
tanto tunc districtius sentiant: q̃zto nunc
ceruicem cordis ad eius patientiã non i-
clinant. Sz quia hec ɔtra reprobos dic-
ta sunt mox ad electorum consolationez
uerba uertuntur. Nã subditur: His autẽ
fieri incipientibus: respicite ⁊ leuate capi
ta uestra: qm̃ appropiquat redemptio

nĩa: Ac si apte ueritas electos suos am-
moneat dicens: Cũ plage mundi crebres-
cunt: cum terror iudicij uirtutibus cõmo-
tis ostẽditur: Leuate uos capita idest ex-
hilarate corda: quia dum finitur mun-
dus cui amici non estis: prope fit redẽp-
tio quã quesistis. In scriptura ꝛ eiꝫ sacra
sepe caput ꝓ mẽte ponitur: quia sicut ca-
pite reguntur membra: ita cogitationes
mente disponuntur. Leuare itaqꝫ est ca-
pita mentes nostras ad gaudia patrie ce-
lestis erigere. Qui ergo deum diligũt ex
fine mundi gaudere atqꝫ hilarescere iubẽ-
tur: qui uidelicet eũ quẽ amant mox inue-
nient dũ trãsit is quem non amauerũt. ℟.
Ecce dies ueniunt dicit dñs: ꝛ suscitabo dauid
germen iustum: ꝛ regnabit rex ꝛ sapiens erit: ꝛ
faciet iudicium ꝛ iustitiam ĩ terra: ꝛ hoc ẽ nomẽ
quod uocabunt eum dominus iustus nr̃. ℣.
In diebus illis saluabitur iuda: ꝛ israel habi-
tabit confidenter. Et. Notanduꝫ ꝙ a do-
minica prima de aduentu usqꝫ ad natiui-
tatem domini: ꝛ a dominica .lxx. usqꝫ ad
pascha noñ. ℟. in dñicis diebus cãtãt: qꝛ
te deum laudamus non dicitur tunc nisi
in festo .ix. lectõ. Ad laudẽ ꝛ ꝑ horas. aꝛ.
In illa die stillabunt montes dulcedineꝫ: ꝛ co-
les fluent lac ꝛ mel: allã. ps. Dominus regna-
uit. añ. Jocundare filia sion: ꝛ exulta satis fi-
lia hierusalem: alleluia ps. Jubilate. añ. Ec-
ce dominus ueniet ꝛ omnes sancti eius cuꝫ eo
ꝛ erit in die illa lux magna: alleluia. ps. De'
deus meus. añ. Omnes sitientes uenite ad
aquas: querite dominum duꝫ inueniri potest:
alleluia. ps. Benedicite. añ. Ecce ueniet ꝓ-
pheta magnus: ꝛ ipe renouabit hierusalẽ: allã.
ps. Laudate. caplm. Fratres sci. hy. Uox
℣. Uox clamantis in deserto parate uiã dñi.
℟. Rectas facite semitas eius. Ad bñd. añ.
Sps sanctus in te descendet maria: ne timeas
habebis in utero filium dei: allã. oro. Excita.
Ad primam hy. Jam lucis. Añt. laud.
ad primam tertiã. vi. ꝛ .ix. recto ordie ser-
uato dicuntur ꝛ per hebdomadã similĩ
quarta añt pretermissa. Eodem mõ de
laudibus aliarum dominicarum usꝫ ad
natiuitatem domini fit: nisi quando in fe-
rijs occurrunt añt. speciales. ps. De' de'
meus. cum reliquis ut in ps. capitulum.

Regi seculoꝛuꝫ immoꝛtali ꝛ inuisibi-
li soli deo honoꝛ ꝛ gloꝛia in secula
seculoꝛum amen. ℟. b. Christe fili dei uiui
miserere nobis. ℣. Qui uenturus es in mun-
dũ. ℟. Miserere. ℣. Glia. ℟. Christe. ℣. Ex-
urge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓp-
ter nomen tuum. Et sic dicitur quotidie us-
qꝫ ad natiuitatem domini. kirieleyson chri-
steleison kyrieleisõ. ꝛc. sicut in ps. Ad abso-
lutioneꝫ capli. lectio. Non in comessationi-
bus. Notandum ꝙ in dominicis die-
bus ab aduentu usqꝫ ad octauã epipha-
nie: ꝛ a septuagesima usꝫ ad pascha ac õi-
bus festis .ix. ꝛ trium lectionũ ad absolu-
tionem capituli caplm legitur qd in .ix.
dicitur. Ad tertiam hy. Nunc sancte no-
bis. ps. Legem pone. cũ reliquis caplm.
Fratres sci. ℟. b. Ueni ad liberãdum nos do-
mine deus uirtutum. ℣. Ostende faciem tuaꝫ
ꝛ salui erimus. ℟. Domine. ℣. Gloꝛia. ℟.
Ueni. ℣. Timebunt gentes nomen tuum do-
mine. ℟. Et omnes reges terre gloꝛiam tuaꝫ.
oro. Excita. Ad sextaꝫ hy. Rectoꝛ potẽs
ps. Defecit. cũ reliquis. capitulum.

Nox precessit dies autem appꝛopi-
quauit: abijciamus ergo opa tene-
brarũ ꝛ induamur arma lucis: sic ut in
die honeste ambulemus. ℟. b. Ostẽde no-
bis dñe miam tuam. ℣. Et salutare tuum da
nobis. ℟. Miam. ℣. Gloꝛia. ℟. Ostende.
℣. Memẽto nostri dñe in bñplacito ppli tui.
℟. Uisita nos in salutari tuo. Ad nonam
hy. Rerum deus. ps. Mirabilia. caplm.

Non in comessationibus ꝛ ebrieta-
tibus non in cubilibus ꝛ ipudiciti-
is non in contentione ꝛ emulatiõe: sꝫ
induimini dñm iesum christum. ℟. b. Su-
per te hierusalem oꝛietur dñs. ℣. Et gloꝛia eꝰ
ĩ te uidebitur. ℟. Oꝛietur. ℣. Gloꝛia. ℟. Su-
per. ℣. Domine deus uirtutuꝫ conuerte nos
℟. Et oñde faciem tuam ꝛ salui erimus. Ad
uesperas añt. In illa die. cũ reliquis añt.
de laudibus ps. Dixit dñs. cũ reliquis de
ps. caplm. Fratres sci. hy. Conditoꝛ. ℣.
Roꝛate celi desuper ꝛ nubes pluant iustũ. ℟.
Aperiatur terra ꝛ germinet saluatoꝛem. Ad
mag. añt. Ne timeas maria inuenisti gratiaꝫ

apoꝰ dñm ecce ꝯcipies ⁊ paries filiũ: alla. oĩo.
Excita. Feria. ij. iuit Regem uẽturuꝫ dñm
uenite adoremus. Et cantatur per totũ
aduentum in ferialibus diebus usqꝫ ad
feriã quartam. iiij. tpm in tono feriali. Itẽ
hyꝰ. ꝟ. ⁊. b. ℟. per totũ aduẽtũ dicũtur p
ordinem sicut in prima dñica: nisi qñ oc
currit festũ. Item añt. noct. ⁊ laud. ⁊ ues
peroꝝ in hac feria ⁊ in oĩbus aliis dicũ
tur de ps. usqꝫ ad uigiliã natiuitatis dñi
exceptis laudibꝰ que hñt añt. spales. ꝟ.
Ex sion spes decoris eius. ℟. Dñs nr̃ mani
fe. ue. absolutio. Exaudi dñe iesu christe. ut
supra Lectio prima.

Lauamini mundi estote: auferte ma
lum cogitationum uestrarum ab
oculis meis. Quiescite ageꝛ peruerse: dis
cite benefacere: querite iudicium: subue
nite oppresso: iudicate pupillo: defẽdite
uiduam. ⁊ uenite ⁊ arguite me dicit dñs.
Si fuerint peccata uestra ut coccinũ qua
si nix dealbabuntur: ⁊ si fuerint quasi uer
miculus: uelut lana alba erunt. Si uolu
eritis ⁊ audieritis me: bona terre come
detis. Qđ si nolueritis ⁊ me ad iracũdiã
ꝓuocaueritis: gladius deuorabit uos qꝛ
os domini locutuꝫ est. ℟. Suscipe uerbũ
uirgo maria: quod tibi a domino per angeluꝫ
transmissum est: concipies ⁊ paries deum pari
ter ⁊ hominem: ut benedicaris iter omnes mu
lieres. ꝟ. Paries quidem filiũ ⁊ uirginitatis
non patieris detrimentum: efficieris grauida:
⁊ eris mr̃ semper intacta. Ut. Lectio scđa

Quomodo facta ẽ meretrix ciuitas
fidelis plena iudicii: Iustitia hita
uit in ea: nunc autem homicide. Argen
tum tuum uersum ẽ in scoriam uinũ tuũ
mixtum est aqua. Principes tui infide
les socii furum. Oẽs diligunt munera: se
quuntur retributiones. Pupillo non iu
dicant: ⁊ causa uidue non ingreditur ad
eos. Propter hoc ait dñs deus exercitu
um fortis israel. Heu ego consolaboꝛ su
per hostibus meis ⁊ uindicaboꝛ de iimi
cis meis. ℟. Letentur celi ⁊ exultet terra: iu
bilate montes laudes: qꝛ dñs noster ueniet: et
pauperũ suoꝝ miserebitur. ꝟ. Orietur i diebꝰ
eius iustitia ⁊ abundantia pacis. Et. Lec. iij

Et conuertam manum meaꝫ ad te
⁊ excoqꝫ ad purũ scoriam tuã ⁊ au
feram oẽ stagnum tuum: ⁊ restituaꝫ iudi
ces tuos ut fuerunt prius ⁊ ꝯsiliarios tu
os sicut antiquitus. Post hoc uocabis
ciuitas iusti urbs fidelis: sion in iudicio
redimetur: ⁊ reducent eã in iustitiã. Con
teret scelestos ⁊ peccatores sil: ⁊ qui dere
liquerunt dñm consumentur. Cõfundẽt
enim ab idolis quibus sacrificauerunt:
⁊ erubescetis sup hortis quos delegeratis
⁊ cum fueritis uelut quercꝰ defluentibꝰ
foliis ⁊ uelut hortus absqꝫ aqua: ⁊ erit
fortitudo uestra ut fauilla stupe ⁊ opus
uestrum quasi scyntilla: ⁊ succidetur utrũ
qꝫ simul: ⁊ non erit qui extiguat. rñsoriũ.
Alieni non transibunt per irlm amplius: nam
in illa die stillabunt montes dulcedinem ⁊ col
les fluent lac ⁊ mel dicit dñs. ꝟ. Deus a liba
no ueniet ⁊ sanctus de monte umbroso ⁊ ꝯdẽ
so. Nam. Ad laudes añt. Miserere. cum
reliquis añt. ⁊ ps. caplm.

Uenite ascendamus ad montẽ dñi
⁊ ad domum dei iacob ⁊ docebit
nos uias suas: ⁊ ambulabimus i semitis
eius: quia de sion exibit lex: ⁊ uerbuꝫ do
mini de hierusalem. hymnus Uox cla.
ꝟ. Uox clamantis in deserto. Ad benedic
tus añt. Angelus domini nunciauit marie
⁊ ꝯcepit de spu sancto alla. kyrieleison christe
leison kyrie. Pater n aliquantulũ alte. ꝟ.
Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ꝟ. Ego dixi
dñe miserere mei. cum reliqs pcibus ut ha
bentur in ps. pꝰ oct. ephie oĩo. Excita.
Sciendũ qꝫ oĩones dñicales semp sicut
i dñica ⁊ p hebdomadã ⁊ ad oẽs horas
qñ agit de feria dicunt: exceptis quadr.
iiij. tpibꝰ aduẽtꝰ ⁊ hebdoma. pasce ⁊ pẽt.
Ad primã añt. In illa die ps. Deꝰ in noĩe
cũ reliquis ut hñtur in ps. caplm

Pacem ⁊ ueritatẽ diligite ait dñs oĩ
potẽs. ꝟ. Christe fili dei uiui. ℟. Qui
uẽturꝰ: kyriel. Pr̃ nr̃. ꝟ. Et ne nos. ℟. Sꝫ li.
Credo in deum. ꝟ. Carnis resurr. ℟. Uitaꝫ
eternam. ꝟ. Et ego ad te. cũ rel. pcibus ut
habent in ps. pꝰ oct. ephie. Ad absolu
tionem capituli.

Domine nr̃i miserere: te eiꝫ expectaui

mus esto brachiuꝫ nr̃m in mane: ⁊ salus
nr̃a in tp̃e tribulationis. Et dr̄ in ferialibus diebus usqꝫ ad natiuitateꝫ domini.
Ad tertiam capitulum.
Ecce dies ueniunt dicit dñs: ⁊ suscitabo dauid germen iustũ: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet iudicium et iustitiã i terra. ℞. b. ⁊ ℣. ut supra. Ad. vi. capl̄m.
In diebus illis saluabit iu da ⁊ israel hitabit ꝯfidenter: ⁊ hoc est nom̄ qd̾ uocabunt eũ dñs iustus noster. Ad nonam capitulum.
Prope est ut ueniat tp̃s eius: ⁊ dies non elongabuntur: miserebitur. n. dñs iacob: ⁊ israel saluabitur. Ad uesperas añt. Inclinauit dñs. cuꝫ reliquis añt. ⁊ ps̄. de ps̄. capitulum.
Non auferetur sceptrũ de iuda nec dux de femore eius: donec ueniat qui mittendus ẽ: ⁊ ipse erit expectatio gẽtiuꝫ. hymn⁹. Conditor. ℣. Rorate celi. Ad mag. añt. Leua hierusaleꝫ oculos tuos et uide potentiam regis: ecce uenit saluator soluere te a uinculo. Et notandum ꝙ predicta capl̄a ordine predicto usqꝫ ad uigiliam natiuitatis dñi dicunt. Feria. iij. ℣. Emitte agñ. absolutio Ipsi⁹ pietas. ut supra. Lc. i.
Verbuꝫ qd̾ uidit isaias filius amos super iudã ⁊ ir̄lm: ⁊ erit in nouissimis diebus p̄paratus mons domus dñi in uertice montiũ: ⁊ eleuabitur super colles: ⁊ fluent ad eũ õẽs gẽtes ⁊ ibunt ppl̄i multi ⁊ dicent: Uenite ascendam⁹ ad mõtem dñi ⁊ ad domum dei iacob: ⁊ docebit nos uias suas: ⁊ ambulabimus in semitis eius: Quia de sion exibit lex: ⁊ uerbum dñi de hierusalẽ: ⁊ iudicabit gẽtes: ⁊ arguet ppl̄os mltos: ⁊ ꝯflabũt gladios suos i uomeres ⁊ lãceas suas i falces. ℞. Montes israel ramos u̾os expandite: ⁊ florete ⁊ fructus facite. prope ẽ ut uẽiat dies dñi. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustum apiatur terra ⁊ germinet saluatorẽ. Prope. l. ij.
Non leuabit gens ꝯ̃ gentem gladiũ nec exercebuntur ultra ad preliuꝫ. Domus iacob uenite ⁊ ambulem⁹ in lumine dñi dei nr̄i. Proiecisti. n. ppl̄m tuũ domũ iacob: qꝛ repleti sunt ut olim: ⁊ augures hũerunt ut philistĩ ⁊ pueris alienis adheserunt: repleta ẽ terra auro ⁊ argento: ⁊ non ẽ finis thesauroruꝫ eius. Et repleta ẽ terra ei⁹ eqs ⁊ inũerabiles quadrige ei⁹. Et repleta est t̄ra eius idol: op⁹ manuũ suaꝝ adorauerunt qd̾ fecerũt digiti eorum: ⁊ incuruauit se homo ⁊ humiliatus est uir: ne ergo dimittas eis. ℞. Erumpant montes iocunditatem et colles iustitiam: qꝛ lux mundi dñs cuꝫ potentia uenit. ℣. De sion exibit lex: et uerbũ dñi de hierusalem. Quia. Lectio tertia.
Ingredere i petrã: abscondeꝛ i fossa humo a facie timoris dñi: ⁊ a glĩa maiestatis eius. Oculi sublimis hõis humiliati sunt: ⁊ humiliabit altitudo uiroꝝ. Exaltabitur aũt dñs solus in die illa: qꝛ dies dñi exercituum super õem supbum ⁊ excelsũ ⁊ super õem arrogantẽ: ⁊ humiliabitur: ⁊ sup õẽs cedros libãi sublimes ⁊ erectas ⁊ sup õẽs querc⁹ basan ⁊ super õẽs montes excelsos ⁊ super õẽs colles eleuatos: ⁊ super õem turri excelsam: et sup õem murũ munitum: ⁊ super õẽs naues tharsis: ⁊ sup õe qd̾ uisu pulchruꝫ ẽ. Et incuruabit õis sublimitas hoium: et humiliabit altitudo uiroꝝ: ⁊ eleuabitur dñs solus i die illa: ⁊ idola penitus ꝯterẽtur: ⁊ itroibunt i spelũcas petraꝝ: ⁊ i uoragines terre a facie formidinis dñi: et a glĩa maiestatis eius cũ surrexerit pcutere terrã. Tertiũ. ℞. icipit a. ij. ℞. historie. s. aspiciebã. Et notãdũ ꝙ qñcũqꝫ historia expleť in dñica. s. die hebdomade q̃ cantatur de historia incipit a. ij. ℞. seq̄nti die a relicto illi⁹ diei ⁊ ita p ordinẽ i circuitu. Qñ uero historia ñ expleť in dñica sicut i ista: qm̄. ℞. q̃. ij. ⁊ iij. fer. ponuntur: sunt de historia dñice: prima die hebdomad̾ qua cantať de ea: icipiť a primo relictoꝝ. ℞. ita p ordinẽ ut dictum est. Primo tñ. ℞. sep ⁊ p hebdomadã p̄termisso: et si ꝯtigat historiã i̾fra hebdõadã prio põi. a⁹. Añ. Cũ ꝯuenirent inuenta est maria hñs in utero de spu sancto: alla. Ad magnif. añt. Querite dñm dum inueniri põt: inuocate eũ dum ꝓpe ẽ alla. Feria. iiij. ℣. Egredietur dñs. Isti õẽs ℣. supradicti p̄scripto ordine dicunť. Feria

.v.vi. ꝛ sabbato. Et hic ordo. ℣. seruatur ꝑ hebdom. in officio feriali usqꝫ ad uigiliam natiuitatis dñi: ꝛ silr fit de alijs spalibus. ℣. qui certis tpib⁹ pluries repetunt. absolutio. Auriculis pecoꝝ ut supra. Supradicte tres absolutiones dñr supradco ordine fer. v. vi. ꝛ sabbo. ꝛ hic mod⁹ abs. ꝑ toti⁹ anni circulum obseruatur: qñ tres lectiones leguntur. Lectio prima.

In die illa ꝓijciet hō idola argenti sui: ꝛ simulacra auri sui que fecerat sibi: ut adoraret talpas ꝛ uespitiliões. Et igredief scissuras petraꝝ ꝛ cauernas saxorū a facie formidis dñi ꝛ a glia maiestatis eius: cū surrexerit pcutere terrā. Quiescite ergo ab hoie cuius sps in naribus ei⁹: qꝛ excelsus reputatus ē ipse. Ecce eim dñator dñs exercituū aufert ab irlm ꝛ a iuda ualidū ꝛ fortem. Oē robur panis ꝛ ōe robur aque ꝛ forté ꝛ uirū bellatorem ꝛ iudicē ꝛ ꝓphetā ꝛ hariolum ꝛ senē principē sup qnquaginta ꝛ honorabilez uultu ꝛ ꝯsiliariū ꝛ sapientez de architectis ꝛ prudentē eloquij mystici. Lectio. ij.

Et dabo pueros principes eorū ꝛ effeminati dñabunt eis. Et corruet ppl's uir ad uirū unusquisqꝫ ad pplm suum. Tumultuabit puer ꝯ senem: ꝛ ignobilis ꝯ nobilem. Apphendet eiꝫ uir fre͞z suum domesticū pris sui ꝛ dicet: Uestimentum tibi ē: princeps esto nr̄. Ruina autez hec sub manu tua: ꝛ rñdebit i die illa dicens: Non suꝫ medicus: ꝛ in domo mea non est panis neqꝫ uestimentum: nolite ꝯstituere me principē ppli. Ruit eim irlꝫ ꝛ iudas ꝯcidit: qꝛ lingua eoꝝ ꝛ adinuentiones eoꝝ ꝯ dñm: ut ꝓuocarent oculos maiestatis eius.

Lectio tertia.

Agnitio uultus eorū rñdebit eis: et pccm suū quasi sodoma predicauerunt nec absconderūt. Ue aie eoruꝫ: qm reddita sūt eis mala. Dicite iusto qm bñ qm fructū adinuentionū suaꝝ comedet. Ue impio in malū. retributio. n. manuū eius fiet ei. Ppl'z meū exactores sui spoliauerunt ꝛ mulieres dñate sunt ei⁹. Popule meus q beatū te dicunt: ipsi te decipiunt: ꝛ uiā gressuū tuoꝝ dissipant. Stat ad iudicandū dñs: ꝛ stat ad iudicanduꝫ pplos: dñs ad iudicium ueniet cū senib⁹ ppli sui ꝛ principibus eius. Uos. n. ꝺpasti estis uineā meā: rapina pauperū i domo urã. ad bñdic. añt. De sion exibit lex ꝛ uerbū dñi de hierusalem: alla. ad mag. añt. Ueniet fortior me post me: cuius nō sū dign⁹ soluere corrigiā calciamentoꝝ eius. Feria. v. ad bñd. añt. Benedicta tu in mulierib⁹: ꝛ bñdictus fructus uētris tui. ad mag. aẽ. Expectabo dñm saluatorem meū: ꝛ prestolabor eum dū ꝓpe est: alla. Feria. vi. ad bñdi. añt. Ecce ueniet ds ꝛ hō ꝺ domo dauid sedere i throno: alla. ad mag. añt. Ex egypto uocaui filium meū: ueniet ut saluet pplm. Sabbo ad bñd. añt. Sion noli timere ecce ds tuus ueniet: alla. Ad uesperas caplm.

Fratres qcūqꝫ scripta sunt ad nr̄am doctrinā scripta st: ut ꝑ patientiam ꝛ ꝯsolationem scripturarū spem hēam⁹. ad mag. añt. Ueni dñe uisitare nos in pace ut letemur coram te corde pfecto. Oro.

Excita dñe corda nr̄a ad prepãdas unigēiti tui uias: ut ꝑ ei⁹ aduētū purificatis tibi mētib⁹ seruire mereamur. q. Dñica. ij. de aduentu inuitat. Surgite uigilemus: uēite adorem⁹: qꝛ nescimus horā qñ ueniet dñs. ps. Uenite. hy⁹. aẽ. noct. ps. ℣. ꝛ. ℟. h. sicut i prima dñica de aduētu dñi. Lectio prima.

Egredief uirga ꝺ radice iesse ꝛ flos de radice eius ascendet: ꝛ requiescet sup eum sps dñi. Sps sapientie ꝛ itellectus sps ꝯsilij ꝛ fortitudinis: sps scie ꝛ pietatis: ꝛ replebit eum sps timoris dñi: nō scdm uisionem oculoꝝ iudicabit: neqꝫ secundū auditum auriū arguet. Sed iudicabit i iustitia paupes: ꝛ arguet i equitate ꝓ mansuetis terre: ꝛ pcutiet terraꝫ uirga oris sui: ꝛ spu labioꝝ suoꝝ interficiet ipium. Et erit iustitia cingulū lumboruꝫ eius ꝛ fides cinctoriū renum eius. ℟. Hierusalem cito ueniet salus tua: quare merore cōsumeris? nunqd ꝯsiliarius non ē tibi: qꝛ innouauit te dolor? Saluabo te ꝛ liberabo te noli timere. ℣. Ego enim sum dñs deus tuus: sanctus israel redemptor tuus. Saluabo. Le. ij.

HAbitabit lupus cū agno ⁊ pardus
cū hedo accubabit uitulus ⁊ leo ⁊
ouis sil' morabunt: ⁊ puer paruulus mīa
bit eos. Uitulus ⁊ ursus pascent sil: reqe
scēt catuli eoꝝ: ⁊ leo quasi bos comedet
paleas: ⁊ delectabit infans ab ubere sup
foramine aspidis ⁊ ī cauerna reguli: qui
ablactatus fuerit manū suam mittet: non
nocebunt ⁊ non occidēt ī uniuerso mon
te scō meo: q: repleta est terra scīa dñi si/
cut aqua maris opientes. ℟. Ecce dñs ue
niet ⁊ omnes sancti eius cum eo: ⁊ erit in die il
la lux magna: ⁊ exibūt de hierusalē sicut aqua
munda ⁊ regnabit dominus super omnes gē/
tes. ℣. Ecce dominus cū uirtute ueniet ⁊ re/
gnū in manu eius ⁊ potestas ⁊ impiū. Sup.

Lectio tertia.

IN die illa radix iesse q stat in signū
ppl'orum ipsum gētes dep̄cabunt:
⁊ erit sepulchrū eius gloriosum ⁊ erit. in
die illa adijciet dñs scd̄o manum suam
ad possidendū residuū ppli sui: q̄ relinq
tur ab assyrijs ⁊ ab egypto ⁊ aphetros
⁊ ab ethiopia ⁊ ab elan ⁊ a senaar ⁊ ab
emath: ⁊ ab isulis maris ⁊ leuabit signū
in nationibus: ⁊ ꝯgregabit ꝓfugos isra
el: ⁊ dispsos iuda colliget a quattuor pla
gis terre. Et auferet zelus ephrā ⁊ hostes
iuda pibunt. Ephrā non emulabit iudā
⁊ iudas non pugnabit ꝯ ephram: ⁊ uola
bunt ī humeros philistim: et p mare sil' p̄
dabunt filios orientis. ℟. Ciuitas hierusa/
lem noli flere: qm̄ doluit dñs sup te. Et auferet
a te oēm tribulationē. ℣. Ecce dñs in fortitu/
dine ueniet ⁊ brachiū eius dñabitur. Et. Ser
mo. s. ambrosij epi **Lectio quarta.**

HOc tp̄s fratres carissimi in christo
non sine cā dñi aduentus uocatur.
Ideo nanqꝫ scī p̄res dñi celebrare cepe/
runt aduentū: et sermones d̄ his diebus
ad pplꝫ fecerunt: ut se unusqsqꝫ fidelis p̄/
paret et emundet: ut digne dei ac dñi sui
natiuitatē ualeat celebrare. Ecce siquis
uīm seniorem suū in domū suam suscipe
re debuisset: ab oībus sordibus ⁊ imun/
dis rebus ipsam domū mundassꝫ: ⁊ que
qꝫ honesta ⁊ necessaria essent scd̄m suā
possibilitatē p̄parasset. Et si hoc faceret
mortalis suscepturus mortalē: qn̄to ma
gis se mūdare debet creatura ut suo cre/
atori appenti in carne non displiceat. ℟.
Ecce ueniet dñs ꝓtector noster scs̄ israel. Co/
ronam regni hñs ī capite suo. ℣. Et dñabitur
a mari usqꝫ ad ad mare ⁊ a flumie usqꝫ ad ter/
minos orbis terraꝝ. Coro. **Lectio quinta.**

ILle iustus uenit ad peccōres ut ex
peccatoribus faceret iustos: pius
uenit ad ipios ut nos faceret pios: humi
lis uenit ad superbos ut ex superbis face
ret humiles. Quid plura? ille natura bo
nus uenit ad hoīes q erant pleni oībus
mal'. Qua p̄pter hortamur ut his dieb'
abundāti' elemosynas faciatis: ad eccl'as
frequentius ꝯueniatis: ꝯfessionem pccō/
rum uīoꝝ purissime faciatis. Et nō solū
ab oī immūditia sꝫ ēt ab uxoribus ꝓpri/
is studiosissime uos ꝯtineatis. Odiū ni/
hilominus irā ⁊ indignationē clamorē
⁊ blasphemiā superbiā atqꝫ iactantiam
cum oī carnali delectatione ꝓcul a uob
repellatis: ut cum dies dñice natiuitatis
aduenerit salubriter ipsū celebrare pos
sitis. ℟. Sicut mater consolatur filios suos
ita consolabor uos dicit dominus: ⁊ de hieru/
salem ciuitate quam elegi ueniet tibi auxilium:
Et uidebitis ⁊ gaudebit cor uestrum. ℣. Da
bo in sion salutem ⁊ in hierusalem gloriam me
am. Et. **Lectio sexta.**

ET sicut multi sunt soliciti de carna/
libus diuitijs ⁊ de preciosis uesti/
bus ut honorabiliores ceteris uideātur
in die illa: ita uos solicitiores estote de
spiritualibus diuitijs ⁊ uestimentis: quia
sicut anima melior ē carne: ita delitie spu
ales meliores sunt qꝫ carnales: et multo
melius ē aīam ornare uirtutibus qꝫ cor/
p' preciosis induere uestibus. hec amoni
tio fratres iccirco ad uos facta est: ut qui
boni sunt per hanc sint meliores: et qui
malos se eē recolunt citissime ꝯuertant:
ut p̄iter in die dñice natiuitatis letari spu
aliter mereant. Ipso p̄stante qui cū p̄re
et spiritu sancto uiuit et regnat per infini
ta secula seculorum amen. **respōsorium.**
Hierusalem plantabis uineam in montibus
tuis ⁊ exultabis: quia dies domini ueniet:

surge sion ꝯuertere ad deum tuū gaude ⁊ letar̄
iacob: Quia de medio gentium saluator tuus
ueniet. ℣. Exulta satis filia siō iubila filia hie-
rusalem. Quia. Lec. s. euā. scd̄m mattheū.
In illo tp̄e cū audisset ioannes ī ui-
culis opera christi: mittens duos d̄
discipulis suis ait illi: tu es qui uenturus
es an aliū expectam⁹: Et reliqua. Om̄.
sancti gregorij pape Lectio septima.
Querendū nobis ē f̄res carissimi io
annes ꝓpheta ⁊ plusq̄ ꝓpheta q
uenientē ad iordanis baptisma dn̄m ostē-
dit dicens: Ecce agnus dei: ecce q tollit
peccata mundi: q ⁊ humilitatē suam ⁊ di-
uinitatis eius potentiā cōsiderans dicit:
Qui de terra ē de terra loqtur: q autē de
celo uenit sup ōes est. Cur in carcere po-
situs mittens discipulos reqrit: tu es qui
uentur⁹ es an aliū expectamus: tanq̄ si
ignoret quem ostēderat: an ⁊ ipse sit nesci-
at quē ipsum eē ꝓphetando baptizādo
ostēdendo clamauerat. Sed hec citius q̄-
stio soluitur: si geste rei tp̄s ⁊ ordo pense-
tur. Ad iordanis eīm fluenta posit⁹: q ip
se redemptor mūdi essz asseruit. Missus
uero in carcerē: utrū alium expectent an
ipse ueniat reqrit: non q ipsū esse mūdi
redemptorē dubitet: sz querit ut sciat si is
qui per se in mundum uenerat: per se eti-
am ad inferni claustra descendat. Quez
enim precurrēs mundo nūciauerat hūc
moriendo et ad inferos premittebat. ℟.
Egredietur dn̄s d̄ samaria ad portā que respicit
ad orientē: ⁊ ueniet ī bethleē ambulans sup a-
quas redēptionis iuð. Tunc salu⁹ erit ōis hō
q ecce ueniet. ℣. Et pparabit ī mīa soliuz ei⁹: ⁊
sedebit super illud in ueritate. Tūc. Le. viij.
An ergo tu es qui uenturus es: an a
liuz expectamus: ac si aperte dicat
sicut ꝓ hōibus nasci dignatus es: an eti-
am ꝓ hōibus mori digneris insinua: ut
qui natiuitatis tue p̄cursor extiti: mortis
ēt precursor fiam: ⁊ uenturū in inferno te
nunciem: quem iam uenisse mundo nun
ciaui. Unde ⁊ inquisit⁹ dn̄s enumeratis
potentie sue miraculis: de mortis sue ꝓti
nus humilitate r̄ndit dicens: Ceci uidēt:
claudi ambulant: leprosi mundant̄: surdi
audiunt: mortui resurgūt: pauperes euā-
gelizantur. Et beatus est q non fuerit scā
dalizatus in me. Uisis tot signis tantisq̄
uirtutib⁹ n̄ scandalizari quisq̄ potuit sed
admirari. Sed infideliū mens graue in
illo scandalū ꝓtulit cum eum ⁊ post tot
miracula morientem uidit. Unde ⁊ pau
lus dicit: nos aūt predicamus christum
crucifixum: iudeis quidē scandalum gen
tibus aūt stultitiam. Stultum qppe hoi-
bus uisum est: ut pro hominibus auctor
uite moreretur: ⁊ inde contra euz homo
scandalū sumpsit: unde ēt ei plus debitor
fieri debuit. Nam tanto deus ab homi-
nibus dignius honorandus est: quanto
pro hominibus ⁊ indigna suscepit. ℟.
Festina ne tardaueris dn̄e: ⁊ libera pplm tuū.
℣. Ueni dn̄e ⁊ noli tardare relaxa facinora. Et.
Quid ē ergo dicer̄: beat⁹ q n̄ Le. ix.
fuerit scandalizatus ī me: nisi apta
uoce abiectionez mortis sue humilitatē-
q̄ significat: Ac si patenter dicat: Mira
quidē facio: sed abiecta perpeti nō dedi-
gnor. Quia ergo moriēdo te subsequor
cauenduz ualde ē hōibus ne in me mor-
tem despiciant qui signa uenerantur. Sz
dimissis ioāne ⁊ discipulis: qd de eodez
ioanne turbis dicat audiam⁹. Quid exi-
stis in desertum uidere: Arundinē uento
agitatam: Qð uidelz nō asserendo sz ne-
gando intulit. Arundinē quippe mox ut
aura ꝯtigerit: in partē alteram deflectit: ⁊
quid p arundinē nisi carnalis anim⁹ desi-
gnatur: qui mox ut fauore uel detractiōe
tangitur statim in ptez quālibet inclina-
tur. Si. n. ab humano ore aura fauoris
flauerit illico extollitur totūq̄ se quasi ī
gratiam flectit. Sed si inde uentus de-
tractionis eruperit: unde laudis aura
ueniebat: mox hūc quasi ī ptem alteram
ad uim furoris inclinat. Sed arundo uē-
to agitata ioānes nō erat: quia hunc nec
blādum gratia nec cuiuslibet detractio
in iram asperum faciebat: nec prospera
hunc erigere: nec aduersa nouerāt incli-
nare. Arundo ergo uento agitata non e
rat: quem a statu sue rectitudinis nl'la re-
rum uarietas inflectebat. ℟. Ecce domin⁹

uenict cū splendore descendens ⁊ uirtus eius
cum eo. Uisitare populum suum in pace ⁊ cō-
stituere super eum uitam sempiternam. ℣. Ec-
ce dñs noster cū uirtute ueniet. Uisita. ℞. Ec-
ce ab austro uenio ego dicit dñs deus noster:
uisitare uos in pace. ℣. Aspiciam uos ⁊ cresce-
re faciam: multiplicabimini ⁊ firmabo pactum
meum uobiscum. Uisita. ℞. Rex noster adue-
niet christus: quem ioannes predicauit agnū
esse uenturum. ℣. Super ipsum continebunt
reges os suum: ipsum gentes deprecabuntur.
Quem. ℞. Montes israel ramos uestros ex-
pandite: ⁊ florete: ⁊ fructus facite: ꝓpe est ut ue-
niat dies domini. ℣. Rorate celi desup: ⁊ nu-
bes pluant iustum: aperiatur terra ⁊ germinet
saluatorem. Prope. Ad laudes aña. Ecce i
nubibus celi dñs ueniet cū potestate magna:
allā. ps. Dñs regnauit. cum reliquis aña.
Urbs fortitudinis nr̄e sion saluator ponetur
in ea murus ⁊ antemurale: aperite portas qui-
a nobiscum deus: allā. aña. Ecce apparebit
dñs ⁊ non mentietur: si moram fecerit expecta
eum: quia ueniet ⁊ non tardabit: alla. aña. Mō-
tes ⁊ colles cantabunt coram deo laudē ⁊ oīa
ligna siluarū plaudēt manibus: qm̄ ueniet dñs
dñator in regnū eternū: allā allā. aña. Ecce do-
minus nr̄ cum uirtute ueniet: ⁊ illumiabit ocu-
los seruorū suorum: allā. caplm. Fratres que-
cunqz. ad bñdi. aña Ioannes aūt cū audis-
set in uinculis opera christi: mittēs duos ď dis-
cipulis suis ait illi: tu es qui uenturus es an a-
lium expectamus? oro. ut supra. Ad tertiā
caplm Fratres quecūqz. Ad sextā caplm.

Deus autē patiētie ⁊ solatij det uob
idipsū sapere in alterutrū scd̄m ie-
sum christum: ut unanimes uno ore ho-
norificetis deum ⁊ patrem dñi nostri ie-
su christi. Ad nonam capitulum

Deus autem spei repleat uos omni
gaudio ⁊ pace in credendo: ut a-
bundetis in spe ⁊ uirtute spiritus sancti.
Ad uesperas aña. Ecce in nubibus. cū reli-
quis aña. de laudibus. ps. Dixit dñs cū
reliquis de ps. caplm. Fratres quecunqz.
Ad magni. aña Tu es qui uenturus es an
alium expectamus? dicite ioanni que uidistis:
ad lumen redeunt ceci: mortui resurgunt: pau-
pes euangelizātur: allā. Feria. ij. ad bñd. aña.

De celo ueniet dñator dñs ⁊ in manu eius ho-
nor ⁊ imperium. ad magni. aña. Ecce rex uē-
et dominus terre: ⁊ ipse auferet iugū captiuita-
tis nr̄e. Feria. iij. ad benedi. aña. Super te
hierusalem orietur dñs: ⁊ gloria eius in te uidē-
bitur. ad mag. aña. Uox clamantis in deser-
to parate uiā dñi: rectas facite semitas dei no-
stri. Feria. iiij. ad bñdictus aña. Ecce mit-
to angelum meū qui preparabit uiam meā an-
te faciem tuam. ad magnif. aña. Sion reno-
uaberis ⁊ uidebis iustum tuum qui uenturus
est in te. Feria. v. ad bñd. aña. Tu es qui uē-
turus es dñe quem expectamus: ut saluum fa-
cias populum tuum. ad mag. aña. Qui post
me uenit: ante me factus est: cuius non sum
dignus calciamenta soluere. Feria. vi. ad bñ-
di. aña. Dicite pusillanimes confortamini: ec-
ce dominus deus noster ueniet.
aña. Cantate domino canticum nouum: laus
eius ab extremis terre. Sabbato ad bñdi.
aña. Leuabit dominus signū in nationibus
⁊ congregabit dispersos israel. Infra hebdo-
madam. Lectio prima

Idumea ⁊ moab preceptū manus
eorū ⁊ filij amon obedientes erūt.
⁊ desolabit dñs linguam maris egypti:
⁊ leuabit manum suam super flumen in
fortitudine sp̄s sui: ⁊ percutiet eum in sep-
tem riuis ita ut transeant per eum calcia-
ti. Et erit uia residuo populo modo qui
relinquetur ab assyrijs: sicut fuit israeli i
die qua ascendit de terra egypti: ⁊ dices
in die illa. Confitebor tibi dñe quoniam
iratus es mihi: conuersus est furor tuus ⁊
consolatus es me. Onus babylonis qd̄
uidit isaias filius amos super montē ca-
ligiosum leuate signū ⁊ exaltate uocem.
Leuate manū ⁊ igrediantur portas du-
ces. Ego mandaui sanctificatis meis et
uocaui fortes meos in ira mea. Lec. ij.

Uox multitudinis in mōtibus qua-
si populorum frequentium: uox so-
nitus regum ⁊ gētiū ꝯgregatarū. Domi-
nus exercituum precepit militibus belli
uenientib' ď tra ꝑcul. A sūmitate celi do:
⁊ uasa furoris eius ut disꝑdat oēm terrā.
Ululate quia prope est dies dñi: quasi
uastitas a dño ueniet: propter hoc oēs

manus dissoluentur: ⁊ omne cor hominis
tabescet ⁊ conteretur. Tortiões ⁊ dolores
timebunt quasi paurturiens dolebunt:
unusquisqȝ ad proximum suuȝ stupebit:
facies combuste uultus eorum. Lec. iij.

Ecce dies domini ueniet crudelis ⁊
indignationis plenus ⁊ ire furoris:
qȝ ad ponendam terram in solitudineȝ:
⁊ peccatores eius ꝯterẽdos de ea. Quo-
niam stelle celi ⁊ splendor earum non ex
pandent lumen suum. Obtenebratus ẽ
sol in ortu suo: ⁊ luna non splendebit in
lumine suo: ⁊ uisitabo super orbis mala:
⁊ contra impios iniquitatem eorum ⁊ re
quiescere faciam superbiam infideliuȝ ⁊
arrogantiam fortium humiliabo. Lec. j.

Preciosior erit uir auro ⁊ hõ mun-
do obrizo. Super hoc celuȝ turba
bo ⁊ mouebit terra ꝺ loco suo propter i
dignationem domini exercituuȝ: ⁊ prop
ter diẽ ire furoris eius: ⁊ erit quasi damu-
la fugiens ⁊ quasi ouis: ⁊ non erit qui ꝯ-
greget. Unusquisqȝ ad populum suum
conuertetur: ⁊ singuli ad terram suam fu
gient. Omnis qui inuentus fuerit occide
tur: ⁊ omnis qui superuenerit cadet in gla-
dio: infantes eorum allidentur in oculis
eorum diripientur domus eorum: ⁊ uxo
res eorum uiolabuntur. Ecce ego susci-
tabo super eos medos qui argentũ non
querant nec aurum uelint. Sȝ sagittis ꝑ
uulos interficient ⁊ lactentibus uteri nõ
miserebuntur: ⁊ super filios non parcet
oculus eorum. Lectio secunda.

Et erit babylon illa gloriosa in re-
gnis inclyta i supbia caldeorum: sicut
subuertit dominus sodomam ⁊ gomor-
ram non habitabitur usqȝ in finem ⁊ nõ
fundabitur usqȝ ad generationeȝ ⁊ gene
rationem: nec ponet ibi tentoria arabs.
nec pastores requiescent ibi: sȝ requiescẽt ibi
bestie: ⁊ replebunt domus eorum draconi
bus ⁊ hitabunt ibi structiões ⁊ pilosi sal
tabunt ibi: ⁊ rñdebunt ibi ulule in edib9
eius ⁊ syrene in delubris uoluptatis.

Prope ẽ ut ueniat tps ei9 Lec. iij.
⁊ dies eius non elõgabunt. Mise-
rebit. n. dñs iacob ⁊ eliget adhuc de isrl

⁊ requiescere eos faciet super humũ suã.
Adiũgetur aduena ad eos: ⁊ adherebit
domui iacob: ⁊ tenebunt eos ppli: ⁊ ad-
ducent eos in locũ suũ: ⁊ possidebit eos
domus israel super terrã dñi in seruos ⁊
ancillas: ⁊ erunt capientes eos qui se ce-
perant: ⁊ subijcient exactores suos: ⁊ erit
in die illa cum requieȝ dederit tibi deus
a labore tuo ⁊ a concussione tua ⁊ a ser-
uitute dura qua ante seruisti. sumes para
bolam istã ꝯ regem babylonis ⁊ dices:
Quõ cessauit exactor quieuit tributũ.

Lectio prima.

Contriuit dñs baclȝ impiorum uirgã
dñantium cedentẽ pplos i indigna
tione: plaga insanabili subijcientẽ i furo-
re gentes psequentẽ crudeliter. conquieuit
⁊ siluit omnis terra gauisa ẽ ⁊ exultauit.
Abietes quoqȝ letate sũt super te ⁊ cedri
libani. Ex quo dormisti non ascendit q
succidat nos: infernus subtus ꝯturbatus
est in occursum aduent9 tui suscitauit tibi
gigantes. Oẽs pricipes terre surrexerũt
ꝺ solijs suis: omnes pricipes natõuȝ. uni
uersi rñdebunt ⁊ dicent tibi: ⁊ tu uulne-
ratus es sicut nos: nñi silis effect9 es. De
tracta est usqȝ ad inferos superbia tua. ꝯ
cidit cadauer tuum: subter te sternet tine-
a ⁊ operimentũ tuũ erũt uermes. Lec. ij.

Quomodo cecidisti de celo lucifer
q mane oriebaris. Corruisti in ter-
rã qui uulnerabas gentes: qui dicebas i
corde tuo: in celũ ꝯscendam super astra
dei: exaltabo solium meum: sedebo i mõ
te testamenti in lateribus aquilonis. As-
cendam super altitudinem nubium simi-
lis ero altissimo. ueruntamen ad infernũ
detraheris profundum laci. Qui te uide
runt ad te inclinabuntur teqȝ prospiciẽt:
nunqd iste est uir qui conturbauit terrã
qui concussit regnum: qui posuit orbem
desertum: ⁊ urbes eius destruxit uinctis
eius non aperuit carcereȝ: omnes reges
gentium uniuersi dormierunt in gloria:
unusqsqȝ i domo sua. tu aũt ꝓiect9 es de
sepulchro tuo quasi stirps inutil' sicut sa
nie pollut9 ⁊ obuolut9 cũ his q interfecti sũt
gladio ⁊ descenderunt ad fundamenta

lati. Quasi cadauer putriduꝫ non habe-
bis consortium: neqꝫ cum eis sepultura.
tu enim terram tuam disperdidisti: tu po
pulum tuum occidisti: non uocabitur in
eternum semen pessimorum. Preparate
filios eius occisionis in iniquitate patrū
eorum non consurgent nec hereditabūt
terram: neqꝫ implebunt faciem orbis ci-
uitatum. Lectio tertia.

Et consurgaꝫ super eos dicit domi
nus exercituum: ⁊ perdaꝫ babylo-
nis nomen ⁊ reliquias ⁊ germē ⁊ proge-
niem ait dominus: ⁊ ponam eam in pos
sessionem exercitij ⁊ in paludis aquaruꝫ
⁊ scopabo eam in scopa: terrēs dicit do-
minus exercituū. Jurauit dominus exer
cituum dicens: Si non ut putaui ita erit
⁊ quomodo mēte tractaui sic eueniet: ut
conteram assyrium in terra mea: in mon
tibus meis conculcem eum: ⁊ auferetur
ab equis iuguꝫ eius ⁊ onus illius ab hu
mero eorum tolletur. hoc consilium qd
cogitaui super omnem terram: ⁊ hec est
manus extenta super uniuersas gentes.
Dominus enim exercituum decreuit et
quis poterit infirmare: ⁊ manus eius ex
tenta: ⁊ quis auertet eam: Sabbato ad
uesperas capitulum.

Fratres gaudete i domino semper
iterum dico gaudete: modestia ue-
stra nota sit omnibus hominibus domi
nus prope est. Ad magnificat āiphōa.
Ante me non est formatus de9: ⁊ post me non
erit: quia mihi curuabitur omne genu: ⁊ confi-
tebitur omnis lingua. oratio.

Aurem tuaꝫ quesumus domine pre
cibus nostris accōmoda: ⁊ mentis
nostre tenebras gratia tue uisitationis il
lustra. Qui ui. Dñica. iij de aduētu iuita.
Domine prestolamur aduentum tuum ut cito
uenias: ⁊ dissoluas iugum captiuitatis nostre.
ps. Uenit. hy9. ℣. ant. noc. ps. ℟. b. dicun
tur sicut i pma dñica de aduētu Lec. j.

Ue qui profundi estis corde ut a do
mino abscondatis consiliuꝫ. Quo
rū sunt in tenebris opera ⁊ dicunt. Quis
uidet nos: ⁊ quis nouit nos: Peruersa ē
hec uestra cogitatio: quasi si lutum con-
tra figulum cogitet: ⁊ dicat opus factori
suo: non fecisti me: ⁊ figmētū dicat fctori
suo non itelligis: nōne adhuc i modico
⁊ i breui ꝯuertet liban9 i charmel ⁊ char
mel i saltū reputabit: ⁊ audient i illa die
surdi uerba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligi-
ne oculi cecorum uidebūt: responsoriū.
Ecce apparebit dominus super nubem candi
dam: ⁊ cum eo sanctorum milia: ⁊ habebit i ue
stimento ⁊ in femore suo scriptum rex regum ⁊
dominus dñantium. ℣. Apparebit in finem
⁊ non mentietur si moram fecerit: expecta eum
quia ueniens ueniet. Et. Lectio secunda.

Et addent mites i dño letitiā: ⁊ pau
peres hoies in sancto israel exulta
bunt: quoniam deficit qui preualebat et
consumatus est illusor: ⁊ succensi sūt om
nes qui uigilabāt super iniquitatē. Qui
peccare faciebant homines in uerbo et
arguentem in porta supplantabant: ⁊ de
clinauerunt frustra a iusto. Propter hec
dicit dominus ad domū iacob qui rede-
mit abraam. non modo confundetur ia-
cob: ñ modo uultus eius erubescet: sed
cum uiderit filios suos opera manuum
mearum in medio sui sanctificantes no-
men meum. Et sanctificabunt semen ia
cob ⁊ deum ⁊ israel predicabunt: ⁊ sci-
ent errantes spiritu intellectum ⁊ musita
tores discent legem. ℟. Bethleem ciuitas
dei summi: ex te exiet dominator israel: ⁊ egres
sus eius sicut a principio dierum eternitatis: ⁊
magnificabitur i medio uniuerse terre: ⁊ pax e-
rit in terra nostra dum uenerit. ℣. Loquetur
pacem gentibus: ⁊ potestas eius a mari usqꝫ
ad mare. Et. Lectio tertia.

Ue filij desertores dicit dominus:
ut faceretis consilium ⁊ non ex me
⁊ ordiremi telā ⁊ non p spꝫ meū: ut adde
retis pcēm sup pcēm. Qui ambłatis ut d
scēdatis in egyptū ⁊ os meū nō interroga
stis: spantes auxiliū in fortitudine phara
onis: ⁊ habentes fiduciam i umbra egyp
ti: ⁊ erit uobis fortitudo pharaonis in
confusionem: ⁊ fiducia in umbre egypti
in ignominiam. Erant enim in tanis
principes tui: ⁊ nuntij tui usqꝫ tanes
peruenerunt omnes confusi sunt super

pplo: qui eis prodesse nõ potuit: non fu-
erunt in auxilium τ in aliquam utilitatẽ
sed in cõfusionem τ in opprobrium. ℞.
Qui uenturus est ueniet τ non tardabit: iã nõ
erit timor in finibus nostris: qm̃ ipse est salua-
tor noster. ℣. Deponet omnes iniquitates no-
stras: τ proijciet in profundum maris omnia
peccata nostra. Qui. Sermo sancti ambro-
sij episcopi Lectio quarta.

SAtis abundeq̃ dixisse me credo
superiori tractatu quemadmoduz
compti uel nitidi natalez domini suscipe-
re debeamus: τ superuenientem festiuita-
tem eius ab omni ambitione retinere: re-
tinere inq̃ ut si dies natalis ei⁹ transeat
apud nos: tamẽ sanctificationis ei⁹ beati-
tudo permaneat. Hec enim gratia natal'
est dñi saluatoris: ut in futuruz ad prede-
stinatos transeat: τ in preterituz maneat
ad deuotos. Oportet ergo ad deuotos
nos esse sanctitate puros: mundos pu-
dicitia: nitidos honestate ut quo diem fe-
stum aduenire propinquius cernimus
accuratius incedamus. Si enim mulier-
cule solent aliquas ferias suscepture ma-
culas uestiuz suaꝝ aqua diluere: cur nõ
magis nos excepturi natalez domini ma-
culas aiarum nostrarum flectibus ablu-
amus? Et ille quidem si adeo infecte sor-
dibus extiterint: ꝙ maculã sola aqua nõ
purgat: addunt molitiam olei saponis
etiam acrimoniam. Nos quoq̃ si tã gra-
ue peccatuz fuerit: ut minime solis flecti-
bus abluatur: addamus mie oleum acri-
moniamq̃ ieiunij. Nullum enim taz gra-
ue delictum est ꝙ non purgetur abstinẽ-
tia: elemosynis extinguatur. Ait eniz sãc-
tus ꝓpheta: Sicut aqua extinguit ignez
ita elemosyna extinguit peccatum. ℞.
Egypte noli flere quia dñator tuus ueniet tibi
ante cuius conspectum mouebuntur abyssi: li-
berare pplm̃ suum de manu potentie. ℣. Ecce
ueniet dñs exercituum deus tuus cum potesta-
te magna. Libera. Lectio qnta.

MAgna ergo est elemosyna que ar-
dentium criminuz globos beniuo-
lentie sue fonte refrigerat: τ quodam irri-
guo largitatis obruit incendia delictorũ
ut q̃zuis offensus deus: q̃zuis criminib⁹ ꝓ-
uocatus cogatur liberare elemosynis: quẽ
disposuerat punire pccis. Cogitur.n. a no-
bis quodãmõ dum cõpellitur ꝓ actib⁹ no-
stris mutare sñiam τ in uno codẽq̃ hoie
nunc seueritate iudicis ꝓmoueri: nũc pa-
tris pietate blandiri. Pr̃ eniz nobis deus
est cum bene agimus: iudex nr̃ est cũ pec-
camus. Cõpellitur ergo opibus nr̃is dñs
ut nobis miam suã largiatur: atq̃ iõ i euã-
gelio sc̃o dicit. A diebus ioãnis baptiste
regnũ celoꝝ cogitur. Que sñia quem intel-
lectũ hẽat uideam⁹. Regnum celoꝝ non
nisi christus ẽ dñs q regnat i celis. Cogi
aũt uerbũ tũc solet dici quasi res aliqua
rarior assidua opatione densatur. Ex quo
ergo ioãnes baptista saluatoris aduentuz
ꝑdicauit: ex eo regnuz celoꝝ qđ pri⁹ flui-
dũ τ remissũ iacebat apud iudeos credẽ-
tium ppl'oꝝ cepit assiduitate dẽsari: τ õis
illa regni raritas ꝑdicationum frequẽta-
tione solidari. Tã eim apđ iudeos rarũ
fuit regnũ ut transiret ad gẽtes: tã fluidũ
ut emanaret ad pplos: nunc aũt tãta cre-
dentiũ cogitur dẽsitate: ut fixũ τ solidũ ma-
neat sine fine. Sicut scriptura dicit: Et
regni eius non erit finis. Responsoriũ.
Prope est ut ueniat tempus eius: τ dies eius
non elongabuntur: Miserebitur dñs iacob τ
τ israel saluabitur. ℣. Reuertere uirgo israel:
reuertere ad ciuitates tuas. Miserebitur.
Lectio sexta.

COgimus.n. regnũ celoꝝ τ ui quo-
dammmõ facimus: sicut ait euãge-
lica lectio: Et uim faciẽtes diripiunt illđ
Uim inq̃ facim⁹ dño cõpellendo. Sed
ipsi regnare debem⁹ i nobis: ut regnum
possim⁹ diripere saluatoris. Ait euãgeliũ:
Et ui facientes diripiũt illud. Raptores
igitur sum⁹: raptores aũt nõ nisi diripiunt ali-
ẽa. Agnosco uerã ẽẽ sñiam. Christ⁹.n. ec-
clesiam rapuit synagoge τ aliene gentes
uim faciendo possident. Nam saluator
missus sub lege: nutritus iuxta legem: dũ
a iudeis negligitur: a gentibus occupa-
tur: et dum a sacerdotibus repellitur a pec-
catorib⁹ inuenitur: sicut ipse ait: Publicãi τ
peccatores precedẽt uos i regno celoꝝ

Ergo fratres carissimi natalem domini suscepturi ab omni conscientias nostras fece emundemus. Accuremus nos nō sericis uestibus sed operibus preciosis. Uestimenta enim nitida membra operire possunt: ꝯscientiā ornare non possūt: nisi quod maioris est uerecundie: nitidū membris incedere: ⁊ pollutum sensibus ambulare. Interioris igitur hōis prius ornemus affectuꝫ: ut exterioris quoqꝫ sit amictus ornatus. Spirituales maculas abluamus ut carnalia i nobis fulgeāt uestimenta. Nihil autez ꝓdest fulgere uestibus ⁊ sordere flagitijs. Ubi enim conscientia tenebrosa est: totum corpus obscurum est. Habemus aūt quō conscientie maculas abluamus. Scriptum est enim date elemosynam ⁊ oīa munda sunt uobis. Bonuꝫ elemosyne mandatum: per quod manibus operamur corde mādatum. Prestante dn̄o nostro iesu christo qui cum patre ⁊ spiritu uiuit ⁊ regnat deus in secula seculorum amen. Responsorium.

Descendet dn̄s sicut pluuia in uellus: Orietur diebus eius iustitia ⁊ abundantia pacis. ℣. Et adorabunt eum ōes reges terre: ōes gentes seruient ei. Orietur. Lectio sancti euangelij scd̄m ioannem.

In illo tp̄e. Miserunt iudei ab ierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad ioannem ut interrogarent eum tu quis es. Et reliqua om̄. sancti gre. pape Lec. vij.

Ex huius nobis lectiōis uerbis: fratres carissimi ioānis humilitas cōmendatur: qui cum tante uirtutis esset ut christus credi potuisset: elegit solide subsistere in se: ne humana opinione raperetur inaniter super se. Nam ꝯfessus ē ⁊ nō negauit: ꝯfessus est q: non sū ego christ⁹. Sed q dixit non sū: negauit plane ꝙ nō erat. Sed non negauit ꝙ erat: ut ueritatē loquens: eius membrū fieret cui⁹ sibi nomē fallaciter non usurparet. Cū ergo nō uult appetere nomen christi: fc̄s est membrum christi: q: dum infirmitatem suam studuit humiliter agnoscere: illi⁹ celsitudinem meruit ueraciter obtinere. Sed cuꝫ electione alia redemptoris nostri sententia ad mentem reducit̄: ex huius nob̄ lectōis uerb̄ q̄stio ualde iplexa generat̄. ℟.

Ueni dn̄e ⁊ noli tardar̄e: relaxa facinora plebi tue: ⁊ reuoca dispersos in terram suam. ℣. Excita dn̄e potentiam tuam ⁊ ueni: ut saluos facias nos. Et reuoca.

Lectio. viij.

Alio quoqꝫ in loco inq̄situs a discipulis dn̄s de helie aduentu r̄ndit: Helias uenit ⁊ non cognouerūt eū: sed fecerunt in eo q̄ᵭcunqꝫ uoluerūt: ⁊ si uultis scire ioannes ipse ē helias: req̄sit⁹ aūt ioannes dicit: non sū helias. Quid fr̄es carissimi: q: qᵭ ueritas affirmat: hoc propheta ueritatis negat. Ualde nanqꝫ itra se diuersa sīt ipse ē ⁊ ñ sū: quō ergo ueritatis ē: si eiusdē ueritatis sermonib⁹ ꝯcors non ē. Sed subtil̄r ueritas ipsa req̄ratur: hoc qᵭ i se ꝯ̄rium sonuit: quō ꝯ̄rium nō sit inuenit̄. Ad zachariā nanqꝫ de ioānis ꝓmissione angl̄s dicit ipse preibit an̄ illū in sp̄u ⁊ uirtute helie. Qui iccirco uētur⁹ in sp̄u ⁊ uirtute helie dicit̄: q: sicut helias scd̄m dn̄i aduentum preueniet: ita ioannes preuenit primum. Sicut ille precursor uentur⁹ ē iudicis: ita iste p̄cursor fc̄s ē redēptoris. Ioānes igit̄ i sp̄u helias erat: i p̄sona helias nō erat. Quod ergo dominus fatet̄ de sp̄u: hoc ioānes denegat de p̄sona: Quia ⁊ iustū sic erat ut discipulis dn̄s spiritalē de ioanne sn̄iaꝫ diceret: ⁊ ioannes idem turbis carnalib⁹ non de suo sp̄u sed de corpore r̄nderet. Contrarium ergo uidet̄ eē ueritati qᵭ ioannes sonuit sed tn̄ a ueritatis tramite nō recessit: q se ēt ꝓphetaꝫ negauit: qui uidelꝫ non solū poterat redēptorē predicare sꝫ ēt demōstrare. Quis nanqꝫ sit ꝯtinuo exprimit: cum subiūgit: Ego uox clamātis i deserto. ℟.

Ecce radix iesse ascendet in saluteꝫ ppl̄orꝫ: ip̄sū gētes dep̄cabunt̄. Et erit nom̄ ei⁹ gloriosū. ℣. Dabit ei dn̄s deus sedē dauid patris eius ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Et erit.

Lec. ix.

Scitis fr̄es carissimi q: uni genit⁹ fili⁹ uerbū p̄ris uocatur: ioanne attestante: qui ait: In pricipio erat uerbum ⁊ uerbum erat apud deum: ⁊ deus erat uerbū. ex ip̄a uēa locutōe agnoscitis

qꝛ prius uox sonat ut uerbuꝫ postmodū
possit audiri. Joannes ergo uocē se esse
asserit: qꝛ uerbum precedit. Aduentum
itaqꝫ dn̄icū precurrens uox dr̄: qꝛ ꝑ eius
ministerium pr̄is uerbum ab hōibus au
ditur. Qui ēt in deserto clamat: qꝛ ōrelic
te ac destitute iudee: solatium sue redēpti
onis anunciat: Quid aūt clamet īsinuat:
cum subiungit: dirigite uiā dn̄i dixit ysai
as ꝓpheta. Uia dn̄i ad coꝛ dirigitur cuꝫ
ueritatis sermo humiliter audit. Uia do
mini ad coꝛ dirigētum ad preceptū uita
ꝑparat. Un̄ scriptū ē: Siquis diligit me
sermonē meum seruabit: ⁊ pr̄ meus dili
get eum: ⁊ ad eū ueniemus ⁊ mansioneꝫ
apud eum faciemus. Quisquis ergo in
suꝑbiam mētē eleuat: quisqꝫ auaritie esti
bus anhelat: quisqꝫ se luxurie in quina
tionibꝰ polluit: coꝛdis hostiū contra ue
ritatem claudit: ⁊ ne ad se dn̄s uēiat clau
stra animi seris uitioꝝ damnat. Sed ad
huc qui missi sūt percunctanť. Quid ergo
baptizas si tu non es chꝛistus neqꝫ heli
as neqꝫ ꝓpheta: Qđ qꝛ non studio co
gnoscende ueritatis: sed malicia exercen
de emulationis dr̄. Euangelista tacite in
notuit qui subiungit dicēs: Et q missi fue
rant erāt ex phariseis: ac si aperte dicať:
Illi ioannem de suis actibus requirunt:
qui doctrinā nesciunt querere sed inuide
re. Sed sc̄s quisqꝫ ēt cum a peruersa mē
te requiritur: a bonitatis sue studio non
mutatur. Unde ioān̄es quoqꝫ aduerba
inuidie ꝑdicamenta rn̄dit uite: naꝫ ꝓtinꝰ
subiungit: Ego baptizo ī aqua: medius
autem uꝛm̄ stetit quē uos nescitis. ℟. Do
cebit nos dn̄s uias suas ⁊ ambulabimus ī se
mitis eius: qꝛ de sion exibit lex ⁊ uerbum dn̄i
de ierusalem. ℣. Uenite ascendamus ad mō
tem dn̄i ⁊ ad domuꝫ dei iacob. Quia ℟. An̄
multum tp̄s ꝓphetauit ezechiel: uidi poꝛtam ī
domo dn̄i clausam: ⁊ ecce d̄s ante secula ex ea
ꝓcedebat ꝓ salute mundi: ⁊ iterum erat clausa
demonstrans uirginem: qꝛ post partū ꝑmansit
uirgo. ℣. Poꝛta quam uidisti dn̄s solus trā
sibit ꝑ eam. Et. ℟. Erumpant montes iocun
ditatem ⁊ colles iustitiā. Quia lux mūdi dn̄s
cum potentia uenit: ℣. de siō exibit lex ⁊ uerbū
dn̄i de ierusaleꝫ. Quia. Ad laudes an̄t. Ue
niet dn̄s ⁊ non tardabit ⁊ illuminabit abscon
dita tenebꝛarum: ⁊ manifestabit se ad ōes gen
tes all'a. ps. Dn̄s regnauit. cum reliquis. a
Jerusalem gaude gaudio magno: qꝛ ueniet ti
bi saluatoꝛ all'a. an̄t. Dabo in sion saluteꝫ: ⁊
in ierusalē gl'am meā all'a. an̄t. Mōtes ⁊ ōes
colles humiliabūtur: ⁊ erunt pꝛaua īdirecta et
aspera in uias planas ueni dn̄e ⁊ noli tardare
all'a. an̄t. Juste ⁊ pie uiuamus expectantes be
atam spem: ⁊ aduentum dn̄i. capl'm. Fratres
gaude. Ad bn̄dic. an̄t. Super solium dauid
⁊ super regnū eius sedebit in eternū all'a. ōrō
ut supra. Ad tertiam capl'm. Fr̄es gaude
te. Ad sextam capl'm.

Nihil solliciti sitis. sed in ōi oꝛōne ⁊
obsecratione cum gr̄aꝝ actione pe
titiones uestre innotescant apud deum.

Ad nonam capl'm.

Et pax dei que exuperat omnē sen
sum custodiat coꝛda uestra ⁊ intel
ligentias uestras in chꝛisto iesu dn̄o nr̄o.

Ad uespas an̄t. Ueniet dn̄s. cuꝫ reliquis
an̄t de laudibus ps. Dixit dn̄s. cū reliqs
de ps. capitulum. Fr̄es gaudete. ad mag.
an̄t. Beata es maria que credidisti perficien
tur in te que dicta sunt tibi a dn̄o all'a. Feria
.ij. ad bn̄dic. an̄t. Dicit dn̄s pn̄iam agite ap
pꝛopinquabit enim regnum celoꝛuꝫ all'a. Ad
magn̄. an̄t. Beatam me dicent ōes generati
ones: qꝛ ancillam humilem respexit dn̄s. Fe
ria. iij. ad bn̄d. an̄t. Consurge consurge indu
ere foꝛtitudinem bꝛachium dn̄i. ad magn̄.
an̄t. Eleuare eleuare consurge ierusalem solue
uincula colli tui captiua filia sion. Feria. iiij.
ad bn̄d. an̄t. Ponam in sion saluteꝫ: ⁊ ī ieru
saleꝫ gloꝛiaꝫ meā all'a. ad mag. an̄t. Ponent
dn̄o gloꝛiā ⁊ laudē eius ī insulis annunciabūt
qꝛ ecce ueniet ⁊ nō tardabit. Feria. v. ad bn̄.
an̄t. Consolamini consolamini pp'le meus dic̄
deus uester. Ad mag. an̄t. Letamini cum ie
rusalem ⁊ exultate in ea: ōes qui diligitis eam
in eternum. Feria. vi. ad bn̄d. an̄t. Dies dn̄i
sicut fur ita in nocte ueniet: ⁊ uos estote parati
qꝛ qua hoꝛa non putatis filius hoīs ueniet.
ad mag. an̄t. Hoc est testimonium qđ ꝑhibu
it ioannes: qui post me uenit ante me factus ē.
Sabbato ad bn̄d. an̄t. Quomodo fiet istd̄

angele dei quia uirũ in cõcipiẽdo nõ ꝑtuli. an
dĩ maria uirgo christi:spiritus sanctus supueñ
et in te:⁊ uirtus altissimi obũbrabit tibi. Ad
mag. añt. Dabit ei dñs deus sedẽ dauid pa
tris sui:⁊ regnabit in eternum. Añe maiores
ad magnificat.
O Sapiẽtia que ex ore altissimi ꝓdisti:attĩ
gẽs a fine usqꝫ ad finẽ: fortiter suauiterqꝫ
disponens oĩa : ueni ad docendum nos uiaꝫ
prudentie. antiphona.
O Adonay ⁊ dux dom⁹ isrł q moysi ĩ igne
flãme rubi apparuisti:⁊ ei ĩ syna legẽ de
disti:uẽi ad redimẽdũ nos ĩ brachio extẽto. añ
O Radix iesse q stas ĩ signũ ꝑplorũ:super
quẽ ꝯtinebũt reges os suũ:quẽ gẽtes ꝺ
ꝑcabũt:uẽi ad libandũ nos iã noli tardare. añ
O Clauis dauid:⁊ sceptrũ dom⁹ isrł q ape
ris ⁊ nemo claudit. claudis ⁊ nẽo apit:
uẽi ⁊ reduc uinctũ de domo carceris: sedẽtẽ in
tenebris ⁊ umbra mortis. añt.
O Oriẽs splẽdõ lucis etne:⁊ sol iusticie:uẽi
⁊ illũina sedẽtes ĩ tenebris ⁊ ũbra mortis. añ
O Rex gẽtiũ ⁊ desideratus earꝫ. lapisqꝫ ãgu
laris:q facis utraqꝫ unũ:uẽi salua hoĩeꝫ
quem de limo formasti. antiphona.
O Emanuel rex ⁊ legifer noster:expectatio
gentium:⁊ saluator earum: ueni ad sal
uandum nos domine deus noster.
Iste. vij. añt. suprapositẽ ultimo die ante
uigiliam natiuitatis dñi cõplentur:ita q
quolibet die exceptis dñicis una illarũ
cantatur ad mag. cũ oratione de dñica:
etiam si quatuor tẽpora fuerint. Et si fe
stum interuenerit post orationẽ festi can
tatur cum oratione de dñica. Feria secũ
da. lectio prima.
O Nus iumentorꝫ austri ĩ terra tribu
latiõis ⁊ angustie. Leena ⁊ leo ex
eis. uipa ⁊ regulus uolans portantes sup
hũeros iumentorꝫ diuitias suas:⁊ super
gibbũ camelorũ thesauros suos:ad po
pulum qui eis prodesse nõ poterit. Egy
ptus eim frustra ⁊ uane auxiliabit: Ido
clamaui super hoc supbia tm̃ ẽ: quiesce.
Nũc ergo ingressus scribe eis sup buxũ:
⁊ in libro diligẽter exara illud. Lec. ij.
E T erit in die nouissimo in testimõi
um usqꝫ in eternũ. Populus eniꝫ
ad iracundiã prouocãs est ⁊ filij menda
ces. Filij nolẽtes audire legẽ dei. Qui di
cunt nolẽtibus nolite uidere: ⁊ aspicien
tibus nolite aspicere ea que recta sũt. Lo
qmini nobis placẽtia. Uidete nob erro
res. auferte a me uiã:declinate a me semi
tam:cesset a facie uestra sctũs israel. Pro
pterea hec dicit dñs sanct⁹ israel. Pro co
q reprobastis uerbuꝫ hoc ⁊ sperastis in
calũniam ⁊ tumultũ : ⁊ innixi estis super
eos. Lectio tertia.
P Ropterea erit uobis iniqtas hec:
sicut interruptio cadens:⁊ reqsita ĩ
muro excelso. Qm̃ subito dũ nõ sperat:
ueniet ꝯtritio eius ⁊ cõminuet sicut ꝯteri
tur lagena figuli ꝯtritione ꝑualida: ⁊ nõ
inuenietur ꝺ fragmẽtis eius testa: in qua
portetur igniculus de incendio:aut hau
riatur parũ aque de fouea:qr hec dic do
minus deus sctus israel. Si reuertami
ni ⁊ qescatis:salui eritis. In silẽtio ⁊ ĩ spe
erit fortitudo uestra:⁊ noluistis ⁊ dixistis
nequaqꝫ:sed ad eos fugiem⁹. Ideo fugi
etis:⁊ sup ueloces ascẽdem⁹. Ideo uelo
ces erũt qui ꝑsequũtur uos. Iste specia
les añt. laud. sequentiũ semp suis dieb⁹
añ uigil. natiuitatis dñi cantãt: ita tamen
q si natiuitas dñi uenerit in dñica: aut. ij.
uel. iij. feria omnes ille añt. in ꝓxima pre
cedenti hebdomada dicẽde sunt. hoc ex
cepto q ille que dicẽde essent in die qua
occurrit festum sctĩ thome: dicũt in alia
hebdomada precedẽti tali die quali oc
curreret festũ sctĩ thome. Quocũqꝫ uero
alio die ĩfra hebdomadã natiuitatis dñi
euenerit: añt. laud. que in illa hebdoma
da dici nõ potuerunt: in ꝑcedẽti hebdõa
da dieb⁹ ꝯsilibus dicũtur. Hoc addito:
q si natiuitas dñi in sexta feria euenerit:
añt. que cantãde ẽẽnt. ij. feria qua occur
rit festũ sctĩ thome ãno illo dicẽde sunt
sine nota cũ suis psal. tm̃ in. ij. feria prece
dentis hebdõade. cõpleto officio noct.
sancte lucie qđ in dictã feriã ãno illo trãs
fertur. Ad laudes ⁊ p horas añt. Ecce ue
niet dñs princeps regũ terre: beati q parati sũt
occurrere illi. psal. feriales de ps. ant. Cum
uenerit fili⁹ hoĩnis putas ĩueniet fidẽ sup terr.

añt. Ecce iam uenit plenitudo tẽporis:in quo
misit deus filiuz suũ in terris. añt. Haurietis
aquas in gaudio de fontibus saluatoris. añt.
Egredietur dñs de loco sancto suo: ueniet ut
saluet populũ suũ. Ad benedi. añt. Egredie
tur uirga de radice iesse: ⁊ replebr oĩs tra glia
dñi:⁊ uidebit oĩs caro salutare dei. Ad uesp
as añt. Inclinauit dñs. Cũ reliqs de psal.

Feria tertia. lectio prima.

Ille hoĩes a facie terroris sumus:
⁊ a facie terroris qnqꝫ fugietis: do
nec relinquamini quasi malus nauis in
uertice mõtis:⁊ quasi signũ super colleꝫ:
Propterea expectat dñs ut misereať ue
stri. Et idcirco exaltabiť parcẽs uob:qa
deus iudicij dñs. beati omẽs q expectãt
eum:populus eĩm sion habitabit i ieru
salem. Plorãs nequaqꝫ plorabis: mise
rans miserebiť tui:ad uocẽ clamoris tui
statim ut audierit rñdebit tibi. Lec. ij.

Et dabit uobis dñs panem arctuꝫ
⁊ aquã breuẽ ⁊ non faciet aduola
re ultra ad te doctorẽ tuũ. Et erunt oculi
tui uidẽtes preceptorem tuũ:⁊ aures tue
audient uerbũ post tergũ monẽtis. Hec
uia. ambulate in ea:neqꝫ ad dexteraꝫ ne
qꝫ ad sinistraꝫ. Et cõtaminabis laminas
sculptiliũ argenti tui:⁊ uestimentũ ꝯflati
les auri tui: ⁊ dispges eos sicut imũdici
am mẽstruate. egredere dices ei. Et dabi
tur semini tuo pluuia ubicũqꝫ seminaue
ris i terra:⁊ panis frugũ terre erit uberri
mus ⁊ pinguis. Lectio tertia.

Pascetur in possessiõe tua i die illo
agnᵘ spatiose. ⁊ tauri tui ⁊ pulli asi
norũ q operãtur terrã cõmixtũ mygma
cõmedẽt:sic in area uentilatũ est. Et erũt
sup omnẽ montẽ excelsũ:⁊ sup omnẽ col
lem eleuatũ riui currentũ aquaꝝ in die i
terfectionis multorũ cũ ceciderit turres.
⁊ erit lux lune sicut lux solis: ⁊ lux solis
erit septẽpliciť:sicut lux septem dierũ in
die qua alligauerit dñs uulnus populi
sui:⁊ percussuram plage eius sanauerit.
Ad lectiones ⁊ p horas añt. Rorate celi
desup ⁊ nubes pluant iustũ:apiatur terra ⁊ ger
minet saluatoreꝫ. psal. feriales de psal. añt.
Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre:de petra deser
ti ad montẽ filie sion. añt. Ut cognoscamᵘ do
mine in terris uiã tuam:in õibus gentibus sa
lutare tuũ. añt. Da mercedẽ dñe sustinẽtibus
te:ut ꝓphete tui fideles ĩueniãtur. añt. Lex p
moysen data est:gratia ⁊ ueritas p iesũ christũ
facta est:alla. Ad bñdic. añt. Tu bethleẽ ter
ra iuda nõ eris minima:ex te eĩm exiet dux q
regat populũ meuꝫ israel. añt. Nolite timere
qnta eĩm die ueniet ad nos dñs noster.

Hec añt. si festum beate thome nõ uene
rit in dominica semper in codeꝫ festo cã
tatur hoc ordine. dicta oratione festi can
tatur tota anti. deinde añt dicitur gloria
patri. quo cõpleto iteruꝫ cantatur cadeꝫ
ãt. parũ altius: postea ℣. sicut erat. ⁊ iteꝝ
tertio altius repetitur:⁊ deinde dicitur ℣
si. ⁊ oratio de dominica. Si uero i domi
nica uenerit: quia ad diem sequentẽ festi
celebratio transfertur ꝑdicta añt. canta
tur i dominica ad. b. loco anti. s. Aue ma
ria: que transfertur ad magnificat eiusdẽ
diei dominice. Hoc uero ordine cantať
primo tota antiphona. deinde dr psal.
benedic. cum gloria patri. postea iterum
añt. cantatur parũ altius. deinde ℣si. Si
cut erat:⁊ tertio iterũ altius cantatur. Si
uero predictũ festum uenerit in quatuor
temporibus cantatur predicta anti. sicut
supra dictum est cum oratione ferie. Ad
magni. añt. Maria autẽ conseruabat oĩa
uerba:hec cõferens in corde suo. Feria. iiij.
quatuor tẽpo. iuita. Prope est iaꝫ dñs:ue
nite adoremus. psal. Uenit. Hoc inuitato
rium continue in ferialibus diebus usqꝫ
ad uigil. natiuitatis domini cantatur.

Secundum lucam.

In illis tẽporibus missus est gabri
el angelus a deo in ciuitatem gali
lee cui nomen nazareth: ad uirginem ui
ro cui erat ioseph de domo dauid: ⁊ no
men uirginis maria. ⁊ reliqua.

Omelia sancti ambrosij episcopi.

Latent quideꝫ diuina mysteria: nec
facile iuxta propheticum dictũ qs
qꝫ hominum potest scire consilium dei.
sed tamen ex certis factis atqꝫ preceptis
domini saluatoris possumus intelligere

hoc propensioris fuisse consilij: q ea po
tissimū electa est:ut dn̄m pareret: q̄ erat
despōsata uiro. Cur aūt nō ātea despō
saretur ipleta est:fortasse ne diceret q cō
cepat ex adulterio. Et bn̄ utrūq posuit
scriptura ut despōsata esset τ uirgo. Uir
go ut expers uirilis ꝯsortij uideret:ne te
merate uirginitatis adureret infamia:cui
grauis aluus corruptele uideret insigne
preferre. Maluit aūt dn̄s aliquos d̄ suo
ortu q̄ d̄ matris pudore dubitare. Sci
ebat eīm tenerā eē uirginis uerecūdiam
τ lubricā famā pudoris: nec putauit or
tus sui fidē:matris iīurijs astruendam.

Sciēdū q Rnsoria subscripta quarte qn
te τ sexte ferie:ac sabbati.cū anti. de euā
gelio ad bre.semp i hebdōada .iiij.tpo.
suis dieb' dicūt. Si uero festū sācti tho
me aliqua dierū dictaꝝ occurrerit Rnso
ria diei illius dimittūtur: cū aīt. ad bre.
q si quattuor tēpora in penultia hebdo
mada celebrantur:tūc loco dictarū anti.
dicūtur ad bre. In ultima hebdomada
si necesse fuerit ille que dicēde erant i cō
similibus diebus:laudibus in suis locis
remanentibus:que non mutantur nisi ꝓ
festo sancti thome ut supra dictum est.

R. Clama in fortitudine q annūcias pacē in ie
rusalem. Dic ciuitatibus iude:τ hītatorib' siō
Ecce deus nr̄ quē expectabamus adueniet.
V. Sup montē excelsum ascēde tu q euangeli
zas sion: exalta in fortitudine uocē tuā. Dic.

Lectio secunda.

Seruatur itaq sācte marie sicut pu
dore itegra:ita inuiolabilis opinio
ne uirginitas. Oportet eīm sāctos τ ab
his testimoniū habere q foris sūt:nec de
cuit uirginib' sinistra opiniōe uiuētibus
uelamē excusatōis relinq:q īfamata ma
ter quoq dn̄i uideret. Quid autē iude
is: Quid herodi possit ascribi :si natū ui
deret ex adulterio pseq:quēadmodū au
tem ipse diceret. Nō ueni soluere legem
sed adiplere. Si uideret cepisse a legis i
iuria:cū partus inupte lege dānet. Qui
etiā locupletior testis pudoris marit' ad
hibet:qui potuisset dolorē iniurie et uin
dicare opprobriū si nō agnosceret saciē.
Quicqd etiā fidei marie uerbis magis
ascribitur:mēdacij causa remouet. Uide
retur eīm culpā obumbrare uoluisse mē
dacio inupta pregnās. Causā aūt men
dacij indespōsata habuit:despōsata non
habuit: cum coniugij premium gratia
nuptiarum partus sit feminarum.

R. Orietur stella ex iacob: τ exurget homo d̄
israel: τ confringet oēs duces alienigenaꝝ. Et
erit oīs terra possessio eius. V. Et adorabunt
eum oēs reges terre et oēs gētes seruiēt ei. Et

Lectio tertia.

Non mediocris quoq causa est:ut
uirginitas marie falleret principē
mūdi:q cū despōsatā uiro cerneret: par
tū nō potuit hēre suspectū. Fallēdi aūt pri
cipē mūdi fuisse cōsiliū:ipsius dn̄i uerba
declarāt:cū apl'i iubet tacere de christo:
cū sanati ꝓhibētur gloriari de remedio:
cū demones precipiuntur silere de dei fi
lio. Fallēdi ut dixi principē mundi fuisse
cōsiliū:etiā aplus declarauit dicēs. Sed
loquimur dei sapientiā i mysterio abscōdi
tam:quā nemo principū istius seculi co
gnouit. Si eīz cognouissent nunq̄ dn̄m
glorie crucifixissent. Hoc est nūq̄ me re
demi morte fecisset. Fefellit ergo pro no
bis:fefellit ut uinceret:fefellit diabolū cū
tētaretur:cum rogaretur:cū dei filius di
ceretur:ut nusq̄ diuinitatē ꝓpriā fateret
sed tamen magis fefellit principē seculi.
Diabolus eīm: τ si aliqn̄ dubitauit cum
diceret: Si filius dei es mitte te deorsū:
tamē sero cognouit: τ discessit ab eo. Co
gnouerunt τ demones qui dicebant:no
uim' q sis iesus filius dei. Quid uēisti an̄
tp̄s torquere nos: τ ideo uenisse cogno
uerūt:q precognitū habebāt eē uenturū.

R. Modo ueniet dn̄ator dn̄s. Et nomē eius
emanuel uocabitur. V. Orietur i diebus eius
iusticia et abūdātia pacis. Et. Ad laudes τ
p horas aīt. Prophete predicauerūt nasci
saluatorē de uirgine maria. psal. feriales de
ps. aīt. Sp̄us dn̄i sup me:euāgelizare paupi
bus misit me. V. Propter sion nō tacebo do
nec egrediatur ut splendor iustus eius.

añt. Ecce ueniet dñs ut sedeat cū principibus
τ soliū glorie teneat. ℣. Annūciate populis τ
dicite: ecce deus saluator noster ueniet. Ad be
nedictus añt. Missus est gabriel āgelus ad
mariā uirginē desponsatā ioseph. Oratio.

PResta q̄s omnipotēs deus: ut redēp
tionis nr̄e uentura solēnitas: et pre
sentis nobis uite subsidia ꝯferat: τ eterne
beatitudinis p̄mia largiat̄. p. Et dr̄ p ho
ras. preterq̄ȝ in uespis. Ad magni. añt.
Ecce ancilla dñi: fiat mihi secundū uerbū tuū.
℣. Ecce ancilla dñi. Dicit̄ ad mag. in quar
ta feria quatuor tēpoꝝ: nisi aliqua de sep
teȝ maioribus āntis illo die occurrerit di
cenda. Ad mag. añt. Joseph fili dauid no
li timere accipe mariā cōiugē tuā: qḋ eīm in ea
natū est: de spiritu sancto est: allā. Feria qnta
lectio prima

ECce nomē dñi uenit de longinquo
ardens furor eius: τ grauis ad por
tandū. Labia illius īpleta sunt īdignati
one: τ lingua eius quasi ignis deuorans.
Sp̄us eius uelut torrēs inundās usq̄ȝ ad
mediū colli: ad pdendas gētes in nihilū:
τ frenū erroris qḋ erat ī maxillis pploꝝ
canticū erit uobis: sicut uox scificate so
lēnitatis τ leticia cordis: sicut q pgit cum
tybia ut intret in mōtē dñi ad forte israel
℟. Egredietur dñs τ preliabr ꝯtra gentes: Et
stabunt pedes eius supra mōtes oliuarum ad
orientē. ℣. Et eleuabr sup oēs colles: et fluent
ad eū oēs gētes. Et. Lectio secunda.

ET auditam faciet dñs gloriam uo
cis sue: τ terrorē brachij sui osten
det in cōminatione furoris: τ flāme ignis
deuorantis. Allidet in turbine τ in lapid
grādinis. A uoce eiȝ domini pauebit as
sur uirga percussus: τ erit transitus uirge
fundatus: quā requiescere dominus faci
et super eum. In tympanis τ in citharis
τ ī bellis p̄cipuis expugnabit eos. Pre
parata est eniȝ ab heri thophech a rege
preparata: profunda: τ dilatata. nutrimē
ta eiꝰ ignis τ ligna multa. flatus domini
sicut torrens sulphuris succendens eaȝ.
℟. Precursor ꝑ nobis igreditur. agnus sine
macula: s̄m ordinē melchisedech. Pōtifex fa
ctus est in eternū τ in seculū seculi. ℣. Ipse est
rex iusticie: cuius generatio non habet finem.
Ponti. Lectio tertia.

VE qui descēdūt in egyptū ad auxi
lium in equis sperantes: τ habētes
fiduciā sup quadrigis quia multe sūt. et
super eqtibus q2 preualidi sunt nimis: et
nō sunt confisi super sanctū israel. τ do
minuȝ nō requisierunt. Ipse autem sapi
ens adduxit malum τ uerba sua non ab
stulit. Et cōsurget contra domū pessimo
rum: τ contra auxilium operantiuȝ iniq
tatem. Egyptus homo τ non deus. τ eq
eorum caro τ non spiritus. τ dominus ī
clinauit manū suaȝ: τ corruet auxiliator
τ cadet cui p̄stat̄ auxiliū. simulq̄ȝ oēs ꝯsumēt̄
℟. Uidebūt gētes iustū tuū τ cuncti reges ī
clytū tuum: Et uocabr tibi nomē nouū qḋ os
dñi nomīauit. ℣. Et eris corona glorie ī mān
dñi: Et diadema regni in manu dei tui. Et.
Ad laudes τ p horas añt. De sion ueniet
dñs ōipotens: ut saluū faciat pplm suū. psal.
feriales de p̄s. ℣. Cōuertere dñe aliq̄ȝtulum
τ ne tardes uenire ad seruos tuos. ℣. De siō
ueniet q regnaturus est: dñs emanuel magnū
nomē eius. ℣. Ecce deus meus τ honorabo eū.
deus patris mei τ exultabo eū. ℣. Dñs legi
fer noster. dñs rex nr̄: ipse uēiet τ saluabit nos
Ad bn̄dic. añt. Uigilate aīo: ī ꝓximo ē do
minus deus nr̄. Ad mag. añt. Intuemini q̄ȝ
tus sit gloriosus iste q īgredit̄ ad saluādos po
pulos. Feria sexta secundum lucam.

IN illis t̄. Exurgens maria abijt in
montana cuȝ festinatiōe in ciuitatē
iude: τ intrauit in domū zacharie τ salu
tauit elisabet. Et reliqua. Omelia sancti
ambrosij. lectio prima.

MOrale est omnibus ut qui fideȝ ex
igunt: fidem astruant. Et ideo cum
angelus abscondita nunciaret: ut fides
astrueretur exemplo senioris femine ste
rilisq̄ȝ: conceptum uirginis marie nunci
auit: ut possibile deo omne qḋ ei placue
rit assereret. Ubi audiuit hoc maria nō
quasi incredula de oraclo: nec quasi incerta

denũciõ:nec quasi dubitans de exẽplo:
sed quasi leta ꝓ uoto:ꝛligiosa ꝓ officio:
festina ꝓ gaudio i mõtana ꝑrexit. Quõ
eim iam deo plena nisi ad supiora cuꝫ fe
stinationũ ↄ̃scenderet. Nescit tarda moli
mina sancti spũs gratia. Discite uos san
cte mulieres sedulitatẽ quã pregnantibꝰ
debeatis exhibere cognatis. Maria q̃
ante sola in intimis penetralibus uersa
batur:nõ a publico uirginitatis pudor:
non a studio asperitas montiũ: nõ ab of
ficio prolixitas itieris retardauit. In mõ
tana uirgo cum festinatione:uirgo officij
memor:iniurie immemor:affectu urgen
te nõ sexu relicta perrexit domo. Respõ
so. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. De petra
deserti ad montẽ filie sion. ℣. Ostende nobis
dñe misericordiã tuã:ꝛ salutare tuũ da nobis.
De. lectio secunda.

Discite uirgines non circũcursare ꝑ
alienas edes:non demorari in pla
teis:non aliquos in publico miscere ser
mones. Maria in domo sera festinat in
publico:mansit apud cognatã suã tribꝰ
mensibus. Etenim que ꝓpter officiuꝫ ue
nerat:inherebat officio. Mãsit tribꝰ mẽ
sibus non ꝙ domus eã delectaret aliẽa:
sed quia frequẽtius uideri in publico dis
plicebat. Didicistis uirgines pudorẽ ma
rie. discite hũilitatẽ. Uenit ꝓpiqua ad ꝓ
ximã. iunior ad seniorẽ:nec solũ uenit: sꝫ
etiam prior salutauit. Decet eim ut quã
to castior uirgo:tãto hũilior sit. Nouerit
deferre senioribus:sit magistra hũilitatis
in qua est ꝓfessio castitatis. Est ꝛ causa
pietatis:est etiam ꝛ norma doctrine. Cõ
tuendũ est eiꝫ quia superior uenit ad infe
riorem ut inferior adiuuetur. Maria ad
elisabet:christus ad ioannẽ. deniqꝫ etiaꝫ
postea ut scẽificaret baptismum ioannis
dominus uenit ad baptismum.
℟. Rorate celi desuper ꝛ nubes pluãt iustuꝫ:
Aperiatur terra ꝛ germiet saluatorẽ. ℣. Emit
te agnũ dñe dñatoreꝫ terre:de petra deserti ad
montẽ filie sion. Aperi.

Lectio tertia.

Isto quoqꝫ aduentus marie ꝛ pre
sentie dñice beneficia declarantur. Si
mul eim ut audiuit salutationem marie
elisabet. exultauit ĩfans in utero eius:et
repleta est spiritu sancto elisabet: ꝛ excla
mauit uoce magna ꝛ dixit ad mariam.
Uide distinctionem singulorum: uerbo
rum proprietatis. uocẽ prior elisabet au
diuit:sed prior ioannes gratiaꝫ sensit. Il
la nature ordinẽ audiuit:iste exultauit ra
tione mysterij. illa marie: iste domini sen
sit aduentum. Femina mulieri: ꝛ pignus
pignori. Iste gratiã loquũtur: illi intus
operantur. pietatisqꝫ mysterium: mater
nis adoriunẽ profectibus. Dupliciqꝫ mi
raculo: ꝓphetant matres spiritu paruu
lorum. Exultauit infans repleta est mat̃.
non prius mater repleta q̃ꝫ filius. sed cũ
filius esset repletus spiritu sancto: reple
uit ꝛ matrem. Exultauit ioannes:exulta
uit ꝛ marie spiritus. exultãte ioanne re
pletur elisabet. Mariã tamen non reple
ri spiritu:sed spiritũ eius exultare cogno
uimus. Incõprehensibilis enim incom
prehensibiliter operatur in matre. ꝛ illa
post conceptuꝫ repletur: ista ante conce
ptum. Benedicta tu inter mulieres:ꝛ be
nedictus fructus uẽtris tui. Et unde hoc
mihi:ut uẽiat mater domini mei ad me:
nouit sermonem suum spiritus sanctus:
nec unq̃ꝫ obliuiscit̃. Et ꝓphetia ñ solũ re
rũ ↄplet̃ miracul:sꝫ ẽt ꝓprietate uerboꝝ.
℟. Germinauerũt cãpi heremi germẽ odoris
israel:q2 ecce deus nr̃ cũ uirtute ueniet. Et splẽ
dor eius cum eo. ℣. Ex sion spẽs decoris eiꝰ
deus noster manifeste ueniet. Et. Ad laudes
ꝛ p horas añt. Constantes estote uidebitis
auxiliũ dñi sup uos. psal. feriales de ps.
añt. Ad te dñe leuaui aĩam meam ueni:ꝛ eri
pe me dñe ad te cõfugi. añt. Ueni dñe ꝛ noli
tardare:relaxa facinora plebis tue isrl̃. ã. De
us a libano ueniet: ꝛ splendor eius sicut lumẽ
erit. ã. Ego aũt ad dñm aspiciã: ꝛ expectabo
deum saluatorẽ meum. Ad benedi. añt. Ex
quo facta est uox salutationis tue auribꝰ meis:
exultauit in gaudio infans in utero meo.

Oratio.

EXcita quesumus dñe potentiã tuã
⁊ ueni: ut hi q in tua pietate ꝯfidũt
ab omni citius aduersitate liberẽtur: qui
ui. Et di p horas preterq̃ʒ in uespis.
Notandũ q hec a. ecce cõpleta. semper
dicitur ab ultimo die ante uigil. natiuita
tis dñi: ⁊ si ꝯtingat dici in dominica añt.
Aue maria. Dicit ad mag. eadẽ die añt.
Ecce cõpleta sunt oĩa que dicta sũt p angelum
de uirgine maria. Sabbato secundũ lucã
ANno qntodecimo impij tyberij ce
saris: ꝓcurante pontio pilato iude
am: et reliqua. Omelia sãcti gregorij pa
pe. Lectio prima.
REdemptoris precursor quo tempo
re uerbũ predicationis accepit: me
morato romane reipu. principe ⁊ iudee
regibus designatur: cũ di anno qntode
cimo iperij tyberij cesaris ꝓcurante põ
tio pilato iudeã. tetrarcha aũt galilee he
rode. philippo aũt fratre eius tetrarcha
ituree ⁊ tracõiditis regionis. ⁊ lisania a
biline tetrarcha sub pricipibus sacerdo
tuʒ anna ⁊ caipha: factũ est uerbũ domi
ni super ioannẽ zacharie filiũ in deserto.
Quia eiʒ illũ ꝑdicare ueniebat: qui ⁊ ex
iudea quosdam: ⁊ multos ex gẽtibus re
dempturus erat. per reges gentiũ: ⁊ prin
cipes iudeorũ predicatiõis eius tẽpora
designãtur. Quia aũt gentilitas colligen
da erat: ⁊ iudea pro culpa perfidie disp
genda: ipsa quoqʒ descriptio terreni pri
cipatus ostendit: quoniam ⁊ in romana
republica unus prefuisse describitur: aut
in iudee regno per quartã partẽ plurimi
principabãt. ℟. Egredietur uirga de radice
iesse: ⁊ flos de radice eꝰ ascẽdet: Et erit iusticia
cingulum lumborum eius: ⁊ fides cinctorium
renum eius. ℣. Et requiescet super eum spiritus
dñi: spũs sapientie et intellectus. spũs consilij
⁊ fortitudinis. Et erit. Lectio secunda.
UOce eim redemptoris nostri dicit.
Omne regnũ in se ipsum diuisum
desolabitur. Liquet ergo q ad finem re
gni iudea peruenerat: que tot regibus di
uisa subiacebat. Apte quoqʒ non solum
quibus regibus: sed sub quibus etiaʒ sa
cerdotibus actũ sit demonstratur. ut qa
illũ ioãnes baptista ꝑdicaret q nõ rex ⁊ sa
cerdos existeret: lucas euãgl'a ꝑdicatiõis
eꝰ tp̃ra p regnũ ⁊ sacerdotiũ designaret:
⁊ uenit in omnem regionẽ iordanis pre
dicans baptismũ pñie in remissionẽ pec
catorũ: cũctis legẽtibus liquet. qr ioãnes
baptismũ penitẽtie non solũ predicauit:
uerũ etiã qbusdã dedit. sed tamẽ baptis
mũ suũ in remissionẽ peccatorũ dare nõ
potuit. Remissio etenim peccatoꝝ in solo
nob baptismate christi tribuit. Notãduʒ
itaqʒ qd dicit. predicãs baptismũ penitẽ
tie in remissionẽ peccatorũ. quoniã bap
tismũ qd peccata solueret. quia dare nõ
poterat predicabat. ut sicut incarnatum
uerbuʒ patris precurrebat uerbo predi
cationis: ita baptismũ pẽitentie quo pec
cata soluũtur precurreret suo baptisma
te: quo peccata solui nõ possunt. Ut qa
eius sermo precurrebat presentiã redem
ptoris: ipsum quoqʒ eius baptisma prece
dendo fieret umbra ueritatis. ℟. Radix
iesse qui exurget iudicare gẽtes: in eũ gẽtes spa
bũt. Et erit nomẽ eius bñdictũ in secula. ℣.
Sup ipm cõtinebũt reges os suũ: ipm gentes
deprecabũtur. Et. Lectio tertia.
SEqt sic scriptũ ẽ i libro sermonum
ysaie ꝓphete. uox clamãtis i deserto
pate uiaʒ dñi: rectas facite semitas eꝰ. Ip
sẽ uero ioãnes baptista reqsitus qs esset
rñdit. Ego uox clamãtis in deserto: qr si
cut añ nos dictũ est: ideo uox a ꝓpheta
uocatus ẽ: qr uerbũ ꝑibat. Quid aũt cla
maret apiat: cuʒ subdit. Parate uiã dñi
rectas facite semitas eius. Omnis qui fi
dem rectam ⁊ bona opera predicat: qd
aliud q̃ʒ uenienti domino ad corda au
dientium uiam parat: ut hec uis gratie
penetret: lumen ueritatis illustret: ut re
ctas deo semitas faciat: dum mundas in
animo cogitationes per sermonem bõe
predicationis format. Omnis uallis im
plebitur: ⁊ omnis mons ⁊ collis humili
abitur. Quid hoc loco uallium nomie:
nisi hũiles: qd mõtiũ ⁊ colliũ: nisi supbi
hoies designãt. In aduẽtu igit rẽdẽptoris
nostri ualles implete: montes uero ⁊ col
les humiliati sunt: quia iuxta eius uoceʒ

Omnis qui se exaltat humiliabitur: ⁊ q
se humiliat exaltabitur. Uallis etenim im
pleta crescit:mons aūt ⁊ collis hūiliatus
decrescit:quia nimirꝫ in fide mediatoris
dei ⁊ hominū hominis christi iesu: ⁊ gē
tilitas plenitudinem gratie accepit: ⁊ iu
dea per errorem pfidie hoc unde tūebat
pdidit. ℟. Ueni domine ⁊ noli tardare:rela
xa facinora plebi tue:Et reuoca dispsos in ter
ram suā. ℣. Excita domine potentiā tuā ⁊ ue
ni:ut saluos facias nos. Et. Ad laudes an
tiphona de feria. f. Benigne fac. Cū suis
psal. Sed ad canticū sabbati. prime pre
cedentis nati. dn̄i aīt. Expectetur sicut plu.
semp dicitur:nisi uigilia dicte natiuitatis
dn̄i in sabbato uenerit: qꝛ tūc aīt. expec
tet. dicitur ad canticū in sabbato hebdo
made precedentis aīt. Expectetur sicut plu
uia eloquiū meū:et descendat super nos sicut
ros deus noster. psal. Audite ce. Ad bene
dic. aī. Quomō fiet istud angele dei:quoniā
uirū in concipiēdo nō ptuli. audi maria uirgo
christi:spiritus sāctus supueniet in te:et uirtus
altissimi obumbrabit tibi. Oratio.
Deus qui conspicis:quia ex nostra
prauitate affligimur:concede pro
pitius ut ex tua uisitatione cōsolemur:q
uiuis. Et dicitur per horas. Ad uespas
capitulum.
Fratres sicut nos existimet homo:
ut ministros christi ⁊ dispensatores
ministeriorū dei. Hic iā queritur int dis
pensatores ut fidelis quis inueniat. oīo
Excita domine potentiā tuam ⁊ ue
ni: ⁊ magna nobis uirtute succurre
ut per auxilium gratie tue qꝺ nostra pec
cata prepediunt:indulgētia tue propitia
tionis acceleret. Qui ui. Dominica. iiij.
de aduentu inuitatoriū. Ecce uenit rex oc
curramus obuiam saluatori nostro psalmus
Uenit. Hymnus ⁊. noct. ps. ⁊. ℟. Respo
ria bre. dicuntur sicut in prima domini
ca de aduentu. Lectio prima.
Et orauit ezechias ad dn̄z dicens.
Dn̄e exercituum deus israel:qui se
des sup cherubin: tu es deus solus om
niū regnorū terre. Tu fecisti celū ⁊ terrā
inclina dn̄e aurem tuā ⁊ audi: aperi ocu
los tuos dn̄e ⁊ uide: ⁊ audi omīa uerba
senacherib que misit ad blasphemandū
deum uiuentē. Uere eīm dn̄e desertas fe
cerunt reges assyriorꝫ terras ⁊ regiones
earum: ⁊ dederunt deos earum igni: nō
eīm erant dij sed opera manuū hoīum:
ligna: ⁊ lapides: ⁊ cōminuerunt eos. Et
nunc dn̄e ds̄ noster salua nos de manu
eius: ⁊ cognoscant oīa regna terre: qꝛ tu
es dn̄s ds̄ solus. ℟. Canite tuba ī sion: uo
cate gentes:annunciate populis et dicite. Ecce
deus saluator nr̄ adueniet. ℣. Annunciate et
auditū facite:loqmini et clamate. Ecce. lec. ij.
Et misit isaias filius amos ad eze
chiaz dicens. Hec dicit dn̄s deus
isrl̄:pro qbus rogasti me de senacherib
rege assyriorū. Hoc est uerbū qꝺ locut⁹
est dn̄s sup eū:desperxit te: subsanauit te:
uirgo filia siō:post te caput mouit uirgo
filia ierl̄z cui exprobrasti: ⁊ quē blassema
sti: ⁊ sup quē exaltasti uocē tuā: ⁊ leuasti
altitudinē oculorꝫ tuorꝫ ad sanctū israel.
℟. Non auferetur sceptrū de iuda: ⁊ dux de fe
more eius:donec ueniat qui mittendus est:Et
ipse erit expectatio gētium. ℣. Pulchriores sūt
oculi eius uino: ⁊ dentes eius lacte candidio
res. Et. Lectio tertia.
In manu seruorꝫ tuorū exprobrasti
dn̄o ⁊ dixisti ī multitudine quadri
garum mearum ego ascendi altitudinez
montiū iuga libani: ⁊ succidaz excelsa ce
drorū eius ⁊ electas abietes illius: ⁊ itro
ibo altitudinē sūmitatis ei⁹:saltū carmeli
eius. Ego fodi ⁊ bibi aquaz: ⁊ siccaui ue
stigio pedis mei oēs riuos aggerꝫ:nūqd
nō audisti q̄ olim fecerīz ei: ex dieb⁹ anti
qs ego plasmaui illꝺ ⁊ nūc adduxi: ⁊ fa
ctū est ī eradicationē colliū cōpugnantiū
⁊ ciuitatū mūitarꝫ: habitatores earū bre
uiata manu ꝯtremuerūt ⁊ ꝯfusi sūt:facti sūt
sicut fenū agri ⁊ gramen pascue: ⁊ her
ba tectorū q̄ exaruit ańq̄z maturesceret.
℟. Me oportet minui illū accrescere. Qui p⁹
me uenit aū me factus ē:cuius nō sum dignus
corrigiam calciamēti soluere. ℣. Ego baptiza
ui uos aqua:ille aūt baptizabit uos spiritu san
cto. Qui. Sermo sancti augustini episco
pi. Lectio quarta.

Vos inq̃ꝫ cõuenio o iudei q usqꝫ in hodiernũ diẽ negastis filiũ dei: nõ ne uox uestra est illa qñ uidebatis eũ miracula facientẽ atqꝫ tẽptantes dicebatis quousqꝫ aĩas nostras crucias? Si tu es christus dic nobis palam. Ille aũt ad ꝯsiderationẽ miraculoꝝ uos mittebat dicens. Opa que ego facio ipa testimoniũ phibẽt de me: ut christo testimoniũ dicerẽt: nõ uerba sed facta. Vos aũt ñ agnoscentes saluatorẽ q opabatur salutẽ in medio uestre terre: adijciẽtes in malo aistis Tu de teipo testimoniũ dicis: testimõiũ tuũ nõ est uerũ. Sed ad hec ille qd uobis rñderit aduertere noluistis: nõne scriptũ est in lege uestra ꝙ duoꝝ hominũ testioniũ uerũ sit. preuaricatores legis itẽdite legem. Testimoniũ queritis de christo. In lege uestra scriptũ est: ꝙ duoꝝ hoĩuꝫ testimoniũ uerum sit. Procedãt ex lege uestra nõ tm̃ duo: sed etiaꝫ plures testes christi: ⁊ cõuincãt auditores legis ⁊ non factores. Dic isaias testimõiũ de xp̃o: ecce in q̃ꝫ uirgo in utero cõcipiet: ⁊ pariet filiũ: ⁊ uocabit̃ nom̃ eiꝰ emanuel: qd̃ ẽ int̃pretatũ nobiscũ deus. Accedat ⁊ aliꝰ testis. Dic ⁊ tu hieremias testimõiũ de xp̃o Hic est inqt deus nr̃: ⁊ nõ extimabit̃ aliꝰ ad illũ. Hic adiuenit oẽm uiã sciẽtie ⁊ dedit eã iacob puero suo: ⁊ isrl' dilecto suo. Post hec in t̃ris uisus ẽ ⁊ cũ hõĩibꝰ cõuersatus ẽ. Ecce duo testes idonei ex lege ur̃a quoꝝ testimõio nõ sũt compũcta corda ur̃a: sed alij atqꝫ alij christi testes introducãtur: ut frõtes durissime iĩmicorũ durissime ꝯterãtur. Veniat ⁊ ille daniel sãctus iuuenis qdẽ etate: senior uero sciẽtia ac mãsuetudĩe: ⁊ ꝯuicat oẽs falsos testes sicut ꝯuincit seniores ipudicos: ita suo testimonio xp̃i ꝯterat iĩmicos. Dic sancte daniel dic de christo qd̃ nosti cũ uenerit inquã sanctus scõꝝ cessabit unctio ur̃a.

℟. Nascet̃ nobis paruulus ⁊ uocabr deus fortis: Ipe sedebit sup thronũ dauid p̃ris sui: ⁊ iperabit cuius potas sup hũeꝝ eius. ℣. In ipso bñdicẽtur oẽs tribus terre: oẽs gẽtes seruient ei. Ipe. Lectio quinta.

Quare illo p̃nte cui isultãtes dicebatis: tu de teipso: testimoniũ tuũ nõ est uerũ: cessauit unctio ur̃a: nisi qꝛ ipse est qui uenerat sãctus scõꝝ: sed si ut uos dicitis nõdũ uenit sed expectat̃ ut ueniat scũs sãctoꝝ: demõstrate unctionẽ? Si autẽ ꝙ uerũ est: cessauit unctio ur̃a agnoscite uenisse scũm sanctorũ. Ipse ẽ eĩm ⁊ lapis ille abscisus de mõte sine manibꝰ abscidẽtiũ. i. christus natus de uirgĩe: sine manibus cõplectentiũ: q tantũ creuit: ut mõs magnus fieret ⁊ ipleret uniuersaꝫ facieꝫ terre: de quo mõte dicit ꝓpheta. Venite ascẽdamus i montẽ dñi: ⁊ de quo dauid dicit. Mons dei mõs uber: ut qd suspicamini mõtes i caseatos? Montẽ i quo placuit deo hitare in ipso. Cũ eiꝫ dñs iesus discipulos suos introgaret: quẽ dicerent hoĩes eẽ filiũ hoĩs. rñderũt alij helíam: alij hieremiã aut unũ ex ꝓphetis. et ille ut qd suspicamini mõtes icaseatos? Montem in quo placuit deo habitare. Hunc cognouit petrus dicens. Tu es christus filiꝰ dei uiui. Agnouit monteꝫ ⁊ ascendit in montẽ: testimonium dixit ueritati ⁊ dilectus est a ueritate. Supra petram fundatus est petrus: ut mortẽ suscipet illũ amãdo: quẽ ter negauerat timẽdo

℟. Ecce iã uenit plenitudo tẽporis in quo misit deus filiũ suũ in terris natũ ꝺ muliere factũ sub lege: ut eos q sub lege erãt redimeret. ℣. Propter nimiam caritatẽ suã qua dilexit nos ds̃ filiũ suũ misit i silitudineꝫ carnis peccati ut.

Lectio sexta.

Dic ⁊ tu moyses legis lator dux populi israel testimoniũ de christo. ꝓphetã uobis excitauit deus de fratribus uestris. Omnis aĩa que nõ audierit: prophetam illum exterminabit̃ de populo suo: prophetã autem dictũ christũ: ipsuꝫ audite in euãgelio christũ: nõ est inqt ꝓpheta sine honore i patria sua. Accedat autem sanctus dauid testis fidelis ex cuius semine processit ipse: cui lex ⁊ ꝓphete testimoniũ dicũt. Dicat ⁊ ipse de christo. Adorabunt inquit euꝫ omnes reges terre: omnes gentes seruient ei: cui seruient? dic cui seruiẽt? uis audire cui. Dixit dominus dño meo: sede a dextris meis.

donec ponam inimicos tuos: scabellū pe
dū tuorū. Dic adhuc expressius atq3 no
minatim: quare inqt tumultuate sūt gen
tes: ⁊ populi meditati sunt inania. Astite
runt reges terre: ⁊ principes ꝯuenerūt in
unū: aduersus dn̄m ⁊ aduersus christu3
eius. Accedat ⁊ alius testis. Dic ⁊ tu a-
bacuch ꝓpheta testimoniū de xp̄o. Dn̄e
audiui inquā auditum tuū ⁊ timui: ꝯside
raui opa tua ⁊ expauit: que opera dei iste
miratus expauit: nūquid fabricā mundi
iste miratus expauit: sed audi: quid iste
miratus expauit. In medio duū aialiu3
cognosceris. opa tua deus uerbu3 caro
factū ē. In medio inqt duū aialiū cogno
sceris q quousq3 descēdisti: expauescere
me fecisti. Uerbū per qd̄ facta sunt oia i
presepe iacuisti. Agnouit bos possessorē
suum: ⁊ asinus presepe dn̄i sui.
℟. Uirgo isrl' reuertere ad ciuitates tuas usq3
quo dolens auerteris: generabis dn̄m saluato
rē: oblationē nouā in terris: ābulabūt hoies i
saluatiōem. ℣. In caritate perpetua dilexi te:
iō attraxi te miserās usq3 quo tui. Scd̄3 lucā
ANno qntodecimo iperij tyberij ce
saris ꝓcurante pontio pilato iude
am: ⁊ reliqua. Omelia sācti gregorij pa
pe Lec. septia.
DIcebat Ioānes ad turbas que exi
bant ut baptizarentur ab eo. Geni
mina uiperarū quis ondet uobis fugere
a uētura ira: Uentura ira est: aiaduersio
ultionis extreme quā tunc fugere pecca
tor nō ualet: q nūc ad lamēta penitētie n̄
recurrit. Et notādū q male soboles ma
lorū parentū actiōes imitantes genimia
uiperarū uocant: quia per hoc qd̄ bōis
inuident. eosq3 psequūtur: q quibusda3
mala retribuūt: q lesiones ꝓximis exq
runt: quoniā in his omnibus prior3 suo
rum carnaliu3 uias sequūtur quasi uene
nati filij de uenenatis parentibus nati st̄
Sed quia iam peccauimus: dicat quid
nobis faciendum sit: ut fugere a uentura
ira ualeamus. ℟. Iuraui dicit dn̄s ut ultra
n̄ irascar super terrā: montes eni et coles susci
pient iusticiam meā. Et testamentū pacis erit i
ierlm. ℣. Iuxta est salus mea ut ueniat: et iusti
cia mea ut reueletur. Lectio octaua.
SEquitur facite ergo fructus dignos
pnie. In quibus uerbis notandu3
est: q amicus sponsi non solum fruct⁹ pe
nitentie sed dignos penitentie amonet
esse faciendos. Aliud nāq3 est fructu3 fa
cere: ⁊ aliud dignū penitentie facere. Ut
eim secundū dignos penitentie fruct⁹ lo
quamur sciendū est: quia quisqs illicita
nulla cōmisit huic iure cōceditur ut lici
tis utatur: sicq3 pietatis opa faciat ut ta
men si noluerit ea que in mūdo sunt nō
reliquat. At si quis in fornicatōis culpa
uel fortasse quod est grauius in adultio:
lapsus est: tanto a se licita debet abscide
re quāto se meminit ⁊ illicita perpetrasse
neq3 eim par fructus esse boni operis d̄
bet eius qui minus ⁊ eius qui amplius
deliquit. aut eius qui in quibusdā facino
ribus cecidit: ⁊ eius qui in multis lapsus
est. Per hoc ergo quod dicitur facite di
gnos fructus penitentie: uniuscuiusq3 cō
scientia conuenitur: ut tāto maiora que
rat bonorū operum lucra per penitenti
am q̄to grauiora sibi intulit damna p
culpam: sed iudei de generis nobilitate
gloriātes. id circo agnoscere se peccato
res nolebant: quia de abrae stirpe descē
derāt: quibus recte dicitur. Et ne ceperi
tis dicere. Patrem habemus abraam.
Dico eim uobis quia potens est deus d̄
lapidibus istis suscitare filios abrae. ℟.
Non discedimus a te uiuificabis nos domie:
et nomen tuu3 inuocabim⁹ ostende nobis faci
em tuam et salui erimus. ℣. Memēto nostri
dn̄e in beneplacito populi tui: uisita nos in sa
lutari tuo. Et Lectio nona.
QUid enim lapides nisi corda infid
lium fuerunt: ad intellectū dei omi
potentis insensibilia: Sicut etiam quib⁹
dam ex iudeis dicitur. Auferam cor lapi
deum de carne uestra: nec immerito lapi
dum nomine gentes significate sunt que
lapides coluerūt. Unde scriptu3 est: simi
les illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui
confidunt in eis de quibus nimirū lapi
dibus filij abrae suscitati sunt: quia dum
dura corda gentilium in abrae semine. i.

in christo credidere: cuius filij facti sunt: cuius semini sunt uniti. Unñ eisdez gentibus per egregiũ predicatorẽ dr̃. Si autẽ uos christi: ergo abrae semẽ estis. Si igitur nos p̄ fidẽ christi abrae iaz semen existimus: Judei ꝓpter pfidiã abrae filij eẽ desierunt. Quia uero in illa die tremẽdi examinis parẽtes boni malis filijs ꝓdesse nõ possũt: testat̃ ꝓpheta qui dic̃. Noe ⁊ daniel ⁊ iob. si fuerint ĩ medio eius uiuo ego dicit dñs deus: q̄ filiũ ⁊ filiã nõ liberabunt: sed ipsi ĩusticia sua liberabũt aĩas suas. ℟. Intuemini q̄ntus sit iste qui ingreditur ad saluãdas gentes: ipse est rex iusticie: Cuius generatio nõ habet finem. ℣. Precursor pro nobis ĩgreditur scd̃m ordinem melchisedech: pontifex factus est in eternũ. Cuius

Ad laudes ⁊ p̄ horas añt. Canite tuba in sion: q̄ ꝓpe est dies dñi: ecce ueniet ad saluandum nos: all'a: all'a. Ps. Dñs reg. An. Ecce ueniet desideratus cũctis gentibus: ⁊ replebitur gloria domus domini: all'a. Ps. Jubilate. An. Erunt praua indirecta: ⁊ aspera in uias planas. ueni domine ⁊ noli tardare: all'a. Deus d̃us. An. Dñs ueniet occurrite illi dicentes: magnũ principiũ: ⁊ regni eius nõ erit finis: deus fortis: dñator: princeps pacis: all'a: all'a. Ps. Bened̃. An. Omnipotẽs sermo tuus dñe a regalibus sedib' ueniet: all'a. Ps. Lauda. Cap. Fratres sic nos. Ad bñdic. añt. Aue maria gratia plena dñs tecum: bñdicta tu in mulieribus: all'a. Ad tertiã capitulũ. Fratres sic nos. Ad sextam capitulum.

Mihi aũt p̄ minimo est ut a uobis iudicer aut ab hũano die: sed neq3 meipm iudico. Ad .ix. capitulum.

Itaq3 nolite ante tempus iudicare quoadusq3 ueniat dñs: qui ⁊ illũinabit abscondita tenebrarũ: ⁊ manifestabit consilia cordiũ: ⁊ tũc laus erit unicuiq3 a deo. Ad uesperas añt. Canite tuba. Cuz reliquis. psal. Dixit dñs. Cum reliquis de ps. capitulũ: Fratres sic. Ad magni. añt. Joseph fili dauid noli timere accipe mariã coniugem tuã: qd' eñ in ea natũ est: de spiritu sancto est: all'a. Sed si natiuitas dñi ĩ tertia seu q̄nta feria uenerit: dicitur anti. Aue maria. Infra hebdõadã. Lec. p̃ria.

Habitationẽ tuam ⁊ ingressuz tuuz ⁊ introitum tuũ ego cognoui: ⁊ insania tua contra me est: Cum fureres aduersum me: superbia tua ascendit in aures meas: ponã ergo circulum in narib' tuis ⁊ frenũ in labijs tuis: ⁊ reducam te in uiam per quã uenisti. Tibi autez hoc erit signũ: cõmede hoc anno que sponte nascuntur: et in anno secũdo pomis uescere: in anno autem tertio seminate ⁊ metite: ⁊ plantate uineas ⁊ comedite fruct' earum. Lectio secunda.

Et mittet id qd' saluatum fuerit de domo iuda: ⁊ q̄ reliquũ est radicẽ deorsum: ⁊ faciet fructum sursum: quia de ierusalez exibunt reliquie: ⁊ saluatio de monte sion. zelus domini exercituuz faciet istud: propterea hec dicit domin' de rege assyriorum. non intrabit ciuitatẽ hanc ⁊ non iaciet ibi sagittam: ⁊ non occupabit eam clypeus: ⁊ non mittet ĩ circuitu eius aggerẽ: in uia qua uenit p̄ eaz reuertetur: ⁊ ciuitatem hanc non ingredietur dicit dominus: ⁊ protegam ciuitatẽ istam ut saluem eam propter me: ⁊ propter dauid seruum meum. Lectio tertia.

Egressus est aũt angelus domini et percussit in castris assyriorum centum octoginta quinq3 milia: ⁊ surrexerũt mane: ⁊ ecce omnia cadauera mortuorũ ⁊ egressus est ⁊ abijt. Et reuersus ẽ sennacherib rex assyriorũ ⁊ habitauit ĩ niniue. Et factum est cum adoraret in tẽplo nesrach deum suum adramelech ⁊ sarasar: ⁊ regnauit assaradon filius eius pro eo. Lectio prima.

In diebus illis egrotauit ezechias usq3 ad mortem: ⁊ intrauit ad euz isaias filius amos ꝓpheta ⁊ dixit ei. hec dicit dominus: dispone domui tue: quia morieris tu et non uiues: ⁊ conuertit ezechias faciem suam ad parietem: ⁊ orauit ad dominum ⁊ dixit. Obsecro domine memento queso quomodo ambulauerĩ coram te in ueritate ⁊ in corde perfecto: ⁊ q̄ bonũ est in oculis tuis fecerim ⁊ fleuit ezechias fletu magno. Lectio secũda

ET factum est uerbũ domini ad isa
iaz dicẽs. Uade ⁊ dic ezechie. hec
dicit dñs deus dauid patris tui. Audiui
orationẽ tuã ⁊ uidi lachrymas tuas. Ec-
ce ego adijciã sup dies tuos. xv. annos:
⁊ de manu regis assyriorũ eruam te ⁊ ci
uitatem istam ⁊ protegam eam. hoc aũt
erit tibi signum a dño: quia faciet domi
nus uerbũ hoc q̃uod locutus est. Ecce
ego reuerti faciam umbram linearũ per
quas descenderat in orologio achaz: in
sole retrorsum. x. lineis: ⁊ reuersus est sol
decẽ lineis per gradus quos descẽderat

Lectio tertia.

SCriptura ezechie regis iude cum
egrotasset ⁊ conualuisset ď infirmi
tate sua. Ego dixi in dimidio dierũ meo
rum: uadam ad portas inferi quesiui resi
duum annorũ meorũ. dixi: non uidebo
dominũ deũ in terra uiuentiũ ⁊ cẽta. Et
iussit isaias ut tollerent massam de ficis
⁊ cathaplasmarent super uulnus ⁊ sana
retur: ⁊ dixit ezechias. Qď erit signũ q̃a
ascendam in domum domini.

Lectio prima.

IN tẽpore illo misit marodach: ba
ladã filius baladam rex babylõis
libros ⁊ munera ad ezechiaz. Audierat
eiz ꝙ egrotasset ⁊ conualuisset. Letatus
est autem super eis ezechias: ⁊ ostendit
eis cellam aromatum: ⁊ argenti ⁊ auri ⁊
odoramentorũ: ⁊ unguenti optimi: ⁊ om
nes apothecas suppellectilis sue: ⁊ uni
uersa que inuẽta sunt in thesauris eius.
non fuit uerbum qď non ostenderet eis
ezechias in domo sua ⁊ in omni potesta
te sua. Lectio secunda.

INtroiuit autẽ isaias ꝓpheta ad re
gem ezechiã ⁊ dixit ei: qd dixerunt
uiri isti ⁊ unde uenerunt ad te: Et dixit
ezechias de terra lõginqua uenerunt ad
me. de babylone. ⁊ dixit qd uiderũt i do
mo tua: et dixit ezechias. oĩa que i do
mo mea sunt uidere: nõ fuit res quã non
ostenderem eis in thesauris meis.

Lectio tertia.

ET dixit isaias ad ezechiam. Audi
uerbũ dñi exercituũ. Ecce dies ue
nient ⁊ auferent̃ oĩa que i domo tua sũt:
⁊ que thesaurizauerũt p̃res tui usq; i diẽ
hanc i babylonẽ: non relinquet̃ quicq̃;
dicit dñs. ⁊ de filijs tuis q exibunt de te
quos gẽueris tollẽt: ⁊ erũt eunuchi i pa
latio regis babylonis. ⁊ dixit ezechias
ad isaiaz. Bonũ est uerbũ dñi qď locut⁹
est. ⁊ dixit. fiat tñ pax ⁊ ueritas in dieb⁹
meis. Lectio prima.

TAceãt ad me insule: ⁊ gẽtes mutẽt
fortitudinẽ. Accedãt: ⁊ tũc loquãt̃ sil' ad
iudiciũ ꝓpiquaz⁹. Quis suscitauit ab ori
ente iustũ: uocauit eum ut sequeret̃ se: da
bit in ꝯspectu eius gẽtes: ⁊ reges obtine
bit. Dabit quasi puluerẽ gladio eius: sicꝰ
stipulã uẽto raptã arcui eius. ꝑsequetur
eos: trãsibit in pace: semita i pedib⁹ eius
nõ apparebit: qs hoc opatus est ⁊ fecit:
uocãs generatiões ab exordio. Ego do
minus: primus ⁊ nouissimus: ego suz. ui
derũt insule et timuerũt: extrema t̃re ob
stupuere. appropiquauerũt ⁊ accesserũt.
unusquisq; proximo suo auxiliabitur: et
fratri suo decet confortare.

Lectio secunda.

COnfortabit faber erarius ꝑcutiens
cum malleo q cudebat tũc tp̃is: di
cẽs glutino bonũ ẽ ⁊ ꝯfortauit eũ clauis
ut nõ moueat̃. Et tu isrl' serue me⁹. iacob
quẽ elegi: semẽ abraã amici mei: in quo
apph̃ẽdite ab extremis terre et a lõgiqs
eius uocaui te: ⁊ dixi tibi. Seruus me⁹
es tu: elegi te: ⁊ ñ abieci te: ne timeas: q̃a
tecũ ego sũ. ne declines: q: ego sũ ďs tu⁹.
ꝯfortaui te ⁊ auxiliatus sũ tui: ⁊ suscepit
te dextera iusti mei. Ecce ꝯfundẽt̃ et eru
bescẽt oẽs q pugnãt aduersũ te. erũt qua
si nõ sint: ⁊ pibũt uiri q ꝯdicũt tibi. Que
res eos ⁊ non inuenies uiros rebelles
tuos. erũt quasi nõ sint. ⁊ uelut ꝯsũptio
hoĩs bellantis aduersũ te: q: ego dñs de
us tuus apph̃ẽdens manũ tuã: dicensq;
tibi ne timeas: q: ego adiuui te: noli time
re uermis iacob: q: mortui estis ex isrl'.
Ego auxiliatus sum tui dicit domin⁹ re
demptor tuus sanctus isrl'. Ego posui te
quasi plaustrũ triturans nouũ: habẽs ro
strata serrantia. Lectio tertia.

TRituurabis montes ⁊ cōminues: et
colles quasi puluerē pones. Uētil
labis eos ⁊ uentos collet ⁊ turbo disper
get eos. Et tu exultabis in domino: ⁊ in
sancto israel letaberis. Egeni ⁊ paupes
querūt aquas: ⁊ nō sunt. lingua eoꝝ siti
aruit. Ego dñs exaudiā eos deus israel.
non derelinquā eos . Apiam in supinis
collibus flumina: ⁊ in medio camporuꝫ
fontes. Ponā desertū in stagna aquaꝝ:
⁊ terrā niuiā in riuos aquaꝝ. dabo in so
litudine cedrū ⁊ spinam: ⁊ myrrum: ⁊ li
gnum oliue. Ponā in deserto abietem
ulmū: ⁊ buxū simul: ut uideant: ⁊ sciant:
⁊ recogitent: ⁊ intelligant pariter : q: ma
nus domini fecit hoc: ⁊ sanctus israel cre
auit illud. Notandum ꝙ si uigilia na
tiuitatis domini uenerit in dominica: of
ficium fit hoc modo. Inuita. de uigilia.
hymn⁹ de aduentu. añt. psal. uersi. lectio
nes ⁊ Resoria in primo nocturno ⁊ in se
cundo de dominica dicuntur. In tertio
uero nocturno añt. ⁊ psal. de dominica:
uersi. de uigilia tres lectiones de dñi. ui
gil. cū Resorijs suis . Laudes uero de ui
gilia cum cōmē. de dominica. Similiter
añt per totū diē de uigilia cantaƚ ⁊ legiƚ.
Añt. uero de laudibus dñice dicunƚ ad
laudes sabbati precedētis: ita tamē ꝙ ad
canticū sabbati. s. Audite celi dicaƚ añt ex
pectetur ⁊ ad bene añt . Ecce cōpleta sunt
Item notandū ꝙ si natiuitas dñi die do
minico uenerit. iiij. tempora celebrātur i
penultima hebdomada: quia tunc i sab
bato proximo ante nati. agiƚ officiuꝫ de
uigil. Ultimo die āte uigi. natiuitatis uesƚ
pere pro mortuis nō dicunƚ. ad mat. uig.
non dicaƚ officiū beate uirginis: sed resu
mitur post octauā natiuitatis: ⁊ dicaƚ usꝫ
post cōpletoriū ante uigi. epiphanie. De
inde uero non dicitur usqꝫ octauam epi
phanie. In uigilia nati. dñi inuitatoriuꝫ.
Hodie scietis q: ueniet dñs: ⁊ mane uidebitis
gloriā eius ps. Uenite. Hymnus de ad
uentu anti. ⁊ psal. de feria ℣. Hodie scietis
q: ueniet dñs. ℟. Et mane uidebitis gliaꝫ ei⁹.
Secundum matheum.

CUm esset despōsata mater iesu ma
ria ioseph : anteqꝫ conuenirent: in
uenta est in utero habens de spiritu san
cto: ⁊ reliqua. Omelia origenis.
QUe fuit necessitas ut despōsata eēt
maria ioseph: nisi ꝑptea quatenus
hoc sacramentum diabolo celareƚ: ⁊ ille
malignus fraudis comenta aduersus de
sponsatā uirginē nulla pēitus inuenisset.
uel ideo desponsata fuerat ioseph: ut na
to infanti uel ipsi marie curā uidereƚ ge
rere ioseph: siue in egyptū iens uel inde
denuo rediens. Ideo desponsata fuit io
seph: nō tamē in cōcupiscētia iūcta. Ma
ter inqꝫ eius. mater imaculata. mater in
corrupta. mater intacta. Mater eius. cu
ius eius: maƚ dei: unigeniti domini: ⁊ re
gis omniū plasmatoris: ⁊ creatoris cun
ctoruꝫ. Illius qui in celis sine matre et i
terra est sine patre. Ipsius qui in celis se
cūdū diuinitatē i sinu ē pris: ⁊ i tris secū
dum corporis susceptioēꝫ in sinu ē mris
℟. Sanctificamini hodie ⁊ estote parati: qa
die crastina uidebitis Maiestatē dei i uobis
℣. Hodie scietis quia ueniet dñs: ⁊ mane uid
bitis. Maie. Lectio secunda.
O Magne admirationis gratia: o in
enarrabil' suauitas : o ieffabile ma
gnūqꝫ sacramentū. Ipsa eadeꝫ uirgo. ip
sa ⁊ maƚ domini. ipsa ⁊ genitrix. ipsa ⁊ e
ius ancilla. plasmatio eius: ipsa que gēu
it. Quis unqꝫ audiuit ista : quis uidit ta
lia: ⁊ quis hoc excogitare potuit: ut ma
ter uirgo esset: itacta generaret: que ⁊ uir
go permansit: ⁊ generauit. Sicut eiꝫ quō
daꝫ rubus comburi uidebaƚ: ⁊ ignis eū
non tangebat. ⁊ sicut tres pueri in camio
ignis inclusi habebanƚ: ⁊ tamen eos nō
ledebat incendium nec odor fumi erat i
eis. uel queadmodū danieli intra lacum
leonum incluso claustris nō aptis allatū
ē prandiū ab abachuch. ita ⁊ hec uirgo
sancta genuit dominū: sed itacta pmāsit.
℟. Constantes estote uidebitis auxiliū domi
ni super uos. iudea ⁊ ierlm nolite timere. Cras
egrediemini ⁊ dñs erit uobiscū. ℣. Sanctifica
mini filij israel: ⁊ estote parati. Cras. lec. iij.

Mater effecta sed uirginitatē nō ami
sit. genuit infantē. Et ut dictum est
uirgo pmansit. Uirgo genuit: ꝛ uirgo p
mansit. Mater filij facta est: ꝛ castitatis si
gillum nō pdidit. Quare: quia non hō
est tantū qui uidebat: sed unigenit⁹ erat
deus q i carne aduenerat: nec subito car
naliter genitus est: sed pfecta diuinitas in
corpore uenit. Ergo integer iste ꝛ indiui
sus deus in hūano aduenit uel genit⁹ est
corpore: quiqꝫ deus ꝛ hō figurā serui sus
cepit. Nō eīm pars unigeniti uenit i cor
pore: nec seipm diuisit: ut dimidius apō
patrē ꝛ dimidius esset in uirgine. sed to
tus apud patrem: totus in uirgine: totus
in sinu patris: totus in hūano corpore:
nō relinquens supiora: uenit querere ter
rena: que in celis sunt ꝯseruās: ꝛ que in
terra sunt saluans. Ubiqꝫ oīpotens: iscis
sus: indiuisus. hic sanctus unigenitus de
us. Si eīm hoc uerbum humanū ꝛ cor
porale imissum in auribus plurimorum
nō diuiditur per singlos: ut pars i alio:
ꝛ pars sit intīm in alio: sed in omnibus i
tegrum plenū habetur: ut in unoquoqꝫ
totum sit. q̄to magis uerbum dei unige
nitus ubiqꝫ totus est. et in celo: ꝛ in terra
ꝛ apud patrē: ꝛ in uirgine: ꝛ non diuidit
ut dictuꝫ est: neqꝫ scindit: neqꝫ in partes
efficitur. Sed totus totum tenet: totū im
plet: totum illustrat: ꝛ possidet. Huius in
q̄ꝫ unigeniti dei dicitur hec mater uirgo
maria: digna digni: imaculata sācti: una
unius: unica unici: nec eīm alter unigeni
tus super terraꝫ uenit: aut alta uirgo uni
genitum genuit. Responsorium.
Sācrificamini filij isrl dicit dñs: i die eīꝫ cra
stina descēdet dñs: Et auferet a uob omnē lan
guorē. ℣. Crastina die delebr inigtas terre: ꝛ
regnabit sup nos saluator mūdi. Et. Te deū
laudamus nō dr. Ad laudes ꝛ p horas
aīt. Judea ꝛ ierlm nolite timere: cras egredie
mini: ꝛ dñs erit uobcū: alla. ps. Dñs regna.
Cū reliqs aīt. Hodie scietis q: ueniet dñs:
ꝛ mane uidebitis gloriā eius. ℣. Crastina die
delebr inigtas terre ꝛ regnabit sup nos salua
tor mūdi. ℣. Dñs ueniet occurrite illi dicētes
magnū principiū: ꝛ regni eius nō erit finis: ds
fortis: dñator: priceps pacis: alla: alla. ℣. Cra
stīa erit uob sal⁹ dicit dñs ds exercituū. Cap.
Paulus seruus iesu christi uocatus aplus: se
gregatus in euāgeliū dei: qd aū pmiserat p p
phetas suos i scripturis sāctis de filio suo: qui
factus ē ei ex semie dauid scdm carnē. ℣. Cra
stina die delebr iiqtas terre. ℟. ꝛ regnabit sup
nos saluator mundi. Ad bñdic. aīt. Orie
sicut sol saluator mūdi ꝛ descēdet in uteꝛ uirgi
nis: sicut imber sup grām: alla. Oratio.
Deus qui nos redēptionis nr̄e aīa
expectatione letificas: presta ut uni
genitum tuū quem redēptorem leti susci
pimus: uenientem quoqꝫ iudicem: securi
uideamus dominū nostrū iesum christū
filium tuū. Qui tecū: Et dicitur p horas
diei. Prima dicitur per omnia sicut in
duplici festo etiaꝫ si uenerit in dominica.
Et hoc seruatur tam in cōpletorio q̄ꝫ in
pria usqꝫ p⁹ octauā epiphāie. Ad absolu
tionē cap. Per quē accepi. Ad tertiā cap.
Paulus seruus. ℟. bre. Hodie scietis qa ue
niet dñs. ℣. Et mane uidebitis gliaꝫ eius.
℟. Quia. ℣. Gloria. ℟. Hodie. ℣. Cōstā
tes estote. ℟. Uidebitis auxiliū dñi sup nos.
Ad sextam capitulum
Qui predestinatus est filius dei i uir
tute secundū spiritū sanctificatiōis
ex resurrectione mortuorum iesu christi
domini nostri. Responsorium breue.
Crastina die delebitur iniquitas terre. uersi.
Et regnabit sup nos saluator mūdi. ℟. Iniq
℣. Gloria. ℟. Crastina. ℣. Crastina erit uob
salus. ℟. Dicit dñs deus exercituū. Ad no
nam capitulum.
Per quem accepimus gratiā ꝛ apo
stolatum ad obediendum fidei in
omnibus gentibus pro nomine eius in
quib⁹ estis ꝛ uos uocati iesu xpi dñi nr̄i.
℟. bre. Crastina erit uob salus. ℣. Dicit do
minus deus exercituū. ℟. Erit. ℣. Gloria. ℟.
Crastina. ℣. Crastina die delebr iniqtas. ℟.
Et regna sup nos saluator mūdi. Ad uespe
ras aīt. Rex pacificus magnificatus ē: cuius
uultū desiderat uniuersa terra. ps. Dixit dñs
Cū reliqs i fine ps. Laudate dñꝫ oīes gē
tes. aīt Magnificatus est rex pacificus sup
oēs reges uniuerse terre. aīt. Cōpleti sīt dies

marie ut pareret filium suū primogenitum. ℣.
Scitote qꝛ ꝓpe est regnū dei: amē dico uobis
quia non tardabit. ℣. Leuate capita uřa ecce
appropiquabit redēptio uestra. *Capitulum.*
APparuit benignitas ⁊ humanitas
saluatoris nři dei: nō ex opibus iu
sticie que fecimus nos: sed scdm suā mi
sericordiā saluos nos fecit. *Hym.* Chri
ste redēptor. ℣. Crastina die delebitur iniqui
tas. ℟. Et regna. sup. n. s. m. *Ad mag. aṅt.*
Dū ortus fuerit sol de celo uidebitis regem re
gum ꝓcedentem a patre tanq̄ spōsus de thala
mo suo. *Oratio.*
COncede q̄s omnipotens deus: ut
nos unigeniti tui noua ꝑ carnē na
tiuitatis liberet: quos sub peccati iugo
uetusta seruitus tenet. ꝑ eundē. *In nati
uitatis dñi ad matutī. iuita.* Christus natꝰ
est nobis: uenite adoremus. *ps.* Uenit. *Hy.*
Christe rex. *In primo noc. aṅt.* Dñs dixit
ad me: filius meus es tu ego hodie genui te.
psal. Quare fre. *aṅt.* Tanq̄ spōsus dñs ꝓ
cedens de thalamo suo. *ps.* Celi enar. *aṅt.*
Diffusa est grā in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit
te deus in eternū. *psal.* Eructauit. ℣. Tanq̄
sponsus. ℟. Dñs ꝓcedens de thalamo suo.
Lectio prima.
PRimo tp̄e alleuiata est terra zabu
lon ⁊ terra nephtalim: ⁊ nouissimo
aggrauata ē uia maris trans iordanē gali
lee. gentiū populus q ambulabat i tene
bris uidit lucē magnā. habitātibꝰ in regi
one umbre mortis: lux orta ē eis. Multi
plicasti gentē ⁊ nō magnificasti leticiam.
letabūtur corā te sicut q letātur in messe:
sicut exultāt uictores capta preda: qn̄ di
uidūt spolia. Jugum eim oneris eius: et
uirgā hūeri eius: ⁊ sceptrū exactoris eiꝰ
supasti sicut i die madian: quia ois uiolē
ta ꝑdatio cū tumultu: ⁊ uestimētū mixtū
sanguie: erit in cōbustiōe ⁊ cibus ignis.
Paruulus eim natus ē nobis: ⁊ filiꝰ da
tus ē uobis: ⁊ factus ē pricipatus super
humeꝝ eius: ⁊ uocabr nomē eius admi
rabilis: cōsiliarius: deus fortis: pater fu
turi seculi: princeps pacis. multiplicabit
eius iperiū: ⁊ pacis nō erit finis. Sup so
lium dauid ⁊ sup regnū eius sedebit ut ꝯ
firmet illud ⁊ corroboret in iudicio: ⁊ iu
sticia a modo ⁊ usq̄ i sempit̃nū zelus do
mini exercituū faciet hoc. Uerbum mi
sit dominus in iacob ⁊ cecidit in israel.
℟. Hodie nobis celoꝝ rex de uirgine nasci di
gnatus est: ut hoīem ꝑditū ad regna celoꝝ re
uocaret. Gaudet exercitꝰ āgeloꝝ: qꝛ salus eter
na hūano generi apparuit. ℣. Gloria i excel
sis deo: ⁊ in terra pax hōinibus bone uolunta
tis. Gaudet. ℣. Gloria patri. *Itē repetitur
Respo.* Hodie nobis. *Lectio secunda.*
COnsolamini ꝯsolamini popule me
us dicit dñs deus noster. Loqmi
ni ad cor ierlm ⁊ aduocate eā: qm̄ cōple
ta est malicia eius: dimissa ē iniqtas illiꝰ.
Suscepit de manu dñi duplicia: ꝓ om̄i
bus peccatis suis. Uox clamātis i deser
to: Parate uiā dñi: rectas facite in solitu
dine semitas dei nostri. Ois uallis exal
tabitur: ⁊ ois mons ⁊ collis humiliabit:
⁊ erunt praua idirecta: ⁊ aspa inuias pla
nas. Et reuelabitur gloria domini: ⁊ ui
debit omnis caro pariter qd̄ os domini
locutum est. Uox dicentis clama. ⁊ di
xi. Quid clamabo: ois caro fenū ⁊ om
nis gloria eius quasi flos agri: exsiccatū
est fenum ⁊ cecidit flos: quia spiritus do
mini sufflauit in eo. Uere fenū est popu
lus: exsiccatū est fenū: ⁊ cecidit flos. Uer
bum autem domini manet in eternum su
per montem excelsum. ascende tu q euā
gelizas sion: exalta in fortitudine uocem
tuam qui euangelizas ierusalem. exalta
noli timere. dic ciuitatibus iude. Ecce d̄
us noster: ecce dominus deus in fortitu
dine ueniet et brachium eius dominabi
tur: ecce merces eius cum eo: ⁊ opus illi
us coram eo. Sicut pastor gregem suum
pascet: i brachio suo cōgregabit agnos:
⁊ in sinu suo leuabit: fetas ipse portabit.
Quis mensus est pugillo aquas ⁊ celos
palmo pōderauit: quis appendit tribus
digitis molē terre: ⁊ liberauit in ponder
montes: ⁊ colles in statera: Quis adiu
uit spiritū domini: aut quis consiliarius
eius fuit: ⁊ ostendit illi: Cum quo iniuit

consilium ⁊ instruxit eum: ⁊ docuit eum semitam iusticie: ⁊ erudiuit eum sciētia: ⁊ uiam prudentie ostendit illi. ℟. Hodie nobis de celo pax uera descendit. Hodie per totum mundum melliflui facti sunt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies redēptionis nostre reparationis antique felicitatis eterne. Hodie.

Lectio tertia.

Consurge ꝯsurge īduere fortitudine tua siō: induere uestimētis glīe tue ierlm ciuitas sancta: quia non adijciet ul tra: ut transeat per te īcircūcisus ⁊ imundus. Excutere d̄ puluere: consurge: sede ierusalem. Solue uincula colli tui captiua filia sion: quia hec dicit domin⁹. Gratis uenūdati estis: ⁊ sine argento redimemini: qꝛ hec dicit dominus d̄us. In egyptum descendit populus meus in principio: ut colonus esset ibi: ⁊ assur absqꝫ ulla causa calūniatus est eum: ⁊ nunc quid mihi est hec dicit dominus: quoniaꝫ ablatus est populus meus gratis. Dn̄atores eius iniqua agūt dicit dominus. Et iugiter nomen meū tota die blasphematur. Propt̄ hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse q lo quebar ecce adsum.. Quā pulchri sūt mōtes pedes annūciantis: ⁊ predicantis pacem annunciātis bonū: predicantis salutem dicentis. Sion regnabit deus tuus. Uox speculatorū tuorū. Leuauerūt uocem. simul laudabunt: quia oculum ad oculum uidebunt cum cōuerterit dominus sion. Gaudete ⁊ laudate simul deserta ierlm: quia consolatus est dn̄s populum suū: redemit ierusalē. Parauit dn̄s brachium sanctū suū in oculis omnium gētiū: ⁊ uiderunt omnes fines terre salutare dei nostri. ℟. Quem uidistis pastores dicite: annūciate nobis in terris quis apparuit. Natum uidimus: ⁊ choros angeloꝝ collaudantes dn̄m. ℣. Dicite qd nam uidistis: ⁊ annūciate christi natiuitatē. Natuꝫ. In secūdo noct. aº. Suscepimus deus misericordiā tuā in medio templi tui. psal. Magnus domin⁹ aн̄t. Orietur diebus dn̄i abūdantia pacis: et dominabitur. psal. Deus iudiciū. aн̄t. Ueritas de terra orta est: ⁊ iusticia de celo ꝓspexit psal. Benedixisti. ℣. Speciosus forma pre filijs hominū. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis.

Lec. iiij.

Saluator noster dilectissimi hodie natus est: gaudeamus. Neqꝫ enim fas est locum esse tristitie: ubi natalis est uite. Que consūpto mortalitatis timore ingerit nobis de promissa eternitate leticiam. Nēo ab huius alacritatis participatione secernitur. Una cunctis leticie cōmunis est ratio: quia dominus noster peccati mortisqꝫ destructor: sicut nullum a reatu liberū repperit: ita liberādis omnibus uenit. Exultet sāctus: quia appropinquat ad palmā. Gaudeat peccator: quia inuitat̄ ad ueniā. Aīetur gentilis: qꝛ uocatur ad uitam. Deniqꝫ filius secūdū plenitudinē temporis quā diuini consilij inscrutabilis altitudo disposuit reconciliandam auctori suo naturā generis sup sit humani: ut inuentor mortis diabolus per ipsam qua uicerat uinceretur. In quo cōflictu ꝓ nobis inito magno ⁊ laudabili eq̄tatis iure certatū est: duꝫ omnipotēs dn̄s cum seuissimo hoste: nō in sua maiestate: sed in nostra humilitate ꝯgredit̄: obijciens ei eandem formā: eandēqꝫ naturam: mortalitatis quidem nostre participem: sed peccati totius exptē. Alienuꝫ quippe ab hac natiuitate est qđ de omībus legitur. Nemo mūdus a sorde: nec infans cuius est unius diei uita super terram. Nihil in istā singularē natiuitatē de carnis concupiscentia contraxit. nihil d̄ peccati lege manauit. Responsorium.

O magnum mysteriū ⁊ admirabile sacramentum ut aīalia uiderēt dn̄m natum: Iacentē in presepio: beata uirgo cuius uiscera meruerunt portare dn̄m christum. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Iacentem.

Lect. v.

Uirgo regia dauitice stirpis eligit̄ que sacro grauidanda fetu: diuiaꝫ humanāqꝫ proleꝫ prius conciperet mēte q̄ꝫ corpore. Et ne superni ignara consilij: ad inusitatos paueret affatus: q̄ in ea operandum erat a spiritu sācto: collogo discit āgelico: nec damnū credidit pudoris dei genitrix mox futura. Cum eiꝫ de

conceptionis nouitate desperet: cui effici
entia de altissimi uirtute promittitur. Cō
firmatur credentis fides etiam preeūtis
attestatione miraculi: donatꝗ elisabet i
opinata fecunditas: ut qui conceptum
dederat sterili: daturus non dubitaretur
ꝛ uirgini. Uerbum igitur dei deus: filius
dei: qui in principio erat apud deū: per
quem facta sunt omnia: ꝛ sine quo factū
est nihil: propter liberandum ab eterna
morte hominem factus est homo. Ita se
ad susceptionem humilitatis nostre sine
diminutione sue maiestatis inclinans: ut
manens qđ erat: assumensꝗ qđ nō erat:
ut ueram formam serui: forme in qua deo
patri equalis est uniret: ꝛ tanto federe na
turam utrāꝗ confereret: ut nec inferiorē
consumeret glorificatio: nec superiorem
minueret assūptio. Salua igitur proprie
tate utriusꝗ substātie: ꝛ in unam coeun
tem personam: suscipitur a maiestate hu
militas: a uirtute infirmitas: ab eternita
te mortalitas. Et ad deponendum cōdi
tionis nostre debitum: natura inuiolabi
lis: nature est infusa passibili.

℟. Beata dei genitrix maria cuius uiscera in
tacta pmanent: Hodie genuit saluatorē seculi.
℣. Beata que credidit: qm̄ pfecta sūt oīa que
dicta sunt ei a domio. Hodie.

Lectio sexta.

Deusꝗ uerus homo: uerus in uni
tate domini tēpatur: ut qđ nostris
remedijs congruebat: unus atꝗ idē dei
hominumꝗ mediator: ꝛ mori possit ex
uno: ꝛ resurgere possit ex altero. Meri
to uirginee integritati nihil corruptio
nis itulit partus salutis: quia custodia fu
it pudoris edictio ueritatis. Talis ergo
dilectissimi natiuitas decuit dei uirtutē:
ꝛ dei sapientiam christum: qua nobis et
humanitate congrueret: ꝛ diuinitate pre
celleret. Nisi enim esset uerus deus. non
afferret remediū. Nisi enim esset homo
uerus: non preberet exemplū. Ab exul
tantibus angelis nascente domino glo
ria in excelsis deo canit: ꝛ pax i terra ho
minibus bone uoluntatis annunciatur.

Uidetur enim celestem ierusalē ex omni
bus mundi gentibus fabricari. De quo
enarrabili diuine pietatis opere q̄ntum
letari debet humilitas hominum: cū tan
tum gaudeat sublimitas angelorum. A
gamus ergo gratias dilectissimi deo pa
tri per filium eius in spiritu sancto: qui
propter multam caritatem suam qua di
lexit nos: misertus est nostri: ꝛ cum esse
mus mortui peccatis: cōuiuificauit nos
christo: ut essemus i ipso noua creatura:
nonunq̄ꝫ figmentum. Deponamus er
go ueterem hominem cum actibus suis
ꝛ adepti participationem generationis
christi: renunciemus operibus malis.

℟. Sācta ꝛ imaculata uirginitas: qbus te lau
dibus efferā nescio. Quia quē celi cape nō po
terāt tuo gremio ꝯtulisti. ℣. Bn̄dicta tu i mu
lieribus: ꝛ bn̄dictus fructus uētris tui. Quia.

In tertio noc. añt. Ipse inuocabit me al: pat
meꝰ es tu: allā. psal. Misericordias dn̄i. añt.
Letētur celi ꝛ exultet terra añ faciē dn̄i: qm̄ ue
nit. psal. Cantate. j. añt. Notū facit dn̄s al.
salutare suū: allā. psal. Canta. ij. ℣. Ipse inuo
cabit me: allā. ℟. Pater meus es tu: alleluia.

Secundum lucam.

In illo tempore. Exijt edictum a ce
sare augusto ut describeretur uni
uersus orbis. Et reliqua.

Omelia sancti gregorij pape.

Quia largiente domino missarum
solennia ter hodie celebraturi su
mus: loqui diu de euangelica lectione n̄
possumus: sed nos aliquid uel breuiter
dicere: redemptoris nostri natiuitatis ip
sa compellit. Quid est qđ nascituro do
mino mundus describitur: nisi hoc qđ
aperte monstratur: quia ille ueniebat in
carnem: qui electos suos ascriberet i eter
nitate. Quo contra de reprobis per pro
phetaꝫ dicitur. Deleantur de libro uiuē
tiū: ꝛ cū iustis non scribantur. Qui bn̄ ēt
in bethleē nascit̄. Bethleē qppe domus
panis intpretatur. Ipse nanꝗ est qui ait.

Ego sum panis uiuus:qui de celo descē
di. Locus ergo in quo dn̄s nascitur:do
mus panis ante uocatus est:quia futuꝝ
profecto erat:ut ille ibi per materiā car
nis appareret: qui electoꝝ mentes inter
na sacietate reficeret . Qui non in paren
tū domo :sed in uia nascitur ut profecto
ostenderet:quia per humanitatē quā as
sumpserat:quasi in alieno nascebať. Alie
num uidelicet non secundū potestatē di
co:sed secundū naturā. Nam de potesta
te eius scriptuꝫ est. In propria uenit. In
natura eteiꝫ sua ante tempora natus est:
qui per nostram uenit ex tempore. Qui
ergo eternus permanens temporalis ap
paruit:alienū est ubi descendit. Et quia
per prophetam dicitur omnis caro fen̄.
factus deus homo:nostrū fen̄. uertit ī fru
mentū. Quid de se metipso ait. Nisi gra
num frumenti cadens in terra mortuum
fuerit:ipsum solū manet. Unde ⁊ natus
in presipio reclinatur:ut fideles om̄es ui
delicet sancta animalia carnis sue frumē
to reficeret : ne ab interne intelligentie
pabulo ieiunia remanerēt. ℞. Beata uis
cera marie uirginis que portauerunt eterni pa
tris filium: ⁊ beata ubera que lactauerunt chri
stum dn̄m. Quia hodie pro salute mundi de
uirgine nasci dignatus ē. ℣. Dies sāctificatus
illuxit nobis:uenite gentes ⁊ adorate dominū
Quia. Secundum lucam.

In illo tēpore. Pastores loquebā
tur adinuicem. Transeamus usqꝫ
bethleē: ⁊ uideamus hoc uerbū qđ fcm̄
est:qđ dominus ostendit nobis. Et reli
qua. Oratio sancti ambrosij episcopi.
Lectio octaua.

Qui etiam pastores in illa faciebāt
regione uigilare:custodientes uigi
lias noctis supra gregē suū. Uidete eccle
sie surgentis exordiū. Christus nasciť:et
pastores uigilare ceperunt: qui gentium
greges pecudum more ante uiuentes:in
aulam dn̄i congregarent: ne quos spiri
tualium bestiarū per effusas noctiū tene
bras paterentur incursus. Et bene pasto
res uigilant:quos bonꝰ pastor informat.
Grex igitur populus.nox seculuꝫ.pasto
res sūt sacerdotes. aut fortasse etiā ille sit
pastor cui dicitur. Esto uigilans ⁊ confir
mare:quia non solū episcopos ad tuen
dum gregem dn̄s ordinauit:sed etiaꝫ an
gelos destinauit. Ecce angelus domini
stetit ante illos. Uidete quēadmoduꝫ di
uina cura fidem astruat: Angelus mariā
angelus iosep. angelus pastores edocet.
Non satis est semel missum. Duobꝰ eīm
⁊ tribus testibus stat omne uerbum. Et
facta est cum angelo multitudo celestiuꝫ
exercitus laudantiū dominū ⁊ dicentiū.
Gloria in altissimis deo: ⁊ ī terra pax ho
minibus bōe uoluntatis . Bene angelo
rum nominatur exercitus: qui duceꝫ mi
litie sequebantur. Cui igitur laudem an
geli:nisi domino suo dicerent: Juxta qđ
scriptum est. Laudate dn̄m de celis: lau
date eum in excelsis: laudate eum om̄es
angeli eius. Impleta igitur prophetia ē
Laudať de celis dn̄s: ⁊ uidetur in terris
De quo sanctus marcus ait. Quia cum
bestijs erat: ⁊ angeli ministrabanť ei: Ut
in altero misericordie īsigne:in altero di
uine idiciū potestatis agnoscas. ℞. Uer
bum caro factum est ⁊ habitabit in nobis. Et
uidimus gloriā eius gloriam quasi unigeniti a
patre:plenum gratie ⁊ ueritatis. ℣. Omnia ꝑ
ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factum est nihil. Et

Secundum ioannem.

In principio erat uerbum: ⁊ uerbū
erat apud deū: ⁊ deus erat uerbū.
Et reliqua. Omelia sācti augustini epis
copi. Lectio nona.

Ne uile aliquid putares:quale ꝯsue
uisti cogitar ē:cum uerba humana
soleres audire. Audi quid cogites. deus
erat uerbum. exeat nūc nescio quis īfide
lis arrianꝰ: ⁊ dicat quia uerbū dei factuꝫ
est. Quomō potest fieri: ut uerbum dei
factum sit:quādo deus ꝑ uerbū fecit om
nia:sed ⁊ uerbū ipsum factū: ꝑ qđ aliud
uerbum factū est: Si hoc dicis: quia est
uerbū uerbi per qđ factū est illud:ipsum
dico ego unicū filium dei. Si autē nō di
cis uerbum uerbi:cōcede nō factū:ꝑ qđ
facta sunt oīa. Nō eīm ꝑ se ipsuꝫ fieri po
tuit:ꝑ qđ facta sunt omnia. Crede ergo

euangeliste. Poterat eni͂m dicere. In pri
cipio fecit deus uerbuz: quomodo dixit
moyses: In principio fecit deus celuz et
terram. ⁊ omnia sic enumerat. Dixit de⁹
fiat: ⁊ factum est. Si dixit: quis dixit. uti
q3 deus. Et quid factum est: creatura ali
qua. Inter dicentem deum ⁊ factaz crea
turam quid est qd factum est nisi uerbū:
quia dixit deus ⁊ factuz est. Hoc uerbū
incōmutabile. Quis per uerbuz mutabi
lia fiant: ipsuz incōmutabile est. Noli tu
ergo credere factū per qd facta sunt om
nia: ne non reficiaris per uerbuz: per qd
reficiūtur omnia. Jam eiz factū es p uer
bum: sed oportet te refici per uerbuz. Si
autez mala fuerit fides tua de uerbo: nō
poteris refici per uerbū. Et si tibi cōtige
rit fieri per uerbū: ut per illud factus sis:
per te deficis. Et si per te d̄ficis: ille te re
ficiat qui te fecit. Si per te deterior effice
ris: ille te recreet qui te creauit. Quomo
do autem te recreet per uerbum: si male
aliquid sentias de uerbo? Euāgelista di
cit. In principio erat uerbum: ⁊ tu dicis
in principio factum est uerbū. Ille om̄ia
per ipsum facta sunt dicit: ⁊ tu dicis quia
⁊ ipsum uerbum factum est. Poterat di
cere euangelista. In principio factuz est
uerbum: sed ait in principio erat uerbū.
Si erat: non est factuz: ut ista omnia per
ipsum fierent: ⁊ sine ipso nihil. Si ergo
erat in principio uerbum: ⁊ uerbuz erat
apud deum: ⁊ deus erat uerbum. Si nō
potes cogitare quid sit differ ut crescas.
Ille cibus est. Accipe lac ut nutriaris: ut
sis ualidus ad accipiendum cibū. Post
nonam lectionē dicitur. Te deū laudam⁹.
Interim sacerdos preparat se ad missaz
celebrandaz. Finito. Te deū. dicit. Dn̄s
uobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus
Cōcede quesumus. per eundem. Dēo. Bn̄
dicamus. Celebrat missa ordine suo. qua
finita dicūtur laudes ℣. Deus in adiutori
um. Luz. Gloria patri. Ad laudes ⁊ per
horas an̄t Quem uidistis pastores dicite: an
nunciate nobis in terris quis apparuit: natuz
uidimus: ⁊ choros angelorum collaudantes
dn̄m: all'a: all'a. psal. Dn̄s regna. Cū religo

an̄t. Genuit puerpa regem: cui nomen ī eternū:
⁊ gaudiū matris habens cuz uirginitate pudo
ris: nec primam similē uisa est: nec habere seq̄n
tez: all'a. Angelus ad pastores ait: annūtio uo
bis gaudium magnū: quia natus est nob ho
die saluator mundi: all'a. an̄t. Facta est cū an
gelo multitudo celestis exercitus laudantiuz ⁊
dicentiuz: gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax
hominib⁹ bone uolūtatis: alleluia. an̄t. Par
uulus filius hodie natus est nob: ⁊ uocabitur
deus fortis: alleluia: alleluia. Capitulum.
Multipharia multisq3 modis: olim
deus loquēs patribus ī pphetis:
nouissime diebus istis locutus est nobis
in filio: quē constituit heredē uniuersoꝝ:
per quē fecit ⁊ secula. hym. A solis ortus
℣. Notū fecit dn̄s: alleluia. ℟. Salutare suū
alleluia. Ad bn̄dic. an̄t. Gloria in excelsis
deo: ⁊ in terra pax hominib⁹ bone uolūtatis:
alleluia: alleluia. Oratio. Concede quesum⁹
Sciendū q omnes hym. tā de nati. q3 d̄
alijs festis ī tono de nati. usq3 ad octauā
nati. cantātur. ⁊ in fine dicitur. Gloria tibi
dn̄e qui natus es. Exceptis hym. Sāctoꝝ
meritis. Et. Iste confes. qui cantātur ī suo
tono. Sūmo mane dicit prima: ⁊ interiz
sacerdos preparat se ad cantandū missā
Ad primā an̄t. Quem uidistis. ℟. breue.
Christe filij dei uiui miserere nobis. ℣. Qui
natus es de maria uirgine ℟. Miserere. ℣.
Gloria. Et sic dicitur per octauā. Ad ter
tiā caplm Multipharian. ℟. breue. Uer
bum caro factū est: alleluia: alleluia. ℣. Et ha
bitauit in nobis. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟.
Uerbū. ℣. Ipse inuocabit me: all'a. ℟. Pat
meus es tu: alleluia. Ad sextā capitulū.
ET tu in principio dn̄e terraz funda
sti: ⁊ opa manuū tuaꝝ sūt celi. ℟. bre
ue. Notū facit dn̄s: alleluia: all'a. ℣. Saluta
re suū. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Notū. ℣. Ui
derunt omnes fines tre: all'a. ℟. Salutare dei
nostri: alleluia. Ad nonā capitulū.
IPsi peribūt tu aūt permaneb: ⁊ oēs
sicut uestimentū ueterascēt: ⁊ uelut
amictū mutabis eos: ⁊ mutabūtur: tu āt
idem ipse es: ⁊ āni tui nō deficiēt. ℟. bre
Uiderūt omnes fines terre: alleluia: all'a.
℣. Salutare dei nostri. ℟. Alleluia. ℣. Gl'ia

℟. Videre. ℣. Verbū caro factū est: all'a. ℟.
Et habitauit in nobis: all'a. Ad uespas añt.
Tecum principiū in die uirtutis tue ī splēdori
bus sanctoꝝ: ex utero añ luciferū genuite. P̄s.
Dixit dn̄s. an̄. Redēptionē misit dn̄s populo
suo: mādauit in eternū testamētū suū. P̄s. Cō
fite. an̄. Exortū est ī tenebris lumē rectis corde
misericors ꝛ miserator ꝛ iustus dn̄s. P̄s. Bea
tus uir. an̄. Apud dn̄m misericordia ꝛ copio
sa apud eū redēptio. P̄s. De ꝓfūdis. an̄. De
fructu uētris tui: ponā sup sedē meā. P̄s. Me
mento. Capitulū. Multiphariaꝫ. Hym.
Christe redēptor. ℣. Notū fecit deus: all'a. ℟.
Salutare suū: all'a. Ad mag. añt. Hodie chri
stus natus est. hodie saluator apparuit. hodie
in terra canūt angeli: letātur archangeli: hodie
exultant iusti dicētes: gloria in excelsis deo: al
leluia. Oratio. Cōcede. Deinde ꝓ sancto
stephano añt. Stephanus aūt plen⁹ gr̄a et
fortitudine: faciebat signa magna ī populo. ℣.
Gloria ꝛ ho. ℟. Et cōsti. e. Oratio.

DA nobis quesumus dn̄e imitari ꝙ
colimus: ut discamus ꝛ īimicos di
ligere: qꝛ eius natalia celebramus: qui ui
uit ꝛ pro persecutoribus exorare: domi
num nostrum iesum christum filiuꝫ tuū.
Qui tecum. In sancti stephani proto
martyris ad matuti. inuitatoriū. Christū
natū qui beatum hodie coronauit stephanū.
Venite adorem⁹. P̄s. Venite. Hym. anti.
noct. cum suis psalmis ꝛ uersi. dicuntur
de uno martyre. Lectio prima.

IN diebus illis crescente numero
discipulorum: factus est murmur
grecorum aduersus hebreos: eo ꝙ des
picerētur in ministerio quotidiano uidu
e eorum. Conuocantes autem duodeci
multitudinem discipulorū dixerunt. Nō
est equū nos derelinquere uerbum dei:
ꝛ ministrare mēsis. Considerate ergo fra
tres uiros ex uobis boni testimonij sep
tē plenos spiritu sancto ꝛ sapientia: quos
constituamus super hoc opus. Nos ue
ro orationi ꝛ ministerio uerbi instantes
erimus. Et placuit sermo corā omni mul
titudine. Et elegerunt stephanum uiruꝫ
plenū fide ꝛ spiritu sancto: ꝛ philippuꝫ: et
prochorū: ꝛ nichanorē: ꝛ thymonem: et
parmenā: ꝛ nicholaū aduenam: anthyo
chenuꝫ. Hos statuerunt ante conspectū
apostolorum: ꝛ orantes iposuerunt eis
manus. Et uerbum dn̄i crescebat: ꝛ mul
tiplicabat nūerus discipuloruꝫ in ierusa
lem ualde. Multa etiā turba sacerdotū
obediebat fidei.
℟. Stephanus aūt plenus gr̄a ꝛ fortitudie: fa
ciebat signa magna ꝛ ꝓdigia in pplō. ℣. Sur
rexerūt aūt quidā de synagoga disputātes cū
stephano: ꝛ nō poterāt resistere sapiētie: ꝛ spūi
qui loquebatur. Fa. Lectio secunda.

STephanus auteꝫ plenus gratia et
fortitudine faciebat prodigia ꝛ si
gna magna in populo. Surrexerunt au
tem quidam de synagoga: que appella
batur libertinorum ꝛ cyrenensium. ꝛ ale
xandrinorum: ꝛ eorum qui erant a cyli
cia ꝛ asia disputantes cum stephano: ꝛ nō
poterant resistere sapientie ꝛ spiritui qui
loquebatur. Tunc sūmiserunt uiros qui
dicerent se audisse eum dicentem uerba
blasphemie in moyseꝫ ꝛ ī deum. Cōmo
uerūt itaqꝫ plebē ꝛ seniores ꝛ scribas: ꝛ
ꝯcurrentes rapuerūt eū: ꝛ adduxerunt ī
concilium: ꝛ statuerunt testes falsos qui
dicerent. Homo iste non cessat loqui ad
uersus locum sanctuꝫ ꝛ legē. Audiuim⁹
enim eum dicenteꝫ: quoniam iesus naza
renus hic: destruet locum istum: ꝛ muta
bit traditōes quas tradidit nob moyses
℟. Videbāt omēs stephanū q erāt in cōcilio.
Et intuebātur uultū eius tāqꝫ uultū angeli stā
tis inter illos. ℣. Plenus gr̄a ꝛ fortitudie fa
ciebat signa magna ꝛ ꝓdigia in populo. Et.

Lectio tertia.

ET intuentes eum omnes qui sede
bant in concilio: uiderunt faciē ei⁹
tanqꝫ faciē angeli stantis inter illos. Di
xit autem princeps sacerdotuꝫ stephāo:
si hec ita se habent. Qui ait. Viri fratres
ꝛ patres audite. Deus glorie apparuit
patri nostro abraam cuꝫ esset in mesopo
tamia: priusqꝫ moraretur ī charā: ꝛ dixit
ad illum. Exi de terra tua ꝛ de cognatio
one tua: ꝛ ueni in terram quā monstraue
ro tibi. Tunc exijt de terra chaldeorum
ꝛ habitauit in charam. Et inde postqꝫ

mortuus est pater eius:transtulit illuz in
terraz istam:in qua nunc uos habitatis:
Et non dedit illi hereditatem in ea: nec
passum pedis:sed repromisit illi dare eã
i possessionez: ⁊ semini eius post ipsum:
cum non haberet filium . Locutus autẽ
est deus:quia esset semen eius accola in
terra aliẽa. ⁊ seruituti eos subiiciẽt:⁊ ma
le tractabunt annis quadrigentis. Et gẽ
tez cui seruierint iudicabo ego dixit do
minus deus. Et post hec exibit ⁊ seruiet
mihi in loco isto. Et dedit illi testamẽtuz
circũcisionis:⁊ sic genuit isaac iacob .et
iacob duodecim patriarchas.
℟. Intuens in celuz beatus stephanus: uidit
gloriã dei ⁊ ait. Ecce uideo celos apertos : ⁊
filium hominis stantem a dextris dei. ℣. Cũ
esset stephanus plenus spiritu sancto intẽdẽs
in celum uidit gloriã dei et ait. Ecce. Sermo
sancti augustini epi. Lectio quarta.

FRatres carissimi hesterna die cele
brauimus temporalẽ regis nostri
natalem. Hodie celebramus triumpha
lem militis passionem. heri eim rex nost
trabea carnis indutus: de aula uteri uir
ginalis egrediens:uisitare dignatus est
mundum. Hodie miles de tabernaculo
corporis exiens triumphator migrauit
ad celos. Ille sempitne deitatis maiesta
te seruata:seruile tentoriũ carnis i huius
seculi campo pugnaturus intrauit:iste d
positis corruptibilibus corporis indum
tis ad celi palatium perẽniter regnaturꝰ
ascẽdit. Ille descendit carne uelatus. iste
ascendit sanguine coronatus. Ascendit
iste lapidantibus iudeis:quia ille descen
dit letantibus angelis.

GLoria in excelsis deo. heri exultan
tes sancti ãgeli cantauerunt:hodie
stephanum exultantes in suum consorti
um susceperũt. Heri dominus exiuit de
utero uirginis: hodie egressus est seruus
de ergastulo carnis. Heri christus ꝓ no
bis pãnis est inuolutus:hodie stephanꝰ
stola est ab eo imortalitatis indutus. He
ri presepis angusta christus portauit isã
tem:hodie imensitas celi suscepit stepha
num triumphãtem. Solus descendit do
minus:ut multos eleuaret:humiliauit se
rex noster:ut suos milites exaltaret. Qui
eniz corpori suo uirginis preparauit ute
rũ:ipse martyri suo apire dignatꝰ ẽ celũ.
℟. Lapidabant stephanũ inuocantem ⁊ dicẽ
tem. Dñe iesu christe accipe spiritum meũ:⁊ ne
statuas illis hoc peccatum. ℣. Positis autez
genibus clamauit uoce magna dicens Dñe.

Lectio quinta.

DOminus christus angusta intrare
non dedignatus est uteri:ut animã
stephani latitudo susciperet celi. Necessa
riuz nobis est fratres agnoscere:quibus
armis precinctus est stephãus: ⁊ seuiciã
iudeoruz quomodo potuit superare:ita
ut mereretur feliciter triumphare. Neqz
eni paruipendenda est talis uirtus:talis
qz triũphus. Haud uero uilibus armis
potuit premuniri:qui a multis non potu
it superari. Inuicte nãqz in eo enituit insi
gne uirtutis:quia nec frementiũ seuitiaz
formidabat:nec lapidantium ictibus de
uicta succubuit. Usqzadeo inter fremen
tes permansit intrepidus:⁊ inter lapidũ
fuit cruciamenta securus : ut incredulita
te iudeoruz fidenter argueret: ⁊ benignꝰ
pro lapidantibus exoraret. Quid est er
go tam magnum:atqz insuperabile genꝰ
armorum quo munitus seuientes mitis
argueret:nec timeret: lapidantes non re
percutiens:sed patiens superaret. Insup
occisus:aulam celestis regni uiuus ⁊ co
ronatus intraret: Procul dubio muni
mine regio septus:nullatenus est ab ad
uersariis superatus. Quoniaz rex noster
cum sit altissimus pro nobis humilis ue
nit: sed inanis uenire ñ potuit. Magnũ
quippe donatiuũ suis militibus attulit:
quo eos non solum copiose ditauit:sed
etiam ad certandũ inuictissime conforta
uit. Attulit nanqz donum caritatis:qđ ꝑ
duceret homines ad consortiũ deitatis.
Quod ergo attulit erogauit: nec sibi ali
quid minuit:sed mirabiliter ⁊ suorum fi
delium pauperiem ditauit:⁊ indeficienti
bus thesauris plenus ipse permansit.
℟. Impetũ fecerũt unanimiter in eum:⁊ eiece
re eum extra ciuitatem inuocantẽ ⁊ dicentem.

Dñe accipe spiritȝ meum. ℣. Et testes depo
suere uestimenta sua secus pedes adolescentis
qui uocabatur saulus: ⁊ lapidabant stephanũ
inuocantem ⁊ dicentem. Domine. lectio. vi.

Caritas ergo que ad terraȝ de celo
deposuit christum: ipsa stephanuȝ
de terris eleuauit ad celum. Caritas que
precessit in rege: ipsa subsequenter efful
sit i milite. O admiranda ubiqȝ potentia
saluatoris. O predicãda indesinẽter gra
tia redemptoris. Ostendit in matre uirgi
nitatis eterne miraculum: demonstrauit
in martyre inuicte caritatis indiciuȝ. In
tegritas quippe intemerata permansit in
uirgine. dilectionis uirtus inuicta perse
uerauit in martyre. Et sicut in matre do
mini non potuit uirginitas uiolari: sic in
martyris mẽte non potuit christi caritas
tm̃ seuiẽtiũ agmie supari. Stephanus er
go ut nominis sui coronam meruissȝ ac
cipere: caritatem pro armis habebat: et
per ipsam ubiqȝ uincebat. Per caritatẽ
dei seuientibus iudeis non cessit: per ca
ritatem proximi pro lapidantibus inter
cessit. Per caritatem arguebat errantes
ut corrigerentur: per caritatem pro lapi-
dantibus orabat ne punirentur. Carita
tis uirtute subnixius uicit saulum crude
liter seuientem. Et quem habuit in terra
persecutorem in celo meruit habere cõ-
sortem. Ipsa scta ⁊ idefessa caritas ɔside
rauit orãdo acqrere: quos nequit morẽ
do conuertere.

℟. Impij super iustum iacturam fecerũt: ut eũ
morti traderent. At ille gaudens suscepit lapi
dem ut mereretur accipere coronam glorie. ℣.
Continuerũt aures suas ⁊ ipetum fecerũt una
nimiter in eum. At ille. Secundũ mattheũ

In illo tẽpore dixit iesus turbis iu
deorum ⁊ principibus sacerdotuȝ.
Ecce ego mitto ad uos prophetas: ⁊ sa
pientes: ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis: ⁊
crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis in syna
gogis uestris. Et reliqua. Omelia sancti
hieronymi presbyteri. lectio septima.

Hoc quod ãtea dixeramus. implete
mensam patrum uestrorũ: ad per
sonam domini pertinere: eo q̃ occiden-
dus esset ab eis. potest ⁊ ad discipulos
eius referri: de quibus nunc dicit. Ecce
ego mitto ad uos prophetas ⁊ sapiẽtes:
⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis: ⁊ crucifige
tis: ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis ue
stris: ⁊ persequemini de ciuitate in ciuita
tem: ut impleatis mensuram patrum ue-
strorũ. Similisqȝ obserua iuxta aposto
lum scribentem ad corinthios uaria do
na esse discipulorũ christi. Alios ꝓphe
tas qui uentura predicent. alios sapien
tes qui nouerint quando debeãt profer-
re sermonem. alios scribas in lege do-
ctissimos. Ex qbus lapidatus est stepha
nus. paulus occisus. crucifixus petrus.
flagellati in actibus apostolorũ discipu
li: ⁊ persecuti eos sunt de ciuitate i ciuita
tem. expellentes de iudea: ut ad gentium
populum transmigrarent. Ut ueniat su
per uos omnis sanguis iustus qui effu-
sus est super terram. A sanguine abel iu
sti usqȝ ad sanguinem zacharie filij bara
chie: quem occidistis inter templum ⁊ al
tare. De abel nulla est ambiguitas: quin
is sit quẽ chain frater occiderit. Iustus
enim non solũ ex domini nunc sentẽtia:
sed ex genesis testimonio comprobatur
ubi accepta eius adeo narrãtur mũera.

℟. Stephanus seruus dei quẽ lapidabant iu
dei: uidit celos apertos: uidit ⁊ introiuit. Bea
tus homo cui celi patebit. ℣. Cum igitur saxo
rum crepitantiũ turbine quateretur: inter ethe
reos aule celestis sinus diuina ei claritas fulsit.
Beatus. lectio octaua.

Queritur quis sit iste zacharias fili
us barachie: quia mltos legim⁹ za
charias. Et ne libera nobis tribuatur er
roris facultas: Additũ est. Quem occidi
stis inter templum ⁊ altare. In diuersis
diuersa legi: ⁊ debeo singulorum opinio
nes exponere. Alij zachariam filiũ bara
chie dicunt: qui in duodecim prophetis
undecimus est. patrisqȝ nomen in eo cõ
sentit. sed ubi occisus sit inter templũ et
altare scriptura non loquitur: maxĩe cũ
temporibus eius uix ruine templi fuerit.
Alij zachariam patrem ioannis intelligi
uolũt: ex quibusdã apocriphorũ sõnijs

approbantes. q̃ propterea occisus sit:
quia saluatoris predicaret aduẽtũ. Hoc
quia de scripturis nõ habet auctoritatẽ:
eadem facilitate contẽnitur qua probat.
Alij istũ uolunt esse zachariam qui occi
sus est a ioas rege iude inter templum et
altare: Sicut regũ narrat historia. Sed
obseruandum qđ ille zacharias nõ fuit
fili⁹ barachie: sꝫ filius ioiade sacerdotis.
Unde ⁊ scriptura refert. Non fuit recor
datus ioas patris eius ioiade que sibi fe
cisset bona. Cũ ergo zachariaꝫ teneam⁹
⁊ occisionis eius consentiat locus: queri
mus quare barachie dicatur filius ⁊ nõ
ioiade. Barachias in lingua nostra bñ
dictus domini dicitur. et sacerdotis ioia
de iusticia hebreo nomine demonstrat.
In euangelio quoqꝫ utuntur nazarti ꝓ
filio barachie filium ioiade scriptum re
perimus. Simpliciores fratres inter rui
nas templi ⁊ altaris: sicut in portaꝝ exiti
bus que syloan ducunt: rubra saxa mon
strantes: zacharie sanguine putant esse
polluta: non condẽnamus errorem qui
de odio iudeorũ ⁊ fidei pietate descẽdit.
℞. Patefacte sũt ianue celi christi martyri be
ato stephano: qui in numero martyrum inuen
tus est primus: Et ideo triumphat in celis co
ronatus. ℣. Mortem enim quã saluator no
ster dignatus est pro nobis pati: hanc ille pri
mus reddidit saluatori. Et. Lectio nona.

Dicamus breuit' quare sãguis abel
iusti usqꝫ ad sanguineꝫ zacharie fi
lij barachie ab illa generatiõe queratur:
cum neutrum eorum occiderit. Regula
scripturarum est duas generationes bo
norum ⁊ malorum nosse: hoc est singu
lorum singulas. De bonis sumamus ex
emplũ. Quis ascendet in montem dñi:
aut quis requiescet i monte sancto eius:
Cũqꝫ plures qui ascensuri sunt in mõtẽ
dñi descripsisset: qui diuersis fuere etati
bus postea infert. Hec est generatio que
rentium dominũ: querentiuꝫ faciem dei
iacob. Et in alio loco de omnibus sctis.
Generatio rectorũ benedicetur. De ma
lis uero ut in presenti loco. Generatio ui
perarum: ⁊ requirentur omnia a genera
tione ista. Et i ezechiele. Cuꝫ peccata ter
re descripsisset sermo propheticus: adie
cit. Si noe ⁊ iob ⁊ daniel ibi fuerint inuẽ
ti: non dimittã peccata terre illi. Omnes
iustos qui similes florent uirtutibus eo
rum. Noe ⁊ iob ⁊ daniel uolẽs intelligi.
Ergo quia isti similia chaym ⁊ ioas con
tra apostolos gessere: de una generatiõe
esse referũtur. Jerusalẽ ierusalẽ que occi
dis prophetas: ⁊ lapidas eos qui ad te
missi sunt. quotiens uolui congregare fili
os tuos: quẽadmodum gallina congre
gat pullos suos sb alas: ⁊ noluisti. Jeru
salẽ non saxa ⁊ edificia ciuitatis: sꝫ hita
tores uocat: quã pr̃is plãgit affectu. Si
cut ⁊ in alio loco legimus: q̃ uidens caꝫ
fleuerit. In eo autem q̃ dicit: quotiẽs uo
lui congregare filios tuos: omnes retro
prophetas a se missos esse testatur.
℞. Hesterna die dominus natus est in terris:
ut stephanus nasceretur in celis. Ingressus est
dominus mundũ: ut stephanus ingrederetur
in celum. ℣. Heri enim rex noster trabea car
nis indutus: de aula uteri uirginalis egredi
ens uisitare dignatus est mundum. Ingres.
Ad laudes ⁊ per horas anti. Lapidaue
runt stephanum ⁊ ipse inuocabat dominuꝫ di
cens. ne statuas illis hoc peccatum. ps. Do
minus regnauit. Cum reliquis. anti. Lapidẽs
torrentis illi dulces fuerunt: ipsum sequuntur
omnes anime iuste. ℣. Adhesit anima mea
post te: quia caro mea lapidata est pro te deus
meus. ℣. Stephanus uidit celos apertos: ui
dit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebunt.
℣. Ecce uideo celos: ⁊ iesuꝫ stantem a dextris
dei. Capitulum.

Stephanus autem plenus gratia ⁊
fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa
magna in populo. ℣. Sepelierũt stephanuꝫ
uiri timorati. ℞. Et fecerunt planctũ magnũ
super eum. Ad benedic. anti. Stephanus
autem. Oratio. Da nobis quesumus. Cõ
memoratio de nati. anti. Gloria in excelsis
℣. Notum fecit dominus alleluia. ℞. Sal. s.
alleluia. Oratio. Concede quesumus. Ad
tertiam capitulum. Stephanus autẽ. Respõ
soria bre. ⁊ ℣. de uno martyre. Ad sextã
capitulum.

Surrexerunt autem quidam de sy
nagoga: que appellabatur libertio
rum ⁊ cyrenensium ⁊ alexandrinorum:
⁊ eorũ qui erant a cilicia ⁊ asia: disputã
tes cum stephano: ⁊ non poterant resiste
re sapiẽtie ⁊ spiritui qui loquebatur.
Ad nonam. Capitulum.
Positis autez genibus clamauit uo
ce magna dicens: domine ne statu
as illis hoc peccatum: ⁊ cum hoc dixissz
obdormiuit in domino. Ad uesperas an
tiphona. Tecum principium. Cum reliq̃s
antiphonis ⁊ psalmis suis. Capitulum.
Stephanus autem. ℣. Stephanus uidit ce
los apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus ho
mo cui celi patebunt. Ad magnificat anti.
Sepelierunt stephanum uiri timorati ⁊ fecerũt
planctum magnum super eũ. Oratio. Do
mine nobis quesumus. Pro sancto ioan
ne anti. Iste est ioannes qui supra pectus do
mini in cena recubuit: beatus apostolus cui re
uelata sunt secreta celestia. ℣. Ualde honorã
dus est beatus ioannes. ℟. Qui supra pect᷒
domini in cena recubuit. Oratio.
Ecclesiam tuam domine benignus
illustra: ut beati ioannis apostoli
tui ⁊ euangeliste illũinata doctrinis: ad
dona perueñiat sempiterna: per. Pro na
ti. domini anti. Hodie christus. ℣. Notuz
fecit deus alleluia. ℟. Salutare su. alleluia.
Oratio. Concede quesumus. In sancti io
annis apostoli ⁊ euangeliste ad matuti.
inuitatorium. Regem apostolorum. Hy.
anti. noctur. cum suis psalmis ⁊ ℣siculis
dicuntur de cõmuni apostolorum.
Lectio prima.
Secundam post neronẽ persecutio
nem christianorũ domicianus ex
ercuit. Huius temporibus beatus ioan
nes apostolus ⁊ euangelista apud urbẽ
ephesum a proconsule cõprehensus am
monebatur iuxta edictum imperiale: ut
negaret christum ⁊ a predicatione cessa
ret. At ille respõdens dicebat. Obedire
oportet deo magis q̃z hominibus. Pro
inde nec christum dominũ meum nega
bo: nec a predicatiõe nominis eius qui
escam donec consumẽ cursum ministerij
qd̃ suscepi. Ad cuius responsionem mo
tus proconsul: iussit eum uelut rebellez
cesaris: in dolium feruentis olei mergi.
Qui statiz ut coniectus est in illud: uelut
fortis athleta unctus non adustus de ua
se exijt. Ad qd̃ miraculũ stupefactus p
consul uoluit eum libertati sue reddere:
⁊ fecisset nisi timuisset iussioni regie con
tra ire. Tunc precepit eum in exiliũ du
ci: in insulam que dicitur pathmos. In
qua insula apocalypsim quã ei dominus
reuelauit: manu propria conscripsit.
℟. Ualde honorãdus ẽ beat᷒ ioãnes q̃ supra
pectus domini in cena recubuit. Cui christus
in cruce matrem uirginem: uirgini cõmendauit
℣. Uirgo est electus a domino atq̃ inter cete
ros magis dilectus. Cui. Lectio secunda.
Domicianus autem eodem anno
quo iussit sanctum ioannem exilia
ri: a senatu romão iterfectus est. Et quo
niam deo cura fuit de apostolo suo exto
tius senatusconsultu hoc diffinitum est:
ut quicquid domicianus fieri uoluit cas
saretur. Hinc factum est q̃ sanctus ioan
nes qui uoluntate domiciani cum iniu
ria fuerat deportatus: cum honore ad e
phesum remearet. Occurrit autem illi
omnis populus uirorum ac mulierum.
omnes exultantes ⁊ dicẽtes. Bñdictus
qui uenit in nomine domini. Cum autez
ingrederetur ciuitatem drusiana que sẽp
eum secuta fuerat: ⁊ aduentus eius desi
d̃rio fuerat fatigata: efferebatur mortua.
Tunc sanctus ioannes uidens flentes
pauperes ⁊ parentes ac uiduas simĺ cũ
orphanis clamantes ⁊ dicentes: San
cte ioannes apostole dei: ecce drusianã
efferimus mortuam: que sanctis monitis
tuis obtemperans: nos omnes alebat:
seruiens deo in castitate ⁊ humilitate: et
quotidie desiderabat reditum tuum di
cens. O si uideam apostolum dei oculis
meis anteq̃z moriar. Ecce tu uenisti ⁊ te
uidere non potuit. Tunc beatus ioãnes
iussit deponi feretrum: ⁊ coram omnib᷒
iussit resolui corpus ei᷒: ⁊ uoce clara ait.
Dominus iesus christus excitet te drusi
ana. Surge ⁊ pedibus tuis reuertere ad

domuꝫ tuam: ⁊ ꝑ̄para mihi refectionē
℟. Hic est discipulus qui testimonium perhi bet de his: ⁊ scripsit hec. Et scimus quia ueruꝫ est testimonium eius. ℣. Fluenta euangelij de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. Et

Lectio tertia.

Altera die cratō phūs in foro proposuerat de contemptu mundi huius spectaculuꝫ: ut duos iuuenes fratres ditissimos produceret: quos fecerat distracto patrimonio suo: gemmas emere singulas: quas in conspectu omniū frangerent populorum. Quod cuꝫ facerent pueri: contigit ut transituꝫ haberet inde apostolus. Et cum uocās ad se cratonē phūm ait. Stultus est iste mundi cōtēptus: qui hominum ore laudatur: sed condemnatur diuino iudicio. Sicut eīm uana medicina ex qua non absciditur morbus: ita uana doctrina est: ex qua non uicia curantur animarum ⁊ morum. Magister itaqꝫ meus iuuenem cupienteꝫ ad uitam eternam attingere: his uerbis instruxit quibus diceret: ut si uellet esse pfectus: uenderet omnia sua ⁊ daret pauperibus. Quo facto thesaurum in celo acquireret: ⁊ uitā q̄ finem nō hꝫ inueniret.
℟. Hic est beatissimus euāgelista ⁊ apostolus ioannes: Qui priuilegio amoris precipui ceteris altius a domino meruit honorari. ℣. Hic est discipulus ille quem diligebat iesus: qui supra pectus domini in cena recubuit. Qui.

Lectio quarta.

Cratō dixit. Humane cupiditatis fructus in medio positus est. Sed si uere deus ē magister tuus: ⁊ uult hoc fieri: ut pauperibus erogetur census ꝑ̄cij harum duarum gemmarū: faciat eas reintegrari: ut qđ ego feci ad famam hominū: tu facias ad gloriaꝫ eius fieri quē tuū magistruꝫ esse commemoras. Tūc beatus ioannes colligens fragmenta gēmarum ⁊ ponens in manu sua: eleuauit oculos ad celuꝫ ⁊ ait. Domine iesu christi cui nihil ē impossibile: qui fractū mūdum per lignum crucis tue in tuis fidelibus restaurasti: q nato ceco oclos quos natura negauerat reddidisti. qui lazaruꝫ mortuum ⁊ sepultum post quartum diē ad superos reuocasti: ⁊ omnes morbos: omnemqꝫ egritudinem uirtutis tue uerbo curasti: adesto nunc super istos lapides preciosos: quos ignorantes fructuꝫ elemosyne ad plausum hominum confregerunt: tu domine per sanctorum āgelorum tuorum manus modo recupera: ut precio eoruꝫ misericordie usus expletus faciat sibi credentes peruenire ad tuum imperium: qui cum patre ⁊ spiritu sācto uiuis ⁊ regnas in secula seculorum. Cumqꝫ respondissent fideles qui cū apostolo erant ⁊ dixissent amen: ita sunt solidata fragmenta gemmaruꝫ: ut nec signū aliquod: de eo quod fractū fuerat remaneret.
℟. Qui uicerit faciam illum colūnam in tēplo meo dicit dominus. Et scribam super eum nomen meum: ⁊ nomen ciuitatis noue ierusalem. ℣. Uincenti dabo edere de ligno uite: qđ est in paradiso dei mei. Et.

Lectio quinta.

Tunc craton phūs simul cum his iuuenibus: ⁊ cuꝫ uniuersis discipulis suis: pedibus eius prouolutus credidit: ⁊ baptizatus est cum omnibus: ⁊ cepit fidem domini nostri publice predicare. Tunc illi duo iuuenes uenundantes omnia que habere poterant: ⁊ dantes uniuersa egentibus: sequebantur apostolum per ciuitates uerbum domini predicanteꝫ. Contigit autem ut intrantes urbem pergamū uiderent seruos suos sericis indutos uestibus procedentes: ⁊ secu lari gloria fulgentes. Et hinc factum est: ut sagitta diaboli perculsi tristes efficerēt. ꝙ se in uno pallio uiderent egentes: suos uero seruos potentissimos atqꝫ fulgētes. Sed hos dolos diaboli intelligēs

apostolus ait. Uideo uos mutasse aios
uestros ⁊ uultus: propterea ꝙ doctri
nam domini nostri iesu christi secuti: om
nia que habere potuistis pauperibus ꝯ
tulistis. Unde si uultis recuperare que i
auro ⁊ argēto ⁊ lapidibus preciosis ha
buistis: deferte mihi uirgulas rectas in
singulis fascibus. Quod cū fecissent: iuo
cata trinitate domini conuerse sunt i au
rū. Item dixit eis. Deferte mihi lapidꝰ
minutos a littore maris. Quod cū fecis
sent inuocata trinitate domini: conuersi
sunt in gemmas.
℞. Diligebat autem eum iesus: quoniam spe
cialis prerogatiua castitatis ampliori dilectiōe
fecerat dignū. Quia uirgo elect' ab ipo uirgo i
euū permansit. ℣. In cruce deniqꝫ moriturus
huic matrem suam uirginem uirgini cōmenda
uit. Quia.

Lectio sexta.

Tunc dicit eis scīs apostolus. Per
septem dies ite per aurifices ⁊ gē
marios: ⁊ dum probaueritis uerum au
rum: ⁊ ueras gemmas nunciate mihi. E
untes autem ambo post septem dies re
uersi sunt ad apostoluꝫ dicentes. Domi
ne omnium aurificum officinas circuiui
mus: ⁊ omnes dixerunt: tam purum au
rum: ⁊ tam optimas gemmas nunqꝫ ui
disse. Et dicit eis sanctus ioannes. Ite ⁊
redimite uobis terras quas uēdidistis.
Emite uobis sericas uestes: ut pro tem
pore fulgeatis sicut rosa: que dum flos
eius: ⁊ odorē parit: ⁊ ruboreꝫ ōndit repē
te marcessit. Suspirastis enim in uestro
rum seruorū aspectu: ⁊ uos effectos pau
peres gemuistis. Estote floridi ut marce
scatis. Estote diuites temporaliter: ut in
perpetuum mendicetis. Nunquid non
ualet manus domini: ut faciat seruos su
os diuitiis affluentes? Sed certamen sta
tuit animarum: ut credant se eternas ha
bituros diuitias: qui pro eius nomine tē
porales opes habere uoluerunt. Hec di
cente sancto ioanne apostolo: ecce effere
batur a matre uidua iuuenis mortuus:
qui triginta dies habebat ꝙ uxorem ac
ceperat. Uenientes auteꝫ turbe que exe
quias faciebant simul cum matre uidua
iectauerunt se ad pedes apostoli: oēs
pariter mugitus ⁊ gemitus ⁊ fletus emit
tentes: rogabant ut in nomine domini
dei sui sicut drusianam: sic ⁊ hunc iuue
nem suscitaret. Tantus autem omnium
extitit fletus: ut etiaꝫ ipse sanctus aposto
lus uix a fletu ⁊ lachrymis temperaret.
℞. In medio ecclesie aperuit os eius. Et iple
uit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellectus.
℣. Iocunditatem ⁊ exultationem thesauriza
uit super eum. Et.

Secundum ioannem.

In illo tempore. Dixit iesus petro
Sequere me. Conuersus petrus
uidit illum discipulum quem diligebat
iesus sequentem. Et reliqua.

Omelia sancti augustini episcopi. lectio septima.

Duas itaqꝫ uitas sibi diuinitus pre
dicatas ⁊ commendatas nouit ec
clesia. Quarum una est in fide. altera in
spe. Una in tempore peregrinationis. al
tera in eternitate mansionis. Una in la
bore. altera in requie. Una in uia. altera
in patria. Una in opere actionis. altera
in mercede contemplationis. Una decli
nat a malo ⁊ facit bonum. altera nullum
habet a quo declinet malum: ⁊ magnuꝫ
habet quo fruatur bonum. Una cuꝫ ho
ste pugnat. altera sine hoste regnat. Una
fortis est in aduersis. altera nihil sentit
aduersi. Una carnales libidines frenat.
altera spiritualibus delectationibus ua
cat. Una est uincendi cura sollicita. alte
ra uictorie pace secura. Una in tentatio
nibus adiuuatur. altera sine ulla tentati
one in ipso adiutore letatur. Una subue
nit indigenti. altera ibi est ubi nullum in
uenit indigenteꝫ. Una aliena peccata ut
sua sibi ignoscātur ignoscit: alta nec patit̄

ꝙ ignoscat:nec fac̃ ꝙ sibi poscat ignosci.
Una flagellatur malis: ne extollatur in
bonis:altera tanta plenitudine gratie ca
ret omni malo:ut sine ulla tentatione su
perbie cohereat summo bono. Una bo
na ⁊ mala discernit: altera sola que sunt
bona cernit.

R. In illum dicit suscipiam te seruum meum:
⁊ ponam te sicut signaculum in conspectu meo
Quoniã ego elegi te dicit dominus. V. Esto
fidelis usqꝫ ad mortem: ⁊ dabo tibi coronam
uite. Quoniam. **Lectio octaua.**

TOta hic agitur ista usqꝫ in finem se
culi huius:⁊ illic inuenit finẽ. Dif
fertur illa complenda post huius seculi
finem:sed in futuro seculo non habet fi
nez. Ideo dicitur huic. sequere me. de il
lo autem. sic euz uolo manere donec ue
niaz. Quid ad te. Tu me sequere. Quid
enim est hoc: Tantum sapio:quantũ ca
pio. Quid est hoc:nisi tu me sequere ꝑ
imitationem perferendo temporalia ma
la:ille maneat donec ueniam sempit̃na
redditurus bona. Quod apertius ita di
ci potest. perfecta me sequatur actio ĩfor
mata mee passionis exemplo: inchoata
uero contemplatio maneat donec ueni
am:perficienda cum uenero. Sequitur
eim christum perueniens usqꝫ ad mortẽ
pia plenitudo patientie:maneat autẽ do
nec ueniat christus: tunc manifestanda
plenitudo scientie. Hic quippe toleran
tur mala huius mundi in terra morienti
um. ibi uidebuntur bona domini in ter
ra uiuentium. Quod enim ait dominus
de ioanne:sic eum uolo manere dõec ue
niam:non sic intelligendum est:quasi di
xerit:remanere uel permanere. sed expe
ctare:quoniam qḋ per eum significatur:
non utiqꝫ nunc:sed cum uenerit christus
implebitur. Quid autez per petrũ signi
ficatur:cui dictum est:tu me sequere: nisi
nũc agat̃. ñ peruenict̃ ad illud qḋ expectat̃

R. Iste est ioannes qui supra pectus domini
in cena recubuit. Beatus apostolus cui reuela
ta sunt secreta celestia. V. Fluenta euangelij d̃
ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. Be
tus. **Lectio nona.**

IN hac ergo actiua uita quanto ma
gis christum diligimus:tanto facilius li
beramur a malo. At ipse nos minus di
ligit quales nũc sumus:⁊ hinc ideo libe
rat ne semper tales simus. Ibi uero am
plius nos diligit:quoniam qḋ displiceat
ei:⁊ qḋ a nobis auferat nõ habebimus.
Nec ob aliud hic nos diligit:nisi ut sãet:
⁊ transferat ab his quem non diligit. hic
ergo minus ubi non uult remaneamus:
ibi amplius quo uult transeamus: ⁊ un
de non uult pereamus. Amet ergo eum
petrus:ut ab ista mortalitate liberemur.
Ametur ab eo ioannes:ut in illa imorta
litate seruemur. Sed ista ratione illud o
stenditur:cur amplius ioannem q̃ꝫ petꝛ
amauerit christus:non cur amplius pe
trus q̃ꝫ ioannes amauerit christum. Ne
qꝫ enim si plus nos diligit christus in fu
turo seculo:ubi cũ illo sine fine uiuemꝰ:
q̃ꝫ in isto unde eruimur:ut illic semper si
mus. propterea nos tunc eum minus di
lecturi sumus:quoniam meliores erimꝰ:
cum meliores utiqꝫ nisi eum amplius di
ligẽdo nullo modo esse possumus. Cur
ergo ioãnes minus eum diligebat q̃ꝫ pe
trus:si eam uitam significabat:in qua mľ
to amplius est diligendus: nisi quia pro
pterea dictum est. uolo euz manere. i. ex
pectare donec ueniam. Quoniã ⁊ ipsuz
amorem qui tũc multo amplior erit: nõ
dum habemus:sed futurum expectamꝰ:
ut cum ipse uenerit habeamus.

R. Libauit illum dominus pane uite ⁊ intelle
ctus:⁊ aqua sapientie salutaris potauit eũ. Et
exaltauit eũ apud proximos suos. V. In me
dio ecclesie aperuit os eius: ⁊ impleuit eũ spiri
tu sapientie ⁊ intellectus. Et. **Ad laudes et
per horas anti.** Ualde honorandus est be
atus ioãnes qui supra pectus domini in cena
recubuit. **Ps.** Dominus regna. **Cũ reliqs.
anti.** Hic est discipulus ille qui testimonium
perhibet de his:⁊ scimus quia uerum est testio
nium eius. **A.** Hic est discipulus meus:sic eũ
uolo manere donec ueniaz. **A.** Sũt de hic stã
tibus qui non gustabunt mortẽ: donec uideãt

filiū hominis in regno ſuo. ℣. Ecce puer me
us electus quē elegi poſui ſup eū ſp̄m meum.

Capitulum.

QVi timet deum faciet bona: ⁊ qui continens eſt iuſticie apprehendit illam: ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata. ℣. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium perhibet de his. ℟. Et ſcimus quia uerum eſt teſtimonium eius. Ad benedictus anti. Iſte eſt ioannes qui ſupra pectus dn̄i in cena recubuit: beatus apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. Oratio. Eccleſiam. Deinde fit commemoratio de natiuita. ut ſupra. pro ſancto ſtephano anti. Stephanꝰ autem. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebāt. Oratio. Da nobis. Ad tertiam capitulum. Qui timet deum. Reſpõſoria bre. ⁊ ℣ſi. de cõmuni apoſtoloꝝ. Ad ſextā capitulum.

CIbauit illum pane uite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit illum dominus deus noſter. Ad nonā capl̄m.

IN medio eccleſie apparuit os eiꝰ: ⁊ impleuit eū dominus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus: ⁊ ſtolā glorie induit eum. Ad ueſperas anti. Tecum principium. Ut ſupra. Capitulū. Qui timet deū ℣. Ualde eſt honorandus beatus ioannes. ℟. Qui ſupra pectus domini in cena recubuit. Ad magnificat anti. Exijt ſermo inter fratres q̄ diſcipulus ille non moritur: ⁊ non dixit ieſus non moritur: ſed ſic eum uolo manere donec ueniam. Oratio. Eccleſiam. Pro innocentibus anti. Hi ſunt q̄ cum mulieribus non ſunt coinquinati: uirgines enim ſunt ⁊ ſequūtur agnū quocunq̄ ierit. ℣. Herodes iratus occidit multos pueros. ℟. In bethleē iude ciuitate dauid.

Oratio.

DEus cuius hodierna die preconiū innocentes martyres non loquendo ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis uitiorum mala mortifica: ut fidem tuam quā lingua noſtra loquitur: etiam moribus uita fateatur. per. Et fit cõmemoratio de nati. ut ſupra. pro ſancto ſtephão antiph. Sepelierunt ſtephanum. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebāt. Orõ. Da nobis. In feſto ſanctorum innocentium. Inuita. Hym. anti. pſal. ⁊ ℣ſi. dicūtur de cõmuni plurimorū martyrum.

Sermo ſancti auguſtini epiſcopi.

HOdie fratres cariſſimi. natalē illorum infantium colimus: quos ab herode crudeliſſimo rege interfectos eē euangelij textus eloquitur. Et ideo cum ſumma exultatiõe gaudeat terra noſtra celeſtium militum: ⁊ tantorum parēs fecunda uirtutū. Ecce prophanus hoſtis nunq̄ beatis paruulis tantum prodere potuiſſet obſequio: quātū profuit odio. Nam ſicut ſacratiſſima preſentis diei feſta manifeſtant: q̄tū contra beatos paruulos iniquitas abundauit: tantum i eis gratia diuine benedictionis effulſit. Beata es o bethleē terra iuda que herodis regis imanitatē i puerorum extinctione perpeſſa es: que ſub uno tempore candidatam plebem i bellis infantie deo offerre meruiſti. Digne tamen natalem illoꝝ colimus: quos beatius eterne uite mundus edidit: q̄ quos maternorum uiſcerum paratus effudit. Siqdē añ uite ꝓpetue adepti ſūt dignitatē q̄ uſurā p̄ntis accipēt. ℟. Cētū quadragitaquatuor milia qui empti ſunt de terra: hi ſunt qui cū mulieribus non ſunt coinquinati. Uirgines enim permāſerunt: ideo regnant cum deo: ⁊ agnus dei cū illis. ℣. Iſti ſunt qui uenerūt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Uirgines.

Lectio ſecunda.

ALiorum quidem precioſa mors martyrum laudem in confeſſione promeruit. horum in conſumatione cõplacuit: quia in incipientis uite primordiis ipſe eis occaſus initium glorie dedit: qui preſentis uite terminum impoſuit: quos herodis impietas lactentes matꝝ uberibus abſtraxit. Qui iure dicūt martyrum flores: quos in medio frigore infidelitatis exortos: uelut prias erupentes eccleſie gēmas: quedā pſecutiõis pruina

decoꝛit. Et ideo dignuꝫ eſt interfectis ꝑ
chriſto infantibus honoꝛuꝫ īpendere ce
rimonias non doloꝛum. ſacramentis da
re uota nō lachrymiſ: qꝛ ipe illis fuit cau
ſa pene q extitit ꝛ coꝛone. ipe odij cā: q ꝛ
ꝑmij. Prāte autē herode puulis necē: io
ſeph per angelū monetur ut chriſtū dn̄m
in egyptum transferat. egyptum nempe
regionem idolis plenam. Iā poſt iudeo
rum perſecutioneꝫ: ꝛ ad occidendū chri
ſtum prophane plebis aſſenſum: chriſtꝰ
ad gētes idolis deditas trāſire dignat̄: ꝛ
iudeā reliqns: ignoꝛāti ſeclo colēdꝰ īſert.
℞. Sub altare dei audiui uoces occiſoꝝ dicē
tium. Quare nō defendis ſanguinē nr̄m: ꝛ ac
ceperunt diuinum reſponſum. adhuc ſuſtinete
modicū tempus dōec impleatur numerus fra
trum ueſtroꝛum. ℣. Uidi ſub altare dei aīas
interfectoꝛum propter uerbuꝫ dei: ꝛ propter te
ſtimoniū qđ habebant uoce magna dicentes.
Quare.

Lectio tertia.

ET quia i ſcripturis diuinis fratres
cariſſimi bonos ꝛ iuſtos uiros ꝑ
ſecutionem maloꝛum ſemper ſuſtinuiſſe
cognoſcimus: ſi diligenter conſideramꝰ
illos maioꝛa ſupplicia ſuſtinere qui faci
unt: q̄ꝫ qui ſuſtinere uidentur. Omnis
enim homo qui alium in coꝛpoꝛe perſe
quitur: prius ipſe in coꝛde perſecutiōeꝫ
ſuſtinere cognoſcitur. Nam ſi etiam ille
qui perſequitur aliquid de ſubſtantia il
lius tulerit: maius ipſe ſibi diſpendium
facit: quia nemo habet iniuſtum lucrum
ſine iuſto damno. ubi lucrum ibi ꝛ dam
num. Lucrum in archa: damnum in cō
ſcientia. Tulit ueſtem ꝛ perdidit fidem.
Acquirit pecuniam ꝛ perdidit iuſticiaꝫ.
Sed hoc homines ideo faciunt: quia di
em nouiſſimuꝫ attendere nolunt. Si eiꝫ
dieꝫ moꝛtis ſue cogitare iugiter uellent:
animos ſuos ab omni cupiditate ꝛ ma
litia cohiberent. Sed qđ modo nolūt ſa
lubꝛiter cogitare: neceſſe habent poſtea
ſine ullo remedio ſuſtinere. Ueniet enim
illis dies nouiſſimus. ueniet dies iudicij:
quando eis nec penitentiā licebit agere:
nec bonis opibꝰ ſe ab eterna moꝛte pote
runt redimere. Quia percutitur etiaꝫ hac
animaduerſione peccatoꝛ: ut moꝛiēs ob
liuiſcatur ſui: qui dū uiueret obliꝰ ē dei.
℞. Adoꝛauerunt uiuentem in ſecula ſeculoꝛū.
Mittentes coꝛonas ſuas ante thronum dn̄i
dei ſui. ℣. Et ceciderunt in conſpectu throni in
facies ſuas: ꝛ benedixerunt uiuentē in ſecula ſe
culoꝛum. Mitten.

Lectio quarta.

UEniet dies iudicij quando moue
buntur fundamenta montium: et
ardebit terra uſqꝫ ad inferos deoꝛſum.
quando celi ardentes ſoluentur. quādo
ſol obſcurabitur: ꝛ luna non dabit lumē
ſuum. quando ſtelle cadent de celo. quā
do peccatoꝛes ꝛ ipīi mittentur in ſtagnū
ignis: ꝛ fumus toꝛmentoꝛum illoꝛum aſ
cendet in ſecula ſeculoꝛuꝫ: ubi erit fletus
ꝛ ſtridoꝛ dentium. Sed ueniet tempus
fratres cariſſimi: quando nulli bono erit
male: ꝛ nulli malo erit bene. Ueniet inq̄ꝫ
nouiſſima dies: quando diſcernentur pij
ab impijs: iuſti ab iniuſtis: laudatoꝛes dei
a blaſphematoꝛibus dei. Ueniet quādo
diſcernentur: ut nulli ſicut dictum eſt bo
no ſit male: nulli malo ſit bene. Quare
ergo ꝛ modo non ſic: foꝛte ꝛ modo ſic.
Sed qđ nunc eſt in occulto: tunc erit in
manifeſto. Lege ſcripturam diuinaꝫ. In
gredere mecum ſi potes in ſanctuarium
dei. Foꝛte ibi ſi poſſuꝫ doceo te: imo diſ
ce mecum ab eo qui docet me: etiam
nunc non eſſe malis bene: non eſſe bōis
male. ꝛ melius eſſe bōis q̄ꝫ malis: q̄ꝫuis
nūdum uenerit bonoꝛuꝫ plena felicitas.
nūdūqꝫ uenerit maloꝛū pena nouiſſima.
℞. Effuderunt ſanguineꝫ ſanctoꝛū uelut aquā
In circuitu ieruſalem: ꝛ non erat qui ſepeliret.
℣. Poſuerunt moꝛtalia ſeruoꝛum tuoꝛū eſcaſ
uolantibus celi: carnes ſanctoꝛū beſtijs terre.
In circuitu.

Lectio quinta.

SI legem dei diligenter attendas:
foꝛte intelligis mecum non eſſe be
ne malis. Rogo enim te ꝛ quero abs te.
Tibi quare male ē: Reſponſurus es. E
geſtas agit. premit difficultas. dolor foꝛ
taſſe membroꝛum. timor ab iniquo.

Tibi ideo male est: quia pateris ma-
luz: ⁊ bene est illi: qui est ipsum malum:
Multuz inter est inter malum pati ⁊ ma
lū esse. Tu qđ pateris nō est malū. Ma
lum eīm non pateris: si tu malus nō eēs.
Ille autē malū non patitur ⁊ malus est.
Noli ergo falli: potest fieri ut tibi male
sit quia pateris malum: ⁊ illi bene sit: qui
est malus. Cum enim est malus: quomō
dici potest quia non patitur malum cuz
patitur seipsum: Multū iterest inter ma
lum ⁊ malū. Tibi male est: quia alienuz
malum pateris in corpori tuo: ⁊ illi bene
est: qui malū seipm patitur in corde suo.
Tibi male est: quia malam habes uitā:
⁊ bene illi esse potest: qui malam habet
animā: Esto bonus qui habes bōa. Bo
ne sunt diuitie. bonum est aurum. bonuz
est argentum. bone familie. bone posses
siones. Omnia ista bona sunt: sed unde
facias bene: non que te faciant bonum.
habes ergo ⁊ tu bōa que facias. Que si
inquies bona ista: Fac iudiciuz ⁊ iustici
am. Esto ⁊ tu bonus inter bōa tua. Eru
besce de bonis tuis. esto bonꝰ mansurus
inter bonos spiritus. Erubesce de bōis
tuis. noli eē malus i eis: ne peas cuz eis.
℟. Isti sunt sancti qui passi sunt propter te do
mine: uindica eos. Quia clamant ad te quoti
die. ℣. Uindica domine sanguinē sanctoruz:
qui effusus est. Quia.

Lectio sexta.

Ita ergo aurum ⁊ argentum distri
buit hominibus conditor rerum:
⁊ āministrator dēs: ut ipsa per se natura:
⁊ generi suo bonū sit. Copia uero eiꝰ nō
extollat bonū: nec excruciet iopia. Ma
lus autem ⁊ cum offertur excedit: ⁊ cum
aufertur excruciat. Quia ⁊ cum offerun
tur diuitie falsam leticiam tribuūt: ⁊ cuz
perduntur ueram tristiciam. Discamus
ergo amare ueras diuitias: id est castita
tem ⁊ iusticiam: pacez ⁊ misericordiam.
Iste eīm iuste dicuntur diuitie: quia bo-
nis meritis iustisq₃ tribuūt. Ille uere di
cuntur diuitie: quia quisquis eas habue
rit non egebit: dum iuxta apostolum ha
bens uictum ⁊ uestitum his contentus
erit. Istas uero diuitias iniustum est pu
tare diuitias: que non auferunt egestatē.
Tantum enim unusquisq₃ ardebit ege
state auaricie: q̄to magis eas plus dili
gens maiores habuerit. Quomodo er
go sunt diuitie: quibus crescentibus cre
scit inopia: que amatoribus suis quātuz
fuerint ampliores nō afferunt satietatez:
sed inflāmant cupiditatez: Diuitē tu pu
tas qui minus indiget: ⁊ si minus habu
erit. Unde bene quidam sapiens dixit.
Crescit amor nūmi quantum ipsa pecu
nia crescit. Cum pecunie enim incremen
to rabies cupiditatis augetur. Naz oēs
auari ⁊ cupidi: uelut hydropisis morbo
egrotare uidentur. Quomodo enim hy
dropicus quantum plus bibit tanto am
plius sitit: ita ⁊ auarus uel cupidus acq
rendo periclitatur. Nos uero fratres co
gitantes nos peregrinos ⁊ hospites esse
in hoc seculo: hoc tantum qđ ad uictum
⁊ uestitum opus est nobis in itinere uite
huius reseruemus: ⁊ quantū possumus
in eterna beatitudine per elemosynam
diligamus: ut cum in die iudicij cupidi
⁊ auari pro sterilitate bonorum operum
audire meruerint. discedite a me male
dicti in ignē eternum: qui paratus ē dia
bolo ⁊ angelis eius. nos pro bonis ope
ribus audire possimus. uenite benedicti
patris mei precipite regnum qđ uobis
paratum est ab origine mundi: quia esu
riui ⁊ dedistis mihi manducare. nudus
fui ⁊ operuistis me. Ad istam ergo bea
titudinem nos pius dominus sub sua ꝓ
tectione perducat: cui est honor ⁊ gloria
in secula seculorum. amen.
℟. Isti sunt sancti qui non inquinauerunt uesti
mēta sua. Ambulabūt mecū in alb quia digni
sunt. ℣. Hi sunt qui cum mulieribus non sūt
coinquinati: uirgines enim sunt. Ambulabunt.

Secundum mattheum.

In illo tempore. Angelus domini
apparuit in somnis ioseph dicēs.
Surge ⁊ accipe pueruz ⁊ matrem eius:
⁊ fuge in egyptum: ⁊ esto ibi usq₃ duz di
cam tibi. Et reliqua.

Ser͞o sancti hieronymi presbyteri.
Lectio septima.

QUando tollit puerum ꝛ matrē ei⁹
ut in egyptum transferat nocte tol
lit ꝛ tenebris. Quādo uero reuertitur in
iudeam: nec nox nec tenebre ponūtur in
euangelio. Ut adipleretur qđ dictuz est
a domino per prophetam dicentem. Ex
egypto uocaui filium meū. Respōdeant
qui hebreorum uoluminū denegant ue
ritatez: ubi hoc ī septuaginta legatur int̄
pretibus. Qđ cū non inuenerit: nos eis
dicamus in osee propheta dictū: sicut ex
emplaria probare possunt que nup edi-
dimus. Possumus autem locum istum
ꝛ aliter consolari propter contentiosos:
quorum consuetudinem paulus aposto
lus se habere denegat: ꝛ ecclesiaz christi.
ꝛ testmioniū proferimus ex nūeris dicē
te balaaz. Deus ex egypto uocauit eū:
gloria eius sicut unicornis. Tunc adim
pletū est qđ dictum est per ieremiā ꝑphe
tam. Uox in rama audita est: ploratus ꝛ
ululatus multus: rachel plorās filios su
os. De rachel natus est beniamin: in cu
ius tribu non est bethleem. **Responsori
uz.** Cantabant sancti canticū nouū ante sedez
dei ꝛ agni. Et resonabat terra in uoces eoruz.
℣. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo et
agno: ꝛ in ore ipsorum non est inuentum men
dacium. Et. **Lectio octaua.**

QUeritur ergo quomodo rachel fi
lios. i. bethleem quasi suos ploret
Respondebimus breuiter: quia sepulta
sit iuxta bethleem in ephrata: ꝛ materni
corpusculi hospitio matris nomen acce
perit: siue quoniā iuda ꝛ beniamin due
tribus iuncte erant: ꝛ herodes preceperat
non solum in bethleem interfici pueros
sed in omnibus finibus eius. Per occa
sionem bethleem intelligimus multos
etiaz de beniamin fuisse occisos. Plorat
autem filios suos ꝛ non recipit consola
tionem. secundū duplicez intelligentiaz:
siue ꝙ eos in eternum mortuos existima
ret: siue qđ cōsolari se nollet de his quos
sciret esse uicturos. Quod autem dicit̄ i
rama: non putemus nomen loci esse qđ
est iuxta gabaa: sed rama excelsum inter
pretatur: ut sit sensus. Uox in excelso au
dita est: id est longe lateqȝ dispersa.
℞. Uidi sub altare dei aīas interfectoꝝ ꝑpter
uerbū dei qđ habebāt ꝛ clara uoce dicebant.
Uindica dn̄e sanguinē seruorū tuorū qui effu
sus est. **℣.** Sub throno dei omnes sancti cla
māt. Uin. **Lectio nona.**

MAgnificamus ergo martyres non
ꝙ grauibus subiacuere periculis:
sed quia iusticie cā eadez tolerauere sup
plicia. Nam plurimos sceleratoruz peio
res penas uidimus esse perpessos: sed
nihil eis profūt: quia martyres causa iu
stificat: scelestos conscientia sua damnat.
Sūmo igitur ꝛ precipuo loco propter fi
dem habendi sunt martyres beati. Uiđ
te autem quē idem locum apud homies
mereantur: qui apud deum locum sb al
tari meruerūt. Dicit eni sācta scriptura.
Uidi enim sub altare dei animas occiso
rum propter uerbum dei: ꝛ propter testi
monium qđ habebant ꝛ clamabant. Us
qȝquo domine sanctus ꝛ uerus: non ui
dicas sanguinem nostruz de his q habi
tant in terra: Sub ara inqȝ dei uidi aias
occisorū. Quid reuerentius. quid hono
rabilius dici potest: qȝ sub illa ara requi
escere: in qua deo sacrificiuz celebratur.
in qua offerūtur hostie: in qua dominus
est sacerdos: Sicut scriptum est. Tu es
sacerdos in eternum secundum ordinez
melchisedech. Recte ergo sub ara mar
tyres collocantur: quia super aram chri
stus imponitur. Recte sub altari iustorū
anime requiescūt: qꝛ sup altare dn̄i corpus
offertur. Nec imerito illic iusti uindicta
sanguinis postulatur: ubi etiam pro pec
catoribus christi sanguinis effunditur.
℞. Isti qui amicti sunt stolis albis qui sunt ꝛ
unde uenerunt. Et dixit mihi. Hi sūt qui uene
runt de tribulatiōe magna: ꝛ lauerūt stolas su
as: ꝛ dealbauerūt eas in sanguine agni. **℣.** Ui
di sub altare dei aīas interfectorum ꝑpter uer
bum dei: ꝛ ꝑpter testimoniū qđ habebant. Et
**Nonum responsorium cantatur: qꝛ te de
um laudamus non dicitur: nisi uenerit i
dominica.**

Ad laudes ⁊ p horas añt. Herodes iratus
occidit multos pueros in bethleẽ inde de ciui
tate dauid. psal. Dñs reg. Cum reliquis
añt. Ab imatu ⁊ infra occidit multos pueros
herodes propter dñm. añt. Angeli corũ sem
per uident faciẽ patris. añt. Vox in rama au
dita est ploratus ⁊ ululatus mltus: rachel plo
rans filios suos. añt Sub throno dei oĩes
sancti clamãt: uindica sanguinẽ nostrũ ds nr̃.

Capitulũ.

Vidi supra montẽ sion agnũ stantẽ:
⁊ cum eo centuz quadraginta qua
tuor milia: habentes nomẽ eius: ⁊ nomẽ
patris eius scriptũ in frontibus suis. ℣.
Herodes iratus occidit mltos pueros ℟. In
bethleez inde ciuitate dauid. Ad bñdic. añt.
Hi sunt q cum mlieribus nõ sũt coinqnati: uir
gines eĩm sunt: et sequũtur agnũ quocũqз ierit
Oratio. Deus cuius hod. Deinde fit cõ
memo. de nati. ⁊ sancto stephano. ut su
pra pro sancto ioanne añt. Iste est ioãnes
℣. Hic est discipulus ille qui te. ph. de his ℟.
Et scimus quia uerũ est te. eius. Oratio. Ec
clesiam. Ad tertiam capitulũ. Vidi supra.
Responsoria bre. ⁊ ℣. de cõi plurimorũ marty
rum. Ad sextã capitulũ.

Hi sunt qui cum mulieribus nõ sũt
coinquinati: uirgines enim sunt: et
sequũtur agnum quocunqз ierit. Ad no
nam capitulũ.

Hi empti sunt ex omnibus primitie
deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipsoruz nõ est
inuentũ mẽdaciũ: sine macla eiз sũt añ thro
nũ dĩ. Ad uesp. a͛. Tecũ prĩcipiũ ut supra
capituluz. Vidi supra mon. ℣. Sub thro
no dei oĩes sancti clamant. ℟. Vindica san
guinẽ nostrũ: deus noster. Ad mag. añt. In
nocẽtes pro christo infantes occisi sunt: ab ini
quo regi lactentes interfecti sunt: ipm sequũtur
agnũ sine macula: ⁊ dicunt semper gloria tibi
dñe. Oratio. Deus cuius hod. Pro san
cto thoma martyre a͛. Iste sctus. ℣. Glia
⁊ honore c. ℟. Et consti. e. Oratio

Deus pro cuius ecclesia gloriosus
pontifex thomas: gladijs impiorum
occubuit: presta quesumus ut omnes q
eius implorant auxilium: petitionis sue
salutarem consequãtur effectum. per. Et
fit cõmemo. de nati. ⁊ sancto stephano ut
supra. Postea pro sancto ioanne añt.
Exijt sermo. ℣. Hic est discipulus ille qui te
ph. de his. ℟. Et scimus: quia uerum est test.
eius Oratio. Ecclesiam. In sãcti thome
episcopi ⁊ martyris.

Lectio prima.

Gloriosi martyris thome fratres ca
rissimi natalem celebrantes: qr toti
us uite conuersatiõis eius insignia reco
lere non sufficimus: passiõis eius modũ
cãзqз succinctus sermo percurrat. Bea
tus igitur thomas sicut in cancellarie: ul'
archidiaconatus officio in rebus geren
dis incõparabiliter extiterat strennuus:
ita ⁊ post susceptum pastoris officiuz su
pra humanam existimationem factus ẽ
deo deuotus. Consecratus eĩm repente
mutatus est in uirum alium. cilitium clã
induit. femoralibus etiam usus est usqз
ad poplites cilicinis: ⁊ sub uestibus cleri
calis honestatis habitum celans mona
chalem: carnẽ prorsus coegit seruire spi
ritui: deo studens oĩum uirtutum exerci
tio sine intermissione placere. Sciens ita
qз se cultorem positum in agro domini
co. in uinea custodem: pastorem in cau
lis. ministerium sibi traditũз studiose cõ
pleuit. Iura ⁊ dignitates ecclesie quas
publica sibi potestas usurpauerat resarci
re: ⁊ in statum debitum reuocare conat'
est. Unde graui questione super iure ec
clesiastico ⁊ regni consuetudinibus inter
ipsum ⁊ regem anglorum exorta: coacto
concilio proposite sunt consuetudines il
le: quas idem rex tam archiepiscopi qз
suffraganeorum suorum scripto robora
ri pertinaciter exegit. Negauit constãter
archiepiscopus manifestã in eis asserẽs
libertatis ecclesiastice subuersionem.

Lectio secunda.

Affectus igitur cõtumelijs immen
sis: damnis grauioribus attritus: ⁊
innumeris lacessitus iniurijs. Tandem
morte sibi intentata: quia causa ecclesie

nōduz plene innotuerat: ꝛ personalis ui
debatur persecutio. Beatus thomas ce
dendū censuit esse malicie. Actus ergo i
exiliū a dño papa Alexādro tertio: seno
nis honorifice susceptus est: ꝛ in mōaste
rio pōtiniacensi studiose cōmēdatus est.
Cōfiscātur interiz in anglia omnes archi
episcopi redditus: uastant̄ predia: posses
siones diripiunt̄: ꝛ excogitato nouo sup
plicij genere: tota simul thome prescribi
tur cognatio. Omnes etiā amici eius uł
familiares uel quicūqz eum quocūqz ti
tulo contingebant: sine delectu conditio
nis aut fortune dignitatis: aut ordine eta
tis: aut sexus parit̄ relegant̄. Nā et senes
ꝛ decrepiti: uagientes i cunis: ꝛ mlieres i
puerperio decubantes in exilium acti sͭ.
Quotquot autē discretionis annos atti
gerant: tactis sacrosāctis iurare cōpulsi
sunt: qꝺ mari trāsito stati cātuariēsi archi
epō se representarent: ut uel cōpassionis
gladio totiens confusus conceptum ani
mi rigorem: ad regis uoluntatez inflecte
ret. Sed uir dei manū suam mittens ad
fortia. exilium. damna. contumelias: et
opprobria parentū: ꝛ amicoꝝ proscripti
onem pro christi nomine constanter su
stinuit: nulla prorsus fractus aut mutatꝰ
iniuria. Tanta nāqz fuit confessoris chri
sti constātia: ut omnes coexules suos do
cere uideret: quoniā omne solū forti pa
tria est. Lectio tertia.

AUdiens autem rex imobilē eius ꝯ
stantiam: directis ꝑ abbates quos
dam cistersiensis ordinis: ad capitulū ge
nerale cōminatorijs: eū a pontiniaco per
turbare curauit. Timens autem beatus
thomas occōne sui uiris sanctis iminere
dispendiū sponte recessit: sed anteqͣz ide
progrederetur: diuina reuelatione cōfor
tatus est: ostenso sibi celitus indicio qꝺ
ad ecclesiam suam rediturus esset cum
gloria: ꝛ per martyrij palmā migraturus
ad dñm. Perturbatū igitur a pontinia
co excep̄ sūmo cum honore christianissi
mus francoꝝ rex lodouicus: ꝛ eum hūa
nissime donec pax reformaret̄ exhibuit.
Sepius tamen ꝛ ipse licet i cassuz pulsa
tus est: ne regis angloꝝ proditori aliqꝺ
humanitatis bñficiū ipenderet. Proces
sit ulterius furor immanis ꝛ piis aurībꝰ
horrenda crudelitas. Cum eīm catholi
ca etiam pro hereticis ꝛ scismaticis ꝛ pfi
dis iudeis oret ecclesia: prohibitū est ne
quis eum orationum suffragiis iuuaret.
Sex igitur annis continuis exulans: ua
riis ꝛ innūeris aflictus iniuriis: ꝛ quasi
lapis uiuus instructuraz celestis edificii
multimodis tunsionibus atqz pressuris
cōquadratus: quo magis ipulsus est ut
caderet: eo firmus ꝛ imobilis stare ꝓba
tus est. Neqz eīm aurum tam anxie exa
minatū exuri potuit: uł domus supra fir
mam petrā fundatam conuelli. Lec. iiii

DEniqz cum sūmo pontifice tunc re
ge francorū procurante: reforman
de pacis ꝯstituti sunt dies plurimi: quā
quia dei seruus ñ nisi saluo honore dei
ꝛ salua honestate ecclesie suscipere uolu
it: discordes ab inuicē discessere. Misera
tus tandez sūmus pontifex anglicane de
solationem ecclesie propositis cōminato
rijs uix tandem extorsit: ut pax ecclesie
redderetur. Gauisa sunt ergo regna: qꝺ
rex archiepm̄ recepisset in gratiam: alijs
credentibus negocium agi ueraciter: ali
is aliud cōnicientibus. Igit̄ exilij sui an
no septimo redijt pastor nobilis in angli
am: ut uel oues christi a morsibus lupo
rum liberaret: uel pro grege sibi credito
seipm̄ ipēderet. Suscipitur a clero ꝛ po
pulo cum gaudio inextimabili illachry
mantibus omnibus ꝛ dicentibus. Bñ
dictus qui uenit in nomine domini. Sz
post dies paucos iterū damnis ꝛ iniuri
is supra modū ꝛ nūeꝝ affectus est: ꝛ edi
cto publico ecclesie sue septa exire ꝓhi
bitus. Quisquis ei uel alicui suorum fa
ciem hylarez pretendebat: hostis publi
cus censebatur. In omnibus his nō est
fractus aius eius: sed ad ecclesie liberati
onem manus eius extenta. Hanc iugit̄
suspirabat. Ob hanc uigilijs ꝛ ieiunijs
ꝛ orationibus insistebat. pro hac obtinē
da seipm̄ impendere summope desidera
bat. Lectio quinta.

Quinto uero dñice natiuitatis die uenientes cantuariā aulici quatuor: uiri quidē ꝑclari genere: sed malefactis famosi: ⁊ igressi pontificē uerbis ꝯtumeliosis aggrediūtur. Lacessunt cōuitiis: tādē q₃ minas ei graues intētāt. Rñdit uir dī modeste iuxta qd̓ ratio exigebat ad singula: adiiciēs multas sibi ⁊ ecclesie dei: pᵒ pacis reformationē irrogatas eē iniurias: nō eē q errata corrigeret: dissilare se de cetero nec posse nec uelle: qn cure pastoralis officiū exerceret. Turbati sūt igit insipiētes corde: ⁊ iniqtatē in excelso locuti exierūt ꝯtinuo. Quibus egressis ꝓcessit pōtifex in eccliā: ut laudes christo uespertinas exsolueret. Sequūtur a tergo gladiis exertis. satellites loricati: armatoꝝ manu multa seqntes: aditū ecclesie mōachis precludētibus. Accurrēs dei sacerdos ⁊ hostia christi mox futurus hostibus hostiū reserauit. Non est ingens ecclesia ut castrū obseruāda. Irrūpētibᵒ illis ⁊ aliis ubi sit ꝓditor: aliis ubi sit archiepiscopus: furibūda uoce querētibᵒ: ꝓcessit eis obuiā christi cōfessor itrepidus itētantibus eius mortē. Et ego inqt ꝓ dei ecclesia: mortē libēter suscipiā: sed ex pte dei ꝑcipio ne meoꝝ cuiq₃ noceatis. christum uidelicet imitatus i passiōe dicētē₃. Si me q̄ritis sinite hos abire. Lect. vi.

Irruētes igit in pastorē piū lupi rapaces: in patrē ꝓpriū degeneres filii. in hostiā christi crudelissimi lictores ꝯsecratā capitis coronā₃ funestis gladiis amputare: ⁊ christū dñi solotenus precipitātes cerebrū₃ cum sanguie qd̓ dictu quoq₃ horrēdū₃ est: ꝑ pauimentū crudelissime sparserunt. Sic itaq₃ granum frumenti oppressit palea. sic uinee custos in uinea: dux in castris: i caulis pastor: cultor in area cesus est. sic iustus ab iniustis occisus: domū luteā celesti palatio ꝯmutauit. Ultima uero martyris uerba q̄ pre cōfusione clamoris discerni uix poterāt: iuxta ꝓpius astantiū assertionē₃ hec fuere. Deo ⁊ beate marie: ⁊ sācto dionysio: ⁊ sāctis huius ecclie ꝑronis me christū₃ cōmendo: ⁊ ecclie cām. In ōibus autem cruciatibus quos inuictissimus athleta dei ꝑtulit: nō clamorem emisit: nō edidit gemitū: non brachiū aut uestē opposuit ferīēti: s₃ caput qd̓ iclinatū gladiis exposuerat: donec ꝯsumaret: tenēs immobile quasi ad orōnē prostratus obdormiuit i domino. Lectio septima.

Egressio uero uiri scelerati i scti pōtificis palatiū: ut passionē serui i passioni dñi plenius assilārēt diuisere sibi uestimēta sua. aurū ⁊ argentū: uasa preciosa ⁊ equos electos: ⁊ qcqd preciosū₃ potuerūt iuenire: statuere qs qd tolleret. Et milites qdē hec fecerunt. Cetera qs referat sine fletu. Tantus erat meror omniū: tanta lamēta singuloꝝ: ut iterū putares iꝑpletum ꝓpheticū illud. Uox i rama audita est ploratus ⁊ ululatus multus. Fecit tñ repēte cū tentatione ꝓuentū diuia clemētia: ⁊ ꝑ uisiōes quasdā futuris quasi preludēs miraculis. Martyrē in ꝓximo signis glorificandū: redituram pᵒ luctum leticiā: ⁊ turbā languidoꝝ bñficiorum grām inuit eē ꝯsecuturā. Et uere sāctus iste glorificādus erat. Si ei₃ causa. imo q₂ causa martyrē facit: cui unq₃ sctorum martyrū titulus extitit gloriosior: ꝓ ecclesia certās: i ecclesia passus ē in loco sacro. Sacro dñice natiuitatis tēpore: inter cōsacerdotes ⁊ manus religiosoꝝ: quatenus in agone pontificis: sic oēs circūstantie cōcurrerent: ut patiētis titulū ꝑpetuo illustrarēt: ⁊ ꝑsequentiū reuelarēt iꝑpietatē: ⁊ nomē eoꝝ sempiterno macularent opprobrio. Lectio octaua.

Deo uero i martyris ꝑsecutores ultio diuina desceuit: ut in breui sublati de medio nō cōparerēt. Et alii qdē sine ꝯfessione ⁊ uiatico subito rapti. alii digitos uel linguas ꝓprias frustatī₃ dentibus decerpētes. alii sanie defluentes: ⁊ toto corpore tabefacti: ⁊ torsiōibus inauditis ante mortē cruciati. alii paralisi dissoluti. alii amētes affecti. alii cū isania expirantes. manifesta reliquerūt indicia: q̄ iniuste ꝑsecutiōis ⁊ excogitati patricidii penas exsoluerēt. Gaudeat igitur uirgo mater ecclesia: nouū martyrē de hostibᵒ

reportasse triũphũ. Gaudeat nouuz pro
sui liberatõe zachariã imolatũ in tẽplo.
Gaudeat noui abel sanguinẽ ꝓ se cõtra
uiros sãguinũ clamare ad dñz. Uox eiz
sãguinis effusi: uox celebri funestoꝝ satel
litũ gladijs dispsi: ꝛ mũdũ sil' ꝛ celuz cele
bri clamore cõpleuit. Ad clamorẽ nãqꝫ
sãguinis hui⁹ cõmota ẽ ꝛ ɔtremuit terra:
sꝫ ꝛ uirtutes celoꝝ motẽ sũt adeo: ut quasi
in ultionem sanguinis inocẽtis: surgeret
gẽs ɔtra gentẽ: ꝛ regnũ aduersus regnũ:
imo ut regnũ in seipm fieret diuisũ terro
resqꝫ de celo: ꝛ signa magna fierent.

Lectio nona.

Primo tñ martyrij sui tpe: inusita
tis cepit martyr coruscare miracul'.
cecis uisũ. claudis gressũ. surdis auditũ.
loquelã mutis restituens. Deinde lepro
sos mũdans: cõsolidans paraliticos hy
dropisim: ꝛ oĩa morboꝝ incurabiliũ ge
nera curãs. resuscitãs mortuos. demoni
is etiã clemẽtis õibus mirabilr ipãs. ad
inusitata quoqꝫ ꝛ inaudita signa potẽtie
sue manũ extẽdit. Nã ꝛ oculis ꝛ mẽbris
genitalib⁹ priuati: meritis ipius noua mẽ
bra meruerũt suscipe. Quidã aũt q sãcti
miracula deprauare psũpsere repẽte per
cussi: coacti sũt ea ꝑdicare uel inuiti. Deni
qꝫ aduersus oẽs emlos suos usqꝫ adeo
martyr christi preualuit: ꝙ singulis fere
dieb⁹: iteratũ uideres i scto: qꝺ de unige
nito legitur. Uenient ad te q detrahebant
tibi: ꝛ adorabũt uestigia peduz tuorum.
Passus aũt est egregius dei athleta tho
mas: anno ab incarnatiõe dñi secũdum
dionysiũ millesimo cẽtesimo septuagesi
mo quarto kal's ianuarij feria .iij. hora
quasi undecia: ut dñi natalis ad laborez
eius fieret natalis ad regẽ. Ad quã nos
ꝑducere dignet idẽ: ꝛ dñs nr̃ iesus christ⁹
qui cũ pr̃e ꝛ spiritu scto uiuit ꝛ regnat p
oĩa secula seculoꝝ. amẽ. In laudibus fit
cõmemo. de nati. ꝛ sãcto stephano ꝛ san
cto ioãne ut supra. postea de inocẽtibus
añt. Hi sũt q cũ mulierib⁹. ℣. Sub throno dei
oẽs sãcti clamabant. ℟. Uindica sanguinem
nostrũ deus nr̃. Orõ. Deus cui⁹ hodierna.
Ad uespas añt. Tecũ principiũ. Luz reli
qs anti. ꝛ psal. suis. Sciendũ ꝙ in cõme
morationib⁹ octauaꝝ. post nati. dñi dicũ
tur isti ℣ſi. uidelicet ꝓ nati. ℣. Notũ fecit
dñs all'a. ℟. Salutare suũ all'a. Pro sãcto
stephano ℣. Stephanus uidit celos aptos.
℟. Uidit ꝛ itroiuit: beatus hõ cui celi patebũt
Pro sãcto ioãne ℣. Hic est discipulus ille
qui testi. ꝑhi. de his. ℟. Et scimus qꝛ uerũ est
te. eius. Pro inocẽtibus ℣. Sb̃ throno dĩ
oẽs sãcti clamabãt. ℟. Uindica sãguinẽ deus
noster. Illo die quo nõ agit de festo alio
qꝫ de octa. nati. incipitur a secundo ℟ re
sorio nati. ꝛ oct. ℟. põit. O regẽ celi. Sex
lectiões legũtur de sermonib⁹ sãcti augu
stini epi. Hodie fr̃es carissimi uel castissimi
marie uirginis. Et tres de ome. sup euan
geliũ. Pastores loquẽtes. Sermo sancti
augustini episcopi. Lectio prima.

Hodie fr̃es carissimi xp̃us natus est:
nos renati. Hodie saluator mundi
ꝑ matrẽ nascẽdi accepit tpꝰ: q de pr̃e na
tiuitatis nõ habet tpꝰ: q in eternũ ẽ cun
ctoꝝ creator: hodie de mr̃e nascẽdo fact⁹
est nob saluator. Natus ẽ nobis hodie i
tpis uolubilitate: ut nos ꝑducat ad pr̃is
eternitatẽ. Factus ẽ deus hõ: ut hõ fieret
deus. Ut panẽ angeloꝝ mãducaret hõ:
dñs angeloꝝ hodie fact⁹ ẽ hõ. Hodie i
pleta ẽ illa ꝓphetia que dicit. Rorate ce
li desup ꝛ nubes pluãt iustũ. apiat terra
ꝛ germinet saluatorem. Lectio secũda.

Factus ẽ igit q fecerat: ut iueniret q
perierat. Sic eiz in psalmis hõ ɔ̃si
tetur. Priusqꝫ hũiliarer ego peccaui. Et
iterũ. Erraui sic ouis q̃ pierat. Peccauit
hõ ꝛ factus est reus. natus ẽ hõ deus: ut
liberaret reus. Hõ igit cecidit: sed ds̃ de
scẽdit. Cecidit hõ miserabilit: descẽdit de
us misericordit. Cecidit hõ ꝑ supbiã: des
cendit deus cum gratia. Lectio tertia.

Sic nãqꝫ mater dñi ab angelo audi
uit. Aue gr̃a plena dñs tecuz. Qui
natus ẽ prim⁹ sine matre i celis: hodie na
tus est sine pr̃e in terris. Natus ẽ christ⁹
deus de pr̃e: hõ de mr̃e. De pr̃is imorta
litate: ds̃ mr̃is uirginitate. De pr̃e sine ma
tre: ds̃ mr̃e sine pr̃e. De pr̃e sine tpe: de ma
tre sine semine. De pr̃e principiũ uite: de

mře finis ꝛ mortis. De pře ordinās oēm
diē: de matre cōsecrās istū diē **Lect. iiij.**

PRemisit eīm hoīem ioannē q tunc
cū nasceret: dies inciperēt minui: ꝛ
natus ē ipse cū dies incipiūt crescere: ut
ex hoc pfiguret qď ait ipse ioānes. Illuꝫ
oportet crescere: me āt minui. Debꝫ eīm
uita hūana ī se deficere: in xpo pficet: ut
q uiuit iā nō sibi uiuat: sed ei q p oībus
mortuus ē ꝛ resurrexit. Et dicat unusqs
qꝫ uiꝫ qď dicit apl's. Uiuo aūt iā ñ ego:
uiuit uero in me xps. **Lectio quinta.**

ILlū oportet crescere: me āt minui.
Laudāt eū ꝯdigne oēs angeli ei⁹:
q cibus eťnus ē. incorruptibili eos sagi
na uiuificās: qꝛ uerbū dei ē: cuius uita ui
uūt: cui⁹ eťnitate semp uiuūt: cui⁹ bonita
te sēp beate uiuūt. Illi eiꝫ ꝯdigne laudāt
deū apud deū: ꝛ dāt gloriā ī excelsis ďo.
nos aūt plebs ei⁹ ꝛ oues pascue ei⁹: pro
modulo īfirmitatis nře: pacē p bonā uo
luntatē recōciliari mereamur. Ipsoꝝ eiꝫ
angeloꝝ uera ꝛ hodierna uox ē: quā na
to nob saluatore exaltādo fudere. Glia ī
excelsis deo: ꝛ ī terra pax hoīb⁹ bone uo
luntatis. **Lectio sexta.**

LAudāt illi cōpetent: laudem⁹ ꝛ nos
obediēt. Sūt illi nūcij ei⁹: simus et
nos pecora eius. Impleuit ī celo mēsam
ipsoꝝ: īpleuit in terra psepe nřm. Pleni
tudo mēse ipsoꝝ ē: qꝛ ī pricipio erat uer
bū. Plēitudo psepis nřī est: qꝛ uerbū ca
ro factū est ꝛ hitauit in nob. Celebrem⁹
ergo natale dñi fřes carissimi: aduentuꝫ
dei ꝛ hoīs celebremus: ut nos reuertāur
ad deū. Igit diē festū celebrem⁹: nō hūa
ne deuotiōis sed diuīe dignatiōis: ñ īfir
mitatis sed eťnitatis: nō formatōis: ſꝫ re
formationis dñi nřī iesu xpi. Qui cū pře
ꝛ spiritu scťo uiuit ꝛ regnat ī secula secu
lorum. amen. **Sermo sancti augustini.**
Lectio prima.

CAstissimā marie uirginis uteꝝ spō
se uirginis clausuꝫ: uētris cubiculū
signatū pudore filij uirginis signaculo:
merito plenissime collaudare: si messem
meterē quā ñ semiaui. Dēiqꝫ sic ait apl's.
Quecūqꝫ semiauerit hō hec ꝛ metet. Et
uerū est. Omnis ueꝝ est: hoc oēꝫ hoīeꝫ
metere qď semiauit. Sic ipe fili⁹ uirginis
in quadam euangelij sui lectiōe ait. Me
to ubi nō semiaui: ꝛ colligo ubi nō spar
si. Dicat. dicat solus. dicat nat⁹ ex uirgīe
filius marie: dicat spōsus mřī sue. Meto
ubi ñ semiaui: ꝛ colligo ubi ñ sparsi. Di
cat ꝛ maria. Ecce ego te filiū generaui: ſꝫ
uirginitatē meā ñ uiolaui. Regnū teneo
uirginitatis: ꝛ regem genui castitatis. In
gredientē ꝛ egredientē hūi ī palatio uētris
filiū īpatoris: ꝛ de manib⁹ meis nō amisi
clauē regni pudoris. Porta facta sū celi:
ianua fťa sū dei. Illa porta fťa sū clausa:
de qua ī uisiōe diuīa dič ezechiel pphe
ta. Uidi portā in domo dñi clausā. Et di
xit āgel's ad me. Porta hec quaꝫ uides
nō apiet: ꝛ hō ñ trāsibit p eā: qm̄ dñs sol⁹
intrat: ꝛ egredit p eā: ꝛ clausa erit ī eťnū.
Lectio secunda.

SEd mirabiloꝛ ē pphetie adipletio.
Quid ē porta ī domo dñi clausa:
nisi q maria sēp erit ītacta? Et qd ē hō ñ
trāsibit p eam: nisi q ioseph ñ cognouit
eā? Et qd ē sol⁹ dñs ītrat ꝛ egredit p eā:
nisi qꝛ spūs scťs īpregnauit eā: et de⁹ āge
loꝝ nascit p eā? Et qd ē clausa erit ī eter
nuꝫ: nisi qꝛ maria uirgo ē aň partū et uir
go post partū? Dicat ergo maria. porta
facta sū celi: ianua facta suꝫ filio dei. Illi
facta sū iāua clausa: q post suā resurrecti
onē igressus est p hostia clausa: p q̄ egres
sus ē ad suos crucifixores. Ad discipulos
aūt suos clauso cenaculi hostio īgressus
est claustra: q nat⁹ ē de uētre meo: me ma
trē dimisit ītactā. Adipleuit uentrē meuꝫ
diuinitate: et uteꝝ meū nō euacuauit ca
stitate. Exiuit de uētre meo gygas occur
su magnificus: et uenit me⁹ non ē pudore
euacuat⁹. Nec in ꝯceptiōe īuenta sū sine
pudore: nec in parturitiōe īuenta sū cū
dolore. **Lectio tertia.**

OMira ꝛ laudabilis īť feminas: in
qua ab angelo salutať uirginitas.
Sola īpregnata nec uiciata. exonerata
nec euacuata: qꝛ sic ē ab āgelo salutata.
Aue inqt gratia plena dñs tecum. Felix
umbilicus castitatis: quē amplexus non

tetigit maritalis. Considero ꝯceptū tuū
beata uirgo: ⁊ expauesco: intueor partū
tuū ⁊ ꝯtremisco: adoro filiū tuū ⁊ reuiuis
co. Enarra obsecro mihi quomodo me
ruisti dici mater dei: spōsaq; filij dei. Qd
ergo rogo indica mihi: sed tn̄ colloquēti
tecum ignosce mihi. Ignosce mihi inq̄
qd audeā seruus atq; utinā uel bonus ⁊
non etiā inutilis ⁊ malus seruus. Et ido
malus seruus: quia nō tecū cū timore lo
quor ut seruus. Ignosce ergo mihi ꝙ
audeam cum sponsa dn̄i mei cōfabulari
Et tn̄ indica mihi quomodo potuerit dī
filius p te generari. Lectio quarta.

Audite fratres audite mariā nobis
cum loquentē: carne absentē: spiri
tu presentem: uerecūdia uirginitatis uul
tum auertentē a collocutore: ⁊ indicātē
quomō īpregnata sit a creatore. Eram ī
quit maria ī domo mea puella iudea: ex
semine dauid regis generata. Adulta sū
⁊ desponsata sum ꝯiugi: ⁊ placui alteri: n̄
interueniente adulterio: sed īteruenīente
spiritu sancto. Desponsata sum homini
iudeo: ⁊ placui altissimo deo. Desponsa
uit me uir iudeus: ⁊ adamauit me christ9
deus. Ignorauit quidem ioseph spōsus
meus: ꝙ me adamasset deus meus: ⁊ pu
tauit ꝙ de adulterio īpregnatus eēt uen
ter meus. Nam ignorante ioseph spon
so meo: uenit ad me quidam magn9 chri
sti paranymphus. Non patriarcha pri
mus: aut propheta egregius: sed gabriel
ille archangelus: facie rutilans: ueste co
ruscans: ingressu mirabilis: aspectu terri
bilis. Uisitauit ⁊ perturbauit me. Salu
tauit ⁊ grauidauit me. Dixitq; mihi. A
ue gratia plena dn̄s tecū. Dn̄s inqt tecū
sed plus q̄ȝ mecum. In me eīm licȝ dn̄s
sit: memet ip̄m creauit: per te aūt genera
tus est dn̄s. Ita est dn̄s tecum: ut sit ī cor
de tuo: ⁊ in utero tuo. Adimpleat mētē
tuā. adimpleat uentrē tuū. Lectio qnta.

Procedat formosus de utero tuo:
tanq̄ȝ spōsus de thalāo suo. Egre
diatur rex de cubili suo. Procedat prin
ceps ex aula regali: ⁊ uirginitatem tuam
nō faciat uiolari. Dixitq; ei. Quomodo
fiet istud ut utero grauida sim pudico: et
īmunis sim a marito: quoniam uirū pe-
nitus non cognosco? Desponsata sum ho
mini iusto: sed si cuȝ illo non conuenero
unde erit ꝙ generabo? Sed si potest fie
ri ut concipiam intacta: ⁊ generem clau
sa indica modo: ⁊ paratum inuenies ani
mū meum. Omnibus eīm modis exop
to me ego deo meo: ut habeam prolem:
⁊ non perdā pudorē. Refert angelus ga
briel modū ꝯceptiōis: ꝙ in uerbo fieret
saluatoris: ⁊ ita ait ad eā. O igt maria uir
go dī: spōsa dei: dilecta dei: famla dī: mat
dei: si hunc a me modū requiris: quomo
do uirgo cōcipias: uirgo pareas: ⁊ post
partum uirgo permaneas: uel quomō fi
at in te: qui fecit te. Audi me: ⁊ ne pertur
beris. Spiritus sanctus superueniet ī te:
⁊ uirtus altissimi obūbrabit tibi. Ita eīȝ
te uirtus altissimi obumbrabit: ut nec in
cestum patiaris libidinis: ⁊ mater sis cre
atoris. Lectio sexta.

Nescit interea ioseph marie spōsus
quid cum ea egerit angelus. Subi
toq; ioseph intuitu famulari ⁊ licentia
maritali aspicit mariam ꝯiugem suā. Ui
det in ea ꝯtumescētes uenas in gutture:
attēuari faciē quotidie: obluterari pallo
ribus colorem uirgineū. i. ruborem in fa
cie. Postremo uidet eam gressibus gra
uari: intellexit marie uterum grauidari.
Turbat homo iustus: ꝙ mariā quaȝ de
tēplo accepat: ⁊ nōdum cognouerat gra
uidam sentiebat: ⁊ quā nōdū meruerat ī
ꝯiugij honorem habere: iam haberet ī ꝯ
fusionem. secūq; diu estuans disputat di
cēs. Unde hoc ꝯtigit? Quid euenit? Nō
cognoui. nō noui. nō tetigi. nō uiolaui. n̄
grauidaui. Heu heu qd ꝯtigit? Quid pu
tas euēit? per quē maria sic cecidit. Quē
sibi plus q̄ȝ me adulātē inuenit. Ego eīȝ
cū licētiā hn̄tem maritalē: an̄ thoȝ nupti
aruȝ: puellarē nō uexaui pudorē. Timui
multūq; ptimui: qd in illo libro moysi le
gis sentētiali uerbo prescripto: cū legeret
audiui. Quecūq; uirgo paternā domuȝ
fedauerit adulterio: morienda lapidibus
subiacebit. Silr ⁊ uir q pudoris uestīmtū

patri non detulerit:corãqꝫ uestibus non
replicauerit:pudorisqꝫ signaculum non
demonstrauerit:moriendus ⁊ ipse cũ uir
gine erit. Utrisqꝫ ergo libidinarijs. hanc
moyses sententiam simulqꝫ adulteros p
ire mandauit: Sic nãqꝫ ait. Auferte op
probrium de domo israel: ⁊ omnis qui
audierit timebit: ⁊ non aget impie. Hãc
moysi sententiam precauendam: ipsam
qꝫ luxuriam in meo corpore refrenabã:
maxime quia dauid filium me esse scie
bam: ⁊ de regali me sacerdotio natum p̃
noscebam. Secundum lucam.

IN illo tẽpore. Pastores loquebãt
ad inuicẽ: transeamus usqꝫ bethle
em: ⁊ uideamus hoc uerbum qđ factum
est: qđ dñs ostendit nobis. Et reliqua.

De omelia sancti ambrosij epi. Lec. vij.

ET facta est cum angelo multitudo
celestis exercitus: laudantiũ dñz ⁊
dicentium. Gloria in altissimis deo: ⁊ in
terra pax hominibus bone uoluntatis.
Bene angelorum nominatur exercitus
qui ducem militie sequebantur. Cui igit
laudem angeli: nisi domino suo diceret:
Juxta qđ scriptum est. Laudate dñm de
celis: laudate eum in excelsis. Laudate
eum omnes angeli eius. Impleta igitur
prophetia est. Laudatur de celis domi
nus: ⁊ uidetur in terris. De quo sanctus
marcus ait. Quia cum bestijs erat: ⁊ an
geli ministrabant ei. Ut in altero miseri
cordie isigne: i altero diuie idiciũ potesta
tis agnoscas. Tuum est q bestias patit:
suum q ab angelis predicatur. Lec. viij

ET aiunt. Uideamus hoc uerbum
qđ factum est sicut dominus osten
dit nobis. Et uenere festinanter Uides
festinare pastores. Nemo eim cum desi
dia christum requirit. Uides pastores
angelo credidisse: ⁊ tu patri filio. spiritui
sancto. angelis. prophetis. apostolis cre
de. Uide quã signanter scriptura singlo
rum libret momenta uerborũ. Festiant
inquit uerbum uidere: ⁊ eim cũ caro do
mini uidetur: uerbum uidetur qđ est filiꝰ.
Non mediocre fidei tibi hoc uideat exẽ
plum: non uilis persona pastorum. Cer
te quo uilior ad prudentiam: eo preciosi
or ad fidez. Non gymnasia choris refer
ta sapientum: sed plebem dominus sim
plicem requisiuit: que fallerare audita: et
fuscare nesciret. Simplicitas enim queri
tur: non ambitio desideratur.

℟. O regẽ celi cui talia famulãtur obseq̃a: sta
bulo ponitur q ꝯtinet mũdũ. Jacet in p̃sepio ⁊
in celis regnat. ℣. Natus est nobis hodie sal
uator q ẽ christus dñs i ciuitate dauid. Jacet.

Lectio nona.

NEc ꝯtẽnenda putes quasi uerba ui
lia prophetarum. A pastoribus ẽt
maria fidem colligit. a pastoribus popu
lus ad dei reuerentiam cõgregat. Mira
ti eim sunt de his que dicebãtur a pasto
ribus ad ipsos. Maria autez ꝯseruabat
omnia uerba hec conferẽs in corde suo.
Discamus sancte marie uirginis in om
nibus castitatem: que non minus ore pu
dica q̃z corpore: argumentata fidei cõfe
rebat in corde. Si maria a pastoribꝰ dis
cit: cur tu declinas discere a sacerdotibꝰ:
Si maria ante precepta apostolica tacz:
cur tu post apostolica precepta: magis
cupis docere q̃z discere: Disce persone
uitium esse non sexus. Sexus enim san
ctus. Deniqꝫ maria preceptũ non acce
pit: exemplum edidit. Si festum natiuit.
domini. sancti stephani. sancti ioannis.
sanctorum inocentiũ. uel sancti thome
martyris uenerit in dominica: ipsa die
nihil fit de dominica. Sed die proximo
post festum sancti thome martyris fit of
ficium dominice. De dominica uero que
tunc uenerit in oct. festi. nihil penitus agi
tur. Sabbato dominice infra octa. nati.
dñi ad uesperas. Capitulum.

FRatres. quãto tempore heres par
uulus est: nihil differt a seruo cum
sit dominus õiuz: sꝫ sub tutoribꝰ ⁊ actori
bus ẽ: usqꝫ ad prefinitum tẽpus a patre.
hym. Christe redẽp. ℣. Uerbũ caro factũ ẽ
allã. ℟. Et hitauit in nobis allã. Ad mag. aᷓ.
Dũ mediũ silentiũ tenerẽt oĩa: ⁊ nox i suo cur
su mediũ iter pageret: õipotẽs s̃mo tuus dñe a
regalibus sedibus uenit: alleluia. Oratio.

OMnipotens sempiterne ds: dirige

actus nostros in beneplacito tuo: ut in no
mine dilecti filij tui mereamur bōis ope
ribus abundare: per eundē. Deinde fit
cōmēoratio de nati. ⁊ alijs octauis. Do
minica infra octa. nati. dñi: si festum n̄ sit
agitur officium diei nati. preter. cap. añt.
ad mag. ⁊ b. orationem. lectiones. ⁊ pri
mum ℞n. qđ qui omittitur. ⁊ octauū po
nitur O regem celi. Sermo sancti leonis
pape. Lectio prima.

EXcedit quidem dilectissimi multū
q̄ȝ supereminet humani eloquij fa
cultatem: diuini operis magnitudo. Et
inde oritur difficultas fandi: unde adest
ratio non tacendi. Quia in iesu christo fi
lio dei: non solū ad diuinam essentiam:
sed etiam ad humanā spectat naturam:
ꝙ dictum est per prophetā. Generatōeȝ
eius quis enarrabit? Utrāqȝ eiȝ substan
tiam in unam conuenisse personam: nisi
fides credat sermo non explicat. Et ido
nunq̄ȝ materia deficit laudis: quia nūq̄ȝ
sufficit copia laudatoris. Gaudeamus
igitur ꝙ ad eloquenduȝ tante misericor
die sacramentū impares sumus: ⁊ cū sa
lutis nostre altitudinem explicare nō ua
lemus: sentiamus nobis bonū esse quo
uincimur. Nemo enim ad agnitionē ue
ritatis magis propinquat: q̄ȝ qui intel
ligit in rebus diuinis: etiam si multū pro
ficiat semper sibi superesse qđ querat. nā
qui ad qđ tendit peruenisse presumit: nō
quesita reperit: sed in inquisitione defi
cit. Lectio secunda.

NEc autem infirmitatis nostre ꝑtur
bemur angustijs: euangelice nos ⁊
ꝓphetice adiuuant uoces. Quibus ita
accendimur ⁊ docemur: ut nobis natiui
tatem domini qua uerbum caro factum
est: non tam preteritam recolere q̄ȝ presē
tem uideamur inspicere. Quod eīm pa
storibus pro gregū suoruȝ custodia uigi
lantibus angelus dñi nūciauit: etiā nīm
impleuit auditū. Et ideo dñicis ouibus
presumꝰ: quia uerba diuinitus edita cor
dis aure seruamꝰ. Tanq̄ȝ ⁊ in hodierna
festiuitate dicitur. Euangelizo uob gau
diū magnū qđ erit omni populo: q2 na

tus est nobis hodie saluator qui est chri
stus dñs in ciuitate dauid. Cuius predi
cationis sūmitati exultatio innūerabiliū
iūgitur angeloꝝ: ut excellentius fieret te
stimoniū cui militie celestis multitudo ꝯ
cineret: ⁊ in honorē dei unā benedictōeȝ
dicentiū. Gloria in altissimis deo: ⁊ i ter
ra pax hominibus bone uoluntatis.

Lectio tertia.

SEi ergo gloria est ex matre uirgīe
christi nascentis infantia: ⁊ repara
tio humani generis: merito in laudē sui
refertur auctoris. Quia ⁊ ipsi beate ma
rie missus a deo gabriel āgelus dixerat.
Spūs sanctus supueniet in te: ⁊ uirtꝰ al
tissimi obūbrabit tibi. Ideoqȝ ⁊ qđ nas
cetur ex te sanctum uocabitur filius dei.
In terra autē illa pax conditur: que ho
mines bone efficit uoluntatis. Quo eiȝ
spiritu de itemerate matris uiscer ibꝰ nas
citur christus: hoc de sancte ecclesie ute
ro renascitur christianus: cui uera pax ē
a dei uoluntate non diuidi: ⁊ in his solis
que deus diligit delectari. Natalem igiẗ
dilectissimi diē dñi celebremus: qui ex ōi
bus preteritoꝝ tēpoꝝ diebus electus ē.
Licet dispēsatio actionū corporaliū sić
eterno consilio fuerat preordinata tran
sierit: totaqȝ redēptoris hūilitas i gloria
patne maiestatis euecta sit: ut in nomine
iesu ōe genu flectat: celestiū. terrestriū. ⁊ i
fernoꝝ. ⁊ ōis lingua ꝯfiteat: qm̄ dñs ie
sus christus in glia est dei pr̄is. Indesinē
ter tñ ipm partū salutifere uirginis ado
remus: ⁊ illā uerbi ⁊ carnis idissolubileȝ
copulā nō minꝰ suscipiamꝰ in ꝑsepe iacē
tem q̄ȝ in throno pr̄ne altitudinis conse
dentem. Lectio quarta.

LIcet immutabilꝰ eiȝ deitas: q̄ȝuis itra
semetipāȝ: ⁊ claritatē suā ⁊ potētiā
ꝯtineret: nō ideo tñ erat ꝯserta nascēti: q2
hūano aspectui n̄ patebat: ut ꝑ ueri hoīs
iusitata primordia ille agnosceret genitꝰ:
q regis dauid ⁊ dñs eēt ⁊ filiꝰ. Ipse eīm
ꝓphetico spū canit. Dixit dñs dño meo
sede a dextris meis. Quo testionio sicut
euāgeliū refert ꝯfutata ē ipietas iudeoꝝ.
Nā cū iesu itrogāte iudeos cuius filiū

dicerent christū:τ rñdissent dauid. ꝯfestī
dñs cecitatē eoꝝ arguēs ait. Quō ergo ī
spiritu uocat eū dauid dñm dicēs. Dixit
dñs dño meo sede a dextris meis. Inter
clusistis uobis iudei τ intelligētie uiā: et
dū solā naturā carnis aspicitis: tota uos
ueritatis luce priuastis. Expectātes eīm
scđm uře psuasiōis fabulosa figmēta da
uid filiū de sola stirpe corporea: dū spem
uřam in hoīe tm̄ ꝯstituitis: dñm dei filiuꝫ
repulistis: ut qđ nobis ꝓfiteri gloriosuꝫ
est: uobis ꝓdesse nō possit. Nā τ nos in
terrogati cuiꝰ sit filius xp̄s: uoce apłi ꝯfi
temur: q factus ē ex semie dauid scđm
carnē. Et de ip̄o īitio euāgelice p̄dicatio
nis īstruimur legētes. Liber generatōis
iesu christi filij dauid. Lectio quinta.

SEd uō a uřa īpietate discernimur:
q̄z quē ex ꝓgenie dauid hoīeꝫ no
uimus natū: eundē scđm qđ uerbū caro
factū est deū de deo: při credimꝰ coetnū:
Uñ si teneres o israel tui nois dignitatē:
τ ꝓpheticas denūciatiōes nō obcecato
corde pcurreres: Isaias tibi euāgelicam
pāderet ueritatē: τ nō surdus audires di
uina inspiratione dicentē. Ecce uirgo in
utero ꝯcipiet pariet τ filiū: τ uocabit no
mens eius hemānuel: qđ ē interpretatuꝫ no
biscū d̄s. Quē si ī tāta ꝓprietate sacri no
minis nō uidebas: ī dauitica salteꝫ uoce
didicisses: ne ꝯtra testificationē noui et
ueteris testamēti: iesū xp̄m dauid filium
d̄negares: quē dauid dñm nō fatis. Qua
ꝓpter dilectissimi quē p̄ ineffabilē grām
dei ecclesia fideliū gentiū ꝯsecuta est: car
naliū iudeoꝝ synagoga nō meruit. Di
cēte dauid. Notū fecit dñs salutare suū:
in conspectu gentium reuelauit iusticiaꝫ
suā. Et Isaia silr p̄dicāte. Populus qui
sedebat ī tenebris lucē uidit magnā. Qui
hītabāt in regione mortis: lux orta ē eis.
Et iterū. gētes q̄ te nō nouerūt īuocabūt
te: τ ppli q te nesciūt ad te ꝯfugiēt. lec. vi.

EXultemꝰ ī die salutis nře: τ p̄ nouū
testamētū ī ꝯsortiū eius assūpti: cui
a pře d̄i p̄ ꝓphetā. Filius meꝰ es tu: ego
hodie genui te. Postula a me τ dabo ti
bi gētes hereditatē tuā: τ possessiōeꝫ tuā
termios terre. In adoptātis nos miseri
cordia glemur: q̄z sicut apl̄s ait. non acce
pistis spūm seruitutis iteꝝ in timore: sed
accepistis spūm adoptionis filiorum in
quo clamamus abba pať. Dignū est eiꝫ
atqꝫ ꝯueniēs: ut testātis patris uoluntas
adoptiuis filiis ipleať. Et dicēte apło: si
cōpatimur τ glorificamur. Sint humili
tatis xp̄i ꝯparticipes: q glie futuri sūt co
heredes. Honoreť ī īfantia sua dñs: nec
ad deitatis ferāť īiuria: exordia τ īcremē
ta corporea: qm̄ nature īcōmutabili: nec
addidit aliqd nača nřa nec miuit. Sꝫ q ī
similitudie carnis peccati dignaťꝰ est ho
minibꝰ eē cōformis: ī unitate deitatis pa
tri permanens equalis: cum quo τ cum
spiritu scťo uiuit et regnat ī secula seculo
rum amen. Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Erat ioseph τ maria mř
eius admirātes sup his que dicebā
tur de illo. Et reliqua. Omelia origenis
Lectio septima.

COngregemꝰ in unū ea q̄ in ortu Je
su dicta scriptaqꝫ sīt de eo: τ tūc sci
re poterimꝰ singula q̄qꝫ digna eē miracu
lo. Quāobrē mirabať τ pať. Sic eīm ap
pellatus est ioseph: q̄z nutritor eius fuit.
Mirabať τ mař: sup ōibꝰ que dicebāť d̄
eo. Que nā ergo sūt d̄ paruulo iesu dča:
Pastores erāt ī regiōe illa: uigilantes et
obseruātes custodias noctis. Uenit an
gelus sub ipsa hora natiuitatis iesu: τ ait
ad eos. Ite τ īuenietis īfantē īuolutū pā
nis: τ positū in p̄sepio. Nec dū angelus
uerba finierat: τ ecce multitudo celestis
exercitꝰ: laudare cepit τ bñdicere deum.
Cū hec pastores trepidi p̄spexisset τ an
gelus recessisset ab eis: dixerūt ad se īui
cem. Eamꝰ usqꝫ bethleē: τ uideamꝰ hoc
fcm qđ dñs ośdit nobis. Uenerūt τ īue
nerūt paruulū. Tam illi q̄ꝫ pastores que
facta fuerāt mirabāť. Sup hoc τ d̄ syme
one scribiť: qđ rumorē auxerit: τ miracu
li uel magna ps fuerit. Tenuit eiꝫ puerū
in brachijs suis τ ait. Nūc dimittis seruū
tuū dñe scđm uerbū tuū in pace: q̄z uide
rūt oculi mei salutare tuū. Lec. viij.

HAstigiū: τ ut ita dicā culmē sup his

que iactabātur de iesu: ⁊ pater ⁊ mater illius mirabāt᷑: sermo symeōis fuit. Nō eīm sufficit ei tenere puuluȝ: ⁊ ea q̄ de se metipso sūt ꝓloq. sed pr̄i ⁊ mr̄i bn̄dixit illius. Et de seipo ꝓphetizauit dicēs. Ecce positus ē hic in ruinā ⁊ in resurrectionem multoꝝ in isrl᷑: ⁊ in signū cui ꝯtradiceret. Tuā quoqȝ ipsius aīam ptrāsibit gladius: ut reuelent᷑ de multis cordibus cogitatiōes. Quid sibi uult hoc qđ ait: ecce posit⁹ ē hic in ruinā: ⁊ in resurrectionem multoꝝ in israel: Huic qđdā sile in euāgelio scđm ioāne scriptū reppi. In iudiciū ego in istū mundū ueni: ut nō uidētes uideāt: ⁊ qui uident ceci fiāt. Quo ergo in iudiciū uenit: ut nō uidētes de nationibus uiderēt: Et q prius uidebāt de israel: ceci fierēt: sic uenit in ruinā: ⁊ in resurrectionē multoꝝ in isrl᷑. Lectio .ix.

IN aduentu eiȝ dn̄i saluatoris: q prius steterāt corruerūt: ⁊ q ceciderāt surrexerūt. Una hec ē īterpretatio qđ scriptū est. Ecce iste ē posit⁹ in ruinā ⁊ i resurrectionē multoꝝ in israel. Est aūt ⁊ alt⁹ itelligendū aduersus eos maxie q ꝯtra ꝯditorē latrāt: ⁊ hinc ide de ueteri testamēto que nō intelligūt testionia cōgregātes simpliciū corda decipiūt. Aiūt eiȝ. Ecce dn̄s legis ꝓphetaruȝ. Uidete qualis sit. Ego inqt occidā: ⁊ ego uiuificabo: pcutiam ⁊ ego sanabo: Et nō est q eruat ꝺ manu mea. Audiūt occidā: ⁊ nō audiūt uiuificabo. Audiūt pcutiā: ⁊ audire ꝯtēnūt sanabo. Istius mōi occasiōib⁹ auctoreȝ calūniatur. Igit᷑ aīqȝ īterpreter quē sēsuȝ hēat: ego iterficiā ⁊ uiuificabo: pcutiā et sanabo: opponā illis testimoniū euangelij: dicāqȝ aduersus hereticos. Innūerabiles qppe hereses sᷓt: que euāgeliū secūdum lucā recipiūt. Si ꝓpterea cruētus est tātus iudex ⁊ crudelis ē ꝯditor: qꝛ dic ego interficiā ⁊ uiuificabo pcutiā ⁊ sanabo. Māifestissimū ē ⁊ iesū ipius eē filiū. Eadē siqdē ꝺ eo scripta sūt. Ecce hic positus ē in ruinā: ⁊ in resurrectionē multorum in isrl᷑. Nō in resurrectōeȝ tm̄: sed in ruinā. Si malū ē iterficere: malū est i ruinam uenire. Ad b. aīt. Dū mediū silentiū tenerēt oīa et nox in suo cursu mediū iter pageret: omnis sermo tuus dn̄e a regalibus sedibus uenit allā. Et fit cōme. de oībus octa. Ad tertiā cap. Fratres quāto tēpore. Rnsoria b. ⁊ ℣. dicūt᷑ de nati. Ad. vi. capitulū.

AT ubi uenit plenitudo tp̄is misit deus filiū suū. Factū ex muliere: factū sub lege: ut eos q sub lege erāt rediret: ut adoptiōeȝ filioꝝ recipemus.

Ad nonam capitulū.

ITaqȝ iaȝ nō est seruus sȝ fili⁹: q si filius ⁊ heres p deū. Ad mag. anti. Puer iesus ꝓficiebat etate et sapientia coram deo et hoīibus. In uigil. sācti siluestri pape ⁊ cōfes. ad uesperas aīt. Tecū principium. ut supra cap. hym. ℣. ⁊ ad mag. aīt. dicūt᷑ de cōfes. pontifice. Oratio.

DA q̄s oīpotens deus: ut beati siluestri cōfessoris tui atqȝ pontificis uenerāda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. per. Et fit cōmemoratio de octauis. Lectio prima.

COnstātin⁹ īpator mōarchiā tenēs: cū plurias strages nāoꝝ dedisset: ⁊ innūerabilē ppl'm p oēs ꝓuīcias fecisset: uarijs penaꝝ generibus īterfici: elephātie a ꝺo lepra pcussus ē. Huic cū uniuersa medicoꝝ ⁊ magoꝝ agmina subuenire nō possent: capitolij pōtifices hoc decreuerūt ꝯsiliū. piscinā infantiū occisoꝝ sāguie repleri debere: in quo sāguie calido: stati ut nudus descēderet augustus: mox possint uulnera illius lepre mundari. Missuȝ ē igit᷑: ⁊ de reb⁹ uel pāmonio regis: tria milia ⁊ eo amplius infātes adducti ad urbē romā: pōtificib⁹ traditi sūt capitolij. Die aūt ꝯstituto egrediente cōstātino de palatio: ad hoc eūte in capitoliū ut sāguis inoxius fūderet᷑: occurit mltitudo inūerabiliū mulieꝝ: q̄ oēs resolutis crinib⁹: nudatisqȝ pectorib⁹: dātes ululatus ⁊ gemit⁹ corā eo se i platea fūdētes lachrymas strauerūt. Percūctat⁹ itaqȝ qua de cā multitudo hec mulieꝝ ista faceret: didicit has eē matres filioꝝ eoruȝ: quoꝝ effūdēdus sāguis tā diu eēt: quousqȝ piscina repleret᷑: in qua medēdi cā ipe lauādus ascēderet ⁊ sanādus. Tunc ipa

tor exhorruit facin⁹: ⁊ se tãtoꝝ criminuz reũ fieri apud deũ existimãs: quãtoꝝ fuerit noxius puerorũ: iussit stare carucam.

Lectio secunda.

Erigẽs igitᷣ se ĩpator ⁊ ꝯuocãs uniuersos dixit. Audite me cõmilitones: ⁊ oẽs ppli q̄ astatis. Sic semp nr̃a ꝯtra hostes certamia in ꝑlijs stetisse nũcupant: ut reus eẽt legib⁹ ⁊ capitali sentẽtia puniretᷣ: quicũq3 aliquẽ occidisset ĩfantẽ. Eratq3 hoc statutũ ĩ bello: ut facies quã pubertas nõ nouerat gladiũ bellatoruz euaderet: ⁊ uite ĩcolumis pmãeret. Nũc igitᷣq3 qđ in hostiũ filijs custoditũ ẽ: in filijs nr̃oꝝ ciuiũ exercebim⁹. Ne sim⁹ legibus rei qui pugnãdo fidelitᷣ ĩ õi gẽte meruim⁹ eẽ uictores. Quid iuuat barbaros supasse si a crudelitate uĩcamur? Naz uicisse extraneas natiões bellatoꝝ uirt⁹ est populoꝝ: uincere aũt uitia ⁊ peccata uirtus ẽ moꝝ. In illis aũt ꝑlijs fortiores extitimus illis: hic nobis ipis fortiores simus. Uicimus eĩm nos ipos dũ a mala nos uolũtate excludim⁹: ⁊ qđ ĩcõsulte desideram⁹ ꝯsulte ⁊ utilitᷣ exercemus. Hoc aũt facimus qñ uolũtates deoꝝ nr̃is uolũtatibus añponimus: ⁊ diuinis desiderijs obuiãtes: nr̃a desideria ĩpugnamus. In hoc ergo certamine uictos nos eẽ: hac ergo ratõe gaudeam⁹: ut agnoscam⁹ ꝯtra nr̃am salutẽ noluisse pugnare. Naz q̄ conatᷣ ppetrare qđ malum est: captiuare utiq3 studet libtatẽ. Cũ ergo fuerit in isto certamĩe supatus: uictoriã optiet uictus. Qm̃ uictoria pditiõem ĩuenerat: ⁊ malã captiuitatẽ ĩcurrerat post triũphũ: si tñ triũphus dici põt: qñ ĩpietas a pietate uincitᷣ: ⁊ ĩiusticia a iusticia supatᷣ. Uicat ergo nos pietas in iusto cõgressu. Bene ergo oĩum aduersantiũ poterimus eẽ uictores: si a sola pietate uincamur. Omnium etenim se esse uerum dñm cõprobat: q̄ uerum se seruũ ostenderit.

Lectio tertia.

Cumq3 ad istam ꝯtentionẽ oĩs exercitus: omnisq3 populus diutissime declamasset: iussit in conspectu omnium filios suos matribus reddi: dona simul ãplissima: ⁊ uehicula infinita: ⁊ annonam iussit expendi: ut gaudentes reuerterentur ad propria: que flentes uenerant ad patriam alienam. Hac igitᷣ transacta die: nocturno facto regi silentio: sõni tempus aduenit. Et ecce adsunt sancti apostoli petrus cũ paulo dicentes. Qm̃ flagitijs imposuisti terminũ: ⁊ effusionez innocentis sanguinis horruisti: missi sumus a christo domino dare tibi recuperande sanitatis cõsilium. Audi ergo monita nostra: ⁊ fac omnia quecũq3 indicamus tibi. Siluester episcopus ciuitatis rome: ad montem syraptiz persecutiões tuas fugiens: in cauernis petrarum cum suis clericis latebram fouet. Hunc cum ad te adduxeris: ipse tibi piscinam pietatis ostendet: in quam dum te tertio miserit: omnis te ualitudo ista deseret lepre. Quod dum factum fuerit hanc uicissitudinem tuo saluatori compensa: ut iussu tuo per totum orbem romanum ecclesie restaurentur. Te autez ipsum in hac parte purifica: ut relicta omni superstitione idolorum deum uiuũ qui uerus est: ⁊ solus adores ⁊ excolas: ⁊ ad eius uolũtatem attingas.

Lectio quarta.

Exurgens igitur constantinus a sõno conuocat omnes qui obseruabant palatium eius. Et secunduz tenorẽ somnij sui misit ad montem syraptiz: ubi sanctus siluester in cuiusdam christiani agro persecutionis causa cum suis clericis receptus: lectioni ⁊ oratiõi ĩsistebat. At ubi a militibus se circundatuz uidit: credidit se ad martyrij coronam euocari. Et conuersus ad clericos omnes qui cum eo erant dixit. Ecce nunc temp⁹ acceptabile. ecce nũc dies salutis. Uenit tẽpus in quo nos lectio docuit: ut operuz nostrorum assignet effectum. Ecce dominus iterum inter homines ambulat. Si quis uult post eum uenire abneget semetipsum sibi: ⁊ tollat crucem suam ⁊ sequatur eum. Et hec dicens: orationez đdit: oẽq3 misteriũ ꝯmẽdãs deo suã aiaz adĩpleuit. Et dans pacem õib⁹ ꝑfect⁹ est

Secuti sunt aũt eũ uniuersi clerici: cum
pbris.xxx.ꝛ diacones.v.optãtes siľ paſ
sioni succũbere:meli⁹ arbitrãtes cuȝ illo
tribulari:q̃ȝ i abſẽtia illius epulari. Erat
aũt trãqllo semp aio ꝛ sereno: ita om̃es
clericos diligẽs: ut sicut gallia pullos su
os euocat:ita hic circa uniuersos caruȝ
amorẽ oñderet:ꝛ in õi hora mõitis cele
stibus erudiret. Vñ factũ est:ut oẽs eru
ditiõis sagina refecti: passionẽ magis di
ligerẽt q̃ȝ timerẽt:ꝛ simul alacres ꝑpera
rent. Profect⁹ itaq̃ȝ ut dictũ est pueñit ad
regẽ. Cui cũ nũtiatũ fuisset: igressus ẽ cũ
tribus pbris ꝛ duob⁹ diaconib⁹. Quem
prior salutauit rex dicẽs. Bñ te aduenis
se gratulamur. Et ille rñdit. pax tibi ꝛ ui
ctoriã de celo submistreť. Et cũ illuȝ ala
cri aio:ꝛ uultu placidissimo suscepisset:
oĩa illa que dicta ꝛ que facta: uel q̃ reue
lata sũt scðm textũ superius comprehen
sum exposuit. Lectio quinta.

POst finẽ uero narrationis sue pcũ
ctabať q̃ isti dij eẽnt petrus ꝛ paul⁹:
q̃ illũ uisitassent: ꝛ ob quã cãȝ salutis sue
latebrã ðtexissent. Cui sãctus siluester re
spondit. Hos q̃dem deos nõ dici debe
re:sed idõeos seruos christi: ꝛ aplo̾s ab
eo missos:ad inuitationẽ gentiũ ut credẽ
tes salutẽ ꝯsequantur. Cũq̃ȝ hec ꝛ his si
milia diceret:interrogare augustus cepit.
Vtrũ nã istos aplo̾s hñet aliqua imagie
expressos:ut ex pictura disceret hos esse
quos reuelatio docuerat. Tũc sãctus sil
uester misso diacono imagines aplo̾ruȝ
exhiberi p̃cepit. Quos ĩpator aspiciens:
ingẽti clamore cepit dicere:ipos eẽ quos
uiderat:nec debere iã differre ostẽsioneȝ
piscine:quã istos ꝑmisisse sue saluti ꝯme
morabat. Tũc sãctus siluester dixit. Au
di me rex:ꝛ salutis tue piscinã necessariã
hoc ordine reqre:ut prius credas xp̄m fi
liũ dei:ideo de celo uenisse:ꝛ inť hoies ꝯ
uersatũ eẽ:ut istã piscinã credẽtib⁹ mani
festaret. Piscia ergo hec oĩs aqua est: si
ue maris siue fontiũ:siue fluminũ. Tãta ẽ
ergo uirtus nois dñi:ut ad iuocatõeȝ ei⁹
peccata uniuersa abluat: ꝛ salutẽ cõferat
quã fides postulãtis exposcit. Sȝ ut ma
nifesteť tibi rex ita esse:ꝯfitere mõ p̃ igno
rantiã te errorẽ passũ: q̃ xp̄ianis ꝑsecuti
onẽ iduxeris:ꝛ ipm eẽ saluatorẽ corpoꝝ
ꝛ aiaꝝ nõ solũ loquẽdo sȝ credẽdo pro-
nũcia. Et dũ hoc dixeris igredere ther
mas palatij tui:ut dũ tu itus in calore fu
eris:ego foris mysteriũ xp̄i inuocẽ in pi
scinã:ꝛ egressuȝ te a calore: aqua sanctifi
cata suscipiat:credentem patrẽ ꝛ filiuȝ et
spiritum sanctum. Lectio sexta.

TVnc ꝯstantinus ĩpator dixit. Con
stat oẽs cultores horuȝ iani supsti
tiõe deficere:nec posse ibi diuinitatis gl̃i
am iuenire:ubi mendax assertio deũ dicẽ
esse quẽ feč. Nã si iuisibilis iste ẽ q̃ iuoca
tus hanc uirtutẽ aquis concedit: ut pec
cata aiarũ abluat ꝛ corporibus conferat
medicinã:constat hũc esse uerum deuȝ:
cuius apostoli me uisitare dignati sunt ꝛ
hoc monere: ut unum deũ credaȝ salua
torẽ meũ. Tunc indixit sanctus siluester
biduanũ ieiuniũ omni ecclesie.i. sexta fe
ria ꝛ sabbato:orõnibus insistens cuȝ õi
clero:presbyteris ꝛ diaconibus uacãs:
ipsũq̃ȝ secũ augustũ ieiunantẽ mõitis in
struens:ꝯstantia erigens fide certissimuȝ
reddens. Vespe itaq̃ȝ diei sabbati iubet
lauacruȝ coloris sui i palatio lateranẽsi au
gusti igredi. Quo igresso ad bñdictiõeȝ
fontis accessit. Benedicto itaq̃ȝ fõte au
gustus ingreditur. Quem siluester cum
chrismate sancto perfunderet:interrogat
si ex toto corde crederet i p̃reȝ ꝛ filium ꝛ
spiritum sanctũ. Qui cũ credere se clara
uoce diceret:ꝛ se põpaſ diaboli toto cor
de contennere: mersit manu sua confitẽ
tis augusti in piscina positi totum corp⁹
siluester dicens. Qui mundasti in iorda
ne lepram naamam syri: ꝛ cecinati ocu
los aperuisti:ꝛ paulo per baptismũ ocu
los quos amiserat reddidisti:ꝛ fecisti no
bis ex persecutore doctoreȝ: tu emunda
hunc seruũ tuum terrenorum principeȝ
constantinũ:ut sicut aiaȝ eius ab õi ster
core peccati mundasti: ita corpus ei⁹ ab
õi lepra elephantie ablue: ut ex ꝑseq̃nte
credentẽ ꝛ defensorẽ se hñe uirum hunc
tua sãcta catholica eccl̃ia glorieť. p̃ dñm

nostrum iesum christum filiũ tuũ: qui te
cum ⁊ cum spiritu sancto uiuit ⁊ regnat:
per omnia secula seculoꝝ. Lectio septima
Cum igitur beatus siluester cõples
set orationẽ: omnesqꝫ simul respon
dissent amẽ: subito quasi fulgur ⁊ lux in
tolerabilis per dimidiã fere horã emicu
it: que omniũ ⁊ mentes exterruit: ⁊ aspe
ctus obtexit. Et ecce sonus in aqua qua
si sartaginis stridentis: uelut pisciũ ingen
tium crustis: totam illam piscinaꝫ fontis
ostendit repletam. De qua mundus ex
urgens constantinus christum se uidisse
confessus est. Et indutus est uestibus cã
didis. Pria igit̃ die baptismatis sui hãc
legem dedit: christum deum esse uerum:
qui se mundasset a lepre periculo: ⁊ hũc
debere coli ab omni orbe romano. Se
cunda die dedit legem: ut qui christum
blasphemare probatus fuerit puniret̃.
Tertia die promulgauit hanc legem: ut
qui christiano fecisset iniuriam omniuꝫ
bonorum suorum facultatem dimidiaꝫ
amitteret. Quarta die priuilegium eccle
sie romane pontifici contulit: ut in toto
orbe romano sacerdotes ita hunc caput
habeant: sicut omnes iudices regẽ. Qui
ta die ut in quocunqꝫ loco fuerit fabrica
ta ecclesia: consecrationis sue hanc uirtu
tem obtineat: ut quicunqꝫ reus ad eam
confugerit: defensetur. Sexta die ut nul
li intra muros cuiusqꝫ ciuitatis habeant
licentiam ecclesiam construendi: nisi ex
consensu presentis episcopi: quẽ aposto
lice sedis probasset antistes. Septima
die omniũ possessionũ regaliuꝫ decias:
manu iudiciaria exigi: ⁊ ad edificationẽ
ecclesiaruꝫ dari. Octaua die processit al
bis depositis totus mundus ⁊ sanus. Et
ueniens ad confessionem petri apostoli
ablato dyademate capitis sui: totũ se ple
num proijciens in faciem: tantas illic la
chrymas effudit ut omĩa illa insignia ue
stis purpuree infunderentur. Dans uo
ces inter amaras lachrymas: quibus se
errasse ⁊ peccasse: reum se esse de persecu
tione christianorum cõmemorans: ⁊ nõ
esse dignum eius limina contingere: cuꝫ

ingenti gemitu exclamabat. Quot ibi la
chryme ab omni populo fuse sint. quis
hoc memorare sufficiat. Lectio octaua.
Erat autem tale gaudiuꝫ flentibus
plene: quale solet esse in caris mor
tuis suscitatis: aut in his qui uicinos dẽ
tes leonum euadere potuerunt. Uerum
quoniam de his longum est enarrare: di
camus quid fecerit. Prima hac die pro
cessionis sue exuens se chlamydem: ⁊ ac
cipiens bidentem terram primus aperu
it: ad fundamenta basilice construenda.
Deinde i numerum duodeciꝫ apostolo
rum duodecim cophinos plenos: suis
humeris suppositos: baiulans de eo lo
co ubi fundamenta basilice apostoloruꝫ
erãt fundanda: ⁊ ita gaudens ⁊ exultãs
in caruca sua cum episcopo sedens ad
palatiũ rediit. Altera uero die simili mo
do intra palatium suum lateranense basi
licam fabricare cepit: dans talem legem
que in his uerbis concluditur. Sit om
nibus notum nos ita christi cultores ef
fectos: ut intra palatium nostrum tẽpluꝫ
huius nominis construamus: in quo po
pulus christianus una nobiscum conue
niens: deitati eius gratias referamꝰ. Hac
itaqꝫ lege data constituit: ut si quis pau
per christianus fieri aut baptizari noluis
set: de facultatibus regis uestimenta can
dida: ⁊ xxx. solidos de archa regis acci
peret: qui palatiũ episcopi detulisset. Fa
ctum est autem hoc ne cupiditas impa
ret fallacie: ⁊ non credentibus uel tentã
tibus ista dona proficerent. Tanta autẽ
eodem anno credidit multitudo: ut uiro
rum numerus baptizatorum ad septem
milia tenderetur: excepta mulierum ⁊ i
fantium populositate. Lectio nona.

Quoniam gloriosus siluester antis
tes quotidianis ieiunijs assiduisqꝫ
uigilijs suum in domini seruitute mace
rans corpus: uite in eo semper merita cu
mulabantur. Cum iam omnipotens de
us eius labori: illiusqꝫ magno certamini
pennem gloriam tribuere decreuisset: ap
propiquãte uite eius termio molestiaqꝫ

corporis superueniente:cum uideret se
relicto pondere carnis: ad purũ etheris
euocari fulgorem:conuocatis omnibus
sacerdotibus:cunctisqꝫ leuitis: omnem
qꝫ clerum excelsi nominis: inuocationẽ
sanctorũqꝫ benedicens apostolorũ oscu
latusqꝫ singulos:taliter allocutus est. Iã
me filij carissimi etas ꝯpellit ad transitũ:
iã origiariã ad ius suũ reuocat t̃ra ꝑticu
lã. Hec est eĩm hereditas dñi:ut refert ꝓ
pheta:cũ dederit dilectis suis sõnuꝫ. Añ
oĩa amplissimã in uobis oĩb⁹ caritatẽ cõ
mendo:in qua oiuꝫ uirtutũ bona consi
stunt. Cõmẽdo ecclĩam dñi aplicis fũda
tam doctrinis:q̃ semp ur̃is exhortationi
bus:ur̃isqꝫ monitis:de die in diẽ sc̃tis ꝓ
ficiat icremẽtis. Et ne lupus gregẽ dñicũ
inuadat:dñicũqꝫ in terra triticũ: ne imi
cus supseminet zizania:semp estote solli
citi. Qui dũ ista ⁊ alia plura p̃dicaret:flẽ
tibus oĩb⁹ q aderãt atqꝫ psallẽtibus: iter
diuia colloq̃a:spiritũ celo reddidit: ethe
reasqꝫ lucidissimas mansiões angelicis
deportatus officijs:sine fine possessurus
intrauit:lucemqꝫ sec̃li nostri superna ha
bitatiõe cõmutauit. Quicũqꝫ ibi pat̃ ad
uenit:diabolicis erroribus liberatũ cla
mitabat ab eo filium. Quecũqꝫ mater fi
liam. Et in tanta multitudine hominum
non solum romane amplissime urbis:sꝫ
etiam uicinarum urbium que illic cõue
nerant:nullus inuentus est:qui benefici
is illius nõ fuisset adiutus. Et quoniam
ille cũ hymidicis angeloꝝ agminibus:san
ctoꝝqꝫ choris:celesti letat̃ in gloria: lete
mur ⁊ nos in t̃ris positi:eius gloriã cele
brantes. Sepultus itaqꝫ est cuꝫ omni re
uerentia: multisqꝫ aromatib⁹ i cimiterio
priscille:uia sallaria ab urbe miliario ter
tio. pridie calẽdas ianuarij. Regnãte do
mino nr̃o iesu christo:q uiuit ⁊ regnat in
secula seculorum amen.
Si festum sancti siluestri in dominica ue
nerit:agitur de festo cum cõme. de dñica
ad mag. ⁊ b. ⁊ ultima lectõe. In uig. octe
nati. dñi ad uespas a. O mirabile cõmerti
um. Cũ reliq̃s de laudib⁹. psal. de sancta
maria. Capitulum.

Apparuit gr̃a dei saluatoris nr̃i oĩ
bus hoĩb⁹ erudiẽs nos:ut abne
gãtes ĩpietatẽ ⁊ secularia ꝺsideria:sobrie
⁊ iuste ⁊ pie uiuamus in hoc seculo.
hym. Christe redẽptor. ℣. Uerbũ caro fcm̃
est all'a. ℟. Et hitabit i nobis all'a. Ad mag.
añt. Propter nimiã caritatẽ suaꝫ qua dilexit
nos deus:filiũ suũ misit in silitudinem carnis
peccati:alleluia. Oratio.
Deus qui salutis eterne beate marie
uirginitate fecũda hũano generi ꝑ
mia p̃stitisti tribue q̃s:ut ipam ꝓ nobis
intcedere sentiam⁹:p quã meruim⁹ aucto
rẽ uite suscipe:dñm nr̃m iesũ xp̃m filium
tuũ. Qui tecũ. Et nulla fit cõmemoratio
Ad matuti. iuita. Christus natus ẽ nobis.
uenite adorem⁹. ps. Uenite. hy. Christe re
dẽptor. In primo noct. añt. Dñs dixit ad
me filius meus es tu:ego hodie genui te. ps.
Quare fre. a. In sole posuit tabernaculũ suũ:
⁊ ipse tanq̃ spõsus ꝓcedẽs de thalamo suo.
ps. Celi enar. a. Eleuamini porte eternales:
⁊ itroibit rex glorie. ps. Dñi est terra. ℣. Tã
q̃ spõsus. ℟. Dñs ꝓcedens de thalamo suo
Sermo sancti augustini leonis pape.
Lectio prima.
Festiuitatis hodierne dilectissimi:ue
rus uenerator est ⁊ pius cultor:qui
nec de incarnatione domini aliquid fal
sũ:nec de deitate aliquid sentit indignũ.
Paris eĩm periculi malum est:si illi aut
nature nostre ueritas:aut paterne gl'ie ne
gatur equalitas. Cum ergo ad intelligẽ
dũ sacꝫ natiuitatis christi:qua de matre
uirgine est ortus accedimus:abigatur ꝓ
cul terrenarum caligo rationum: ⁊ ab il
luminate fidei oculis. mundane sapien
tie fumus abscedat. Diuina est eĩm auc
toritas cui credimus: diuina est doctria
quã sequimur. quoniam siue legis testifi
cationi:siue oraculis prophetarum:siue
euangelice tube interiorem admoueam⁹
auditum:uerum est qꝺ beatus ioannes
spu scto plen⁹ itonuit. In principio erat
uerbũ:⁊ ṽbũ erat apꝺ deũ:⁊ ꝺs erat uer
bũ. Hoc erat i principio apud deũ. Oĩa
per ipsum facta sunt:⁊ sine ipso factũ est
nihil. Et silr̃ uerꝫ ẽ qꝺ idẽ p̃dicator adiecẽ

Uerbum caro factum est: ⁊ habitauit in
nobis: Et uidimus gloriam eius: gloriã
quasi unigeniti a patre.
℟. Ecce agnus dei qui tollit peccata mũdi: ec
ce qui post me uenit ante me factus ẽ. Cuiꝰ nõ
sum dignus corrigiam calciamenti soluere. ℣.
Qui de terra ẽ de terra loquitur: qui de celo
uenit super omnes est. Cuius.

Lectio secunda.

In utraqꝫ ergo natura idẽ est dĩ fili
us nr̃a suscipiẽs ⁊ ꝓpria ñ amittẽs.
In hoĩe hoĩeʒ renouãs: in se icõmutabi
lis ꝑseuerãs. Deitas eĩm q̃ illi cũ p̃re cõ
munis est: nullum detrimentũ õipotẽtis
subijt: nec dĩ formã serui forma uiolauit:
q2 sũma ⁊ sempit̃na eẽntia que se ad hu
mani generis iclinauit salutẽ: nos qdem
in suã gloriam trãstulit: sed qđ erat eẽ nõ
desijt. Uñ cũ unigenitus dei minorem se
p̃re ꝯfiteret̃: cui se dĩc equalẽ: ueritatis in
se formã utriusqꝫ demõstrat: ut ⁊ hũanã
ꝓbet iparilitas: ⁊ diuinã declaret equali
tas. Maiestati igit̃ filij dei corporea nati
uitas nihil abstulit: nihil cõtulit: q2 suba
incõmutabilis: nec minui potuit nec au
geri. Quod eĩm uerbũ caro factũ ẽ: non
hoc significat ꝙ in carnem sit dei natura
mutata: sed ꝙ a uerbo in unitateʒ ꝑsone
sit caro suscepta. In cuiꝰ utiqꝫ noĩe hõ to
tus accipit̃: cũ quo intra uirginis uiscera
sãcto spiritu fecũdata ⁊ nunquaʒ uirgini
tate caritura: tã iseparabilit̃ dei filiꝰ ẽ uni
cus: ut q erat intẽporalit̃ de eẽntia patris
genitus: ipe sit tp̃alit̃ de uẽo uirginis na
tus. Aliter eĩm ab et̃ne mortis uinculis ñ
poteramꝰ absolui: nisi in nr̃is fieret hũil̃:
qui in suis ꝑmanebat õipotẽs. Nascens
igiturqꝫ dñs iesus christus hõ uerus: qui
nũquã eẽ destitit uerus deus: noue crea
ture i se fecit exordiũ: ⁊ in ortꝰ sui forma
dedit hũano generi sp̃uale principiũ: ut
ad carnalis generatõis abolẽda ꝯtagia
esset regenerãdis origo sine semĩe crimi
nis. De qbus dĩ. Qui non ex sãguinibꝰ
neqꝫ ex uolũtate uiri: neqꝫ ex uoluntate
carnis: sed ex deo nati sũt. ℟. Dies sãctifi
catus illuxit nobis: uenite gẽtes ⁊ adorate do
minũ. Quia hodie descendit lux magna in ter
ris. ℣. Hec dies quã fecit dñs exultemus ⁊
letemur in ea. Quia.

Lectio tertia.

Que hoc sacĩm mens ꝯprehẽdere:
que hãc gratiã ualeat ligua narra
re? Redit i inocentiã iiqtas: ⁊ i nouitatẽ
uetustas. In adoptionẽ ueniũt alieni: ⁊ i
hereditatẽ igrediũtur extranei. De ipiis
iusti. de auaris benigni. de incõtinẽtibus
casti. de terrenis icipiũt eẽ celestes. Que
aũt est ista mutatio: nisi dextere excelsi?
Qm̃ filius dei uẽit soluere opa diaboli:
⁊ ita se nobis nosqꝫ iseruit sibi: ut dei ad
hũana descẽsio: fieret hoĩs ad diuia ꝓ
uectio. In hac aũt dilectissimi misericor
dia dei: cuius erga nos magnitudinẽ ex
plicare uõ possumus: multa sollicitudĩe
precauendum est christianis: ne diaboli
cis iterũ capiãtur isidijs: ⁊ eisdẽ rursum
quibus renũciauerunt erroribus iplicẽ
tur. Nõ eĩm desinit hostis antiquus: trãs
figurans se in angelum lucis: deceptõuʒ
laqueos ubiqꝫ pretendere: ⁊ ut quoquo
modo fidem credentiũ corrumpat insta
re. Nouit cui adhibeat estꝰ cupiditatis:
cui illecebras gule ingerat. cui apponat
incitamenta luxurie. cui infundat uirus
inuidie. Nouit queʒ merore conturbet:
quẽ fallat gaudio: quẽ metu opp̃iat: quẽ
admiratione seducat. Omniũ discutit ꝯ
suetudineʒ: uentillat curas: scrutatur affe
ctus: ⁊ ibi causas querit nocẽdi: ubi quẽ
qꝫ uiderit studiosius occupari. Habet
eteĩm multos ex eis quos tenacius obli
gauit aptos artibus suis: quorũ ad alie
nos decipiendos ⁊ ingenijs utatur ⁊ lin
guis. ℟. Benedictus qui uenit in nomĩe do
mini: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Allã. alleluia.
℣. Hec dies quã fecit dominus: exultemus ⁊ le
temur i ea. Alleluia. In secundo nocturno
anti. Speciosus forma pre filiis hominum:
diffusa est gratia in labijs tuis. psal. Eructa.
añt. Homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eã
altissimus. psalmus. Funda. anti. Exulta
bunt omnia ligna siluarum ante faciem domi
ni: quoniam uenit. psalmus. Cantate. j. ℣.
Speciosus forma pre filijs hominum. ℟.
Diffusa est gratia in labijs tuis.

Lectio quarta.

PEr istos remedia egritudinuz: indi
cia fatorũ: placatiões demonũ: et
depulsiões ꝑmittũt umbraꝝ. Addũt se
⁊ illi q totã hũane uite ꝯditionẽ de stella
rum pendere effectib⁹ mentiũtur. Et qđ
est aut diuie uolũtatis: aut nře: indeclina
biliũ dicũt esse fatorũ. Que tñ ut cumla
tius noceãt: spõdent se posse mutari si illi
que aduersant sideribꝰ supplicent. Uñ
cõmentũ impiũ sua rõne destruit: qꝛ si ꝑ
dicta nõ ꝑmanẽt: ñ sũt astra ueneranda.
De talibꝰ istitutis ẽt illa generat ipietas:
ut sol inchoatiõe diuie lucis exurgẽs: a
qbusdã insipiẽtioribꝰ de locis eminẽtiori
bus adoret. Qđ nonnulli ẽt christiani adeo
se religiose facere putãt: ut priusq̃ȝ ad be
ati petri apli basilicam: q̃ uni deo uiuo et
uero ẽ dedicata ꝑueniãt: sũpatis gradibꝰ
ad suggestũ sũꝑioris arcis ascẽdit: cõuer
so corpore ad nascentẽ se solẽ reflectant:
⁊ curuatis ceruicibꝰ in honorẽ se splẽdi
de urbis iclinauit. Qđ fieri parti ignorã
tie uitio: partiꝫ paganitatis spũ: multũ ta
bescimꝰ ⁊ dolemꝰ. Quia ⁊ si qdã forte cre
atorẽ potius pulchri lumis: q̃ȝ ipm lumẽ
qđ ẽ creatura uenerãtur: abstinẽdũ tñ est
ab ipsa spẽ huiꝰ officij: quã cũ nřis iuẽit:
q deoꝝ cultũ reliqt. Nõne hãc secũ par
tẽ opiniõis uetuste tanq̃ȝ ꝓbabilẽ retẽta
bit: quã christiãis ⁊ ipijs uiderit eẽ cõeȝ.

℞. Cõgratulamini mihi oẽs q diligitis dñm.
Quia cuȝ essem paruula placui altissimo: ⁊ de
meis uisceribus genui deũ ⁊ hoiem. ℣. Bea
tam me dicent oẽs generatiões: qꝛ ancillã hũi
lem respexit deus. Quia.

Lectio quinta.

ABijciat ergo a ꝯsuetudine fideliuȝ
damnãda ꝑuersitas: nec honor uni
deo debitus: eoꝝ ritibꝰ q creaturis serui
unt misceat. Dič eiȝ scriptura diuia. Do
minũ deũ tuũ adorabis: ⁊ illi soli serujes.
Et beatꝰ iob. hõ sine querela ut ait dñs:
⁊ ꝯtinẽs se ab õi re mala. Nũqd uidi iqt
solẽ cũ fulgeret: ⁊ lunã incedentẽ clare: ⁊
letatũ est i abscõdito cor meũ: osculatus
sum manũ meã: que ẽ iniqtas maxia: et
negatio ꝯtra deũ altissimũ. Quid est aũt
sol uel qd est luna: nisi uisibilis creature
⁊ corporee lucis incremẽta. Quoꝝ unũ
maioris claritatis: aliud mioris est lumi
nis. Sicut alia diurna: alia nocturna sũt
tẽpora: ita diuersas i lumiaribus qualita
tes creator istituit. Cũ tñ prius q̃ȝ hec fie
rẽt: ⁊ dies sine solis officio: ⁊ noctes sine
lune mysterio precessissent. Sed conde
bãtur ista ad faciendi hominis utilitatẽ:
ut rationabile animal: nec i distinctione
mensiuȝ: nec in recursu annorum: nec in
diminutione temporum falleretur: cum
per inequaliũ horarum: iꝑares moras:
⁊ dissimilliũ ortuuȝ signa manifesta ⁊ an
nos sol concluderet: ⁊ menses luna reno
uaret. Quarto nanq̃ȝ ut legimus dic di
xit deus. Fiant luminaria in firmamẽto
celi: ⁊ luceant super terram: ⁊ diuidant i
ter diem ⁊ noctem: ⁊ sint in signa ⁊ tẽpo
ra: ⁊ in dies ⁊ in annos: ⁊ sint in firmamẽ
to celi: ⁊ luceant super terram.

℞. Cõfirmatũ ẽ cor uirginis in quo diuia my
steria angelo nũciãte ꝯcepit. tunc forma ꝑ filijs
hominũ castis suscepit uiscerib⁹. Et hñdicta in
eternũ deũ nobis ꝓtulit ⁊ hoiem. ℣. Domus
pudici pectoris tẽplũ repẽte fit dei: intacta ne
sciens uirũ uerbo concepit filiũ. Et.

Lectio sexta.

EXpergiscere o homo: ⁊ dignitateȝ
tue agnosce nature. Recordare te
factum ad imaginẽ dei: que ⁊ si in adam
corrupta: in christo tamen est reformata.
Utere quomodo utendũ est uisibilibus
creaturis: sicut uteris terra. mari. celo. ae
re. fontibus: atq̃ȝ fluminibus. ⁊ quicquid
in eis pulchrũ atq̃ȝ mirabile est refer ad
laudem ⁊ gloriam conditoris. Noli esse
deditus ei lumini: quo uolucres ⁊ serpẽ
tes: quo bestie ⁊ pecudes: quo musce de
lectantur ⁊ uermes. Lucem corpoream
sensu tange corporeo: ⁊ toto mentis affe
ctu. Illud lumen uerum amplectere: qđ
illuminat omnem hominem uenientem
in hunc mundum. Et de quo dicit pro
pheta. Accedite ad euȝ ⁊ illuminamini:
⁊ uultus uestri nõ erubescent. Si eni tẽ
plum dei sumꝰ: ⁊ spũs dei hitat in nobis

plus est qđ fidelis q̄sq3 i suo h3 aīo: q̄3 q̄ mirat̄ i celo. Nō utiq3 uobis dilectissimi hoc āt idicimꝰ aut suademꝰ: ut ꝺ̄spiciatis opa dei: aut ꝯtrariū aliq̄d fidei uīe i his q̄ bonus bona ꝯdidit estimetis: s3 ut omnī creaturarū sp̄e: ⁊ uniuerso mūdi huiꝰ ornatu rōnabilit̄ ⁊ tēpanter utami. Que eīm uidēt̄ sicut aīt apl̄s tp̄alia sūt: q̄ autē nō uident̄ et̄na sūt. Uñ q̄z ad p̄ntia simꝰ nati: ad futura āt renati: n̄ tp̄alibus hōis dediti: sed eternis simꝰ intēti. Et ut spem nr̄am possimꝰ ꝓpius ītueri i ipso sacram̄to natalis dn̄i: cogitemus q̄d nature nr̄e gr̄a diuina ꝯtulerit. Audiamꝰ apl̄m dicē tē3. Mortui ei3 estis: ⁊ uita uestra absc̄ōdita ē cū christo in deo. Cū eīm christus apparuerit uita ur̄a: tūc ⁊ uos cum ipso apparebitis i gloria. Qui uiuit ⁊ regnat cū p̄re ⁊ spiritu sc̄to i sec̄la seculoꝝ. amē.

℟. Beata ⁊ uenerabilis uirgo que sine tactu pudoris inuēta ē mater saluatoris: Jacebat in presepio ⁊ fulgebat in celo. ℣. Dn̄e audiui auditū tuū et timui: cōsideraui opa tua et expaui. in medio duorū aīalium. Jacebat. In tertio noct. a. In principio et añ secula deus erat uerbū: ⁊ ip̄e natus ē hodie saluator mūdi. ps. Dn̄s reg. exul. a. Añ luciferū genitus ⁊ ante secula dn̄s saluator nr̄ hodie nasci dignatus ē. psal. Canta. ij. a. Nato dn̄o angelorū chorꝰ canebat dicēs: salus ꝺ̄o nr̄o sedēti sup throno ⁊ agno. psal. Dn̄s irasc. ℣. Notum fecit dn̄s allā. ℟. Salutare suū: allā. Secundū lucā.

In illo tp̄e postq̄3 ꝯsumati sūt dies octo: ut circūcideret̄ puer: uocatu3 est nomē eius iesus. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. lectio septima.

Quid ē aūt hoc f̄res carissimi: q̄ octaua die circūcidit̄ puero: Ille puer q̄ erat uerbū i p̄cipio apud p̄rem: ⁊ deꝰ erat uerbū: hoc erat i p̄cipio apđ deu3. Oīa p ip̄3 facta sīt: ⁊ sine ip̄o fc̄m ē nihil. Qđ factum est i ipso uita erat: ⁊ uita erat lux hoīu3: ⁊ lux i tenebris lucet. Quid ē hoc ut octauo die circūcideret̄ puer: qđ alibi p̄termisi cū uerus eēt ꝺ̄s: ⁊ erat sēp apđ patrē: ita uerus homo propter nos ⁊ uerā carnē suscepit propter salute3 nostram. Et ita erat xp̄s dn̄s in duabꝰ sb̄stātiis. i. in suba dei ⁊ i suba hōis absq3 peccato. S3 i p̄ria. i. in suba dei secūdū naturā: in alia aūt. i. hōis suba: ꝓpt̄ nos erat. Sed nūc una persona est christus iesus in trinitate: q̄m caro eius non uidit corruptionē. Et hō eius quē ꝓ nostra suscepit redēptione in dn̄o assūptus est. Et in ea p̄te ex suba qua erat ꝺ̄s: nullo īpedim̄to aut ꝺ̄trim̄to ꝺ̄itas aut potestas potat īpediri: sed fulsit i celo ⁊ in terra ⁊ quocū q3 uoluit. ℟. Cōtinet in gremio celū ⁊ terra3 q3 regentē uirgo dei genitrix. ꝓceres comitantur betlem. Per quos orbis ouans christo sub p̄cipe pollet. ℣. Uirgo dei genitrix quē totus nō capit orbis: in tua se clausit uiscera factus homo. Per quos. Lectio octaua.

In ea uero parte qua uerus homo erat: ea que sunt hominis propter nos suscepit: sed absq3 peccato. Quoniā ex uiri semine non suscepit carne3: s3 uirtute3 spiritus sancti: uirgo concepit ⁊ peperit filiu3 suū primogenitū. Et ideo primogenitus appellatur: quia ineffabiliter ante secula ⁊ omnē creaturā: siue in celo siue in terra: principatum siue principiu3 obtinet. Sed in ea substātia qua erat homo sicut diximus: in ea parte circūcisus est. Et infans iesus ⁊ puer uocatus est: et crescens: ⁊ gratia dei erat cum illo. Et a parentibus ducitur ad templum ⁊ purificatur secundū legem moysi: ⁊ a symeone qui erat ꝓpheta bn̄dicitur: ⁊ accipit̄ i māibus ille qui erat inuisibilis: ⁊ palpatur impalpabilis: qui erat redēpturꝰ isr̄l. id est omnes sanctos qui crediderant in illo. Et anna prophetissa filia phanuel: de illo prophetizat omnia que uentura sunt ei in ierusalem. Si dicat aliquis circūcisus est christus ⁊ purificatus est in tēplo secundum legem moysi: Respondebimus: quonia3 non uenit Jesus soluere legem: sed adimplere: ut non esset dissilis patribus: id est abrae ⁊ isaac ⁊ iacob: ex quorum progenie erat secūdum carnē: ut n̄ excusarēt iudei ⁊ dicerent. dissimilis es patribus: ideo nolumus credere i te.

Sed qđ fecerunt illi in carne: ille fecit in spiritu. ℞. Nesciens mater uirgo uirum peperit sine dolore: Saluatorē seculorum: ipsum regē angelorum: sola uirgo lactabat ubere de celo pleno. ℣. Domus pudici pectoris templuȝ repente fit dei: intacta nesciens uirum uerbo concepit filium. Saluatorem. Lectio nona.

Circūcisio enim christi quid est: nisi castitas nostra: qua deus delectatᷣ in nouissimis tēporibus: Quoniā in primo seculo preceptū est. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram. Et cū ipleta est: ⁊ nunc precipitur ut qui habent uxores sint tanq̄ȝ non habentes. Et sunt eunuchi qui seipsos castrauerunt propter regnum celorū. Qui potest capere capiat. Ac si dixisset alijs uerbis. Qui nō potest capere: ⁊ seipsuȝ castrare uoluerit: regnum celorū non possidebit. Et nos itaq̄ȝ oportet circūcidi non in carne sed in spiritu: ⁊ preputiū nostrū id est uitiū ōe a nobis abscidi: ut scimus sācti ⁊ imaculati in medio nationis praue ⁊ peruerse: inter quos luceamus sicut luminaria in mundo: uerbum uite ꝯtinuentes. Christus autem sicut suscepit pro nobis mortem: ita circūcisionem nō respuit: ut nos spiritu circūcideremur: quoniā circūcisione cordis delectatur: sicut propheta dicit. In nouissimis diebus circūcidet dominus cor tuū ⁊ aiam tuā. Et iterū. Circūcidite corda uestra ⁊ nō corpora. Hec est eīm circūcisio cordis: ut deponamus ueterem hominē cum actibus eius: qui corrūpitur secundum desideria erroris. Et deponētes omnē iraȝ ⁊ blasphemiā: ⁊ fornicationē ⁊ imundiciā: ⁊ auariciam ⁊ cupiditatē que est idolorum seruitus: ⁊ cetera his similia: ⁊ iduamus nouū hominem. i. christū qui renouabitur de die in diem. i. mandata eius custodiamus: ⁊ sicut ille ambulauit: ita ābulare debemꝰ. Sicut dicit ioannes apostolus. Qui dicē se christi esse debet sicut ille ambulauit: ita ambulare. Lege euangelium: ⁊ inuenies quomō ambulauit: ⁊ tu fac similiter. Ad laudes ⁊ per horas aňt. O admirabile cōmertiū creator generis humani aiatū corpus sumens: de uirgine nasci dignatus est: ⁊ procedens hō sine semine: largitus est nobis suaȝ deitatem. ps. Dňs reg. Cum reliqs ant. Quādo natus es ineffabiliter ex uirgine: tūc implete sunt scripture sicut pluuia in uellus descendisti: ut saluū faceres genus humanum: te laudamus deus noster. aň. Rubū queȝ uiderat moyses incōbustum: conseruatam agnouimus tuam laudabilem uirginitatē: dei genitrix intercede pro nobis. aň. Germinauit radix iesse: orta est stella ex iacob: uirgo peperit saluatorem: te laudamus deus noster. aň. Ecce maria genuit nobis saluatorem: queȝ ioannes uidēs exclamauit dicens: ecce agnus dei: ecce q tollit peccata mūdi: allā. Capitulū. Apparuit gratia. ℣. Uerbum caro factum est: alleluia. ℞. Et habitauit in nobis: allā. Ad b. Mirabile mysterium declaratur hodie. innouantur nature: deus homo factus ē. id qđ fuit permāsit: ⁊ qđ nō erat assumpsit. nō cōmixtionē passus neq̄ȝ diuisionem. Oratio. Deus qui salutis. Ad tertiam capitulum. Apparuit gratia. Rňsoria b. ⁊ ℣. dicuntur de nati. dňi. Ad sextā ⁊ nonā capitula dicūtur sicut in nati. dňi ad uesperas aňt. O admirabile. Cū reliquis psal. de sancta maria capituluȝ. Apparuit gratia. ℣. Notum fecit dňs allā. ℞. Salutare suū: allā. Ad mag. aňt. Magnum hereditatis mysterium: templum dei factus est uterus nesciens uirum: non est pollutus ex ea carne assumens: omnes gentes uenient dicentes gloria tibi domine. Oratio. Deus qui salutis. Pro sancto stephano aňt. Stephanus autē plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Stephanus uidit celos apertos. ℞. Uidit ⁊ introiuit. b. homo cui celi patebit. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui primitias martyruȝ in beati leuite stephani sanguine dedicasti: tribue quesumus: ut pro nobis intercessor existat: q pro suis etiam prosecutoribus exorauit dominū nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecū uiuit ⁊ regnat. De alijs uero octauis nihil fit. In octa. sancti stephani: omnia dicūtur sicut in festo. preter orationeȝ que dicitur. Omnipotēs sēpiťne

deus. Et fit cõmemoratio de aliis octa
uis. Ad uespas ãr. Lapidauerũt stephanũ.
Cum reliquis psal. de uno martyre cap.
Qui timet deũ. Hym Exultet ce. ℣. Ual
de honorandus ẽ beatus ioannes. ℟. Qui
supra pectus dñi in cena recubuit. Ad mag.
añt. Iste ẽ ioannes qui supra pectus dñi in ce
na recubuit: beatus apostolus cui reuelata sũt
secreta celestia. Oratio. Ecclesiam. Postea
fit cõmemoratio de sãcto stephano anti.
Sepelierunt stephanũ uiri timorati: ꝛ fecerunt
planctũ magnũ sup eũ. ℣. Stephanus uidit
celos apertos. ℟. Uidit ꝛ introiuit: beatus
hõ cui celi pate. Oro. Omnipotẽs sẽpitne.
Deide fit cõme. de inocẽtib⁹. In oct. sctĩ
ioãnis. oĩa dñr p ordinẽ sicut in festo eı⁹. Et
fit cõme. de inocẽtib⁹. ad uespas ãr. Ualdẽ
honorãdus ẽ. Cũ rel. psal. de aplis. Cap.
Uidi supra. hy. Sctoꝝ merit. ℣. Sb trono
dei oẽs sctĩ cla. ℟. Uẽdica sãguinẽ nr̃ꝫ ds nr̃.
Ad mag. añt. Hi sũt q cũ mulierib⁹ nõ sũt
coinqnati: uirgĩes eĩꝫ sũt: hi sequũť agnũ quo
cũqꝫ ierit. Oro. De⁹ cui⁹ hodierna. Et fit cõ
me. de scto ioãne ãr. Exijt sermo inť fres ꝙ
discipulus ille ñ moritur: ꝛ ñ dixit iesus ñ mo
ritur: sꝫ sic eũ uolo mãere donec ueniã. ℣. Hic
est discipls ille q testi. phi. de his. ℟. Et scim⁹
qꝛ uerꝫ ẽ testi. eı⁹. Oro Ecclĩaꝫ. In oct. scto
rũ inocentiũ oĩa dñr sicut i festo. Sed non
ꝶn. ñ cãtať: qꝛ te deũ laudam⁹ dr. Ad uesperas ãr. Herodes irat⁹. Cuꝫ rel. psal. de
martyrib⁹. Cap. Fres quãto tpe. hy. Chri
ste redẽptor. ℣. Notũ fecit dñs allã. ℟. Salu
tare suũ allã. Ad mag. añt. Puer iesus ꝓfi
ciebat etate ꝛ sapiẽtia corã deo ꝛ hoĩb⁹. Oro.
Oĩpotẽs sempitne ds dirige. Deide fit cõ
memoratio de inocẽtib⁹ ãr. Innocẽtes ꝓ
xpo ĩfãtes occisi sũt: ab ĩiquo rege lactẽtes iterfe
cti sũt ipm sequũtur agnũ sine macula: ꝛ dicũt
semp glia tibi dñe. ℣. Sub throno dei oẽs
sctĩ cla.. ℟. Uẽdica sãguinẽ nr̃m ds nr̃. oro.
De⁹ cui⁹ hodierna. In uigil. epi. ad mat. ꝛ
p horas diei oĩa dñr. sicut in oct. nati. pter
lectiões. Et pter cap. ãr. ad b. ꝛ orõnẽ q di
ciť de dñica. In oĩb⁹ uero hy. dr. Glia ti
dñe q nat⁹. Et cãtať in tono nati. dñi.
Sermo sãcti augustini epi. lectio prima.

Audistis fres carissimi queãdmodũ
nobis btũs euãgelista hodie generatõis
christi retulit sacrm. Christi inqt genera
tio sic erat. Dñs nr̃ iesus fres carissimi q i
eternũ cũctoꝝ est creator: Hodie nascen
do de matre: factus est nobis saluator.
Natus ẽ nobis hodie i tẽporis uolubili
tate: ut nos pducat ad patris eternitatẽ.
Fact⁹ ẽ ds hõ: ut hõ fieret ds. Et ut panẽ
ãgeloꝝ mãducaret hõ: dñs ãgeloꝝ fact⁹
ẽ hodie hõ. Hodie ipleta ẽ ꝓphetia illa
q̃ dic. Rorate celi desup: ꝛ nubes pluant
iustum: apiatur terra ꝛ germinet saluato
rem. Factus ẽ igiť q fecerat: ut iueniret q
perierat. Sic eĩm in psalmis homo con
fiteť. Priusq̃ꝫ hũiliarer ego peccaui. Et
iterũ. Erraui sicut ouis que periit. Pec
cauit hõ ꝛ factus ẽ reus. natus ẽ hõ de⁹:
ut liberareť reus. Hõ igiť cecidit. sed ds
descendit. Cecidit homo miserabiliter:
sed deus descendit misericorditer. Ceci
dit homo per superbiam: descendit de⁹
cum gratia. Sic nãqꝫ mater dñi ab ange
lo audiuit. Aue gratia plena dominus te
cum. Qui natus est primo sine matre in
celis: hodie natus est sine patre i terris.

Lectio secunda.

O Miracula o ꝓdigia fratres carissi
mi: nature iura mutãtur in homie
deus nascitur. uirgo sine uiro grauidať.
Mox uiri nesciam sermo dei maritat.
Simul facta est mater ꝛ uirgo. Mat fa
cta: sed incorrupta. Uirgo habens filiuꝫ
nesciens uirum. Semper clausa: sed non
infecunda. Solus eĩm sine peccato nat⁹
est: quem sine uirili complexu non cõcu
piscentia carnis: sed obediẽtia genuit mẽ
tis. Uirgo concepit: sola uulneri nostro
medicinã parere potuit: que nõ ex pecca
ti uulnere germen pie prolis emisit. O
mira ꝛ inexquisita cõpago: o noua ꝛ iau
dita cõmixtio. Deus qui est ꝛ qui erat fit
creator creatura. Qui est imensus capiť.
Diuites constituens: pauper efficiť. In
corpore⁹: carne uestiť. Sermo crascescit.
Uidetur inuisibilis: palpatur ipalpabil.
Immortalis occidiť. Cõprehenditur in
comprehensibilis. Quem celum ꝛ terra
benedicit: in presepi angusto collocatur.

Numeratur in seculo qui est ante secula
Christus iesus heri ⁊ hodie: idem ipe et
⁊ in secula. Heri dixit ꝓpter mortalitatē
hodie ꝓpter eꝛnitatē. Merito hodie lo
cuti sūt celi: gratulati sūt angeli: pastores
iocundati: magi imitati: reges ꝑbati: mar
tyres corōati: demōes effugati. **Lec. iii.**
IGitur cū gaudio dicam⁹ sācte uirgini
marie: matri dñi nr̄i iesu christi: di
camus ⁊ nō ꝯfundamur. Lacta mr̄ xp̄m:
⁊ dñm nr̄m ⁊ cibū: Lacta panez de celo
uenientē. Lacta eū q talē fecit te ut ipe fi
eret in te. q tibi ⁊ mun⁹ fecūditatis attulit
cōceptus: ⁊ donuz uirginitatis nō abstu
lit natus. Qui sibi anteq̄z nasceret̄ ⁊ ute
rū de quo nasceret̄: ⁊ tp̄us quo nasceret̄:
⁊ diē in quo nasceret̄: ⁊ ciuitatē ī qua nas
ceret̄ elegit. Et ipe ꝯdidit qd̄ elegit. Sic
nāq̄z olim ꝑdictū ē. Mat̄ sion dicit hō:
⁊ hō factus ē in ea: ⁊ ipse fūdauit eā altis
simus. O ōipotētia nascētis. o magnificē
tia de celo ad terrā descēdētis. Adhuc i
utero portabat̄: ⁊ ex utero mr̄is a ioāne
baptista salutabatur. **Lectio quarta.**
TUnc ille symeō senex famosus. an
nosus. ꝓbatus. coronat⁹. tūc agno
uit. tūc adorauit. tūc dixit. Et nūc dñe di
mitte seruū tuū in pace: q2 uiderūt oculi
mei salutare tuū. Differrebat̄ exire de se
culo: ut uideret natū ꝑ quē ꝯdituz ē secu
lum. Agnouit īfantē senex factus ē ī pue
ro puer. Innouat⁹ est in etate: q2 plenus
erat pietate. Rogo uos fr̄es carissimi qd
sit iste senex symeon: quā magnitudinez
sentiebat in paruo. Qd̄ uidebat mat̄ por
tabat. Qd̄ ītelligebat: mūdū regebat. Ip
se ferebat ⁊ xp̄s regebat. Symeon senex
ferebat xp̄m infantē: ⁊ xp̄s regebat syme
onē ī senectute. Quid ergo dixit symeon
audite. Nūc dñe dimitte seruū tuū in pa
ce. In pace ī qua cōmēdaturus ē dicēs
discipulis. Pacē meā do uobis: pacē re
linquo uobis. Dictū ei fuerat a dño: ꝙ
nō gustaret mortē nisi uideret xp̄m dñm
natū. Natus ē xp̄us: ille ueniebat: ⁊ iste
ibat. Sz nisi ueniret ille: iste ire nolebat.
Iā senectus matura excludebat: sz sincе
ra pietas detinebat. At ubi natus ē xp̄s:
at ubi manib⁹ mr̄is portatū uidit ⁊ diui
nam infantiā pia senectus agnouit: ⁊ ac
cepit eū in manib⁹ suis ⁊ dixit. Nunc di
mitte dñe seruū tuū in pace. **Lec. qnta.**
ADimpletū est desideriū senis i mū
di ipius senectute. Ipe ad senē ho
minē uenit: q mūdū īueteratū īuenit. In
isto qdē seculo diu eē nolebat: ⁊ christuz
in hoc seculo uidere cupiebat: cantās cū
ꝓpheta ⁊ dicēs. Ostēde nobis dñe mise
ricordiā tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. De
niq̄z ut noueritis ita eē: istius leticiā con
clusit dicēs. Nūc dimittis dñe seruū tuū
in pace: q2 uiderūt oculi mei salutare tu
um. Hec sūt testimonia tua dñe iesu: āte
q̄z tibi substernerent̄ fluct⁹ maris: cāpi ce
derent ipanti. Anteq̄z uēti te iubente si
luissent mortui te uocāte resurrexissent.
sol te moriente palluisset. terra te surgēte
tremuisset. celū te ascēdente patuissz. Ad
huc eim manibus matris portabaris: et
iā dñs orbis agnoscebaris. Ubiq̄z eim
christus dñs pulcher occurrebat. Pul
cher in celis. pulcher in terris. pulcher i
patre uerbū. pulcher in matre caro uer
bum. Pulcher i utero uirginis: ubi nō
amisit diuinitatem cum suscepit humani
tatem. Quia cum hic fuisset: cū manibus
portaretur locuti sunt celi: gauisi sunt an
geli. magos stella direxit. adoratus est i
presepio cibaria mansuetoꝝ. Pulcher
ergo christus in miraculis. in flagellis. in
sermonibus. in uberibus pulcher. Non
curans mortē: ⁊ mortuos suscitās. Pul
cher in ligno. pulcher in celo. pulcher in
sepulchro. **Lectio sexta.**
QUis igitur fratres carissimi nō ad
oret primum ⁊ nouissimū: initium
⁊ finem: alfa ⁊ o: Quis inq̄z non adoret
per quē aspirauit dies effugate sunt tene
bre: Natus est in tempore: ut aboleretur
peccatoꝝ. Sic eim scriptum est. Infirma
mundi elegit deus: ut confundat fortia.
Dominus eim iesus christus per carnē
quā suscepit: tribuit nobis magnā spem:
magnam consolationem: magnam gra
tiam. Natus est quem non noueramus:
lactatus est a matre: suxit qd̄ noueram⁹.

Mercatus est a nobis qđ hic abundat
nasci τ mori. Resurgere τ in eternū uiue
re nō hic erat. Inuenit hic uiles merces
terrenas: τ terrestrib⁹ attulit pegrinas et
celestes. Si expauescis o qsquis es audi
tor mortē christi ama resurrectionē xpi.
Multi qdem ɔtēpserūt humilē christū:
τ n̄ puenerunt usqȝ ad altitudinē christi.
Qui autem adorauerūt hūilez iuenerūt
excelsuȝ. Audiūt iudei τ dicunt. Noster
est xpc. O iudei ceci: si uīum agnouistis
quare occidistis. Dn̄s qdem suscepit cir
cūcisionem ablaturus ipsam circūcisio
neȝ. Suscepit umbrā: daturus lucē. Sus
cepit figuram: impleturus ueritatem.

Alius sermo sācti augustini epi. Lect. i.

TEmporalis scđm carnem filij dei
dn̄i n̄ri natiuitas an̄ secula predesti
nata: in hoc seculo p̄ntata: a ,pphetis pre
nūciata. ab apl'is p̄dicata. in ueteri testa
mento figuris cōgruentibus obuoluta.
in nouo testamēto rebus manifestissimis
reuelata. patribus ,pmissa. nobis exhibi
ta. fratres carissimi cōmendat deus i no
bis gratuitaȝ caritatē. Gratuitā qppe no
bis ipendit deus dilectionē: qbus gratis
unigeniti sui misit redēptionem. De quo
paulo an̄ tota cātauit ecclesia. Redēptio
nem misit dn̄s populo suo. Qđ de xpo i
telligendū esse: beatus paulus ōn̄dens
ait. Qui factus est sapientia nobis a đo
τ iusticia: τ sanctificatio τ redēptio. Ista
uero natiuitas filij đi quā hodie celebra
mus nō est de utero dei patris: sed đ ute
ro uirginis matris. Huic natiuitati sue
p̄posuit iitium mundi: qui factor ē mun
di. Nec solū iitiū mundi p̄posuit: sed qđ
est uirabilius plenitudinē tp̄is. Istaȝ na
tiuitatem suā ille filius seruauit: quē eter
nus pater sine tp̄e generauit. Sic nanqȝ
nascendo dignat̄ filius a patre mitti: qui
nunqȝ potest a patre dimitti. Nō ē ergo
ista eius prima natiuitas. sed secunda.

Lectio secunda.

ISstam natiuitatē filij dei hūanitas
materna precessit: cuius primā na
tiuitatem patna diuinitas nullaten⁹ ante
cessit. Qui ergo nō posterior patri: ideȝ
fact⁹ est posterior m̄ri. Inde ē q̄ hodie cele
bramus sancte uirginis partū. illius nan
qȝ uirginis: quā sic ueracit̄ p̄dicamus et
matrem: cuius uirginitatē glorificauit ue
ra fecunditas: τ cuius uerā fecunditateȝ
glorificauit intemerata uirginitas. Huic
eiȝ uirgini gr̄a fecūditatis accessit: sed ab
ea uirginitatis gratia non recessit. Huic
eīm uirgini est factus: ut ei nullaten⁹ ista
possit inesse fecūditas: nisi pmaneret ei⁹ i
temerata uirginitas. Sola hec uirgo sin
gularem gr̄am sūme diuinitatis accepit:
soli donatū est: ut in illa τ de illa rex ōīū
creator misericordit̄ crearet̄: institutor fe
minaꝝ sine semine cōcipet̄: τ deus sine ii
tio natus: iitialit̄ nasceret̄. Istā filij dei na
tiuitatem que in tp̄e facta est: doctor gen
tiū isinuās ait. Cū aūt uenerit plenitudo
tp̄is: misit đs filiū suū factū ex mlīere fcm̄
sub lege: ut eos q sub lege erant redimeret:
ut adoptionem filioꝝ recipemus. Qui
bus uerbis beatissimus paulus fecit cor
da n̄ra ad itelligentiam n̄re saluationis i
tenta. Lectio tertia.

DIuinoꝝ nāqȝ fidelis ɔscius archa
norum p̄dicauit nobis multū mira
bile: multum amabile: multū laudabile
sacramentū. Quare mirabile? Quia sic
factum est. Quare amabile: quia pro no
bis factum est. Quare laudabile: quia il
le qui natus est uerus deus ex deo: ideȝ
natus est ex homīe uerus homo. Quid
eīm tā mirabile q̄ȝ ut uerus deus: q natu
raliter dominus natus est de p̄re: idē ser
uus nasceret̄ ex uirgīe: τ creator omniū
temporꝝ crearet̄ i tempore. Quare nob
hoc admirabile sacramentū? Quia uni
genitus q est in sinu patris: ideo nasci di
gnatus ē ex uirgine uerus homo: ut nos
nasci fecisset ex deo. Ut autem ad ipsum
qđ dicimus cūctis audiētib⁹ pleni⁹ ino
tescat ea q̄ de unigeniti dei hūana natiui
tate simul audiuimus denuo reuoluāus.
Cū autem uenit inqt plenitudo tp̄ris: mi
sit deus filiū suū factū ex muliere factuȝ
sub lege. Ecce qualit̄ deus uerus nat⁹ est
hō uerus. Quid aūt nobis tā mirabilis
đi hūana natiuitas ɔtulerit: ōn̄dēs apl'is

ait. Ut eos q sub lege erāt redimeret: ut adoptionē filioꝝ recipem⁹. **Lec. quarta.**

Ecce queādmodū natus deus hō: fecit ut nos hoīes nasceremur ex deo. Et eīm p grām ex deo nati sum⁹: qñ adoptionē filioꝝ dei credendo accepimus. Ex deo eīm natos: beatus ioānes ostendens ait. Quotquot autē receperunt dedit eis potestatem filios dei fieri: his q credunt in noīe eius. Qui nō ex sanguinibus: neqȝ ex uoluntate carnis: neqȝ ex uoluntate uiri: sed ex deo nati sunt. Hāc adoptionē diuine gratie recepimus ī homine secūdo: quā pdideramus ī primo. Istam gratiam nō habuimus qñ in iniqtatibus ꝯcepti: ꝛ in delictis nati sumus: Quia prius cognoscimur pdidisse quasi nasceremur in carne. In quo oēs peccauerunt: in ipso adoptionis gratiam pdiderunt. Cōmendat aūt suam caritatez deus in nobis: qꝛ factum est ut unigenit⁹ per quē facta sunt oīa: fieret inter oīa. In plenitudine tēporis factus: p quē factuz est tempus. Discernendū est autē fratres carissimi quomō potuerit fieri per quem facta sunt omnia. uel qualit̄ ī plenitudine temporis factus asserit̄ p quem facta sūt tempora. Utrūqȝ eiꝫ sancti ꝓphete apostoliqȝ dixerunt: utrūqȝ nobis ueracius ipsius ueritatis discipli tradiderūt. Christus eīm qui huius natiuitatis sue testes misit apostolos natus: ipse ꝓphetas mittere dignatus est nasciturus. Et ꝓphete igitur ꝛ apostoli a ueritate missi uenerūt: ꝛ ab eadem quē nobis dicerēt audierūt. In quoꝝ uerbis nihil est falsum: nihil ē dubium: sed totū manifestissime uerum: totum uerissime manifestū. **Lec. qnta.**

Ecce frēs carissimi. ꝓphetica apostolicaqȝ doctrina dum dei filiū et factorem dicit ꝛ factū. dū creatorē asserit ꝛ creatū. dū tēporalē pdicat: ꝛ eternū nullatenus a se ipsa discrepat: nec ipaꝫ uitio falsitatis oppugnat: sed salutē fidei ueritatem utriusqȝ natuitatis uera ꝓfessiōe cōseruat. Manet eīm ꝓsus in dn̄o unigēito utraqȝ natiuitas uera: ī quo uera manet hūana diuiaqȝ suba. Hic ē q īdubitanter catholica ecclesia: unū eūdēqȝ dei filiū creatorē redemptorēqȝ suuȝ cognoscit. Creatorē. s. qꝛ scd̄m diuinitatē fecit illam. redemptorē uero qꝛ scd̄m carneȝ factus ē ꝓpt̄ illā. Nouit certissime sponsū suū castissima spōsa: q̄ illi ē utriusqȝ nature plenitudine ac ueritate ꝯiūcta. Nouit ipsū caput suū: nō solum ex patre atqȝ in patre māere sempit̄nū atqȝ incōmutabilem dn̄m: ueꝝ ēt de mr̄e ipm deū hoīem tēporaleȝ extitisse pfectū. Nouit ī eo unā diuinitatis cū pr̄e naturā: nouit unā cum mr̄e carnis aīeqȝ subam. Nouit unū eundēqȝ christū: q ꝛ eē cepit: ꝛ esse non cepit

Lectio sexta.

Unigenitū qppe dei filiū: quē nouit ecclesia catholica: ex et̄no deo eternum deū: ipm nouit ex hoīe tp̄ali tēporalem factū. Propt̄ hec sācta ecclesia unū eundēqȝ dei filium ꝛ pr̄i equalem pdicat ꝛ minorē: qꝛ nouit unū mediatorē dei: et hoīuȝ hoīeȝ xp̄m iesum nature saluatricis ꝛ saluate participē. Naturā qppe nostrā quā ex nobis deus totā: gratuita bonitate saluauit: totā deus unigenitus ut saluaret accepit. Atqȝ ita factuȝ est: ut et deus pat̄ hōīni salutē p unigenitū deum diuinitatis sue participeȝ daret: ꝛ homo saltem a deo p eundē unigenitū deū participem humanitatis accipet: atqȝ ita in uno eodemqȝ dei filio uera salus fidelium pmaneret. Hec est uera catholice fidei regula. Hec ē diuia sanaqȝ doctria: utranqȝ ueram credere in filio dei: ꝛ ex hoc utranqȝ natiuitatem unius eiusdemqȝ filij ueraciter confiteri. Sit igitur frēs in uestris cordibus certum: fixuȝ. sit fidi ueritate fundatum: sit caritatis plenitudine radicatum: unigenitum deum p queȝ facta sunt omnia: scd̄m ueritatem natum semel sine tēpore semel in tēpore. Semel sine initio: semel a certo īitio. Seml̄ a deo patre: semel a dei uirgine matre. De deo patre sine aliqua matre. De uirgie uero matre: non omnino sine aliquo patre: sȝ sine homine patre.

Secundum mattheum.

IN illo tpe. Defuncto herode ecce
angelus dñi apparuit i somnis io
seph i egypto dicēs. Surge ꝛ accipe pu
erū ꝛ matrē ei⁹ ꝛ uade in terra isrl: defun
cti sūt eim q querebāt aiaꝫ pueri. Et reli
qua. Omelia scti Jeronymi presbyteri.
Lectio septima.
EX hoc loco itelligim⁹: non solū he
rodē: sed ꝛ sacerdotes ꝛ scribas eo
dem tpre necē dñi fuisse meditatos. Qui
surgēs accepit pueꝝ ꝛ mřeꝫ ei⁹. Nō dixit
accepit filiū suū ꝛ uxorē suā: ꝫ pueruꝫ et
matrē ei⁹: quasi nutrit⁹ nō marit⁹. Audi
ens aūt qꝺ archelaus regnaret i iudea, p
herode p̄re suo timuit illo ire. Lect. viij.
MUlti ꝓpt ignorātiam historie labū
tur in errorē: putātes eūdē eē hero
dem a quo i passiōe sua dñs irridet: et q
nūc mortu⁹ esse refert. Ergo herodes ille
q cū pilato postea amicitias fecit: hui⁹ he
rodis fili⁹ ē frat archelai. Quē ꝛ ipm thy
beri⁹ cesar lugduniū q galliaꝝ ē ciuitas
relegauit: fratrēqꝫ ei⁹ herodē successoreꝫ
regni fecit. Lege iosephi historiā. Et ue
niēs hitauit i ciuitate q uocat nazareth.
ut adipleret qꝺ dictū est p ꝓphetas: qm̄
nazare⁹ uocabitur. Lectio nona.
SI fixū de scripturis posuisset exem
plū: nūqꝫ diceret qꝺ dictū est p pro
phetas: sed simplicit qꝺ dictū ē p ꝓphe
tam. Nūc aūt pluralr ꝓphetas uocans
oñdit se nō uerba de scripturis sūpsisse:
sed sensū. Nazare⁹ scīs itpretat. Sāctū
aūt dñm futuꝝ ois scriptura cōmemora
tur. Possum⁹ ꝛ alr dic: qꝺ ēt eiusdē uer
bis: iuxta hebraicā ueritatē i Jsaia scriptū
sit. Exiet uirga de radice iesse: ꝛ nazare⁹
de radice ꝯscēdet. Ad uespas aň. Añ luci
ferū. Cū rel. de laud. ps. Dixit dñs. Cuꝫ
rel. Jn fine ps. Laud. do. o. gētes. Cap.
SUrge illūinare ierlꝫ: qꝛ uenit lumē
tuū: ꝛ glīa dñi sup te orta est. hym.
Hosti herodes. ℣. Reges tharsis ꝛ isule mūe
ra offerēt. ℟. Reges arabū ꝛ sabba dōa addu
cent. Ad mag. aň. Magi uidētes stellā dixe
runt adiuuicē: hoc signū magni regis ē: eam⁹ ꝛ
igramus eū: et offeramus ei mūera. auꝝ. thus.
et myrrham. Oratio.

DEus q hodierna die unigenitū tuū
gētibus stella duce reuelasti: ꝯcede
ꝓpiti⁹: ut q iā te ex fide cognouim⁹: usqꝫ
ad ꝯtēplandā speciē tue celsitudinis ꝑdu
camur: p eū. Jn epiphania dñi ad mat.
Nō dicit. Dñe labia mea: nec deus i ad
iutoriuꝫ: sed absolute icipit hebdōadari
us aň. Afferte dño filij dei: adorate dñm in au
la sācta eius. ps. Jpm. aň. Fluminis ipet⁹ le
tificat alla. ciuitatē dei alla. ps. Deus nř re. aň.
Psallite deo nřo psallite psallite regi nřo psal
lite sapiēter. ps. Oēs gētes. ℣. Ois terra ad
oret te ꝛ psallat tibi. ℟. Psalmū dicat nomi
ni tuo domine. Lectio prima.
OMnes sitientes uenite ad aquas:
ꝛ qui nō habetis argentū propera
te: emite: ꝛ comedite. Uenite emite absꝫ
argento: ꝛ absqꝫ ulla cōmutatiōe uinuꝫ
ꝛ lac. Quare appenditis argentū nō in
panibus: ꝛ laborem uřm nō in saturita
te: Audite audientes me: ꝛ comedite bo
nuꝫ: ꝛ delectabit in crassitudine aia uřa.
Jnclinate aurē uestrā ꝛ uenite ad me: au
dite ꝛ uiuet aia uřa. Et feriā uobiscuꝫ pa
ctū sepitnū misericordias dauid fidelis.
Ecce testē populis dedi eū: ducē ac pre
ceptorem gentibus. Ecce gentē quaꝫ ne
sciebas uocabis: ꝛ gentes que nō cogno
uerūt te ad te currēt: ꝓpt dñm deū tuū:
ꝛ sanctū isrl q glorificauit te. Querite do
minū dum iueniri pōt: iuocate eū duꝫ ꝓ
pe est. Derelinquat ipius uiā suā: ꝛ uir ii
quus cogitatōes suas ꝛ reuertat ad dñꝫ
ꝛ miserebit eius: ꝛ ad deū nřm qm̄ mult⁹
est ad ignoscendū. Nō eiꝫ cogitationes
mee cogitatiōes uře: neqꝫ uie mee uie ue
stre dicit dñs: qꝛ sicut exaltātur celi a ter
ra: sic exaltate sunt uie mee a uijs uřis: et
cogitatiōes mee a cogitationib⁹ uřis. Et
quō descēdit imber ꝛ nix de celo: ꝛ illuc
ultra nō reuertit: sed inebriat terrā ꝛ infū
dit eā: ꝛ germinare eā facit: ꝛ dat semē se
renti ꝛ panem comedēti: sic erit uerbum
meū qꝺ egrediet de ore meo. Nō reuer
tetur ad me uacuū: ꝫ faciet quecūqꝫ uo
lui: ꝛ ꝓsperabit in his ad que misi illud:
qꝛ in leticia egrediemini ꝛ in pace dedu
cemini. Mōtes ꝛ colles cantabūt coraꝫ

nobis laudem ⁊ oia ligna regionis plaudent manibus ꝑ saliuncula ascẽdet abies: ⁊ ꝑ ortica crescet myrtus: ⁊ erit dñs noiatus in signũ eternũ qđ nõ auferetur. Hec dicit dñs. Custodite iudiciuz: ⁊ facite iusticiã: qꝛ iuxta ẽ salus mea ut ueniat: ⁊ iusticia mea ut reuelet. ℟. Hodie in iordane baptizato dño apti sunt celi: ⁊ sicut colũba sup eũ spũs mãsit: et uox prĩs ĩtonuit. Hic est filius meus dilectus in quo mihi cõplacui. ℣. Descẽdit spũs sãctus corporali spẽ sicut columba in ipsũ: et uox de celo facta ẽ. Hic est.

Lectio secunda.

Surge illũinare ierlm qꝛ uenit lumẽ tuũ: ⁊ glĩa dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre opiret terram: ⁊ caligo populos. Sup te aũt oriet dñs: ⁊ gloria ei⁹ i te uidebit. Et ambulabũt gẽtes in lumie tuo: ⁊ reges in splẽdore ort⁹ tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ uide: oẽs isti congregati sũt uenerũt tibi. Filij tui de lõge uenĩet: ⁊ filie tue de latere surgẽt. Tũc uidebis ⁊ afflues: ⁊ mirabit ⁊ dilatabitur cor tuũ: qñ ꝯuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiũ uenerit tibi. Inundatio camelorũ opiet te dromedarij: madiã: ⁊ epha. Oẽs de sabba uenĩet: aurum ⁊ thus deferẽtes: ⁊ laudẽ deo annũciantes. Omne pecus cedar cõgregabit tibi arietes nabayoth mĩstrabũt tibi. Offerent sup placabili altari mõ: ⁊ domum maiestatis mee glorificabo. Qui sũt isti q ut nubes uo lãt: ⁊ quasi ut colũbe ad fenestras suas. Me eim isule expectant: ⁊ naues maris in pricipio: ut adducã filios tuos de lõge. Argentũ eoꝝ ⁊ aurũ eorũ cum eis nõini dei tui. ⁊ sãcto isrl' q glorificabit te. Et edificabũt filij pegrinorum muros tuos: ⁊ reges eoꝝ mĩstrabũt tibi. In idignatiõe eim mea pcussi te: ⁊ in recõciliatiõe mea misertus sũ tui. Et apientur porte tue iugit. die ⁊ nocte nõ claudẽtur: ut auferat a te fortitudo gentiũ: ⁊ reges eoꝝ adducãtur. Gens eim ⁊ regnuz qđ ñ seruierit tibi pibit: ⁊ gẽtes solitudie uastabuntur. Gloria libani ad te ueniet: abies: ⁊ buxus ⁊ pinus simul ad ornãdum locũ sanctificatiõis mee: ⁊ locũ pedum meoꝝ glorificabo. Et uenĩet ad te curui filij eoꝝ q hũiliauerunt te: ⁊ adorabunt uestigia peduz tuorũ oẽs qui detrahebãt tibi: ⁊ uocabunt ciuitatẽ dñi sãcti israel. Pro eo q fuisti derelicta et odio habita: ⁊ nõ erat q ptrãsiret. Ponã te in supbiã seculoꝝ: ⁊ gaudiũ in generatõe ⁊ generationẽ: ⁊ sugges lac gentium: ⁊ mamilla regũ lactaberis. Et scies qꝛ ego dominus saluãs te: ⁊ redẽptor tuus fortis iacob. Pro ere afferã auꝝ: ⁊ ꝑ ferro afferã argẽtũ: ⁊ ꝑ lignis es: ⁊ ꝑ lapidib⁹ ferrũ. Et ponã uisitationẽ tuã pacem: ⁊ prepositos tuos iusticiam. Nõ audietur ultra iniqtas in terra tua: uastitas ⁊ ꝯtritio in tminis tuis. Et occupabit salus muros tuos: ⁊ portas tuas laudatio. Nõ erit tibi sol ãplius ad lucẽdũ per die: nec splẽdor lune illuminabit te: sed erit tibi dñs in lucẽ sempiternã: ⁊ deus tuus i gloriã tuam. ℟. In colũbe spẽ spũs sãctus uisus ẽ: pña uox audita est. Hic est filius meus dilect⁹ in quo mihi bñ cõplacui. ℣. Celi apti sũt sup eum: ⁊ uox patris intonuit. Hic.

Lectio iii.

Gaudens gaudebo in domino: ⁊ exultabit aia mea in deo meo: qꝛ induit me uestimẽto salutis: ⁊ idumento iusticie circũdedit me. Quasi spõsũ decoratũ corona: ⁊ quasi spõsaz ornatã monilibus suis. Sicut eim terra ꝓfert germẽ suum: ⁊ sicut ortus semen suũ germinat: sic dominus deus germiauit iusticiã ⁊ laudez coram uniuersis gentibus. Propter siõ non tacebo: ⁊ ꝓpter ierlm nõ quiescam: donec egrediat ut splendor iustus eius: ⁊ saluator eius ut lãpas accẽdat. Et uidebunt gentes iustũ tuũ: ⁊ cũcti reges iclytuz tuũ. Et uocabit tibi nomen nouũ qđ os dñi noiauit. Et eris corã glorie i manu dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui: nõ uocaberis ultra derelicta: ⁊ terra tua nõ uocabitur ãplius desolata: sed uocabis uoluntas mea i ea: ⁊ terra tua inhitabit: quia cõplacuit domino in te: ⁊ terra tua inhabitabitur. habitabit eim iuuenis cũ uirgine: ⁊ habitabũt in te filij tui. Et gaudebit sponsus super spõsam: ⁊ gaudebit super te deus tuus. Super muros tuos

ierlm ↄstitui custodes: tota die ⁊ nocte p petuo nõ tacebũt. Qui reminiscimi dñi ne taceatis: ⁊ ne detis silẽtiũ ei dõec stabiliat: ⁊ donec ponat ierlm laudẽ in terra. Jurauit dñs in dextra sua: in brachio fortitudinis sue. Si dedero triticũ tuũ ultra cibũ inimicis tuis: ⁊ si biberit filij alieni uinũ tuũ i quo laborasti: qꝛ cõgregabũt illud comedẽt ⁊ laudabũt dominũ: ⁊ q cõportant illud bibẽt i atris sãctis meis. Trãsite trãsite p portas p̃parate uiaȝ populo: planũ facite iter ⁊ eligite lapides: ⁊ eleuate signuȝ ad pplos. Ecce dñs auditũ fecit i extremis terre. Dicẽte filie siõ. Ecce saluator tuus uẽit: ecce merces eiꝰ cũ eo: ⁊ opꝰ eius corã ipso. Et uocabunt eos ppls scõs redẽptus a dño. Tu ãt uocaberis ciuitas q̃sita ⁊ nõ derelicta. ℟. Reges tharsis ⁊ insule mũera offerẽt. Reges arabum ⁊ sabba dona dño deo adducent. ℣. Oẽs de sabba uenient: auꝝ ⁊ thus deferentes. Reges. In secũdo noc. a. Ois terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmũ dicat nõini tuo dñe. ps. Jub. deo ois t̃ra ps. a. Reges tharsis ⁊ insule mũera offerẽt regi dño. ps. Deꝰ iud. a. Oẽs gẽtes quascũq; fecisti uenient: ⁊ adorabũt corã te dñe. ps. Jnclina. ℣. Reges tharsis ⁊ insule mũera offerẽt. ℟. Reges arabũ et sabba dona adducẽt. Sermo sancti augustini episcopi. Lectio quarta.

Ad partũ uirginis adorandũ magi ab oriẽte uenerũt. Hũc diẽ hodie celebramꝰ: huic debituȝ solẽnitati sermonẽq; psoluiȝ. Jllis dies iste primꝰ illuxit: anniuersaria nobis festiuitas redit. Jlli erãt primitie gentiũ: nos ppli gentium. Nobis hoc ligua nũciauit aplorꝝ: stella illis tãq; lingua celorꝝ: ⁊ nobis ideȝ apli tãq; alij celi enarrauerũt gloriã dei. Cur eñ nõ agnoscamꝰ eos celos: q facti sũt sedes dei: Sicut scriptũ est. Aĩa iusti sedes est sapiẽtie. Per hos eñ celos ille celorũ fabricator ⁊ hĩtator itonuit: quo tonitruo mũdus tremuit. ℟. Jllũinare illũinare ierlm uenit lux tua. Et glĩa dñi sup te orta ẽ. ℣. Et ambulabũt gẽtes in lumĩe tuo: ⁊ reges i splẽdore ortus tui. Et. Lectio quinta.

Ecce iã redit magnũ sacrm̃. Jn presepe tunc iacebat ⁊ magos ab oriente adducebat. Abscõdebatur in stabulo: et agnoscebat̃ in celo: ut agnitus i celo manifestaret̃ i stabulo: ⁊ appellaret̃ epiphania dies iste: qđ latine mãifestatio dici potest. Siĩ eius celsitudinẽ hũilitatẽq; cõmẽdans: ut q i apto celo sidereis signis mõstrabat̃: in angusto diuersorio q̃situs iueniret̃: iualidus i infãtilibꝰ mẽbris: iuolutꝰ pãnis: adoraret̃ a magis: timeret̃ a mal̃. ℟. Oẽs de sabba uenient: auꝝ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudẽ dño annũciãtes. Alla. alla. alla. ℣. Reges tharsis ⁊ isule mũera offerẽt: reges arabũ: ⁊ sabba dona adducẽt. Alla. Lec. sexta.

Timuit eñ eũ rex herodes eisdem magis sibi nũciãtibus: cũ adhuc q̃reret paruulũ quẽ cognouerãt celo teste iã natũ. Quid erit tribunal iudicãtis: qñ supbos reges cuna terrebat ĩfãtis: Quãto ↄsultius reges nõ sicut herodes iterficere querũt: sed sic̃ magi potius adorare. Jã presertĩ cũ q ⁊ ipam mortẽ quã cupiebat ĩimicꝰ iferre: ẽt ꝓ ipis ĩimicis ab amicis sustiuit: eãq; i suo corpe occisꝰ occidit. ℟. Magi uenũt ab oriẽte ierosolymã querẽtes ⁊ dicẽtes ubi ẽ q natꝰ ẽ: cuꝰ stellã uidimus. Et uenimꝰ adorare dñm. ℣. Uidimꝰ stellã eiꝰ in oriẽte. Et. In tertio noct. a. Uenite adoremus eũ: qꝛ ipe est dñs ds nr̃. ps. Uenite exultemus. Post duos ꝟsus psalmi: aĩt ꝰ aliquantuluȝ aĩt. reiterat̃. excepto ꝙ quando puentum fuerit ad uersum. Uenite adoremus. anti. cantatur loco ꝟsus: ⁊ post ultimum uersum qui singulariter dicitur reiteratur anti. siliter. Deinde. Gloria patri. Et Sicut erat. Et reiteratur anti. ps.

Uenite exultemus dño. iubilemꝰ deo salutari nr̃o. Preocupeȝ faciẽ eiꝰ i ↄfessiõe: et i psalmis iubilemus ei. a. Uenite adoremꝰ. Qm̃ deus magnus dñs: ⁊ rex magnus super omnes deos. Quia i manu eius sũt oẽs fines terre: ⁊ altitudines montium ipsius sunt. a. Uenite adoremus. Quoniam ipsius est mare ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccam mañ eius formauerũt. anti. Uẽite adoremus. Et nos populus pascue eius. ⁊ oues manus eius. hodie si uocem eius audieritis: nolite obdurare corda uestra. Sicut in irritatione secundum diem tẽtatiõis

in deserto. antiphona. Uenite adoremus.
Ubi tentauerũt me patres uestri probauerunt
⁊ uiderunt opera mea. Quadraginta annis of
fensus fui generatiõi illi: ⁊ dixi semper hi errãt
corde. a. Uenite adoremus. Et isti nõ cogno
uerunt uias meas: ut iuraui in ira mea: si intra
bunt in requiem meam. a. Uenite adoremus
Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sic̃ erat
in principio ⁊ nunc ⁊ semper ⁊ in secula seculo
rum amẽ. a. Uenite adoremus. añt. Ado
rate dñm alleluia: in aula sancta eius alleluia.
psal. Cant. i. añt. Adorate deum allã. oẽs
angeli eius allã. psal. Dñs regna. exul. ℣.
Adorate dominũ allã. ℟. In aula sancta eius
alleluia.

Secundum mattheum.

Cum natus esset iesus in bethleem
iude in diebus herodis regis. Ec
ce magi ab oriente uenerũt ierosolymaꝫ
dicentes. Ubi est qui natus est rex iudeo
rum. Et reliqua. Omelia sancti gregorij
pape.

Lectio septima.

Sicut ex lectione euãgelica fratres
carissimi audistis celi rege nato rex
terre turbatus est: Quia nimiruꝫ terrena
altitudo confunditur cuꝫ celsitudo cele
stis aperitur. Sed querenduꝫ nobis est.
quid nam sit ꝙ redemptore nato pasto
ribus ĩ iudea angelus apparuit: atqꝫ ad
adorandum hunc: ab oriente magos nõ
angelus sed stella perduxit. Quia uideli
cet iudeis tanq̃ꝫ ratione utentibus: ratio
nale animal. i. angelus predicare d̃buit.
Gentiles uero: quia uti ratione nesciebãt
ad cognoscendum dominũ: non per uo
cem sed per signa perducuntur. Quia et
illis prophetie tanq̃ꝫ fidelibus non infi
delibus: ⁊ istis signa: tanq̃ꝫ infidelibus
non fidelibꝰ data sunt. ℟. Stella quã uid̃
rant magi in oriente antecedebat eos dõec ue
nirent ad locum ubi puer erat. Uidentes autẽ
eum gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrã
tes domum inuenerunt puerum cũ maria ma
tre eius: ⁊ procidentes adorauerunt eum. Ui
dentes.

Lectio octaua.

Et notandum ꝙ redemptorem no
strum cum iam perfecte esset etatis
eisdem gentibus apostoli predicant: cũ
qꝫ paruuluꝫ ⁊ nec dum per humani cor
poris officium loquentem stella gentibꝰ
denunciat. Quia nimiruꝫ rationis ordo
poscebat: ut ⁊ loquentem iam dominuꝫ
loquentes nobis predicatores innotesce
rent: ⁊ nec dum loquẽtem elementa mu
ta predicarent. Sed in omnibus signis
que uel nascẽte domino uel moriẽte mõ
strata sunt: considerandũ nobis est: quã
ta fuerit in quorundam iudeorum corde
duritia: que hũc neqꝫ per prophetie do
num neqꝫ per miracula agnouerunt. ℟.
Uidentes stellam magi gauisi sũt gaudio ma
gno. Et intrantes domum inuenerunt pueruꝫ
cum maria matre eius: ⁊ procidentes adoraue
runt eum: ⁊ apertis thesauris suis obtulerunt
ei munera. aurum. thus. ⁊ myrrham. ℣. Stel
la quã uiderant magi in oriente antecedebat
eos: usqꝫ duꝫ ueniens staret supra ubi erat pu
er. Et.

Lectio nona.

Omnia quippe elementa mũdi au
ctorem suuꝫ uenisse testati sunt. Ut
eniꝫ de his quidã usu humano loquar:
deum hunc celi esse cognouerunt: quia
protinus stellaꝫ miserunt. Mare cogno
uit: quia sub plantis eius se calcabile pre
buit. Terra cognouit: quia eo moriente
cõtremuit. Sol cognouit: quia lucis sue
radios abscondit. Saxa ⁊ parietes agno
uerunt: quia tempore mortis sue scissa st̃.
Infernus agnouit: quia hos quos tene
bat mortuos reddidit. Et tamen hunc
quem deum omnia insensibilia elemen
ta sensere: adhuc infidelium iudeorum
corda deum esse minime cognouerunt:
⁊ duriora saxis scindi ad penitentiaꝫ no
lunt. Eũqꝫ confiteri abnegant quem ele
menta ut diximus: aut signis aut scissiõi
bus deum clamant. Respon. Tria sunt
munera preciosa que obtulerunt magi domio
in die ista: ⁊ habent in se diuina mysteria. In

auro ut ostendatur regis potentia. In thure sacerdotem magnum considera: τ in myrrha dominicam sepulturam. ℣. Salutis nostre auctorem magi uenerati sunt in cunabulis: τ de thesauris suis mysticas ei muneruȝ species obtulerunt. Respon. Uenit lumen tuum ierusaleȝ: τ gloria domini super te orta est: Et ambulabūt gētes in lumine tuo: τ reges ī splendore ortus tui. ℣. Filij tui ď longe uenient: τ filie tue de latere surgent. Et. Respon. Descendit de celis deus uerus a patre genitus: introiuit in uterum uirginis: nobis ut appareret uisibilis: indutus carne humana protoparentis edita. Et exiuit per clausam portam deus τ homo: lux τ uita: conditor mundi. ℣. Tanq̄ȝ sponsus dominus procedens de thalamo suo. Et. Respon. Hic est dies preclarus in quo saluator mundi apparuit. Quem prophete predixerunt: angeli annunciauerunt: cuius stellam magi uidentes gauisi sunt τ munera ei obtulerūt. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis uenite gētes τ adorate dominum. Quem. Respon. Interrogabat magos herodes qď signum uidistis super natum regem: stellam magnam fulgentem cuius splendor illuminat munduȝ. Et nos cognouimus: τ uenimus adorare dominum. ℣. Magi ueniunt ab oriente inquirētes faciem domini τ dicentes. Et. Ad laudes τ per horas antiphona. Ante luciferuȝ genitus: τ ante secula dominus saluator noster hodie mundo apparuit. psalmus. Dominus regna. Cum reliqs antiphona. Uenit lumen tuum ierusalem: τ gloria domini super te orta est: τ ambulabunt gentes in lumine tuo: alleluia. antiphona. Apertis thesauris suis obtulerunt magi domino aurum. thus. τ myrrham alleluia. antiphona. Maria τ flumina benedicite domino: hymnum dicite fontes domino alleluia. antiphona. Stella ista sic̄ flāma coruscat: τ regem regum deum demonstrat: magi eam uiderunt: τ magno regi munera obtulerunt. Capitulum. Surge illumina re. Hymnus. Hostis herodes. Et dicitur hodie tantum in laudď. quia infra octanā ad laudes dicitur hymnus. Enixa est. In suo tono uersi. Adorate deum alleluia. Respon. Omnes angeli eius alleluia. Ad hī dict. antiphona. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia: quoniam in iordane lauit christus eius crimina: currunt cuȝ muneribus magi ad regales nuptias: τ ex aqua facto uino letantur conuiue alleluia. Oratio. Deus qui hodierna. Sciēduȝ q̄ omnes hymni cantantur in tono de epiphania usq̄ȝ ad octauam epiphanie. Et dicitur in fine. Gloria tibi domine qui appa. Ad primaȝ respōsorium breue. Christe fili dei uiui miserere nobis. ℣. Qui apparuisti hodie. Respon. Miser. Ad terciam capitulum. Surge illuminare. Responsorium breue. Reges tharsis τ insule munera offerent. ℣. Reges arabum τ sabba dona adducent. Respon. Munera. ℣. Gloria. Respon. Reges. ℣. Omnes de sabba uenient alleluia. Respon. Aurum τ thus deferentes alleluia.

Ad sextam capitulum.

Leua ī circuitu oculos tuos τ uide omnes isti cōgregati sunt uenerūt tibi: filij tui de longe uenient: τ filie tue de latere surgent. Responsorium breue. Omnes de sabba uenient alleluia. alleluia. uersiculus. Aurum τ thus deferentes. Responsorium. Alleluia. uersiculus. Gloria Responsorium. Omnes. uersiculus. Adorate dominum alleluia. Responsorium. In aula sancta eius alleluia.

Ad nonam capitulum.

Omnes de sabba uenient aurum et thus deferentes: τ laudem domino annunciantes. Responsorium breue. Adorate dominum. Alleluia. alleluia. uersi. In aula sancta eius. Responsorium. Alleluia. uersiculus. Gloria. Responsorium. Adorate. uersiculus. Adorate deum alleluia. Responsorium. Omnes angeli eius alleluia. Ad uesperas antiphona. Ante luciferum. Cum reliquis. psalmus. Dixit dominus. Cum reliquis. In fine. psal. In exitu. Et dicitur usq̄ȝ post octauam. Capitulum. Surge illuminare. Hymnus Hostis herodes. uersiculus Reges tharsis τ insule munera offerent.

℞. Reges arabū ꝛ sabba dona adducēt. Ad
mag. aᷓ. Trib⁹ miraculis ornatū diē sc̄tū co
limus. hodie stella magos duxit ad p̄sepiū. ho
die uinū ex aqua factū est ad nuptias. hodie a
ioāne xp̄s baptizari uoluit ut saluaret nos al.
Or̄o. De⁹ q hodierna. Infra oct. īuitato.
Xp̄us apparuit nobis. Uenite adoremus. ps
Uenit. hym. Hostis. Alia dicūt de epi.
pret añ. septīa loco cui⁹ dī aᷓ. Hō factus ē
in ea ipse fūdauit eā altissim⁹. ps. Fūdamen.
Sex lectiōes legūtur de sermone sancti
augustini epi. Nup celebrauimus. uel d̄ ser
mone sc̄ti leonis pape. Celebrato. uel de
sermōe epi. Ad partū. Rn̄so. supra. ꝛ tres
de omel. epi. Lectio prima de sermōe sā
cti augustini episcopi.

P Ie timeāt reges ad p̄ris dexterā iā
sedētē: quē rex ipius timuit adhuc
m̄ris ubera labentē. Audiāt qꝫ scriptū ē.
Et nūc reges intelligite: erudimi q iudi
catis terrā. Seruite dn̄o in timore: ꝛ exul
tate ei cū tremore. Ille eīm rex ultor ipio
rū regū ꝛ rector pioꝝ: nō ita nat⁹ est ut re
ges nascūt̄ in seculo: qꝛ ꝛ ille nat⁹ est cui⁹
regnū nō est de hoc seculo. Nobilitas fu
it nascētis ī uirginitate pariētis: ꝛ nobili
tas pariētis ī diuinitate nascētis. Deiqꝫ
cū mlti iā nati atqꝫ defūcti eēnt reges iu
deoꝝ: nūqd quēqꝫ eoꝝ celo loquēte ad
adorādū magi quesierūt? Nō qꝛ nec quē
qꝫ eoꝝ celo loquēte didicerūt.

Lectio secunda.

V Erūtn̄ qđ preteūdū nō est. hec ma
goꝝ illuīnatio magnū testimoniuꝫ
cecitatis extitit iudeoꝝ. In t̄ra eoꝝ isti re
grebāt: quē illi ī sua n̄ agnoscebāt. Apud
eos isti īuenerūt: quē illi apud se negaue
rūt. In his t̄ris de lōginquo isti p̄egrini
pueꝝ xp̄m nōdū uerba ꝓmētē adoraue
rūt: ubi ciues illi iuuenē miracula faciētē
crucifixerūt. Isti in mēbris paruis deuꝫ
agnouerūt. Illi ī factis magnis nec tāqꝫ
hoīni pepcerūt. quasi plus fuerit uidere
nouā stellā in ei⁹ natiuitate fulgenteꝫ: qꝫ
solē in eius morte lugentē.

Lectio tertia.

I Am uero qꝫ eadē stella q̄ magos p̄
duxit ad locū ubi erat cū matre uir
gine deus infans: q̄ utiqꝫ poterat eos ꝛ ad
ipaꝫ p̄ducere ciuitatē: sꝫ tn̄ sbtraxit se: nec
eis ꝓrsus apparuit: donec de ciuitate in
qua xp̄s nasceret̄ iidē ipsi interrogarent̄ iu
dei: ipsi eā scd̄m diuine scripture testioni
um noiarent. ipsi dicerēt in bethleē iude:
sic eīm scriptū ē. Et tu bethleē terra iuda
nō eris minia ī principib⁹ iuda: ex te eīm
exiet dux: q regat pplm meū isrl̄. Quid
aliud significauit hic diuia ꝓuidētia: nisi
apđ iudeos solas l̄ras remāsurus: qbus
gētes istruerēt: illi excecarēt quas porta
rēt nō ad adiutoriū salutis sue: sed ad te
stimoniū salutis n̄re.

Lectio quarta.

N Uper celebrauimus diem quo ex
iudeis dominus natus est: hodie ce
lebramus quo a gentibus adoratus est.
Quoniam salus ex iudeis: sed hec salus
usqꝫ ad fines terre. Nam ꝛ illo die pasto
res adorauerūt: hodie magi. Illis ange
li: istis autem stella nunciauit. Utriqꝫ de
celo didicerunt: cum regem celi in terra
uiderent: ut esset gloria in excelsis deo: ꝛ
in terra pax hominibus bone uolunta
tis. Ipse est eniꝫ pax nostra qui fecit utra
qꝫ unum. Iā hic infans natus atqꝫ annū
ciatus ostenditur: lapis ille āgularis. Iā
in ipso primordio natiuitatis apparuit:
duos ex diuerso parietes in se copulare
iam cepit. Pastores a iudea: magos ab
oriente perducēs: ut duos conderet in se
in unum hominem: faciens pacem his
qui longe: ꝛ pacem his qui prope.

Lectio quinta.

I Deoqꝫ illi ipso die de proximo ue
nientes: de longinquo isti hodie p̄
uenientes duos dies celebrandos poste
ris signauerunt: unam tamen lucem mū
di utriqꝫ uiderunt. Sed hodie de istis lo
quenduꝫ est: quos de remotis terre fides
duxit ad christuꝫ. Uenerunt enim ꝛ que
siere eum dicentes. Ubi est rex iudeorū
qui natus est? Uidimus enim stellā eius
in oriente: ꝛ uenimus adorare eum. An
nunciant ꝛ interrogant: credunt et que
rūt: tanqꝫ significātes eos qui ambulant
per fidem ꝛ desiderant speꝫ. Nonne alij

reges iudeoꝝ iā totiēs ī iudea nati erāt.
Quid est ꝙ iste ab aliēigenis ī celo agno
scit: in ẗra queriẗ: in alto fulget: ī hūili la
tet: In oriēte magi uidēt stellā: ⁊ ī iudea
natū itelligūt regē. Quis ē iste rex tā par
uus tā magnꝰ: nōdū ī terris loquēs iā in
celis edicta ꝓponēs. Lectio sexta.

Verūtñ ꝓpt nos qbꝰ ꝺ scripturis su
is sctis inotescere uoluit: ipos etiaȝ
magos qbus iā claꝝ signū ī celo ꝺderat:
⁊ quoꝝ cordibꝰ se īsinuādū eē reuelaue
rat: ꝓphetis tñ suis de se credere uoluit.
Querēdo eiȝ ciuitatē ī qua natꝰ erat: quē
uidere atq3 adorare cupiebāt: necesse ha
buerūt ꝑcūctari pricipes iudeoꝝ: ut illi ꝺ
scta scripta quā ī ore nō ī corde gestabāt
infideles fidelibꝰ: de gr̄a dei rñderēt. Mē
daces a se ueraces ꝯtra se. Quātū eiȝ erat
utile illis: ut q̄rētibꝰ xp̄m comites fierēt:
cū ab eis audisset: qꝺ uisa stella eiꝰ uene
rūt eū adorare cupiētes. Ipi eos ad be
thleē iude quē de libris diuinis īdicaue
rāt: ducerent: pariẗ uiderent: pariẗ adora
rent. Secundum mattheum.

Cum natus eēt iesus ī bethleē iude
in diebꝰ herodis regis: ecce magi
ab oriēte uenerūt ierosolymam dicētes.
Ubi est q natꝰ ē rex iudeoꝝ. Et reliqua.
Omelia scti gregorij pape. lectio prima.

Quin ēt ad dānationis sue cumulū
eū quē natū despiciūt: nascituꝝ lō
ge añ prescierāt. Et nō solū q2 nasceretur
nouerāt: sed ēt ubi nasceret̃. Nā ab hero
de reqsiti: locuȝ natiuitatis eiꝰ exprimūt:
quē scripture auctoritate didicerunt. Et
testimoniū ꝓferūt qꝺ bethleē honorari
natiuitate noui ducis ostdit: ut ipa eoruȝ
sciētia: ⁊ illis fieret ad testimoniū dānati
onis: ⁊ nobis ad adiutoriū credulitatis.
Quos ꝓfecto bñ Isaach cū iacob filiuȝ
suū bñdiceret designauit. Qui ⁊ caligāti
bus oculis ⁊ ꝓphetās ī pñteȝ filiū suū ñ
uidit: cui tñ multa ī posteꝝ ꝓuidit. lec. ij.

Quia nimiꝝ iudaicus pplus ꝓphe
tie spū plenꝰ ⁊ cecus: eū de quo mlt
ta ī futuro ꝓdixit: ī pñti positū ñ agnouit.
S3 natiuitate regis nāi cognita: herodes
ad callida argumēta ꝯuertiẗ: ne terreno
regno priuaret̃. Renūciari sibi ubi puer
inueniret̃ postulat: adorare se uelle simlat:
ut quasi hūc si iuēire possit extiguat. S3
quāta ē hūana malicia ꝯtra ꝯsiliū diuini
tatis: Scriptū qppe ē. Nō est sapiētia: ñ
est prudētia: nō ē ꝯsiliū ꝯtra dñm. Nam
eaq̄ apparuit magos stella ꝑducit: natū
regeȝ repiunt: mūera deferūt: ⁊ ne redire
ad herodē debeāt ī sōnis admonentur.
Lectio tertia.

Sicq3 fit ut iesū quē q̄rit herodes: ī
uenire nō possit. Cuiꝰ ī ꝑsona q alij
q̄3 hypocrite designāt. Qui dū ficte que
rūt iuenire deū nūq3 merēt. Sed inẗ hec
sciendū est ꝙ priscillianiste heretici: nasci
unūquēq3 hoīeȝ sub ꝯstitutiōibꝰ stellaꝝ
putāt: ⁊ hoc in adiutoriū sui erroris assu
mūt: ꝙ noua stella exijt: cum dñs ī carne
apparuit. Cuiꝰ fuisse fatū: eādē que appa
ruit stellā putāt. S3 si euāgelij uerba pē
samꝰ: qbus ꝺ eadē stella ꝺr. usq3 dū ueni
ens staret supra ubi erat puer. dū ñ puer
ad stellā: sed stella ad pueꝝ cucurrit: si di
ci liceat: nō stella fatū pueri: s3 fatū stelle
is q apparuit puer fuit. Secūda die ser
monis sancti augustini episcopi.
Lectio prima.

Nunc uero alijs demōstrato uite fō
te ipi sūt mortui siccitate. Facti sūt
eis iudei tāq3 lapides q amiliario uiato
ribꝰ ābulātibꝰ aliqd ondūt: s3 ipsi solidi
atq3 imobiles remāserūt. Magi q̄rebāt
ut iuenirēt: herodes querebat ut ꝑderet.
Iudei ciuitatē nascētis legebāt: tp̄s ueni
entis ñ itelligebāt. Inẗ magoꝝ piū amo
rē: ⁊ herodis crudelē timorē. Illi euanu
erūt bethleeȝ demōstrātes xp̄m q ibi na
tus est ñ quesitū s3 uisū postea negaturi.
Felix potius infantiuȝ ignorantia: quos
herodes persecutus est territus: q̄3 istoꝝ
scientia quos consuluit perturbatus. Il
li pro christo potuere pati: quem nūduȝ
poterant confiteri.
Lectio secunda.

Isti docentis nō secuti sunt uerita
teȝ: cuius nascentis nosse potuerāt
ciuitatē. Magos sane ad ipm quippe lo
cū ubi dei uerbum infans erat illa stella

pduxit. Hinc iã erubescat stulticia sacri
lega: ⁊ quedã ut sic dicã indocta doctri
na: que iõ putãt xp̃z sub stellaꝝ decreto
esse natum: qꝛ scriptum est in euangelio:
qñ xp̃s natus ẽ stellam eius magos i ori
ente uidisse. Qđ uerũ de xp̃o nõ eẽt: nec
si homines sub decreto huiusmodi nas
cerẽtur: qꝛ nõ sic filius dei ꝓpria uolũta
te: sed nature mortalis conditione nascũ
tur. Nũc aũt tñ abhorret a uero substel
lato fato natũ eẽ xp̃m: ut nullũ hoĩuz ita
nasci credat qsquis recte credit i christũ

Lectio tertia.

SEd de naturis hoĩuz uani hoĩes
loquãtur: qđ insipiẽter opinãt. Ne
gent uolũtatẽ qua peccãt: ↄfingãt neces
sitatẽ qua peccata defendãt. Perditos
mores ꝑ quos i terra ab hoĩnibus dete
stãtur: in celo etiã figere conẽt: ⁊ de sideri
bus manere mẽtiant. Uideat tñ unusqs
quis eoꝝ quẽadmodũ nõ uitã: sed fami
liã suã qualẽcũqꝫ potestate regendaz pu
tet: qñ qdem ista sentiẽdo seruos suos in
domo peccãtes uerberare non sinitur:
nisi prius deos suos i celo radiãtes blas
phemare cogatur. Christum tamen isti
nec scđm suauissimas ↄiectas: ⁊ nõ sane
fatidicos: sed plane falsidicos libros pos
sunt ideo putare sub stellaꝝ decreto esse
natũ: qꝛ eo nato stellã magi i oriẽte uide
runt. **Lectio quarta.**

HInc ẽt potius xp̃s nõ sub dñatu ei⁹
sed dñs ei⁹ apparuit: qꝛ illa nõ i ce
lo sidereas uias tẽuit: sed hominib⁹ que
rentibus xp̃m: usqꝫ ad locũ in quo nat⁹
fuerat demõstrauit. Uñ nõ ipa xp̃m fecit
mirabilit̃ uiuere: sed ipsã xp̃us fecit mira
biliter apparere. Nec ipsa xp̃i mirabilia
decreuit: sed ipam xp̃s int̃ sua mirabilia
demõstrauit. Ipse eiꝫ nat⁹ ex matre de ce
lo terre nouũ sidus ondit: q nat⁹ ex p̃re ce
lũ terrãqꝫ formauit. **Lectio quinta.**

EO nascẽte lux noua ẽ in stella reue
lata: quo moriente solis ẽ claritas
obscurata. Eo nascẽte supi nouo hono
re claruere: quo moriente iferi nouo tre
more patuere: quo resurgẽte discipli no
uo amore exarsere: quo ascendente celi
nouo obsequio patuere. Celebrem⁹ ergo
dῡota solẽnitate hũc diem quo cognitũ
christuꝫ magi ex gentibus adorauerũt:
sicut celebrauim⁹ illũ diẽ quo natũ xp̃m
pastores ex iudea uiderũt. Ipse est eim
dñs deus nr̃ q elegit ap̃los: ex iudea pas
tores: per quos cõgregaret saluãdos: ẽt
ex gẽtib⁹ peccatores. Qui uiuit ⁊ regnat
in secula seculorũ amen. **Lectio sexta.**

CElebrato ꝓxio die quo itemerata
uirginitas humani generis edidit
saluatorẽ: epiphania nobis dilectissimi
ueneranda festiuitas dat ꝑseuerãtiã gau
deorũ: ut inter cognatarũ solẽnitatuꝫ ui
cina sacra exultatiõis uigor ⁊ feruor fidi
nõ tepescat. Ad omniũ eim hoĩum spe
ctat salutẽ: qđ ifãtia mediatoris dei ⁊ ho
minũ iam uniuerso declarabat̃ mundo:
cum adhuc exiguo detineret̃ opidulo.
Quãuis eim israeliticã gentẽ: ⁊ ipsius gẽ
tis unã familiã delegisset: de qua naturã
uniuerse hũanitatis assumeret: uoluit tñ
in terra materne hitationis angustias or
tus sui latere primordia. Sꝫ mox ab õi
bus uoluit agnosci q dignat⁹ est ꝓ õibus
nasci. **Secundum mattheum.**

CUm nat⁹ eẽt iesus i bethleẽ iude in
dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab
oriẽte uenerũt ierosolymã dicẽtes. Ubi
est q natus ẽ rex iudeoꝝ. Et reliqua.

Omelia scĩ gregorij pape. Lectio pria.

SEd absit hoc a fideliũz cordib⁹: ut
eẽ aliqd fatũ dicãt. Uitã qppe ho
minũ solus hãc ↄditor q creauit admini
strat. Neqꝫ eim ꝓpter stellas hõ: sed stel
le ꝓpter hoĩeꝫ facte sũt. Et si stella fatuꝫ
hoĩs dr̃: ipis suis misterijs subeẽ hõ per
hibet̃. Certe cũ iacob de utro egrediens:
prioris fr̃is plantã teneret manu: prior ꝑ
fecte nequaqꝫ egredi potuit: nisi ⁊ subse
quẽs inchoasset. Et tñ cũ uno tp̃e eodẽ
qꝫ momẽto utrũqꝫ mat̃ fũderet: nõ una
utriusqꝫ uite equalitas fuit. Sꝫ ad hec so
lẽt mathẽatici r̃ndere: qꝛ uirt⁹ ↄstellatõis
in ictu puncti est. Quibus e diuerso nos
dicimus: quia magna est mora natiuita
tis.

Lectio secunda.

SI igit̃ i ictu pũcti ꝯstellatõ pmutat̃:
necesse iã erit ut tot dicãt fata: quot
sũt mẽbra nascẽtiũ. Fateri ẽt mathẽatici so
lẽt: qḋ q̃sq̃s signo aquarij nascit̃: i hac ui
ta piscatoris misteriũ sortiat̃: piscatores
ut fertur getulia non habet. Quis igitur
dicat: qꝛ nẽo illic in stella aquarij nascit̃:
ubi piscator õi mõ non habet̃. Rursum
quos nasci signo libre asserũt. trapezitas
futuros dicũt. Et trapezitas multaꝝ gen
tium ꝓuicie ignorãt. Fateãt̃ ergo necesse
est aut hoc i eis signũ deeẽ: aut actũ fata
le nullo modo habere. Lectio tertia.

IN persaꝝ quoqꝫ frãcorũqꝫ terra:
reges ex genere ꝓdeũt. Quib⁹ pro
fecto nascẽtib⁹: qs estimet quãti eisdẽ mo
mentis horaꝝ ac tẽpoꝝ ex seruili ꝯditio
ne nascũtur. Et tñ regum filij uno codeꝫ
qꝫ sidere cũ seruis nati ad regnũ ꝓficiũt:
cũ serui q̃ secũ fuere geniti i seruitute mo
riũtur. Hec d̃ stella breuit̃ diximꝰ: ne ma
thematicoꝝ stulticiã indiscussaꝫ p̃terisse
uideamur. Magi uero auꝝ. thus. ⁊ myr
rhã deferũt. Aurum q̃ppe regi cõgruit.
Thus uero in dei sacrificio ponebatur.
Myrrha aũt mortuoꝝ corpora cõdiũt̃.
Eum ergo magi quẽ adorãt ẽt mysticis
mũerib⁹ p̃dicãt. Auro regẽ. thure deuꝫ.
myrrha mortalem. Tertia die sermo sã
cti leonis pape. Lectio prima.

TRibus igit̃ magis i regiõe oriẽtis:
stella noue claritatis apparuit: q̃ il
lustrior ceťis: pulchriorqꝫ siderib⁹: facile
in se ituentiũ oculos aĩosqꝫ ꝯuerteret: ut
ꝯfestim ꝯuerteret̃ nõ eẽ ociosuꝫ: qḋ tã in
solitũ uidebat̃. Dedit ergo aspiciẽtib⁹ in
tellectũ qui p̃stitit signũ. Et qḋ fecit itelli
gi: fecit inq̃ri: ⁊ se iueniendũ obtulit req̃
sitũ. Sequũt̃ tres uiri supni lũinis ductũ
⁊ preuij fulgoris monitũ: intẽta ꝯtẽplati
one comitãtes: ad agnitõeꝫ ueritatis g̃re
splẽdore ducũt̃: q̃ hũano sẽsu significatũ
sibi regis ortum estimauerũt i ciuitate re
gia eẽ querendũ. Sed q̃ serui susceperat
formã: ⁊ nõ iudicare uenerat sed iudica
ri: bethleẽ p̃elegit natiuitati: ierosolymã
passioni. Lectio secunda.

HErodes uero audiẽs iudeoꝝ p̃rici
pem natum. successorem suspicatus ex
pauit. Et molitus necesse salutis auctori
falsum spopõdit obsequiũ. Quã felix fo
ret si magorũ imitaret̃ fidẽ: ⁊ ĩuerteret ad
religionẽ: qḋ disponebat ad fraudeꝫ. O
ceca stulte emulationis ĩpietas: que per
turbandum putas diuinũ tuo furore cõ
silium. Dñs mundi temporale non que
rit regnum qui prestat eternum. Quid i
cõmutabilẽ dispositarum rerũ ordinem
uertere: ⁊ aliorum facinus preoccupare
conaris? Mors christi non est tempo
ris tui. Ante ꝯdendũ est euangeliũ: ante
predicandũ est dei regnum: ante sanita
tes donande: ante sunt facienda miracu
la. Cum qḋ alieni futuruꝫ est operis: tui
esse uis criminis: ⁊ nõ habiturus effectũ
sceleris: in solum te reatuꝫ precipitas uo
luntatis. Lectio tertia.

NIhil hac molitione proficis: nihil
peragis. Qui uoluntate sua natus
est: arbitrij sui potestate morietur. Consu
mant ergo magi desiderium suum: ⁊ ad
puerum dominũ iesum christum eadem
stella preeunte perueniunt. Adorant in
carne uerbum: in infantia sapientiam: in
infirmitate uirtutem: ⁊ in homine uerita
tis dominũ maiestatis. Utqꝫ sacramen
tum fidei sue intelligentieqꝫ manifestent:
qḋ cordibus credunt muneribus prote
stantur. Thus deo: myrrham homini.
aurum offerunt regi. Scienter humanã
diuinãqꝫ naturam in unitate uenerãtes:
quia qḋ erat in substantia proprium nõ
erat in potestate diuersum.

Lectio quarta.

REuersis autem magis in regioneꝫ
suam: ⁊ translato iesu in egyptum:
ex ãmonitione diuina: exardescit frustra
ta in meditationibus suis herodis insa-
nia: necari omnes in bethleeꝫ paruulos
iubet. Et quoniam quem metuat nescit
infantem. generalem sentẽtiã in suspectã
sibi tendit etatẽ. Sed quos rex ipius exi
mit mundo: christus inserit celo. Et qui-
bus nundum sanguinis sui impendit re-
demptionẽ: iam martyrij tribuit dignita
tẽ. Erigite ergo dilectissimi fideles aĩos

ad corruscantē gratiam luminis sempiterni: ꝛ ipensa hūanę saluti sacia uenerātes: studium uestrū his que ꝓ nobis gesta sūt subdite. Lectio quinta.

Diligite castimōie puritatē: qꝛ xp̄s ē uirginitatis filius. Abstinete uos a carnalibus desideriis que militāt aduersus aīam: quēadmodū uos p̄ns beatus apl's suis ut legim⁹ uerbis hortaꝛ. Malicia paruuli estote: qꝛ dn̄s glie se mortaliū ꝯfortauit īfātie. Sectamini hūilitatē: quā dei filius discipulos suos docere dignatus ē. Induite uos uirtute patiētie: i qua aīas u̇r̄as possitis acqrere: qm̄ q cūctorū est redēptio: ipse est ōiuꝫ fortitudo. Que sursū sūt sapite: nō q̄ sup terrā. Per uiaꝫ ueritatis ꝛ uite ꝯstanꝛ īcedite: nec uos impediant ḟrena: qbus pata sunt celestia. ꝑ xp̄m dn̄m nr̄m. Lectio sexta.

Nec timeāt reges ad p̄ris dexterā iā ꝯsedentē: quē rex īpiusꝰ timuit adhuc m̄ris ubera lactentē. Audiāt qḋ scriptuꝫ est. Et nūc reges ītelligite erudimini q iudicatis terrā. Seruite dn̄o ī timore: ꝛ exultate ei cū tremore. Ille eīm rex ultor ī pioꝝ regū: ꝛ rector pioꝝ nō ita nat⁹ ē: ut reges nascūt in seculo: qꝛ ꝛ ille natus est cui⁹ regnū nō ē ḋ hoc seculo. Nobilitas fuit nascētis ī uirginitate pariētis: ꝛ nobilitas pariētis ī diuinitate nascentis.

Secundum mattheum.

Cum natus eēt iesus ī bethleē iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriente uenerūt ierosolymā dicentes Ubi ē q nat⁹ est rex iudeorū. Et reliqua.

De omelia sācti gregorii pape. lec. p̄ma.

Sunt nōnulli heretici qui hunc deum credūt: ſꝫ ubiqꝫ regnare nequaqꝫ credūt. Illi ꝓfecto ꝛ thus offerūt: sed offerre ēt auꝝ nolūt. Et sūt nōnulli q hūc regē existimāt: sed deū negant. Hi uidelicet ei auꝝ offerūt: sed thus offerre nolūt. Et sūt n̄nulli q hūc ꝛ deū ꝛ regē fatenꝛ: ſꝫ assūpsisse carnē mortalē negant. Hi nimirum ei aurū ꝛ thus offerunt: sed offerre myrrhā assūpte mortalitatis nolūt. Nos igiturqꝫ nato domino offeramus aurū: ut hunc ubiqꝫ regnare fateamur. Offeramus thus: ut credamus q̄ is q ī tempore apparuit: deus ante tempora extitit. Offeramus ꝫ myrrhā: ut eū quē credim⁹ ī sua diuinitate īpassibilē: credam⁹ ēt ī nr̄a fuisse carne mortalem. Lectio secunda.

Quāuis ī auro thure. ꝛ myrrha potest ꝛ aliud ītelligi. Auro nāqꝫ sapientia designaꝛ salamōe attestāte qui ait. Thesaurus desiderabilis reqescit in ore sapientis. Thure aūt qḋ deo īcendiꝛ: uirtus oratiōis exprimiꝛ: psalmista testante q dixit. Dirigaꝛ oratio mea sicut īcensuꝫ in cōspectu tuo. Per myrrhā uero carnis nostre mortificatio figuraꝛ. Uñ in sāncta ecclia de suis oparijs: usqꝫ ad mortē pro deo certātibus ḋr. Manus mee distillauerunt myrrham. Lectio tertia.

Nato ergo regi auꝝ offerimus si in cōspectu illius claritate supne sapientie resplendemus. Thus offerimus si cogitatiōes carnis p sancta orationū studia ī ara cordis īcendimus: ut suaue aliqd deo p celeste desideriū redolere ualeamus. Myrrhā offerimus: si carnis uitia p abstinentiaꝫ mortificamus. Per myrrhaꝫ nāqꝫ ut diximus agitur: ne mortua caro putrefiat. Mortuā ꝟo carnē putrescere ē hoc mortale corp⁹ fluxui luxurie deseruire. Sicꝰ de qbusdā p ꝓphetā ḋr. Cōputruerēt iumēta ī stercore suo. Iumēta qppe ī stercore suo putrescere ē carnales homies ī fetore luxurie uitam finire. Myrrhā ergo ḋo offerim⁹: qn̄ hoc mortale corp⁹ a luxurie putredie. ꝑ cōdimentū ꝯtinētie custodim⁹. Quarta die de sermōe scti augustini epi. Lectio p̄ma.

Deniqꝫ cū mlti iā nati atqꝫ defuncti eēnt reges iudeoꝝ: nūqd quēq̄ꝫ eorū ad adorādū magi q̄siere: qꝛ nec quēq̄ꝫ eoꝝ celo loq̄nte didicere. Uerū q̄ p̄teudū n̄ est: hec magoꝝ illūiatio magnuꝫ testimōiuꝫ cecitatis extitit iudeoꝝ. In terra eoꝝ isti reqrebāt: qḋ illi ī sua nō agnoscebāt. Apud eos isti īuenere: quē illi apud se negauerūt. In his t̄ris de ꝯlōgiquo isti ꝛ pegrini pueꝝ xp̄ꝫ n̄duꝫ ꝟba ꝓmētē adorauerūt: ubi ciues illi iuuenēꝫ miracula facietē crucifixere. Lectio secunda.

I Sti in mēbris paruis deū agnoue
re: illi in factis magnis: nec tanq̄
hoīni pepcere. Quasi plus fuerit uidere
nouā stellā in eius natiuitate fulgentē: q̄z
solem in eius mortem lugentem. Jam
uero q̄ eadem stella que magos perdu
xit ad locum ubi erat cum matre uirgi
ne deus īfans: que utiq̄z poterat eos ad
ipsam pducere ciuitatē: sed tn̄ subtraxit:
nec eis ,psus apparuit donec de ciuitate
in qua christus nasceref: ijdē ipsi īnroga
renf iudei. Jpsi eā secundū diuie scriptu
re testimoniū noiarent ipi diceret. Jn be
thleem iude. Sic eñ scriptū est. Et tu be
thleem nō eris minia in principib⁹ iuda.
Ex te eīm exijt dux qui regnat populuz
meum israel. Lectio tertia.

Q Uid aliud significauit hec diuia ,p
uidētia: nisi apud iudeos solas lit
teras remāsuras: qbus gētes īstruerētur.
illi excecarētur. quas portarēt: nō ad ad
iutoriū salutis sue: sꝫ ad testioniū salutis
nostre. Nā hodie quascūq̄z pmissas pro
phetias de christo ,pferim⁹. iā rez cōple
taꝝ luce ƀclaratas. Si forte pagāi quos
luctari uolumus dixerit nō eas tm̄ ante
p̄dictos: sed post eoꝝ euentuz: ut ea que
facta sīt ,pphetata: putarēt a nobis eē cō
ficta iudeoꝝ codices recitam⁹: ut tollat
dubitatio paganoꝝ: q iam in magis sit̄ fi
gurabātur: quos iudei de ciuitate i qua
natus ē christus diuinis eloqis īstruebāt:
ꝛ cum eis ipsi: nec regrebant nec agnos
cebant. Lectio quarta.

N Unc ergo carissimi gr̄e filij: ꝛ here
des uidete uocationē ur̄am: ꝛ maī
festato iudeis ꝛ gētibus christo tanq̄z an
gulari lapidi: pseuerātissima dilectiōe co
herete. Manifestat⁹ eīm ē i ipis cunabu
lis īfantie sue his qui ,ppe ꝛ his q longe
erant. Judeis in pastoꝝ ,ppinqtate: gen
tibus in magoꝝ lōginqtate. Jlli ipo die
quo nat⁹ est: isti ad euz hodie uenisse cre
dūtur. Māifestatus ergo est nec illis do
ctis: nec istis iustis. Preualet nanq̄z im
peritia in rusticitate pastoruz ꝛ impietas
sacrilegijs magorum. Utrosq̄z sibi lapis
ille angularis applicuit. Lectio q̄nta.

Q Uippe qui uenit stulta mūdi elige
re: ut confunderet sapientes: ꝛ non
uocare iustos sed peccatores: ut nullus
magnus superbiret: nullus infimus de
speraret. Unde scribe ꝛ pharisei dum ni
mis docti: ꝛ nimis iusti sibi uiderentur:
cuius nascentis ciuitatem ostendere pro
phetica eloquia recitantes: hunc repro
bauerunt edificantes. Sed quia factus ē
in caput anguli: ꝛ qđ natus ostendit, pas
sus impleuit. Huic nos inhereamus cū
alio pariete habente reliquias israel: que
per electionem gratie salue facte sunt.

Lectio sexta.

E Os eniz pastores illi pfigurabāt
de proximo coniūgendos: ut etiaz
nos quorum ex longinquo uocationez
magorum significabat aduentus: Jam
nō peregrini ꝛ inquilini: sꝫ ciues sanctoꝝ
ꝛ domestici dei coedificati supra funda
mentum apostolorum ꝛ prophetarum:
ipso sūmo angulari lapide christo iesu:
qui fecit utraq̄z unum: ut in uno habea
mus unitatē ad colligendos ramos: q ēt
ƀ oleastro īserto p supbiā fracti ꝛ heītici
facti sīt. Qm̄ potēs ē ds̄ iteꝝ īserere illos:
ut hēamus īfatigabilē caritatē. p dn̄m no
strū iesū xp̄m: Qui cū p̄re ꝛ spiritu sācto
uiuit ꝛ regnat i secula seculoꝝ amen.

Secundum mattheū.

C Um natus eēt iesus i bethleē iude i
diebus herodis regis. Ecce magi
ab oriēte uenerūt ierosolymam dicētes.
Ubi ē q natus ē rex iudeoꝝ. Et reliqua.

De omelia sācti gregorij pape.

Lectio prima

M Agnū uero nobis aliqđ magi īnu
unt qđ i regionē suā p uiaz aliaz re
uertunt. Jn eo nanq̄z qđ ammoniti faci
unt: profecto nobis insinuant quid facia
mus. Regio quippe nostra paradisus ē
ad quā iesu cognito redire per uiaz qua
uenimus prohibemur. A regione etenim
nostra superbiendo: inobediendo: uisibi
lia sequendo: cibum uetitum gustando:
discessim⁹: sꝫ ad ea necesse ē ut flēdo: obe
diēdo: uisibilia ꝯtēnēdo: atq̄z appetitum
carnis frenādo rediaz⁹. Ergo p aliaz uiā

ad regionem noſtram regredimur: quo
niam qui a paradiſi gaudiis per delecta
menta diſceſſimus ad hoc per lamenta
reuocemur. Lectio ſecunda.
Unde neceſſe eſt fratres cariſſimi: ut
ſemper pauidi ſemperq; ſuſpecti:
pōamus āte oculos cordis hinc culpas
operis: illic extreme iudicium diſtrictio
nis. Penſemꝰ ꝗ̄ꝫ diſtrictus iudex ueniat
qui iudicium miaꝉ ⁊ latet. Terrores pec
catoribus intentat: ⁊ tamen adhuc ſuſti
net. Et idcirco uenire citiuſ differt: ut mi
nus iueniat quos condēnet. Pūiamus
fletibus culpas: ⁊ cum pſalmiſte uoce ꝓ
ueniamus faciem eius in confeſſiōe. Uo
luptatum nos ergo fallacia nulla decipi
at: uana leticia ſeducat. In proxio nāq;
eim iudex qui dixit. Ue uobis qui ride
tis nunc: quia lugebitis ⁊ flebitis. Hinc
eim ſalamon ait. Riſus dolore miſcebiꝉ:
⁊ extrema gaudij luctus occupat. Hinc
iterum dicit. Riſum deputaui merorem
⁊ gaudio dixi. Quid fruſtra decipieris.
Hinc rurſum ait. Cor ſapientū ubi triſti
cia ⁊ cor ſtultorum ubi leticia. Lec.iij.
Pertimeſcamus igitur precepta dei
ſi celebramus ueraciter ſolēnitatē
dei. Gratum nāq; deo ſacrificium eſt af
flictio contra peccatum: pſalmiſta teſtan
te qui dixit. Sacrificium deo ſpiritus cō
tribulatus. Peccata ueſtra preterita in
baptiſmatis perceptione donata ſūt. Et
tamen poſt baptiſma multa omiſimus:
ſed lauari iterum baptiſmatis aqua non
poſſumus. Quia ergo ⁊ poſt baptiſma
inquinauimus uitam: baptizemus lachry
mis cōſcientiam. quatenus regionē nrām
per uiam aliam repetētes: qui ex ea bōis
delectati diſceſſimus: ad eā malis amari
cati redeamus. Nota ꝙ in feſtis quoꝝ
hiſtorie ꝑ octauas cantanꝉ. tribꝰ diebus
īcipiꝉ a pīo Reſpō. Ipſa die feſti. In octa
ua ⁊ in dñica que eſt infra octauā. Lectis
uero diebus prima die qua cantaꝉ de oc
taua a ſecundo incipiꝉ Reſpōſorio. ſecunda
die a tertio. ⁊ ita per ordinem donec om
nia Reſpōſoria expleātur. Expletis uero ōi
bus Reſpōſoriis ſemper incipitur a ſecūdo.

Antiphōe ſubſcripte dicūtur infra octa
uam epiphanie ad b. ⁊ mag. Ad b. anti.
Ab oriente uenerunt magi in bethleem adora
re dñm: ⁊ apertis theſauris ſuis precioſa mūe
ra obtulerunt: aurum ſicut regi magno. thus ſi
cut deo uero. myrrhā ſepulture eius allā. Ad
mag. aāt. Uidentes ſtellam magi gauiſi ſūt
gaudio magno: ⁊ intrantes domū obtulerunt
dño aurū: thus: ⁊ myrrhā. Ad b. aāt. Tria
ſunt munera que obtulerunt magi dño aurū:
thus: ⁊ myrrhā filio dei: regi magno: alleluia.
Ad mag. aāt. Lux de luce apparuiſti xp̄e:
cui magi mūera offerunt: allā. allā. Ad b. aāt.
Uidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ uenimꝰ cū
muneribus adorare dñm. Ad mag. aāt. In
terrogabat magos herodes: qd̄ ſignū uidiſtis
ſuper natum regem: ſtellam uidimus fulgentē
cuius ſplendor illuminat mundū. Ad b. aāt.
Omnes nationes uenient a longe portantes
munera ſua allā. Ad mag. aāt. Omnes de
ſabba uenient aurum ⁊ thus deferentes allā.
allā. Ad b. aāt. Uenient ad te qui detrahe
bant tibi: ⁊ adorabunt ueſtigia pedum tuoꝝ.
Ad mag. aāt. Admoniti magi in ſōnis ab
angelo: ꝑ aliam uiam reuerſi ſunt in regionem
ſuam. Si feſtiuitas epiphanie in domini
ca uenerit totū officium dñice fit in ꝓrio
ſequenti ſabbato modo ſubſcripto. De
feſtiuitatibus que infra octauā epiphāie
uenerint: nihil tunc agiꝉ. Sꝫ pacta octa
ua de illiſ ⁊ loco ⁊ tempore cōgruenti u
latꝰ in rubricis nouis nūcupatis ꝯſtatuit.
Sabbato infra octauā epiphanie ad ueſ
peras capitulum.
Fratres obſecro uos per miſericor
diam dei: ut exhibeatiſ corpora ue
ſtra hoſtiam uiuentem: ſanctā deo placē
tem: rationabile obſequium ueſtrum.
Hym. ꝟſi. ſicut in epipha. ad mag. aāt.
Remāſit puer ieſus in ierlm: ⁊ nō cognouerūt
parētes eius exiſtimātes illū eē ī comitatu: ⁊ re
quirebant eū inter cognatos ⁊ notos. Oratio.
Uota q̄s dñe ſupplicantis populi
celeſti pietate proſequere: ut ⁊ que
agēda ſunt uideāt ⁊ adiplenda que uide
rint cōualeſcāt. per. Aāt. de epiphania q̄
cōpetit dicīꝉ ℣. Oēs de ſabba uenient: allā.
℞. Aur ⁊ thus deferētes: allā. Oratio.

Deus qui hodierna. Dominica īfra octa-
uā epiphanie. totum officium dicitur de
epiphania. preter lectiones. cap. anti. ad
b. ⁊ mag. ⁊ orationem. Sermo sancti leo
nis pape. Lectio prima.
IUstum ⁊ rationabile dilectissimi ⁊
uere pietatis obsequium est: in die
bus qui diuine opera misericordie prote
stantur: toto corde gaudere: ⁊ honorifi
ce ea que ad salutem nostram gesta sunt
celebrare. Uocante nos ad hanc deuoti
onem ipsa recurrentiū temporū lege: q̄
nobis post diem in quo coeternus patꝛ
filius dei natus ex uirgine est breui inter
uallo epiphāie ītulit festum ex appariti
one domini consecratū. In quo magnū
fidei nr̄e presidiū prouidentia diuina cō
stituit: ut dum solēni ueneratiōe recolitꝛ:
adorata ⁊ exordijs suis saluatoris infan
tia per ipsa originalia documēta proba
retur ueri in christo hominis certa natu
ra. Hoc est eim̄ qḋ iustificat impios: hoc
est qḋ ex peccatoribus facit sanctos: si i
uno eodemq; domino iesu christo: ⁊ uera
deitas ⁊ uera credatur humanitas. Dei
tas quia ante omnia secula in forma dei
equalis est patri. humanitas quia in no
uissimis diebus in forma serui unitus est
homini. Ad roborandam ergo hanc fi-
dez: qua contra omnes premūiebamur
errores: ex magna factum est diuini pie
tate cōsilij: ut gens in longinque orienta
lis plage regione consistens: que spectā
dorum siderum arte pollebat: signū na
ti pueri qui super omnem israel esset re
gnaturus acciperet. Noua ⁊ eiz claritas
apud magos stellę illustrioris apparuit:
⁊ intuentium animos ita āmiratione sui
splendoris impleuit: ut nequaq; sibi cre
derent negligendum, qḋ tāto nunciabatꝛ
indicio. Lectio secunda.
PReerat autem, sicut res docuit, hu
ic miraculo gratia dei: ut cum chri
sti natiuitatem nec ipsa adhuc bethleem
tota didicisset: iam illam credituris gen
tibus inferebat: ⁊ qḋ nundū poterat hu
mano eloquio disseri: celo faciebat euā
gelizante cognosci. Quāuis autem diui
ne dignationis esset hoc munꝰ: ut cogno
scibilis gentibus fieret natiuitas saluato
ris: ad intelligendum tamen miraculum
signi: potuere magi etiaz de antiquis ba
laam pronūciationibus cōmoueri. Sci
entes olim esse predictum ⁊ celebri mēo
ria diffamatū. Orietur stella ex iacob: et
exurget homo ex israel: ⁊ dn̄abitur gen
tium. Tres itaq; uiri fulgore insoliti side
ris diuinitus incitati: preuiū micantis lūi
nis cursum sequūtur: existimātes se signi
ficatum pueruz ierl'is in ciuitate regia re
pertuꝝ. Sed cuz eos hec opinio fefellis
set: p iudeoruz scribas atq; doctores: qḋ
sacra de ortu christi prenūciabat scriptu
ra didicēre: ut gemino testimonio confir
mati: ardentiori fide expeterent: quem ⁊
stellę claritas: ⁊ ꝓphetię manifestabat au
ctoritas. Prolato autem diuino oracl'o
p responsa pontificum: ⁊ declarata spiri
tus uoce que dicit. Et tu bethleem terra
iuda nō eris minima inꝛ principes iuda.
Ex te eim̄ exiet dux qui regat populum
meum israel. Lectio tertia.
QUam facile ⁊ q̄z ꝯseq̄ns fuit: ut he
breoꝝ ꝓceres crederent qḋ doce
bant. Sz apparet illos carnaliꝛ cū hero
de sapuisse: ⁊ regnū xp̄i cōe cū huiꝰ mun
di potꝛ atibꝰ extimasse: ut ⁊ isti tp̄alē spera
rent ducē ⁊ terrenū metueret ille ꝯsortē.
Supfluo herodes timore turbaris: ⁊ fru
stra ī suspectū tibi pueꝝ seuire moliris.
Nō capit xp̄m regio tua: nec mūdi dn̄s
p̄tatis tue sceptris ē ꝯtētꝰ angustis. Quē
in iudea regnare nō uis: ubiq; regnat. et
felicius ipse regnares: si eiꝰ īpio subdere
ris. Cur sincero officio n̄ facis q̄ subdo
la falsitate ꝓmittis. Perge cū magis et
uerū deum simpliciꝛ adorandū uenerare.
Sed tu iudaicę sequacior cęcitatis: n̄ imi
taris gentiū morē: corq; puersū ad crud
les ꝯuertis īsidias: nō illū occisure quez
metuis: nec illis nociture quos perimis.
Deducti igiꝛ dilectissimi in bethleez ma
gi stellę p̄cedētis obseqo: gauisi sunt gau
dio magno ualde: sicut euangelista nar
rauit. Et itrantes domū inuenerūt pueꝝ
cū maria m̄re eiꝰ: ⁊ ꝓcidētes adorauerūt

eum. Et aptis thesauris suis obtulere ei
mūera. auꝝ. thus. ꝛ myrrham. O ꝑfecte
sciētie mirabilē fidē: quā nō terrena sciē
tia erudiuit: sed spūs scūs īstituit. Uñ eim
hi uiri cū ꝓficiscerent e patria: q nūdū ui
derāt iesū: nec aliqd intuitu eius: qđ tam
ordinate uenerarēt aduerterāt. Lec. iiij.

HAnc ōferēdoꝝ mūeꝝ seruauere rō
nez: nisi ꝙ p̄ter illā stelle spēm: q̄
corporeū incitauit obtutū: fulgētior ueri
tatis radius eoꝝ corda ꝑdocuit: ut prius
q̄ʒ laborē itineris īchoarēt eū sibi signifi
care itelligerēt: cui ī auro regius honor.
in thure diuia ueneratio. ī myrrha mor
talitatis ꝯfessio deberet. Et hec qdē quā
tum ad illūinationē fidei ꝑtinebat: potu
erunt illis credita ꝛ itellecta sufficere: ut
corporali ītuitu nō ingrerēt: qđ plenissi
mo uisu mētis īspexerāt: sʒ diligētia saga
cis officij usqʒ ad uidendū pueꝝ ꝑseue
rans: ꝛ nr̄i tēporis populis: seculi hōini
bus seruiebat: ut sicut ōibus nobis ꝓfu
it: qđ pꝰ resurrectionē dñi uestigia uulne
rū in carne eius thome apl̄i explorauit
manꝰ: ita ad nr̄am utilitatē ꝓficeret: qđ in
fantiā ipsius magoꝝ ꝓbauit aspectus.
Uiderūt itaqʒ magi ꝛ adorauerūt pueꝝ
de tribu iuda: de semie dauid secundum
carnē natū ex mliere: factū sub lege: quā
nō soluere uenerat sʒ adiplere. Uiderūt
ꝛ adorauerūt pueꝝ quātitate paruū: alie
ne opis idignū: fādi ipotē: ꝛ nll'a ab hūa
na īfātie generalitate discerptum. Quia
sicut fidelia erāt testionia que in eo maie
statē inuisibilis diuinitatis assererēt: ita ꝓ
batissimū eē debebat uerbū carnē factū:
ꝛ sempitnā illā essentiā filij dei uerā hoīs
suscepisse naturā: ne uel ineffabiliū opeꝝ
secutura miracula: uł excipiēdaꝝ suppli
cia passionē̄ sacrm̄ fidei ex reꝝ diuersita
te turbarēt: cū iustificari oīo nō possent:
nisi q dñm iesū ꝛ uerū deū ꝛ uerū hoīez
credidissent. Lectio quinta.

HUic singulari fidei dilectissimi: ꝛ p̄
dicate ꝑ oīa secula ueritati: diaboli
ca māicheorū resistit īpietas: que sibi ad
interficiēdas deceptorū aīas: nefādi dog
matis ferale cōmētū de sacrilegis ꝛ fabu
losis mēdacijs texuere: ꝛ ꝑ has insanaꝝ
opinionū ruinas: eo usqʒ p̄cipites corru
erūt: ut sibi falsi corporis fingerēt xp̄m: q
nihil ī se solidū: nihil uerū: oculis hoīuʒ
actiōibusqʒ p̄buerit: sed sīlate carnis ua
cuam imaginē demōstraret. Indignum
eim iudei uolūt ut credatur ds dei filius
femineis se inseruisse uisceribꝰ: ꝛ maiesta
tem suā huic cōtumelie subdidisse: ut na
ture carnis imixtus: in uere hūane sube
corpore nasceref: cum totum hoc opus
nō iiuria sit ipsius: sed potētia: nec credē
da pollutio: sed gloriosa dignatio. Si eiʒ
lux ista uisibilis nullis imundicijs qbus
fuerit supfusa uiolaf: nec radiorū solis ni
torem: que corporeā creaturā eē non du
bium est: loca illa sordētia uel cenosa cō
tamināt: qd illius sempitne ꝛ icorporee
lucis essētia potuit qualibet sui qualita
te polluere: q se ei quā ad imaginē suaʒ
cōdidit sociando creature purificationē
p̄stitit: nō maculā recipit. Et sic sanauit
uulnera infirmitatis: ut nulla paterei dā
na uirtutis. Lectio sexta.

QUod diuine pietatis magnū ꝛ in
effabile sacramentū est: q: ōibꝰ san
ctarū scripturarū est testificationibꝰ nūci
atuʒ. Isti de qbus loqmur aduersarij ue
ritatis legē ꝑ moysen datā ꝛ inspiratā di
uinitus: ꝛ ꝓphetaruʒ oracula respuere:
ipsasqʒ euāgelicas ꝛ apostolicas pagias
quedam auferendo: ꝛ quedam inserēdo
uiolarunt: confingentes sibi sub aposto
lorum noibus: ꝛ sub uerbis ipsius salua
toris multa uolumina falsitatis: quibꝰ er
roris sui cōmēta munirēt: ꝛ decipiēdorū
mentibus mortiferū uirus infūderēt. Ui
debant enim sibi uniuersa subsistere: oia
reclamare: Et non solum nouū: sed etiā
uetus testamentuʒ sacrilege ipietatis sue
dementiā confutare: ꝛ tamen in furiosis
mendaciis persistentes: ecclesiam dei de
ceptiōibus suis perturbare nō desinūt.
hoc miseris quos illaqueare potuerint
persuadentes: ut negent a domino iesu
christo humanam naturam uere esse sus
ceptam: negent de eius latere lancea uul
nerato sanguinem redemptiōis ꝛ aquā

fluxisse baptismatis: negent eum sepultũ
ac die tertio suscitatum: negent eum in ꝯ
spectu discipulorum ad consedendũ in
dexteram patris: super omnes celorum
altitudines eleuatum. Et tota symboli a
postolorum ueritate sublata: nullus me
tus terreat impios: nulla spes incitet san
ctos.

Secundum lucam.

Cum factus esset iesus annorũ duo
decim ascendentibus illis ierosoly
mam scđm consuetudinem diei festi. Et
reliqua.

Omelia origenis. Lec. septia.

Puer iesus crescebat: ⁊ confortaba
tur ⁊ replebatur sapientia. hoc ho
minum natura non recipit: ut ante duo
deciз annos sapientia cõpleatur. Aliud
est eĩm potestatem habere sapientie: ali
ud sapientia esse cõpletum. Non ambi
gamus ergo diuinum aliquid in iesu car
ne apparuisse: ⁊ non solum super homi
nem: sed super omnem quoqз rationabi
leз creaturam crescebat. Humiliauerat
enim se formam secundũ accipiens: ⁊ ea
dem uirtute qua se humiliauerat cresce
bat. Apparuerat infirmus: quia infirmũ
corpus assumpserat: ⁊ ob id iterumqз ꝯ
fortabatur. Euacuauerat se filius dei: et
propterea rursuз complebatur sapiẽtia:
⁊ gratia dei erat super eum. Non quan
do uenit ad adolescentiam: non quãdo
manifeste docebat: sed adhuc cum esset
paruulus habebat gratiam dei. Et quo
modo omnia in illo mirabilia fuerunt:
ita pueritia mirabilis fuit: ut dei sapiẽtia
cõpleret. Ibãt itaqз parentes ei⁹ iuxta ꝯ
suetudinem in ierusalem ad solẽnem diẽ
pasche. Et cum factus esset iesus annoꝝ
duodeciз. Diligenter obserua. prius qз
duodecim esset annorum: sapientia dei ⁊
ceteris que scripta sunt de eo cõplebať.

Lectio octaua.

Cum ergo ut diximus. xij. esset ãno
rum: ⁊ iuxta morem dies solenni
tatis expleti essent: ⁊ reuerterentur parẽ
tes cum in fantulo iesu: remansit puer in
ierusalem ⁊ nesciebant parẽtes eius. Ex
hoc sublimius quidam qз humana na
tura patitur intelligi potest. Non eiз sim
pliciter remansit: ⁊ parentes eius ubi eẽt
ignorabant. Sed quomodo in ioannis
euangelio scriptum est: quando insidia
bantur ei iudei: elapsus est de medio illo
rum ⁊ non apparuit: sic ⁊ nunc puto re
mansisse puerum in ierusalem: ⁊ parẽtes
eius ubi remanserit ignorasse. Nec mire
mini parentes uocatos: quorum alť ob
partuз: alter ob obsequium matris ⁊ pa
tris meruere uocabula. Sequitur dolen
tes querebamus te. Non puto eos iccir
co doluisse: quia putarent errasse pueꝝ
uel perisse. Nec poterat accidere ut ma
ria que sciebat de spiritu sancto se conce
pisse: que ⁊ angelum loquentem: ⁊ currẽ
tes pastores ac symeonem audierat pro
phetantem: timeret ne puerum perderet
oberrantem. Ad hanc opinionem maxi
me de ioseph cui ab angelo preceptuз ẽ
ut tolleret puerum: ⁊ egyptuз pergeret:
qui audierat: ne timeas tollere mariam
uxorem tuam: qđ eniз in eo natum est đ
spiritu sancto est. nunqз fieri poterat ut ꝑ
ditum formidaret infantem: quem diui
num esse cognouerat.

Lectio nona.

Aliud quiddaз dolor ⁊ questio pa
rentum qз simplex lector intelligi
sonat. Quomõ eĩm tu si quando scriptu
ras legis queris in eis sensum cum dolo
re quodam atqз tormento: Nunqđ scri
pturas errasse aut perperã quid habere
arbitreris: sed ꝙ ille intrinsecus habeat
ueritatem: sermonem: atqз rationeз: ⁊ tu
nequeas inuenire qđ uerum est: Ita ⁊ il
li querebant iesum ne forte recessisset ab
eis: ne relinquens eos ad alia trãsmigraſ
set: ⁊ qđ magis puto ne reuertisset ad ce
los: cuз illi placuisset iterũ descensurus.
Dolentes ergo querebant filium dei: et
dum quererent nõ inuenere inter cogna
tos ⁊ notos. Neqз eiз poterat humana
conditio dei filium continere: Non inue
nerunt inter notos: quia maior erat noti
cia scientiaqз mortali. Ubi igitur inuene
runt eum: In templo. Ibi enim inueniť
filius dei. Si quando ⁊ tu quesieris filiũ
dei quere primum ĩ templo: illuc ꝓpera

ibi christū sermonē atqȝ sapientiā.i.filiuȝ
dei reperies. Qm̄ uero paruulus erat in
uenitur in medio p̄ceptoꝝ:n̄ eos docēs:
sed interrogans. Quia paruulus erat in
uenit̄ in medio sanctificās:ꝛ erudiēs eos
non docens sed interrogans. Et hoc ꝓ
etatis officio: ut nos doceret qd pueris
q̄zuis sapientes ꝛ eruditi sint cōueniret:
ut audiant prius magistros q̄ȝ docere d̄
siderent:ꝛ se uana ostentatiōe nō iactēt.
Interrogabat inquā magistros:nō ut ali
quid disceret:sed ut int̄rogans erudiret.
Ex uno quippe doctrine fonte manat:ꝛ
interrogare ꝛ respondere sapiēter:ꝛ eius
deȝ scientie est scire:qđ interroges:qđue
respondeas. Oportuit primū saluatoreȝ
erudita interrogatione magistrū fieri: ut
postea interrogantibus responderet iux
ta rationem dei atqȝ sermonem. Ad be
nedictus aꝰ. Remansit puer iesus. Rn̄sorie
retro.ad mag.i primis uespis. Oīo. Vo
ta q̄s. Deinde fit cōme.de epiphania aꝰ.
Hodie celesti. ℣. Omnes de sabba uenient
alla. ℟. Aurū ꝛ thus deferētes alla. Oratio
Deus q hodierna. Ad tertiā capitulum.
Fratres obsecro uos. Rn̄soria breuia ꝛ ℣.
dicūtur de epiphania ad sextā capitulū.
Dico eim per gratiā dei que data ē
mihi oīb' q sunt inter uos:nō plus
sapere q̄ȝ oportet sapere:sed sapere ad so
brietatem. Ad nonā caplm.
Sicut eiȝ i uno corpore mlta mēbra
habem':oīa aūt mēbra nō eūdem
actū hn̄t:ita multi unū corp' sum' i xp̄o.
singuli aūt alter alterius mēbra: i christo
iesu dn̄o nostro. Ad uespas cap. Fratres
obsecro uos. Ad mag.an̄t. Filij qd fecisti
nobis sic:ego ꝛ pater tuus dolētes querebam'
te: ꝛ qd est ꝙ me querebatis : nesciebatis ꝙ i
his que patris mei sūt oportet me esse. Et fit
cōme.de epiphania aꝰ. Tribus miraculis.
℣. Omnes de sabba uenient alla. ℟. Auruȝ
ꝛ thus deferētes alla. Oīo. Deus qui hodi
erna. In uigil.octa.epiphanie ad uespas
aꝰ. Ante luciferū. Cum rel.ps. Dixit dn̄s.
Cū rel.in fine ps. In exitu. Cap.ꝛ hym.
de epiphania ℣. In colūbe specie spūs scōs
uisus est. ℟. Paterna uox audita ē: hic est fi
lius meus dilectus. Ad mag.aꝰ. Descendit
sp̄s scōs corporali specie sic̄ colūba i ip̄m ꝛ uox
de celo facta ē:hic est fili' meus dilect' al. Oīo.
Deus cuius unigenitus in suba n̄re
carnis apparuit:p̄sta q̄s:ut per euȝ
quē simileȝ nobis foris agnouim': intus re
formari mereamur. Qui tecū. In octa.
epiphanie ad matut. inuita. Christus ap
paruit. Hym. Hostis herodes. In primo
noct.an̄t. Veterē hoīeȝ renouās saluator ue
nit ad baptismū:ut natura que corrupta erat ꝑ
aquā recuperaret incorruptibili ueste circūamic
tens nos. ps. Dn̄e dn̄s noster. an̄t. Te q in
spiritu ꝛ igne purificas humana contagia:de
um ac redēptoreȝ oēs glorificemus. ps. Celi
enar. aꝰ. Caput draconis saluator ꝯtriuit i ior
dane flumīe:ab eius p̄tate omnes eripuit. ps.
Dn̄i est t. ℣. Vox dn̄i sup aquas. ℟. Deus
maiestatis intonuit. Sermo sancti ambro
sij episcopi. Lectio prima.
Euāgelica scripta refert:sicut lectuȝ
nuper audiuimus dn̄ȝ ad iordanē
baptismi causa uenisse:ꝛ in eodem flumi
ne mysterijs se celestibus consecrari uo
luisse. Quod mirari non debemus cur
hoc baptismum ipse dominus fecerit et
magister. Quia ipse ait. Qui fecerit sic ꝛ
docuerit maximus uocabit̄ in regno ce
lorum. Facere igitur prius uoluit qđ fa
ciendum omnib' impabat. Ut bon' ma
gister doctrinam suam: non tam uerbis
insinuaret q̄ȝ actibus exerceret. Et ad fi
neȝ nos gestu pariter ꝯfirmaret ꝛ sensu.
Hoc aūt totū hodierna die gestū eē ma
nifestū est. Qđ ita ueꝝ eē ipa possumus
colligere rōne. Rn̄soria dicūtur sicut in
die epiphanie preter octauū : qđ in suo
loco erit. Hodie celi aperti sunt. Lec.ij.
Ratio eim illa exigit: ut post diē na
talis dn̄ici: licet interpositis ān̄is:eo
dē aūt tp̄re hec festiuitas sequeret̄. Quā
ꝛ ipaȝ festiuitatē natalē appellādā puto.
Tūc eim natus hoībus. hodie renatus
est sacris. Tūc eim ꝑ uirginē editus. ho
die per mysterium generatus. Ita enim
disposuit dominus non longe iter se ho
minum uota distare:ut i uno tēpore quē
genitū gratulabāt̄ in terra:sanctificatum

letarẽtur in celis. Ut q partũ uirginis an
gelis nũciantibus possidebãt: dei filium
celis testãtib⁹ retinerẽt. Certiqȝ eẽnt hõi
nes q: ipse ẽ filius dei: queȝ uirgo pepat
diuinitas agnoscebat. Lectio tertia.
NOui eim part⁹ noua merẽtur obse
qa. Ibi cũ scõm ioãnẽ nascit: mat
cũ maria sinu circũfouet. Hic cũ secũdũ
mysteriũ gignit: pat eũ ds uoce cõplecti
tur. Ait eiȝ. Hic ẽ filius me⁹ dilect⁹ i quo
mihi bñ cõplacui ipȝ audite. Mat ergo
partui molli blãdit gremio: pat filio pio
testionio famlat. Mat inquã eũ adoran
dũ magis igerit: pat colendũ gẽtib⁹ mãi
festat. Siuu igit retinet a mře cũ nascit: ȝ
pat ei sinus sui fotũ iugit submistrat. Le
gimus eim eũ sine intmissiõe in pris gre
mio qescentẽ. Dicẽte euãgelista. Deũ ne
mo uidit unqȝ: nisi unigenit⁹ filius q ẽ in
sinu pris. In. ij. noct. a. Baptista ɔtremuit
ꝛ ñ audet tãgere sãctũ dei ůticẽ: ȝ clamat cũ tre
more: sãctifica me saluator. psal. Afferte. a.
Magnũ mysteriũ ɔ̃claratur hodie: q: creator
oium in iordane expurgat nřa facinora. ps.
Quẽadmodũ. a. Aqua cõburit peccatũ ho
die apparẽs liberator: ꝛ rorat oẽm mũdũ diui
nitatis ope. ps. Deus nr refug. ℣. Veniẽt
ad te q detrahebãt tibi. ℟. Et adorabũt uesti
gia pedum tuorum. Lectio quarta.
LIbent ergo qescit dñs in sinu scto
rũ. Vñ ꝛ ioãnes euãgelista sinũ ut
in eo accũberet libent elegit. Sin⁹ ergo
in quo xp̃s reqescit ñ corporis gremio p
parat: nec uestimẽtoꝝ ãbitiõe cõponit:
sed celestiũ uirtutũ opatõe colligit. Naȝ
xp̃i sinus erat i ioãne euãgelista. fides in
deo pře diuinitas i maria mře uirginitas.
Ibi sinus xp̃i ẽ: ubi hitaculũ ẽ uirtutum.
Ibi reclinat caput suũ: ubi domiciliũ ce
lestiũ iuenit pceptorũ. Nã ideo peccato
ribus ifidelib⁹ dicit. Vulpes foueas hñt:
ꝛ uolucres celi nidos: filius aũt hois nõ
hȝ ubi caput reclinet. Lectio quinta.
IGitur dñs iesus hodie uenit ad ba
ptismũ: ꝛ corpus suũ sctum uoluit
aqua dilui. Dicat fortasse aliqs. Qui sã
ctus est quare uoluit baptizari: Audi er
go. ideo baptizatur christus: non ut san
ctificetur ab aquis: sed ut aquas ipse sã
ctificet: ꝛ purificatione sui purificet fluẽ
ta illa que tangit. Consecratio eim xp̃i ɔ
secratio maior est elementi. Cum enim
saluator abluit: iam tunc in nostruȝ bap
tismum tota aqua mundatur: ꝛ purificat
fons: ut secuturis postmodum populis
lauacri gr̃a mistret. Precedit ergo xp̃us
ad baptisma: ut xp̃iani post eũ ɔfidenter
populi subsequãtur. Lectio sexta.
INtellige ergo mysteriũ. Iã ei⁹ colũ
na ignis precessit p mare rubrũ: ut
intrepidũ iter filii isrl subsequerentur: et
ipsa prius p aquas egressa est ut uenien
tibus post se intrãdi semitaȝ prepararet.
Quod factum sicut apostolus dicit my
sterium baptismi fuit. Baptismum plãe
quodãmodo fuit. ubi homines nubes
operiebat unda portabat. Sed hec oia
operatus est xp̃us dñs idẽ q ꝛ mõ. Quia
sicut tũc p mare filios isrl in signis colũ
na precessit: ita nunc per baptismũ chri
tianos populos in corporis sui colũna
precedit. Ipsa inqȝ est colũna que tũc lu
men sequentiũ oculis pstitit: modo lucẽ
credentiuȝ cordib⁹ submistrat. Tunc in
fluctibus undarũ solidauit semitã: mõ i
lauacro fidei corroborat uestigia: p quã
fidẽ sicut filij isrl q intrepidus ãbulauerit
psecutorem egyptuȝ non hẽbit. in tertio
noct. a. Pater de celis filiũ testificatur: spũs
sãcti pñtia aduenit: unũ edocens q baptizatur
xp̃s. ps. Deus iudi. a. Peccati aculeus cõ
teritur hodie baptizato dño: ꝛ nobis donata
ẽ regeneratio. ps. Voce mea. a. Baptizatur
xp̃s: ꝛ sãctificatur ois mũdus: ꝛ tribuit nob re
missionẽ peccatoꝝ: aqua ꝛ spu oẽs purificãur.
ps Cant. ij. ℣. Et erit nomẽ eius bñdictũ in se
cula. ℟. Et añ solẽ pmanet nomẽ eius.
Secundum ioannẽ
IN illo tp̃e uidit ioãnes iesũ uenien
tem ad se ꝛ ait. Ecce agnus dei: ec
ce q tollit peccata mũdi. Et reliqua.
Omelia sancti augustini epi. lec. vij.
NEmo sibi arroget ꝛ dicat: q: ip̃e au
ferat peccata mũdi. iam intendite
cõtra quos supbos itendebat ioãnes di
gitum. Nundum erant nati heretici: ꝛ

demõstrabãtur:iã intendebat ꝯtra illos.
Cõtra illos clamabat tũc a fluuio:cõtra
quos mõ clamat ex euãgelio. Uenit ie
sus. Et qd dic̃ ille. Ecce agn⁹ dĩ. Si agn⁹
ĩnocẽs:⁊ ioãnes agnus:an nõ ⁊ ipse ino
cens. Sʒ qs inocẽs: Aut quãtũ inocẽs:
Oẽs ex illa radice ueniũt: ⁊ ex illa ꝓpa
gine de qua cãtat gemẽs dauid. Ego ĩ ĩi
qtatib⁹ ꝯceptus sũ ⁊ ĩ peccatis mr̃ mea ĩ
utero me aluit. Solus ergo ille agn⁹ q ñ
sic uenit. Nõ eĩm in ĩiqtate ꝯceptus est:q
non de mortalitate ꝯcept⁹ est: nec euʒ in
peccatis mat̃ ei⁹ in utõ aluit:quẽ uirgo ꝯ
cepit:uirgo pepit:qꝛ fide suscepit. Ergo
ecce agn⁹ dei. Nõ hʒ iste traducẽ dĩ adã.
Carnẽ tñ assũpsit de adã: peccatũ nõ as
sũpsit. Qui nõ assũpsit de massa nr̃a pec
catũ:ipse ẽ q tollit peccatum nr̃m. Ecce
agn⁹ dei:ecce q tollit peccata mũdi. No
stis qꝛ qdã homies dicũt aliqñ:nos tolli
mus peccata hõinib⁹ q sãcti sum⁹. Si eiʒ
nõ fuerit sc̃tꝰ q baptizat:quõ tollit pecca
tũ altius:cũ sit ille hõ plen⁹ pc̃õ. lec. viij
Contra istas disputatões uerba no
stra nõ dicam⁹. hunc legam⁹. Ecce
agn⁹ dei:ecce q tollit peccatũ mũdi. Nõ
sit presũptio hõinib⁹ in hoies:nõ trãsmi
grat passer in mõtes ĩ dño ꝯfidat. Et si le
uet oculos suos ĩ mõtes:unde auxilium
ueniet ei: Intelligat qꝛ auxiliũ ei⁹ a dño
q fecit celũ ⁊ terrã. Tãte erat excellẽtie io
annes ꝙ dĩ ei. Tu es xp̃s: Dic̃. nõ. Tu
es helyas: Dic̃ nõ. Tu es ꝓpheta: Dic̃
nõ. Quare ergo baptizas: Ecce agn⁹ dei
inqt:ecce q tollit peccata mũdi. Hic ẽ de
quo dixi. Post me uenit uir: q añ me fa
ctus ẽ:qꝛ prior me erat. Post me uẽit:qꝛ
posteri⁹ nat⁹ est. Añ me fact⁹ est:qꝛ p̃lat⁹ ẽ
mihi. Prior me erat:qꝛ in pricipio erat
uerbũ:⁊ uerbũ erat apud deũ: ⁊ dẽs erat
uerbũ:⁊ ego nesciebã eũ. Sed ut mãife
staret̃ in isrl̃: ꝓpt̃ea ego ueni ĩ aqua bap
tizãs: Et testioniũ ꝑhibuit ioãnes dicẽs.
quia uidi sp̃m de celo descendẽteʒ quasi
colũbã:⁊ mãsit sup eũ:⁊ ego nesciebam.
Sed q me misit baptizare ĩ aqua:ille mi
hi dixit. Sup quẽ uideris spũʒ descẽden
tẽ:⁊ manẽtẽ sup eũ:hic ẽ q baptizat ĩ spũ
sc̃to. Et ego uidi:⁊ testioniũ ꝑhibui: qa
hic ẽ filius dei. Lectio nona
Intẽdat mõ caritas ur̃a. Joannes
qñ didic̃ xp̃s miss⁹ ẽ eiʒ ut baptiza
ret in aqua. Quesitũ est quare:ut manife
staret̃ in isrl̃ dixit. Quid ꝓfuit baptismus
ioãnis frẽs carissimi. Si ꝓfuit aliquid:⁊
modo maneret ⁊ baptizarẽt̃ hoies ĩ bap
tismo ioãnis: ⁊ sic uenirẽt ad baptismuʒ
christi. Sed qd ait:ut manifestaret̃ ĩ isrl̃:
id est ĩ ipsis israel: ppl̃s israel ut manifes
taretur xp̃s uenit baptizare in aqua. Ac
cepit mysteriũ baptismi ioãnes in aqua
penitẽtie parare uiã dño:nõ existẽs dñs.
At ubi cognitus ẽ dñs sup̃flua ei uia pa
rabatur:qꝛ cognoscẽtibus se ipse fact⁹ est
uia: Itaqꝫ nõ durauit diu baptismus io
annis. Sed quõ demõstratus ẽ dñs hũi
lis:ut ideo accipet baptismũ ioannis: in
quo ⁊ ego itrogãs cito rñdeo baptizare
tur:ut ipse dñs. Et opus erat ipsi domio
baptizari: Op⁹ erat dño crucifigi: opus
erat dño mori: Opus erat domino sepe
liri: Si ergo tantam suscepit pro nobis
humilitatem: baptismum non erat susce
pturus: Et quid profuit qꝛ suscepit bap
tismuʒ serui: Ut tu nõ dedignareris sus
cipere baptismum domini. intendat ca
ritas uestra. Futuri erant in ecclesia aliq
excellioris gratie cathecumini. Fit enim
aliquando ut uideas cathecuminũ absti
nentem ab omni concubitu: ualefaciẽtẽ
seculo:renunciantem omnibus que pos
sidebat: distribuentem pauperibus:⁊ ca
thecuminus est:instructus etiã forte do
ctrina salutari supra multos fideles.
Ad l. p horas a. Baptizat miles regẽ: seru⁹
dñm suũ:ioãnes saluatorẽ:aqua iordanis stu
puit:colũba ꝓtestatur:paterna uox audita est:
hic est filius meus dilectus. psal. Dñs reg.
Cum rel. a. Celi apti sunt sup eum: ⁊ uox fa
cta est de celo dicens. Hic est filius meus dile
ctus in quo mihi bñ cõplacui. a. Christo da
tus ẽ principatus ⁊ honor regni:oĩs populus
tribus ⁊ lingue seruient ei in eternũ. a. Fon
tes aquarũ sãctificati sunt christo apparente in
gloria orbis terraꝝ:haurite aquas de fonte sal
uatoris: sãctificauit eĩm nunc omnẽ creaturam

christus deus noster. ℣. Uox de celo sonuit:
⁊ uox patris audita est. Hic est filius meus in
quo mihi cõplacui ipm audite. Cap. Surge
illuminare. hym ℣. Hodie celesti
spon. iũcta est ecclesia. ℟. Q̃m in iordane la
uit xp̃s eius crimina. Ad bñdic. a. Precur
sor ioãnes exultat: cũ iordane baptizato dño:
facta est orbis terrarum exultatio: facta ē pecca
torũ nr̃oꝝ remissio: sãctificãs aquas: ipsi oẽs
clamemus miserere nobis. Oro. Deus cuius
unigenitus. Ad tertiã sextã ⁊ nonã capi.
Respo. b. ⁊ ℣. dicitur sicut in epiphania
Ad uespas a. Baptizat miles. Cũ rel. ps
cap. ⁊ hym. dicũt sicut in epiphania ℣.
Hodie celesti spõso iuncta ē ecclesia. ℟. Q̃m
in iordane lauit xp̃s eius crimia. Ad mag.
añt. Sup ripã iordanis stabat beatus ioãnes
indutus ē splẽdore: baptizans saluatorẽ. bapti
za me ioãnes baptiza: bñdicã te: ⁊ tu iordanis
cõgaudẽs suscipe me. Oro. Deus cuꝰ uni
genitus. Notandũ ꝙ quocunqꝫ die post
octa. epi. primo occurrerit agẽdũ de do
minica aut. de fer. fit officiũ de ps sicut ꝓ
tali die ꝯsequẽter ordinat. Sabbato pri
mo post octa. epi. Ad uespas capitulũ:
O Altitudo diuitiaꝝ sapiẽtie ⁊ sciẽtie
dei: q̃ꝫ incõprehensibilia st iudicia
eius: ⁊ iuestigabiles uie eiꝰ. hym. O lux.
Qui usqꝫ ad dñicã primã quadragesime
⁊ ab octa. pent. usqꝫ ad aduentum di. ℣.
Uespertina oro ascẽdat ad te dñe. ℟. Et descẽ
dat sup nos misericordia tua. Ad mag. a.
Suscepit deus isrl̃ pueꝝ suũ: sicut locutus ē ad
abraã ⁊ semẽ eius: exaltare hũiles usqꝫ in secl̃ꝫ
Que ad mag. quolibet sabbato usqꝫ ad
septuagesimã tm̃ dicitur Oro.
O Mnipotẽs sempitñe ds: q celestia
simul ⁊ trena moderaris: supplica
tiões populi tui clemẽter exaudi: ⁊ pacẽ
tuã nr̃is ꝯcede tẽporibꝰ. p. Deide ꝓ apo
stolis a. Petrꝰ apl̃s ⁊ paulus doctor gentiũ
ipi nos docuerũt legẽ tuã dñe. ℣. Cõstitues
eos pñcipes sup oẽm terram. ℟. Memores
erũt nomis tui dñe. Oratio.
D Eus cuius dextera beatũ petrum
ambulantẽ i fluctibꝰ ne mergeret
erexit: ⁊ coaplm eius paulũ tertio naufra
gantẽ de ꝓfundo pelagi liberauit: exau
di nos ꝓpitius ⁊ cõcede: ut amboꝝ me
ritis eternitatis gloriã ꝯsequamur. p. d.
nostrũ iesum xp̃m. Deinde fiunt spãles
cõmemoratiões sanctoꝝ sanctarũ uel ut
puta de his sub quoꝝ titulis ecclesie de
dicate sũt: ac de his etiã: erga quos quas
ue deuotio tendit eoꝝ q diuina dicũt of
ficia: nec nõ sup his quoꝝ ecclesia roma
na generalit: aut i aliq̃bus ꝓuincijs siue
terris aut locis cõmemoratiões facere ꝯ
sueuit. Ultimo de pace a. Da pacẽ dñe in
diebus nr̃is: q2 nõ est alius q pugnet ꝓ nobis
nisi tu deus nr̃. ℣. Fiat pax in uirtute tua. ℟.
Et abũdantia in turribus tuis. Oratio.
D Eus a quo sãcta desideria recta cõ
silia: ⁊ iusta sũt opa: da seruis tuis
illã quã mũdus dare ñ põt pacẽ: ut ⁊ cor
da nr̃a mãdatis tuis dedita: ⁊ hostiũ sub
lata formidine: tpa sint tua ꝓtectiõe tãql
la. p. Ab hac dñica usqꝫ ad dñicã de pas
siõe ⁊ ab oct. pent. usqꝫ ad aduẽtũ: i oĩbꝰ
uespis sabbati ⁊ matutinis ac uespis do
minice supradicta suffragia predicto mõ
dicũt. Ac i oĩbꝰ uespis ⁊ matutinis nouẽ
⁊ triũ lectionũ eorũdẽ tẽpoꝝ: exceptis fe
stis duplicibꝰ: cũ oct. eorũ: ac festis aplo
rũ petri ⁊ pauli. sãcte crucis. sãcti micha
elis: nec nõ excepto ꝙ in mat. di. ꝓ aplis
a. Gliosi pñcipes. ℣. In oẽꝫ terrã. ℟. Et in fi
nes orbis. Ad cõpletoriũ di. Iube domne
bñdicere. Bñdictio. Noctẽ q̃etã ⁊ finẽ ꝑfe
ctũ: ꝯcedat nob oĩpotẽs dñs. ℟. Amẽ. lectio
F Ratres sobrij estote ⁊ uigilate: q2
aduersariꝰ uř diabolꝰ tãq̃ꝫ leo rugi
ens circuit: q̃rẽs quẽ deuoret: cui resistite
fortes i fide. Tu aũt dñe miserere nobis.
℟. Deo gras. Deide ℣. Adiutoriũ nr̃m in
noie dñi. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terrã. Pꝰea di
Pr̃ nr̃ secreto. Et nõ ꝓnũciat. Et ne nos
sed absolute fit ꝯfessio. Cõfiteor deo oĩ
potẽti ⁊ beate marie uirgini ⁊ beatis apo
stolis di petro ⁊ paulo ⁊ oĩbꝰ sctis: ⁊ tibi
pr̃i me grauit peccasse. p supbiã i lege di
mei cogitatione. delectatiõe. omissiõe. cõ
sensu. uisu. uerbo. opere. mea culpa. mea
culpa. mea maxima culpa. Ideo precor
beatissimã ⁊ gloriosam uirginem mariã
⁊ omnes sãctos ⁊ sanctas dei ⁊ uos frẽs

orare pro me. Rñdetur. Misereatur tui
õipotens deus: ⁊ dimissis õibus peccatis tuis
ꝑducat te ad uitã eternã. ℟. Amẽ. Deinde
dr̃ absolutio. Indulgentiã absolutionẽ ⁊ re
missionẽ oĩuꝫ peccatoꝝ nr̃oꝝ: tribuat nobis õi
potẽs ⁊ misericors dñs. ℟. Amẽ. Deide dr̃
℣. Cõuerte nos ds̃ salutaris nr̃. ℟. Et auerte
irã tuã a nobis. ℣. Deus in adiutoriũ meũ ĩ
tende. ℟. Dñe ad adiuuandũ me festina. Cũ
Gloria patri. et. Sicut erat. ai. Miserere.
psal. Cũ inuoc̃. psal. In te dñe speraui.
usqꝫ ibi. Deus ueritatis. psal. Qui hitat.
psal. Ecce nũc. ai. Miserere mihi dñe: ⁊ ex
audi orõnẽ meã. hym. Te lucis. Caplm.

Tu aũt in nobis es dñe: ⁊ nomẽ tu
um inuocatũ est sup nos: ne derelin
quas nos dñe deus nr̃. ℟. Deo gr̃as. Sta
tim sequitur ℟ꝫ. b. In man⁹ tuas dñe cõmen
do spm meũ. ℣. Redemisti nos dñe deus ue
ritatis. ℟. Cõmẽdo. ℣. Gloria. ℟. In man⁹
tuas dñe: cõmẽdo spũꝫ meũ. ℣. Custodi nos
dñe ut pupillã oculi. Sub umbra alaꝝ tuarũ
ꝓtege nos. Ad canticũ ai. Salua nos dñe
uigilãtes: custodi nos dormiẽtes: ut uigilemus
cũ xp̃o ⁊ requiescam⁹ in pace. psal. Nũc dimit
tis. Kyr̃. xp̃e. kyr̃. Pr̃ nr̃. secreto ℣. Et ne
nos. ℟. Sꝫ liba nos. symbolũ Credo i de
um. secreto ℣. Carnis resurrectionẽ. ℟. Ui
tam eternã amẽ. ℣. Bñdictus es dñe ds̃ pa
trũ nostroꝝ. ℟. Et laudabilis ⁊ gl'iosus ĩ secu
la. ℣. Bñdicam⁹ pr̃ẽꝫ ⁊ filiũ cum sc̃to spu. ℟.
Laudem⁹ ⁊ superexaltemus eũ ĩ secula. ℣. Bñ
dictus es dñe in firmamẽto celi. ℟. Et lauda
bilis ⁊ gloriosus: ⁊ superexaltat' in secula. ℣. Bñ
dicat ⁊ custodiat nos õipotẽs: ⁊ misericors do
minus. ℟. Amẽ. ℣. Dignare dñe nocte ista
℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Misere
nr̃i dñe. ℟. Miserere nr̃i. ℣. Fiat misericor
dia tua dñe sup nos. ℟. Quẽadmodũ sꝑaui
mus in te. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et
clamor me⁹ ad te ueniat. ℣. Dñs uobiscũ. ℟.
Et cũ spiritu tuo. Oratio.

Uisita q̃s dñe habitatõeꝫ istã: ⁊ oẽs
insidias iĩmici ab ea lõge repelle: ⁊
angeli tui sãcti habitẽt ĩ ea: q nos ĩ pace
custodiãt: ⁊ bñdictio tua sit sup nos sẽp.
p. ℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo gratias. Se
quitur benedictio. Bñdicat ⁊ custodiat nos
omnipotẽs ⁊ misericors dñs: pater filius ⁊ spi
ritus sanctus. ℟. Amen. Notandũ q pre
script⁹ cõpletorij ordo p totum annu in
dñicis diebus ⁊ festis. ix. ⁊ triũ lectionuꝫ
obseruatur. hoc excepto q ĩ festis dupli
cibus ⁊ per octauas eoꝝ dicta aña. post
ps. Nunc dimittis. statim sequitur ℣. Dñs
uobiscũ. Cum oratione. Uisita q̃s. Inui
tatoria subscripta singula sigulis dñicis
diebus usqꝫ ad septuagesimã dicuntur
a calẽdis octobris usqꝫ ad aduentũ. In
uita. Uẽite exultem⁹ dño. Jubilem⁹ ds̃ saluta
ri nr̃o. ps. Preoccupem⁹. Aliud inuita.
Preoccupeꝫ⁹ faciẽ dñi. Et ĩ psalmis iubilem⁹
ei. ps. Uenit. Aliud inuita. Qm̃ deus ma
gnus dñs. Et rex magn⁹ sup oẽs deos. psal.
Uenit. Aliud inuita. In manu tua dñe.
omnes fines terre. psal. Uenit. Aliud in
uita. Uenite adoremus dñm. Qui fecit nos
psal. Uenit. Aliud inuita. Dñm qui fecit
nos. Uenite adoremus. psal. Uenit. Do
minica p̃ria post oct. epi. ad mat. inuita.
Uenite exultemus dño. Jubilem⁹ deo saluta
ri nr̃o. psal. Preoccupem⁹. hym. Prio
dierũ. In p̃rio noct. ai. Seruite dño in timo
re: ⁊ exultate ei cũ tremore. psal. Beatus uir
psal. Quare fre. psal. Dñe qd mul. ps.
Dñe ne in furore. ai. Deus iudex iustus for
tis ⁊ lõganimis: nũqd irascetur p singulos di
es. psal. Dñe ds̃ me⁹ in te. psal. Dñe do
minus nr̃. psal. Cõfit. psal. In dño cõfi.
ai. Tu dñe seruabis nos: ⁊ custodies nos ps
Saluũ me fac. psal. Usqꝫquo. psal. Di
xit insip. psal Dñe qs hitat. ℣. Memor
fui nocte nõis tui dñe. ℟. Et custodiui legem
tuã Hac nocte ep̃le pauli ponũt: ⁊ de ip
sis tã in feriali qꝫ in dñicali officio usqꝫ
ad septuagesimã legit' p̃ria pauli ep̃la ad
romanos. Lectio prima.

Paulus seruus iesu xp̃i uocat⁹ apo
stolus: segregat⁹ in euãgeliũ dei: qd̃
añ ꝓmiserat p ꝓphetas suos ĩ scripturis
sanctis de filio suo: q factus ẽ ei ex semie
dauid sc̃dm carnẽ: q predestinatus ẽ fili⁹
dei in uirtute secundũ spiritũ sanctificati
onis ex resurrectiõe mortuorũ iesu chri
sti dñi nr̃i: p quẽ accepim⁹ grãm ⁊ ap̃latũ
ad obediendũ fidei in õib⁹ gẽtib⁹, ꝓ noie

eius:in qbus estis ⁊ uos uocati iesu xp̄i
dn̄i nostri:oībus q sūt rome dilectis dei
uocatis sc̄tis:gr̄a uobis:⁊ pax a d̄o pa
tre nostro ⁊ dn̄o iesu xp̄o. Primū qdez
gratias ago deo meo p iesum xp̄m ꝓ oī
bus uobis:qꝛ fides uestra annūciatur in
uniuerso mundo. Testis eīm mihi est de
us cui seruio in sp̄u meo in euāgelio filij
eius:qd̄ sine intmissione memoriā uestri
facio semp in orationib⁹ meis:obsecrās
si quo mō tandez aliqñ prosperū iter ha
beam in uoluntate dei ueniendi ad uos
℟. Dn̄e ne in ira tua arguas me:neqꝫ in furo
re tuo corripias me. Miserere mei dn̄e:qm̄ i
firmus sū. ℣. Timor ⁊ tremor uenerūt super
me:⁊ ꝯtexrūt me tenebre:⁊ dixi. Miserere.

Lectio secunda.

Desidero eīm uidere uos: ut aliqd i
partiar uobis gratie spiritualis ad
confirmandos uos:id ē simul consolari
in uobis:p eā que iuicē est fidē uestram
atqꝫ meā. Nolo aūt uos ignorare frēs:
qꝛ sepe ꝓposui uenire ad uos:⁊ ꝓhibit⁹
sum usqꝫ adhuc ut aliquē fructū hēam ⁊
in uobis sicut ⁊ in cetis gentib⁹. Grecis
ac barbaris:sapientibus ⁊ insipientibus
debitor sum:ita q̄ in me promptū est et
uobis qui rome estis euangelizare. Nō
eīm erubesco euangelium. Uirtus enim
dei est:in salutem oī credenti .iudeo pri
muz ⁊ greco. Justicia eīm dei in eo reue
latur ex fide in fidem sicut scriptum est.
Justus aūt ex fide uiuit. ℟. Deus q sed̄s
sup thronū:⁊ iudicas eqtatē:esto refugiū pau
perū in tribulatiōe. Quia tu solus laborē ⁊ do
lorē ꝯsideras. ℣. Tibi eīz derelict⁹ ē paup:pu
pillo tu eris adiutor. Quia.

Lectio tertia.

Reuelatur eīm ira dei de celo super
omnē ipietatem ⁊ iniusticiā homi
num eorum qui ueritatem dei in iiusticia
am detinent:quia qd̄ notum est dei māi
festum est in illis Deus enim illis mani
festauit. Inuisibilia eīz ipsius a creatura
mundi per ea que facta sunt intellecta ꝯ
spiciuntur. Sempiterna quoqꝫ eius uir
tus ⁊ diuinitas:ita ut sint inexcusabiles.
Quia cuz cognouissent deum:non sicut
deuz glorificauerunt aut gratias egerūt:
sed euanuerunt in cogitationibus suis:et
obscuratum est insipiens cor eorum. Di
centes eīm se esse sapientes: stulti facti sūt.
℟. A dextris est mihi dominus ne cōmoue
ar. Propter hoc dilatatum est cor meuz:⁊ ex
ultauit lingua mea. ℣. Dominus pars heredi
tatis mee:⁊ calicis mei. Propter In secūdo
nocturno antiphona. Bonorum meoruz
non indiges:in te speraui conserua me domīe
psalmus Conserua. antiphona. Prop
ter uerba labiorum tuorum:ego custodiui ui
as duras . psal. Exaudi . antiphona Di
ligā te domine uirtus mea. psalmus. Ipsū
℣. Quoniam tu illuminas lucernam meā do
mine. ℟. Deus meus illumina tenebras me
as.

Lectio quarta.

Et mutauerunt gloriaz incorrupti
bilis dei in similitudinez imaginis
corruptibilis hoīs:⁊ uolucrū: ⁊ quadru
pedum:⁊ serpentiū. Propt̄ qd̄ tradidit
illos deus in desideria cordis eoꝝ i imū
ditiaz:ut ꝯtumelijs afficiant corpora sua
in semeipis. Qui cōmutauerūt ueritatez
dei in mendaciū:⁊ coluerūt ⁊ seruierunt
creature poti⁹ q̄ꝫ creatori: q ē bn̄dictus i
secula amē. Propt̄ea tradidit illos deus
in passiōes ignominie. Nā femie eoruz i
mutauerūt naturalē usū:in eū usū q ē cō
tra naturā. Silr aūt ⁊ masculi relicto na
turali usu femie:exarserūt in desiderijs su
is:inuicem masculi in masculos turpitu
dinem operantes:⁊ mercedez quā opor
tuit erroris sui in semetipis recipientes.
℟. Notas mihi fecisti uias uite. Adimplebis
me leticia cū uultu tuo delectationes in dextra
tua usqꝫ in finem. ℣. Tu es qui restitues here
ditatem meam mihi. Adimplebis.

Lectio qnta.

Et sicut non probauerunt deuz ha
bere in noticiam:tradidit illos de
us in reprobum sensuz:ut faciant ea que
non conueniunt:repletos omni iniquita
te.malicia.fornicatione. auaricia. nequi
cia.plenos iuidia.hōicidijs.ꝯtētiōe do
lo.malignitate.susurrones. detractores
d̄o.odibiles.ꝯtūeliosos supbos.elatos.

inuĕtores maloꝝ. parĕtibus nō obedien
tes. insipiĕtes. incōpositos. sine affectiōe
absqꝫ federe. sine misericordia. Qui cuꝫ
iusticiam dei cognouissent non intellexe
rūt: qm̄ q talia agunt digni sūt morte: nō
solū q faciūt ea: sꝫ ēt q ꝯsētiūt facientibus
℞. Diligā te dn̄e uirtus mea: dn̄s firmamētū
meū: Et refugiū meū. ℣. Liberator meus d̄s
meus adiutor meus. Et refugium meum.

Lectio sexta.

PRopter qd̄ inexcusabilis es o hō
oīs q iudicas. In quo eim iudicas
alteꝝ teip̄m ꝯdēnas. Eadē eim agis q iu
dicas. Scim⁹ eim qm̄ iudiciū dei ē scd̄m
ueritatē i eos q talia agūt. Existimas au
tem hoc o hō q iudicas eos q talia agūt
ꝛ facis ea: qꝛ tu effugies iudiciū dei? An
diuitias bonitatis ei⁹: ꝛ patiētie ꝛ lōgani
mitas ꝯtēnis. Ignorās qd̄ benignitas d̄i
ad penitentiā te ducit. Scd̄m duritiā au
tē tuā ꝛ ipenitēs cor thesaurizas tibi irā
in die ire: ꝛ reuelatiōis iusti iudicij dei: q
reddet unicuiqꝫ scd̄m opa ei⁹. His qdeꝫ
q scd̄m patientiā boni opis gloriā ꝛ ho
norē: ꝛ incorruptionē querētib⁹ uitā eter
nam. his aūt qui sūt ex cōtentione: ꝛ qui
nō acqescūt ueritati: credūt aūt iniquita
ti: ira ꝛ indignatio. tribulatio. ꝛ angustia
in omnē aīam hominis opantis malū: iu
deis primū ꝛ grecis. Glia āt: ꝛ honor ꝛ
pax oī opāti bonū: iudeo priuꝫ ꝛ greco.
℞. Dn̄i est terra ꝛ plenitudo eius. Orbis ter
rarū ꝛ uniuersi q hitat in eo. ℣. Ipse sup ma
ria fūdauit eā: ꝛ sup flumia p̄parauit eā. Orb.
In tertio noc. ā. Nō sūt loquele neqꝫ s̄mo
nes: quoꝝ nō audiātur uoces eoꝝ. ps. Celi
en. ā. Exaudiat te dn̄s i die tribulatōis. ps.
Ip̄m. ā. Dn̄e in uirtute tua letabitur rex. ps.
Ip̄m. ℣. Exaltare dn̄e in uirtute tua. ℞. Cā
tabimus ꝛ psallimus uirtutes tuas.

Secundum ioannem.

IN illo tp̄e Nuptie facte sūt in cha
na galilee: ꝛ erat mater iesu ibi. Uo
catus est autem iesus ꝛ discipuli eius ad
nuptias. Et deficiente uino dicit mater
eius ad eum. Uinum non habent. Et re
liqua. Omelia sancti augustini episcopi
Lectio septima.

ADsit dominus deus noster: ut do
net nobis reddere qd̄ p̄misimus.
Hesterno enim die si meminit sanctitas
ur̄a: cū tēporis excluderemur angustia:
ne sermonē inchoatū ipleremus: in ho
diernū diē distulimus: ut ea que in hoc
facto euāgelice lectiōis mystice in sacris
posita eēnt: ipso adiuuāte aperiētur. Nō
itaqꝫ opus est iā morari diutius i cōmē
dando miraculo dei. Ipse est eim deus
q per uniuersam creaturam quotidiana
miracula facit: que hōinibus nō facilita
te sed assiduitate uiluere. Rara aūt q̄ fca
sunt ab eodem dn̄o. i. a uerbo p̄pt nos
incarnato maiorē stuporē hominib⁹ attu
lere. Nō quia maiora erant qꝫ sūt ea que
quotidie fiūt tāqꝫ naturali cursu pagūt.
Illa uero efficaciā potentie tanquā p̄se
tis exhibuisse uidentur oculis hominū.
℞. Ad te dn̄e leuaui aīam meā. Deus meus
in te ꝯfido nō erubescā. ℣. Custodi aīam meā
ꝛ eripe me. Deus me⁹. Lectio octaua.

DIximus sicut meministis resurrex
it unus mortuus: obstupuere hōi
nes: cū quotidie nasci qui nō erant nēo
miret. Sic aquā i uinū uersaꝫ qs n̄ miret:
cū hoc ānis oīb⁹ deus i uitib⁹ faciat: Sꝫ
qꝛ oīa que fecit dn̄s iesus nō solū ualent
ad excitāda corda n̄r̄a miraculis: sꝫ ēt ad
edificāda in doctrina fidei. scrutari nos
oportet qd sibi uelint ista oīa. i. qd signi
ficēt. Hoꝝ eim oīum significatiōes sicut
recordamini i diē hodiernū distulimus.
Qd̄ aūt dn̄s iuitatus uenit ad nuptias:
ēt excepta mystica significatōe ꝯfirmare
uoluit qd̄ ipse fecit. Futuri eim erāt de q
bus dixit apl̄s p̄hibētes nubere ꝛ dicen
tes ꝙ male eēnt nuptie: ꝛ ꝙ diabol⁹ eas
fecisset: cū idē dn̄s dicat i euāgelio: intro
gatus utrū liceat hōini dimittere uxoreꝫ
suā ex qualibet cā? Rn̄dit nō licere: exce
pta cā fornicatōis. In qua responsione
si meministis hoc ait. Quod deus coniū
xit homo non separet.
℞. Duo seraphyn clamabāt alter ad alteruꝫ.
Sāctus. scs. scs. dn̄s d̄s sabaoth. Plena ē
oīs terra glīa ei⁹. ℣. Tres sūt q testioniū dāt
in celo: pater. uerbū. ꝛ sp̄us scs: ꝛ hi tres unū
sūt. Sanctus. ℣. Gloria. Plena.

Ab hac dñica usq3 ad septuagesimã3: et
ab octa. pen. usq3 ad aduentũ predictu3
Rñso. in diebus dñicis cantat̃ qñ officiũ
agit̃ dñicale: τ octauo loco ponit̃.

Lectio nona.

Et qui bñ eruditi sũt in fide catho
lica nouerũt ꝙ deus fecerit nupti
as. Et sicut cõiugiũ a deo: ita diuortiũ a
diabolo fit. Sed ꝓpterea in causa forni
cationis licet uxorem dimittere: quia ipa
uxor primo uoluit que fidẽ coniugalem
marito nõ seruauit. Nec ille que uirgini
tatẽ deo uouent: quãq3 ampliorẽ gradũ
honoris τ sãctitatis in ecclesia teneant si
ne nuptijs sũt. Nã τ ipse ꝑtinent ad nup
tias cũ tota ecclesia: in qbus nuptijs spõ
sus est christus. Ac per hoc ergo dñs in
uitatus uenit ad nuptias: ut coniugalis
castitas firmaret: τ ostẽderet sacrm̃ nup
tiarũ: qr τ illarũ nuptiarũ spõsus ꝑsona3
dñi figurabat: cui dictu3 est. Seruasti ui
num bonũ usq3 ad huc. Bonũ ei3 uinũ
xp̃s seruauit usq3 adhuc .i. euangelium
suu3. Ad laudes añt. Alleluia allã. psal.
Dñs re. psal. Jub. psal. Deus deus me
us. ℣. Tres pueri iussu regis in fornace missi
sunt: nõ timẽtes flãmã ignis: dicentes bñdicꝰ
deus. psal. Bened. oia opa. añt. Alleluia
allã. allã. ps. Laudate dñ3 de celis. Cap.

Benedictio τ claritas τ sapientia et
gratiarũ actio. honor. uirtus. τ for
titudo deo nr̃o in secula seculorũ amen.
hym. Eterne rerum. Predicti duo hym.
.s. Primo dierũ. τ Eterne rerũ in dñicis di
ebus usq3 ad dñicam primã quadragesi
me. Et a calẽdis octob. usq3 ad aduentũ
cãtat̃. ℣ Dñs regnauit decorẽ induit. ℟. In
duit dñs fortitudinẽ τ precinxit se. Et dr̃ us3
ad dñicã septuagesime. Et ab octa. pent.
usq3 ad aduentũ. Ad bñdic. ℣. Nuptie fa
cte sunt in chana galilee: τ erat ibi iesus cũ ma
ria matre eius. Oratio. Omnipotẽs sempit̃
ne deus. Deĩde fit cõmemoratio de apo
stolis añt. Gloriosi principes terre quomõ i
uita sua dilexerunt se: ita τ in morte nõ sunt se
parati. ℣. In omnem terrã exi. so. eorum. ℟.
Et in fines orbis terre uerba eorũ. Oratio.
Deus cuius de r. Deinde fiũt ꝑticulares
cõmemorationes ut supra dr̃ in rubrica
in uespis. ultimo loco d̃ pace ℣. ℣. τ orõ.
ut supra in uespis ad primã hym. Ja3 lu
cis orto. ℣. Allã. allã. allã. psal. Deus d̃s
meus re. ps. Dñs regit. psal. Dñi est t.
psal. Ad te dñe leuaui. psal. Judica me
dñe. psal. Deus in no. psal. Cõfitemini
psal. Beati imaculati. psal. Retribue.
psal. Quicũq3 uult saluus. Capitulum.

Regi seculorum imortali τ inuisibili:
soli deo honor τ gloria in secula se
culorum amen. ℟. bre. Christe fili dei uiui
miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexterã pa
tris. ℟. Miserere. ℣. Gloria. ℟. Christe. ℣
Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos
ꝓpter nomen tuũ. Deinde. Kyr̃. xpe. kyr̃.
Pater noster. secreto ℣. Et ne nos. ℟. S3
libera nos. Deinde. Credo in deũ. secreto
℣. Carnis resurrectionẽ. ℟. Uitam eterna3.
℣. Et ego ad te dñe clamaui. ℟. Et mãe orõ
mea preueniet te. ℣. Repleatur os meum lau
de. ℟. Ut cantẽ gloria3 tuã tota die magnitu
dinem tuã. ℣. Dñe auerte faciẽ tuam a pecca
tis meis. ℟. Et omnes iniqtates meas dele.
℣. Cor mundum crea in me deus. ℟. Et spi
ritum rectum innoua in uisceribus meis. ℣.
Ne proijcias me a facie tua. ℟. Et spiritũ san
ctũ tuũ ne auferes a me. ℣. Redde mihi leticiã
salutaris tui. ℟. Et spiritu principali confirma
me. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domi
ni. ℟. Qui fecit celum τ terram. Deĩde fit ↄ
fessio ut supra in cõpletorio. Qua finita
post. Misereatur. Indulgentiam. τ. dr̃ ℣.
Dignare dñe die isto. ℟. Sine peccato nos
custodire. ℣. Miserere nostri dñe. ℟. Mise
rere nostri. ℣. Fiat misericordia tua dñe sup
nos. ℟. Quẽadmodũ sperauimus in te. ℣.
Dñe exaudi orõnem meam. ℟. Et clamor me
us ad te ueniat. ℣. Dñs uobiscũ. ℟. Et cum
spiritu tuo. Oratio.

Domine deus omnipotens: qui ad
principium huius diei nos perue
nire fecisti: tua nos hodie salua uirtute:
ut in hac die ad nullum declinemus pec
catum: sed semper ad tuam iusticiam fa
ciendam nostra procedant eloquia: di
rigantur cogitationes τ opera. per dñm
nostrum iesum christum.

Et sciendum q̃ psal. supradicti dicũtur ad primã de dñica p totũ annũ preterq̃ a pascha usq; pẽt. Excepto etiã q a sep tuagesima usq; ad pascha dicitur ad pri mam ps. Dominus regnauit. loco. Cõfite mini. Inter psal. Deus i nomine tuo. psal. Beati imaculati. et psal. Retribue. Ad pri mã cuiuslibet festi tantũ dicitur etiã si in dñica celebretur. Cap. Regi seculorũ. Cũ precibus ɔfessiõe et orõne predictis. Simil'r per totũ annũ in dñicis diebus et festis. tã. ix. quã triũ lectionũ dicit̃: Ex cepto q in festis duplicib'. et p octauas eorũ post ℣. Exurge christe. ℟. Et libera nos. statim seq̃r. ℣. Dñs uobiscum. et. orõ. Dñe deus õipotens.. Itẽ cap. Regi seculo rum. dicit quotidie ab octa. pasche usq; p' oct. pent. Post primã scẽ marie ,pnũ ciatur datariũ calendarij et luna cũ festi uitate seq̃ntis diei. ℟. Deo gratias. seq̃tur Preciosa in cõspectu dñi. ℟. Mors sancto rum eius. Deinde absolute dicit̃ sine ore mus. Sancta maria et oẽs sancti intercedant ,p nobis ad dñm: ut nos mereamur ab eo ad iuuari et saluari: Qui uiuit et regnat in secula se culorũ amẽ. ℣. Deus in adiutoriũ meũ inten de. Dñe ad adiuuandũ me festina. Et sic di citur ter. Deinde Gloria pñi. Et. Sicut erat. Kyr̃. xpe. kyr̃. Pater nr̃. secreto ℣. ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Respice i ser uos tuos dñe: et in opa tua: et dirige filios eorũ Et sit splẽdor dñi dĩ nr̃i sup nos: et opa mãuũ nr̃arum dirige sup nos: et opus manuũ nr̃arũ dirige. Gloria patri. Et. Sicut erat. Orõ.

Dirige sãctificare regere et guberna re. dignare: dñe deus rex celi et ter: hodie corda et corpora nr̃a. sensus. sermo nes et actus nostros in lege tua: et i ope ribus mandatorũ tuorũ: ut hic et in etnũ te auxiliante salui et liberi esse mereamur saluator mundi. Qui uiuis et regnas i se cula seculorũ amẽ. Deinde lector dicit. Iube domne benedicere. Benedictio. Di es et actus meus i sua pace disponat dominus omnipotens. ℟. Amen. lectio. Dominus autem dirigat corda: et corpora nostra in cari tate dei: et patientia christi. Et in fine dicitur Tu autem domine miserere nobis. ℟. Deo gratias. Ad absolutionem capituli tam in ferialibus q̃ in dominicis diebus. ab octaua epiphanie usq; ad dominicã sep tuagesime. Et a dominica septuagesime in ferialibus diebus usq; ad dominicã primam quadragesime. Et ab octa. pen tecostes tam in dominicis q̃ in ferialib' diebus usq; ad aduentum supradicta le ctio semper dicitur ℣. Adiutorium nostrũ in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terrã ℣. Benedicite. ℟. Deus. Dominus nos be nedicat: et ab omni malo defendat: et ad uitam perducat eternam. Et in fine dicitur. Et fid lium anime per dei misericordiam requiescant in pace. ℟. Amen. Preciosa modo pre dicto per totum annum dicitur excepta lectione que aliquando mutatur. Ad ter tiam hymnus. Nunc sancte. añt. Alleluia alleluia alleluia. psal. Legem po. psalmus. Memor esto. psalmus. Bonitatem. Capi tulum.

Deus caritas est: et qui manet in ca ritate in deo manet: et deus in eo. ℟. breue. Inclina cor meum deus: in testimo nia tua. ℣. Auerte oculos meos ne uideant uanitatem: in uia tua uiuifica me. ℟. In testio nia. ℣. Gloria. ℟. Inclina. ℣. Ego dixi do mine miserere mei. ℟. Sana animam meam: quia peccaui tibi. Oratio. Omnipotẽs sem piterne deus. Ad sextã hymnus. Rector po. All'a. all'a. all'a. p̃s. Defecit. p̃s. Quomõ di. p̃s. Iniquos. Capitulum.

Alter alterius onera portate: et sic adimplebitis legem christi. ℟. bre. In eternũ dñe permanet uerbũ tuũ. ℣. In se culum seculi ueritas tua. ℟. Permanet. ℣. Gloria. ℟. in eternũ. ℣. Dñs regit me et nihil mihi deerit. ℟. In loco pascue ibi me colloca uit. Ad. ix. hym. Rex deus te. All'a. all'a. al'. p̃s. Mirabilia. p̃s. Clamaui. p̃s. Princi pes. Capitulum.

Empti eñ estis p̃cio magno: glorifi cate: et portate deũ in corpore uro. ℟. bre. Clamaui in toto corde meo. Exaudi me dñe. ℣. Iustificatiões tuas reqrã. ℟. Ex audi. ℣. Gloria. ℟. Clamaui. ℣. Ab oculis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo.

Notandum q̄ per totum annum ad pri
mam.tertiam sextam: ⁊ nonam ⁊ cōple
torium dicūtur hym. supradicti preter
q̄ȝ a quinta feria cene domini usqȝ ad
sabbatum in alb. Et excepto q̄ non di
citur hymnus. Nūc sancte nobis. Ad ter
tiam diei pent.nec per oct.sed dr̄ hymn⁹
Veni creator spiritus. Ad uespas añt. Di
xit dn̄s domio meo sede a dextris meis. ps.
Ipsum. an̄. Fidelia oīa mādata eius: ꝯfirma
ta in seculū seculi. ps. Cōfit. an̄. In mādatis
eius cupit nimis. ps. Beatus uir. an̄. Sit no
men dn̄i bn̄dictū in secula. ps. Laudate. an̄.
Nos q uiuimus bn̄dicimus dn̄o. ps. In exi
tu. Capitulum.

BEnedictus deus ⁊ pat dn̄i nostri ie
su christi: pat misericordiaꝝ: ⁊ d̄us
totius ꝯsolatiōis: q ꝯsolat nos i oī tribu
latione nr̄a. Hym. Lucis creator. Qui dr̄
usqȝ ad dominicā primā quadragesime:
Et ab octa.pent.usqȝ ad aduentū dr̄. ℣.
Dirigatur dn̄e ōro mea. ℟. Sicut incensū in
cōspectu tuo. Ad mag.añt. Deficiente uino
iussit iesus ipleri hydrias aqua: que in uinum
cōuerse sūt all'a. Oro. Omnipotēs sempitne
deus. Notandū q̄ quando agitur offi
ciū dominicale.ps.ad nocturnos.tertiā
sextā nonā ⁊ uespos per omnes domini
cas āni sicut i p̄dicta dominica dicūtur.
Item añt.nocturnales ⁊ uesperoꝝ eedē
dicūtur i dn̄icis diebus ab octa.epipha
nie usqȝ ad pascha. Et ab octa. pent.usȝ
ad aduentū. Item ṽsiculi nocturnoꝝ et
uespoꝝ: ijdē dicunt in dn̄icis diebus ab
octa epiphāie: usqȝ ad primā dominicā
quadragesime: ⁊ ab octa. pente. usqȝ ad
aduentū. Itē añt.laud.prime.tertie sexte
none.eedē. Ac capitula p omnes horas
eadem dicūtur: in dominicis diebus ab
octa.epiphanie usqȝ ad septuagesimā: ⁊
ab octa.pente.usqȝ ad aduentū. Itē R̄n
soria breuia ⁊ ṽsiculi per horas eadē di
cūtur in dn̄icis diebus ab octa. epipha
nie usqȝ ad dominicā primā quadragesi
me: ⁊ ab octa.pente.usqȝ ad aduentum.
Feria secunda inita. Venite exultem⁹ dn̄o
psal. Iubilem⁹. Hym. Sōno refectis. Ad
noct.añt. Dn̄s defensor uite mee. psal. Do
minus illumia. psal. Ad te dn̄e clamaui. añt.
Adorate dn̄m in aula sācta eius. psal. Affer
te. psal. Exaltabo. añt. In tua iusticia libera
me dn̄e. psal. In te dn̄e speraui. psal. Beati
quorū. añt. Rectos decet collaudatio. psal.
Exultate. ps. Bened̄. añt. Expugna iexpu
gnantes me. psal. Iudica domine no. psal.
Dixit iniustus. añt. Reuela dn̄o uiam tuaȝ.
psal. Noli emul. psal. Dn̄e ne in furore. ℣.
Domine in celo misericordia tua. ℟. Et usqȝ
ad nubes ueritas tua. Lectio prima.

NOn eim est personarum acceptio
apud deum. Quicūqȝ eiȝ sine lege
peccauerunt: sine lege peribunt. Et qcun
qȝ in lege peccauerūt: per legem iudica
buntur. Non eim auditores legis iusti sūt
apud deuȝ: sed factores legis iustificabū
tur. Cum enim gentes que legem nō ha
bent: naturaliter ea que legis sunt faciūt:
eiusmodi legem non habentes: ipsi sibi
sunt lex. qui ostendūt opus legis scriptū
in cordibus suis: testimoniū reddente il
lis conscientia ipsorum: ⁊ inter se inuiceȝ
cogitationum accusantium: aut etiam
defendentiuȝ in die qua iudicabit deus
occulta hominum secundum euangeli
um meum per iesum christum.

℟. Quam magna multitudo dulcedinis tue
domine: Quam abscondisti timentibus te. ℣.
Et perfecisti eis qui sperant in te domine in cō
spectu filiorum hominum. Lectio secunda.

SI autem tu iudeus cognominaris
⁊ requiescis in lege: ⁊ gloriaris in
deo: ⁊ nosti uoluntatem eius: ⁊ probas
utiliora instructus per legem: confidis te
ipsum ducem esse cecorum: lumen eorū
qui in tenebris sunt: eruditorem insipien
tium: magistrum infantium: habentē for
mam scientie: ⁊ ueritatis in lege. Qui er
go aliū doces: teipsum non doces? Qui
predicas non furandum furaris? Qui di
cis non mechanduȝ mecharis? Qui ab
hominaris idola sacrilegium facis? Qui
in lege gloriaris: per preuaricationem le
gis deum inhonoras.

℟. Adiutor meus esto deus: Ne derelinquas
me. ℣. Neqȝ despicias me deus salutaris me
us. Ne.

Lectio tertia.

NOmen enim dei per uos blasphematur inter gentes: sicut scriptum est. Circūcisio quidem prodest: si legem obserues. Si autem preuaricator legis sis: circuncisio quidem tua preputium facta est. Si igitur preputium iusticias legis custodiat: nonne preputium illius in circuncisione reputabitur: ⁊ iudicabit quod ex natura est preputium legem consumās te: q per lr̄am ⁊ circūcisionem preuaricator legis es: Nō eīm q in mānifesto iudeus ē: neqꝫ q̄ in manifesto ī carne circūcisio: sed q in abscōdito iudeus est: ⁊ circūcisio cordis in spiritu nō in lr̄a cuius laus nō ex hōib⁹: sed ex deo est. ℟. Bn̄dicā dn̄m in omni tēpore. Semp laus eius in ore meo. ℣. In dn̄o laudabit aīa mea audiāt māsueti ⁊ letētur. Semp. Ad laudes an̄t. Miserere mei deus. ps. Ipm. an. Intellige clamorē meū dn̄e. ps. Uerba mea. an. Deus ds meus ad te de luce uigilo. ps. Ipz an. Conuersus est furor tuus dn̄e: ⁊ consolat⁹ es me. ps. Confitebor tibi dn̄e quoniam ira. an. Laudate dn̄m de celis. ps. Ipm.

Capitulum.

NOx precessit: dies aūt appropiquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis: sic ut ī die honeste ambulemus. Hym. Splendor paterne. ℣. Repleti sumus māe misericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati sumus. Ad benedic. an̄t. Benedictus deus israel. ps. Ipsum. Kyr. xp̄e. kyr. Notandum q̄ ī laudibus ⁊ in uesperis pater noster dicitur aliquātulū alta uoce. Ceteris horis sub silentio. Item sciendum q̄ in ferialibus diebus per omnes horas. cum uenit ad pater noster. qd āte preces dicitur ab ōibus genu flectitur. Sed cum peruentū fuerit ad dn̄s uobiscū sacerdos orōnem cum nota dicturus surgit. Et alij cum dixerit. Per dominum. similiter surgunt. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animā meā: quia peccaui tibi. ℣. Conuertere domine usqꝫquo. ℟. Et deprecabilis esto super seruos tuos. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iusticiam. ℟. Et sancti tui exultent. ℣. Domine saluum fac regem. ℟. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ℣. Saluū fac populum tuum domine: ⁊ benedic hereditati tue ℟. Et rege eos ⁊ extolle illos usqꝫ in eternū. ℣. Memento congregationis tue. ℟. Quā possedisti ab initio. ℣. Fiat pax in uirtute tua ℟. Et abundantia in turribus tuis. ℣. Oremus pro fidelibus defunctis. ℟. Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Saluos fac seruos tuos deus meus sperantes in te. ℣. Pro afflictis ⁊ captiuis. ℟. Libera eos de omnibus tribulationibus suis. ℣. Mitte eis domine auxilium de sancto. ℟. Et de siō tuere eos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ps. De profundis. Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. In omnibus aliis horis dicitur. ps Miserere. Deinde dicitur ℣. Domine deus uirtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam: ⁊ salui erimus. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio ḋ dominica. Item notandum q̄ preces dicuntur modis predictis in feriali officio ad matut. tertiam sextam. nonā. ⁊ uesperas per totum annum. preterquam in triduo ante pascha. Et inter pascha ⁊ pentecostes. Incipiunt suffragia que dicūtur in ferialibus diebus ab hac die usqꝫ ad dominicam de passione. Et ab octa. pentecostes usqꝫ ad aduentum in uesperis ⁊ matutinis. Excepto qd in uesperis mutatur antiphona cum ℣si. de apostolis sicut in uesperis precedentis sabbati expressum est. Oratione de feria dicta alte addita commemoratione speciali. ut supra cum benedicamus domino. Suffragia sequentia flexis genibus sine nota dicūt. Et in fine ultīe orōnis. Per christū dominum nostrum. ℟. Amē. De cruce antipho. Per signū crucis de inimicis nostris

libera nos deus noster. ℣. Omnis terra ad
oret te: et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat no
mini tuo. Oratio.
PErpetua nos q̃s dñe pace custodi:
quos p lignũ scte crucis redimere dignat⁹
es. Deinde de aplis ꝛc. Gloriosi pricipes ter
re. quõ in uita sua dilexerũt se: ita ꝛ in morte ñ
sũt sepati. ℣. In oẽm terrã exiuit sonus eorũ.
℟. Et ĩ fines orbis terre uerba eorum. Oro.
Deus cu⁹ dextra. De pace ꝛc. Da pacẽ do
mine. Ut supra ℣. Fiat pax ĩ uirtute tua. ℟.
Et abũdãtia ĩ turrib⁹ tuis. Oro. Deus a quo
scta desideria. ut supra. Per. xp̃m dñz nrz
℟. Amẽ. Ad primã hym. Iã lucis orto.
ꝛc. Beati q ãbulãt in lege tua dñe ps. Deus
in no. ps. Beati imaculati ps. Retribue.
Cap. Pacẽ ꝛ ueritatẽ diligite: ait dñs omni
potens ℟. b. Xp̃e fili dei uiui miserere nob. ℣.
Qui sedes. ℟. Miserere. ℣. Glia. ℟. Xp̃e
℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera
nos. Kyr. xp̃e. kyr. Pater nr̃. secreto ℣. Et
ne nos. ℟. Sz liba nos. Credo in deũ. secre
to ℣. Carnis resurrectionẽ. ℟. Uitã eternaz.
℣. Et ego ad te dñe clamaui. ℟. Et mãe oro
mea pueniet te. ℣. Reple os meuz laude. ℟
Ut cantẽ gliã tuã tota die magnitudinẽ tuã.
℣ Dñe auerte faciẽ tuã a peccatis meis. ℟ Et
oẽs iiqtates meas dele. ℣ Cor mũdũ crea ĩ me
deus. ℟. Et spũm rectũ in noua ĩ uisceribus
meis. ℣. Ne pĩcias me a facie tua. ℟ Et spi
ritũ sctũ tuũ ne auferas a me. ℣. Redde mi
hi leticiã salutaris tui. ℟. Et spu pricipali cõ
firma me. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. ℟.
A uiro iniquo eripe me. ℣. Eripe me de iimi
cis meis ds meus. ℟. Et ab ĩsurgẽtib⁹ in me
libera me. ℣. Eripe me de opãtibus iniqtatẽ
℟. Et de uiris sãguinũ salua me. ℣. Sic psal
mũ dicã nõini tuo ĩ seculũ seculi. ℟. Ut r̃ddã
uota mea de die in diẽ. ℣. Exaudi nos deus
salutaris nr̃. ℟. Spes omniũ finiũ terre ꝛ in
mari long. ℣. Deus ĩ adiutoriũ meũ intẽde.
℟. Dñe ad adiuuãdũ me festina. ℣. Sctus
deus. scts fortis. scts ꝛ imortalis. ℟ Misere
nobis. ℣. Bñdic aia mea dño. ℟. Et oia q̃
itra me sũt nõini scto eius. ℣. Bñdic aia mea
dño. ℟. Et noli obliuisci oẽs retributões eius
℣. Qui ꝓpiciat oĩb⁹ iiqtatibus tuis. ℟ Qui
sanat oẽs ĩfirmitates tuas. ℣. Qui r̃dimit de
interitu uitã tuã. ℟. Qui corõat te ĩ mĩsicordia
ꝛ miseratiõibus. ℣. Qui replet in bonis desi
deriũ tuũ. ℟. Renouabitur ut aqle iuuentus
tua. ℣. Adiutorium nostrũ in nomine domi
ni. ℟. Qui fecit celum ꝛ terram. Confessio.
Confiteor: ꝛ misereatur: ꝛ indulgentiã. ℣. Di
gnare domine die isto. ℟. Sine peccato nos
custodire. ℣. Miserere nobis domine. ℟.
Miserere nobis. ℣. Fiat misericordia tua do
mine super nos. ℟. Quẽadmodum speraui
in te. ℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te ueniat. psal Mi
serere. Cum Gloria patri. Et. Sicut erat.
℣. Domine deus uirtutum conuerte nos. ℟
Et ostende faciem tuam ꝛ salui erimus. ℣. Ex
urge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓ
pter nomen tuum. ℣. Domine exaudi oratio
nem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat.
℣. Dominus uobiscum. ℟. Et cum spiritu
tuo. Oratio Domine deus. Ut supra.
Notandum q̄ supra posite preces cum
capitulo. Pacem ꝛ ueritatem. dicũtur ad
primam in ferialibus diebus per totum
annum. preterq̃z ab octaua pasche usqz
post octauã pentecostes. Ad tertiã hym
nus. Nunc sancte nobis. antiphona. De
duc me domine in semitam mandatorum tuo
rum. psalmus. Legem po. psalmus. Me
mor esto. psalmus. Bonitatem.

Capitulum.

SAna me domine ꝛ sanabor: saluuz
me fac ꝛ saluus ero: quoniaz laus
mea tu es. ℟. breue Sana animam meaz.
Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine mise
rere mei. ℟ Quia. ℣. Gloria. ℟ Sana. ℣.
Adiutor meus esto ne derelinquas me. ℟.
Neqz despicias me deus salutaris meus. Ad
sextã hymnus. Rector po. antiphona.
Adiuua me domine ꝛ saluus ero. psalmus.
Defecit. psalmus Quomodo. psalmus.
Iniquos.

Capitulum.

ALter alterius onera portate: ꝛ sic
adimplebitis legez christi. ℟. breue Be
nedicam dominum in omni tempore. ℣ Sẽ
per laus eius in ore meo. ℟. In. ℣ Gloria.
℟. Benedic. ℣. Dominus regit me: ꝛ nihil
mihi derit. ℟. In loco pa. ibi me collo.

Ad.ix.hym. Rerum deus.ã. Aspice i me
⁊ miserere mei dñe.p̄s. Mirabilia.p̄s. Cla
maui.p̄s. Principes.Cap̄. Empti eiꝫ estis
p̄cio magno ⁊c.℞.b. Redime me dñe: ⁊ mise
rere mei.℣. Pes eim meus stetit in uia recta
℞. Et.℣. Gloria.℞. Redi.℣. Ab oculis
meis munda me dñe.℞. Et ab alienis parce
seruo tuo.Ad uespas añt. Inclinauit dñs
aurē suam mihi.p̄s. Dilexi.ã. Credidi pp
qd̓ locutus suꝫ.p̄s. Ipsum.ã. Laudate do
minū omnes gentes.p̄s. Ipsuꝫ.ã. Clama
ui ⁊ exaudiuit me.p̄s. Ad dñm cū tribu.ã.
Unde ueniet auxilium mihi.p̄s. Leuaui ocu
los.Cap. Benedictus deus.hym. Immē
se ce.℣. Dirigatur dñe oratio mea.℞. Sič i
cen.in cō.t.Ad mag.añt. Magnificat aĩa
mea dñm:qꝛ respexit deus humilitatem meaꝫ.
Completorium dicitur sicut in precedēti
sabbato notatuꝫ est. Excepto ꝙ in preci
bus post.℣. Dñe exaudi orationē meam.℞.
Et clamor meus ad te ueniat. Addit̄ psal.
Miserere.Cum. Gloria patri.Et. Sicut
erat.Deinde sequitur.℣. Dñe deus uirtu
tum conuerte nos.℞. Et ostende faciem tuaꝫ
⁊ salui erimus.℣. Exurge christe adiuua nos
℞. Et libera nos propter nomen tuū.℣. Do
mine exaudi orationem meam.℞. Et clamor
meus ad te ueniat.℣. Dñs uobiscum.℞. Et
cum spiritu tuo.Postea sequr oratio. Ui
sita quesum⁹.℣. Ut supra.Feria ťtia iuita.
Iubilemus deo:salutari nostro.psal. Uēite
hym. Consors. Ad noct.añt. Ut nō delin
quam.p̄s. Dixi custodiam.Cum reliquis
anti.⁊ psal.ut in psalmista.℣. Immola dō
sacrificium laudis.℞. Et redde altissimo uo
ta tua.Lectio prima.

Quid ergo amplius est iudeo. aut
que utilitas circūcisionis: Multū
per omnem mundum. Primū quidem
qꝛ credita sunt illis eloqa dei. Quid est si
quidam illorum non crediderē: Nūqd
incredulitas illoꝝ fidem dei euacuauit:
Absit. Est autem deus uerax:omnis au
tem homo mendax:sic scriptum est. Ut
iustificeris in sermonibus tuis:⁊ uincas
cum iudicaris. Si autem iniquitas nr̄a
iusticiam dei cōmendat:quid dicemus:
Nūquid iniquus dñs qui infert irā: Se
cundum homines dico absit. Alioquin
quomō iudicabit deus hunc munduꝫ.
Si enim ueritas dei in meo mendacio
abundauit in gloriaꝫ ipsius:quid adhuc
⁊ ego tanqꝫ peccator iudicor. Et non sič
blasphemamur:⁊ sicut aiunt quidā nos
dicere:faciamus mala ut ueniant bona:
quorum damnatio iusta est.

℞. Auribus percipe domine lachrymas me
as:ne sileas a me remitte mihi. Quoniaꝫ inco
la ego sum apud te ⁊ peregrinus.℣. Cōplace
at tibi domine ut eripias me:dñe ad adiuuan
dum me festina: Quoniam.Lectio secūda.

Quid igitur precellim⁹ eos: Nequa
qꝫ. Causati enim sumus iudeos et
grecos ōnes sub peccato esse:sic scriptū
est. Quia non est iustus quisqꝫ: non est i
telligens.non est requirens deum. Oēs
declinauerunt simul inutiles facti sunt:ñ
est qui faciat bonuꝫ:non est usqꝫ ad unū
Sepulchrum patens est guttur eorū:lin
guis suis dolose agebant. Uenenū aspi
dum sub labijs eorum: Quorū os male
dictione ⁊ amaritudine plenum est. Ue
loces pedes eorum ad effundenduꝫ san
guinem. Contritio ⁊ ifelicitas in uijs eo
rum:⁊ uiam pacis non cognouerunt. ñ
est timor dei ante oculos eorum. Scim⁹
autem quoniam quecunqꝫ lex loquitur
his qui i lege sunt loquitur: ut omne os
obstruat̄: ⁊ subditus fiat oīs mūdus dō:
qꝛ ex opib⁹ legis nō iustificabit̄ oīs caro
corā illo. Per legē eiꝫ cognitio peccati.

℞. Statuit dominus supra petram pedes me
os:⁊ direxit gressus meos deus meus. Et imi
sit in os meum canticum nouū.℣. Exaudiuit
preces meas:⁊ eduxit me de lacu miserie. Et.

Lectio tertia.

Nunc autē sine lege iusticia dei māi
festa ē testificata a lege ⁊ ꝓphetis.
Iusticia autem dei per fidem iesu christi
in omnes ⁊ super omnes qui credunt in
eū. Non enim est distinctio. Omnes eiꝫ
peccauerunt:⁊ egent gloria dei: iustifica
ti gratis per gratiam ipsius: per redēpti
onem que est in christo iesu: quem ꝓpo
suit deus propiciatorem per fidem i san
guine ipsius ad offensionem iusticie sue:

propter remissioné precedentiuz delicto rum: in sustētatiōe dei ad ostēsionez iusti cie eiꝰ in hoc tpē: ut sit ipse iustus: ⁊ iusti ficās eū q est ex fide iesu xpi. Ubi ē ergo gliatio tua? Exclusa ē. ꝑ quā legē. factoꝝ? Nō: sed ꝑ legē fidei. Arbitramur eīz iusti ficari hoīez ꝑ fidē sine opibꝰ legis. An iu deoꝝ ds tm̄? Nōne ⁊ gentiuz? Immo ⁊ gentiū. Qm̄qdē unus ds q iustificat cir cūcisionē fide: ⁊ preputiū ꝑ fidē. Legē er go dstruizꝰ ꝑ fidē? Absit. Sz legē statuizꝰ.

℞. Ego dixi dn̄e miserere mei. Sana animaz meam quia peccaui tibi. ℣. Ab omnibus ini qtatibus meis eripe me domine. Sana. Ad laudes a͛. Dele dn̄e. psal. Miserere. cū reliqs anti. ⁊ psal. ut in psalmista. Cap. Nox precessit. hym. Ales diei. ℣. Repleti sumus. ℞. Exultauimꝰ. Ad bn̄dic. a͛. Erexit dn̄s nobis cornu salutis: in domo dauid pue ri sui. Ad uespas an̄t. In domū dn̄i. psal. Letatus. cum reliqs anti. ⁊ psal. ꝑut in psalmista. Cap. Bn̄dictus. hy. Telluris. ℣. Dirigatur dn̄e. ℞. Sicut incensum. Ad mag. anti. Exultet spūs meus: i dn̄o deo sa lutari meo. Oro occurrēs. Feria. iiij. Ad mat. inuita. In manu tua dn̄e: oēs fines tre. psal. Uenite. hym. Rerū creator. Ad no ctur. a͛. Auertit dn̄s. psal. Dixit isipiens Cū reliqs anti. ⁊ psal. ꝑut in psalmista ℣. Deus uitā meā annūciaui tibi. ℞. Posuisti la chrymas meas in ꝯspectu tuo. Lectio pria.

Quid ergo dicimus iuenisse abraā patrē nrm̄ scdm carnē. Si eīz abra am ex opibus legis iustificatꝰ ē hz gliaz: sed nō apud deū. Quid eīm scriptura di cit. Credidit abraā deo: ⁊ reputatum illi ad iusticiā. Ei aūt q opatur nō merces re putaṫ scdm grām sed secūdū debituz. Ei uero qui operatur: credēti aūt i eū q iusti ficat secūdū propositū grē dei: sicut ⁊ da uiel dicit. Beatitudinē hoīs cui deꝰ ac cepto fert iusticiaz sine operibus. Beati quoꝝ remisse sūt iniqtates: ⁊ quoꝝ tecta sūt peccata. Beatus uir cui nō iputauit dn̄s peccatū. Beatitudo hec i circūcisio ne manet: an etiā in preputio? Dicimus eīm qꝛ reputata ē abrae fides ad iusticiā. Quomodo ergo reputat in circūcisione an in preputio. ergo signum accepit cir cūcisionis signaculum iusticie fidei que est in preputio: ut sit pater omniuz credē tium per preputium: ut reputetur ⁊ illis ad iusticiā: ut sit pater circūcisionis: non his tantum q sunt ex circūcisione: sed et his qui sectātur uestigia fidei: que ē in ꝑ preputio patris nostri abrae.

℞. Ne ꝑdideris me dn̄e cū iniqtatibus meis. Neqꝫ in finem iratus: reserues mala mea. ℣. Nō intres iudicium cū seruo tuo dn̄e. Neqꝫ.

Lectio secunda.

Non eīm ꝑ legem promissio abrae aut semini eius ut heres esset mū di: sed per iusticiam fidei. Si eīm qui ex lege heredes sunt: exinanita ē fides abo lita est ꝓmissio. Lex eīz irā operaṫ. Ubi est lex nec preuaricatio. Ideo ex fide ut secūdum gratiā firma sit ꝓmissio omni semini non ei qui est ex lege solum: sed ei qui ex fide est abrae. qui est pater om nium nostrū: sicut scriptum est: quia prēz multarum gentium proposui te ante de um cui credidisti. qui uiuificat mortuos: ⁊ uocat que non sunt tanqꝫ ea que sunt. Qui contra spem in specie credidit: ut fi eret pater multarum gentium secunduz qꝫ dictum est ei. sic erit semen tuum sicut stelle celi: ⁊ sicut arena que est in littore maris.

℞. Paratuz cor meū deꝰ paratū cor meū. Cā tabo ⁊ psalmū dicā dn̄o. ℣. Exurge glīa mea exurge psalteriū ⁊ cythara: exurgā diluculo. Canta. Lectio tertia.

Et nō infirmatus est fide: nec consi derauit corpus suū emortuum: cū fere centum annorum esset: ⁊ emortuam uuluā sarre. In repromissione etiam dei non excitauit diffidentia: sed confortatus est fide: dans gloriam deo: plenissime sci ens: quia quecunqꝫ promisit potens est ⁊ facere. Ideoqꝫ ⁊ reputatum est ei ad iu sticiam. Nō est autem scriptum propter ipsum: qꝛ reputatum est illi ad iusticiam: sed propṫ nos quibus reputabitur credē tibus in eum: q suscitauit iesū christū do minū nostrum a mortuis: qui traditus ē ꝓpter delicta nr̄a: ⁊ resurrexit ꝓpṫ iustifi

cationem nostram.
℞. Adiutor meus tibi psallā: qꝛ d̉s susceptor
meus es tu. Deus meus miſicordia mea. ℣.
Letabor ⁊ exultabo in te: ⁊ psallā nōi tuo altiſ
tiſime. Deus. Ad laudes a͛. Ampli⁹. ps.
Miserere. Cū reliqs ant. ⁊ psal. ut i psal
mista. Cap̄ Nox p̄cessit. hy. Nox ⁊. ℣. Re
pleti. ℞. Exltaui3⁹. Ad bñ. a͛. De mãu oīu3
q oderūt nos: liba nos dñe. Ad uespas a͛.
Nō ↄfūdetur. psal. Nisi dñs. Cū rel. ant.
⁊ psal. ut in ps. Cap̄ Bñdictus. hy. Celi
d̉s. ℣. Dirigatur. ℞. Sic icē. Ad mag. a͛.
Respexit d̉s hūilitatē meā: ⁊ fecit i me magna
qa potens est. Feria qnta inita. Dñm q fec̄
nos: uenite adorem⁹. psal. Uenite. hym.
Nox atra. ad noc. añt. Dñe d̉s. psal. Sal
uū me fac. Cū rel. psal. ut i ps. ℣. Gaude
būt labia mea dū cantauero tibi. ℞. Et anima
mea quā redemisti. Lectio prima.

IUstificati igit̄ ex fide: pacē hēamus
ad deū p dñm nr̄m iesū xp̄m: p quē
⁊ accessū hēmus p fidē ⁊ i g͞ram istam in
qua stam⁹ ⁊ g͞liamur i spe g͞lie filioꝝ dei.
Nō solū aūt: s3 ⁊ g͞liamur i tribulatiōib⁹
sciētes qd tribulatio patiētiā opat̄. Pati
entia aūt ꝓbationē: ꝓbatio uero spem:
spes aūt ñ ↄfūdit: qꝛ caritas dei diffusa ē
in cordib⁹ nr̄is p spū3 scīm q dat⁹ ē nob.
Ut qd eim xp̄s cū adhuc ifirmi eēm⁹ se
cundū tp̄s ꝓ ipiis mortuus ē. Uix ei3 ꝓ
iusto qs morit̄. Nā ꝓ bono forsan quis
audeat mori: Cōmēdat suā caritatē de⁹ i
nobis: qm̄ adhuc pc̄cores eēmus: xp̄s ꝓ
nobis mortuus ē. Multo igit̄ iustificati
nūc in sāguie ipsius: salui erim⁹ ab ira p
ip̄m. Si eim cū iīmici essem⁹ reconciliati
sum⁹ deo p mortē filij ei⁹: mlto magis re
cōciliati salui erim⁹ i uita ipsi⁹. Nō solu3
aūt s3 g͞liamur i deū p dñm nr̄m iesū xp̄3
p quē nūc recōciliationē accepim⁹. ℞.
Deus i te spaui nō ↄfūdar i eternū: i tua iusti
cia liba me: Et eripe me. ℣. Inclina ad me au
rē tuā ⁊ salua me. Et. Lectio secunda.

PRopterea sic̄ p unū hoiē3 in hunc
modū pc̄c3 itrauit: ⁊ p pc̄c3 mors:
ita ⁊ i oēs hoies mors ptrāsijt: i quo oēs
peccauerūt. Usq3 ad legē eim pc̄c3 erat
in mūdo. Peccatū aūt ñ iputat̄ cū lex ñ
est: s3 regnauit mors ab adā usq3 ad mo
ysen ēt in eos qui ñ peccauerūt in simili
tudinem preuaricationis ade: qui ē for
ma futuri. Sed nūc sicut d̉lictū: ita ⁊ do
nū. Si enim unius delicto multi mortui
sunt: multo magis gratia dei ⁊ donum: i
gratia unius hoīs iesu christi iplēs ab
undauit. Et nō sicut per unu3 peccatu3:
ita ⁊ donum. nam iudicium ex uno in ↄ
dēnatione3: gratia aūt ex multis delictis
in iustificationem. ℞. Repleatur os meum
laude tua: ut hymnū dicā g͞lie tue: tota die ma
gnificentia tua: noli me proijcere in tempore se
nectutis. Dum defecerit uirtus mea ne derel
quas me. ℣. Gaudebūt labia mea dum canta
uero tibi: ⁊ aīa mea quā redemisti. Dum.

Lectio tertia.

SI eni in unius delicto mors regna
uit per unum: multo magis abun
dantiam gratie ⁊ donatiōis ⁊ iusticie ac
cipientes in uita regnabunt per unu3 ie
sum christum. Igitur sicut per unius de
lictum omnes homines in condēnatio
nem: ⁊ sic per unius iusticiā omnes hoī
nes iustificationem. Sicut enim per ino
bedientiam unius hominis peccatores
constituti sunt multi: ita per unius obedi
entiam iusti constituunt̄ multi. Lex au
tem subintrauit: ut abundaret delictum.
Si autem abundauit delictum: supera
būdauit ⁊ gratia: ut sicut regnauit pecca
tum in mortem: ita ⁊ gratia regnet per iu
sticiam in uitam eternam per iesum chri
stum dominum nostrū. Quid ergo dice
mus. Permāebimus in peccato ut gra
tia abundet. Absit. Qui enim mortui
sumus peccato: quomodo adhuc uiue
mus in illo. An ignoratis quia quicūq3
baptizati sumus. Consepulti eim sumus
cum illo per baptismū in mortem: ut ex
quo surrexit chistus a mortuis per glo
ria3 patris: ita ⁊ nos in nouitate uite am
bulemus. ℞. Gaudebunt labia mea dū can
tauero tibi: Et anima mea quā redemisti dñe.
℣. Sed ⁊ lingua mea meditabitur iusticiam tu
am: tota die laudem tuam. Et. Ad laudes
añt. Tibi soli. Cum reliquis psal. ⁊ ant.
ut in psalmista. capitulum. Nox precessit.

Hym. Lux ecce sur. ℣. Repleti. ℟. exulta
uimus. Ad bñ. ꝛc. In sctitate seruiam⁹ dño:
ꝛ liberabit nos ab inimicis nřis. Ad uespas
ꝛc. Et oĩs. psal. Meměto. Cũ rel. anti. ꝛ
ps. ut i psalmista. Cap. Magne de⁹ potē
tie. ℣. Dirigatur. ℟. Sic incensũ. Ad ma
gni. añt. Fac deus potētiã i brachio tuo: dis
perde supbos: ꝛ exalta hũiles. Feria sexta i
inuita. Adorem⁹ dñm: qm̃ ipse fecit nos. ps.
Uenite. hym. Tu trinitatis. Ad noct. ꝛc.
Exultate. psal. Ipm. Cũ rel. psal. ꝛ ant. ut
in psalmista ℣. Intret oõo mea i ꝯspectu tuo
℟. Inclina aurẽ tuã ad precẽ meã. Lec. pria

SI eim cõplãtati facti sum⁹ silitudini
mortis ei⁹: sil' ꝛ resurrectiõis erim⁹.
Hoc sciẽtes q: uetus hõ nř sil' crucifixus
est: ut destruat corp⁹ peccati: ut ultra nõ
seruiam⁹ peccato. Qui eim mortuus est
iustificat⁹ est a pcõ. Si aũt mortui sum⁹
cũ xpo: credim⁹ q̃ uiuem⁹ cuz ipso: scien
tes ꝙ xps resurgẽs ex mortuis iã ñ mori
tur mors illi ultra nõ dñabit. Qd̕ eiz pec
cato mortuus ẽ semel mortuus ẽ: ꝙ aũt
uiuit: uiuit deo. Ita ꝛ uos existimate uos
mortuos qdẽ eẽ peccato: uiuẽtes aũt do
in xpo iesu. Nõ ergo regnet pcĩm i uřo
mortali corpore: ut obediatis cõcupiscẽ
tiis eius: sʒ nec exhibeatis mẽbra uřa ar
ma iniqtatis pcõ: sʒ exhibite uos do tã
qʒ ex mortuis uiuẽtes: ꝛ mẽbra uřa arma
iusticie deo. Peccatũ eim nobis ñ dña
bitur. Nõ eim estis sub lege sed sub gřa.
Quid ergo peccaui: qm̃ ñ sum⁹ sub lege
sʒ sub gřa? Absit. Nescitis qm̃ cui exhib
tis uos seruos ad obediẽdũ serui estis e
ius cui obeditis: siue peccati⁹ ad mortem
siue obeditionis ad iusticiam. Respon.
Cõfitebor tibi dñe dus i toto corde meo: ꝛ ho
norificabo nomẽ tuũ i eternũ. Quia misericor
dia tua dñe magna ẽ sup me. ℣. Deus meus
es tu ꝛ ꝯfitebor tibi: deus me⁹ es tu ꝛ exaltabo
te. Quia. Lectio secunda.

GRatias aũt deo ꝙ fuistis serui pec
cati: obedistis aũt ex corde i ea for
ma doctrine in qua traditi estis. Libera
ti aũt a peccato: serui facti estis iusticie.
Hũanũ dico ꝓpt̃ ĩfirmitatẽ carnis nře.
Sicut eim exhibuistis mẽbra uřa seruire
imũdicie: ꝛ iniqtati ad iniqtatem: ita nũc
exhibete mẽbra uestra seruire iusticie i iu
stificationem. Cum eim serui essetis pec
cati: liberi fuistis iusticie. Quem ergo fru
ctum habuistis iusticie tũc: in qbus nũc
erubescetis? Nã finis illorum mors est.
Nũc uero liberati a peccato: serui autez
facti deo: habetis fructum uestrum in sã
ctificationẽ: finem uero uitam eternam.
Stipedium enim peccati mors. Gratia
autem dei uita etna: in xpo iesu dño nřo.
An ignoratis fratres: scientibus enim le
gem loquor: quia lex in homine dñatur:
quanto tempore uiuit. Nãqʒ sub uiro est
mulier: uiuente uiro alligata est legi. Si
aũt mortuus fuerit uir eius: liberata est a
lege uiri ut non sit adultera si fuerit cuz
alio uiro. Itaqʒ fratres mei ꝛ uos morti
ficati estis legi per corpus christi: ut sitis
alterius qui ex mortuis resurrexit: ut fru
ctificetis deo.
℟. Misericordia tua dñe magna est sup me:
Et liberasti aĩam meã ex ĩferno ĩferiori. ℣. In
die tribulatõis mee clamaui ad te: q: exaudisti
me. Et. Lectio tertia.

CUm eim essemus in carne: passio
nes peccatorum que per legẽ erãt
operabantur in mẽbris nostris ut fructi
ficarent morti. Nunc autem soluti sum⁹
a lege mortis in qua detinebamur ita ut
seruiamus in nouitate spritus ꝛ non i ue
tustate littere. Quid ergo dicemus. Lex
peccatum est? absit. Sed peccatum non
cognoui nisi per legem. Nam concupis
centiam nesciebam: lex cum diceret non
concupisces. Occasione autem accep
ta peccatum per mandatum operatũ est
in me omnem concupiscentiam. Sine le
ge enim peccatum mortuum erat. Ego
autem uiuebaz sine lege aliquando. Sʒ
cum uenisset mandatuz: reuiuiscit pecca
tum. Ego autem mortuus sum: ꝛ inuẽtũ
est mihi mandatum qd̕ erat ad uitã hoc
esset ad mortem. Nam peccatum occasi
one accepta per mandatum seduxit me:
ꝛ per aliud occidit. Itaqʒ lex quidem sã
cta: ꝛ mandatum sanctum: ꝛ iustuz ꝛ bo
num. Quod ergo bonum est: mihi factũ

est moꝛs:absit. Sed peccatuꝫ ut appare
at peccatū p bonū operatū est mihi moꝛ
tem:ut sciā supꝛa modum peccans pec
catum per mandatum.
℟. Factus ē mihi dn̄s in refugiū. Et ds̄ me⁹ i
auxiliū spei mee. ℣. Eripuit me de iīmicis me
is foꝛtissimis: ⁊ factus ē dn̄s ꝓtectoꝛ me⁹. Et
Ad laudes an̄. Spiritu principali. psalm⁹.
Miserere. Cū reliqs anti. ⁊ psal. ut i psal
mista. Cap̄. Nox precessit. hym. Eterna ce
li gloria. ℣. Repleti. ℟. Exultauimus. Ad
bn̄. an̄. Per uiscera misericoꝛdie dei nr̄i: uisita
uit nos oriēs ex alto. Ad uespas an̄. In con
spectu. psal. Cōfiteboꝛ. Cū rel. anti. ⁊ ps̄.
ut in psalmista. Cap̄: Bn̄dictus. hym.
Plasmatoꝛ. ℣. Dirigatur. ℟. Sic̄ incensū.
Ad mag. an̄. Deposuit potētes: sāctos ꝑseqn̄
tes: ⁊ exaltauit hūiles xp̄m cōfitētes. Sabba
to iuita. Dn̄m deū nr̄m. Uenite adoꝛemus.
psal. Uenite. hym. Sūme deus: Ad no
cur. an̄. Quia mirabilia. psal. Cātate. Cuꝫ
reli. anti. ⁊ psal. ut in psalmista ℣. Dn̄e ex
audi oꝛonē meā. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ue
niat. Lectio prima.

Scim⁹. n. q̄ lex spūalis est. Ego aūt
carnalis suꝫ: uenūdatus sub pcc̄o.
Quod eim opoꝛtet nō intelligo. Nō eiꝫ
qd̄ uolo bonum hoc ago: sed qd̄ odi il
lud facio. Si aūt qd̄ nolo illud facio cō
sentio legi quoniam bona est. Nūc autē
iam non operoꝛ illud: sed qd̄ habitat in
me peccatū. Scio eim quia non habitat
in me: hoc est in carne mea bonum. Nā
uelle adiacet mihi. perficere autē bonū
nō inuenio. Nō eim qd̄ uolo bonū hoc
facio: sed qd̄ nolo malū hoc ago. Si āt
qd̄ nolo illud facio: nō ego operoꝛ illd̄:
sed qd̄ habitat in me peccatum. Inuēio
igitur legem uolenti mihi facere bonuꝫ:
quoniam mihi malum adiacet. Conde
lectoꝛ enim legi dei: scd̄m interioꝛē homi
nem. Uideo autem aliam legē i mēbꝛis
meis repugnātē legi mentis mee: ⁊ cap
tiuantem me in lege peccati: que ē in mē
bꝛis meis. Infelix ego homo: quis me li
berauit de coꝛpoꝛe moꝛtis huius? Gr̄a
dei per iesum christum dominū nostrū.
Igitur ego ipse mente seruio legi dei:
carne autem legi peccati.
℟. Misericordiā ⁊ iudiciū cantabo tibi dn̄e.
Psallā ⁊ intelligā in uia imaculata qn̄ uenies
ad me. ℣. Perambulabā i inocentia cordis
mei: in medio domus mee. Psallam.

Lectio secunda.

Nihil ergo nunc dānationis est his
qui sunt in chꝛisto iesu: qui non se
cundū carnem ambulant. Lex eiꝫ xp̄us
uite in chꝛisto: liberauit me a lege pecca
ti ⁊ moꝛtis. Naꝫ q̄ impossibile erat legi
in quo infirmabatur per carnem: deus
filium suum mittens in similitudineꝫ car
nis peccati: de peccato damnauit pecca
tum in carne: ut iustificatio legis iplerer̄ i
nobis: qui nō secundū carnem ambula
mus: sed secundū spiritum. Qui eiꝫ secū
dum carnem sunt: que carnis sunt senti
unt. Qui uero secundum spiritum: que
sunt spū sentiunt. Nam pꝛudentia carnis
moꝛs est. Pꝛudētia aūt spūs uita ⁊ pax:
qm̄ sapiētia carnis iimica ē do. Legi eiꝫ:
nō est subiecta nec eim pōt. Qui aūt sūt
in carne: deo placere nō possūt. Uos āt
in carne n̄ estis: sed in spū: Si tn̄ dei spūs
hitat i uobis. Si qs āt spūm xp̄i nō hꝫ:
hic nō est eius. Si aūt christus in uobis
est: coꝛpus quidē moꝛtuū est ꝓpt̄ pec
catū: spūs uero uiuit ꝓpt̄ iustificationē.
Quod si spiritus eius qui suscitauit iesū
a moꝛtuis: uiuificabit ⁊ moꝛtalia coꝛpo
ra uestra pp inhitantē spm ei⁹ in uobis.
℟. Dn̄e exaudi oꝛonē meā: ⁊ clamoꝛ me⁹ ad
te ueniat. Quia nō spernis deus p̄ces paupū.
℣. Fiāt aures tue itendētes i oꝛonē serui tui.
Quia. Lectio tertia.

Ergo fratres debitoꝛes sumus nō
carni: ut scd̄m carnē uiuamus. Si
eim secundum carnem uixeritis moꝛie
mini. Si autem spiritu facta carnis moꝛ
tificaueritis: uiuetis. Quicunqꝫ eim spū
dei aguntur: hi filij sunt dei. Non eim ac
cepistis spiritum seruitutis iteruꝫ in timo
re: sed accepistis spiritum adoptionis fi
lioꝛum: in quo clamamus abba pater.
Ipse eim spiritus testimoniuꝫ reddit spi
ritui nostro: q̄ sumus filij dei. Si autem
filij ⁊ heredes: heredes quideꝫ dei: cohe

redes autem christi. Si autem compati
mur ut glorificemur. Existimo eim q ñ
sunt condigne passiones huius tempo
ris ad futuram gloriam que reuelabitur
in nob. Ñã expectatio creatẽ reuelatõez
filiorũ dei expectat. Uanitati eim creata
subiecta est ñ uolẽs: sed ꝓpt eũ q subiec
in spe: qꝛ ⁊ ipa creatura liberabit a serui
tute corrctiõis in libertate glie filioꝝ dĩ.
Scimus eim q ois creatura igemiscit ⁊
parturit usqꝫ adhuc. Ñõ solũ aũt illa: sꝫ
nos ipsi primitias spũs hñtes: ⁊ ipsi itra
nos gemimus adoptionẽ filiorũ dei ex-
pectantes redẽptionẽ corporis nr̃i. Spe
eim salui facti sumus. Spes autem que
uidet non est spes. Nam qd uidet quis
qd sperat? Si autem qd nõ uidimus spe
ramus: per patientiam expectamus.
℟. Velocit̃ exaudi me dñe: Quia defecerunt
sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut ũbra
declinauerũt: ⁊ ego sicut fenũ arui. Quia. Ad
laudes aꝛ. Benigne fac. psal. Miserere.
Cum rel. anti. ⁊ psal. ut in psalmista. Cap̃
Nox ꝓcessit. hym. Aurora. ℣. Repleti. ℟.
Exultauim⁹. Ad bñ. aꝛ. Illũinare dñe his: q
in tenebris sedẽt: ⁊ dirige pedes nr̃os i uiã pa
cis deus isrł. Notandũ q qñ anti. icipit
sicut ps cãtoꝛ nõ reincipit a capite sed ꝓ
seqtur psalmũ. Sabbato ad uespas añt.
Bñdictus. Cap̃. hym. ℣. ⁊ añt. ad mag.
dicũtur sicut in precedẽti sabbato. oĩo.

Omnipotẽs sempitne deus infirmi
tatẽ nostrã ꝓpitius respice: atqꝫ ad
ꝓtegendũ nos dexterã tue maiestatis ex
tende. p. d. Sciendũ q psal. ad mat. ⁊ p
oẽs alias horas dicũt scd̃ꝫ ordinẽ supra
dicte hebdomade p totũ annũ in officio
feriali. Excepto q ps. laudis mutãtur a
pascha usqꝫ post oct. pent. Itẽ añt. feria
les nocturnoꝝ ⁊ uespoꝝ: eedẽ sep dicũt
nisi inter pascha ⁊ pent. ⁊ ant. laud silit:
nisi int̃ pascha ⁊ pẽt. ac ultimis septianis
aduent⁹ ac quadragesie. Itẽ capła hy. ℣.
ac ℟nso. breuia ⁊ anti. ab h. ⁊ horas dici
predicto modo dñr de feri. usqꝫ ad qua-
dragesimã: ⁊ ab oct. pent. usqꝫ ad aduen
tum. Excepto q a die cineꝝ inchoãt ad
h. anti. spãles. Itẽ añt. ad mag. eedẽ dicũ
tur in ferialibus diebus usqꝫ ad septua-
gesimã. Itẽ inuita. ferialia ꝓdicto modo
usqꝫ ad dñicam de passione: ⁊ ab oct. pẽ
te. usqꝫ ad aduentũ dicũtur. Notãdũ q
si tẽpus breue fuerit a dñica prima post
octa epi. usqꝫ ad septuagesimã: ita q of
ficia dñicalia ñ possint expleri suis dieb⁹
de residuis dñicis nihil fit p hebdoma
dam: nisi q missarũ officia distribuũtur:
si festũ nõ ipediat. Silr fit de dñicis post
octa. pent. usqꝫ ad aduentũ. Dñica secũ
da post octa. epi. ad mat. iuita. Preoccu
pemus faciem dñi: ⁊ in psalmis iubilemus ei.
psal. Venit. Epistola pauli prima ad co
rinthios. Lectio prima.

Paulus uocatus apłs iesu xp̃i: p uo
luntatẽ dei: ⁊ sostenes frat̃ ecclesie
dei q̃ ẽ corĩthi scĩficatis i xp̃o iesu uoca
tis sctis: cũ õibus q iuocãt nomẽ dñi nr̃i
iesu xp̃i in õi loco ipsoꝝ ⁊ nr̃o: gr̃a uob ⁊
pax a deo patre nostro ⁊ dño iesu xp̃o.
Gratias ago deo meo semper pro uob
in gratia dei q̃ data est uob in xp̃o iesu:
qꝛ in õibus diuites facti estis i illo in õi
uerbo: ⁊ in õi sciẽtia: sic̃ testioniũ xp̃i ꝯfir
matum est in uobis: ita ut nihil uobis de
sit in ulla gratia: expectãtibus reuelatio
nẽ dñi nostri iesu xp̃i: q ⁊ ꝯfirmabit uos
usqꝫ in finẽ: sine crimie i diẽ aduẽtus dñi
nostri iesu christi. Fidelis deus p quẽ uo
cati estis in societatẽ filij eius dñi iesu xp̃i
℟nsoria dicũtur de dñica preterita usqꝫ
ad septuagesimã in dñicis diebus tãtũ.

Lectio secunda.

Obsecro aũt uos frẽs p nomen dñi
nr̃i iesu xp̃i: ut id ipsũ dicatis oẽs
⁊ nõ sint in uobis schismata. Sitis autẽ
perfecti i eodem sensu ⁊ in eadẽ scientia.
Significatum est eim mihi de uobis fra
tres mei ab his qui sunt cloes: quia con
tentiones sũt inter uos: hoc autem dico
qd unusquisqꝫ uestrum dicit. Ego quidẽ
sum pauli. Ego autem apollo: ego uero
cephe: ego autem christi. Diuisus ẽ chri
stus. Nunquid paulus crucifixus est pro
uobis aut in noie pauli baptizati estis?

Lectio tertia.

Gratias ago deo meo q neminem

uestrũ baptizaui nisi crispũ ⁊ gaiũ:ne qs
dicat q̄ꝑ i noie meo baptizati estis. Bap
tizaui aũt ⁊ stephãe domũ. Ceterꝝ nescio
si quē uꝫm aliũ baptizaueri. Nõ.n.misit
me xp̄s baptizare:sꝫ euãgelizare.ñ i sapi
entia ꝟbi ut ñ euacuet crux xp̄i. Uerbũ
eĩm crucis peũtibus qdē stulticia ē. His
aũt q salui fiũt:id ē nob ꝟtus dei ē. Scrip
tũ est eĩm. Perdã sapientiã sapientium:
⁊ prudentiã prudentiũ reprobabo. Ubi
sapiens: Ubi scriba: Ubi ꝯqsitor buiꝰ se
culi: Nõne stultam fecit deus sapientiã
buius mundi. Lectio quarta.

NAm qꝛ i dei sapiētia non cognouit
mũdus p sapientiã dei:placut deo
per stulticiã p̄dicatõis saluos facere cre
dentes. Qm̄ ⁊ iudei signa petũt: ⁊ greci
sapientiã q̄rũt. Nos aũt p̄dicamus xp̄m
crucifixũ:iudeis qdē scandalũ:gentibꝰ aũt
stultitiã. Ipsis autẽ uocatis iudeis atqꝫ
grecis christum dei ueritatem ⁊ dei sapi
entiã:qꝛ qȏ stultũ ē dei:sapiẽtiꝰ ē hõinibꝰ:
⁊ qȏ ĩfirmũ ē dei fortiꝰ est hõinibꝰ. Uide
te enim uocationem uestram fratres: qꝛ
nõ multi sapientes secundum carnē: nõ
multi potẽtes:nõ multi nobiles:sed que
stulta sũt mũdi elegit d̄s: ut ꝯfũdat sapiē
tes. ⁊ ĩfirma mũdi elegit d̄us:ut ꝯfundat
fortia. ⁊ ignobilia mũdi:et ꝯtẽptibilia ele
git d̄s: ⁊ ea q̄ nõ sũt ut ea q̄ sũt d̄strueret:
ut nõ glorief oĩs caro ĩ ꝯspectu eiꝰ. lec. v.

EX ipo aũt uos estis ĩ xp̄o iesu: q fa
ctus ē sapiẽtia uobis a deo. ⁊ iusti
cia. et sctificatio. ⁊ redẽptio:ut quēadmo
dũ scriptũ ē qui gliaf:ĩ dño glief. Et ego
cũ uenissem ad uos frēs ueñ ñ ĩ sublimi
tate sermõis:aut sapiẽtie:ãnũcians uob
testimoniũ xp̄i. Nõ eĩm iudicaui scīꝛ me
aliqd ĩter uos:nisi xp̄m iesũ et hũc cruci
fixũ. Et ego ĩfirmitate et timore:et tremo
re multo fui apud uos:et sermo meus et
p̄dicatio mea:nõ ĩ psuasibilibꝰ hũane sa
piẽtie ꝟbis:sꝫ ĩ ostẽsione spũs et ꝟtutis:
ut fides uŕa nõ sit ĩ sapiẽtia hoĩuꝫ:sed in
ꝟtute dei. Sapientiã aũt loqmur ĩnf pfe
ctos. Sapiẽtiã ꝟo ñ huiꝰ secli:neqꝫ p̄nci
pũ huius seculi qui destruũf: sꝫ loqmur
dei sapientiã in misterio que abscõdita ē

quã predestinauit deus ante secula ĩ glo
riã nr̃am:quã nẽo principũ huius seculi
cognouit. Lectio sexta.

SI eĩm cognouisset nũq̄ꝫ dñm glie
crucifixissent. Sꝫ sicut scriptũ ē.qȏ
oculus nõ uidit nec auris audiuit nec in
cor hõinis ascẽdit:que p̄parauit d̄s his
qui diligũt illũ. Nob aũt reuelauit d̄s p
spũm sactũ suũ. Spũs eĩm oĩa scrutaf et
ꝓfũda dei. Quis eĩꝫ scit hoĩuꝫ que sunt
hoĩs nisi spũs hoĩs qui ĩ ipso ē. Ita et q̄
dei sũt nẽo cognouit nisi spũs dei. Nos
aũt nõ spũm huius mũdi accepimus: sꝫ
spũꝫ qui ex deo est:ut sciamus que a d̄o
donata sũt nob:que ⁊ loquimur:nõ ĩ do
ctis hũane sapiẽtie ꝟbis:sꝫ ĩ doctrina spi
ritus spiritualibus spũalia cõparantes.
Aĩalis aũt hõ nõ pcipit ea que sũt spũs
dei. Stultitia eĩm ē illi et nõ põt ĩtellige
re:qꝛ spũalr examinaf. Spũalis aũt iudi
cat oĩa:et ĩpe a nemĩe iudicaf. Quis eĩm
cognouit sensũ dñi:aut quis ĩstruxit eũ:
Nos aũt sensũ xp̄i habemus.

Secundum mattheum.

IN illo tp̄e. Cũ descẽdisset iesus de
mõte secute sũt eũ turbe multe. Et
ecce leprosus ueniẽs adorabat eũ. Et re
liqua. Omelia origenis. Lectio septia.

DOcẽte ĩ mõte dño discipuli erant
cũ ipso:sicut alacres:sic d̄oestici:sic
ꝓximi:sic amici uel frēs:quibus datum
erat celestis doctrine nosse secreta:p quã
salutis sciẽtiã brutoꝝ corda saluarent:ce
coꝝqꝫ oculis:p mũdane delectatiõis te
nebras caligantibus lucē patefacerẽt ue
ritatis. Uñ et dñs ad eos. Uos igt estis
sal terre. uos et lũinaria mũdi. Nũc uero
descẽdente eo de mõte:turbe secute sunt
eũ. In mõtē.s.ascẽdere nequaq̄ꝫ poterãt
ut pigri populi:ut negligẽtes: ut ĩpfecti:
quia quos delictoꝝ sarcina deprimit ad
mysterioꝝ sublimia nisi abiecto onere
scandere minime ualent. Iccirco filij isrl
primitus in monte ascendere non ualue
runt propter suam irreligiositatem et im
pietatem. ad obuiandũ deo pergere nõ
poterant:quia egyptiaca grauati ꝯuersa
tione prepediebantur:sed solus moyses

ascendit: ꝛ pauci senioꝝ isrł cū eo. Velu
ti deniqꝫ nūc cū dn̄o discipuli soli i mōte
ascēderūt: ꝛ tardiores deorsū steterūt. Sic
ꝛ mō uigilantes: ꝛ alacres: ꝛ fideles aīe:
deū timētes: ꝛ dn̄m diligētes: regna cele
stia desiderātes: dn̄m semp seqn̄tes: post
dn̄m in illū mōtē celestē ascēdūt: audien
tes aplm dicentē. Que sursū sūt sapite: ubi
xp̄s est i dextra dei sedēs. Lectio octaua.

D Escēdēte nūc dn̄o: hoc est iclināte
se ad ifirmitatē ꝛ ipotētiā ceteroꝝ:
miserto ispectiōi eoꝝ uł ifirmitati: secute
sūt eū turbe multe. Quidā ꝑpt caritatē:
pleriqꝫ ꝑpt doctrinā: nōnulli ꝑpt admi
rationē ꝛ curatōēꝫ. Et ecce hō leprosus:
unꝰ ex illis q curā querebāt: q leuamē de
siderabāt. Et ecce leprosus ueniēs adora
bat eū dicēs. Dn̄e si uis: potes me mun
dare. Deorsū currēs. rogas hō: ꝛ i mōte
nihil dicis. Quare sic: Quia tp̄s ad tp̄ra
ōi rei sub celo. Tēpus doctrine ꝛ tp̄s cu
rationis. In mōte docuit. illūinauit. mo
nuit. aīas curauit. corda sanauit. Propte
rea ergo illa maiora tētare noluit: illa sū
ma tardare passus sū. Ipsis ergo ab illo
cōpletis deorsū eo de mōte ad curāduꝫ:
sicuti ō celestibꝰ mōtibꝰ ad saluādos car
nales descēdente. Venit ergo ad eū hō
leprosus adorās eū. Anq̄ꝫ peteret adora
re cepit. anq̄ꝫ rogaret culturā ośdit. Ad
orauit eū. Pro hoc ipso deū ꝛ dn̄m eū in
uocās: adorabat eū. Sic illi bt̄i magi pri
us ꝓcidētes adorauerūt eū: ita ꝛ demuꝫ
ei mūera obtulerūt. Eodē mō ꝛ nūc iste
cadēs adorabat: ꝛ sic simplicē obtulit po
stulationē. Dn̄e dicēs tu q digne adora
ris: ꝛ merito coleris: te ergo ut deū ado
ro: ideoqꝫ ꝛ dn̄m dico: opa priꝰ ꝯtestans:
ꝛ sic uerba loquens. Lectio nona.

P Er te eīm oīa facta sūt: tu ergo dn̄e
si uis potes me mundare. Voluisti
ut hec imūdissima lepra sup me ueniret:
siue pp mea pcc̄a correptꝰ penituissēꝫ. seu
ꝑpt tuā ꝓuidētiā: ut mirabilr̄ me mūdās
magnificeris. Oīa dispēsās: ꝛ ꝓuidens fa
cis: ꝛ salutē largiris. Siue ergo hāc leprā
ꝑpt mea peccata portaui: dimittēs c̄lpas
meas mūda me: seu ꝑpt ꝓuidētiā tuam
mirabilit̄ me mūda: ut ab oībꝰ magnifice
ris. Dn̄e si uis potes me mūdare. Volū
tas tua opꝰ est: qꝛ ꝛ opa uolūtati tue obe
diūt: ideoqꝫ si uis potes me mūdare. Nō
dubitās fallor: nec dico sicut ille q filij salu
tem depcabat: si qd potes adiuua nos: sꝫ
scio qꝛ oia potes. Idcirco nō potētiā pe
to nec fortitudinē qro: has eīm scio idefi
ciētes: sꝫ tm̄ uolūtatē tuā depcor: ꝛ seqn̄s
uirtꝰ stati hāc grāꝫ adiplebit. Dn̄e si uis
potes me mūdare. Mihi ad bn̄ficiū: tibi
ad laudē: uidētibꝰ aūt ad miraculū ꝛ ꝓfi
ciēdi doctrinā. Dn̄e si uis potes me mū
dare. Tu priꝰ ait naaman pricipē syrie ꝑ
helyseū i iordane tingēs lepra mūdasti:
ꝛ me mō si uis potes mūdare. Cui respō
dēs dn̄s ait. Cōfidēs ꝓfiteris qꝛ ego pos
sum: ꝛ si uolo fit: ideo uolo mundare.
Voluntatē ꝓcaris: potētiā ꝯfiteris. uolo
mundare. Magnifice credis: magnifice
mūdaris. Plenissime ꝯfiteris: plenissime
letificaris. Volo mūdare. Nō dubitasti
credere: nō tardo sanare. Nō distulisti ꝯ
fessionē: nō differā te mūdare. Volo mū
dare. Et ut magnā grāꝫ tibi ośdā: manū
ad te porrigo. Ad bn̄. aᷓ. Cū aūt descēdissꝫ
iesus de mōte: ecce leprosus ueniēs adorabat
eū dicēs. Dn̄e si uis potes me mūdare: ꝛ extē
dens manū tetigit eū dicens. uolo mundare.
Oīo. Omnipotens. ut supra ad mag. aᷓ.
Dn̄e si uis potes me mundare: ꝛ ait iesus: uo
lo. mundare. Infra hebdomadam.

Lectio prima.

E T ego fratres non potui uobis lo
qui quasi spiritualibus: sed quasi
carnalibus. Tanq̄ꝫ paruulis in christo:
lac potum uobis dedi: non escam. Non
dum enim poteratis: sed ꝛ nec nunc qui
deꝫ potestis. Adhuc eīm carnales estis.
Cum eīm sit inter uos zelus ꝛ contricio
nōne carnales estis: ꝛ secundum homi
nem ambulatis? Cū eīm quis dicit. ego
quidem sum pauli. alius auteꝫ ego apol
lo. Quid uero paulus? Minister eiꝰ cui
credidistis. Et unicuiqꝫ sicut dn̄s dedit.
Ego plantaui: apollo rigauit: sed deus i
crementum dedit. Itaqꝫ neqꝫ qui plātat
est aliqd: neqꝫ qui rigat: sꝫ qui incremētū

dat deus. Qui plantat aūt ⁊ q rigat unū
sunt. **Lectio secunda.**
Unusqsqz aūt ꝓpropriā mercedem
accipiet scđm suū laborē. Dei eim
sumus adiutores: dei agricultura estis:
dei edificatio estis. Scđm gr̄am dei que
data ē mihi: ut sapiēs architectus funda
mentū posui. Alius aūt supedificat. Un⁹
qsqz aūt uideat quomō supedificet. Fun
damtū .n. aliud nēo pōt pōere pret̄ id qđ
positū est qđ est xp̄s iesus. Si qs aūt sup
edificat supra fundamētū hoc. aurꝝ. argē
tum. lapides preciosos. ligna fenū stipu
lam. uniuscuiusqz opus manifestū erit.
Lectio tertia.
Dies eim dn̄i declarabit: qꝛ in igne
reuelabit̄. Et uniuscuiusqz op⁹ qua
le sit ignis ꝓbabit. Si cuius op⁹ arserit:
detrimentū patiet̄. Ipe aūt saluus erit sic
tn̄ quasi p ignē. Si cui⁹ opus māserit qđ
supedificauerit: mercedē accipiet. Nesci
tis qꝛ templū dei estis: ⁊ sp̄us dei hitat in
uobis. Si qs aūt templuz dei uiolauerit
dispdet illū deus. Tēplū eiz dei sāctū est
qđ estis uos. **Lectio pma.**
Nemo uos seducat. Si qs uidet̄ int̄
uos sapiēs esse in hoc seculo: stult⁹
fiat ut sit sapiēs. Sapiētia eim hui⁹ mūdi
stulticia est apud deū. Scriptū ē eiz. Cō-
prehendā sapiētes in stulticia eorꝝ. Et ite
rū. Dn̄s nouit cogitatiōes sapientū qm̄
uane sūt. Itaqz nēo gloriet̄ in hōinib⁹: sz
in iesu xp̄o dn̄o nr̄o. Oīa eiz ur̄a sūt. siue
paulus. siue apollo. siue cephas. siue hic
mūdus. siue uita. siue mors. siue p̄ntia. si
ue futura. Oia eim ur̄a sūt. uos aūt xp̄i:
christus autem dei. **Lectio secunda.**
Sic nos existiet hō ut mīstros xp̄i:
⁊ dispēsatores misteriorꝝ dei: hic iā
queritur int̄ dispēsatores: ut fidelis qs in
ueniat̄. Mihi aūt ꝓ minimo ē: ut a uob
iudicer aut ab hūano die: sed neqz meip
sum iudico. Nihil eim mihi ↄscius sum:
sed nō i hoc iustificatus sū. Qui autē me
iudicat dn̄s ē: itaqz nolite an̄ tp̄s iudicar̄:
quo ad usqz ueniat dn̄s: qui ⁊ illumina
bit abscōdita tenebrarꝝ: ⁊ māifestabit cō
silia cordium: ⁊ tunc laus erit unicuiqz a
deo. **Lectio tertia.**
Hec aūt fratres trāsfiguraui in me et
apollo ꝓpter uos: ut in uobis dis
catis: ne supra qꝫ scriptum est: unus ad-
uersus alterum infletur ꝓ altero. Quis
eim te discernit? Quid aūt habes ꝙ non
accepisti? Si aūt accepisti: quid gloriaris
quasi nō acceperis? Iā saturati estis: iaz
diuites facti estis. Sine nob regnatis: et
utinam regnaretis: ut ⁊ nos uobiscuz re
gnaremus. Puto enim ꝙ deus nos a-
postolos nouissimos ostendit: tāqꝫ mor
ti destinatos: quia spectaculuz facti sum⁹
mundo: ⁊ angelis ⁊ hominibus.
Lectio prima.
Nos stulti propter christum: uos āt
prudentes in christo. Nos infirmi
uos autem fortes. Uos nobiles: nos au
tem ignobiles. Usqz in hanc horā et esu
rimus ⁊ sitim⁹ ⁊ nudi sumus: ⁊ colaphis
cedimur: ⁊ istabiles sumus: ⁊ laboram⁹
operantes manibus nostris. Maledici
mur ⁊ benedicimus. Persecutionez pa
timur: ⁊ sustinemus. Blasphemamur: et
obsecramus. Tanqꝫ purgamenta huius
mundi facti sumus omniū. ꝑipsima usz
adhuc. Non ut confundam uos hec scri
bo: sz ut filios meos carissimos moneo.
Nam si decēmilia pedagogorum habe
atis in christo: sed non multos patres.
Nam in christo iesu p euangelium ego
uos genui. **Lectio secunda.**
Rogo ergo uos fratres imitatores
mei estote: sicut ⁊ ego christi. Ideo
misi ad uos timotheū: qui est filius me⁹
carissimus ⁊ fidelis in dn̄o: qui uos co
gnoscere faciat uias meas: que sunt i xp̄o
iesu: sicut ubiqz in ōi ecclesia doceo. Tā
qꝫ non uenturus sum ad uos: sic inflati
sūt quidam. Ueniam autem cito ad uos
si deus uoluerit: ⁊ cognoscam nō sermo
nem eorum qui inflati sunt: sed uirtutez.
Non enim in sermone est regnum dei:
sed in uirtute. Quid multis? In uirga ue
niam ad uos: an in caritate ⁊ spiritu mā
suetudinis?
Lectio tertia.

OMnino auditur inter uos fornicatio: ⁊ talis fornicatio qualis nec inter gētes non est: ita ut uxorem patris sui aliqs habeat. Et uos inflati estis: ⁊ nō magis luctum habuistis ut tollat̄ de medio uestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens corpore presens autem spiritu: iā iudicaui ut presens eū qui sic operatus est in nomine domini nostri iesu christi. Non bona est gloriatio uestra. Congregans uobis in eo spiritu cum uirtute domini iesu tradere huiusmodi sathane in interitu carnis: ut spiritus saluus sit i die domini nostri iesu christi.

Lectio prima.

NEscitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit: Expurgate ergo uetus fermentū ut sitis noua conspsio sicut estis azimi. Et eim pascha nostrum imolatus est christus. itaqꝫ epulemur. Non in fermento ueteri neqꝫ i fermento malicie ⁊ nequicie: sed in azimis sinceritatis ⁊ ueritatis. Scripsi uobis in epistola ne ꝯmisceamini fornicarijs. Nō utiqꝫ fornicarijs huius mundi: aut auaris: aut rapacibus: aut idolis seruiētib᷒. Alioquin debueratis de hoc mundo exisse. Nunc autem scripsi uobis non commisceri. Si is qui frater nominatur est fornicator: aut auarus: aut idolis seruiēs aut maledic᷒: aut ebriosus: aut rapax: cū eiusmodi nec cibum sumere. Quid eim mihi de his qui foris sunt iudicare: Nōne deus iudicabit: auferte malum ex uobis ipsis. Lectio secunda.

AUdet aliqs uestrū hn̄s negocium aduersus alterū iudicari apud iniquos ⁊ nō apud sāctos: An nescitis qm̄ sācti de hoc mūdo iudicabūt: Et si i uobis iudicabitur mūdus: indigni estis qui de minimis iudicetis. Nescitis qm̄ angelos iudicabimus. Quāto magis secularia: Secularia igitur iudicia si habueritis contēptibiles qui sunt i ecclesia: illos constituite ad iudicandum: ad uerecūdiam dico. Si nō est inter uos sapiens qsqꝫ qui possit iudicare inter fratrem ⁊ fratrem suū: sed frater cum fratre in iudicio ꝯtendit: ⁊ hoc apud infideles. Lectio. iij.

IAm qdem oīo delictū est in uobis ꝙ iudicia habetis inter uos. Quare nō magis iniuriam accipitis: Quare non magis fraudem patimini: Sed uos iniuriā facitis: ⁊ fraudatis ⁊ hoc fratrib᷒. An nescitis quia iniq regnū dei non possidebunt: Nolite errare: neqꝫ fornicarij: neqꝫ idolis seruientes: neqꝫ adulteri: ne molles: neqꝫ masculoꝝ ꝯcubitores: neqꝫ fures: neqꝫ auari: neqꝫ ebriosi: neqꝫ maledici: neqꝫ rapaces: regnū dei possidebūt. Et hec aliquando quidem fuistis sed abluti estis: sed sanctificati estis: sed iustificati estis in nomine dn̄i nostri iesu christi ⁊ in spiritu dei nostri. Oīa mihi licēt: sed non omnia expediūt. Omnia mihi licēt sed ego sub nullius redigar potestate. Esca uentri: ⁊ uenter escis. deus autem ⁊ ie sus has destruet. Dominica tertia post octauam epiphanie oratio.

DEus qui nos in tantis periculis cōstitutos pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutē mētis ⁊ corporis: ut ea que pro peccatis nostris patimur: te adiuuāte uincamus. p.d.n. Ad mat. inuit. Qm̄ deus magnus dn̄s. Et rex magnus super omnes deos. ps. Uenit. Pauli epistola ad corinthios secunda. Lectio prima.

PAulus apl's iesu xp̄i p uolūtatē dī: ⁊ timothe᷒ frat̄ ecclie dei q̄ ē corinthi: cū sctis oīb᷒ q sūt in uniuersa achaya: grā uob ⁊ pax a deo p̄re nr̄o ⁊ dn̄o iesu christo. Bn̄dict᷒ d̄s ⁊ p̄r dn̄i nr̄i iesu xp̄i: p̄r misericordiaꝝ ⁊ d̄s totius ꝯsolatiōis: q ꝯsolat̄ nos in oī tribulatōe nr̄a: ut possum᷒ ⁊ ipsi ꝯsolari eos q in oī p̄ssura sūt: p exhortatōeꝫ qua exhortāur ⁊ ipsi a d̄o. Qm̄ sicut abūdāt passiōes xp̄i i nob: ita ⁊ p xp̄m abūdat ꝯsolatio nr̄a. Siue autē tribulamur, p ur̄a exhortatione ⁊ salute: siue ꝯsolāur, p ur̄a ꝯsolatiōe ⁊ salute: siue exhortamur, p ur̄a exhortatōe ⁊ salute: q operat̄ tolerātiā earūdeꝫ passionū quas ⁊ nos patimur: ⁊ spes nr̄a firma sit, p uobis. Sciētes qm̄ sic socij passionū estis: sic et consolatiōis eritis. Lectio secūda.

NOn eı̄m uolum⁹ uos ignorare frēs
de tribulatōe uр̄a q̄ facta ē in asya:
qm̄ supra modū grauati sum⁹ supra uir
tutē: ita ut tederet nos ē͞t uiuere. Sed et
ipi in nob ipsis rn̄sū mortis hūim⁹: ut ñ si
mus fidētes ı̄ nobis: ꝫ ı̄ deo qui suscitat
mortuos: q de tātis ꝑiculis eripuit nos
⁊ eruit: in quē spam⁹ qm̄ ⁊ adhuc eripiet:
adiuuātib⁹ ⁊ uob in orōne ꝓ nob: ut ex
multaꝝ ꝑsonis facieꝝ ei⁹ q̄ in nob ē dōa
tionis: ꝑ multos gr̄e agāt ꝓ nob. Nā glo
ria nr̄a hec ē testioniū ꝯsciētie nr̄e: qđ in
simplicitate ⁊ sinceritate dei: ⁊ ñ in sapiē
tia carnali: ꝫ ı̄ gr̄a dei ꝯuersati sum⁹ ı̄ hoc
mūdo abūdāti⁹ aūt ad uos. *Lectio .iij.*

NOn eiꝫ alia scribim⁹ uobis q̄ꝫ que
legistis ⁊ cognouistis. Spo aūt q̄
usqꝫ ı̄ finē cognoscetis: sic̄ ⁊ cognouistis
nos ex pte: qꝛ glīa uр̄a sum⁹: sic̄ ⁊ uos nr̄a
in die dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Et hac ꝯfidēna uo
lui pri⁹ uēire ad uos: ut secūdā gr̄aꝫ hēre
tis: ⁊ ꝑ uos trāsirē in macedoniā: ⁊ iterū
a macedonia uenirē ad uos: ⁊ a uob de
duci in iudeā. Cū hoc ergo uoluisseꝫ nū
qd leuitate usus sū: aut q̄ cogito secūdū
carnē cogito: ut sit apud me: est ⁊ nō. Fi
delis aūt ds̄: qꝛ sermo nr̄ q fuit apđ uos:
nō ē in illo ē ⁊ ñ: ꝫ ē ı̄ illo est. *Lectio .iiij.*

DEi eiꝫ fili⁹ iesus xp̄s q ı̄ uob p̄dica
tus ē ꝑ me: ⁊ siluanū ⁊ tymotheuꝫ
nō fuit ı̄ illo ē ⁊ nō: ꝫ ē in illo fuit. Quot
quot eiꝫ ꝓmissiōes dei sr̄: ı̄ illo ē. Ideo ⁊
ꝑ ipꝫ amē dicim⁹ deo ad glīaꝫ nr̄aꝫ. Qui
aūt ꝯfirmat nos uobiscū in xp̄o: ⁊ q ūxit
nos ds̄ ē: ⁊ q signauit nos ⁊ dedit pign⁹
spūs ı̄ cordib⁹ nr̄is. Ego aūt testē deū in
uoco ı̄ aı̄aꝫ meā: qđ parcēs uobis nō ue
ni ultra corinthū: nō qꝛ dn̄amur fidei ue
stre: ꝫ adiutores sum⁹ gaudij uр̄i. Naꝫ fi
de statis. *Lectio quinta.*

STatui aūt hoc ipm apud me: ne in
tristicia iteꝝ uenirē ad uos. Si eı̄m
ego ꝯtristo uos: ⁊ qs est q me letificet: ni
si q ꝯtristat ex me: Et hoc ipm scripsi uo
bis: ut ñ cū uenero tristiciā sup tristiciam
hēaꝫ: de qb⁹ oportuerat me gaudere: ꝯfi
dēs ı̄ oı̄b⁹ uob: qꝛ meū gaudiū oı̄uꝫ uр̄m
est. Nā ex mlta tribulatiōe ⁊ āgustia cor
dis scripsi uob ꝑ multas lachrymas: nō
ut ꝯtristemi: ꝫ ut sciatis quā caritatē ha
beā abūdantius in uobis. *Lectio sexta.*

SI qs aūt ꝯtristauit me: ñ me ꝯtrista
uit: ꝫ ex pte ut non onerē oēs uos.
Suffic̄ illi q eiusmōi ē obiurgatio hec q̄
fit a plib⁹: ita ut ecōtrario magis dōetis:
⁊ ꝯsolemini: ne forte abūdātiore tristicia
absorbeat q eiusmōi ē. Propt qđ obse
cro uos ut ꝯfirmetis ı̄ illū caritatē. Ideo
eiꝫ hec scripsi ut cognoscā expimētū uр̄ꝫ:
an ı̄ oı̄b⁹ obediētes sitis. Cui aūt aliquid
dōastis ⁊ ego. Nā ⁊ ego qđ dōaui si qd
dōaui ꝓpt uos ı̄ ꝑsona xp̄i: ut ñ circūue
niamur a sathana. Nō eı̄m ignoramus
cogitatōes eius. *Scđm mattheum.*

IN illo tp̄e. Ascēdēte iesu ı̄ nauiclaꝫ
secuti sr̄ eū discipuli ei⁹. Et ecce mo
tus magn⁹ fact⁹ est ı̄ mari: ita ut nauicla
opiret fluctib⁹. Ipe xo dormiebat. Et re
liqua. *Omel. origenis. Lectio septima.*

INgrediēte dn̄o ı̄ nauiculā secuti sr̄
eū discipli ei⁹. Nō ı̄becilles: ꝫ firmi
⁊ stabiles ı̄ fid: māsueti ⁊ pij: spnētes mū
dū: ñ duplici corde ꝫ simplici. Hi ergo
secuti sr̄ eū: ñ tm̄ gressus ei⁹ seqntes: ꝫ ma
gis scītatē ei⁹ comitātes: ⁊ iusticiā ei⁹ se
ctātes. Et ecce tēpestas magna fc̄a ē ı̄ ma
ri: ita ut nauicla opiret fluctib⁹. Cū enim
mlta magna ⁊ mirāda oñdissꝫ ı̄ tr̄a trāsiit
ad mare: ut ⁊ ibidem adhuc excellētiora
opa dmōstraret: quaten⁹ tr̄e marisqꝫ dn̄ꝫ
se eē cūctis oñderet. Ingressus ergo na
uiculā fec̄ turbare mare. cōmouit uētos.
ꝯcitauit fluct⁹. Cur hoc: Ideo ut discipu
los mitteret ı̄ timorē: ⁊ suū auxiliū postu
larēt: suāqꝫ potētiā rogātib⁹ māifestaret.
Ipa tēpestas nō ex sese orta ē: ꝫ potesta
ti paruit ipātis: ei⁹ q educit uētos de the
sauris suis: q terminū mari arenā cōsti
tuit. Dixit eiꝫ ei. Usqꝫ huc uenies ⁊ ñ ul
tra gradieris: sed ı̄ temetipo ꝯfringēt flu
ctus tui. Huius ergo iussiōe ⁊ p̄cepto or
ta est tēpestas in mari ꝓpter occasiones
superius memoratas. *Lectio octaua.*

FActa ē tēpestas magna ⁊ ñ pusilla:
ut magnum opus ⁊ non pusillum
oñderet. Quātoqꝫ fluct⁹ nauicle irruebāt

tanto magis timor discipl'os ꝯturbabat:
ut plus magis desiderarēt ad libandū se
mirarabilia saluatoris. Dn̄s xp̄o dormie
bat. O res mirabil's ꝛ stupēda: is q nūq̄ꝫ
obdormit: dormit. Is q nūq̄ꝫ dormit ne
q̄ꝫ dormitat ip̄e dormire dr̄. Dormiebat
qdē corpe: sꝫ uigilabat diuitate. Dormie
bat corpe: sꝫ diuio nutu turbabat mare.
Erigebatq̄ꝫ fluct⁹: ꝛ apl'os ꝯturbabat: su
am ōnsurus potētiā. Dormiebat corpe
sicuti ꝛ apud puteū de itiere lassus l' fati
gatus sedebat: ōmōstrās q: uere hūanū
portabat corp⁹ qd̄ corruptibile iduerat.
In ipso corpe dormiebat: diuitate xp̄o cō
citabat mare: ꝛ iteruꝫ placabat. Dormie
bat itaq̄ꝫ corpe: ut apl'os suscitaret ꝛ uigi
lare faceret. Lectio nona.

PRecipue aūt oēs nos āmonet: ne
unq̄ꝫ aio dormiam⁹: ne ue itellectu
aut prudētia: sꝫ uigilare i ōi tp̄e ꝛ iubilaꝛ
dn̄o: ꝛ salutē ab eo postulare studeam⁹.
Nā ipse q dormiebat corpe illud scꝫ uer
bū dic̄. Ego dormio ꝛ cor meū uigilat.
Ad quē accedētes discipli suscitabāt euꝫ
dicētes. Dn̄e salua nos: pim⁹. Tanto fue
rāt metu pīriti ꝛ pene aio alienati: ut irru
erēt i eū n̄ modste ut leuit surgeret: sꝫ tur
bulent̄ suscitarēt eū dicentes. Dn̄e salua
nos: pim⁹. O bt̄i uerac esq̄ꝫ discipuli: dn̄ꝫ
saluatorē uobiscū hētis: piculūq̄ꝫ timetis
uobiscū uita ē: ꝛ de morte sollicit estis:
Maris tremētes turbinē creatorē ei⁹ pre
sentē: ita suscitatis quasi dormiētē corpe:
fluct⁹ n̄ possit sedare l' mitigare. Sꝫ quid
r̄ndēt hi discipuli. Paruuli sum⁹ igit̄ ad
hoc isirmi: ꝛ nūdū robusti: ídq̄ꝫ timem⁹:
nec nō trepidam⁹: nec dū uidem⁹ cruceꝫ:
passio nos nec dū ꝯfirmauit: nec resurrec
tio dn̄i: ascēsio ue i excelsis: nec scī para
cliti descēsio missi sp̄us: ꝓpt̄ea fragilitate
mutāur: iccirco ꝛ a dn̄o sepi⁹ audiuimus
increpatōeꝫ pusille fidei. Supportamus
toleram⁹ libēter: uolūtarie sustiem⁹. Un̄
ꝛ nūc dic̄ dicēte dn̄o. Quare ꝯturbati es
tis pusilli fidei. Cur n̄ hētis fortitudinē:
Cōfidentiā ꝛ fiduciā apud uos quare n̄
tenetis: Et si mors irrueret n̄ eā obuiīstis
ꝯstātissime sustiere. Ad bn̄. a᷑. Ascēdente

iesu i nauiculā: ecce motus magn⁹ factus est in
mari: ꝛ suscitauerūt eū discipli ei⁹ dicētes. Dn̄e
salua nos: pim⁹. Ad mag. a᷑. Dn̄e salua nos
pim⁹ impa: ꝛ fac ds̄ trāqllitatē. Infra hebdo
madam. Lectio prima.

CUm uenisseꝫ aūt troadē pp̄ euāge
liū xp̄i: ꝛ hostiū mihi apertū eēt i dn̄o
n̄ hūi requiē sp̄ui meo: eo q̄ n̄ iuenerim ty
tū frēꝫ meū: sed ualefaciēs eis ꝓfect⁹ suꝫ
in macedoniā. Deo aūt gr̄as q semp tri
umphat nos i christo iesu: ꝛ odorē noti
cie sue māifestat per nos i ōi loco: q: chri
sti bonus odor sumus deo i his q salui fi
unt: ꝛ i his q pereūt: ꝛ alijs qdem odor
mortis i mortē. alijs āt odor uite in uitā.
Et ad hoc quis tā idoneus: Nō eīm su
mus sic̄ plurimi adulterātes xbū dei: sꝫ
ex sinceritate sicut ex deo corā deo i xp̄o
loquimur. Lectio secunda.

INcipim⁹ iteꝝ uos met ipsos cōmē
daꝛ: Aut nūqd egem⁹ sic̄ qdā ꝯmē
daticijs ep̄lis ad uos aut ex uob: Ep̄la
n̄ra uos estis scripta i cordibus n̄ris: que
scit̄ ꝛ legit̄ ab ōib⁹ hōinib⁹ manifeste: qm̄
ep̄la estis christi mistrata a nob: ꝛ scripta
nō atramēto: sed sp̄u di uiui: nō i tabulis
lapideis: sed i tabulis cordis carnalib⁹.
Fiduciā aūt talem hēmus per xp̄m ad d̄
um: n̄ q̄ sufficientes scimus cogitare ali
qd a nobis quasi ex nob: sed sufficientia
n̄ra ex deo est. Qui ꝛ idoneos nos fecit
mistros noui testamenti: nō l'ra sed sp̄u.
L'ra eīꝫ occidit: sp̄us āt uiuificat. Lec. iij.

QUod si mistratio mortis l'ris desor
mata i lapidibus fuit i gloria: ita ut
nō possent intendere filii israel in faciem
moysi ꝓpter gloriā uultus eius q̄ euacu
atur: quomō nō magis mistratio sp̄us e
rit i gloria: Nā si mistratio dānationis ē
in gloria: multo magis abundat misteri
um iusticie i gloria. Nā nec glorificatū ē
qd̄ claruit in hac parte ꝓpter excellentē
gloriā. Si eīm qd̄ euacuat̄ per gloriā est:
multo magis qd̄ manet in gloria est.
Lectio prima.

HAbentes igit̄ talē spē: mlta fiducia
utimur Et n̄ sic̄ moyses pōebat ue
lamē sup faciē suā: ut n̄ intēderēt filij isrl'.

in facie ei⁹ qd̾ euacuat̃:ſʒ obtuſi ſͭ ſenſus
eoꝝ. Uſqʒ i hodiernū diẽ ad ipm uelam̃
in electiōe uet̾is teſtamēti manet n̄ reuela
tū:qm̄ in xp̄o euacuat̃. Sʒ uſqʒ i hodier
nū diẽ cū legit̃:moyſes uelamē ē poſituʒ
ſup cor eoꝝ. Cum aūt ꝯuerſus fuerit ad
dn̄m tūc auferet̃ uelamē. Dn̄s aūt ſpūs
eſt:ubi aūt ſpūs dn̄i:ibi lib̾tas. Lec.ii.

NOs uero oēs reuelata facie gl̾iam
dn̄i ſpeculātes:i eādē imaginē trāſ
formāur a claritate i claritatē: tāq̄ʒ a dn̄i
ſpu. Ideo h̄ntes hanc miſtrationē:iuxta
qd̾ miſericordiā ꝯſecuti ſum⁹ n̄ deficim⁹:
ſed abdicam⁹ occulta dedecoris:nō ābu
lātes i aſtutia:neqʒ adulterātes uerbum
dei:ſʒ i māifeſtatiōe ueritatis:cōmēdātes
nos metipos ad oēʒ ꝯſciētiā hoīuʒ corā
deo. Qd̾ ſi ēt optū ē euāgeliū nr̄m: i his
q peūt ē optū. In qb⁹ deus hui⁹ ſecli ex-
cecauit mētes īfideliū:ut nō fulgeat illūi
natio euāgelij gl̾ie xp̄i q ē imago dei.

Lectio tertia.

NOn.n.nosmetipos p̄dicam⁹:ſʒ ieſū
dn̄m nr̄m:nos aūt ſeruos u̾os per
ieſum. Qm̄ d̾s q dixit de tenebris lucem
ſplēdeſcere:ille illuxit in cordib⁹ nr̄is ad
illūinationē ſciētie claritatis dei i facie ie
ſu xp̄i. Habem⁹ aūt theſauꝝ iſtū in uaſis
fictilibus: ut ſublimitas ſit uirtutis dei:
ꝛ n̄ ex nobis. In oīb⁹ tribulatōeʒ patiur
ſed n̄ anguſtiāur. Aperimur:ſʒ n̄ deſtitui
mur. Perſecutōeʒ patimur: ſʒ n̄ derelin
qmur. Hūiliamur:ſʒ n̄ ꝯfūdimur. Deijci
mur:ſʒ n̄ pim⁹. Sēp mortificationeʒ ieſu
xp̄i i corpe nr̄o circūferētes: ut ꝛ uita ieſu
xp̄i in corporib⁹ nr̄is māifeſtet̃. Lec.pria

SEmp eiʒ nos q uiuim⁹ i morte tra
dimur ꝓp̄t ieſū:ut ꝛ uita ieſu mani
feſtet̃ i carne nr̄a mortali. Ergo mors in
nobis opat̃:uita āt a nobis:h̄ntes āt eun
dē fidei ſpūm ſicͫ ſcriptū ē. Credidi ꝓpter
qd̾ locut⁹ ſū:ꝛ nos credim⁹ ꝓp̄t qd̾ ꝛ loq
mur:ſciētes qm̄ q ſuſcitauit ieſū ꝛ nos cū
ieſu ſuſcitabit:ꝛ ꝯſtituet nos uobis. Oīa
eim ꝓp̄t uos:ut gr̄a abūdans p multas
gr̄aꝝ actiōes abūdet in gloriā dei:ꝓpter
qd̾ nō deficim⁹. Sed licet is q de foris ē
nr̄ hō corrūpit̃:tn̄ is q itus eſt renouat̃ d̾
die in diem. Lectio ſecunda.

ID eim qd̾ in p̄nti ē momētaneū et
leue:tribulatiōes nr̄e ſupra moduʒ
in ſublimitate et̾nū glorie pōdus opat̃ in
nobis:nō ꝯtēplātib⁹ nobis q̄ uidēt̃:ſed q̄
nō uidēt̃. Que eiʒ uidēt̃ tēporalia ſt̄: que
aūt n̄ uidētur et̾na ſt̄. Scim⁹ eim qm̄ ſi ter
reſtris dom⁹ nr̄a hui⁹ h̄itatiōis diſſoluat̃
ꝙ edificatiōeʒ ex deo h̄em⁹:domū n̄ ma
nu factā ſed et̾nā i celis. Nā ꝛ i hoc inge
miſcim⁹ h̄itationē noſtrā q̄ de celo ē ſup
ide diu cupiētes:ſi tn̄ ueſtiti n̄ nudi īueni
amur. Nā ꝛ q ſum⁹ i tabernaculo iſto in
gemiſcim⁹ grauati: eo ꝙ nolum⁹ expoli
ari:ſed ſupueſtiri ut abſorbeat̃ qd̾ morta
le eſt a uita. Qui aūt efficit nos i hoc ipʒ
deus q dedit nob pign⁹:ſpūm. Lec.iij.

AUdentes igit̃ ſēp ꝛ ſciētes:qm̄ duʒ
in hoc corpore ſum⁹ pegrinamur a
dn̄o. Per fidē eiʒ ambulam⁹: ꝛ n̄ p ſpeʒ.
Audem⁹ āt ꝛ bonā uolūtatē h̄em⁹ pegri
nari a corpore: ꝛ p̄ntes eē ad dn̄ʒ: ꝛ iō cō
tēdim⁹ ſiue abſ̄ntes ſiue p̄ntes placere illi.
Oēs eim nos manifeſtari oʒ an̄ tribunal
xp̄i:ut referat unuſqſqʒ ꝓpria corporis p
ut geſſit ſiue bonū ſiue malū. Lectio.i.

SCiētes ergo timorē dn̄i hōinib⁹ ſua
dem⁹:d̾o aūt māifeſti ſum⁹. Spero
aūt ꝛ i ꝯſciētijs u̾ris māifeſtos nos eſſe.
Nō iteꝝ cōmēdam⁹ nos uobis:ſʒ occaſi
onē dam⁹ uobis gl̾iandi ꝓ nobis: ut ha
beatis ad eos q i facie gl̾iant̃: ꝛ n̄ i corde
Siue eim mēte excedim⁹ deo:ſiue ſobrij
ſum⁹ uobis. Caritas eim xp̄i urget nos:
eſtimātes hoc:qm̄ ſi un⁹ ꝓ oīb⁹ mortuus
ē:ergo oēs mortui ſt̄. Et ꝓ oīb⁹ mortuus
ē xp̄s:ut ꝛ q uiuūt iā n̄ ſibi uiuāt:ſʒ ei q ꝓ
ipſis mortuus ē ꝛ reſurrexit. Lectio.ij.

ITaqʒ nos ex hoc neminē nouim⁹
ſecundum carnem. Et ſi cognoui
mus ſcd̄m carnē xp̄m: ſʒ nūc iā n̄ nouiꝰ
Si qua igit̃ i xp̄o noua creat̃a ē:uet̾a trā
ſiere:ecce facta ſunt omnia noua. Omia
autem ex deo qui reconciliauit nos ſibi
p xp̄m: ꝛ d̾dit nob miſteriū recōciliatōis.
Qm̄quidē deus erat in xp̄o mūdū recō
cilians ſibi:nō reputās illis d̾licta ipoꝝ:
Et poſuit i eiſ uerbū recōciliatōis. Pro

xp̄o ergo legatiōe fungimur:tāq̄ȝ deo ex
hortāte p nos. Obsecram⁹ ꝓ xp̄o recōci
liamini deo. Eū eim q nō nouerat pc̄m
ꝓ nobis p eccatū fecit :ut nos efficerēur
iusticia dei in illo. Lectio tertia.

Adiuuātes aūt exhortamur ne i ua
cuū gr̄am dei recipiatis. Ait eiȝ tē
pore accepto exaudiui te: ⁊ i die salutis
adiuui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile:ecce
nūc dies salutis. Nemini dantes ullā of
fensionē:ut nō uitupeṫ misteriū nr̄m. Sȝ
in ōibus exhibeam⁹ nos metip̄os sic̄ dei
mistros in multa patiētia. in tribulatiōi
bus.i necessitatib⁹.in angustijs.in plagis
in carcerib⁹.in seditiōib⁹.in laborib⁹.i ui
gilijs in ieiunijs.i castitate.i scia.in lōga
nimitate.in suauitate.in spiritu sancto.in
caritate nō ficta.i uerbo ueritatis.i uirtu
te dei. Per arma iusticie a dextris ⁊ a si
nistris. Per gl̄iaȝ ⁊ ignobilitatē. Per in
famiā ⁊ bonā famā. Ut seductores ⁊ ue
races. Sic̄ q ignoti ⁊ cogniti. Quasi mo
rientes:⁊ ecce uiuim⁹. Ut castigati ⁊ nō
mortificati. Quasi tristes:semp aūt gau
dētes. Sic̄ egētes multos aūt locupletā
tes. Tanq̄ȝ nihil hn̄tes:⁊ oia possidētes.

Dn̄ica.iiij.post octauā epiphāie oratio.

Familiā tuā q̄s dn̄e ꝯtinua pietate
custodi:ut q̄ in sola spe gr̄e celestis
innitit̄:tua semp ꝓtectiōe muniat̄. p xp̄m.

Ad matu.iuita. In manu tua dn̄e. Oēs fi
nes terre. psal. Uenit. Ep̄la pauli ad ga
lathas. Lectio prima.

Paulus apostolus non ab homini
bus neqȝ p hoiem:sed p iesū xp̄m:
⁊ deū ⁊ patrē:q suscitauit eū a mortuis:
⁊ q mecū sunt:om̄es fr̄es ecclijs galatie.
Gr̄a uobis ⁊ pax a deo p̄re nostro:⁊ do
mino iesu xp̄o. Qui dedit semetip̄m ꝓ
peccatis nostris:ut eripet nos de p̄n̄ti se
culo neq̄ȝ:secundum uoluntatem dei et
p̄ris nr̄i:cui est gl̄ia in secula seculoꝝ am̄.
Miror q̄ sic tā cito trāsferimini ab eo q
uos uocauit in gr̄aȝ xp̄i.in aliud euāgeli
um:qd̄ nō est aliud nisi sūt aliq q uos cō
turbāt ⁊ uolūt ꝯuertere euāgeliū xp̄i. Sȝ
licet nos aut angelus de celo euāgelizet
uobis ꝓpt̄ quā q̄ euāgelizauim⁹ uobis
anathema sit. Lectio secunda.

Sicut predixi:⁊ nunc iterum dico:
Si q̄s uobis euāgelizauerit pp̄ id
qd̄ accepistis anathēa sit. Nō eim hōi
nib⁹ suadeo an deo? Aut q̄ro hōinibus
placere: Si adhuc hōib⁹ placerē xp̄i ser
uus nō eēm. Notū eim uobis faciā fr̄es
euangeliū qd̄ euangelizatū ē a me:q̄r nō
est secūdū hoiem. Neqȝ eim ab hoie ac
cepi illud neqȝ didici:sed p reuelationeȝ
iesu xp̄i. Audistis eim aliqn̄ ꝯuersatiōeȝ
meā in iudaismo:q̄m supra modū ꝑseq
bar ecclesiā dei:⁊ expugnabā illā:⁊ ꝓfici
ebam in iudaismo supra mltos coetane
os meos: i genere meo abūdāti⁹ emula
tor existēs p̄rnaꝝ meaꝝ traditōuȝ. lec.iij

Cum autē placuit ei q me segregauit
ex utero mr̄is mee ⁊ uocauit p gr̄aȝ suā
ut ṙuelaret filiū suū i me:ut euāgelizarē
illū i gētib⁹:ꝯtinuo n̄ acqeui carni ⁊ sāgui
neqȝ uēi ierosolymā ad an̄cessores meos
ap̄los: sȝ abij i arabiā:⁊ iteꝝ reuersus sū
damascū. Deide p⁹ ānos.iij.uēi ierosoly
mā uidex petrū:⁊ māsi apd̄ eū dieb⁹.xv.
Aliū aūt ap̄loꝝ uidi neminē:nisi iacobū
fr̄em dn̄i. Que āt scribo uob ecce coram
deo:q̄r n̄ mētior. Deide ueni i ptes syrie
⁊ cilicie. Erā āt ignot⁹ facie ecclijs iudee
que erāt i xp̄o iesu. Tm̄ āt auditū hēbāt
de me:q̄m q ꝑseq̄bat̄ nos aliqn̄:nūc euā
gelizat fidē quā aliqn̄ expugnabat: ⁊ in
me gl̄ificabāt deū. Lectio quarta

Deinde p⁹ ānos.xiiij.iteꝝ ascendi ie
rosolymā cū barnaba:assūpto ⁊ ty
to. Ascēdi āt scd̄m reuelatōeȝ:⁊ ꝯtuli cū
illis: euāgeliū qd̄ p̄dico i gētib⁹. Seorsū
aūt hi q uidebāt̄ aliqd eē:ne forte i uacu
um currerē aut cucurrissē. Sȝ neqȝ tyt⁹
q mecū erat cū eēt gētil̄ ꝯpulsus ē circūci
di. Sȝ pp̄ sub itroductos falsos fr̄es q sb̄
itroierūt explorare libtatē nr̄aȝ q̄ȝ hūim⁹
i xp̄o iesu:ut nos i seruitutē redigerent.
Quib⁹ neqȝ ad horā cessim⁹ sbiectiōi:ut
ṽitas euāgelij pmāeat apd̄ nos. Ab his
aūt q uidebāt̄ eē aliqd:quales aliqn̄ fue
rint nihil mea interest. Lectio quinta.

Deus eim ꝑsonam hois nō accipit.
Mihi aūt q uidebātur eē aliquid

nihil ꝯtulerũt. Sꝫ ecõtra cũ uidiſſet qđ
creditũ ẽ mihi euãgeliũ ꝑputij: ſicẽ ⁊ petro
circũciſiõis. Qui eiꝫ opat᷒ ẽ petro ĩ apo
ſtolatũ circũciſiõis: opat᷒ ẽ ⁊ mihi int̃ gẽ
tes. Et cũ cognouiſſent grãꝫ q̃ data ẽ mi
hi int̃ gẽtes: iacobus ⁊ cephas ⁊ ioãnes
qui uidebãt colũne eſſe: dextras dedere
mihi ⁊ barnabe ſocietatis: ut nos int̃ gẽ
tes euãgelizemur: ipſi aũt ĩ circũciſionẽ:
tm̃ ut paupũ mẽores eſſem᷒. Qđ ẽt ſolli
citus fui hoc ipſum facere. **Lectio ſexta.**

Cum aũt ueniſſet petr᷒ antiochiã ĩ
faciẽ ei reſtiti: q̄ꝛ rep̄heñſibilis erat.
Pri᷒ eim q̃ꝫ ueniret q̃dã a iacobo cũ gẽ
tib᷒ edebat. Cũ aũt ueniſſet ſubtrahebat
⁊ ſegregabat ſe: timẽs eos q ex circũciſio
ne erãt: ⁊ ſimulatiõi ei᷒ ꝯſenſere ceti iudei: ita
ut ⁊ barnabas duceret̃ ab eis ĩ illã ſimulati
onẽ. Sꝫ cũ uidiſſem q̄ nõ recte ãbularẽt
ad euãgelij ueritatẽ dixi cephe corã õib᷒
Si tu cũ iudeus ſis gentilit̃ ⁊ nõ iudaice
uiuis: quõ gẽtes cogis iudaizare? Nos
natura iudei ⁊ nõ ex gẽtibus peccatores

Secundum mattheum.

In illo tp̃e dixit ieſus diſcipulis ſu
is parabolã hãc. Simile eſt regnũ ce
lorũ hõi q ſemiauit bonũ ſemẽ in agro
ſuo. Et reliqua. **Omelia ſancti auguſtini
epiſcopi. Lectio ſeptima.**

Cum negligent̃ agerẽt ꝑpoſiti eccle
ſie: ⁊ dormitionẽ mortis acciperẽt
apl̃i: uẽit diabol᷒ ⁊ ſupſemiauit eos quoſ
malos filios dñs int̃pretat̃. Sꝫ recte q̃rit̃
utrũ heretici ſint: an male uiuẽtes catho
lici: Poſſũt eiꝫ dici mali filij ẽt heretici:
q ex eodẽ euãgelij ſemĩe ⁊ xp̄i noĩe ꝑcre
ati: prauis opiniõib᷒ ad falſa dogmata ꝯ
uertũt. Sꝫ q̄ dic̃ eos ĩ medio tritici ſemi
natos quaſi uidet̃ illi ſignificari q unius
cõionis ſũt. Uerũtñ q̄ꝛ dñs agrũ nõ eccle
ſiã ſꝫ hũc mũdũ int̃pretat̃: itelligũt̃ hereti
ci: q̄ꝛ nõ ſocietate uni᷒ ecclẽe uel uni᷒ fidei
ſed ſocietate ſolius noĩs xp̄iani: in hoc
mũdo ꝑmiſcẽt̃ bonis: ut illi q in eadẽ fidẽ
mali ſũt: palea potius q̃ꝫ zizania reputẽt̃
quia palea ẽt fundamẽtũ ipm̃ hꝫ cuꝫ fru
mẽto radicẽq̃ꝫ cõeꝫ. **Lectio octaua**

I n illa plane ſagena qua ꝯcludunt̃
boni ⁊ mali piſces: non abſurde mali ca
tholici itelligũtur: Aliud eſt mare qđ ſi
gnificat magis iſtũ mũdũ: aliud ſagena
qđ uni᷒ fidei ul' uni᷒ ecclẽe cõionẽ uidet̃
oñdere. Int̃ h'ticoſ ⁊ malos catholicos
hoc int̃eſt: q̄ heretici falſa tradũt: illi aũt
uera credẽtes ñ uiuũt ita ut credunt. So
let aũt q̃ri ẽt ſchiſmatici qđ ab hereticis
diſtẽt: ⁊ hoc iueniri: cũ ſchiſmaticos fidẽ
diuerſa nõ faciat: ſꝫ cõiõis diſrupta ſocie
tas. Si utꝝ int̃ zizania nũerãdi ſint dubi
tari põt. Magis eim uident̃ ſpicis corru
ptis eẽ ſimiliores ſicut ſcriptũ eſt. Uẽto aũt
corrũpet̃ fili᷒ iniquus uel paleis ariſtaruꝫ
fractis: ul' ſciſſis ⁊ de ſegete ereptis. Quo
eim altiores ſũt: id eſt ſupiores: eo fragili
ores leuioreſq̃ꝫ ſũt: nec tñ ꝯſequẽs eſt ut
oĩs hereticus aut ſchiſmaticus ab eccl̃a
corporalit̃ ſeparetur. **Lectio nona.**

Si eiꝫ falſa de eo credit: l' de aliqua
ꝑte doctrine q̃ ad fidei ꝑtinet edifi
cationẽ: ita ut ñ q̃rentis cũctatiõe tẽpat᷒
ſit: ſꝫ ĩ hoc ꝯcuſſe credẽtis: nec ois ſcietis
opione atq̃ꝫ errore diſcordas h'ticus ẽ:
⁊ foris ẽ aĩo q̃ꝫuis it᷒ eẽ corpalit̃ uideat̃.
Multos eiꝫ tales portat eccl̃a: q̄ꝛ ñ ita de
fendũt falſitatẽ ſnĩe ſue: ut itentã mltitudi
nẽ faciãt: qđ ſi fecerit tũc pellũt̃. Itẽ qcũ
q̃ꝫ iuidẽt bonis ita ut q̃ras occaſionẽ ex
cludẽdi eos: ul' d̃gradãdi: l' crimia ſua ſic
defẽdere pati ſt: ſi obiecta l' ꝑdita fuerit:
ut ẽt ꝯuẽticuloꝝ ſegregatões ul' ĩ eccl̃a ꝑ
turbatões cogitẽt excitare: iã ſchiſmatici
ſt: ⁊ ab unitate corde diſciſi: ẽt ſine inuẽtĩ
occõib᷒ aut occltatis ſcĩs: ſacio eccl̃e cor
pali ꝯuerſatõe ſociẽt̃. Qua ꝑp illi ſoli ſi ca
tholici mali recte deputãt̃: q q̃ꝫuis ꝟa ꝑ
dicẽt q̃ ad fidei ꝑtinẽt doctrinã: ⁊ ſi q for
te neſciũt ⁊ q̃rẽdũ exiſtiant: ſalua pietate
diſcutiũt ſine aliquo ꝑiudicio ꝟitatis: et
hõos: aut quos bonos putãt amãt atq̃ꝫ
hõorãt q̃ꝫtũ pñt: tñ flagicioſe facioroſeq̃ꝫ
uiuũt: ꝯ quã uiuẽdũ eẽ credũt. **Ad bñ. ant.**
Dñe nne bonũ ſemẽ ſemiaſti ĩ agro tuo: ṽn er
go hꝫ zizania: ⁊ ait illis. hoc fecit inimicus hõ.
Ad mat. ant. Colligite primũ zizania: ⁊ alliga
te ĩ faſciculos ad ꝯburẽdũ: triticũ aũt cõgrega
te in horreum meum dicit dominus.

Infra hebdomadam. Lectio prima.
SCiētes aūt q̄ ñ iustificat̄ hō ex opi
bus legis:nisi p fidē iesu xp̄i:τ nos
in xp̄o iesu credimꝰ: ut iustificemur ex fi
de iesu xp̄i τ ñ ex opibꝰ legis. Propt̄ qd̄
ex opibꝰ legis ñ iustificabit oīs caro. Qd̄
si q̄rētes iustificari i xp̄o iuenti sumꝰ τ ipi
peccatores: Nūqd xp̄s peccati mister ē:
Absit. Si eim q̄ destruxi: hoc iteꝝ reedi
fico p̄uaricatorē me eē ꝯstituo. Ego eim
p legē dei mortuus sū legi:ut deo uiuaꝫ
Xp̄o ꝯfixus sū cruci. Uiuo aūt iā ñ ego
uiuit uero i me xp̄s. Qd̄ aūt nūc uiuo in
carne:in fide uiuo filij dei:q dilexit me et
tradidit semetip̄m ꝓ me. Nō abijcio gra
tiā dei. Si eiꝫ p legē iusticia ē:ergo xp̄us
gratis mortuus est. Lectio secunda.
O Insensati galathe:qs uos fasciauit
nō obedīē ueritati: ante quoꝝ ocu
los xp̄s iesus ꝓscriptꝰ ē:τ i uobis crucifi
xus. hoc soluꝫ uolo a uobis discere. Ex
opibꝰ legis sp̄m accepistis: an ex auditu
fidei: Sic stulti estis:ut cū sp̄u cepitis:nō
carne ꝯsūamini. Tāta passi estis sine cā.
Qui ergo tribuit uobis sp̄m: τ opat̄ uir
tutes i uob ex opibꝰ legis: an ex auditu
fidei: Sic̄ scriptū ē. Credidit abraā deo τ
reputatū ē illi ad iusticiā. Cognoscite er
go q̄z q ex fide sūt:hi st̄ filij abrae. lec. iij.
PRuo uidēs aūt scriptura: q̄z ex fid̄
iustificat gētes d̄us: Prenūciauit
abrae:q̄z bñdicēt in te oēs gētes. Igit̄ q
ex fide st̄:bñdicēt cū fideli abraā. Quicū
q̄z eim ex opibꝰ legis sṫ:sub maledicto sṫ
Sic̄ scriptū ē. Maledictꝰ oīs q ñ p̄māse
rit i oībus q̄ scripta sṫ in libro legis: ut fa
ciat ea. Qm̄ aūt i lege nēo iustificat̄ apd̄
deū:māifestū ē:q̄z iustꝰ ex fide uiuit. Lex
aūt ñ ē ex fide:sed q fecerit ea uiuet i illis
Lectio prima.
CHrist̄ nos r̄dimit d̄ maledicto legis
factꝰ ꝓ nobis maledictū: q̄z scriptū
est. Maledictꝰ hō q pēdet i ligno:ut i gē
tibus bñdictio abrae fieret i xp̄o iesu: ut
pollicitatōēꝫ sp̄us accipiamꝰ p fidē. Frēs
scd̄ꝫ hoiem dico:tñ hoīs ꝯfirmatū testa
mētū nēo sp̄nit aut supordiat. Abrae di
cte sṫ ꝓmissiōes τ semini eiꝰ. Nō dic̄ τ se
minibꝰ quasi i mltis:sed quasi in uno:τ se
mini tuo q est xp̄s. Hoc āt dico testamē
tū ꝯfirmatū a deo:q̄ pꝰ quadrigētos τ tri
gita ānos fc̄a ē lex:ñ irritū fac̄ ad euacuā
dā ꝓmissionē. Nā si ex lege hereditas:iā
ñ ex repromissione. Lectio secunda.
ABrae aūt p repromissionē d̄ōauit
d̄s. Quid igit̄ lex: Propt̄ trāsgres
siōes posita ē donec ueīret semē cui ꝓmi
serat:ordiata p angelos i manu mediato
ris. Mediator aūt unīꝰ nō ē:d̄s autē unꝰ
est. Lex ergo aduersus ꝓmissa dei: Ab
sit. Si eim data eēt lex q̄ posset iustificar̄:
uere ex lege eēt iusticia. Sꝫ ꝯclusit scrip
tura oīa sub peccato: ut ꝓmissio ex fide
iesu xp̄i daret̄ credētibꝰ. Priꝰ aūt q̄ꝫ ueī
ret fides sub lege custodiebamur: ꝯclusi
in eā fidē q̄ reuelāda erat. Lectio tertia.
ITaq̄ꝫ lex pedagogꝰ nr̄ fuit in xp̄o:
ut ex fide iustificemur. At ubi ueīt
fides:iā nō sumꝰ sub pedagogo. Oēs eiꝫ
filij d̄i estis p fidē i xp̄o iesu. Quicūq̄ꝫ.n.
i xp̄o baptizati estis:xp̄m iduistis. Non
est iudeꝰ neq̄ꝫ grecꝰ:ñ ē seruꝰ neq̄ꝫ liber:ñ
est masculus neq̄ꝫ femia. Omēs eiꝫ uos
unū estis i xp̄o iesu. Si āt uos estis unū
in xp̄o iesu:ergo abrae semē estis:secūdū
ꝓmissionē heredes. Lectio prima.
DIco autem. Quanto tempore hēs
puulus ē:nihil differt a seruo cū sit
dn̄s oīuꝫ:sꝫ sub tutoribꝰ τ actoribꝰ ē usq̄ꝫ
ad prefinitū tp̄s a p̄re. Ita nos cū essemꝰ
paruuli sub elemētis huiꝰ mūdi eramus
seruiētes. At ubi uenit plenitudo tp̄is:
misit d̄s filiū suū factū ex muliere factuꝫ
sub lege:ut eos q sub lege erāt redimeret:
ut adoptionē filioꝝ reciperemꝰ. Qm̄ autē
estis filij dei misit d̄s sp̄m filij sui i corda
u̅ra clamātē abba p̄r. Itaq̄ꝫ iā ñ ē seruus
sꝫ filꝰ. Qd̄ si filꝰ τ heres p deū. Sꝫ tūc q
dē ignorantes deum his qui natura nō
sṫ dij seruiebatis. Nūc aūt cū cognoueri
tis deū:imo cogniti estis a deo:quō con
uertimini iteꝝ ad ifirma τ egēa elemēta:
q̄bus denuo seruire uultis. Dies obser
uatis τ mēses τ tp̄ra τ ānos. Timeo ne
forte sine cā laborauerim in uobis. Esto
te sicut ego:q̄z τ ego sicut uos.

Lectio secunda.

FRatres obsecro uos nihil me lesi
stis. Scitis autē quia p infirmitatē
carnis euāgelizaui uobis iam pridem: ⁊
tētationez uestrā in carne mea non spre
uistis: neqꝫ respuistis: sed sicut angelum
dei excepistis me: sicut iesū christū. Ubi
est ergo beatitudo uestra? Testimoniuꝫ
eīm phibeo de uobis: quia si fieri potuis
set oculos uestros eruissetis ⁊ dedissetis
mihi. Ergo inimicus uobis factus sū ue
rum dicens uobis. Emulantur uos non
bene sed excludere uos uolūt ut illos e
mulemini. Bonum autem emulari ī bo
no semp: ⁊ non tm̄ cū pn̄s sum apud uos

Lectio tertia.

FIlioli mei quos iterum parturio:
donec formet xp̄s i uobis. Uellem
autez esse apud uos modo: ⁊ mutare uo
cem meā: qm̄ confundor in uobis. Dici
te mihi qui sub lege uultis esse: legem n̄
legistis? Scriptum est enim: qm̄ abraam
duos filios habuit: unum de ancilla et
unum de libera. Sed qui de ancilla secū
dum carnem natus est. Qui autem de li
bera per repromissionez que sunt per al
legoricam dicta. Hec eīm sunt duo testa
menta. Unum qdem in monte syna i ser
uitutē generans que est agar. Syna eīm
mons est ī arabia: qui ꝯiūctus est ei que
nūc est ierlm: ⁊ seruit cum filiis suis. Illa
autem que sursum est ierusalem libera ē
que est mater nostra. Lectio prima

SCriptū est eīm. Letare sterilis que
nō paris: erūpe ⁊ clama que n̄ par
turis: quia multi filij deserte magis q̄ꝫ ei⁹
que hꝫ uirū. Nos aūt fratres secundum
Isaac promissionis filij sumus. Sꝫ quō
tunc is qui secundum carnem natus fue
rat persequebatur eum qui secundū spi
ritum: ita ⁊ nunc. Sed quid dicit scriptu
ra? Eijce ancillam ⁊ filium eius. Nō eīm
erit heres filius ancille cum filio libere.
Itaqꝫ fratres non sumus ancille filii sed
libere. Qua libertate christus nos liba
uit. Lectio secunda.

STate ergo ⁊ nolite iterum iugo ser
uitutis ꝯtineri. Ecce ego paulus di
co uobis: quoniam si circūdamini xp̄us
uobis nihil ꝓderit. Testificor autez rur
sum omni hōini circūcidēti se: quoniam
debitor est uniuerse legis faciende. Eua
cuati estis a christo qui ī lege iustificami
ni a gratia excidistis. Nos enim spiritu
ex fide spem iusticie expectamus. Nam ī
xp̄o iesu neqꝫ circūcisio aliquid ualet ne
qꝫ preputium sed fides que per caritatē
opatur. Currebatis bene. Quis uos fas
cinauit ueritati non obedire? Nemini ꝯ
senseritis. persuasio eīm hec nō est ex eo
q uocat uos. Lectio tertia.

MOdicū fermentū totā massaꝫ cor
rūpit. Ego confido de uobis ī do
mino ꝙ nihil aliud sapietis: nisi ꝙ dn̄i e
stis. Qui aūt ꝯturbat uos: portabit iudi
ciū qcūqꝫ ille ē. Ego autem frēs si circun
cisionem adhuc predico quid adhuc p
secutionē patior? Ergo euacuatū est scā
dalum crucis. Utinam ⁊ abscidātur qui
uos conturbāt. Uos eīm in libertatē uo
cati estis frēs tantum ne libertatē in occa
sione detis carnis: sed p caritatem spirit⁹
seruite inuicem. Oīs eīꝫ lex ī uno sermo
ne īpletur. Dilige proximum tuum sicut
teipsum. Qd̄ si īuicē mordetis ⁊ comedi
tis: uidete ne ab īuicē ꝯsumamini.

Lectio prima.

DIco aūt in christo. spiritu ambula
te ⁊ desideria carnis non pficietis.
Caro eīm ꝯcupiscit aduersus spūm: sp̄s
aūt aduersus carnē. Hec eīꝫ īuicē aduer
santur: ut non quecūqꝫ uultis illa faciatis.
Quod si spiritu ducemini nō estis sub le
ge. Māifesta aūt sūt opa carnis. q̄ sūt. for
nicatio. imūdicia. īpudicitia. luxuria. aua
ricia q̄ ē idoloꝝ seruit⁹. ueficia. īimicitie.
ꝯtētiōes. emulatōes. ire. rixe. dissensiōes
secte. īuidie. hōicidia. ebrietates. comessa
tōes. ⁊ his silia: q̄ p̄dico uobis sic̄ p̄dixi:
qm̄ q talia agūt regnū dī n̄ ꝯsequēt. Fru
ctus aūt sp̄s ē caritas. gaudiū. pax. patiē
tia. lōganimitas. bōitas. benignitas. mā
suetudo. fides. modestia ꝯtinētia. castitas
Aduersus huiusmōi n̄ ē lex. Qui aūt sūt
xp̄i carnē suā crucifixerunt cū uitijs ⁊ cō
cupiscētiis. Lectio secunda.

SI spiritu uiuimus spiritu ⁊ ambule
mus. Nō efficiamur inanis gl'e cu
pidi inuicē ꝓuocātes: inuicē inuidētes. Frēs
⁊ si pͦoccupatus fuerit homo i aliquo de
licto: uos q̄ spūales estis huiusmōi istrui
te in spū lenitatis: ꝯsiderās teipm: ne ⁊ tu
tēteris. Alt alterꝰ onera portate: ⁊ sic ad
iplebitis legē xp̄i. Nā si qs existiat se ali
qd eē cū nihil sit: ipse se seducit. Opꝰ aūt
suū ꝓbet unusq̄sq₃: ⁊ sic i semetipo tātu₃
gl'ia₃ hēbit: ⁊ nō i alio. Unusq̄sq₃ ei₃ onꝰ
suū portabit. Cōicet autē is q̄ cathetizat
uerbo: ei q̄ se cathetizat i oībꝰ bonis.

Lectio tertia.

NOlite errare: d's n̄ irridet. Que ei₃
seminauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ q̄
seminat in carne sua: de carne ⁊ metet cor
ruptionē. Qui aūt seminat i spū: de spiritu
metet uitā eternā. Bonū aūt faciētes nō
deficiētes tp̄e eīm suo metemꝰ n̄ deficien
tes. Ergo dū tp̄s hēmꝰ opamur bonum
ad oēs: Maxie āt ad domesticos fidei.
Uidete qualibet l'ris scripsi uobis mea
manu. Quicūq₃ ei₃ uolūt placere in car
ne: hi cogunt uos circūcidi tm̄ ut crucis
xp̄i psecutionē n̄ patiant. Neq₃ eīm q̄ cir
cūcidūt legē custodiūt: sed uolūt uos cir
cūcidi: ut i carne u'ra gl'ient. Mihi āt ab
sit gl'iari: nisi i cruce dn̄i n̄ri iesu xp̄i p̄ quē
mihi mūdꝰ crucifixꝰ ē ⁊ ego mūdo. Dn̄i
ca q̄nta post octa. epiphāie. oīo ut supra
Ad mat. iuita. Uenite adoremꝰ dn̄m.
fecit nos. psalmꝰ. Uenit. Ep'la pauli ad
ephesios. Lectio prima.

PAulus ap'ls iesu xp̄i p̄ uolūtatē d'i
oībꝰ sctis q̄ sūt ephesi ⁊ fidelibus i
xp̄o iesu: gr̄a uobis ⁊ pax a deo p̄re dn̄i
nostri iesu xp̄i q̄ bn̄dixit nos i oī bn̄dicti
one spūali i celestibꝰ i xp̄o: sic̄ eligit nos
in ipso an̄ mūdi ꝯstitutionē: ut eēmus sā
cti ⁊ imaculati in ꝯspectu eiꝰ in caritate.
Qui predestinauit nos i adoptōe₃ filioꝝ
p̄ iesum xp̄m in idipm: scd̄m ꝓpositū uo
lūtatis sue: in laudē gl'ie gr̄e sue: i qua gr̄a
tificauit nos i dilecto filio suo: in quo hē
mus redēptionē p̄ sāguinē eiꝰ: i remissio
nē peccatoꝝ scd̄m diuitias gr̄e eiꝰ: q̄ sup
abūdauit i nobis in oī sapiētia ⁊ pruden
tia: ut notū faceret nob̄ sacr̄m uoluntatis
sue: scd̄m bonū placitū eiꝰ qd̄ ꝓposuit in
eo: in dispēsationē plenitudinis tēpoꝝ: i
staurare oia in xp̄o q̄ in celis ⁊ q̄ in t'ra
sūt in ipso. In quo ēt ⁊ nos sorte uocati
sumꝰ: p̄destinati scd̄m ꝓpositū eiꝰ: q̄ oia
opabat̄ scd̄m ꝯsiliū uolūtatis sue: ut simꝰ
in laudē gl'ie eiꝰ: nos q̄ an̄ spauimꝰ i xp̄o.
In quo ⁊ uos cū audissetis uerbu₃ ueri
tatis euāgeliū salutis u'r'e: in quo ⁊ credē
tes signati estis spū ꝓmissiōis scto: q̄ ē pi
gnus hereditatis u'r'e in redēptionē acq̄
sitionis: i laudē glorie ipsius. Lectio. ij.

PRoptea ⁊ ego audiēs fidē uestra₃
que ē in dn̄o iesu: ⁊ dilectōe₃ i oēs
sctos: nō cesso gr̄as agēs ꝓ uobis mēo
riā uestri faciēs in oīonibꝰ meis: ut deus
dn̄i n̄ri iesu xp̄i pat̄ glorie det uobis spū₃
sapiētie ⁊ reuelatiōis in agnitōe₃ eiꝰ illūi
natos oculos cordis u'ri: ut sciatis que sit
spes uocatōis eiꝰ: ⁊ que diuitie glorie he
reditatis eiꝰ in sctis: ⁊ q̄ sit supeminēs ma
gnitudo uirtutis eiꝰ in nos q̄ credidimꝰ
scd̄₃ opationē potētie u'tutis eiꝰ quā ope
ratus ē in xp̄o: suscitās illū a mortuis: et
ꝯstituēs illū ad dexterā suā in celestibꝰ su
pra oēm principatū ⁊ p̄tate₃ ⁊ uirtutē et
dn̄ationē: ⁊ oē nomē qd̄ noiat̄ n̄ solu₃ in
hoc seclo sed i futuro. Et oia subiecit sb̄
pedibꝰ eius: ⁊ ipsū dedit caput supra oē₃
ecclesiā que ē corpꝰ ipsius: ⁊ plenitudo e
ius q̄ p̄ oia in oībꝰ adiplet̄. Lectio t'ria.

ET uos cū essetis mortui delictis ⁊
peccatis u'ris: i qbꝰ aliq̄n ambula
stis secundū seculū mūdi huiꝰ: scd̄m pri
cipē p̄tatis aeris huiꝰ: spūs q̄ nūc opat̄ i
filios diffidētie: in qbꝰ ⁊ nos oēs aliq̄n ꝯ
uersati sumꝰ in desiderijs carnis n'r'e: faci
entes uolūtatē carnis ⁊ cogitationum: ⁊
eramꝰ natura filij ire sic̄ ⁊ ceti. Deus aūt
q̄ diues ē in misericordia: ꝓꝑ nimiā cari
tatē suā qua dilexit nos: ⁊ cū essemꝰ mor
tui peccis ꝯuiuificauit nos i xp̄o: cuiꝰ gra
tia saluati sumꝰ. Et cōresuscitauit ⁊ ꝯsed
re fecit i celestibꝰ i xp̄o iesu: ut on̄deret in
seculis supuenietibꝰ abūdantes diuitias
gratie sue i bonitate sup nos in xp̄o iesu

Lectio quarta

G Ratia eiꝫ saluati sumus ꝑ fidem: ⁊
hoc non ex uobis. Dei donū est
non ex opibus: ut ne qs glorietur. Ipsiꝰ
eim sumus factura creati in christo iesu:
in operibus bonis: que prepauit deus:
ut in illis ambulemus. Propter qđ me
mores estote ꝙ aliqñ uos qui gētes era
tis in carne: q dicebamini preputiuꝫ: ab
ea que dicitur circūcisio in carne manu
facta: q in illo tēpore eratis sine christo
alienati a ꝯuersatione israel: et hospites
testamentoꝝ ꝓmissionis: spem ñ hñtes
et sine deo in hoc mūdo. Nūc autem in
christo iesu uos qui aliqñ eratis longe:
facti estis ꝓpe in sanguie christi. Lec. v.
I Pse eim est pax uestra q fecit utra
qꝫ unū: et mediū parietem macerie
soluens inimicitias in carne sua: legē mā
datorum decretis euacuās: ut duos con
dat in semetipso in unū nouū hoiem fa
ciens pacem: ut recōciliet ambos in uno
corpore deo ꝑ crucem: interficiens īimi
citias in semetipo. Et ueniens euāgeliza
uit pacem uobis q longe fuistis: et pacē
his qui ꝓpe: qm̄ ꝑ ipm̄ habemꝰ accessū
ambo in uno spiritu ad patrem. Ergo iā
nō estis hospites et aduene: sꝫ estis ciues
sctoꝝ et domestici dei: supedificati supra
fundamentū aploꝝ et ꝓphetaꝝ: ipso sū
mo angulari lapide christo iesu. In quo
ois edificatio ꝯstructa: crescit in templū
sctm̄ in dño. In quo et uos coedificami
ni in hitaculū dei in spu scto. Lec. sexta.
H Uius rei gra ego paulus uinctus
christi iesu ꝓ uobis gentibus: si tm̄
audistis dispensatōem gratie dei q̄ data
est mihi in uobis: qm̄ scd̄m reuelatiōem
notū mihi factū ē sacrm̄: Sicut supra scrip
si in breui, put potestis legētes itelligere.
prudentiā meā i misterio christi ꝙ aliis
generatiōibus ñ est agnitū filiis hoium:
sicut nūc reuelatuꝫ est sctis aplis eius et
ꝓphetis in spu esse gentes coheredes et
corporales et cōparticipes ꝓmissionis
eius in christo iesu: ꝑ euangeliū eius fac
tus sū minister: scd̄m donū grē dei q̄ data
est mihi scd̄m opationē ꝟtutis eiꝰ. Euā
gelium historie in dñica precedenti In
fra hebdomadam. Lectio prima.
M Ihi oium sctoꝝ minimo data ē gra
hec in gentibꝰ euāgelizare iuestiga
biles diuitias xp̄i: et illūinare oēs que sit
dispēsatio sacri abscōditi a seculis i deo
qui oia creauit: ut innotescat principibus
et ptātibus i celestibus: ꝑ ecclīam multi
formis sapientie dei: scd̄m prefinitionem
seculoꝝ quā fecit i christo iesu dño nr̄o: i
quo habemus fiduciā et accessū in cōfi
dentia ꝑ fidem eius. Propt qđ peto ne
deficiatis i tribulatōibus meis ꝓ uobis
que est glia ur̄a. Huius rei gra flecto ge
nua mea ad prem dñi nr̄i iesu christi: ex
quo ois pnitas i celo et i terra noiatur:
ut det uobis secundum diuitias sue glo
rie ꝟtutē corroborari per spm̄ eius i ite
riorem hoiem christū hitare per fidē in
cordibus ur̄is. In caritate radicati et fū
dati: ut possitis ꝯprehēdere cum oībus
sctis que sit latitudo. lōgitudo. et sublimi
tas. et ꝓfundū. Scire et supeminentē sci
entie caritatē xp̄i: ut ipleamini i omnem
plenitudinem dei. Lectio secunda.
E I autem q potens est oia facere su
perabundāter q̄z petimus: aut itel
ligimus scd̄m ꝟtutem que operat i nob:
ipi glia i ecclia et i christo iesu i oēs gene
ratiōes seculi seculoꝝ. amen. Obsecro
itaqꝫ uos fres ego uinctus i dño ut digne
ābuletis uocatione qua uocati estis: cuꝫ
oī humilitate et māsuetudie: cum patien
tia supportātes iuicem i caritate. Sollici
ti seruare unitatē spiritus i uinculo pacis.
Unum corpus: et unus spiritus: sicut uo
cati estis i una spe uocatiōis ur̄e. Unus
dñs. una fides. unum baptisma. Unus
deus et pater omnium: q super oēs: et
per oia: et i oībus uobis. Lectio tertia.
U Nicuiqꝫ autem ur̄m data est gra se
cundum mensurā donatōis christi
ꝓpter qđ dicit. Ascendens i altum capti
uā duxit captiuitatem dedit doa hoi
bus. Qđ autem ascendit. qd est eim nisi
q: et descendit primuꝫ i iferiores partes
terre. Qui descendit ipse est: q et ascēdit
super omnes celos ut adipleret oia. Et
ipse dedit quosdā qdem aplos: quosdā

aūt ꝓphetas: alios uero euāgelistas: ali
os aūt pastores ⁊ doctores ad ꝯsūatōes
sctoꝝ in op⁹ misterij: in edificationē cor
poris christi: donec occurramus oēs in
unitatē fidei ⁊ agnitionis filij dei in uirū
perfectum: in mēsurā etatis plenitudinis
christi: ut iā ñ sumus paruuli fluctuātes:
⁊ circūferamur ōi uento doctrine in neq
tia hominū: in astutia ad circumuētionē
erroris. Lectio prima.

Veritatē aūt facientes ī caritate cres
camus in illo ꝑ oīa q est caput xp̄s:
ex quo totū corpus cōpactū ⁊ ꝯnexum
ꝑ oēm iūcturā subministrationis secūduꝫ
opationē in mēsurā uniuscuiusqꝫ mēbri:
Augmentū corporis facit in edificatōeꝫ
sui in caritate. Hoc igit̄ dico ⁊ testificor ī
dño: ut iam nō ambuletis sicut ⁊ gentes
ambulant in uanitate sensus sui: tenebris
obscuratum hñtes intellectum: alienati a
uia dei ꝑ ignorantiā que est ī illis: ꝓpter
cecitatem cordis ipoꝝ: qui desperantes
semetipos tradidere impudicitie in ope
ratione imūdicie oīs auaricie. Lec. ij.

Vos aūt nō ita didicistis xp̄m si tñ
illū audistis: ⁊ in ipo edocti estis: si
cut est ueritas in iesu. Depōite uos secū
dum pristinā ꝯuersationē ueterē hoiem
qui corrūpitur scōm desideria erroris.
Renouamini aūt spū mētis uestre: ⁊ idui
te nouū hoiem qui scōm deū creatus est
in iusticia ⁊ sāctitate ūitatis. Propt̄ qḋ
deponētes mendaciū: loqmini ueritateꝫ
unusqsqꝫ cū ꝓximo suo: quoniā sumus
inuicem mēbra. Lectio tertia.

Irascimini ⁊ nolite peccare. Sol ñ
occidat semp iracundiā uērām. No
lite locū dare diabolo. Qui furabat̄: iaꝫ
nō furet̄. Magis aūt laboret operando
manibus suis qḋ bonū est: ut hēat unde
tribuat necessitatem patiēti. Oīs sermo
malus ex ore uēro nō ꝓcedat: sed si qs bo
nus ad edificationē fidei ut det grām au
diētibus. Et nolite cōtristare spūm scm̄
dei: in quo signati estis in die redēptōis
uēe. Oīs amaritudo uēra ⁊ indignatio: et
clamor: ⁊ blasphēia tollatur a uobis cū
ōi malicia. Estote aūt inuicē benigni: mi
sericordes: donantes inuicem sicut deus
in christo donauit uobis. Lectio prima

Estote ergo imitatores dei sicut fi
lij carissimi: ⁊ ambulate in dilectio
ne sicut ⁊ xp̄us dilexit nos: ⁊ tradidit se
metipm ꝓ nobis: oblationē ⁊ hostiā deo
in odorē suauitatis. Fornicatio aūt ⁊ om
nis imūdicia: aut auaricia: nec noiet̄ ī uo
bis: sicut decet sctos: aut turpitudo: aut
stultiloquiū: aut scurilitas que ad rē non
ptinet: sed magis grāꝝ actio. Hoc enim
scitote intelligentes ꝙ oīs fornicator: aut
imūdus: aut auarus qḋ ē idoloꝝ seruit⁹
nō habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei.

Lectio secunda.

Nemo uos seducat inanib⁹ uerbis.
Propter hoc eīm uenit ira dei in
filios diffidentie. Nolite ergo effici parti
cipes eoꝝ. Eratis eīm aliqñ tenebre: nūc
aūt lux in dño: ut filij lucis ābulate. Fru
ctus eīm lucis ē ī ōi bonitate ⁊ iusticia ⁊
ueritate. Probātes qd sit bñplacitū deo.
Et nolite cōicare opib⁹ ifructuosis tene
braꝝ: magis aūt redarguite. Que eīm in
occulto fiūt ab ipis: turpe est dicere. Oīa
aūt que arguūtur a lumie māifestāt̄. Oē
eīꝫ qḋ manifestat̄ lumē ē: ꝓpter qḋ dicit.
Surge q dormis: ⁊ exurge a mortuis: et
illuminabit te christus. Lectio tertia.

Videte itaqꝫ frēs quō caute ābule
tis: nō quasi isipiētes sed ut sapien
tes. Redimētes tps: qm̄ dies mali sunt.
Propterea nolite fieri iprudētes: sed itelli
gentes que sit uolūtas dei. Et nolite ine
briari uino in quo ē luxuria: sed ipleami
ni spū scto: loquētes uob metipis: in psal
mis ⁊ hymnis ⁊ cāticis spūalib⁹: cantan
tes ⁊ psallentes ī cordib⁹ uēris dño. Gra
tias agētes semp ꝓ ōib⁹ in noie dñi nr̄i ie
su christi deo ⁊ patri: subiecti iuicem in ti
more christi. Lectio prima.

Mulieres uiris suis subdite sint sicͭ
dño. qm̄ uir caput ē mulieris sicut
xp̄s caput ecclīe ⁊ ipse saluator corporis
eius. Sed ut ecclīa subiecta est xp̄o: ita ⁊
mulieres uiris suis in ōibus. Uiri diligi
te uxores uēras: sicͭ ⁊ xp̄s dilexit ecclīam:
⁊ tradidit semetipꝫ ꝓ ea: ut illā scificaret

mundans eam lauacro aque in uerbo ui
te:ut exhiberet ipse sibi gloriosam eccle
siam non habentē maculā neqȝ rugam:
aut aliquid eiusmodi:sed ut sit sancta et
īmaculata. **Lectio secunda.**

Ita ⁊ uiri debēt diligere uxores su
as ut corpora sua. Qui uxorem su
am diligit:seipsum diligit. Nemo eīȝ un
qȝ carnem suam odio habuit:sed nutrit
⁊ fouet eā:sicut ⁊ christus ecclesiā. Quia
mēbra sumus corporis eius:de carne ei⁹
⁊ de ossibus eius. Propter hoc relinquet
homo patrem ⁊ matrē suaȝ:⁊ adherebit
uxori sue:⁊ erunt duo in carne una. Sa
cramentū hoc magnū est. Ego autem di
co in christo ⁊ in ecclesia. Uerūtn̄ ⁊ uos
singuli unusquisqȝ suam uxorem sicut se
ipsum diligat. Uxor autem timeat uiruȝ
suum. **Lectio tertia.**

Filij obedite parentibus in domio:
hoc eim iustum est. Honora patrē
tuū ⁊ matrem tuā:qd̉ est primuȝ manda
tum in ꝓmissione:ut bene sit tibi:⁊ sis lō
geuus super terram. Et uos patres noli
te ad iracundiam ꝓuocare filios ur̄os:
sed educate illos in disciplina ⁊ correpti
one dn̄i. Serui obedite dn̄is carnalibus
cum omni timore ⁊ tremore ī simplicita
te cordis uestri sicuti christo. Nō ad ocu
lum seruientes quasi hominibus placen
tes:sed ut serui christi facientes uolunta
tem dei ex aīo:cum bona uoluntate ser
uientes sicut dn̄o ⁊ nō hominibus. Sci
entes quoniam unusquisqȝ qd̉cunqȝ fe
cerit bonum:hoc ꝑcipiet a dn̄o: siue ser
uus siue liber. Et uos dn̄i eadem facite
illis:remittentes minas:scientes quia ⁊ il
lorum ⁊ noster dn̄s est in celis: ⁊ persōa
rum acceptio non est apud deū. **Lec. i.**

De cetero fratres confortamini ī do
mino ⁊ in potētia uirtutis eius. In
duite uos armaturam dei:ut possitis sta
re aduersus insidias diaboli:quia nō est
uobis colluctatio aduersus carnem ⁊ sā
guinem:sed aduersus principes ⁊ pote
states:aduersus mundi rectores tenebra
rum harum:contra spiritualia nequicie
in celestibus. Propterea accipite arma
turam dei:ut possitis resistere in die ma
lo ⁊ in omnibus perfecti stare. **Lec. ij.**

State ergo succincti lūbos uestros
in ueritate: ⁊ induti lorica iusticie:
⁊ calciati pedes in preparatione euange
lij pacis. In omnibus sumentes scutum
fidei:in quo possitis omnia tela nequissi
mi ignea extinguere:⁊ galeam salutis as
sumite:⁊ gladiū spūs qd̉ est uerbū dei.ꝑ
omnē orationē ⁊ obsecrationeȝ orantes
omni tempore in spiritu:⁊ in ipso uiglā
tes in omni instantia ⁊ obsecratione pro
omnibus sāctis: ⁊ pro me:ut detur mihi
sermo in apertione oris mei:cuȝ fiducia
notum facere mysterium euangelij: pro
quo legatione fungor in cathena:ita ut i
ipso audeam prout oportet me loqui.

Lectio tertia.

Ut autez ⁊ uos sciatis que circa me
sunt quid agam:omnia nota faciet
uobis titicus meus carissimus frater:⁊ fi
delis mister in dn̄o:quem misi ad uos in
hoc ipso ut cognoscatis que circa nos
sunt:⁊ consoletur corda uestra. Pax fra
tribus ⁊ caritas cum fide a deo patre no
stro ⁊ dn̄o iesu christo. Gratia uobis cū
omnibus qui diligunt dn̄m nostrū iesuȝ
christum in corruptione. amen. **Si i sab
bato septuagesime purificationis festuȝ
celebretur:in ultimis uesperis post orati
onē festi fit cōmēoratio d̉ dominica ⁊ in
fine dicitur.** Bn̄dicamus dn̄o. all'a. all'a. **℟.**
Deo grās all'a. all'a. **Sabbato septuagesi
me ad uesperas. Capitulum.**

Fratres nescitis ꝙ hi qui in stadio
currunt:omnes quidē currunt:sed
unus accipit brauiuȝ:sic currite ut cōpre
hendatis. **Hym.** O lux beata. **℣.** Uespe
rtina oro ascendat ad te dn̄e. **℟.** Et descēdat su
ꝑ nos misericordia tua. **Ad mag. añt.** Dixit
dn̄s ad adā:de ligno qd̉ est in medio paradisi
ne comedas : in qua hora comederis morte
morieris. **Oratio.**

Preces populi tui q̄s dn̄e clemēter
exaudi:ut qui iuste ꝓ peccatis no
stris affligimur:pro tui nois gloria mise
ricorditer libereur. p. **℣.** Bn̄dicamus dn̄o
all'a. all'a. **℟.** Deo grās. all'a. alleluia. alleluia.

Deinceps usq3 ad sabbatū sanctū nō di
citur. Dñica in septuagesima ad matuti.
inuitatoriū. Uenite adorem⁹ dñm. Qui fecit
nos. psal. Uenit. hy. Primo dierꝝ. Añe.
noct. ꝛ uespoꝝ cū suis ps. in dñicis die
bus ꝛ ferialib⁹ usq3 ad pascha de officio
psalmiste dicūt. Itē ꝟsiculi nocturnoꝝ ꝛ
uespoꝝ usq3 ad dñicaʒ primā quadrage
sime de psal. dicūtur. Hac nocte ponit li
ber genesis: ꝛ de eo legit usq3 ad quartā
feriā cinerꝝ etiā in feriali officio. Lect. i.

In principio creauit deus celum et
terram. Terra aūt erat inanis ꝛ ua
cua: ꝛ tenebre erāt sup faciē abyssi: ꝛ sps
dei ferebat sup aquas Dixitq3 ds. Fiat
lux. Et facta ē lux. Et uidit deus lucē q
esset bona: ꝛ diuisit luceʒ a tenebris. Ap
pellauitq3 lucem diē: ꝛ tenebras nocteʒ.
Factūq3 est uespe ꝛ mane dies unus. Di
xit quoq3 deus. Fiat firmamentū in me
dio aquaꝝ: ꝛ diuidat aquas ab aqs. Et
fecit deus firmamentū: diuisitq3 aquas q
erāt sub firmamēto ab his q erāt sup fir
mamentū. Et factum est ita. Uocauitq3
deus firmamentum celum. Et factum est
uespere ꝛ mane dies secundus.
R. In principio fecit deus celū ꝛ terrā: ꝛ crea
uit in ea hoīem. Ad imaginē ꝛ silitudinē suaʒ.
V. Formauit igitur dñs hoīem de limo terre:
ꝛ inspirauit i faciē eius spiraculū uite. Ad ima
ginem. Lectio secunda.

Dixit uero deus. Cōgregētur aque
que sub celo sūt in locū unuʒ ꝛ ap
pareat arida. Factūq3 est ita. Et uocauit
deus aridā terrā: cōgregationesq3 aqua
rum appellauit maria. Et uidit ds q eēt
bonū ꝛ ait. Germinet tera herbā uirētē:
ꝛ facientē semen: ꝛ lignū pomiferꝝ faciēs
fructū iuxta genus suū: cuius semē in se
metipso sit sup terrā. Et factuʒ est ita. Et
ptulit terra herbam uirentem: ꝛ afferen
tem semen iuxta genus suum: lignūq3 fa
ciens fructū: ꝛ habens unūqdq3 semēteʒ
scdm spēm suā. Et uidit ds qd eēt bonū:
factūq3 est uespere ꝛ mane dies tertius.
R. In principio deus creauit celū ꝛ terrā: ꝛ spi
ritus dñi ferebatur sup aquas. Et uidit ds cū
cta q fecerat ꝛ erāt ualde bona. V. Igitur pfe
cti sūt celi ꝛ terra: ꝛ oīs ornatus eorum. Et.

Lectio tertia.

Dixit aūt deus. Fiant luminaria in
firmamento celi: ꝛ diuidant diē ac
noctē. Et sint insigna: ꝛ tempora: ꝛ dies:
ꝛ annos: ꝛ luceant in firmamento celi et
illuminēt terram. Et factū est ita. Fecitq3
deus duo magna lumiaria: luminare ma
ius ut pesset diei: ꝛ lumiare minus ut pre
esset nocti. Et stellas. Et posuit eas in fir
mamēto celi: ut lucerēt sup terrā ꝛ peēnt
diei ac nocti: ꝛ diuiderēt lucē a tenebris.
Et uidit deus qd eēt bonū: ꝛ factū ē ues
pere ꝛ mane dies quartus. Dixit ēt dus.
Producāt aque reptile aīe uiuētis: ꝛ uo
latile sup terrā sub firmamēto celi. Crea
uitq3 deus cete grandia ꝛ oēm aīaʒ uiuē
tem atq3 motabileʒ: quā pduxerāt aque
in spēs suas: ꝛ oē uolatile scdm gen⁹ suū.
Et uidit deus qd eēt bonū: bñdixitq3 eis
dicēs. Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ reple
te aquas maris: auesq3 multiplicēt super
terrā. Et factū ē uespe ꝛ mane dies qnt⁹.
R. Formauit igitur dñs hoīeʒ de limo terre:
Et ispirauit in faciē ei⁹ spiraculū uite: ꝛ factus ē
hō in aīam uiuentē. V. In principio fecit dus
celū ꝛ terrā ꝛ plasmauit in ea hominem. Et.

Lectio quarta.

Dixit quoq3 deus. Producat terra
aīam uiuentem in genere suo: iumē
ta ꝛ reptilia: ꝛ bestias terre scdm species
suas. Factūq3 est ita. Et fecit deus besti
as terre iuxta spēs suas: ꝛ iumenta et oē
reptile terre in genere suo. Et uidit deus
q esset bonū ꝛ ait. Faciamus hoīem ad
imaginē ꝛ similitudinē nostrā: ꝛ psit pisci
bus maris: ꝛ uolatilib⁹ celi: ꝛ bestijs uni
uerseq3 terre: oīq3 reptili qd mouetur in
terra. Et creauit deus hoīem ad imagīeʒ
ꝛ silitudinem suā: ad imaginē dei creauit
illum: masculum ꝛ feminaʒ creauit eos.
Bñdixitq3 illis deus ꝛ ait. Crescite ꝛ mul
tiplicamini ꝛ replete terrā: ꝛ subijcite eā:
ꝛ dñamini piscibus maris: ꝛ uolatilibus
celi ꝛ uniuersis aīantibus que mouētur
super terram. Dixitq3 deus. Ecce dedi
uobis omnem herbā afferentem semen
super terrā: ꝛ uniuersa ligna que habent

in semetipsis sementem generis sui: ut sit
uobis in escā ⁊ cūctis aiantibus terre: ōi
qꝫ uolucri celi et uniuersis que mouētur
in terra: et in quibus est aia uiuens: ut hē
beant ad uescendū. Et factum est ita. Ui
ditqꝫ deus cuncta que fecerat: et erāt ual
de bōa. Et fcm ē uespe et māe dies sextꝰ.
℟. Tulit ergo dñs hoiem: ⁊ posuit eū in para
diso uoluptatis. Ut oparetur ⁊ custodiret illū.
℣. Plātauerat aūt dñs deus paradisū uolu
ptatis a principio: in quo posuit hoiem quem
formauerat. Ut operaretur. Lectio quinta.
IGitur perfecti sūt celi et terra ⁊ ois
ornatus eorum. Compleuitqꝫ die
septimo opus suū qd fecerat: ⁊ requieuit
die septimo ab uniuerso opere qd patra
rat. Et benedixit diei septimo et sanctifi
cauit illum: quia in ipso cessauerat ab ōi
opere suo qd creauit deus ut faceret. Is
te generationes celi et terre qñ create sūt
in die quo fecit deus celum et terrā ⁊ ōe
uirgultū agri: anteqꝫ oriretur ī terra: om
nēqꝫ herbaꝫ regionis prius qꝫ germina
ret. Nō eiꝫ pluerat dñs ds sup traꝫ ⁊ hō
ñ erat q oparet terrā: sed fons ascēdebat
e terra irrigans uniuersā supficieꝫ terre.
℟. Dixit dñs deus nō est bonū eē hoieꝫ solū
Faciamꝰ ei adiutoriū silē sibi. ℣. Ade uero nō
inueniebatur adiutor silis sibi dixit uero deus
Faciamus. Lectio sexta.
FOrmauit igitur dñs deus hoieꝫ de
limo terre: et īspirauit in faciē eius
spiraculū uite: et factus est ī aiaꝫ uiuentē.
Plātauerat aūt dñs deus paradisū uo
luptatis a principio: in quo posuit hoieꝫ
quē formauerat. Produxitqꝫ dñs deus
de humo omne lignū pulchrū uisu: ⁊ ad
uescendū suaue: lignū etiā uite in medio
paradisi: lignū scientie bōi et mali. Et flu
uius egrediebatur d loco uoluptatis ad
irrigandū paradisum: qui inde diuiditur
in quatuor capita. Nomen uni physon.
Ipse est qui circuit omnem terrā euilath
ubi nascitur aurū: et aurum terre illiꝰ op
timū est: ibiqꝫ iuenitur bdellium: ⁊ lapis
onichinus. Et nomē fluuio secūdo gyō.
Ipse est q circuit oēꝫ terrā ethiopie. No
mē xo fluuij ſtij tygris. Ipse uadit ꝯ asy
rios. Fluuius āt quartus ipe ē eufrates.
℟. Immisit dñs soporē in adā: ⁊ tulit una de
costis eius. Et edificauit costā quā tulerat dñs
de adā in mulierē: ⁊ adduxit eaꝫ ad adā ut ui
deret qd uocaret eā: ⁊ uocauit nomē eius uira
go: qꝛ de uiro suo sūpta ē. ℣. Cūqꝫ obdormis
set tulit unā de costis eiꝰ: ⁊ repleuit carnē ꝑ ea.
Et. Secundum mattheum.
IN illo tēpore. Dixit iesus discipul
suis parabolā hāc. Silē est regnuꝫ
celoꝝ hōini patrifamilias: qui exijt pri
mo mane ꝯducere oparios in uineā suā.
Et reliqua. Omelia sancti gregorij pape
Lectio septima.
IN explanatione sua multa ad loqn
dū scti euāgelij lectio postulat: quā
uolo sub breuitate si possuꝫ pstringere:
ne uos extēsa ꝓcessione et ꝓlixa exposi
tione uidear onerare. Regnū celoꝝ pāt
familias silē dr: q ad excolendā uineam
suam operarios ꝯducit. Quis uero pa
trisfamilias silitudinem rectius tenet: qꝫ
cōditor noster qui regit quos cōdidit: et
electos suos sic in hoc mundo possidet
quasi subiectos dñs ī domo: Qui habꝫ
uineam uniuersā. s. ecclesiam: que ab abel
iusto usqꝫ ad ultimū electū q in fine mū
di uēturus ē: quot sctos ꝓtulit quasi tot
palmites misit. Hic itaqꝫ pāfamilias ad
excolendā uineā suā: mane hora tia. sex
ta. nona. ⁊ undecima oparios ꝯducit: qꝛ
a mūdi huius initio usqꝫ in finē ad erudi
endam plebē fideliū pdicatores congre
gare nō destitit. Mane et eiṁ mūdi fuit
ab adam usqꝫ ad noe. hora uero tertia a
noe usꝫ ad abraā. Sexta quoqꝫ ab abra
am usqꝫ ad moysen. Nona aūt a moyse
usꝫ ad aduentū dñi. Undecima uero ab
aduentu dñi usꝫ ad finē mundi: in qua p
dicatores sancti apostoli missi sunt: qui
mercedē plenaꝫ et tarde uenictes accepe
℟. Plātauerat aūt dñs deus paradisū uolu
ptatis a principio. In quo posuit hoiem queꝫ
formauerat. ℣. Produxitqꝫ dñs ds de hu
mo omne lignū pulchrū uisu ⁊ ad uescēdū sua
ue: lignū ēt uite in medio paradisi. In quo po
suit. Lectio octaua.
AD erudiendam ergo dñs plebem

suā quasi ad excolendā uineā suā nullo
tēpore destitit oparios mittere: qꝛ ⁊ prius p
pres: ⁊ postmodū p legis doctores et p
phetas: ad extremū xp̄o p apl̄os dū pleb
sue mores excoluit: quasi p oparios i ui
nee cultura magnope laborauit. Quan
uis i quolibet modulo uel mēsura qſqs
cū fide recta bone actiōis extitit hui9 ui
nee oparius fuit. Opař ergo mane hora
tertia. sexta ⁊ nona. āntiquus ille ⁊ ebraic9
populus designař: q in electis suis ab ip
so mūdi exordio dū recta fide studuit de
um colere: quasi nō destitit i uinee cultu
ra laborare. Ad undecimā uero gētiles
uocātur: qbus ⁊ dicitur. Quid hic statis
tota die ociosi: Qui eiꝫ trāsacto tā lōgo
mundi tēpore p uita sua laborare negle
xerāt: quasi tota die ociosi stabāt. Pēsa
te frēs qd inqsiti. Respōdeant. Dicūt eiꝫ
qꝛ nēo nos ꝯduxit. Nullus quippe ad e
os patriarcha: nullus pp̄heta uenerat.
Et qd est dicere ad laborē nēo nos ꝯdu
xit: nisi uite nobis uias nemo p̄dicauit.
Quid ergo nos a bono ope cessantes i
excusatiōe nostra dicturi sumus: q pene
a matris utero ad fidē uenimus: qui uer
ba uite ab ipis cunabulis audiuimus: q
ab uberibus sancte ecclesie potuꝫ super
ne predicationis sūpsim9 cū lacte carnis.
℞. Ecce adam quasi unus ex nobis factus est
sciens bonū ⁊ malū. Uidete ne forte sumat de
ligno uite ⁊ uiuat i eternū. ℣. Fecit quoqꝫ dn̄s
deus ade tunicā pelliceā: ⁊ induit eū ⁊ dixit. Ui
dete ne forte. Lectio nona.

Possumus uero ⁊ easdeꝫ diuersita
tes horaꝝ ēt ad unūquēqꝫ hoiem
per etatis momenta distinguere. Mane
qppe intellectus nostri puericia est. Ho
ra autem tertia adolescentia intelligi po
test: quia quasi iam sol in altum proficit:
dum calor corporis crescit. Sexta uero
iuuentus est: quia uelut in centro sol figi
tur: dum in eo plenitudo roboris solida
tur. Nona autem senectus intelligitur in
qua uelut sol ab alto axe descendit: quia
etas a calore iuuētutis deficit. Undecia
uero est ea etas que decrepita uel ueta
na dicitur. Unde ⁊ greci ualde seniores
non gerōtas sed presbyteros appellant.
ut plus qꝫ senes esse insinuent quos pro
uectiores uocant. Quia ergo ad uitam
bonam alius in puericia. alius in adoles
centia: alius in iuuētute: alius in senectu
te: alius i decrepita etate perducitur: qua
si diuersis horis operarij ad uineam uo
cātur. Mores ergo u̅ros frēs aspicite: et
si iaꝫ dei operarij estis uidete. penset un9
quisqꝫ quid agat: et consideret si i dei ui
nea laborat. Qui enim in hac uita ea q̄
sua sunt querit. adhuc ad dn̄i uineam
non uenit. Illi nanqꝫ deo laborant qui
non sua sed lucra domini cogitant: qui
zelo caritatis studio pietatis inseruiunt:
animabus lucrandis inuigilant: ⁊ alios
perducere secum ad uitam festinant. Nā
qui sibi uiuit: qui carnis sue uoluptatib9
pascitur recte ociosus redarguitur: quia
fructum boni operis non sectatur.
℞. Ubi est abel frař tuus dixit dn̄s ad cain.
nescio dn̄e: nūqd custos fr̄is mei sū ego. ⁊ dixit
ad eū: qd fecisti. Ecce uox sanguis fr̄is tui abel
clamat ad me de terra. ℣. Maledict9 eris sup
terrā q̄ aperuit os suū ⁊ suscepit sāguinē fratris
tui de manu tua. Ecce. Nonū ℞n. cantatur
usqꝫ ad pascha in dn̄icis diebus: qꝛ te de
um laudamus nō di. ℞. Dū deambularet
dn̄s i paradisū ad aurā post meridiē clamauit
⁊ dixit. Adā ubi es. audiui dn̄e uocē tuam. Et
abscōdi me. ℣. Uocē tuā audiui i paradiso ⁊
timui eo qꝫ nudus eēm. Et. ℞. In sudore uul
tui uesceris pane tuo dixit dn̄s ad adā: cū opa
tus fueris terrā nō dabit fructus suos. Sꝫ spi
nas ⁊ tribulos germiabit tibi. ℣. Quia audi
sti uocē uxoris tue: ⁊ comedisti d̄ ligno ex quo
preceparam ne comederes maledicta terra i ope
tuo. Sed. Ad laud. aī. Miserere mei de9 ⁊ a
delicto meo mūda me: qꝛ tibi soli peccaui. ps.
Ipm. aī. Cōfitebor tibi dn̄e qm̄ exaudisti me
psal Cōfitemini. aī. Deus deus meus ad te
de luce uigilo: qꝛ factus es adiutor me9. psal.
Ipsuꝫ. aī. Bn̄dictus es i firmamēto celi: ⁊ lau
dabilis in secula deus nr̄. psal. Bn̄dictus.
aīt. Laudate dn̄m de celis. psal. Ipsum.
Psalmi supradicti non mutantur in lau
dibus dominice usqꝫ ad pascha. Capl̄m.
Fratres nescitis. Hymnus. Eterne rerum.

℣. Dñe refugiũ factus es nobis. ℟. A gene
ratione ꝛ ꝓgenie. Ad bñdic. añt. Simile est
regnũ celoꝛuꝫ hõini prĩfamilias: q exijt pꝛimo
mane cõducere opa̅rios in uineã suã dicit dñs
Oꝛo. Preces populi. Ad pꝛimã añt. Cõ
uentione aũt facta cũ operarijs ex denario diur
no misit eos in uineã suã. psal. Deus deus
meus respice. Cũ ceteris psal. dñicalib⁹
excepto q̄ loco Cõfitemini dñ̄o ps:
regnauit deco. In dñicis dieb⁹ usqꝫ ad
pascha. Ad tertiã añt. Ite ꝛ uos in uineaꝫ
meã: ꝛ qđ iustũ fuerit dabo uobis. Capitulũ
Fratres nescitis. Resꝑoꝛia breuia ꝛ ℣si. dñr
de psalmista usqꝫ ad dñicam quadragesi
me. Ad sextã añt. Quid hic statis tota die
ociosi: rñderunt ꝛ dixerũt: q: nẽo nos ꝯduxit.

Omnis eñ q in agone ꝯtẽdit Cap.
ab hõib⁹ se abstiet: ꝛ illi qdẽ ut cor
ruptibilẽ coꝛonã accipiãt: nos aũt incor
ruptã. Ad nonã añt. Uoca opa̅rios ꝛ red
de illis mercedẽ suã dicit dñs. Capitulum.

Bibebãt aũt de spũali ꝯsequẽti eos
petra: petra aũt erat xp̄s. Ad uespe
ras añt. Dixit dñs. Cũ rel. caplm. Fr̃es
nescitis. Ad mat. añt. Dixit prĩfamilias ope
rarijs suis: quid hic statis tota die ociosi. At
illi rñdentes dixerũt: q: nemo nos ꝯduxit. ite i
uineã meã ꝛ qđ iustũ fuerit dabo uobis. Añe
subscripte dicũtur ad mat. per hebdoma
dam añt. Hi nouissimi una hoꝛa fecere ꝛ pa
res illos nobis fecisti q̄ poꝛtauim⁹ põdus diei
ꝛ estus. ℣. Dixit aũt prĩfamilias amice nõ fa
cio tibi iniuriã: nõne ex denario ꝯuenisti mecũ:
tolle qđ tuũ est ꝛ uade. ℣. Amice nõ facio tibi
iniuriã: nõne ex denario ꝯuenisti mecũ: tolle qđ
tuũ est ꝛ uade. ℣. Tolle qđ tuũ est ꝛ uade: q̄a
ego bonus sũ dicit dñs. ℣. Nõ licet mihi qđ
uolo facere: an oculus tuus nequã ẽ: quia ego
bonus sum dicit dñs. añt. Sic erunt nouissi
mi pꝛimi: ꝛ pꝛimi nouissimi. multi eñm sũt uoca
ti: pauci uero electi. Infra hebdomadam:
Lectio pꝛima.

Tulit ergo dñs deus hoĩeꝫ ꝛ posuit
eũ in paradiso uoluptatis: ut opa
retur ꝛ custodiret illũ. Precepitqꝫ ei di
cens. Ex omni ligno paradisi comede: đ
ligno aũt sciẽtie boĩ ꝛ mali ne comedas.
In quacunqꝫ eñm die comederis ex eo:
moꝛte moꝛieris. Dixit quoqꝫ dñs deus.
Nõ est bonũ eẽ hoĩem solũ: faciamus ei
adiutoꝛiũ simile sibi. Foꝛmatis igit̃ dñs
deus de humo cunctis aĩantibus terre
ꝛ uniuersis uolatilib⁹ celi: adduxit ea ad
adam ut uideret quid uocaret ea. Omñe
eñm qđ uocauit adã aĩe uiuẽtis ipm̃ ẽ no
men eius. Appellauitqꝫ adã nõĩb⁹ su
is cũcta aĩantia: ꝛ uniuersa uolatilia celi
ꝛ oẽs bestias terre. Lectio secunda.

Ade uero ñ inueniebat̃ adiutoꝛ simi
lis eius. Immisit ergo dñs deus so
poꝛẽ in adã. Cũqꝫ obdoꝛmisset tulit unã
de costis eius: ꝛ repleuit carneꝫ ꝓ ea. Et
edificauit dñs deus costaꝫ q̃ꝫ tulerat de
adam in mulierẽ: ꝛ adduxit eaꝫ ad adã.
Dixitqꝫ adã. Hoc nũc os ex ossib⁹ meis
ꝛ caro de carne mea. Hec uocabit̃ uira
go. qm̃ de uiro sumpta est. Quã ob rẽ re
linquet hõ p̃reꝫ suũ ꝛ m̃reꝫ suã ꝛ adhere
bit uxoꝛi sue: ꝛ erunt duo in carne una.
Erat aũt uterqꝫ nudus adã. s. ꝛ uxoꝛ ei⁹ ꝛ
nõ erubescebãt. Lectio tertia.

Sed et serpẽs erat callidioꝛ cunctis
animantibus terre que fecerat dñs
deus. Qui dixit ad mulierẽ. Cur p̃cepit
uobis deus ut nõ comederitis de omni
ligno paradisi: Cui rñdit mulier đ fructu
lignoꝝ q̃ sũt in paradiso uescimur: đ fru
ctu uero ligni quod est i medio paradisi
pꝛecepit nobis deus ne comederemus
illud ne foꝛte moꝛiamur. Dixit autem ser
pens ad mulieꝛeꝫ. Nequaq̃ꝫ moꝛte mo
riemini. Scit eñ ds̄ qđ i quocũqꝫ die co
mederitis ex eo apient̃ oculi ur̃i: ꝛ eritis
sicut dij sciẽtes bonũ ꝛ malũ. Lectio. i.

Uidit ergo mulier qđ bonũ esset li
gnum ad uescendum: ꝛ pulchꝛum
oclis: aspectuqꝫ đlectabilẽ: ꝛ tulit đ fructu
illius ꝛ comedit: deditqꝫ uiro suo. Qui
comedit: ꝛ apti sũt oculi amboꝝ. Cumqꝫ
cognouissent se eẽ nudos ꝯsuerũt folia fi
cus: ꝛ fecerũt sibi pꝛizomata. Et cũ audis
sent uocẽ dñi dei deambulãtis i paradi
so ad aurã post meridiẽ: abscõdit se adã
ꝛ uxoꝛ eius a facie dñi dei i medio ligni
paradisi. Uocauitqꝫ dñs deus ꝛ dixit ei
Ubi es: Qui ait. Uocẽ tuã dñe audiui i

paradiso ⁊ timui: eo ꝙ nudus essē: ⁊ ab
scondi me. Cui dixit dn̄s. Quis eī indi
cauit tibi ꝙ nudus esses: nisi ꝙ ligno de
quo preceperam tibi ne comederes come
disti. Lectio secunda.

Dixitqꝫ adam. Mulier quā dedisti
mihi sociā dedit mihi de ligno et
comedi. Et dixit dn̄s deus ad mulierē.
Quare hoc fecisti? Que respondit. Ser
pens decepit me ⁊ comedi. Et ait dn̄s de
us ad serpentē. Quia fecisti hoc maledi
ctus eris inť omnia animantia ⁊ bestias
terre. Supra pectus tuū gradieris: ⁊ ter
ram comedes cunctis diebus uite tue.
Inimicitias ponam inter te ⁊ mulierē:
⁊ semen tuum ⁊ semen illius. Ipsa conte
ret caput tuū: ⁊ tu insidiaberis calcaneo
eius. Mulieri quoqꝫ dixit deus. Multi
plicabo erūnas tuas ⁊ conceptus tuos.
In dolore paries filios tuos ⁊ sub uiri
potestate eris: ⁊ ipse dn̄abitur tui.

Lectio tertia.

Ade uero dixit. Quia audisti uocē
uxoris tue ⁊ comedisti de ligno ex
quo preceperam tibi ne comederes: ma
ledicta terra in opere tuo. In laboribus
comedes ex ea cunctis diebus uite tue.
Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊ co
medas herbas terre. In sudore uultus
tui uesceris pane tuo donec reuertaris ī
terrā de qua sumptus es: quia puluis es
⁊ in puluerē reuerteris. Et uocauit adā
nomen uxoris sue eua: eo qđ mater esset
cunctorum uiuentium. Lectio prima.

Fecit quoqꝫ dominus deus ade et
uxori eius tunicas pelliceas: ⁊ induit
eos ⁊ ait. Ecce adā factus est quasi un⁹
ex nobis sciens bonum ⁊ malum. Nūc
ergo ne forte mittat manum suam ⁊ su
mat etiam de ligno uite ⁊ comedat et
uiuat in eternum: emisit eum dominus
deus de paradiso uoluptatis ut operare
tur terram de qua sumptus est. Eiecitqꝫ
adam ⁊ collocauit ante paradisum uo
luptatis cherubin: ⁊ flameum gladium
atqꝫ uersatilem ad custodiendam uiam
ligni uite.

Lectio secunda.

Adam uero cognouit euam uxorē
suā: que concepit ⁊ peperit chain
dicens. Possedi hominem per deū: rur
sūqꝫ peperit fratrem eius abel. Fuit aūt
abel pastor ouium: ⁊ chain agricola. Fa
ctum est autem post multos dies ut of
ferret chain de fructibus terre munera
domino. Abel quoqꝫ obtulit de primo
genitis gregis sui: ⁊ adipibus eorum. Et
respexit dominus ad abel ⁊ ad munera
eius: ad chain uero ⁊ ad munera eius n̄
respexit. Iratusqꝫ est chain uehementer:
⁊ concidit uultus eius. Dixitqꝫ domin⁹
ad eum. Quare iratus es: ⁊ cur concidit
facies tua? Nōne si bene egeris ācipies?
Sin autem male: statim in foribus pec
catum aderit. Sed sub te erit appetitus
eius: ⁊ tu dominaberis illius.

Lectio tertia.

Dixitqꝫ chain ad abel fratrem suū.
Egrediamur foras. Cumqꝫ essent ī
agro consurrexit chain aduersus fratrē
suum abel ⁊ interfecit eum. Et ait domi
nus ad chain. Ubi est abel frater tuus?
Qui respondit nescio. Nunquid custos
ego fratris mei sum? Dixitqꝫ ad eū. Quid
fecisti? Uox sanguinis fratris tui clamat
ad me de terra. Nunc ergo maledictus
eris super terram: que aperuit os suum
⁊ suscepit sanguinem fratris tui de mān
tua. Cum operatus fueris eam nō dabit
tibi fructus suos: sed uagus ⁊ profugus
eris super terram omnibus diebus uite
tue. Lectio prima.

Dixitqꝫ chain ad dominū. Maior
est enim iniquitas mea q̄ʒ ut ueniā
merear. Ecce eiicis me hodie a facie ter
re: ⁊ a facie tua abscondar: ⁊ ero uagus
⁊ profugus in terra. Omnis igitur qui ī
uenerit me occidet me. Dixitqꝫ ei domi
nus. Nequaq̄ʒ fiet ita: sʒ omnis qui occi
derit chain septuplum punietur. Posu
itqꝫ dominus in chain signum ut nō eū
interficeret omnis qui inuenisset eum.
Egressusqꝫ chain a facie domini: habita
uit in terra profugus ad orientalem pla
gam eden.

Lectio secunda.

Cognouit aũt cain uxorẽ suã que ꝯ
cepit ⁊ pepit enoch: ⁊ edificauit ci
uitate: uocauitq; nomẽ ei⁹ ex noie filij sui
enoch. Porro enoch genuit irad: ⁊ irad
genuit mamael: mamael genuit mathu
sael: ⁊ mathusael genuit lamech: Qui ac
cepit uxores duas nomẽ uni ada: ⁊ nom̃
alteri sella. Genuitq; ada iabal q̄ fuit paẗ
hitantiũ in tentorijs atq; pastoꝝ: ⁊ nom̃
fraẗ ei⁹ iubal. Ipse fuit paẗ canẽtiũ cytha
ra et organo. Sella quoq; genuit cubal
thain: q̄ fuit maleator ⁊ faber in cuncta
opa eris ⁊ ferri. Soror uero cubalthain
noema. Lectio tertia.

Dixitq; lamech uxoribus suis ade
⁊ selle. Audite uocẽ meã uxores la
mech: asultate sermonẽ meũ: qm̃ occidi
uirum in uulnus meũ: ⁊ adolescentuluz
in liuorẽ meuz. Septulũ ultio dabitur d̄
chain. De lamech uero septuagies septi
es. Cognouit quoq; adhuc adan uxorẽ
suã: ⁊ pepit filiũ: uocauitq; nomẽ ei⁹ seth
dicens. Posuit mihi deus semẽ aliud ꝓ
abel quẽ occidit chain. Sz ⁊ seth natus
est filius quẽ uocauit enos. Iste cepit in-
uocare nomẽ dñi. Lectio prima.

Hic est liber generatiõis adã in die
qua creauit deus hoiem ad imagi
nem dei fecit illũ. Masculũ ⁊ feminã cre
auit eos: et bñdixit illis: ⁊ uocauit nomẽ
eoruz adam in die qua creati sunt. Uixit
autem adam centum triginta annis: ⁊ ge
nuit filiũ ad similitudinẽ ⁊ imaginez suã:
uocauitq; nomen eius seth. Et facti sunt
dies adam postq̃ genuit seth octingenti
anni: genuitq; filios ⁊ filias. Et factũ est
omne tempus q̄ uixit adaz anni nongẽ
ti triginta: ⁊ mortuus est. Lectio secũda.

Uixit seth centum quinq; annis et
genuit enos. Uixitq; seth priusq̃
genuit enos octingentis septem annis:
genuitq; filios ⁊ filias. Et facti sũt om̃es
dies seth: nongentorum duodecim ãno
rum ⁊ mortuus est. Uixit uero enos no
naginta annis: ⁊ genuit cainan. Post cu
ius ortum uixit octingentis quindecim
annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Factiq; sũt
omnes dies enos nongentorum quinq;
annorum ⁊ mortuus est. Uixit quoq; ca
inan septuaginta annis: ⁊ genuit malale
hel. Lectio tertia.

Et uixit cainan postq̃ genuit mala
lehel octingentis quadraginta an-
nis: genuitq; filios ⁊ filias. Et facti sunt
omnes dies cainan nongenti decem an
ni ⁊ mortuus est. Uixit autem malalehl
sexagintaquinq; annis: et genuit iareth.
Et uixit malalehel postq̃ genuit iareth
octingentis triginta ãnis: ⁊ genuit filios
⁊ filias. Et facti sunt omnes dies malale
hel octingenti nonaginta quinq; anni ⁊
mortuus est. Uixitq; iareth centum sexa
gita duob⁹ ãnis: ⁊ gẽuit enoch. Lec. iiij.

Et uixit iareth p⁹ quã genuit enoch
octingentis annis: ⁊ genuit filios ⁊
filias. Et facti sunt omnes dies iareth nõ
genti sexaginta duo anni ⁊ mortuus est.
Porro enoch uixit septuaginta quinq;
annis: et genuit mathusalem. Et ambula
uit enoch cum deo. Uixit autem enoch
postquã genuit mathusalez trecentis an
nis et gẽuit filios ⁊ filias. Lectio quinta.

Et facti sunt omnes dies enoch tre
centi sexaginta quinq; anni: ⁊ am
bulauit cum deo: ⁊ non apparuit q2 tulit
eum deus. Uixit quoq; mathusale cẽtũ
octoginta septẽ annis ⁊ genuit lamech.
Et uixit mathusalẽ p⁹ quã gẽuit lamech
septingẽtis octogita duob⁹ ãnis ⁊ gẽuit
filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies mathu
salẽ nõgẽti sexagita nouẽ ãni ⁊ mortuus
est. Lectio sexta

Uixit aũt lamech cẽtũ octogita duo
b⁹ ãnis: ⁊ genuit filiũ. uocauit filiũ:
uocauitq; nomẽ ei⁹ noe dicẽs. Iste ꝯsola
biẗ nos ab opib⁹ ⁊ laborib⁹ manuũ nr̃a
rũ i terra: cui maledixit dñs. Uixitq; la
mech p⁹ quã genuit noe q̄ngẽtis nonagi
ta q̄nq; ãnis ⁊ genuit filios ⁊ filias Et fa
cti sũt oẽs dies lamech septigẽti septuagi
ta septẽ ãni. ⁊ mortuus ẽ. Sabbato sexa
gesime ad uesperas. Capitulum.

Hfretres libẽt suffertis isipiẽtes cũ si
tis ipi sapiẽtes: sustinetis eiz si qs uos
i seruitutẽ redigit: si qs d̄uorat: si qs acci
pit: si qs extollit: si qs i faciẽ uos cedit.
Ad matutinum antiphona.

Dixit dñs ad noe: finis uniuerse carnis uenit coram me: fac tibi arcam de lignis leuigatis ut saluetur uniuersum semen in ea. **Oratio.**

DEus q̄ ꝯspicis: q꜠ ex nulla nr̃a actione ꝯfidim⁹ ꝯcede ꝓpitius: ut ꝯtra aduersa oĩa doctoris gentiũ ꝓtectõe muniamur. p xp̄m dñm nr̃m. **Dñica in sexagesima ad mat. inuitat.** Preoccupemus faciẽ dñi: et in psalmis iubilemus ei. **psal.** Venit. **Lectio prima.**

NOe uero cũ q̄ngentorũ eẽt annoꝝ genuit sem cham ⁊ iaphet. Cumq꜠ cepissent hoĩes multiplicari sup terrã et filias ꝓcreassẽt: uidẽtes filij dei filias hominũ ꝙ eẽnt pulchre: acceperunt sibi uxores ex oĩbus quas elegerãt. Dixitq꜠ ds. Nõ ꝑmanebit spũs meus in hoĩe ĩ eťnũ q꜠ caro est. Erũtq꜠ dies illius centũ uiginti annoꝝ. Gigãtes aũt erãt sup terrã ĩ diebus illis. Postq꜠ eĩm ĩgressi sũt filij dei ad filias hoĩs: illeq꜠ genuerũt: isti sũt potẽtes a seculo uiri famosi. Vidẽs ãt deus ꝙ multa malicia hoĩu꜠ eẽt in terra: ⁊ cũcta cogitatio cordis ĩtenta esset ad malũ omni tẽpore: penituit eu꜠ ꝙ hoĩem fecisset in terra. Et precauẽs in futuꝝ ⁊ tactus dolore cordis ĩtrinsecus: delebo inq̄t hominem quẽ creaui a facie terre: ab hoĩne usq꜠ ad animantia: a reptili usq꜠ ad uolucres celi: penitet enim me fecisse eos.

℟. Dixit dñs ad noe: finis uniuerse carnis uenit corã me: repleta est iniq̄tate eoꝝ. Et ego disperdã eos cũ terra. **℣.** Fac tibi arcã de lignis leuigatis: mansiũculas in ea facies. Et ego.

Lectio secunda.

NOe uero ĩuenit grãm corã dño. He sũt generatõẽs noe. Noe uir iustus atq꜠ ꝑfect⁹ fuit in generatõib⁹ suis. Cum deo ãbulauit ⁊ gẽuit tres filios sem. chã ⁊ iaphet. Corrupta est aũt ťra corã deo: ⁊ repleta ẽ iniq̄tate. Cũq꜠ uidisset ds ťrã eẽ corruptã: oĩs q̄ppe caro corrũpat uia꜠ suã sup terrã: dixit ad noe. Finis uniuerse carnis uenit corã me. Repleta ẽ terra iniq̄tate a facie eoꝝ: ⁊ ego dispdã eos cũ terra. Fac tibi arca꜠ de lignis leuigatis: mansiũculas in arca facies: ⁊ bitumĩe linies ĩtrĩsecus ⁊ extrĩsecus: ⁊ sic facies eã. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lõgitudo arce: quinquaginta cubitorum latitudo: ⁊ triginta cubitorum altitudo illius.

℟. Noe uir iustus atq꜠ ꝑfectus cũ deo ãbulauit: Et fecit oĩa quecũq꜠ p̃cepit ei deus. **℣.** Fecit sibi arcã ut saluaretur uniuersũ semẽ. Et fecit omnia. **Lectio tertia.**

FEnestrã in arca facies: ⁊ in cubito ꝯsumabis sũmitatẽ eius. Hostium aũt arce pones ex latere deorsum. Cenacula ⁊ tristega facies in ea. Ecce ego adducã diluuij aquas sup terrã: ⁊ interficiã oẽm carnẽ in qua spũs uite ẽ subť celu꜠: ⁊ uniuersa que in terra sũt ꝯsumeť. Ponãq꜠ fedus meũ tecũ: ⁊ ĩgredieris ĩ arca tu ⁊ filij tui: uxor tua ⁊ uxores filioꝝ tuorum tecũ. Et ex cũctis aĩantib⁹ uniuerse carnis bina ĩduces ĩ arcã: ut uiuãt tecu꜠: masculini sexus ⁊ feminini. De uolucribus iuxta genus suũ: ⁊ de iumẽtis in genere suo: ⁊ ex oĩ reptili terre scd̃m genus suũ: bina de oĩb⁹ ĩgredieť tecũ: ut possint uiuere. Tolles igitur tecum ex omnib⁹ escis que mandi possunt: ⁊ cũ portabis apud te: ⁊ erunt tã tibi quã illis in esca꜠.

℟. Quadragita dies ⁊ noctes apti sũt celi: et ex oĩ carne hñte spũm uite ingressi sũt in arcã. Et clausit afforis hostiũ dñs. **℣.** In articulo diei illius ĩgressus ẽ noe in arcã: ⁊ filij eius: uxor illius: ⁊ uxores filioꝝ eius. Et clausit.

Lectio quarta.

FEcit ergo noe oĩa que preceperat illi deus. Dixitq꜠ dñs ad eum. Ingredere tu ⁊ omnis domus tua ĩ arca꜠. Te eĩm uidi iustum coram me in generatione hac. Ex omnibus aĩantibus mundis tolles septena ⁊ septena masculum ⁊ feminam. De aĩantibus uero non mundis duo ⁊ duo masculum ⁊ feminã. S꜠ ⁊ de uolatilibus celi septena et septena masculum et feminam: ut saluaret semen super faciem uniuerse terre. Adhuc eĩm ⁊ post septem dies ego pluam super ťrã. xl. diebus et. xl. noctibus. et delebo omnem substantiam quã feci de superficie terre. Fecit ergo noe omnia quecunq꜠ mandauerat ei deus. Eratq꜠ sexcentorũ annoru꜠ qñ diluuij aque inundauerunt

sup terraꝫ. Et ingressus est noe et filij eiꝰ:
uxor eius et uxores filiorum eius cum
eo in arcam propter aquas diluuij.
℟. Edificauit noe altare dño offerēs sup illud
holocaustū: odoratusqꝫ ē dñs odorēꝫ suauita
tis: ⁊ bñdixit eis dicēs. Crescite ⁊ mltiplicami
ni ⁊ replete terrā. ℣. Ecce ego statuā pactū meū
uobiscū ⁊ cū semie uṙo post uos. Crescite.

Lectio quinta.

DE aiantibus quoqꝫ mūdis et imū
dis: et de uolucribus: et ex omi qđ
mouetur sup terrā: duo et duo igressa sṫ
ad noe in arcam masculus et femina: sic
precepat dñs noe. Cūqꝫ trāsissent. vij. di
es aque diluuij inundauerūt sup terraꝫ.
Anno sexcentesimo uite noe mēse secun
do: septimodecimo die mensis rupti
sunt omnes fontes abyssi magne: et ca
taracte celi aperte sūt: et facta est pluuia
sup terrā. xl. diebus ⁊. xl. noctibꝰ. In arti
culo diei illius ingressus est noe: et sem:
et cham: ⁊ iapheth: filij eius: uxor illius:
et tres uxores filiorū eius cū eis in arcā.
Ipsi et omne aial scđm genus suum uni
uersaqꝫ iumēta in genere suo: et omē qđ
mouetur super terrā in genere suo: cūctū
qꝫ uolatile secundū genus suū. Uniuer
se aues: et omnes uolucres ingresse sunt
ad noe in arcam: bina et bina ex omi car
ne ī qua erat spiritus uite. Et que igresse
sṫ masclus et femia ex oī carne itroierūt:
sic ṗcepat ei ds et iclusit eū de foris dñs.
℟. Ponā arcū meū in nubibꝰ celi dixit dñs
ad noe. Et recordabor federis mei ꝙ pepigi te
cum. ℣. Cūqꝫ obduxero nubibꝰ celū: appare
bit arcus meus ī nubibꝰ. Et. Lectio sexta.

FActūqꝫ est diluuiū. xl. diebꝰ sup trā
et. xl. noctibꝰ: et multiplicate sṫ aq̄:
et leuauerūt arcam in sublime a trā. Ue
hemēter eiꝫ inundauerūt: et oīa repleue
rūt in supficie terre. Porro arca ferebaṫ
sup aquas et aque preualuere nimis sup
terrā. Optiqꝫ sūt oēs mōtes excelsi sub
uniuerso celo. Quidecim cubitis altior
fuit aqua super mōtes quos operuerat.
Cōsūptaqꝫ est omnis caro que moueba
tur super terram: uolucruꝫ: aiantium: be
stiarum. omniūqꝫ reptiliū que reptāt su
per terraꝫ. Uniuersi homines: et cuncta
in quibus est spiraculū uite in terra mor
tua sunt. Et deleuit omnē substantiā que
erat super terraꝫ: ab hoīe usqꝫ ad pecus
tā reptile qꝫ uolucres celi: et deleta sūt d
trā. Remāsit āt solꝰ noe: et q cū eo erāt i
arca. Optinuerūtqꝫ aque trās. c. l. diebꝰ.
℟. Permetipm iuraui dicit dñs: ut nō adijci
am ultra aquas diluuij sup terrā: pacti mei re
cordabor. Ut nō pdā aqs diluuij oēm carnē.
℣. Arcū meū ponā in nubibꝰ: ⁊ erit signū fede
ris inṫ me ⁊ inter terrā. Ut nō perdam.

Secundum lucam.

IN illo tempore. Dixit iesus turbis
similitudinem hanc. Exijt qui semi
nat seminare semen suum. Et dum semi
nat aliud cecidit secus uiam et concul
catum est: et uolucres celi comedere illud.
Et reliqua. Omelia sancti gregorij pa
pe. Lectio septima.

LEctio sancti euangelij quā mō fra
tres carissimi audistis expositione
non indiget sed āmonitione. Quā enim
per semetipsam ueritas exposuit: hanc
discutere humana fragilitas non presu
mit. Sed est ꝙ sollicite in hac ipsa expo
sitione dominica pensare debemꝰ. Quia
si nos uobis semen uerbum: agrum mū
dum. uolucres demonia: spinas diuitias
significare diceremus. ad credenduꝫ no
bis: mens forsitan uestra dubitaret. Un
de et isdem dominus per semetipsuꝫ di
gnatus est expōere ꝙ dicebat: ut sciatis
rerum significationes querere: in his eti
am que per semetipsum uoluit explana
re. Exponendo ergo qđ dixit: figurate se
loqui innotuit: quatenus certos nos red
deret cum uobis nostra fragilitas uerbo
rum illius figuras aperiret. Quis enim
mihi unqꝫ crederet si spinas diuitias inṫ
pretari uoluissem: maxime cum ille pun
gant iste delectent? Et tamen spine sunt:
quia cogitationum suarum punctōe mē
tes lacerant. Et cum usqꝫ ad peccatum p
trahunt: quasi inflicto uulnere cruentāt.
Quas bene in loco alio euangelista at
testante nequaqꝫ dominus diuitias sed
fallaces diuitias appellat. Fallaces eiꝫ sṫ

que nobiscu3 diu permanere nõ possũt. Fallaces sũt que mẽtis nostre inopiã nõ expellunt. Sole autem diuitie uere sunt: que nos diuites uirtutibus faciunt.
℟. Bñdixit deus noe ⁊ filiis eius: ⁊ dixit ad eos. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terra3.
℣. Ecce ego statuã pactũ meũ uobiscũ: ⁊ cum semine uřo post uos. Crescite. **Lectio. viij.**

Si ergo frẽs carissimi uere diuites eẽ cupitis: ueras diuitias amate. Si culmen ueri honoris q̃ritis: ad celeste regnũ tẽdite. Si gloriã dignitatũ diligitis i illa supna ãgelo⁊ curia ascribi festinate. Uerba dĩ q̃ aure pcipitis: mẽte retinete. Cibꝰ eim mẽtis ẽ sermo dei. Et quasi acceptus cibꝰ stõmacho lãguẽte reijcit: q̃n auditus sermo i uẽtre mẽorie nõ tenetur. S3 qsqs alimẽta ñ retinet: huiꝰ pfecto uita despaf. Eterne ergo mortis piculũ formidate: si cibũ qdẽ sãcte exhortatiõis nõ accipitis: si uerba uite: id ẽ alimenta iusticie i mẽoria nõ tenetis. Ecce trãsit õe qd agitis: ⁊ ad extremũ iudiciũ sine ulla momenti inpositiõe quotidie uolẽtes nolentesq3 pperatis. Cur ergo amaf qd relinquitur: Cur illud negligitur ad qd peruẽit: Memẽto ꝙ dĩ. Si qs habet aures audiendi audiat. Oẽs ei3 q illic aderãt aures corporis hẽbãt. S3 qd cũctis aures habẽtibꝰ: si qs habet aures audiẽdi audiat: dic. aures pcul dubio cordis reqrit. Curate ergo ut acceptus sermo i cordis aure remaneat. Curate ne semen iuxta uiã cadat: ne malignus spũs ueniat: ⁊ a mẽoria uerbũ tollat. Curate ne petrosa terra semen excipiat: ⁊ fructum boni operis si ne perseuerantie radicibus mittat.
℟. Ecce ego statuã pactũ meũ uobiscũ: ⁊ cũ semine uřo post uos. Neq3 erit deiceps diluuiũ dissipãs terrã. ℣. Arcũ meũ ponã in nubibꝰ: ⁊ erit signũ federis inť me ⁊ inter terra3. Neq3 erit. **Lectio nona.**

Multis ei3 libet ꝙ audiũt: boni operis iitia pponũt: s3 mox ut fatigari aduersitatibus ceperint inchoata derelĩquũt. Petrosa ergo terra humorẽ non habuit: quia hoc ꝙ germinauerat ad fructum perseuerantie non perduxit. Multi nãq3 cum uerbum contra auariciã audiunt: eandem auariciã detestantur: rerũ omniũ contẽptũ laudãt. Sed mox ut uiderit animus qd concupiscat: obliuiscit qd laudabat. Multi nãq3 cum uerbum contra luxuriam audiunt. pollutões carnis non solum perpetrare non appetũt: sed etiam perpetratas erubescunt. Sed mox ut carnis species eorum oculis apparet: sic mens ad desideriu3 rapitur: ac si adhuc ab ea nihil sit contra hec eade3 desideria deliberatum. Et dãnanda agit que quicquid egisse se meminit iam ⁊ ipse damnauit. Sepe etiam contra culpas cõpungimur: ⁊ tamen post fletu3 ad easdem culpas redimus. Sic balaam israelitici populi tabernacula contemplatus fleuit: eisq3 se similem fieri in mortem deposcit dicens. Moriaf anima mea morte iustorum: ⁊ fiant nouissima mea horũ similia. Sed mox ut hora cõpunctionis transiit in auaricie nequicia3 exarsit. Nã propter promissa munera in eius populi mortem consilium dedit: cuius morti se fieri similẽ optauit. Et oblitus est ꝙ plãxerat cũ extĩguere uoluit qd p auariciã ardebat.
℟. Cũ turba plurima ꝯueniret ad iesũ: ⁊ de ciuitatibꝰ pperarẽt ad eũ dixit p similitudinẽ. Exiit q seminat seminare semẽ suũ. ℣. Et dũ seminat aliud cecidit in terrã bonã ⁊ ortũ fecit frumẽtũ centuplũ. Exijt q seminat. **Dictũ ℟. n. nõ cantatur ĩfra hebdomadã: q2 est de euãgelio dominice.** ℟. In articulo diei illius ĩgressus est noe in arcã ⁊ filij eius: Uxor illius: ⁊ uxores filio⁊ eius. ℣. Deleta sũt uniuersa de ťra: remãsit aũt solus noe ⁊ q cum eo erãt in arca. Uxor illius. ℟. Recordatus dñs noe adduxit spũm sup terrã: ⁊ iminute sũt aque. Et phibi'e sũt pluuie de celis. ℣. Reuerseq3 sũt aque de terra: eũtes ⁊ redeũtes ⁊ ceperũt minui post centũ. xl. dies. Et phibite. **Ad laudes añt.** Scđm mãgnã misericordiã tua3 miserere mei deus. **psal.** Miserere. **Cũ rel. sicut in precedẽti dñica ℣.** Si mihi dñs saluator fuerit: nõ timebo qd faciat mihi hõ. ℣. In uelamento clamaui ualde diluculo: deus deus meus ad te de luce uigilo.

añt. Hymnũ dicamus dño deo nostro. añt.
In tympano ꝛ choro:in chordis ꝛ orgão lau
date deum. Caplm. Fratres libenter. ℣.
Domine refugium factus es nobis. ℞. A ge
neratione ꝛ progenie. Ad bñ. añt. Cum tur
ba plurima conuenirent ad iesum: ꝛ de ciuitati
bus properarent ad eum dixit per similitudi
nem:exijt qui seminat seminare semen suum.
Oratio Deus qui conspicis. Ad primam
antiphona. Semẽ cecidit ĩ terrã bonam: et
attulit fructum in patiẽtia. Ad tertiã aꝛ. Qui
uerbũ dei retinẽt corde pfecto ꝛ optio:fructum
afferẽt in patiẽtia. Cap. Fres libẽter. Ad sex
tã añt. Semẽ cecidit ĩ terrã bonã: ꝛ attulit fru
ctũ:aliud centesimũ: ꝛ aliud sexagesimũ. Cap.
TEr uirgis cesus sũ:semł lapidatus
sũ:ter naufragiũ feci: nocte ac die ĩ
pfundũ maris fui. Ad nonã aꝛ. Si uere
frẽs diuites eẽ cupitis:ueras diuitias amate.
LIbenť igiť gloriabor ĩ ĩfirmi Cap.
tatibus meis: ut inbitet ĩ me ꝟtus
xpi. Ad uespas aꝛ. Dixit dñs. Cũ reliqs
Cap. Fres libenť. Ad mat. aꝛ. Uob datuꝫ
est nosse mysteriũ regnũ dei:ceťis aũt ĩ parabo
lis dixit iesus discipulis suis. Infra hebdo
madã ad mat. añt. Si culmẽ ueri honoris
qritis:ad illã celestẽ patriã ꝗtotius pperate.
añt. Semẽ ẽ uerbũ dei:sator autem xps: oĩs
qui ĩuenit eũ manebit in eternũ. añt. Qđ aũt
cecidit in terrã bonã:hi sũt q in corde bono et
optimo fructũ afferẽt in patiẽtia. Infra heb
domadam. Lectio prima.
REcordatus est autem dñs noe cun
ctorũqꝫ aĩantiũ ꝛ omniũ iumento
rũm q erãt cũ eo in arca: ꝛ adduxit spũꝫ
su per terrã: ꝛ iminute sunt aque: ꝛ clausi
sũt fontes abyssi: ꝛ cataracte celi: ꝛ phibi
te sũt pluuie đ celo. Reuerseqꝫ sũt aque
de terra eũtes ꝛ redeũtes: ꝛ ceperũt minui
post. c. l. dies. Requieuitqꝫ arca mẽse septi
mo:uicesima septia die mẽsis:sup mõtes
armenie. At uero aque ibant ꝛ decresce
bãt usqꝫ ad decimã menseꝫ. Decio eim
mense prima die mẽsis apparuerũt cacu
mia mõtium. Lectio secũda.
CUm trãsissent. xl. dies aperiẽs noe
fenestrã arce quam fecerat dimisit
coruũ. Qui egrediebatur ꝛ non reuerte
batur:donec siccarẽť aque super terraꝫ.
Emisit quoqꝫ colũbã post eũ:ut uideret
si iã cessassent aque sup faciẽ terre. Que
cũ nõ ĩuenisset ubi requiesceret pes eius re
uersa est ad eũ in arcã. Aque erãt super
uniuersam terrã. Extenditqꝫ manũ suaꝫ
ꝛ apprehensaꝫ ĩtulit in arcã. Expectatis
aũt ultra septẽ diebus alijs:rursũ dimisit
colũbam ex arca. At illa uenit ad eũ ad
uespam portãs ramũ oliue uirentibꝰ fo
lijs in ore suo. Intellexit ergo noe ꝙ ces
sassent aque sup terram. Expectauitqꝫ ni
hilominus septẽ alios dies ꝛ emisit colũ
bam:que non est ultra reuersa ad eum.
Lectio tertia.
IGitur sexcentesimo primo anno ui
te noe:mẽse primo:prima die men
sis iminute sunt aque super terram. Et a
periens noe tectum arce aspexit: uiditqꝫ
ꝙ exsiccata esset superficies terre. Men
se secundo:septima ꝛ uicesima die mẽsis
arefacta est terra. Locutus est autẽ dñs
ad noe dicẽs. Egredere de arca tu et ux
or tua: ꝛ filij tui: ꝛ uxores filioꝝ tuoruꝫ te
cum. Cuncta animantia que sunt apud
te ex omni carne:tam in uolatilibus ꝗꝫ i
bestiis ꝛ uniuersis reptilibus que reptãt
super terraꝫ educ tecum: ꝛ ingredimini
super terram. Crescite ꝛ multiplicamini
super eam.
Lectio prima.
EGressus est ergo noe ꝛ filij eius ux
or illius ꝛ uxores filiorum eiꝰ cuꝫ
eo. Sed ꝛ omnia animantia iumenta et
reptilia que reptant super terram secun
dum genus suum de arca egressa sunt.
Edificauit autem noe altare domino: et
tollens de cunctis pecoribus: ꝛ uolucri
bus mundis:obtulit holocausta sup al
tare. Odoratusqꝫ est dominus odorem
suauitatis. Et ait ad eum. Nequaquã ul
tra maledicam terre propter homines.
Sensus eniꝫ ꝛ cogitatio humani cordis
in malũ prona sunt ab adolescentia sua.
Non igitur ultra percutiam omnem ani
mam uiuentem sicut feci. Cunctis diebꝰ
terre:sementis ꝛ messis. frigus ꝛ estus:e
stas et hyems. nox et dies non requiẽ

cent. Lectio secunda.
BEnedixitq; dn̄s noe et filijs eius: ⁊
dixit ad eos. Crescite et multiplica
mini et replete terram: et terror uester ac
tremor sit super cuncta aīalia terre: et su
per omnes uolucres celi cum uniuersis
que mouētur ī terra. Omnes pisces ma
ris manui uestre traditi sunt: et omne qđ
mouetur et uiuit erit uobis ī cibū. Qua
si olera uirentia tradidi uobis omnia: ex
cepto ꝙ carnem cum sanguine nō come
detis. Sanguinem eīm aīarum uestrarū
requiram de manu cunctarum bestiarum:
et de manu hominis. Lectio tertia.
QUicunq; effuderit humanū sāgui
nem: fundetur sanguis illius. Ad
imaginem quippe dei factus est homo.
Uos autē crescite et multiplicamini: et
īgredimini sup t̄rā: et iplete eā. Hec quo
q; dixit d̄s ad noe et ad filios eius cū eo.
Ecce ego statuā pactū meū uobiscū et
cū semie uȓo pᵒ uos: ⁊ ad oēm aīam uiuē
tem q̄ est uobiscū: tā ī uolucribᵒ q̄; ī iumē
tis ⁊ pecudibᵒ t̄re: cūctisq; q̄ egressa sūt de
archa ⁊ uniuersis bestijs t̄re. Statuā pa
ctū meū uobiscū: ⁊ nequaq̄; ultra īterfici
etur oīs caro aq̄s diluuij: neq; erit dein
ceps diluuiū dissipās t̄rā. Lectio p̄ia.
DIxitq; d̄s. hoc signū federis qđ do
int̄ me ⁊ uos ⁊ ad oēz aīam uiuētē
q̄ est uobiscū ī generatōes sēpit̄nas. Ar
cū meū ponā in nubibᵒ: ⁊ erit signū fede
ris int̄ me ⁊ iter t̄rā. Cūq; obduxero nu
bibᵒ celū: apparebit arcus meᵒ in nubibᵒ
⁊ recordabor federis mei uobiscū: ⁊ cuz
ōi aīa uiuēte q̄ carnē uegetat: ⁊ nō erunt
ultra aque diluuij ad delēdā uniuersam
carnē. Eritq; arcus meᵒ ī nubibᵒ: ⁊ uide
bo illū: ⁊ recordabor federis sēpit̄ni qđ
pactū est int̄ deū ⁊ int̄ oēm aīam uiuentē
uniuerse carnis q̄ est sup t̄rā. Lectio .ij.
DIxitq; deus noe. Hoc erit signū fe
deris qđ ɔstitui int̄ me ⁊ oēz carnē
sup terrā. Erāt igit̄ filij noe q egressi sūt de
archa sem. chā. ⁊ iaphet. Porro chā: ipe
est pr̄ chanaā. Tres isti filij noe sūt: ⁊ ab
istis disseminatū ē oē hōinū genus super
uniuersam terram. Cepitq; noe uir agri
cola exercere terram ⁊ plantauit uineā:
bibensq; uinum inebriatus est: ⁊ nudatᵒ
in tabernaculo suo. Quod cum uidisset
cham pater chanaam uerenda. s. patris
sui esse nudata: nūciauit duobus fratribᵒ
suis foras. At uero sem ⁊ iaphet palliuz
iposuerūt hūeris suis: ⁊ icedentes retror
suz operuerunt uerenda patris sui. Faci
esq; eorum auerse erant: ⁊ patris uirilia
non uidere. Lectio tertia.
EUigilans autem noe ex uino cum
didicisset que fecerat ei filius suus
minor ait. Maledictus puer chanaā ser
uus seruoruz erit fratribus suis. Dixitq;
Benedictus dominus deus sem: sit cha
naam seruus eius. Dilatet deus iaphet
⁊ habitet in tabernaculis sem: sitq; cha
naaz seruus eius. Uixit autem noe post
diluuium trecentis. l. annis: ⁊ impleti sūt
omnes dies eius nonagentorum. l. āno
rum: ⁊ mortuus est. He generationes fi
liorum noe. sem. cham. ⁊ iaphet. Natiq;
sunt eis filij post diluuiuz. Filij iaphet.
gomer. ⁊ magog ⁊ mada. ⁊ iauan. ⁊ tu
bal. ⁊ mosoch ⁊ tyras. Porro filij go
mer. asenez. ⁊ riphat. ⁊ thogorma. filij āt
iauan. helisa. ⁊ tharsis cethiz. ⁊ dodamin
Ab his diuise sunt insule gentium in re
gionibus suis. Lectio prima.
UNusquisq; secundum linguā suam
⁊ familias suas in nationibus suis
Filij autē chā chus. et mesraim et phat
et chanaan. Filij autem chus saba et euі
la. et sabatha. et regma. et sabathaca. Fi
lij regma saba. et dadam. Porro chus
genuit nēroth. ipse cepit esse potens ī t̄ra
et erat robustus uenator corā dn̄o. Ab
hoc exiuit puerbiū quasi nēroth robustᵒ
uenator corā dn̄o. Fuit āt p̄cipiū regni
eius babylō. et arach et achat. ⁊ chalan
ne ī terra sennaar. De terra illa egressus
est assur: et edificauit niniuem: et plateas
ciuitatis. et chale. Resen quoq; inter ni
niuem et chale. hec ē ciuitas magna. At
uero mesraim genuit ludim. et anamim.
neptuim. et phetrusim. et celuim. De qui
bus egressi sunt phylistijm et capturim.
Lectio secunda.

Chanaam autem genuit sidonē pri
mogenitum suū: ethceum ⁊ iebuse
um. ⁊ amorreū ⁊ gergeseum. eueū ⁊ ara
cheū. cineum ⁊ aradium. samarithen ⁊
amathē. Et per hos disseminati sunt po
puli chananeorū. Factiqꝫ sunt termini
chanaan uenientibus a sidone ierarara
usqꝫ gazam: donec ingrediaris sodomā
⁊ gomorram. ⁊ adaman. ⁊ sobim usqꝫ ie
sa. Hi sunt filij cham in cognationibꝰ: et
linguis ⁊ generationibus certis ⁊ gētibꝰ
suis. De sem quoqꝫ nati sūt patres omī
um filiorū heber fratre iafeth maiore. Fi
lij sem. elam ⁊ assur. ⁊ arphaxat. ⁊ lut. et
aram. Filii aram. hus ⁊ hul ⁊ gether. ⁊
mes. Lectio tertia.

At vero arphaxat genuit sale: d quo
ortꝰ est heber. Natiqꝫ sūt heber filij
duo. nomē uni phaleg: eo qꝫ i diebꝰ eiꝰ di
uisa sit tra: ⁊ nomē fratris eiꝰ iecthā. Qui
iectham genuit elmodab. ⁊ saleph. ⁊ a'
sarmothiare. ⁊ aduram. ⁊ iazal. ⁊ deda.
⁊ hebal. ⁊ abumahel. ⁊ saba. ⁊ iophir. et
eiula. ⁊ ioab. Omnes isti filij iecthaꝫ. Et
facta est habitatio eorum de messa pgen
tibus usqꝫ sephar montem orientalem.
Isti sunt filij sem scđm cognatiōes ⁊ lin
guas ⁊ regiōes in gentibus suis. He fa
milie noe iuxta populos ⁊ natōes suas.
Ab his diuise sunt gentes i terra post di
luuium. Lectio prima

Erat autē terra labij uniꝰ: ⁊ sermo
eorundē. Cūqꝫ ꝓficiscerētur d ori
ente: inuenere campum i terra sennaar:
⁊ habitauerūt in eo. Dixitqꝫ alter ad ꝓ
ximū suū. Uenite faciamus lateres ⁊ co
quamus eos igni. Habuerūtqꝫ lateres
ꝓ saxis: ⁊ bitumē ꝓ cemēto. Et dixerunt
Uenite faciamus nobis ciuitatē: ⁊ turri
cuius culmen ptingat ad celū: ⁊ celebre
mus nomen nostrum anteqꝫ diuidaṁ in
uniuersas terras. Descendit autem deus
ut uideret ciuitateꝫ ⁊ turrim quā edifica
bant filii adam. Et dixit. Ecce unus est
populus: ⁊ unuꝫ labium omnibꝰ. Cepe
runtqꝫ hec facere: nec desistent a cogita
tionibus suis donec eas opere comple
ant. Lectio secunda.

Uenite igitur descendamus: ⁊ cōfū
damus ibi linguam eorū: ut nō au
diat unusquisqꝫ uocē proximi sui Atqꝫ
ita diuisit eos dn̄s ex illo loco in uniuer
sas terras: ⁊ cessauerunt edificare ciuita
tem. Et iccirco uocatum est nomen eius
babel: qꝛ ibi ꝯfusū est labiū uniuerse tre.
Et inde dispersit eos dn̄s super faciē cūc
tarum gentium. He sunt generatiōes se
Sem erat annoꝝ centum quando gēuit
arfaxat biēnio post diluuiū. Uixitqꝫ seꝫ
postqꝫ genuit arfaxat quingētis annis ⁊
genuit filios ⁊ filias. Porro araphaxat
uixit. xxxv. annis ⁊ genuit sale. ⁊ cetera.
Lectio tertia.

Cumqꝫ finitus esset sermo loquen
tis cū eo ascēdit dominus ab abra
am. Tulit autem abraam hismaelē filiū
suum: ⁊ omnes uernaculos domus sue:
uniuersosqꝫ quos emerat: cūctos mares
ex omnibus uiris domus sue: ⁊ circunci
dit carnem preputij eorum statim in ip
sa die sicut preceperat ei dn̄s. Abraam no
naginta nouē erat annoꝝ quando circū
cidit carnē preputii sui: ⁊ hismael filius
eius. xiij. annos impleuerat tempore cir
cūcisionis sue. Eadem die circūcisus est
abraam ⁊ hismael filius eius: ⁊ oēs uiri
domus illius: tam uernaculi qꝫ empticii
⁊ alienigene pariter circūcisi sūt. Lec. i.

Apparuit autem ei dn̄s in conual
lem mābre sedenti in hostio taber na
culi sui in ipso feruore diei. Cūqꝫ eleuas
set oculos apparuere ei tres uiri stantes
ꝓpe eum. Quos cum uidisset occurrit i
occursum eorum de hostio tabernaculi
sui: ⁊ adorauit in terrā ⁊ dixit. Dn̄e si in
uēi gratiā oculis tuis: ne transeas seruū
tuū: sed afferam pauxillum aque: ⁊ lauē
tur pedes uestri: ⁊ requiescite sub arbore
Ponāqꝫ buccellam panis ⁊ confortē
cor uestrum: postea transibitis. Iccirco
eīm declinastis ad seruum uestruꝫ. Qui
dixerunt. Fac ut locutus es. Lec. ii.

Festinauit abraam in tabernaculuꝫ
ad sarrā. Dixitqꝫ ei. Accelera tria
saxa simul cōmisce: ⁊ fac subcinericios
panes. Ipse uero ad armētum cucurrit:

τ tulit inde uitulū tenerrimū τ optimuȝ
deditqȝ puero. Qui festinauit τ coxit il
lum. Tulitqȝ butirū τ lac τ uitulū quem
coxerat: et posuit corā eis. Ipse uero sta
bat iuxta eos sub arbore. Cūqȝ comedis
sent dixerunt ad euȝ. Ubi est sarra uxor
tua: Ille rn̄dit. Ecce in tabernaculo est.
Cui dixit. Reuertens ueniam ad te tēpo
re isto uita comite: τ habebit filiuȝ sarra
uxor tua. Lectio tertia.

QUo audito sarra risit post hostiuȝ
tabernaculi. Erant autem ambo se
nes ꝓuecteqȝ etatis: et desierant sarre
muliebria. Que risit occulte dicens. Pꝰ
q̄ȝ ꝯsenui: et dn̄s meus uetulus ē: uolup
tati opam dabo: Dixit aūt dn̄s ad abra
am. Quare risit sarra dicēs. Nō uere pa
ritura sum anus: Nunqd deo est quicq̄ȝ
difficile: Iuxta cōditum reuertar ad te:
hoc codeȝ tēpore uita comite: τ habebit
sarra filium. Negauit sarra dicēs. non ri
si timore pterrita. Dn̄s aūt. Nō est inqt
ita: sed risisti. Lectio prima.

CUm ergo īde exisset uiri direxerūt
oculos ꝯtra sodomā: τ abraā simł
grediebatur deducens eos. Dixitqȝ do
minus. Nō celare potero abraā que ge
sturus sum: cū futurus sit ingentē magnā
ac robustissimā τ bn̄dicende sint in illo
omnes nationes terre: Scio eīm ꝙ pre
cepturus sit filijs suis τ domui sue post
se ut custodiāt uiā dn̄i: τ faciant iusticiaȝ
τ iudiciū: ut adducat dn̄s ꝓpter abraaȝ
oīa que locutus est ad eum. Dixit itaqȝ
dn̄s. Clamor sodomoꝝ τ gomoreorum
mltiplicatus est: et peccatū eoruȝ aggra
uatū est nimis. Descendā τ uidebo utrū
clamorem qui uenit ad me opere cōple
uerint: an nō est ita ut sciam. Cōuerterūt
qȝ se inde τ abierūt sodomā. Lectio. ij.

ABraam uero adhuc corā dn̄o sta
bat: τ appropinquans ait. Nunqd
pdes iustū cū impio: Si fuerint qnqua
ginta iusti in ciuitate: pibunt simul τ non
parces loco illi ꝓpter qnquagita iustos
si fuerint in eo: Absit hoc a te ut rē hāc
facias: τ occidas iustum cum ipio: fiatqȝ
iustus sicut ipius. Nō est hoc tuum q iu
dicas omnē terrā. Nequaq̄ȝ facies iudi
ciuȝ hoc. Dixit dn̄s ad eū. Si iuenero so
domis qnquaginta iustos in medio ciui
tatis: dimittā omni loco ꝓpter eos. Re
spondens abraam ait. Quia semel cepi
loquar ad dn̄m meū: cū sim puluis et ci
nis. Quid si minus. l. iustis fuerūt. v. de
lebis ꝓpter. xlv. uniuersā urbeȝ: Et ait.
Nō delebo si iuenero ibi. xlv. Rursūqȝ
locutus est ad eum. Si aūt. xl. iuenti fue
rint quid facies: Ait. Nō pcutiā propter
. xl. Ait rursum. Ne queso indigneris in
quit dn̄e si loquar. Qd̄ si inuenti ibi fue
rint. xxx: Rn̄dit nō faciā si iuenero ibi. x
xx.. Quia semel ait cepi loquar ad dn̄m
meū. Qd̄ si iueneris. xx. Dixit. Nō inter
ficiā ꝓpter. xx. Obsecro iqt ne irascaris
dn̄e si loquar adhuc semel. Qd̄ si inuen
ti ibi fuerint. x: Dixit non delebo propt
decem. Lectio tertia.

ABijt dn̄s postq̄ȝ cessauit loqui ad
abraam: et ille reuersus est in locū
suum. Ueneruntqȝ duo angeli sodomā
uespe sedente loth i foribꝰ ciuitatis. Qui
cum uidisset eos surrexit et iuit obuiam
eis: adorauitqȝ pronus in terra et dixit.
Obsecro domini declinate in domum
pueri uestri et manete ibi. Lauate pedes
uestros: et mane ꝓficissimini in uiaȝ ue
stram. Qui dixerūt. Minime sed in pla
tea manebimus. Cōpulit illos oppido
ut diuerterent ad eū. Ingressisqȝ domū
illius fecit conuiuiū. Coxit azima τ cōe
derunt. Prius autem q̄ȝ irent cubitum
uiri ciuitatis uallauerunt domum a pu
ero usqȝ ad seneȝ: omnis populus simł.
Uocauerūtqȝ loth et dixerunt ei. Ubi
sunt uiri qui introierūt ad te nocte: educ
illos huc ut cognoscamꝰ eos. Egressus
ad eos loth post tergum accludens ho
stium ait. Nolite queso fratres mei noli
te malū hoc facere. Habeo duas filias q̄
nec dum cognouerunt uirum. Educam
eas ad uos: τ abutimini eis sicut placue
rit uobis. dūmodo uiris istis nihil facia
tis mali: quia igressi sunt sub umbra cul
minis mei. At illi dixerunt. Recede illuc
Rursus ingressus es iquiunt ut aduena

nungd ut iudices. Te ergo ipm magis q̄z bos affligemus. Uimq3 faciebāt loth uehemētissime: iāq3 ꝓpe erāt ut infringe rent portas. Sabbato qnquagesime ad uesperas. capitulum.

Fratres: si linguis hoīu3 loquar et angelorū caritatē aūt nō habeam: fa ctus su3 uelut es sonans aut cymbalum tinnēs. Ad mat. aīa. Pater fidei nr̄e abraa3 sūmus: obtulit holocaustū sup altare ꝓ filio.

Preces nr̄as q̄s dn̄e clemēter Oro exaudi: atq3 a peccato4 uinculis ab solutos: ab oī nos aduersitate custodi. p dn̄m. Dn̄ica in qnquagesima ad mat. in uitatoriū. Quoniā deus magnus dn̄s: Et rex magnus sup oēs deos. psalm'. Uenit.

Lectio prima.

Dixit aūt dn̄s ad abraā. Egredere d terra tua: ꝛ de cognatiōe tua: ꝛ de domo patris tui: et ueni in terrā quā mō strauero tibi. Faciāq3 te in gentē magnā ꝛ bn̄dicā tibi: et magnificabo nomē tuū: erisq3 bn̄dictus. Bn̄dicā bn̄dicētib' tibi: et maledicā maledicētibus tibi: atq3 in te bn̄dicentur uniuerse cognationes terre. Egressus est itaq3 abraā sicut precepat ei dn̄s: et iuit cū eo loth. Septuagitaqnq3 anno4 erat abraam cum egrederetur de aram. Tulitq3 saray uxorē suā: et loth fi lium fratris sui: uniuersāq3 subam qua3 possederāt: et aīas quas fecerāt in aram: et egressi sunt ut irent in terrā chanaam. ℟. Locutus est dn̄s ad abraā dicens: egrede re de terra tua ꝛ de cognatione tua: ꝛ ueni ī ter ram quā mōstrauero tibi. Et faciā te crescere ī gentem magnā. ℣. Bn̄dicens bn̄dicā tibi: et magnificabo nomē tuū: erisq3 bn̄dictus. Et fa ciam. Lectio secunda.

Cumq3 uenissent in eam: pertransi uit abraam terram usq3 ad locum syche: et usq3 ad ꝯuallem illustrem. Cha naneus autem tunc erat in terra. Appa ruitq3 dn̄s ad abraa3 et dixit ei. Semini tuo dabo terram hāc. Qui edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei: et iuo cauit nomen eius. Et inde transgrediēs ad montē qui erat contra orientē bethel tetendit ibi tabernaculu3 suū: ab occidē te habens bethel et ab oriente hai. Edi ficauit quoq3 ibi altare domino: et inuo cauit nomen eius. Perrexitq3 abraā ua dens et ultra progrediens ad meridie3. Descenditq3 abraam in egyptum: ut pe grinaretur ibi. Preualuerat eīm fames ī terra. ℟. Dum staret abraam ad ilice3 mābre uidit tres uiros ascendentes per uiam. Tres uidit et unū adorauit. ℣. Ecce sarra uxor tua pariet tibi filium: et uocabis nomē eius Ysaac Tres. Lectio tertia.

Cumq3 prope esset ut ingrederetur egyptum dixit sarai uxori sue. No ui ꝙ pulchra sis mulier: et cum uiderit te egyptij dicturi sunt: uxor illius est: ꝛ in terficient me et te reseruabunt. Dic ergo obsecro te ꝙ soror mea sis: et bene sit mi hi propter te: ꝛ uiuat anima mea ob gra tiam tui. Cum itaq3 ingressus esset abra am egyptum: uiderunt egyptii mulierem ꝙ esset pulchra nimis. Et nunciauerunt principi pharaoni: et laudauerūt eum a pud illum. Et sublata est mulier ī domū pharaōis. Abraam uero bene usi sunt propter illam. Fuereq3 ei oues ꝛ boues et asini: ꝛ serui: et familie: et asine: et came li. Flagellauit autem dominus pharaonē plagis maximis et domu3 eius propter sarai uxorem abraam. Uocauitq3 pha rao abraa3 et dixit ei. Quid nā est ꝙ feci sti mihi? Quare nō indicasti ꝙ uxor tua esset? Quam ob causā dixisti esse sororē tuam: ut tollerem eam mihi in uxorem? Nunc igitur ecce coniunx tua: accipe eā et uade. Precepitq3 pharao sup abraa3 uiris et deduxerunt eum ꝛ uxorem eius ꝛ omia que habebat. ℟. Tentauit dn̄s abra am ꝛ dixit ad eu3. Tolle filium tuu3 quem di ligis Ysaac: ꝛ offeres illum ibi holocaustu3 su per unum montiū que3 dixero tibi. ℣. Uoca tus quoq3 a domino respondit adsum: ꝛ ait ei dn̄s. Tolle filium. Lectio quarta.

Ascendit ergo abraam de egypto ipse ꝛ uxor eius ꝛ omia que habe bat: et loth cum eo ad australem plagā. Erat autem diues ualde in possessiōe ar genti et auri. Reuersusq3 est pariter quo uenerat a meridie in bethel usq3 ad locū

ubi prius fixerat tabernaculum inter bethel & hai. i loco altaris qd fecerat prius & inuocauit ibi nomen domini. Sed et loth qui erat cum abraam fuerunt greges ouium: & arméta & tabernacula: nec poterat eos capere terra: ut habitarent simul. Erat quippe substantia eorum multa: & non quibant habitare cōmuniter. Unde & facta est rixa inter pastores gregum abraam & loth.

℟. Angelus dñi uocauit abraam dicens. Ne extendas manū tuā super puerum eo q timeas dñm. ℣. Cūqz extendisset manū ut imolaret filium: ecce angelus dñi de celo clamauit dicens. Ne extendas. Lectio quinta.

EO autem tempore chananeus et ferezeus habitabant in illa terra. Dixit ergo abraam ad loth. Ne queso sit iurgium inter me & te: & inter pastores meos & pastores tuos: fratres eniz sum⁹. Ecce uniuersa terra coram te est: recede a me obsecro. Si tu ad sinistram ieris: ego dexteram tenebo. Si tu dexteraz legeris: ego ad sinistraz pergam. Eleuatis itaqz loth oculis uidit omnē circa regionem iordanis que uniuersa irrigabatur: anteqz subuerteret dominus sodomam & gomorram sicut paradisus domini: & sicut egyptus uenientibus i segor. Elegitqz sibi loth regionem circa iordanem: et recessit ab oriente. Diuisiqz sunt alterutrum a fratre suo.

℟. Uocauit angelus dñi abraam de celo secūdo dicens: benedicam tibi. Et multiplicabo te sicut stellas celi. ℣. Possidebit semen tuū portas inimicorum tuorum: & benedicentur in semine tuo omnes reges terre. Et multiplicabo.

Lectio sexta.

ABraam habitauit in terra chanaā & loth moratus est in oppidis que erant circa iordanem: & habitauit i sodomis. Homines autem sodomite pessimi erant & peccatores nimis coraz domio. Dixit autem dominus ad abraam postqz diuisus est loth ab eo. Leua oculos tuos & uide a loco in quo nunc es ad aquilonez & meridiem. ad orientem & occidentem. Omnem terrā quā conspicis tibi dabo & semini tuo usqz in sempiternum. Faciāqz semen tuum sicut puluerē terre. Si quis potest dominū numerare puluerem terre. semen quoqz tuum numerare poterit. Surge & perambula terraz in longitudine & latitudine sua: quia tibi daturus sum eam. Mouens igitur abraam tabernaculum suum uenit & habitauit iuxta conuallem manbre que est in ebron. Edificauitqz ibi altare domio

℟. Deus dñi mei abraam dirige uiam meaz. Ut cum salute reuertar in domū dñi mei. ℣. Obsecro dñe fac misericordiam cū seruo tuo. Ut cum. Secundum lucam.

IN illo tēpore assumpsit iesus duodecim discipulos suos & ait illis. Ecce ascendimus hierosolymam & consumabuntur omnia que scripta sunt per prophetas de filio hominis. Et reliqua.

Omelia sancti gregorij pape. Lectio septima.

REdemptor noster preuidēs ex passione sua discipulorum animos pturbandos eis longe ante eiusdem passionis penam & resurrectionis sue gloriaz predicit: ut dum eum morientem sicut pdictum est cernerent: etiam resurrecturū non dubitarent. Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo ualebant capere uerba mysterij: uenitur ad miraculum. Ante eorum oculos cecus lumē recepit: ut qui celestis mysterij uerba non caperent: eos ad fidem celestia facta solidarent. Sed miracula domini & saluatoris nostri sic accipienda sunt fratres mei ut & in ueritate credantur facta: & tamen per significationem nobis aliquid innuant. Opera quippe eius & per potentiaz aliquid ostēdunt: & per mysterium aliqd loquūtur. Ecce eim quis iuxta historiaz cecus iste fuerit ignoramus: sed tamen p mysterium quid significet nouimus. Cecus quippe est genus humanuz: qd i parente primo a paradisi gaudijs expulsuz claritatem superne lucis ignorans: damnationis sue tenebras patitur: sed tamen per redemptoris sui presentiam illuminatur: ut etne lucis gaudia iā per desideriū

uideat atqꝫ in uia uite boni opis gressus ponat. ℞. Ueni bodie ad fontez aque ⁊ ora ui dñm dicēs. Dñe deus abraā tu ꝓsperū feci sti desideriū meū. ℣. Igitur puella cui dixero da mibi aquā de bydria tua ut bibaz: ⁊ illa dixerit bibe dñe: ⁊ camelis tuis potū tribuā: ipsa est quā ꝓꝑauit dñs filio dñi mei. Domie.

Lectio octaua.

NOtandum uero est: ꝙ cum iesus iericho appropinquare dicitur cecus illūinatur. Iericbo quippe interpretatur luna. Luna autem in sacro eloquio pro defectu carnis ponit: quia dum menstruis momentis decrescit defectum nostre mortalitatis designat. Dum igitur cōditor noster appropinquat iericbo cecus ad lumen redit: quia dum diuinitas defectum nostre carnis suscipit bumanū genus lumen qđ amiserat recipit. Unde ei deus bumana patitur: inde bomo ad diuina subleuatur. Qui uidelicet cecus recte ⁊ iuxta uiam sedere ⁊ mendicans eē describitur. Ipsa eim ueritas dixit. Ego sum uia. Qui ergo eterne lucis claritatē nescit cecus est. Sed si iam in redemptorem credit: iuxta uiam sedet. Si autē iaz credidit sed ut eternaz lucem recipiat rogore dissimulat: atqꝫ a precibus cessat: cecus quidem iuxta uiam sedet: sed minime mēdicat. Si uero ⁊ credit ⁊ exorat: ⁊ iuxta uiam sedet cecus ⁊ mendicat. Quisqs ergo cecitatis sue tenebras agnoscit: quisquis boc qđ sibi deest: lumen eternitatis itelligit: clamet medullis cordis: clamet ⁊ uocibus mētis dicens. Iesu fili dauid miserere mei. Sed qd clamante ceco subiungitur audiamus. Et qui preibant increpabant eum ut taceret. Quid autem designant isti qui iesū uenientē precedūt: nisi desiderioꝝ carnaliū turbas tumltusqꝫ uitiorum: Qui prius qꝫ iesus ad cor nostrum ueniat tentationibus suis cogitationem nostram dissipant: ⁊ uoces cordis in oratiōe perturbant. Responsoriū

Factus est sermo dñi ad abraā dicens. Noli timere abraā ego ꝓtector tuus sum: ⁊ merces tua magnanimis. ℣. Ego eim sum dñs deus tu[9]: q eduxi te de bur cbaldeoꝝ. Noli timere.

Lectio nona.

SEpe nāqꝫ dum ꝯuerti ad deū post perpetrata uitia uolumus: dum cōtra bec eadem exorare uitia que ꝑpetrauimus conamur: occurrūt corde fantasmata peccatorum que fecimus: mentis nostre aciem reuerberant: confundunt animum: ⁊ uocem nostre deprecationis premunt. Et qui preibant ergo increpabant eum ut taceret: quia prius qꝫ iesus ad cor nostrum ueniat mala que fecimus cogitationis nostre suis imaginibus illisa: i ipsa nos nostra oratione perturbant. Sed quid ad bec illumināđus iste cecus fecerit audiamus. Seqtur. Ipse uero magis ac magis clamabat. Fili dauid miserere mei. Ecce quem turba increpat ut taceat: magis ac magis clamat. Quia quanto grauiori tumultu cogitationum premimur: tāto orationi insistere ardentius debemus. Contradicit turba ne clamemus: quia peccatoꝝ nostroꝝ fantasmata plerūqꝫ ⁊ in oratione patiur. Sed nimirum necesse est ut uox cordis nostri quo durius repellitur: eo ualenti[9] insistat: quatenus cogitationis illicite tumultum superet: atqꝫ ad pias aures dñi nimietate sue iportunitatis erumpat. Ipse ut suspicor recognoscit unusquisqꝫ qđ dicimus: quia dum ab boc mundo animum ad deum mutamus: dum ad orationis opus conuertimur: ipsa que prius delectabiliter gessimus: iportuna post et grauia in oratione nostra toleramus. Uix eorum cogitatio manu sancti desiderij ab oculis cordis abigitur: uix eoꝝ fantasmata per penitentie lamēta supāt.

℞. Cecus sedebat secus uiaz trāseunte dño et clamauit ad eum ⁊ ait illi dñs. Quid uis ut faciam tibi: dñe ut uideam lumen. ℣. Stās aūt iesus iussit illū adduci ad se: ⁊ cū appropiquasset iterrogauit eū dicens. Quid uis. Dictuz ℞n. nō cātat infra bebdomadā. ℞. Mouens igitur abraā tabernaculū suū: uenit ⁊ babitauit iuxta cōuallem mābre. Edificauitqꝫ ibi altare dño. ℣. Dixit aūt dñs ad eum: leua oculos tuos ⁊ uide: omnē terrā quā conspicis tibi dabo: ⁊ semini tuo in sempiternū. Edificauitqꝫ

℟. Credidit abraã deo:ꝛ reputatũ ẽ ei ad iusti
ciam. Et ideo amicus dei appellatus ẽ. ℣. Fu
it aũt iustus corã dño:ꝛ ambulauit in uijs ei⁹.
Et ideo amicus Ad laudes añt. Secunduꝫ
similitudinẽ miserationũ tuaꝝ dñe: dele iniqta
tem meã. psal. Miserere. Cũ rel. sicut in
dñica septuagesime ꝯ. Deus meus es tu ꝛ
cõfitebor tibi: deus meus es tu ꝛ exaltabo te.
ꝯ. Ad te de luce uigilo deus: ut uideã uirtutẽ
tuã. ꝯ. Hymnũ dicite ꝛ superexaltate eũ in secu
la. ꝯ. Oẽs angeli eius laudate dñm de celis
Caplm. Frẽs si linguis. ℣. Dñe refugiũ fa
ctus es nobis. ℟. A generatione ꝛ ꝓgenie.
Ad bñdic. añt. Ecce ascendimus hierosoly
mam ꝛ ꝯsumabũtur oĩa que scripta sũt de filio
hoĩs: tradetur eĩm gentib⁹ ꝛ illudetur: ꝛ flagel
labitur. ꝛ cõspuetur: ꝛ postq̃ꝫ flagellauerũt occi
dent euꝫ: ꝛ tertia die resurget. Oro. Preces
Ad primã añt. Iter faciente iesu duꝫ appro
pinquaret iericho: cecus clamabat ad eũ ut lu
men recipere mereretur. Ad tertiã añt. Trã
seunte dño clamabat cecus ad eũ: miserere mei
fili dauid. Caplm. Fratres si linguis. Ad
sextã añt. Et q preibãt increpabãt eũ ut tace
ret ipse uero multo magis clamabat: miserere
mei fili dauid. Capitulum.

Siue ꝓphetie euacuabũtur: siue lin
gue cessabũt: siue scientia destruet:
ex parte eĩm cognoscim⁹ ꝛ ex parte pro
phetizamus. Ad nonã añt Cecus magis
ac magis clamabat: ut eũ dños illũinaret. Cap.
Nunc aũt manẽt fides. spes. caritas
tria hec. maior aũt horũ ẽ caritas.
ad uespas añt. Dixit dños. Cũ rel. caplm.
Fratres si linguis. Ad mat. añt. Stãs autẽ
iesus iussit cecũ adduci ad se ꝛ aũt illi. quid uis
ut faciã tibi: dñe ut uideam: ꝛ iesus ait illi respi
ce. fides tua te saluũ fecit: ꝛ ꝯfestiꝫ uidit: ꝛ seque
batur illũ magnificans deum. Feria secũda

Lectio prima.

Factũ ẽ aũt i illo tẽpore. ut ãraphel
rex senaar: ꝛ arioth rex ponti: ꝛ co
dorlaomor rex elamitaꝝ: ꝛ thadal rex
gentium inirent belluꝫ ꝯtra bassa regeꝫ
sodomoꝝ: ꝛ ꝯtra bersa regẽ gomorre: et
ꝯtra senaab regẽ adame: ꝛ ꝯtra semeber
regem seboin: cõtraqꝫ regẽ bale ipsa ẽ se
gor. Omnes hi ꝯuenerũt in uallem silue
strem que nunc est mare salis. Duodeci
eĩm annis seruierant codorlaomor: ꝛ ter
tiodecimo anno recesserunt ab eo. Igit
anno quartodecimo uẽit codorlaomor
ꝛ reges qui erant cũ eo: ꝑcusseruntqꝫ ra
phaiꝫ in astaroth: carnaym ꝛ zuzim cuꝫ
eis. Et eĩm in saue cariathaim: ꝛ chorre
os: i mõtibus seir usqꝫ ad cãpestria pha
ran que est in solitudine. Lectio secũda.

Reuersiqꝫ sũt ꝛ cõuenerunt ad fon
tem mespheth: ipsa ẽ cades. Et per
cusserũt oẽm regeꝫ amalechitaꝝ ꝛ amo
reoꝝ qui habitabant in asasonthamar.
Et egressi sũt rex sodomoꝝ ꝛ rex gomor
re: rex adame: ꝛ rex seboim. nec nõ ꝛ rex
bale que est segor: ꝛ direxerunt aciẽ ꝯtra
eos in ualle siluestri. s. aduersũ codorlao
mor regem elamitarũ: ꝛ thadal regeꝫ gẽ
tium: ꝛ ãraphel regem sennaar: ꝛ arioth
regẽ ponti: quatuor reges aduersus qn
qꝫ. Uallis autem siluestris habebat pu
teos multos bituminis. Lectio tertia.

Itaqꝫ rex sodomorum ꝛ gomorre
terga uertere: cecideruntqꝫ ibi ꝛ q
remanserant fugere ad monteꝫ. Tulerũt
autem omnem substantiã sodomorũ et
gomorre: ꝛ uniuersa que ad cibum perti
nent: ꝛ abierunt. Nec non ꝛ loth: ꝛ sub
stantiam eius: filium fratris abraam qui
habitabat i sodomis. Et ecce unus qui
euaserat nũciauit abraaꝫ hebreo qui ha
bitabat in conualle manbre amorrei fra
tris escol ꝛ fratris aner. Hi eĩm pepige
rant fedus cum abraam. Quod cum au
disset abraam captũ uidelicet loth fratrẽ
suũ numerauit expeditos suos. ccc. x. et
viij. ꝛ persecutus est eos usqꝫ dan. Et di
uisis socijs irruit super eos nocte. Per
cussitqꝫ eos ꝛ persecutus est usqꝫ sobaet
phenicen que ẽ ad leua damasci. Redu
xitqꝫ omnem substantiã: ꝛ loth fratrem
suũ cum substãtia illius. Mulieres quo
qꝫ ꝛ populum. Ad matuti. antiphona.
Et qui preibant increpabant eũ ut taceret: ipse
uero multo magis clamabat: miserere mei fili
dauid. Feria tertia. Lectio prima.

Egressus est autem rex sodomoruꝫ
in occursum eius postq̃ꝫ reuersus

est a cede codorlaomor ⁊ regũ qui cũ eo
erant i ualle saue: que est uallis regis. At
uero melchisedech rex salem: proferens
panem ⁊ uinum. erat eiꝫ sacerdos dei al
tissimi bñdixit ei: et ait. Benedict⁹ abraã
deo excelso qui creauit celum ⁊ terram.
⁊ bñdictus deus excelsus: quo protegẽ
te hostes in manibus tuis sunt. Et dedit
ei decimas ex omnibus. Dixit autẽ rex
sodomorum ad abraam: da mihi aias:
cetera tolle tibi. Qui respondit ei. Leuo
manum meam ad dominũ deum excel
sum possessorem celi ⁊ terre: ꝙ a filo sub
tegminis usqꝫ ad corrigiam calige non
accipiaꝫ ex omnibus que tua sunt: ne di
cas ego ditaui abraam: exceptis his q̃
comederũt iuuenes: ⁊ partibus uiroꝛuꝫ
qui uenerũt mecũ. aner. escol. et mãbre.
Isti accipient partes suas. *Lectio scda.*
His itaqꝫ trãsactis: factus est sermo
dñi ad abraam per uisionẽ dicens.
Noli timere abraã. Ego protector tuus
suꝫ: ⁊ merces tua magnanimis. Dixitqꝫ
abraam. Dñe deus quid dabis mihi:
Ego uadaꝫ absqꝫ liberis: ⁊ filius ꝓcura
toris domus mee: iste damascus eliezer.
Additqꝫ abraã. Mihi autem non dedi
sti semen: ⁊ ecce uernaculus meus: heres
meus erit. Statiqꝫ sermo domini factus
est ad eum dicens. Non erit hic heres tu
us: sed qui egredietur de utero tuo ipsuꝫ
habebis heredem. Eduxitqꝫ eum foras
⁊ ait illi. Suspice celuꝫ ⁊ numera stellas
si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuuꝫ.
Credidit abraam deo: ⁊ reputatum est il
li ad iusticiam. Dixitqꝫ ad eum. Ego do
minus qui eduxi te de hur chaldeorum
ut darem tibi terram istam ⁊ possideres
eam. At ille ait. Domine deus unde sci
re possum ꝙ possessurus sum eam: Re
spondens dominus sume inqt mihi uac
cam triennẽ ⁊ capram trinam: ⁊ arietem
annorum triuꝫ: turturẽ ⁊ columbã. Qui
tollens uniuersa hec: diuisit ea ꝑ mediũ:
⁊ utrasqꝫ partes contra se altrinsecus po
suit: aues autẽ non diuisit. *Lectio tertia.*
Descenderuntqꝫ uolucres sup cada
uera: ⁊ abigebat eas abraam. Cum

qꝫ sol occũberet sopor irruit sup abraaꝫ:
⁊ horror magnus ⁊ tenebrosus inuasit eũ
Dictũqꝫ ẽ ad eum. Scito ꝑnoscẽs qḋ ꝑe
grinum futurum sit semẽ tuum in terra ñ
sua: ⁊ sbijciẽt eos seruituti: ⁊ affligẽt qua
dringentis annis. Uerũtamẽ genteꝫ cui
seruituri sunt ego iudicabo. Et post hec
egredientur cum magna substantia. Tu
autẽ ibis ad patres tuos in pace sepult⁹ i
senectute bona. Generatione autẽ quar
ta reuertetur huc. Nec dum eñim cõplete
sunt iniquitates amorreorum usqꝫ ad pre
sens tempus. Cum ergo occubuissꝫ sol:
fcã ẽ caligo tenebrosa: ⁊ appuit ei cliban⁹
fumigans ⁊ lãpas ignis transiẽs int diui
siones illas. In die illo pepigit dominus
cũ abraã fed⁹ dicẽs. Semini tuo dabo ter
ram hanc a fluuio egypti usqꝫ ad fluuiũ
magnũ euphratẽ. Cineos: ⁊ cenezeos: ⁊
etheos: ⁊ ferezeos: raphain quoqꝫ ⁊ am
morreos: eueos: chananeos: ⁊ gergese
os: ⁊ iebuseos. *Feria tertia mag. a* Mi
serere mei fili dauid: quid uis ut faciaꝫ tibi: do
mine ut uideam. *Ab ista feria quarta cine
rum usqꝫ in cena domini ⁊ nullo alio tẽ
pore: ante inchoationem matutinaꝝ ab
solute incipitur canticũ gradum in feria
li officio ⁊ festo trium lectionũ tantũmo
do. Psalmi semp dicũtur sedẽdo. Orati
ones uero ⁊ uersiculi in feria flexis geni
bus. In festo trium lectionũ stando. ps.*
Ad dñm cum tribu. *Cum reliquis usqꝫ
psal.* Qui confiḋ. *sine* Gloria patri. ℟ Re
quiem eternam. *Sꝫ in fine ultimi psal. tã
tum dicitur* ℣. Requiem eternam dona eis
domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. Pat
noster. *secreto* ℣. Et ne nos. ℟. Sed liba
nos. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine ani
mas eorũ. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amẽ.
℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et cla
mor meus ad te ueniat. ℣. Domin⁹ uobiscũ.
℟. Et cum spiritu tuo. *Oratio*
Absolue quesumus dñe aias famu
lorum famularũqꝫ tuarum: et oiuꝫ
fidelium defunctorum ab omni uinculo
delictoruꝫ: ut in resurrectionis gloria int
sanctos et electos tuos resuscitati respi
rent. per christum dñm nostrũ. ℟. Amẽ.

Postea psal. Qui ɔfid. Cũ rel' usqȝ ad
psal. De pfundis. In fine cuiuslibet ps.
dicitur. Gloria patri. Et. Sicut erat. Dei
de. Kyr. christel. kyr. Pater noster. secreto
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Memẽto
congregationis tue. ℟. Quã possedisti ab ini
tio. ℣. Domine exaudi orationem meaȝ. ℟.
Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dñs uobis
cum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.
DEus cui ppriũ est misereri semp et
parcere suscipe depcationẽ nostrã:
⁊ nos ⁊ oẽs famlos tuos quos delictoꝝ
cathena ɔstringit miseratio tue pietatis
absoluat. p christũ dñm nostrũ. ℟. Amẽ.
Deinde dr̄ psal. Deprofũdis. Cũ rel. us
qȝ psal. Laudate nomen dñi. In fine cu
iuslibet psal. dr̄. Gloria patri. Et. Sicͭ erat
Deinde. Kyr. christel. kyr. Pater nr̄. secre
to ℣. Et ne nos. ℟. Sed liba nos. ℣. Sal
uos fac seruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℟. Deus
meus sperantes ĩ te. ℣. Dñe exaudi orationẽ
meã. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Do
minus uobiscũ. ℟. Et cum spiritu tuo. oɫo.
PRetende dñe famulis ⁊ famulabꝰ
tuis dexterã celestis auxilij: ut te to
to corde pquirãt: ⁊ que digne postulãt ɔ
seq mereãt. p christũ dñm nr̄m. ℟. Amen
Postea dr̄ officium sancte marie. Feria
quarta cinerum. Secundum mattheuȝ.
IN illo tpe dixit iesus discipłis suis.
Cũ ieiunatis nolite fieri sicut hypo
crite tristes. Et reliqua. Omelia sancti au
gustini episcopi. Lectio prima.
CUm ieiunatis ĩqt nolite fieri sicut
hypocrite tristes. Exterminãt eiȝ fa
cies suas ut appareãt hominibꝰ ieiunan
tes. Amẽ dico uobis receperũt mercedẽ
suã. Uos aũt ieiunãtes ungite capita ue
stra: ⁊ facies ur̄as lauate: ne uideami ab
omnibꝰ ieiunãtes: sed pr̄i uro q est in ab
scõdito: ⁊ pat ur̄ q uidet ĩ abscõdito red
det uobis. Mãifestũ est his pceptis oẽȝ
nr̄am intẽtõeȝ ĩ inťiora debere gaudia di
rigi: ne foris qrentes mercedẽ huic secu
lo ɔformemur: ⁊ amittamꝰ pmissiõeȝ tã
to solidioris atqȝ firmioris qͣto iterioris
beatitudinis: qua nos elegit ds̄ ɔformes
fieri imagini filij sui. In hoc aũt capitulo
maxĩe aĩaduertendũ est: nõ in solo rerũ
corporeaꝝ nitore atqȝ põpa: sȝ ẽt in ipis
sordibus lutuosis eẽ posse iactantiã: ⁊ eo
periculosiorem quo sub nomine seruitu
tis dei decipit. Lectio secunda.
QUi ergo imodrato cultu corporis
atqȝ uestitu uel ceterarũ reꝝ nitore
fulget facile ɔuincitur rebus ipis põpaꝝ
seculi esse sectator: ⁊ nequaqȝ fallit dolo
sa imagine sanctitatis. Qui aũt in pfessi
one christianitatis: inusitato squalore ac
sordibus intẽtos in se hoĩum oculos fa
cit: cũ id uoluntate faciat non necessitatẽ
patiatur: ex ceťis eius opibus põt ɔuici
utrũ hoc ɔtẽptu superflui cultus aut am
bitione aliqua faciat: quia nobis ouina
pelle cauendos lupos dñs precipit. Sȝ
ex fructibus ĩquit eorũ cognoscetis eos.
Cũ eĩm ceperint aliquibus tentationibꝰ
ea ipsa uel subtrahi: uel negari que ĩ isto
uelamine uel consecuti sunt: uel ɔseq cu
piunt: tunc necesse est ut appareat utruȝ
lupus in ouina pelle sit: an ouis in sua.
Non eĩm propterea ornatu superfluo d
bet aspectus hominũ mulcere christianũ:
quia illum parcũ habitũ ac necessarium
etiam simulatores sepe usurpant: in cau
tos decipiãt. Quia ⁊ ille oues nõ debẽt
deponere pelles suas: si aliquãdo eis lu
pi se contegunt. Queri ergo solet quid
sit q̄ ait. Uos autem ieiunantes ungite
capita uestra: ⁊ facies uestras lauate ne
uideamini ab hoĩbꝰ ieiunãtes. Lect. iij.
NO eĩm quispiaȝ recte pcepit: qͣȝuis
faciem quotidiana consuetudie la
uemus: unctis etiam capitibus cum ieiu
namus nos esse debere. Quod si turpissi
mum hominuȝ fatetur. intelligenduȝ est
hoc preceptũ inunguendi caput ⁊ faciẽ
lauandi ad interiorem hominẽȝ pertine
re. Ungere ergo caput ad leticiam perti
net: lauare autem facieȝ ad mundiciam.
Et ideo caput ungit qui letatur interius
mente atqȝ ratione. Hoc eiȝ recte accipi
mus caput qd̄ in anima preminet: ⁊ quo
cetera hominis regi ⁊ gubernari manife
stum est. Et hoc facit qui non foris que
rit leticiã: ut de laudibus hoĩuȝ carnali

gaudeat. Caro eim que subiecta esse de-
bet: nullo modo est totius nature huma
ne caput. Nemo quidē unq̄ȝ carnē suaȝ
odio habuit: sicut apostolus dicit: cū de
diligenda uxore precepisset. caput mulie
ris uir: cui uiro caput est christus. Interi
us ergo gaudeat in ieiunio suo eo ipso
quo sic se ieiunando auertit a uoluptate
seculi ut subditus christo: qui scdm hoc
preceptū caput unctū desiderat habere.
Ita eim ꝛ facieȝ lauabit id est cor mūda
bit: quo uisurus est deū: nō intposito ue
lamine ꝓpter infirmitateȝ ꝯtractā de sor
dibus: sed firmus ꝛ stabilis quoniā mun
dus ꝛ simplex. Lauamini igt mūdi esto
te. auferte nequitias ab animis uřis: atq̄ȝ
a conspectu oculoꝛuȝ meorum. Ab his
igitur sordibus facies uestra lauanda ē:
quib us dei aspectus offenditur. Ad bñ
dic. añt. Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypo
crite tristes. Oratio.

PResta domine fidelib⁹ tuis: ut ieiu
niorū ueneranda solēnia ꝛ cōgrua
pietate suscipiant: ꝛ secura deuotiōe per-
currant. per christum dominū nostrum.
Ab isto die usq̄ȝ in cena dñi in officio fe
riali tantū: post laudes defunctoꝝ septē
psalmos penitentiales flexis genibus di
cimus: uidelicet psal Dñe ne i fu. i. psal.
Beati quoꝝ. psal Dñe ne in fu. ii. psal.
Miserere mei dus. psal Dñe exaudi. i.
psal. Deprofundis. ps. Dñe exaudi. ii.
Sub hac antiphona. Ne reminiscaris do
mine delicta nostra uel parentū nostroꝝ: neq̄ȝ
uindictam sumas de peccatis nostris. Cum
letania sumissa uoce sine cantu.

Kyrieleison.
Christeleison.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de celis deus miserere nobis.
Fili redēptor mūdi deus miserere nob.
Spūs scte deus miserere nobis.
Sācta trinitas unus ds miserere nobis.
Sancta maria ora pro nobis.
Sancta dei genitrix ora pro nobis.
Sācta uirgo uirginū ora pro nobis.
Sancte michael ora pro nobis.
Sancte gabriel ora pro nobis.
Sancte raphael ora pro nobis.
Oēs scti angeli ꝛ archāgeli orate ꝓ nob
Omnes sancti beatoruȝ spirituū ordies
orate pro nobis.
Sācte ioannes baptista ora pro nobis.
Oēs sancti patriarche ꝛ prophete orate
pro nobis.
Sancte petre ora pro nobis.
Sancte paule ora pro nobis.
Sancte andrea ora pro nobis.
Sancte iacobe ora pro nobis.
Sancte ioannes ora ꝓ nobis.
Sancte iacobe ora ꝓ nobis
Sancte philippe ora pro nobis.
Sancte thoma ora pro nobis.
Sancte bartholomee ora pro nobis.
Sancte matthee ora pro nobis.
Sancte simon ora pro nobis.
Sancte thadee ora pro nobis.
Sancte matthia ora pro nobis.
Sancte barnaba ora pro nobis.
Sancte luca ora pro nobis.
Sancte marce ora pro nobis.
Omnes sancti apostoli ꝛ euāgeliste ora
te pro nobis.
Omnes sācti discipuli dñi orate ꝓ nob.
Omnes sācti innocentes orate ꝓ nobis
Sancte stephane ora pro nobis.
Sancte laurenti ora pro nobis.
Sancte uincenti ora pro nobis.
Sancte fabiane ora pro nobis
Sancte sebastiane ora pro nobis.
Sancti ioannes ꝛ pauli orate ꝓ nobis.
Sancti cosma ꝛ damiane orate ꝓ nob.
Sancti geruasi ꝛ ꝓtasij orate ꝓ nobis.
Oēs sancti martyres orate pro nobis.
Sancte siluester ora pro nobis.
Sancte gregori ora pro nobis.
Sancte martine ora pro nobis.
Sancte augustine ora pro nobis.
Sancte ambrosi ora pro nobis.
Sancte hieronyme ora pro nobis.
Sancte nicolae ora pro nobis.
Sancte lodouice ora pro nobis.
Omnes sancti pontifices ꝛ confessores
orate pro nobis.
Omnes sancti doctores orate ꝓ nobis.

Sancte benedicte ora ꝑ nobis.
Sancte francisce ora pro nobis.
Sancte antoni ora pro nobis.
Sancte dominice ora pro nobis.
Oēs scti mōachi ꝛ heremite orate ꝑ nob
Oēs scti sacerdotes ꝛ leuite orate ꝑ nob
Sācta maria magdalena ora ꝑ nobis.
Sancta agnes ora ꝑ nobis.
Sancta lucia ora pro nobis.
Sancta cecilia ora pro nobis.
Sancta agatha ora ꝑ nobis.
Sancta catherina ora pro nobis.
Sancta clara ora ꝑ nobis.
Sancta helisabet ora pro nobis.
Oēs scte uidue ꝛ uirgines orate ꝑ nob.
Omnes scti ꝛ sācte dei intcedite ꝑ nob.
Propitius esto parce nobis domine.
Propitius esto exaudi nos domine.
Ab omni malo libera nos domine.
Ab omni peccato libera nos domine.
Ab ira tua libera nos domine.
A subitanea ꝛ iꝑuisa morte lib. nos dñe
Ab insidijs diaboli libera nos dñe.
Ab ira ꝛ odio ꝛ omni mala uoluntate libera nos domine.
A spiritu fornicationis lib. nos dñe.
A fulgore ꝛ tempestate libera nos dñe.
A morte ꝑpetua libera nos dñe.
Per mysteriū sancte icarnatōis libera.
Per aduentū tuū libera nos dñe.
Per natiuitatē tuā libera nos dñe.
Per baptismū ꝛ scm ieiuniū tuū lib.
Per crucē ꝛ passionē tuā lib. nos dñe.
Per mortē ꝛ sepulturā tuam libera.
Per sanctā resurrectionē tuam libera.
Per admirabilē ascensionez tuā libera.
Per aduentū spūs sancti paracliti liba.
In die iudicij libera nos domine.
Peccatores te rogamus audi nos.
Ut nob parcas. te rogamus audi nos.
Ut nobis idulgeas. te rogam⁹ audi nos
Ut ad uerā pñiaz nos pducere digneris te rogamus audi nos.
Ut dōnū aplicū ꝛ oēs ecclīasticos ordines i scta ꝛligiōe ꝯseruare digneris. te ℟.
Ut iimicos scte ecclie hūiliaꝛ digner. te.
Ut regib⁹ ꝛ principib⁹ xpianis pacē ꝛ uerā ꝯcordiā donare digneris. te ℟.
Ut cūcto populo xpiano pacē ꝛ unitatē largiri digneris. te rogamus audi nos.
Ut nos met ipos in tuo sācto seruitio cōfortare ꝛ ꝯseruare digneris. te ℟.
Ut mentes nr̄as ad celestia desideria erigas. te ℟.
Ut oīb⁹ bñfactorib⁹ nr̄is sempiīna bona retribuas. te ℟.
Ut aias nr̄as: frūz: ꝑpinquoꝝ: ꝛ bñfcoꝝ nr̄oꝝ ab eīna dānatōe eripias. te ℟.
Ut fruct⁹ tre daꝛ ꝛ ꝯseruare digneris. te.
Ut oīb⁹ fidelib⁹ defūctis regem eternaz donare digneris. te ℟.
Ut nos exaudire digneris. te ℟.
Fili dei. te rogamus audi nos.
Agnus dei q tollis peccata mūdi parce nobis dñe.
Agn⁹ dei q toll' pcc̄a mūdi: exaudi nos dñe.
Agn⁹ dei q toll' pcc̄a mūdi: miserere nob
Christe audi nos. Christe exaudi nos.
Kyrieleisō. Xp̄eleison. Kyrieleison. Pr̄ noster. secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed liba nos. ps. Deus i adiutoriū. Totū cū Glia pr̄i. Et. Sic erat. ℣. Saluos fac seruos tuos ℟. De⁹ me⁹ spātes i te. ℣. Esto nob dñe turris fortitudinis. ℟. A facie iimici. ℣. Nihil ꝓficiat inimic⁹ i nob. ℟. Et fili⁹ iniqtatis ñ appōat nocere nob. ℣. Dñe ñ fm pcc̄a nr̄a facias nob. ℟. Neqꝫ fm iniqtates nr̄as retribuas nobis. ℣. Orem⁹ ꝑ pōtifice nr̄o. ℟. Dñs ꝯfuet eū: ꝛ uiuificet eū: ꝛ beatū faciat eū i tra ꝛ ñ tradat eū in aīam inimicorum eius. ℣. Oremus ꝑ bñfactorib⁹ nr̄is. ℟. Retribuere dignare dñe oīb⁹ nobis bōa faciētib⁹ ꝓpt nomē tuū uitā eternā amē. ℣. Orem⁹ ꝑ fidelib⁹ defūctis. ℟. Regē eternā dona eis dñe: ꝛ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Reqescāt i pace. ℟. Amē. ℣. Pro frīb⁹ nr̄is absentib⁹. ℟. Saluos fac seruos tuos ds̄ me⁹ spantes i te. ℣. Mitte eis auxiliū de scto. ℟. Et de sion tuere eos. ℣. Dñe exaudi orōnem meā. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Orō.

Deus cui propriū est misereri semp ꝛ parcere: suscipe dprecatōez nr̄az: ꝛ nos ꝛ oēs famulos tuos quos delictorum cathena constrigit: miseratio tue pietatis absoluat. Oratio.

Exaudi quesumus dñe supplicũ p̃ces ⁊ confitentiũ tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus ⁊ pacem.

Oratio.

Ineffabilem nobis dñe misericordiã tuã clement̃ ostñde: ut sil̃ nos ⁊ a peccatis õib⁹ exuas ⁊ a penis quas ꝓ his meremur eripias. Oratio.

Deus q culpa offenderis: penitẽtia placaris: preces ppl̃i tui supplicantis ꝓpiti⁹ respice ⁊ flagella tue iracũdie q̃ ꝓ peccatis nr̃is meremur auerte. Oĩo

Omnipotẽs sempit̃ne ds: miserere famulo tuo põtifici nr̃o ⁊ dirige eũ scd̃m tuã clementiã in uiã salutis eterne: ut te donante tibi placita cupiat: ⁊ tota uirtute perficiat. Oratio.

Deus a quo sãcta desideria recta cõsilia ⁊ iusta sũt opa. Da seruis tuis illã quã mũd⁹ dare n̄ põt pacẽ: ut ⁊ corda nostra mãdatis tuis dedita: ⁊ hostiũ sublata formidine tẽpora sint tua protectiõe tranquilla. Oratio.

Ure igne sancti spũs renes nostros ⁊ cor nostrum dñe: ut tibi casto corpore seruiam⁹: ⁊ mũdo corde placeam⁹.

Fideliũ deus oĩuz ꝯditor ⁊ re- Oĩo demptor: aĩab⁹ famuloꝝ famularũqꝫ tuaꝝ remissionẽ cũctoꝝ tribue peccatoꝝ: ut indulgẽtiã quã semp optauerunt piis supplicatiõibus ꝯsequant̃. Oratio.

Actiones nostras q̃s dñe aspirãdo preueni: ⁊ adiuuãdo ꝓsequere: ut cũcta nr̃a oĩo ⁊ opatio a te semp icipiat: ⁊ per te cepta finiatur. Oratio.

Omnipotẽs sempit̃ne ds q uiuorũ dñaris simul ⁊ mortuoꝝ omniũqꝫ misereris: quos tuos fide ⁊ ope futuros esse prenoscis te supplices exoram⁹: ut ꝓ qbus effũdere p̃ces decreuim⁹: quosqꝫ l̃ p̃ns seculũ adhuc i carne retinet uel futurũ iã exutos corpore suscepit: intcedentibus oĩbus sãctis tuis: pietatis tue clementia omniũ delictoꝝ suoꝝ ueniaz cõsequantur. per dñm nostrũ iesũ christũ filiũ tuũ: q tecũ uiuit ⁊ regnat i unitate spiritus sancti deus. per oĩa secula seculoꝝ.

℟. Amẽ. ℣. Dñs uobiscum. ℟. Et cum spũ tuo. Sequitur. Exaudiat nos omnipotens ⁊ misericors dominus. Responso. Amen.

Item hac die ⁊ duobus sequẽtibus diebus dicuntur uespere hora consueta. A sabbato uero in aĩ usqꝫ ad pascha dicũtur ante comestionem tam in festis q̃ in feriis exceptis dominicis dieb⁹ in qb⁹ dicuntur hora consueta. Ad matut. aĩt.

Thesaurizate nobis thesauros in celo: ubi neqꝫ erugo nec tinea demolitur. Oratio.

Inclinãtes se domine maiestati tue propiciatus intende: ut qui diuino munere sũt refecti: celestibus semper nutriant̃ auxiliis: per dominum nostrum.

Feria quinta. Secundum mattheum.

In illo tempore. Cũ intrasset iesus capharnaum accessit ad eum centurio rogans eum ⁊ dicens. Domine puer meus iacet paraliticus in domo ⁊ male torquetur. Et ait illi iesus. Ego ueniaz ⁊ curabo eum. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio prima.

Uideamus utrum de seruo centurionis sibi mattheus lucasqꝫ consentiat. Mattheus eim dicit. Accessit ad eũ centurio rogans eũ ⁊ dicens. Puer meus iacet in domo paraliticus. Cui uidetur repugnare qđ lucas ait. Et cuz audisset de iesu misit ad eum seniores iudeorum: rogans eum ut descenderet ⁊ saluaret seruum eius. At illi cum uenissent ad iesum rogabant euz sollicite dicentes ei: quia dignus est ut hoc ei prestes. diligit eim gentem nostram: ⁊ synagogam ipse edificauit nobis. Jesus autem ibat cum illis. Et cum iam non longe essent a domo: misit ad euz centurio amicos dicẽs. Domine noli uexari. Non eim dignus sum ut intres sub tectum meum: propt̃ qđ ⁊ me ipsum non sum dignus arbitratus ut uenirem ad te: sed dic uerbo ⁊ sanabitur puer meus. ℟. Domine puer meus iacet paraliticus i domo ⁊ male torquetur. Amen dico tibi: ego ueniam ⁊ curabo eum. ℣. Domine non sum dignus ut intres sub tectũ meum: sed tantum dic uerbo ⁊ sanabitur puer meus. Amen dico tibi.

Hoc ℞so. tantū hac die dr̄. alia duo ℞.
dicūtur de historia abrae. Lectio scd̄a.

SI eim ita hoc gestū est quomō erit
puerū q̄ mattheus narrat. Accessit
ad eū qdā centurio: cū ipse nō accesserit:
sed amicos miserit: Nisi diligēter aduer
tentes intelligam⁹ mattheū nō ōimodo
deseruisse usitatū modū loquēdi. Nō. n.
solum dicere solemus accessisse aliquem
etiam anteq̄ȝ pueniat illuc quo dr̄ acces
sisse. Vñ ēt dicim⁹ parū accessit ul' multū
accessit eo q̄ appetit puenire. Uez etiaȝ
ipsa puentiōe cuius adipiscēdi causa ac
ceditur. Dicim⁹ plerūqȝ factū: ⁊ si eū ad
quē puenit nō uideat ille q puenit: cū per
amicū puenit ad aliquē cu⁹ rei fauor est
necessarius. Qd̄ ita tenuit cōsuetudo: ut
iam ēt uulgo puentores appellēt: qui ad
potētuȝ quorūlibet tanq̄ȝ inaccessibiles
amicos p ꝯuenientiū psonaȝ īterpositio
nem ambitionis arte ptingūt. Si ergo ip
sa puentio usitate dr̄ p alios fieri: quāto
magis accessus p alios fieri pōt: q plerū
qȝ infra puentioneȝ remanet: qñ poterit
q̄sqȝ plim accedere quidem: sed tamē nō
poterit peruenire. Lectio tertia.

NOn ergo absurde mattheus etiam
q̄ uulgo possit intelligi p alios fa
ctuȝ accessū centurionis ad dñm cōpen
dio dicere uoluit: accessit ad eum centu
rio. Uerūtñ non negligenter intuenda ē
etiaȝ sancti euangeliste multitudo mysti
ce locutionis: scd̄m q̄ scriptum est ī psal.
Accedite ad eum ⁊ illūīnamini. Pro in
de: quia fidē centurionis qua uere acce
ditur ad iesū ipse ita laudauit ut diceret:
non inueni tantam fidem in israel. ipsum
potius accessisse ad iesum christum dice
re uoluit prudens euangelista: q̄ȝ illos p
quos ṽba sua miserat. Porro āt Lucas
ideo totuȝ quēadmodū gestum esse̅ȝ ape
ruit: ut ex hoc ītelligere cogeremur quē
admodū dixerit alius qui mentiri ñ pos
sit. Sic eim illa mulier que sanguinis flu
xum patiebatur: q̄ȝuis fimbriaȝ uestimē
ti eius tenuerit: magis tamen tetigit do
minum. Ita ⁊ centurio quo magis credi
dit: eo magis accessit ad dominū. Ita ce

tera in hoc capitulo que alter dicit: ⁊ alt̄
pretermittit superfluo pertractantur: cuȝ
ex illa regula primitus cōmendata nihil
inueniatur contrarium. Ad benedictus
antiphona. Domine puer meus iacet para
liticus ī domo ⁊ male torquetur. Amen dico
tibi ego ueniam ⁊ curabo eum. Oratio.

DEus qui culpa offenderis: peniten
tia placaris: preces populi tui sup
plicantis propitius respice: ⁊ flagela tue
iracundie: que pro peccatis nostris mere
mur: auerte. per dominū. Ad matu. aña.
Dñe nō sum dignus ut intres sub tectuȝ meū
sed tantum dic uerbo: ⁊ sanabitur puer meus.

Oratio.

PArce domine parce populo tuo:
ut dignis flagellationibus castiga
tus: in tua semper miseratione respiret. p
Feria sexta. Secundum mattheum.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipu
lis suis. Audistis quia dictum ē an
tiquis. Diliges proximum tuum: ⁊ odio
habebis inimicū tuum. Et reliqua.
Omelia origenis. Lectio prima.

SIcut illa alia precepta data eis fue
rant in lege sic ⁊ hoc. Sicut eiȝ ad
dimittendas uxores iussum fuit ne eas ī
terficerent: sic ⁊ ad odiendum inimicum
mandatum fuit: ⁊ ut amicuȝ non odisset.
Concessa sunt autem ista populo illi ue
teri adhuc rudi ⁊ infirmo: quāq̄ȝ inimic⁹
qui odio habendus dicitur iuxta subtili
orem intellectum diabolus posset intelli
gi. Ceterū in euangelio q̄ lege ueteri lō
ge excellentius ⁊ perfectius est: quid ma
gister perfectionis dicat audiamus. Ait
eim discipulis suis. Diligite inimicos ue
stros: benefacite maledicentibus uobis:
benefacite ⁊ his qui oderunt uos: ⁊ ora
te pro persequentibus uos. Secundum
legem: diliges proximū ⁊ odies inimicū
tuum. Et secundū euangelium inimicuȝ
⁊ proximum diliges. Diligite inimicos
uestros in perfectionem legis euangeliū
adimpleuit.

Lectio secunda.

INfirmitatē eoȝ q sub circūcisione
erāt: hi q sb gr̄a fuere ꝯfirmauerūt:

qb⁹ uelut firmissimis ꝛ pfectis uiris: dñs
hoc mãdabat dicẽs. Diligite iimicos ue
stros. uos mãsueti. uos mites. uos beni
gni. uos imaculati. uos imitatores mei.
Uos me sequẽtes. uos diligite inimicos
uẽos: siue paganos idoloꝝ cultores siue
hereticos ifideles. Isti eim iimici nẽi: isti
sũt ueritatis aduersarij. Istos igit̃ diligite:
mala aduersus eos nõ cogitantes: mala
eis ñ faciẽtes: ñ aduersa eis optãtes. Sꝫ
diligite eos ut ꝓxios: ꝛ hoꝝ errorẽ sper
nite sic abhoiationẽ. Ita ergo diligite ii
micos uẽos siue publicos: siue occultos
siue eos q foris sũt: oẽs diligite. Circa oẽs
bẽigni ꝛ mites estote. Memores dauid
mansuetudinis: reminiscimini beati ima
clati ipius inocẽtia. quõ dilexit eũ. Quo
modo dilexit ꝛ pepcit absolon ꝛ oĩb⁹ ini
micis suis. Sub lege eim cũ esset legem
transcẽdit: in eo ꝙ iimicos dilexit. Simi
lemus bonitati eius: sequamur uestigia
eius: propterea ut possimus dicere cum
eo. Si reddidi retribuentibus mihi ma
la.

Lectio tertia.

Benedicamus maledicentes nos.
Benedicti ait estis: sãctificati estis:
propterea maledictum de ore uestro nõ
exeat. Prauus sermo de ore uestro non
procedat. Benedicite: quia benedictus
ille in uobis habitat. Benedicite: qui ad
benedictionem uocati estis. Benedicite
maledicentes uos. eos spernentes. õtra
hentes. blasphemantes qui dicunt uer
bum malum aduersus uos mentientes:
benedicite maledicentes uos. Qui bene
dicit benedicetur in eadem benedictiõe
in ea qua alium benigne benedicat. Si
eim dignus est benignus est benedictio
ne ille: qui benedicit ꝛ qui benedicit̃. Et
si indignus est ille cui benedicitur: super
eũ qui benedicit conuertitur benedictio.
Et ille qui benedictus est: sine particula
benedictionis erit pro indignitate sua.
Benedicite ergo maledicentes uos: be
nefacite his qui oderunt uos. Prius he
lyseus homo dei exercitum syria se per
sequentem a deo in potestatem accepit:
ꝛ ꝙ uoluerat adimpleuit iimicis suis be
nefacere. Nec eos õpredatus est: aut ma
ligne aduersus malignantes egit: sed ci
bum eis ꝛ potum concedens ad propri
am remeare i pace sine lesione permisit.
Ita ꝛ quidem uos benedicite his qui o
derunt uos. illis qui a fide uos seducere
querunt: ꝛ scandalizare de pietatis ꝛ san
ctitatis uia uos desiderãtes per terrores
inducere: uos benefacientes fidem eos
instanter ueritatẽqꝫ docete: fideles ꝛ ue
races eos discipulos facere festinate: per
doctrinam ᵛuite eos illuminate. **Ad bñ. añt.** Cũ facis elemosynaꝫ nesciat sinistra tua:
qd faciat dextera tua. **Oratio.**

Inchoata ieiunia quesumus domi
ne benigno fauore prosequere: ut
obseruantiam quã corporaliter exhibe
mus: mentibus etiam sinceris exercere
ualeamus. per dominũ nostrũ iesũ chri
stum. **Ad mat. añt.** Tu aũt cũ oraueris itra
in cubiculũ tuũ: ꝛ clauso hostio ora patrẽ tuũ.

Tuere dñe pplm tuũ: ꝛ ab oĩb⁹ **oĩo.**
peccatis clemẽt̃ emũda: q: ei nulla
nocebit aduersitas: si nlla ei dñet̃ iniqtas
per. **Sabbato secundũ marcum.**

In illo tpe. Cũ sero eẽt fcm: erat na
uis i medio mari: ꝛ ipe solus i tra.
Et uidẽs eos laborãtes i remigãdo. Et
reliqua. **Omelia uenerabilis bede pbri.**

Lectio prima

Et cũ dimisissꝫ eos abijt i mõte sol⁹
orare. Nõ ois q orat ascẽdit i mon
tẽ. Est eiꝫ oĩo q̃ pcẽm facit. Sꝫ q bñ orat
q deũ orãdo q̃rit. Hic a trenis ad supio
ra ꝓgrediẽs: ꝟticẽ cure sublimioris ascẽ
dit. Qui ꝟo de diuitijs aut de honore se
culi: aut certe de iimici morte sollici⁹ ob
secrat: ipe in ifimis iacẽs uiles ad deũ p
ces mittit. Orat ãt dñs ñ ut ꝓ se obsecret:
sꝫ ut ꝓ me ipetret. Nã ꝛ si oia posuerit p
in pt̃ate filij: fili⁹ tñ ut formã hois ipleret
obsecrãdũ pr̃eꝫ putat esse ꝓ nobis quia
aduocatus est. Aduocatum eim inquit
habemus apud patrẽ dñm iesũ christũ.
Si aduocatus est debet ꝓ meis interue
nire peccatis. Nõ ergo quasi ifirmus: sꝫ
quasi pius obsecrat. Uis scire ꝙ omnia
que uelit possit: ꝛ aduocatus ꝛ iudex ẽ

In altero pietatis officium:in altero insi
gne est potestatis. Lectio secunda.
ET cum sero esset erat nauis in me
dio mari:⁊ ipse solus in terra: ⁊ ui
dens eos laborātes i remigādo: erat eiꝫ
uentus ꝯtrariꝰ eis. Labor discipulorū in
remigando ⁊ cōtrarius eis uentus labo
res sancte ecclesie uarios designat: que i
ter undas seculi aduersantis:⁊ imūdorū
flatus spirituū ad quieteꝫ patrie celestis
quasi ad fidem littoris stationē perueni
re conatur. Ubi bn̄ dicitur quia nauis e
rat in medio mari:⁊ ipse solus in terra.
Quia nunq̄ꝫ ecclesia tantis gentiliū pres
suris:non solum afflicta:sed ⁊ fedata est.
ut si fieri posset redemptor ipsius eaꝫ ꝓr
sus deseruisse ad tempus uideretur. Un
de est illa uox eius iter undas procellas
q̄ꝫ tentationū uergentiū deprehēse: atq̄ꝫ
auxiliū ꝓtectionis illius gemebūdo cla
more querentis. Ut quid domie recessis
ti lōge despicis in opportūitatibus i tri
bulatione:Que pariter uocē īimici per
sequētis exponit in seq̄ntibꝰ psalmis sub
iïciens. Dixit eīm i corde suo oblitꝰ ē ds:
auertit faciē suā usq̄ꝫ in finē. Uerꝫ ille nō
obliuiscit̄ orōnē pauperꝫ: neq̄ꝫ auertit fa
ciem suā a sperātibꝰ in se:q̄n potius ⁊ cer
tantes cū hostibus ut uicāt adiuuat: ⁊ ui
ctores in eternū coronat. Unde hic quo
q̄ꝫ aperte dicitur:quia uidit eos laboran
tes in remigando. Lectio tertia.
UIdet quippe dominus laborātes
in mari:q̄ꝫuis ipse positus in terra
Quia ⁊ si horum differre uidetur auxili
um tribulatis impendere : nihilominus
eos ne in tribulationibus deficiant sue
respectu pietatis corroborat. Et aliquan
do etiam manifesto adiutorio uictis ad
uersitatibus quasi calcatis sedatisq̄ꝫ flu
ctuum uoluminibus liberat. Sicut hic
quoq̄ꝫ subsequenter insinuatur cum dici
tur. Et circa quartam uigiliam noctis ue
nit ad eos ambulans super mare. Stati
ones ⁊ uigilie militares intra horaꝝ spa
tia diuidūtur. Quando ergo dicit quar
ta uigilia noctis uenisse ad eos dominū.
Ostendit tota nocte periclitatos: ⁊ extre
mo noctis tempore eius auxilium prebi
turuꝫ. Laborabant ergo toto noctis o
pace tempore. Sed diluculo appropin
quante:⁊ lucifero solis dieiq̄ꝫ exortuꝫ ꝓ
mittente uenit dominus ⁊ superābulās
timida freti terga comprimit. Quia cum
pressuris obsita fragilitas humana pusil
litatē uirium suarum considerat:nil erga
se aliud q̄ꝫ tenebras angustiarum: ⁊ estꝰ
cernit hostium confligentium. Cum xo
mentem ad superni lumen presidiï ⁊ per
petue dona retributionis erexerit: quasi
inter umbras noctis repente exortum lu
ciferi conspicit:qui diem proximum nū
ciet. Lucifer nanq̄ꝫ cum plurimum tres
horas noctis:id est totaꝫ uigiliam matu
tinam illuminare perhibetur . Aderitq̄ꝫ
dominus:qui sopitis tentationum peri
culis plenam libertatis fiduciam sue pro
tectionis attribuat. Ad bn̄dictus añ.
Me et eīm de die in diē querunt: ⁊ scire uias
meas uolunt. Oratio.
ADesto domine supplicationibus
nostris ⁊ concede: ut hoc solenne
ieiunium q̄ꝺ animis corporibusq̄ꝫ curan
dis salubriter institutum est: de uoto ser
uitio celebremus. per. Sabbato ad ues
peras capitulum.
FRes hortāur uos ne ī uacuū grām
dei recipiatis. ait eiꝫ. Tpe accepto ex
audiui te:⁊ in die salutis adiuui te. hym.
Audi benigne. V. Angelis suis deus manda
uit de te. R. Ut custodiāt te in ōibꝰ uiïs tuis.
Ad mag. añ. Tūc iuocabis ⁊ dn̄s exaudiet:
clamabis:⁊ dicet. ecce adsum. Oratio.
DEus q̄ eccliaꝫ tuā ānua quadrage
simali obseruatōe purificas p̄sta fa
milie tue:ut q̄ꝺ a te obtiere abstinēdo nitit̄
hoc bōis opibꝰ exequat̄. ꝑ dn̄m nostrū.
Dn̄ica prima in quadragesima ad mat.
inuita. Nō sit uobis uanū mane surgere āte
lucē. Quia ꝓmisit dn̄s coronā uigilātibꝰ. ps.
Uenite. hym. Ex more. Ad noctur. añ.
Seruite. Cū rel. V. Ipse liberauit me de laq̄o
uenantium. R. Et a uerbo aspero. De epla
pauli ad corinthios. Lectio prima.
ADiuuantes aūt exhortamur ne in
uacuū grām dei recipiatis. Ait eiꝫ

Tēpore accepto exaudiui te: ⁊ in die salutis adiuui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies salutis: nemini dantes ullā offensionē: ut non uitupeꝛ̄ misteriū nr̄m. Sed in oībꝰ exhibeamꝰ nosmet ip̄os sicͭ dei mīstros ī multa patiētia. in tribulationibꝰ. ī necessitatibꝰ. in angustijs. ī plagis. in carceribꝰ. in seditionibꝰ. in laboribꝰ. in uigilijs. in ieiunijs. in castitate. in sciētia. in longanimitate. ī suauitate. ī sp̄u sācto. in caritate nō ficta. ī uerbo ueritatis. ī uirtute dei. ꝑ arma iusticie a dextris ⁊ a sinistris. ꝑ gloriā ⁊ ignobilitatē. ꝑ infamiā et bonā famā: ut seductores ⁊ ueraces. Sicͭ q̄ ignoti ⁊ cogniti. Quasi moriētes et ecce uiuimꝰ. Ut castigati ⁊ nō mortificati. Quasi tristes semꝑ aut gaudētes. Sicut egētes multos aut locupletātes. Tanq̄ȝ nihil hn̄tes ⁊ oīa possidētes. ℟. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis: cōmendemus nosmetip̄os in multa patiētia. In ieiunijs multis ꝑ arma iusticie uirtutis dei. ℣. In oībus exhibeamus nosmetip̄os sicut dei ministros in multa patiētia. In ieiunijs multis.

Lectio secunda.

OS nr̄m patet ad uos o corīthi: cor nr̄ȝ dilatatū est. Nō angustiamini ī nobis: āgustiamini aūt in uisceribꝰ ur̄is. Eandē aūt habentes remunerationē: tā q̄ȝ filijs dico: dilatamini ⁊ uos. Nolite iugum ducere cū infidelibus. Que eīȝ participatio iusticie cuȝ iniq̄tate? Aut que societas lucis ad tenebras? Que aūt ꝯuentio christi ad belial? Aut pars fidelis cuȝ infideli? Quis aūt consensus templo dei cum idolis? Uos eīm estis templum dei uiui sicut dicit dn̄s. Qm̄ inhabitabo ī illis ⁊ inter eos inambulabo: ⁊ ero illorū deus: ⁊ ipsi erunt mihi populus. Propter qđ exite de medio eoruȝ ⁊ separamini dicit dominus: ⁊ immūdum ne tetigeritis: ⁊ ego recipiam uos: ⁊ ero uobis in patrem. ⁊ uos eritis mihi in filios ⁊ filias dicit dominus omnipotens.

℟. In oībus exhibeamus nos sicut dei ministros ī multa patiētia. Ut nō uituꝑetur misterium nr̄m. ℣. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis: cōmēdemus nosmetip̄os in multa patiētia. Ut nō. Lectio tertia.

HAs igitur habentes promissiones carissimi mundemus nos ab om̄i inqnamento carnis ⁊ spiritus: perficientes sanctificationem in timore dei. Capite nos. Neminem lesimus: nemineȝ corrupimus: neminem circūuenimus. Nō ad condēnationem uestram dico. Predixi eīm q̄ꝫ in cordibus uestris estis ad ꝯmoriendum ⁊ ad conuiuendum. Multa mihi fiducia ē apud uos: multa mihi gloriatio pro uobis. Repletus suȝ consolatione: superabundo gaudio in omni tribulatione uestra. Nam ⁊ cum uenissemꝰ macedoniam nullam requieȝ habuit caro nostra: sed omnem tribulationem passi: foris pugne. intus timores. Sed qui ꝯsolatur humiles consolatus est nos deꝰ in aduentu tyti. Non solum autem in aduentu eius sed etiam in solatio qui cōsolatus est nos in uobis: referēs nobis uestrum desiderium: uestrum fletum: uestrā emulationem pro me: ita ut magis gauderem: quoniam ⁊ si contristaui uos in epistola non me penitet.

℟. In ieiunio ⁊ fletu orabāt sacerdotes dicentes. Parce dn̄e: parce poplo tuo: ⁊ ne des hereditatē tuā in ꝑditionē. ℣. Inter uestibulū et altare plorabant sacerdotes dicentes. Parce.

In secūdo noct. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis eius sperabis.

Sermo sācti augustini epi. Lec. iiij.

SAncte quadragesime rōnē cuiꝰ hodie initiū celebramꝰ freq̄nt edidimꝰ: ⁊ cur tātoꝝ dieꝝ nūero ieiunem̄ sepe docuimꝰ. Diximꝰ eīȝ q̄ꝫ dn̄s iesus xp̄s hūc eūdē nūeꝝ ieiunij ꝯsecrauit: ⁊ ꝯtinuatis diebꝰ noctibusq̄ȝ nō capiēs cibū unū ieiunij corpꝰ effecerit. Hoc est lȝ diei ordo noctis intrūpeꝛ̄ aduētu: n̄ tn̄ intruptꝰ ē ordo ieiūij. Un̄ erāt apud dn̄ȝ plura q̄dē tēpoꝝ curricl'a ſȝ abstinētie dies una. Ostēdens uob ita nos hūc nūeꝝ integꝝ ieiūare debere: ut q̄ totā quadragesimā cōplecti nō possumus: sopito ⁊ uno ieiūio uel solido quotidianis eandeȝ sine intermissione ieiunijs celebremus. Ut si quisq̄ȝ unam diem abstinendo premiserit totā

quadragesimã uiolauerit: ꝛ ꝓpť modici tp̃is cibũ magni fructũ laboris amiserit
℟. Emendem⁹ ĩ melius que ignoranter peccauimus: ne subito preoccupati die mortis: queramus spatiũ penitentie et ĩuenire nõ possim⁹.
Attende dñe et miserere quia peccauimus tibi
℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et ꝓpť honorem nominis tui dñe libera nos. Attende.

Lectio quinta

SEd dicit aliquis. Quadragesime aliquotiens accepimus rationem: ꝛ eam consecratam a dño frequenter audiuimus: sed cur eadem quadragesima quadragita et duos dies habeat audire gestimus. Legimus in ueteri testamento cũ sãctus moyses filios isrl̃ de iugo egyptie captiuitatis erueret: ut in terraꝫ eos repromissionis induceret quadraginta ꝛ duorũ dierum eum ad memorataꝫ terram mansionibus peruenisse. Tantoq́ꝫ illũ temporũ numero petiũ esse ꝓmissis: quanto ꝛ nobis promissis a saluatore ꝑ frui gratulamur. Eodem inquã nũero moyses per mansiones peruenit ad requiem: quo ꝛ nos per ieiunia propam⁹ ad celum. Jeiunia eĩm nostra mansiones q̃dam sunt per que iter spiritualiter facientes anime uirtutibus ambulamus: ꝛ diuino profectu repromisse uero terre uiciniores efficimur: ita ut citius perueniat qui deuotius ieiunauerit. Pedes eĩm q̃dam aie pñces sunt fides atq́ꝫ ieiunium qui cito de hũilioribus ad altiora ꝯscendunt: cito ꝺ terrenis ad celestia gradiũť. De his pedib⁹ dicit apl̃s. Quã speciosi pedꝰ euãgelizãtiũ pacẽ: euãgelizãtiũ bona. Hos pedes lauari ꝑcepit dñs: sic̃ ait apl̃s de iuda. Si sãctorum pedes lauit.
℟. Derelinquat impius uiam suam: ꝛ uir iniquus cogitationes suas: ꝛ reuertatur ad dominum ꝛ miserebitur eius. Quia benignus ꝛ misericors est ꝛ prestabilis super malicia: dominus deus noster. ℣. Nõ uult dominus mortem peccatoris: sed ut conuertatur ꝛ uiuat. Quia.

Lectio sexta.

DJgni eĩm honore euangelizantiuꝫ pedes sunt: qui spirituales ac nitidi doctrina super hominũ corda gradiũtur. Quadraginta enim ꝛ duorum dieꝝ numero israel populus peruenit ad fluẽta iordanis: eodem quoq́ꝫ dierum circulo christianus populus peruenit ad fluẽta baptismatis. Et sicut ait propheta iordanis conuersus est retrorsum. Jllic ĩtroeunte israel in qua fluminis unda superfugit: hic descendente christiano in fonte criminum peccata diffugiunt. Et mirum inmodum. Jllic retrorsum cõuersus fluuius in originem suam reuertitur: hic in posterum reuocatus homo in originis sue infantiam reparatur. Jbi fontem suũ de quo egressa fuerat unda perquirit: Hic hominem suum a quo exierat innocentia recognoscit. Jbi exinaniť alueus fluctibus: hic euacuantur corda criminibus: ita ut seruos dei illic aqua cenosa ñ madidet: hic famulos dei consciã terra non polluat. Jordanis enim quidaꝫ est fons lauacri: per quem qui transierit relictis sordibus paradisum repromissionis ingreditur. Jn hoc ergo quadragenario ꝛ duali nũero israel populus relinquẽs egyptum rubri maris fluenta transcedit: ꝛ uos quoq́ꝫ in ipso numero relinq̃ntes mundi egyptum: gehenne ardentis stagna transiuimus. Jllos in fluctibus unda sustẽtat: nos ignis flãma non urit. Jllis solidatur aqua: nobis refrigescit incendiũ: ꝛ contra nature usum per estum siccatur mare: ꝑ fontem baptismi gehenna mitescit. Jn hoc iquã mystico numero filij israel ꝑuenientes ad marath: cum pre amaritudine aquã haurire nõ possent. Habebat enim foris aquã: sed dulcedinem nõ habebat: erat delectabilis ad uisioneꝫ: sꝫ sincerus non erat ad saporem. Jniecto ĩ eũ ꝑ moysen ligno. Dulcedinem suauitate potauerunt. ℟. Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tempus: suscipiamus illud orantes ꝛ deprecantes. Ut in die resurrectionis cũ domino gloriemur. ℣. Jn omnibus exhibeamus nos metipsos sicut dei ministros in multa patientia. Ut in die.

In tertio nocturno

Ant. Scuto circũdabit te ueritas eius. ℟. Nõ timebis a timore nocturno.

Secundum mattheum.

IN illo tēpore ductus est iesus in de
sertū a spiritu ut tēptaretur a diabo
lo. Et cū ieiunasset. xl. diebus ⁊ xl. nocti
bus postea esuriit. Et reliqua. Omelia
sancti gregorij pape. Lectio septima.

DUbitari a quibusdā solet a quo spi
ritu sit iesus ductus in desertū ꝓpt
hoc ꝙ subdit. Assūpsit eū diabolus i sā
ctam ciuitatē: ⁊ rursū assūpsit eum i mon
tez excelsum ualde. Sed uere ⁊ absq3 ul
la questione ꝯueniēt accipitur ut a sācto
spū in desertuz ductus credatur: ut illuc
eum suus spiritus duceret: ubi hunc ad
tētandū spūs malignus inueniret. Sz ec
ce cū dicitur deus homo: uel in excelsuz
montē: uel in sanctā ciuitatē assūptus a
diabolo mens refugit: humane hoc au
dire aures expauescunt. Cui tñ nō eē in
credibilia ista cognoscimus: si in illo et
alia facta pensamus. Certe iniquoꝝ om
nium diabolus caput est: ⁊ huius capi
tis mēbra sunt oēs iniqui. An non dia
boli mēbrū pilatus? An nō diaboli mē
bra iudei ꝑsequētes ⁊ milites crucifigen
tes fuerūt? Quid ergo mirū si se ab illo ꝑ
misit in montē duci ⁊ tētari: qui se ꝑtulit:
etiam a mēbris illius crucifigi. Nō est er
go indignū redēptori nostro: ꝙ tētari uo
luit qui uenerat occidi. Iustū qppe erat
ut sic tētationes nostras suis tētationib⁹
uinceret: sicut mortem nostram uenerat
sua morte superare. ℟. Scindite corda urā ⁊
non uestimenta uestra: ⁊ cōuertimini ad domi
num deū uestrū. Quia benignus ⁊ misericors
est. ℣. Derelinquat ipius uiam suam ⁊ uir ini
quus cogitationes suas: ⁊ reuertatur ad dñm
⁊ miserebitur eius. Quia. Lectio octaua.

SEd sciendum nobis est: quia tenta
tio tribus modis agitur. suggestio
ne. delectatione. consensu. Et nos cū ten
tamur plerūq3 i delectatione aut in con
sensu labimur. Quia de carnis peccato
ꝓpagati in nobis ipsis etiam gerim⁹ un
de certamina tollerem⁹. Deus uero qui
ad susceptionem carnis sine peccato ue
nerat: nil cōtradictionis in semetipso to
lerabat. Tentari ergo per suggestionem
potuit: sed eius mentem peccati delecta
tio nō momordit. Atq3 ideo oīs diaboli
ca illa tentatio foris non intus fuit. Sed
si ipm ordinē tentationis eius aspicim⁹:
pensemus quāta magnitudine nos a tē
tatione liberamur. Antiquus hostis cō
tra primū parentē uestrū in tribus se ten
tationibus erexit: quia hūc uidelicet gu
la. uana gloria. ⁊ auaricia tentauit: sed tē
tando supauit: quia sibi eum per consen
sum subdidit. Ex gula quippe tētauit cū
cibuz ligni uetitū ostendit: atq3 ad come
dendum suasit. Ex uana autem gloria tē
tauit cū diceret: Et eritis sicut dij. Ex ꝓue
ctu auaricie tētauit cū diceret: sciētes bo
nū ⁊ malū. Auaricia eiz ñ solū pecūie ē:
sed et sublimitatis. Recte eiz auaricia di
citur cum supra modū sublimitas ambi
tur. Si eim non ad auariciaz honoris ꝑ
tineret rapina nequaq3 paulus de unige
nito dei filio diceret: nō rapinā arbitrat⁹
est esse se aqualem deo. ℟. Frange esuriē
ti panez tuū: ⁊ egenos uagosq3 induc i domū
tuam. Tūc erumpet quasi mane lumen tuum:
⁊ anteibit faciem tuam iusticia tua. ℣. Cum ui
deris nudum operi eum: ⁊ carnem tuam ne
despexeris. Tunc. Lectio nona.

IN hoc ergo diabolus parentē no
strum ad supbiam traxit: ꝙ euz ad
auariciam sublimitatis excitauit. Sed q
bus modis primū hominē strauit: eisdē
modis secundo homini tētato succubu
it. Per gulam qppe tentat cū dicit. Dic
ut lapides isti panes fiāt. Per uanā glo
riam tētat cum dicit. Si filius dei es mit
te te deorsum. Per sublimitatis auarici
am tētat: cum regna mundi oīa ostendit
dicens. Hec omnia tibi dabo si cadens
adoraueris me. Sed eisdem modis a se
cundo homine uincitur: qbus primū ho
minez se uicisse gloriatur: ut a nostris cor
dib⁹ ipo auditu captus exeat: quos nos
aditu intromissus tenebat. Sed est ali
ud frēs carissimi qđ in hac tētatōe dñica
pensare debeamus: quia tentatus a dia
bolo dñs: sacri eloquij precepta respon
dit. Et qui solo uerbo tentatorē suū mer
gere in abyssū poterat: uirtutem sue potē
tie ñ ondit. Sola diuie scripture ꝑcepta

edidit: quatenus nobis sue patiētie prebe
ret exēplū: ut quotiēs a prauis hōinibus
aliqd patimur ad doctrinā excitāur poti
us q̄ȝ ad uīdictā. Pēsate quāta est patiē
tia dei: quāta īpatiētia nr̄a: nos si iniurijs
aut aliqua lesiōe ꝓuocamur: furore per
moti: aut quātū possum⁹ nosmetipos ul
ciscimur: aut qd̄ nō possum⁹ facere mina
mur. ℟. Angelis suis deus mādauit de te ut
custodiāt te in ōibus uijs tuis. In manib⁹ por
tabūt te: ne unq̄ȝ offendas ad lapidē tuū. ℣.
Sup aspidē ⁊ basiliscū ambulabis: ⁊ ꝯculcab
leonē ⁊ draconē. In manibus. ℟. Abscōdite
elemosynā in sinu paupū: ⁊ ipa orat ꝓ uobis
ad dn̄m. Quia sicut aqua extingunt ignem: ita
elemosyna extinguit peccatū. ℣. Date elemo
synam: ⁊ ecce oīa mūda sūt uobis. Quia. Ad
laudes añ. Cor mūdū crea in me deus: ⁊ spi
ritū rectū innoua ī uisceribus meis. ps. Mi
serere. Cū reł. añ. O dn̄e saluū me fac: o dn̄e
bn̄ ꝓsperare. añ. Sic bn̄dicā te in uita mea do
mine: ⁊ in nomīe tuo leuabo manus meas. añ.
In spiritu hūilitatis ⁊ in aīo ꝯtrito suscipiāur
dn̄e a te: ⁊ sic fiat sacrificiū nr̄m ut a te suscipiat
hodie: ⁊ placeat tibi dn̄e deus. añ. Laudate de
um celi celoꝝ ⁊ oēs aque. Caplm. Fr̄es hor
tamur. hym. Iā chriſte. ℣. Angelis suis ds
mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te in ōibus ui
is tuis. Ad bn̄dic. añ. Ductus ē iesus ī de
sertū a spiritu ut tentaret a diabolo: ⁊ cū ieiūas
set. xl. dieb⁹ ⁊. xl. noctibus: postea esurijt. oīo.
Deus q ecclīam. Ad primā añ. Iesus aūt
cū ieiunasset. xl. diebus ⁊. xl. noctib⁹: postea esu
rijt. Ad tertiā añ. Tūc assūpsit eū diabolus
in sanctā ciuitatē ⁊ statuit eū supra pinaculū tē
pli ⁊ dixit ei: si filius dei es mitte te deorsum.
Cap̄. Fratres hortamur. ℟. b. Ipse liberauit
me de laqueo uenantiū. ℣. Et a uerbo aspo.
℟. De laqueo. ℣. Gloria. ℟. Ipse. ℣. Sca
pulis suis obūbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis ei⁹
sperabis. Ad sextā añ. Nō in solo pane ui
uit homo: sed in ōi uerbo qd̄ ꝓcedit de ore dī.
Ecce nūc tēpus acceptabile. Caplm.
ecce nūc dies salutis: nemini dātes
ullā offensionē: ut nō uitupeł ministerium
nr̄m. ℟. b. Scapulis suis obūbrabit tibi. ℣.
Et sub pēnis eius sperabis. ℟. Obūbrabit. ℣.
Gloria. ℟. Scapulis suis. ℣. Scuto circun
dabit te ueritas eius. ℟. Non timebis a timo
re nocturno. Ad nonā añ. Dn̄m deuȝ tuū
adorabis ⁊ illi soli seruies. Capitulum.
Ut castigati ⁊ non mortificati quasi
tristes: semp auteȝ gaudentes sicut
egentes multos aut locupletantes tāq̄ȝ
nihil habētes ⁊ oīa possidentes. ℟. bre.
Scuto circūdabit te ueritas eius. ℣. Nō time
bis a timore nocturno. ℟. Ueritas. ℣. Glia.
℟. Scuto. ℣. Angelis suis deus mādauit d̄
te. ℟. Ut custodiāt te in ōibus uijs tuis. Ad
uespas añ. Dixit dn̄s. Cū reł. cap̄. Fr̄es
hortamur. hym. Aures ad. ℣. Angelis su
is deus mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te in
omnibus uijs tuis. Ad mag. añ. Ecce nūc
tempus acceptabile: ecce nūc dies salutis: ī his
ergo diebus exhibeamus nosmetipos: sicut dei
ministros in multa patientia. in ieiunijs. in uigi
lijs. ⁊ in caritate nō ficta. Oratio ut supra.
Hym. ℣. ℟. b. supra dicto modo ī domi
nicis diebus ⁊ ferijs usq̄ȝ ad dominicaȝ
de passiōe dicūtur excepto hymno. Au
res ad nostras. Qui tm̄ dicit in uespis dn̄i
nice. Feria secūda ℣. Ipse liberauit me de
laqueo uenantium. ℟. Et a uerbo aspero.
Secundum mattheum.
In illo tempore dixit iesus discipul'
suis. Cum uenerit filius hominis
in maiestate sua: et omnes angeli ei⁹ cum
eo: tunc sedebit super sedem maiestatis
sue: et congregabuntur ante eum omnes
gentes. Et reliqua. Omelia sancti augu
stini epī. Lectio prima.
Cum autem uenerit filius hominis
in maiestate tua: tunc sedebit ī sede
maiestatis sue: ⁊ congregabūtur ante eū
omnes gentes: ⁊ separabit eos ab inuicē
sicut pastor segregat oues ab hedis: et
statuet quidem oues a dexteris: hedos
autem a sinistris. Tunc dicet eis qui a d̄
xteris eius erunt. Uenite benedicti pr̄is
mei percipite regnum qd̄ uobis paratū
est ab origine mundi. Ubi lumen indefi
ciens. ubi gaudium sempiternum. ubi ui
ta perennis ⁊ imortalis: ⁊ leticia sempiter
na cum angelis ⁊ apostolis. Ubi lux lu
cis ⁊ fons luminis. Ubi ciuitas sanctoꝝ
ierlm celestis. ubi conuentus martyrum

ꝛ patriarcharum: cum abraam Ysaach. ꝛ iacob ꝛ sanctorum omnium. Ubi dolor nullus nec tristicia post gaudiū. Ubi nox effugiet: ꝛ senectus non apparebit. Ubi caritas inexplebilis: ubi pax idiuidua. Ubi assistunt angeli: ꝛ uniuerse potestates. Ubi māna id est cibus celestis: ꝛ uita angelica. Et ut infinita in breui cōprehendam omnis dolor ꝛ omne malū non uidebitur: ꝛ omne bonum non deesse unq̄ȝ poterit. Lectio secunda.

Tunc iusti ad hec respondebunt dicentes. Domine cur tantam ꝛ talē nobis gloriam preparasti? Tunc ꝛ ipse eis respōdebit. Pro misericordia uestra ꝛ fide: pro hilaritate ꝛ patiētia. Pro longanimitate ꝛ mansuetudine ꝛ iusticia: ꝑ ꝯtinentia ꝛ humilitate. Pro hospitalitate ꝛ affabilitate. Pro gaudio ad pegrinos ꝛ ignotos. Pro iusticia ꝛ sāctitate. Pro tristicia uestra i malo ꝓximi. Pro leticia uestra in bonis eius. pro gaudio uestro in his qui nec sermonem ociosuȝ de ore suo proferunt. Pro timore dei q̄ nec transgrediūtur pactuȝ iota unū: aut unum apicem de lege domini. Pro eo q̄ non accepistis munera super innocentem: nec mendacium pro ueritate. Pro eo q̄ uitium cordis uestri: nec non ꝛ corporis succidistis: ꝛ nihilominus seculuȝ ſpreuistis: ꝛ non tantum diabolo renunciastis ꝛ operibus eius: ꝛ seculo huic et pompis eiꝰ: sed ꝛ uos metipsos abnegastis ꝛ tulistis crucem eius: ꝛ secuti estis eum. Lectio tertia.

Tunc respondebunt iusti dicentes. Domine quādo i nobis bona ista uidisti uel in proximo fecimus: quid ad tuam pertinet curaȝ? Et dicet illis. Amē dico uobis q̄ȝdiu fecistis uni de minoribus his mihi fecistis et in ꝯspectu meo. Et uos qđ fecistis in absconso: Ego uobis reddā in palam. Tunc dicet rex his qui a sinistris erunt. Ite maledicti i ignē eternum: quem preparauit pater diabolo ꝛ angelis eiꝰ: ubi erit fletus ꝛ stridor dentium. Ubi sunt oculi eorum lachrymę. Ubi mors optatur ꝛ nō datur. Ubi uermes eorū non morientur: ꝛ ignis eorum non extinguetur. Ubi aliud nō paratur nisi pena. Ubi nullus nec dominus super seruum. Nec senis reuerentia nec iuuenis ad ministerium. Ubi nullū gaudium nec leticia post tristiciam. Ubi nullus honor nec requies post penaȝ. Ubi tenebre eternales ꝛ horror pene. Ubi ardor sitis ꝛ terra obliuionis. Ubi ardor flamme ꝛ dolor uermium. Ubi nihil uidetur nisi pena: ꝛ nullus auditus nisi gemitus. Ubi nulla consolatio: ubi infernꝰ id est profunditas genne. De qua ꝓpheta dixit. In inferno autē quis confitebitur tibi? Id est nullus. In illo loco quis potest confiteri domino? Deficit ab eis omnis materia operandi. Ubi erunt diuersa genera penarū. Ubi est draco quē formauit dominus ad illudendū ei. Ue his cum quibus est draco ille quem dominus in cruce triūphando alligauit ut passerem. Si homines in mundo principatum eius ferre non poterant: quanto magis hi cuȝ quibus est. Ad laudes antiphona. Miserere. Cū reliquis de ps. Capitulum.

Clama ne cesses: quasi tuba exalta uocē tuā: ꝛ annūcia populo meo scelera eoruȝ: ꝛ domui iacob peccata eorum. Ad benedictus antiphona. Uenite bñdicti pr̄is mei pcipite regnū: qđ uobis paratū est ab origine mūdi. Oratio.

Conuerte nos deꝰ salutaris noster: ꝛ ut nobis ieiuniuȝ quadragesimale proficiat: mentes nostras celestibus instrue disciplinis. per. Ad primā antiphona. Uiuo ego dicit dominus: nolo mortē peccatoris: sed ut magis cōuertatur ꝛ uiuat. Ad absolutionem cap. Lectio.

Querite dominū duȝ īueniri potest: inuocate euȝ dum prope est. Et dicitur usq̄ȝ ad dominicā de passione in ferialibus diebus. Ad tertiam antiphōa. Aduenerunt nobis dies penitentie ad rediminda peccata: ad saluandas animas. Caplm.

Conuertimini ad me in toto corde uestro. in ieiunio. ꝛ fletu. ꝛ planctu ꝛ scindite corda uestra ꝛ non uestimēta

uestra: ait dominus omnipotẽs. Ad sex
tam añ. Cõmendemus uosmetipsos in mul
ta patiẽtia: in ieiuniis multis per arma iusticie.
Derelinquat impius uiã suã: ⁊ Capl'z.
uir iniquus cogitatiões suas: et re
uertat ad dñm ⁊ miserebit eius: ⁊ ad de
um nostrũ: qm̃ multus est ad ignoscẽdũ.
Ad nonã añ. Per arma iusticie uirtutis dĩ
cõmendemus nos metipsos in multa patiẽtia.
Frange esurienti panẽ tuũ Capl'm.
⁊ egenos uagosq; induc i domuz
tuam: cum uideris nudũ operi euz: ⁊ car
nem tuã ne despexeris. Ad uespas anti.
Indinauit dñs. Cũ rel. de ps. Capitulũ.
Inter uestibulum ⁊ altare plorabãt
sacerdotes ministri dñi dicentes.
Parce dñe: parce populo tuo: ⁊ ne des
hereditatem tuã in opprobriũ: ut nõ do
minẽtur eis nationes. Ad mag. añ. Qđ
uni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis dicit
dominus. Oratio.
Absolue q̃s dñe nostroꝝ uincula
peccatoꝝ: ⁊ qcqd ꝓ eis meremur
ꝓpiciatus auerte. p. Capitula supradcã
⁊ añe p horas non mutant in ferialibus
diebus usq; ad dominicaz de passione.
Feria tertia ℣. Scapulis suis obũbrabit ti
bi. ℟. Et sub pennis eius sperabis. Secun
dum mattheum.
In illo tempore cum intrasset iesus
hierosolymã cõmota est uniuersa
ciuitas dicens. Quis est hic? Et reliqua.
Omelia sãcti augustini epi. Lectio pria.
Et ueniunt hierosolymã: ⁊ cũ itro
isset templũ. cepit eiicere uendẽtes
⁊ ementes de templo: ⁊ mensas nũmula
rioꝝ: ⁊ cathedras uendentiũ colũbas
euertit. Quod maledicẽdo ficũ ifructuo
sam p figuram fecit dñs: hoc idem mox
apertius ostendit: eiiciendo iprobos de
templo. Neq; enim aliquid peccauit ar
bor que esuriente domio poma non ha
buit: quorum nec dum tempus aduene
rat. Sed peccauere sacerdotes qui in do
mo dñi secularia negocia gerebant: ⁊ fru
ctum pietatis quez debuerant: quẽq; in
eis dñs esuriebat: ferre recusabant. Are
fecit dominus arborem maledictam: ut
homines hoc uidentes siue audientes:
multomagis intelligerent se diuino con
temnẽdos esse iudicio: si absq; opeꝝ fru
ctu de plausu tantum sibi religiosi sermo
nis blandirent uelut de sonitu ⁊ blandi
mento uiridantiũ folioꝝ. Lectio secũda
Verum quia non intellexerunt con
sequent in ipsos districtionem me
ritẽ ultionis exercuit. Eiecitq; cõmercia
rerum humanaruz de domo illa: in qua
diuinas res tantum agi: hostias ⁊ oblati
ones deo offerri: uerbum dei legi: audiri
⁊ decantari: preceptum erat. Et quidem
credendum est ꝙ ea tantũ uendi uel emi
reperuerat i templo: que ad ministeriuz
templi eiusdẽ necessaria erant. iuxta hoc
qđ alias factum legimus: cum idem tem
plum ingrediens inuenit in eo ementes
⁊ uendẽtes oues ⁊ boues ⁊ columbas.
Que nimiꝝ oia nõ nisi offerentur in do
mo domini: eosq; qui de longe uenerãt
ab indigenis comperare credenduz est.
Si ergo dominus nec ea uolebat in tẽ
plo offerri uidelicet propt studium aua
ricie siue fraudis: qđ propriuz solet eẽ ne
gociantium facinus: quanta putas aĩad
uersione puniret si inuenisset alios ibi ri
sui uel uaniloquio uacãtes: aut alio cui
libet uicio mancipatos: Si enim ea que
alibi libere geri potuerãt dominus i do
mo sua temporalia negocia geri non pa
titur: quanto magis ea que nusq; fieri li
cet plus celestis ire merentur: si in edib⁹
deo sacratis agantur. Lectio tertia.
Verum quia spiritus sanctus in co
lumba super dominũ apparuit: re
cte per columbas spiritus sancti carisma
ta figurantur. Qui autem sunt in templo
dei hodie qui columbas uendunt: nisi q
in ecclesia precium de ipositione scti spi
ritus celitus dant? Columba igitur uen
ditur cum manus impositio per quã spi
ritus sanctus accipitur ad preciuz prebe
tur. Sz redemptor noster cathedras uẽ
dentium columbas euertit: quia talium
negociatorum sacerdotium destruitur.
Hinc est ꝙ sacri canones simoniacaz he
resim damnant: ⁊ eos sacerdotio priuari

precipiunt qui de largiendis ordinibus
precium querunt. Cathedra ergo uendē
tiuz columbas euertitur: quia hi qui spi
ritualem gratiam uenūdant: uel ante hu
manos: uel ante dei oculos sacerdotio
priuantur. Et non sinebat ut quisq̃z trās
ferret uas per templum. De uasis dicit il
lis: que mercādi gratia inferebantur. Ce
terum absit ut uasa deo dicata dominus
eijceret de templo: ul' introferri prohibe
ret in templum: sed potius inmūda ⁊ ꝓ
phana eliminat uasa de tēplo: ac ne diu
tius inferantur. Ubi sui futuri examinis
insigne pretendit exemplum: quando ñ
solum de ecclesia omnes repellit: ac d'tur
pat reprobos: uerum etiam ne ultra ad
turbandaz ecclesiam intrent eterno eos
uerbere compescit. Ad b. aña. Intrauit ie
sus in templum dei: ⁊ eijciebat omnes uenden
tes ⁊ ementes: ⁊ mensas numulariorū: ⁊ cathe
dras uendentium columbas euertit. Oratio.

Respice domine familiam tuam et
presta: ut apud te mens nostra tuo
desiderio fulgeat: que se carnis macerati
one castigat. per dominū. Ad mag. aña.
Scriptum est eīm quia domus mea domus
orationis est cunctis gentibus: uos autem feci
stis illam spelūcam latronum: ⁊ erat quotidie
docens in templo. Oratio.

Ascendant ad te domie preces no
stre: ⁊ ab ecclesia tua cunctaz repel
le nequiciam. per dominū nostrum. Fe
ria quarta quatuor tempor. ℣. Scuto cir
cūdabit te ueritas eius. ℟. Non timebis a ti
more nocturno. Uersus supradicti in trib⁹
sequentibus diebus ordine quo supra re
petūtur. Secundum mattheum.

In illo tempore. Accesserūt ad iesū
scribe ⁊ pharisei dicentes. Magi
ster uolumus a te signum uidere. Et reli
qua. Omelia sancti augustini episcopi.

Lectio prima.

Ea que de sancto euangelio reci
tata sūt fratres mei si omnia per
tractare cupiamus: uix tēpus sufficit sin
gulis: quanto magis ergo non sufficit oī
bus ionam prophetam qui deiectus in
mari belue marine utero exceptus est: ⁊
die tertio uiuus euomitur: figuram gessis
se saluatoris: qui passus est: ⁊ die tertia re
surrexit: ipse saluator ostendit. Accusat⁹
est populus iudeorū i cōparatiōe niniui
tarum: quoniam niniuite ad quos redar
guēdos missus est ionas propheta: agē
do penitentiaz iram dei placauerunt: et
misericordiam meruerunt. Ecce inquit
plus q̃z ionas hic uolens intelligi se ipz
dominus iesus. Audierūt illi seruum: et
uias suas correxerunt. audierunt isti do
minum: ⁊ insuper occiderūt. Regina au
stri exurget inquit in iudicio cum genera
tione hac ⁊ condēnabit eam. Uenit eīm
a finibus terre audire sapientiaz salamo
nis: ⁊ ecce plus q̃z salamon hic.

Lectio secunda.

Non fuit magnum christo plus esse
q̃z ionas: plus esse q̃z salamon. ille
eīm dominus: illi serui erant. Sed tamē
quales sunt qui presentem dominum cō
tēpserunt: quando alienigene seruos su
os audierunt. Deinde sequitur. Cuz au
tem imundus spiritus exierit ab homie
ambulat per loca arrida querens requi
em ⁊ non inuenit. Tunc dicit. Reuertar
in domum meam unde exiui: ⁊ ueniens
inuenit eam uacantem scopis mundatā
⁊ ornatam. Tunc uadit ⁊ assumit secum
septem alios spiritus nequiores se ⁊ itrā
tes habitant in ea: ⁊ fiunt nouissima ho
minis illius peiora priorib⁹. Sic erit ge
nerationi huic pessime. Hoc ut intelliga
tur si congruenter exponatur multū ser
mo immorabitur. Breuiter tamen attin
gam quantuz dominus dōat: ne uos ab
huius rei intellectu ieiunos dimittam.

Lectio tertia.

Quando fit in sacramentis remissio
peccatorum mundatur domus: s;
habitator est necessarius spiritus sāctus:
spiritus autem sanctus non habitat nisi
in humiles corde. Deus eīm dicit. Sup
quem requiescet spiritus meus. Et respō
det proposito super humilem: ⁊ quietuz
⁊ trementem uerba mea. Ille ergo cum
fuerit habitator. iplet. regit. agit. refrenat
a mal'. ad bōa excitat. suauē facit iusticiā

ut homo bene faciat amore recti: si timore supplicij. Hoc qd dixi agere p semet ipm homo minus idoneus est. Sactum spum si habitatorem habuerit: ipm in oibus bonis inueniet adiutorem. Supbi autem quidam peccatis sibi remissis si p sumpserint ad bene uiuenduz: de solo libero humane uoluntatis arbitrio: ipsa supbia a se excludunt spiritu sanctu: τ remanet domus quasi munda a peccatis: sed inanis omnibus bonis. Dimissa sunt tibi peccata tua: caruisti malis: sed non te nisi spiritus sanctus impleuit bonis: huc repellit superbia: presumis de te: dimittit te. confidis tib i donas tibi. Ad bn. anti. Generatio hec praua τ peruersa signu querit: τ signum non dabitur ei nisi signum ione prophete. Oratio.

Preces nostras quesumus domie clementer exaudi: τ contra cuncta nobis aduersantia dexteraz tue maiestatis extende: p dominu nostru. Ad mag. ant. Sicut fuit ionas in uentre ceti tribus diebus τ tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terre. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine lumine tue claritatis illustra: ut uidere possimus que ageda sunt: τ que recta sunt agere ualeamus: per. Feria quinta. Secundum mattheum.

In illo tempore. Egressus iesus secessit in partes tyri τ sidonis. Et reliqua. Omelia origenis. Lectio prima.

Fratres dicet aliquis ex uobis: feci peccata mlta τ magna. Et quis ex uobis est qui non peccet? Tu dicis. Erraui super omnes homines: sufficit tibi i sacrificio ista confessio. Dic tu prior iniquitates tuas ut iustificeris. cognosce teipz: quonia peccator es. habeas tristicia cuz conuerteris. esto mestus τ noli desperare: sed lachrymas compunctus effunde. Nunquid aliud fuit i meretrice qz lachrymarum effusio. Ex hac pfusione inuenit presidiuz: τ accepta fiducia accessit ad fontem dominu iesum. Sed ueniamus ad causam. Quid ergo dicit euangelista. Et inde transiens dominus uenit in partes tyri τ sidonis: τ ecce mulier chananea. Mira res o euangelista. Et ecce mulier caput peccati. arma diaboli. expulsio paradisi. delicti mater. corruptio legis antique. Et ecce mulier ueniebat ad dnm iesum. Mulier alienigena de gentibus nouella plantatio. Mix negocium. Judei fugiunt. chananea sequitur. Domestici derelinqunt: alienigena heret: iungere ac proximare cupit. R. Tribularer si nescirez misericordias tuas dne: tu dixisti nolo mortez peccatoris: sed ut magis conuertatur τ uiuat. Qui chananeam τ publicanum uocasti ad penitentiam. V. Secundu multitudinez doloru meorum in corde meo consolationes tue letificauerunt aiam mea. Qui chananea. Lec. ij.

Ecce mulier de finibus illis egressa clamabat dices. Miserere mei domine fili dauid. Mulier hec euangelista efficitur. Probauit eim diuini consilij sacramentum: quado τ diuina uirtute obsecrat: τ carnis natura confitetur dicens. Miserere mei fili dauid. Considera pulchraz mulieris mentez: uide quid dicat. Non est bonum inquit in actibus meis: non mihi de conuersione iusticia. ad misericordiam tua confugio: ubi nuc sedet nec requiritur locus saluadi. Et quomo ausa est mulier legis ignara tam iniqua sic abrupte accedere ad fontem salutis? No petit iacobu. non rogauit ioannem. no accessit ad petru. sed hoc intermittes quid dicit? No est mihi necessarius fideiussor. Suscepit in se penitentie patrociniuz: τ sola currit ad dominu: τ tenuit eu i uoce ac dixit. Miserere mei fili dauid. Ideo descendisti: ideo carnez suscepisti: ut ego loquar ad te τ cum fiducia petam. Cherubin aspectu eius tremunt in celo: τ in terra mulier non formidat. Angeli metuut in excelsis: τ mulier in terra non ueretur. Instat opportune: τ uocez suam exaggerat dicens. Miserere mei fili dauid. No habeo opus sponsore: per me accedo: per me obsecro. Miserere mei fili dauid.

Lectio tertia.

Quid tibi opus est? Misericordiaz

quero. Quid pateris? Dolorem quē nō
suffero. Quid habes? Filia mea captiua
tenetur. Quid illi est? Male a demonio
uexatur. Et quid nūc? Miserere mei do
mine: pignus meum consumitur: ⁊ pars
corporis uiolatur. Opinio iniqua exit đ
filia mea. Noli me uidere peccatricem ⁊
miseram. Tu es deus qui secreta consiđ
ras. Filia mea male uexatur. Quid desi
deras? Ut liberetur a demonio. Misera
bilis luctus conclusit uterum meum: et
animaȝ meam perturbat seuia tēpestas.
Quid faciaȝ nescio. Patitur misera: nec
sentit tormenta. Nec mortem scit timere:
nec uitam sperare: miserere mei. Iacet
confusa: ⁊ causaȝ tormenti ignorat. Me
aspice domine: me exaudi: uide diuturna
uulnera mea. Illa patitur: et ego deficio.
Passio eius pauorē incutit cunctis. Fa
cta sum omnibus expectaculum. Quid
faciam? aut quo uadam? Nescio. Non
possum ab illa diuelli: non potest sola re
linqui. Non enim de foris uenit: sed in
tus est expugnator. In se habet hostem
⁊ gladium. Nauis est que de se concitat
tempestatem. Non inueni nomen passi
onis eius: miserere mei fili dauid. Utinā
defuncta fuisset filia mea q̄ȝ sic uiueret.
Si eīm mortua fuisset ⁊ sepulta: transac
to iam tempore oblita fuisseȝ nec memi
nissem uulneris ac doloris. Nunc uero
cadauer semper est in domo mea. Casa
mea sepulchrū eius. Augetur quotidie
uulnus meuȝ: crescit ⁊ opprobriū. Quo
modo uideo oculis meis toruū aspectū
torqueri manus: criniū uittas dissolui: di
lacerari: spumas ex ore diffundi: dari uo
ces ⁊ mugitum horrendū: seuire intus ī
uisibilem inimicū: ⁊ pugnam manifestā.
Ad bn̄dic. aāt. Egressus iesus secessit in par
tes tyri ⁊ sidōis: ⁊ ecce mulier chananea a fini
bꝰ illis egressa clamabat dicens: miserere mei fi
li dauid. Oratio.

DEuotionem populi tui quesumus
domine benignus intende: ut qui
per abstinentiā macerantur in corpore:
per fructum boni operis reficiant̄ in mē
te. per. Ad mag. aāt. O mulier: magna ē fi
des tua: fiat tibi sicut petisti. Oratio.

DA quesumus domine populis xp̄i
anis: ⁊ que profitentur agnoscere:
⁊ celeste munus diligere qđ frequentāt.
per. Feria sexta. Secundum ioannem.

IN illo tempore. Erat dies festus iu
deoruȝ: ⁊ ascendit iesus hierosoly
mam. Et reliqua. Omelia sancti augusti
ni episcopi. Lectio prima.

MIrum non esse debet a deo factuȝ
miraculum: mirum eīm esset si ho
mo fecisset. Magis gaudere q̄ȝ mirari đ
bemus: quia dn̄s noster ⁊ saluator iesus
christus homo factus est: q̄ȝ ꝙ diuia mi
racula inter homines deus fecit. Plus
est eīm ad salutem nostram ꝙ factum est
propter homines: q̄ȝ ꝙ fecit inter homi
mines. Et plus est ꝙ uicia sanauit aiaꝝ
nostrarum: q̄ȝ ꝙ sanauit languores cor
porum mortuorū. Sed quia ipsa aia nō
eum nouerat a quo sananda erat: ⁊ ocu
los habebat in carne unde facta corpo
ralia uideret: nūdum habebat sanos in
corde: unde deuȝ latentem cognosceret.
fecit ꝙ uideri poterat: ut sanaret unde ui
deri non poterat. Ingressus est locū ubi
iacebat magna multitudo languentiuȝ.
cecorum. claudorum. arridorum. Et cū
esset medicus ⁊ aiarū ⁊ corporum: ⁊ ue
nisset saluare omnes aias credituroruȝ:
de illis languentibus unum elegit quem
sanaret: ut unitatem significaret.

Lectio secunda.

SI mediocri corde ⁊ quasi humāo
captu ⁊ ingenio consideremus fa
cientem: ⁊ qđ ad potestateȝ pertinet non
magnū aliquid ꝑfecit: ⁊ qđ ad benigni
tatem parum fecit. Tot iacebant ⁊ unus
curatus est: cum posset uno uerbo oēs
erigere. Quid ergo intelligendum est: ni
si quia potestas illa ⁊ bonitas illa magis
agebat quid aīe in factis eius pro salute
eterna intelligerent: quā ꝙ pro tempora
li salute corpora merentur. Corporum
eīm salus que uera expectatur a domio:
erit ī fine ī resurrectōe mortuoꝝ. Tūc qđ
uiuet nō morietur. Tunc qđ sanabit̄ nō
egrotabit. Tūc qđ saciabitur nō esuriet:

aut sitiet. Tūc qd̄ ñ renouabit̄ ñ ueteres
cet. Nūc uero in illis factis dñi ꝛ saluato
ris nr̄i iesu xp̄i: ꝛ cecoꝝ apti oculi morte
clausi sunt: ꝛ paraliticoꝝ mēbra ꝯstricta
morte dissoluta sūt: ꝛ quicqd sanatū ē tē
poralit̄ in mēbris mortalib⁹ in fine defec.
Alia uero q̄ credidit ad uitā eternā trāsi
tū fecit. Hic ergo crediture cui⁹ peccata
dimittere uenerat: ad cui⁹ lāguores sanā
dos se hūiliauerat: de hoc lāguido sana
to magnū signū dedit: cui⁹ rei: cui⁹ signi
ꝑfundū sacīm quātū dñs donare digna
tur: attētius uob: ꝛ orādo adiuuātib⁹ īfir
mitatē nr̄az: loquar ut poss̄. Quicqd āt
nō possuz supplebit i uobis ip̄e: quo ad
iuuāte facio qd̄ possuz. De hac piscina q̄
qnqȝ porticib⁹ cingebat̄: in qb⁹ iacebat
magna mltitudo lāguentiū: assidue nos
tractasse me memini: ꝛ rē dictur⁹ sū quaz
cūplures recognoscūt poti⁹ q̄ȝ cognos
cant. Uez nihil est ab re ēt nota repetere:
ut ꝛ q nō nouerūt īstruāt̄. ꝛ q nouerāt cō
ꝯfirmēt̄. Pro ide tāq̄ȝ nota breuit̄ pstrin
gēda st: nō ociose inculcāda. Piscina il
la ꝛ aqua illa pplm mihi uidet̄ significas
se iudeoꝝ. Significari eim ppls nomine
aquaꝝ apte nobis idicat i apocalypsi io
annes: ubi eim cū oñderet̄ aque multe ꝛ
īterrogass̄ qd eēnt: respōsū accepit ppl̄s
esse: aquas quas uidistis populi st̄. Aqua
ergo illa id ē ppls ille qnqȝ libris moysi:
tāqȝ qnqȝ porticib⁹ claudebat̄. Sed illi
libri ꝑdebāt ꝛ lāguidos ñ sanabāt. Lex
eim peccatores ꝯuinciebat non absolue
bat. Ido lr̄a sine gr̄a reos faciebat quos
ꝯfitētes gr̄a libabat. Nā hec dicit ap̄lus.
Si eim lex posset uiuificare: oio ex lege
esset iusticia. Querit̄ ergo quare data est
lex: Seqt̄ ꝛ dicit. Sȝ ꝯclusit scripta oia
sub peccato: ut ꝑmissio ex fide iesu xp̄i
daret̄ credentib⁹. Ad bñ. añt. Angelus do
mini descendebat de celo ꝛ mouebatur aqua: ꝛ
sanabatur unus. Oratio.

Esto dñe ꝓpiti⁹ plebi tue ꝛ quā tibi
facis eē deuotā: benigno refoue mi
seratus auxilio: p. Ad mag. añt. Qui me
sanū fecit ille mihi dixit: tolle grabatum tuū ꝛ
ambula in pace. Oratio.

Exaudi nos misericors deus: ꝛ mē
tibus nostris gratie tue lumē ostē
de. p dominū. Sabbato. Secundū mat
theum.

In illo tēpore. Assumpsit iesus pe
trum. ꝛ iacobum. ꝛ ioannem frēm
eius: ꝛ duxit illos in mōtem excelsū seor
sum. Et reliqua. Omelia sancti leonis
pape. Lectio prima.

Euangelica lectio dilectissimi: q̄ per
aures corporis interiorem mentiū
nostrarum pulsauit auditum: ad magni
sacramēti nos intelligentiā uocat. Quā
ꝯspirante gratia dei facilius assequāur:
si ꝯsiderationem nostram ad ea que pau
lo superius sunt narrata referamus. Sal
uator eim humani generis deus christ⁹:
concedens eam fidem que impios ad iu
sticiam: ꝛ mortuos reuocat ad uitaz: ad
hoc discipulos suos doctrine monitis:
ꝛ operum miraculis ībuebat: ut idem et
unigenitus dei ꝛ filius hominis credere
tur. Nam unum horum sine alio non ꝓ
derat ad salutez: ꝛ equalis erat piculi do
minū nostrum iesum christum: aut deuz
tantūmodo sine homine: aut sine deo so
lum hominē credidisse: cum utrūqȝ esset
pariter confitendum. Quia sicut deo ue
ra humanitas: ita homini inerat uera di
uinitas. Lectio secunda.

Ad cōfirmandam ergo huius fidei
salubritatem: interrogauerat disci
pulos suos dominus: inter diuersas ali
orum opiniōes: quid ip̄i de eo crederēt:
quidue sentirent. Ubi apostolus petrus
per reuelationem sūmi patris corporea
superans: ꝛ humana transcendens: uidit
oculis mentis filium dei uiui: ꝛ cōfessus
est gloriam deitatis: quia nō ad solaz re
spexit substātiaz carnis ꝛ sanguinis. Tā
tūqȝ i hac fidei sublimitate cōplacuit: ut
beatitudinis felicitate dotatus sacram in
uiolabilis petre acciperet firmitatem: su
pra quā fundata ecclesia portis inferni ꝛ
mortis legibus preualeret. Nec in soluē
dis aut ligandis quorūcunqȝ causis ali
ud ratum esset in celo: q̄ȝ qd̄ petri sedis
set arbitrio. Hec aūt dilectissimi laudate

intelligentie celſitudo inſtruenda erat de
inferiori ſubſtantie ſacramento : ne apo
ſtolica fides ad gloriaꝫ confitende i xpo
deitatis euecta:infirmitatis noſtre recep
tionem indignam ipaſſibili deo incon
gruam iudicaret. Et ita iam in ipſo hūa
nam crederet eſſe glorificatam naturam
ut nec ſupplicio poſſet affici : nec morte
diſſolui. Lectio tertia.

ET ideo dicente domino ꝙ oportꝫ
eum ire hieroſolymaꝫ:⁊ multa pa
ti a ſenioribus:⁊ ſcribis :a principibꝰ ſa
cerdotuꝫ:⁊ occidi:⁊ tertia die reſurgere:
cum beatus petrus qui ſuperno illuſtra
tus lumine de ardentiſſima filij dei con
feſſione feruebat:contumelias illuſionū
⁊ crudeliſſime mortis opprobriuꝫ religi
oſo ut putabat ⁊ libero faſtidio reſpuiſ
ſet:benigna ab ieſu increpatione corep
tus:ad cupiditatem participande cū eo
paſſionis animatus eſt. Subſequens eiꝫ
exhortatio ſaluatoris hoc iſpirauit:hoc
docuit:ut uolentes eum ſequi negarent
ſe ſibi:⁊ pro fide eternorum leuiſſimū du
cerent temporalium detrimentum: quia
id demū animā ſuam ſaluam faceret: qa
caꝫ pro chriſto perdere non timeret. Ut
ergo iſtam felicis conſtantie fortitudineꝫ
toto apoſtoli corde ꝯſpiceret : ⁊ nihil de
ſuſcipiende crucis aſpitate trepidarēt: ut
de ſupplicio chriſti nō erubeſcerent: nec
pudendum ſibi: eam patientiā crederēt:
que ſubitura erat ſeuitiā paſſionis:ut nō
amitteret gloriā poteſtatis. Aſſumpſit ie
ſus petrum ⁊ iacobum:⁊ fratreꝫ eius io
annem:⁊ coſcenſo cū eis ſeorſum precel
ſam claritateꝫ illis ſue glorie demonſtra
uit. Ad benedic. añ. Aſſumpſit ieſus diſci
pulos ſuos ⁊ aſcendit in montem: ⁊ transfigu
ratus eſt ante eos. Oratio.

POpulum tuum queſumus domīe
propitius reſpice:atqꝫ ab eo flagel
la iracundie clementer auerte. per domi
num noſtrum. Ad ueſperas capitulum.

FRatres rogamus uoſ ⁊ obſecramꝰ
in dño ieſu: ut quēadmodum acce
piſtis a uobis quomodo uos oporteat
ambulare ⁊ placere deo:ſic ⁊ ambuletis
ut abundetis magis. Ad mag. añ. Uiſiōeꝫ
quā uidiſtis nemini dixeritis : donec a mortu
is reſurgat filius hominis. Oratio.

DEus qui conſpicis omni nos uirtu
te deſtitui:interius exteriuſqꝫ cuſto
di:ut ab omnibus aduerſitatibus muni
amur in corpore: ⁊ a prauis cogitationi
bus mundemur in mente. ꝑ dominū no
ſtrum ieſum chriſtum. Dominica ſecun
da in quadrageſima ad mat. inuitatoriū
Non repellet dominus plebem ſuam. Quia i
manu eius ſunt omnes fines terre.

Lectio prima.

SEnuit autem iſaac ⁊ caligauerunt
oculi eius:⁊ uidere ñ poterat. Uo
cauitqꝫ eſau filium ſuum maiorem: ⁊ di
xit ei. Fili mi. Qui reſpōdit. Adſū. Cui
pater. Uides inquit ꝙ ſenuerim: ⁊ igno
rem diem mortis mee. Sume arma tua
pharetrā ⁊ arcum:⁊ egredere foras. Cū
qꝫ uenatu aliquid apprehenderis: fac mi
hi inde pulmentum ſicut uelle me noſti:
⁊ affer ut comedam:⁊ benedicat tibi ani
ma mea antequā moriar. Quod cuꝫ au
diſſet rebecha:⁊ ille abiſſet in agrum ut
iuſſionem patris expleret: dixit filio ſuo
iacob. Audiui patrem tuum loquentem
cuꝫ eſau fratre tuo ⁊ dicente ei. Affer mi
hi de uenatione tua:⁊ fac cibos ut come
dam:⁊ benedicam tibi coram domio ān
teqꝫ moriar. ℞. Tolle arma tua pharetrā ⁊
arcū:⁊ affer de uenatione tua ut comedam. Et
benedicat tibi aīa mea. ℣. Cūqꝫ uenatu aliqd
attuleris:fac mihi inde pulmentū ut comedaꝫ.
Et benedicat. Lectio ſecūda.

NUnc ergo fili mi acquieſce conſili
is meis:⁊ pergens ad gregeꝫ:affer
mihi duos hedos optimos ut faciaꝫ ex
eis eſcas patri tuo quibus libenter ueſci
tur. Quas cū īttuleris ⁊ comederit:bene
dicat tibi priuſqꝫ moriaꝛ. Cui ille reſpon
dit. Noſti ꝙ eſau frater meus homo pi
loſus ſit:⁊ ego lenis: Si attrectauerit me
pater meus ⁊ ſenſerit:timeo ne putet me
ſibi uoluiſſe illudere:⁊ inducat ſuper me
maledictionē pro benedictione Ad quē
mater. In me ſit ait iſta maledictio fili mi
tantum audi uocē meam ⁊ pergēs affer

que dixi. Abiit ⁊ attulit. deditqꝫ matri.
Parauit illa cibos sicut nouerat uelle
patrem illius: ⁊ uestibus esau ualde bo
nis: quas apud se habebat domi induit
eum. Pelliculasqꝫ hedorum circũdedit
manibus: ⁊ colli nuda protexit. Deditqꝫ
pulmentum: ⁊ panes quos coxerat tra
didit. Quibꝰ illatis dixit. Pater mi. At
ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi.
Dixitqꝫ iacob. ego sum esau primogeni
tus tuus. Feci sicut precepisti mihi. Sur
ge sede ⁊ comede de uenatione mea ut
benedicat mihi anima tua. Respõsoriũ.
Ecce odor filii mei sicͫ odor agri pleni quē bñ
dixit dñs: crescere te faciat ds meꝰ sicͫ arenã ma
ris. Et donet tibi de rore celi benedictionem.
℣. Deus autem omnipotens benedicat tibi at
qꝫ multiplicet. Et donet.

Lectio tertia

Rursum isaac ad filium suum. Quo
modo inquit tam cito inuenire po
tuisti fili mi? Qui respondit. Uoluntas
dei fuit: ut cito mihi occurreret qđ uole
bam. Dixitqꝫ isaac. Accede huc ut tan
gam te fili mi ⁊ probem utrum tu sis fili
us meus esau an non. Accessit ille ad pa
trem: ⁊ palpato eo dixit isaac. Uox qui
dem uox iacob est: sed manus manus sͭ
esau. Et non cognouit eum: quia pilose
manus similitudinem maioris expresse
rant. Benedicens ergo ait illi. Tu es fi
lius meus esau? Respondit ego sum. At
ille. Affer mihi inquit cibos de uenatio
ne tua fili mi ut comedam: ⁊ benedicat ti
bi anima mea. Quos cũ oblatos come
disset obtulit ei ⁊ uinum. Quo hausto di
xit ad eum. Accede ad me ⁊ da mihi os
culũ fili mi. Accessit ⁊ osculatus est eũ.
Statim ut sensit uestimentorũ illius fra
grantiã: benedicens ait. Ecce odor filij
mei sicut odor agri pleni: cui benedixit
dominus. Det tibi deus de rore celi ⁊ de
pinguedine terre abundantiam frumen
ti uini ⁊ olei: ⁊ seruiant tibi populi ⁊ ado
rent te tribus. Esto dominus fratrũ tuo
rũ ⁊ incuruentur ante te filij matris tue.
Qui maledixerit tibi: sit ille maledictꝰ: et
q bñdixerit tibi benedictionibꝰ repleat.

℟. Det tibi deus de rore celi: ⁊ de pinguedine
terre abundantiam: seruiãt tibi tribus populi.
Esto dñs fratrũ tuorum. ℣. Et incuruẽtur an
te te filij matris tue. Esto dominus. Sermo
sancti ioannis os aurei. Lectio quarta.

Portabat rebecha gemios i uẽo fra
tres: ante ortus pͥcipia bellatores.
Certantes filios mater ante sentit q̃ȝ no
uit: ante patitur qȝ uidet: ante sustinet qȝ
agnoscit. Licuit filiorũ bella sentire quos
non deli cuit generare. Certamen iter fra
tres in utero geritur: bellum inter natos
cõmittitur: materna uiscera quatiuntur.
Nec ad ortus principia properat: sȝ an
te principia noua certamina celebrãtur.
Uellem causas tanti certaminis noscere:
uellẽ istiꝰ pugne negocia tractare. Quid
intercesserat? Quid factum fuerat? Que
pugnãdi ratio? Que causa uicẽdi? Quo
spectore id geritur? Quo iudice celebra
tur? Quid uictori promittitur? Quid uic
to cõtrario denegatur? Quis certare do
cuerat? Quis pugnare monstrarat? Sed
notum est cunctis istorum certamine fra
trum causas duorũ exprimi populorũ.
Uult enim deus ante ostendere futura qȝ
ueniãt: ante uentura monstrare q̃ȝ fiant.
Certum preiudicari non potest pugna:
si pugne non sentiant merita. Sed futuro
rum prescius deus: monstruosum certa
men uoluit exerceri. Dat certãdi affectꝰ
uincendi uota ostendit: spectatorem con
stituit: se iudicem demonstrauit. ℟. Duȝ
exiret iacob de terra sua uidit gloriã dei ⁊ ait:
Quã terribilis est locus iste: non est hic aliud
nisi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Uere deus est
in loco isto: ⁊ ego nesciebam. Quam.

Lectio qnta.

Adeo geritur certamen presente do
qui genuit: ⁊ matre teste que sentit.
Sed mater certamen sentire potuit: uide
re non potuit. Deniqꝫ interrogat domi
num. Quid est inquit domie istud qđ ge
ritur? Quid est inquit qđ in utero meo te
teste tractatur? Quid facient nati qui sic
luctantur innati? Aut que natorũ uota
suscipiã cũ sic luctamẽ innatorũ ꝯcutiar.

Duo sūt iquit dn̄s populi i utero tuo:et
due gētes ꝺ uētre tuo diuidēt:ꝛ ppl's po
pulum supabit: ꝛ maioꝛ seruiet minoꝛi.
O ueneranda prescietia dei: designātur i
utrisq; fratrib⁹ gētes:in singulis populis
declarātur:imo ipse gētes ꝛ populi nun
cupātur:futuroꝝ sobolū noīa inatos se
rūtur:adhuc inatoꝝ noīa ignoꝛant. Du
cūtur eim parētes q nec dū filij nomē ac
ceperāt. Appellāt pr̄es:q nati nō fuerāt:
ut fierēt genitoꝛes anteq; filij:fierēt parē
tes āteq; nati. Ondūtur amboꝝ merita:
ꝛ opatiōis nūdū est causa . Quid quisq;
mereat edicit:ꝛ meriti cause silent. Sn̄ia
a deo ꝓfert:ꝛ adhuc q meret nō nascit.
Judiciū diuinit⁹ celebrat:ꝛ adhuc i utō
q iudicaturus est detinet.. Precedit mo
res iudiciū.sentētia actib⁹ prioꝛ est. Nec
expectat tēpus ut merita disponāt . Dis
putatoꝛis potētia āte nouit oīa q; nascāt
℞. Si dn̄s ꝺs me⁹ fuerit mecū i uia ista p quā
ego ābulo ꝛ custodierit me ꝛ dederit mihi pa
nem ad edendū:ꝛ uestimētū quo opiar:ꝛ reuo
cauerit me cū salute. Erit mihi dn̄s in refugiuz
ꝛ lapis iste insignū. ✱ Surgēs ergo mane ia
cob tulit lapidē quē supposuerat capiti suo et
erexit in titulū fundēsq; oleū desup dixit. Erit
mihi. Lectio sexta.

INterea certamē nec nascētib⁹ defu
it: dum minoꝛ maioꝛis plante ine
xus aut prioꝛ nasci ꝺsideret: aut se uicto
rem tali gestu demōstrat. Maioꝛ tn̄ ꝓpe
rat in lucē:ꝛ adhuc tenet in uentre. Que
rit prioꝛ nasci ne ꝛ in hoc posset a fr̄e de
uinci. Cupit pudoꝛez ꝓperantia tegere:
desiderat ignominiā festinatōe mutare:
Timet uideri uictus anteq; natus:s; iaz
matri pꝛouectus certaminis indicauerat
deus indicat ꝛ nascentiuz oꝛtus unde di
gne iacob supplātatoꝛ est uocitat⁹. S; di
uidit i amoꝛē uterq; parēs utrūq; nascē
tem. Sic pat maioꝛē:minoꝛē mat assūit.
Pater in utero uictum amoꝛe solat:ma
ter uero uictoꝛē diligit quē pugnātē n̄ ui
dit. Optat pr̄ uictoꝛi uictū equari si uicti
moꝛes possent a malicia imutari. Igitur
ꝓperant ipleri pꝛedicta: festināt geri que
fuerant diuinitus nūciata. Deniq; cogt
iacob pulmentū ꝯstitutus i domo:desiꝺ
rio rapit ueniēs esau de campo. S; ma
le desideratur:qꝺ in dānum salutis assūi
tur:qꝛ contrarie esuritur quando salus
māducādo digerit:aut in uite iteritu cru
ciatur. Molesta eim fames est q̄ ad hoc
saginat ut perdat. Perniciosa esuries q̄
iccirco excluditur ut peioꝛ i homine nu
triatur. Quoniam damnosa mercatio ē:
si sal⁹ ꝓ cibo ipēdit:aut magis uilia opāt
℞. Erit mihi dn̄s in deū:ꝛ lapis iste quē erexi
in titulū uocabitur dom⁹ dei: ꝛ de uniuersis q̄
dederis mihi: Decimas ꝛ hostias pacificas of
feram tibi. ℣. Si reuersus fuero ꝓspe ad do
mū patris mei. Decimas.

Secundū mattheum.

IN illo tēpoꝛe. Assumpsit iesus pe
trum. ꝛ iacobum. ꝛ ioannem frēm
eius ꝛ duxit illos in montē excelsum se
oꝛsum. Et reliqua.

Omelia sācti ambꝛosij episcopi. Lectio
septima.

DIco autem uobis uere sunt aliqui
hic stantes qui non gustabūt mor
tem donec uideant regnuz dei. Semper
dominus sicut ad pꝛemia erigit futura ꝟ
tutum:atq; utilem secularium rerum do
cet esse contemptū:ita etiam infirmitatez
mentis humane pꝛesentium remunerati
one substentat. Arduum quippe est cru
cem tollere:ꝛ animā periculis moꝛti cor
pus offerre. Negare ꝙ sis:cum uelis eē
ꝙ non sis. Raroq; quāuis excelsa uirt⁹
futuris cōmutat presētia. Difficile quip
pe uidetur homin ibus:ut spez periculis
emant damnoq; pꝛesentium:future locū
mercētur etatis. Ergo bonus ꝛ moꝛalis
magister ne quis ꝺsperatione frangatur
aut tedio:quoniam uite dulcis illecebꝛa
constantem quoq; mulcet affectum:con
tinuo seuiendi successus fidelib⁹ pollice
tur. Frigent eiz solatia sub metu moꝛtis:
magnusq; amoꝛ integre blandicias spei
cum appetite salutis erroꝛe compensat.
Nō habes igitur qꝺ queras: nō habes
qꝺ excuses. Arbiter omniuz dedit: ꝛ uir
tutum pꝛemium ꝛ infirmitatis remediū:
ut p̄sentib⁹ sustineat ifirmitas ꝟt⁹ futuris

℞. Dixit angelus ad iacob. Dimitte me auro
ra est. Rñdit ei nõ dimittam te nisi bñdixeris
mihi: ⁊ benedixit eum in eodem loco. ℣. Cũ
qȝ surrexisset iacob: ecce uir luctabatur cum eo
usqȝ mane: ⁊ cum uideret ꝙ eum superare non
posset: dixit ad eum. Dimitte.

Lectio octaua.

SI fortis es ꝯtẽne mortẽ: si ĩbecillis
es fuge. Sed nẽo põt fugere mor
tez: nisi uitã sequat̃. Uita tua xp̃s est: ip̃a
est uita que mori nescit. Itaqȝ si uolum⁹
mortẽ nõ timere: stem⁹ ubi xp̃us est: ut d̃
nobis dicat. Uere sũt aliq̃ hic stantes q̃
nõ gustabũt mortẽ. Nõ satis est stare: nisi
ubi xp̃us est stetur. Soli eim nõ querũt
gustare mortẽ: q̃ possũt stare cũ christo.
In quo licet ex uerbi ip̃ius qualitate p'
pẽdere: ut tenuẽ quidẽ sensus mortis ha
bituros: q̃ christi uideãtur meruisse ꝯsor
tia. Certe mors corporis libando guste
tur: uita aĩe possidẽdo teneatur. Sed q̃d
est gustare mortez: ne forte quẽadmodũ
panis uita est: ita etiam panis mors sit.
Sunt eim qui mãducant panẽ doloris:
Sũt ẽt ethiopũ populi qui acceperũt in
escam draconẽ. Absit a nobis uenenum
draconis uorare. habemus eim panẽ ue
rum qui descendit de celo. Panẽ illum
manducat: qui ea que scripta sũt seruat.
℞. Uidi dñm facie ad faciem. Et salua facta ẽ
aĩa mea. ℣. Et dixit mihi nequaq̃ȝ uocaberis
iacob: sed isrl' erit nomẽ tuum. Et salua.

Lectio nona.

SUnt ergo qui mortem nõ gustent:
donec uideant regnũ dei. Sunt eti
am qui mortẽ nõ uideãt sicut scriptũ est.
Quis est hõ qui uiuet ⁊ nõ uidebit mor
tem: Sed quis est hõ qui nõ moriat̃: cuȝ
resurrectio nisi mortis ẽẽ nõ possit. Quã
uis de enoch ⁊ de helia nullam mortem
corporis acceperimus: ⁊ de ioãne euan
gelista dñs dixerit. Si euȝ uolo manere
donec ueniã. Qm̃ nõ de uno ioanne hic
putemus expressum: sed generale d̃ mul
tis hoc esse preceptum. nõ hic mors cor
poris sed aĩe denegatur. Sũt eim q̃ mor
tui uiuũt: qm̃ sũt qui mortui sunt uiuẽtes
sicut illa que uiuẽs mortua ẽ. Sic scriptũ
est. Ueniat mors super eos ⁊ descẽdant
in ĩfernũ uiuẽtes. Sic ergo uiuus q̃s ĩ in
fernũ descendit. Peccato eim mortis in
infernũ descendit habitaculũ. Sunt pro
fecto quib⁹ nec ĩ morte corporis ĩterrup
tus sit ordo uiuendi: sicut abraam Isaac
⁊ iacob: quos uiuere diuine sentẽtie auc
toritate cõperim⁹. Quod cũ sit d̃s abraã
Isaac. ⁊ iacob. non utiqȝ deus mortuoꝝ
est sed uiuentiũ. Itaqȝ nõ de uno sȝ d̃ pli
mis dicit. Neqȝ eim petrus mortuus est
cui iuxta dñicãȝ sententiã ĩferi porte pre
ualere non potuerunt. Nec iacobus et
ioannes mortui filij tonitrui: quibus in
uisu glorie celestis assumptis: non preua
lent terrena sed subiacent. Esto ergo ⁊ tu
petrus deuotus fidelis pacificus: ut por
tas ecclesie aperias. portas mortis eua
das. Esto filius tonitrui. Dicis quomõ
possum esse filius tonitrui: potes esse si ñ
in terra sed in pectore christi recumbas.
Potes esse filius tonitrui: si te terrena ñ
moueant: sed ipse potius ea que terrena
sũt mentis tue uirtute cõcutias. Tremãt
te terrena non capiãt. Uereatur caro po
testatez animi tui ⁊ cõcussa subdatur. ℞.
Cum audisset iacob ꝙ esau ueniret contra eũ:
diuisit filios suos ⁊ uxores dicens. si percusse
rit esau unam turmam saluabitur altera. Libe
ra me domĩe qui dixisti mihi: multiplicabo se
men tuum sicut stellas celi: ⁊ sicut arena maris
que pre multitudine numerari non potest. ℣.
Domine qui dixisti mihi reuertere in terrã na
tiuitatis tue: domine qui pascis me a iuuentu
te mea. Libera. ℞. Dum iret iacob de bersa
bee ⁊ pergeret aram: locutus est ei deus dicẽs.
Terrã in qua dormis tibi dabo ⁊ semini tuo.
℣. Edificauit ex lapidibus altare ĩ honore do
mini: fundens oleum desuper: ⁊ benedixit euȝ
deus dicens. Terram. ℞. Apparuit deus ia
cob ⁊ benedixit eum. ⁊ dixit ego sum deus be
thel ubi unxisti lapidem ⁊ uotum uouisti mihi
Crescere te faciam ⁊ multiplicabo te. ℣. Uere
deus est in loco isto: ⁊ ego nesciebaȝ: Crescere.
Ad laudes añt. Domĩe labia mea aperies:
⁊ os meum annũciabit laudem tuam. psal.
Miserere. Cuȝ reliquis. añt. Dextera do
mini facit uirtutẽ: dextera domini exaltauit me

añt. Factus est adiutor meus deus meus. ℟.
Trium puerorum cantemus hymnū: quē can
tabant in camino ignis benedicentes dominū
añt. Statuit ea in eternum ⁊ in seculum seculi:
preceptum posuit ⁊ non preteribit. Capitulū
Fratres rogamus. Ad bn̄dic. añt. Assump
sit iesus discipulos suos: ⁊ ascendit in montē:
⁊ transfiguratus est ante eos. Oratio. Deus
qui conspicis. Ad primā ⁊ tertiā añt. Do
mine bonum est nos hic esse: si uis faciam⁹ hic
tria tabernacula. tibi unum. moysi unum. ⁊ he
lye unum. Caplm. Fratres rogamus. Ad
sextā añt Faciamus hic tria tabernacula: tibi
unum moysi unū. ⁊ helye unum. Capitulū.
HEc est eim uoluntas dei sanctifica-
tio uestra: ut abstineatis uos a for
nicatione: ut sciat unusquisq; uestrū uas
suū possidere in sanctificatione ⁊ hono
re. Ad nonā añt. Uisionē quā uidistis ne
mini dixeritis: donec a mortuis resurgat filius
hominis. Capitulum
NOn eim uocauit nos deus in imū
diciam sed in sanctificationē i chri
sto iesu domino nostro. Ad uespas añt.
Dixit dominus. Cum reliquis. Capitulū
Fratres rogamus. Ad mag. añt. Uisionē.
ut supra. Feria secunda. Secūdū ioāne.
IN illo tempore. Dixit iesus turbis
iudeorū. Ego uado ⁊ queritis me:
⁊ i peccato uestro moriemini. Et reliqua
Omelia sācti augustini episcopi. Lectio
prima.
LOcutus est dominus iudeis dicēs
Ego uado ⁊ queritis me: non desi
derio sed odio. Naz illū posteaq; abscessit
sit ab oculis hominū inquisiere: ⁊ q ode
rant ⁊ qui amabant. Illi persequēdo illi
habere cupiendo. In psalmis ait ipe do
minus per prophetā. Perijt fuga a me:
⁊ nō est qui requirat aiam meā. Et iterū
ait alio loco in psalmo. Cōfundātur ⁊ re
uereantur requirentes animā meā. Cul
pauit qui nō requirerēt: dānauit qui req
rerent. Malum est eim nō querere aiaz
christi: sed quomō eam quesiere discipu
li. Et maluz est querere aiam christi: sed
quomō eam quesierunt iudei. Illi eiz ut
haberent: illi ut perderent. Deniq; isti qr
sic querebant more malo: corde peruer
so: quid secutus adiūxit: Queritis me: et
ne putetis q non bene me queritis: i pec
cato uestro moriemini. Hoc est christuz
male querere in peccato suo mori. Hoc
est illum odisse: per quez solus posset sal
uus esse. Cum eim homies quorū spes
in deo est: non debeant mala reddere p
malis: reddebant isti mala pro bonis.
Lectio secunda.
PRenūciauit ergo illis de⁹: dixitq;
sententiā prescius q i peccato suo
morerentur. Deinde adiungit. Quo ego
uado uos non potestis uenire. Hoc et
discipulis alio loco dixit: nec tamen eis
dixit i peccato uestro moriemini. Quid
autē dixit q ⁊ istis: Quo ego uado uos
uenire non potestis. Nō abstulit spez s;
predixit dilationem. Quādo eim hoc di
scipulis dn̄s loquebatur: tūc non poterāt
uēire quo ille ibat: sed postea uēturi erāt.
Isti autem nunq; quibus prescius dixit
in peccato uestro moriemini. His audi
tis uerbis: quō solent carnalia cogitātes
⁊ secūdū carnem iudicantes: ⁊ totuz car
naliter audientes atq; sapiētes dixerūt.
Nunquid interficiet semetipm: quia dic
quo ego uado uos non potestis uenire.
Stulta uerba omnino ⁊ insipientie plēa
Quid eiz: Nō poterant illo uenire: quo
ille perrexisset si iterficeret semetipm. nū
quid non ipsi erant morituri: Quid ē er
go: Nunquid non interficiet semetipm:
quia dixit: quo ego uado uos non pote
stis uēire. Si de morte hominis diceret:
quis hominuz non moritur. Ergo quo
ego uado dixit: non quo itur ad mor
tem: sed quo ibat ipse post mortem. Illi
utiq; non intelligentes ista responderūt.
Lectio tertia.
ET dominus ad eos qui terrena sa
piebāt qd ait: Et dicebat eis. Uos
deorsū estis: ⁊ trena sapitis: qr sic serpen
tes trā māducatis. Quid est trā māduca
tis: Terrenis pascimini. terrenis delecta
mini. terrena inhiatis. sursum cor nō ha
betis. Uos deorsū estis. ego nō sū d hoc
mūdo. Quō eiz erat d mūdo p quē fact⁹

est mũdus: Omnes õ mũdo post mũdũ
quia prius mũdus ⁊ sic homo õ mũdo.
Prius aũt xp̃s ⁊ deinde mũdus: qm̃ an
te mundũ christus: ante christũ nihil. qa
in pricipio erat uerbũ oĩa p ip̃m facta sũt.
Si ergo erat ille de sup̃nis. De qbus su
p̃nis: De aere: Absit. ibi ⁊ aues uolitãt.
De celo qd̃ uidemus: Et hoc absit. ibi ⁊
stelle. ⁊ sol. ⁊ luna circũeũt. De angelis:
Neq3 hoc itelligatis. Per illũ ⁊ angeli
facti sũt p quẽ oĩa facta sũt. De qbus er
go sup̃nis xp̃s. Ab ipso patre. Nihil illo
sup̃ius qui uerbũ genuit equale sibi. coe
ternũ sibi. unigenitũ sibi. sine tẽpore per
quem conderet tempora. Sic ergo acci
pe christũ de sup̃nis: ut excedas cogitati
one tua õe qd̃ factũ est: uniuersã omnio
creaturã. omne corpus. omnem cõditũ
sp̃m. oẽm rẽ quoquomõ mutabilẽ totũ
excede sicut excessit ioãnes ut ꝯtingeret.
In principio erat uerbũ: ⁊ uerbum erat
apud deum: ⁊ deus erat uerbu3. Ad be
nedic. añt. Ego principiũ q ⁊ loquor uobis.

P Resta q̃s õipotens deus ut fa oĩo
milia tua que se affligendo carne3
ab alimẽtis abstinet: sectãdo iusticiam a
culpa ieiunet. p. Ad magni. antiphona.
Qui me misit mecũ est ⁊ nõ reliquit me solu3:
quia que placita sũt ei facio semper. Oratio.

A Desto supplicatiõib᷒ nr̃is õipotẽs
deus: ⁊ qbus fiduciã sperande pie
tatis idulges: ꝯsuete misericordie tribue
benignus effectum per. Feria tertia.
Secundum mattheu3

I N illo tẽpore. Locutus ẽ iesus ad
turbas ⁊ ad discip̃los suos dicẽs.
Sup cathedram moysi sederũt scribe ⁊
pharisei. Oĩa ergo q̃cũq3 dixerit uob ser
uate ⁊ facite: secũdũ uero opa eorũ noli
te facere. Et reliqua. Omelia sãcti hiero
nymi presbyteri. Lectio pria.

Q Uid mansuetius qd benignius do
mino: Tentat a phariseis: ꝯfringũ
tur insidie eoꝝ: ⁊ scd̃m psalmistã: sagitte
paruuloꝝ facte sũt plage eorũ: ⁊ nihilo
minus ꝑpter sacerdotiũ: ⁊ nõis dignita
tem hortãt populos ut subiiciantur eis:
nõ operam sed doctrina3 considerãtes.

Qd̃ aũt ait: super cathedra3 moysi sede
runt scribe ⁊ pharisei. Per cathedrã do
ctrina3 legis ostẽdit. Ergo ⁊ illud qd̃ dr̃
in psalmo. In cathedra pestilẽtie ñ sedit:
⁊ cathedras uendentiũ colũbas euertit:
⁊ p cathedram doctrinã debem᷒ accipe.
Alligant autem onera grauia ⁊ iportabi
lia: ⁊ iponũt ea in humeros hominũ: di
gito autem suo nolunt eos mouere hoc
generaliter aduersus omnes magistros
dictum est: qui grandia iubent ⁊ minora
non faciunt. Lectio secũda

N Otãdũ ãt q humeri ⁊ digiti ⁊ onera
⁊ uincula qb᷒ allegãt onera sp̃ualr̃ i
telligẽda sũt. Oĩa ꝟo sua opa faciunt ut ui
deãtur ab hominibus. qcũq3 igit̃ ita fac̃
qd̃ libet ut uideatur ab hominib᷒ scriba
est ⁊ phariseus. Dilatant philateria sua
⁊ magnificãt fimbrias. Amãt quoq3 pri
mos accubitus in cenis: ⁊ primas cathe
dras in synagogis ⁊ salutatiões in foro:
⁊ uocari ab hominibus rabbi. Ve uob
miseris ad quos phariseorum uicia tran
sierunt. Dominus cum dedisset manda
ta legis per moysen ad extremũ intulit.
Ligabis eos in manu tua: ⁊ erunt imo
ta ante oculos tuos. Et est sensus. Pre
cepta mea sint in manu tua: ut opere cõ
pleantur. Sint ante oculos tuos: ut die
ac nocte mediteris in eis. Hoc pharisei
male interpretantes scribebant in mẽbra
nulis decalogum moysi: id ẽ decẽ legis
uerba: ꝯplicantes ea ⁊ ligantes in frõte:
⁊ quasi coronã capiti faciẽtes: ut semper
ante oculos mouerẽtur. Qd̃ usq3 hodie
indi ⁊ perse: ⁊ babylonij faciunt: ⁊ qui
hoc habuerit quasi religiosus in popu
lo iudicatur. Lectio tertia.

I Usserat quoq3 aliud moyses: ut in
quatuor angulis palliorum iacicti
nas fimbrias facerent ad israelis populũ
dignoscendum: ut quomodo in corpori
bus signa circũcisio iudaice gẽtis daret:
ita uestis haberet aliquã differentiã. Su
persticiosi magistri: captantes aura3 po
pularem: atq3 ex mulierculis sectantes
lucra: faciebant grandes fimbrias: ⁊
acutissimas in eis spinas ligabant: ut

uidelicet ambulantes ⁊ sedētes interduꝫ pungerent: ⁊ quasi hac cōmonitione retraherētur ad officia dī: ⁊ ad misteria seruitutis eius. Quia ergo dixerat dn̄s. opera sua oīa faciūt: ut uideātur ab hōinibꝰ q̄ generaliter accusabat: nūc in partes diuidit. Parabola illa decalogi philateria uocabant: quod quicunqꝫ habuisset ea quasi ob custodiā ⁊ munimētū sui haberet: nō intelligētibꝰ phariseis: q̄ hec in corde portāda sint nō in corpore. alioquin ⁊ armaria: ⁊ arce habēt libros: ⁊ dī noticiā nō habēt. Hec apud nos supsticiose muliercule in paruulis euāgelijs ⁊ crucis ligno: ⁊ in istius modi rebus que habēt quidē celū dei: sed non iuxta scientiā usqꝫ hodie factitant culicē liquātes: ⁊ camelum glucientes. Ad bn̄dictus ant. Unus est eīm magr̄ uester q in celis est christꝰ dominus. Oratio.

PErfice quesumus dn̄e benignus i nobis obseruātie sācte subsidiū: ut que te auctoritate faciēda cognouimꝰ: te opante ipleamus. p. Ad mag. ant. Oēs aūt uos frēs estis: ⁊ patrē nolite uocare uobis sup terrā: unus est eīm pater uester q in celis ē nec uocē magistri: quia magister unus ē xp̄us.

PRopitiare dn̄e supplicationi oīo. bus nr̄is: ⁊ aiarū nr̄aꝝ medere languoribus: ut remissiōe pcepta in tua semper bn̄dictione letemur. per. Feria quarta. Secundum mattheum.

IN illo tēpore. Ascēdens iesus hierosolymā: assumpsit duodecim discipulos suos ⁊ ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymā ⁊ filius hoīs tradet̄ principibꝰ sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ ɔdēnabūt euꝫ morte. Et reliqua. Omelia sācti ambrosij episcopi. Lectio prima.

COnsiderandū est q̄ mat̄ filioꝝ zebedei cuꝫ filijs ⁊ pro filijs petat. Mater est utiqꝫ cui pro filioꝝ honore sollicite imoderatioꝛ qdē: sꝫ tn̄ ignoscēda mēsura uotoꝝ est. Atqꝫ mat̄ etate lōgeua. studio religiosa. solatio destituta. q̄ tūc tp̄is qn̄ uel iuuāda uel alēda foret: ualide prolis auxilio abesse sibi liberos patiebat̄: ⁊ uolūtatis sue mercedē sequentiū christū pretulerat filioꝝ. Qui prima uoce uocati a dn̄o ut legimus relictis retibꝰ ⁊ piscē cun sūt eū. Hec igit̄ studio matne sedulitatis īdulgētioꝛ obsecrabat saluatorē dicens. Dic ut sedeāt hi duo filij mei unus ad dexterā tuā: ⁊ aliuſ ad sinistrā i regno tuo. Et si erroꝛ pietatis tamē erroꝛ ē. Nesciunt eīm uiscera materna patiētiā. Et si uoti auara: tamē uenerabilis cupiditas que nō pecunie ē auida sed gl̄ie. Nec iuerecūda petitio que nō sibi sed liberis cōsulebat. Lectio secunda.

MAtrem ɔsiderate: matreꝫ cogitate. Sed nihil mirū si uilis uobis uidetur circa filios affectus parentū: qui etiā omnipotentis patris uilem putatis esse circa unigenitū filiuꝫ caritatem. Dn̄s celi atqꝫ terraꝝ uerecūdabatur: ut secūduꝫ assumptioneꝫ carnis ⁊ uirtutis anime loquar uerecūdabatur inqꝫ. ⁊ ut ipius uerbo utar cōfūdebatur matri pro filijs postulanti: etiam sue sedis consortium denegare. Uos eterni dei filium proprium interdum pro ministerio stare contenditis interdum famulatorium. Hoc est nō ex maiestatis unitate: sed ex patris precepti one uultis eius esse consensum. Et negatis hoc do uero dei filio: qd̄ ille hominibus aperte noluit denegare. Considerabat eīm matris dilectionem que filioruꝫ mercedem grandeuā solabatur senectā: ⁊ desiderijs licet fessam maternis: carissimorum pignorum tolerabat absentiaꝫ. Cōsiderate etiā feminā. hoc est sexuꝫ fragiliorem quā dominus propria nūdū cōfirmauerat passione. Considerate inqꝫ eue illius prime mlieris hereditatē transfusam in omnes: imoderate cupiditatis successione labentem: quā dominus adhuc proprio sanguine nō redemerat: nūdum inolitam affectibus omniuꝫ inmodici contra fas honoris appetendā: suo iesus cruore diluerat hereditario.

Lectio tertia.

IGitur mulier delinquebat errore. Et quid mirum si mater pro filiorum suorum qd̄ est tolerabilius q̄ꝫ pro se: quando etiam apostoli ipsi inter se

ſicut legimus de ſui prelatione certabāt.
Nō debuit igitur medius oiuȝ deſtitutā
matrē ⁊ egrā adhuc mentē pudoris ꝯui
tio ſauciare: nec poſtulato ſibi ſupius de
negato: quaſi imoderate petitiōis dāna
ta inhereret. Deniqȝ dñs q honorandaȝ
sciret eē pietatē nō mulieri: ſed filijs eius
rñdit dicēs. Poteſtis bibere calicē queȝ
ego bibiturus ſū: Dicentibꝰ aūt illis poſ
ſumus. ait illis ieſus. Calicē quidē meuȝ
bibetis: ſedere aūt ad dexterā meā uł ad
ſiniſtrā nō eſt meū dare uobis: ſed qbus
paratū eſt a patre meo. Quā patiēs ⁊ cle
mens dñs: quā alta ſapiētia ⁊ bona cari
tas. Uolēs eīm oſtēdere: qꝛ nō ꝑfunctori
am rē aliquā diſcipuli poſtularēt: ſed tan
qȝ īpetrare nō poſſent: ꝑrogatiuaȝ eis
paterne honorificētie reſeruauit: nō metu
ens ne qd iuri ꝓprio derogaret: q nō ra
pinaȝ arbitratus eſt eſſe ſe equalē deo: ſił
diligens diſcipulos: quia ſicut habes uſ
qȝ in finem dilexit eos. Ad bñdicꝰ aīt.
Ecce aſcēdimus hieroſolymā ⁊ filius hoīs tra
detur ad crucifigendū. Oratio.

POpulum tuum queſumus domie
propitius reſpice: ⁊ quos ab eſcis
carnalibus precipis abſtinere: a noxijs
quoqȝ uitijs ceſſare concede. per domi
num noſtruȝ. Ad magnificat antiphōa:
Tradetur eīm gētibus ad illudēdū: ⁊ flagellā
dum: ⁊ crucifigendū. Oratio.

DEus innocentie reſtitutor ⁊ ama
tor: dirige ad te tuorum corda ſer
uorum: ut ſpiritus tui feruore concepto:
⁊ in fide inueniantur ſtabiles: ⁊ in opere
efficaces. per dominum. Feria quinta.
Secundum lucam.

IN illo tēpore. Dixit ieſus diſcipu
lis ſuis parabolam hanc. Homo
quidam erat diues: ⁊ induebatur purpu
ra ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplēdi
de. Et reliqua. Omelia ſācti gregorij pa
pe. Lectio prima.

IN uerbis ſacri eloquij fratres cariſ
ſimi prius ſeruanda eſt ueritas hi
ſtorie: ⁊ poſt modū requirenda ſpiritua
lis intelligentia allegorie. Tunc nanqȝ
allegorie fructus ſuauiter capitur: cuȝ pri
us per hiſtoriam ueritatis radice ſolida
tur. Sed quia nonnūqȝ allegoria fidem
edificat: ⁊ hiſtorie moralitatem: nos qui
auctore deo iam fidelibus loquimur: nō
abre credimus ſi ipſuȝ loquendi ordinē
poſtponamus: quatenus qui fidem iam
firmam tenetis prius de allegoria aliqd
breuiť audire debeatis. Et qđ uobis de
moralitate hiſtorie ualde eſt neceſſariū:
hoc in expoſitionis noſtre ordine ſeruet
extremum: quia ea plerūqȝ ſolent meliꝰ
recoli que contingit poſtmoduȝ audiri.
Senſus ergo allegoricos ſub breuitate
tranſcurrimus: ut ad moralitatis latitu
dinem citius uenire ualeamus.

Lectio ſecunda.

HOmo quidam erat diues: ⁊ indue
batur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulaba
tur quotidie ſplendide. Queȝ fratres ca
riſſimi quē diues iſte qui induebaṫ pur
pura ⁊ byſſo: ⁊ epłabatur quotidie ſplē
dide: niſi iudaicum populum ſignificat.
qui cultum uite exterius habuit. qui ac-
cepte legis delicias ad nitorē uſus ē glo
rie non ad utilitatem. Quem uero Laza
rus ulceribus plenus: niſi gētilem popu
lum figuraliter exprimit: qui dum cōuer
ſus ad deum peccata ſua confiteri ñ eru
buit: huic uulnꝰ in cute fuit. In cuiꝰ quip
pe uulnere uirus a uiſceribus trahitur ⁊
foras erumpit. Quid ergo eſt peccatorū
confeſſio: niſi quedam uulneruȝ ruptio.
Quia peccati uirus ſalubriter aperitur i
confeſſione qđ peſtifere latebat in mēte.
Uulnera et eīm cutis in ſuperficiem tra
hunt humorē putredinis. Et confitendo
peccata quid aliud agimus: niſi malum
qđ i nobis latebat aperimus: Sed laza
rus uulneratus cupiebat ſaturari de mi
cis que cadebant de menſa diuitis ⁊ ne
mo illi dabat. Quia gentilem queqȝ ad
cognitionem legis admittere ſuperbus
ille populus deſpiciebat. qui duȝ doctri
nam legis non ad caritatem habuit: ſed
ad elationem: quaſi de acceptis operibꝰ
tumuit. Et quia ei uerba defluebāt đ ſci
entia: quaſi mice cadebant de menſa.

Lectio tertia.

AT contra iacentis pauperis uulnera lingebant canes. Nonnūq̄ꝫ solent in sacro eloquio per canes predicatores intelligi. Canum et eīm lingua uulnus dum lingit curat. Quia ⁊ doctores sancti duꝫ in confessione peccati nr̄i nos instruūt quasi uulnus mētis per linguaꝫ tangunt. Et quia nos loquendo a peccatis eripiunt: quasi tangendo uulnera ad salutē reducūt. Quia eīm canum nomine predicatoꝝ lingua signatur: audi dn̄ꝫ per psalmistam dicentem. Lingua canū tuorum ex iīmicis ab ipso. Ex iudeis qp pe infidelibus sancti predicatores electi sunt: qui in assertionem ueritatis contra fures latronesq̄ꝫ uenientes magnos pro domio: ut ita dicā: latratus ḋdere. Quo contra de quorūdam reprobatione dicit̄ Canes muti nō ualentes latrare. Quia igitur predicatores sancti peccata damnant: confessionem uero peccatorum approbant dicentes. confitemini alterutrū peccata uestra: ⁊ orate pro iuicem ut saluemini: ulcera lazari canes lingunt. Sācti et enim doctores dum gentilium confessionem accipiunt: mentum uulnera saluti restituunt. Unde ⁊ bene lazarus interpretatur adiuuus: quia ipsi hunc ad erectionē iuuāt: qui eius uulnera per lingue correptionem curant. **Ad bn̄dic. aꝛ.** Fili recordare quia recepisti bona in uita tua: ⁊ lazarus similiter mala. **Oratio.**

PResta nobis quesumus dn̄e auxilium gratie tue: ut ieiuniis ⁊ orationibus conueniēter intenti: liberemur ab hostibus mentis ⁊ corporis: per dn̄m. **Ad mag. an̄t.** Diues ille guttam aque petijt qui micas pān̄is lazaro negauit. **Oratio.**

ADesto domine famulis tuis: ⁊ perpetuam benignitatem largire poscentibus: ut his qui te auctoritate ⁊ gubnatore gloriantur: ⁊ cōgregata restaures ⁊ restaurata conserues. per dominū nostrum iesum. **Feria sexta. Secundū mattheum.**

IN illo tempore dixit iesus discipul' suis ⁊ turbis iudeoruꝫ. Hō erat paterfamilias qui plantauit uineam: ⁊ sepe circūdedit eam. Et reliqua. **Omelia sancti ambrosii epi. Lectio prima.**

PLeriq̄ꝫ uarias significationes ḋ uinee appellatione deriuant. Sꝫ euidenter Isaias uineam domini sabaoth: domum israel esse commemorat. Hanc uineā quis alius nisi deus condidit: hic est ergo qui locauit eam ⁊ peregre profectus est. Non quia ex loco ad locum ꝓfectus est dominus qui ubiq̄ꝫ semper presens est: sed quia presentior est diligentibus: negligentibus abest. Multis an̄ tēporibus abfuit: ne propterea uideret̄ exactio. Naꝫ quo indulgentior liberalitas eo inexcusabilior peruicacia. Unde bn̄ secundum mattheuꝫ habes: quia et sepe circūdedit eam. hoc est diuine custodie munitiōe uallauit: ne facile pateret i cursibus bestiarum. **Lectio secūda.**

ET fodit in ea torcular. Quomodo intelligimus quid sit torcular: nisi quia forte psalmi de torcularibus inscribuntur: eo ꝙ in his mysteria dominice passionis modo musti sancto feruēte spiritu prophetarum ardentius estuantur. Deniq̄ꝫ ebrii putabantur: quibus spūs sanctus inundabat. Ergo ⁊ hic fodit torcular: in quo uue rationalis fructus interior spirituali infusione deflueret. Edificauit turrim uerticeꝫ. s. leges attollens: atq̄ꝫ ita hanc uineam munitam. instructaꝫ ornatam. locauit iudeis. Et tempore fructuum seruulos suos misit. Bene tēpus fructuum posuit non prouentuꝫ. Nullus fructus extitit iudeorū: nullus uinee huius prouētus. Deniq̄ꝫ dominus ait. Expectaui ut faceret uuas: fecit autem spīas Itaq̄ꝫ non leticie uino: nō spirituali musto: sed cruento prophetarum sanguine torcularia redūdaret. **Lectio tertia.**

DEniq̄ꝫ ieremias in lacū missus est. Hec eīm erant iā torcularia iudeorum: non uino repleta sed rubore. Et lꝫ generaliter prophete uideātur exprimi: dat tamen lectio ut illum qui lapidatus est nabuthan esse credamus. Cuius et si nullum acceperimus propheticum uerbū: q̄ꝛ mltos ꝓ uinea futuros martyres

pprio sanguine pphetauit. Quis autez ille q in capite uulneratus ē: Nimirꝫ isaias. Cuius facilius ꝯpaginē corporis serra diuisit q̄ʒ fidem inclinauit. ꝯstantiāue dn̄i triuit: aut uigorē mētis exercuit. Igitur factum est: ut cū plures alios destinasset: ꝛ quos iudei inhonores ꝛ inanes sibi ꝺ qbus nil potuere pficere dimiserūt. Nouissime ēt filium suū unigenitū mitteret. Quē pfidi quasi heredē remouere cupiētes: occiderūt crucifigendo: eiecere negādo. Breuiter itaqꝫ q̄ʒ magna q̄ʒ multa. primū q: naturalis est bonitas q̄ plerꝫqꝫ credit idignis. Deinde q: postremū malorū remediū xp̄us aduenit. Tū q̄m qui heredē negat: de auctore ꝺ́sperat. Heres aūt xp̄s ideqꝫ testator. heres q: morti p prie semp supra uiuit. Et testamētoꝝ que ipe ꝯtulit tanq̄ꝫ hereditaria in n̄ris pfectibus emolumenta ꝯsequr. Ad bn̄. anti. Malos male pdet: ꝛ uineā suam locabit alijs agricolis qui reddāt ei fructū tēporib⁹ suis. oro.

Da qs ōipotens deus: ut sacro nos purificāte ieiunio: sinceris mētibus ad sancta uentura facias puenire: p dn̄m nostrū. Ad mag. aīt. Querētes eū tenere timuerūt turbā: quia sicut pphetam euz habebant. Oratio.

Da qs dn̄e populo tuo salutē mētis ꝛ corporis: ut bonis opib⁹ iherēdo tue semp uirtutis mereat̄ ptectione defēdi. p dn̄m nostrū. Sabbato. Secundum lucam.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Hō quidā habuit duos filios: ꝛ dixit adolescētior ex illis patri. Pat̄ da mihi portionē subē que me ꝯtingit. Et reliqua. Omelia sancti ambrosij episcopi. Lectio prima.

Uides q̄ diuinuz patrimoniū petētibus datur. Nec putes culpa patris q̄ adolescentiori dedit. Nulla dei regno infirma etas: nec fides grauat̄ ānis. Ipe certe se iudicauit idōeū q poposcit: atqꝫ utinā nō recessisset a p̄re ipedimētū nescisset etatis. Sed postea q̄ʒ pegre pfectus est: dissipauit substantiā suā uiuēdo luxuriose. Merito ergo pdegit p̄rimōiū qui recessit ab ecclesia. Postea quaꝫ domum inqt p̄riam derelinquēs pegre profectus est in regionē longinquā. Quid lōginquius q̄ʒ a se recedere: Nec regionibus sed morib⁹ separi: studijs discertum esse nō terris: Et quasi iterfuso luxurie secularis estu: diuortia hr̄e factoꝝ. Et eiꝫ q se a xp̄o separat: exul ē p̄rie: ciuis est mūdi. Sed nos nō sum⁹ aduene atqꝫ pegrini: sed sumus ciues sanctoꝝ ꝛ domestici dī. Qui eīm eram⁹ longe: facti sum⁹ ppe in sanguie christi. ℞. Pater peccaui in celū et corā te: iā nō sum dignus uocari filius tuus. Fac me sicͤ unū ex mercenarijs tuis. ℣. Quāti mercenarij in domo p̄ris mei abūdant panibus: ego aūt fame peo: surgā ꝛ ibo ad p̄reꝫ meum ꝛ dicā ei. Fac me sicut. Lectio secunda.

Non inuideam⁹ de longinqua regione redeūtib⁹: quia ꝛ nos fuim⁹ i regione lōgiqua: sicͤ Isaias docet. Sic eiꝫ habes. Qui sedebāt i regiōe umbre mortis lux orta est eis. Regio ergo lōgiqua umbra mortis est. Nos autē qbus sp̄us ante faciē xp̄us est dn̄s: in umbra uiuim⁹ xp̄i. Et ideo dicit ecclesia. In umbra ei⁹ ꝯcupiui ꝛ sedi. Ille igit̄ uiuēdo luxuriose ꝯsūpsit oia nature ornamēta. Uñ tu q accepisti imaginē dei: q habes silitudinem ei⁹: noli eaꝫ irrōnabili feditate ꝯsumere. Opus dei es: noli ligno dicere. pat̄ me⁹ es tu: nec accipias silitudinē ligni: q: scriptū est. Similes illis fiāt qui faciunt ea. Facta est fames per regionē illā. Fames non epularū sed bonoꝝ operuꝫ ꝛ uirtutum. Que miserabiliora ieiunia: Et eīm qui recedit a uerbo dei: esurit. Quia nō in solo pane uiuit homo: sed in ōi uerbo dei. Qui recedit a fonte sitit. Qui recedit a thesauro eget. Qui recedit a sapientia: hebetatur. Qui recedit a uirtute: dissoluitur. Lectio tertia.

Merito iste egere cepit: q thesauros sapientie ꝛ scientie dei diuitiarūqꝫ celestium altitudinem dereliquit. Egere ergo ideo cepit: ꝛ famem pati: quia nihil pdigie satis est uoluntati. Sēper fameꝫ patitur sui: qui alimētis perpetuis nescit ipleri. Abijt igit̄qꝫ ꝛ hesit uni ciuiū. Qui

cīm beret in laqueo est. Et uidetur ciues
iste princeps esse istius mundi. Deniq̄ꝫ
ad uillam eius mittitur qui emit: qui ex
cusat a regno. Et pascit porcos: illos uti
q̄ꝫ in quos petit diabolus itroire: quos
ꝓcipitat ī mare istius mundi: in fetore ac
sordibus uiuentes. Et cupiebat inquit ḋ
siliq̄s iplere uentrē suū. Nequa eīꝫ alicā
cura est luxuriosis: nisi ut uentrē suū im
pleāt: quoꝝ deus uent̄ est. Qui aūt apti
oꝛ huiuscemodi hōinibus cibꝰ q̄ꝫ his q̄
silique mō intus ianis: foris mollis est:
quo corpꝰ nō reficit̄ sed iplet̄: ut sit magis
oneri q̄ꝫ usui. Sūt qui porcos accipiant
ꝓ gregibus demonū: siliquas ꝓ exili uir
tute inaniū hoium: sermonūq̄ꝫ iactātia
q̄ nihil ꝓdesse possūt: inani quadaꝫ phi
losophie seductione: ⁊ quodā sonoro fa
cundie plausu: pompā magis q̄ꝫ utilitatē
aliquā demōstrantes. Sed hec diurna
oblectamēta esse nō possunt. Et ideo ne
mo illi dabat. Erat eīꝫ in regiōe illius q̄
neminē habꝫ: quia eos qui sūt nō habꝫ.
Oēs q̄ppe gentes in nihilū extimant̄. So
lus aūt deus q̄ uiuificat mortuos: uocat
que nō sūt tanq̄ꝫ que sūt. Ad bн̄di. anti.
Uado ad p̄rem meū ⁊ dicā ei: pater fac me sicē
unum ex mercenariis tuis. Oratio.

VEl q̄s dn̄e nr̄is effectū ieiuniis salu
tarem: ut castigatio carnis assūpta
ad nr̄am uegetationē transeat aīaꝝ. ꝑ do
minum. Ad uesperas capitulum.

FRatres estote imitatores dei sicut
filii carissimi: ⁊ ambulate in dilecta
tione sicut ⁊ xp̄us dilexit uos: ⁊ tradidit
semetip̄m ꝓ uobis: oblationē ⁊ hostiam
deo in odorē suauitatis. Ad mag. anti.
Dixit aūt pat̄ ad suos suos cito ꝓferte stolaꝫ
primā ⁊ induite illū: ⁊ date anulū in manu eiꝰ
⁊ calciamēta in pedibus eius. Oratio.

QUesumus ōipotens deus uota hu
milium respice: atq̄ꝫ ad defensionem
nostrā dexterā tue maiestatis extende. ꝑ.
Dn̄ica tertia in quadragesima ad matu.
inuit. Uēite adoremus dn̄m. Qui fecit nos.
psal. Uenit. Lectio prima.

IOseph cū sedecim esset annoꝝ pas
cebat gregē cū fr̄ibus suis adhuc
puer: ⁊ erat cū filiis bale ⁊ zelphe uxoꝝ
patris sui. Accusauitq̄ꝫ fr̄es suos apud
p̄rem crimine pessimo. Isrl̄ āt diligebat
ioseph sup oēs filios suos eo q̄ in senec
tute genuisset eū. Fecitq̄ꝫ ei tunicaꝫ poli
mitā. Uidētes aūt fr̄es eius q̄ a p̄re plus
cūctis filiis amaret̄: odērāt eū: nec poterant
ei q̄cq̄ꝫ pacifice loqui. Accidit quoq̄ꝫ ut
uisum somniū referret fratribꝰ suis q̄ cau
sa maioris odii seminariū fuit. Dixitq̄ꝫ ad
eos. Audite somniū meū q̄ḋ uidi. Puta
bā nos ligare manipulos in agro ⁊ qua
si ꝯsurgere manipulū meū ⁊ stare: uros q̄ꝫ
manipulos circūstantes adorare māipu
luꝫ meū. Respōderunt fratres eius. Nū
quid rex noster eris: aut subiiciemur di
tioni tue? Hec ergo causa somnioꝝ at
q̄ꝫ sermonum: inuidie ⁊ odii fomiteꝫ mi
nistrauit. Aliud quoq̄ꝫ uidit somniū q̄ḋ
narrans fratribus ait. Uidi per somnuꝫ
quasi solem ⁊ lunam ⁊ stellas undeci ad
orare me. Quod cuꝫ patri suo ⁊ fratribꝰ
retulisset: icrepauit eū p̄r ⁊ dixit. Quid si
bi uult hoc somniū q̄ḋ uidisti? Nūq̄d e
go ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adorabimꝰ
te super terram? Inuidebant igitur ei fra
tres sui. Pater uero reꝫ tacitus conside
rabat. Rn̄. Uidentes ioseph a longe loque
bātur mutuo fr̄es dicētes. ecce somniator uenit
Uenite occidamus eū: ⁊ uideamus si ꝓsint illi
somnia sua. V. Cūq̄ꝫ uidissent ioseph fr̄es sui
q̄ a patre cūctis fratribus plus amaretur: ode
rant eū: nec poterant ei quicq̄ꝫ pacifice loqui:
unde ⁊ dicebant. Uenite. Lectio secunda.

CUmq̄ꝫ fratres illius in pascendis
gregibꝰ p̄ris morarent̄ in sicheꝫ: di
xit ad eum israel. Fr̄es tui pascunt oues
in siccimis ueni mittam te ad eos. Quo
respondente presto sum ait. Dixitq̄ꝫ ei.
Uade ⁊ uide si cūcta prospera sint erga
fratres tuos: ⁊ pecora: ⁊ renūcia mihi q̄d
agatur. Missus de ualle ebron uenit in
sichem. Inuenitq̄ꝫ eum uir errantem in
agro: ⁊ interrogauit quid quereret: At il
le respondit. Fratres meos quero: idica
mihi ubi pascant greges. Dixitq̄ꝫ ei uir.
Recessere de loco isto. audiui auteꝫ eos
dicentes. eamus in dothaim. Qui cum

uidissent eū procul anteqꝫ accederet ad
eos cogitauerunt illum occidere: ⁊ mu
tuo loquebātur. Ecce somniator uenit.
Venite occidamus eū: ⁊ mittamus in ci
sternam ueterē: dicemusqꝫ fera pessima
deuorauit eum: ⁊ tūc apparebit quid illi
ꝓsint somnia sua. Audiens autē hec ru
ben nitebatur liberare eum de manibus
eorū: ⁊ dicebat. Non interficiamus ani
mam eius: nec effundamus sanguinem:
sed ꝓijcite eū in cisternam ueterem que
est in solitudine: manusqꝫ uestras serua
te innoxias. Hoc autem dicebat uolens
eripere eum de manibus eorum ⁊ redde
re pr̄i suo. ℟. Dixit iudas frib⁹ suis: ecce hys
maelite transeūt: uenite uenūdetur: ⁊ man⁹ nr̄e
n̄ polluātur. Caro eī ⁊ frater nr̄ est. ℣. Quid
eīm prodest si occiderimus frēm nostrū: ⁊ cela
uerimus sanguinē ipius: melius est enim ut ue
nūdetur. Caro. Lectio tertia.

Confestim igitur ut puēit ad fratres
suos: nudauerūt eum tunica talari
⁊ polimita: miserūtqꝫ eum in cisternā ue
terem que nō habebat aquā. Et sedētes
ut comederent panē uiderunt ismaelitas
uiatores uenire de galaad: ⁊ camelos eo
rum portātes aromata ⁊ rasinā ⁊ stacten
in egyptum. Dixit ergo iudas fratribus
suis. Quid nobis ꝓdest si occideremus
fratrē nostrū: ⁊ celauerimus sanguinē ip
sius: Melius ē ut uenūdet hysmaelitis:
⁊ manus nr̄e nō polluātur: frater eīm et
caro nostra ē. Acqeuerūt fratres sermo
nibus illius: ⁊ preteuntibus madianitis
negociatoribus extrahentes eū de cister
na uendiderūt eū hysmaelitis uiginti ar
genteis: qui duxerunt eum in egyptum.
Reuersusqꝫ ruben ad cisternam non inue
nit puerum: ⁊ scissis uestibus pergēs ad
fratres suos ait. Puer non comparet: et
ego quo ibo: Tulerunt autem tunicam
eius: ⁊ in sanguine edi quem occiderant
tinxerunt: mittentes qui ferent ad patrē
⁊ dicerent. Hanc inuenimus: uide utrū
tunica filij tui sit an non: Quam cum co
gnouisset pater ait. Tunica filij mei est. fe
ra pessima comedit eum: bestia deuora
uit ioseph. Scissisqꝫ uestibus indutus ē
cilitio: lugens filiū suū multo tempore.
Congregatis autem cūctis liberis eius
ut lenirent dolorem patris noluit conso
lationem accipere: sed ait. Descendā ad
filium meum lugens in īfernū. Et illo ꝑ
seuerante in fletu: madianite uendiderūt
ioseph ī egypto phutifari eunucho pha
raonis mḡro militum. ℟. Extrahentes io
seph de lacu uendidere hysmaelitis trigita ar
genteis. Reuersusqꝫ ruben ad puteum: ⁊ cum
nō inuenisset eum: scidit uestimenta sua cum fle
tu ⁊ dixit: puer non comparet: ⁊ ego quo ibo.
℣. At illi intincta tunica ioseph in sanguīe he
di miserunt q̄ ferret eā ad patrē ⁊ diceret: uide
si tunica filij tui sit an nō. Reuersus. Sermo
sancti ioannis oꝛauri. Lectio quarta.

Mittitur a iacob patre sāctissimo io
seph sanctus ad fratres: qui salutē
patris ad illos: ⁊ illorum ad patrē affer
ret: ut inter absentes medius utriusqꝫ nū
cius extitisset: ⁊ qđ ꝺ semetipsis absentes
scire nō poterāt: ioseph referente cognos
cerent: ⁊ disiunctos huius relatio iunge
ret: quos locorum diuersitas separabat.
Quem cum uenientem de longe conspi
cerent: ecce inquiūt. ecce somniator ille.
Venite itaqꝫ occidamus illum: ⁊ uidea
mus quid illi prosint somnia sua. O ne
phanda rabies iniquoꝝ nō licet ioseph:
non licet inqꝫ impunitū esse q̄ bonus ē:
non licet meliorem tutū esse cum malis.
Et quasi inuidi aliquid perdant: aut dis
pendiū alicuius rei incurrant: sic bono
rum uita detrimentum est pessimorum.
zelant mansuetum inuidi. modestum su
perbi. probum improbi: mitem tumidi.
inimica emulatione lacescunt. Patitur
⁊ ioseph sanctus innocētis uite inuidiā:
⁊ emulos in se fratres sancta exercitat ui
ta. Bonū mali uidere non possunt. De
niqꝫ uenientē ad se lacerant. seuiunt. ne
care festinant. Nolunt meliorem uiuere:
ne degeneres ipsi possent īproperia susti
nere. ℟. Videns iacob uestimenta ioseph: sci
dit uestimenta sua cum fletu ⁊ dixit. Fera pes
sima deuorauit filium meum ioseph. ℣. Tule
runt autem fratres eius tunicam illius mitten
tes ad patrem: quā cū cognouisset pater ait.

Fera pessima.

Lectio quinta.

CUr innocentem zelas inimica frat
nitas. Cur inuides bono. Cur pati
simplicem non potes? Cur modestuz ꝑ
sequeris? Cur probum non diligis. Cur
rea inocētis sāguis īueniris? Saltē distra
ctus aliquatenus uiuat: ne ī te accusator
innocens sanguis ut chaim aliquādo ex
istat. Serua tibi. serua inimica frat̄nitas
uiuū quem sentias aliquando placatū.
Serua incolumem: quem necessitatis tē
pore inuenias ꝓuisorem. Forsitan enim
adueniet tempus quo eum seruū fecisse
peniteat. parricidiū non perpetrasse col
libeat. Leuius crimē est scūz seruituti ad
iici: grauius nihil est q̄z inocentē aiam iu
gulari. In seruo quo curretur inuenies ī
parricidio non reperies: ꝙ excuses. Mł
tis prouides si istuz distraxeris. Tibi no
cueris si innocentem animaz iugularis.
Distrabitur igitur ioseph sanctus ⁊ du
citur in egyptum accepturus totius pro
uincie principatum. Uenūdatur ī seruū.
in famulum adiicitur. in innocentem fra
terna crudelitas operatur. Suscipit serui
tutis notam: quez dominus preparabat
ad gloriaz. humiliatur ad tempus immi
nenti tempore regnaturus. ministrat ut
seruus. ut famulus paret. domestica cō
plet officia: nec obsequendo deest in ali
quo. humilitatem percipere: quicquid il
li ingenue mentis gloria prestitisset. Ad
extremum sublimatur in domo tantum
famulis cunctis prefertur: tantuz a seruis
omnibus honoratur: ut quātū ei domi
nus: tantuz ipse familie īparet. Fit rector
⁊ propositus domus: fit cūctis imperās
solus: fit domestice cure aptissimus. R.
Ioseph dum intraret in terram egypti: linguā
quā non nouerat audiuit: manus eius in labo
ribus seruierūt. Et lingua eius inter principes
loquebatur sapientiam. V. Humiliauerunt in
copedibus pedes eius: ferrum pertransijt ani
mam eius: donec ueniret uerbum eius. Et lin
gua.

Lectio sexta.

SEd his prosperis celesti dono con
cessis: tentatio inimica nō defuit. Pudi
cum iuuenē patrona appetit impudica:
ut diabolus qui in eius necem fratres ar
mauerat contra eum armaret ⁊ feminā.
Sed tam hoc dei iudicio concidit: q̄z fra
tres deus ab eius parricidio separauit.
Deinde so luz sola aggreditur: ⁊ cuz ca
sto puero incesta mulier fabulatur. Tan
dem inquit optatuz tempus inueni: ⁊ ad
cupiditatē uoluptatis īplende aptissimū
silentiuz repperi. Nullus internus arbit̄
testis existit. nec maritus reperit: nec fami
lia recognoscit. nec aliquis de externis ī
teruenit. inter nos solumodo causa est.
Nullus potest existere qui possit qđ geri
mus idicare. Fac q̄so qđ peto. exple ani
mum cupientem ut posco. Desiderantis
preces ne aspernas exoro. Ego te mune
ribus honorē: ego te marito cōmendez.
Ego te libertatez condonem: nec quisq̄z
te mihi carior poterit inueniri si mihi qđ
desidero contigerit adipisci. Frustra igt̄
ioseph. frustra niteris iīmica tentatio: fru
stra me innocentez appetis: frustra casti
simo mihi lasciuie uerba imittis. Ego eiz
qđ loqueris fugio. qđ queris nolo: qđ
dsideras phorresco. Soluz metuo ī cesti
bus deum: cuius disciplinam seruo: inte
gritatem diligo: castitatem custodio. Si
eim domus uestre totam potestatem ac
cepi: si nihil mihi preter te meus domius
denegauit: quomodo faciaz istud qđ di
cis: ut ⁊ dn̄atorem deum ⁊ patronum tā
liberalem offendam. Nam si in me ꝑ mē
dacium crimen conuerteris: ⁊ qđ nolo
me uoluisse defenderis: dei erit liberare:
quem in presenti desidero nō offendere.
R. Memento mei dum bene tibi fuerit. Ut
suggeras pharaoni ut educat me de isto carce
re: quia furtim sublatus sum: ⁊ hic innocens in
lacum missus sum. V. Tres eim adhuc dies
sūt post quos recordabitur pharao ministerij
tui: ⁊ restituet te in gradum pristinum: tunc me
mento mei. Ut suggeras.

Secundum lucam.

IN illo tempore. Erat iesus eijciens
demoniū: ⁊ illud erat mutū. Et cū
eiecisset demonium locutus est mutus: ⁊

⁊ admirate sunt turbe. Et reliqua.
Omelia sancti hieronymi presbyteri.
Lectio septima.

Tunc oblatus est iesu demoniacus existens cecus ⁊ mutus: ⁊ curauit eũ ita ut loqueret̃ ⁊ uideret. Tria signa simul i uno hoie ppetrata sũt. Cecus uidet. mutus loqtur. possessus a demõe liberatur. Quod tũc carnalit̃ factũ ẽ quotidie ipletur in conuersatione credẽtium ut expulso demone: primũ fidei lumẽ aspiciant: deinde in laudes dei tacẽtia pu⁹ ora laxẽtur. Jesus autẽ sciens cogitationes eorum dixit eis. Omne regnũ diuisũ contra se desolabit̃. Turbe stupebãt ⁊ confitebantur eum: quia tanta signa faciebat filius dauid. Pharisei uero opa dei: principi demõioꝝ deputabant. Quibus dominus non ad dicta: sed ad cogitata respondet: ut uel sic cõpellerẽtur credere potẽtie ei⁹ q cordis uidebat occlta.

℟. Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrum uidentes angustiam anime eius dũ deprecaretur nos ⁊ non audiuimus. Iccirco uenit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis: nũquid non dixi uobis nolite peccare i puerũ: ⁊ nõ audistis me. Iccirco.

Lectio octaua.

Si sathanas sathanam eiicit aduersus se diuisus est. Quomodo ergo stabit regnum eius: Non potest ciuitas ⁊ regnum contra se diuisum stare. Sed quomodo concordia parue res crescũt sic discordia maxime dilabuntur. Si ergo sathanas pugnat contra se: ⁊ demon inimicus est demoni: debet iam mundi uenire cõsumatio: nec haberent in eo locum aduersarie potestates: quarum inter se bellum pax hoĩuꝫ est. Si autẽ putatis o scribe ⁊ pharisei ꝙ recessio demonis obedientia sit in principem suũ: ut homines ignorantes fraudulenta simulatiõe deludant: quid potestis dicere de corporuꝫ sanitatibus quas domin⁹ ppetrauit: Aliud est si mẽbroruꝫ quoqꝫ debilitates ⁊ spiritualium uirtutum insignia demõibus assignetis. Si ergo in belzebub eiicio demones: filij uestri in quo eiiciunt. Ideo ipsi iudices uestri erunt. Filios⁹ iudeoꝝ idõ exorcistas gẽtis illius ex more significat: uel apostolos ex eorum stirpe generatos: qui ad inuocationẽ dei eijciebant demones: hos coartat interrogatione prudenti: ut confiteantur spirit⁹ sancti opus esse. Quod si expulsio inquit demonum in filijs uestris deo ⁊ non dẽmonibus deputatur: quasi in me id opus ñ eandem habet causam: Ergo idem ipsi iudices uestri erunt. nõ potestate ſꝫ opatione: dum illi expulsionem demonum deo assignant: uos belzebub principi dẽmoniorum. Sinautem de apostolis dictum est qd̃ ⁊ magis intelligere debem⁹: ipsi erunt iudices eorum: quia sedebũt i duodecim solijs iudicantes duodecim tribus israel. Si ego ergo in spiritu dei eiicio demões: igit̃ puẽit i nos regnũ dĩ.

℟. Dixit ruben fratribus suis: nunquid non dixi uobis nolite peccare in puerum: ⁊ non audistis me. En sãguis eius exquiritur. ℣. Merito hec patimur: qꝛ peccauim⁹ in frẽm nr̃m uidentes angustiã aie eius: dũ depcaretur nos ⁊ non audiuimus. En.

Lectio nona

In luca istum locum ita legim⁹ scriptum. Si autem in digito dei eijcio demones. Iste ẽ digitus quẽ confitentur ⁊ magi: qui cõtra moysen ⁊ aaron signa faciebant dicentes. Digitus dei est iste: quo tabule lapidee scripte sunt in mõte syna. Si igitur manus ⁊ brachiuꝫ filius dei est: ⁊ digitus eius spiritus sãctus. patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti una substãtia est ñ te scandalizet mẽbroꝝ inequalitas. cum edificet corporis unitas. Peruenit in uos regnum dei: uel seipsuꝫ significat: de quo in alio loco scriptum est. regnum dei intra uos est: ⁊ medius stat inter uos quem uos nescitis. uel certe est illud regnum qd̃ ⁊ ioannes ⁊ ipse dominus predicauerat. Penitentiam agite appropinquabit eim regnum celorum. Est ⁊ tertium regnũ scripture sancte: qd̃ auferetur a iudeis: ⁊ traditur genti facienti fructus eius. Aut quomodo potest quisqꝫ intrare in domum fortis: ⁊ uasa eius diripere nisi prius alligauerit fortem: ⁊ tũc domũ

illius diripiet. Nō debemus esse seueri. Aduersarius noster fortis: uictoris quoqꝫ uocibus comprobatur. Domus illius mundus qui in maligno positus est: non creatoris dignitate sed magnitudie delinquentis. Uasa illius nos quondaꝫ fuimus. alligatus est fortis ꝛ relegatus in tartarum: ꝛ domini contritus pede: ꝛ direptis sedibus tyrāni captiua ducta captiuitas. ℟. Lamētabatur iacob de duobus filijs suis. heu me dolens suꝫ de ioseph ꝑdito: ꝛ tristis nimis de beniamin ducto pro alimōiis. Precor celestem regem: ut me dolentem nimium faciat eos cernere. ℣. Prosternens se iacob uehementer cuꝫ lachrymis pronus ī terram: ꝛ adorans ait. Precor. ℟. Tollite hinc uobiscum munera: ꝛ ite ad dominū terre: ꝛ cū inueneritis adorate eum super terram. Deus autem meus faciat eum uobis placabilem: ꝛ remittat: ꝛ hunc fratrē uobiscum: ꝛ eum quem tenet in uinculis. ℣. Sumite de optis terre frugibus in uasis uestris: ꝛ deferte uiro munera. Deus. ℟. Iste est frater uester minim᷒ de quo dixeratis mihi: deus misereatur tibi fili mi. Festinauitqꝫ in domo ꝛ plorauit: quia erūpebāt lachrymę: ꝛ non poterant se continere. ℣. At tollens autem ioseph oculos: uidit beniamin stantem: cōmota sunt omnia uiscera eius super fratre suo. Festinauitqꝫ. ℟. Dixit ioseph undecim fratribus suis. ego sum ioseph quem uēdidistis in egyptum: adhuc uiuit pater noster senior de quo dixeratis mihi. Ite adducite euꝫ ad me ut possit uiuere. ℣. Bienniū eīm est ꝙ cepit esse fames in terra: adhuc restant anni qnqꝫ: quibus nec arari poterit nec meti. Ite. ℟. Nunciauerunt iacob dicentes: ioseph filius tuus uiuit: ꝛ ipse dominatur in tota terra egypti: quo audito reuixit spiritus eius ꝛ dixit. Sufficit mihi uadam ꝛ uidebo eum anteqꝫ moriar. ℣. Cūqꝫ audisset iacob ꝙ filius eius uiueret: quasi de graui somno euigilans ait. Sufficit mihi. Ad laudes antiphona. Fac benigne in bona uoluntate tua ut edificētur domie muri ierusalem. psalmus. Miserere. Cum reliquis. antiphona. Dominus mihi adiutor est: non timebo quid faciat mihi homo. antiphona. Deus misereatur nobis: ꝛ benedicat nos. antiphona. Uim uirtutis sue oblitus est ignis: ut pueri tui liberarētur illesi. antiphona. Sol ꝛ luna laudate deum: quia exaltatuꝫ est nomen eius solius. Capitulum. Fratres estote. Ad benedictus antiphona. Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt omnia que possidet. Oratio. Quesum᷒ omnipotens. Ad primaꝫ antiphona. Et cum eiecisset iesus demonium locutus est mutus: ꝛ admirate sunt turbe. Ad tertiam antiphona. Si in digito dei eijcio demonia profecto peruenit in uos regnum dei. Capitulū. Fratres estote. Ad sextā antiphona. Qui non colligit mecum dispergit: ꝛ qui non est mecum contra me est.

Capitulum.

HOc autem scitote intelligentes: qꝛ omnis fornicator aut imūdus: aut auarus qd̄ est idoloruꝫ seruitus: non habet hereditatem in regno christi ꝛ dei. Ad nonam antiphona. Cum imundus spiritus exierit ab homine ambulans per loca inaquosa: querens requiem ꝛ non inuenit.

Capitulum.

ERatis eīm aliquando tenebre: nūc autem lux in domino ut filij lucis ambulate: fructus eīm lucis est in omni bonitate. ꝛ iusticia. ꝛ ueritate. Ad uesperas antiphona. Dixit dominus. Cum reliquis. Capitulum. Fratres estote. Ad magnificat antiphona. Extollens uocem quedā mulier de turba dixit: beatus uent᷒ qui te portauit ꝛ ubera que suxisti: at iesus ait: quinimo beati qui audiunt uerbum dei: ꝛ custodiunt illud. Oratio. Quesumus omnipotens. Feria secunda. Sermo sancti augustini episcopi. Lectio prima.

DOminus deus noster nolens aliquē nīm perire: colens ecclesiā suā sicut agrum suum: querens fructum de arboribus suis: anteqꝫ tempus securis adueniat: cui necesse erit infructuosas arbores amputare: non cessat nos admōere: ut cum tempus est nobis cum dei adiutorio duꝫ in nostra potestate consistit bona opera faciamus. Cum enim transierit tempus bene operādi: non restat nisi recipiendi. Nemo tibi dicturus est post resurrectionem mortuoruꝫ in regno dei.

frange esurienti panem tuum: ꝛ egenos uagosq; induc in domum tuam: quia si inuenies esurientem neq; egentem. Nemo dicturus est uesti nudū: ubi omniū tunica imortalis erit. Nemo dicturus est suscipe peregrinos: ubi omnia in patria sua uiuent. Nam modo sumus inde peregrini. Nemo eim dicet uisita egrum: ubi est sempiterna sanitas. Nemo dicet sepeli mortuum: ubi mors morietur. Ista omnia pietatis officia in uita eterna necessaria non erunt: nisi sola pax erit ꝛ leticia sempiterna.

Lectio secūda.

In isto autez tempore ut nouerimꝰ quantum nobis cōmendat deus opera misericordie ipsos suos sanctos egere fecit: ut cum fiunt hic amici de māmona inquitatis recipiant ꝛ ipi amicos suos in tabernacula eterna: id est ut cum serui dei pij dum iugiter deo uacāt aliquotiens indigent: illi qui habent mūdi diuitias elemosynas largiātur. Quo modo eos participes faciunt in terrena substantia: sic cum illis partem habere merebuntur in uita eterna. Hoc dixit ꝓpter electionem regnoruz quā primo audiuimus. Nunquid deus defecerat pascere seruum suum heliam? non illi cui deerant hoies alites ministrabant. Nōne illi panem offerebat coruus mane et ad uesperam carnes? Ostendit ergo deus quia unde uoluerit pascere seruos suos potest. Et tamen ut posset cum religiosa uidua pascere: fecit eum egere. Egestas autem anime sancte: in abundantia uersa est anime religiose. Nō poterat helias ō misericordia dei dare sibi qȯ lagūcule dedit.

Lectio tertia.

Vidistis nempe ꝛ manifestū ē ꝙ aliquando serui dei non habent ut ꝓbētur ꝙ habēt. Et tamē illa uidua nihil habebat. qȯ illi reliquum erat finituz fuerat: ꝛ cum filiis suis moritura. Processit ergo ut faceret sibi panem: collegerat duo ligna: ꝛ tunc uidit eaz helias. Tūc eam homo dei uidebat quādo illa duo ligna querebat. Mulier illa typum gerebat ecclesie: ꝛ quia duo ligna crucem faciunt querebat moritura unde semper esset uictura. Adūbrato ergo mysterio helias loquitur ad eam qȯ audiuit: narrat illa dispositionem suaz: morituram se dicit cuz consumauerit qȯ remāserit. Ubi est ergo ꝙ dominus helie dixerat: uade in sareptam sydonie ibi enim mandaui mulieri uidue ut pascat te. Videtis quez admodum mandet deus non in aure sȝ in corde. Nūquid legimus quia missus est aliquis propheta ad illam mulierem ꝛ dictum est ei. Ecce dicit dominus. Uēturus est ad te esuriens seruus meus: et ex eo qȯ habes: ministra illi: inopiaz noli metuere: ego supplebo quod dederis. Hoc eim dictū non legimꝰ: nec hoc legimus ꝙ in somnis ad eum missus fuerit angelus: ꝛ prenūciauerit heliam esurientem esse uenturum: ꝛ de illo pascendo aliquis mulierem illam āmonuerit. Sed mandat deus miris modis q in cogitationibus loquitur. Ad benedictus antiphona. Amen dico uobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua. Oratio.

Cordibus nostris quesumus domine gratiam tuam benignus infunde: ut sicut ab escis corporalibus abstinemus: ita sensus quoq; nostros a noxiis retrahamus excessibus. per Ad magnificat aīt. Jesus aūt transiens per mediū illorum ibat. Oratio.

Subueniat nobis domie misericordia tua: ut ab iminētibus peccatorum nostrorum periculis: te mereamur protegente eripi te liberante saluari. per

Feria tertia. Secundum mattheum.

In illo tempore. Respiciens iesus i discipulos suos: dixit simōi petro. Si peccauerit in te frater tuus: uade et corripe eum inter te ꝛ ipsum soluz. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi

Lectio prima.

Quare illū corripis? Quia doles ꝙ peccauit i te. Absit. Si amore tuo id facis: nihil facis. Si amore illius facis optie facis. Deniq; in ipis uerbis attēde

cuius amore id facere debeas: utruz tui
an illius. Si te audierit inquit lucratus
eris fratrem tuũ. Ergo propter illuz fac:
ut lucreris illum. Sic faciendo lucraris:
nisi fecisses perierat. Quid est ergo ꝙ ple
riqȝ homines ista peccata contẽnũt ⁊ di
cunt: quid magnũ feci? In hominez pec
caui. Noli contẽnere ꝙ in hominẽ pecca
sti. Uis nosce quia in hominẽ peccando
perijsti. Si te ille in quẽ peccasti corripue
rit inter te ⁊ ipsũ solũ: ⁊ audieris illuz lu
cratus est te. Quid est lucratus est te: nisi
quia perieras si non lucraretur te. Nam
si non perieras quomodo te lucratus
est. Nemo ergo contẽnat quãdo peccat
in fratrem. Ait eim in quodam loco apo
stolus. Sic autem peccantes in fratres ⁊
percutiẽtes conscientiã eorum infirmaz
in christũ peccatis: ideo quia mẽbra chri
sti omnes facti sumus. Quomodo non
peccas in christũ qui peccas in mẽbrum
christi. **Lectio secunda.**

NEmo ergo dicat quia non peccaui
in deum: sed peccaui in fratrez. In
hominẽ peccaui leue peccatum est uł nul
lum peccatũ est. Forte tamen dicis: leue
est quia cito curatur. Peccasti in fratrez
fac satisfactionem ⁊ sanatus es. Cito feci
sti rem mortiferam: sed remedium cito i
uenisti. Quis uestrum speret regnũ celo
rum fratres mei: quando dicit euangeli
um: qui dixerit fratri suo fatue: reus erit
genne ignis. Magnus terror: sed uide
ibi remediũ. Si obtuleris munus tuum
ad altare: ⁊ ibi recordatus fueris ꝙ fra
ter tuus habet aliquid aduersum te: relin
que ibi munus tuũ ante altare. Non iras
citur deus quia differs iponere munus
tuũ: te querit deus magis q̃ȝ munꝰ tuũ.
Nam si malum animũ gerens aduersus
fratrem tuũ: adueneris cum munere ad
deum tuum: respondebit tibi. Tu peristi
mihi quid attulisti? Offerens munus tu
um ⁊ tu non es munus dei. Plus querit
christus quem redẽit sãguine suo q̃ȝ qđ
tu inuenisti in horreo tuo. Ergo relique
ibi munus tuum ante altare: ⁊ uade pri
us reconciliari fratri tuo: ⁊ sic ueniens of
feres munus tuum. Ecce ille reatus gen
ne q̃ȝ cito solutus est. Nundum reconci
liatus reus eras genne. Reconciliatus se
curus offeres munus tuum ad altare.

Lectio tertia.

HOmines autez faciles sunt ad irro
gandas iniurias: ⁊ difficiles ad cõ
cordiam requirendam. Pete inquit ue
niam ab homine quem offendisti: ab ho
mine quez lesisti. Respondet. Nõ me hu
miliabo. Uel deum tuũ audi: si fratrez tu
um contẽnis. Qui se humiliat exaltabit.
Nõ uis humiliare qui cecidisti? Multũ
inter est inter se humiliantem: ⁊ in terra
iacentem. Jam iaces: ⁊ humiliare te non
uis? Bene diceres nolo descẽdere si no
luisses ruere. Hoc ergo debet facere qui
fecit iniuriam. Qui autem te passus est:
quid debet ꝙ audiuimus hodie. Si pec
cauerit in te frater tuus corripe euz inter
te ⁊ ipsuz solum. Si neglexeris peior es.
Ille iniuriã fecit: ⁊ iniuriaz faciendo gra
ui se ipm uulnere pcussit. Tu uulnus fra
tris tui contẽnis: tu eũ uides pire ⁊ negli
gis. Peior es tacẽdo q̃ȝ ille conuiciãdo.
Quando ergo in nos aliquis peccat: ha
beamus magnam curam non pro nob.
Nã gloriosum est iniurias obliuisci: sed
obliuiscere iniuriam tuam non uulnꝰ fra
tris tui. Ergo corripe inter te ⁊ ipsum so
lum: intuens correctioni: parcens pudo
ri. Forte eĩm pro uerecundia incipit defẽ
dere peccatum suum: ⁊ cũ uis facere cor
rectionem facis peiorem. **Ad bñdictus
antiphona.** Si duo ex uobis consenserint
super terram: de omni re quacunqȝ petierint fi
et illis a patre meo: dicit dominus.

Oratio.

EXaudi nos õnipotẽs ⁊ misericors
deus: ⁊ continẽtie salutaris propi
tius nobis dona concede. P dominum.
Ad magnificat antiphona. Ubi duo uel
tres congregati sunt in nomĩe meo: ĩ medio eo
rum sum dicit dominus. **Oratio.**

TUa nos domine protectione defẽ
de: ⁊ ab omni semp ĩiquitate custo
di. P dominum. **Feria tertia. Secunduz
mattheum.**

IN illo tempore. Accesserũt ad iesũ
ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei
dicẽtes. Quare discipuli tui transgrediũ
tur traditiones seniorũ? Et reliqua.

Omelia sancti hieronymi presbyteri.
Lectio prima.

MIra phariseorum scribarũq stulti
tia dei filium arguũt quare hoim
traditiones ⁊ precepta non seruẽt. Non
eim lauant manus suas cum panẽ man
ducant. Manus id est opera nõ corpo
ris sed aie lauande sunt: ut fiat in illis ṽ
bum dei. Ipse autem respondens ait illꝰ.
Quare ⁊ uos transgredimini mandatũ
dei propter traditionem uestram? Falsã
calũniam uera responsione cõfutat cum
inquit. uos propter traditionẽ hominũ
precepta dei negligatis: quare discipl'os
meos arguendos creditis ꝙ seniorꝝ ius
sa paruipendant ut dei scita costodiant?
Nam deus dixit: honora patrem tuum
⁊ matrẽ: ⁊ qui maledixerit patri uel mrĩ
morte moriatur. Uos autem dicitis: qui
cũq dixerit pr̃i aut matri. munꝰ quodcũ
q est ex me tibi proderit: ⁊ nõ honorifi
cabit patrem suum aut matrem.

Lectio secunda.

HOnor in scripturis nõ tantum ĩ sa
lutationibus ⁊ officiis deferendis
quantum in elemosynis ac munerũ ob
latione sentitur. Honora inquit aposto
lus uiduas que uere uidue sunt. Hic ho
nor donũ intelligitur. Et in alio loco. pr̃s
byteri duplici honore honorandi sunt:
maxime qui laborant in uerbo ⁊ doctri
na dei. Et per hoc mandatum iubemur
ut boui trituranti os non claudamus: et
dignus sit operarius mercede sua. Pre
ceperat dominus uel ĩbecillitates ul' eta
tes uel penurias parentũ considerans:
ut filij honorarent etiam in uite necessari
is ministrandis parentes suos. Hanc ꝓ
uidentissimam dei legẽ uolentes scribe
phariseiq subuertere: ut impietatẽ sub
nomine pietatis inducerent: docuerunt
pessimos filios: ut si quis ea que parẽti
bus offerenda sunt: deo uouẽ uoluerit:
qui uerus est pater: oblatio dei prepona
tur parentum muneribus: uel certe ipsi
parentes: que deo consecrata cernebãt:
ne sacrilegij crimen incurrent declinan
tes egestate cõficiebãt. Atq ita fiebat ut
oblatio liberorũ sub occasiõe tẽpli ⁊ dei
in sacerdotũ lucra cederet. Hec pessima
phariseorũ traditio de alia occasiõe ueni
ebat. Multi hñtes obligatos ere alieno
⁊ uolẽtes sibi creditũ reddere delegabãt
sacerdotibꝰ: ut exacta pecunia mistris tẽ
pli ⁊ eorum usibus deseruiret. **Lect. iij.**

POtest ãt ⁊ ĩ hoc loco breuiẽ habe
re sensum. munus qd̃ ex me est tibi
ꝓderit. Cõpellitis inquit filios ut dicant
parentibus suis qd̃cunq donũ oblatu
rus eram deo in tuos consumo cibos: ti
biq proderit o pater ⁊ mater. Ut illi timẽ
tes accipere qd̃ deo uident mancipatũ:
inopem magis uellent uitã ducere q̃ co
medere de consecratis. Nõ qd̃ intrat in
os coinquinat hominem. Uerbum cõe
proprie scripturarũ est ⁊ publico sermo
ne non teritur. Populus iudeorũ par
tẽ dei se esse iacitãs: cões cibos uocat qui
bus omnes utũtur homines. Uerbi gra
tia. suillam carnem. ostreas. leporem. ⁊ is
tiusmodi animantia que ungulã nõ scin
dunt: nec ruminant: nec squamosa in pi
scibus sunt. Unde ⁊ ĩ actibus apostolo
rum scriptũ est: qd̃ deus sanctificauit: tu
ne cõe dixeris. Cõmune ergo ꝙ ceteris
hõinibꝰ patet: ⁊ quasi nõ est de parte dei
ꝓ ĩmundo appellatur. Nõ qd̃ ĩtrat ĩ os
coinquinat hominẽ: sed qd̃ procedit ex
ore hoc coinquinat hominem. Oppõat
prudens lector ⁊ dicat: si qd̃ intrat in os
Nõ coinquinat hominem: quare idola
tricis nõ uescimur? Et apostolus scribit.
Nõ potestis bibere calicẽ domini ⁊ ca
licem demoniorum. Sciendũ igitur ꝙ
ipsi quidẽ cibi ⁊ dei creatura per se om
nis munda sit: sed idolorum ac demonũ
inuocatio ea facit ĩmunda. Tunc accedẽ
tes discipuli eius dixerunt ei. Scis quia
pharisei audito hoc uerbo scandalizati
sunt? Sermone uno omnis superstitio
obseruationũ iudaicarum fuerat elisa:
qui in cibis sumendis abominandisq

religionem suam sitam arbitrabantur.
Et q: crebro teritur in ecclesiasticis scrip
turis scandalũ: breuiť dicẽduꝫ qd signifi
cet scalon ⁊ scandalũ. nos offendiculuꝫ:
uel ruinã uľ ĩpactionẽ pedis possumus
dicere. Qđ ergo legimꝰ qcunqꝫ de mini
mis istis scãdalizauerit quẽpiã hoc ĩtelli
gimus: q dicto factoue occasioneꝫ ruine
cuiqꝫ dederit. At ille r̃ñdens ait. Oĩs plã
tatio quã nõ plantauit pať meꝰ celestis
eradicabiť. Etiã que plena uideñť in scrip
turis: plena sunt questionibꝰ. Ad bñdic.
añt. Audite ⁊ ĩtelligite traditiões quas dñs
dedit nobis.

Oratio.

P Resta nobis q̃s dñe: ut salutaribꝰ
ieiunijs eruditi: a noxiis quoqꝫ ui
tijs abstinẽtes: ꝓp:ciationẽ tuã facilius ĩ
petremus. ꝑ dñm. Ad mag. añt. Nõ lotis
manibus mãducare: nõ coingnat hoĩem.

Oratio

V Ence q̃s oĩpotens ds: ut q ꝓtecti
onis tue grãm querimꝰ libati a ma
lis oĩbus secura tibi mẽte seruiamꝰ. per
dñm. Feria qnta. Secundum lucam.

I N illo tp̃e. Surgens iesus de syna
goga: ĩtrauit ĩ domũ simonis. So
crus aũť simõis tenebať magnus febribꝰ.
Et reliqua. Omelia sancti ambrosij epis
copi. Lectio prima.

V Ide clementiã dñi saluatoris nec ĩ
dignatione cõmotus: nec scelere of
fensus: nec ĩiuria uiolatꝰ: iudeã deseruit.
Quin ẽt ĩmemor iniurie: memor clemen
tie: nũc docendo: nũc liberãdo: nũc sanã
do: plebis corda demulcet. Et bñ sãctus
Lucas uirũ a spu neqcie liberatũ ante ꝑ
misit: ⁊ substituit femine sanitatẽ. Utrũqꝫ
eĩm sexum dñs curaturus aduenerat. Et
prior sanari debuit qui prior creatus est.
Nec pretermitti illa debuit que mobili
tate magis animi q̃ꝫ prauitate peccaue
rat. Sabbato dominice medicine opera
cepta significat: ut inde creatura noua ce
perit: ubi uetus creatura ante desinit: nec
sub lege eẽ dei filiũ: sed supra legem ĩ ip
so principio designaret: nec soluere legẽ
sed adimplere. Neqꝫ eĩm per legem sed
uerbo factus est mundus sicut legimus.
Uerbo domini celi firmati sunt. Nõ sol
uitur ergo lex: sed impletur: ut fiat reno
uatio hominis iam labentis. Unde ⁊ a
postolus ait. Expoliantes uos ueterem
hominem induite nouum qui secunduꝫ
christum creatus est.

Lectio secunda.

E T bene sabbato cepit: ut ipsum se
ostenderet creatorem: qui opera o
pibus ĩtexeret: ⁊ persequeretur opus qđ
ipse iam ceperat: ut si faber domuꝫ reno
uare disponat non a fundamentis sed a
culminibus incipit soluere uetustaꝫ. Ita
qꝫ ibi prius manum admouet ubi ante
defierat. Deinde a minoribus incipit:
ut ad maiora perueniat: liberare a dmo
ne homĩes. sed in uerbo dei possunt. Re
surrectionem mortuis imperare diuine
solius est potestatis. Nec quẽq̃ꝫ mouere
debet ꝙ iesu nazareno nomen in hoc li
bro diabolus dixisse primus inducitur.
Nec eĩm ab eo christus nomen accipit:
qđ de celo angelus ad uirginem detulit.
Est huius impudentie: ut inter homĩes
aliquid primus usurpet: ⁊ ad homines
quasi nouum deferat quo terrorem sue
potestatis incutiat. Deniqꝫ in genesi pri
mus deum homini nuncupauit. Sicut
enim habes. Et diabolus dixit mulieri.
Quid utiqꝫ dixit deus: ne edatis de om
ni ligno. Uterqꝫ igitur adam deceptus
est sanatus a christo.

Lectio tertia.

S Equere cetere ⁊ euangelice lectio
nis disce mysteria atqꝫ in duorum
sanitate: publice sacramentum salutis a
gnosce. Sicut eĩm in adam omnes mori
untur: ita ⁊ in christo omnes uiuificabũ
tur. Quis est ille qui in synagoga spiritũ
demonij habebat immunduꝫ: nisi popu
lus iudeorum: Qui quasi serpentinis spi
nis reuinctus: ĩnodatusqꝫ diaboli laque
is: simulatam corporis mundiciam inte
rioris mentis sordibus inquinabat. Et
bene in synagoga homo erat qui spiri
tum immundum habebat: quia spiri
tum sanctum amiserat. Introierat enim

diabolus unde christus exierat. Simul
ostēditur natura diaboli nō iproba: opa
iniqua. Nam quem superiorem naturaȝ
deum confitetur: opere negat. Et in hoc
apparet eius nequicia: iprobitas iudeo
rum ꝙ ita populo uesano cecitateȝ men
tis effudit: ut populus neget quem ōmo
nes confitentur. O peior magistro disci
pulorum hereditas. Ille uerbo dn̄m ten
tat: illi facto. Ille dicit mitte te: isti adorāt
tur ut mittant. Si altiori ꝯsilio ista pēda
mus animi: ōbemus intelligere ꝛ corpo
ris sanitatē: ut prius anim⁹ q serpentinis
laborabat insidijs absolutus sit. Aīa eiȝ
nunqȝ a corpore uinceret: nisi prius a di
abolo tentaret. Nā cuȝ aīa corpus agat
uiuificet ꝛ gubernet quēadmodū i eius
illecebras captiua rapetur: nisi ꝛ ipsa su
perioris alicuius potestatis uinculis stri
geretur. Deniqȝ nō prius eua esuriuit qȝ
serpētis eā uersucia tentauit. Et ideo ad
uersus ipm auctorē peccati prius debuit
medicina salutis opari. Ad bn̄dict. aāt.
Exibant aūt demonia a multis clamātia ꝛ di
centia: quia tu es xp̄us filius dei: ꝛ increpans
nō sinebat ea loqui: quia sciebāt ipm eē christū

Oratio.

Magnificet te dn̄e sanctorū tuorum
cosme ꝛ damiani beata solēnitas:
qua ꝛ illis gloriam sempiternā: ꝛ opem
nobis ineffabili ꝓuidentia contulisti. p.
Ad mag. aāt. Omnes qui habebāt īfirmos
ducebant illos ad iesum ꝛ sanabātur. Orō.
Subiectum tibi populum quesum⁹
dn̄e propiciatio celestis āplificet:
ꝛ tuis semper faciat seruire mandatis. p
dominum. Feria sexta. Secundum ioā
nem.

In illo tempore. Uenit iesus in ciui
tate samarie que dicitur sychar: iu
xta prediū qd̄ dedit iacob ioseph filio suo
Et reliqua. Omelia sancti augustini epi
scopi. Lectio prima.

Erat autem ibi fons iacob. Pute⁹
erat: sed omnis puteus fons: non
omnis fons puteus. Ubi enim de terra
aqua manat ꝛ usui prebetur haurientib⁹
fons dicitur. Sed si i promptu ꝛ superfi
cie sit: fons tantum dicitur. Si autem in
alto ꝛ in profundo sit: ita puteus uocat:
ut fontis nomen non amittat. Jesus aūt
fatigatus ex itinere sedebat sic super fon
tem. Hora erat quasi sexta. Iaȝ incipiūt
mysteria. Nō eiȝ frustra fatigatur iesus.
Nō eim frustra fatigatur uirtus dei. Nō
eim frustra fatigatur: per queȝ fatigati re
creantur. Non eiȝ frustra fatigatur: quo
deserente fatigamur: quo presente firma
mur. Fatigatur tamen christus ꝛ fatigat
ab itinere ꝛ sedet: ꝛ iuxta puteum sedet:
ꝛ hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista
innuūt aliquid: indicare uolunt aliquid.
Intentos nos faciunt: ut pulsemus hor
tatur. Ipse ergo nobis aperiat ꝛ uobis:
qui dignatus est ita hortari ut diceret.
Pulsate ꝛ aperietur uobis. Ita fatigat⁹
est ab itinere iesus. Inuenimus uirtuteȝ
iesu: ꝛ inuenimus infirmitatem iesu: for
tem ꝛ infirmum. Fortem quia in princi
pio erat uerbum: ꝛ uerbuȝ erat apud de
um: ꝛ deus erat uerbuȝ: hoc erat in prin
cipio apud deum. Uis uidere qȝ iste for
tis sit. Omnia per ipsuȝ facta sunt ꝛ sine
ipso factum est nihil: ꝛ sine labore facta
sunt. Quid ergo illo fortius: per quem si
ne labore facta sunt omnia: Infirmū uis
nosse. Uerbum caro factū ē ꝛ habitauit
in nobis. Fortitudo xp̄i te creauit. Infir
mitas xp̄i te recreauit. Fortitudo christi
fecit ut qd̄ nō erat esset. Infirmitas chri
sti fecit: ut qd̄ erat non periret. Condidit
nos fortitudine sua: quesiuit infirmitate
sua.

Lectio secunda.

Nutrit ergo ipse infirmus īfirmos:
tanqȝ gallina pullos suos. Huic e
nim similem se fecit. Quotiens inquit ad
ierusalem uolui congregare filios tuos
tanqȝ gallina pullos suos sub alis suis ꝛ
noluisti. Uidetis autem fratres quemad
modum gallina infirmetur cum pullis
suis. Nulla eim alia auis ꝙ sit mater: sic
agnoscitur. Uidemus nidificare passe
res quoslibet ante oculos nr̄os. irundi
nes. ciconias. columbas quotidie uidi
mus nidificare. Quos nisi quando

iñ nidis uidemus parentes esse nō agno
scimus. Gallina uero sic infirmatur in
pullis suis: ut etiam si ipsi pulli non se
quantur: ⁊ filios non uideas matrem
tamē agnoscas. Ita fit alis demissis. plu
mis hyspida. uoce rauca. omnibus mē
bris demissa ⁊ abiecta: ut quēadmoduȝ
dixi: ⁊ si filios non uideas: matrem tamē
intelligas. Sic ergo iesus īfirmus fatiga
tus ex itinere. Iteȝ ipsius caro assumpta
pro nobis. Quomodo eim iter habet q
ubiqȝ est? Qui nusqȝ deest quo it? Aut
unde it nisi quia ad nos non ueniret: ni
si formam uisibilis carnis assumeret? qa
ergo uenire ad nos eo modo dignatus
est: ut in forma serui assumpta carne ap
pareret: ipsa carnis assumptio est iter ei⁹.
Ideo fatigatus ex itinere quid aliud est
qȝ fatigatus a carne. Infirmus in carne
iesus: sed noli tu infirmari. In illius infir
mitate tu fortis esto: quia qđ infirmuȝ est
deo: fortius est hominibus.

Lectio tertia.

SUb hac rerum imagine adam qui
erat forma futuri: prebuit nob ma
gnum indiciū sacramenti: imo deus in il
lo prebuit. Nam ⁊ adam dormiēs meru
it accipere uxorem ⁊ de costa eius facta
est uxor: quoniaȝ de christo in cruce dor
miente futura erat ecclesia đ latere eius.
de latere. s. dormientis: quia de latere in
cruce pendētis lancea percusso sacramē
ta ecclesie profluxerunt. Sed quare hoc
dicere uolui fratres: nisi quia infirmitas
christi nos facit fortes. Magna ibi ima
go precessit. Potuit dominus carneȝ de
trahere homini unde faceret feminam ⁊
magis uidetur quasi congrue potuisse.
Fiebat eim sexus infirmior ⁊ magis de
carne infirmitas fieri debuit qȝ de osse.
Ossa eim in carne firmiora sunt. Non đ
traxit carnem unde faceret mulierem: sȝ
detraxit os: detracto osse formata ē mu
lier: ⁊ in loco ossis caro adipleta est. Po
terat pro osse os facere. poterat ad facien
dam mulierem non costam sed carnem
đtrahere. Quid ergo significauit? Facta
est mulier in costa tanqȝ fortis. Factus ē
adā i carne tanqȝ īfirm⁹. Christus est ⁊ ec
clesia. Illius infirmitas nostra est fortitu
do. **Ad benedictus antiphōa.** Aqua quā
ego dedero qui biberit ex ea non sitiet in eter
num. **Oratio.**

IEiunia nostra quesumus domine:
benigno fauore prosequere: ut sicut
ab alimentis abstinemus in corpore: ita
a uiciis ieiunemus in mente. per. **Ad ma
gnificat antiphona.** Domine ut uideo pro
pheta es tu. patres nostri in mōte hoc adora
uerunt. **Oratio.**

PResta quesumus omnipotēs đus
ut qui in tua protectione cōfidim⁹
cuncta nobis aduersantia te adiuuante
uincamus. per.

Sabbato secundum ioannem.

IN illo tempore. Perrexit iesus in
monte oliueti: ⁊ diluculo iteruȝ ue
nit in templum. Et reliqua.

**Omelia sancti augustini episcopi. Lec
tio prima.**

IN montē autem oliueti: in monteȝ
fructuosum: in montem unguenti:
in montem chrismatis. Ubi eiȝ decebat
docere christum: nisi in montem oliueti.
Christi eim nomen dictum est a chrisma
te. Chrisma auteȝ grece: latine unctio no
minatur. Ideo autem nos unxit: quia lu
ctatores contra diabolum fecit. Et dilu
culo iterum uenit in templum: ⁊ omnis
populus uenit ad eum. Et sedens doce
bat eos: ⁊ non tenebatur: quia nōdū pa
ti dignabatur. Nunc iam attendite ubi
ab inimicis tentata sit domini mansuetu
do. Adducunt autem illi scribe ⁊ phari
sei mulierem in adulterio deprehensam
⁊ statuere eam in medium: ⁊ dixerunt ei.
Magister hec mulier modo deprehēsa
est in adulterio. In lege autem moyses
mandauit nobis huiusmodi lapidare.
Tu ergo quid dicis? Hec auteȝ dicebāt
tentantes eum: ut possent accusare eum.
Unde accusare? Nunquid ipsum in ali
quo facinore dephenderāt. Aut illa mu
lier ad eum aliquo modo pertinuisse di
cebat? Quid ergo tentantes eum: ut pos
sent accusare eum.

Lectio secunda.

INtelligimus fratres admirabilem mansuetudinē in dño fuisse. Aliad' uertant eum nimiū esse mitē: nimiuʒ esse mansuetū. De illo quippe fuerat ante ꝑdictuʒ. Accingere gladio tuo sup femur tuū potentissime. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: itēde ꝓspere procede. ⁊ regna. Propter ueritatē ⁊ mansuetudineʒ ⁊ iusticiam. Ergo attulit ueritateʒ ut doctor: māsuetudinē ut liberator: iusticiam ut cognitor. Propter hoc eum ꝓpheta in spiritu sancto esse uenturū predixerat. Cum loqueretur ueritas agnoscebaṫ. Cuʒ ad uersus inimicos nō moueretur: mansuetudo laudabaṫ. Cuʒ ergo de duobus istis id est de ueritate ⁊ mansuetudine eius. inimici liuore ⁊ inuidia torquerētur: in tertio id est iusticia. scandalum posuere. Quare: Quia lex iusserat adulteros lapidari. Et utiqȝ lex: qḋ iniustuʒ erat iubere non poterat. Si aliquid aliud diceret qȝ lex iusserat: iniustus deprehenderetur. Dixere ergo apud semetip̄os. Uerax putatur mansuetus uidetur. de iusticia illi querēda est calūnia. Offeramus ei mulierem ī adulterio deprehensam. Dicamus quid de illa in lege preceptum sit. Si eaȝ iusserit lapidari mansuetudinē non habebit. Si eam dimitti censuerit: iusticiam non tenebit. Ut autem mansuetudineʒ inquiunt non perdat in qua iaȝ populis amabilis factus est: sine dubio eaȝ dimittere dicturus est. Hinc nos inueniemus accusandi occasionem: ⁊ rerum faciemus tanqȝ legis preuaricatorem dicentes ei. Hostis es legis contra moysen respondes: imo contra eum qui p moysen legeȝ dedit. Reus est mortis. cum illa: ⁊ tu ip̄e es lapidandus. Posset his uerbis atqȝ his sententijs inflāmari inuidia: feruere accusatio. flagitari damnatio.

Lectio tertia.

SEd cui hec puersitas rectitudini: falsitas ueritati: corruptum cor directo: stultitia sapientie. Quando illi laqueos prepararent: in quos non prius ip̄i caput inijcerent. Ecce dominus in respōdendo: ⁊ iusticiam seruaturus est: ⁊ a māsuetudine non recessurus. Non est capt᷒ cui tendebantur laquei: sed potius capti sunt qui tendebant: quia in eum qui eos posset ḋ laqueis eruere non credebant. Quid ergo r̄spōdit domin᷒ iesus: Quid ergo respondit ueritas. Quid respondit sapientia. Quid respondit ipsa cui calūnia parabatur iusticia. Non dixit non lapidetur: ne contra legem dicere uidereṫ. Absit autem ut diceret lapidetur. Uenit eiȝ non perdere qḋ inuenerat: sed querere qḋ perierat. Quid ergo respōdit. Uidete qȝ plenum sit iusticia: plenum mansuetudine ⁊ ueritate. Qui sine peccato est uestrum inquit prior in illa lapidem mittat. O responsio sapientie quomodo intromisit iuste: foris eiȝ calumniabanṫ: se ip̄os intrinsecus non perscrutabantur. Adulteraȝ uidebant: se non respiciebāt. preuaricatores legis legeȝ implere cupiebant: ⁊ hoc calūniando: nō uere tanqȝ adulteraȝ castitate damnando. Audistis iudei. Audistis pharisei. Audistis doctores legis: legis custodē: sed nōdū intellexistis legislatorem. Quid uobis aliud significat cum diceret. Digito scribebat in terra. Digito eīm lex dei scripta est: sȝ ꝓpter duros in lapide scripta est. Nūc iam dominus in terra scribebat: quia fructuȝ querebat. Ad benedictus antiphona.

Inclinauit se iesus ⁊ scribebat in terra: si quis sine peccato est mittat in eam lapidem.

Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: ut qui se affligendo carnem ab alimentis abstinent: sectando iusticiaȝ a culpa ieiunent. per dominum. Ad uesperas capitulum.

FRatres scriptum est: quoniā abraā duos filios babuit: unum de ancilla: ⁊ unum de libera: sed qui de ancilla secundum carnem natus est: qui autem de libera per repromissionem que sunt per allegoriā dicta. Ad magnificat antiphona. Nemo te condēnauit mulier. nemo domine: nec ego te condemnabo: iam amplius noli peccare.

Oratio.

Concede q̄s ōipotens deus: ut qui
ex merito nr̄e actionis affligimur:
tue gr̄e ɔsolatiōe respirem⁹. p dn̄m nr̄m
iesum. **Dn̄ica quarta in quadragesima
ad mat. inuit.** Populus dn̄i ꝛ oues pascue
eius. Uenite adoremus deū. **ps.** Uenit.

Lectio prima.

Moyses aūt pascebat oues iethro
soceri sui sacerdotis madian. Cuȝ
q̄ȝ minasset gregē ad interiora deserti: ue
nit ad monteȝ dei horeb. Apparuitq̄ȝ ei
dn̄s in flāma ignis de medio rubi: ꝛ uide
bat q̄ rub⁹ ardebat ꝛ nō cōbureṫ. Dixit
ergo moyses. Uadā ꝛ uidebo uisioneȝ
hāc magnā: quare nō cōburaṫ rub⁹. Cer
nens aūt dn̄s q̄ ꝑgeret ad uidenduȝ: uo
cauit eum de medio rubi ꝛ ait. Moyses
moyses. Qui r̄ndit. Adsū. At ille. Ne a-
ppies inq̄t huc. Solue calciamētū ď pe
dib⁹ tuis: locus eīm in quo stas: t̄ra s̄cta
est. Et ait. Ego sū deus p̄ris tui: d̄s abra
am: ꝛ deus isaac: ꝛ deus iacob. Abscon
ditq̄ȝ moyses faciem suam: non eīm aud
bat aspicere cōtra dominū. Cui ait dn̄s.
Uidi afflictionē populi mei q̄ est ī egyp
to: ꝛ clamorē eius audiui: ꝓpter duriciā
cordis eoꝝ q̄ presūt opib⁹. Et sciēs dolo
rem eius descēdi ut liberarē euȝ de man̄i
bus egyptioꝝ: ut educam de terra illa ī
terram bonam ꝛ spatiosam: in t̄ra q̄ fluit
lacte ꝛ melle ad loca cananei. ethei. ꝛ a-
morrei. ferezei. ꝛ euei. ꝛ iebusei. Clamor
ergo filiorū israel uenit ad me: uidiq̄ȝ af
flictioneȝ eoꝝ qua ab egyptijs opprimū
tur. Sed ueni mittā te ad pharaoneȝ ut
educas pplm̄ meū filios israel ď egypto.

R. Locutus est dominus ad moysen dicens.
descende in egyptum dic pharaoni. Ut dimit
tat populum meum: induratuȝ est cor pharao
nis non uult dimittere populuȝ meū nisi ī ma
nu forti. **V.** Clamor filiorū israel uenit ad me:
uidiq̄ȝ afflictionem eorum: sed ueni mittā te ad
pharaonem. Ut dimittat.

Lectio secunda.

Dixitq̄ȝ moyses ad deū. Quis ego
sum ut uadā ad pharaoneȝ ut edu
cam filios israel de egypto? Qui dixit ei
Ego ero tecum: ꝛ hoc habebis signū q̄
miserim te. Cum eduxeris populū meuȝ
de egypto: imolabis deo sup montē istū.
Ait moyses ad deū. Ecce ego uadaȝ ad
filios israel ꝛ dicā eis. Deus patꝝ uroꝝ
misit me ad uos. Si dixerūt mihi q̄ no
men est eius q̄d dicaȝ eis? Dixit dn̄s ad
moysen. Ego sum: q̄ sum. Sic dices fili
is israel. Qui est misit me ad uos. Dixit
q̄ȝ iteꝝ deus ad moysen. Hec dices filijs
israel. Dn̄s deus patrū uroꝝ. deus abra
am. deus isaac. ꝛ d̄us iacob. misit me ad
uos. Hoc nomē mihi est ī eternū: ꝛ hoc
memoriale meū in generatiōe ꝛ genera
tionē. Uade ꝛ cōgrega seniores israel: et
dices ad eos. Dn̄s deus patrū uroꝝ ap
paruit mihi deus abraā. deus isaac. ꝛ de
us iacob dicēs. Uisitans uisitaui uos: ꝛ
uidi oīa que acciderūt uobis in egypto:
ꝛ dixi ut educā uos de afflictiōe egypti ī
terra cananei. ꝛ ethei. ꝛ amorrei. ꝛ ferezei
ꝛ euei. ꝛ iebusei: ad terram fluenteȝ lacte
ꝛ melle: ꝛ audient uocem tuam. **R.** Ste
tit moyses corā pharaone ꝛ dixit: hec dicit do
minus. Dimitte populum meum ut sacrificet
mihi in deserto. **V.** Dominus deus hebreo
rum misit me ad te dicens. Dimitte populum.

Lectio tertia.

Ingredierisq̄ȝ tu ꝛ seniores isrl̄ ad
regem egypti ꝛ dices ad eum. Do
minus deus hebreorū uocauit nos. Ibi
mus uiam trium dierum in solitudinem
ut imolemus domino deo nostro. Sed
ego scio q̄ non dimittet uos rex egypti
ut eatis nisi p manum ualidam extendā
q̄ȝ manum meam ꝛ ꝑcutiam egyptuȝ in
cūctis mirabilibus meis que facturus sū
in medio eoruȝ. Post hoc dimittet uos
daboq̄ȝ gratiaȝ populo huic corā egyp
tijs: ꝛ cū egrediemini non exibitis uacui
sed postulabit mulier a uicina sua ꝛ ab
hospita sua uasa argentea ꝛ aurea: ac ue
stes. pōetisq̄ȝ eas sup filios ꝛ filias u̅ras:
ꝛ spoliabitis egyptuȝ. R̄ndens moyses
ait. Non credēt mihi neq̄ȝ audient uocē
meā: sȝ dicēt. Nō apparuit tibi dn̄s. Di-
xit ergo dn̄s ad eū. Quid est q̄ȝ tenes in
manu tua? Respondit uirga. Dixit dn̄s.

Proijce eam in terrā. Proiecit ꝛ uersa est in colubrum ita ut fugeret moyses. Dixitq̨ dn̄s. Extēde manū tuam ꝛ apprehende caudā eius. Extēdit ꝛ tenuit: uersaq̨ est in uirgā: ut credant inqt ꝙ apparuerit tibi dn̄s deus patrū tuoꝝ deꝰ abraam. ꝛ deus Isaac. ꝛ deus iacob. ℟. Cantemus dn̄o gl'iose enim honorificatus ē: equū ꝛ assessorem ꝓiecit in mare. Adiutor ꝛ ꝓtector factus est mihi dn̄s in salutē. ℣. Dn̄s quasi uir pugnator oīpotēs nomē eius. Adiutor.

Sermo sācti ioannis os aurei.

Lectio quarta.

Stabat moyses in mōte nō armis: sed ꝑcibꝰ pugnaturus. Stabat extensis ad celū manibꝰ deuoto orans affectu: nō de terra ſ3 de celo auxiliū postulabat. Pugnabat cū hostibꝰ absens: cū exteris sine bello decertabat: ut quē loci diuersitas ab īimicis seiūxerat: oīonis effectus bellatorē p̄sītem hostibꝰ exhiberet. Fit moyse orāte pugna occulta: ſ3 manifesta uictoria. Latenē dimicat: ut euidenter deuicat. Solus orat: ut mlti saluenē. Stabat moyses in mōte: iā ꝓximꝰ celo: iam uicinꝰ siderībꝰ. Et quāto eū sublimitas mōtis extulerat: tanto oīo deo proximū exhibebat. Fit moyse orāte uictoria: cessante mesticia. Potētior hostis efficitur: iusti corpore fatigato. Desinit isrl' uincere: moyse desistente ī prece: ut dū diuersa populis exhiberētur: oīonis nob potentia mōstrareē. Deniq̨ tam diu ista diuersitas ualuit ꝙ̄diu iugis oratio defuit. Perseuerāte prece pseuerās uictoria roboratur. Iā gerīē pugna cum hoste: iam amalech precibꝰ debellaē. ℟. In mari uie tue ꝛ semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populū tuū ī māu moysi ꝛ aaron. ℣. Trāstulisti illos mare rubrū: ꝛ trāsuexisti eos per aquam nimiā. Deduxisti. Lectio q̄nta.

Commendatur hebreorum populus deo: quē hostilis imanitas ꝓuocarat ad bellū. Oratio in ultionē īimici dirigitur: cuius scelera iā interitum ꝓuocabant. Nec dū moysi oratio circa uictorie effectū minus ualeret: inimici uirtus ī populum dei potētior esset. Non iā3 celeste humanū certamēe ab oībus putaretur. Quis eīz iustorū nō orando pugnauit? Quis non hostē orando deuincit? Orationibus danieli uisa pandūtur: sopiunē flāme. fere ebetescūt. cadunt hostes: īimici uincūtur. Quantoq̨ eīz purior frēq̄ntiorq̨ fuerit celebrata oīo: tanto celerior erit de īimico uindicta. Licet colloq cuz dn̄o orando: licet cuz eo fabulari cū uelis: licet precibus mercari qđ optas. Et quāuis uocem eius audire non possis: tamē duz id qđ desideras accipis: colloq tecū ꝛ si non uerbis tamen beneficijs dignaē. Et factum est inqt cum leuaret manꝰ moyses preualebat israel. Ubi autē3 submiserat manꝰ: īualescebat amalech. Bellū christianis indictū hoc exemplo mōstratur. Et belli effectus oīonis instantia apitur. Orat enim moyses ꝛ uincit. cessat et uincitur. ℟. Qui persequebātur populū tuū dn̄e: dimersisti eos in profundum. Et in colūna nubis ductor eorum fuisti dn̄e. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuū in manu moysi ꝛ aaron. Et. Lectio sexta.

Uidicit christianus qđ gerat: īuenit qd fugiat. Didicē iquā unde aut uīcatur aut uincat. Quāuis īstantius christiano orandum sit: quia ꝛ preliator hostis est: ꝛ pro seipso ñ pro altero pugnat. Moyses eīm ꝛ contra hominem: ꝛ pro alijs orando pugnabat. Christianus uero ꝛ pro se ipso: ꝛ ꝯtra diabolū pugnat. Nec quisq̨ poterit excusari: qui hostem uincere noluit deuz orando cessauit. Et tamen in moyse corpus deficiebat: non uoluntas aliquando cessabat. Si ergo fragilitatis causa in moyse excusari non potuit: quēadmodum in nobis uolūtas poterit excusari. Unđ apparet uires hosti illum dare qui cessat: ꝛ sese ei subijcere qui non orat. Quod totū est odisse sua: diligere aliena: sibi ipsum hostem existere: dum contra hostem nolit iugiter exorare. Hostis eīm dum oras premiē: dum cessas erigitur. Iniuriam nobis ab homine non nunq̨ illatā3 impatienter qđ non licet ferimus: ꝛ maiorem contumeliam in illum qui intulit reuocamus.

Tu ꝯtumeliā tuā a te tibi illatā quō teip
sum poteris uidicare: q ab illo illatā nō
poteris sustinere: Aut tu in te ultionē cū
mādabis cū ꝯtra teipm hostē erigis: dū
eū in te nō orando admittis: Oro iugis
īfirmitas hostis. Ceterꝫ ipē ꝯ se tela mini
strat q hostē pcū instātia nō fatigat. Qua
re: Orōnis istātia hostis seuitia debelle
tur. Nō resumat dū parcimꝰ: nō erigatur
dū aliqñ cessamꝰ. Oportet inqt sēp orare
ꝛ nō deficere. Dū oportet dic̄ necessitatē
inducit: Necessitas aūt tāta ui distringit:
ut ꝙ necesse ē ēt sine nobis pretire ñ pos
sis. Deniqꝫ mādu cādi. bibēdi. uestiendi.
necessitas. natura illata pretiri nō pōt: si
ne qbus geri uita ista non potit: aut pter
mitte ista ꝛ uiue sine qbus uiuere nō po
tes: si pretmittis. Igit̄ si ista ptermitti nō
possūt: sine qbꝰ uita ista nō pōt celebrari:
queādmodū tutꝰ ab hoste eē potit: q qꝺ
oportet semp orare ꝯtēpsit. ℞. Moyses
famulus dei ieiūauit. xl. diebꝰ ꝛ. xl. noctibꝰ. Ut
legē dñi mereretur accipe. ℣. Ascēdēs moyses
in mōtē sinai ad dñm: fuit ibi. xl. diebus ꝛ: xl.
noctibus. Ut. Secundum ioannem.

In illo tpe. Abijt iesus trāsmare ga
lilee: qꝺ ē thyberiadis ꝛ sequebat̄
eū multitudo magna: qa uidebant signa
que faciebat sup his q īfirmabāt̄. Et reli
qua. Omelia scti augustini epi. Lec. vij.

Miracula q̄ fecit dñs nr̄ iesus xp̄us:
sūt qdē diuīa opa ꝛ ad intelligēdū
deū de uisibilibꝰ admonēt hūanā mētē.
Quia eim ille ñ est tal' subē q̄ uideri ocul'
possit: ꝛ miracula eiꝰ qbꝰ totū mundū re
git uniuersāqꝫ creaturā admīstrat assidui
tate uiluerūt: ita ut pene nēo dignet̄ attē
dere opa ꝺi mira ꝛ stupēda i quolibet se
minis grano scꝺm ipam suā misericordi
am seruauit sibi q̄dā q̄ faceret opportūo
tpe: pret̄ usitatū cursū ordinēqꝫ nature:
ut nō maiora sed isolita uidēdo stupēt: q
bus quotidiana uiluerūt. Maiꝰ eim mi
raculū est gubnatio totiꝰ mūdi q̄ꝫ satura
tio qnqꝫ miliū hoiuꝫ de. v. panibꝰ. Et tñ
hoc nēo mirat̄. Illud mirant̄ hoies: non
qa maiꝰ est: sꝫ qa rarꝫ est. Quis eiꝫ ꝛ nūc
pascit uniuersū mūdū: nisi ille q de pau
cis granis segetes creat. Fecit ergo quō
deus. Uñ eim multiplicat de paucis gra
nis segetes: ide i manibꝰ suis multiplica
uit. v. panes. ℞. Splēdida facta ē moysi dū
respiceret in eū dñs. Uidētes seniores clarita
tem uultus eius admirātes timuerūt ualde. ℣.
Cūqꝫ descēdisset de mōte sinai: portabat duas
tabulas testimonij: ignorās ꝙ cornuta esset fa
cies eius ex cōsortio sermōis dñi. Uidētes se
niores. Lectio octaua.

Potestas eim erat in manibꝰ xp̄i: pa
nes aūt illi qnqꝫ quasi semina erāt:
nō qdē terre mandata: sed ab eo q terrā
fecit multiplicata. Hoc ergo admotū est
sensibus quo erigeretur mēs. Exhibituꝫ
oculis ubi exerceretur intellectus: ut iui
sibilem deum per inuisibilia opera mira
remur: ꝛ erecti ad fideꝫ ꝛ purgati p fidē:
esse ipsum inuisibiliter uidere cuperemꝰ:
quem de rebus uisibilibus iuisibilē nos
ceremus. Nec sufficit hec intueri miracu
lis christi. Interrogemus ipsa miracula
quid nobis loquētur de christo: habent
enim si intelligātur linguam suam. Nan
qꝫ ipse christus uerbum patris est: ēt fcꝫ
uerbi uerbuꝫ nobis est. Hoc ergo mira
culum sicut audiuimus q̄ꝫ magnuꝫ sit: q̄
ramus etiam q̄ꝫ profundū sit. Non tātū
eius superficie delectemur: sed etiam alti
tudinem perscrutemur. Habet eiꝫ aliqd
intus hoc: qꝺ miramur foris. Uidimꝰ et
expectamus magnū quiddā: preclarum
quiddā: imo omnio diuinū qꝺ fieri nisi
a deo possit. Laudauimus de facto fco
rem. Sed queādmodū si litteras plures
alicuius inspiceremus nō nobis suffice
ret laudare scriptoris articulum qñ eas
pariles: equales: decoras fecit: nisi etiam
legeremus qd nobis per illas indicaue
rit. Ita factū hoc qui tantuꝫ inspicit dele
ctatur pulchritudine facti: ut āmiretur ar
tificem: qui auteꝫ intelligit quasi legit. ℞.
Ecce mitto angelum meum qui precedat te et
custodiat semper. Obserua ꝛ audi uocem meā
ꝛ inimicus ero īimicis tuis: ꝛ affligētes te affli
gam: ꝛ precedet te angelus meus. ℣. Israel si
me audieris: nō erit in te deus recens: neqꝫ ad
orabis deum alienū ego eim dñs. Obserua.

Lectio nona.

ALiter eim uidetur pictura:aliter ui
détur lr̃e. Picturã cũ uideris hoc
est totũ uidisse ⁊ laudasse. Lr̃as cũ uide
ris nõ hoc est totũ:qm̃ cõmoueris ⁊ eas
legere. Et eim dicis cũ uideris lr̃as:si for
te nõ nosti eas legere. Quid putam⁹ esse
qd̾ hic scriptũ est: Introgas qd sit cũ iaʒ
uideas aliqd. Aliud tibi d̾mõstratur⁹ est
a quo q̃ris cognoscere qd̾ uidisti. Alios
ille oculos habet.alios tu. Nõne similr̃
apices uidetis : Sed ñ silr̃ signa cognos
citis. Tu ergo uides ⁊ laudas.ille uidet:
laudat:legit ⁊ intelligit. Quia ergo uidi
mus:quia laudauimus:legamus ⁊ intel
ligamus. Dñm in monte multo magis i
telligamus:quia dñs in mõte uerbũ est i
alto. Pro inde non quasi hũiliter iacet
qd̾ in monte factuʒ est:nec transeundo p̃
tereundum est sed suscipiendũ. Turbas
uidit esurientes agnouit: misericorditer
pauit.nõ solum pro bonitate: uerũ etiaʒ
pro potestate. Quid enim sola prodesset
bonitas ubi nõ erat panis unde turba e-
suriens pasceretur. Nisi bonitati adesset
potestas ieiuna illa turba esuriens rema
neret. Deniqʒ ⁊ discipuli qui erant cum
dño in fame ⁊ ipsi turbas uolebant pas
cere:ut ñ remãerẽt ianes:sed unde pasce
rent non habebant. ℞. Attendite popule
meus legem meum: Inclinate aureʒ uĩaʒ i uer
ba oris mei. ℣. Aperiã in parabolis os meũ
loquar ꝓpositiones ab initio seculi. Inclinate
℞. Uos qui transituri estis iordanem edifica
te altare dño. De lapidibus quos ferrum nõ
tetigit:⁊ offerte super illud holocausta ⁊ hosti
as pacificas deo uestro. ℣. Cũqʒ intraueritis
terrã quã dominus daturus est uobis:edifica
te ibi altare dño. De lapidibus. ℞. Audi isrl̃
precepta dñi:⁊ ea in corde tuo quasi i libro scri
be. Et dabo tibi terram fluentem lac ⁊ mel. ℣.
Obserua igitur ⁊ audi uocem meam:⁊ inimic⁹
ero inimicis tuis. Et. ℞. Sicut fui cũ moyse:
ita ero tecum dicit dñs. Cõfortare ⁊ esto robu
stus:introducens populum meũ ad terraʒ lac
te ⁊ melle manantem. ℣. Noli timere quoniã
tecum sum:ad quecunqʒ prexeris nõ dimittaʒ
te neqʒ derelinquaʒ. Confortare. ℞. Adduxi
nos per desertum.xl.annis ego dñs non sunt
attrita uestimenta uestra. Mãna de celo plui
uobis:⁊ obliti estis me dicit dñs. ℣. Ego edu
xi uos de terra egypti:⁊ de domo seruitutis li
beraui uos. Manna. Ad laudes añ. Tũc
acceptabis sacrificium iusticie:si auerteris faciẽ
tuam a ꝑccatis meis. psal. Miserere. Cũ
reliquis añ. Bonum est sperare in dño q̃ʒ
sperare in principibus. ℣. Bñdicat nos deus
deus noster:bñdicat nos deus. ℣. Potens
es dñe eripe nos:de manu fortis liberare nos
deus noster. ℣. Reges terre:⁊ omnes popu
li laudate deum. Capitulũ. Fratres scriptũ.
Ad bñdic.añ. Cuʒ subleuasset oculos iesus
⁊ uidisset maximam multitudinem uenientem
ad se:dixit ad philippuʒ.unde ememus pães
ut manducent hi:hoc aũt dicebat tentans eũ:
ipse eim sciebat quid esset facturus. Oro. Cõ
cede quesumus. Ad primã añ. Accepit er
go iesus panes:⁊ cum gratias egisset:distribu
it discũbẽtibus. Ad tertiã añ. De qnqʒ pãi
bus ⁊ duobus piscibus satiauit dñs qnqʒ mi
lia hominum. Caplm. Fratres scriptuʒ. Ad
sextã añ. Satiauit dominus qnqʒ milia ho
minũ de qnqʒ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. Caplm
LEtare sterilis que non paris.erum
pe ⁊ clama que non parturis:quia
multi filij deserte magis q̃ʒ eius que ha
bet uirum. Ad nonaʒ añ. Illi ergo hoĩes
cum uidissent q̄ fecerat iesus signuʒ dicebant:
quia hic est uere propheta q̄ uenturus est i mũ
dum. Capitulum.
ITaqʒ fratres non sumus ancille fi
lij sed libere: qua libtate christ⁹ nos
liberauit. Ad uesperas añ. Dixit domin⁹
Cum reliquis. capitulum. Fratres scriptũ
Ad magnificat añ. Subijt ergo in montẽ
iesus:⁊ ibi sedebat cuʒ discipulis suis. Oro.
Concede quesumus. Feria secunda. Secũ
dum ioannem.
IN illo tẽpore. Prope erat pascha
iudeorum:⁊ ascendit iesus hieroso
lymam. Et inuenit in templo uendentes
oues ⁊ boues. Et reliqua. Omelia sctĩ
augustini epi. Lectio prima.
QUid audiuimus fratres: Ecce tem
plum illud figura adhuc erat:⁊ eie
cit inde dominus omnes qui sua q̃rebãt

qui ad nũdinas uenerant. Et que illi uẽ
debãt: Illa q̃ opus habebãt hoies in ſa
crificijs illius tẽporis. Nouit eiꝫ caritas
ura ꝙ ſacrificia illi populo ꝑ eiꝰ carnali
tate ꝛ corde adhuc lapideo talia data ſt:
qbus teneret ne in idola defluerent: ꝛ imo
labãt ibi ſacrificia. boues. ꝛ oues. ꝛ colũ
bas. Noſtis qꝛ legiſtis. Nõ ergo magnũ
peccatũ ſi hoc uẽdebãt in tẽplo: qđ eme
bat ut offerret in tẽplo: ꝛ tamẽ eiecit ide
illos. Quid ſi ibi ebrioſos iueniret qđ fa
ceret dñs: Si uẽdentes ea q̃ licita ſũt ꝛ ꝯ
iuſticiam nõ ſũt eiecit. Que eim honeſte
emũt: nõ illicite uẽdunt Expulit tñ ꝛ nõ
ẽ paſſus domũ orõnis fieri domũ nego
ciationis. Si negociatiõis domus nõ de
bet fieri domus dei: potationis debet fi
eri: Lectio ſecũda.

Nos aũt qñ iſta dicimꝰ: ſtridẽt denti
bus ſuis aduerſus nos. Et ꝯſolat
nos pſalmus quẽ audiſtis: ſtriderũt ſup
me dentibꝰ ſuis. Nouimus ꝛ nos audiꝛ
unde curemur: ꝛ ſic ingeminant flagella
chriſto: quia flagellat ſermo ipius. Con
gregata ſũt inquit in me flagella ꝛ neſcie
runt. Flagellatus eſt flagellis iudeorũ:
flagellatur blaſphemijs falſorum chriſti
anorum. Multiplicant flagella domio
ſuo ꝛ neſciũt. Faciamus nos q̃ꝫtum ipſe
adiuuat. Ego autem cum mihi moleſti
eſſent induebam me cilitio: ꝛ humiliabã
in ieiunio aiam meam. Dicimus tamen
fratres: ſi eim ꝛ ipſe pepcit illis qui flagel
landus ab eis erat: prior tamen illos fla
gellauit. Signum quoddã nobis oſten
dit: quia fecit flagellum de reſticulis: ꝛ in
de indiſciplinatos negociationem in dei
templo facientes flagellauit.
Lectio tertia

Et eim qđ unuſqſqꝫ peccator i pec
catis ſuis reſtem ſibi texit ꝑphete
dicit. Ve hiſ qui trahunt peccata ſicut re
ſtem longã. Quis facit reſtem longam:
Qui peccato addit peccatum. Quomo
do addũtur auteꝫ peccata peccatis: Cũ
peccata que facta ſunt coopiuntur aliis
peccatis. Furtum fecit aliquis. Ne inue
niatur qui fecit: querit mathematicum.
Suffecerat furtum feciſſe. Quare uis ad
iungere peccatum peccato: Ecce qui ſic
agit: duo peccata. Cuꝫ ad mathematicũ
prohiberis accedere blaſph emas epm.
Ecce tria peccata. Cum audis mitte illũ
foras đ eccleſia. Dicis. Duco me ad par
tem donati. Ecce addis quartum. Creſ
cit reſtis: time reſtem. Bonum eſt tibi ut
hic ide cũ flagellaris: corrigaris: ne i fine
tibi dicatur. Ligate illi manus ꝛ pedes
ꝛ proijcite eum in tenebras exteriores.
Criniculis eim peccatorum ſuorum unꝰ
quiſqꝫ conſtringitur. Illud dominus di
cit: illud ꝛ alia ſcriptura dicit: ſed utrũqꝫ
dominus dicit. De peccatis ſuis ligãtur
homines: ꝛ mittũtur in tenebras exterio
res. Qui ſunt tamen qui uendunt boueſ
uideamus: ut i figura queramus myſte
rium facti. Qui ſunt qui oues uendunt ꝛ
columbas: Ipſi ſunt qui ſua querunt in
eccleſia: non que ieſu chriſti. Venale ha
bent totum quia nolunt redimi. Emi no
lunt: ꝛ uendere uolunt. Ad bñdic. añt.
Auferte iſta hinc dicit dñs: ꝛ nolite facere do
mum patris mei domũ negociatõis. Oratio

Preſta queſumus omnipotẽs đus
ut obſeruationes ſacras ãnua đuo
tiõe recolentes: ꝛ corpore tibi placeamꝰ
ꝛ mente. p. Ad mag. aũt. Soluite tẽplum
hoc dicit dñs: ꝛ poſt triduuꝫ reedificabo illud.
hoc aũt dicebat de templo corporis ſui. Oro

Deprecationẽ noſtram queſumꝰ do
mine benignus exaudi: ꝛ quibꝰ ſup
plicandi preſtas effectum: tribue defenſi
onis auxilium. per. Feria tertia. Secun
dum ioannem.

In illo tempore. Jam die feſto me
diante aſcendit ieſus in templuꝫ et
docebat: ꝛ admirabantur iudei. Et reli
qua. Omelia ſancti auguſtini epiſcopi.
Lectio prima.

Ille qui latebat docebat ꝛ palam
loquebatur: ꝛ non tenebatur. Illđ
eiꝫ ut lateret erat cauſa exempli: hoc po
teſtatis. Sed cum doceret mirabãtur iu
dei. Omnes quidem quantum arbitror
mirabãtur: ſed non omnes conuertebãt
Et unde admiratio: Quia mlti nouerãt

ubi natus: quēadmodū fuerit educatus.
Nunq̄z eū uiderāt discētem lr̄as. Audie
bant aūt ꝺ lege disputantē: legis testimo
nia ꝓferentē: q neꝯ poterat ꝓferre nisi le
gisset: neꝯ legere nisi lr̄as didicisset. Et iō
mirabāt. Eoꝝ aūt admiratio magistra fa
cta ē isinuāde altius ꝟitatis occasio. Ex
eoꝝ qppe admiratōe ꝛ ꝟbis: dixit dn̄s
aliqd ꝓfundū ꝛ diligētius ĩspici ꝛ discu
ti dignū. Propt̄ qꝺ intētā facio caritatē
ur̄am non solū ad audiēdū ꝓ uobis: sed
ēt ad orandū ꝓ uobis. R. Quid me queri
tis interficere hoīem q uera locutus sū uobis.
Si male locutus sū testimoniū ꝑhibe de malo
si aūt bn̄: cur me cedis? ℣ Multa bōa opa ope
ratus sū uob: ꝓpter qꝺ opꝰ multis me occidet̄.
Si male. Lectio secunda

Quid ergo dn̄s rn̄dit eis admiranti
bus quō sciret lr̄as quas nō didice
rat. Mea doctrina iqt non ē mea sz eiꝰ q
misit me. Hec ē eim ꝓfunditas pria. Ui
detur eim paucis uerbis quasi contraria
locutus. Non eim ait ista doctrina non
ē mea: sz mea doctrina non ē mea. Si nō
tua quomodo tua? Si tua quomodo nō
tua? Tu eim dicis utrūq̄z ꝛ mea doctria
ꝛ non mea. Nam si dixisset ista doctrina
non ē mea nulla eēt questio. Nunc uero
fratres primitus intēdite questionē ꝛ sic
ex ordine expectate solutionē. Naz qui
non uidet questionem que proponitur:
quomodo intelligit qꝺ exponitur? Hoc
ē ergo in questiōe ꝙ ait: mea ꝛ non mea.
Hoc uidetur eē contrarium: quomodo
mea: quomodo nō mea. Si ergo diligēt
intueamur qꝺ ipse in exordio dicit sanc
tus euangelista. In principio erat ꝟbuz
ꝛ ꝟbum erat apud deum: ꝛ deus erat ꝟ
bum. inde pēdet huius solutio questōis.
Que ergo ē doctrina patris nisi ꝟbū pa
tris. Ipse ergo christus doctrina patris:
si ꝟbum patris. Sed quia uerbū nō po
test esse nullius sz alicuius: etiam suā do
ctrinam dixit seipsum: ꝛ non suam: quia
patris est uerbum. Quid eim tam tuum
q̄z tu. Et quid tam non tuum q̄z tu si ali
cuius ē qꝺ es? Uerbum ergo ꝛ deus est:
ꝛ doctrine stabilis uerbum est: non sona
bilis per syllabas ꝛ uolatilis: sed manen
tis cuz patre ad quem conuertamur ma
nentem: sonis transeuntibus admoniti.
Non eim nos ita admonet qꝺ transit: ut
ad transitoria uocet. Lectio tertia.

Admonemur ut diligamus deum.
Totū hoc qꝺ dixi syllabe fuerūt:
ꝑcussum aerem uerberauerunt ut ad sen
sum uestrarum aurium ꝑuenirēt sonādo
transierunt. Nō tamen illud qꝺ uos ad
monui transire debet: quia ille quē uos
diligere admonui non transit. Et cū trā
seuntibus syllabis admoniti ad eum cō
uersi fueritis: nec uos transibitis: sz cum
manēte manebitis. Hoc ē ergo magnuz
in doctrina: altum ꝛ eternum qꝺ manet:
quo uocant̄ omnia que tēporaliter tran
seunt: quando bn̄ significant: nec mēdaci
ter proferuntur. Omnia quippe signa q̄
proferimus: sonis aliquid significant qꝺ
non ē sonus. non eiz due breues syllabe
deus ē: ꝛ duas breues syllabas colimus
ꝛ duas syllabas breues adoramus: ꝛ ad
duas breues syllabas ꝑuenire desidera
mus: que pene ante desinūt sonare q̄z ce
perint: nec in eis sedere locus ē: nisi pria
transierit. Manet ergo aliquid magnuz
qꝺ dicitur deus: q̄zuis non maneat sonꝰ
cū dicitur deus. Sic intendite doctrinaz
christi: ꝛ peruenietis ad uerbum dei. Cū
autem perueneritis ad uerbum dei intē
dite: deus erat uerbum: ꝛ uidebitis ꝟbū
dictum eē mea doctrina. Intendite etiaz
cuius est uerbum: ꝛ uidebitis recte dcm̄
eē non est mea. Ad bn̄dictus antiphōa.
Quid me queritis interficere hominez: qui ue
ra locutus sum uobis. Oratio.

Sacre nobis quesumus domie ob
seruationis ieiunia: ꝛ pie conuersa
tionis augmētū: ꝛ tue propiciationis cō
tinuum prestēt auxlium. p dominū. Ad
magnificat antiphona. Nemo in eum mi
sit manū: q: nūdū uenerat hora eius. Oratio

Miserere domine populo tuo: ꝛ cō
tinuis tribulationibus laborantē:
propitius respirare concede. per. Feria
quarta secundum ioannem.

In illo tēpore. Pretiēs iesus uidit

hominem cecum a natiuitate: ⁊ interro
gauerunt eum discipuli eius. Rabbi qs
peccauit hic: aut parentes eius ut cecus
nasceretur? Et reliqua. Omelia sancti au
gustini episcopi. Lectio prima.
EXiens iesus uidit hominem cecū
non utcunqȝ cecum sed a natiuita
te. Et interrogauerunt eum discipuli ei⁹.
Rabbi. Scitis quia rabbi magister est.
Magistrum appellabant: quia discere
desiderabant. Questionem quippe dño
proposuerūt tanqȝ magistro. Quis pec
cauit hic: aut parentes eius ut cec⁹ nas
ceretur? Respondit iesus. Neqȝ hic pec
cauit: neqȝ parentes eius: ut cecus nasce
retur. Quid est qd̓ dixit? Si nullus hō si
ne peccato: nunqd parentes huius ceci
sine peccato erant? Nunqd ipse uel sine
originali peccato natus erat: uel uiuen
do nihil addiderat. An quia oclos clau
sos habebat: ꝯcupie minime uigilabāt.
Quanta eīm mala ceci cōmittunt a quo
malo abstinet mens mala: etiam oculis
clausis. Non poterant uidere: sed noue
rat cogitare: ⁊ forte concupiscere aliquid
qd̓ cecus non posset implere. Sed ī cor
de iudicari a nullo potest: nisi a cordis ꝑ
scrutatore. Lectio secunda.
SI ergo ⁊ parentes eius habuerūt
peccatum: ⁊ iste habuit peccatum:
quare dominus dixit: neqȝ hic peccauit
neqȝ parentes eius: nisi ad rem de qua i
terrogatus est: ut cecus nasceretur. Ha
bebant eīm parentes eius peccatum: sȝ
non ipso peccato factum est ut cecus na
sceretur. Si autem non peccato parētū
factum est ut cecus nasceretur quare ce
cus natus est? Audi magistꝛ̄ docentē.
Querit credentem ut faciat intelligentē.
Ipe cām dicit quare cecus ille sit natus:
Neqȝ hic peccauit inquit neqȝ parentes
eius: sed ut manifestentur opera dei in il
lo. Deinde seqtur. Me oportet operari
opera eius q misit me. Ecce eīm ille mis
sus in quo faciē lauit cecus: ⁊ uidete qd
dixerit. Me oportet operari opera eius
qui misit me donec dies ē. Mementote
quō uniuersā gloriā illi dat de quo est:
quia habet filium qui de illo sit: ipse non
habȝ d̓ quo sit. Sȝ quare dixisti domīe
donec dies ē? Audi quare. Ueniet nox
quando nēo pōt opari. Nec tu domīe?
Ita ne tantum ualebit nox illa: ut nec tu
etiam illa possis operari: cuius opus est
nox. Lectio tertia.
PUto eīm domine iesu imo non pu
to: sed credo atqȝ confirmo: te ibi
fuisse quādo dixit deus. Fiat lux: ⁊ facta
est lux. Si eīm uerbo fecit per te fecit. Et
ideo dictum est. omnia per ipsum facta
sunt: ⁊ sine ipso factum est nihil. Diuisit
deus inter lucem ⁊ tenebras: lucē uoca
uit diem ⁊ tenebras uocauit noctē. Que
est illa nox que cum uenerit nemo pote
rit operari? Audi quid sit dies: ⁊ tunc in
telliges que sit nox. Unde sumus audītu
ri. Quis nā sit dies iste ipse dicat. Quā
diu in mundo sum: lux sum mundi. Ecce
ipse dies est. Lauat oculos cecus in die:
ut uideat diem. Quādiu inquit in mun
do sum lux sū mundi. Ergo nescio que
nox erit: quādo ibi ipē nō erit. Ideo nēo
poterit operari. Restat inquirere fratres
mei: patienter accipite inquirentem me.
Uobiscum quero: uobiscum inueniā a
quo quero. Constat expressum ac defini
tum est diem cōmemorasse dominum:
hoc loco seipsum: id est lumen mundi.
Quādiu inquit sum in hoc mundo: lux
sum mundi Ad bñdic. añt. Rabbi qd pec
cauit hō iste ꝙ cecus natus est: rñdit iesus ⁊ di
xit: neqȝ hic peccauit neqȝ parētes eius: sed ut
manifestentur opera dei in illo. Oratio.
DEus q ⁊ iustis premia meritorū: ⁊
peccatoribus ꝑ ieiuniū ueniā pre
bes: miserere supplicib⁹ tuis: ut reat⁹ nr̄i
confessio indulgentiam percipere ualeat
delictorum. per dominum. Ad magnifi
cat añt. Ille hō q dicitur iesus lutum fecit ex
sputo: ⁊ liniuit oclos meos ⁊ mō uideo. Oīo.
PAteant aures misericordie tue do
mine precibus supplicātiū: ⁊ ut pe
tentibus desiderata concedas: fac eos q̄
tibi sunt placita postulare. per dominū
nostrum iesum. Feria quinta. Secundū
lucam.

In illo tēpore. Ibat iesus ī ciuitatē que uocaꝛ naī: ꝛ ibāt cū eo discipuli eius: ꝛ turba copiosa. Et reliqua.

Omelia sancti ambrosij epi. Lectio pri᷑a

Hic locus ad utrunqꝫ redūdat gr̄aꝫ ut ꝛ cito flecti diuinā misericordiā matris uidue lamentatione credamus: eius precipue que inuniti filij uel labore uel morte frangatur. Cui tamen uidue grauitatis meritum exequiarum turba conciliet. Et hanc uiduam populorum turba septam plus uideri esse q̄ꝫ feminaꝫ que resurrectionē uniti adolescentis filij sui lachrymis meruit īpetrare: eo ꝙ sancta eccl̄ia populū iuniorē a pompa funeris atqꝫ supremis sepulchris suaꝝ reuocet ad uitā ꝯtemplatione lachrymaruꝫ. Que flere ꝓhibetur eum cui resurrectio debebaꝛ. Qui quidem mortuus in loculo: materialibus quatuor ad sepulchruꝫ ferebatur elementis: sed spem resurgēdi habebat: quia ferebatur in ligno. Quid ꝛ si nobis ante nō ꝓderat: tamen postea q̄ꝫ iesus id tetigit ꝓficere cepit ad uitā: ut esset indicio salutem populo: p crucis patibulum refundendam. Lectio secunda.

Audito igiꝛ dei uerbo: steterūt acerbi illi⁹ funeris portitores: q corp⁹ humanū letali fluxu nature materialꝰ urgebant. Quid eīm aliud nisi quasi ī quodam feretro: hoc est supͥmi funeris instrumento iacemus exaīes: cū uel ignis modice cupiditatis exestuat. uꝉ frigidus humor exudat: uel pigra quadā corporis ebitudīne uigor ebetaꝛ aīoꝝ: uel cōcretā noster sp̄us labe pure lucis uacuus alit mentem. Hi sunt nr̄i funeris portitores. Sꝫ quāuis suprema mortis spē uite oīs aboleuerit: ꝛ tumulo ꝓxia corpora iaceant ꝺ̄fūctoꝝ: uerbo tn̄ dei iā moritura resurgunt cadauera. Uox redit: redditꝛ filius mr̄i: reuocaꝛ a tumulo: eripitur a sepꝉchro. Quis ē iste tumulus tuus: nisi mali mores: Tumulus tuus ꝑfidia ē. Sepulchrū tuū guttur est. Sepulchruꝫ eīm patens est guttur eoꝝ. unde uerba mortua proferuntur. Lectio tertia.

Ab hoc sepulchro te liberet xp̄us. Ab hoc tumulo resurges: si audias dei uerbū. Et si graue peccatū est: ꝙ penitentie tue lachrymis ipse lauare nō possis: fleat pro te mater ecclesia: que ꝓ singulis tanqꝫ ꝓ unicis filijs uidua maꝛ infuenit. Cōpatitur eīm quodā sp̄uali dolore nature cū suos libos letalib⁹ uicijs ad mortem cernit uergere. Uiscera sum⁹ ꝺ uisceribus eius. Sūt eīm ꝛ sp̄ualia uiscera q̄ habet paulus dicēs. Ita fraꝛ ego te fruar in dn̄o. Refice uiscera mea in xp̄o. Nos ergo uiscera ecclesie sum⁹: qm̄ mēbra sumus corporis eius: ꝛ de carne eius ꝛ de ossibus eius. Doleat igitur pia mater ꝛ assistat turba. Nō solū turba sed etiam multa cōpatiatur parēti bone. Iaꝫ resurges in funere: iaꝫ liberaberis a sepꝉchro. Stabūt illi minist̄ri tui funeris: incipias uitalia loq: timebūt omnes. Uni⁹ eīm exēplo plurimi corrigūtur. Laudabūt etiaꝫ deū q tanta nobis remedia uitāde mortis indulserit. Ad bn̄dic. añt. Ibat iesus ī ciuitatē que uocatur naim: ꝛ ecce defūctus efferebatur filius unicus matris sue. Or̄o.

Presta q̄s omnipotēs ds̄: ut quos ieiunia uotiua castigāt: ipsa quoqꝫ ꝺuotio sācta letificet: ut terrenis affectib⁹ mitigatis facilius celestia capiam⁹. p dominū. Ad mag. añt. Propheta magn⁹ surrexit ī nobis: ꝛ qꝛ ds̄ uisitauit plebē suā. Or̄o.

Populi tui ds̄ īstitutor ꝛ rector: peccata q̄bus īpugnatur expelle: ut sēper tibi placitus: ꝛ tuo mūīmie sit secur⁹ per dn̄m. Feria sexta. Secūdū ioannē.

In illo tempore. Erat q̄daꝫ lāguēs Lazarus abethania ꝺ castello marie ꝛ marthe sororis eius. Et reliqua.

Omelia sācti augustini epi. Lectio pri᷑a.

In superiori lectione meministis ꝙ dn̄s exijt de manib⁹ eoꝝ q lapidaꝛ eū uoluerāt: ꝛ discessit transiordane: ubi ioannes baptizabat: ibi dn̄o ꝯstituto īfirmabaꝛ ī bethania Lazarus: qꝺ castellū erat proximū hierosolymis. Maria aūt erat que unxit dn̄m unguento: ꝛ extersit pedes eius capillis suis: cuius lazar⁹ frater infirmabaꝛ. Miserūt ergo sorores ei⁹ ad euꝫ dicentes. Iam intelligimus quo

miserūt ubi erat dñs: quoniā absēs erat.
Trāsiordanē. s. miserunt ad dñm: nūcian
tes ꝙ egrotaret frater earuꝫ: ut dignaret
uenire: ⁊ eū ab egritudine liberare. Ille
distulit sanare: ut possꝫ resuscitare. Quid
ergo annūciauerunt sorores eius? Dñe
ecce quem amas infirmatur. Non dixe
runt ueni. Amanti eīm tantūmodo nūci
andū est. Nō ause sī dicere ueni et sana:
ñ ause sī dicere ibi iube ⁊ hic fiet. Lec. ij.

Cur eīm nō ⁊ iste: si fides illius cētu
rionis inde laudat? Ait eīm. Non
sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantū dic uerbo ⁊ sanabitur puer me
us. Nihil hoꝝ iste. Sed tātūmodo. Do
mine ecce quē amas infirmatur. Sufficit
ut noueris: nō eīm amas ⁊ deseris. Sed
dicet aliquis: quomō per lazarum pecca
tor significabatur: ⁊ a dño sic amabatur?
Audiat eum dicentē. Non ueni uocare
iustos sꝫ peccatores. Si eīm peccatores
dñs non amaret: de celo ad terras nō de
scenderet. Audiens autē iesus dixit eis.
Infirmitas hec non est ad mortem: sed
pro gloria dei: ut glorificetur filius dei ꝑ
eam. Talis glorificatio ipsius: non ipsuꝫ
auxit sꝫ nobis ꝓfuit. Hoc ergo ait. Nō
est ad mortem quia ⁊ ipsa mors nō erat
ad morteꝫ sed potius ad miraculū: quo
facto crederent homines in christū ⁊ ui
tarent ueram mortem. Sane uidete quē
admodū tanꝗ ex obliquo dñs se deuꝫ
dixit propter quosdam qui negant. Naꝫ
sunt heretici qui hoc negant ꝙ filius dei
non sit deus. Ecce audiant. Infirmitas
hec inquit non est ad mortem: sed ꝓ glo
ria dei. Qua gloria? Cuius dī? Audi qđ
scriptum est. Ut glorificetur filius dei: in
firmitas hec inquit nō est ad mortem sꝫ
pro gloria dei: ut glorificetur filius dei ꝑ
eam. Per quā? Per illam infirmitateꝫ.

Lectio tertia.

Diligebat autem iesus marthā: ⁊ so
rorem eius mariam ⁊ lazarum. Ille lan
guens: iste tristes omnes dilecti: sed dili
gebat eos ⁊ languentium saluator: imo
etiam mortuorum suscitator ⁊ tristiū cō
solator. Ut ergo audiuit: quia infirmaba
tur tunc quidem mansit in eodem loco
duobus diebus. Nunciauerūt ergo ille:
mansit illic ille. Tam diu tempus ductū
est quousqꝫ quatriduū cōpleretur. Non
frustra nisi quia forte imo quia certe ⁊ ip
se numerus dierum intimat aliquod sa
cramentum. Deinde dicit post hec disci
pulis suis. Eamus in iudeam iterū. Ubi
pene fuerat lapidat⁹: qui ꝓpterea ide dis
cessisse uidebatur ne lapidaretur. Disces
sit eiꝫ ut homo: sed in redeūdo quasi ob
litus infirmitatē ostēdit potestatē. Eam⁹
inquit in iudeam. Deniqꝫ hoc dicto uiđ
te quēadmodū discipuli territi fuerit. Di
cunt ei discipuli. Rabbi. Nūc querebāt
te iudei lapidare ⁊ iterū uadis illuc? Re
spondit iesus. Nōne. xij. hore sunt diei?
Quid sibi uult ista respōsio? Illi dixerāt.
Modo te lapidare uolebant iudei: ⁊ ite
rum uadis illuc ut te lapident? Et domi
nus. Nōne. xij. hore sunt diei? Si qs am
bulauerit in die non offendit quia luceꝫ
huius mūdi uidet. Si autem ambulaue
rit in nocte offendit: quia lux non est in
eo. De die quidem locutus est: sed in no
stra intelligētia quasi adhuc nox est. In
uocemus diem ut pellat noctem: ⁊ cor lu
mine illustret. Quid eīm dominus dice
re uoluit? Quantum mihi uidetur quan
tum sublucet altitudo profunditasqꝫ sen
tentie: redarguere uoluit illorum dubita
tionem ⁊ fidei debilitatem. Uoluere eiꝫ
consilium dare domino ut moreretur: q
uenerat mori: ne ipsi morerentur. Ad be
nedictus añt. Lazarus amic⁹ noster dormit
eamus ⁊ a somno excitemus eum. Oratio.

Deus qui ineffabilibus munduꝫ re
nouas sacramētis presta quesum⁹:
ut ecclesia tua ⁊ eternis proficiat istitutis
⁊ temporalibus nō destituatur auxiliis.
per dominū. Ad mag. añt. Domine si hic
fuisses lazarus non esset mortuus: ecce iam fe
tet quatriduanus in momento. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus:
ut qui infirmitatis nostre conscij đ
tua uirtute confidimus: sub tua semper
pietate gaudeamus. per dominuꝫ Sab
bato. Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Dicebat iesus turbis
iudeorum. Ego sum lux mundi.
Qui sequitur me nō ambulabat in tene
bris: sed habebit lumen uite. Et reliqua.
Omelia sancti augustini episcopi. Lec
tio prima.
QUod nūc ait dominus. Ego sum
lux mundi: clarum puto esse eis q
habent oculos unde huius lucis partici
pes fiant. Qui autem non habent oclos
nisi in sola carne mirantur ꝙ dictum est
a domino iesu christo. Ego sum lux mū
di. Et forte non desit qui dicat apud se
metipsum. Nunquid forte dominus est
christus sol iste qui ortu ⁊ occasu suo pa
git diem? Non eīm defuere heretici qui
ista senserunt. Manichei solem istū ocu
lis carnis uisibilem expositum ⁊ publi
cum non tantum hominibus: sed etiam
pecoribus ad uidenduz christuz esse pu
tauerunt. Sed catholice ecclesie recta
fides improbat tale cōmentum ⁊ diabo
licam doctrinam esse cognoscit. Non so
lum cognoscit credendo: sed in quibus
potest ꝯuincit etiaz disputando. Impro
bemus itaqꝫ huiusmodi errorem: quem
sancta ab itio anathematizauit ecclesia
Lectio secunda.
NOn arbitremur dominū iesū hunc
esse solem quem uidemus oriri ab
oriente: occidere in occidente: cuius cur
sui nox succedit: cuius radij nube obum
brantur: qui certe de loco in locum mo
tione transmigrat. Non est hic dominus
iesus christus. Non est christus sol factꝰ
sed ꝑ quē sol factus est: omnia ꝑ ipsuz fa
cta sunt: ⁊ sine ipso factum est nihil. Est
ergo lux qui fecit hanc lucem. Hāc ame
mus: hanc intelligere cupiamus: ipam
sitiamus: ut ipsa duce ad ipam aliquādo
ueniamus: ⁊ in illa uiuamus ut nunqꝫ ōi
no moriamur. Ista eīm lux est de qua o
lim propheta premissa ita cecinit in psal
mo. Hoies ⁊ iumenta saluos facies do
mine: sicut multiplicata est misericordia
tua deus. Psalmi sancti ista uerba sunt.
Auertite quid de tali luce antiquus san
ctorum omniū dei sermo premiserit. Ho
mines inquit: ⁊ iumēta saluos facies do
mine: sicut multiplicata est misericordia
tua deus. Quoniā eīz deus es: ⁊ habes
multiplicem misericordiā. ꝑuenit eadem
multiplicitas misericordie tue non solū
ad homines quos creasti ad imaginem
tuam: sed etiam ad pecora que homini
bus subdidisti. Lectio tertia.
AQuo enim salus hominis ab illo
⁊ salus pecoris. Non erubescas
hoc sentire de domino deo tuo: imo pre
sumas ⁊ fidas: ⁊ caueas ne aliter sentias.
Qui saluū fecit te: ipse saluū facit equum
tuum: ipse ouem tuam. Ad minia omni
no ueniamus. ipse galinam tuā: ⁊ ita deꝰ
saluat: monet. Interrogas? Miror quia
dubitas. Dedignabit saluaꝛ: qđ dignatꝰ
est creare? Dñi est salus: angeloꝝ hoīuz
pecoꝝqꝫ. Dñi est salus. Sicut nemo est
a se ipso: ita nēo saluus ē a se ipso. Pro
inde uerissime psalmus atqꝫ optie ait. Ho
mines ⁊ iumenta saluos facies domine.
Quare? Sicut multiplicata est misericor
dia tua deus. Tu eīm deus: tu creasti: tu
saluas: tu dedisti esse: tu das saluos esse.
Si ergo sicut multiplicata est misericor
dia dei ab illo homines ⁊ iumenta saluā
tur: nōne habent homines aliquid aliđ
qđ eis deus prestet creator qđ iumentis
non prestet? Nulla ne discretio est inter
animal factum ad imaginem dei: ⁊ aial
subditum imagini dei? Est plane preter
istam salutez cōmunē nobis cum animā
tibus mutis? Est qđ nobis prestet deus:
illis autem nō prestet. Quid est hoc? Se
quere in eodem ps. Filij autem hoīuz
sub tegmine alarum tuarum sperabunt.
Ad bn̄dictus añ. Qui sequitur me nō am
bulat in tenebris: sed habebit lumen uite dicit
dñs.
Oratio.
FIat dñe q̄s ꝑ grām tuā fructuosus
nostre deuotiōis affectus: qꝛ tunc
nobis ꝓderūt suscepta ieiunia: si tue sint
placita pietati. ꝑ dñm. Ad uespas caplz.
FRatres christus assistens pontifex
futuroꝝ bonorum per amplius et
perfectius: tabernaculum non manufac
tum: id est non huius creationis. Hym.

Uexilla. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo. ℟.
A uiro iniquo eripe me. Ad mag. añt. Ego
sum q testimoniū phibeo de me ipo: ⁊ testimo
niū phibet de me q misit me pater. Orō.
Quesumus omnipotens deus fami
liaꝫ tuā ꝓpitius respice: ut te largiē
te regatur in corpore: ⁊ te seruante custo
diatur in mente. per dominum. Ab isto
sabbato usqꝫ ad sabbatum post pen. nō
fit cōmemoratio ō apostolis: nec de san
cto: cuius aliqua ecclesia cōsueuit facere
spaleꝫ cōmemorationē: neqꝫ de pace: ne
qꝫ fiūt suffragia in dieb⁹ ferialib⁹. Dñica
de passione ad matutī. iuita. Hodie si uo
cē dñi audieritis. Nolite obdurare corda uīa
psal. Uenit. sine. Gloria patri. Et cū pue
nitur ad ꝓpriū locū. s. Hodie si uocē. Can
tatur totū iuitatoriū. Et illi q cantāt. Ue
nite nō recipiūt. Hodie si uocē. Sed inci
piūt. Sicē in exacerbatione. Notandum ꝙ
ad iuitatoria ⁊ ad ꝛ̄sōria tam breuia qꝫ
matutinalia usqꝫ ad pascha non dī. Glo
ria patri. sed a capite reicipiūtur ubi Glo
ria prī debet dici. In festiuis uero diebus
⁊ officijs sancte marie dicitur Gloria prī.
hym. Pange lingua. Ad nocturnū anti.
Seruite. Cū reliqs ℣. Erue a framea deus
aīaꝫ meā. ℟. Et de manu canis unicā meam.
De Jeremia. Lectio prima.

Uerba ieremie filij elchie de sacer
dotibus q fuerūt in anathoth: i ter
ra beniamin. Qd̄ factū est uerbū dñi ad
eū in dieb⁹ iosie filij amō regis iuda i ter
tio decio anno regni eius. Et factū est in
diebus ioachī filij iosie regis iuda: usqꝫ
ad ꝯsumationē undecimi anni sedechie
filij io sie regis iuda: usqꝫ ad trāsmigratio
nem ierlm in mēse qnto. Et factū est uer
buꝫ dñi ad me dicēs. Prius qꝫ te forma
rem in utero noui te: ⁊ anteqꝫ exires de
uulua sāctificaui te: ⁊ ꝓphetā in gentib⁹
dedi te. Et dixi. A. a. a. dñe deus ecce nes
cio loq qa puer ego sū. Et dixit dñs ad
me. Noli dicere puer sum: qm̄ ad omnia
que mittā te ibis: ⁊ uniuersa quecūqꝫ mā
dauero tibi loqueris. Ne timeas a facie
eorū: qꝛ ego tecū sū ut eruā te dīc dñs ds
℟. Isti sūt dies quos ꝯseruare debetis tem
poribus suis. Quartadecia die ad uesperum
pascha dñi ē: ⁊ in qntadecia solēnitatē celebra
bitis altissimo dño. ℣. Locutus ē dñs ad mo
ysen dicens: loquere filijs isrl̄ ⁊ dices ad eos.
Quartadecima. Lectio secunda.

Et misit dñs manū suā ⁊ tetigit os
meū. Et dixit dñs ad me. Ecce ddi
uerba mea i ore tuo: ecce ꝯstitui te hodie
super gētes ⁊ sup regna: ut euellas ⁊ des
truas. ⁊ dispdas: ⁊ dissipes. ⁊ edifices. et
plantes. Et factū est uerbū dñi ad me di
cens. Quid tu uides ieremia? Et dixi.
Uirgā uigilantē ego uideo. Et dixit dñs
ad me. Bñ uidisti: qꝛ uigilabo ego super
uerbo meo ut faciā illud. Et factū ē uer
bū dñi secūdo ad me dicēs. Quid tu ui
des? Et dixi. Ollā succensam ego uideo:
⁊ facieꝫ eius a facie aqlonis. Et dixit do
minus ad me. Ab aqlone pandetur om
ne malū sup oēs habitatores tre. Quia
ecce ego cōuocabo oēs cognationes re
gionum aquilonis ait dominus.
℟. Multiplicati sūt q tribulāt me ⁊ dicūt nō
est salus illi in deo eius. Exurge dñe saluū me
fac deus me⁹. ℣. Neqñ dicat inimicus meus ꝑ
ualui aduersus eū. Exurge. Lectio tertia.

Et uenient ⁊ ponet unusqsqꝫ soliū
suū i itroitu portaꝝ ierusalem: ⁊ su
per oēs muros ei⁹ i circuitu: ⁊ sup uniuer
sas urbes iuda: ⁊ loquar iudicia mea cū
eis: sup oī malicia eoꝝ q dreliquerūt me
⁊ libauere dijs alienis: ⁊ adorauerūt op⁹
manuū suaꝝ. Tu ergo accige lūbos tu
os: ⁊ surge ⁊ loquere ad eos oia q ego p
cipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec
eiꝫ timere te faciā uultū eoꝝ. Ego qppe
dedi te i ciuitatē munitā hodie: ⁊ in colū
nam ferreā: ⁊ i muꝝ eneū sup oēm terrā
regib⁹ iuda: ⁊ pricipib⁹ ei⁹ ⁊ sacerdotib⁹:
⁊ oī populo tre. Et bellabunt aduersum
te: ⁊ non preualebunt: quia ego tecū suꝫ
ait dominus ut liberem te.
℟. Usqꝫquo exaltabitur inimic⁹ meus sup me.
Respice ⁊ exaudi me dñe ds meus. ℣. Qui
tribulāt me exultabūt si motus fuero: ego aūt i
misericordia tua spabo. Respice. In secūdo
noct. ℣. De ore leonis liba me dñe. ℟. Et a
cornibus unicorniōꝝ hūilitatē meā.

Sermo sancti ambrosij epi.

Lectio quarta.

Scitote fr̄es q̄r cuius opa q̄sq3 facit eius ꝛ filius uocat̄. Vñ cū iudei dixissent p̄rē3 suū eē abraā audierūt a dño: sicut mō cū euāgeliū legeret̄ audistis. Si filii abrae estis opa abrae facite. Qui cu3 itez dixissent: deū se habere p̄rem: audierūt. Si d̄s p̄r u̇r eēt diligeretis utiq3 me. His ꝟbis aptissime demonstrat̄ ꝙ mali ꝛ cupidi: nec abrae: nec dei filij sūt. Nam cuius filij sūt: sequētia māifestāt. Ait ei3. Uos ex p̄re diabolo estis. Ac si dicat. Cur patrē mutatis: nūc abraā nūc deū: Ego uobis oñdā p̄rem u̇m. Pat̄ u̇r diabolus est: nō creādo sed d̄cipiēdo. Fugite talem patrem fugite: sicut ꝑpheta ammōet. Ait ei3. Obliuiscere pplm tuum ꝛ domū patris tui. Populum appellat uicia atq3 peccata. Domū uero p̄ris: dicit mundū in quo hītat diabolus. Ille obliuiscitur populū suū: qui reliq̄t uicia sua: ꝛ ille obliuiscit̄ domū p̄ris sui: q mundi huius falsas diuitias contēnit: p quas diabolus tenet captiuū. Pater iste non diligit filios suos s3 odit. Sic amat diabolus filios suos ut perdat: sicut amat gluto porcellum ut comedat.

℞. Deus meus es tu ne discedas a me. Qm̄ tribulatio ꝑxia ē: ꝛ nō est q adiuuet. ℣. Tu aūt dñe ne elōgaueris auxiliū tuū a me: ad defensionem meā aspice. Qm̄.

Lectio quinta.

Cauete fratres mendaciū: quia omnes qui amant mendacium filij sūt diaboli: qui non solum mendax est: sed etiam ꝛ pater: id est inuentor ipsius mendacij est. Omnis simulatio ꝛ omnis duplicitas mendacium est. Ergo non solu3 in falsis uerbis: sed etiam in simulatis operibus mendacium est. Mendaciū est christianū se dicere: ꝛ opera christi nō facere. Mendacium est sacerdote3 uel clericum se profiteri: ꝛ ꝯ̄ria huic ordini operari. Pertimescenda sūt hec quia dei uerba sunt. Ait eīm propheta dei. Perdes omnes qui loquūtur mendaciū. Transite ea propter fratres a mendacio ad ueritatem: si non uultis habere diabolū3 patrem. Nā q̄d alibi legitur omnis homo mendax intelligendum est in quantū homo: in quantum carnalis: non in quātu3 spūalis. Deinde monet nos euangelica lectio ut sitis patientes. Ecce cum multa conuicia dñs a iudeis audisset: patienter eos tolerauit: ꝛ patienter portauit: patēter sustulit. Et si dominus patientiam in ter uerba habuit blasphemie: qui suos inimicos uno uerbo poterat in abyssum d̄mergere: quare miseri homīes pleni peccatis: non habēt patientiam q̄ñ dura audiūt uel q̄ñ ꝑ suis iniquitatibꝰ corrigūt̄.

℞. In te iactatus sū ex ut̄o de uētre m̄ris mee deus meus es tu ne discedas a me. Qm̄ tribulatio ꝑxia ē ꝛ nō ē q adiuuet. ℣. Salua me ex ore leōis: ꝛ a cornibꝰ unicorniū humilitatē meam.

Lectio sexta.

Uidete fratres ne per opera uel cogitationes malas lapidetis iesum. Lapidetis saluatorem: cum iudeis incredulis de quibus dicitur. Tulerunt ergo lapides ut iacerent in eu3. Forte dicitis. Malum fecerunt iudei qui eum lapidare uoluerūt: ꝛ qui eum crucifixerūt. Scitote ꝛ firmiter credite: quia hoc faciunt christiani hodie male uiuentes q̄d tunc fecere iudei christū persequentes. Quid uero ē iesus nisi ueritas: ꝛ pax ꝛ iusticia: Ergo qui ꝑ falsitate relinquit ueritate3: ꝛ qui ꝑ cupiditate disrūpit ꝛ odit pacē: ꝛ ꝑ aliquo premio occultat iusticiā: nihil aliud facere uidetur q̄3 lapidare ꝛ crucifigere ꝛ occidere christū: quia ipsius dona extinguit in seipo. O q̄3 pauci sunt in tanta multitudine christianorum: qui iesum non persequantur: ꝛ lapident: ꝛ occidant. Sed ue illis quia iesus abscōdit noticiam suam: talis exijt de templo cordium eorum: ꝛ manifestat se amatoribus suis: ꝛ habitat in illis: sicut ipse dilectori suo superius promisit. Ego ꝛ pater inquiens ad eum ueniemus: ꝛ mansionem apud eū faciemꝰ. Quia nolumꝰ uos fr̄es grauare multa loq̄ndo: oramus ne scitis de illoꝝ nūero q iesū lapidat̄ uoluerunt

sed cũ illis potius habeatis partem: qui
super omnia illũ amando: ei⁹ grãs i suis
cordibus susceperunt. Quod ipse nobis ꝯ
cedat q uiuit ⁊ regnat cuꝫ patre in unita
te spũs sãcti deus p infinita ⁊ imortalia se
cula seculoꝝ amẽ. ℞. In ꝑximo ẽ tribula
tio mea dñe: ⁊ nõ est q adiuuet: ut fodiãt man⁹
meas ⁊ pedes meos: libera me de ore leonis.
Ut narrẽ nomẽ tuũ frib⁹ meis. ℣. Erue a fra
mea deus aĩam meã: ⁊ de manu canis unicaꝫ
meã. Ut. In tertio noc. ℣. Ne pdas cũ ipi
is deus aĩam meã. ℞. ⁊ cũ uiris sãguinũ uitaꝫ
meam. Secundum ioannem.

In illo tẽpore. Dicebat iesus turbis
iudeoꝝ ⁊ principib⁹ sacerdotum.
Quis ex uobis arguet me de peccato:
Si ueritatẽ dico uobis: quare non credi
tis mihi: Et reliqua. Omelia sancti gre
gorij pape. Lectio septima.

Pensate frẽs carissimi mãsuetudiẽꝫ
di: relaxare peccata uenerat ⁊ dice
bat. Quis ex uobis arguet me de pecca
to: Nõ dedignatur ex rõne ostendere se
peccatorẽ nõ esse: q ex uirtute diuinitatis
poterat peccatores iustificare. Sed terri
bile ẽ ualde qḋ subdĩ. Qui est ex deo u
ba dei audit: ꝑpterea uos nõ auditis qꝛ
ex deo nõ estis. Si eĩm uerba dei audit
q ex deo est: ⁊ audire uerba eius nõ põt
quisqs ex illo nõ est: interroget unusqsꝫ
si uerba dei in aure cordis pcipit: ⁊ intel
ligat unde sit. Celestẽ patriaꝫ desiderare
ueritas iubet: carnis desideria ꝯterere: a
mũdi gloria declinare: aliena nõ appete
re: propria largiri. Penset ergo unusqs
qꝫ uestrũ apud se: si hec uox dei i cordis
eius aure cõualuit: ⁊ qꝛ iam ex deo sit co
gnoscit. Nã sũt nõnulli q precepta di nec
aure cordis pcipe dignanẗ: Et sũt nõnul
li qui hec quidẽ cordis aure pcipiũt: sed
nullo ea mẽtis desiderio cõplectũẗ. Et sẽ
nõnulli q libẽter uerba dei suscipiũt: ita
ẽt ut in fletib⁹ cõpũgãtur: sed post lachry
maꝝ tẽpus ad iniqtatẽ redeũt. Hi ꝑfec
to uerba dei nõ audiũt: q hoc exercere o
pere cõtẽnunt. ℞. Tota die contristatus in
grediebar dñe: quoniam anima mea cõpleta ẽ
illusionibus. Et uim faciebant qui querebant
animã meam. ℣. Amici mei ⁊ proximi mei ad
uersum me appropinquauerũt ⁊ steterunt: ⁊ q
iuxta me erant de longe steterũt. Et uim.

Lectio octaua.

Uitam ergo uẽam frẽs carissimi ãte
mẽtis oculos reuocate: ⁊ alta ꝯsiḋ
ratõe ptimescite hoc qḋ ex ore ueritatis
sonat. Propterea uero nõ auditis qꝛ ex
deo nõ estis. Sed hoc qḋ ḋ reprobis ṽi
tas loquitur: ipsi hoc de semetipis repro
bi suis opib⁹ ostẽdũt. Nã sequiẗ. Respõ
derunt ergo iudei: ⁊ dixerũt. Nõne bñ
dicimus nos qꝛ samaritanus es tu ⁊ de
moniũ habes: Accepta autẽ tanta ꝯtũe
lia: qd deus rñdeat audiamus. Ego de
moniũ nõ habeo sed honorifico patreꝫ
meũ: ⁊ uos inhonorastis me. Quia eĩm
samaritanus interpretatur custos: ⁊ ipse
ueraciter custos est de quo psalmista ait
Nisi dominus custodierit ciuitatem: i ua
num uigilãt qui custodiũt eã. Et cui per
isaiam dicitur. Custos qui de nocte: cu
stos q de nocte. Respõdere noluit domi
nus samaritanus nõ sum: sed ego demo
nium non habeo. Duo quippe ei illata
fuerant. unum negauit: aliud tacendo cõ
sensit. Custos nãqꝫ humani generis ue
nerat: ⁊ si samaritanum se esse nõ diceret
esse se custodem negaret. Sed tacuit qḋ
recognouit: ⁊ patienter repulit qḋ dictũ
fallaciter audiuit dicens. Ego demoniũ
non habeo. In quibus uerbis quid ali
ud nisi superbia nostra cõfunditur. que si
exagitata uel leuiẗ fuerit atrociores red
dit iniurias qꝫ acceperit. Facit mala que
potest. minatur ⁊ que non potest facere.
℞. Ne auertas faciem tuam a puero tuo dñe.
Quoniam tribulor uelociter exaudi me. ℣.
Intende anime mee ⁊ libera eam: propter ini
micos meos eripe me. Quoniam:

Lectio nona.

Ecce iniuriam suscipiens deus non
irascitur: non contumeliosa uerba
respondit. Quod si eisdem ista dicentib⁹
respondere uoluisset demoniuꝫ uos ha
betis: ueꝝ ꝑfecto diceret: quia nisi ipleti
ḋmõio tã puersa ḋ deo loq ñ posset. Sꝫ
accepta iuria ẽt qḋ ueꝝ erat dicere ṽitas

noluit:ne non dixisse ueritatez:sz prouo
catus contumeliam reddidisse uideretur.
Ex qua re qd nobis innuitur nisi ut eo tẽ
pore quo a ꝓximis ex falsitate cõtumeli
as accipimus:eoꝝ etiã uera mala tacea
mus:ne misteriũ iuste correctionis in ar
ma uertamur furoris. Sed quia quisqꝫ
dei zelo utit̃ a prauis hominibꝰ dehone
statur:in semetipõ nobis dñs patientie p̃
buit exemplũ qui ait. Sz honorifico pa
trem meũ: ⁊ uos inhonorastis me. Sed
qd nobis ad ista faciendũ sit adhuc exẽ
plo nos ãmonet cuz subiungit. Ego au
tem nõ quero gloriam meã:est q querat
⁊ iudicet. Scimus certe ꝙ scriptũ est:qꝛ
pat̃ omne iudiciũ dedit filio. Et tamẽ ec
ce idem filius ĩiurias accipiẽs gloriã suã
nõ querit:illatas ꝯtumelias pr̃is iudicio
seruat ut nobis ꝓfecto insinuet quãtum
nos eẽ patiẽtes debeamus:dũ se adhuc
ulcisci nõ uult ⁊ ipse q iudicat. Cuz uero
maloꝝ puersitas crescit:nõ solũ frangi p̃
dicatio nõ debet:sed etiã augeri. Quod
suo dñs exemplo nos ãmonet.q postq̃z
habere demoniũ dictus ẽ:p̃dicatoĩs sue
bñficia largius ipendit dicẽs. Amẽ amẽ
dico uobis:si quis sermonen meũ serua
uerit:mortẽ ñ uidebit in eternũ. ℞. Quis
dabit capiti meo aquã:⁊ oculis meis fontez la
chrymarum:⁊ plorabo die ac nocte : quia frat̃
ꝓpinquus supplantauit me. Et omnis amicꝰ
fradulenter incedit in me. ℣. Fiant uie eorum
tenebre ⁊ lubricum:⁊ angelus dñi persequens
eos. Et omnis. ℞. Deus meus eripe me de
manu peccatoris:⁊ de manu contra legem agẽ
tis ⁊ iniqui. Quoniã tu es patientia mea. ℣.
Deus meus ne elongeris a me:deus meus in
auxiliũ meũ respice. Quoniã tu ℞. Qui custo
diebant aĩam meã consiliũ fecerũt in unum di
centes:deus dereliquit eũ. Persequimini ⁊ com
prehẽdite eum:qꝛ nõ est qui liberet eum:deus
meus ne elongeris a me:deus meus in adiuto
rium meũ intende. ℣. Omnes inimici mei ad
uersum me cogitauerunt mihi mala: uerbũ ini
quũ mandauerunt aduersũ me dicentes. Per
sequimini. ℞. Pacifice loquebãtur mihi ini
mici mei:⁊ in ira molesti erãt mihi. Uidisti do
mine ne sileas ne discedas a me. ℣. Ego autez
cum mihi molesti essent induebam me cilitio ⁊
humiliabam in ieiunio aĩam meam. Uidisti.
℞. Adiutor ⁊ susceptor meus es tu domine:⁊
in uerbum tuum speraui. Declinate a me ma
ligni ⁊ scrutabor mãdata dei mei. ℣. Iniquos
odio habui: ⁊ legem tuam dilexi . Declinate.
℞. Doceam iniquos uias tuas:⁊ impij ad te
conuertentur. Libera me de sanguinibus d̃us
salutis mee ℣. Domine labia mea aperies: et
os meum annunciabit laudem tuam. Libera.
℞. Ne perdas cum impijs deus animam me
am:⁊ cum uiris sanguinum uitam meam. Re
dime me domine. ℣. Eripe me domine ab ho
mine malo:a uiro iniquo libera me. Redime.
Ad laudes antiphona. Uide domine af
flictionem meam: quoniam erectus est inimicꝰ
meus. psalmus. Miserere. Cuz reliquis
antiphona. In tribulatione inuocaui dñm:
⁊ exaudiuit me in latitudine. ℣ Iudicasti do
mine causam anime mee:defensor uite mee do
mine deus meus. ℣ . Popule meus quid feci
tibi:aut quid molestus fui responde mihi. ℣ .
Nunquid redditur pro bono malum:quia fo
derunt foueaz aĩe mee. Capitulum. Fratres
christus assi. hym. Lustris sex. ℣ Eripe me
de inimicis meis deus meus. ℞. Et ab ĩsurgẽ
tibus in me libera me. Ad benedictus anti
phona. Dicebat iesus turbis iudeorum ⁊ prĩ
cipibus sacerdotum:qui ex deo est uerba dei
audit:propterea uos non auditis:quia ex d̃o
non estis. Oratio. Quesumus omnipotens
deus. Ad primã ant. Ego demoniũ nõ ha
beo sed honorifico patrem dicit d̃ns. Capi
tulum. Regi seculorum. ℞. bre. Christe fili
d̃i uiui miserere nobis. ℣. Qui sedes. ℞. Mi
serere. ℣. Christe fili . Et sic dicitur singu
la responsoria per omnes horas per totam
passionem sine gloria. Ad tertiam anti.
Ego gloriam meam non quero:est qui querat
⁊ iudicet. Capitulum. Fratres christus assi.
Responsorium breue. Erue a framea deus aĩam
meam. ℣. Et de manu canis unicam meam ℞.
Deus. ℣. Erue. ℞. deus. ℣. De ore leõis libe
ra me domine. Responsorium . Et a corni
bus unicorniorum humilitatem meam . Ad
sextam antiphona. Amen dico uobis siqꝫ
sermonem meum seruauerit mortez non gusta
bit in eternum. Capitulum.

Neq; p sanguinē hyrcoꝝ aut uitulo
rum: sed p ꝓpriū sāguinē itroiuit se
mel i sācta etna redēptiōe inuēta. R. b.
De ore leonis libera me dn̄e. V. Et a cornibꝰ
unicorniorꝝ humilitatē meam. R. Libera. V.
De ore. R. Libera. V. Ne perdas cū ipiis d̄
us aīam meā. R. Et cū uiris sāguinū uitā meā
Ad nonā aīt. Tulerūt lapides iudei ut iace
rent in eū: iesus aūt abscōdit se ⁊ exiuit d̄ tēplo

Capitulum.

Et idō noui testamēti mediator est:
ut morte intcedēte in redemptione
eaꝝ preuaricationū q̄ erant sub priori te
stamēto repromissionē accipiāt q uocati
sūt eterne hereditatis: i xp̄o iesu dn̄o no
stro. R. b. Ne pdas cū ipijs Deus aīaz meā
V. Et cū uiris sanguinū uitā meā R. Deus.
V. Ne pdas. R. Deus. V. Eripe me dn̄e ab
hoīe malo. R. A uiro iniquo eripe me. Ad
mag. aīt. Abraā pat ur̄ exultauit ut uideret
diē meū: uidit ⁊ gauisus ē. Oro. Quesumus
ōipotens deus. Hym. Vsi. ⁊ Rnsoria bre.
ordie quo supra dicūtur usq; ad quartā
feriā maioris hebdōade. Feria secūda i
uita. Hodie si uocē dn̄i audieritis: nolite ob
durare corda urā. psal. Uenit. Et dicitur p
totā hebdōadā in ferial; officio. V. Erue
a framea d̄s aīam meā. R. Et de manu canis
unicā meam. Secundum ioannem.

In illo tēpore. Miserūt principes ⁊
pharisei mīstros: ut apprehēderēt
iesum. Et reliqua. Omelia sancti augusti
ni episcopi. Lectio prima.

Quomodo apprehēderēt adhuc no
lentem: Quia ergo non poterant
apprehendere nolentem: missi sunt ut au
dirent docentem. Quid docentē: Dixit
ergo iesus. Adhuc modicū tempus uo
biscum sum. Quod modo uultis facere:
facturi estis sed non modo quia nolo.
Quaꝛ adhuc modo nolo: Quia adhuc
modicū tēpꝰ uobiscū sum: ⁊ tūc uado ad
eum qui me misit. Implere debeo dispē
sationem meam: ⁊ sic peruenire ad passi
onem meam. Queritis me ⁊ non inueni
etis: ⁊ ubi ego sū uos nō potestis uēire.
Hic iaz resurrectionē suaz predixit. No
luerūt eīm eum agnoscere pn̄tem: ⁊ post
ea quesierūt eū cū uiderūt in eū multitu
dinem iam credentē. Magna eīm signa
facta sūt etiā cū dominꝰ resurrexit ⁊ ascen
dit in celū. Tūc p discipulos facta sūt si
gna magna: sed ille per illos: qui ⁊ per se
ipm. Ipse illis quippe dixerat. Sine me
nihil potestis facere. Quando claudus
ille qui sedebat ad portam ad uocem pe
tri surrexit: ⁊ suis pedibꝰ ambulauit: ut
homines mirarent: sic eos locutus ē pe
trus: quia non in sua potestate ista fecit:
sed in uirtute illius quem ipsi occiderāt.
Multi ꝯpūcti dixerunt. Quid faciemꝰ:
Uiderūt eīm se ingenti crimine impieta
tis astrictos quando illū occiderūt: quez
uenerari ⁊ adorare d̄buerūt: ⁊ hoc puta
bant esse inexpiabile..

Lectio secunda.

Magnū enim facinus erat cuius cō
sideratio illos faceret despare. Sz
non debebant desperare: pro qbꝰ i cruce
pendens dominꝰ est dignatꝰ orare. Dixe
rat eīm. Pater ignosce illis quia nesciūt
quid faciūt. Uidebat quosdā suos inter
multos alienos. Illis iā petebat ueniaz:
a qbꝰ adhuc accipiebat iniuriā. Nō eīz
attēdebat q ab ipsis moriebat: sed quia
p ipsis moriebat. Multū est qd̄ illis con
cessum est: ⁊ ab ipsis ⁊ p ipsis: ut nemo d̄
sui peccati dimissione desperet: quando
⁊ illi ueniā meruerūt qui christū occide
rūt. Mortuus ē xp̄s p nob̄ sz nūqd a no
bis: At uero illi uiderūt xp̄m suo scelere
morientē: ⁊ credidere in xp̄m suis sceleri
bus ꝯgnoscentē. Quousq; biberēt sāgui
nez quē fuderāt d̄ sua salute despauerāt.
Ergo hoc dixit: queritis me ⁊ non inueni
etis: ⁊ ubi sū ego uos n̄ potestis uenire:
qꝛ quesituri illū erāt post resurrectionez
cōpuncti. Nec dixit ubi ero: sed ubi suz.
Semp eīm ibi erat xp̄us quo fuerat redi
turus. Sic eīz uenit ut nō recederet. Un
de alio loco ait. Nemo ascendit in celuz
nisi qui descendit d̄ celo: filius hominis
qui est in celo. Nō dixit qui fuit in celo.
In terra loquebatur ⁊ i celo se esse dice
bat. Sic uēit ut ide n̄ absceederet. Sic re
dijt ut nos n̄ dereliqret. Quid miramini

Deus hoc facit. Homo eĩm scd̃m corp⁹
in loco est: ꝛ de loco migrat: ꝛ cũ ad aliũ
locũ uenerit in loco unde uenit nõ erit.
Deus aũt implet oĩa: ꝛ ubiq3 totus ẽ nõ
scd̃m spatia tenet locis. Lectio tertia

ERat tñ dñs iesus christus secũdu3
uisibilẽ carnẽ in terra: scd̃3 inuisibi
lem maiestatẽ ꝛ in celo ꝛ in terra. Ideo
ait. Ubi ego sum uos nõ potestis uẽire:
nec dixit ñ poteritis: sed nõ potestis. Ta
les ei3 tũc erãt q nõ possẽt. Nã ut sciatis
nõ hoc ad dsperationẽ dictũ: ꝛ discipul
suis dixit tale aliqd quo ego uado uos
nõ potestis uenire: cũ ꝓ illis orans dixe
rit. Pat̃ uolo ut ubi ego sum ꝛ ipsi sint
mecũ. Deniq3 hoc petro exposuit: ꝛ ait
illi. Quo ego uado nõ potes tu me seq
modo: sequeris ãt postea. Dixerũt ergo
iudei: nõ ad ipm sed ad seipos. Quo hic
iturus est: q2 nõ inuenim⁹ eu3: nunqd in
dispersionẽ gentium iturus est ꝛ doctur⁹
gentes: Nõ eĩm sciebant qd̃ dixerũt: sed
quia ille uoluit ꝓphetizauerũt. Itur⁹ ei3
erat dñs ad gentes: ñ pñtia corporis sui:
sed tamẽ pedib⁹ suis: quia qui ierũt erãt
pedes eius. Quos pedes cõculcare uo
lebat ꝑsequendo saulus: quãdo ei caput
clamauit. Saule saule quid me ꝑseq̃ris:
Quis est hic sermo q dixit queritis me ꝛ
nõ inuenietis: ꝛ ubi ego sum uos nõ po
testis uenire: Unde hoc dixit dñs nescie
runt: ꝛ tamẽ aliquid qd̃ futurũ erat nesci
entes ꝓnũciauerunt. Dixit ei3 hoc dñs:
quia locum si locus dicẽdus est id ẽ sinũ
patris unde nunq̃3 discessit unigenitus fi
lius non illi nouerant. Nec cogitare ido
nei erant: ubi erat xp̃s: unde non recessit
christus: quo rediturus erat christus:
ubi manebat christus. Unde hec cordi
humano cogitare nec dũ lingua explica
re: Ad laudes aña Miserere. Lu3 reliqs
de psal. capitulum.

VEnite mittam⁹ lignũ in panẽ eius:
ꝛ eradamus eũ de terra uiuentiu3:
ꝛ nomen eius non memoretur amplius
℣. Eripe me de ĩimicis meis deus meus ℟.
Et ab insurgentibus in me libera me. Ad be
nedic. aña. In die magno festiuitatis stabat
iesus ꝛ clamabat dicens: si qs sitit uẽiat ad me
ꝛ bibat. Oratio.

SAnctifica q̃s dñe nostra ieiunia: et
cũctaꝝ nobis indulgentiam propi
tius largire culparũ. Ad absolutionem
capituli.

FAciem meã nõ auerti ab increpan
tibus ꝛ ꝯspuentibus in me: dñe de
us auxiliator meus: ꝛ ideo nõ sum cõfu
sus. Et dicitur usq3 ad feriã quarta3 ma
ioris hebdomade in ferialibus diebus.
Ad primã aña Libera me dñe ꝛ pone me
iuxta te: ꝛ cuius uis manus pugnet contra me
Ad tertiam aña. Iudicasti dñe causam aĩe
mee: defensor uite mee dñe deus meus.

Capitulum.

DOmine omnes qui te derelinquũt
ꝯfũdãtur: recedẽtes a te ĩ terra scri
bentur: quoniã dereliquerũt uenã aqua
rum uiuentiũ dominũ: Ad sextam anti.
Popule meus qd feci tibi: aut qd molestus
fui responde mihi. Capitulum.

COnfundant̃ q me ꝑsequũtur ꝛ nõ
ꝯfundar ego: paueãt illi ꝛ nõ paue
am ego: induc sup eos diẽ afflictionis et
duplici ꝯtritiõe cõtere eos dñe deus nr̃.
Ad nonã aña. Nũqd redditur ꝓ bono ma
lum: quia foderũt foueã aĩe mee. Capitulũ.

REcordare qd̃ steterim in cõspectu
tuo ut loquerer ꝓ eis bonũ: ꝛ auer
terem indignationẽ tua3 ab eis. Ad ues
peras Capitulũ.

TU aũt dñe sabaoth qui iudicas iu
ste ꝛ ꝓbas renes ꝛ corda: uideã ul
tionẽ tuã ex eis: tibi eĩm reuelaui causa3
meã dñe deus meus ℣. Eripe me domĩe
ab omni malo. ℟. A uiro iniquo eripe me.
Ad mag. aña. Siquis sitit ueniat et bibat: ꝛ d
uentre eius fluent aque uiue. Oratio.

DA q̃s dñe populo tuo salutẽ mẽtis
ꝛ corporis: ut bõis opibus ĩherẽdo:
tua sẽp mereat̃ ꝓtectiõe defẽdi. ꝑ dñm.
Capitula supradicta suprascripto ordĩe
in feriali officio usq3 ad quartã feriã ma
ioris hebdõade dicunt̃. añe ꝟo ꝑ horas
usq3 ad dñicã in palmis tñ. Feria. iij. ℣.
De ore leõis liba me dñe. ℟. Et a cornib⁹ uni
cornioꝝ hũilitatẽ meã. Scd̃m ioannem.

IN illo tempore. Ambulabat iesus
in galyleã:nõ eim uolebat i iudeã
ambulare:qz querebãt eũ iudei interfice
re. Et reliqua. Omelia sancti augustini
episcopi. Lectio prima.

DOminus noster iesus christus ds
⁊ homo. Deus cũ pr̃e semp:hõ no
biscũ ex tẽpore. Nõ eim quereret qd se
cerat:nisi ipse qd fecerat fieri uoluisset.
Verũ hoc mementote ⁊ de cordib⁹ ur̃is
nolite dimittere:sic eẽ christũ hoiez scm:
ut nõ destiterit ds eẽ. Manẽs deus acce
pit hoiem q fecit hoiem. Qñ ergo latuit
ut hõ nõ potentiã pdidisse putanduz est.
sed exemplũ nr̃e infirmitati pbuisse. Ille
eim qñ uoluit detẽtus est:qñ uoluit occi
sus est. Sed qm̃ futura erãt mẽbra eius:
id est fideles eius:q nõ haberẽt illã pote
statẽ quã hẽbat ⁊ ipe dñs nr̃: qd latebat:
qꝫ se tãqz nõ occideret occultabat. Hoc
indicabat futura eẽ mẽbra sua:in qb⁹ uti
qz mẽbris suis ipe erat. Nõ eim xps i ca
pite ⁊ nõ in corpore:sed xps totus i capi
te ⁊ in corpore. Qd ergo mẽbra ei⁹ hoc
ipse:qd aũt ipse ñ ꝯtinuo mẽbra ei⁹. Nã
si ipsi nõ essent mẽbra eius ñ diceret sau
lo. Quid me psequeris? Non eim saulus
ipm sed mẽbra eius:id est fideles ei⁹ i ter
ra persequebatur. Noluit tamen dicere
sanctos meos:seruos meos. Postremo
honorabilius fratres meos sed me: hoc
est mẽbra mea quibus ego sum caput.

Lectio secunda.

HIs predictis puto nos in hoc capi
tulo qd modo lectũ ẽ nõ esse labo
raturos. Sepe eim significatũ est in capi
te qd futurum erat in corpore. P⁹ hec i
quit ambulabat iesus in galyleam: non
eim uolebat in iudeã ambulare: quia q
rebant eum iudei interficere. Hoc ẽ qd
dixi. infirmitati nostre prebebat exẽpla.
Non ipse perdiderat potestatem:sed no
stram consolabatur fragilitatem. Futuꝝ
eim erat ut dixi ut aliquis fidelis abscon
deret se ne psecutoribus ueniretur. ⁊ ne
illi pro crimine obiiceretur latibulum p̃
cessit in capite qd i mẽbra confirmaret.
Sic eim dictum est nolebat ambulare i
iudeam:quia querebant eum iudei inter
ficere:quasi non posset christus ⁊ ambu
lare inter iudeos:⁊ non occidi a iudeis.
Hanc eim potentiam quando uoluit d
monstrauit. Nam cum eum iam passum
tenere. uellent:ait illis. Quem queritis?
Responderunt iesum. Et ille ego sũ. Nõ
se occultans sed manifestans. Ad eaz ta
men manifestationem illi non substitere
sed recedentes retro ceciderũt. Et tamẽ
quia pati uenerat surrexerunt. tenuerunt
ad iudicem adduxerunt:⁊ occiderũt. Sz
quid fecerunt? Quod ait quedaz scriptu
ra? Terra data est in manus impii:caro
domini data est i potestate iudeis:⁊ hoc
propterea ut quasi sacculus cũ scinderet
unde nostꝝ peccatũ emanaret. Lect. iii.

ERat autem in proximo dies festus
iudeorum scenophegia. Quid sit
scenophegia? Scripturas q legere noue
runt faciebant die festo tabernacula: ad
similitudinem tabernaculorum in quib⁹
habitauerunt cuz ex egypto educti pere
grinarentur in heremo. Iste erat dies fe
stus. Magna solẽnitate celebrabãt hũc
iudei:uelut reminiscentes beneficia dñi
qui occisuri erant dominum. Hoc ergo
die festo:quia plures erãt dies festi:sic e
nim appellabatur apud iudeos dies fe
stus:ut non esset unus sed plures. Loca
ti sunt fratres eius ad dñm christuz. Fra
tres eius sic accipite sic nostis. Nõ enim
nouũ ẽ qd auditis. Cõsãguinei uirginis
marie frẽs dñi dicebãt. Erat eiz ꝯsuetudi
nis scripturaꝝ appellare frẽs quoslibz ꝯsã
guineos:⁊ cognatõis ꝑpinquos: ⁊ ex usũ
nr̃m ñ quo more nos loqmur. Nã qs di
cat frẽs:auũculũ ⁊ filiũ sororis? Scriptura
tñ et huiusmõi cognatões frẽs appellat.
Nã abraã ⁊ loth frẽs sũt dicti:cũ eẽt abra
am patru⁹ loth. Et laban ⁊ iacob sũt dicti
frẽs cũ esset laban auũcul⁹ iacob. Cũ er
go auditis frẽs dñi. marie cogitate ꝯsan
guinitatẽ ñ iteꝝ pariẽtis ullã ꝓpaginez.
Sicut eim i sepulchro ubi positũ ẽ corpus
dñi nec añ nec p⁹ea mortu⁹ iacuit: sic ute
rus marie nec añ nec p⁹ea qcqz mortale
concepit.

Ad bñdic. añt. Tempus meũ nundũ adue nit: tẽpus aũt uestrũ semp est paratũ. Oro.
Nostra tibi domine q̃s sint accepta ieiunia: que nos ⁊ expiãdo gratia tua dignos efficiãt: ⁊ ad remedia pducãt eterna. p. Ad mag. añt. Vos ascendite ad diem festũ hunc: ego aũt nõ ascendã: q: tẽpus meum nundum aduenit. Oratio.
Da nobis q̃s dñe pseuerantẽ in tua uolũtate famulatũ: ut in dieb⁹ nr̃is ⁊ merito ⁊ numero populus tibi seruiẽs augeat. p dñm. Feria quarta ℣sl. Ne perdas cũ ipiis deus aĩam meam. ℞. Et cum uiris sanguinum uitam meam. Versus supra scripti bis tribus diebus sequẽtibus suo ordine repetũtur. Secundũ ioannem.
In illo tẽpore. Facta sũt encenia in ierlis: ⁊ hyems erat. Et ãbulabat iesus in templo i porticu salomonis. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio prima.
Encenia festiuitas erat dedicatiõis templi. Grece eiȝ cenõ dicit̃ nouũ. Quãdocũq3 eim nouũ aliquid fuerit dedicatũ encenia uocat̃. Jam ⁊ usus habȝ hoc uerbũ. Siquis noua tunica induat̃ enceniare dicit̃. Illũ ergo diẽ quo tẽpluȝ dedicatũ est iudei solẽniter celebrabant. Ipse dies festus agebat̃: cuȝ ea que lecta sũt locutus est dñs. Hyems erat: ⁊ ãbulabat iesus in porticu salomonis. Circũdederũt ergo eũ iudei ⁊ dicebãt ei. Quousq3 aĩam nostrã tollis? Si tu es christ⁹ dic nobis palã? Nõ ueritatem desiderabãt sed calumniã preparabãt. Hyems erat: ⁊ frigidi erãt. Ad illũ eiȝ diuinũ ignẽ accedere pigri erãt. Sed accedere est credere. Qui credit accedit: qui negat recedit. Nõ mouet̃ aĩa pedib⁹: sed affectib⁹. Frigidi erãt nõ diligẽdo caritatẽ: ⁊ ardebant nocẽdi cupiditate. Lõge aberãt: et ibi erant. Nõ accedebãt credẽdo: ⁊ pmebant psequẽdo. Querebãt audire a dño ego sum christus. Et fortasse d̃ christo secundũ hominẽ sapiebant.

Lectio secunda.

Predicauerũt eiȝ prophete christũ sed diuinitatẽ christi ⁊ in ,pphetis ⁊ in ipso euãgelio nec heretici intelligũt. Quanto minus iudei q̃3diu uelamen est sup cor eoꝝ. Deniq3 quodaȝ loco sciẽs eos dñs iesus de christo secundũ hoiem sapere non secundũ deũ: secundum id q̃ homo erat nõ secundũ id q̃ deus: etiam assũpto hoie permanebat ait illis. Quid uobis uidetur d̃ christo: cuius filius est? Responderũt secundũ opatione suam. Dauid. Sic eim legerant: ⁊ hoc soluȝ tenebant: quia diuinitatem eius legebant: sed non intelligebant. Dominus autem ut eos suspenderet ad querendam eius diuinitatem cuius contẽnebant infirmitatem. Respondit eis. Quomodo ergo dauid in spiritu dicit eum dominũ. Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos sub pedibus tuis? Si ergo dauid in spiritu dicit eum dominũ quomodo filius eius est? Non negauit sed interrogauit ne qs hoc cũ audierit putet q̃ dominus iesus negauerit se filium esse dauid. Filium dauid dñs christus si se negaret: cecos sic eum inuocantes non illuminaret. Transiebat eim aliquando ⁊ duo ceci sedẽtes iuxta uiam clamauerunt: miserere nostri fili dauid. Qua uoce audita miseratus ẽ. Stetit. sanauit. lumen dedit: quia nomẽ agnouit. Dicit ⁊ apostolus paulus. Qui factus est ei ex semine dauid secundum carnem. Et ad timotheum quoq3. Memor esto iesuȝ christũ resurrexisse a mortuis ex semine dauid secundum euangelium meuȝ. Quia de semine dauid originez maria uirgo ducebat: inde dicitur d̃ semine dauid. Lectio tertia.
Hoc pro magno iudei a xp̃o querebant: ut si diceret ego sũ xp̃s: scd̃m qd̃ illi solũ sapiebãt de semie dauid calũniarẽt q̃ sibi arrogaret regiã ptatẽ. Pl⁹ est qd̃ eis respondit. illi de filio dauid uolebant calumniari: ille filium dei se eẽ respondit. Et quomodo? Audite. Respondit eis iesus. Loquor uobis ⁊ non creditis: opera que ego facio i nomine patris mei hec testimonium perhibent de me: sed uos non creditis. Quia non estis

ex ouibus meis. Jaz superius didicistis
que sunt oues. Estote ⁊ uos oues. Oues
credendo sunt. Oues pastorem sequēdo
sunt. Oues redemptorem non contēnē
do sunt. Oues per hostium intrando sꝫ.
Oues exeundo ⁊ pascua inueniendo sꝫ.
Quare ergo istis dixit nō estis ex ouib⁹
meis. Quia uidebat eos ad sempiternū
interituz predestinatos: non ad uitā eter
nā sui sāguinis precio cōparatos. Oues
mee uocem meaz audiunt. Et cognosco
eas: ⁊ sequūtur me: ⁊ ego uitam eternaz
do eis. Ecce sunt pascua si recolitis ꝙ su
perius dixerat: ⁊ ingredietur: ⁊ egrediet
⁊ pascua inueniet. Ingressi sumus credē
do: ⁊ egrediemur moriendo. Sed quo
modo per hostium fidei ingressi sum⁹: sic
fideles de corpore exeamus. Sic eim p
istum hostium egrediamur: ut pascua in
uenire possimus. Bona pascua uita et
na dicitur. ubi nulla herba arescit totum
uiret: totum uiget. Solet quedam herba
dici semperuiua: ibi solum uiuere inueni
tur. Uitam eternam inquit dabo eis oui
bus meis. Uos calūnias ꝑpterea queri
tis: quia de uita presenti cogitatis. Et nō
peribunt in eternum. Subaudis tāq̄ꝫ eis
dixerit: uos peribitis in eternum quia n̄
estis ex ouibus meis. Ad benedictus an
tiphona. Oues mee uocē meā audiūt: ⁊ ego
deus agnosco eas. Oratio.

SAnctificato hoc ieiunio deus tuo
rum corda fidelium miserator illu
stra: ⁊ quibus deuotiōis prestas affectū
prebe supplicantibus piuz benignus au
ditum. per dominū. Ad mag. an̄t. Mul
ta bōa opera opatus sū uobis: ꝑpter qd̄ op⁹
uultis me occidere. Oratio.

ADesto supplicationibus nostris ōi
potens deus: ⁊ quibus fiduciā spe
rande pietatis indulges: consuete miseri
cordie tribue benignus effectum. per do
minum. Feria quinta. Secūdū lucam.

IN illo tempore. Rogabat iesum q
dam phariseus: ut manducaret cū
illo. Et igressus domū pharisei discubu
it. Et reliqua. Omelia sancti gregorij pa
pe. Lectio prima.

COgitanti mihi de marie penitētia:
flere magis libet q̄ꝫ aliquid dicere.
Cuius eim uel saxeuz pectus ille huius
peccatricis lachryme ad exemplum pēi
tendi non emoliūt. Considerauit nanq̄ꝫ
qd̄ fecit: ⁊ noluit moderari quid faceret.
Super cōuiuantes ingressa est: nō iussa
uenit: iter epulas lachrymas obtulit. Di
cite quo dolore ardet: que flere ⁊ int̄ epu
las non erubescit. Hanc uero quā lucas
peccatricem mulierē: ioannes mariā no
minat. illam esse mariam credim⁹ de qua
marcus. vij. demonia eiecta fuisse testat̄.
Et quid per. vij. demones nisi uniuersa
uicia designantur. Quia eim septem die
bus omne tempus cōprehenditur: recte
septenario numero uniuersitas figurat̄.
Septem ergo demonia maria habuit q̄
uniuersis uicijs plena fuit. Sed ecce qa
turpitudinis sue maculas aspexit: lauan
do ad fontem misericordie cucurrit: con
uiuantes non erubuit. Nam quia semet
ipsam grauiter erubescebat intus: nihil
eē credidit qd̄ uerecūderet foris. Quid
igitur miramur fratres. Mariam uenie
tem an dn̄m suscipientem. Quia nimirū
ipse eam per misericordiam traxit itus: q̄
per mansuetudinem suscepit foris. Sed
iam textū sancti euāgelij percurrentes ip
sum quoq̄ꝫ ordinem quo uenerat sanan
da uideamus. Attulit alabastruz unguē
ti ⁊ stans retro secus pedes dn̄i iesu. La
chrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capil
lis capitis sui tergebat: ⁊ osculabat̄ pe
des eius: ⁊ unguento ungebat.

Lectio secunda.

LIquet fratres ꝙ illicitis actib⁹ pri⁹
mulier intenta unguentum sibi ꝓ
odore sue carnis adhibuit. Quod ergo
sibi turpiter exhibuerat: hoc iam domio
laudabiliter offerebat. Oculis terrena ꝯ
cupierat: sed hos iam per penitentiā cō
terens flebat. Capillos ad cōpositionez
uultus exhibuerat: sed iā capillis lachry
mas tergebat. Ore superba dixerat: sed
pedes domini osculans hoc in redemp
toris sui uestigia figebat. Quot ergo in se
habuit oblectamenta: tot de se inuenit

holocausta. Conuertit ad uirtutes nūcꝝ
criminū: ut totū seruiret dō i penitētia qc
quid ex se deū contēpserat in culpa. Sꝫ
hoc phariseus intuens despicit: ⁊ nō so
lum uenientem peccatricem mulierem:
sed etiam suscipientem dominū reprehē
dit dicens intra se. Hic si esset propheta
sciret utiqꝫ que ⁊ qualis esset mulier que
tangit eum quia peccatrix est. Ecce pha
riseus ueraciter apud se superbus: ⁊ fal
laciter iustus: egram reprehendit de egri
tudine: medicū de subuentione: qui ipse
quoqꝫ de elationis uulnere egrotabat ⁊
ignorabat. Inter duos autem egros me
dicus aderat: sed unus eger in febre inte
gruꝫ sensum tenebat. Alter uero in febre
carnis ⁊ sensum perdiderat mentis. Ille
quippe flebat qđ fecerat phariseus falsa
iusticia elatus: uiꝫ sue ualitudinis exage
rabat. In egritudīe ergo ⁊ sēsū ꝑdiderat
qui hoc ipꝫ quoqꝫ qđ a salute longe eēt
ignorabat. Lectio tertia.

SEd inter hec nos gemitus cogit:
quosdam nostri ordinis uiros itu
eri: qui sacerdotali officio prediti: si quid
fortasse iuste exterius uel tenuiter egerit:
ꝓtinus subiectos dspiciūt: ⁊ peccatores
quosqꝫ in plebe positos dedignātur: eis
qꝫ cōpati culpam suā confitētibꝰ nolūt:
ac uelut pharisei more a peccatrice muli
ere tangi despiciunt. Que ꝓfecto mulier
si ad pharisei pedes uenisset: nimiruꝫ cal
cibus repulsa absccederet. Inquinari eiꝫ
se alieno peccato crediderat: sed qꝛ hūc
uera sua iusticia nō replebat: d alieo uul
nere egrotabat. Unde necesse semp ē ut
cū peccatores quosqꝫ conspicimus: nos
metipsos prius in illoꝝ calamitate defle
amus: qꝛ fortasse ī silibus aut lapsi sumꝰ:
aut labi possumus si lapsi nō sumꝰ. Et si
censura magisterij debet semp uirtute dis
cipline uicia ꝑsequi: oportet tñ ut sollici
te discernamus: qꝛ districtionē debemus
uiciis: cōpassionē nature. Si eīm feriēdꝰ
est peccator: nutriēdus ē ꝓximus. Cum
uero iā ꝑ penitētiā ꝑcutit ipse qđ fecit. iā
noster ꝓximus peccator nō ē: qꝛ cuꝫ dei
iusticiā ꝯtra se dirigit: ⁊ hoc ī se punit qđ
iusticia diuina reprehēdit. Sed iā iste su
perbus ⁊ arrogās qua sentētia ꝯuincatr
audiamus. De duobus qppe ei debito
ribus ꝑadigma opponit: quoꝝ unꝰ minꝰ
alius amplius debebat. Utroꝝqꝫ dbito
dimisso quis amplius largitorē debiti di
ligat interrogatr. Quibus uerbis ꝓtinus
ille respōdit. Ille plus diligit cui plus di
mittitur. Ad bñdic. añt. Magister dicit tē
pus meum ꝓpe est: apud te facio pascha cum
discipulis meis. Oratio.

PResta q̄s omnipotens deus ut di
gnitas cōditionis humane ꝑ imo
derantiā sauciata: medicinalis parsimo
nie studio reformetur. ꝑ dñm. Ad mag.
ãr. Desiderio desideraui hoc pascha mãduca
re uobiscum anteq̄ꝫ patiar. Oratio

ESto quesumus domine propitius
plebi tue ut que tibi nō placent res
puentes: tuorum potius repleantur dle
ctationibus mandatorum ꝑ dominū no
strum. Feria sexta. Secundū ioannem.

IN illo tempore. Collegerunt pon
tifices ⁊ pharisei consilium ⁊ dice
bant. Quid facimus: quia hic homo mlˀ
ta signa facit. Et reliqua. Omelia sancti
augustini episcopi. Lectio prima.

POntifices ⁊ pharisei sibi ꝯsulebāt:
nec tñ dicebant credamus. Plus
eīm perditi homines cogitabāt quomo
do nocerent ut perderent: q̄ꝫ quomodo
sibi consulerent ne perirent. Et tamen ti
mebant ⁊ quasi consulebant. Dicebant
eīm. Quid facimus: quia hic homo mu
ta signa facit: si dimittimus eum sic om̄es
credent in eum: ⁊ uenient romani ⁊ tol
lent locum nostrum ⁊ gentem. Tempo
ralia quidem perdere timuerunt ⁊ uitaꝫ
eternam non cogitauerunt: ac sic utrūqꝫ
amiserunt. Nam ⁊ romani post domini
passionem ⁊ glorificationem tulerūt eis
locum ⁊ gentem expugnando: ⁊ transfe
rendo: ⁊ illud eos sequitur qđ alibi dcm
est. Filii autem regni ibunt ī tenebras ex
teriores. Hoc autem timuerant. ne si om
nes in christum crederent: nemo remāe
ret qui aduersus romanos ciuitateꝫ dei
templūqꝫ defenderet: quoniā contra ipꝫ

templum: ꝛ ꝯtra suas paternas leges do
ctrinã christi eẽ sentiebant. **Lectio scđa.**
Unus aũt ex ipis caiphas noie cuꝫ
eẽt põtifex ãni illiꝰ dixit illis. Vos
nescitis quicq̃ꝫ nec cogitatis: qꝛ expedit
uob ut unꝰ moriat̃ hõ ꝓ populo: ꝛ ñ to
ta gens peat. Hoc aũt a se ipo nõ dixit.
Sed cũ eẽt põtifex anni illiꝰ ꝓphetauit.
Hic docemur ẽt ꝑ hoies malos ꝓphe
tie spũm futura ꝑdicere. Qđ tñ euangeli
sta diuio tribuit sacƺo: qꝛ põtifex fuit id ẽ
sũmꝰ sacerdos. Põt aũt mouere quõ di
catur põtifex anni illius: cũ dñs unũ cõ
stituerit sũmũ sacerdotẽ: cui mortuo unꝰ
succederet. Sed intelligẽdũ est ꝑ ambiti
ones ꝛ ꝯtentiões inter iudeos postea cõ
stitutũ ut plures eẽnt: ꝛ ꝑ annos singlos
uicibus ministrarent. Nam ꝛ de zacharia
dicitur hoc. Factum est autem cuꝫ sacer
dotio fungeretur in ordine uicis sue ante
deum secundum cõsuetudinem sacerdo
tij: sorte exijt: ut incensum poneret ingres
sus in templum domini. Hinc apparet
plures eos fuisse: ꝛ uices suas habuisse.
Nam incensum non licebat ponere nisi
sũmo sacerdoti. Et forte etiã uno ãno plu
res administrabãt q̃bus alio anno alij suc
cedebant: ex q̃bus sorte exiebat qui incẽ
sum poneret. **Lectio tertia.**
Quid est ergo qđ caiphas ꝓpheta
uit: Quia iesus moriturꝰ erat ꝑ gẽte
ꝛ ñ tm̃ ꝓ gẽte sꝫ ut filios dei q̃ erãt dispsi
ꝯgregaret i unũ. Hoc euãgelista addidit.
Nam caiphas de sola gente iudeoꝝ ꝓ
phetauit: in qua erant oues de quibꝰ ait
ipse dominus. Non sum missus nisi ad
oues que perierũt domus israel. Sꝫ no
uerat euangelista eẽ alias oues que nõ
erant ex hoc ouili quas oportebat addu
ci: ut eẽt unum ouile ꝛ unus pastor. Hec
autem secundũ predestinationẽ dicta st̃.
Nãq̃ꝫ oues eius nec filij dei adhuc erãt:
qꝛ nũdum crediderant. Ab illo ergo die
cogitauerunt interficere eũ. Jesus ergo
iam non in palam ambulabat apud iuđ
os: sed abijt in regionem iuxta desertum
in ciuitate que dicitur effrem: ꝛ ibi mora
batur cum discipulis suis. Nõ quia eius

potentia defecerat in qua utiq̃ꝫ si uellet ꝛ
palam cum iudeis ꝯuersaretur: ꝛ nihil ei
facerent: sed in homis infirmitate uiuẽdi
exemplũ discipulis đmõstrabat. In quo
apparet nõ eẽ peccatũ si fideles eius qui
sunt mẽbra eius: oculis ꝑsequentiũ sesꝫ
traherent: ꝛ furorem sceleratoꝝ latendo
potius deuitarent q̃ꝫ se ostendendo ma
gis offenderent. **Ad bñdict. añ.** Appro
pinquabat aũt dies festus: ꝛ querebãt pricipes
sacerdotũ quõ iesum interficerent: sed timebãt
plebem. **Oratio.**
Cordibus nr̃is q̃s dñe grãm tuã be
nignus infunde: ut peccata nr̃a uo
luntaria castigatione cohibentes: tempo
raliter potius maceremur q̃ꝫ supplicijs
deputemur eternis. ꝑ dñm. **Ad mag. añ.**
Principes sacerdotũ consiliũ fecerũt ut iesum
occiderent: dicebãt aũt non in die ne tumultus
fieret in populo. **Oratio.**
Concede quesumus omnipotẽs de
us: ut qui ꝓtectionis tue gratiã q̃ri
mus: liberati a malis õibus secura tibi
mente seruiamus. ꝑ dñm. **Sabbato scđm
dum ioannem.**
In illo tempore. Dicebat iesus ad
eos qui crediderunt ei iudeos. Si
uos manseritis in sermone meo uere dis
cipuli mei eritis. Et reliqua. **Omelia san
cti augustini episcopi. Lectio pria**
Cum rex iusticie sederit in throno si
cut scriptura loquitur quis gloria
bitur castum se habere cor: aut quis glo
riabitur mundum se eẽ a peccato: Mul
tũ nos terruit o fratres mei dicẽdo. Ser
uus non manet in domo in eternũ. Ad
iũgit autem ꝛ dicit. Filius mãet in etnũ.
Ergo solus i domo sua erit christꝰ. Nul
lus ei populꝰ coherebit: Cui erit caput
si non erit corpus: An forte totuꝫ hoc fi
lius caput ꝛ corpus. Non eiꝫ sine causa
terruit ꝛ spem dedit. Terruit ne peccatũ
amaremus. Spem dedit: ne de peccati
solutione diffideremus. Oĩs inq̃t qui fa
cit peccatũ seruus ẽ peccati. Seruus aũt
nõ manet in domo in eternũ. Que ergo
nobis spes est: qui nõ sumus sine pecca
to: Audi speꝫ tuã. Filius mãet in domo

in eternum. Si ergo filius uos liberaue
rit tūc uere liberi eritis. Hec spes nr̄a est
fratres: ut a libero liberemur. Et liberan
do seruos nos fac̄. Serui eim eramꝰ cupi
ditatis: liberati serui efficimur caritatis.
Hoc ⁊ aplus dicit. Uos aūt frēs i liber
tatē uocati estis tantū: ne libertatē in oc
casionē carnis detis: sed per caritatez ser
uite inuicem. Lectio secunda.

NOn ergo dicat christiāus liber sū:
in libertate uocatus sū: seruus erā:
sed redēptus sū ⁊ in ipsa redemptione li
ber effectus sum. faciaz qđ uolo. Nemo
me ꝓhibeat a uolūtate mea si liber suz.
Sed si ista uoluntate peccatum facis: ser
uus es peccati. Noli ergo libertate abu
ti ad libere peccandum: sed utere ad nō
peccandum. Erit eim uolūtas tua liba:
si fuerit pia. Eris liber si fueris seruꝰ. Li
ber peccati seruus iusticie: dicente aplo.
Cū serui essetis peccati liberi fuistis iusti
cie. Nūc aūt liberati a peccato: serui aūt
facti deo habetis fructū uřm in sāctifica
tionē: finē uero uitā eternā. Hoc conēur:
id agamus. Prima libtas est carere cri-
miuibus. Intendite fratres carissimi itē
dite: ne forte possim perducere uobis ad
sensum: ⁊ qualis modo sit: ⁊ qualis futu
ra sit ista libertas. Quēlibet ualde iustū
discutias in hac uita: q̄zuis iam sit dignꝰ
iusti uocabulo: non est tamen sine pecca
to. Audi ipsum sanctum ioannem cuius
hoc euangelium est in epistola sua dicē
te. Si dixerimus inquit q2 peccatū ñ ha
bemus: nos ip̄os decipimus: ⁊ ueritas i
nobis non est. Solus hoc dicere potuit
in mortuis liber. De solo dici potuit qui
nō nouerat peccatū. De solo enim dici
potuit: ⁊ eim expertus est omnia secūdū
similitudinem sine peccato. Solus dice
re potuit. Ecce ueniet princeps mūdi hu
ius: ⁊ in me nihil inueniet.

Lectio tertia.

QUemcunq3 alium licet iustum dis
cussḙris nō omnimodo ē sine pec
cato. Nec qualis erat iob cui dn̄s tale te
stimonium perhibebat: ut diabolus inui
deret: ⁊ postularet tētandum: tētans sup
aretur: ut ille ꝓbaretur. Ideo autem ille
ꝓbatus est nō quia latebat deū coronā
dus: sed ut innotesceret hominibus imi
tandus. Etiam ipse iob quid dixit. Quis
est mundus? Nec infans cuius est unius
diei uita super terram. Sed plane multi
iusti dicti sunt sine querela qđ intelligit̄ si
ne crimine. Nulla eim querela iusta est
de his rebus humanis que nō habent
crimen. Crimen est autem peccatum gra
ue accusatione ⁊ dānatione dignissimū.
Non ergo deus quedam peccata dam
nat: quedā iustificat ⁊ laudat. Nulla lau
dat: odit omnia. Quomodo odit medi
cus egritudinem egroti: ⁊ id agit curan
do ut egritudo pellatur: eger leuetur. sic
deus gratia sua hoc i nobis agit: ut pec
catum ꝯsumetur homo liberetur. Sed
quando consumitur inquies: Si minuit̄
quare non consumitur? minuitur autē
in uita proficientiū: qđ in uita ꝯsumit̄ p
fectorum. Prima est ergo libertas care
re criminibus. Ideo ⁊ apostolus paulꝰ
quando elegit ordinandos: uel presbyte
ros: uel diacones: ⁊ quicūq3 ordinādus
est ad propositura3 ecclesie: non ait siqs
sine peccato est. Hoc eim si diceret oīs
homo reprobaretur nullus ordinaret̄.
Sed ait. Si quis sine crimine est: sicuti ē
homicidiū: adulteriū: aliqua imundicia
fornicationis. furtum. fraus. sacrilegium
⁊ cet̄a huiusmodi. Ad benedictus anti.
Clarifica me pr̄ apud te metip̄z claritate quā
habui prius q̄z mundus fieret. Oratio.

PRoficiat q̄s dn̄e plebs tibi dicata
pie deuotiōis affectu: ut sacris acti
onibus erudita: quanto maiestati tue fit
gratior: tanto donis potioribus augeat̄.
per. Ad uesperas Capitulum.

FRatres hoc eim sentite i uobis qđ
⁊ in christo iesu qui cū in forma dī
esset nō rapinam arbitratus est esse se e-
qualem deo. Ad mag. an̄t. Pr̄ iuste mū
dus te non cognouit: ego aūt noui te: quia tu
me misisti. Oratio

OMnipotēs sempit̄ne d̄s q humāo
generi ad imitandū hūilitatis exē
plū saluatorē nr̄m carnē sumere ⁊ cruce3

ſubire feciſti ꝯcede ꝓpiti⁹: ut ⁊ patiētie ipſius hr̄e documenta: ⁊ reſurrectiōis ꝯſoꝛtia mereamur. p eundē. **Dominica i palmis ad matutinum inuitatoꝛium.** Ipſi uero nō cognouerūt uias meas: quibus iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiez meā. **pſal.** Uenit **Sed cū ꝑuenitur ad ꝓpriū locū ſcilicet.** Ipſi uero. **Choꝛus cantat ipſum ſicut inuitatoꝛiū . ⁊ illi q cantant** Uenite. **reincipiunt inuitatoꝛiū. ſ.** Ipſi uero. **Et cātatur uſq3 ad feriā quartā in ferialib⁹ diebus. De Jeremia ꝓpheta. Lectio pīa.**

VIdete uerbū dn̄i. Nunqd ſolitudo fact⁹ ſū iſrl̄i: aut terra ſerotia? Quare ergo dixit populus meus receſſimus non inueniemus ultra ad te? Nunquid obliuiſcitur uirgo oꝛnamenti ſui: ⁊ ſponſa faſcie pectoꝛalis ſue? Populus uero meus oblitus eſt mei diebus innumeris Quid niteris bonā oſtēdeꝛ uiā tuā ad q̄rendam dilectionez: que inſup malicias tuas docuiſti uias tuas: ⁊ in alis tuis iuētus eſt ſanguis aīaꝝ paupum ⁊ innocentium? Nō in foſſis iueni eos: ſed i ōībus que ſupꝛa mēoꝛaui. Et dixiſti. Abſq3 peccato ⁊ innocēs ego ſū: ⁊ ꝓpterea auertatur furoꝛ tuus a me. Ecce ego iudicio cōtendā tecum eo ꝙ dixeris non peccaui. Quam uilis facta es nimis iterans uias tuas: ⁊ ab egypto confunderis ſicut confuſa es ab aſſur. Nam ab iſta egredieris ⁊ manus tue erunt ſuper caput tuū: quoniam obtriuit dn̄s cōfidentiā tuā ⁊ nihil habebis ꝓſperū. ℟. In die qua iuocaui te dn̄e dixiſti noli timere. Judicaſti cām meam: ⁊ liberaſti me domine deus meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudiſti me. Judicaſti. **Lectio ſecūda.**

UUlgo dicit̄. Si dimiſerit uir uxoꝛē ſuā: ⁊ recedēs ab eo duxerit uirum alterū: nunqd reuerteť ad eū ultra? Nunquid nō polluta ⁊ ꝯtaminata erit mulier illa? Tu aūt foꝛnicata es cū amatoꝛibus multis: tn̄ reuertere ad me dicit dn̄s ⁊ ego ſuſcipiā te. Leua oculos tuos i directum ⁊ uide ubi nūc ꝓſtrata ſis. In uijs ſedebas expectans eos quaſi latro in ſolitudine: ⁊ polluiſti terram in foꝛnicatiōibus tuis ⁊ in malicijs tuis. Quā obꝛem pꝛohibite ſunt ſtille pluuiaꝝ ⁊ ſerotinus imber non fuit. Frons mulieris meretricis facta eſt tibi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltem āmodo uoca me: pater meus dux uirginitatis mee: tu es. Nūqd iraſceris in perpetuū: aut perſeuerabis i finē? Ecce locuta es: ⁊ feciſti mala ⁊ potuiſti. ℟. Fratres mei elongauerunt a me: ⁊ noti mei Quaſi alieni receſſerunt a me. ℣. Dereliquerunt a me pꝛoximi mei: ⁊ qui me nouerunt. Quaſi alieni. **Lectio tertia.**

ET dixit dn̄s ad me in diebus ioſie regis. Nunquid uidiſti que fecerit aduerſatrix iſrl̄. Abijt ſibimet ſup omnē montē excelſū: ⁊ ſub ōi ligno frondoſo: ⁊ foꝛnicata eſt ibi: ⁊ dixi cum feciſſet hec oīa: ad me reuertere ⁊ nō eſt reuerſa. Et uidit ꝑuaricatrix ſoꝛoꝛ eius iuda: qꝛ pro eo ꝙ mechata eēt aduerſatrix iſrl̄ dimiſiſſem eā ⁊ dediſſez ei libellū repudij: ⁊ nō timuit ꝑuaricatrix iuda ſoꝛoꝛ ei⁹: ſed abijt ⁊ foꝛnicata ē etiā ipſa: ⁊ facilitate foꝛnicationis ſue ꝯtaminauit terrā: ⁊ mechata eſt cum lapide ⁊ ligno. Et in ōibus his nō eſt reuerſa ad me pꝛeuaricatrix ſoꝛoꝛ ei⁹ iuda i toto coꝛde ſuo: ſed in mēdacio ait dn̄s. Et dixit dn̄s ad me. Juſtificauit animā ſuā aduerſatrix iſrl̄ cōpatione pꝛeuaricatricis iuda. Uade ⁊ clama ſermones iſtos contra aqlonez ⁊ dices. Reuertere aduerſatrix iſrael ait dn̄s: ⁊ non auertam faciem meā a uobis: qꝛ ſanctus ego ſum dicit dn̄s: ⁊ nō iraſcar in perpetuū. Uerūtn̄ ſcito iniqtatē tuam: quia in dn̄m deuz tuū pꝛeuaricata es. Et diſpſiſti uias tuas alienis ſub omni ligno frondoſo: ⁊ uocē meam nō audiſti ait dn̄s. ℟. Attende domine ad me ⁊ audi uoces aduerſarioꝛum meorum. Nunquid redditur pꝛo bono malū: qꝛ foderunt foueā anime mee. ℣. Recordare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo ut loquerer pꝛo eis bonum ⁊ auerterem indignationem tuam ab eis. Nunquid.

Sermo ſancti leonis pape. Lectio. iiij.

SCripturā qdem hebꝛaici exitus et uerba myſterij frēs cariſſimi audiſtis: quō agnus imolat⁹ eſt: ⁊ quō plebs

ſaluata eſt: ⁊ quomõ pharao ꝑ myſterũ
uerberat⁹ eſt. Intelligite dilectiſſimi quē
admodum ſit nouũ ac uetus: tēporale ⁊
eternũ: corruptibile ⁊ incorruptũ: morta
le ⁊ imortale paſchale myſterium. Uet⁹
quidem ſecundum legem: nouũ ſecũdũ
uerbum. Temporale per exemplũ: etnũ
per gratiam. Corruptibile ꝑ uictimam
pecudiſ: incorruptibile propter dominũ
uitam. Mortale propter ſepulturã: imo
tale propter reſurrectionem. uetus qdē
eſt lex: nouũ autem uerbũ. Temporale
exemplar: ſed ſempiterna eſt gratia. Cor
ruptibilis ouis: incorruptibilis domin⁹.
Non cõminutus ut agnus: ſed reſuſcita
tus ut deus. Et eim ut ouis ad uictimaꝫ
ductus eſt: ſed ñ erat ouis. Et ſicut agn⁹
ſine uoce ſed non erat agnus. Illa enim
in figura fiebant: hic uerius reperiũtur.
Pro agno et eim deus factus eſt: ⁊ pro
pecude homo. Homo autem chriſtus i
quo capiuntur omnia. Iſaias autem ait
Sicut ouis ad occiſionem dnctus eſt: et
ſicut agnus coram tõdente ſe ſine uoce:
ſic non aperuit os ſuum. In humilitate
iudicium eius ſublatum eſt. generationē
eius quis enarrabit. ℟. Cõcluſit uias meas
inimicus: inſidiator factus eſt mihi ſicut leo in
abſcõdito: repleuit ⁊ inebriauit me amaritudie
deduxerunt in lacum mortis uitam meam: et
poſuerunt lapidem contra me. Uide domine
iniquitates illorum: ⁊ iudica cauſam aïe mee ď
fenſor uite mee. ℣. Factus ſum in deriſum om
ni populo meo canticum eorũ tota die. Uide.

Lectio quinta.

MUlta quidem ⁊ alia plurima a pro
phetis predicta ſunt in paſche my
ſterium ieſu chriſti. Ipſe eim adductus ē
ut agnus: occiſus ut ouis ueluti ab egy
pto: nos a mundi cultura redemit: ⁊ ſal
uauit nos de manu diaboli: quaſi ď ma
nu pharaonis ⁊ conſignauit animas no
ſtras proprio ſpiritu: ⁊ mēbra corporis
noſtri ſuo ſanguine precioſo. Hic eſt qui
in confuſionem mortem induit: ⁊ diabo
lum in planctum conſtituit. Hic eſt qui
iniquitatem percuſſit ⁊ iniuſticiam: ſicut
moyſes egyptum ſterilitate damnauit.

Hic eſt qui nos eripuit de ſeruitute ad li
bertatem: de tenebris ad lucem: de mor
te ad uitam: a tyrãnide in regnum perpe
tuum. Hic eſt qui ĩ multis multa ſuſtinu
it. Hic eſt qui in abel occiſus eſt: ⁊ ĩ iſaac
pedibus colligatus eſt: ⁊ in iacob ꝑegri
natus eſt: ⁊ in ioſeph uenundatus eſt: ⁊
in moyſe obuolutus eſt. ⁊ in amnē a ma
tre expoſitus: ⁊ in agro iugulatus: ⁊ in
dauid perſecutus: ⁊ in ꝓphetis exhono
ratus. Hic eſt qui in terra ſepultus eſt: et
reſurgens a mortuis ad celorum excelſa
ꝯſendit. Hic eſt agnus ſine uoce. Hic eſt
qui de grege aſſũptus eſt. ad uictimã ueſ
pere imolatus ē: q in nocte ſepultus eſt.
Hic eſt ieſus chriſtus dñs noſter qui re
ſurrexit a mortuis: ⁊ ď iferiori ſepulchro
hoiem reſuſcitauit ad uitam. Hic itaqꝫ ĩ
medio ierlm interemptus eſt. A qbus?
Ab iſrl. Quã ob cãꝫ? Quia claudos co
rũ curauit: ⁊ leꝓſos mũdauit: ⁊ cecos il
luminauit: ⁊ mortuos ſuſcitauit. ℟. Sal
uum me fac deus quoniã intrauerunt aque uſ
qꝫ ad aïam meã: ne auertas facieꝫ tuam a me.
Qm̃ tribulor exaudi me deus meus. ℣. Intē
de aïe mee ⁊ libera eam: propter inimicos me
os eripe me. Quoniam. Lectio ſexta.

QUid feciſti o iſrl tam nouam iuſti
ciam? Ignobilitaſti eum qui te no
bileꝫ fecerat. Ignominiaſti eũ qui te glī
ficauerat. Reticuiſti eum qui te predica
uerat. Occidiſti euꝫ qui te uiuificauerat.
Nõne ſcriptum eſt: non effundas ſãgui
nem innocentem ne peſſime moriaris.
Ego inqt iſrl hoc feci: quia pati eũ opor
tuit. Erras o iſrl cum taliter ſapis. Pati
eum oportuit ſed nõ per te. Oportuerat
eum crucis ſuſpendi patibulo: ſed minie
per tuam dexteram debuit fieri. Hac o
iſrl uoce ad dñm clamare debueras. O
dñe ſi uolũtas tua ita decreuit ut fili⁹ tu⁹
patiaꝛ: ſꝫ minie ꝑ me patiaꝛ. Plãe ab ali
enigēis diiudiceꝛ ab icircũciſis: a quoꝫ
tyranno clauis ꝯfigatur. Abſit ut ꝑ me
hoc piaculum perpetretur. Hac o iſrael
uoce proclamare minime uoluiſti: nec
inferre in dominũ tuum manus ꝓprias
pepercisti. Non es uerit⁹ opera ei⁹. nullã

tibi incussit uerecundiā cuꝫ manus arri
da proprio corpori restituta esset incolu
mis: neqꝫ cū obturati oculi patefacti fuis
sent: nec cū dissoluta mēbra ꝑ eius cōso
lidata sunt uocem. Sed neqꝫ recēs illud
erubuisti miraculum: ꝙ iam quatridua
nus mortuus ad uocis eius ipiū de sepl
chro resurrexit. ℞. Noli esse mihi dñe alie
nus: parce mihi in die mala: ꝯfundātur oīes
qui me ꝑsequūtur. Et nō ꝯfundar ego. ℣. Cō
fundātur oēs īimici mei qui querūt aīam meā
Et. Secundum mattheum.

IN illo tēpore. Cum appropinquas
set iesus hierosolymis: ⁊ uenisset
bethphage ad mōtē oliueti: tūc misit du
os ex discipulis suis dicēs eis. Ite in ca
stellū qđ ꝯtra uos est: ⁊ stati īuenietis asi
nam alligatā ⁊ pullū cū ea: soluite: ⁊ ad
ducite mihi. Et reliqua. Omelia sancti
ambrosij. Lectio septima.

PUlchre aūt relictis iudeis habitu
rus in affectibꝰ gentiū templū dñs
ascēdit. Hoc eīm templū est uerꝫ ī quo ñ
in littera sed in spiritu dñs adorať. Hoc
dei templū est qđ fidei series: nō lapiduꝫ
structura fundauit. Deserūtur ergo q ad
orant: eligūtur q maturi erāt. Et ideo ad
montē uenit oliueti ut nouellas oliuas ī
sublimi uirtute plātaret: quarū mať est il
la que sursū est ierlm. In hoc mōte ē ille
celestis agricola ut plātati oēs in domo
dñi possint in ueritate dicere. Ego autē si
cut oliua fructificaui in domo dñi. Et for
tasse ipse mons est xp̄us. Quis eīꝫ alius
tales fructus ferret oleaꝝ nō curuescētiū
ubertate baccharꝫ: sed spūs plenitudine
gentiū fecundaꝝ. Ipe est ꝑ quē ascēdimꝰ
⁊ ad quē ascēdimꝰ. ipe est ianua: ipe ē uia
qui aperiť ⁊ q apit: q pulsať ab ingrediēti
bus: ⁊ ab egrediētibꝰ adorať. Ergo in ca
stello erat: ⁊ ligatꝰ erat pullus cum asina:
nō poterat solui nisi iussu dñi. Soluit eū
manus aplica. talis actus. talis uita. talis
gratie. Esto talis ut possis ligatos solue
re. ℞. Dñs mecū est tanq̄ꝫ bellator fortis: ꝓp
terea ꝑsecuti sť me ⁊ itelligeř ñ potuerūt: dñe ꝓ
bans renes ⁊ corda. Tibi reuelaui causā meā.
℣. Uidisti dñe iniqtates eoꝝ aduersū me: iudi
ca iudiciū meū. Tibi. Lectio octaua.

NUnc cōsideremꝰ q fuere illi: q erro
re detecto de paradiso eiecti in ca
stello sint religati. Et uides quēadmodū
quos mors expulerat: uita reuocauerit.
Et ideo scd̄m mattheū ⁊ asinam ⁊ pullū
legimus: ut quia in duobus hominibus
uterqꝫ fuerat sexus expulsus: in duobus
aīalibus uterqꝫ reuoceť. Ergo ille ī asina
matrem quasi euam figurauit heredis:
hic autem in pullo generalitatem popu
li gentilis expressit. Et ideo pullus sedeť
asine: ⁊ bene ī quo nemo sedit: quia nul
lus anteq̄ꝫ christus nationum populos
uocauit ad ecclesiam. Deniqꝫ secunduꝫ
marcum sic habes. Quem nemo adhuc
sedit hominum. Alligatus autem perfi
die uinculis tenebatur. In quo additus
domino errori famulatur: sed dominatū
uendicare sibi non poterat quem domi
num fecerat non natura sed culpa. Etiō
cum dñs dicitur unus agnoscitur. Nam
⁊ multi dij: ⁊ multi dñi: sed generaliť unꝰ
deus ⁊ unus dominus. Itaqꝫ si non ex
primitur dñs. definitur nō iam per adiū
ctionem ꝑsone: sed ꝑ uniuersitatem natu
re. ℞. Dixerūt impij apud se nō recte cogitan
tes: circūueniamus istum qm̄ cōtrarius ē ope
ribus nostris: promittit se scientiā dei habere:
filium dei se nominat: ⁊ gloriatur patrem se ha
bere deum. Uideamus si sermones illius ueri
sunt: ⁊ si est uere filius dei liberet illum de mā
bus nostris: morte turpissima ꝯdēnemus euꝫ.
℣. Tanq̄ꝫ nugaces existimati sumus ab illo:
⁊ abstinet se a uiis uestris tāq̄ꝫ ab imundicijs:
⁊ ꝓfert nouissima iustor ū. Uideamꝰ. Lectio
nona.

MArcus aūt induxit ligatum anteia
nuam: quia extra christum quicun
q̄ꝫ est foris est inuia. Qui autem in chri
sto est: foris non est. In transitu addidit:
ubi nullius certa possessio. non presepe:
non alimenta: non stabulum. Misera se
uitus cui uagum ius est. Plures eīꝫ do
minos habet: qui unum non habet. Ali
eni alligant ut possideant: iste soluit ut te
neat. Uehementiora eīm dona nouit eē
q̄ꝫ uincula. Nec illud ociosum ꝙ duo

discipuli diriguntur. Petrus ad corneli
um. Paulus ad reliquos. Et ideo non
personas destinauit: sed numerum defi
niuit. Tamen si quis est qui personas ex
igat: potest existimare de philippo quez
spūs misit in gazam: quando candacis
regie baptizauit eunuchum: ⁊ ab azoto
in cesaream per omnes ciuitates uerbū
domini seminauit. Nec illud pretereun
dum ꝙ mox remittendos asserit: quia di
rigendi erant qui dñm iesum in finibus
gentium predicarēt. Illi ergo directi cū
soluerent pullum nunquid suis uerbis
usi sunt: Minime. Sed dixerunt sic di
xerat illis iesus: ut agnoscas ꝙ non suo
sermone sed uerbo dei: nec proprio sed
christi nomine fidem populis infundere
gentilibus: Atqꝫ aduersarie potestates
que sibi nationuꝫ obsequia uendicabāt:
mādato cessere diuino. Unde ⁊ aposto
li propria christo uestimenta substernūt:
siue ꝙ facti gloriā euangelica predicati
one preferrent. ℟. Circūdederūt me uiri mē
daces. sine causa flagellis ceciderunt me. Sed
tu domine defensor iudica me. ℣. Quoniā tri
bulatio proxima est ⁊ non est qui adiuuet. Sꝫ
Ad laudes añt. Dñs deus auxiliator meus
⁊ ideo non sum confusus. psal. Miserere.
Cū reliquis añt. Circundantes circūdedere
me: ⁊ in nomine domini uidicabor in eis. añ.
Judica cām meā defende: quia potens es do
mine. añ. Cum angelis ⁊ pueris fideles inuēia
mur triumphatori mortis clamantes osanna
in excelsis. añ. Cōfundātur qui me persequun
tur: ⁊ non ꝯfundar ego domine deus meus.
Caplm. Fratres hoc ciꝫ sentite. ℣. Eripe me
d̄ inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgē
tibus in me libera me. Ad bñdictus añt.
Turba multa que conuenerat ad diem festuꝫ
clamabat dño: benedictus qui uenit in nomie
dñi osanna in excelsis. Oratio. Omnipotēs
sempiterne deus. Ad primā añt. Pueri he
breorum tollentes ramos oliuarum obuiaue
runt domino clamantes ⁊ dicentes osanna in
excelsis. Ad tertiā añt. Pueri hebreorū ue
stimenta ꝓsternebant in uia: ⁊ clamabant dicē
tes osanna filio dauid: benedictus qui uenit ī
nomine domini. Caplm. Fratres hoc ciꝫ sen
tite. Ad sextā añt. Tibi reuelaui cām meam
domine: defensor uite mee dñe deus meus.

Caplm

Humiliauit semetipm factus obedi
ens usqꝫ ad mortē mortē autē cru
cis: ꝓpt qd ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dōa
uit illi nomē qd est sup ōe nomē. Ad no
nā añt. Inuocabo nomē tuū dñe: ne auertas
faciē tuam a clamore meo. Caplm.
In nomie iesu ōe genu flectatur ce
lestiū: terrestriū: ⁊ infernoꝝ: ⁊ oīs
lingua ꝯfiteatur qꝛ dñs noster iesus chri
stus in gloria est dei pr̄is. Ad uespas añ.
Dixit dñs. Cū religs. Caplm. Frēs hoc
cīm sentite. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo. ℟.
A uiro iniquo eripe me. Ad mag. añ. Scrip
tū est cīm ꝑcutiā pastorē ⁊ dispgētur oues gre
gis. postquā autē resurrexero ꝓcedā uos in ga
lileā: ibi me uidebitis dicit dñs. Oro. Oipo
tēs sēpiterne ds. Feria secunda ad matuti
num inuitatoriū. Ipsi uero ⁊c. Ad noct.
añt. Dñs defensor. Cū religs. Secunduꝫ
ioannem.
In illo tempore. Ante sex dies pas
che uenit iesus bethaniam ubi fue
rat lazarus quem suscitauit iesus. Et reli
qua. Omelia sancti augustini episcopi.
Lectio prima.
Ne putarent homines fantasma eē
factuꝫ quia mortuus resurrexit: la
zarus unus erat ex recūbentibus. Uiue
bat. loquebatur. eplabatur. ueritas ostē
debatur. infidelitas iudeorum confūde
batur. Discūbebat ergo dominus cum
lazaro ⁊ ceteris. mistrabat martha una
ex sororibus lazari. Maria altera soror
lazari accepit libram unguenti nardipi
stici ꝓciosi: ⁊ unxit pedes iesu: ⁊ extersit
capillis suis pedes eius: ⁊ domus ipleta
est ex odore unguenti. Factuꝫ audiumꝰ
requiramus mysterium. Quecunqꝫ aīa
fidelis uis esse cum maria: ungue pedes
domini precioso unguento. Unguentuꝫ
illud iusticia fuit iō liba fuit. Erat aūt un
guentū nardipistici ꝓciosi. Qd ait pistici
locū aliquez credere debemꝰ: unde hoc
erat unguentum preciosum. Nec tamen
hoc uacat ⁊ sacramento optime ꝯsonat.

℞. Uiri ipij dixerũt opprimamus uirũ iustũ iniuste: ⁊ degluciamus cũ tanq̃ infernus uiuũ auferamus memoriã illius de terra: ⁊ de spoliis eius sortem mittam⁹ inter nos. ipi eim hõici de thesaurizauerũt sibi mala. Insipiẽtes ⁊ maligni oderũt sapientiã ⁊ rei facti sũt in cogitationibus suis. ℣. Hec cogitauerũt ⁊ errauerũt: et excecauit illos malicia eoꝝ. Insipientes.

Lectio secunda.

Pistis grece dicit̃ fides. Querebas opari iusticiã iustus ex fide uiuit. Unge pedes iesu bene uiuẽdo: dñica sectare uestigia. Capillis terge si habes supflua: da paupib⁹ ⁊ dñi pedes tersisti. Capilli eim supflua corpis uident̃. Habes qd̓ agas d̓ supfluis tuis. Tibi supflua sũt: sed dñi pedibus necessaria sũt. Forte in terra dñi pedes iesu indigẽt. De qb⁹ eim nisi de membris suis in fine dicturus est. Qd̓ uni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Supflua uestra ĩpendistis: sed pedibus meis obsecuti estis. Dom⁹ aũt repleta est odore: mũdus ĩpletus est bona fama. Nã odor bon⁹ bona fama ẽ. Qui male uiuũt ⁊ christiani uocant̃: iniuriam christo faciũt. De qbus dictũ est: q̃ per eos nomẽ d̓i blasphemat̃. Si p tales nomen dei blasphemat̃: p bonos nomẽ dei laudat̃. Audi aplm. Christi bonus odor sumus inqt in õi loco. Dicit̃ ⁊ in cãticis canticoꝝ. Unguentũ effusũ est nomẽ tuum. Ad aplm reuoca intentionẽ. Christi inquit bonus odor sum⁹ in õi loco: ⁊ in his qui peũt: ⁊ in his q salui fiũt. Alijs sumus odor uite ad uitã: alijs autem odor mortis ad mortẽ. Et ad hec qs idoneus? ℞. Opprobriũ factus sũ nimis ĩmicis meis: uiderũt me ⁊ mouerũt capita sua. Adiuua me dñe deus meus. ℣. Locuti sũt aduersũ me lingua dolosa: ⁊ ſmõibus odij circũdederũt me. Adiuua. Lectio tertia.

Occasionẽ nobis prebet pñs lectio sancti euãgelij de isto odore ita loqui: ut a nobis sufficiẽter dicat̃: ⁊ a nobis diligẽter audiatur aplo ipso dicente. Et ad hec quis idoneus? Ergo ut inde nos conemur loq nũqd idonei sumus? Aut uos hec audire idonei estis? Nos qdez nõ idonei sumus: sed idoneus est ille q p nos dignet̃ dicere qd̓ a uobis possit audiri. Ecce apostolus. bonus odor ẽ sicut dicit ipe. Sz ipe bonus odor: alijs odor uite ad uitã: alijs odor mortis ad mortẽ. Tamẽ bonus odor. Nũqd eim ait. alijs sumus odor bonus ad uitã: alijs malus odor ad mortẽ. Bonũ odorẽ se dixit nõ malũ. Et eundẽ bonũ odorez: alijs dixit ad uitam: alijs dixit ad mortẽ. Felices q bono odore uiuũt. Quid autẽ infelicius illis q bono odore moriũtur? Et quis ẽ ne aliqs quẽ bonus odor occidit? Hoc ẽ qd̓ ait apostolus. Et ad hec quis idone⁹? Quõ ea facit dñs miris modis: ut ⁊ bono odore boni uiuãt: ⁊ mali moriãt̃. quõ sit. dicam quantũ dñs inspirare dignat̃. Nã fortassis ibi latet ⁊ altior ĩtellectus: q a me nõ põt penetrari. Tamen quousq̃ penetrare potuero: uobis nõ debet d̓negari. ℞. Insurrexerunt in me uiri iniq absq̃ misericordia quesierũt me interficere: ⁊ nõ pepcerunt in faciem spuere: ⁊ lanceis suis uulnerauerunt me: et cõcussa sũt omnia ossa mea. Ego autem existimabã me tanq̃ mortuũ super trã. ℣. Effuderũt furorem suũ in me: fremuerũt ꝯtra me dentibus suis. Ego. Ad laudes ⁊ p horas anti. Faciem meã non auerti ab increpantibus et conspuentibus in me. Psalmi feriales añt. Framea suscitare aduersus eos qui dispergunt gregem meũ. an. Apprehenderunt mercedem meam triginta argenteis: quibus appreciatus sum ab eis. an. Inundauerũt aque super caput meum. dixi. perij inuocabo nomen tuum dñe deus. an. Labia insurgẽtiũ et cogitationes eoruz uide domine. Ad benedict⁹ an. Clarifica me pater apd̓ temetipm claritate quã habui priusq̃ mũdus fieret. Oro.

Da quesumus omnipotens deus: ut qui in tot aduersis ex nostra ĩfirmitate deficimus: intercedente unigeniti filij tui passione respiremus. per eundez. Ad uesperas anti. Inclinauit dñs. Cũ reliquis. psal. Dilexi. cum reliquis. caplm. Tu autem dñe sabbaoth. Hymnus. Uexilla. ℣. Eripe me domine ab homine malo. ℞. A uiro iniquo eripe me. Ad mag. anti. Non haberes in me potestatẽ nisi desuper tibi

datũ fuisset. Oratio.
Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad beneficia recolēda quib⁹ nos instaurare dignatus es: tribue uēire gaudentes. per. Notandum q̄ si festũ nouẽ lectionum accidat in hac feria uel duab⁹ sequentibus: añe laudum omittũtur. Responsoria uero secunde ferie in tertiam ⁊ tertie transferũtur in quartaꝫ. Feria tertia. Sermo sc̄ti augustini episcopi. Lectio prima.

DE domino ⁊ saluatore nostro frēs dilectissimi ante multa tempora ꝓphetatum est. Ascendit sicut uirgultum: ⁊ sicut radix de terra sitiēti. Quare ut radix: Ideo quia non est spēs illi: neqꝫ honor. Passus est. humiliatus est. consputus est. non habebat speciem. homo apparebat: cuꝫ deus esset. Sed quomodo radix nō est pulchra: sed intus habet uiꝫ pulchritudinis sue. Attēdite fratres mei: uidete misericordiam dei: attendentes arborem pulchram. amenam. folijs uirentem. fructibus opulentam. Laudas. delectat aliquid de fructu eius capere: sub umbra eius sedere ⁊ requiescere ab estu. Laudas illaꝫ totam pulchritudinē. Si radix ostendatur tibi: nulla pulchritudo in ea est. Noli contēnere qd̄ abiectum ē inde ꝓcessit qd̄ miraris: ut radix sit in terra sitienti. Attendite mō claritatem arboris: creuit ecclesia. crediderũt gētes. uicti sũt terre principes sub noīe xp̄i ut essent uictores in orbe terrarũ. Positũ ē collũ sub iugo christi. Persequebāt̃ añ christianos ꝓpter idola: ꝑsequũtur idola ꝓpt̃ christũ. Omnes ꝯfugiũt ad auxiliũ ecclesie in omni pressura: in oī tribulatōe sua.
℟. Contumelias ⁊ terrores passus sũ ab eis q̄ erāt pacifici mei: ⁊ custodientes latus meuꝫ dicentes decipiamus eũ ⁊ preualiamus illi: sed tu dñe mecum es tanq̄ꝫ bellator fortis. Cadant ī opprobriũ sempiternũ ut uideā uindictā ī eis: quia tibi reuelaui causam meā. ℣. Judica domine causam aīe mee: redemptor uite mee. Cadant. Lectio secunda.

CReuit illud granũ sinapis. factũ ē maius sup oīa olera. Ueniũt uolatilia celi: supbi seculi: ⁊ reqescũt sub rāis ei⁹. Unde est tāta pulchritudo: Nescio d̄ qua radice surrexit: ⁊ ista pulchritudo in magna glīa ē. Queram⁹ radicē. ꝯsput⁹ ē. hũiliatus est. flagellatus ē. crucifixus est. uulneratus est. ꝯtēptus est. Ecce hic spēs nō est: sꝫ ī ecclīa glīa radicis pollet. Ergo ip̄m describit sponsũ illũ ꝯtēptũ inhonoratũ abiectũ. Sed modo habere uidetis arborē que surrexit de ista radice: ⁊ impleuit orbē terraꝝ. Radix in terra sitienti: ñ est spēs illi neqꝫ honor: ⁊ uidimus illũ: ⁊ nō habuit spēꝫ neqꝫ decorē. Nōne hic ē fabri filius: q nō habuit d̄corē ut diceret̃. nōne ueꝝ dicim⁹ q̄r d̄moniũ hēs: In nomīe aũt ipius d̄mōia fugiebāt: ⁊ illi obijcit: q̄r d̄moniũ hēs. Sꝫ cur hoc: Uidim⁹ eũ ⁊ nō hēbat spēm neqꝫ decorem. Que spēs illi⁹ ītus erat ubi nō uidebat̃. In pricipio erat ꝟbũ ⁊ ꝟbũ erat apud deũ ⁊ d̄us erat uerbũ. Que est spēs ipius: Qui cũ ī forma dei eēt nō rapinā arbitratus ē esse se equalē deo. Et ubi uisus ē nō hr̄e spēm neqꝫ decorē. Et nō habuit specieꝫ. Si uultus ei⁹ abiectus ⁊ deformis positio eius ab oībus hōinib⁹. Hō ī plaga: ī plaga hō: añ plagā de⁹: post plagā hō d̄us. hō ī plaga: ⁊ q̄ sciat ferre īfirmitates. Infirmitates quoꝝ: Ipoꝝ a q̄bus patiebatur. Medicus ferebat īfirmitates freneticoꝝ: ⁊ cũ ipse crucifigeretur orabat ⁊ dicebat. Pater ignosce illis quia nesciũt quid faciũt. ℟. Deus israel, ꝓpter te sustinui īproperiũ operaui reuerentia faciem meā: extraneus factus sum fratribus meis: ⁊ hospes filiis matris mee. Quoniam zelus dom⁹ tue cōedit me. ℣. Intende anime mee ⁊ libera eam propter inimicos meos eripe me. Quoniam zelus. Lectio tertia.

ATtendite amen⁹ spōsus: quāto magis deformis nobis cōmēdat̃: tāto carior: tāto dulcior ē fact⁹ spōse. Propt̃ qd̄ ⁊ auertit se: auertit se ne illũ itelligerēt illi qui eum crucifigebant. Facies eius ī iuriata est: nec magni estimata est. Hic ī firmitates nostras portat: et pro nobis ī doloribus est: ⁊ nos existimauimus illũ in doloribus esse: et in plaga: et in pena.

Ipse aūt uulneratus est ꝓpter peccata
nr̄a: ꝛ īfirmatus ꝓpter iīqtates nostras.
Eruditio pacis nr̄e in eū: liuore eiꝰ sanati
sumus. Oēs ut oues errauimꝰ: ꝛ dn̄s tra
didit illū ꝓ peccatis nr̄is. Euāgeliū ē an
ꝓpheta: Quid dicūt ꝯtra ista iudei: Nō
ne mirum audire illos ista habere: illos
ista legere: illos ista nō īuenire de quo di
ci potuerūt nisi de illo uno q in euāgelio
predicaꝰ p orbē terrarū: ꝛ adhuc nō esse
christianos sed eē illos cecos aduersus
euidētissima eloqa ꝓphetarū. Noli imi
tari cecitatē iudeorū de xp̄o. Ecce transit
qd̄ dicit de spōso: incipit dici de sponsa.
Et quomō in spōso miraberis cecitatē
iudeorū: sic in spōsa miraberis cecitatem
hereticorū. Iā modo miremur cecitatē
iudeorū. Dn̄s tradidit illū pro peccatis
nostris: ꝛ ipe qm̄ traditus ē nō apuit os.
Ut ouis ad imolandū ductꝰ est: ut agnꝰ
ante eū q se tōderet fuit sine uoce: sic nō
apuit os suū. In hūilitate iudiciū eiꝰ sub
latū est ꝛ ne ꝯtēnas: generationē eiꝰ quis
enūerabit: Quā generationē: Ante luci
ferū genui te. ℟. Synagoga populorū cir
cūdederūt me: ꝛ n̄ reddidi retribuētibus mihi
mala. Consūetur dn̄e neqcia peccatorū ꝛ dirige
iustū. ℣. Iudica me dn̄e secundū iusticiā meā:
ꝛ secundū innocentiā meā sup me. Cōsumetur
Ad laudes ꝛ p horas añ. Uide dn̄e ꝛ cō
sidera qm̄ tribulor: uelociter exaudi me. psal.
feriales añ. Discerne cām meā dn̄e ab hoīe
iniquo ꝛ doloso eripe me. añ. Dū tribularer
clamaui ad dn̄m de uētre inferi ꝛ exaudiuit me
añ. Dn̄e uim patior respōde ꝓ me: qꝛ nescio
quid dicam inimicis meis. añ. Dixerūt impij
opprimamus uirum iustū quoniā cōtrarius ē
operibus nostris. Ad benedic. añ. Ante di
em festum pasche sciens iesus quia uenit hora
eius cū dilexisset suos in finē dilexit eos. Orō.
Omnipotēs sempit̄ne deus da no
bis ita dn̄ice passionis sacramēta p
agere: ut īdulgentiā pcipere mereamur.
P eū. Ad uespas añ. In domū dn̄i. Cū
reliquis. psal. Letatus. Cū rel. Ad ma
gnificat añ. Potestatem habeo ponēdi ani
mam meā: ꝛ iterum sumendi eam. Oratio.
Tua nos misericordia deus ꝛ ab oī
subreptione uetustatis expurget: ꝛ capa
ces sancte nouitatis efficiat. per dominū
Feria quarta. Sermo sancti ambrosij
episcopi. Lectio prima.
Legimus quia christus peccata no
stra portat: ꝛ pro nobis dolet. Do
les ergo domine non tua sed nostra uul
nera: non tuam mortem sed nostram īfir
mitatem: ꝛ nos estimauimus te esse ī do
loribus cum tu nō pro te: sed pro me do
leres. Infirmatus eīm es sed propꝰ pec
cata nostra. Nō quia tibi illa infirmitas
erat ex patre assumpta sed pro me susce
pta: quia nil proderat ut eruditio pacis
nostre esset in te: nisi liuore tuo uulnera
nostra sanares. Sed quid mirum si pro
omnibꝰ doluit qui pro uno fleuit: Quid
mirum si moriturus pro omnibus tede
at: qui lazarū resuscitaturus illachrymat:
Sed ꝛ ibi pie sororis lachrymis cōmo
uetur quia mentem humanā tangebat:
ꝛ hic alto aperitur affectu: ut quia in car
ne sua peccata nostra premebat: mortē
quoqꝫ anie nostre sue anime meror abo
leret. Et fortasse ideo tristis est: quia post
ade lapsū tali transitu nobis erat ď hoc
seculo recedendum ut mori esset necesse.
Deus eīm mortē nō fecit: nec letaꝰ in pdi
tione uiuorū: ꝛ ideo fastidit qd̄ ipe n̄ fecit
Deniqꝫ ait. Trāsfer a me calicē istū: qua
si hō mortē recusans: quasi deus senten
tiam suā reseruās. ℟. Locuti sūt aduersū
me lingua dolosa: ꝛ sermonibꝰ odij circūdede
re me: pro eo ut diligerēt me detrahebāt mihi.
Ego aūt orabā et exaudisti me dn̄e deus meꝰ.
℣. Et posuere aduersū me mala pro bonis: et
odiū pro dilectione mea. Ego. Lectio scd̄a.
Oportet eīm nos mori seculo: ut re
surgamus deo: ut iuxta diuinā sen
tentiā lex maledictiōis resoluta in terre
limū nature fine soluaꝰ. Duas uolūtates
in christo itellige. Qd̄ aūt ait: nō mea uo
lūtas sed tua fiat: suam ad hoīem retulit
patris ad diuinitatē. Uolūtas eīm hoīs
temporalis. Uoluntas diuinitatis et̄na.
Non alia uolūtas patris: alia filij. Una
uoluntas: ubi una diuinitas. Disce tamē
deo esse subiectus: ut non quod ipse uis

eligas: sed qd deo scias esse placiturum. Deinde uerbor ipsor pprietaté ɔsidre mus. Tristis est aia mea usqȝ ad morté. Et alibi. Nūc aia mea turbata est ualde. Nō ergo suscipiens: sed suscepta turbat. Aia eim obnoxia passionib: diuinitas libera. Deniqȝ spūs pmptus: caro aūt ifirma. Tristis est aūt nō ipse: sed aia. Nō est tristis sapiētia: nō diuia substātia: sed aia. Suscepit corpus meū: nō me fefellit ut aliud eēt: et alud uidereť. Tristis uidebatur et tristis erat: nō p sua passione sed p nostra dispsi one. R. Fres mei elōgauerunt a me et noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. V. Dereliquerūt me pximi mei: et qui me nouerunt. Quasi. Lectio tertia.

D Eniqȝ ait. Percutiā pastorez et dispergētur oues gregis. Tristis erat quia nos paruulos relinquebat. Ceterū qȝ ɔstant se morti obtulerit scriptura declarat. Quādo quidē querētib occurret turbatos confirmauit: trepidos puocauit: pditorez osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a uero: si tristis erat pro psecutoribus suis quos sciebat in malis sacrilegij penas daturos. Et ideo dixit. Trāsfer calicem hunc a me: nō quia dei filius morté timebat: sed quia uel malos perire nolebat. Deniqȝ ait. Pater ne statuas illis hoc peccatū: ut passio sua esset omnibus salutaris. Juda osculo filiū hominis tradis. Magna diuie significatio potestatis: magna disciplina uirtutis: et ɔsilium pditoris apitur: et adhuc patientia nō negatur. Oñdisti domine quez pderet dum occulta manifestas. Ostendisti etiam quem traderet: dum dicis filiuz hominis: quia caro non diuinitas comphenditur. Jllud tamen post confutat ingratum qȝ eum tradiderit: qui cum esset dei filius propter nos tamē filius hominis esse noluisset. Quasi dicat. pro te suscepi ingrate: qd tradis in hypocrisi. R. Attende domine ad me et audi uoces aduersariorum meorum. Nūquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam anime mee. V. Recordare qȝ steterim in conspectu tuo ut loquerer p eis bonum et auerterem indignatōez tuā ab eis. Nunqd. Ad laudes et per horas añt. Libera me de sanguinibus deus deus meus: et exultabit lingua mea iusticiam tuā. Psal. feriales añt. Contumelias et terrores passus sum ab eis: et dominus mecum est tanqȝ bellator fortis. añt. Jpsi uero in uanū quesierunt aīam meam introibunt in iferiora terre añt. Omnes inimici mei audierunt malū meum: domine letati sunt quoniam tu fecisti. añt. Alliga domine in uinculis nationes gentiuz: et reges earum in cōpedibus. Ad bñdictus añt. Simon dormis nō potuisti una hora uigilare mecum. Oratio.

P Resta quesumus omnipotens deus: ut qui nostris excessibus incessanter affligimur per unigēiti filij tui passionem liberemur. Qui tecum. Ad uesperas anti. Non confundetur. Cum reliquis psal. Nisi dominus Cum reliquis Ad mag. añt. Ancilla dixit petro. uere tu ex illis es. nam et loquela tua manifestum te facit. Oratio.

R Espice quesumus domine sup hāc familiam tuam pro qua dominus noster iesus christus non dubitauit mānibus tradi nocentium: et crucis subire tormentum. Qui tecum. Non dicūtur uespere mortuorum nec ulterius dicitur officium pro defunctis usqȝ post octauam pente. Cōpletorium de beata uirgine dicitur: sed de cetero non dicitur officium beate uirginis usqȝ ad uesperas sabbati post pascha. His tribus sequentibus diebus hebdomadarius omnibus alijs ptermissis absolute incipit ad matutinum antiphō. primi psal. Jtem antiphōe matutinales et uesperoruz dicuntur sicut in festo duplici. psal. dicūtur sine. Gloria patri. per omnes horas. Feria quinta in cena domini. Jn primo nocturno antiphona. zelus dom tue comedit me: et opprobria exprobrantiuz tibi ceciderunt super me. psal. Saluum me fac. antiphona. Auertantur retrorsum: et erubescant qui cogitant mihi mala. psal. Deus in adiutorium. antipho. Deus me eripe me de manu peccatoris. psalmus Jn te domine. V. Auertātur retrorsum et erubescant. R. Qui cogitant mihi mala

Deinde. Pater noster. sub silentio. Et nō
pnunciatur Et ne nos. Neq₃ dicitur ab
solutio. In hoc triduo lectiōes legūtur
sine Iube domne. ⁊ sine Tu aūt. Sed i tri
bus primis lectionib⁹ Jeremie loco Tu
aūt. semper dicitur. Hierusalem hierusa
lem conuertere ad dominum deū tuu₃.
Incipit lamentatio Jeremie prophete.
Lectio prima. Aleph.

Quomodo sedet sola ciuitas plena
populo: facta ē quasi uidua dña gē
tiū: princeps prouinciaꝝ facta est sub tri
buto. Beth. Plorās plorauit i nocte: ⁊
lachryme eius i maxillis eius. Nō est q
ↄsulet eā: ex oīb⁹ caris eius. Oēs amici
eius spreuerūt eā: ⁊ facti sūt ei iīmici. Gy
mel. Migrauit iuda ꝑpter afflictionem
⁊ multitudinē seruitutis: habitauit inter
gentes: nō inuenit requiem. Omnes pse
cutores eius apprehēderūt eum interan
gustias. Deleth. Uie sion lugent eo q̄ nō
sint qui ueniant ad solēnitatem. Omnes
porte eius destructe: sacerdotes eius ge
mentes: uirgines eius squalide: ⁊ ipa op
pressa amaritudine. He. Facti sunt ho
stes eius in capite: iīmici illius locupleta
ti sūt: quia dñs locutus est super eā: ꝑpt
multitudinē iniquitatū eius. Paruuli e
ius ducti sunt in captiuitatē: ante faciem
tribulantis. Uau. Et egressus est a filia
sion omnis decor eius: facti sūt pricipes
eius uelut arietes non inuenientes pas
cua: Et abierūt absq₃ fortitudine ante fa
ciem subsequentis. Zay. Recordata ē hie
rusalem dierum afflictionis sue: ⁊ preua
ricationis omnium desiderabilium suo
ru₃ que habuerat a diebus antiquis cū
caderet populus eius in manu hostili ⁊
non esset auxiliator: uiderūt eam hostes
⁊ deriserunt sabbata eius. Eth. Pecca
tum peccauit ierlm, ꝑpterea instabilis fa
cta est. Omnes qui glorificabāt ea₃ spre
uerunt illam: qm̄ uiderūt ignominia ei⁹.
Ipsa autē gemens: ⁊ conuersa est retror
sum. Teth. Sordes eius in pedibus ei⁹:
nec recordata est finis sui. Deposita ē ue
hemēter nō habens ↄsolatorem. Uide
domine afflictionem meam: quoniā ere

ctus est inimicus. Jerlm ierlm conuerte
re ad dominum deum tuum. ℟. In mon
te oliueti oraui ad patrem: pater si fieri potest
transeat a me calix iste. Spūs quidē ꝓ̄ptus
est caro aūt infirma fiat uoluntas tua. ℣. Uigi
late ⁊ orate ut non intretis in tētationē Spūs.

Lectio secunda. Joth.

Manum suam misit hostis ad omia
desiderabilia eius: quia uidit gētes
ingressas sanctuarium suū: de quibus ꝑ
ceperas ne intrarent i ecclia₃ tuā. Caph
Omnis populus eius gemens ⁊ querēs
panem: dederunt preciosa queq₃ pro ci
bo ad refocillandam animā. Uide dñe
⁊ cōsidera quoniam facta sum uilis. La
medh. O uos omnes qui transitis ꝑ uiā
attendite ⁊ uidete si est dolor sicut dolor
meus: quonia₃ uindemiauit me ut locu
tus est dominus in die furoris sui. Men
De excelso misit ignem in ossibus meis
⁊ erudiuit me. Expandit rete pedib⁹ me
is conuertit me retrorsum. posuit me de
solatam tota die merore confectā. Nun.
Uigilauit iugum iniquitatum mearum
in manu eius conuolute sunt ⁊ imposite
collo meo. Infirmata est uirtus mea. de
dit me dominus in manu de qua nō po
tero surgere. Sameckh. Abstulit oēs ma
gnificos meos dominus de medio mei.
Uocauit aduersu₃ me tempus ut conte
reret electos meos. Torclar calcauit dñs
ꝟgini filie iuda. Ayn. Iccirco ego plo
rans ⁊ oculus meus deducens aquam:
quia longe factus est a me consolator: ↄ
uertens animam meā. Facti sūt filij mei
ꝑditi: qm̄ inualuit iīmicus. Phe. Expā
dit sion manus suas: non est qui console
tur eam. Mandauit dominus aduersu₃
iacob in circuitu eius hostes eius: facta
est hierusalē quasi polluta menstruis int
eos. Sade. Iustus est dominus: quia os
eius ad iracundiam prouocaui. Audite
obsecro uniuersi populi ⁊ uidete dolorē
meum. Uirgines mee ⁊ iuuenes mei ab
ierunt in captiuitate₃. Coph. Uocaui a
micos meos ⁊ ipsi deceperunt me. Sacer
dotes mei ⁊ senes mei i urbe ↄsūpti sūt: q̄
quesierūt cibū sibi ut r̄focillarēt aia₃ suā

Jerlm ierlm ꝯuertere ad dñm deũ tuuꝫ.
℟. Tristis est anima mea usqꝫ ad mortem: su
stinete hic ⁊ uigilate mecuꝫ: nunc uidebitis tur
bam que circundabit me. Uos fugam capie
tis: ⁊ ego uadam imolari pro uobis. ℣ sicut.
Ecce appropinquat hora: ⁊ filius hominis tra
detur in manus peccatoꝝ. Uos.

Lectio tertia. Res.

Uide dñe qm̃ tribulor uenter meus
ꝯturbatus ē. Subuersũ est cor me
um i memet ipa: qm̃ amaritudine plena
suꝫ. Foris iterficit gladius: ⁊ domi mors
silis est. Sen. Audierũt q: igemisco ego
⁊ nõ est q ꝯsolet̃ me. Oẽs inimici mei au
dierũt malũ meũ letati sũt qm̃ tu fecisti. Ad
duxisti diẽ ꝯsolatiõis ⁊ fient similes mei.
Thau. Ingrediat̃ õe malũ eoꝝ corã te:
⁊ deuindemia eos sicut uindemiasti me
ꝑpter oẽs iniqtates meas. Multi eiꝫ ge
mitus mei ⁊ cor meuꝫ merens. Aleph.
Quõ obtexit caligine in furore suo dñs
filiam sion. ꝓiecit de celo in terrã iclytaꝫ
isrl: ⁊ nõ recordatus ē scabelli pedũ suo
rum in die furoris sui. Beth. Precipi
tauit dñs nec pepcit oĩa speciosa iacob.
Destruxit in furore suo: munitiões uirgi
nis iuda deiecit in terrã: polluit regnũ et
principes eius. Gymel. Cõfregit in ira
furoris sui õe cornu isrl: auertit retrorsuꝫ
dexterã suã a facie iĩmici: ⁊ succendit i ia
cob quasi ignẽ flãme deuorãtis in gyro.
Deleth Tetẽdit arcũ suũ quasi inimicꝰ:
firmauit dexterã suã quasi hostis: ⁊ occi
dit õe qđ pulchrũ erat uisu in tabernacu
lo filie siõ: effudit quasi ignẽ idignationẽ
suã. He. Factus est dñs uelut iĩmicus ꝓ
cipitauit isrl. Precipitauit oĩa menia eiꝰ:
dissipauit munitiões eiꝰ: ⁊ repleuit i filia
iuda hũiliatũ ⁊ humiliatã. Uau. Et dis
sipauit quasi ortũ tẽtoriũ suũ: demolitus
est tabernaculũ suum. Obliuiõi tradidit
dñs in sion festiuitatẽ ⁊ sabbatũ: ⁊ oppꝓ
brio i indignatõe furoris sui regẽ ⁊ sacer
dotem. Zay. Repulit dñs altare suũ: ma
ledixit sãctificatiõi sue. Tradidit i manu
iĩmici muros turriũ eius. Uocẽ dederũt
in domo dñi: sicut in die solẽni. Jerlm ie
rusalem conuertere ad dñm deũ tuum.

℟. Ecce uidimus eũ non habentẽ spẽm neqꝫ
decorem: aspectus eius in eo nõ est: hic pecca
ta nostra portauit: ⁊ ꝓ nobis dolens: ipe autẽ
uulneratus est ꝓpter iniquitates nostras. Cu
ius liuore sanati sumus. ℣. Uere languores
nostros ipe tulit: ⁊ dolores nostros ipe porta
uit. Cuius. In secũdo noctur. añt. Libera
uit dñs pauperem a potẽte: ⁊ inopem cui non
erat adiutor. psal. Deus iudiciũ. antipho.
Cogitauerũt ipij ⁊ locuti sũt nequitiã: iniqtatẽ i
excelso locuti sũt. psal. Quã bonus israel. an.
Exurge dñe ⁊ iudica cãm meã. psal. Ut qd
deus rep. ℣. Deus meus eripe me de manu
peccatoris. ℟. Et de manu ꝯtra legem agẽtis
⁊ inique. Ex tractatu sancti augustini epi
super psalmos. Lectio quarta.

Exaudi deus orationeꝫ meam ⁊ ne
despexeris deprecationem meaꝫ:
intende mihi ⁊ exaudi me. Satagentis
sollicĩti in tribulatiõe positi uerba sũt ista.
Orat multa patiens de malo liberari ꝯ
siderans. Superest ut audiamus i quo
malo sit: ⁊ cum dicere ceperit agnoscaꝫꝰ
nos ipsi esse: ut cõmunicata tribulatiõe
coniungamus orationem. Contristatus
sum inquit in exercitatõe mea ⁊ contur
batus sum. Ubi contristatus: Ubi con
turbatus: In exercitatione mea inquit.
homines malos quos patitur cõmemo
ratus est. Eandẽqꝫ passionem malorum
hominum exercitationem suam dixit.
Ne putetis gratis esse malos in hoc mũ
do: ⁊ nihil boni de illis agere deũ. Ois
malus aut ideo uiuit ut corrigatur: aut
ideo uiuit ut per eum bonus exerceat̃.
Utinam ergo qui nos modo exercent
conuertantur: ⁊ nobiscum exerceantur.
Tamen qꝫ diu ita sunt ut exerceant nos
non eos oderimus. Quia in eo ꝙ malũ
est quis eorum utꝝqꝫ usqꝫ ad finem per
seueraturus sit ignoramus. Et plerunqꝫ
cum tibi uideris odisse inimicum: fratrẽ
odisti ⁊ nescis. ℟. Amicꝰ meꝰ osculi me tra
didit signo: quem osculatus fuero ipse est tene
te eum: hoc malum fecit signum: qui per oscu
lum adipleuit homicidium. Infelix pretermi
sit precium sãguinis ⁊ i fine laqueo se suspẽdit
℣. Bonum erat ei si natus non fuisset homo

ille. Infelix. **Lectio quinta.**

DIabolus ⁊ ãgeli eius in scripturis
sanctis manifesti sunt nobis: ꝙ ad
ignẽ eternũ sit destinati. Ipoꝝ tñ despan
da est correctio ꝯtra quos habemꝰ occul
tam luctã. Ad quã luctã armat nos apo
stolus dicẽs. Nõ est nobis ꝯluctatio ad
uersus carnẽ ⁊ sanguinẽ: id est aduersus
hoies quos uidetis: sed aduersus princi
pes ⁊ potestates ⁊ rectores mundi tene
brarũ haꝝ. Nõ forte cũ dixisset mũdi in
telligeres demões eẽ rectores celi ⁊ tre:
mũdi dixit tenebraꝝ harum: mũdi dixit
amatoꝝ: mũdi dixit ipioꝝ ⁊ iniquoruꝫ:
mũdi dixit de quo in euãgelio dicit. Et
mũdus eũ nõ cognouit. Si eũ mundus
nõ cognouit lucẽ que i tenebris lucet: et
tenebre eã nõ cõprehẽderũt. Et ipe tene
bre que nõ cõprehẽderũt lucẽ pñteꝫ mũ
di noie appellãtur. Haꝝ tenebraꝝ sunt
illi rectores. De ipis ergo rectoribus ha
bemus determinatã scripture sententiã:
ꝙ oio inde reditus alicuiꝰ eorum speran
dus nõ est. At uero de ipis tenebris qua
rum illi rectores sũt nõ sumꝰ certi: ne for
te que erãt tenebre fiãt lux. Fidelibꝰ ꝗp
pe iam factis dicit aplus. Fuistis aliquã
do tenebre nũc aũt lux in dño. Tenebre
in nobis: lux in dño. ℞ Iudas mercator
pessimus osculum petijt domino: ille ut agnus
innocens non negauit iude osculum. Denari
orum numero christũ iudeis tradidit. ℣ Me
lius illi fuerat si natus non fuisset. Denarioꝝ.

Lectio sexta.

ERgo fratres omnes mali: cũ mali
sunt exercent bonos. Ecce eiꝫ bre
uiter audite ⁊ intelligite. Si bonus es: ĩi
micũ non habes nisi malum. Porro ea
tibi bonitatis regula prefixa est: ut imite
ris bonitatẽ patris tui q facit solẽ suũ ori
ri sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos
⁊ iiustos. Neqꝫ eim tu habes iimicũ: ⁊ d
us nõ habet. Tu qdẽ eũ habes iimicũ q
tecũ creatus est: ille uero eũ quẽ creauit.
Inimicos ergo dei malos ⁊ iniquos se
pe in scripturis legimus: ⁊ parcet eis ille
qui nõ habet: ꝙ illi iputet iimicꝰ: cui ois
amicus igratus. Ab illo eim habet quic
qd boni habet. Ab ipo eim habet mise
ricordiam: quicqd etiã unde tribulatur.
Ad hoc eim tribulatᷣ ne supbiat: ad hoc
tribulatur ut humilis excelsuꝫ agnoscat.
Tu ergo iimico tuo quẽ intolerabiliter
pateris qd prestitisti: Si ille eum habet ii
micũ q ei tanta ꝓstitit: ⁊ facit solẽ suũ ori
ri sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos
⁊ iiustos: tu q nec solẽ poteris oriri facẽ:
nec sup terras pluere: aliqd unũ seruare
nõ poteris iimico tuo: ut sit tibi pax i ter
ra hominibꝰ bone uolũtatis. Ergo quo
niam hec tibi dilectiõis regula figitur ut
imitans patrẽ diligas inimicũ. Diligite
iimicos uestros iquit. In hoc precepto
quõ exerceris si nullũ inimicuꝫ pateris.
℞ Unus ex discipulis meis tradet me hodie
ue illi per quem tradar ego. Melius illi erat si
natus non fuisset. ℣ Qui intingit mecuꝫ ma
num in parapside: hic me traditurus est in ma
nus peccatorum. Melius. **In tertio noct. antiphona** Dixi iniquis nolite loqui aduer
sus deum iniquitatem. **psal.** Confitebimur
añt Terra tremuit ⁊ quieuit dum exurgeret i
iudicio deus. **psal.** Notus i iudea. **añt.** In
die tribulationis mee deum exquisiui manibꝰ
meis. **psal.** Uoce mea. ℣ Exurge domine.
℞ Et iudica causam meã. **De epistola pau
li ad corinthios prima. Lectio septia.**

COnuenientibus ergo uobis i unũ
iam non est dominicam cenã man
ducare. Unusquisqꝫ eim suam cenam ꝓ
sumit ad manducãdum: Et alius quidẽ
esurit: alius autem ebrius est. Nunquid
domos non habetis ad manducanduꝫ
⁊ bibendum. Aut ecclesiam dei contem
nitis ⁊ confundetis eos qui non habẽt:
Quid dicam uobis: Laudo uos: i hoc
non laudo. Ego eim accepi a domino
qđ ⁊ tradidi uobis quoniam dominus
iesus i qua nocte tradebatur accepit pa
nem: ⁊ gratias agens: fregit ⁊ dixit. Acci
pite ⁊ manducate: hoc est corpus meuꝫ
qđ pro uobis tradetur: hoc facite in me
am cõmemorationem. Similiter ⁊ cali
cẽ postqꝫ cẽauit dicẽs. Hic calix nouũ te
stamẽtũ est i meo sãguie. Hoc facite quo
tienscũqꝫ biberitis i meã cõmemoratiõeꝫ

Quotienscūqꝫ eīm manducabitis panē
hunc: ⁊ calicē bibetis: mortē dn̄i annūci
abitis donec ueniat. Itaqꝫ quicūqꝫ man
ducauerit panē: uel biberit calicem dn̄i
indigne: reus erit corporis ⁊ sanguis do
mini. Probet aūt semetipm̄ hō: ⁊ sic de
pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui eīꝫ
mādūcat ⁊ bibit indigne: iudiciū sibi mā
ducat ⁊ bibit: nō diiudicās corpus dn̄i.
Ideo inter uos multi infirmi ⁊ ībecilles
⁊ dormiūt multi. Qđ si nos metipsos di
iudicaremus: nō utiqꝫ iudicaremur. Dū
iudicāur aūt a dn̄o corripimur: ut nō cū
hoc mundo damnemur. ℞. Eram quasi
agnus inocēs ductꝰ sū ad imolādū: ⁊ nesciebā:
ꝯsiliū fecerūt īimici mei aduersū me dicētes. Ue
nite mittamꝰ lignū ī panē eiꝰ ⁊ eradamus eū de
terra uiuētiū. ℣. Oēs īimici mei aduersū me
cogitabāt mala mihi: ūbū iniquū mādauerūt
aduersū me dicētes. Uenite. Lectio octaua

Itaqꝫ fratres mei conuenīētibꝰ uo
bis ad manducādū inuicē expecta
te. Si quis esurit domi manducet: ut nō
in iudiciū ꝯueniatis. Cetera autem cum
uenero disponā. De spūalibus aūt nolo
uos ignorare frēs. Scitis qm̄ cū gentes
eētis ad simlachra muta ꝑut ducebami
ni eūtes. Ideo notū uobis facio ꝙ nēo ī
spiritu dei loquens: dicit anathema iesu.
Et nēo pōt dicere dn̄s iesus nisi in spiri
tu sancto. Diuisiones uero gr̄aꝝ sūt: idem
aūt spūs ⁊ diuisiones mīstrationū sūt. idē
autem dominus ⁊ diuisiōes oꝑationuꝫ
sūt: idē uero deus q oꝑatur oīa in oībꝰ.
Unicuiqꝫ aūt datur māifestatio spūs ad
utilitatē. Alij qdē p spūm daṫ sermo sapi
entie. alij aūt sermo sciētie secūdū eūdeꝫ
spūm. Alij fides in eodē spiritu. Alij gr̄a
sanitatū in uno spiritu. Alij oꝑatio uirtu
tum. Alij ꝓphetia. Alij discretio spiritu
um. Alij genera linguaruꝫ. Alij interp̄ta
tio sermonū. Hec autem omnia operaṫ
unus atqꝫ idē spūs diuidēs singulis pro
ut uult. ℞. Una hora nō potuistis uigilare
mecū q exhortabamini mori ꝓ me. Uel iudā
nō uidetis quō ñ dormit: ſꝫ festinat tradere me
iudeis. ℣. Quid dormitis: surgite ⁊ orate ne ī
tretis in tentationē. Uel. Lectio nona.

Sicut eīm corpus unū est: ⁊ mēbra
mlta habet. Oīa aūt mēbra corpo
ris cum sint multa unū corpus sunt: ita ⁊
christus. Et eīm in uno spiritu oēs nos
in unū corpus baptizati sumus: siue iudi
siue gentiles: siue serui: siue liberi: ⁊ oēs
uno spiritu potati sumus. Nam ⁊ corpꝰ
non est unum mēbrum sed multa. Si di
xerit pes quoniā nō sum manus: nō suꝫ
de corpore non ideo: non est de corpore.
Si totum corpus oculus: ubi auditus?
Et si totum auditus: ubi odoratus? Nūc
aūt posuit dꝰs mēbra: ⁊ unūqđqꝫ eoꝝ ī
corpore sicut uoluit. Quod si esset om̄ia
unum mēbrum: ubi corpus? Nunc autē
multa quidem mēbra: unum autem cor
pus. Non potest autem dicere oclus ma
nui opera tua non indigeo: aut iteruꝫ ca
put pedibus non estis mihi necessarij.
Sed multo magis que uidentur mēbra
corporis infirmiora esse: necessaria sūt.
Et que putamus ignobiliora mēbra eē
corporis: his honorem abundantiorem
circūdamus. Et qui inhonesta sunt nr̄a:
abūdantiorem honestatem habent. Ho
nesta autem nostra nullius egent. Sed tē
perauit corpus ei cui deerat: abundanti
orem tribuendo honorē: ut non sit schis
ma in corpore: sed in idip̄m pro inuiceꝫ
sollicita sint mēbra. Et si quidem patitur
unū mēbrum cōpatiūtur omnia mēbra.
Cū gloriatur unū mēbrū cōgaudent oīa
mēbra. Uos auteꝫ estis corpus christi ⁊
mēbra de mēbro. ℞. Seniores populi con
siliū fecerūt. Ut iesū dolo tenerēt ⁊ occiderent
cū gladijs ⁊ fustibꝰ exierūt tāqꝫ ad latronē. ℣.
Collegerūt pōtifices ⁊ pharisei ꝯsiliū. Ut iesū.
Ad laudes an̄. Iustificeris dn̄e ī sermōibꝰ tu
is: ⁊ uincas cū iudicaris. ps. Miserere. an̄.
Dn̄s tāqꝫ ouis ad uictimā ductꝰ ē: ⁊ nō apuit
os suū. ps. Dn̄e refu. an̄. Cōtritū ē cor meū ī
medio mei: ꝯtremuerūt oīa ossa mea. ps. De
us ds. an̄. Exhortatꝰ es ī uirtute tua: ⁊ ī refecti
one scā tua. ps. Cātemꝰ. an̄. Oblatꝰ est qꝛ ipse
uoluit: ⁊ peccata nr̄a ipse portauit. psal. Lau
date. ℣. Hō pacis mee in quo sperabaꝫ. ℞.
Qui edebat panes meos āpliauit aduersū me
supplantationem.

Ad benedic. añt. Traditor aũt dedit eis signum dicens: quẽ osculatus fuero ipse est tenete eum. Anteq̃ compleantur laudes extinguũtur omnia luminaria preter duas candelas: quarum altera absconditur reliqua extinguitur. quando incipitur añt. Traditor autem. psal. Benedictus. alta uoce cantatur: ꝛ post añt. ℣. Christus factus est pro nobis obediens usq̃ ad mortem. Qui prima nocte terminatur ibi Usq̃ ad mortẽ. Secunda nocte additur. Mortem autem crucis. Tertia nocte additur Propter qđ ꝛ deus exaltauit illum: ꝛ dedit illi nomẽ qđ est super omne nomen. Et sicut in matutinis ita dicitur per horas diei. Excepto q̃ nõ cantatur nisi in matutinis istorum trium dierum ꝛ in uesperis huius diei tantum. Finito uero hoc uersu flexis genibus sine kyr. dicitur. Pater noster. totum sub silentio postea. psal. Miserere. aliquantulum altius ad inuicem. Quo finito immediate sine oremus dicitur oratio. Respice quesumus. simili uoce. Sed. Qui tecũ. dicitur sub silentio: ꝛ postea lumen absconditum reponitur. Item prima. tertia. sexta ꝛ nona absolute incipiũtur a psal. cõsuetis: quibus finitis dicitur ℣. Christus factus est. Deinde. Pater noster Miserere. ꝛ oratio. Respice quesumus domine. flexis genibus sicut i matutinis. In hoc triduo non annũciatur aliquid de martyrologio nec preciosa dicitur. Uespere incipiuntur absolute a prima añt. s. añt. Calicem salutaris accipiam: ꝛ nomen domini inuocabo. ps. Credidi. añt. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus dum loquebar illis ĩpugnabãt me gratis. psal. Ad dñm cum tribu. anti. Ab hominibus iniquis libera me dñe. psal. Eripe me. añt. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi ꝛ ab scandalis operantiũ iniquitatem. psal. Dñe clamaui. añt. Considerabam ad dexteram ꝛ uidebam: ꝛ nõ erat qui cognosceret me. psal. Uoce mea. Cap. hym. ℣. non dicitur. Ad mag. añt. Cenantibus autem accepit iesus panem: benedixit: ac fregit deditq̃ discipulis suis. ℣. Christus factus ẽ pro nobis obediens usq̃ ad mortem. Ad cõpletorium nec iube domne dicitur nec lectio Sed facta confessione ꝛ absolutione absolute incipitur psal. Cum inuoca. ꝛ dicitur psal. consueti. Et nũc dimittis. Deinde ℣. Christus factus est. Cum reliquis ut supra in matutinis. Notandũ q̃ in hoc triduo usq̃ ad uesperas sabbati omnes hore terminãtur sicut dictum est supra.

Feria sexta in parasceue ad matutinũ in primo noctur. añt. Astiterunt reges terre: ꝛ principes cõuenerunt in unũ aduersus dominum: ꝛ aduersus christum eius. psal. Quare fre. añt. Diuiserũt sibi uestimenta mea: ꝛ super uestem meam miserunt sortẽ. psal. Deus deus me respi. añt. Insurrexerũt in me testes iniqui: ꝛ mẽtita est iniquitas sibi psal. Dñs illu. ℣. Diuiserunt sibi uestimenta mea. ℟. Et super uestem meam miserunt sortem.

Lectio prima. Heth.

Cogitauit dñs dissipare murũ filie sion: tetendit funiculum suũ: ꝛ non auertit manũ suam a perditione. Luxitq̃ ante murale: ꝛ murus pariter dissipatus est. Teth. Defixe sunt in terra porte eius: perdidit ꝛ contriuit uectes eius: regem eius: ꝛ principem eius in gentibus. Non est lex: ꝛ prophete eius nõ inuenerunt uisionem a dño. Joth. Sederunt in terra: cõticuerũt senes. Filie sion cõspersere cinere capita sua: uirgines ierusalem accincte sunt ciliciis. Abiecerunt in terra capita sua uirgines iuda. Caph Defecerunt pre lachrymis oculi mei: ꝛ cõturbata sunt uiscera mea. Effusum est in terra iecur meum super contritione filie populi mei: cum deficeret paruulus ꝛ lactans in plateis oppidi. Lamech. Matribus suis dixerunt: ubi est triticum ꝛ uinum: cum deficerent quasi uulnerati in plateis ciuitatis: cũ exaltarent aĩas suas in sinu matrum suarum. Mem. Cui cõparabo te uel cui assimulabo te filia ierlm? Cui exequabo te ꝛ consolabor te: uirgo filia sion? Magna est eim uelut mare contritio tua. Quis medebitur tui? Num. Prophete tui uiderunt tibi falsa ꝛ stulta: nec aperiebant iniquitatem tuam: ut te ad penitentiam prouocarent. Uiderunt autem tibi assũptiões falsas ꝛ eiectiões. Jerlm

hierusalē conuertere ad dñm deū tuū. ℞.
Omnes amici mei dereliquerūt me: ꝛ ꝓualue
runt insidiātes mihi: tradidit me quē diligebā.
Et terribilib⁹ oculis: plaga crudeli percutiens:
aceto potabant me. ℣. Inter iniquos ꝓiecerūt
me: ꝛ non pepercerunt anime mee. Et.

Lectio secunda. Samech.

PLauserūt sup te manibus oēs trā
seūtes per uiam: sibilauerūt ꝛ mo
uere caput suū super filiaꝫ ierusaleꝫ. hec
cine est urbs dicentes. pfecti decoris gau
dium uniuerse terre: Ayn. Aperuerunt
super te os suum omnes inimici tui sibi
lauerunt ꝛ fremuerūt dentib⁹ ꝛ dixerūt.
Deuorabimus. En ista est dies quaꝫ ex
pectabamus inuenimus. uidimus Phe.
Fecit dñs que cogitauit: cōpleuit sermo
nem suū quē preceperat a diebus antiqs:
Destruxit ꝛ nō pepcit: ꝛ letificauit super
te inimicū: ꝛ exaltauit cornu hostiū tuo
rum. Sade. Clamauit cor eoꝝ ad dñm
super muros filie sion. Deduc quasi tor
rentē lachrymas per diem ꝛ noctē. Non
des requieꝫ tibi neqꝫ taceat pupilla ocu
li tui. Coph. Consurge lauda in noctē i
principio uigiliaꝝ: effūde sicut aqua cor
tuū ante ꝯspectū dñi. Leua ad deuꝫ ma
nus tuas ꝓ aīabus paruuloꝝ tuoꝝ: qui
defecerunt in fame in capite omniū cōpi
torum. Res. Uide dñe ꝛ considera quē
uindemiaueris ita. Ergo ne comedēt mu
lieres fructū suū: paruulos ad mensuraꝫ
palme: Si occidit in sctuario dñi sacer
dos ꝛ ꝓpheta. Sen. Jacuerūt in tra fo
ris puer ꝛ senex: uirgies mee: ꝛ iuuenes
mei ceciderūt in gladio. Interfecisti me
in die furoris tui. pcussisti nec miser⁹ es.
Thau. Uocasti quasi ad diē solennē qui
terrerent me d circuitu ꝛ nō fuit in die fu
roris dñi qui effugeret ꝛ relinqueretur.
Quos educaui ꝛ nutriui inimicus me⁹ cō
sūpsit eos. Jerlm ierlm ꝯuertere ad dñm
deū tuū. ℞. Uelū templi scissum est. Et om
nis terra tremuit: latro de cruce clamauit dicēs
memento mei domine dum ueneris in regnuꝫ
tuū. ℣. Petre scisse sunt: ꝛ mōumenta aperta
sunt: ꝛ multa corpora sanctoꝝ qui dormierāt
surrexerunt. Et oīs. Lectio tertia. Aleph.

EGo uir uidens pauptatē meā i uir
ga indignatiōis eius. Aleph. Me
minauit ꝛ adduxit in tenebris ꝛ nō in lu
cem. Aleph. Tantū in me uertit ꝛ ꝯuer
tit manū suā tota die. Beth. Uetustam
fecit pellem meā ꝛ carnē meā: ꝛ ꝯtriuit os
sa mea. Beth. Edificauit in gyro meo
ꝛ circundedit me felle ꝛ labore. Beth.
In tenebrosis collocauit me quasi mor
tuos sempiternos. Gymel. Circūedifica
uit aduersum me ut nō egrediar: aggra
uit cōpedē meū. Gymel. Sed et cū cla
mauero ꝛ rogauero exclusit orationem
meā. Gymel. Conclusit uias meas lapi
dibus quadris: semitas meas subuertit.
Deleth. Ursus insidians factus ē mihi:
leo in absconditis. Deleth. Sēitas me
as subuertit: ꝛ ꝯfregit me: posuit me deso
latā. Deleth. Tetendit arcum suū: ꝛ po
suit me quasi signū ad sagittā. He. Mi
sit in renib⁹ meis filias pharetre sue. He
factus sum in derisū ōi populo meo: can
ticū eoꝝ tota die. He. Repleuit me ama
ritudinib⁹: iebriauit me absinthio. Uau
Cōfregit ad numerū dentes meos: ciba
uit me cinere. Uau. Et repulsa est a pace
aīa mea: oblitus sum bonoꝝ. Uau. Et
dixi. Periit finis meus: ꝛ spes mea a do
mino. Zay. Recordare pauptatis ꝛ trans
gressiōis mee: absinthii ꝛ fellis. Zay. Me
moria memor ero: ꝛ tabescet in me aīa
mea. Zay. Hec recolens in corde meo: i
deo sperabo. Jerlm ierlꝫ conuertere ad
dñm deum tuū. ℞. Uinea mea electa ego te
plantaui. Quō ꝯuersa es i amaritudine: ut me
crucifigeres: ꝛ barabā dimitteres. ℣. Sepiui
te: ꝛ lapides elegi ex te: ꝛ edificaui turriꝫ. Quō
In secūdo noc. aīt. Uim faciebant q̄ quere
bant aīam meā. psal. Dñe ne in furore. ii.
aīt. Cōfundātur ꝛ reuereātur q̄ querūt aīam
meam: ut auferant eā. psal. Expectās. aīt.
Alieni isurrexerūt in me: ꝛ fortes quesierūt aī
mam meā. psal. Deus in noīe. ℣. Insurrexe
runt in me testes iniq̄. ℞. Et mētita est iniqtas
sibi. Ex tractatu sancti augustini epi super
psalmos. Lectio quarta.

PRotexisti me deus a conuētu ma
lignantium a multitudine opantiū

inquitatez. iaʒ ipſum caput nr̃m tueãur.
Alii martyres talia paſſi ſunt: ſed nihil
ſic elucet quomodo caput martyrũ. Ibi
melius intuemur qđ illi experti ſunt. ꝓ
tectus eſt a multitudine malignantium:
protegente ſe deo. Protegente carnem
ſuam in ipſo filio ⁊ homine quem gere
bat: quia filius hominis ⁊ filius dei eſt.
Filius dei propter formam dei: filius ho
minis propter formam ſerui: habens po
teſtatem ponere aĩam ſuam ⁊ recipe eã.
Quid eniʒ potuerunt facere iĩmici? Oc
ciderunt corpus aĩam autem non occiđ
runt. Intendite: parum ergo erat domi
nũ hortari martyres uerbo: niſi firmaret
exemplo. Noſtis qui cõuentus erat ma
lignantium iudeorum: ⁊ que multitudo
operantium iniquitatem. Quã iniquita
tem? Quia uoluerunt occidere dominũ
ieſum xp̃m. Tanta opera bona inq̃t oſtẽ
di uobis: ꝑpter qđ hoꝝ uultis me occiđ
re. Pertulit omnes infirmos eorum: cu
rauit omnes languidos eorum: p̃dicauit
regnum celorum: non tacuit uicia eorũ:
ut ipa potius eis diſplicerent: nõ medicꝰ
a quo ſanabãtur. ℞. Tanq̃ȝ ad latronẽ exi
ſtis cũ gladiis cõprehendere me. Quotidie a
pud uos eram in tẽplo docens: ⁊ nõ tenuiſtis
me: ⁊ ecce flagellatũ ducitis ad crucifigenduʒ.
℣. Cũq̃ȝ iniecisſet manus in ieſum: ⁊ tenuiſſet
eum dixit ad eos. Quotidie. Lectio q̃nta.

HIs omnibus curationibus eius i
grati: tanq̃ȝ multa febre frenetici in
ſanientes in medicum qui uenerat cura
re eos: excogitauerunt conſilium perdẽ
di eum: tanq̃ȝ ibi uolentes probare utrũ
uere homo ſit qui mori poſſit: an aliq̃d
ſup hoĩes ſit: ⁊ mori ſe non ꝑmittat. Uer
bum ipſorum agnoſcamus in ſapiẽtia ſa
lomonis. Morte turpiſſima inquiũt cõ
demnemus eum. Erit eiʒ reſpectus i ſer
monibus ipius. Si eĩm uere filius dei ẽ
liberet eũ. Uideamus q̃d ergo factũ ſit:
q̃ exacuerunt ut gladiũ linguas ſuas. Fi
lij hominũ dentes eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊
lingua eoꝝ gladius acutus. Quod dicit
alius pſalmus ſic ⁊ hic. Exacuerũt tãq̃ȝ
gladiũ linguas ſuas. Nõ dicant iudei ñ
occidimus chriſtum. Et eĩm ꝓpterea de
derunt eum iudici pilato: ut quaſi ipſi a
morte eius uiderent imunes. Nam cum
dixiſſet eis pilatus: uos eũ occidite. Re
ſpõderunt. Nobis nõ licet occidere quẽ
q̃ȝ. Iniq̃tatem facinoris ſui: in iudicẽ ho
minẽ refũdere uolebãt. Sed nũq̃d deuʒ
iudicem fallebant. Quid facit pilatꝰ? In
eo ipſo ꝙ fecit aliquãtulũ particeps fuit:
ſed in cõparatione eorum multo ipe inno
centior. ℞. Tenebre facte ſunt dũ crucifixiſſet
ieſum iudei: ⁊ circa horã nonaʒ exclamauit ie
ſus uoce magna: deus ut quid me dereliquiſti
Et inclinato capite emiſit ſpũm. ℣. Exclamãs
ieſus uoce magna ait: pater in manus tuas cõ
mendo ſpũm meum. Et. Lectio ſexta.

INſtitit eĩm quantum potuit ut illũ
ex eorum manibus liberaret. Naʒ
flagellatuʒ propterea produxit ad eos.
Non perſequendo deum flagellauit: ſed
illorum furori ſatiſfacere uolens: ut uel
ſic iam miteſcerent ⁊ deſinerent uelle oc
cidere eum quem flagellatum uiderent.
Fecit ⁊ hec. At ubi perſeuerauerunt: no
ſtis illum lauiſſe manus ⁊ dixiſſe ꝙ ipſe
non feciſſet: mundum ſe eſſe a morte illi
us. Fecit tamen. Sed ſi reus quia fecit i
inuitus. Illi innocentes qui coegerũt ut
faceret. Nullo modo. Sed ille dixit i eã
ſententiam: ⁊ iuſſit eum crucifigi: ⁊ quaſi
ipſe occidit. Et uos o iudei occidiſtis.
Unde occidiſtis? Gladio lingue. Acuiſtis
eĩm linguas ueſtras. Et quando percuſſi
ſtis: niſi quando clamaſtis: crucifige cru
cifige. Propterea non eſt pretermittẽdũ
quia uenit in mentem: ne forte aliqueʒ ꝑ
turbet lectio diuinorum librorum. Qui
dam euangeliſta ait hora ſexta crucifixũ
dominum: ⁊ quidam hora tertia: ſi non i
telligamus perturbamur. Iam incipien
te ſexta hora dicitur pilatus ſediſſe pro
tribunali. Et reuera quando leuatus eſt
dominus in lignum: hora ſexta erat. Sʒ
alius euangeliſta intuens aĩum iudeorũ
qui uolebant ſe imunes uideri a morte
domini: narrando: eos oſtendit reos di
cens: hora tertia dominum crucifixerũt.
℞. Animam meaʒ dilectam tradidi in manus

iniquoꝝ: ⁊ facta est mihi hereditas mea sicut leo
in silua: dedit ꝯtra me uoces aduersariꝰ dicēs:
cōgregamini ⁊ ꝓperate ad deuorandū illū: po
suerūt me in deserto solitudinis: ⁊ luxit sup me
oīs terra. Quia nō est inuentus q me agnosce
ret: ⁊ faceret bñ. ℣. Insurrexerūt ī me uiri absꝫ
misericordia: ⁊ non pepcerunt aīe mee. Quia.
In tertio noc. aē. Ab insurgētibus in me li
bera me dñe: quia occupauerunt aīam meam.
psal. Eripe me de īimicis. aāt. Longe fe
cisti notos meos a me traditus sū: ⁊ nō egredi
ebar. psal. Dñe deus saluū. aāt. Captabūt
in aīam iusti ⁊ sanguinē innocentē ꝯdēnabunt
psal. Deus ulti. ℣. Locuti sūt aduersū me li
gua dolosa. ℟. Et sermonibus odij circūdede
re me. De epistola pauli ad hebreos. Le
ctio septima.

FEstinemus ergo ingredi in illā req
em: ut ne in id ipm quis incidat in
credulitatis exemplū. Uiuus est eīꝫ ser
mo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior oīni gla
dio ancipiti: ⁊ ptingens usqꝫ ad diuisio
nem anime ac spiritus: compagum quo
qꝫ ⁊ medularuꝫ: ⁊ discretor cogitatiōuꝫ:
⁊ intentionum cordis: ⁊ non est ulla cre
atura inuisibilis in conspectu eius. Om
nia autem nuda ⁊ aperta sūt oculis eius
ad quem nobis sermo. Habentes ergo
pontificem magnum qui penetrauit ce
los iesum filium dei: teneamus nře spei ꝯ
fessionē. Non enim habemus pontificē
qui non possit cōpati infirmitatibus no
stris: tentatum autem per omnia pro simi
tudie absqꝫ peccato. Adeamus ergo cū
fiducia ad thronum gratie eius: ut mise
ricordiam consequamur: ⁊ gratiā īuenia
mus in auxilio opportuno. ℟. Tradide
re me in manus ipioꝝ: ⁊ inter īiquos ꝓiecerūt
me: ⁊ nō pepcerunt aīe mee: cōgregati sunt ad
uersum me fortes. Et sicut gigātes steterūt con
tra me. ℣. Alieni īsurrexerūt aduersū me: ⁊ for
tes quesierūt aīam meā. Et. Lectio octaua.

OMnis nāqꝫ pōtifex ex hominibus
assūptus: ꝓ hominibꝰ ꝯstituit ī his
que sunt ad deum: ut offerat dōa ⁊ sacri
ficia ꝓ peccatis: qui condolere possit his
qui ignorant ⁊ errant: quoniaꝫ ⁊ ipse cir
cūdatus est infirmitate. Et propterea de
bet quēadmodum ⁊ populo: ita etiam ⁊
pro semetipso offerre pro peccatis. Nec
quisquā sumit sibi honorem: sed qui uo
catur a deo tanqꝫ aaron. Sic ⁊ christus
nō semetipm clarificauit ut pōtifex fieret
sed qui locutus est ad eum. Filius meus
es tu ego hodie genui te. Quēadmodū
⁊ ī alio loco dicit. Tu es sacerdos ī eter
num scōm ordinem melchisedech. Qui
in diebus carnis sue preces supplicatio
nesqꝫ ad eū qui possit saluum illū a mor
te facere cū clamore ualido ⁊ lachrymis
offerens: exauditus est pro sua reuerētia
℟. Jesum tradidit ipius sūmis principibus
sacerdotum ⁊ senioribus populi. Petrus aūt
sequebatur a longe ut uideret finem. ℣. Addu
xerunt autem eum ad caipham principē sacer
dotuꝫ: ubi scribe et pharisei conuenerant. Pe
trus. Lectio nona.

ET quidem cum esset filius dei: di
dicit ex his que passus est obediē
tiam ⁊ consumatus: factus est omnibus
obtemperantibus sibi causa salutis eter
ne: appellatus a deo pontifex: iuxta ordi
nē melchisedech. De quo nob grādis ser
mo ⁊ interpretabilis ad dicendum: quo
niam ībecilles facti estis ad audienduꝫ.
Et eīm cum debetis magistri esse propt
tempus: rursum indigetis ut uos docea
mini que sint elementa exordij sermonū
dei: ⁊ facti estis quibus lacte opus sit nō
solido cibo. Omnis eīm qui lactis ē par
ticeps: expers est sermonis iusticie. Par
uulus eīm est. Perfectorum autem ē so
lidus cibus: eorum qui pro consuetudie
exercitatos habent sensus ad discretōeꝫ
boni ac mali. Qua propter intermitten
tes inchoationis christi sermonem: ad ꝑ
fectionem eius feramur: non rursuꝫ iaciē
tes fundamentum penitentie ab operibꝰ
mortuis ⁊ fidei ad deum baptismatū do
ctrine: impositionis quoqꝫ manuum: ac
resurrectionis mortuorum ⁊ iudicij eter
ni: ⁊ hoc faciemus si quidem permiserit
deus. ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo:
quia elongatus est a me qui consolabatur me:
uid te omnes populi. Si est dolor similis sicut
dolor meus. ℣. O uos omnes qui transitis ꝑ

uiam attendite ⁊ uidete. Si est dolor. Ad lau
des añt. Proprio filio suo nõ pepcit deus:
sed ꝓ nobis omnib⁹ tradidit illũ. psal. Mise
rere. añt. Anxiatus est in me spũs meus: ĩ me
turbatum est cor meum. psal. Dñe exaudi
.ii. añt. Ait latro ad latronem: nos quidem
digna factis recipimus: hic aũt quid fecit: me
mento mei domine dum ueneris in regnũ tuũ
ps Deus deus me. añt Dum conturbata
fuerit anima mea: domine misericordie mẽor
eris. ps. Dñe audiui. añt Memento mei
domine dum ueneris in regnum tuum. ps.
Laudate. ℣. Collocauit me in obscuro. ℟.
Sicut mortuos seculi. Ad bñdictus añt.
Posuerunt super caput eius causã ipius scri
ptam: iesus nazarenus rex iudeoꝝ. añt Chri
stus fact⁹ est pro nobis obediens usq ad mor
tem. Mortem aũt crucis. Ad uespas. añe:
⁊ psal. preteriti dicũtur sine cãtu. Ad ma
gnificat añt. Cum accepisset acetum dixit cõ
sũmatum est: ⁊ inclinato capite emisit spiritum.
Sabbato sancto ad matutinũ añt. In pa
ce ĩ id ipm dormiam ⁊ requiescam. psal Cũ in
uoca. añt. Habitabit in tabernaculo tuo: re
quiescet in monte sancto tuo. psal. Dñe qs ha
bitat. ant. Caro mea requiescet in spe. psalm⁹.
Conserua. ℣. In pace in id ipm. ℟. Dormi
am ⁊ requiescam. Lectio prima. Heth.
Misericordie dñi quia non sumus ꝯ
sumpti: quia non defecerũt misera
tiones eius. Heth. Noui diluculo: mul
ta est fides tua. Heth Pars mea domi
nus dixit aĩa mea: propterea expectabo
eum. Teth Bonus est dominus sperã
tibus in eum: anime querenti illum. Teth
Bonum est prestolari cum silentio: salu
tare domini. Teth. Bonum est uiro cũ
portauerit iugũ domini ab adolescẽtia
sua. Joth. Sedebit solitarius ⁊ tacebit:
quia leuauit se super se. Joth. Ponet ĩ
puluere os suum: si forte sit spes. Joth.
Dabit percutienti se maxillam saturabit
opprobriis. Caph. Quia non repellet ĩ
sempiternum dominus. Caph. Quia si
abiecit: ⁊ miserebitur secundum multitu
dinem misericordiarum suarum. Caph.
Non eĩm humiliauit ex corde suo: ⁊ ab
iecit filios hominum. Lamech. Ut con
tereret sub pedib⁹ suis omnes uinctos
terre. Lamech. Ut declinaret iudicium
uiri in ꝯspectu uultus altissimi. Lamech
Ut peruerteret hominẽ in iudicio suo:
dominus ignorauit. Mem. Quis ẽ iste
qui dixit: ut fieret domino non iubente:
Mem. Ex ore altissimi non egredietur
nec mala nec bona. Mem. Quid mur
murauit homo uiuens: uir pro peccatis
suis. Nun. Scrutemur uias nostras: ⁊ q̃
ramus: ⁊ reuertamur ad dominũ. Nun.
Leuemus corda nostra cum manibus
ad dominũ in celis. Nun Nos inique
egimus: ⁊ ad iracundiam prouocauim⁹:
idcirco tu inexorabilis es. Samech. Ope
ruisti in furore ⁊ percussisti nos: occidisti
nec pepercisti. Samech. Opposuisti nu
bem tibi ne trãseat oratio. Samech. Era
dicationem ⁊ abiectionem posuisti me ĩ
medio populorum. Ayn Aperuerũt su
per nos os suum omnes inimici. Ayn.
Formido ⁊ laqueus factus est nobis: ua
ticinatio ⁊ contritio. Ayn Diuisiones
aquarum deduxit oculus meus: in con
tritione filie populi mei. Fe. Oculus me
us afflictus est nec tacuit: eo q non esset
requies. Fe. Donec respiceret ⁊ uideret
dominus de celis Fe. Oculus meus de
predatus est aĩam meam: in cunctis filia
bus urbis mee. Sade. Uenatione cepẽt
me quasi auem inimici mei gratis. Sade
Lapsa est in lacum uita mea: ⁊ posuerũt
lapidem super me. Sade Inundauerũt
aque super caput meum: dixi pii. Coph
Inuocaui nomen tuũ domine de lacu
nouissimo. Coph. Uocem meam audi
sti: ne auertas aurẽ tuam a singultu meo
⁊ clamoribus. Coph. Appropinquasti
ĩ die qñ iuocaui te: dixisti ne timeas. Res
Judicasti dñe cãm anime mee redẽptor
uite mee. Res. Uidisti dñe iniquitatẽ eo
rum aduersum me: iudica iudicium me
um. Res. Uidisti omnem furorem uni
uersas cogitationes eoꝝ aduersũ me.
Sen. Audisti opprobria eorum domine:
omnes cogitationes eorum aduersũ me
Sen. Labia insurgentium mihi ⁊ medi
tationes eorum aduersum me tota die.

Sen. Sessionem eorum ꝛ resurrectiõez
eorũ uidi: ego sum psalmus eorũ. Thau
Redde eis uicem domine: iuxta opera
manuũ suarum. Thau. Dabis eis scu
tum cordis: laborem tuum. Thau. Per
sequeris in furore ꝛ conteres eos sub ce
lis domine. Jerlm ierusalem conuertere
ad dominũ deum tuum. ℟. Sicut ouis
ad occisionem ductus est: ꝛ dum male tractare
tur non aperuit os suum: traditus est ad mor
tem. Ut uiuificaret populum suum. ℣. Tradi
dit in mortem animam suam: ꝛ inter sceleratos
reputatus est. Ut. Lectio secunda. Aleph

Quomodo obscuratum est aurum:
mutatus est color optimus: disper
si sunt lapides sanctuarij in capite omni
um platearuz. Beth. Filij sion incylti ꝛ
amicti auro primo: quomodo reputati
sunt in uasa testea: opus manuuz figuli.
Gymel. Sed ꝛ lamie nudauerunt mam
mam: lactauerunt catulos suos. Filia po
puli mei crudelis: quasi structio in deser
to. Deleth. Adhesit lingua lactentis ad
palatum eius insiti. Paruuli petiere pa
nẽ ꝛ non erat qui frangeret eis. He. Qui
uescebantur uoluptuose interierunt ĩ ui
is: qui nutriebantur a croceis amplexati
sunt stercora. Vau. Et maior effecta est ĩ
quitas filie populi mei peccato sodomo
rum: que subuersa est in momento ꝛ nõ
ceperunt in ea manus. Zay. Candidiores
nazarei eiꝰ niue: nitidiores lacte: rubicũ
diores ebore antiquo: saphyro pulchri
ores. Heth. Denigrata est super carbo
nes facies eorum: ꝛ non sũt cogniti ĩ pla
teis. Adhesit cutis eorũ ossibus: aruit: ꝛ
facta est quasi lignum. Teth. Melius fu
it occisis gladio q̃ȝ interfectis fame: qm̃
isti extabuerunt consumpti a sterilitate
terre. Joth. Manus mulierũ misericor
diuz coxerunt filios suos: facti sunt cibꝰ
earũ: in contritiõe filij populi mei. Caph.
Compleuit dominus furorem suuz: effu
dit irã indignatiõis sue: ꝛ succendit ignẽ
in sion ꝛ deuorauit fũdamenta eius. La
mech. Nõ crediderũt reges terre: ꝛ uni
uersi habitatores orbis: quoniam ingre
deretur hostis: ꝛ inimicus per portas ie
rusalem. Men. Propter peccata ꝓphe
tarum eius: ꝛ iniquitates sacerdotuz eiꝰ:
qui effuderunt ĩ medio eius sanguiẽz iu
storum. Nun. Errauerunt ceci in plateis
polluti sunt in sanguine. Cumq̃ȝ non pos
sent tenuerunt lacinias suas. Samech.
Recedite polluti clamauerunt eis. rece
dite. abite. nolite tangere. Jurgati quip
pe sunt ꝛ ꝯmoti dixerunt inter gentes. ñ
addet ultra ut inhabitet in eis. Fe. Faci
es domini diuisit eos: non addet ut res
piciat eos. facies sacerdotuz non erubu
erunt: neq̃ȝ senũ miserti sunt. Ayn. Cum
adhuc subsisteremus defecerũt oculi no
stri ad auxilium nostrum uanum: cuz re
spiceremus attenti ad gentem que salua
re nos non poterat. Sade. Lubricauerũt
uestigia nostra in itinere platearum nr̃a
rum: appropinquauit finis noster: com
pleti sunt dies nostri: quia uenit finis no
ster. Coph. Velociores fuere ꝑsecutores
nostri aquilis celi. Super montes perse
cuti sunt nos in deserto insidiati sunt no
bis. Res. Spiritus oris nostri christus
dominus. captus est in peccatis nostris:
cui diximus in umbra tua uiuemus in gẽ
tibus. Sen. Gaude ꝛ letare filia edon q̃
habitas in terra hus: ad te quoq̃ȝ perue
niet calix inebriaberis atq̃ȝ nudaueris.
Thau. Completa est iniquitas tua filia
sion: nõ addet ultra ut transmigret te. Vi
sitauit iniquitatẽ tuã filia edon: discoope
ruit peccata tua. Jerlm ierlm conuertere
ad dominum deum tuum. ℟. Jerusalẽ lu
ge: ꝛ exue te uestibus iocũditatis: induere cine
re ꝛ cilitio. Quia in te occisus est saluator isrl.
℣. Deduc quasi torrentem lachrymas per di
em: ꝛ nocte non taceat pupilla oculi tui. Quia
in te est. Incipit oratio hieremie ꝓphete
Lectio tertia.

Recordare domine quid acciderit
nobis: intuere ꝛ respicere opprobri
um nr̃m. Hereditas nostra uersa est ad
alienos: domꝰ nostre ad extraneos. Pu
pilli facti sumus absq̃ȝ patre: matres no
stre quasi uidue. Aquam nostram pecu
nia bibimus. ligna nostra precio cõpera
uimus. Ceruicibus nostris minabamur

laſſis nõ dabatur requies. Egypto dedi
mus manũ ⁊ aſſyriis ut ſaturarẽur pãe.
Patres noſtri peccauerũt ⁊ non ſunt:et
nos iniqtates eoꝛum poꝛtauimus. Ser
ui dñati ſunt noſtri:non fuit qui redime
ret de manu eoꝛum. In animabus nr̃is
ferebamus panem nobis: a facie gladij
in deſerto. Pellis noſtra quaſi clibanus
exuſta eſt a facie tempeſtatũ famis. Mu
lieres in ſion humiliauerũt :⁊ uirgines ĩ
ciuitatibus iuda. Pricipes manu ſuſpẽ
ſi ſunt:facies ſenũ nõ erubuerũt. Adoleſ
centibus ipudice abuſi ſunt:⁊ pueri in li
gno coꝛruerunt. Senes de poꝛtis defece
runt:iuuenes de choꝛo pſallentiũ. Defi
cit gaudium coꝛdis noſtri: uerſus eſt ĩ lu
ctum choꝛus noſter. Cecidit coꝛona ca
pitis noſtri:ue nobis quia peccauimus.
Propterea meſtũ factũ eſt coꝛ noſtrum:
ideo cõtenebrati ſunt oculi noſtri. Pro
pter montẽ ſion quia diſpiit. Ulpes am
bulauerunt in eo. Tu aũt dñe in eternuꝫ
pmanebis:ſolium tuũ in generatione et
generationeꝫ. Quare ĩppetuũ obliuiſce
ris noſtri: derelinquis nos in longitudi
nem dierum:·Conuerte nos dñe ad te et
ↄuertemur:innoua dies noſtros ſicut a
pꝛincipio. Sed ꝓiſciẽs repuliſti nos:ira
tus es ↄtra nos uehemẽter. Ierſm ierlm
cõuertere ad dñm deũ tuũ. ℟. Plãge qua
ſi uirgo plebs mea:ululate paſtoꝛes in cinere ⁊
cilitio. Quia ueniet dies dñi magna ⁊ amara
ualde. ℣. Accingite uos ſacerdotes :⁊ plangi
te miniſtri altaris:aſpergite uos cinere. Quia.
In ſecũdo nocturno añt. Eleuamini por
te eternales ⁊ introibit rex gloꝛie. pſal. Dñi ẽ
ter. añt. Credo uidere bona dñi in terra uiuẽ
tium. pſal. Dñs illumina. añt. Dñe abſtra
xiſti ab inferis aĩam meam. pſal. Exaltabo
℣. Tu autẽ dñe miſerere mei. ℟. Et reſuſcita
me:⁊ retribuam illis. Ex tractatu ſancti au
guſtini epiſcopi ſuper pſalmos. Lectio
quarta.

ACcedet homo ad coꝛ altum:⁊ exal
tabitur ds. Illi dixerũt. Quis nos
uidebit:·Defecerũt ſcrutãtes ſcrutatiões
ↄſilia mala. Acceſſit hõ ad ipa ↄſilia:paſ
ſus ẽ ſe teneri hõ. Nõ eim tenereť niſi hõ
aut uidereť niſi homo: aut credꝛetur niſi
homo:aut crucifigereť ⁊ moꝛereť niſi ho
mo. Acceſſit ergo homo ad illas om̃es
paſſiones que in illo nihil ualerent niſi
eſſet homo. Sed ſi ille nõ eſſet homo ñ
liberareť homo. Acceſſit homo ad coꝛ
altum:id eſt coꝛ ſecretum obijciens aſpe
ctibus humanis hominem ſeruans ĩtus
deum. Celans foꝛmam dei in qua equa
lis eſt patri. ⁊ offerens foꝛmaꝫ ſerui qua
minoꝛ eſt patre. Ipe eim dixit utrũqꝫ: ſꝫ
aliud ex foꝛma dei:aliud ex foꝛma ſerui.
Dixit ex foꝛma dei:ego ⁊ pater unuꝫ ſu
mus. Dixit ex foꝛma ſerui:quoniã pater
maioꝛ me eſt. Unde ex foꝛma dei:ego et
pater unum ſumus:·Quia cum in foꝛma
dei eſſet non rapinam arbitratus eſt eſſe
ſe equalẽ deo. Unde ex foꝛma ſerui quo
niam pater maioꝛ me eſt:quia ſemetipm
exinaniuit foꝛmam ſerui accipiens ℟.
Receſſit paſtoꝛ noſter fõs aque uiue:ad cuius
tranſitum ſol obſcuratus eſt. Nam ⁊ ille capt᷒
eſt qui captiuũ tenebat pꝛimũ hominẽ: hodie
poꝛtas moꝛtis ⁊ ſeras pariter ſaluatoꝛ noſter
diſrupit. ℣. Deſtruxit quidem clauſtra ĩferni:
⁊ ſubuertit potentias diaboli. Nam.

Lectio quinta.

ACceſſit ergo homo ad coꝛ altum:⁊
exaltatus eſt deus. Occiditur hõ:
exaltatur deus. Quod eim occiſus ẽ ex
infirmitate humana fuit. Quod reſurre
xit ⁊ aſcendit:ex poteſtate diuina. Acce
det homo ad coꝛ altum:coꝛ ſecretũ: coꝛ
abditum. Non oſtendens quid noſſet:ñ
oſtendens quid eſſet. Illi putantes hoc
totuꝫ eſſe qd uidebatur: occidunt homi
nem in coꝛde alto:⁊ exaltatur deus ĩ coꝛ
de diuino. Potentia eim maieſtatis ex
altatus eſt. Et quo exaltat᷒:· Unde receſ
ſit humiliatus. Accedet homo ad coꝛ al
tum ⁊ exaltabitur deus. Propterea iam
attendite fratres mei coꝛ altuꝫ hominis.
Cuius hominis:· Mař ſion dicet homo
⁊ homo factus eſt ĩ ea:⁊ ipe fundauit eaꝫ
altiſſimus. In ipſa ciuitate factus eſt ho
mo quã ipſe fũdauit altiſſimus:quia ĩ ea
factus eſt homo. Ergo acceſſit homo ad
coꝛ altũ. Intuere hominem ĩ coꝛde alto:

nude quantū pōt ſi pōt: ⁊ deū. In corde alto acceſſit homo. Et quia deus erat: et quia paſſurus erat uolens: ⁊ q꞉ exemplū pⱸbiturus erat īfirmis: ⁊ q꞉ nihil ei fac turi erant: q ſeuiebāt tanqꝫ paſſuro deo ſed in hoīe: ſed in carne. ℟. O uos oēs q tranſitis ꝑ uiā attēdite ⁊ uidete. Si eſt dolor ſi milis ſicut dolor meus. ℣. Attendite uniuerſi populi ⁊ uidete dolorē meū. Si eſt. Lectio ſexta.

Quid ſeqtur: Sagitte infantiū facte ſūt plage eoꝝ. Ubi eſt ita ſeuitia: Ubi eſt iſte fremitus leonis populi rugi entis ⁊ dicētis: crucifige crucifige: Ubi ſūt inſidie arcū tendentiū: Nōne ſagitte i fantiū facte ſūt plage eoꝝ. Noſtis quēad modū ſibi faciūt de canitijs ſagittas infā tes. Quid feriūt aut ūde feriūt: Que ma nus aut qđ telū: que arma aut que mē bra: Sagitte infantiū facte ſūt plage eo rum. Acuāt nūc linguas ſuas tanqꝫ gla diū: firmēt ſibi ſermonē malignū. Meri to ſibi ꝯfirmauerūt: q꞉ infirmate ſunt ſuꝑ eos lingue eoꝝ. Nūqd poterat eſſe hoc firmū aduerſus deū: Mentita eſt iniqtas inquit ſibi. Infirmate ſūt lingue eoꝝ ſuꝑ eos. Ecce reſurrexit dn̄s q occiſus erat. Tranſiebāt ante crucem: uel ſtabāt: et in tuebāt illū: ſicut pſalmus ante ꝓdixerat. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinūerauerunt oīa oſſa mea. Ipi uero ꝯ ſiderauerūt ⁊ cōſpexerūt me. Tūc caput agitabant dicentes. Si filius dei eſt dſcē dat de cruce. Tentauerūt quodāmodo utrū filius dei eſſet: ⁊ quaſi iuenerant ꝙ nō eſſet: q꞉ inſultantibꝰ illis de cruce nō deſcendebat. Si deſcēderet de cruce fili us dei eſſet. Quid tibi uidet: qui de cru ce nō deſcēdit: de ſepulchro ſurrexit. ℟. Ecce quomō moritur iuſtus ⁊ nemo ꝑcipit cor de: ⁊ uiri iuſti tollūtur ⁊ nēo cōſiderat: a facie ī qtatis ſublatus eſt iuſtus. Et erit in pace mēo ria eiꝰ. ℣. Tāqꝫ agnus corā tōdēte ſe obmuta uit: ⁊ ñ apuit os ſuū: de anguſtia ⁊ đ iudicio ſb latus eſt. Et. In tertio noc. aīt. Deus adiu ua me: et dn̄s ſuſceptor eſt aīe mee. pſal. De us in nomie. aīt. In pace factus eſt locꝰ eiꝰ: et in ſion habitatio eius. pſal. Notus in iu dea. aīt. Factus ſum ſicut hō ſine adiutorio: inter mortuos liber. ps. Dn̄e deus ſalutis ℣. In pace factus eſt locus eius. ℟. Et i ſion habitatio eius. De epiſtola pauli ad he breos. Lectio ſeptima.

Chriſtus aſſiſtens pontifex futuroꝝ bonoꝝ ꝑ amplius ⁊ ꝑfectius: tab nacutū non manufactū: id eſt nō huiꝰ cre ationis. Neqꝫ per ſanguinē hircoꝝ aut uituloꝝ: ſed ꝑ ꝓpriū ſanguinē itroiuit ſe mel in ſancta eterna redeptione inuēta. Si eim ſāguis hyrcoꝝ ⁊ tauroꝝ: ⁊ cinis uitule aſperſus in quinatos ſāctificat ad emundationē carnis: quanto magis ſan guis chriſti qui ꝑ ſpūm ſanctū ſemetipm obtulit imaculatū deo emūdabit cōſciē tiam nr̄am ab operibus mortuis ad ſer uiendū deo uiuenti. Et ideo noui teſtam̄ ti mediator eſt ut morte intercedēte in re demptionē earum ꝑuaricationū que erant ſub priori teſtamento repromiſſio nem accipiant: qui uocati ſunt eterne he reditatis. Ubi eim eſt teſtamentū mors neceſſe eſt ut intercedat teſtatoris. Teſta mentum eim in mortuis confirmatū eſt. Alioquin nūdum ualet duꝫ uiuit qui te ſtatus eſt. Unde nec primū quidem ſine ſanguine dedicatum eſt. ℟. Aſtiterūt reges terre ⁊ principes conuenere in unū. Aduerſus dn̄m ⁊ aduerſus chriſtū eius. ℣. Quare fremu ere gētes et populi meditati ſt̄ in ania. Aduer ſus dominum. Lectio octaua.

Lecto eim mandato legis a moyſe uniuerſo populo: accipiens ſāgui nem uitulorum ⁊ hyrcorum: cum aqua ⁊ lana coccinea ⁊ iſopo: ip꞉ quoqꝫ libꝝ ⁊ omnem populum aſperſit dicens. Hic ſanguis teſtamenti qđ mandauit ad uos deus. Etiam tabernaculum ⁊ omnia ua ſa miniſterij ſanguine ſimiliter aſperſit: ⁊ oīa pene in ſanguine mundantur ſecun dum legem: ⁊ ſine ſanguinis effuſiōe nō fit remiſſio. Neceſſe eſt ergo exemplaria quidem celeſtium his mundari: ipſa aūt celeſtia melioribus hoſtijs qꝫ iſtis. Nō eim in manufactis ſanctis itroiuit ieſus exemplaria uerorum. ſed in ipſum celuꝫ ut appareat nunc uultui dei pro nobis.

Neq̧ ut sepe offerat semetip̄m: quemad
modum pontifex intrauit in sancta per
singulos annos in sanguie alieno. Alio
quin oportebat eum frequenter pati ab
origine mūdi. Nūc aūt seml' in consūati
one seculorum ad destitutionem peccati
per hostiam suam apparuit. Et quemad
modum statutum est hominibus semel
mori: post hoc autez iudicium sic ⁊ chri
stus semel oblatus est ad multorum ex
haurienda peccata: secundo autem sine
peccato apparebit expectantibus se i sa
lutem. ℟. Estimatus sum cum descendētibus
in lacum. Factus sum sicut homo sine adiuto
rio inter mortuos liber. ℣. Posuerunt me in
lacu inferiori in tenebrosis ⁊ in umbra mortis
Factus. Lectio nona.

Umbrā eim habens lex futurorū
bonorū. non ipsam imaginem re
rum: per singulos annos eisdem ipis ho
stiis quas indesinenter nunq̄z potest ac
cedentes perfectos facere. Alioquin ces
sassent offerri: ideo q̄ nullam haberent
ultra conscientiam peccati cultores seml'
mundati. Sed in ipis cōmemoratio pec
catorum per singulos annos fit. Impos
sibile eim est sanguine taurorum ⁊ hyr
corum auferri peccata. Ideo ingrediens
mundum dicit. Hostiam ⁊ oblationem
noluisti: corpus autem aptasti mihi. Ho
locaustomata ⁊ pro peccato nō tibi pla
cuerūt: tunc dixi ecce uenio. In capite li
bri scriptum est de me ut faciam de' uo
lūtatē tuam. Supius dicens: quia hosti
as ⁊ oblationes ⁊ holocaustomata ⁊ p̄
peccato noluisti: nec placita sūt tibi que
secundum legem offeruntur. Tūc dixi.
Ecce uenio ut faciam uoluntatem tuaz.
Aufert primum ut sequens statuat. In
qua uoluntate sanctificati sumus per ob
lationem corporis iesu christi semel. Et
omnis quidem sacerdos presto est quo
tidie ministrans: ⁊ easdem sepe offerens
hostias: que non possunt auferre pecca
ta. Hic autem unā pro peccatis offerēs
in sempiternuz hostiam. Sedet in dexte
ra dei patris: de cetero expectans donec
ponantur inimici eius scabellum pedūz

eius. Una eim oblatione consumauit in
sempiternum sanctificatos. Contestatur
autem nos ⁊ spiritus sanctus. ℟. Sepul
to domino signatum est monumentum: uoluē
tes lapidem ad hostium monumenti. Ponen
tes milites qui custodirent illum. ℣. Acceden
tes principes sacerdotum ad pilatum petierūt
illū. Ponentes. Ad laudes anti. O mors
ero mors tua: morsus tuus ero inferne. psal.
Miserere. anti. Plangent euz quasi unige
nitum: quia innocens domin' occisus est. ps.
Judica me deus. anti. Attendite uniuersi
populi ⁊ uidete dolorem meum. psal. Deus
deus meus. antiphona. porta infer:e
rue domine animā meam. psal. Ego dixi.
antiphona. O uos omnes qui transitis per
uiam attendite ⁊ uidete: si est dolor sicut dolor
meus. psal. Laudate. ℣. Caro mea requi
escet in spe. ℟. Et non dabis scēm tuū uidē cor
ruptionem. Ad benedict. añt. Mulieres se
dentes ad monumentum lamentabantur flen
tes dominum. ℣. Christus factus est pro no
bis obediens usq̧ ad mortem. mortem autem
crucis. Propter q̄d ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ de
dit illi nomen q̄d est super ōe nomen. Facta
cōione sacerdotis in missa statim cantaē
in choro pro uesperis añt. Alla. alla. alla.
psal. Laudate dominū omnes gentes.
Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. Et rei
teratur añt. Alla. Capitulum hym. ℣sī.
non dicuntur. Ad magnificat. añt. Uespe
re autem sabbati: que lucessit in prima sabbati
uenit maria magdalene ⁊ altera maria uidere
sepulchrum alleluia. psal. Magnificat. cū.
Gloria patri. ⁊. Sicut erat. Et reiteratur an
tiphona. Uespere autem sabb. Post hec
sacerdos dicit. Dominus uobiscuz. ℟. Et
cum spiritu tuo. Oratio

Spiritū nobis domie tue caritatis
infunde: ut quos sacramentis pas
chalibus saciasti tua facias pietate con
cordes. per. in unitate eiusdem. Deinde.
Dominus uobiscū. Postea diaconus di
cit. Ite missa est cum duplici. Alla. codē
modo r̄ndetur. Deo gratias. Ad cōpleto
rium post Jube domne. Noctem quietam.
Post lectionem Fratres sobrij estote. Et
adiutorium. Facta prius confessione di

citur ℣ Conuertere nos. Deus in adiutoriũ Gloria patri. Deinde sine añ. dicũtur ps consueti in octauo tono. Capitulũ. hym ⁊ ℣si. non dicũtur. añ. Vespere autẽ. psal. Nunc dimittis. Et reiteratur añ. Vespe autem. Ut supra in uesperis. oratio. Visi ta. Dominica resurrectionis domini ad matu. inuitatoriũ. Surrexit dominus uere all'a. psal. Venit. Hym. caplm non dicũ tur in aliqua horarum usq3 ad uesperas sabbati nec ℣. nisi ad noct. Ad noctur. aᷓ Ego sum qui sum: ⁊ consilium meũ non ẽ cũ impijs: sed in lege domini uolũtas mea ẽ al leluia. psal. Beatus uir. añ. Postulaui patri meo all'a. dedit mihi gẽtes all'a. in heredi tatem all'a. psal. Quare fre. añ. Ego dormi ni ⁊ somnũ cepi: ⁊ resurrexi quia dominus sus cepit me all'a. all'. psal. Domine quid mul. ℣. Surrexit dominus de sepulchro all'a. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno all'a.

Secundum marcum.

In illo tempore. Maria magdale ne ⁊ maria iacobe: ⁊ salome: abeũ tes emerunt aromata ut uenientes unge rent iesũ. Et reliqua. Omelia sancti gre gorij pape.

Lectio prima.

Multis uobis lectiõibus fratres ca rissimi per dictamen loqui consue ui: sed quia lacescente stomacho ea que dictauero legere ipse non possum: quos dam uestrum minus libenter audientes intueor. Unde nunc a me met ipso exige re contra morem uolo: ut inter sacra mis sarum solẽnia lectionẽ sancti euangelij non dictando sed colloquẽdo edisserã: sicq3 excipiatur ut loquimur. Quia col locutionis uox corda torpentia plusq3 lectionis sermo excitat: ⁊ quasi quadam manu sollicitudinis ut euigilent pulsat. Et quidẽ ad hoc opus me sufficere pos se nõ uideo: sed tamen uires quas iperi tia denegat: caritas ministrat. Scio nan q3 qui dixit. Aperi os tuum ⁊ ego adim plebo illud. Bonum ergo opus nobis in uolũtate sit: nam ex diuino adiutorio erit in perfectione. Dat loquendi ausum etiam resurrectionis dominice tanta so lẽnitas: quia ⁊ indignum ualde est: ut eo die laudes debitas taceat lingua carnis: quo uidelicet die caro resurrexit aucto ris. ℟. Angelus domini descendit de celo ⁊ accedens reuoluit lapidem: ⁊ super eum sedit: ⁊ dixit mulieribus. Nolite timere scio eñ qa crucifixum queritis iam surrexit: uenite ⁊ uide te locum ubi positus erat dominus al. ℣. Et i troeuntes in monumentũ uiderunt iuuenem sedentem in dexteris coopertũ stola candida ⁊ obstupuerunt qui dixit illis. Nolite. ℣. Glo ria patri. Et reiteratur responsorium.

Lectio secunda.

Audistis fratres carissimi: q sancte mulieres que dominum fuerant se cute cum aromatibus ad monumentũ uenerunt ⁊ ei quem uiuentem dilexerãt etiam mortuo studio humanitatis obse quũtur. Sed res gesta aliquid in sancta ecclesia significat gerendũ. Sic quippe necesse est ut audiamus que facta sunt: quatenus cogitemus etiã que nobis sĩt ex eorum imitatione facienda. Et nos er go in eum qui est mortuus credentes si odore uirtutum referti cũ opinione bo norum operũ dominum querimus: ad monumentũ pfecto illius cũ aromatib' uenimus. Ille autem mulieres angelos uident que cum aromatibus uenerunt. Quia uidelicet illi mentes supernos ci ues aspiciunt que cũ uirtutum odorib' ad deũ per desideria sancta proficiscun tur. Notandum uero nobis est quid nã sit qđ in dexteris sedere angelus cernit. Quid nãq3 p sinistrã nisi uita pñs: Quid uero per dexteram nisi perpetua uita si gnatur. Unde scriptum est. Leua ei' sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit me. Quia igitur redemptor noster iam presentis uite corruptionẽ transierat: rec te angelus qui nunciare perennem ei' uitam uenerat in dextera sedebat. Qui stola candida coopertus apparuit: quia festiuitatis nr̃e gaudia nunciauit. Cãdor et eñ uestis splẽdorẽ nostre denũciat so lẽnitatis. Solẽnitatis nr̃e dicam' an sue: Sed ut fateamur uerius ⁊ sue dicam' ⁊

nostre. ℟. Dū trāsisset sabbatū maria magda
lene ⁊ maria iacobi ⁊ maria salome emere aro
mata. Ut uenientes ungerent iesū al. al. ℣. Et
ualde mane una sabbatoꝝ ueniūt ad monumē
tum orto iaꝫ sole. Ut. gl'ia. al. Lectio tertia.

ILla qppe redemptoris nr̄i resurrec
tio: ⁊ nr̄a festiuitas fuit: q: nos ad i
mortalitatē reduxit: ⁊ angeloꝝ festiuitas
extitit: q: nos reuocādo ad celestia corū
numeꝝ ipleuit. In sua ergo ac nr̄a festiui
tate angelus in albis uestibus apparuit:
q: dū nos p resurrectionē dn̄icaꝫ ad sup
na reducimur: celestis patrie dāna repa
rātur. Sed qd uenientes feminas affatur
audiamus. Nolite expauescere. Ac si ap
te dicat. Paueāt illi q nō amāt aduentū
supnorū ciuiū. Pertimescāt q carnalibꝰ
desiderijs pressi: ad coꝝ se societatē ptin
gere posse desperāt. Uos aūt cur ptimes
citis q̄ uros cōciues uidetis? Un̄ ⁊ mat
theus angelū apparuisse describēs ait.
Erat aspectus eiꝰ sicut fulgur: ⁊ uestimen
ta eius sicut nix. In fulgore ⁊ eīm terror
timoris ē: in niue aūt blādimentū cando
ris. Quia uero ōipotens deus ⁊ terribil'
est peccatoribꝰ: ⁊ blandus iustis: recte te
stis resurrectionis eiꝰ angelus in fulgore
uultus: ⁊ in cādore hitus demōstrat: ut ō
ipsa sua spē ⁊ terreret reprobos ⁊ mulce
ret pios. Unde recte quoqꝫ ppl'm p ōser
ta gradientē colūna ignis i nocte: ⁊ colū
na nubis preibat in die. In igne ⁊ enim
terror est i nube aūt uisiōis lene blādimē
tum. Dies uero uita iusti: ⁊ nox accipit
uita peccatoris. Unde ⁊ de ꝯuersis pec
catoribus paulus dicit. Fuistis aliquan
do tenebre: nūc autē lux in dn̄o. Ad lau
des an̄t. Angelus aūt dn̄i descēdit de celo: ⁊
accedēs reuoluit lapidē: ⁊ sedebat sup eū al. al
leluia. psal. Dn̄s regnauit. Cū reliqs an̄t.
Et ecce terremotus factus est magnus: āgelus
aūt dn̄i descēdit ō celo all'a. an̄t. Erat aūt aspe
ctus eius sicut fulgur: uestimenta eius sicut nix
all'a. all'a. an̄t. Pre timore aūt eius exterriti sūt
custodes: ⁊ facti sūt uelut mortui all'a. an̄t. Re
spondens aūt angelus dixit mulieribus: noli
te timere scio eīm q iesuꝫ queritis all'a. Pro
caplo hym. ⁊ ℣s. dicit an̄t. Hec dies quā
fecit dn̄s exultemus ⁊ letemur in ea. Et sic cā
tatur p oēs horas. Ad bn̄dictus an̄t. Et
ualde mane una sabbatoꝝ ueniūt ad monumē
tum orto iam sole all'a. Oratio.

DEus qui hodierna die p unigenitū
tuū eternitatis nobis aditū deuicta
morte reserasti: uota nr̄a que pueniendo
aspiras: et adiuuādo ꝓsequere. p. e. Dn̄s
uobiscū. postea. Bn̄dicamus dn̄o all'a. all'a.
Et dicit cū duplici all'a. in uespis ⁊ mat.
tantū usqꝫ ad uespas sabbati. Ad primā
tertiā. sextā. ⁊ nonā post. Deus in adiutori
um. ℣. Gloria patri imediate cantantur
psal. cōsueti in secūdo tono. Quibus fini
tis cantat an̄t. Hec dies. ⁊ postea dicitur
oratio. Ad absolutionem capituli.

SI cōsurrexistis cū xp̄o que sursum
sūt querite: ubi xp̄us est in dextera
dei sedens: que sursū sūt sapite nō que su
per terrā. Et dicit usqꝫ ad ascensionē taꝫ
in dn̄icis q̄ꝫ in ferialibus diebus nisi sit
festū. Ad uespas an̄t. Angelus aūt dn̄i. Cū
reliqs in fine. ps. In exitu. Et sic dicitur
usqꝫ ad uespas sabbati. Postea ℣. Hec
dies. Ad mag. an̄t. Et respicientes uiderūt re
uolutū lapidē erat qppe magnus ualde all'a.
Oratio. Deus q hodierna. Ad cōpletori
um facta prius ꝯfessiōe. post. Conuerte
nos. ℣. Deus in adiutoriū. ℣. Gloria patri.
Immediate cantat psal. ꝯsueti i octauo
tono. Quibꝰ finitis dicit. all'a. all'a. all'a. alle
luia. in tono de an̄t. Miserere. postea ps.
Nūc dimit. In secūdo tono. quo finito
dicit an̄t. Hec dies. Seqt oro. Uisita. Sic
prascriptus modus horarꝫ seruat usqꝫ
ad uespas sabbati i albis. Infra octauaꝫ
pasche nō fit de aliquo alio festo: sed per
acta octaua celebrat. Feria. ij. Inuitatori
um an̄t. ⁊ psal. ad noc. ⁊ laud. dicūtur sic
i pascha: ⁊ p totā hebdomadā similiter.
℣. Surrexit dn̄s de sepulchro all'a. ℟. Qui p
nobis pepēdit in ligno all'a. Scd̄m lucam.

IN illo tp̄e. Duo ex discipul' iesu ibāt
ipa die i castellū qd̄ erat i spatio sta
dioꝝ sexagita ab ierl'm: noie emaus: ⁊ ip
si loquebāt ad iuicē de his ōibus que ac
ciderāt. Et rel. Omelia scti gregorij pa
pe. Lectio prima.

IN quotidiana nobis solēnitate laborātibus pauca loqnda sūt: ꝛ fortasse hec utilius ꝓderūt: qꝛ sepe ꝛ alimēta que min⁹ sufficiūt: auiduis sumūť. Lectionis ergo euāgelice sumatiȝ sensū statui nō ꝑ singula uerba discutere: ne dilectionē uꝛām ualeat sermo ꝓlixioꝛ expositionis onerare. Ecce audistis frēs carissimi quia duobus discipulis ambulantibus in uia: nō quidē credētib⁹: sed tamē de se loquentibus: dn̄s apparuit: sed eis spēm quā recte cognosceret nō ostendit. Hoc ergo egit foris dn̄s ī oculis corporis: qđ apud ip̄os agebať itus ī oculis. cordis. Ipi nāqȝ apud semetip̄os intus ꝛ amabant ꝛ dubitabāt. Eis aūt dn̄s foris: ꝛ p̄ns aderat: ꝛ qs eēt nō ostēdebat. De se ergo loquētib⁹ p̄sentiaȝ exhibuit: sed de se dubitātibus cognitōis sue spēȝ occultauit. Uerba qdē ꝯtulit: duriciā ītellectus īcrepauit. Scripture sacre mysteria que de ip̄o erant apuit: ꝛ qꝛ adhuc in eoꝛū cordibus pegrinus erat a fide ire se longius finxit. ℞. Maria magdalena et altera maria ibant diluculo ad monumentū. Iesum quē queritis nō est hic surrexit sicut locut⁹ est: p̄cedet uos in galileā: ibi eū uidebitis allā. allā. ℣. Et ualde mane una sabbatoꝝ ueniūt ad monumentū orto iā sole: ꝛ introeūtes uiderunt iuuenē sedentē in dextris: q dixit illis. Iesum. Lectio scđa.

FIngere nāqȝ cōponere dicim⁹. Unde ꝛ compositoꝛes lutifigulos uocam⁹. Nihil ergo simplex ueritas ꝑ duplicitatem fecit: sed talem se eis exhibuit in corpoꝛe: qualis apud illos erat ī mēte. Probandi aūt erant si hi qui eum et si nec dum ut deum diligerent: salteȝ ut peregrinum amare potuissent. Sed qa esse extranei a caritate non poterant: hi cum quibus ueritas gradiebatur: eū ad hospitium quasi peregrinū uocant. Cur autem dicimus uocant: cum illic scriptū sit: ꝛ coegerunt eum. Ex quo nimirū exemplū colligitur: quia peregrini ad hospitium non solum inuitandi sunt: sed ēt trahendi. Mensam ponunt: cibos offerunt: ꝛ deum quem in scripture sacre expositione non cognouerāt: in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo p̄cepta dei illuminati non sunt faciendo illuminati sunt. Quia scriptum est. Nō auditoꝛes legis iusti sunt apud deum: sȝ factoꝛes legis iustificabūtur. Quisquis ergo uult audita intelligere: festinent ea q̄ iam intelligere potuit opere complere. Ecce dn̄s non est cognitus dum loqueretur: sed dignatus est cognosci duȝ pasceretur. Hospitalitatem ergo fratres carissimi diligite: caritatis opera amate: hic ꝛ eiȝ ꝑ paulum dicitur. Caritas fraternitatis maneat iu nobis: ꝛ hospitalitatem nolite obliuisci. Per hanc eīm placuere quidam angelis hospitio receptis. Hic petrus ait. Hospitales inuicem sine murmuratione. Hinc ipsa ueritas dicit. Hospes fui ꝛ suscepistis me. ℞. Congratulamini mihi omnes qui diligitis dn̄m: quia quem querebam apparuit mihi. Et dum flerem ad monumentum uidi dn̄m meum. allā. ℣. Recedentibus discipulis nō recedebā: ꝛ amoꝛis ei⁹ igne succensa ardebam desiderio. Et.

Lectio tertia.

OPinata res est ualde: ꝛ senioꝝ nostroꝝ nob relatōe tradita. Quidā p̄rfamilias cum tota domo sua magno hospitalitati studio seruiebat. Cūqȝ quotidie ad mensam suam pegrinos susciperet: quadam die peregrinus quidam inť alios uenit: ad mensam ductus est. Duȝ qȝ p̄rfamilias ex hūilitatis ꝯsuetudine: uellet aquā in eius manibus fundere: ꝯuersus urceum accepit: sed repente eum in cuius manibus aquam fundere uolebat non inuenit. Cūqȝ hoc factum secū ip̄e miraretur: eadē nocte ei dn̄s ꝑ uisionem dixit. Ceteris diebus me in mēbris meis: hesterno autem die me in memet ipso suscepisti. Ecce in iudicium ueniēs dicet. Quod uni ex minimis meis fecisti mihi fecistis. Ecce aute iudicium cum ꝑ membꝛa sua suscipitur: susceptoꝛes suos etiam ꝑ semetip̄m requirit: ꝛ tamen nos ad hospitalitatis gratiam pigri sumus. Pēsate fratres quāta hospitalitatis uirtus sit. Ad mēsas uꝛās christū suscipite:

ut uos ab eo suscipi ad ꝯuiuia eťna uale
atis. Prebete mō pegrio xp̄o hospitiū
ut uos in iudicio nō quasi pegrinos nes
ciat:sed ut ꝓprios recipiat ad regnū. Ad
bn̄dictus aņt. Jesus iūxit se discipulis suis
in uia:ꝛ ibat cū illis. oculi eoꝝ tenebātur ne eū
agnoscerent ꝛ increpauit eos dicens. o stulti et
tardi corde ad credendū in his que locuti sunt
ꝓphete. allā. Oratio.

Deus qui solēnitate paschali mūdo
remedia contulisti: populum tuuz
quesumus celesti dono ꝓsequere: ut ꝛ p
fectam libertatem consequi mereatur:et
ad uitam proficiat sempiternaz. per. Ad
mag. aņt. Qui sūt hi sermones quos cōfertis
adiuicem:ambulantes ꝛ estis tristes. Oratio
ut supra. Feria tertia ℣. Surrexit dn̄s ue
re allā. ℟. Et apparuit simoni allā. Sermo
sancti augustini episcopi. Lectio prima.

Pascha christi fratres carissimi reg
num ē celorum:salus mundi:occa
sus inferni:gloria supernoꝝ:uita credē
tium:resurrectio mortuorum:testimoniū
miserationis diuine:precium redemptio
nis humane: contritio mortis abolite.
Que festiuitas dei sacra mysteria ꝛ inco
gnita sacramenta uirtutem dominice re
surrectionis per angelos indicat:p popu
los manifestat. Hec igitur est dies dilec
tissimi quā fecit dn̄s ut audistis:excelsior
cunctis:dulcior uniuersis:in qua dn̄s re
surrexit:in qua nouam sibi plebem ut ip
si uidetis generationis spiritu ꝯquisiuit:
in qua singulorum mentes gaudio ꝛ exl
tatione pfudit. Sic ergo dies resurrectio
nis christi defunctis uita: peccatorib⁹ ue
nia. sanctis est gloria. Sic quidem opera
tiones uirtutum eleuat de spinis:suscitat
de terrenis:collocat in excelsis:cōsumat
iustos:firmat dubios: dānat icredulos.
Ad hoc eim dn̄s resurrexit:ut imaginez
future resurrectionis ostenderet. Et idō
hodie ut uitale lauacrum resurgens dei
populus:ad instar resurrectionis ecclesi
am nostram splendore niueo illuminat.
Gratias deo nostro agere debemus: q
duz sancti pasche solēnitatem colimus:
future resurrectionis speciem iam uide
mus. Resurrecturum est eim genus hu
manum in seculi consumatione p⁹ mor
tem:nunc resurgit in baptismum. Susci
tandus est tunc dei populus post sopo
rem:nunc suscitandus post infidelitatez.
Liberandus est tūc a mortali conditiōe
nūc liberatur ab ignorantie cecitate. Re
nasciturus est ad eternitatem:nunc renas
citur ad salutem. ℟. Uirtute magna redde
bant apostoli. Testimoniū resurrectionis iesu
christi dn̄i nostri. al. al. ℣. Repleti quidē spiri
tu sancto loquebantur cum fiducia uerbū dei.
Testimonium. Lectio secunda.

Omnes eim qui olim in christo ba
ptizati assumere non possunt cādi
dam uestem: conuersationem saltem cā
didam non relinquant. Solet sub nigro
habitu aīa satis pura latitare. Nec mul
tum interest si non habet quis candidaz
uestem. Talis fuit latro ille in euangelio
qui crucifixus cuz saluatore clamasse di
citur. Memento mei domine duz uene
ris in regno tuo. Attendite ergo dilectis
simi ꝛ uidete quis noctis preterite grati
laborem: quis diei huius extimare po
terit leticiaz? Dies autē ista q̄z imodera
ta gaudia ꝓcreauit. Diem istū inter cete
ros dies nobis dn̄s peculiariter fecit:ex
ultemus ꝛ iocūdemur in eo. Ammōe di
ligenter iudee crudelis sepulchꝝ. adij
ce custodias militū:manda uigilias: ut
probes mortuū quē noluisti cognoscere
uiuū. Jam surrexit iam in celis ascendit.
Jā glificat⁹ est ꝓpt nos: q seipꝫ huiliaue
rat ꝓpt nos. Judei qd estis facturi? Fac
ti ex amicis acerrimi īimici. Quē eiꝫ ꝫelā
tes pūxistis:ipe uenit i noie pr̄is sui. De⁹
dn̄s illuxit nob:ꝛ uos subdidit pedibus
nr̄is. Pl⁹ ꝯpleuit pr̄ filio q̄z qd̄ p ꝓphetā
dixerat. Dixit dn̄s dn̄o meo sede ad dex
terā meā. donec ponā inimicos tuos sca
bellū pedū tuoꝝ. Et ad dexterā pr̄is sedꝫ
ꝛ n̄ tm̄ subpedaneū xp̄i: quātū sub pedi
bus seruoꝝ ei⁹ uos iudeos adduxit. Sꝫ
ad lectōez scī euāgelii aīuz ꝯuertam⁹. Il
la nobis placeant:illa delectent. que nr̄e
festiuitati conueniunt. ℟. Tulerunt domi
num meum ꝛ nescio ubi posuere eum: dicunt

eiz angeli:mulier qd ploras:surrexit sic̄ dixit.
Precedet uos i galyleā ibi eū uidebitis. al'. al'.
℟. Cum ergo fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit mo
numentū: ⁊ uidit duos angelos in albis seden
tes q dicūt ei. Precedet uos. Lectio tertia
PErgit maria magdalene ut fleat ad
sepulchrū. Et que ē maria magda
lene. Ne uirginē putetis. Nō ē ipsa q̄ ge
nuit saluatorē. Illa quidem pia mater im
mani dolore iubilans: pectora delicata ꝯ
tundēs. ita ip̄a uiscera oiaqȝ fatigauerat
membra ut iam incessu deficiens uix per
uenire potuisset ad christi funus. Ibi fue
rat quidem ⁊ ipsa: illic se lamētauerat: sȝ
illi primū apparuit dominus. Maria est
eīm magdalene sicut alius euāgelista lo
cutus est de qua excluserat saluator de
monia septem. Si consideremus fratres
dilectissimi quoniā qui plus dilexit: plꝰ
diligitur: non se manifestauerat adhuc
dominꝰ discipulis nec ipsi genitrici. Fre
quentabat eīm maria magdalene sepul
chrum: nec uspiam recedebat sicuti ē so
litum mulieribus dilectoruȝ cadaueribꝰ
iubilantes inherere. Uenit igitur ad mo
numentū: uidit angelos: uidit ip̄m dn̄m
dicentem sibi. Maria inquit. Tunc illa
respiciens uocem agnouit ⁊ uultū: ac di
cens. Raboni qđ ē magister bone. Qua
liter poterat triūphaī dū respiceret uiuū
quē desiderabat uidere ul' mortuū? Quā
ta illa mēs nacta fuerat secute leticie. Il
lud ēt qualit̄ referā ꝙ aplis i cōgregatōe
apparuerit medius: quādo latera ferro
effossa: atqȝ clauorum in manibus loca
demonstrauit. Ut ueruȝ persuaderet dis
cipulis diei huius leti gaudia contestan
tur. Hoc consensit dominus patri. hoc
egit filius dei i quo spiritus sanctus per
mansit. Propterea nos leti cantauimus
dicentes. Hec est dies quem fecit domi
nus exultemus ⁊ letemur in ea. Conuer
si ad dominum ipsum deprecemur pro
nobis ⁊ pro omni plebe sua adstāte no
biscum in atrijs domus sue: quā custodi
re protegereqȝ dignetur: per iesum xp̄m
filium suum dominum nostrum: qui cū
eo uiuit ⁊ regnat in secula seculorū amē.

Ad benedictus añ. Stetit iesus in medio
discipulorum suorum et dixit eis. pax uobis
all'a. all'a. Oratio.
DEus qui ecclesiam tuam nouo sēp
fetu multiplicans concede famulis
tuis: ut sacramentuȝ uiuendo teneāt qđ
fide perceperunt. per. Ad mag. añ. Ui
dete manus meas et pedes meos: quia ego ip
se sum: al. al. Feria quarta ℣sus. Gauisi sūt
discipuli al'. ℟. Uiso dn̄o al'. al'. Uersus su
pra scripti repetūtur his tribus sequenti
bus diebus suo ordine. Secundum io
annem.
IN illo tempore. Mā̄ifestauit se ite
rum iesus discipulis suis ad mare
thyberiadis. mā̄ifestauit autem sic: Erāt
simul simon petrus ⁊ thomas qui dicit̄
didimus. Et reliqua. Omelia sancti gre
gorij pape. Lectio prima.
LEctio sancti euangelij que modo i
uestris auribus lecta est fratres ca
rissimi questione aīum pulsat: sed pulsa
tione sua uim discretionis indicat. Que
ri et eīm potest cur petrus qui piscator ā
te conuersionem fuit post conuersionem
ad piscationem redijt. Et cum ueritas di
cat nemo mittens manum suam ad ara
trum ⁊ aspiciens retro aptus est regno
dei: cum repetijt qđ reliquit. Sed si uirtꝰ
discretionis inspicitur: citius uidetur: qa
nimirum negociuȝ qđ ante conuersiōeȝ
sine peccato extitit: hoc etiam post ꝯuer
sionem repetere culpa non fuit. Naȝ pis
catorem petrum mattheum uero thelō a
riuȝ scimus. Et post conuersionem suaȝ
ad piscationem petrus rediīt: mattheus
uero ad thelonei negocium non resedit
Quia aliud est uictum per piscationē q̄
rere: aliud thelonei lucris pecunias au
gere. Sunt enim pleraqȝ negocia que si
ne peccatis exhiberi aut uix aut nullate
nus possunt. Que ergo ad peccatuȝ im
plicant: adhuc necesse est ut post cōuersi
onem animus non recurrat. Queri etiā
potest cur discipulis i mare laborantibꝰ
post resurrectionem suam dominus i lit
tore stetit: qui ante resurrectionem suaȝ
coram discipulis suis in fluctibus maris

ambulauit. Cui⁹ rei ratio festine cognos
cit si ipsa que tūc inerat causa pensetur.
℟. Ecce uicit leo de tribu iuda radix dauid
apire librū ꝛ soluere septē signacula eius. Al.
alla. alla. ℣. Dignus ē agnus q occisus ē acci
pere uirtutē ꝛ diuinitatē ꝛ sapientiā ꝛ fortitudi
nez. ꝛ honorē. ꝛ gloriā. ꝛ bñdictionē. alla. alla.
Lectio scda
QUid ꝛ eim mare nisi pñs seculū de
signat qd se calisaꝝ tumultibus et
undis uite corruptibilis illidit? Quid p
soliditatem littoris nisi illa perpetuitas
qetis eterne signatur. Quia igitur disci
puli adhuc fluctibus mortalis uite ierāt
in mare laborabant. Quia autem redēp
tor noster iam corruptionem carnis ex
cesserat: post resurrectionē suam in litto
re stabat: ac si ipm resurrectionis sue my
sterium rebus discipulis loqueretur di
cens. Jam uobis in mare non apparen
do: quia uobiscum in perturbationis flu
ctibus non sum. Hinc est q in alio loco
post resurrectionē suam eisdem discipul
dicit. Hec sūt uerba que locutus suz ad
uos cū adhuc essem uobiscum. Neqꝫ et
eiz cum ipis nō erat quibus presens cor
poraliter apparebat. Sed tamen iam se
esse cum ipis denegat: a quorū mortali
corpe carnis imortalitate distabat. Qd
illic cum ipsis positus fateī nō se eē cum
ipis: hoc quoqꝫ hic situ corporis idicat
cum adhuc nauigātibus se esse iā in lit
tore demonstrat. Facta est autem disci
pulis piscationis magna difficultas: ut
magistro ueniente fieret admirationis
magna sblimitas. Qui ꝑtin⁹ dixit. Mit
te in dexteram nauigij rete: ꝛ inuenietis.
℟. Ego sum uitis uera ꝛ uos palmites. Qui
manet in me ꝛ ego in eo: hic fert fructū multū.
alla. alla. ℣. Sicut dilexit me pater: ꝛ ego dile
xi uos. Qui manet. Lectio tertia.
BIs i scto euāgelio legitur qꝛ domi
nus dixit uel iussit: ut ad piscāduz
retia mitterentur: ante passionem uideli
cet ꝛ post resurrectionem. Sed prius qꝫ
redēptor noster pateretur ꝛ resurgeret:
mitti qdē rete ad piscādū iubet: sꝫ utꝝ in
dexta an i sinistra mitti dbuissꝫ nō iubet
Post resurrectōez xpo discipul apparēs
mitti rete i dexta iubet. In illa piscatiōe
tāti capti sīut retia rūperētur. i ista aūt ꝛ
multi capti sīt: ꝛ retia rupta nō sūt. Quis
eiz nesciat bonos dxta ꝛ malos sinistra
figurari. Illa ergo piscatio i qua spūalit.
in quā partē mitti rete debeat nō iubeī.
presentez ecclesia designauit: que bonos
ac malos sil colligit nec elegit quos tra
hat: qꝛ ꝛ quos eligeī possit ignorat. Hec
aūt piscatio que post dñi resurrectionez
facta ē i solā dexterā missa ē: qꝛ ad uiden
dam claritatis eius gloriam sola electo
rum ecclesia pertinget: que de sinistro
opere nihil habet. In illa piscatione pre
multitudine piscium rete rumpebatur:
quia nunc ad confessionem fidei: etiā cū
electis reprobi tanti intrant qui ipsā quo
qꝫ ecclesiam heresibus scindant. In ista
uero piscatione ꝛ multi pisces ꝛ magni
capiuntur ꝛ rete non rumpitur: quia san
cta electorum ecclesia in continua aucto
ris sui pace requiescens nullis iam disse
sionibus dilaniatur. Ad benedict. añ.
Mitte i dxterā nauigij rete ꝛ inēietis. al. Oro
DEus qui nos miserationis domini
ce annua solēnitate letificas conce
d propitius: ut per temporalia festa que
agimus: peruenire ad gaudia eterna me
reamur. per. Ad mag. añ. Dixit iesus di
scipulis suis: afferte de piscibus quos prendidi
stis nunc: ascendit autem simon petrus ꝛ traxit
rete in terram plenum magnum piscibus.
Oro. ut supra. Feria quinta Secunduz
lucam.
IN illo tempore stabat. Maria ad
monumentum foris plorans. Dū
ergo fleret inclinauit se: ꝛ prospexit i mo
numentum: ꝛ uidit duos angelos in al
bis sedentes: unum ad caput ꝛ unuz ad
pedes ubi posituz fuerat corpus iesu. Et
reliqua. Omelia sancti gregorij pape.
Lectio prima.
MAria magdalene que fuerat i ciui
tate peccatrix amando ueritatem:
lauit lachrymis maclas criminis: ꝛ uox
ueritatis impletur qua dicitur. Dimissa
sūt ei peccata multa qm̄ dilexit multum.

Que eim frigida prius peccãdo remãse rat: postmodũ amãdo fortiẽ ardebat. Nã postq̃ uenit ad monumentũ ibiq̃ corpꝰ dominicũ nõ inuenit: sublatũ credidit: atq̃ discipulis nũciauit: q uenientes uiderunt: atq̃ ita eẽ ut mulier dixerat crediderũt. Et de eis ꝓtinus scriptũ est. Abierũt ergo discipuli ad se metipos. Ac deinde subiũgitur. Maria aũt stabat ad monumentũ foris plorãs. Qua in re pensãdũ est huius mulieris mẽtez quãta uis amoris accẽderat que a monumẽto dñi: etiaz discipulis recedẽtibꝰ nõ recedebat. Exquirebat quẽ nõ inueniebat. Flebat inquirẽdo ⁊ amoris sui igne succẽsa eius quez ablatum credidit ardebat desiderio. Unũ cõtigit ut tũc eũ sola uideret que remansit ut quereret. Quia nimiꝝ uirtus boni opis ꝑseuerãtia ẽ. ⁊ uoce ueritatis dicitᷣ. Qui aũt ꝑseuerauerit usq̃ in finez hic saluus erit. ℟. Surrexit pastor bonus qui animã suam posuit ꝓ ouibus suis: ⁊ ꝓ grege suo mori dignatus est. Al'. al'. al'. ℣. Et eim pascha nr̃m imolatus est christus. Alla. al'. al'. Lectio .ij.

ET bñ precepto legis cauda hostie i sacrificio iubetᷣ offerri. In cauda quippe finis ẽ corporis. Et ille bene imolat qui sacrificiũ boni opis usq̃ ad finez debite ꝑducit actionis. Hinc ioseph inter reliquos frẽs talarẽ tunicã habuisse dscribitur. Tunicã qppe usq̃ ad talũ ẽ bonũ opus usq̃ ad ꝯsumationẽ. Sz cũ maria fleret: inclinauit se ⁊ ꝓspexit in monumẽtuz. Certe iã monumentũ uacuũ uiderat. iam sublatũ dñm nũciauerat. Quid ẽ qđ se iteꝝ iclinat. iteꝝ uidere desiderat? Sz amãti semel inspexisse nõ sufficit: qꝛ uis amoris intentionẽ inq̄sitõis multiplicat. Quesiuit igitᷣ prius: ⁊ minie inuenit. Perseuerauit ut quereret: unde ⁊ ꝯtigit ut inueniret. Actũq̃ est ut dsideria dilata cresscerẽt: ⁊ crescẽtia capent qđ inuenisset. Hic est eim qđ de eodẽ sponso ecclesia in canticis canticoꝝ dicit. In lectulo meo per noctes quesiui illũ ⁊ nõ inueni. Surgã et circuibo ciuitatẽ ꝑ uicos ⁊ plateas: ⁊ queram quẽ diligit aia mea. Que defectum quoq̃ inuẽtionis ingemiat dicẽs. Quesiui illũ ⁊ nõ inueni. Sed quia diu inuentio nõ elõgat: si inq̄sitio nõ desistit adiungit. Inuenerũt me uigiles q custodiũt ciuitatẽ. Nõ quẽ diligit aia mea uidistis? Paululum cũ ꝑtransissem eos inueni quez diligit aia mea. ℟. De ore prudentis procedit mel al'. dulcedo mellis est lingua eius al'. Fauꝰ distillans labia eius al'. al'. ℣. Sapientia requiescit in corde eius: ⁊ prudentia in sermone oris illius. Fauus. Lectio tertia.

DIlectum nãq̃ in lectulo querimꝰ: quando in presentis uite aliquãtula requie redẽptoris nostri desiderio suspiramꝰ. Per noctẽ querimus: qꝛ ⁊ si iaz in illo mens uigilat: tamẽ adhuc oculus caligat. Sz q dilectũ suũ nõ inuenit: restat ut surgat: ciuitatẽ circueat id ẽ sãctaz electoꝝ ecclesiã mẽte ⁊ inq̄sitione ꝑcurrat. Per uicos eũ ⁊ plateas querat: id est ꝑ ãgusta ⁊ lata gradiẽtes aspiciat: ut si qua inuenire i eis ualeat: eius uestigia exquirat. Quia sũt nõnulli etiã uite secularis: q imitandũ aliqd habẽt de actiõe uirtutis. Querentes aũt nos uigiles inueniũt q custodiunt ciuitatem: quia sancti patres qui ecclesie statum custodiunt: bonis nostris studijs occurrũt: ut suo uel uerbo ł scripto nos doceant. Quos cum paululum pertransimus: inuenimus quem diligimus: quia redemptor noster: ⁊ si hũanitate homo inter homines: diuinitate tamen super homines fuit. Cum pertrãseuntur uigiles dilectus inuenitur: quia cum prophetas ⁊ apostolos infra ipsuz esse conspicimus: illum qui natura deus est esse supra homines consideramus. Prius ergo non inuentus queritur: ut post inuentus strictius teneatur. Sãcta eim desideria ut prediximus dilatõe crescunt. Si autem dilatione deficiunt desideria non fuerunt. Ad benedictus anti. Maria stabat ad monumentum plorans et uidit duos angelos in albis sedentes ⁊ sudarium qđ fuerat super caput iesu alla. Oratio.

DEus qui diuersitatem gentium in confessione tui nominis adunasti: da ut renatis fonte baptismatis: una sit fides mentium ⁊ pietas actionum. per.

Ad mag. aña. Tulerunt dñm meũ ⁊ nescio
ubi posuerĩt eũ: si tu sustulisti eũ dicito mihi. al
leluia. ⁊ ego eum tollam al'. Oratio ut supra
Feria sexta sermo sancti ambrosij episco
pi. Lectio prima.
Audistis frẽs carissimi q͛ sancte mu
lieres q̃ cũ aromatib⁹ ad monumẽ
tum uenerũt: angelos uiderunt: ⁊ maria
magdalẽa que artius iesũ diligebat: apo
stolis ad domũ de qua cucurrerãt: reuer
tentib⁹ nũciauit. Quia erga sepulchrũ ꝑ
seuerauit deuz primũ omniũ cognouit.
Nos ꝑ hoc monemur ut cuz aromatib⁹
id est cũ odore bonoꝝ opeꝝ ⁊ pleni uir
tutibus deũ queramus. Sũt qui uidenẽ
deum querere sed ociosi sũt: ⁊ a uirtutib⁹
alieni: ideo illũ uidere nõ merenẽ. Quid
querebãt ille sãcte mlieres ĩ momẽto: ni
si corpus dñi iesu. Et uos qd queritis in
ecclesia nisi iesum id ẽ saluatorẽ? Sed si
cupitis illũ ĩuenire: orto sole uenite: id ẽ
nõ sint in cordib⁹ ũrĩs tenebre uiciorum.
Carnalia uero desideria ⁊ opa mala te
nebre sunt. In quoꝝ cordibus tales tene
bre sunt nõ uident lucẽ: nõ intelligũt xp̃z
quia xp̃s lux est. Repellite a uobis frẽs
tenebras id ẽ omnes delectatiõẽs ⁊ oĩa
opera mala: ⁊ curate habere aromata:
hoc est orationem mundaz: dicentes cũ
psalmista. Dirigatur oratio mea sicut in
censum in ꝯspectu tuo. ℟. Surgens iesus
dñs nr̃ stans in medio discipuloꝝ suoꝝ dixit.
Pax uobis. allã. gauisi sũt discipuli uiso dño
allã. ℣. Una ergo sabbatoꝝ cũ fores eẽnt clau
se ubi erãt discipuli cõgregati uẽit iesus: ⁊ stetit
in medio eoꝝ ⁊ dixit eis. Pax. Lectio scd̃a
Ecce maria pseuerãdo ad monumẽ
tum quem querebat ĩuenit: qꝛ qui
pseuerauerit usq; in finẽ hic saluus erit.
Unde sicut necesse est ut malum a uobis
repellatis: ita expedit oĩo ut in bono qd̃
iam inchoastis firmissime perseueretis: si
dominum uidere ⁊ ad celestem patriam
peruenire desideratis. Jam quia sãctum
pascha celebratis: d̃betis scire frẽs quid
est pascha. Pascha trãsitus dicitur. Jd̃o
tali nomine uocata est ista festiuitas: qa ĩ
ipsa transierunt filij israel de egypto: ⁊ in
ista transiuit filius dei ex hoc mundo ad
patrem. Et quid uobis ꝓdest q͛ pascha
celebratis: si nõ imitamini qd̃ colitis: hoc
est si nõ trãsitis de egypto id ẽ a tenebris
uiciorũ ad lucem uirtutũ: ⁊ a mũdi hui⁹
amore: ad desideriũ celestis patrie? Sũt
eĩm multi xp̃iani q gaudent in ista festiui
tate: ⁊ colunt hãc solẽnitatẽ: ⁊ tñ male et
malo suo: quia nõ transeunt ex hoc mũ
do ad p̃rem id ẽ non transeunt a mundi
cupiditate ⁊ a carnali delectatione ad ce
lestis patrie amorẽ. ℟. Expurgate uet⁹ ferm
tũ ut sitis noua cõspsio: ⁊ eĩz pascha nr̃m imo
latus ẽ xp̃us. Jtaq; epulemur ĩ dño allã. ℣.
Mortuus ẽ ꝓpter delicta nr̃a: ⁊ resurrexit ꝓ
ter iustificatiões nr̃as. Jtaq;. Lectio tertia
O Miseri christiani qui in egypto sũt:
id est sub potestate diaboli ⁊ gau
dent in malis suis. Moneo quapropter
frẽs ut pascha celebretis: id est transitum
faciatis. Quicũq; mali hanc festiuitatem
celebratis transite de uiciis ad uirtutes.
Quicunq; uero boni: transite de uirtuti
bus ad uirtutes: ⁊ ita sit ut nullus remãe
at qui transitum non faciat. Et sicut iudei
quando pascha celebrabant per septem
dies azima comedebant: ita omnis xp̃ia
nus qui ueri agni id ẽ xp̃i carnem come
dit: per omne tempus uite sue: que ꝑ sep
tem uoluitur dies: simpliciter ⁊ innocenẽ
debet conuersari. Uidete fratres. uidete
ne fermentum uetus sit apud uos: sicut
monet apostolus dicendo. Expurgate
uetus fermentum id est ueteris hominis
conuersationẽ. Tunc eĩm eritis ueri xp̃i
ani si omne maluz declinaueritis: quod
designatur per uetus fermentum: ⁊ hoc
qd̃ in baptismo promisistis custodieritis
Quod ipse nobis cõcedat: Qui uiuit et
regnat per infinita secula seculoꝝ amen.
Ad bñdictus aña. Undecim discipuli in ga
lileam uidentes dñm adorauerũt. allã. Oro.
Omnipotẽs sẽpiťne deus q pascha
le sacrm̃ in reconciliationis huma
ne federe contulisti: da mentibus nr̃is ut
qd̃ ꝓfessione celebram⁹ imitemur effectu
per dominum. Ad magnificat antipho
na. Data est mihi omnis potestas in celo ⁊ in

terra. alleluia. Oro ut supra. Secđm ioānē.
IN illo tēpore. Una sabbati maria
magdalene uenit mane cū adbuc
tenebre eēnt ad monumentū. Et reliqua
Omelia sancti gregorij pape. Lectio. i.
RRactus longa molestia stomach⁹
diuine caritati uře delectiōis euan
gelicē loq expositiōe ꝓhibuit. Uox nan
q3 ipsa a clamoris uirtute succūbit: ⁊ qa
a multis audiri nō ualeo: loq fateor īter
multos erubesco. S3 hāc in me uerecū
diam: ⁊ ipse repħendo. Quid eim: Nun
quid si multis ꝓdesse nequeo: ne paucis
curabo: Et si ex messe portare māiplos
multos nō possum: nūqd na3 debeo ad
aream uacuus redire: Quāuis ei3 quan
tos debeo ferre non ualeo: certe uel pau
cos: certe uel duos: certe uel unū feram.
Habet nāq3 ipa īfirmitatis ītētio merce
dis sue certitudinē: q2 supn⁹ arbit̃ noster
⁊ si pōdus ꝯsiderat in retributiōe. tamen
uires pēsat ī pōdere. Lectio sācti euāge
lij quā modo frēs audistis ualde in supfi
cie historica est aperta: sed eius nobis st
mysteria sub breuitate reqrēda. Maria
magdalene cū adbuc tenebre eēnt uenit
ad monumentū. Juxta historiā notatur
hora: iuxta intellectū uero mysticū reqrē
tis signatur ītelligentia. Maria eim auc
torem omniū quē carne uiderat mortuū
querebat in monumento: ⁊ quia hunc
minime inuenit furatū credidit. ℟. Christ⁹
resurgens ex mortuis: ia3 moritur mors illi ul
tra nō dñabitur: qđ aute3 mortuus est peccato
mortuus est semel. Quod aūt uiuit uiuit deo.
alla. alla. ℣. Mortuus est enim ꝓpter delicta
nostra ⁊ resurrexit ꝓpter iustificationes nr̃as.
Lectio secunda.
ADhuc ergo erant tenebre cū uenit
ad monumentū. Cucurrit ergo ci
tius discipulis nūciauit. S3 illi pre cete
ris cucurrerūt: qui pre ceteris amauerūt
uidelicet petrus ⁊ ioannes. Currebāt āt
duo simul. S3 ioānes ꝓcucurrit citi⁹ pe
tro: ⁊ uenit prior ad monumētū: ⁊ ingre
di nō presūpsit. Uenit ergo posterior pe
trus ⁊ītrauit. Quid fratres: quid cursus
iste significat: Nūquid hec tam subtilis
euangeliste descriptio a mysterijs uaca
re credenda est: Minime. Neq3 enim se
ioannes ⁊ preiisse ⁊ non intrasse diceret:
si in ipsa sua trepidatione mysterium de
fuisse credidisset. Quid ergo per ioannē
nisi synagoga: Quid per petrū nisi eccle
sia designatur: Nec mir̃ esse uideat̃ q꜡ p
iuniorē synagoga: p seniorē uero ecclesia
signari ꝓhibet̃. Quia ⁊ si ad dei cultū pri
or est synagoga q3 ecclesia gentiu3. Ad
usum tamē seculi prior est multitudo gē
tiu3 q3 synagoga: paulo attestante q ait.
Quia non prius qđ spūale est: sed qđ aia
le. Per seniorē ergo petrū signat̃ ecclia
gentium. Per iuniorē ioannē synagoga
iudeoru3. Cucurrerūt ambo simul: quia
ab ortu sui temporis usq3 ad occasu3 pa
ri ⁊ cōmuni uia: ⁊ si non pari ⁊ cōmuni
sensu gentilitas cum synagoga decucur
rit. ℟. Jsti sunt agni nouelli qui annūciauerūt
alla. modo uenerūt ad fontes. Repleti sūt cla
ritate. alla. al. ℣. Jn cōspectu agni amicti sunt
stolis albis: ⁊ palme in manibus eorum. Re
pleti. Lectio tertia.
UEnit synagoga prior ad monumē
tum sed minime intrauit: quia legis
quidē mandata ꝑcepit: ꝓphetias de īcar
natione ac passione dñica audiuit: s3 cre
dere in mortuū noluit. Uidit eim ioānes
posita linteamina nō tamē introiuit: qa
uidelicet synagoga ⁊ si scripture sacre sa
cramēta cognouit: tamē fidem passionis
dñice credendo intrare distulit. Quē diu
longeq3 ꝓphetauit presentem uidit ⁊ re
nuit hominē esse ꝯspexit: deū carnē mor
tale factū credere noluit. Quid ergo ē ni
si quia citius cucurrit: ⁊ tamen an̄ monu
mentum uacua stetit. Uenit autem simō
petrus sequens eum ⁊ introiuit in mōu
mētum: quia secuta posterior ecclesia gē
tium mediatorē dei ⁊ hoīum hominem
christū iesum: ⁊ cognouit carne mortuū
⁊ uiuentē credidit deū. Uidit linteamia
posita ⁊ sudarium qđ fuerat sup caput e
ius: non cum linteaminibus positum s3
sepatim inuolutu3 in uno loco. Quid eē
fratres credimus q꜡ sudariu3 capitis do
mini cū linteāinib⁹ n̄ īuenitur ī mōumto

nisi quia attestāte paulo caput xp̄i deus: ⁊ diuinitatis incōprehēsibilia sacia ab in firmitatis nr̄e cognitiōe disiūcta sūt: eius q̄ȝ potētia creature trāscēdit naturā. Ad bn̄dic. añ. Currebāt duo simul ⁊ ille aliꝰ disci pulꝰ p̄cucurrit citiꝰ petro: ⁊ uēit prior ad monu mentū allā. allā. Oratio.

Concede q̄s ōipotens deus: ut q fe sta paschalia uenerādo egimꝰ: per hec ꝯtingere ad gaudia eterna mereāur. per. Ad uespas añ. Allā. allā. allā. psal. Bn̄dictus. Cum reliquis. Capitulum.

Carissimi. ōe qd natuȝ ē ex deo uin cit mundū: ⁊ hec est uictoria q̄ uin cit mundū fides nr̄a. Hym. Ad cenam. Mane nobiscū dn̄e allā. R. Qm̄ aduesperas cit allā. Ad mag. añ. Cum eēt sero die illo una sabbatoꝝ: ⁊ fores eēnt clause ubi erāt disci puli cōgregati in unū: stetit iesus in medio: et dixit eis pax uobis allā. Oratio

Presta q̄s ōipotens deus: ut q pas chalia festa pegimus: hec te largiē te moribus ⁊ uita teneamꝰ. p. Deinde d̄ cruce añ. Crucē sanctā subijt q infernū cōfre git: accinctus ē potētia: surrexit die tertia allā. V. Dicite i nationibꝰ al. R. Quia dn̄s regna uit a ligno allā. Oratio.

Deus q ꝓ nobis filiū tuū crucis pa tibulum subire uoluisti: ut iimici a nobis expelleres potestatē: cōcede nob famulis tuis: ut resurrectiōis eiꝰ gr̄aȝ cō sequamur. p eūdē. Bn̄dicamus dn̄o. sine allā. Cōpletoriū dicit̄ sicut ꝯsuetū est qn̄ fiunt. ix. lectiōes. Excepto q loco añe su per ps dicit̄. allā. allā allā. allā. Et i fine an ti. Salua nos. additur allā. Ad R̄nsoria breuia ⁊ V̄si. per oēs horas iūgitur allā. usq̄ȝ ad sabbatū post pent. Et notādum q quādocūq̄ȝ. allā. breui R̄nsorio iungit̄ duplicat̄: ⁊ in V̄si. dicitur tm̄ semel. Que sumus auctor oīum. dicit̄ tm̄ hymnis pas chalibus. Gloria tibi dn̄e q surrexisti. dicit̄ ad oēs hymnos etiā festiuos: q nō d̄bēt dici nisi in tono paschali. Dn̄ica in octa. pasche ad matutinū inuita. Surrexit do minus uere allā. ps. Uenit. hym. Rex eter ne. In primo noc. añ. Allā. lapis reuolutꝰ est allā. ab hostio monumēti allā. ps. Beatꝰ uir. Cum reliq̄s psal. dn̄icalibus usq̄ȝ ꝯ serua. V. Surrexit dn̄s de sepulchro alla. R. Quia ꝓ nobis pepēdit in ligno alla. Liber actuū apostoloꝝ incipit. Lectio prima.

Primū q̄dē sermonē feci de omni bus o theophile que cepit iesus fa cere ⁊ docere: usq̄ȝ i diē qua p̄cipiēs apo stolis p spūm sanctū quos elegit assūptꝰ est. Quibus ⁊ p̄buit se ipm̄ uiuū pꝰ passi onē suam in multis argumentis p dies . xl. apparens eis ⁊ loquēs d̄ regno dei. Et ꝯuescens p̄cepit eis ab ierl'is ne disce derent: sed expectarēt ꝓmissionē patris quā audistis inq̄t p os meū: q̄r ioānes q dem baptizauit aqua: uos autēȝ baptiza mini spiritu sancto nō post mlto hos di es. Igitur q ꝯuenerant introgabāt eū di centes. Dn̄e si in tēpore hoc restitues re gnum isrl'. Dixit aūt eis. Nō est uestruȝ nosse tēpora uel momēta: que paẗ posuit in sua potestate: sed accipietis uirtutē su peruenientis spūs sācti i uos: ⁊ eritis mihi testes in ierl'm: ⁊ i omni iudea ⁊ samaria: ⁊ usq̄ȝ ad ultimū terre. Et cū hoc dixissȝ uidētibus illis eleuatus est: ⁊ nubes sus cepit eū ab oculis eoruȝ. R. Angelus dn̄i descendit de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapidē ⁊ sup eū sedit: ⁊ dixit mulieribus. Nolite timere scio eīm quia crucifixū queritis: iā surrexit: ueni te ⁊ uidete locū ubi positꝰ erat dn̄s alleluia. V. Et introeūtes in monumentū uiderūt iuueneȝ sedentē in dexteris coopertū stola candida ⁊ ob stupuerūt: q dixit illis. Nolite. Lectio secūda

Cumq̄ȝ intuerērtur i celū euntē illū: ecce duo uiri astiterūt iuxta illos i uestibus albis: q ⁊ dixerunt. Uiri galilei qd statis aspicientes in celū. Hic iesus q assūptus ē a uobis i celū sic ueniet: queȝ admodū uidistis eū euntē in celū. Tunc reuersi sūt hierosolymā a mōte q uocat̄ oliueti: qui est iuxta ierl'm: sabbati habēs iter. Et cū introissent in cenaculū ascēde runt ubi manebant. petrus. ⁊ ioannes. ia cobus. ⁊ andreas. philippus. ⁊ thomas. bartholomeus. ⁊ mattheus. iacobus al phei. ⁊ simō zelotes. ⁊ iudas iacobi. Hi omnes erant perseuerantes unanimiter i orōne cū mulieribꝰ: ⁊ maria matre iesu

⁊ fratribus eius. ℞. Angelus domini locutus est mulieribus dicens: quem queritis an iesum queritis: iam surrexit. Venite ⁊ uidete al. al. ℣. Jesum queritis nazarenum crucifixum. Venite. Lectio tertia.

In diebus illis exurgens petrus in medio fratrum dixit. Erat autē turba hominū simul uere centum uiginti. Viri fratres oportet iplere scripturā quā predixit spiritus sanctus per os dauid dē iuda: qui fuit dux eorum qui cōprehēderunt iesum: qui cōnumeratus erat in nobis: ⁊ sortitus est sortem misterij huius. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis: ⁊ suspensus crepuit medius: ⁊ diffusa sunt omnia uiscera eius. Et notum factum est omnibus habitantibus ierlm ita ut appellaretur ager ille lingua eorum acheldemach: hoc ē ager sanguinis. Scriptuz est eim in libro psalmoruz. Fiat habitatio eius deserta: ⁊ nō sit qui habitet in ea: ⁊ episcopatum eius accipiat alter. ℞. Dum transisset sabbatum maria magdaline ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerunt aromata. Vt uenientes ungerent iesū al. al. ℣. Et ualde mane una sabbatorum ueniūt ad monumentum orto iam sole. Vt. In secūdo noc. aīt. Alla quem queritis mulier al. uiuentem cum mortuis al. al. psal. Cōserua psal. Exaudi domine. ps. Diligam. ℣. Surrexit dominus uere al. ℞. Et apparuit simoni al. Sermo sancti leonis pape. Lectio quarta.

Retinet sanctitas uestra fratres carissimi superiori tractatu: in quo scripsimus sanctum thomam apostolum ad confirmandam fidem omnium post resurrectionem dominici corporis mēbra palpasse: ⁊ ad repellendam ambiguitatē uniuersorum: uulnerum eius cicatrices scrutari uoluisse. Non eim propter se tātum operatus est beatus apostolus: sed qđ sibi gessit cunctis profecit. Cum suaz eim confirmaret sollicitudinem: fidē omnium confirmauit. Quis ex hoc dubitet rediisse a mortuis saluatorez: cuius post inferos presentiam agnoscat oculus: attrectet manus: digitus perscruteť. Quauis igitur modice fidei homo: q̄zuis imbecillis īgenii christianus: nūq̄z sollicitudinem suam inquisitioni thome equiperare potuisset. Nunq̄z eim post agnitionis conuersionem ⁊ loquelam ausus eēt petere ut etiam tactu christum perscrutareť in christo: ⁊ in ipo homine quem cerneret: hominis corpus inquireret. Et resurrectionem eius non tam mirabilium crederet gloriam q̄z passionis iniuriam cōꝑbaret. ℞. Maria magdalene ⁊ altera maria ibant diluculo ad monumentum. Jesum quē queritis non est hic: surrexit sicut locutus est: ꝑcedet uos in galileam ibi eum uidebitis al. al. ℣. Et ualde mane una sabbatorum ueniūt ad monumentum orto iam sole: ⁊ introeūtes uiderunt iuuenem sedentem in dextris: qui dixit illis. Jesum. Lectio quinta.

Thomas ergo cum esset sanctus: fidelis: ⁊ iustus: hec omnia fideliter requisiuit: non ꝙ ipe aliquid dubitaret: sed ut omnem suspicionem incredulitatis excluderet. Nam sufficit illi ad fidem propriam uidisse quem nouerat: sed nobis operatus est: ut tangeret quem uidebat. Vt si forte diceremus delusos eē eiꝰ oculos: si possemꝰ dicere manꝰ fuisse delusas. In resurrectionis eim manifestatione dē aspectu ambigi pōt: de tactu non potest dubitari. Constat eiz iuxta ueritatis ipius testimoniuz rediisse ab inferis saluatorem. Quis non spem suam collocet: quis non spem suam ponat in domino: Vt dum illuz credit ab inferis resurrexisse: ipe resurgat a mortuis. Dicit beatus apostolus. Si eim mortui non resurgunt: neq̄z christꝰ resurrexit. Suscitabūtur ⁊ mortui: quia si resurrexit dominus ⁊ seruuli reuiuiscent. Ipe enim est sicut ait apostolus primogenitus ex mortuis. Primogenitꝰ ergo christus uocatur ex mortuis eo ꝙ primum illum ex inferni tenebris in lucem resurrectionis partus ediderit. Partus est eim dictꝰ: ubi permutatione quadaz anima tartari legibus moritur: ut recidiuo corporis usui renascať. ℞. Cōgratulamini mihi omnes qui diligitis dominum: quia quem querebā apparuit mihi

Et dum flerem ad monumentũ uidi dominũ
meum all'a. all'a. ℣. Recedentibus discipulis
non recedebaz: ⁊ amoris eius igne succensa ar
debam desiderio. Et dum. Lectio sexta.

NAtiuitas eim resurrectionis apud
superos mors quedam est infero
rum. Unde ipsa mors mortem quodaz
modo patitur: dum ei tanta defunctorũ
multitudo subtrahitur. Nam sicut beat᷒
apostolus dicit: nouissima autem inimi
ca destruetur mors. Absorta est mors in
uictoria ⁊ reliqua. Cum ergo absumitur
mors in uictoria defectionis quadaz sui
internitione destruitur. Defectionem au
tem patitur cum potestas eius cũctis re
surgentibus uacuatur. Uideamus autẽ
qd sit qȯ ait mortem in uictoria esse con
sumptã. Absũpta est plane mors ĩ uicto
ria sua: dum christum inferni legib᷒ subiĩ
ciens: ipsa se cum eũ uicit obtinuit. In eo
eim in quo illum quem superasse se cred
bat: passus est ab illo cuz resurrexit. To
tam ergo fidem nostram in resurrectõis
gloria collocare debemus: ⁊ de uita fu
tura magis sperare de domino. Sic eim
ait sanctus apostolus. Si in hac uita tan
tum sperantes sumus in christo: misera
biliores sum᷒ omnib᷒ hominib᷒. Miser
ergo est qui in hac uita tantum sperat in
domino. Miser plane est quia cito spes
eius subducitur dum citius hec breuis
uita finitur. Nam spes illius caduca effi
citur: dum temporali transitu uoluptas
elabitur. De tali eim spe dicebat aposto
lus. Spes autem que non uidetur non
est spes ⁊ reliqua. In futura igitur spere
mus in domino que solida est atqꝫ per
petua: ut non miserabiliores cunctis ho
minibus: sed miserabiliores ⁊ meliores
esse possimus. p eundẽ dominũ nostruz
iesum christum. Qui uiuit ⁊ regnat in se
cula seculorum amen. ℟. Uirtute magna
reddebant apostoli. Testimoniũ resurrectiõis
iesu christi dñi nostri all'a. all'a. ℣. Repleti qui
dem spũ sancto loquebãtur cum fiducia uerbũ
dei. Testimoniũ. In tertio noct. añ. All'a.
noli flere maria all'a. resurrexit dñs al'. alle. ps.
Celi enar. ps. Exaudi. psal Dñe in uir
tute. ℣. Gauisi sũt discipuli alleluia. ℟. Uiso
dño alleluia. Secundum ioannem.

IN illo tempore. Cum esset sero die
illo una sabbatorum ⁊ fores essent
clause ubi erant discipuli congregati ꝓ
pter metũ iudeorum: uenit iesus ⁊ stetit i
medio: ⁊ dixit eis. Pax uobis. Et reli.

Omelia sancti gregorii pape. Lectio sep
tima.

PRima lectionis huius euangelice
questio animũ pulsat: quomȯ post
resurrectionem corpus dominicũ uerũ
fuit: qȯ clausis ianuis ad discipulos igre
di potuit. Sed sciendum nobis est ꝙ di
uina operatio si ratione cõprehenditur
non est admirabilis nec fides habet me
ritum cui humana ratio prebet experi
mentũ. Sed hec ipsa redemptoris nostri
opera: que ex se metipsis cõprehendi ne
quaqꝫ possunt: ex alia eius operatiõe pẽ
sanda sunt: ut rebus mirabilibus fidem
prebeant facta mirabiliora. Illud enim
corpus domini intrauit ad discipulos ia
nuis clausis: qȯ uidelicet ad hũanos o
culos per natiuitatem suam clauso exiit
utero uirginis. Quid ergo miruz si clau
sis ianuis post resurrectionez suaz i eter
num iam uicturus intrauit: qui moritur᷒
ueniens nõ aperto utero uirginis exiit.
Sed quia illud corpus qȯ uideri poterat
fides intuentium dubitabat: ostendit eis
ꝓtinus manus ⁊ latus. Palpandã car
nem prebuit: quã clausis ianuis itroduxit.
Qua in re duo mira ⁊ iuxta hũanã ra
tionẽ sibi ualde ꝯtraria ostendit: dũ post
resurrectionem suã corpus suũ ⁊ icorru
ptibile ⁊ tamen palpabile d̃monstrauit.
Naz ⁊ corrũpi necesse ẽ qȯ palpat: ⁊ pal
pari non põt qȯ nõ corrũpitur. ℟. Tule
rũt dñm meũ ⁊ nescio ubi posuerũt eũ: dicit ei
angeli: mulier qd ploras: Surrexit sicut dixit.
Precedet uos in galileã ibi eũ uidebitis all'a.
all'a. ℣. Dũ ergo fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit i
monumentũ ⁊ uidit duos angelos in albis se
dentes: qui dicunt ei. Precedet. Lec. viij.

SEd miro modo atqꝫ inextimabili
redẽptor nr: ⁊ incorruptibile post
resurrectionẽ ⁊ palpabile corp᷒ exhibuit

ut monstrando incorruptibile inuitaret
ad premiū:prebēdo palpabile formaret
ad fidem. Et incorruptibilē signo: ⁊ pal
pabilez demōstrauit:ut ꝓfecto esse post
resurrectionē ostenderet corpus suū: et
eiusdē nature ⁊ alterius glorie. Dic eis
Pax uobis. Sicut misit me pater ⁊ ego
mitto uos. Id est sicut misit me pater de
us deum:⁊ ego mitto uos homo homi
nes. Pater filiū misit qui hūc ꝓ redēpti
one generis humani incarnati cōstituit.
Quē uidelicet in mūdo uenire ad passio
nē uoluit: sꝫ tñ amauit filiū quē ad passi
onem misit. Electos uero apostolos do
minus nō ad mūdi gaudia: sed sicut ipe
missus est ad passiones i mundo misit.
Quia ergo ⁊ filius amat̄ a p̄re: ⁊ tamen
ad passionē mittit̄:ita ⁊ discipuli amātur
a dño:q tñ ad passionē mittūtur in mun
dū. Itaqꝫ dicitur. Sicut misit me pater ⁊
ego mitto uos:id est ea caritate uos dili
go cū inter scādala ꝑsecutorū mitto:qua
me caritate pater diligit: quez uenire ad
tolerādas passiones fecit. Quāuis mitti
etiam iuxta naturam diuinitatis possit
aliter ītelligi. ℟. Ecce uicit leo de tribu iuda
radix dauid aperire librū:⁊ soluere septē signa
cula eius. Allā. allā. ℣. Dignus ē agnus qui
occisus est accipere uirtutē:⁊ diuinitatē: ⁊ sapi
entiaꝫ:⁊ fortitudinē: ⁊ honorē:⁊ gloriā:⁊ bene
dictionem. Alleluia. Lectio nona.

Ego eīm ipso a patre filius mitti dici
tur:quo a patre generatur. Nā san
ctum quoqꝫ spiritum: qui cū sit coequa
lis patri ⁊ filio:non tamen incarnatus ē:
iīsdē se fili⁹ mittere perhibet dicens. Cū
uenerit paraclitus quē ego mittam uob
a patre. Si eīm mitti solūmodo incarna
ri deberet intelligi sanctus procul dubio
spiritus:nullo modo diceretur mitti:qui
nequaquā incarnatus est. Sed eius mis
sio ipsa processio est:qua de patre proce
dit:ita ⁊ filius non incōgrue mitti dicit̄:
quia generatur. Hoc cum dixisset insuf
flauit et dixit eis. Accipite spiritum sanc
tum. Querendū nobis est quid est ꝙ spi
ritum sanctum dñs noster ⁊ semel dedit
in terra consistens:⁊ semel celo presidēs

Neqꝫ enim in alio loco datus spiritus
sanctus aperte monstratur:nisi tunc cuꝫ
per insufflationem percipitur: ⁊ postmo
dum cum de celo ueniens in linguis ua
riis demonstratur. Cur ergo prius in ter
ra discipulis datur postmodum de celo
mittitur:nisi ꝙ duo sunt precepta carita
tis. dilectio uidelicet dei:⁊ dilectio proxi
mi. In terra spiritus ut diligatur proxi
mus:e celo spirit⁹ ut diligatur deus. Si
cut ergo una est caritas ⁊ duo precepta:
ita un⁹ spirit⁹ est et duo data. Ad laudes
añ. Allā. al'. al'. al'. al'. allā. al'. al'. al'. al'. psalm⁹
Dominus regnauit. ps. Jubilate. psal.
Deus deus meus. añ. Surrexit christus
de sepulchro qui liberauit tres pueros d̄ cami
no ignis ardentis allā. psal. Bñdictus. an
ti. Allā. al'. al'. psal. Laudate. Capitulum.
Carissimi omne qd̄ natum. Hymn Aurora
lucis. ℣. In resurrectione tua christus al'. ℟.
Celi ⁊ terra letētur allā. Ad benedictus a.
Cū eēt sero die illo una sabbatoꝝ ⁊ fores eēnt
clause ubi erant discipuli congregati in unum:
stetit iesus in medio ⁊ dixit eis. Pax uobis al
leluia. Oratio. Presta quesumus. ut supra
Postea de cruce anti. Crucifixus surrexit
a mortuis:redemit nos allā. al'. ℣. Dicite in na
tionibus al'. ℟. Quia dñs regnauit a ligno al
leluia. Oratio. Deus qui pro nobis. Ad
primam hymnus. Jam lucis. ℣. Allā. al'.
alle. alle. psal. Deus in nomine. ps. Bea
ti. psal. Retrib. psal. Quicūqꝫ. Qui tun
gitur predictis ps. dñicis diebus tantum
usqꝫ ad ascensionem. Capitulum. Regi
secu. ℟. b. Christe fili dei uiui miserere nobis
alle. alle. ℣. Qui surrexisti a mortuis. ℟. Alle.
℣. Gloria. ℟. Christe. ℣. Exurge christe adiu
ua nos alle. ℟. Et libera nos ꝓpter nomē tuū
alleluia. Et sic dicitur quotidie usqꝫ ad as
censionem. Deinde. Kyr. xp̄e. kyr. Pater
noster. Et reliqua sicut notata sunt in do
minica de psal. Et sic dicitur prima quo
tidie usqꝫ ad ascensionē Ad tertiam añ.
Allā. alle. alle. alle. psal. consueti. Capitulū
Carissimi omne qd̄ natū. ℟. b. Surrexit dñs
de sepulchro alle. alle. ℣. Qui pro nobis pepē
dit in ligno. ℟. Alle. ℣. Gloria. ℟. Surrexit.
℣. Surrexit dñs uere alleluia. ℟. Et apparuit

simoni alleluia. Ad sextam antiphona. Al
leluia. alleluia. alla. alleluia. Capitulum.
Quis est autem qui uincit mundum
nisi qui credit quoniam iesus est fi
lius dei: hic est qui uenit per aquam et san
guinem iesus christus: non in aqua solum
sed in aqua et sanguine. ℞. bre. Surrexit
dominus uere alleluia alla. ℣. Et apparuit si
moni. ℞. Alleluia. ℣. Gloria. ℞. Surrexit. ℣.
Gauisi sunt discipuli alleluia. ℞. Uiso domi
alleluia. Ad nonam an. Alleluia. alla. al.
alleluia. Capitulum.
Si testimonium hominum accipimus
testimonium dei maius est: quoni
am hoc est testimonium dei quod maius est:
quod testificatus est de filio. suo qui credit
in filium dei habet testimonium dei in se.
Respo. breue. Gauisi sunt discipuli alleluia al
leluia. ℣. Uiso domino. ℞. Alleluia. ℣. Glo
ria. Gauisi. ℣. Mane nobiscum domine
alleluia. ℞. Quoniam aduesperascit alleluia.
Ad uesperas an. Alleluia. alleluia. alleluia
alleluia. psal. Dixit dominus. Cum reli
quis de psalmista. Capitulum. Carissimi
omne quod natum. Hymnus. Ad cenam. ℣.
Mane nobiscum domine alleluia. ℞. Quoni
am aduesperascit alleluia. Ad magnificat an.
Post dies octo ianuis clausis ingressus dominus
dixit eis: pax uobis alleluia. alleluia. Oratio
Presta quesumus. Deinde de cruce an.
Crucem sanctam. ℣. et oratio ut supra. No
tandum quod inuitat. an. noct. et uespor. cum
suis psal. et ℣. dicuntur per omnes domi
nicas modo predicto usque ad ascensionem
Item hym. ℣. h. Responsoria ane. laudum et
per horas diei. Exceptis an. in uesperis
dicuntur simili modo sicut predictum est tam
in dominicis quam in ferijs usque ad ascensi
onem. Item commemo. de cruce simili mo
do fit ut supra dictum est quotidie usque
ad ascensionem: nisi festum duplex occur
rat: uel festum sancte crucis. Feria secun
da. Inuita. Alla. alla. alleluia. ps. Uenit.
Ad nocturnum an. Alla. alleluia. alla. alla.
psal. Dominus illuminatio. Cum reliquis de psal
mista. ℣. Surrexit dominus de sepulchro alla. ℞.
Qui pro nobis pependit in ligno alla. De ac
tibus apostolorum per totam hebdoma

da. Lectio prima.
Oportet ergo ex his uiris qui nobis
cum sunt congregati in omni tempore quo
intrauit et exiuit inter nos dominus iesus: inci
piens a baptiste ioannis usque in diem qua
assumptus est a nobis testem resurrectionis
eius nobiscum fieri unum ex istis. Et statue
runt duos. ioseph qui uocabatur barsabas
qui cognominatus est iustus: et matthiam.
Et orantes dixerunt. Tu domine qui corda
nosti omnium: ostende quem elegeris ex his
duobus unum accipere locum misterij hu
ius et apostolatus: de quo preuaricatus est iudas
ut abiret in locum suum. Et dederunt eis
sortes. Et cecidit sors super matthiam: et annu
meratus est cum. xi. apostolis. ℞. Ego sum
uitis uera et uos palmites. Qui manet in me et
ego in eo hic fert fructum multum. alla. al. ℣. Sicut
dilexit me pater: et ego dilexi uos. Qui manet.
Lectio secunda.
Et cum complerentur dies pentecostes
erant omnes discipuli pariter in eodem
loco. Et factus repente de celo sonus tan
quam aduenientis spiritus uehementis et repleuit
totam domum ubi erant sedentes. Et appar
uerunt illis dispertite lingue tanquam ignis: se
ditque supra singulos eorum. Et repleti sunt
omnes spiritu sancto: et ceperunt loqui uarijs
linguis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis.
Erant autem in ierusalem habitantes uiri religiosi
ex omni natione que sub celo est. Facta autem
hac uoce conuenit multitudo et mente con
fusa est: quoniam audiebat unusquisque lingua sua
illos loquentes. ℞. Surrexit pastor bonus
qui animam suam posuit pro ouibus suis: et pro suo grege
mori dignatus est. Alla. al. alla. ℣. Et enim pas
cha nostrum immolatus est christus. Alla. Lectio tertia.
Nonne ecce omnes isti qui loquuntur gali
lei sunt: Et quomodo nos audiuimus
unusquisque linguam nostram in qua nati sumus:
Parthi et medi. et elamite. et qui habitant me
sopotamiam. iudeam. et capadociam. pontum. et
asyam. phrygiam. et pamphiliam. egyptum et
partes libye: que est circa cirenen: et adue
ne romani. Iudei quoque et proseliti. cretes
et arabes. audiuimus eos loquentes nostris lin
guis magnalia dei. Stupebant autem omnes
et mirabantur ad inuicem dicentes. Quid nam

uult hoc esse: Alij aũt irridentes dicebãt
q: iniusto pleni sũt isti. Sciendũ q psal.
feriales noc. ⁊ uespoꝝ usq; ad ascẽsiõe;
cantãtur sub Alla. in moduz prime feria
lis añe. sup psal. Ad laudes ꝟ. Alla. Ut
supra in dñica. Capitulum.
Christus resurgẽs ex mortuis: iã nõ
morit: mors illi ultra nõ dñabitur:
q eim mortuus ẽ peccato mortu⁹ ẽ seml'
q aũt uiuit uiuit deo. Añe. subscripte di
cũtur ad b. in ferialibus diebus usq; ad
ascensionẽ. añt. Surgẽs iesus mane prima
sabbati: apparuit p̃io marie magdalene: de q̃
eiecerat septẽ demõia alla. añt. Precedã uos
in galileam: ibi me uidebitis sicut dixi uobis.
alla. al'. añt. Ego sum uitis uera al'. uos palmi
tes ueri alla. al'. ꝟ. Ardens est cor meũ: deside
ro uidere dñm meũ: quero ⁊ nõ inuenio ubi po
suerũt eum alla. al'. añt. Uenerũt ad monumẽ
tum maria magdalene ⁊ altera maria uidere se
pulchrũ alle. ꝟ. Euntes in mundũ alle. doce
te oẽs gentes alle. añt. Eũtes in munduz do
cete oẽs gentes: baptizãtes eos in noĩe patris.
⁊ filij. ⁊ spũs sãcti alle. ꝟ. Ite nũciate fratribus
meis alla: ut eant in galileã: ibi me uidebũt al'.
alle. alla. añt. Tu solus pegrinus es ⁊ nõ au
disti de iesu quõ tradiderũt eũ in damnationẽ
mortis alle. ꝟ. Nõne sic oportuit pati christũ
⁊ ita intrare in gloriã suã alla. añt. Et incipiẽs
a moyse ⁊ oĩb⁹ pphetis interpretabat illis scrip
turas que de ipõ erant alle. ꝟ. Et coegerũt il
lum dicẽtes: mane nobiscũ dñe: quoniã aduesperascit
alla. ꝟ. Mane nobiscũ quoniam ad
uesperascit ⁊ inclinata est iã dies alla. alle. ꝟ. Et
intrauit cũ ill' ⁊ factũ ẽ dũ recũberet cũ illis: acce
pit panẽ ⁊ bñdixit: fregit: ac porrigebat ill'. al'. ꝟ
Cognouerũt dñz iesuz alle. i fractiõe panis alle.
ꝟ. Nõne cor nr̃m ardens erat in nobis: duz
loq̃retur nobis in uia alle. añt. Pax uobis
alle. nolite timere al'. ꝟ. Spũs carnẽ ⁊ ossa nõ
habet sicut me uidetis habere: iã credite alle. ꝟ
Optulerũt discipuli dño partẽ piscis assi: ⁊ fa
uũ mellis alle. alle. añt. Isti sũt sermões quos
dicebã uobis cũ essem uobiscum alle. alle. añt.
Oportebat pati christũ: ⁊ resurgere a mortuis
alle. ꝟ. Iesum q crucifixus ẽ queritis alle. nõ
est hic: surrexit eim sicut dixit uobis alle. Ad
tertiã caplm. Christus resurgẽs. Ad sextã
capitulum.
Christus resurrexit a mortuis primi
cie dormientiũ: qm̃ qdẽ p hominẽ
mors: ⁊ p hominem resurrectio mortuo
rum: ⁊ sicut in adã oẽs moriũtur: ita ⁊ in
christo oẽs uiuificabũtur. Ad nonã cap.
Christus semel p peccatis nr̃is mor
tuus est: iust⁹ p iniustis: ut nos offer
rent deo mortificatos qdez carne: uiuifi
catos aũt spiritu. Ad uespas añt. Alle. al
le. alle. psal. Dilexi. Cũ reliqs. Capitulũ
Christus resurgens. Sciendũ q inuita. et
capla supradicta nõ mutãtur i ferialibus
dieb⁹ usq; ad ascensionẽ. Infra hebdõa
dam ad mag. añt. Pax uobis ego suz alle.
nolite timere alleluia. añt. Mitte manũ tuaz
⁊ cognosce loca clauoꝝ alle. ⁊ noli eẽ icredulus
sed fidelis alle. ꝟ. Quia uidisti me thoma cre
didisti: beati q nõ uiderũt ⁊ crediderũt alle. ꝟ.
Misi digitũ meũ in fixuras clauoꝝ ⁊ manum
meã in latus eius: ⁊ dixi dñs meus ⁊ deus me
us alle. añt. Multa qdẽ ⁊ alia signa fecit ie
sus in conspectu discipuloꝝ suoꝝ alle: que non
sunt scripta in libro hoc alleluia. ꝟ. Hec autez
scripta sunt ut credatis q: iesus est filius dei ⁊
ut credentes uitam habeatis in nomine ipsius
alleluia. Feria tertia ad noc. añt. Alleluia.
alle. alle. psal. dixi custo. Cũ reliqs ut in
psalmista. ℣. Surrexit dñs uere alle. ℟. Et
apparuit simoni alleluia. Lectio prima.
Stans aũt petrus cũ undeciz: leua
uit uocẽ suã ⁊ locutus est eis. Uiri
iudei ⁊ q habitatis irlm uniuersi: hoc no
tuz uobis sit: ⁊ aurib⁹ pcipite uerba mea
Nõ eim sicut uos estimatis hi ebrij sunt:
cuz sit hora diei tertia: sed hoc ẽ qđ dc̃m
est p pphetã iohel. Et erit in nouissimis
diebus dicit dñs: effundã de spiritu meo
sup omnẽ carnẽ: ⁊ pphetabunt filij ur̃i ⁊
filie ur̃e. Iuuenes ur̃i uisiões uidebũt: et
seniores uestri somnia somniabũt: Et qui
dem sup seruos meos ⁊ sup ancillas me
as in diebus illis effundã de spu meo et
pphetabũt. Et dabo pdigia i celo sursũ
⁊ signa in terra deorsũ sanguinem ⁊ ignẽ
⁊ uaporem fumi. Sol conuertetur i tene
bras: ⁊ luna in sanguinem: anteq̃; ueniat
dies dñi magnus ⁊ manifestus. Et omis

quicunqȝ inuocauerit nomē dn̄i saluus
erit. ℞. De ore prudētis ꝓcedit lac ⁊ mel al.
dulcedo mellis est lingua eius alle. Fauus di
stillans labia eius alle. alle. ℣. Sapiētia reqe
scit in corde eius: ⁊ prudētia in sermōe oris illi⁹.
Fauus. **Lectio secunda.**

Viri isrl̄ite audite uerba hec. Jesum
nazarenū uirꝝ approbatū a deo in
uobis uirtutibus ⁊ ꝓdigijs ⁊ signis que
fecit p illū deus in medio uri̅ sicut uos sci
tis. Huc definito cōsilio ⁊ prescietia dei
traditū p man⁹ iniquoꝝ affligētes intere
mistis: quē deus suscitauit solutis dolori
bus iferni: iuxta qd̄ ipossibile erat d̄tine
ri illum ab eo. Dauid eim̄ dicit in eum.
Prouidebā dn̄m in ꝯspectu meo semp:
qm̄ a dextris ē mihi ne cōmouear. Pro
pter hoc letatū est cor meū ⁊ exultauit li
gua mea: isup ⁊ caro mea reqescet i spe.
Qm̄ nō derelinques aiaȝ meā in iferno:
neqȝ dabis sanctū tuū uidere corruptio
nem. Notas mihi fecisti uias uite: reple
bis me iocūditate cū facie tua. ℞. Surgēs
iesus dn̄s noster stans in medio discipulorum
dixit. Pax uobis alle. gauisi sūt discipuli uiso
dn̄o alle. ℣. Una ergo sabbatoꝝ cū fores eēnt
clause ubi erant discipuli cōgregati: uēit iesus
⁊ stetit in medio discipuloꝝ ⁊ dixit eis. Pax.
Lectio tertia.

Viri fratres liceat audēter dicere ad
uos d̄ patriarcha dauid: qm̄ defūc
tus est ⁊ sepultus ē: ⁊ sepulcrū ei⁹ ē apud
nos usqȝ i hodiernū diē. Propheta igit
cuȝ eēt ⁊ sciret q2 iureiurando iurasset il
li deus: de fructu lūbi eius sedere super
sedē eius: prouidens locutus est de resur
rectione xp̄i: q2 neqȝ d̄relictus est iferno:
neqȝ caro eius uidit corruptionē. Hunc
iesuȝ resuscitauit deus: cuius oēs nos te
stes sumus. Dextera igitur dei exaltat⁹:
⁊ promissione sp̄us sancti accepta a pr̄e
effudit hunc quē uos uidetis ⁊ auditis.
Non eim̄ aliud ascēdit in celos. Dicit āt
ip̄e. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dexteris
meis. donec ponā iımicos tuos scabellū
pedum tuoruȝ. Certissime ergo sciat oīs
domus isrl̄: quia ⁊ dn̄m eum ⁊ christum
d̄s fec: hūc iesū quē uos crucifixistis. **Ad**
uespas aīt. Alle. alle. alle **psal.** Letatus.
**Cum reliquis. Feria quarta ad noctur
num anti.** Alle. alle. alle. **ps.** Dixit insipi
ens. **Cum reliquis.** ℣. Gauisi sūt discipuli
alle. ℞. Uiso dn̄o alle.
Lectio prima.

His auditis cōpuncti sūt corde ⁊ di
xerunt ad petrum ⁊ ad reliquos a
postolos. Quid faciem⁹ uiri frēs? Petr⁹
uero ait ad illos. Penitentiā inqt agite:
⁊ baptizet unusqsqȝ urm̄ i noie iesu xp̄i i
remissionem peccatorum uestrorum: et
accipietis donum spiritus sancti. Uobis
eim̄ ⁊ filijs uestris est repromissio ⁊ om̄i
bus qui longe sunt quousqȝ aduocaue
rit dominus deus noster. Alijs etiā uer
bis pluribus testificatus ē: ⁊ exhortabat
eos dicens. Saluamini a generatiōe ista
praua. Qui ergo receperunt sermones e
ius baptizati sunt. Et apposite sunt i illa
die anime circiter tria milia. ℞. Expurga
te uetus fermentum ut sitis noua cōspersio: et
eim̄ pascha nostruȝ imolatus est christus. Jta
qȝ epulemur in domino alle. ℣. Mortuus ē
propter delicta nostra ⁊ resurrexit propter iusti
ficationes nostras. Jtaqȝ.
Lectio secunda.

Erant autem perseuerantes in doc
trina apostolorum: ⁊ cōicatiōe fra
ctiōis panis ⁊ orationibus. Fiebat autē
omni anime timor. Multa quoqȝ signa
⁊ prodigia fiebant per apostolos i ierl̄ȝ.
et metus erat magnus in uniuersis. Oēs
etiam qui credebant erant pariter: et ha
bebant omnia cōmunia. Possessiones
et substantias uendebant: et diuidebant
illa omnib⁹ prout cuiqȝ opus erat. Quo
tidie quoqȝ pdurantes unanimiter in tē
plo: et frangentes circa domos panes su
mebant cibum cuȝ exultatione et simpli
citate cordis collaudantes deū: et habē
tes gratiam ad omnem plebem. Domi
nus autem augebat qui salui fiebant in
id ipsum quotidie. ℞. Christus resurgens
ex mortuis: iam non moritur: mors illi ultra n̄
dominabitur: q̄ autē mortuus est peccato mor
tuus est semel. Quod autem uiuit uiuit deo al
leluia. ℣. Mortuus est eiȝ propter delicta no

ſtra: ⁊ reſurrexit propter iuſtificatiōes noſtras. Quod autem uiuit.

Lectio tertia.

PEtrus autē ⁊ ioannes aſcendebāt in templum ad horam oratiōis nonam. Et quidaʒ uir qui erat claudus ex utero matris ſue baiulabatur: quem ponebāt quotidie ad portā tēpli que dr̄ ſpecioſa: ut peteret elemoſynam ab introeūtibus in templum. Is cū uidiſſet petrū ⁊ ioannem incipiens intrare in templuʒ rogabat ut elemoſynā acciperet ab eis. Intuens autem in eum petrus cum ioāne dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos ſperans ſe aliquid accepturū ab eis. Petrus autem dixit ei. Argētuʒ ⁊ aurum non eſt mihi: qđ autem habeo hoc tibi do. In nomine ieſu chriſti nazareni ſurge ⁊ ambula. Et apprehenſa manu eius dextera alleuauit eum. Et protinus conſolidate ſunt baſes eius ⁊ plāte: ⁊ exiliens ſtetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cum illis in templū ambulans ⁊ exiliēs ⁊ laudans deum. Ad ueſperas antiphona. All'a. all'a. all'a. pſal. Niſi dominus. Cum reliquis. Feria quinta ad noctur. anti. All'a. all'a. all'a. pſal. Saluum me fac Cum reliquis.

Lectio prima.

ET uidit populus omnis eum ambulantem ⁊ laudantem deum. Cognoſcebant autem illum quia ipſe erat q ad elemoſynaʒ ſedebat ad ſpecioſā portam templi. Et repleti ſunt omnes ſtupore ⁊ extaſi in eo qđ contigerat illi. Cum tenerent autem petrū ⁊ ioannem cucurrit omnis populus ad eoſ ad portā que appellabatur ſalomonis ſtupentes. Uidens autem petrus reſpondit ad populum. Uiri iſrl'ite quid admiramini in hoc aut quid intuemini nos: quaſi noſtra uirtute aut pietate fecerimus hunc ambulare. Deus abraam: ⁊ deus iſaac: ⁊ de⁹ iacob: deus patrum noſtrorum glorificauit filium ſuum ieſum: quem uos quidē tradidiſtis ⁊ negaſtis ante faciē pilati iudicante illo dimitti. Uos autem iſtuʒ et ſanctum negaſtis: ⁊ petiſtis uirū homicidam donari uobis: auctorem uero uite interfeciſtis quem deus ſuſcitauit a mortuis: cuius nos teſtes ſumus: ⁊ in fide nominis eius hunc quem uidetis ⁊ noſtis confirmauit. Nomen eius ⁊ fides que ꝑ illum eſt: dedit illi integram ſanitatem in conſpectu omnium ueſtrum. ℞. Iſti ſūt agni nouelli qui annūciauerūt alleluia: modo uenerunt ad fontes. Repleti ſunt claritate alleluia alleluia. ℣. In conſpectu agni amicti ſunt ſtolis albis: ⁊ palme in manibus eorum. Repleti.

Lectio ſecunda.

FRatres ſcio quia per ignorantiam feciſtis hoc malum: ſicut ⁊ principes ueſtri. Deus autēʒ qui prenunciauit per os omnium prophetarum pati chriſtum impleuit ſic. Penitentiam igit' agite: ⁊ conuertimini: ut deleantur peccata ueſtra: ut cum uenerint tempora refrigerij aſpectu domini ⁊ miſerit eum qui predicatus eſt uobis ieſum chriſtum quem oportet quidem celum ſuſcipere uſqʒ in tempora reſtitutionis omniuʒ que locutus eſt ei deus per os ſanctorum ſuoruʒ omnium prophetarum. Moyſes quidē dixit patribus ueſtris. Quia prophetaʒ uobis ſuſcitabit deus de fratribus ur̄is tanqʒ me ipſum audietis: iuxta omnia q̄ locutus fuerit uobis. ℞. Dum tranſiſſet ſabbatum. Require ſupra in die paſche.

Lectio tertia.

ERit autem omnis anima que non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe ſua: ⁊ omnes prophete a ſamuel: ⁊ deinceps qui locuti ſunt annunciauerunt dies iſtos. Uos eſtis filij prophetarum: ⁊ teſtamenti qđ diſpoſuit deus ad patres ueſtros dicens ad abraam. In ſemine tuo benedicentur omnes familie terre. Uobis prius ſuſcitauit deus filium ſuum: ⁊ miſit eum benedicentē uobis: ut ꝯuertat unuſquiſqʒ ſe a nequicia ſua. loquentibus autēʒ illis ad populum ſuperuenerunt ſacerdotes ⁊ magiſtratus templi: ⁊ ſaducei dolentes ꝙ docerent populum: ⁊ annunciarent in ieſuʒ reſurrectionē ex mortuis. Et iiecer̄t i eos man⁹: ⁊ poſuerūt i cuſtodia uſʒ i craſtinū

Erat eim iam uespa. Multi aũt eoꝝ qui
audierãt uerbũ crediderũt: ꝛ factus nũe
rus uiroꝝ qnqꝫ milia. Ad uesp̃as anti.
Alla. al. al. ps. Memẽto dñe dauid. Cũ
reliqs. Feria sexta ad noc. ar. Alla. al. al.
alla. psal. Exultate. Cũ reliqs. Lectio .i.

Factũ est aũt in crastinũ ut cõgrega
rẽtur principes eorũ ꝛ seniores et
scribe in ierlm: ꝛ annas princeps sacer
dotũ ꝛ chaiphas: ꝛ ioãnes ꝛ alexãder:
ꝛ quoquot erãt de genere sacerdotali.
Et statuẽtes eos in medio introgabãt.
In qua uirtute aut in quo noie fecistis
hoc uos: Tũc petrus replet᷒ spu sancto
dixit ad eos. Principes populi ꝛ senio
res isrl audite. Si nos hodie diiudica
mur in bñficio hois ĩfirmi ĩ quo iste sal
uus factus ẽ: notũ sit õibus uobis: ꝛ õi
plebi isrl: qꝛ in noie iesu christi nazareni
quẽ uos crucifixistis: quẽ deus suscitauit
a mortuis: ĩ hoc iste astat corã uobis sa
nus. ℟. Maria magdalene ꝛ altera maria.
Regre supra ĩfra octauã pasche feria se
cunda. Lectio secunda.

Hic est lapis q reprobat᷒ est a uobis
edificãtibus: q factus ẽ in caput an
guli: ꝛ nõ est ĩ alio aliquo salus. Nec eiꝫ
nomẽ aliud ẽ sub celo datũ hõinibus in
quo oporteat uos saluos fieri. Uidẽtes
aũt petri ꝯstantiã ꝛ ioãnis: cõpto ꝙ oẽs
essent sine litteris ꝛ idiote admirabãtur:
ꝛ cognoscebãt eos qm̃ cuꝫ iesu fuerant.
Hoiem quoqꝫ uidẽtes stantẽ cũ eis qui
curatus fuerat: nihil poterãt ꝯtradicere.
Iusserũt aũt eos foras extra ꝯsiliũ sece
dere: ꝛ cõferebant ad inuicem dicentes.
Quid faciem᷒ hominib᷒ istis: Qm̃qdeꝫ
notũ signũ factũ est p eos õibus hitanti
bus ierlm. Manif stũ est ꝛ nõ possum᷒
negare. Sed ne ãplius diuulget in pplm
cõminem᷒ eis ne ultra loquãtur in noie
hoc ulli hoiuꝫ. Et uocãtes eos denũcia
uerũt ne omnio loquerent: nec docerẽt ĩ
noie iesu. ℟. Cõgratulamini mihi oẽs. Re
gre supra in eadẽ feria. Lectio tertia.

Petrus uero ꝛ ioãnes rñdẽtes dixe
rũt ad eos. Si iustũ ẽ ĩ ꝯspectu dei
uos potius audire qꝫ deũ: iudicate. Nõ
eim possus q̃ uidimus ꝛ audiuimus nõ
loq. Et illi cõminãtes dimiserũt eos: nõ
inueniẽtes quõ punirẽt eos ꝓpter pplꝫ:
qꝛ oẽs clarificabãt id qđ factũ fuerat in
eo qđ acciderat. Annoꝝ ei erat amplius
quadragita hõ: in quo factũ erat signuꝫ
istud sanitatis. Dimissi aũt uenerũt ad su
os: ꝛ annũciauerũt eis quãta ad eos pri
cipes sacerdotũ ꝛ seniores dixissẽt. Qui
cũ audissent unanimit leuauerũt uocem
ad dñm ꝛ dixerũt. Tu dñe q fecisti celũ
ꝛ terrã: mare ꝛ oĩa que ĩ eis sũt: q spu san
cto p os p̃ris nr̃i dauid pueri tui dixisti.
Quare fremuerũt gẽtes ꝛ ppli meditati
st ĩania. Astiterũt reges terre: ꝛ pĩcipes
ꝯuenerũt in unũ aduersus dñm ꝛ aduer
sus christum eius. Conuenerũt eiꝫ uere
in ciuitate ista aduersus sanctũ puerum
tuũ iesum quẽ unxisti herodes ꝛ ponti᷒
pilatus cũ gentibus ꝛ populis israel fa
cere que manus tua ꝛ consilium tuũ de
creuerũt fieri: ꝛ nunc dñe respice minas
eorum: ꝛ da seruis tuis cũ omni fiducia
loqui uerbum tuum in eo ꝙ manuꝫ tuã
extẽdas ad sanitates: ꝛ signa ꝛ prodigia
fieri: per nomẽ sancti filij tui iesu. Ad ue
peras aña. Alla. al. al. psal. Confitebor.
Cum reliquis. Sabbato ad noctur. aña.
Alla. alla. alla. psal. Cant Cum reliquis.
Lectio prima.

Et cum orassent: motus est locus ĩ
quo erant congregati: ꝛ repleti sũt
omnes spiritu sancto: ꝛ loquebãtur uer
bum dei cum fiducia. Multitudinis au
tem credentium erat coꝛ unum ꝛ anima
una. Nec quisq̃ꝫ eorum que possidebat
aliquid suum esse dicebat: sed erant illis
omnia cõmunia. Et uirtute magna red
debant apostoli testimoniũ resurrectõis
iesu christi domini nostri: ꝛ gr̃a magna e
rat in omnibus illis. Neqꝫ eim quisq̃ꝫ a
gens erat inter illos. Quotquot eiꝫ pos
sessores agrorum aut domoꝝ erãt uẽdẽ
tes afferebãt precia eoꝝ que uendebant
ꝛ ponebãt ante pedes apostoloꝝ. Diui
debant aũt singlis prout cuiqꝫ op᷒ erat.
Ioseph aũt q cognomiat᷒ est barnabas
ab apostolis: qđ est interpretatum filius

cōsolationis leuites: cyprius genere: cuȝ
haberet agrū uendidit eū: ⁊ attulit preci
um: ⁊ posuit ante pedes aplorū. ℟. Uir
tute magna. Require ubi supra feria ter
tia. Lectio secunda

VIr āt qdā noīe anaias cū saphyra
uxore sua: uēdidit agꝝ ⁊ fraudauit
de precio agri cōscia uxore sua: ⁊ afferēs
partē quādā ad pedes apostoloꝝ posu
it. Dixit aūt petrus ad eū. Anania cur tē
tauit sathanas cor tuū mentiri te spiritui
sācto: ut fraudares de precio agri? Non
ne remanēs tibi manebat: ⁊ uenūdatum
in tua erat potestate? Quare posuisti in
corde tuo hāc rem? Nō es mentitus hōi
nibus sed deo. Audiēs aūt ananias hec
uerba cecidit: ⁊ expirauit. Et factus est ti
mor magnus in oēs qui audierāt. Sur
gentes aūt iuuenes amouerūt eū: ⁊ effe
rentes sepelierūt. ℟. Tulerūt dn̄m meum.
Regre in eadē feria tertia. Lectio tertia.

FActū est aūt quasi horaꝝ triū spati
um: ⁊ uxor ipius nesciēs qd factuȝ
fuerat introijt. Dixit aūt ei petrus. Dic
mihi mulier. Si tāti agrū uēdidistis? At
illa dixit. Etiā tanti. Petrus aūt ad eā.
Quid utiqȝ cōuenit uobis tentare spūm
dn̄i? Ecce pedes eoꝝ q sepelierūt uirum
tuū ad hostiū: ⁊ efferent te. Et cōfestiȝ ce
cidit ad pedes eius ⁊ expirauit. Intran
tes aūt iuuenes inuenerūt illā mortuaȝ:
⁊ extulerūt ⁊ sepelierunt ad uirū suū. Et
factus est timor magnus ī uniuersa eccle
sia ⁊ in oēs qui audierūt hec. Per man⁹
aūt apostoloꝝ fiebāt signa ⁊ ꝓdiga mul
ta in plebe. Et erāt unanimiter oēs ī por
ticu salomonis. Ceteroꝝ aūt nemo au
debat ꝯiūgere se illis: sed magnificabat
eos populus. Magis aūt augebat̄ cre
dentiū in dn̄o multitudo uiroꝝ ac muli
erum: ita ut in plateas eijcerēt īfirmos et
ponerēt in lectulis ⁊ grabatis: ut uenien
te petro saltē umbra illius obumbraret
quēquā illoꝝ: ⁊ liberarēt ab īfirmitatib⁹
suis. Ad uespas ā. Alla. al. al. al. psal. Be
nedictus. Cū reliqs. Capitulum.

CAriſſimi christus passus ē ꝓ nob:
uobis relinqns exēplū ut sequami
ni uestigia ei⁹: q peccatū nō fecit nec iuen
tus est dolus ī ore ei⁹. Ad mag. añ. Ego
sū pastor ouiū: ego sū uia ueritas ⁊ uita: ego sū
pastor bonus ⁊ cognosco meas ⁊ cognoscunt
me mee alla. al. Oratio

DEus q in filij tui hūilitate iacentem
mundū erexisti fidelib⁹ tuis ꝑpetuā
cōcede leticiā: ut quos ꝑpetue mortis eri
puisti casib⁹: gaudijs facias sēpiťnis per
frui. ꝑ eūdē dn̄m nrȝ. Dn̄ica secūda post
pascha ponit̄ liber apoc. ⁊ legit̄ ꝑ duas
hebdomadas

Lectio prima.

APocalypsis iesu xpi quā ddit illi
de⁹ palā facere seruis suis q̄ opor
tet fieri cito: ⁊ significauit mittēs ꝑ āgelū
suū seruo suo ioāni: q testimoniū ꝑhibu
it uerbo dei: ⁊ testimoniū iesu xpi q̄cun
qȝ uidit. Beat⁹ q legit ⁊ q audit uerba ꝓ
phetie hui⁹ ⁊ ꝯseruat ea q̄ ī ea scripta sť.
Tempus eim ꝓpe ē. Ioānes septē eccle
siis que sūt ī asia. Gratia uobis ⁊ pax ab
eo qui est ⁊ qui erat. ⁊ qui uēturus est: ⁊
a septē spiritibus qui ī ꝯspectu throni ei⁹
sunt: ⁊ a iesu christo qui est testis fidelis
primogenitus mortuoꝝ: ⁊ princeps re
gum terre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a
peccatis nostris in sanguine suo: ⁊ fecit
nos regnum: ⁊ sacerdotes do patri suo.
Ipi gloria ⁊ iperium in secula seculoruȝ
amen. Et ecce uenit cum nubibus: ⁊ ui
debit euȝ ois oculus ⁊ q eū pupugerūt.
Et plangent se super eum omnes tribus
terre: etiam amen. Ego sum alpha ⁊ o.
principium ⁊ finis dicit dominus deus.
qui est: ⁊ qui erat: ⁊ qui uenturus est om̄i
potēs. ℟. Dignus es dn̄e accipere librum et
aperire signacula eius: quoniam occisus es et
redemisti nos deo. In sanguine tuo alleluia.
℣. Fecisti eim nos deo nostro regnum ⁊ sacer
dotium. In sanguine.

Lectio secunda.

EGo ioānes frater uř ⁊ ꝑticeps ī tri
bulatione: ⁊ regno: et patientia in
iesu: fui in insula que uocat̄ pathmos ꝑp
uerbū dei: ⁊ testimōiū iesu xpi. Fui ī spū
in dn̄ica die. Et audiui post me uocē ma
gnā tanqȝ tube dicētis. Qd uides scribe

i libro: ⁊ mitte. vij. eccliijs q̄ sūt i asia ephe
sū ⁊ smirnā. ⁊ pergamuȝ. ⁊ thiatyram ⁊
sardis. ⁊ philadelphiā. ⁊ laodiciā. Et cō
uersus sum ut uiderē uocē que loqueba
tur mecū. Et ɔuersus uidi. vij. cādelabra
aurea: ⁊ in medio septē candelebroꝝ au
reoꝝ: similē filio hoīs uestitū podere: et
precinctū ad mamillas zona aurea. Ca
put aūt eius ⁊ capilli erant candidi tanq̄
lana alba ⁊ tanq̄ nix: ⁊ oculi eius uelut
flāma ignis: ⁊ pedes eius siles auricalco
sicut in camino ardēti. Et uox illius tan
q̄ aquaꝝ mltarū. Et habebat i dextera
sua stellas septē: ⁊ de ore eiꝰ gladiꝰ ex utra
q̄ parte acutus exibat: ⁊ facies eiꝰ sīc sol
cū lucet in uirtute sua. Et cū uidissem eū
cecidi ad pedes eius tanq̄ mortuus. Et
posuit dexterā suā sup me dicēs. Noli ti
mere. Ego sū primus ⁊ nouissimus ⁊ ui
uus ⁊ fui mortuus. Et ecce sū uiuēs in se
cula seculoꝝ ⁊ habeo claues mortis ⁊ i
ferni. ℟. Ego sicut uitis fructificaui suauitatē
odoris al'. Transite ad me omnes qui cōcupis
citis me: ⁊ a generatiōibus meis adimplemini
alla. alla. ℣. In me omnis gratia uite ⁊ uerita
tis: in me omnis spes uite ⁊ uirtutis. Transite

Lectio tertia.

SCribe ergo que uidisti: ⁊ que sunt
⁊ que oportet fieri post hec. Sacra
mentum. vij. stellarum quas uidisti i de
xtera mea: ⁊ septem candelabra aurea.
Septem stelle angeli sunt septem eccle
siaꝝ: ⁊ candelabra septē septē ecclesie sūt.
Et angelo ephesi ecclesie scribe. Hec di
cit qui tenet septē stellas in dextera sua:
qui ambulat in medio septem candela
brorum aureorum. Scio opera tua ⁊ la
borem tuū: ⁊ patientiam tuā: ⁊ quia nō
potes sustinere malos: ⁊ tentasti eos q
se dicūt apostolos esse ⁊ non sunt: ⁊ iue
nisti eos mendaces. Et patiētiā habes.
Et sustinuisti eos propter nomen meuȝ:
⁊ nō defecisti. Sed habeo aduersum te
pauca q̄ caritatem tuam primam dere
liquisti. Memor esto itaq̄ unde excide
ris: ⁊ age penitentiā: ⁊ prima opera fac.
Sin autem uenio cito ⁊ mouebo cāde
labrum tuum de loco suo nisi penitenti
am egeris. Sȝ hoc habes bonum: quia
odisti facta nicholaitarum: que ⁊ ego
odi. Qui habet aures audiendi audiat
quid spiritus dicat ecclesijs. Vincēti da
bo edere de ligno uite: qđ est i paradiso
dei mei. ℟. Audiui uocem de celo tanq̄ uo
cem tonitrui magni al'. regnabit deus noster in
eťnū al'. Quia facta est salus ⁊ uirtꝰ: ⁊ potestas
christi eius al'. al'. ℣. Et uox de throno exiuit
dicens: laudem dicite deo nr̄o oēs sancti eius:
⁊ qui timetis deum pusilli ⁊ magni. Quia.

Lectio quarta

ET angelo eccl'e smirne scribe. Hec
dicit primus ⁊ nouissimus: qui fuit
mortuus ⁊ uiuit. Scio tribulationē tuam
⁊ paupertatē tuam: sed diues es: ⁊ blas
phemaris ab his qui se dicunt iudeos
esse ⁊ non sunt: sed sunt synagoga satha
ne. Nihil horum timeas que passurꝰ es.
Ecce missurus est diabolus ex uobis in
carcereȝ ut tētemini: ⁊ habebitis tribula
tionē diebus. x. Esto fidelis usq̄ ad mor
tem ⁊ dabo tibi coronā uite. Qui habet
aures audiēdi audiat qđ sp̄s dicat eccle
sijs: Qui uicerit non ledetur a morte secū
da. Et angelo pergami ecclesie scribe.
Hec dicit qui habet rōpheaȝ ex utraq̄
parte acutam. Scio ubi habitas: ubi est
sedes sathane: ⁊ tenes nomen meū ⁊ nō
negasti fidem meam. Et in diebus ill' an
tiphas testis meus fidelis qui occisus ē
apđ uos ubi sathanas habitat. Sed ha
beo aduersus te pauca: quia habes illic
tenentes doctrinam balaam: qui doce
bat balac mittere scandalum coram filijs
israel edere ⁊ fornicari. Ita habes ⁊ tu te
nentes doctrinam nicholaitarum. Simi
liter penitentiā age. Si quo minus. ueni
am tibi cito: ⁊ pugnabo cum illis in gla
dio oris mei. Qui habet aures audiat
quid spiritus dicat ecclesiis. Vincēti da
bo ei mānam absconditū: ⁊ dabo illi cal
culum candidum: ⁊ in calculo nomē no
uum scriptuȝ qđ nemo scit: nisi q accipit
℟. Locutus est ad me unus ex septē angelis
dicens: ueni ostendā tibi nouā nuptā sponsaȝ
agni. Et uidi ierlm descēdentē de celo ornataȝ
monilibus suis alleluia. alleluia. alleluia.

℣. Et sustulit me in spiritu in montem magnũ ⁊ altum. Et vidi.

Lectio quinta.

ET angelo thiatbire ecclẽie scribe. Hec dicit filiꝰ dĩ q hʒ oclos ut flãma ignis ⁊ pedes eiꝰ siles auricalco. Novi opera tua. ⁊ caritatem. ⁊ fidẽ. ⁊ mysterium ⁊ patientiã tuã: ⁊ opera tua nouissima plura prioribus. Sed habeo aduersus te qꝛ pmittis mulierẽ iezabel que se dicit prophetã docere ⁊ seducẽ seruos meos fornicari: ⁊ manducare d̃ idoloticis. Et dedi ei tẽpus ut penitentiã ageret: ⁊ nõ uult penitere a fornicatiõe sua. Ecce mitto eã in lectũ: ⁊ qui mechãtur cũ ea erũt in tribulatione maxia: nisi penitentiã egerint ab opibus suis: ⁊ filios eius iterficiaʒ in morte: ⁊ scient omnes ecclesie qꝛ ego suʒ scrutans corda ⁊ renes ⁊ dabo unicuiqꝫ uestrũ scd̃m opera sua. Uobis aũt dico ceteris qui thiatbire estis. Quicũqꝫ ñ habent doctrinã hãc qui nõ cognouerũt altitudinẽ sathane queãdmodũ dicunt: nõ mittã sup uos aliud põdus: tamẽ id qđ habetis tenete donec ueniã. Et q uicerit ⁊ qui custodierit usqꝫ in finẽ opera mea: dabo illi potestatẽ sup gẽtes: ⁊ reget eas in uirga ferrea: ⁊ tanqꝫ uas figuli cõfringentur: sicut ⁊ ego accepi a patre meo: ⁊ dabo illi stellam matutinã. Qui habʒ aures audiat qđ spũs dicat ecclesijs. ℟. Audiui uocem in celo angeloꝝ multoꝝ dicentium. Timete dñm ⁊ date claritatẽ illi: ⁊ adorate eum q fecit celũ ⁊ terrã: mare ⁊ fontes aquaꝝ al. al. ℣. Uidi angelũ dei forte uolantẽ p medium celũ uoce magna clamantẽ ⁊ dicentem. Timete dominum.

Lectio sexta.

ET anglo ecclesie sardis scribe. hec dicit q habʒ septẽ spũs dei: ⁊ septẽ stellas. Scio opa tua: qꝛ nomẽ habes ꝙ uiuas ⁊ mortuus es. Esto uigilãs ⁊ ꝯfirma cetera que moritura erãt. Nõ eim inuenio opa tua plena coraʒ deo meo. In mente ergo habe qualit̃ accepis ⁊ audieris: ⁊ serua: ⁊ penitentiã age. Si ergo ñ uigilaueris ueniã ad te. Sed habes pauca noia in sardis: qui nõ inqnauerũt uestimenta sua: ⁊ ambulabũt mecũ in albis quia digni sũt. Qui uicerit sic uestiet̃ uestimentis albis: ⁊ nõ delebo nomẽ eiꝰ de libro uite: ⁊ cõfitebor nomini eius corã pr̃e meo ⁊ corã angelis eius. Qui habet aures audiẽdi audiat qđ spũs dicat ecclesiis. Et angelo philadelphie ecclesie scribe. Hec dicit sãctus ⁊ uerus q habet claueʒ dauid. qui apit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. Scio opera tua. Ecce dedi coram te hostiũ apertũ: qđ nẽo põt claudere: quia modicam habes uirtuteʒ ⁊ seruasti uerbũ meuʒ: ⁊ non negasti nomen meum. Et ecce dabo de synagoga sathane qui dicũt se iudeos esse ⁊ nõ sũt sed mentiuntur. Ecce faciam ut illi ueniant ⁊ adorent ante pedes tuos: ⁊ sciẽt qꝛ ego dilexi te. Quoniã seruasti uerbũ patientie mee: ⁊ ego seruabo te ab hora tẽtationis que uentura est in orbẽ uniuersum tentare habitantes in terra. ℟. Ueniens a libano q̃ʒ pulchra facta est all'a. Et odor uestimentorum eius super omnia aromata al'. al'. ℣. Fauus distillãs labia eiꝰ: mel ⁊ lac sub lingua eius. Et odor.

Secundum ioannem.

IN illo tempore. Dixit iesus phariseis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suam ponit pro ouibꝰ suis. Et reliqua.

Omelia sancti gregorii pape. Lectio septima.

AUdistis fratres carissimi ex lectiõe euangelica eruditionem uestram: audistis ex lectione euangelica periculũ uestꝝ. Ecce eim is qui non ex accidenti dono sed essentialiter bonꝰ est dicit. Ego sum pastor bonus: atqꝫ eiusdem bonitatis formaʒ quã nos imiteur adiungit dicens. Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis. Fecit qđ monuit: ostendit qđ iussit. Bonus pastor pro ouibus suis animam suaʒ posuit: ut in sacramento nostro corpus suum ⁊ sanguineʒ uerteret: ⁊ oues quas redemerat carnis sue alimento saciaret. Ostensa nobis est igitur de contẽptu mortis uia quã sequamur: apposita forma cui ipr̃imãur. Primum nobis est exteriora nostra misericorditer ouibꝰ eius ipẽdere. Postremũ uero si necesse ẽ ẽt uitam nr̃aʒ p eisdem

ouibus ministrare. A primo aūt hoc mi
nimo peruenitur ad postremū mai⁹. Sꝫ
cum incōparabiliter longe sit aīa melius
qua uiuim⁹ terrena sub̄a quā exteri⁹ pos
sidemus: qui nō dat ꝓ ouibus sub̄aꝫ suā
quādo ꝓ his daturus est aīam suā? Et sūt
nōnulli qui dum plus terrenā sub̄am q̄ꝫ
oues diligūt: meritū pastoris ꝑdūt. De
q̄bus ꝑtinus subdit̄. Mercenarius autē
⁊ q nō est pastor: cui⁹ nō sūt oues ꝓprie:
uidet lupū uenientē ⁊ dimittit oues ⁊ fu
git. ℞. Decātabat populus israel al. ⁊ uniuer
sa mltitudo iacob canebat legitime. Et dauid
cū cātoribus cytharā ꝑcutiebat in domo dn̄i:
⁊ laudes deo canebat al. al. ℣. Sāctificati sūt
ergo sacerdotes ⁊ leuite ⁊ uniuersus israel d̄du
cebat arcam federis dn̄i in iubilo. Et dauid.

Lectio octaua.

NOn pastor sed mercenarius uocat̄
q nō ꝓ amore intimo oues dn̄icas
sed ad tēporales mercedes pascit. Mer
cenarius q̄ppe ē q locū q̄deꝫ pastoris te
net: sed lucra aīaꝝ n̄ querit. Terrenis cō
modis inhiat: honore ꝑlatiōis gaudet:
tēporalibus lucris pascit̄: ipensa sibi ab
hoībus reuerētia letat̄. Iste sūt ⁊ eiꝫ mer
cedes mercenarij ut ꝓ eo ipo ꝙ in regi
mine laborat: hic qd̄ querit ⁊ iueniat: et
ab hereditate gregis in posteꝝ alien⁹ ex
istat. Utrū uero pastor sit an mercenari⁹
cognosci ueracit̄ nō pōt si occasio neces
sitatis deest. Trāq̄llitatis eīm tēpore ple
rūq̄ꝫ ad gregis custodiā sicut uer⁹ pastor
sic ⁊ mercenarius ↄstat: sed lupus uenieñ
indicat quo q̄sq̄ꝫ aīo sup gregis custodi
am stabat. Lupus ⁊ eīm super oues ue
nit cum quilibet iiustus ⁊ raptor fideles
quosq̄ꝫ atq̄ꝫ humiles opprimit. Sꝫ his
qui pastor esse uidebatur ⁊ non erat: reli
quit oues ⁊ fugit: quia dum sibi ab eo ꝑi
culum metuit: resistere eius iniusticie nō
presumit. Fugit autem non mutando lo
cum: sed subtrahendo solatium. Fugit
quia iniusticiam uidit ⁊ tacuit. Fugit q̄a
se sub silentio abscondit. Quibus bene
per prophetam dicitur. Non ascendistis
ex aduerso neq̄ꝫ opposuistis muruꝫ pro
domo israel: ut staretis i prelio in die do
mini. Ex aduerso quippe ascendere est q
buslibet potestatibus praue agentibus
rationis libera uoce contraire. Et in die
domini pro domo israel in prelio stam⁹:
ac murum opponimus: si fideles innocē
tes contra peruersorum iniusticiaꝫ ex iu
sticie auctoritate uindicamus. Qd̄ quia
mercenarius non facit cum uenienteꝫ lu
pum uiderit: fugit. ℞. Uidi portam ciuita
tis ad orientem positā: ⁊ apostolorum nomia
⁊ agni super eam scripta. Et super muros eius
angelorum custodiam alleluia. ℣. Uidi celū
nouum ⁊ terram nouam ⁊ ciuitatem nouam
descendentem de celo. Et.

Lectio nona.

SEd est alius lupus qui sine cessatio
ne quotidie non corpora sed men
tes dilaniat: malignus uidelicet spiritus
qui caulas fideliū insidijs circuit: ⁊ mor
tes animaruꝫ querit. De quo lupo mox
subditur. Et lupus rapit ⁊ dispgit oues.
Lupus uenit ⁊ mercenarius fugit: quia
malignus spiritus mentes fidelium in tē
tatione dilaniat: ⁊ is qui locum pasto
ris tenet curaꝫ sollicitudinis non habꝫ.
Anime pereunt ⁊ ipse de terrenis cōmo
dis letatur. Lup⁹ rapit ⁊ dispergit oues:
cum alium ad luxuriam pertrahit: aliuꝫ
in auariciam accendit: alium in superbi
am erigit: aliuꝫ per iracundiam diuidit.
Hunc inuidia stimulat: illuꝫ fallacia sup
plantat. Quasi ergo gregē dei lupus dis
cipat: cum fidelem populum diabolus
per tentationem necat. Sed contra hec
mercenarius nullo zelo accenditur: nul
lo feruore dilectionis excitat. Quia duꝫ
sola exteriora cōmoda requirit: iteriora
damna gregis negligenter patitur. Undē
⁊ mox subiugitur. Mercenarius autem
fugit quia mercenarius est ⁊ non pertiet
ad eum de ouibus. Sola ergo causa est
ut mercēarius fugiat: quia mercenarius
est. Ac si aperte diceretur. Stare in peri
culo ouium non potest quia in eo quod
ouibus preest non oues diligit sed lucꝝ
terrenum querit. Dum eīm honorē am
plectitur: dum temporalib⁹ cōmodis le
tat̄ oppōere se ↄ ꝑiculū trepidat: ne hoc
qd̄ diligit amittat. Sed quia redemptor

nī culpas ficti pastoris inotuit: iterū for
mā cui ōbeamus imprimi ostēdit dicēs.
Ego sum pastor bonus. Atqꝫ subiūgit.
Et cognosco meas. Hoc ē diligo. Et co
gnoscūt me mee. Ac si patēter dicat. Di
ligētes obsequūtur. Qui eim ueritatem
nō diligit adhuc minime cognouit. ℟.
Ostendit mihi angelus fontē aque uiue: ꝛ di
xit ad me alleluia. Hic deū adora all'a. all'a. al.
℣. Postq̄ꝫ audissem ꝛ uidissem cecidi ut ado
rarem ante pedes angeli qui mihi hec ostende
bat ꝛ dixit mihi. Hic. ℟. Uidi ierlm descēdē
tem de celo: ornatā auro mūdo: ex lapidibus
preciosis ītextā. All'a all'a. ℣. Et erat structura
muri eius ex lapide iaspide: ipa uero auro mū
do simili uitro mundo. Alleluia. ℟. In diadē
mate capitis aaron lapides preiosi fulgebant.
Dū pficeretur opus dei alleluia. alla. alla. ℣.
In ueste eim poderis quā hēbat: totus erat or
bis terrarꝫ: ꝛ parentū magnalia in quatuor or
dinibus lapidū sculpta erāt. Dū. ℟. Platee
tue ierl'm sternētur auro mūdo alleluia. ꝛ canta
tabitur in te canticum leticie alleluia. Et p oēs
uicos tuos ab uniuersis dicetur alleluia all'a.
℣. Luce splendida fulgebis: ꝛ oēs fines terre
adorabunt te. Ad laudes a͛. Alleluia.
Cū reliqs ut in precedēti dñica. caplm.
Carissimi christus pass. Ad bñdictus anti.
Ego sū pastor ouiū: ego sū uia ueritas ꝛ uita:
ego sū pastor bonus: ꝛ cognosco oues meas:
ꝛ cognoscūt me mee alleluia. all'a. Oratio. De
us qui in filij. Ad tertiā caplm. Carissimi
christus pass. Ad sextam capitulum.

Tradebat āt iudicāti se iuste q pec
cata nr̄a ipe ptulit i corpore suo su
per lignū: ut peccatis mortui iusticie ui
uamus: cuius liuore sanitati sumus. Ad
nonam capitulum.

Eratis eim sicut oues errantes: sed
cōuersi estis nūc ad pastorē ꝛ epm
aiarū uestrarꝫ. Ad uespas caplm. Carissi
mi xp̄us pass. Ad mag. añt. Ego sū pastor
bonus qui pasco oues meas: ꝛ ꝓ ouibus me
is pono aiam meā alleluia. Oratio. Deus
qui in filij. Per hebdomadā ad matuti.
añt. Pastor bonus aiaꝫ suā ponit ꝓ ouibus
suis. alleluia. añt. Mercenarius aūt cuius ñ
sunt oues ꝓprie: uidet lupū uenientē: ꝛ dimittit
oues ꝛ fugit ꝛ lupus rapit ꝛ dispgit oues all'a.
añt. Sicut nouit me pater ꝛ ego agnosco pa
trem: ꝛ aiam meā pono pro ouibus meis all'a.
añt. Et alias oues habeo que nō sunt ex hoc
ouili: ꝛ illas oportet me adducere: ꝛ uocē meā
audient: ꝛ fiet unum ouile ꝛ unus pastor all'a.
añt. Mercenarius autēꝫ ꝛ qui non est pastor
cuius non sunt oues ꝓprie: uidet lupum uenie
tē ꝛ dimittit oues ꝛ fugit alleluia. Infra heb
domadam. Lectio prima.

Ecce uēio cito. Tene qđ habes: ut
nemo accipiat coronaꝫ tuam. Qui
uicerit faciam illū colūnā in templo dei
mei: ꝛ foras non egredietur amplius. Et
scribam super eum nomen dei mei: ꝛ no
men ciuitatis noue ierl'm que descēdit đ
celo a deo meo: ꝛ nomen nouū meum.
Qui habet aures audiat qd spirit᷒ dicat
ecclesijs. Et angelo laodicie ecclesie scri
be. Hec dicit amen. testis fidelis ꝛ uerus
qui est principium creature dei. Scio o
pera tua quia neqꝫ frigidus es neqꝫ cali
dus. Utinam frigidus esses aut calidus
Sed quia tepidus es ꝛ neqꝫ frigidus ne
qꝫ calidus: incipiam te euomere ex ore
meo: quia dicis ꝙ diues sum ꝛ locuple
tatus: ꝛ nullius egeo ꝛ nescis quia tu
es miser ꝛ miserabilis: pauper: cecus: et
nudus. Suadeo igitur tibi emere a me
aurum ignitum probatum: ut locuplex
fias: ꝛ ut uestimentis albis induaris: ꝛ ñ
appareat confusio nuditatis tue. Et co
lirio iunge oculos tuos ut uideas. Ego
quos amo arguo ꝛ castigo. Emulare er
go ꝛ penitentiam age.

Lectio secunda.

Ecce sto ad hostium ꝛ pulso. Si qs
audierit uocem meam: ꝛ apuerit ia
nuam introibo in illum: ꝛ cenabo cum il
lo ꝛ ille mecum. Qui uicerit dabo illi se
dere mecum in throno meo: sicut ego ui
ci ꝛ sedi cum patre meo in throno eius.
Qui habet aures audiat. quid spirit᷒ di
cat ecclesijs. Post hec uidi: ꝛ ecce hosti
um apertuꝫ in celo: ꝛ uox prima quā au
diui tāq̄ꝫ tube loq̄ntis mecū dicēs. Ascē
de huc ꝛ oñdā tibi que oꝫ fieri cito. P᷒
hec stati fui i spū. ꝛ ecce sedes posita i celo

Et supra sedem sedens: ⁊ qui sedebat si
milis erat aspectui lapidis iaspidis ⁊ sar
dinis. Et iris erat in circuitu sedis similis
uisionis smaragdine. Et in circuitu sedis
sedilia uiginti quatuor: ⁊ super thronos
uiginti quatuor sedentes circūamicti ue
stimentis albis: ⁊ in capitibus eorum co
ronas aureas. Et de throno procedunt
fulgora ⁊ uoces: ⁊ tonitrua. Et septemlā
pades ardentes ante thronum: que sunt
septem spiritus dei. Et ī conspectu sedis
tanq̄ȝ mare uitreum simile cristallo. Et ī
medio sedis ⁊ in circuitu sedis quatuor
animalia plena oculis ante ⁊ retro. Et a
nimal primū simile leoni. Et secundum
animal simile uitulo. Et tertium animal
habens faciem quasi hominis. Et quar
tum animal simile aquile uolanti.

Lectio tertia.

ET quatuor animalia eorum habe
bant alas senas: ⁊ in circuitu ⁊
intus plena sūt oculis: ⁊ requiē nō habebāt
die ac nocte dicētia. Sanctus. sanctus.
sanctus. domine deus omnipotens qui
erat: ⁊ qui est: ⁊ qui uenturus est. Et cum
darēt illa animalia quatuor gloriā: ⁊ ho
norem ⁊ benedictionem: sedenti super
thronum uiuenti ī secula seculorū. Pro
cidebant uiginti quatuor seniores ante
sedentem in throno: ⁊ adorabant uiuētē
ī secula seculorum. Et mittebant corōas
suas ante thronum dicentes. Dign⁹ es
domine deus noster accipere gloriam: ⁊
honorem: ⁊ uirtutem: quia tu creasti oīa
⁊ propter uoluntatem tuam erant ⁊ crea
ta sunt. Et uidi in dextera sedentis super
thronum librum scriptum intus ⁊ foris:
signatum sigillis septem. Et uidi angelū
fortem predicantem magna. Quis di
gnus est aperire librum: ⁊ soluere signa
cula eius:

Lectio prima.

ET nemo poterat in celo neq̄ȝ ī ter
ra: neq̄ȝ subtus terrā aperire librū
neq̄ȝ respicere illum. Et ego flebam mul
tum: quoniam nemo dignus inuentus ē
aperire librum neq̄ȝ uidere eum. Et un⁹
de senioribus dixit mihi: ne fleueris. Ec
ce uicit leo de tribu iuda radix dauid: a
pire librū ⁊ soluere septē signacla ei⁹. Et
uidi ⁊ ecce in medio throni: ⁊ quatuor a
nimalium: ⁊ in medio seniorum agnum
stantem tanq̄ȝ occisum: habentē cornua
septem: ⁊ oculos septem: que sunt septem
spiritus dei missi in omnem terram. Et
uenit ⁊ accepit d̄ dextera sedentis ī thro
no librum. Et cum aperuisset librū qua
tuor animalia ⁊ uiginti quatuor seniores
ceciderunt coram agno: habentes singu
li cytharas: ⁊ phialas aureas plenas o
doramentorum que sunt orationes sanc
torum. Et cantabant canticum nouū di
centes. Dignus es domine deus accipe
re librum ⁊ aperire signacula eius: quo
niam occisus es: ⁊ redemisti nos deo in
sanguine tuo: ex omni tribu: ⁊ lingua: et
natiōe ⁊ fecisti nos deo nostro. regnū et
sacerdotes. ⁊ regnabimus super terram.

Lectio secunda

ET uidi ⁊ audiui uocem angelorum
multorum in circuitu throni ⁊ aīa
lium ⁊ seniorum: ⁊ erat numerus eorum
milia milium dicentium uoce magna. Di
gnus est agnus qui occisus est accipere
uirtutem: ⁊ diuinitatem: ⁊ sapientiam: et
fortitudinem: ⁊ honorem ⁊ gloriā: ⁊ be
nedictionem: ⁊ omnem creaturam que
in celo est: ⁊ super terram ⁊ sub terra:
⁊ que sunt in mari ⁊ que in eo sūt omnes
audiui dicentes sedēti in throno ⁊ agno
Benedictio. ⁊ honor. ⁊ gloria. ⁊ potes
tas in secula seculorum amen. Et quatu
or aīalia dicebant amen. Et uiginti qua
tuor seniores ceciderunt in facies suas: ⁊
adorauerunt uiuentem in secula seculo
rum. Et uidi q̄ aperuisset agnus unum
de septem sigillis ⁊ audiui unū de quatu
or animalibus dicens tanq̄ȝ uocem to
nitrui. Ueni ⁊ uide. Et uidi. Et ecce equ⁹
albus: ⁊ qui sedebat super illū habebat
arcum: ⁊ data est ei corona: ⁊ exiuit uin
cens ut uinceret.

Lectio tertia.

ET cum aperuisset sigillum secūdū
audiui secundum animal dicens.
Ueni ⁊ uide. Et exiuit al⁹ equus rufus:

⁊ qui sedebat super eum datum est ei ut
sumeret pacem de terra: ⁊ ut inuicē se i
terficiant: ⁊ datus est illi gladius magnꝰ.
Et cū apuisset sigillū t'tiū: audiui tertium
aial dicens. Ueni ⁊ uide. Et ecce equus
niger: ⁊ qui sedebat sup eū habebat state
ram in manu sua: ⁊ audiui tanq̄ȝ uocem
in medio quatuor aialium dicentē. Bili
bris tritici denario uno: ⁊ tres bilibres or
dei denario uno: ⁊ uinū ⁊ oleū ne leseris
Et cum aperuisset sigillum quartū audi
ui uocē quarti aialis dicentis. Ueni ⁊ ui
de. Et ecce equus pallidus: ⁊ qui sedbat
sup eū nomē illi mors ⁊ infernus seque
batur eū. Et data ē illi potestas sup quat
tuor ptes t're iīficere gladio fame ⁊ mor
te ⁊ bestijs terre. Et cum apuisset qntum
sigillū uidi subtus altare dei aias infec
toꝝ ꝓpt̄ uerbum dei: ⁊ ꝓpter testimōiū
qd habebant: ⁊ clamabant uoce magna
dicētes. Usquequo dn̄e sāctus ⁊ uerus
nō iudicas sanguinē nostrū de his q ha
bitāt in terra? Et date sūt illis singule sto
le albe: ⁊ dictū est illis ut requiescerēt tp̄us
adhuc modicū: donec impleat nūerus cō
seruoꝝ ⁊ fratrū eoꝝ q interficiendi sunt
sicut ⁊ illi. Lectio prima.

ET uidi cū apuisset sigilluȝ sextū: et
ecce terremotus factus est magnꝰ.
Et sol factus est niger tanq̄ȝ cilicinus: et
luna tota facta est sicut sanguis: ⁊ stelle ce
ciderūt de celo sup terrā. sicut ficus emit
tit grossos suos cū a uēto magno moue
tur: ⁊ celum recessit sicut liber iuolutus:
⁊ oīs mōs ⁊ insule de loco suo mote sūt.
Et reges terre ⁊ principes: ⁊ tribuni: et
diuites: ⁊ fortes: ⁊ oīs seruus ⁊ liber ab
scōderūt se i speluncis ⁊ petris montiū: et
dicūt mōtibꝰ ⁊ petris cadite sup nos ⁊ ab
scōdite nos a facie sedētis sup thronum:
⁊ ab ira agni: qm̄ uenit dies magnus ire
ipsorū: ⁊ quis poterit stare? Post hec uidi
quattuor angelos terre tenētes quattuor
uentos terre ne flarent sup terrā: neq̄ȝ su
pra mare: neq̄ȝ in ullā arborē: ⁊ uidi alte
rum angelū ascendentē ab ortu solis ha
bentem signū dei uiui: ⁊ clamauit uoce
magna quattuor angelis: qbus datū est
nocere terre ⁊ mari dicens. Nolite noce
re terre ⁊ mari: neq̄ȝ arboribus quoadus
q̄ȝ signemus seruos dei nostri in frōtibꝰ
eorum. Lectio secūda

ET audiui numeꝝ signatoꝝ centuȝ
quadraginta quattuor milia signa
ti: ex oī tribu filioruȝ israel. ex tribu iuda
.xij. milia signati. Ex tribu ruben. xij. mi
lia signati. Ex tribu gad. xij. milia signa
ti. Ex tribu asser. xij. milia signati. Ex tri
bu neptalim. xij. milia signati. Ex tribu
manasse. xij. milia signati. Ex tribu sime
on. xij. milia signati. Ex tribu leui. xij. mi
lia signati. Ex tribu isachar. xij. milia si
gnati. Ex tribu zabulon. xij. milia signa
ti. Ex tribu ioseph. xij. milia signati. Ex
tribu beniamin. xij. milia signati. Post
hec uidi turbam magnā quā dinūerare
nemo poterat ex omnibus gentibus: et
tribubus linguis ⁊ populis stantes ante
thronuȝ in conspectu agni amicti stolis
albis ⁊ palme in manibus coruȝ. Et cla
mabant uoce magna dicentes. Salus
deo nostro qui sedet sup thronū ⁊ agno.
Et omnes angeli stabāt in circuitu thro
ni: ⁊ seniorum: ⁊ quattuor animalium: et
ceciderunt in conspectu throni in facies
suas ⁊ adorauerunt deum dicentes. amē
Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapientia ⁊ gra
tiarum actio: honor: ⁊ uirtus: ⁊ fortitudo
deo nostro in secula seculorum amen.
Lectio tertia.

ET respondens unus de senioribus
dixit mihi. Hi qui amicti sunt stol'
albis qui sunt ⁊ unde uenerunt? Et dixit
illi. Domine mi tu scis. Et dixit mihi. hi
sunt qui uenerunt d' tribulatione magna
⁊ lauerunt stolas suas: ⁊ dealbauerunt
eas in sanguine agni. Ideo sūt ante thro
num dei: ⁊ seruiunt ei die ac nocte in tem
plo eius. Et qui sedet in throno habitat
sup illos. Non esurient neq̄ȝ sitient āpli
us: neq̄ȝ cadet sup illos sol: neq̄ȝ ullus e
stus. Qm̄ agnus q in medio throni est re
get illos. Et deducet illos ad uite fontes
aquaꝝ. Et absterget deus omnē lachry
maȝ ab oculis eorum. Et cuȝ apuisset si
gillum septimū factū est silentium quasi

media hora. Et uidi septē angelos stãtes
in ꝯspectu dei: ⁊ date sūt illi septē tube.
Et alius angelus uenit: ⁊ stetit ante alta
re hñs turibulū aureū in manu sua: ⁊ da
ta sūt illi incensa multa: ut daret de orati
onib⁹ sãctoꝝ oĩm sup altare aureū qd ē
ante thronū dei. Et ascēdit fum⁹ incenso
rū de orõnibus sãctoꝝ de manu angeli
coram deo.

Lectio prima.

ET accepit angelus turibulū: ⁊ im
pleuit illud de igne altaris: ⁊ misit
in terram ⁊ facta sūt tonitrua: ⁊ uoces: ⁊
fulgura ⁊ terremotus magnus. Et septē
angeli qui habebãt septē tubas: paraue
runt se ut tuba canerēt. Et primus ange
lus tuba cecinit: ⁊ facta est grãdo ⁊ ignis
mixta in sanguine: ⁊ missum est in terrã.
Et tertia pars terre cõbusta est: ⁊ tcia ar
borum ꝯcremata ē: ⁊ õe fenū uiride ꝯbu
stū est. Et secūdus angelus tuba cecinit:
⁊ tanq̃ mõs magnus igne ardēs missus
est in mare: ⁊ facta ē tertia pars maris sã
guis. Et mortua ē tertia pars creature eo
rum q̃ habebãt aĩas ĩ mari: ⁊ tertia pars
nauiū interijt. Et tertius angelus tuba ce
cinit: ⁊ cecidit de celo stella magna ardēs
tanq̃ facula. ⁊ cecidit in tertiã partē flūi
nū ⁊ ĩ fontes aquaꝝ. Et nomē stelle dici
tur absinthiū: ⁊ facta est tertia pars aqua
rum ĩ absinthiū: ⁊ multi hoĩes mortui sūt
de aq̃s: q2 amare facte sūt.

Lectio scda.

ET quartus ãgelus tuba cecinit: et
ꝑcussa est tcia pars solis: ⁊ tcia ps
lune: et tertia pars stellarū: ita ut obscura
retur tertia pars eoꝝ: et diei non luceret
pars tertia: et noctis silr. Et uidi et audi
ui uocē unius aquile uolantis p mediū
celū dicētis uoce magna. Ue ue ue habi
tantib⁹ in terra: de ceteris uocib⁹ triū an
gelorū qui erãt tuba canituri. Et qnt⁹ an
gelus cecinit: et uidi stellã de celo in terrã
cecidisse: et data est illi clauis putei abys
si. Et apuit puteū abyssi: et ascēdit fumus
putei sicꝰ fum⁹ fornacis magne: et obscu
rat⁹ ē sol: et aer ď fumo putei. Et ď fumo
putei exierūt locuste ĩ terrã. Et data ē ill'
ptãs sicut hñt potestatē scorpiões tre:
et preceptū est illis ne lederēt fenū terre:
neq3 omne uiride: neq3 omnē arborē ni
si tantū hoĩes q nõ habēt signū dei ĩ frõ
tibus eoꝝ: et datū est illis ne occiderent
eos: sed ut cruciarent mēsibus qnq3. Et
cruciatus eoꝝ ut cruciatus scorpii cū p
cutit hoĩem.

Lectio tertia.

ET in diebus illis q̃rent homies
mortē et nõ inuenient eam: et cupiēt
mori et fugiet mors ab ipis. Et silitudies
locustaꝝ similes eq̃s paratis ĩ pliū: et su
per capita eoꝝ tanq̃ corone similes au
ro: et facies eaꝝ sicut facies hoĩu3: et ha
bebant capillos sicut capillos mulierū:
et dentes eaꝝ sicut dētes leonū erant. Et
habebãt loricas sicut loricas ferreas: et
uox alaꝝ eaꝝ sicut uox curruū equorū
multoꝝ currentiū in bellū. Et habebant
caudas similes scorpionū: et aculei erãt
in caudis eaꝝ: et potestas eaꝝ nocere ho
minibus mēsibus qnq3. Et habebãt sup
se regē angelū abyssi: cui nomē hebraice
abaddon: grece aūt appollion: et latine
habēs nomē exterminãs. Ue unū abijt
ecce ueniūt adhuc duo ue post hec.

Lectio pⁱma.

ET sextus angelus tuba cecinit. Et
audiui uocē unã ex quattuor cor
nibus altaris aurei qd est añ oculos dei
dicentē sexto angelo q habebat tubam.
Solue quattuor angelos qui alligati sūt
in flumine magno euphrate. Et soluti sūt
quattuor angeli q parati erãt in horã: et
diē: et mensem: et annū: ut occiderēt terti
am partē hominū. Et numerus equestris
exercitus uicesies milies dena milia. Au
diui nūeꝝ eoꝝ. et ita uidi equos ĩ uisiõe
et qui sedebant super eos habebãt lori
cas igneas: et hyacinthinas: et sulphure
as. Et capita equoꝝ erãt tanq̃ capita le
onum: et de ore ipoꝝ ꝓcedit ignis et fu
mus et sulphur. Ab his trib⁹ plagis oc
cisa est tertia pars hominū de igne et fu
mo et sulphure: que ꝓcedebãt ex ore ip
sorum. Potestas eĩm equoꝝ in ore ipo
rum est: et in caudis eoꝝ. Nam caude il
loꝝ siles serpētibus habētes capita et in
his nocent. Et ceteri hoĩes qui non sunt
occisi in his plagis: neq3 penitētiã egeri

de opibus manuū suaꝝ ut nō adorarēt
demonia ⁊ simulacra aurea: ⁊ argētea: et
erea: ⁊ lapidea: ⁊ lignea: que neqꝫ uidere
possūt: neqꝫ audire: neqꝫ ambulare: ⁊ nō
egerūt penitentiā ab hōicidijs suis: neqꝫ
a ueneficijs suis: neqꝫ a fornicatiōe sua:
neqꝫ a furtis suis. Lectio secunda.

ET uidi aliū angelū fortē descendē
tem de celo amictū nube: ⁊ iris in
capite eius. Et facies ei⁹ erat ut sol: ⁊ pe
des ei⁹ tanqꝫ colūna ignis. Et habebat ī
manu sua libellū apertū: ⁊ posuit pedē
suū dextrū supra mare: sinistrū aūt super
terrā. Et clamauit uoce magna quemad
modū cū leo rugit. Et cū clamasset locu
ta sūt septē tonitrua uoces suas. Et cum
locuta fuissent .vij. tonitrua uoces suas:
ego erā scriptur⁹. Et audiui uocē de celo
dicentē. Signa que locuta sunt .vij. toni
trua: noli ea scribere. Et angelus quē ui
di stantē supra mare ⁊ sup terrā leuauit
manū suā ad celū: ⁊ iurauit p uiuentē in
secula seculoꝝ: q creauit celū ⁊ ea que in
eo sūt: ⁊ terrā: ⁊ ea que in ea sūt: ⁊ mare ⁊
ea que in illo sūt: qꝛ tēpus amplius non
erit. Sꝫ in dieb⁹ uocis septimi angeli cū
cepit tuba canere ꝯsumabit̄ misteriū dī:
sic̄ euāgelizauit p seruos suos ꝓphetas.
Et uocē quā audiui iteꝝ de celo loquen
tem mecū ⁊ dicentē. Uade accipe librū
apertū de manu angeli stantis supra ma

re ⁊ supra terrā. Lectio tertia.

ET abij ad angelū dicens ei: ut da
ret mihi libꝝ. Et dixit mihi. Accipe libꝝ
⁊ deuora illū: ⁊ faciet amaricare uentrē
tuū: sed in ore tuo erit dulcis tanqꝫ mel.
Et accepi librū de manu angeli: ⁊ deuo
raui eū: ⁊ erat in ore meo tanqꝫ mel dul
ce: et cū deuorassē eū amaricat⁹ est uen
ter meus. Et dixit mihi oportet iteꝝ te ꝓ
phetare populis: ⁊ gentib⁹: ⁊ linguis ⁊
regibus multis. Et datus ē mihi calam⁹
silis uirge dicēs. Surge ⁊ metire tēplum
dei et altare: et adorātes in eo. Atriū aūt
qđ est foris templū eijce foras: ⁊ ne meti
aris illud: qm̄ datū est gētib⁹. Et ciuitatē
sanctā calcabūt mensib⁹ quadragita du
obus. Et dabo duob⁹ testib⁹ meis: et ꝓ
phetabūt diebus mille ducētis sexagita
amictis saccis. Lectio prima.

HI sunt due oliue et duo candela
bra in conspectu dei terre stantes.
Et si qs eos uoluerit nocer̄: ignis exiet đ
ore illoꝝ et deuorabit inimicos eoꝝ. Et
si qs uoluerit ledere eos sic oportet eum
occidi. Hi hn̄t potestatē claudēdi celū:
ne pluat diebus ꝓphetie eoꝝ. Et habēt
potestatē sup aquas ꝯuertēdi eas in san
guinē: et ꝑcutere terrā ōi plaga quotiens
cūqꝫ uoluerūt. Et cū finierit testimoniū
suū bestia que ascēdit đ abysso faciet ad
uersus eos bellū et uicet illos: et occidet
illos: et corpora eoꝝ iacebūt in plateis
ciuitatis magne que uocat̄ spūalit̄ sodo
ma et egyptus: ubi ⁊ dominus illoꝝ ē cru
cifixus. Et uidebūt de tribub⁹ et populis
et gētibus: et linguis: et iacebūt corpora
eorū p tres dies et dimidiū: et nō sinent
ea poni in monumētis. Et inhabitantes
terrā gaudebūt sup illos et iocundabun
tur: et mūera mittent īuicē: qm̄ hi duo ꝓ
phete cruciauerunt eos q habitant sup
terram. Lectio secunda.

ET post tres dies et dimidiū spirit⁹
uite a deo ītrauit in eos: et steterūt
sup pedes suos: et timor magnus cecidit
sup eos q uiderūt eos. Et audierūt uocē
magnā đ celo dicētē illis. Ascēdite huc.
Et ascēderūt in celū in nube: et uiderunt
eos īimici eoꝝ. Et illa hora factus ē terre
motus magnus et đcima pars ciuitatis
cecidit. Et occisa sūt in terremotu nomi
na hominū .vij. milia. Et reliq in timore
sunt missi: et dederūt gloriā deo celi. Ue
secundū abijt: et ecce tertiū ueniet cito.
Et septim⁹ angelus tuba cecinit: et facte
sūt uoces magne in celo dicētes. Factū
est regnū huius mūdi dn̄i nr̄i et xp̄i eius
et regnabit in secula seculorum amen.

Lectio tertia.

ET uigintiquattuor seniores q ī cō
spectu dei sedēt in sedibus suis: ce
ciderunt in facies suas: et adorauerūt eū
dicētes. Gratias tibi agimus dn̄e deus
ōipotēs q es: et q eras: q accepisti uirtu
tem magnā: et regnasti. Et irate sūt gētes

Et aduenit ira tua: et tẽpus mortuorum
iudicari ⁊ reddere mercedẽ seruis tuis ꝑ
phetis ⁊ sãctis: ⁊ timẽtibus nomẽ tuuꝫ:
pusillis: ⁊ magnis: ⁊ exterminandi eos q
corruperunt terrã. Et aptũ est templum
dei in celo: ⁊ uisa est arca testamẽti eiꝰ in
tẽplo eius. Et facta sũt fulgura: ⁊ uoces
⁊ terremotus: ⁊ grãdo magna. Et signũ
magnũ apparuit i celo. Mulier amicta
sole: ⁊ luna sub pedibꝰ eius: ⁊ in capite
eius corona stellarũ. xij. ⁊ i utro habens:
⁊ clamat parturiens: ⁊ cruciaṫ ut pariat.
Sabbato ad uesperas capitulum.
[C]Arissimi obsecro uos tanq̃ꝫ adue
nas ⁊ pegrios abstinere uos a car
nalibus desiderijs que militãt aduersus
aiaꝫ. ad mag. añt. Modicũ ⁊ nõ uidebitis
me dicit dñs: iteꝝ modicũ ⁊ uidebitis me quia
uado ad patrem alleluia. alleluia. Oratio.
[D]Eus q errantibꝰ ut in uiã possint re
dire iusticie: ueritatis tue lumẽ ostẽ
dis: da cũctis q christiana ꝓfessione cen
sentur: ⁊ illa respuere que huic inimica sũt
nomini: ⁊ ea que sũt apta sectari. p. Do
minica tertia post pascha. Lectio prima
[E]T uisuꝫ est aliud signũ in celo. Et
ecce draco magnꝰ rufus. hñs capi
ta septẽ ⁊ cornua decẽ: ⁊ in capitibꝰ suis
septẽ dyademata: ⁊ cauda eiꝰ trahebat
tertiã partẽ stellarũ celi: ⁊ dimisit eas in
terrã. Et draco stetit ante mulierẽ q̃ erat
paritura ut cũ pepisset filiũ eiꝰ ꝺuoraret.
Et pepit filiũ masculũ: q recturꝰ erat oẽs
gentes i uirga ferrea. Et raptus est filius
eius ad deũ ⁊ ad thronũ eius. Et mulier
fugit in solitudinẽ ubi habet locũ paratũ
a deo: ut ibi pascat illã diebus mille du
centis. lx. Et factũ est preliũ magnũ in ce
lo: michael ⁊ angeli eiꝰ p̄liabãtur cũ dra
cone: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius et
nõ ualuerũt: neqꝫ locus inuẽtus ẽ eorum
amplius in celo. Et ꝓiectus ẽ ille draco
magnus serpẽs antiquus q uocaṫ diabo
lus ⁊ sathanas: q seducit uniuersuꝫ orbẽ
ꝓiectus est i terrã ⁊ angeli eiꝰ cũ illo mis
si sũt. Rñsoria dicunṫ de preterita domini
ca. Lectio secunda.
[E]T audiui uocẽ magnã in celo dicẽ
tem. Nunc facta ẽ salus ⁊ uirtꝰ ⁊ regnuꝫ
dei nr̃i ⁊ potestas xp̄i eiꝰ: qꝛ ꝓiectus ẽ ac
cusator fratrũ nr̃oꝝ q accusabat illos añ
ꝯspectuꝫ dei nr̃i die ac nocte. Et ipi uice
runt illum ꝓpter sanguinẽ agni: ⁊ ꝓpter
uerbũ testimonij sui: ⁊ nõ dilexerunt aias
suas usqꝫ ad mortẽ. Propterea letamini
celi ⁊ q hitatis in eis. Ve terre ⁊ mari qꝛ
descẽdit diabolus ad uos habẽs irã ma
gnã sciens q̄ tẽpus habet modicum. Et
postq̃ꝫ uidit draco qꝛ ꝓiectꝰ est i terram
ꝑsecutus est mulierẽ que pepit masculũ.
Et date sũt mulieri due ale aqle magne:
ut uolaret in desertũ locũ suũ: ubi alitur
ꝑ tẽpus ⁊ tẽpora: ⁊ dimidiũ tẽporis a fa
cie serpẽtis. Et misit serpẽs ex ore suo pꝰ
mulierẽ aquã tanq̃ꝫ flumẽ: ut eaꝫ faceret
trahi a flumie. Et adiuuit terra mulierẽ.
Et apuit terra os suũ: ⁊ absorbuit flumẽ
qḋ misit draco ꝺ ore suo. Et iratus ẽ dra
co in mulierẽ: ⁊ abiit facere preliũ cũ reli
quis ꝺ semie eiꝰ q custodiũt mãdata dei:
⁊ hñt testimoniũ iesu xp̄i: ⁊ stetit sup are
nam maris. Lectio tertia.
[E]T uidi de mari bestiã ascendenteꝫ
⁊ habentẽ capita septẽ ⁊ cornua. x.
⁊ sup cornua eiꝰ. x. diademata: ⁊ sup capi
ta eius noia blasphemie. Et bestia quaꝫ
uidi silis erat pardo: ⁊ pedes eiꝰ sicut pe
des ursi: ⁊ os eius sicut os leonis. Et de
dit illi draco uirtutẽ suã ⁊ potestateꝫ ma
gnam. Et uidi unũ de capitibꝰ suis quasi
occisũ i mortẽ: ⁊ plaga mortis eius cura
ta ẽ: ⁊ ãmirata est uniuersa terra post be
stiam. Et adorauerũt draconẽ q dedit po
testatẽ bestie: ⁊ adorauerũt bestiã dicen
tes. Quis silis bestie ⁊ qs poẗit pugnare
cũ illa: Et datũ est ei os loq̄ns magna: ⁊
blasphemias. Et data ẽ illis potestas fa
cere mẽses quadragita duos. Et aperuit
os suũ in blasphemias ad deũ blasphe
mare nomẽ eius: ⁊ illi bellũ facere cũ sãc
tis: ⁊ uincere eos. Et data ẽ illi potestas i
omnẽ tribũ: ⁊ populũ ⁊ linguã: ⁊ gentẽ.
Et adorauerũt eũ oẽs q inhabitãt terrã:
quoꝝ nõ sũt scripta nomia in libro uite
agni: q occisus ẽ ab origine mũdi. Si qs
habet aurẽ audiat. Qui in captiuitatem

duxerit in captiuitatẽ uadet. Qui in gladio occiderit oportet eum gladio occidi. Hec est patria ꝛ fides sanctorum.

Lectio quarta.

Et uidi aliam bestiam ascendenteꝫ de terra: ꝛ habebat cornua duo similia agni: ꝛ loquebatur sicut draco. Et potestatem prioris bestie omnẽ faciebat in cõspectu eius. Et fecit terrã ꝛ hitãtes in ea adorare bestiã primã: cuius curata est plaga mortis. Et fecit signa magna ut etiã ignẽ faceret de celo descẽdere i terrã in ꝯspectu hoium: ꝛ seduxit habitãtes in terra ꝑpter signa que data sũt illi facere in ꝯspectu bestie dicẽs hitãtib' i tra ut faciant imaginẽ bestie q̃ hꝫ plagã gladij et uixit. Et datũ est illi ut daret spũm imagini bestie: ꝛ ut loquat' imago bestie. Et faciat ut quicũqꝫ nõ adorauerit imagineꝫ bestie occidatur. Et faciet oẽs pusillos ꝛ magnos ꝛ diuites ꝛ paupes ꝛ liberos ꝛ seruos habere caracterẽ in dextra manu aut i frõtib' suis: ꝛ ne qs possit emere aut uẽdere nisi q̃ hẽat caracterem: aut nomẽ bestie aut numeꝝ nois eius. Hic sapiẽtia est. Qui habet intellectũ cõputet nũeruꝫ bestie. Nũerus eim hois est: ꝛ nũerus ei' est sexcẽti sexaginta sex. Lectio quinta.

Et uidi. ꝛ ecce agnus stabat supra montẽ syon: ꝛ cũ eo centũ quadraginta quattuor milia habẽtes nomẽ ei': ꝛ nomẽ patris eius scriptũ in frontib' suis. Et audiui uocẽ d̃ celo tãqꝫ uocẽ aquarũ multaꝝ: ꝛ tanqꝫ uocẽ tonitrui magni: ꝛ uocẽ quã audiui sicut cytharedoꝝ cytharezantiũ in cytharis suis. Et cãtabãt quasi canticũ nouũ ante sedẽ dei: ꝛ ante quattuor aĩalia ꝛ seniores. Et nẽo poterat dicere canticũ nisi illa centũ quadragita quattuor milia: q empti sũt de terra. Hi sũt qui cũ mulierib' nõ sũt coinquinati: uirgines eim sũt. Hi sequũtur agnũ quocũqꝫ ierit. Hi empti sunt ex oĩbus primitie deo ꝛ agno. Et in ore eoꝝ nõ est inuẽtuꝫ mendaciũ: sine macula eim sunt añ thronum dei. Et uidi alterũ angelũ uolanteꝫ ꝑ mediũ celũ habentẽ euangeliũ eternũ: ut euãgelizaret sedẽtibus sup terram: et super omnẽ gentẽ ꝛ tribũ. ꝛ linguã. ꝛ populum dicens magna uoce. Timete dominũ ꝛ date illi honorẽ: qꝛ uenit hora iudicij eius. Et adorate eũ qui fecit celum ꝛ terram mare ꝛ oĩa que in eis sũt ꝛ fontes aquaꝝ. Lectio sexta.

Et alius angelus secutus est eũ dicens. Cecidit cecidit babylon illa magna: q̃ a uino ire fornicatõis sue potauit oẽs gẽtes. Et angelus tertius secut' ẽ illos dicẽs uoce magna. Si quis adorauerit bestiam ꝛ imaginem eius ꝛ acceperit caracterẽ i fronte sua aut i manu sua: hic bibet de uino ire dei quod mixtũ est mero i calice ire ipius: et cruciabit' igne: et sulphure in conspectu angeloꝝ sanctorum: et ante conspectum agni. Et fumus tormentorum eorum ascendet in secula seculorum. Nec habent requiem die ac nocte qui adorauerunt bestiam et imaginem eius: et si quis accepit caracterẽ nominis eius. Hic patria est sanctorum. Et qui custodiunt mandata dei et fidẽ iesu. Et audiui uocem de celo dicentem mihi Scribe. Beati mortui qui in dño moriuntur. Amõ iam dicit spiritus: ut requiescant a laboribus suis. Opera eim illorũ sequũtur illos. Et uidi et ecce nubem cãdidam et super nubem sedentem simileꝫ filio hois habentem in capite suo coronam auream et in manu sua falcem acutam. Et alter angelus exiuit de templo clamans uoce magna ad sedentem sup nubem. Mitte falcem tuam ꝛ mete: quia uenit hora ut metatur: quoniã aruit messis terre. Et misit qui sedebat super nubẽ falcem suam in terram et messuit eam.

Secundum ioannem.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipul' suis. Modicum et iaꝫ non uidebitis me: et iterum modicum et uidebitis me: quia uado ad patrem. Et reliqua.

Omelia sancti augustini epi. Lect. vij.

Hec dñi uerba ubi ait. modicũ et iã non uidebitis me: et iterũ modicũ et uidebitis me: et quia uado ad patreꝫ: ita obscura erãt discipulis anteqꝫ id qd̃ dixit eẽt ipletũ: ut querẽtes int' se qd esset

qđ diceret oīo se nescire faterētur. Seqͭ eīm euāgeliū. Dixerūt ergo ex discipulͥ eius ad iuicē. Quid ē hoc qđ dicit nob modicū ⁊ nō uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me: ⁊ qꝛ uado ad pr̄eꝫ: Dicebāt ergo. Quid est hoc qđ dicit modicū: Nescim⁹ qd loqͭ. Hoc eniꝫ ē qđ eos mouebat qꝛ dixit: modicū ⁊ nō uidebitiſ me ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me. Nā in precedētibus qꝛ nō dixerat modicū: sed dixerat ad patrē uado: ⁊ iā nō uidebitis me tanq̄ꝫ apte illis uisus ē loq: nec intͭ se de hoc aliqd q̄sierūt. Nūc ergo qđ illͭ tūc obscurū fuit ⁊ mox manifestum est: iam nobis utiqꝫ manifestum est. Post paululum eīm passus est: ⁊ nō uiderūt eum. Rursus post paululū resurrexit: ⁊ uidērt eū. Illud aūt q̄ ait ⁊ iā nō uidebitis me: qꝛ isto uerbo id ē iā hoc ītelligi uoluit q̄ eū ulteri⁹ nō uiderēt: ibi exposuim⁹ quō accipiendū sit ubi dixit de iusticia argu et mundū spūs sāctus qꝛ ad pr̄eꝫ uado: ⁊ iā nō uidebitis me: qꝛ. s. mortalē christū ulterius nō uiderunt. **Lectio octaua.**

COgnouit aūt iesus sicut sequēs euāgelista dicit qꝛ uolebāt eū introgare: ⁊ dixit eis. De hoc queritis intͭ uos: qꝛ dixi modicū ⁊ nō uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me. Amē amē dico uobis qꝛ plorabitis ⁊ flebitis uos: mundus aūt gaudebit. Uos aūt ꝯtristabimini: sed tristicia ur̄a in gaudiū erit. Et hoc si accipi pōt: qꝛ ꝯtristati sͭ discipli đ morte dn̄i: ⁊ de resurrectōe ꝯfesti letati. Mūdū aūt quo noīe significati sūt iīmici a q̄bus xp̄us occisus est: tūc utiqꝫ letati sūt occiso christo: qn̄ sūt discipuli cōtristati. Mūdi qppe noīe malicia pōt hui⁹ mundi intelligi: id ē hoīuꝫ hui⁹ mūdi amicorū. Unde iacobus apl's in epl'a sua dic̄. Quicūqꝫ uoluerit eē amicus huius sec̄li iīmicus dei ꝯstituetͭ. Quibus iīmicis dei factū est ut eius unigenito parceretͭ. Dei de subiūgit ⁊ dicit. Mulier cuꝫ parturit tristiciā habet: qꝛ uenit hora eius. Cū autē pepit pueꝝ: iā n̄ meminit pressure, ppͭ gaudiū: qꝛ natus ē hō in mūdo. Et uos igitͭ nūc quidē tristiciā hētis. Iteꝝ auteꝫ

uidebo uos: ⁊ gaudebit coꝛ ur̄m: ⁊ gaudiū uestrū nemo tollet a uobis. Nec ista silitudo uidetͭ eē difficilis ad intelligēdū: qm̄ cōpatio eius ipromptū est: eodē ipso exponēte cur dicta sit. Parturitio qppe tristicie: partus aūt gaudio cōparatͭ. Qđ tunc magis esse consueuit quādo nō puella sꝫ puer nascitͭ. Quod uero ait ⁊ gaudium uestrum nemo auferet a uobis: qꝛ gaudium ipsorum est ipse iesus significatum est q̄ ait apostolus. Christus resurgens ex mortuis iam moritur: ⁊ mors ei ultra non dominabitur. **Lectio nona.**

HEc usqꝫ in isto euāgelij caplo unde hodie disputamus: uelut facili intellectu oīa cucurrerunt. Acrioꝛ necessaria est ī his que sequūtur intentio. Quid est eīm q̄ ait: ⁊ in illo die me non rogabitis quicq̄ꝫ. Hoc uerbum qđ ē rogare nō solum petere uerum etiam interrogare significat. Et grecum euangelium unde hoc translatuꝫ est tale habet uerbū quo utrūqꝫ possit ītelligi: ut hec ambiguitas nec inde soluatur. Quāq̄ꝫ ⁊ si solueretur non ideo nulla questio remaneret. Dn̄ꝫ enim christum posteaq̄ꝫ resurrexit: ⁊ interrogatum legimus ⁊ rogatum. Nam interrogatus est a discipulis ascensurus in celum quando presentaretur: ⁊ quando regnum esset isrl'. Cum uero iam esset in celo rogatus est a sancto stephano ut spiritum eius acciperet. Et quis audeat ul' cogitare uel dicere in celo sedentem xp̄um rogandum non esse: ⁊ ī terra manentem rogandum fuisse. Rogandum non esse immortalē: rogari debuisse mortalem. Immo carissimi rogemus eum: ut nodum questionis huius ipē dissoluat lucendo in cordibus nostris ad uidenda que dicit. Puto eīm q̄ ait. iterum autem uidebo uos: ⁊ gaudebit coꝛ uestruꝫ: ⁊ gaudium uestrum nemo tollet a uobis: nō ad illud tempus esse referendum: quo resurrexit eisqꝫ suam carnem cernendam tangendāqꝫ monstrauit: sed potius ad illud unde iam dixerat. Qui diligit me diligetur a patre meo: ⁊ ego diligā eum ⁊ manifestabo me ipsum illi. **Ad laudes capitulum**

Carissimi obsecro. Ad benedictus anti.
Modicū ⁊ iam. Regre supra in sabbato
precedenti. oratio Deus q errantibus. ubi
supra. Ad tertiaȝ capitulū. Carissimi obse
cro. Ad sextam capitulum.
SUbiecti estote ōi hūane creature
ppter deū: siue regi quasi p̄cellenti:
siue ducibꝰ tanq̄ȝ ab eo missis: ad uindic
tam malefactoꝝ laudē uero bonoꝝ. Ad
nonā capitulum.
SEruí subditi estote i ōi timore dn̄is
nō tantū bonis ⁊ modestis: sed ēt
discolis. hec est eiȝ gr̄a in christo iesu do
mino nr̄o. Ad uespas capitulū. Carissimi
obsecro. Ad magnificat an̄t. Amē amē di
co uobis q: plorabitis ⁊ flebitis uos: mūdus
aūt gaudebit: uos aūt ꝯtristabimini: sȝ tristicia
uestra uertetur in gaudiū all'a. Oratio ut su
pra. Deus q errantibꝰ. Per hebdomadā
ad mag. an̄t. Tristicia ur̄a uertetur in gaudi
um: ⁊ gaudiū ur̄m nemo tollet a uobis all'a al'.
an̄t. Tristicia ipleuit cor ur̄m: ⁊ gaudiū uestꝝ
nemo tollet a uobis all'a al' an̄t. Tristicia ur̄a
all'a. uertetur in gaudiū all'a. an̄t. Iteꝝ uidbo
uos al'. ⁊ gaudebit cor ur̄m all'a. al'. al'. ℟. Amē
dico uobis mūdus aūt gaudebit ⁊ uos gaude
bitis: ⁊ gaudiū ur̄m nemo tollet a uobis all'a.
an̄t. Iterū aūt uidebo uos: ⁊ gaudebit cor ue
strum all'a. ⁊ gaudiū ur̄m nemo tollet a uobis
all'a. Infra hebdomadā. Lectio prima.
ET alius angelus exiuit de tēplo qđ
est in celo: hn̄s ⁊ ipe falcē acutā. Et
alius angelus exiuit de altari: q habebat
potestatē sup igneȝ: ⁊ clamauit uoce ma
gna ad eū q habebat falcē acutā dicēs.
Mitte falcem tuā acutā: ⁊ uindemia bo
tros uinee terre: qm̄ mature sῑ uue eius.
Et misit angelus falcē suā in terrā: ⁊ uide
miauit uineā terre ⁊ misit in lacū ire dei
magnū. Et calcatus ē lacus extra ciuita
teȝ: ⁊ exiuit sāguis de lacu usq̄ȝ ad frēos
equoꝝ p stadia mille sexcenta.
Lectio secunda.
ET uidi aliud signū in celo magnuȝ
⁊ mirabile: angelos septē: habētes
plagas. vij. nouissimas: qm̄ in illis ꝯsūma
ta est ira dei. Et uidi tanq̄ȝ mare uitreum
mixtū igni: ⁊ eos q uicerūt bestiaȝ ⁊ ima
ginem illius: ⁊ nūeꝝ nois eius stātes su
pra mare uitreū: habētes cytharas dei ⁊
cantātes canticū moysi serui dei: ⁊ canti
cuȝ agni dicētes. Magna ⁊ mirabilia sῑ
opera tua dn̄e deus ōipotēs: iuste ⁊ uere
sunt uie tue rex seculoꝝ. Quis non time
bit te dn̄e ⁊ magnificabit nomen tuum.
Quia solus pius es: qm̄ omnes gentes
uenient ⁊ adorabūt in ꝯspectu tuo: qm̄ iu
dicia tua manifesta sunt. Lectio tertia
ET post hec uidi: ⁊ ecce apertū ē tē
plū tabernaculi testionij in celo. Et
exierūt septē angeli hn̄tes septeȝ plagas
de tēplo uestiti lapide mūdo ⁊ candido:
⁊ precicti circa pectora zonis aureis. Et
unū de quattuor aīalibus dedit septē an
gelis septē phialas aureas plenas iracū
die dei uiuētis in secula seculoꝝ. Et iple
tum est templū dei fumo a maiestate dei
⁊ uirtute eius. Et nemo poterat itroire i
templū dōec ꝯsumarent septē plage sep
tem angelorum. Lectio prima.
ET audiui uocē magnā de tēplo di
centē septē angelis. Ite ⁊ effundite
septē phialas ire dei i terrā. Et abijt pri
mus angelus ⁊ effudit phialā suā i terrā
Et factū ē uulnus seuū ac pessimū i oēs
q habebāt caracterē bestie: ⁊ eos q ado
rauerūt imaginē eius. Et effudit secūdus
phialam suā in mare: ⁊ factus ē sanguis
tanq̄ȝ mortui: ⁊ oīs aīa uiuēs mortua est
in mari. Et tertius effudit phialā suā sup
flumina ⁊ sup fontes aquaꝝ ⁊ factus est
sanguis Lectio secunda.
ET audiui angelū aquaꝝ dicenteȝ.
Iustus es dn̄e qui es: ⁊ qui eras sā
ctus: qui hec iudicasti: quia sanguinē san
ctoꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ fuderūt: ⁊ sāguinē đdi
sti eis bibere digni eīm sūt. Et audiui al
teꝝ angelū dicentē. Etiā dn̄e deus ōipo
tens uera ⁊ iusta iudicia tua. Et quartus
angelus effudit phialam suam in solem:
⁊ datum est illi estu affligere homines et
igni. Et estuauerūt homīes estu magno:
⁊ blasphemauerunt nomen dei habētis
potestatem super has plagas: neq̄ȝ ege
runt penitentiam ut darent illi gloriā. Et
quintus angelus effudit phialam suam

super sedem bestie: ⁊ factum est regnum
eius tenebrosum. Et cõmanducauerunt
linguas suas pre dolore: ⁊ blasphemaue
runt deum celi pre doloribus ⁊ uulneri
bus suis: ⁊ nõ egerunt penitentiã ex ope
ribus suis. **Lectio tertia.**

ET sextus angelus effudit phialam
suam in flumen illud magnum eu-
phratẽ: ⁊ siccauit aquã eius: ut prepararet
uia regibus ab ortu solis. Et uidi de ore
draconis ⁊ de ore bestie ⁊ de ore pseudo
prophete exiisse tres spũs imũdos i mo
dum ranarum. Sunt eim spũs demoni
orum: facientes signa ⁊ procedunt ad re
ges totius terre congregare illos in pre
lium ad diem magnum dei omnipoten
tis. Et ecce uenio sicut fur. Beatus qui
uigilat ⁊ custodit uestimenta sua ne nudus
ambulet: ⁊ uideant turpitudinem eius.
Et cõgregabit illos in locum qui uoca
tur hebraice hermagedon. **Lectio pria.**

ET septimus angelus effudit phia
lam suam in aerez ⁊ exiuit uox ma
gna de templo a throno dicens. Factuz
est. Et facta sunt fulgura ⁊ uoces: ⁊ toni
trua: ⁊ terremotus factus ẽ magnus: qualis
nunquã fuit ex quo homines fuerunt su
per terraz: talis terremotus sic magnus.
Et fracta est ciuitas magna in tres ptes.
⁊ ciuitates gentium ceciderunt. Et baby
lon magna uenit in memoriã ante deuz:
dare illi calicem indignationis ire eius.
Et omnis insula fugit: ⁊ montes nõ sunt
inuenti. Et grando magna sicut talentuz
descendit de celo in homies. Et blasphe
mauerunt homines deum: propter pla
gam grandinis: quoniam magna facta ẽ
uehementer. **Lectio secunda.**

ET uenit unus de septem angelis q
habebat septẽ phialas: ⁊ locutus
est mecum dicens. Ueni ostendã tibi dã
nationez meretricis magne que sedet su
per aquas multas: cum qua fornicati sũt
reges terre ⁊ inebriati sunt qui ihabitãt
terram de uino ꝓstitutionis eius. Et ab-
stulit me in desertũ in spiritu. Et uidi mu
lierem sedentem super bestiam coccineã
plenam nominibus blasphemie: haben
tem capita septẽ ⁊ cornua decez. Et muli
er erat circũdata purpura: ⁊ coccino: ⁊ i
aurata auro: ⁊ lapide precioso: ⁊ marga
ritis: habens poculum aureum in manu
sua plenum abhominatione ⁊ imũdicia
fornicationis eius. Et in fronte eius no
men scriptuz mysterium. Babylon ma
gna mater fornicationũ ⁊ abhominatio
num terre. **Lectio tertia.**

ET uidi mulierem ebriam de sãgui
ne sanctoruz: ⁊ de sanguine marty
rum iesu. Et miratus sum cum uidissem
illam ãmiratione magna. Et dixit mihi
angelus. Quare miraris? Ego dicam ti
bi sacramentum mulieris ⁊ bestie q̃ por
tat eam: que habet capita septem ⁊ cor
nua dcẽ. Bestia quã uidisti fuit ⁊ nõ est:
⁊ ascensura est de abysso ⁊ in interitum
ibit. Et mirabũtur inhabitantes terram:
quorum non sunt scripta nomina i libro
uite a constitutione mundi uidentes be
stiam que erat ⁊ nõ est. Et hic est sensus:
qui habet sapientiã. Septẽ capita: septez
sunt montes super quos mulier sedet: ⁊
reges septẽ sunt. q̃nq3 ceciderũt. unus ẽ:
⁊ alius nũdum uenit. Et ecce cum uene
rit oportet illum breue tempus manere.

Lectio prima.

ET bestia que erat ⁊ non est: ⁊ ipsa
octaua est ⁊ de septem est: ⁊ in inte
ritum uadet. Et decẽ cornua que uidisti
decẽ reges sunt qui nõdum acceperunt:
sed potestatem tanq̃3 reges una hora ac
cipient post bestiam. Hi unũ cõsiliũ ha
bent: ⁊ uirtutem ⁊ potestatem suã bestie
tradent. Hi cũ agno pugnabũt: ⁊ agnus
uincet illos: qm̃ dñs dñoꝝ est: ⁊ rex regũ
⁊ qui cũ illo sũt uocati: ⁊ electi: ⁊ fideles.
Et dixit mihi. Aquas quas uidisti ubi
meretrix sedet: populi sunt ⁊ gentes: ⁊ li
gue. Et decẽ cornua que uidisti i bestia.
Hi odient fornicariaz: ⁊ desolatã facient il
laz ⁊ nudã: ⁊ carnes eius manducabũt:
⁊ ipaz igni cõcremabũt. Deus eim dedit in
corda eorum ut faciant qd placitum est
illi: ut dent regnum suum bestie: donec ꝯ
sumentur uerba dei. Et mulier quã uidisti
est ciuitas magna: que habet regnum su

per reges terre. Lectio secunda.
ET post hec uidi aliũ angelũ descen
dentẽ de celo habentẽ potestatem
magnã: ⁊ terra illũinata ẽ a gloria eiꝰ. Et
exclamauit in forti uoce dicens. Cecidit
cecidit babylon magna: ⁊ facta ẽ habita
tio demoniorꝫ: ⁊ custodia oĩs spũs imũ
di: ⁊ custodia oĩs uolucris imũde: ⁊ odi
bilis: quia de ira fornicationis eius: bibe
runt oẽs gentes. Et reges terre cum illa
fornicati sunt: et mercatores terre de uir
tute deliciarꝫ eius diuites facti sũt. Et au
diui aliam uocem de celo dicentem. Ex
ite de illa populus meus: ⁊ ne participes
sitis delictorum eius: ⁊ de plagis eius ñ
accipiatis: quoniam puenerunt peccata
eius usqꝫ ad celum: ⁊ recordatus est dñs
iniquitatũ eiꝰ. Reddite illi sicut ⁊ ipa red
didit uobis: et duplicate duplicia secun
dum opera eius. In poculo quo miscu
it uobis: miscete illi duplum. Quantum
glorificauit se: et in delitiis fuit tantuꝫ da
te illi tormentum ⁊ luctum: quia in cord
suo dicit. Sedeo regina et uidua nõ suꝫ
et luctum non uidebo. Ideo in una die
uenient plage eius. mors. et luctus. et fa
mes. et igni cõburetur: quia fortis est de
us qui iudicabit illam.

Lectio tertia.

ET flebunt et plangent se super illaꝫ
reges terre qui cuꝫ illa fornicati sũt:
et in deliciis uixere cum uiderint fumuꝫ
incendii eius: longe stantem ꝑpter timo
rem tormentorꝫ eius dicentes. Ve ue ci
uitas illa magna babylõ. ciuitas illa for
tis: quoniam una hora uenit iudiciuꝫ tu
um. Et negociatores terre flebunt super
illa: et lugebunt. quoniam merces eoruꝫ
nemo emet ãplius: merces auri et argẽ
ti. et lapidis preciosi. et margarite. et bys
si et purpure. et syrici. et coccini. et omne
lignum tymũ. et omnia uasa eboris. et
omnia uasa de lapide precioso. et eramẽ
to. et ferro. et marmore. et cinnamomũ.
et amomũ. et odoramentorum. et unguẽ
torum. et thuris: et uini et olei. et simile
⁊ tritici. et iumentorũ. et ouium. et equo
rum. et rhedarũ. et mancipiorum. et ani
marum hominum. et poma desiderii aie
tue discessere a te. et omnia piguia et cla
ra preteriere a te. Et amplius illa non in
uenient mercatores eorum. Qui diuites
facti sunt ab ea longe stabunt propter ti
morem tormentorum eius: flentes ac lu
gentes et dicentes. Ve ue ciuitas illa ma
gna: que amicta erat byssino. et purpura
et cocco. et deaurata est auro. et lapidẽ ꝓ
cioso et margaritis: quoniam una hora
destitute sunt tante diuitie.

Lectio prima.

ET omnis gubernator. et omnis q
in locum nauigant. et naute. et qui
in mare operantur lõge steterẽ: et clama
uerunt uidentes locum incendii eius di
cẽtes. Que similis ciuitati huic magne?
Et misere puluerem super capita sua. et
clamauerunt flentes et lugentes et dicẽn
tes. Ve ue ciuitas illa magna in qua di
uites facti sunt omnes qui habent naues
in mari. de preciis eius: quoniaꝫ una ho
ra desolata est. Exultate super eam celi
et sancti apostoli et prophete: quoniam
iudicauit dominus iudicium uestrum dẽ
illa. Et sustulit unus angelus fortis. lapi
dem quasi molarem magnum: et misit
in mare dicens. Hoc impetu mittetur
babylon illa ciuitas magna: et ultra iaꝫ
non inuenietur. Et uox cythare dorum
et musicorũ. et tybia canentium et tuba
non audietur ĩ ea amplius. Et omnis ar
tifex omnis artificii non inuenietur in ea
amplius. Et uox mole nõ audietur in ea
amplius: et lux lucerne non lucebit in ea
amplius. Et uox sponsi et sponse nõ au
dietur adhuc in te amplius: quia merca
tores tui erunt pricipes terre: quia in ue
neficiis tuis errauerunt omnes gentes:
et in ea sanguis prophetarum et sancto
rum inuentus est: et omnium qui interfe
cti sunt in terra

Lectio secunda.

POst hec audiui quasi uoceꝫ tuba
rum multarum in celo dicentium
alleluia. Laus et gloria et uirtus deo
nostro ẽ: qꝛ uera et iusta iudicia eius sũt
qui iudicium de meretrice magna que

corrupit terrã in ꝓstitutõe sua: ⁊ uindica
uit sanguinẽ seruoꝝ suoꝝ de manibꝰ eiꝰ.
Et iterũ dixerũt alla. Et fumus eiꝰ ascen
dit in secula seculoꝝ. Et ceciderũt senio
res uigintiquattuor ⁊ quattuor aialia: ⁊
adorauerũt deũ sedentẽ sup thronũ dicẽ
tes amẽ alla. Et uox de throno exiuit di
cens. Laudẽ dicite deo nr̃o: oẽs sc̃i eiꝰ:
⁊ q timetis deũ pusilli ⁊ magni. Et audi
ui quasi uocẽ tube magne: ⁊ sicut uocem
aquarũ multarũ: ⁊ sicut uocẽ tonitruorũ
magnoꝝ dicentiũ alla: qm̃ regnauit dñs
deus noster oĩpotens. Gaudeamꝰ ⁊ ex
ultemus ⁊ demus gloriã ei: qa uenerunt
nuptie agni: ⁊ uxor eius ꝑparauit se: ⁊ da
tuz est illi ut coopiat se byssino splẽdido
⁊ candido. Byssinũ eim iustificatiões sũt
sanctoꝝ. Et dixit mihi. Scribe. Beati q
ad cenam nuptiaꝝ agni uocati sũt. Et di
xit mihi. Hec uerba dei uera sũt. Et ceci
di ad pedes eius: ut adorarẽ eũ. Et dixit
mihi. Uide ne feceris: cõseruꝰ tuus sũ: et
fratrũ tuoꝝ habẽtiũ testimoniũ iesu. De
um adora. Testimoniũ eim iesu est spũs
prophetie. Lectio tertia.

ET uidi celũ aptum. Et ecce equus
albus: ⁊ q sedebat sup eũ uocabat
fidelis ⁊ uerax: ⁊ cũ iusticia iudicat ⁊ pu
gnat. Oculi aũt eius sicut flãma ignis: ⁊
in capite eius diademata multa: hñs no
mẽ scriptũ qꝺ nẽo nouit nisi ipe: ⁊ uestitꝰ
erat ueste aspa sanguĩe: ⁊ uocabat nomẽ
eius uerbũ dei. Et exercitꝰ q sũt in celo
sequebãtur eũ in eqs albis: uestiti byssi
no albo ⁊ mũdo. Et de ore ipius ꝓcede
bat gladius: ex utraqꝫ pte acutus ut i ip
so pcutiat gẽtes: ⁊ ipe reget eas in uirga
ferrea. Et ipe calcauit torcular uini furo
ris ire dei oĩpotẽtis. Et hꝫ in uestimento
⁊ in femore suo scriptũ. rex regũ. dñs do
minantiũ. Et uidi unũ angelũ stantẽ i so
le: ⁊ clamauit uoce magna dicẽs oĩbꝰ aui
bus que uolãt p mediũ celi. Uenite ⁊ ꝯ
gregamini ad cenã dei magnã: ut mãdu
cetis carnẽ regũ. ⁊ carnes tribunoruz. et
carnes fortiũ. ⁊ carnes equoꝝ. ⁊ sedẽtiũ
in ipis. ⁊ carnes oium liberoꝝ ac seruo
rum ⁊ pusilloꝝ. ⁊ magnoꝝ. Et uidi besti
am ⁊ reges terre: ⁊ exercitus eoꝝ cõgre
gatos ad faciendũ preliũ cuz illo q sede
bat i equo ⁊ cũ exercitu eiꝰ. Et apprehẽ
sa est bestia: ⁊ cũ ea pseudo ꝓpheta: q fe
cit signa corã ipo qbus seduxit eos q ac
cepe caracterẽ bestie: ⁊ q adorãt imaginẽ
eius. Uiui missi sũt hi duo i stagnũ ignis
ardẽtis ⁊ sulphuris. Et ceteri occisi sũt i
gladio sedentis super equũ: qui procedit
de ore ipius. Et omnes aues saturate sũt
carnibus eorum. Sabbato ad uespas
capitulum.

CArissimi omne datum optimuz: et
omne donum perfectum desursuz
est: descendẽs a patre luminũ: apud quẽ
non est transmutatio nec uicissitudinis
obumbratio. Ad mag. añt Uado ad euz
qui me misit: ⁊ nemo ex uobis interrogat me
quo uadis alleluia alleluia. Oratio.

DEus qui fidelium mentes unius ef
ficis uolũtatis: da populis tuis id
amare qꝺ precipis: id desiderare qꝺ pro
mittis: ut inter mundanas uarietates ibi
uestra fixa sint corda ubi uera sunt gau
dia. per eundez. Dominica quarta post
pascha ponuntur epistole canonice ⁊ le
guntur usqꝫ ad ascensionem.
Lectio prima.

IAcobus dei ⁊ domini nostri iesu
christi seruus: duodecim tribubus
que sunt in dispersione salt. Omne gau
dium existimate fratres mei cum in ten
tationes uarias incideritis: scientes ꝙ p
batio fidei uestre patientiam operatur.
Patientia autez opus perfectum habz:
ut scitis perfecti ⁊ integri in nullo deficiẽ
tes. Si quis autem uestrum indiget sapi
entia postulet a deo qui dat omnibus af
fluenter: ⁊ non improperat: ⁊ dabitur ei.
Postulet autem in fide nihil hesitans.
Qui eim hesitat similis est fluctui maris
qui a uẽto mouetur ⁊ circumfertur. Nõ
ergo existimet homo ille ꝙ accipiat ali
quid a domino. Uir duplex animo incõ
stans est i omnibus uijs suis. Glorietur
autem frater humilis in exaltatione sua.
Diues autem in humilitate sua: quoni
niam sicut flos feni transibit. Exortus

est eim sol cū ardore ⁊ arefecit fenum: et
flos eius decidit: ⁊ decor uultus eius de
periit. Ita ⁊ diues in itineribus suis mar
cescet. ℟. Si oblitus fuero tui all'a. obliuisca
tur me dextera mea. Adhereat lingua mea fau
cibus meis: si nō inuenero tui alleluia alleluia.
℣. Super flumina babylonis illic sedimus ⁊
fleuimus dū recordaremur tui sion. Adhereat

Lectio secunda.

BEatus q̄ suffert tentationē qm̄ cū
probatus fuerit accipiet coronam
uite: quā repromisit d's diligētib' se. Ne
mo cū tentat' dicat q' a deo tentet'. Deus
aūt intentator maloꝝ est. Ipse aūt nemi
nem tentat. Unusq̄sq; uero tentat' a ꝯcu
piscētia sua: abstractus: ⁊ illect'. Deinde
ꝯcupiscētia cū ꝯcepit parit pc̄m. Pecca
tū uero cū ꝯsumatū fuerit generat mor
tem. Nolite itaq; errare frēs mei dilectis
simi. Om̄e datū optimū: ⁊ ōe donū pfec
tum desursum est descēdens a patre lu
minū apud quē nō est transmutatio nec
uicissitudinis obūbratio. Uolūtarie eī
genuit nos uerbo ueritatis: ut simus ini
tium aliq̄d creature eius. Sitis frēs mei
dilectissimi. Sit aūt oīs hō uelox ad au
diendū: tardus aūt ad loquēdū: ⁊ tardus
ad irā. Ira eim uiri iusticiā dei nō opat'.
Propt' q̄d abiiciētes oēm imūdiciā ⁊
abundantiā malicie: in m̄āsuetudine sus
cipite īsitū uerbū q̄d pōt saluare aīas ue
stras. ℟. Uiderūt te aque deus: uiderunt te
aque ⁊ timuerūt. Multitudo sonitus aquarū
uocē dederūt nubes all'a. al'. al'. ℣. Illuxerunt
coruscatōes tue orbi terre: uidit ⁊ cōmota est
terra. Multitudo. Lectio tertia.

EStote aūt factores uerbi ⁊ nō audi
tores tm̄: fallentes uos met ipos.
Quia si q̄s auditor est uerbi ⁊ nō factor:
hic cōparabit' uiro cōsiderāti uultū nati
uitatis sue in speculo. Cōsiderauit eī se
⁊ abiit ⁊ statī oblit' ē qualis fuerit. Qui
aūt pspexerit i lege pfecte libtatis: ⁊ pmā
serit in ea: nō auditor obliuiosus fact' s;
factor opis: hic beat' i facto suo erit. Si
q̄s aūt putat se religiosū eē nō refrenās li
guā suā: sed seductus cor suū hui' uana ē
religio. Religio mūda ⁊ imaculata apō
deū ⁊ patrē hec est. Uisitare pupillos et
uiduas in tribulatōe eoꝝ: ⁊ imaculatum
se custodire ab hoc seculo. Frēs mei no
lite i psonaꝝ acceptiōe hr̄e fidē dn̄i iesu
christi ⁊ glorie. Et eim si itroierit i ꝯspec
tu u̇r̄o uir aureū annulū habēs in ueste
candida: introierit aūt ⁊ paup in sordido
habitu: ⁊ intēdatis in eū q̄ indutus est ue
ste preclara ⁊ dixeritis ei: tu sede hic bn̄:
paupi aūt dicatis: tu sta illic aut sede sub
scabello pedū meorū: n̄ne iudicatis apō
uos met ipos: ⁊ facti estis iudices cogita
tiōnū iiquaꝝ. ℟. Narrabo nomen tuū frib'
meis alleluia. In medio ecclesie laudabo te al
leluia. all'a. ℣. Confitebor tibi populis domie:
⁊ psalmum dicam tibi in gentibus. In medio

Lectio quarta.

AUdite fratres mei dilectissimi. Nō
ne deus elegit pauperes i hoc mū
do: Diuites in fide ⁊ heredes regni celo
rum: q̄d repromisit deus diligentib' se:
Uos aūt exhonorastis paupē. Nōne di
uites per potentiam opprimunt uos: et
ipsi trahunt uos ad iudicia: Nonne ipsi
blasphemant bonum nomen q̄d iudica
tum est super uos: Si tamen legem per
ficitis regalem secundum scripturam: di
liges proximum tuum sicut te ipsū. Be
ne facitis. Si autem personam accipitis
peccatū operamini: redarguti a lege qua
si transgressores. Quicunq; eim totā le
gem seruauerit: offendat autem in uno:
factus est omnium reus. Qui eim dixit:
non mechaberis dixit non occides. Q̄d
si non mechaberis occidas autem fact'
est transgressor legis. Sic loquimini ⁊ sic
facite: sicut per legem libertatis incipien
tes iudicare. Judicium sine misericordia
erit illi qui non fecit misericordiam. Su
perexaltat autem misericordia iudiciū.
Quid proderit fratres mei si fidem quis
dicat se habere opera autem non habe
at: Nunquid poterit fides saluare eum:
Si autem frater aut soror nudi sint: ⁊ in
digeāt uictu quotidiano: dicat autem ali
quis de uobis illis ite in pace: calefacimi
ni ⁊ saturamini: non dederitis autem eis
que necessaria sūt corpori q̄d ipis pderit:

Sic ⁊ fides: si nō habeat opera: mortua
est i semetipsa. Sed dicet aliqs. Tu fidē
habes ⁊ ego opera habeo. Oñde mihi
fidē tuā sine opibus: ⁊ ego ostendaꝫ tibi
ex opibus fidem meam. Tu credis quo
niā unus ē ds: bñ facis. ⁊ dmōes credūt
⁊ ꝯtremiscūt. ℞. In ecclesijs bñdicite deo al
leluia. Dño de fontib⁹ isrl' alla. al' ℣. Psalmū
dicite nōini ei⁹ date gloriam laudi eius. Dño.

Lectio qnta.

Uis aūt scire o hō inanis: qm̄ fides
sine opib⁹ ociosa est: Abraā pr̄ nr̄
nōne ex opib⁹ iustificat⁹ est offerēs isaac
filiū suū sup altare: Uides ergo qm̄ fides
coopabat ex opib⁹ illi⁹. Et ex opibus fi
des ꝯsumata est: ⁊ suppleta ē scriptura di
cens. Credidit abraā deo: ⁊ reputatū est
illi ad iusticiā: ⁊ amic⁹ dei appellatus est.
Uidetis qm̄ ex opibus iustificat hō: ⁊ nō
ex fide tm̄. Silit aūt ⁊ raab meretrix non
ne ex opib⁹ iustificata ē: suscipiēs nūcios:
⁊ p aliā uiā eos eijciēs. Sicut eim corp⁹
sine spu mortuū est: ita ⁊ fides sine opib⁹
mortua ē. Nolite plures magr̄i fieri frēs
mei sciētes qm̄ mai⁹ iudicium sūitis. In
multis eim offendim⁹ oēs. Si qs in ṽbo
nō offendit hic pfectus ē uir. pōt etiā fre
no circūducere totū corp⁹. Si aūt equis
frena i ora mittimus ad ꝯsentiēdū nob:
⁊ ōe corpus illoꝝ circūferimus. Et ecce
naues cū magne sint: ⁊ a uētis ualidis mi
nētur: circūferunt aūt modico gubnacu
lo: ubi ipetus dirigētis uoluerit: ita ⁊ lin
gua modicū qdē mēbrū est ⁊ magna ex
altat. Ecce quātus ignis qꝫ magnā siluā
incēdit. Et lingua ur̄a ignis ē uniuersitas
iniqtatis. Lingua ꝯstituit i mēbris nr̄is:
q̄ maculat totū corp⁹: ⁊ inflāmat rotā na
tiuitatis nr̄e iflāmata a geēna. Ois enim
natura bestiaꝝ ⁊ uolucꝝ ⁊ serpētiū ⁊ ce
teroꝝ: domat: ⁊ domita sūt a natura hu
mana. Linguā eiꝫ nullus hoiuꝫ domare
pōt. Et eiꝫ inqetū maluꝫ: plena ueneno
mortifero. In ipa bñdicim⁹ deū prēꝫ: ⁊ i
ipa maledicim⁹ hoies q ad similitudineꝫ
dei facti sūt. Ex ipo ore pcedit bñdictio
⁊ maledictio. ℞. In toto corde meo al'. exqsi
ui te al. Ne repellas me a mādatis tuis al'. al'.
℣. Bñdictus es tu dñe doce me iustificatiōes
tuas. Ne repel. Lectio sexta.

Non oportet frēs mei hec ita fieri.
Nūqd fons de eodē foramine ma
nat dulcē ⁊ amarā aquā: Nūqd pōt frēs
mei fic⁹ uuas facere: aut uitis ficus: Sic
neqꝫ salsa dulceꝫ pōt facere aquā. Quis
sapiēs ⁊ disciplinatus inter uos ostēdat
ex bona ꝯuersatiōe opam suā in mās ue
tudine sapiētie: Qd si zelū amaꝝ hētis:
⁊ ꝯtentiōes sunt in cordibus ur̄is: nolite
gloriari: ⁊ mendaces eē aduersus uerita
tem. Nō est eim ista sapiētia de sursū des
cendēs sꝫ terrena aialis diabolica. Ubi
eim zelus ⁊ ꝯtētio: ibi incōstantia et oīe
opus prauū. Que aūt desursū ē sapiētia
primū qdeꝫ pudica est: deinde pacifica.
modesta. suadibilis. bonis ꝯsentiēs. plēa
misericordia ⁊ fructib⁹ bonis: iudicās si
ne silatiōe. Fructus aūt iusticie in pace se
minat facientib⁹ pacē. Uñ et bella et lites
in uobis: Nōne ex cōcupiscētijs ur̄is q
militāt in mēbris ur̄is: Cōcupiscitis et n̄
habetis. Occiditis. et zelatis: et nō pote
stis adipisci. Litigatis ⁊ belligeratis: ⁊ n̄
habetis ppt' qd nō postulatis. Petitis
et nō accipitis: eo q male petatis: ut in
cōcupiscētijs ur̄is insumatis. Adulti ne
scitis qr amicitia huius mundi inimica ē
deo: Quicūqꝫ ergo uoluerit amicus eē
seculi huius: inimicus dei cōstituet. An
putatis quia inaniter scriptura dicat. ad
inuidiam cōcupiscit spiritus qui habitat
in uobis. Maiorem autem dat gratiam
propter qd dicit. Deus superbis resistit:
humilibus autem dat gratiam. Subditi
ergo estote deo: resistite diabolo: ⁊ fugi
et a uobis. Appropiquate deo: ⁊ appro
pinquabit uobis. Et mundate man⁹ pec
catores: ⁊ purificate corda duplicia aio.
Miseri estote: ⁊ lugete: ⁊ plorate. Risus
uester in luctum conuertatur ⁊ gaudiuꝫ
in merorem. Humiliamini in conspectu
domini: ⁊ exaltabit uos. ℞. Hymnuꝫ can
tate nobis alleluia. Quomodo cātabimus cā
ticum domini in terra aliena alleluia alleluia.
℣. Illic interrogauerunt nos qui captiuos du
xerunt nos uerba cantionum. Quomodo.

Secundum ioannem.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Uado ad eũ q misit me: τ nẽo ex uobis introgat me quo uadis. Et reli

Omelia sancti augustini episcopi.

Lectio septima.

Cum dñs iesus pdixisset discipulis suis psecutões quas passuri fuerãt post ei⁹ abscessũ subiunxit atqȝ ait. Hoc aũt uobis ab initio nõ dixi: qȝ uobiscum eram: nunc aũt uado ad eũ q misit me. Ubi primũ uidendũ est utrũ eis futuras nõ pdixerit antea passiões. Sȝ alij tres euãgeliste satis eũ predixisse ista demonstrãt añquã uentũ eẽt ad cenã. Qua pacta scõȝ ioãnẽ ista locut⁹ ẽ ubi ait. Hec autem uobis ab initio nõ dixi: qȝ uobiscuȝ eram. An forte hinc ista soluit q̃stio: qȝ τ illi eũ narrãt passiõi ,p̃ximũ fuisse cũ hec diceret. Nõ ergo ab ĩitio qñ cũ illis erat: qȝ iã discessurus iãqȝ ad pãtreȝ precturus hoc dixit. Et ideo ẽt scõm alios euangelistas uerȝ est qd̃ hic dictũ est. Hec auteȝ uobis ab ĩitio nõ dixi. Sed qd agim⁹ de fide euãgelij scõm mattheũ q hec eis a dño nõ solũ cũ iã esset in pascha cũ discipulis cenaturus iminẽte passiõe: uerȝ ẽt ab ĩitio õnũciata eẽ ɔmẽorat: ubi primũ noiatim. xij. apostoli exprimũtur: τ ad opera diuia mittũtur. Quid ergo uult qd̃ hic ait. Hec autem uobis ab ĩitio nõ dixi: quia uobiscũ eram: nisi ea que iesus hic dicit de spiritu sãcto q̃ sit uenturus ad eos: τ testimoniũ phibitur⁹: qñ mala illa passuri sĩt. Hoc eis ab ĩitio nõ dixit qȝ cũ eis erat. ℟. Deus canticũ nouũ cantabo tibi alle. In psalterio decẽ cordaȝ psallã tibi allã. alle. ℣. Deus meus es tu τ cõfitebor tibi: ds meus es tu τ exaltabo te. In.

Lectio octaua.

Consolator ergo ille uel aduocatus utrũqȝ eim ĩtpretat̃ qd̃ ẽ grece paraclitus: xp̃o ascẽdente fuerat necessari⁹: τ ideo de illo nõ dixerat ab ĩitio qñ cum illis erat: qȝ eius presẽtia ɔsolabãtur. Abscessurus aũt oportebat ut diceret illũ eẽ uenturũ p quẽ futuȝ erat ut caritate diffusa in cordib⁹ suis uerbũ dei cũ fiducia predicarent: τ illo ĩtrinsecus apud eos testimoniũ phibẽte de xp̃o ipi quoqȝ testimoniũ phiberent. Neqȝ scãdalizarẽtur cũ ĩimici iudei absqȝ synagogis facerent eos: τ ĩterficerẽt arbitrãtes obsequĩ se prestare deo: qm̃ caritas oĩa tolerat que diffundẽda erat in cordibus eoȝ p scĩ spiritus donũ. Hinc ergo iste totus ẽ sensus qȝ facturus erat eos martyres suos: id ẽ testes suos p spiritum sanctum: ut illo in eis operante persecutionum quecũqȝ aspera tolerarent: nec frigescerent a caritate predicandi illo diuino igne succensi. Hec ergo inquit locutus sum uobis: ut cum uenerit hora eorum reminiscamini quia ego dixi uobis. Hec scilicet locut⁹ suȝ uobis: non tantum quia passuri estis ista: sed quia cum uenerit paraclitus ille testimonium perhibebit de me: ne ista timendo taceatis. Unde fiet ut etiam uos testimonium perhibeatis. ℟. Bonum ẽ confiteri domino alleluia. Et psallere alleluia. ℣. In decacordo psalterio cum cantico in cythara. Et psallere.

Lectio nona.

Hec autem uobis ab initio non dixi quia uobiscum eram: τ ego consolabar mea presentia corporali exhibita humanis sensibus uestris quã paruuli capere poteratis. Nunc autem uado ad eum qui misit me: τ nemo ex uobis interrogat me quo uadis. Significat sic se ituruȝ ut nullus interrogaret qd̃ palam fieri uisu corporeo cernerent. Nã superius interrogauerant eum quo esset iturus: τ responderat eis: eo se iterum quo ipsi uenire non possent. Nunc uero ita se ,p̃mittit iturum ut nullus eorum quo uadit interroget. Nubes eĩm suscepit eum: quando abscedit ab eis: τ euntem in celuȝ nõ uerbis quesierunt sed oculis deduxerũt. Sed quia hec locutus suȝ uobis inquit tristicia impleuit cor uestrum. Uidebat utiqȝ quid illa sua uerba in eorum cordibus agerent. Spiritualem quippe nundũ habentes interius consolationẽ quã p spũm sanctũ fuerãt habituri: id qd̃ exterius in christo uidebãt amittere metuebant.

Et quia se amissuros esse illo uera denū
ciante dubitare nō poterāt: ꝯtristabatur
hūanus affectus: qꝛ carnalis desolabat
aspectus. ℞. Dicant nūc qui redempti sunt
allā. A dño allā. ℣. Quos redemit de manu
inimici de regionib⁹ congregauit eos. A dño.
℞. Cantate dño alle. psalmū dicite ei allā. ℣.
Afferte dño gloriā ⁊ honorē afferte dño glori
am nomini eius. Psalmū. Ad laudes. Ca
pitulū. Carissimi omne. Ad bñdictus añ.
Uado ad eum. Rqre ad mag. supra i sab
bato. Ad tertiā capitulū. Carissimi ōe da
tum. Ad sextam capitulum.

Scitis frēs mei dilectissimi: sit autem
oīs homo uelox ad audiendū: tar
dus autē ad loquendū: ⁊ tardus ad irā:
ira eīm uiri iusticiā dei nō operatur. Ad
nonam capitulum.

PRopter qđ abijcientes oēm imun
diciā ⁊ abundantiā malicie in mā
suetudine suscipite insitū uerbuȝ qđ pōt
saluare aīas uestras. Ad uespas capłm.
Carissimi omne datum. Ad magnificat an
ti. Uado ad eū qui me misit: sed quia hec lo
cutus sum uobis tristicia ipleuit cor urm allā.
Oratio. Deus qui fideliuȝ. Infra hebdo
madā ad mag. aɴ. Ego ueritatem dico uob:
expedit uobis ut ego uadam: si eīm nō abiero
paraclitus non ueniet ad uos al. aɴ. Cū ue
nerit paraclitus spirit⁹ ueritatis ille arguet mū
dum de peccato. ⁊ de iusticia. ⁊ de iudicio allā.
aɴ. Adhuc multa habeo uobis dicere: sed nō
potestis portare modo: cū aūt uenerit ille spūs
ueritatis docebit uos omnē ueritatē allā. añ.
Non eīm loquetur a semetipso: sed quecunqȝ
audiet loquetur: ⁊ que uētura sūt annunciabit
uobis allā. Per hebdomadā legit̄ episto
la petri hoc ordine. Lectio prima.

PEtrus apostolus iesu cristi electis
aduenis dispsionis ponti. galacie.
capadocie. asye. ⁊ bithynie: scđȝ prescie
tiaȝ dei patris in sāctificationē spūs in o
bedientiā ⁊ aspsionē sanguinis iesu xpi:
gr̄a uobis ⁊ pax multiplicet̄. Bñdictus
deus ⁊ pat̄ dñi nr̄i iesu christi q scđm ma
gnā misericordiā suā regñauit nos in spē
uiuā p resurrectōeȝ iesu xpi ex mortuis i
hereditatē incorruptibilē: ⁊ incōtamiatā
⁊ immarcessibilē ꝯseruatā in celis: in uo
bis q in uirtute dei custodimini p fidē in
salutē paratā reuelari i tēpore nouissimo
In quo exultabitis modicū nūc si opor
tet cōtristari in uarijs tentationib⁹: ut p
batio ur̄e fidei mlto pciosior sit auro qđ
p ignē pbatur. inueniat̄ in laudē: ⁊ glori
am: ⁊ honorē: ⁊ reuelationē iesu xpi quē
cū nō uideritis diligitis: in quē nūc quo
qȝ nō uidētes creditis: credētes aūt exul
tabitis leticia inenarrabili ⁊ glorificata:
reportātes finē fidei ur̄e salutē aīaꝝ uraꝝ
De qua salute exqsierūt atqȝ scrutati sūt
pphete q de futura in uobis gratia pro
phetauerunt: scrutantes in qđ uel qua
le tempus significaret in eis spiritus chri
sti: prenūcians eas que in christo sūt pas
siones ⁊ posteriores glorias. Quibus re
uelatum est: quia non sibi ipsis: uobis au
tem ministrabant ea que nunc nunciata
sunt uobis per eos qui euangelizauerūt
uobis spiritu sancto misso de celo i quē
desiderāt angeli prospicere.

Lectio scđa.

PRopter qđ succincti lumbos men
tis uestre: sobrij: perfecti: sperate in
eam que offertur uobis gratiam: in reue
latione iesu christi: quasi filij obedientie:
non configurati prioribus ignorātie ue
stre desiderijs: sed secundum euȝ qui uo
cauit uos sanctum: ut ⁊ ipi sancti in omi
conuersatione sitis: quoniaȝ scriptum ē.
Sancti eritis: quoniam ego sanctus suȝ.
Et si patrem inuocatis eum qui sine ac
ceptione personaruȝ iudicat: secundum
uniuscuiusqȝ opus in timore incolatus
uestri tempore conuersamini. Scientes
ꝙ non corruptibilibus auro uel argēto
redempti estis de uana uestra conuersa
tione paterne traditiōis: sed precioso sā
guine quasi agni imaculati: ⁊ incōtamia
ti christi: precogniti quidem ante consti
tutionem mundi: manifestati autem i no
uissimis temporibus propter uos: qui p
ipm fideles estis ideo qui suscitauit eum
a mortuis: ⁊ dedit ei gloriam: ut fides ue
stra ⁊ spes eēt i deo. Aīas castificantes i
obedientia caritatis: infirmitatis amore

ſimplici ex corde inuicē diligite attentiꝰ:
renati non ex ſemine corruptibili ſed in
corruptibili p uerbū dei uiui ꝛ pmanen
tis in eternū:qꝛ oīs caro fenū: ꝛ oīs glo
ria eius tāq̄ flos feni. Exaruit fenum ꝛ
flos eius decidit:uerbū aūt dn̄i manet i
eternū.Hoc eſt aūt uerbū qḋ euangeli
zatum eſt in uos. Lectio tertia.

Deponētes igiť oēm maliciā ꝛ oēs
dolū:ꝛ ſimulatiōes:ꝛ inuidias:ꝛ omēs
detractiōes.ſicut modo geniti īfantes ra
tionabiles:ſine dolo lac cōcupiſcite:ut i
eo creſcatis in ſalutē:ſi tñ guſtaſtis quo
niā dulcis eſt dn̄s.Ad quē accedētes la
pidē uiuū ab hoībꝰ qdē reprobatū:a do
aūt electū ꝛ honorificatū:ꝛ ipi tāq̄ lapi
des uiui:ſupedificamini domos ſpūales
ſacerdotiū ſanctū:offerre ſpūales hoſtias
acceptabiles deo p ieſū chriſtū. Proptē
qḋ ɔtinet ſcriptura. Ecce aūt pono in ſi
on lapidē ſūmū.angularē.electū. precio
ſum:ꝛ q crediderit in eū nō cōfundetur.
Uobis igiť honor credētibus: nō credē
tibus aūt lapis quē reprobauerunt edifi
cantes hic factus eſt i caput anguli: ꝛ la
pis offenſiōis ꝛ petra ſcādali his q offē
dunt uerbo nec credūt in quo poſiti ſūt.
Uos aūt genus electū:regale ſacerdoti
um.gens ſancta.populus acqſitiōis: ut
uirtutes eius annuncietis q de tenebris
uos uocauit in admirabile lumē ſuum.
Qui aliquando nō populus:nūc autē
populus dei. Qui nō ɔſecuti miſericor
diā:nūc aūt miſericordiam conſecuti.

Lectio prima.

Cariſſimi obſecro uos tanq̄ adue
nas ꝛ pegrinos abſtinere uos a car
nalibꝰ deſiderijs q̄ militāt aduerſus aiaꝫ.
Cōuerſationē uīam inter gētes habētes
bonā:ut in eo qḋ detractāt de uobis tā
q̄ de malefactoribꝰ:ex bonis opibꝰ uos
cōſiderātes:glorificēt deū in die uiſitatio
nis. Sbiecti eſtote oī hūane creatē ,ppē
deū : ſiue regi quaſi pcellēti : ſiue ducibꝰ
tanq̄ ab eo miſſis ad uindictā malefac
toꝝ:laudē uero bonoꝝ.Quia ſic ē uolū
tas dei:ut bn̄facientes obmuteſcere facia
tis imprudētiū hominū ignorātiā. Qua

ſi liberi:ꝛ nō quaſi uelamē habētes mali
cie libertatē:ſꝫ ſicut ſerui dei. Oēs hono
rate:fraternitatē diligite. Deum timete:
regem honorificate. Lectio ſecūda.

Serui ſubditi eſtote in omni timore
dn̄is: non tantum bonis ꝛ mode
ſtis:ſed etiaꝫ diſcolis.Hec eiꝫ eſt gratia:
ſi propter conſcientiam quis dei ſuſtinet
triſticiam patiens iniuſte.Que eim ē gra
tia ſi peccantes et colaphizati ſuffertis:
Sed ſi benefacientes patienter ſuſtietis:
hec eſt gratia apud deum. In hoc enim
uocati eſtis:quia chriſtus paſſus eſt pro
nobis uobis relinquens exemplum ut
ſequamini ueſtigia eius.Qui peccatum
non fecit: nec inuentus eſt dolus in ore
eius.Qui cum malediceretur non male
dicebat:cum pateretur non cōminaba
tur:Tradebat autem iudicanti ſe iniuſte
qui peccata noſtra ipē pertulit in corpo
re ſuo ſuper lignum:ut peccatis mortui
iuſticie uiuamus:cuius liuore ſanati ſu
mus.Eratis eim ſicut oues errantes:ſed
conuerſi eſtis nunc ad paſtorē et epiſco
pum animarum ueſtraꝝ.Lectio tertia.

Similiter et mulieres ſubdite ſint ui
ris ſuis:ut et ſi qui non credūt uer
bo per mulierum conuerſationem ſine
uerbo lucri fiant: conſiderantes in timo
re ſanctam conuerſationem ueſtrā.Qua
rum ſit non extrinſecus capillatura :aut
circūdatio auri aut indumenti:ueſtimen
torūq̄ cultus:ſed qui abſconditus ē ho
mo cordis in incorruptibilitatem quieti
et modeſti ſpiritus: qui eſt in conſpectu
dei locuplex.Sic eim aliquando et ſanc
te mulieres ſperantes in deo ornabāt ſe
ſubdite proprijs uiris:ſicut ſarra obedie
bat abrae dominum eum uocans:cuius
eſtis filie benefacientes et non timentes
ullam perturbationeꝫ. Uiri ſimiliter co
habitantes ſecunduꝫ ſcientiā quaſi infir
miori uaſculo muliebri ipertinentes ho
norem tanq̄ et coheredibus gratie et ui
te ut non impediantur orationes noſtre.
In fide autem omnes unanimes.cōpati
entes.fratnitatis amatores.miſericordes
modeſti.humiles.nō reddētes maluꝫ ,p

malo:nec maledictū pro maledicto: sed
ecōtrario bn̄dicētes:qꝛ i hoc uocati estis
ut bn̄dictionē hereditate possideatis.

Lectio prima.

QUi eim̄ uult uitā diligere ⁊ uidere
dies bonos:coherceat linguā suā
a malo ⁊ labia sua ne loquātur dolum.
Declinet a malo ⁊ faciat bonū:iqrat pa
cem ⁊ sequat̄ eā : qꝛ oculi dn̄i sup iustos
⁊ aures eius in preces eoꝝ. Uultus eim̄
dn̄i sup faciētes mala. Et qs ē q uob no
ceat si boni emulatores fueritis: Sed et
si qd patimini ꝑpter iusticiā beati eritis.
Timorē aūt eoꝝ ne timueritis ⁊ nō con
turbemini. Dn̄m āt xp̄m sāctificate i cor
dibus uestris parati semp ad satisfactio
nem ōi poscēti uos rationē de ea que in
uobis est fide ⁊ spe. Sed cū modestia ⁊
timore ꝯscientiā habētes bonā: ut in eo
qd̓ detrahūt de uobis ꝯfundātur q calū
niātur uestrā bonā i christo ꝯuersatiōeꝫ.
Melius ē eim̄ bn̄faciētes si uelit uolun
tas dei pati q̄ꝫ malefaciētes:qꝛ ⁊ xp̄us se
mel ꝑ peccatis nr̄is mortuus est: iustus
ꝑ iiustis: ut uos offerret deo: mortifica
tos qdē carne:uiuificatos autem spu̇. In
quo ⁊ his q in carcere erāt ꝯclusi spualit̄
adueniēs predicauit.q increduli fuerant
aliquādo:qn̄ expectabāt dei patientiam
in diebus noe cū fabricaret̄ archa:i qua
pauci.i.viij.aie salue facte sunt p aquaꝫ.
Qd̓ ⁊ uos nūc similis forme saluos facit
baptisma:nō carnis depositio sordiū sꝫ
cōsciētie bone iterrogatio in deū p resur
rectionē dn̄i nostri iesu xp̄i q ē i dextera
dei patris ꝺglutiēs mortē:ut uite eterne
heredes efficeremur. Profect⁹ in celum
subiectis angelis sibi ⁊ potestatibus et
uirtutibus.

Lectio secunda

CHristo igit̄ passo in carne:⁊ uos ea
dem cogitatiōe armamini:qꝛ q pas
sus est in carne desijt a peccatis: ut iā nō
hoīuꝫ desiderijs:sed uolūtati dei qd̓ reli
quū est in carne uiuat tēporis:Sufficit eīꝫ
pteritū tēp⁹ ad uolūtatē gentiū ꝯseruādā
his q ābulauerūt i luxurijs. ꝺsiderijs.ui
nolētijs.cōmessatiōib⁹.potatiōib⁹. ebrie
tatib⁹ ⁊ illicitis idoloꝝ cultib⁹:i qb⁹ nūc
obstupescūt in quo admirāt̄ nō ꝯcurrēti
bus uobis in eadē luxurie ꝯfusionē blas
phemātes:q reddēt rationē ei q paratus
est iudicare uiuos ⁊ mortuos. Propter
hoc eim̄ ⁊ mortuis euāgelizatū est ut iu
dicētur quidē secūdū hoīes in carne:ui
uant aūt scd̓m deū in spu̇:omniū auteꝫ fi
nis appropiquabit. Estote itaqꝫ pruden
tes ⁊ uigilate in oꝛonib⁹:ante oīa autem
mutuā in uobis metipsis caritatē ꝯtinuā
habētes:qꝛ caritas opit multitudinē pec
catorū. Hospitales iuicē sine murmura
tione:unusqsqꝫ sicut accepit gr̄aꝫ in alter
utrū illā ad mīstrantes sicut boni dispen
satores multiformis gratie dei. Si qs lo
qtur quasi sermones dei: si qs ministrat
tanq̄ꝫ ex ꝩtute quā admīstrat deus:ut in
ōibus honorificetur deus p iesū christū
dn̄m nostrū cui est gloria ⁊ iperiū in secu
la seculoꝝ amen.

Lectio tertia.

CArissimi nolite pegrinari in feruore
qui ad tentationē uobis fit: quasi
noui aliquid uobis contingat: sed cōicā
tes christi passionibus gaudete ut ⁊ i re
uelatione glorie eius gaudeatis exultan
tes. Si exprobramini in nomine christi
beati eritis : quoniam qd̓ est honoris et
glorie ⁊ uirtutis dei:⁊ qui est eius spirit⁹
sup uos requiescet. Nemo autē uestrum
patiat̄ quasi homicida:aut fur:aut male
dicus:aut alienorum appetitor. Si autē
ut christianus non erubescat : glorificet
autem dominum in isto nomine: quoni
am tempus est ut incipiat iudicium a do
mo domini. Si autem primum a nobis
quis finis eorum qui non credunt dei e
uangelio: Et si iustus quidem uix salua
bitur: impius ⁊ peccator ubi parebunt:
Itaqꝫ ⁊ hi qui patiunt̄ secundum uolun
tatem dei fideli creatori cōmendent ani
mas suas in benefactis. Seniores ergo
qui in uobis sunt obsecro cōsenior ⁊ te
stis christi passionum: ⁊ eius que in futu
ro ē glorie reuelanda cōmunicator:pas
cite qui in uobis est gregem dei:prouidē
tes non coacte sed spontanee secūdū de
um. Neqꝫ turpis lucri gratia sed uolun
tarie:neqꝫ ut dn̄antes in cleris : sꝫ forma

facti gregis ex aīo: ut cū apparuerit pri
ceps pastoꝝ ꝑcipiatis imarcessibilē glo
rie coronā. Silit̄ adolescētes subditi esto
te seniorib⁹. Oēs eim inuicē hūilitatem ī
sinuate: q2 dn̄s sup̄bis resistit: hūilib⁹ aūt
dat grām. Hūiliamini igit̄ sub potēti ma
nu dei: ut uos exaltet ī tēpore uisitatōis:
oēm sollicitudinē ur̄am proijciētes ī eū:
qm̄ ipi cura est de uobis. Alia epistola
petri. Lectio prima.

SImon petrus: seruus ⁊ apl̄us iesu
christi. His q coequalē uobiscum
sortiti sūt fidē in iusticia dei ⁊ saluatoris
nr̄i iesu christi: gr̄a uobis ⁊ pax adipleat̄
in cognitione dei ⁊ dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Quō
oīa nobis diuīe uirtutis sue que ad uitā
⁊ pietatē donata sūt ꝑ cognitōēz eius q
uocauit nos ꝓpria gloria ⁊ uirtute: ꝑ quē
maxia ⁊ preciosa nobis ꝓmissa dōauit:
ut ꝑ hec efficiamini diuīe ꝯsortes nature:
fugientes eius que in mundo est concu
piscētie corruptionem. Uos aūt curam
oēm subiferētes mīstrate ī fide ur̄a uirtu
tem. In uirtute aūt scientiā. In sciētia au
tem abstinentiā. In abstinētia aūt patien
tiā. In patiētia aūt pietatē. In pietate au
tem amorē fraternitatis. In amore aūt fra
ternitatis caritatē. Hec eiz si uobis assint
⁊ supent nō uacuos: nec sine fructu uos
ꝯstituēt in dn̄i nr̄i iesu xp̄i cognitōe. Cui
eim presto nō sūt hec: cecus ē ⁊ manu tē
tans obliuionē accipiēs purgatōis uete
rum suorū delictoꝝ. Lectio secunda.

QUa ꝓpter frēs magis satagite ut ꝑ
bona opa certā ur̄am uocatiōēz et
electionē faciatis. Hoc eim faciētes non
peccabitis aliqn̄. Sic eim abūdant̄ mini
strabit̄ uobis itroitus ī eternū regnū dn̄i
nr̄i ⁊ saluatoris iesu christi. Propt̄ qđ in
cipiā uos semꝑ cōmonere de his: ⁊ qdē
scientes ⁊ ꝯfirmātes uos ī pn̄ti ueritate.
Iustū aūt arbitror quādiu sū in hoc tab
naculo suscitare uos in cōmonitōēz. Cer
tus eim sum ꝙ uelox ē depositio taber
naculi mei: secūdū ꝙ ⁊ dn̄s noster iesus
christus significauit mihi. Dabo āt opaz
⁊ frequent̄ habere uos post obitū meū:
ut hoꝝ mēoriā habeatis. Nō eim indoc
tas fabulas secuti notā fecim⁹ uobis dn̄i
nr̄i iesu christi uirtutē ⁊ prescientiā: sz spe
culatores facti illis magnitudinis. Acci
piens eim a deo pr̄e honorē ⁊ gloriā uo
ce delapsa ad eū huiuscemōi a magnifi
ca gloria. Hic ē filius meus dilect⁹ ī quo
mihi cōplacuit: ip̄m audite. Et hāc uocē
nos audiuimus de celo allatam cū esse
mus cū eo ī mōte sancto. Lectio tertia.

ET habemus firmiorē ꝓpheticum
sermōēz cui bn̄facitis attendentes
quasi lucerne lucenti ī caliginoso loco:
donec dies illucescat: ⁊ lucifer oriat̄ ī cor
dibus ur̄is. Hoc primū intelligentes ꝙ
oīs ꝓphetia scripture ꝓpria interpretatōe
nō fit. Nō eim uolūtate hūana allata est
aliquādo ꝓphetia: sed sp̄u sācto īspirati
locuti sūt sācti dei hoīes. Fuerūt uero et
pseudo ꝓphete ī populo: sicut ⁊ ī uobis
erūt magr̄i mēdaces: q subitroducent se
ctas ꝑditiōis: ⁊ eū q emit eos dn̄z negāt:
supducētes sibi celerē ꝑditionē. Et multi
sequent̄ eoꝝ luxurias: ꝑ quos uia uerita
tis blasphemabit̄: ⁊ ī auaricia fictis uer
bis de uobis negociabūtur. Quibus iu
dicium iam olim non cessat: ⁊ ꝑditio eo
rum non dormitat. Si eim deus angelis
peccantibus non pepercit: sed rudentib⁹
flāmis inferni detractos in tartarū tradi
dit cruciandos in iudiciū reseruari: ⁊ ori
ginali mundo non pepercit: sed octauū
noe iusticie preconem custodiuit: diluui
um mundo impiorū inducens: ⁊ ciuita
tes sodomorum ⁊ gomorreorum in cine
rem redigens: euersione damnauit: exē
plum eorum qui ipie acturi sunt ponēs:
⁊ iustū loth oppressū a nephādoꝝ iīu
ria: ac luxuriosa ꝯuersatione eripuit. As
pectu eim ⁊ auditu iust⁹ erat: hitās apud
eos qui de die in diem aīaz iusti iniquis
operibus cruciabant. Lectio prima.

NOuit deus pios de tentatione eri
pere: iniquos uero in diem iudicij
reseruare cruciandos. Magis autē eos
qui post carnem in cōcupiscentia imūdi
cie ambulant dn̄ationemq3 contēnunt:
audaces sibi placentes: sectas non metu
unt itroducere blasphēantes. Ubi āgeli

fortitudine ꝛ uirtute cum sint maiores nõ
portant aduersus se execrabile iudiciuȝ.
Hi uero uelut irrationabilia pecora na
turaliter in captionem: ꝛ ĩ perniciẽ in his
que ignorant blasphemantes in corrup
tione sua peribunt: percipientes merce
dem iniusticie: uoluptatem existimantes
diei delitias coinquinationis ꝛ macule:
delitijs affluentes in conuiuijs suis: luxu
riantes uobiscum: oculos habentes ple
nos adulterij ꝛ incessabilis delicti: pelli
cientes animas instabiles: cor exercita
tum auaricie habentes: maledictionis fi
lij derelinquentes rectam uiaȝ errauerũt:
secuti uiam balaam ex bosor: qui merce
dem iniquitatis amauit: corruptionẽ ue
ro habuit sue uesanie. Subiugale mutũ
animal hominis uoce loquens prohibu
it prophete insipientiam.

Lectio secunda.

HI sũt fontes sine aqua: ꝛ nebule tur
binibus exagitate: quibus caligo
tenebrarum reseruatur. Superba enim
natiuitatis loquentes. pellicientes in de
siderijs carnis luxurie eos qui paululuȝ
effugiunt. Qui in errore conuersati liber
tatem illis promittentes cum ipsi sint ser
ui corruptionis. A quo eĩm quis supera
tus est huius ꝛ seruus est. Si eĩm refugi
entes coinquinationes mundi: in cogni
tiõe domini nostri ꝛ saluatoris iesu xpi.
His rursus ĩplicati superantur: facta sunt
eis posteriora deteriora prioribus. Me
lius eĩm erat illis non cognoscere uiam
iusticie: q̃ȝ post agnitionem retrorsum cõ
uerti ab eo qd̓ illis traditũ est sancto mã
dato. Contigit eĩm eis illud ueri prouer
bij. Canis reuersus ad suum uomitum ꝛ
sus lota in uolutabro luti. Hanc ecce uo
bis carissimi secundam scribo epistolaȝ:
in quibus uestram excito in cõmonitio
nem sinceram mentem: ut memores sitis
eoꝝ que predixi uerboꝝ a sanctis ꝓphe
tis ꝛ apostoloꝝ sanctoꝝ preceptoꝝ dñi
ꝛ saluatoris. Hoc primũ scientes ꝙ ueni
ent in nouissimis diebus ĩ deceptõe illu
sores iuxta ꝓprias cõcupĩas ambulãtes
dicentes: ubi est promissio aut aduẽtus
eius? Ex quo eĩm patres dormierũt oĩa
sic ꝑseuerant ab ĩitio creature. Latet eĩm
eos hoc uolẽtes: ꝙ celi erant prius ꝛ ter
ra de aqua: ꝛ ꝑ aquã ꝯsistẽs dei uerbo ꝑ
quẽ ille tunc mundus aqua inundatus
ꝑijt. Celi aũt q̄ nunc sunt ꝛ terra eodem
uerbo repositi sunt igni reseruati. ĩ diẽ iu
dicij ꝛ ꝑditionis impiorum hominum.

Lectio tertia.

UNum uero hoc nõ lateat uos caris
simi: quia unus dies apud dñm si
cut mille anni: ꝛ mille anni sicut unus di
es. Non tardat dñs promissionẽ suam si
cut q̄dam existimant: sed patiẽter agit ꝓ
pter uos nolẽs aliquos ꝑire: sed oẽs ad
penitentiam reuerti. Adueniet autẽ dies
domini ut fur ĩ quo celi magno ĩpetu trã
sient: elemẽta uero calore soluẽtur: terra
autem ꝛ que ĩ ipa sunt oĩa opera exuren
tur. Cuȝ hec igitur oĩa dissoluenda sint:
quales oportet uos eẽ ĩ sanctis cõuersati
onibus ꝛ pietatibus expectantes ꝛ pro
perantes in aduentuȝ dei dñi nostri iesu
christi. Per quẽ celi ardẽtes soluẽtur: ꝛ
elemẽta ignis ardore tabescent. Nouos
uero celos: ꝛ nouam terram scd̓m ꝓmis
sa ipsius expectamus in q̄bus iusticia ha
bitat. Propter qd̓ carissimi hec expectã
tes satagite ĩmaculati ꝛ inuiolati ei inueni
ri in pace. Et dñi nostri iesu christi lõga
nimitate saluteȝ arbitramini. Sicut ꝛ ca
rissimus frater noster paulus: secundum
datam sibi sapientiam scripsit uob̓: sicut
ꝛ in omnibus epistolis loquens ĩ eis de
his in quibus sunt quedam difficilia itel
lectu: que ĩdocti ꝛ instabiles deprauant:
sicut ꝛ ceteras scripturas ad suam ipsoꝝ
damnationem. Uos igitur fratres p̄sci
entes hec: custodite uos metipsos: ne insi
pientium errore transducti: excidatis a ꝓ
pria firmitate. Crescite uero in gratiam
ꝛ cognitione domini nostri iesu christi ꝛ
saluatoris uestri. Ipsi gloria ꝛ nunc ꝛ ĩ di
em eternitatis amen. Sabbato ad ue
speras capitulum.

CArissimi estote factores uerbi ꝛ nõ
auditores tantũ: fallentes uos met
ipsos: quia si quis auditor est uerbi ꝛ nõ

factoꝛ hic comparabitur uiro conſiderã ti uultũ natiuitatis ſue ĩ ſpeculo. Ad magnificat anti. Uſq3 modo non poteſtis quic q̃3 ĩ noĩe meo: petite: ⁊ accipietis alleluia. Oro.

DEus a quo bona cuncta procedũt largire ſupplicibus tuis ut cogitemus te inſpirante que recta ſunt: ⁊ te gubernante eadem faciamus. per. Dominica qnta poſt paſcha epiſtola ioannis. Lectio prima.

QUod fuit ab initio qḋ audiuimus: qḋ uidimus oculis noſtris: qḋ perſpeximus: ⁊ manus noſtre contrectauerunt de uerbo uite: ⁊ uita manifeſtata ē: ⁊ uidimus ⁊ teſtamur: ⁊ annũciamus uobis uitam eternam: que erat apud patrē ⁊ apparuit nobis. Quod uidimus ⁊ audiuimus annũciamuſ uobis: ut ⁊ uos ſocietatem habeatis nobiſcum: ⁊ ſocietas noſtra ſit cum patre ⁊ filio eius chriſto ieſu. Et hec ſcribimus uobis ut gaudeatis ⁊ gaudium ueſtrum ſit plenum. Et hec ē annũciatio quã audiuim⁹ ab eo: ⁊ annũciamus uobis quoniam deus lux eſt: et tenebre in eo non ſunt ulle. Si dixerim⁹ quoniam ſocietatem habemus cum eo ⁊ in tenebris ambulamus: mentimur et non faciamus ueritatem. Si autem in luce ambulamus: ſicut ⁊ ipſe in luce eſt: ſocietatem habemus ad inuicem: ⁊ sãguis ieſu chriſti filij eius emundat nos ab õi peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus ipſi nos ſeducimus ⁊ ueritas in nobis non eſt. Si confiteãur peccata noſtra fidelis ⁊ iuſtus ē ut remittat nobis peccata noſtra: ⁊ emũdet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccauimus mendacem facimus eum: ⁊ uerbum eius non eſt in nobis. Reſpõſoria dicitur de preterita dominica. Lectio ſecunda.

FIlioli mei hec ſcribo uobis ut nõ peccetis. Sed ⁊ ſi quis peccauerit aduocatum habemus apud patreʒ ieſũ chriſtum iuſtum: ⁊ ipſe ē propiciatio pro peccatis noſtris. Non pro noſtris auteʒ tantum: ſed etiam pro totius mundi. Et in hoc ſcimus quoniã cognouimus eũ: ſi mandata eius obſeruemus. Qui dicit ſe noſſe deum: ⁊ mandata eius nõ cuſtodit: mendax ē ⁊ ueritas in eo nõ ē. Qui autem ſeruat uerbum eius: uere in hoc caritas dei perfecta eſt. Et in hoc ſcimus quoniam in ipſo ſumus. Qui dicit ſe ĩ ipſo manere debet ſicut ille ãbulauit ⁊ ipſe ambulare. Cariſſimi non mandatuʒ nouum ſcribo uobis: ſed mandatuʒ uetus qḋ habuiſtis ab initio. Mandatum uet⁹ ē uerbum qḋ audiſtis. Iterum mandatũ nouum ſcribo uobis: qḋ ē uerum ⁊ ĩ ipſo ⁊ in uobis: quia tenebre tranſierunt ⁊ lumen uerum iam lucet. Qui dicit ſe ĩ luce eſſe ⁊ odit fratrem ſuum in tenebris ē uſq3 ad huc. Qui uero diligit fratrem ſuum: in lumine manet ⁊ ſcandalum in eo non ē. Qui autem odit fratrem ſuum ĩ tenebris ē: ⁊ in tenebris ambulat ⁊ neſcit quo uadat: quoniam tenebre obcecauerunt oculos eius. Scribo uobis filioli: quoniam remittũtur uobis peccata propter nomen eius. Scribo uobis patres quoniam cognouiſtis eum quia ab ĩitio eſt. Scribo uobis adoleſcentes: quoniã uiciſtis malignum. Scribo uobis infantes: quia cognouiſtis patreʒ. Scribo uobis iuuenes: quoniam fortes eſtis ⁊ uerbum dei in uobis manet ⁊ uiciſtis malignum. Lectio tertia.

CAriſſimi nolite diligere mundum neq3 ea que in mundo ſunt. Si qs mundum diligit: non ē caritas patris in eo. Quoniam omne qḋ ē in mundo cõcupiſcentia carnis ē: ⁊ concupiſcentia oculorum: ⁊ ſuperbia uite: que non ex patre ſed ex mundo ē. Et mũdus tranſit et concupiſcentia eius. Qui autem facit uoluntateʒ dei manet in eternũ. Filioli mei nouiſſima hora ē: ⁊ ſicut audiſtis quoniam antechriſtus uenit. Nunc autem antechriſti multi facti ſunt. Unde ſcim⁹ qa nouiſſima hora ē: Ex uobis prodierũt: ſed non erant ex nobis. Nam ⁊ ſi fuiſſẽt ex nobis pmanſiſſent utiq3 nobiſcũ. Sʒ ut manifeſti ſint: quoniam non ſunt oẽs ex uobis. Sed uos unctioneʒ habeatis a ſancto ⁊ noſtis omnia. Nõ ſcripſi uob

quasi ignorantibus ueritatem: sed quasi scientibus eam: ⁊ qm̄ omne mendacium ex ueritate nō est. Quis est mendax nisi is q negat qm̄ iesus nō est xp̄us: Hic est antixp̄us q negat p̄rem ⁊ filiū. Ois q negat filiū nec hꝫ p̄rem. Qui ꝯfitet̄ filium ⁊ patrem habet. Uos qd̄ audistis ab ītio in uobis p̄maneat. Si in uobis p̄manserit qd̄ audistis ab ītio: ⁊ uos ī filio ⁊ p̄re manebitis. Et hec est repromissio quam ipse pollicitus est uobis uitā et̄naꝫ. Hec scripsi uobis de his qui seducūt uos. Et uos unctionē quā accepistis ab eo mācat in uobis. Et nō necesse habetis ut aliquis doceat uos: sed sicut unctio eiꝰ docet uos de omnibꝰ. Et uex est ⁊ nō ē mēdacium. Et sicut docuit uos manete ī eo. Et nūc filioli manete in eo: ut cū apparuerit habeamus fiduciam: ⁊ nō confundamur ab eo in aduentu eius. Si scitis qm̄ iustus est: scitote qm̄ ⁊ ois q facit iusticiā ex ipso natus est. Lectio quarta.

Uidete qualem caritatē dedit nobis pater: ut filij dei noiemur ⁊ simꝰ. Propter hoc mūdus non nouit uos qꝛ non nouit eum. Carissimi nūc filij dei sumus: ⁊ nūdum apparuit nobis quid erimus. Scimus qm̄ cū apparuerit similes ei erimus: qm̄ uidebimus eū sicuti ē. Et omnis qui habet hanc spem in eo: sanctificat se: sicut ⁊ ille sanctus ē. Ois q fac̄ peccatū ⁊ iniqtatē facit. Et peccatū est iīqtas. Et scitis qꝛ ille apparuit ut peccata tolleret: ⁊ peccatū in eo nō ē. Ois q in eo manet nō peccat: ⁊ ois q peccat nō uidet eū nec nouit eū. Filioli nemo uos seducat. Qui facit iusticiā iustꝰ ē: sicut ⁊ ille iustꝰ ē. Qui facit peccatū ex diabolo ē: qm̄ ab iītio diabolus peccat. In hoc apparuit filius dei: ut dissoluat op̄a diaboli. Ois q natus est ex deo peccatū non facit: qm̄ semen ipius in eo manet: ⁊ nō pōt peccare qm̄ ex deo natus est. In hoc manifesti sūt filij dei: ⁊ filij diaboli. Ois q nō ē iustus: nō est ex deo: ⁊ q nō diligit fratrem suū. Quoniā hec est annūciatio quā audistis ab initio ut diligamus alterutrū. Non sicut chain q ex maligno erat q ⁊ occidit fratreꝫ suū. Et ꝓpter qd̄ occidit eū: Qm̄ opera eius maligna erant: fratris autem eiꝰ iusta. Nolite mirari fratres si odit uos mūdus. Nos scimus qm̄ translati sumꝰ de morte ad uitaꝫ qm̄ diligimus fratres. Qui nō diligit manet in morte. Ois qui odit fratrē suū homicida est. Et scitis qm̄ omnis homicida nō habet uitā eternaꝫ in se met ip̄o manentem. Lectio quinta.

In hoc cognouimus caritateꝫ dei: qm̄ ille aīaꝫ suā ꝓ nobis posuit: et nos debemus ꝓ fratribus nostris aīas ponere. Qui habuerit substantiam huiꝰ mundi: ⁊ uiderit fratrem suum necessitatem habere: ⁊ clauserit uiscera sua ab eo quomodo caritas dei manet in eo: Filioli mei nō diligamus uerbo neqꝫ ligua sed opere ⁊ ueritate. In hoc cognoscimꝰ qm̄ ex ueritate sumus: ⁊ in conspectu eiꝰ suadebimus corda nostra: quoniaꝫ si reprehenderit nos cor nostrum maior est deus corde nostro: ⁊ nouit omnia. Carissimi si cor nostꝝ non reprehenderit nos fiduciā habemus ad dn̄m: ut quicqd petierimus accipiemus ab eo: quoniā mādata eius custodimus: ⁊ ea que sunt placita corā eo facimus. Et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine christi iesu filij eius: ⁊ diligamus alterutrum sic dedit mandatū nobis. Et qui seruat mādata eius: in illo manet ⁊ ip̄e in eo. Et in hoc scimus quoniam manet in nobis d̄ spiritu sancto quē dedit nobis. Lec. vi.

Carissimi nolite ōi spūi credere: sed ꝓbate spūs si ex deo sint: qm̄ multi pseudo ꝓphete exiere in munduꝫ. In hoc cognoscitur spūs dei. Ois spūs qui confitetur iesum christum in carne uenisse. ex deo est: ⁊ omnis spūs qui soluit iesum ex deo non est: ⁊ hic est antichristus de quo audistis quoniā uenit ⁊ nunc iā in mundo est. Uos ex deo estis filioli et uicistis eum qm̄ maior ē q in uobis est: q̄ꝫ qui in mūdo est. Ipi de mūdo sūt: ideo de mūdo loquūtur: ⁊ mūdus eos audit. Nos ex deo sumus. Qui nouit deuꝫ audit nos. Qui aūt nō est ex deo nō audit nos. In hoc cognoscimus spūm ūitatis

ꝛ ſpūm erroꝛis. Cariſſimi diligam⁹ nos
inuicem: quia caritas ex deo eſt. Et oīs
q diligit ex deo natus eſt: ꝛ cognoſcit de
uz. Qui nō diligit nō nouit deuz: qm̄ de
us caritas eſt. In hoc apparuit caritas
dei in nobis: quoniā filiū ſuū unigenitū
miſit deus in hunc mundū: ut uiuam⁹ p
eum. In hoc eſt caritas non quaſi nos
dilexerimus deum: ſed quoniam ipſe pri
oꝛ dilexit nos: ꝛ miſit filium ſuum ꝓpiti
ationem pro peccatis noſtris.

Secundum ioannem.

In illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipul'
ſuis. Amen amen dico uobis ſi qd
petieritis patrem in nomine meo dabit
uobis. Et reliqua. Omelia ſancti augu
ſtini epiſcopi. Lectio ſeptima.

Domini uerba nūc iſta tractanda ſt
Amen dico uobis: ſi qd petieritis
patrem in nomine meo dabit uobis. Iā
dictum eſt in ſuperioꝛibus huius domi
nici ſermonis partibus: ꝓpter eos q nō
nulla petunt a patre in chꝛiſti nomie: nec
accipiunt. Non petiē in nomine ſaluato
ris: quicqd petitur cōtra rationē ſalutis.
Non eim ſonū litteraꝝ ac ſyllabarū: ſed
qḋ ſonus ipſe ſignificat: ꝛ qḋ eo ſono rec
te ac ueraciter intelligiē. hoc accipiendū
eſt dicere cum dicit in nomine meo. Un
de qui hoc ſentit de chꝛiſto qḋ ñ ē de uni
co filio ſentiendum non petit in eius no
mine: etiam ſi non taceat litteris ac ſylla
bis chꝛiſtū: quoniā in nomine eius petit
quez cogitat cum petit. Qui uero qḋ eſt
de illo ſentiendū ſentit: ipſe in nomine ei⁹
petit: ꝛ accipit qḋ petit: ſi nō contra ſalu
tem ſuam ſempiternam petit. Accipit au
tem quando debet accipere. Lectio. viij

Quedam autem non negātur ſed ut
cōgruo dentur tempoꝛe differunē.
Ita ſane intelligenduz eſt ꝙ ait: dabit uo
bis ut ea beneficia ſignificata ſcianē his
uerbis que ad eos qui petunt pꝛopꝛie p
tinent. Exaudiūtur quippe omnes ſācti
pꝛo ſeipis: non autem pꝛo omnibus ex
audiūtur: uel amicis uel inimicis ſuis ul'
quibuſlibet alijs: quia non utcunqꝫ dic
tum eſt dabit ſed dabit uobis. Uſqꝫ mō
inquit non poteſtis quicq̄ꝫ in noīe meo.
Petite ꝛ accipietis: ut gaudiū ueſtrū ſit
plenum. Hoc qḋ dicit gaudium plenuz
pꝛofecto non carnale ſed ſpūale gaudiū
eſt. Et quando tantum erit ut aliquid ei
iam non ſit addenduz: pꝛoculdubio tūc
erit plenū. Quicqd eiꝫ petitur qḋ pertie
at ad hoc gaudium conſequenduz hoc
in nomine meo chꝛiſti petendū: ſi diuiaz
intelligim⁹ gr̄az: ſi uere beatā poſcim⁹ ui
tam. Quicqd autem aliud petiē: nihil pe
titur. Non quia nulla omnino res ē: ſed
quia in tante rei cōpatione quicquid ali
ud cōcupiſcitur nihil ē. Lectio nona.

Neqꝫ eim pꝛoſus nulla res eſt hō ḋ
quo ait apoſtolus. Qui ſe putat eē
aliquid cum nihil ſit. In cōparatione qp
pe ſpūalis hominis qui ſcit gratiam dei
ſe eſſe quod eſt: quiſquis uana pꝛeſumit
nihil eſt. Etiā ſic recte intelligi pōt. Amē
amen dico uobis: ſi quid petieritis pr̄ez
in noīe meo dabit uobis: ut hoc qḋ ait.
ſi quid non quodlibet ītelligatur: ſed ali
quid qḋ non in beate uite cōparatiōe ſit
nihil. Et qḋ ſeqtur. uſqꝫ modo non pete
ſtis qcq̄ꝫ in noīe meo duob⁹ modis ītelli
gi pōt: uel qꝛ nō in noīe meo petiſtis. qḋ
nomē nō ſic cognoſcēdū ē cognouiſtis.
ul' nō petiſtis qcq̄ꝫ qm̄ ī cōpatōe rei quā
petere debuiſtis ꝓ nihilo habendū ē qḋ
petiſtis. Ut igiē ī eius noīe non nihil ſed
gaudiū plenū petāt: qm̄ ſi aliqd aliud pe
tūt idē aliud nihil ē: exhoꝛtaē dicēs. Pe
tite ꝛ accipietis ut gaudiū ur̄m ſit plenū:
id eſt hoc ī noīe meo petite: ut gaudiū ue
ſtrum ſit plenū: ꝛ accipietis. Iſto eiꝫ bo
no ī petēdo pſeuerantes ſāctos ſuos ne
quaq̄ꝫ diuina miſericoꝛdia fraudabit.
Hec iqt ī ꝓuerbijs locutus ſum uobis.
Uenit hoꝛa cū iā nō in ꝓuerbijs loquar
uobis: ſed palā de pr̄e meo annunciabo
uobis. Poſſem dicere hāc de qua loqē
hoꝛā: futuꝝ opoꝛtere ſeculū intelligi: ubi
uidebim⁹ palā qḋ beat⁹ apl's facie dič ad
faciē: ut qḋ ait. hec ī ꝓuerbijs locutus ſū
uobis: hoc ſic qḋ ab eodē apl'o dictū ē:
uidemus nūc p ſpeculū ī enigmate. Ad
laudes capl'z. Cariſſimi eſtote. Ad bn̄dict⁹

antiphona. Usq3 mõ nõ petistis q̄cq̄3: peti
te τ accipietis al'. Ad tertiã caplm. Carissi
mi estote. Ad sextam capitulum.
Qui aũt pspexerit i lege pfecte liber
tatis: τ pmãserit in ea: nõ auditor ob
liuiosus factus: sed factor opis hic beat⁹
in facto suo erit. Ad nonam capitulum.
Religio mũda τ imaculata apd deũ
τ prẽm hec ē: uisitare pupillos τ ui
duas in tribulatõe eorꝝ: τ imaculatum se
custodire ab hoc seculo. Ad uespas ca
pitulũ. Carissimi estote. Ad mag. aꝛ. Peti
te τ accipietis ut gaudiũ urm plenũ sit: ipe eim
pater amat uos: q2 uos me amastis: τ credidi
stis al'. oõ. De⁹ a quo bona. Infra hebdo
madã ad mag. aꝛ. Ipe ei3 pr amat uos quia
uos me amastis τ credidistis alleluia. anti.
Exiui a patre τ ueni in mundum: iterum re
linquo mundũ τ uado ad prẽm alla. aꝛ. Ecce
nũc palã loqueris τ puerbiũ nullũ dicis: nesci
mus q2 scis oia: τ nõ op⁹ ē tibi ut qs iterroget
alla. De epistola ioannis secũda τ tertia
p hebdomadã legit. τ de epistola iude.
Ioãnis epla scda incipit. Lectio prima.
Senior electe dñe τ natis ei⁹ quos
ego diligo in ueritate: τ nõ ego so
lus sed oẽs q cognouerũt ueritatẽ ppter
ueritatẽ que pmanet i uobis: τ uobiscu3
erit i eternũ. sit uobiscũ gra misericordia
τ pax a deo pre τ a iesu xpo filio pris in
ueritate τ caritate. Gauisus sũ ualde qm
inueni de filijs tuis ãbulantes i ueritate:
sicut mãdatũ accepim⁹ a pre. Et nunc ro
go te dña nõ tãq3 mãdatũ nouũ scribẽs
tibi: sed qd habuim⁹ ab iitio ut diligam⁹
alterutrũ. Et hec ē caritas ut ãbulemus
scdm mãdatũ eius. Hoc eim mãdatũ ē:
ut quẽadmodũ audistis ab iitio i eo ãbu
letis: qm multi seductores exierũt i mun
dum q nõ cfitent iesu3 christũ uenisse in
carne. Hic ē seductor τ antixps. Lec. ij.
Uidete uos metipos ne pdatis que
opati estis: sed ut mercedẽ plenam
accipiatis. Ois q pcedit τ nõ pmanet in
doctrina christi: deũ nõ h3. Qui pmanet
in doctrina hic τ filiũ τ pre3 h3. Si quis
uenit ad uos τ hãc doctrinã nõ affert no
lite recipe eũ: nec aue ei dixeritis. Qui ei3

dicit illi aue cõicat opib⁹ eius malignis.
Ecce pdixi uobis ut nõ in die dñi cfun
damini. Plura habens uobis scribere
nolui p chartã τ atramentũ. Spero eim
me futurꝝ apud uos: τ ore ad os loq: ut
gaudiũ uestrũ plenũ sit. Salutant te filij
sororis tue electe. Gratia dei tecũ amen.
Epistola ioannis tertia. Lectio tertia.
Senior caio carissimo quẽ ego dili
go i ueritate. Carissime de oib⁹ ora
tionẽ facio pspe te ingredi ualere: sic ps
pere agit aia tua. Gauisus sum ualde ue
nientib⁹ fribus τ testimoniũ phibẽtibus
ueritati tue: sicut tu i ỽitate ãbulas. Ma
iorꝝ horꝝ grã3 nõ hẽo q̄3 ut audiã filios
meos in ueritate ãbulare. Carissime fide
lit facis qcqd oparis in frẽs: τ hoc in pe
grinos: q testimoniũ reddiderũt caritati
tue in cõspectu ecclie quos bñfacis ỽdu
cens digne deo. Pro noie eius eim pfe
cti sũt nihil accipiẽtes a gẽtibus. Nos er
go debem⁹ huiusmõi suscipe: ut coopato
res simus ueritatis. Lectio prima.
Scripsissem forsitan ecclie: sed is qui
amat primatũ gerere in eis diotre
phes nõ recipit nos. Propt qd si uene
ro cõmoneã eius opa q facit uerbis ma
lignis garriens in nos. Et quasi ei ista nõ
sufficiũt nec ipe suscipit frẽs: τ eos q susci
piunt phibet: τ de ecclesia eijcit. Carissi
me noli imitari malũ s3 qd bonũ ē. Qui
bñ facit ex deo ē. Qui aũt male facit nõ
uidet deũ. Demetrio testimoniũ reddit
ab õibus τ ab ipa ueritate. S3 τ nos te
stimoniũ phibem⁹. Et nosti qm testimõi
um nrm uerꝝ est. Multa habui scribere
tibi: s3 nolui p atramẽtũ τ calamũ scribe
re. Spero aũt ptinus te uidere: τ ore ad
os loqmur. Pax tibi. Salutãt te amici.
Saluta tu amicos noiatim. Epistola iu
de apostoli. Lectio secunda.
Iudas iesu xpi seruus: frat aũt iaco
bi: his q i deo pre dilectis: τ a iesu
xpo cseruatis: τ uocatis sãctis: misericor
dia uobis τ pax τ caritas adimpleat. Ca
rissimi oẽm sollicitudinẽ faciẽs scribendi
uobis ỽ cõi uĩa salute necesse habui scri
bere uob depcãs supcertari seml tradite

ſanctis fidei. Subītroierūt eīm quidam
hoīes q olim ꝓſcripti ſūt ī hoc iudicium
ipiꝫ:dei nŕi g̃raꝫ trāſferētes in luxuriaꝫ:⁊
ſolum dn̄atorem dn̄m noſtrum ieſū chri
ſtum negantes. Lectio tertia.

C Ommonere autē uos uolo ſcien
tes ſemel oīa:qm̄ ieſus pplm̄ d̄ tra
egypti ſaluās:ſecūdo eos q nō credide
rūt pdidit. Angelos ꝟo q nō ſeruauere
ſuū principatū:ſed dereliquerūt ſuū do
miciliū in iudiciū dei magni uincul̄ eter
nis ſub caligie reſeruauit. Sic̄ ſodoma ⁊
gomorra ⁊ finitime ciuitates ſimli mō ex
fornicate:⁊ abeūtes poſt carnē alterā fac
te ſūt exēplū:ignis etni penā ſuſtinētes.
Silit̄ ⁊ hi q carnē maculāt: dn̄atiōeꝫ aūt
ſpnūt:maieſtatē aūt blaſphemāt. Lect. i.

C Um michael archangelus cū dia
bolo diſputans altcaret de moyſi
corpore:ñ ē auſus iudiciū īferre blaſphe
mie:ſed dixit. Impet tibi dn̄s. Hi āt que
cūqꝫ quidē ignorāt blaſphemāt:q̄cunqꝫ
aūt naturalit̄ tāq̄ꝫ muta aīalia nouere in
his corrūpunt̄. Ue illis q in uiā caim ab
ierūt:⁊ errore balaā mercede effuſi ſunt:
⁊ ꝯtradictiōe chore pierūt. Hi ſūt in epu
lis ſuis macule ꝯuiuantes:ſine timore ſe
metipſos paſcētes: nubes ſine aqua q̄ a
uētis circūferūt:arbores autūnales:īfru
ctuoſe:bis mortue:eradicate:fluctus feri
maris:deſpumātes ſuas ꝯfuſiōes:ſidera
errātia:qb⁹ ꝓcella tenebraꝝ i eternū cō
ſeruata eſt. Lectio ſecunda.

P Rophetauit āt de his ſeptim⁹ ab
adā enoch dicēs. Ecce ueniet dn̄s
in ſāctis milib⁹ ſuis:facere iudiciū ꝯ oēs:
⁊ arguere oēs ipios de oībus opib⁹ ipie
tatis eoꝝ:qbus ipie egerūt:⁊ de oīb⁹ his
que locuti ſūt ꝯ dn̄m peccatores ipiꝫ. Hi
ſūt murmuratores queruloſi:ſcd̄m deſiō
ria ſua ambulātes:⁊ os illoꝝ loqtur ſup
biā mirātes pſonas queſt⁹ cā. Uos autē
cariſſimi memores eſtote ꝟboꝝ que p̄di
cta ſūt ab aplis dn̄i noſtri ieſu xp̄i:q dice
bant uobis:qm̄ in nouiſſimo tēpore uēi
ent illuſores ſcd̄ꝫ ſua deſideria ābulātes
in ipietatē. Hi ſt̄ qui ſegregāt ſemetipſos
aīales ſpūm nō hn̄tes. Lectio tertia.

U Os aūt cariſſimi ſupedificātes uoſ
metipſos ſāctiſſime urē fidei in ſpiri
tu ſācto orātes: uoſmetipſos i dilectione
dei ſeruate:expectātes miſericordiaꝫ dn̄i
noſtri ieſu chriſti in uitā eternā. Et hos q
dem arguite iudicātes: illos aūt ſaluate
de igne rapiētes. Aliis aūt miſeremini in
timore odiētes : ⁊ eā que carnal̄ ē macu
latā tunicā. Ei āt q potēs eſt uos ꝯſerua
re ſine peccato:⁊ ꝯſtituere ante ꝯſpectuꝫ
glorie ſue imaculatos i exultatiōe:i aduē
tum dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſoli deo ſaluatori
noſtro. p ieſū xp̄m dn̄m noſtrū gloria et
magnificentia. iperiū ⁊ poteſtas. an̄ oīa
ſecula. nūc ⁊ in oīa ſecula ſeculoꝝ amē.
In uigilia aſcēſionis dn̄i ad ueſpas an̄t.
Uiri galilei. Cū reliqs de laud. ps. Dixit
dn̄s. Cū reliquis. In fine. ps. Laudate
dn̄m oēs gentes. Capitulum.

P Rimū quidē ſermonē feci de om̄i
bus o theophile q̄ cepit ieſus face
re ⁊ docere uſqꝫ i diē qua precipiēs apo
ſtolis p ſpūm ſanctū quos elegit aſſūpt⁹
eſt. hym. Jeſu noſtra redēptio. ℣. Aſcendit
deus in iubilatione al̄. ℟. Et dn̄s in uoce tu
be all̄a. Ad mag. an̄t. Pater manifeſtaui no
men tuū hominibus quos dediſti mihi: nunc
aūt ꝓ eis rogo nō ꝓ mūdo:q: ad te uenio alle
luia. Oratio.

C Oncede q̄s oīpotens deus:ut qui
hodierna die unigenitū tuū redēp
torē nr̄m ad celos aſcēdiſſe credim⁹: ipſi
quoqꝫ mēte i celeſtib⁹ habitem⁹. p eūdē.
Ad matuti. inuitatoriū. All̄a xp̄m dn̄m aſ
cendentē in celū. Uenite adorem⁹ al̄. ps. Ue
nit. hym. Eterne rex altiſſime. In p̄io no
cturno a̅. Eleuata eſt magnificētia tua ſuper
celos deus all̄a. ps. Dn̄e dn̄s noſter. an̄t.
Dn̄s in tēplo ſācto ſuo dn̄s in celo all̄a. ps.
In dn̄o cōfido. an̄t. A ſūmo celo egreſſio
eius ⁊ occurſus eius all̄a. ps. Celi enar. ℣.
Aſcēde deus in iubilatōe all̄a. ℟. Et dn̄s i uo
ce tube alleluia. Lectio prima.

P Rimū quidē ſermonē feci de oīb⁹
o teophile:que cepit ieſus facere ⁊
docere uſqꝫ in diē qua p̄cipiēs aplis per
ſpūꝫ ſanctū quos elegit aſſūptus ē. Qui
bus ⁊ prebuit ſeipm̄ uiuū poſt paſſioneꝫ

ſuaȝ in multis argumētis:ꝑ dies quadra
ginta apparens eis ⁊ loquens de regno
dei. Et ꝯueſcēs precepit eis ab hieroſo
lymis ne diſcederēt:ſed expectarēt ꝓmiſ
ſionē patris:quā audiſtis inqͥt ꝑ os meū:
qꝛ ioānes qdē baptizauit aqua:uos autē
baptizamini ſpū ſācto:non poſt multos
hos dies. Igitᷓ q ꝯuenerāt interrogabāt
eū dicētes. Dñe ſi i tēpore hoc reſtitues
regnū iſrl'? Dixit aūt eis. Nō eſt uřm noſ
ſe tēpora uel momēta que paťᷓ poſuit in
ſua poteſtate:ſed accipietis uirtutē ſuper
ueniētis ſpūs ſācti in uos ⁊ eritis mihi te
ſtes in ierl'm ⁊ in ōi iudea ⁊ ſamaria ⁊ uſ
qꝫ ad ultimū terre. Et cū hoc dixiſſet ui
dentibus illis eleuatus ē: ⁊ nubes ſuſce
pit eū ab oculis eoꝝ. Cūqꝫ intuerenťᷓ in
celū euntē illū:ecce duo uiri aſtiterūt iux
illos i ueſtibus albis:q ⁊ dixerunt. Uiri
galilei qd ſtatis aſpiciētes in celū? Hic ie
ſus q aſſūptus ē a uobis in celū:ſic uēiet
quēadmodū uidiſtis eū euntē in celum.
Tūc reuerſi ſūt hieroſolymā a mōte qui
uocaťᷓ oliueti:q eſt iuxta ierl'z:ſabbati ha
bens iter. Et cū introiſſent i cenaculū aſ
cenderūt:ubi manebat petrus ⁊ ioānes:
⁊ iacob᷒. philippus ⁊ thomas. bartholo
meus ⁊ mattheus. iacob᷒ alphei ⁊ ſimō
zelotes ⁊ iudas iacobi. Hi oēs erāt ꝑſen
tes unanimiťᷓ in oratōe cū mulieribus et
maria matre ieſu ⁊ frībus eius. ℟. Poſt
paſſionē ſuā ꝑ dies. xl. apparens eis ⁊ loqͣns
de regno dei all'a. Et uidētib᷒ illis eleuatus eſt
all'a: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ al'a. ℣.
Et cōueſcēs precepit eis ab ierl'lꝭ ne diſcederēt
ſed expectarēt ꝓmiſſionē prīs. Et.

Lectio ſecunda:

IN dieb᷒ illis exurgēs petrus i me
dio fratrū dixit. Erat aūt turba ho
minū ſiml' fere centū uigiti. Uiri frēs oꝫ i
pleri ſcripturā:quā ꝑdixit ſpūs ſcīs ꝑ os
dauid de iuda q fuit dux eoꝝ: qui cōpre
henderūt ieſū:q cōnūeratus erat in nob
⁊ ſortitus ē ſorte miſterij hui᷒. Et hic qdē
poſſidebit agrū de mercede iniqͥtatis:et
ſuſpēſus crepuit medius: ⁊ diffuſa ſt oia
uiſcera eius. Et notū factū ē ōib᷒ habitā
tibus ierl'm:ita ut appellareťᷓ ager ille lin
gua eoꝝ achelōmach:hoc ē ager ſāguis
Scriptū eſt eim i libro pſalmoꝝ. Fiat cō
moratio eoꝝ deſerta: ⁊ nō ſit q inhitet in
ea: ⁊ epatū eius accipiat alť. Oportet er
go ex his uiris q nobiſcū ſūt cōgregati i
ōi tēpore quo itrauit ⁊ exiuit inť nos do
minus ieſus icipiēs a baptiſmate ioānis
uſqꝫ in diē qua aſſūptus ē a nobis teſtē
reſurrectiōis ei᷒ nobiſcū fieri unū ex iſtis.
Et ſtatuerūt duos:ioſeph q uocaťᷓ barſa
bas:q cognomiatus ē iuſt᷒: ⁊ matthiaȝ.
Et orātes dixerūt. Tu dñe q corda noſti
oium:oñde quē elegeris ex his duobus
unū accipe locū miſterij hui᷒ ⁊ aplatus:
de quo ꝑuaricat᷒ ē iudas:ut abiret i locū
ſuū. Et dederūt ſortes eis. Et cecidit ſors
ſup matthiā: ⁊ annūerat᷒ eſt cū. xij. aplis.
℟. Ois pulchritudo dñi exaltata ē ſup ſidera
Spēs eius i nubibus celi: ⁊ nomē eius i eťnū
ꝑmanet all'a. ℣. A ſūmo celo egreſſio eius uſ
qꝫ ad ſūmum eius. Species.

Lectio tertia.

ET cū cōplerenťᷓ dies pētecoſtes:e
rāt oēs pariťᷓ in eodē loco. Et fact᷒
eſt repēte de celo ſonus tāqꝫ aduenientis
ſpūs uehemētis ⁊ repleuit totā domum
ubi erāt ſedētes. Et apparuerūt illis diſp
tite lingue tāqꝫ ignis:ſeditqꝫ ſupra ſingu
los eoꝝ. Et repleti ſūt oēs ſpū ſācto: ⁊ ce
perūt loqͥ uarijs linguis: ꝓut ſpūs ſctūs
dabat eloqͥ illis. Erāt i ierl'm hitantes iu
dei uiri religioſi ex ōi natiōe:q ſub celo ē.
Facta aūt hac uoce ꝯuenit multitudo ⁊
mēte ꝯfuſa ē: qm̄ audiebat unuſqſqꝫ lin
gua ſua illos loqͣntes. Stupebāt āt oēs
⁊ mirabātur dicētes. Nōne ecce oēs iſti
q loquūtur galilei ſūt? Et quō nos audi
uimus unuſqſqꝫ liguā nřaȝ i qua nati ſu
mus? Parthi ⁊ medi ⁊ elamite ⁊ q habi
tant meſopotaniā iudeā ⁊ cappadociaȝ
pontū ⁊ aſiaȝ phrygiā ⁊ pāphyliā egyp
tū ⁊ ptes libye:q eſt circa cirēem ⁊ adue
ne romani iudei quoqꝫ ⁊ ꝓſeliti cretes ⁊
arabes:audiuimus eos loquētes nřis li
guis magnalia dei. Stupebāt aūt oēs et
mirabāťᷓ ad iuicē dicētes:qdnā uult hoc
eē. Alij aūt irridentes dicebāt: qꝛ muſto
pleni ſt iſti. ℟. Exaltare dñe al'. In ṽtute tua

al'. ℣. Elevata ē magnificētia tua sup̄ celos de
us. In. In secūdo noc. a. Exaltare dn̄e in
uirtute tua: cātabim' ⁊ psallem' alla. ps. Dn̄e
in uirtute. a. Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti
me alla. ps. Ipm. an̄t. Ascēdit deus i iubi
latione: ⁊ dn̄s in uoce tube alla. ps. Oēs gē
tes. ℣. Ascēdens xp̄us in altū alla. ℟. Cap
tiuā duxit captiuitatē alla. Sermo sancti au
gustini episcopi. Lectio quarta.

SAluator nr̄ dilectissimi frēs ascēdit
in celū: nō ergo turbemur in terra.
Ibi sit mens: ⁊ hic erit reqes. Ascēdam'
cū christo interī corde: ut cū dies ꝓmis
sus aduenerit sequamur ⁊ corpore. Sci
re tn̄ debemus frēs qꝛ cū christo nō ascē
dit supbia. nō auaricia. nō luxuria. Nul
lum uitiū nr̄m ascēdit cū medico nr̄o. Et
ideo si post medicū desiderāus ascēdere
debemus uitia ⁊ peccata depōere. Oēs
eim quasi qbusdam cōpedibus nos pre
munt: ⁊ peccatoꝝ nos retib' ligare ꝯten
dunt: Et ideo cū dei adiutorio scd̄m q
ait psalmista. dirūpamus uicula eorū ut
securi possimus dicere dn̄o. Dirupisti ui
cula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis.
Resurrectio dn̄i spes nr̄a est. Ascēsio dn̄i
glorificatio nr̄a est. Ascensiōis hodie so
lēnia celebramus: Si ergo recte: si fideli
ter: si sācte: si pie ascēsiōe dn̄i celebrāus:
ascendamus cū illo ⁊ sursum corda hēa
mus. Ascēdentes aūt nō extollamur: ne
de nr̄is quasi de ꝓpriis meritis presuma
mus. Sursum eim cor ad dn̄m refugiū
uocatur. ℟. Tēpus ē ut reuertar ad eum q
misit me dicit dn̄s: nolite contristari ne turbet
cor uestrum. Rogo pro uobis patrem ut ipse
uos custodiat alla. alla. ℣. Nisi ego abiero pa
raclitus non ueniet: dum assumptus fuero mit
tam uobis eum. Rogo.

Lectio quinta.

VIdete fratres magnū miraculū. Al
tus est deus. Erigis te ⁊ fugit a te.
Quare hoc? Quia excelsus ē ⁊ humilia
respicit ⁊ alta a longe cognoscit. Humi
lia de proximo respicit ut attollat. Alta
id est superba. de longe cognoscit ut de
primat. Resurrexit eim christus ut spem
nobis daret: quia ꝛ̄surgit homo qui mo
ritur: ne moriendo dissiparemur: ⁊ uitā
nostram morte finitam putaremus. Se
curos nos fecit. Solliciti eramus de ipa
anima: ⁊ ille nobis resurgendo ꝺ carnis
resurrectione fiduciā dedit. Crede ergo
ut munderis. prius te oportet credere: ut
postea per fidem deum merearis aspice
re. Deum eim uidere uis? Audi ipsum.
Beati mundo corde quoniam ipsi deū
uidebūt. Pri' eiꝫ cogita de corde mūdā
do: ⁊ qcqd ibi uidēs qđ displiceat ꝺo tol
le. Uenire ad te deus uult. audi eum di
centem. Ego ⁊ pater ueniemus ⁊ mansi
onem apud eum faciemus. Ecce qđ pro
mittit deus. ℟. Non conturbetur cor uestꝝ
ego uado ad patrem: ⁊ dum assumptus fuero
a uobis mittam uobis alleluia. Spiritum ue
ritatis ⁊ gaudebit cor uestrū alleluia. ℣. Ego
rogabo patrem ⁊ alium paraclitum dabit uo
bis. Spiritum.

Lectio sexta.

SI ergo qualiscunq̄ homo fragilis
uenturum me ad domum tuam ꝑ
mitterem sine dubio mundares eam su
perflua proiiceres: que erunt necessaria
p̄parares. Deus ad cor tuū uenire uult
⁊ piger es ei domum mundare. Omnia
uicia inimica sunt deo. Et ideo ip̄o auxi
liante proiice illa si uis excipere christū.
Non eim amat deus habitare cum aua
ricia immunda. sordida. ⁊ insaciabili: cui
infideles homines seruire uolunt: ⁊ deū
uidere cupiunt. Et tu ergo munda cor
tuum: si potes id agere. Ideo operare ut
christus mundet ubi habitet ul' maneat.
Roga ⁊ supplica humiliare ⁊ audi scrip
turam dicentem. Deus superbis resistit:
humilibus autem dat gratiam. Esto hu
milis ut in te requiescat deus. Idem ipe
christus tibi est ⁊ uia ⁊ patria. Si fideli
ter curris ad ipsum uadis: ad ipsum per
uenies. Et enim tibi eterna uia assumpsit
qđ non erat: non amisit quod erat. Ipsi
us ergo misericordiam deprecemur: ut
nobis fidem rectam ⁊ itellectū sibi pla
citum: ad exercenda bona opa cōcedat.

Quod ipe prestare dignet: q cū pře ⁊ spi
ritu sācto uiuit ⁊ regnat in secula seculo
rum amē. ℞. Ascendens in altū al. captiuaꝫ
duxit captiuitatē. Dedit dona hōibus al. al
leluia. ℣. Ascēdit deus in iubilatōe ⁊ dn̄s in
uoce tube. Dedit. In tertio noc. aꝛ. Nimis
exaltatus est al. sup oēs deos alla. ps. Dn̄s
reg. exul. añt Dn̄s in sion al. magn⁹ ⁊ excel
sus al. ps. Dn̄s reg. irascant. aꝛ. Dn̄s i ce
lo alla. parauit sedē suā alla. ps. Bn̄dic aīa
mea. ſ. ℣. Ascēdo ad přēꝫ meū ⁊ patrē uestruꝫ
alla. ℞. Deum meū ⁊ deum uestrū alleluia.

Secundum marcum.

In illo tēpore. Recūbētib⁹. xi. disci
pulis apparuit illis iesus ⁊ expro
brauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duritiaꝫ cor
dis: q꜡ his qui uiderant eū resurrexisse a
mortuis nō crediderant. Et reliqua.

Omelia sancti gregorij pape. Lec. vij.

Quod resurrectionē dn̄icā discipuli
tarde crediderūt nō tā illoꝝ īfirmi
tas q̄ʒ nr̄a: ut ita dicam: futura firmitas
fuit. Ipa nāqꝫ resurrectio illis dubitanti
bus ꝑ multa argumēta mōstrata ē: q̄ duꝫ
nos legētes agnoscimus qd aliud q̄ʒ de
illoꝝ dubitatiōe solidamur. Minus eiꝫ
mihi maria magdalene ꝑstitit q̄ citi⁹ cre
didit: q̄ʒ thomas q diu dubitauit. Ille et
eīm dubitādo uulneꝝ cicatrices tetigit:
de nr̄o pectore dubietatis uulnus āputa
uit. Ad insinuandā quoqꝫ ueritatē dn̄ice
resurrectōis notandū nobis ē: qđ lucas
refert dicens. Cōuescens precepit eis ab
ierlis ne discederēt. Et post pauca. Uidē
tibus illis eleuat⁹ ē: ⁊ nubes suscepit euꝫ
ab oclis eoꝝ. Notate uerba signate my
steria. Cōuescēs eleuatus est. Comedit:
⁊ ascēdit: ut uidelicet ꝑ effectū comestio
nis ỽitas patesceret carnis. Marcus ue
ro prius q̄ʒ celos dn̄s ascenderet euꝫ de
cordis atqꝫ infidelitatis duritia increpas
se discipulos memorat. Qua in re qd cō
siderandū est nisi ꝙ iccirco dn̄s tunc dis
cipulos cum increpauit corporaliter reli
quit: ut uerba que recedens diceret i cor
da audientiū arctius ipressa remanerēt.
Increpata igit̄ eorum duritia quid āmo
nendo dicat audiamus. Eūtes in mūdū
uniuersum predicare euangeliuꝫ oī crea
ture. ℞. Ego rogabo přēm ⁊ alium paraclitū
dabit uobis. Ut maneat uobiscum in eternū
spūm ueritatis alleluia. ℣. Si eīm non abiero
paraclitus non ueniet ad uos: si autem abiero
mittam eum ad uos. Ut maneat.

Lectio octaua.

Nunquid fratres mei sanctū euāge
lium uel īsensatis rebus uel brutis
aīalibus fuerat predicandū: ut de eo dis
cipulis dicatur. Predicate euangelium
omni creature. Sed omnis creature no
mine signatur homo. Sunt nāqꝫ lapides
sed nec uiuūt nec sentiūt. Sūt herbe ⁊ ar
busta: uiuūt quidē sꝫ n̄ sentiūt. Uiuūt di
co non ꝑ aīam sed ꝑ uiriditatē. Quia et
paulus dicit. Insipiens tu qđ seminas n̄
uiuificat: nisi pri⁹ moriat. Uiuit ergo qđ
morit: ut uiuificet. Lapides itaqꝫ sūt sed
nō uiuūt. Arbusta aūt sunt: uiuūt sed nō
sentiūt. Bruta uero animalia sunt: uiuūt
sentiunt: sed non discernunt. Angeli et
eīm sunt: uiuūt: sentiūt ⁊ discernunt. Oīs
autem creature aliquid habet hō. Habꝫ
nāqꝫ cōe esse cum lapidibus. uiuere cuꝫ
arborib us. sentire cuꝫ aīalibus. intellige
re cum angelis. Si igitur cōe habet ali
quid cum omni creatura homo: iuxta a
liquid omnis creatura homo. Omni er
go creature predicatur euangeliū cū soli
homini predicatur: q꜡ ille uidelicet doce
tur propter quē cuncta sunt creata in ter
ra: ⁊ a quo omnia per quandā similitudi
nem aliena non sunt. Potest ēt oīs crea
ture nomie omnis natio gentiū designa
ri. Ante ⁊ eīm dictū fuerat. In uiam gen
tium ne abieritis: nūc autem dicit. Pre
dicate euangeliū omni creature. Ut sci
cet a iudea apostolorum repulsa predi
catio tunc nobis in adiutorium fieret: cū
hanc illa ad damnationis sue testimoni
um superba repulisset. ℞. Ponis nubeꝫ
ascensum tuum domine. Qui ambulas super
pennas uentorum alleluia. ℣. Confessioneꝫ et
decorem induisti amictus lumine sicut uestimē
tum. Qui.

Lectio nona.

Sed cum discipulos ad predicāduꝫ

ueritas mittit: quid aliud in mundo facit
nisi grana seminis spargit: Et pauca gra
na mittit in semie: ut multaꝝ messiuꝫ fru
ges recipiat ex nr̄a fide. Neqꝫ ⁊ eiꝫ ī uni
uerso mūdo tanta fideliū messis exurge
ret: si de māu dn̄i sup rōnalē terrā illa ele
cta grana predicationū nō uenisset. Seq
tur. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit sal
uus erit. Qui uero nō crediderit ꝯdēna
bitur. Fortasse unusqsqꝫ apud seipm̄ di
cat. Ego iā credidi saluus ero. Uex dic:
si fidem opibus tenet. Uera ⁊ eim fides
est q̄ in hoc qd̄ uerbis dicit morib⁹ n̄ cō
tradicit. Hinc est eim ꝙ de qbusdā falsis
fidelib⁹ paulus dicit. Qui ꝯfitent se nosse
deū factis aūt negant. Hinc ioānes ait.
Qui dicit se nosse deū ⁊ mādata eius nō
custodit mēdax est. Que cū ita sint fidei
nostre ueritatem in uite nostre cōsidera
tione debemus agnoscere. Tunc eim ue
raciter fideles sumus: si qd̄ uerbis ꝓmit
timus operibus iplem⁹. In die quippe
baptismatis ōibus nos antiqui hostis
operibus atqꝫ omnibus pōpis abrenū
ciare ꝓmisimus. Ita unusqsqꝫ uīm ad ꝯ
siderationē suā mentis oculos reducat:
⁊ si seruat post baptismū qd̄ ante baptis
mum spopōdit certus iā q꞉ fidelis ē gau
deat. Sꝫ ecce qd̄ ꝓmisit minie seruauit.
Ad exercēda praua opa: ad cōcupiscen
das mūdi pōpas dilapsus est: uideamus
si iā scit plangere qd̄ errauit. ℟. Si eꝫ nō
abiero paraclitus nō ueniet ad uos: si aūt abie
ro mittā eū ad uos. Cū aūt uenerit ille docebit
uos omnē ueritatē al'. ℣. Nō eim loquetur a
se metipo: sed quecūqꝫ audiet loqtur: ⁊ que uē
tura annūciabit uobis. Cū. ℟. Ascēdit deus
in iubilatione al'. Et dn̄s in uoce tube al'. al'. ℣.
Ascēdens xp̄us in altū captiuā duxit captiui
tatem. Et. Ad laudes ⁊ p horas aīt. Uiri
galilei qd aspicitis in celū: hic iesus q assūptus
est a uobis in celū sic ueniet al'. ps. Dn̄s reg.
Cuꝫ reliquis aīt. Cūqꝫ intuerētur in celum
euntē illū dixerūt alla. a. Eleuatis manib⁹ fere
batur in celū ⁊ bn̄dixit eis alla. a. Exaltate re
gem regū: ⁊ hymnū dicite deo al'. a. Uidēti
b⁹ illis eleuatus est: ⁊ nubes suscepit eū in celo
alla. Caplm. Primū qdē. Hym. Iesu no
stra redēptio. ℣. Dn̄s in celo al'. ℟. Parauit
sedem suā alla. Ad bn̄dictus aīt. Ascendo
ad patrē meū ⁊ prēm uīm: deū meū ⁊ deuꝫ ue
strum alla. Oratio. Concede. In fine omi
um hymnoꝝ usqꝫ ad pent. dicit. Gloria
tibi dn̄e q scādis. ⁊ cantatur in tono d ascē
sione. Ad primā capitulū. Regi seculorū.
℟. br. Christe fili dei uiui miserere nobis alla
alla. ℣. Qui scandis super sidera. ℟. Alla. ℣.
Gloria. ℟. Christe. ℣. Exurge christe adiuua
nos alla. ℟. Et libera nos propter nomē tuuꝫ
alla. Et sic dicitur quotidie usqꝫ ad pent.
Ad tertiam capitulum. Primum quideꝫ.
℟. b. Ascendit ds in iubilatione alla alla. ℣.
Et dominus i uoce tube. ℟. Alleluia. ℣. Glo
ria. ℟. Ascendit. ℣. Ascendens christus i altū
alleluia. ℟. Captiuam duxit captiuitatem al'.
Ad sextam capitulum.

Et conuescens precepit eis ab hie
rosolymis ne discederent: sed expe
ctarent promissionem patris quaꝫ audi
stis inquit per os meum: quia ioannes q
dem baptizauit aqua: uos autem bapti
zabimini spiritu sancto non post multos
hos dies. ℟. b. Ascendens christus in altū
alleluia alleluia. ℣. Captiuam duxit captiuita
tem. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Ascendit. ℣.
Ascendo ad patrem meuꝫ ⁊ patrem uestrū al'.
℟. Deū meū ⁊ deū uīm al'. Ad nonā capi.

Uiri galili qd statis aspiciētes i celū:
hic iesus qui assumptus ē a uobis
in celum: sic ueniet quēadmodū uidistis
eum euntem in celum. ℟. b. Ascendo ad
patrem meum ⁊ patrem uestrum alleluia alla.
℣. Deum meum ⁊ deum uestrum. ℟. Alleluia
℣. Gloria. ℟. Ascendit. ℣. Dominus in celo
alleluia. ℟. Parauit sedem suam alleluia. Ad
uesperas ani. Uiri galilei. Cum reliquis
ps. Dixit dominus. Cum reliquis. In
fine ps. Laudate dominū omnes gētes
Capitulum. Primum quidem. hymnus.
Iesu nostra redemptio. ℣. Dominus in celo
alleluia. ℟. Parauit sedem suam alleluia. Ad
magnificat ani. O rex glorie domine uirtu
tum: qui triūphator hodie super omnes celos
ascendisti: ne derelinquas nos orphanos: sed
mitte promissum patris in nos spiritum uerita
tis alleluia. Oratio. Concede quesumus.

Infra octauā ascensionis quotidie usqʒ
ad pente. fit officiū de ascensiōe nisi festū
occurrat. Sex lectōes legūtur de sermo
nibus sancti leonis pape. Post beatā et
gloriosam. Et sancti augustini epi. Ascen
sionis dñi nostri. Et tres de omelia ascen
sionis ordie debito obseruato. Sermo
sancti leonis pape. Lectio prima.

Post beatā ⁊ gloriosaʒ dñi nr̄i iesu
christi resurrectionē. qua uer̄ dei
templū iudaica īpietate resolutū: diuina
se ī triduo potētia suscitauit. Quadrage
narius hodie dilectissimi sactor̄ dier̄ ex
pletus ē nūerus sacratissima ordinatiōe
dispositus: ⁊ ad utilitatem nostre erudīti
onis īpensus: ut dum a domino in hoc
spatio mora presentie corporalis extēdi
tur: fides resurrectionis documentis ne
cessarijs muniretur. Mors enim christi
multorum discipulorum corda turbaue
rat: ⁊ de supplicio crucis: ⁊ de emissione
spūs: ⁊ de examinati corporis sepultura
grauatis mestitudine mentibus: quidaʒ
diffidentie torpor obrepserat. Nam cuʒ
sancte mulieres sicut euāgelica patefecit
historia: reuolutuʒ a monumēto lapidē:
sepulchrum corpore uacuum: ⁊ uiuētis
domini testes angelos nūciarent: uerba
earum apostolis alijsqʒ discipulis delira
mentis similia uidebantur.

Lectio secunda.

Quam utiqʒ hesitationeʒ humana
infirmitate nutantē: nequaqʒ pmi
sisset spūs ueritatis. predicatorum inesse
pectoribus: nisi illa trepida sollicitudo ⁊
curiosa cūctatio nr̄e fidei fūdamēta iecis
sent. Nostris igit̄ pturbatiōib⁹ nr̄is picu
lis in aplis ɔsulebat̄ nos in illis uiris cō
tra calūnias ipior̄: ⁊ ɔtra terrene argum̄
ta sapiētie docebāur. Nos illor̄ istruxit
aspectus. nos erudiuit audit⁹. nos cōfir
mauit tactus. Grās igit̄ agam⁹ diuie dis
pensationi ⁊ sctor̄ patr̄ necessarie tardi
tati. Dubitandū est ab illis: ne dubitaret̄
a nobis. Lectio tertia.

Non ergo hi dies dilectissimi q̄ iter
resurrectionē dñi ascēsionēqʒ fluxe
runt occiso trāsiere discursu: sʒ magna in
eis ɔfirmata sacr̄a sūt reuelata mysteria.
In his metus dire mortis aufert̄: ⁊ ñ so
lum aīe: sed ēt carnis imortalitas declara
tur. In his p sufflationē dñi īfundit̄ apo
stolis spūs sāctus: ⁊ beato aplo petro su
pra ceteros post regni claues ouilis dñi
ci cura mandatur. In his diebus duob⁹
discipulis tertius in uia dñs iungitur co
mes: id est ad oēm nostre ambiguitatis
caliginē detergendam: pauentium ul' tre
pidantium tarditas increpatur. Flāmaʒ
fidei illuminata corda concipiunt: ⁊ que
erant tepida: reserante domino scriptu
ras: efficiuntur ardentia. Lectio quarta.

In fractione quoqʒ panis cōuescē
tium aperiuntur obtutus: multo fe
licius horum oculis patefactis: quibus
nature sue manifesta est glorificatio q̄ʒ il
lorum generis nostri principium quib⁹
preuaricationis sue est ingesta confusio.
Inter hec autem aliaqʒ miracula cū dis
cipuli trepidis cogitationibus estuarēt:
⁊ apparuisset in medio eorum domin⁹:
dixissetqʒ pax uobis: ne hoc in corū re
maneret opinionibus qḋ uoluebatur i
cordibus. putabant eim spiritum se uide
re non carneʒ: redarguit cogitationes a
ueritate discordes. Ingerit dubitantium
oculis manētia manibus suis ⁊ pedibus
crucis signa: ⁊ ut diligētius ptractet̄ inui
tat: quia ad sanāda infideliū cordiuʒ uul
nera clauorum ⁊ lancee erāt seruata ue
stigia: ut nō dubia fide sed constātissima
scia teneret̄: eā naturā ī dei pr̄is ɔsessurā
throno q̄ iacuerat ī sepulchro. Lect. v.

Per ōe ergo tēpus dilectissimi qḋ i
ter resurrectionē dñi ⁊ ascēsionē ei⁹
exactū est: hoc prouidentia dei curauit:
hoc docuit: hoc suorum ⁊ oculis insinu
auit ⁊ cordibus: ut dñs nr̄ iesus xp̄us: ue
re agnosceret̄ resuscitatus: qui erat nat⁹.
passus ⁊ mortuus. Unde beatissimi. apl̄i
omnesqʒ discipuli: qui ⁊ de exitu crucis
fuerant trepidi: ⁊ de fide resurrectionis
ambigui: ita sunt ueritate perspicua ro
borati: ut domino in celorum eunte sub
limia: non solum nulla afficerentur tristi
cia: sed etiam magno gaudio replerent̄.

Et re uera magna et ineffabilis erat causa gaudendi: cum in conspectu tante multitudinis supra omnem creaturã celestium dignitatem humani generis natura cõscenderet: sup gressura angelicos ordines: et ultra archangelorum altitudines elevanda nec illis sublimitatibus modũ sue provectionis habitura: nisi eterni patris recepta consensu illius glorie sociaretur in throno: cuius natura copulabatur in filio. Lectio sexta.

Quia igitur christi ascensio ẽ nr̃a provectio: et quo precessit gloria capitis eo spes tendit et corporis: dignis dilectissimi exultemus gaudijs: et pia gratiarum actione letemur. Hodie eĩm nõ solum paradisi possessores firmati sumus: sed etiam celorum in christo superna penetrauimus. Ampliora adepti p ineffabilem christi gratiam: q̃ per diaboli amiseramus inuidiam. Nam quos uiolenter inimicus primi habitaculi felicitate deiecit: eos sibi corporatos dei filius ad patris dexterã collocauit. Qui uiuit et regnat cum deo patre omnipotente et spiritu sancto in secula seculorum amen.

Secundum marcum

In illo tempore recũbentibus ũdecim discipulis apparuit illis iesus: et exprobrauit incredulitatem illorum et duritiam cordis: quia his qui uiderant eum resurrexisse a mortuis non crediderant. Et reliqua. De omelia sancti gregorii pape. Lectio septima.

Apud misericordem nãq̃ iudicem nec ille fallax habebitur qui ad ueritatem reuertitur: etiam postq̃ mentit. Quia omnipotens deus dum libenter nostram penitentiam suscipit ipse suo iudicio hoc qd̃ errauimus abscondit. Signa autem eos qui crediderint hec sequntur. In nomine meo demonia eijcient linguis loquentur nouis serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint non eos nocebit. Super egros manus iponent: et bene habebunt. Nũquid nam fratres mei: quia ista signa non facitis minime credidistis? Sed hic necessaria in exordio ecclesie fuere. Ut eĩm ad fidem cresceret: miraculis fuerat nutrienda. Qui et nos cum arbusta plantamus: tam diu eis aquam infundimus quousq̃ ea in terra conualuisse uideamus. At si semel radicem fixerint: irrigatio cessabit. Lectio octaua

Hinc ẽ eĩ qd̃ paulus dicit. Lingue in signum sunt: non fidelibus sed infidelibus. An habemus de his signis atq̃ uirtutibus que adhuc subtilius considerare dbeamus? Sancta quippe ecclesia quotidie spũaliter facit: qd̃ tunc per apostolos corporaliter faciebat. Naz sacerdotes eius cum per exorcismi gratiã manum credentibus iponunt: et habitare malignos spiritus: in eorũ mente cõtradicunt: quid aliud faciunt nisi demonia eijciunt. Et si fideles quiq̃ qui iaz uite ueteris secularia uerba derelinquunt: sancta autez mysteria insonant: conditoris sui laudem et potentiam quantum preualent narrant: quid aliud faciũt nisi nouis linguis loquũtur. Qui duz bonis suis exhortationibus maliciam de alienis cordibus auferũt serpẽtes tollũt. Et duz pestiferas suasiones audiunt: sed tamen ad operationem prauam minime pertrahuntur. mortiferũ quidem est qd̃ bibũt: sed non eis nocebit. Qui quotiens proximos suos in bono opere infirmari cõspiciunt dum eis tota uirtute cõcurrũt: et exemplo sue operationis illorum uitam roborant: que in propria actione titubabant: quid aliud faciũt nisi sup egros manus iponunt: ut bene habeant? Que nimirum miracula tanto maiora sunt quãto p hoc non corpora sed aie suscitantur.

Lectio nona.

Hec itaq̃ signa frẽs carissimi auctoritate dñi si uultis et uos facitis. Ex illis eĩm exterioribus signis obtineri uita ab hec operantib' nõ ualet. Nã corporalia illa miracula oñdũt aliqñ sanctitatem: nõ aũt faciũt. Hec uero spũalia que agunt in mẽte: uirtutẽ uite nõ ostendunt sed faciũt. Illa hr̃e et mali possunt. Istis aũt pfrui nisi boni non possunt. Unde dquibusdam ueritas dicit. Multi dicent

mihi i illa die. dñe dñe nõne in noie tuo
ꝓphetauimus: ⁊ in nomie tuo demonia
eiiciemus: ⁊ in noie tuo uirtutes multas
facimus. Et tũc confitebor illis: qꝛ nũq̃
noui uos. Discedite a me qui operamini
in iniquitatem. Nolite ergo frẽs amare
signa: que possunt cũ reprobis hr̃i cõia.
Sed hec que modo diximus: caritatis
atq̃ pietatis miracula amate: que tanto
sinceriora sũt: quãto ⁊ occulta ⁊ de qbus
apud dñm eo maior fit retributio quo
apud hoies minor est gloria. De sermo
ne sancti augustini episcopi. Lectio pria

AScensiõis dñi nostri iesu christi sã
ctus dies ⁊ solennis hodie illuxit:
exultemus ⁊ letemur in ea. Christus desᷓ
cent iferi patuerũt: xp̃s ascẽdit supna cla
ruerũt. Christus i ligno pepẽdit insultẽt
furentes. xp̃s in sepulchro: mentiant̃ cu
stodientes. christ⁹ in iferno: uisitent̃ quies
centes. christ⁹ in celo credãt oẽs gentes.
Ipe ergo debet eẽ auctor nostri sermõis
qui ẽ largitor nostre salutis. Nõ de alio
aliquo loqmur uobis nisi ꝺ illo qui mo
do ex euangelio loquebatur õibus no
bis. Et ascẽsurus ad p̄rem dicebat disci
pulis suis. Hec locutus sum uobis cum
adhuc essez uobiscum. Paraclitus aũt
spũs ueritatis quem mittet pater in noie
meo ille uos docebit omnia: ⁊ cõmoue
bit uos omnia que dixi. Non turbet̃ cor
uestrũ neq̃ formidet. Audistis quia ego
dixi uobis: uado ad patrẽ meũ: qꝛ pater
maior me est. Lectio secunda.

NOstis fratres dñm nostrum iesum
christum factũ ꝓpter nos qꝺ sum⁹
nos: mãsurus aũt nihilominus in ea for
ma in qua equalis est patri. Factum esse
aũt credimus dei filium nostre infirmita
tis participẽ: nec tamẽ sue maiestatis ex
ptem. Ipa ergo fides nostra deus super
nos: ideq̃ homo inter nos: sed quia ꝓp
ter nos in formaz humilitatis assumpte
multa hic gessit: ut diuinitatis substantiã
que in eo latebat absconderet. Qui hec
discernere atq̃ intelligere non potuere
hereses condiderũt. In his sunt preter
ceteros arriani qui deum patrem deo fi
lio contendunt esse maiorez. Hic catho
lica ueritas breuiter lucideq̃ respõdeat.
Querimus eim ab eis unde maiorez pa
trem filio dicãt. Si magnitudine dixerit
id est mole aliqua corporali quemadmo
duz dicimus. uerbi gratia. mons ille ma
ior est q̃z ille: aut illa ciuitas maior est q̃z
illa. Respondemus eis ex euangelio: qꝛ
deus spiritus est: ⁊ corporalia spiritali
bus cõparari non possunt. Tunc eim di
ci potuit aliquid maius uel minus: quan
do in utraq̃ corporali forma definitur.
Deus autem nec mole distenditur: nec
liniamentis corporis distinguitur: nec lo
cis concluditur nec coartatur angustiis:
nec ullis limitibus terminatur. Non eiȝ
mole sed uirtute magnus.
Lectio tertia

CEssent ergo ⁊ conquiescant cogita
tionum indigna fantasmata: que fi
delium ingrauidant suis imaginationi
bus mentes. Familiaritas quoq̃ car
nis omnino discedat. Quando de deo
cogitamus nulla oculis nostris species
carnis occurrat. Sed rursus dicunt tem
pore id est etate patrem esse maiorez. As
serunt eim nullo modo fieri posse: ut ille
qui gignit: ⁊ ille qui nascitur sit coeuus.
Necesse eim dicunt ut prius existat ille
qui generat: de quo possit rursum existe
re ille qui nascitur. Et hoc unde nisi ꝺ co
gitationibus carnis: Hoc eim de cogita
tionis humane consideratione ⁊ consue
tudine didicerũt. Nec considerant quia
inter homines ubi est filius etate debili
or: ibi est ⁊ pater senectute defectior. Et
utiq̃ filius qui minor est natus: quicqd
crescit ⁊ corroboratur: pater senescit ⁊ de
ficit. Lectio quarta.

SI ergo usquequaq̃ contendũt pa
trẽ esse antiquiorem confiteantur
necesse eẽ filium fortiorem. Quod certe
si absurdum est hoc de deo sentire desi
nant tandem humani generis sensu diui
na cõmendare secreta. Sed parum ẽ sic
conuincere nisi aliquid demonstrari po
tuerimus in creatura uisibilium: ubi ge
neratori suo ille qui nascitur sit coeuus.
Ad has ģ erroris tẽbras repellẽdas. unã

lucernam ad cõparationẽ ꝓferam⁹: q̄ ar
dentis lini fomite tremulũ lumẽ effũdit.
Ardet in eo utiqȝ ignis in suba: splẽdor
est in specie: nec tamen de splẽdore ignis
sed de igne nascitur splendor. Et tamen
sine splendore suo ignis nũq̄ȝ fuit: q̄ȝuis
splendor de igne nascitur. Sed ex quo
primũ ille paruus igniculus cepit cũ suo
utiqȝ coeuo splendore surrexit. Splẽdor
ergo igitur de quo nascit̄ est coeuus: ⁊ es
set utiqȝ splendor coeternus: si eẽt ignis
eternus. Sed absit ut p hanc uilissimaȝ
cõparationẽ dño nostro iesu christo fecis
se uideamur iniuriam. Lectio quinta.

Debemus ergo ostendere in euãge
lio ubi ipe filius uel in qua forma ĩ
feriorem se dixerit patre. factus obediẽs
usqȝ ad mortẽ: uel ubi equalem se ostẽde
rit genitori. ego ⁊ pater unum sum⁹. Di
cunt eim nobis ipi ecõtra. Ecce ipe fili⁹
dixit. Pater maior me est: nec intelligũt
eum in carne positum ista dixisse: quãdo
non solum a deo patre: sed sicut diuinus
psalmus loquitur: minoratus est paulo
minus ab angelis. Si hoc solum libẽter
audire uolunt cur non attendunt qd̄ ip
se iterum dixit. Ego ⁊ pater unũ sumus.
Deinde considerent unde sit dictũ. pat̄
maior me est. Ascensurus eim ad patreȝ
contristati sunt discipuli: q̄ eos corpora
li forma desereret: ⁊ ait illis. Quod dixi
uobis uado ad patrem tristicia impleuit
cor uestrum. Si me diligeretis gaudere
tis q̄ uado ad patreȝ: quia pater maior
me est. Hoc est dicere. Ideo subtraho
uestris oculis istam serui formam: ĩ qua
pater maior me est: ut ab oculis carnis
serui forma remota: dñm spũaliter uide
re possitis. Ergo ⁊ ꝓpt̄ formã serui quã
susceperat ueruȝ dixit. Pater maior me
est: quia utiqȝ homine maior est: ⁊ ꝓpter
ueram formam dei in qua permanebat
cum patre uerum dixit: ego ⁊ pater unũ
sumus. Lectio sexta.

Ascendit ergo ad pr̄em p id q̄ hõ
erat: sȝ mãsit ĩ pr̄e q̄ d̄s erat: q̄ȝ ĩ car
ne ad uos ꝓcessit. Ascẽdit ĩquã ad pr̄eȝ
v̄bũ qd̄ caro factũ est ut hitaret ĩ nobis:
⁊ suam presentiã repromisit dicens. Ec
ce uobiscum sum omnib⁹ dieb⁹ usqȝ ad
consumationem seculi. Secũdũ formaȝ
dei dicit de illo ioannes apostolus. Ipe
est uerus deus ⁊ uita eterna. Secunduȝ
formaȝ serui dicit de illo apostolus pau
lus. Qui cum in forma dei esset nõ rapi
nam arbitratus est esse se equalem deo:
sed se met ipm exinaniuit formam serui
accipiens. Secundum formam dei ipse
de se loquitur. Ego ⁊ pater unum sum⁹.
Secundum formam serui dicit. Tristis
est anima mea usqȝ ad mortem. Unde il
la fiducia. unde est ista formido. Illa uti
qȝ uox ex proprietate substantie: ista v̄o
ex participatione infirmitatis assumpte.
Hic ergo carissimi prudentes intelligen
tes de scripturis sanctis dũ legimus dis
cernamus. Sed dum discernimus fortas
sis ne erremus intellectum ab ipo domi
no postulemus. Cui est honor ⁊ gloria ĩ
secula seculorum amen.

Secundum marcum.

In illo tempore. Recũbentib⁹ und̄
cim discipulis apparuit illis iesus:
⁊ exprobrauit incredulitatem illorum et
duriciam cordis: quia his qui uiderant
eum resurrexisse a mortuis non credide
rant. Et reliqua. De omelia s̄cti grego
rii pape. Lectio septima.

Sequitur ⁊ dñs quidem iesus post
q̄ȝ locutus est eis assumptus est in
celum ⁊ sedit a dexteris dei. In ueteri te
stamento cognouim⁹ q̄ helyas sit rapt⁹
in celum. Sed aliud est celum aereum:
aliud ethereum. Celum quippe aereum
terre est proximum. Unde ⁊ aues celi di
cimus: quia eas uolitare ĩ aerea uidem⁹.
In celum itaqȝ aereum helyas subleua
tus est: ut in secreta quadam terre regiõe
repẽte ducerer: ubi in magna iã carnis
⁊ spirit⁹ quiete uiueret: quousqȝ ad finẽ
mundi redeat: ⁊ mortis debitum soluat.
Ille eim mortem distulit non euasit. Re
demptor noster autem quia non distulit
superauit: eamqȝ resurgendo consump
sit: ⁊ resurrectõis sue gloriã ascẽdẽdo de
clarauit. Notandũ quoqȝ est q̄ helyas ĩ

curru legit̃ ascendisse:ut uidelicet aperte
monstraretur:quia homo purus adiuto
rio egebat alieno. Per angelos quippe
illa facta et ostensa sunt adiuměta : quia
nec ad celum quidem aereum per se as
cendere poterat:quez naťe sue ĩfirmitas
grauabat. Redẽptor autem nr̃ nõ curru:
nõ angelis subleuatus legit̃: quia his q
fecerat oĩa nimirꝫ sup oĩa sua uirtute fere
batur. Illuc et eĩm reuertebat̃ ubi erat.
Et inde redibat ubi manebat. Quia cuz
p hũanitatẽ ascẽderet in celũ:p diuitatez
suã ꝛ ĩrã parit̃ ꝯtinebat et celũ. Lec. viij.

SIcut aũt ioseph a fr̃ibus uẽdit᷒ uẽ
ditionẽ redẽptoris nr̃i figurauit: sic
enoch trãslatus atqꝫ ad celũ aereũ hely
as subleuat᷒:ascensionẽ dñicã ꝺsignauit.
Ascẽsiõis ergo sue dñs p̃nũcios et testes
habuit:unũ ante legẽ:aliũ sub lege:ut qñ
qꝫ ueniret ip̃e q celos ueracit̃ penetrare
potuisset:unde et ip̃e ordo in eorꝫ quoqꝫ
utrorꝫqꝫ subleuatõe p q̃dã incremẽta di
stinguit̃. Nã enoch trãslatus:helyas ꝟo
ad celũ subuectus ẽẽ mẽorat̃:ut uẽiret p᷒
modũ:q nec trãslatus nec subuect᷒: celũ
ethereum sua uirtute penetraret. Qui ut
nobis ĩ se credẽtib᷒:qꝛ carnis quoqꝫ mũ
diciã largiret̃ indicaret:et sub eo p ĩcremẽ
ta tẽporꝫ uirtus castitatis excresceret. In
ip̃a quoqꝫ eorꝫ trãslatione q ascensionez
dominicã ut uidelicet famuli designaue
rũt et in se ip̃o q ad celũ ascẽdit dñs ostẽ
dit. Nã enoch quidẽ uxorẽ et filios:hely
as uero neqꝫ uxorem neqꝫ filios legitur
habuisse. Lectio nona.

PEnsate ergo quõ p incremẽta cre
uit mũdicia sãctitatis:qꝺ et p trans
latos famulos:et p ascẽdentis dñi perso
nam patent̃ ostendit̃. Trãslatus nanqꝫ ẽ
enoch:et p coitũ genitus:et p coitũ gene
rans. Raptus ẽ helyas:p coitũ genitus:
sed:nõ iã p coitũ generãs. Assũptus ꝟo
est dñs neqꝫ p coitũ generãs neqꝫ p coi
tum generatus. Cõsiderandũ ꝟo nobis
est:qd ẽ qꝺ marc᷒ ait. sedet a dexteris ꝺi:
et stephanus dicit. Uidi celos aptos :et
filiũ hoĩs stantẽ a dexteris dei. Quid est
qꝺ nũc marcus sedentẽ:stephanus uero
stantẽ se uidere testat̃. Sed scitis frẽs qa
sedere iudicãtis est:stare uero pugnãtis
ul̃ adiuuãtis. Quia igit̃ redẽptor nr̃ assũ
ptus est in celũ:et nunc oĩa iudicat:et ad
extremũ iudex omniũ ueniet. Hũc post
assũptionẽ marcus sedere describit: qui
post ascẽsionis sue gloriã iudex in fine ui
debit̃. Stephanus uero in laboris certa
mine positus:stantẽ uidit quẽ adiutorez
habuit:quia ut iste in terra psecutorꝫ infi
delitatẽ uinceret pro illo de celo ill᷒ gr̃a
pugnauit. Sabbato ad uespas. capim.

CArissimi estote prudẽtes et uigilate
in orõnibus:ante oĩa aũt mutuã i
uobis metip̃is caritatẽ ꝯtinuã habẽtes:
quia caritas opit multitudinẽ peccatorꝫ.
Hymnus. Iesu nostra. ℣. Dñs in celo all̃a.
℟. Parauit sedẽ suã all̃a. Ad mag. añt. Cũ
uenerit paraclitus quem ego mittaz uobis spi
ritum ueritatis qui a patre procedit ille testimo
nium phibebit de me alleluia. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: fac
nos tibi semper et deuotam gerere
uoluntatem et maiestati tue sincero cor
de seruire. per. Deinde fit cõme. de ascẽ
sione. O rex glorie. ℣. Ascendit deus in iu
bilatione alleluia. ℟. Et dñs in uoce tube al.
Oratio. Concede quesumus. Dominica
infra octauã ascensionis totum officium
fit de ascensione preter capitula lectiões
et añe. ad bñ. et mag. et orationem. Ser
mo sancti augustini epi. Lectio prima.

OMnia carissimi que domin᷒ iesus
christus in hoc mundo sub fragili
tate nostra miracula edidit nobis p̃fici
unt. Qui dum humanam conditionem
sideribus ĩportauit credentibus celũ pa
tere posse monstrauit. Et dum uictorem
mortis in celestia eleuauit uictorem eius
dem mortis quo sequantur ostendit. As
censio ergo domini catholice fidei con
firmatio fuit: ut securi in posterum crede
remus miraculi illius donum cuius nõ
in presenti percepissemus effectum. Et fi
delis quisqꝫ cum iam tanta perceperit p
ea que agnoscit prestita: discat sperare p
missa: ac dei sui preterita p̃sentiqꝫ bõita
te : quasi futurorum teneat cautionem.

Super excel'a ergo celi terrenũ corpus iponitur. Ossa inter sepulchri angustias paulo ante ↄclusa angelorꝝ cetib⁹ iserũt. In gremio mortalitatis mortalis natura trãsfũdit. Et iõ sacrata aplice lectõis testa tur historia. Cũ hec dixisset inqt. uidenti bus illis eleuat⁹ est.

Lectio secunda.

CUm audis eleuatũ agnosce militie celestis obsequiũ. Uñ hodierna fe stiuitas hõis nobil' ꝛ dei sacramenta ma nifestat sub una eadẽqꝫ psona. In eo qui eleuat diuinam potẽtiam: in eo q eleuat hũanam agnosce subam. Ideoqꝫ õibus modis detestãda sũt uenena oriẽtalis er roris: qui ipia nouitate psumit asserere fi liuꝫ dei ac filiũ hõis unius eẽ nature. In alterutra .n. parte l' q solum hoiem fuisse dixerit: negauerit cõditoris glãm. ul' qui solũ deum negauerit miam conditoris. Quo gñe nõ facile arrianus euãgelicam poterit apire ueritatem: ubi filium dei nẽ equalem legimus nunc minorem. Qui enim unius nature saluatorem nrm mor tifera persuasione crediderit: aut solũ ho minem de celo missum: aut solum deum dixerit crucifixum. Sed nõ ita ẽ. Mortẽ .n. nec solus deus sentire: nec sol⁹ homo superare potuisset.

Lectio tcia.

NOs ergo nouim⁹ duplicem in xp̃o geminãqꝫ sbam. De patre celesteꝫ de matre trenam: qꝫqꝫ utrãqꝫ i uno eod qꝫ redẽptore suis ꝑmptũ esset testimonijs explicare. Quasi hõ .n. dicebat: qr pater maior me ẽ: sed idẽ quasi de⁹ ꝓnũciabat. Ego ꝛ pater unum sum⁹. Quasi hõ dice bat: tristis ẽ aia mea usqꝫ ad mortem. sed idem quasi de⁹ fiducial'r loquebat. Pote statem habeo ponendi aiam meã ꝛ pote statem iterum habeo sumendi eaꝫ. Qua si hõ in cruce pẽdebat: sed quasi deus re gnum celeste donabat. Arriani ãt ↄfusa mente distinctas substantias penes nos inuidentes que erant hominis ad deum impie retulerunt: credentes ꝙ minor lo queret diuinitas subiecta deo: cum hois demõstrabat isirmitas. Nullã itaqꝫ faciẽ tes iter celestia ꝛ terrena rõnem: dum iter deum ꝛ hominem distiguere nesciũt dei subam diuiserũt. Et dum ad sola uerba hominis respiciunt: deum sibi intellectu luminis perdiderunt. Nos uero ut p̃fati sumus: dei ꝛ hois duplicem substantiaꝫ: sꝫ simplicem nouerim⁹ ꝑsonam.

Lectio quarta.

ILle etiam error ualde fugiẽdus ẽ: q impie asserit ꝙ beata maria solũ deum peperit: eo ꝙ ibi saluator noster celestem nescio quam carnem intra uisce ra materna perfecerit: ꝛ ita transierit per uterum uirginis quasi ꝑ corpus alienuꝫ. Sed cum dicat ꝑ ꝓphetaꝫ sermo diuin⁹. d̃ torrente in uia bibit: ꝓpterea exaltauit caput. Si nõ ẽ corpus nrm quomodo ẽ caput nostrum. Et cum alio loco ꝓphe ta commemoret. paruulus natus ẽ nob. Paruulus inqꝫ natus ẽ nobis. Sed nõ nobis natus ẽ: si nil sumpsit ex nobis. Si nil de nrõ suscepit: nobis nil p̃stitit.

Lectio qnta.

PRoinde carissimi si non in nr̃a car ne de diabolo triumphauit: se exer cuit nõ nobis uicit. Si non in nrõ corpe resurrexit: condictioni nr̃e resurgẽdo nil cõtulit. Hec qui dicit. suscepte ꝛ assũpte carnis non intelligit rõem: confundit or dinem: euacuat utilitatem. Si non i nr̃a carne peregit medicinam: solam ergo ex homine nascendi elegit iniuriam. Rece dat a sensibus nostris tam periculosa ꝑ suasio. De nostro est quod apprehẽdit: de suo ẽ qd̃ donauit. Meum testor esse qd̃ iacuit itra tumulũ: ut meum sit quod ascẽdit i celum. In illo itaqꝫ nr̃i gñis ho mine nos xp̃i mors uiuificauit . nos re surrectio erexit: nos ascẽsio erexit. In illo nr̃e originis corpe celestib⁹ regnis aram nr̃e ↄdictionis iposuit.

Lectio sexta.

ELaboremus carissimi: ut quemad modum dñs i hac die nrõ cum cor pore ad superna ↄscẽdit: ita nos p⁹ illum quõ possum⁹ spe ascẽdam⁹: ꝛ corde sequa mur ipm affectu parit. Ascẽdam⁹ p⁹ illuꝫ ꝑ uitia ac passiões nr̃as: si utiqꝫ unusqsqꝫ

nr̃m eas subdere sibi studeat: ac super eas
stare ꝯsuescat. Ex ipis sibi gradũ ꝯstruat
q̈ possit ad supiora ꝯscẽdere. Eleuabũt
nos si fuerit ĩtra nos. De uit. js nr̃is sca
lã nobis facim⁹: si uicia ipsa calcem⁹. Nã
bõitatis auctore non ascẽdit malitia: nec
cum filio ꝟginis libido atq̃ȝ luxuria. nec
unq̃ȝ ascẽdeꝛ̃t uitia p⁹ ꝟtutũ parentem:
peccata post iustũ: nec infirmitas ac mor
bus pñt ire p⁹ medicum. Igitur si intrare
ipsius medicꝭ regnum uolum⁹ pri⁹ uulne
ra nr̃a curemus. Ordiem⁹ ⁊ custodiamus
in nobis status uniuscuiusq̃ȝ sube: ne ani
mam nobiliorem uti q̃ȝ hominis portio
nem tartari pars deuoluat inferior: sȝ po
tius celum sanctificatum corpus acgrat
natura gloriosior. **Secũdum ioannẽ.**

IN illo tp̃e. dixit iesus discipul' suis.
Cũ uenerit paraclit⁹: queȝ ego mit
tam uobis a patre spm̃ ueritatis q a pr̃e
ꝓcedit: ille testimoniuȝ perhibebit õ me:
⁊ uos testimonium perhibebitis: qꝛ ab i
itio mecũ estis. Et reliqua.

Omelia sci augustini epi. Lectio septĩa.

DOmin⁹ iesus i sermõe quem locut⁹
ẽ discipulis suis p⁹ cenam ꝓximus
passioni tanq̃ȝ iturus ⁊ relictur⁹ eos pre
sentia corpali cum õib⁹ ãt suis usq̃ȝ ad ꝯ
sumatõeȝ seculi futur⁹ pñtia spirituali: ex
hortatus ẽ eos ad pferẽdas psecutiones
ipiorũ: quos mũdi noĩe nũcupauit. Ex
quo tamẽ mũdo ẽt ipos discipl'os elegis
se se dixerit: ut scirẽt se gr̃a dei ẽẽ qd̃ sunt:
suis autem uitiꝭ fuisse qd̃ fuerant. Dein
de psecutores ⁊ suos ⁊ ipoꝝ iudeos eui
denter expressit: ut õino appareret etiaȝ
ipsos mundi damnabil' appellatione cõ
clusos q psequũt scõs. Cũq̃ȝ de illis dice
ret ꝙ ignorarent eum a quo missus est:
⁊ tamen odissent ⁊ filium ⁊ patrem: hoc
est ⁊ eũ q missus ẽ: ⁊ a quo missus est: de
quib⁹ õib⁹ i aliꝭ sermõib⁹ iam disseruim⁹
ad hoc pueñit: ubi ait. Ut ipleatur sermo
q in lege eoꝝ script⁹ ẽ: qꝛ odio habuerũt
me gratis. Deide tãq̃ȝ ꝯsequẽter adiũxit
unde non disputare suscepimus.

Lectio octaua.

QUm aũt uenerit paraclitus quem
ego mittam uobis a pr̃e spm̃ uerita
tis: q a pr̃e ꝓcedit: ille testionium ꝑhibe
bit de me. Et uos testioniũ ꝑhibebitis:
qꝛ ab ĩitio mecum estis. Quid hoc ptiet
ad illud qd̃ dixerat. nũc aũt ⁊ uiderũt ⁊
odeꝛ̃t ⁊ me ⁊ pr̃em meũ. Sed ut ipleatur
sermo: q in lege eoꝝ script⁹ ẽ. qꝛ odio ha
buerũt me gratis. An qꝛ paraclit⁹ qñ uẽit
sps ꝟitatis: eos q uideꝛ̃t ⁊ odeꝛ̃t testionio
manifestiore cõuicit. Immo uero ẽt ali
quos ex ill' q uiderãt: ⁊ adhuc oderũt ad
fidem q̃ ꝑ dilectiõem opat' sua manifesta
tiõe ꝯuertit. Hoc ut ita ĩtelligam⁹ ita fcm̃
esse recolimus. Uenit enim die penteco
stes sps sãctus i cẽtũ uigiti hoies ꝯgrega
tos: i quib⁹ ⁊ apl'i ões erãt: qui illo adim
pleti cũ liguis õiũ gẽtiũ loq̃rẽtur: plures
ex his q aderãt tãto miraculo stupefacti:
qñ qdeȝ uideꝛ̃t loquẽte petro: tã magnũ
atq̃ȝ diuinũ testioniũ ꝑhiberi de xp̃o: ut
q occisus ab eis iter mortuos deputaba
tur: resurrexisse ⁊ uiuere ꝓbaret: ꝯpũcti
corde ꝯuersi sũt: ⁊ tãti sãguis tã ipie atq̃ȝ
imanit' fusi idulgẽtiã ꝑceperũt: ipo redẽp
ti sãguie quẽ fuderunt. Xp̃i. n. sãguis sic i
remissiõe õiũ peccatoꝝ fusus ẽ: ut ipm̃ ẽt
peccatũ possit delere quo fusus ẽ.

Lectio nona.

HOc intuens dñs dicebat odio me
habueꝛ̃t gratis. Cũ autem uenerit
sps paraclit⁹ testionium ꝑhibebit de me.
Tãq̃ȝ diceret: odio me habuerũt ⁊ occi
derũt uidẽtes: sed tale de me paraclitus
testionium ꝑhibebit: ut eos faciat in me
credere nõ uidẽtes. Et uos iquit testimo
niũ ꝑhibebitis: qꝛ ab initio mecũ estis.
Perhibebit sps sãct⁹ ⁊ uos ꝑhibebitis:
Quia. n. ab iitio mecũ estis. potestis p̃di
care qd̃ nostis. Qd̃ ut mõ nõ facitis ill⁹
sps plenitudo nõdũ adest uobis. Ille er
go testimonium ꝑhibebit de me: ⁊ uos
perhibebitis. Dabit enim uobis fiduciã
testimonium perhibendi: caritas diffusa
in cordib⁹ ur̃is ꝑ spm̃ sãctum q dabit uo
bis. Que utiq̃ȝ petro adhuc ðfuerat: qñ
mulieris ancille iterrogatiõe ꝑritus: nõ
potuit ueꝝ testimonium ꝑhibere: sed ꝯ

suam pollicitatõem timore magno con pulsus est ter negare. Timor ãt iste nõ est pfectus i caritate: sed pfecta caritas foras mittit timorem. Deniqz ante passionem dñi seruil' timor eius iterrogatus est a femina seruitutis. Post resurrectionẽ uero dñi liberalis amor ab ipso principe libtatis. Et iõ ibi turbabatur: hic tranquillabatur. Ibi quem dilexerat negabat: hic quem negauerat diligebat.

Ad laudes caplm. Carissimi estote. Ad bñ. añ. Cũ uenerit paclit'. Regre s̃ i sabbato pcedẽti ad mag. oratio. Oipotẽs sepi terne. Et fit cõmemoratio de ascensiõe. ℣ Ascẽdo ad pr̃em: ut supra i die ascẽsionis. Ad bñd. ℣ Ascẽdit de' in iubilatõe alla. ℟ τ dñs i uoce tube alla. Orõ. Cõcede quesum' Ad tertiã Caplm. Carissimi estote. Ad sextam Caplm.

Hospitales inuicem sine murmuratiõe: unusqsqz sicut accepit gratiam in alterutrum illam ãministrantes: sicut boni dispensatores multiformis grẽ dei.

Ad nonã Caplm.

Siquis loquitur quasi sermões dei: siquis mĩstrat tanqz ex uirtute quã ãmistrat de': ut i õib' honorificetur deus per iesum xp̃m dñm nr̃m.

Ad uespas. Caplm. Carissimi estote. Ad mag. a℟. Hec locutus sum uobis ut cũ uenerit hora eo℞ reminiscamini: quia ego dixi uobis alleluia. Oratio. Omnipotens sepi ne. Et fit ɔmẽoratio de ascẽsiõe. añt. O rex glorie: ut supra i die ascẽsiõis. ℣. Ascendit de' in iubilatione alle. ℟. Et dñs i uo. tu. alleluia. Orõ. Concede quesumus.

His duobus diebus prima dicit̃ et cõpletorium sicut ĩfra octauaz. Feria sexta τ sabbato p' octauam ascensionis oĩa fiunt de ascensione: nisi festum occurrat: p̃ter añt. ad bened. τ mag. orõnẽ τ capla q̃ accipiũtur de dñica. Et p̃ter lectiões que hoc ordine ponũtur. Feria sexta sex lectiones leguntur de sermõib' ascẽsionis τ tres de omelia dñice. Sabbato si festũ nõ fuerit. vi. lectiones leguntur de sermone dñice: τ tres de omelia uigilie. Si uero festum aliquod i hoc uenerit sabbato totum officiũ fit de festo. Alia excepta lectione q̃ legitur de omelia uigilie.

Secũdum ioannem.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Si diligitis me mandata mea seruate: τ ego rogabo patrem: τ alium paraclitum dabit uobis. Et reli.

Omelia sancti augustini epi.

Lectio prima

Audiuimus fratres cum euãgeliũ legeretur dñm dicentem. Si diligitis me mandata mea seruate: τ ego rogabo p̃rem τ alium paraclitum dabit uob: ut maneat uobiscum in eternum sp̃m ueritatis: quem mundus nõ põt accipe: qr non uidet eum nec scit eum. Uos autem cognoscetis eum: quia apud uos manebit τ in uobis erit. Multa sunt q̃ in istis paucis uerbis dñi requirantur. Sed mlt̃um est ad uos: uel omnia que hic querẽda sunt querere: l' omnia que hic q̃rimus inuenire. Uerũtamen quãtũ nob dñs donare dignatur ꝓ nr̃a τ ur̃a capacitate: qd dicere debeam': τ qcqd discere debeatis τ qd audire debeatis: attẽte p nos carissimi qđ possum' sumite: et ab illo qđ non possumus poscite. Lectio secunda.

Spiritum paraclitum xp̃us ꝓmisit aplis. Quo ãt mõ ꝓmiserit aduertamus. Si diligitis me inquit mãdata mea seruate: τ ego rogabo p̃rem: τ aliũ paraclitum dabit uobis ut maneat uobiscũ i eternum sp̃m ueritatis. Hic est utiqz i trinitate sp̃s s̃cs quẽ p̃ri τ filio ɔsubalem: et coetnũ τ coequalẽ: fides catholica cõfitetur. Ipse est enim đ quo dicit apl's. Caritas dei diffusa est i cordib' nr̃is: p sp̃z s̃cm q datus ẽ uobis. Quõ ergo dicit dñs: si diligitis me mãdata mea seruate: et ego rogabo p̃rem τ aliũ paraclitũ dabit uob cũ hoc dicat de sp̃u s̃cõ: quẽ nisi habeaz' nec diligere deũ possumus: nec ei' mãdata seruare. Quõ diligim': ut eum accipiamus: quem nisi hẽamus diligere nõ ualem'? Quõ mãdata seruabimus: ut eũ accipiam': quem nisi hẽam' mãdata seruarẽ nõ possumus? An forte p̃cedit in uobis caritas qua diligimus xp̃m: ut diligẽdo

xp̄m eiusqȝ faciẽdo mandata mereamur
accipe spm scm: ut caritas nõ xp̄i que iã
precesserat: sȝ dei p̄ris diffūdat i cordib⁹
nr̄is p spm sactum q dat⁹ est nobis. Per
uersa ē ista sn̄ia. Qui enim se filium dili
gere credit: ⁊ p̄rē non diligit, pfecto nec
filium diligit: sed qd̄ sibi ipse ɔfinxit.

Lectio tertia.

DEinde apostolica uox est. nemo di
cit dn̄s iesus: nisi i ɔspectu scō. Et
qs dn̄m iesum: nisi eum qui diligit dicit.
si eo mõ dicit quo aplus itelligi uoluit.
Multi eniȝ uoce dicūt: corde āt ⁊ factis
negant. Sicut de talibus ait. Cōfitentur
se nosse dn̄m: factis āt negant. Si negāt
factis: pcul dubio etiam dr̄ factis. Nemo
itaqȝ dicit dn̄s iesus. animo. uerbo. scō.
corde. ore. opere. nisi dicit dn̄s iesus. nisi i
spu scō: ⁊ nemo sic dicit: nisi q diligit. Jaȝ
itaqȝ apl̄i dicebāt. dn̄s iesus. ⁊ si eo mõ
dicebāt: ut nõ ficte dicerēt: ore ɔfitentes:
corde ⁊ factis negātes. prsus si ueraciter
hoc dicebant procul dubio diligebant.
Quō igit̄ diligebant: nisi i spu sancto. Et
tn̄ eis prius imperatur ut diligāt eū: ⁊ ei⁹
mādata ɔseruent: ut accipiāt spm sactuȝ:
quē nisi hr̄ent, pfecto diligere ⁊ mandata
eius seruare nõ possent. Restat ergo ut i
telligamus spm scm hr̄e q diligit: ⁊ hn̄do
mereri: ut plus hr̄at: ⁊ plus hn̄do: plus
diligat. Jaȝ itaqȝ hr̄bāt spm discipli quē
dn̄s pmittebat: sine quo eum dn̄m nõ di
cebāt. Nec tn̄ eum adhuc habebant: si
cut eum dn̄s pmittebat. Et habebant er
go ⁊ nõ hr̄bant. qr quātuȝ habēd⁹ fuerat
mundum hr̄bāt: hr̄bant itaqȝ minus. dā
d⁹ eis erat amplius. hr̄bant occulte. ac
cepturi erant manifeste. Quia ⁊ hoc ad
maius donum scī sp̄s ptinebat: ut eis in
notesceret qd̄ habebant. De quo mune
re loquēs apl̄s ait. Nos āt nõ spm hui⁹
mūdi accepim⁹: sed spm q ex deo est: ut
sciam⁹ q̄ a deo donata sūt nobis.

In uigilia pentecostes ad uesperas. añ.
Dū cõplerentur. Cum reliquis de laudib⁹
ps. Dixit dn̄s. Cū reliqs i fine. ps. Lauda.
dn̄m omnes gentes.

Capitulum.

DUm complerēt dies pēteco
stes erāt õēs discipuli pariter
i eodē loco: ⁊ factus ē repēte
de celo son⁹ tāqȝ aduenientis
sp̄s uehementis: ⁊ repleuit totaȝ ubi erāt
sedētes. Hym. Ueni creator. ℣. Repleti sūt
õēs spu sācto all'a. ℟. Et ceperūt loqui all'a.

Ad magnificat. añ. Nõ uos relinquaȝ or
phanos alle. uado ⁊ uenio ad uos alle. ⁊ gau
debit cor ur̄m alle.

Oratio.

DEus q hodierna die corda fideliuȝ
scī sp̄s illustratione docuisti: da no
bis in eodem spu recta sapere: ⁊ d ei⁹ sep
cõsolatione gaudere. p. in unit.

Ad matutinū. Inuitatorium.

All'a sp̄s dn̄i repleuit orbem terrarū. Uenite
adoremus alleluia. ps. Uenit. hym. Jam
xp̄s. Ad nocturnū. añ. Factus est repente d
celo sonus aduenietis spiritus uehemētis all.
alle. ps. Magn⁹ dn̄s. añ. Confirma hoc de
us qd̄ operatus es i nobis a templo sācto tuo
qd̄ est in hierusalem alle. alle. ps. Exurgat
de⁹. añ. Emitte spm tuū et creabūt: et renoua
bis faciem terre alle. alle. ps Bn̄d. aīa mea
iij. ℣. Spiritus dn̄i repleuit orbem terrarum
alle. ℟. Et hoc quod continet omnia sciētiā
hȝ uocis alle.

Secūdum ioannē.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is. Siquis diligit me sermonē meū
seruabit. Et p̄r me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū ue
niemus: ⁊ māsiōem apud eū faciem⁹. Et
reliqua.

Omelia scī gregorij pape.

Lectio prima.

LIbet fratres mei carissimi euāgeli
ce uerba lectiōis sub breuitate trā
currere: ut p⁹ diutius liceat i ɔtēplatione
tante solēnitatis imorari. Hodie nanqȝ
sp̄s scs repētino sonitu sup discipulos ue
nit: mētesqȝ carnaliū i sui amore pmuta
uit: ⁊ foris apparētibus linguis igneis in
tus facta sūt corda flamātia. Quia dum
deuȝ i ignis uisione suscipiunt: per amo
rem suauiter arserunt. Ipse nanqȝ sp̄s scs
amor est. Unde ⁊ ioānes dicit. Deus ca
ritas ē. Qui ergo mēte integra deum de
siderat: profecto iam habet quem amat.
Neqȝ enim quisqȝ posset deum diligere

ſi eum quem diligit nõ hƺet. Sed ecce ſi unuſqſqꝫ uẽm regritur an diligat deuꝫ tota fiducia: ⁊ ſecura mẽte rñdet: diligo. In ipſo aũt lectionis exordio audiſtis ꝙ ueritas dixit. Siquis diligit me ſermonem meuꝫ eruabit. Probatio ergo dilectionis exhibitio ẽ opiſ. Hinc i epl'a ſua iſdẽ ioãnes dicit. Qui dicit qꝛ diligo deum ⁊ mãdata eiꝰ nõ cuſtodit mẽdax eſt. Uere etenim deũ diligimus: ſi mãdata eiꝰ cuſtodimꝰ. Uere. n. diligimus: ſi nos a nr̃is uoluptatibꝰ coartamꝰ. Nã qui adhuc p illicita deſideria defluit: ꝓfecto deum non amat: ꝙ ei i ſua uolũtate ꝯdicit. Et pater meꝰ diliget eum: ⁊ ad euꝫ ueniemuſ ⁊ mãſiõem apud eum faciemus. Rñſorium.

Dũ cõplerẽtur dies pentecoſtes erãt ões pariẽ dicẽtes all'a.: ⁊ ſubito factus ẽ ſonus de celo alleluia. Tãqꝫ ſps uehemẽtis repleuit totaꝫ domũ alle. alle. ℣. Dum ergo eſſent in unuꝫ diſcipuli cõgregati ꝓpẽ metũ iudeoꝝ ſonꝰ repẽte de celo uenit ſuper eos. Tãqꝫ.

Lectio ſecũda.

PEnſate fratres cariſſimi q̃ꝫta ſit iſta ſolẽnitas: hƺe i cordis hoſpitio aduẽtum dei. Certe ſi domũ uẽam qſqꝫ diues ac ꝑpotẽs amicꝰ itraret õi feſtinãtia domus tota mũd areẽ: ne qd fortaſſe eſſet qd̃ oculos amici itrãtis offenderet. Tergat ergo ſordes praui operiſ: q deo ꝑpat domũ mẽtis. Sed uidete qd ueritas dicat. Ueniemus ⁊ mãſiõem apud eũ faciemꝰ. In quorũdã etenim corde uenit: et mãſiões nõ facit: qꝛ p cõpunctõem quidẽ dei reſpectum pcipiunt: ſed tẽtatiõis tpe hoc ipſum qd̃ cõpũcti fuerãt obliuiſcũt: ſicqꝫ ad perpetrãda peccata redeũt ac ſi hec minime plãxiſſent. Qui g deũ ꝟe diligit ⁊ eius mãdata cuſtodit: i eius corde dñus ⁊ uẽit ⁊ mãſiõeꝫ facit: qꝛ ſic euꝫ diuinitatis amor penetrat: ut ab hoc amore tẽtatiõiſ tpe nõ recedat. Ille ergo uere amat: cuius uidelicet mentem delectatio praua ex cõſenſu nõ ſupat. Nam tanto quiſqꝫ a ſuperno amore diſiũgitur: q̃to i ferius delectatur. Unde ad hec ſbditur. Qui nõ diligit me ſermões meos nõ ſeruat. Reſponſorium.

Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto ⁊ ceperunt loqui ꝓut ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Et conuenit multitudo dicentium all. ℣. Loq̃bantur uarijs linguis apoſtoli magnalia dei. Et.

Lectio tertia.

AD uoſmetipſos fratres cariſſimi introrſus redite: ſi deũ uere amatiſ exquirite. Nec tñ ſibi aliqs credat qcquid ſibi aius ſine operis atteſtatione reſpõderit. De dilectione ꝯditoris: lingua. mens ⁊ uita reqrat. Nũqꝫ ẽ dei amor ocioſus. Operatur etenim magna ſi ẽ. Si uero operari renuit amor nõ eſt. Et ſermonem quem audiſtis nõ ẽ meus: ſed eiꝰ q miſit me patris. Scitis fr̃es cariſſimi quia ipſe qui loquiẽ unigenitus filius uerbuꝫ pr̃is ẽ. Et qꝛ a ſeipſo non loquitur: ſed a patre idõ ſermo quẽ loquitur filius: nõ ẽ filij ſed patris: qꝛ ipſe filiꝰ uerbum ẽ patris. Hec locutus ſum uobis apud uos manens. Qñ nõ manebat apud eos: q aſcẽſurus celos ꝓmittit dicẽs. ecce ego uobiſcũ ſũ õibꝰ diebꝰ uſqꝫ ad ꝯſũmatõem ſeculi: Sꝫ uerbũ icarnatũ ⁊ manet ⁊ recedit. Recedit corpe: manet diuinitate. Apud eos ergo mãſiſſe ſe perhibet: qꝛ iuiſibili ſemp poteſtate pñs erat corporali iam uiſione recedebat. Paraclitus aũt ſps ſãctuſ quẽ mittet pꝛ in nomĩe meo: ille uos docebit oia: ⁊ ſuggeret uobis oia quecũqꝫ dixero uobis. Noſtis plurimi fratres mei ꝙ greca locutiõe paraclitꝰ: latia aduocatuſ dꝛ l' ꝯſolator. Qui icirco aduocatꝰ dꝛ: qꝛ ꝓ errore deliquẽtium; apud iuſticiã pr̃is iteruenit. Qui uniꝰ ſbe cum patre ⁊ filio exorare ꝓ deliquẽtibꝰ phibetur: quia eoſ quos repleuerit exorantes facit. Unde ⁊ paulus dicit. Ipſe enim ſps poſtulat pro nob gemitibꝰ ienarrabilibꝰ. Minor eniꝫ ẽ q poſtulat q̃ꝫ qui poſtulatur.

Ad laudes ⁊ p horas. añ. Dum complerẽẽ dies pentecoſtes erãt omnes pariter dicentes alle. ps. Dñs regnauit: cum reliquis añ. Spiritus dñi repleuit orbem terrarũ alle. añ. Repleti ſũt ões ſpiritu ſãcto ⁊ ceperunt loqui alle. añ. Fontes ⁊ omnia que mouẽtur i aqs hymnũ dicite deo alle. añ. Loquebantur uarijs liguis apoſtoli magnalia dei. alle. alle. all

Capitulum Dū cōplerentur. hym. Beata nobis. ℣. Repleti sūt ōes spū scō alle. ℟. Et ceperūt loqui alle. Hic uersus hoc i loco p totā oī hebdomadā. Ad bñd. aā. Accipite spm sāctū: quoꝝ remiseritis peccata remittūt eis alle. Oratio. Deus q hodierna.

Ad ōes hymnos p octauā oī. Glā patri dño. Et cātatur i tono de. Beata nob gaudia. Ad primā Caplm. Regi seculo. ℟. b. Xp̄e fili dei uiui miserere nob al. al. ℣. Qui sed. ℟. Alla. ℣. Gloria. ℟. Xp̄e. Ad tertiā. hym Ueni creator. Et oī per totam octauam. Caplm. Dū ɔplerentur. ℟. b. Sp̄s dñi repleuit orbem terraꝝ alle. alle. ℣. Et hoc qđ ɔtiet oia sciam habet uocis. ℟. alle. ℣. Gloria. ℟. Sp̄s. ℣. Sp̄s paraclitus alla. ℟. docebit uos omnia alle. Ad sextā caplm.

Facta āt hac uoce ɔuēit multitudo ꝛ mente cōfusa est: qm̄ audiebat unusqsqꝫ lingua sua illos loquētes. ℟. bī. Sp̄s paraclitus alle. alle. ℣. Docebit uos oia ℟. Alle. ℣. Gloria. ℟. Spiritus. ℣. Repleti sūt ōes spiritu sancto alle. ℟. Et ceperūt loqui alle. Ad nonā Caplm.

Iudei quoqꝫ ꝛ pselití: cretes: et arabes audiuim⁹ eos loquētes nr̄is linguis magnalia dei ℟. bre. Repleti sunt ōes spiritu sancto alle. alle. ℣. Et ceperūt loq. ℟. alle. ℣. Gloria. ℟. Repleti. ℣. Loquebant uarijs liguis apli alle. ℟. Magnalia dei al. Ad uespas. aā. Dū cōplerentur. Cū reliqs ps. Dixit dñs. Cū reliqs i fine ps. In exitu. Caplm Dum complerētur. hym. Ueni creator. ℣. Loquebantur uarijs linguis apli alle. ℟. Magnalia dei alle. Ad magni. aā. Hodie completi sūt dies pentecostes alle. hodie spiritus sanctus in igne discipulis apparuit ꝛ tribuit eis carismatum dona: misit eos i uniuersum mūdum predicare ꝛ testificari: qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit saluus erit alle. Oratio. Deus qui hodierna.

Infra octauā petecostes fit officiū sicut i die. Exceptis uersiculis ad noct. lectionibus rñsorijs aā. ad bened. ꝛ mag. ꝛ oīonib⁹: Et de nullo alio fit festo: sꝫ pacta octaua celebrāt. Feria secūda.

℣. Sp̄s dñi repleuit orbē trāꝝ. alle. ℟. Et h⁹ qđ continet omia sciam hꝫ uocis alle.

Secūdum ioannē.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipul' suis. Sic dilexit de⁹ mūdū: ut filium suū unigenitū daret: ut ōis q credit i illū non pereat sed hēat uitā eternā. Et reliqua.

Omelia sci augustini epi.

Lectio prima.

Quia sicut moyses exaltauit serpentem in deserto: sic exaltari oportet filium hois: ut ois q credit i eū nō pereat sed hēat uitā etnam. Quō q ituebāt illuꝫ serpētem nō pibant morsib⁹ serpētiū: sic qui intuētur fidē morte xp̄i sanātur a morsib⁹ peccatorum. Sꝫ illi sanabātur a morte ad uitā tpalem: hi aūt ut hēant uitam eternam. Hoc enim iterest iter figuram: imaginem: ꝛ rem ipsam. Figura pstabat uitam tpalem: res ipsa cui⁹ figura illa erat pstat uitā eternam. Non enim misit deus filiū suū i mūdū ut iudicet mūdū: sꝫ ut saluet mūdus p ipm. Ergo quātum i medico ē sanare uenit egrotū. Sed ipe se interimit q pcepta medici obseruare n̄ uult. Uenit saluator ad mūdū. Quare saluator dictus ē mūdi: nisi ut saluet mūdum: ut nō iudicet mūdū. Saluari nō uis ab ipso ex te ipso iudicaberis. Et qd dicaꝫ iudicaberis: Uide qd ait. Qui credit in eū nō iudicat. Qui āt nō credit qd dictur⁹ speras: nisi iudicatur. Additurus erat. Iā inquit iudicatus ē. Nōdū apparuit iudiciū: sed iā factū ē iudiciū. Rñsoriū. Iā non dicā uos seruos sed amicos meos: q oia cognouistis q̄ operatus sū in medio uñ alleluia. Accipite spiritū sāctum in uobis paraclitū: ille est quē pater mittet uobis alle. ℣. Uos amici mei estis si feceritis que ego precipio uobis. Accipite

Lectio secūda.

Nouit enim dñs qui sunt eius quos ad uitam preordinauit eternā. Nouit qui permaneant ad coronaꝫ: qui permaneant ad flammam. Nouit in area sua triticum: nouit paleam. Nouit segetē nouit zizaniam. Iam iudicatus ē q non credit. Quare iudicatus est: Quia nō credit in noīe unigeniti filij dei. Hoc est aūt iudiciū: quia lux uenit i mūdū: ꝛ dilexerūt

hõies magis tenebras q̄ꝫ lucem. Erant
.n. mala opera eoꝝ. Fratres mei quoꝝ
opa bona iuenit dñs? Nulloꝝ. Omniuꝫ
mala opa iuenit. Quõ ergo qdam fecerãt
ueritatẽ: ꝛ uenerũt ad lucẽ? Et hoc .n. seq
tur. Qui ãt facit ueritatem uenit ad lucẽ:
ut manifestent opa eiꝰ: qꝛ i deo facta sũt.
Quõ qdã bonũ opꝰ fecerũt: ꝛ uenerãt ad
lucẽ .i. ad xp̃m: ꝛ quõ quidam dilexerãt te
nebras. Si eni ões peccatores iuenit: et
omnes a peccato sanat: ꝛ serpẽs ille quo
figurata ẽ mors dñi egros sanabat: qui
morsi fuerãt: ꝛ pp morsũ serpẽtis erectus ẽ
serpẽs .i. mors dñi pp homies mortales:
quos iuenit iiustos: quõ itelligit̃ hoc est
iudiciũ: qm̃ lux uenit i mũdũ: ꝛ dilexerũt
hoies magis tenebras q̄ꝫ lucem: erãt eni
mala opa eoꝝ. ℟. Spiritus sãctus ꝓcedẽs
a throno aplõꝝ pectora inuisibilit̃ penetrauit
nouũ sãctificatõis signũ. Ut i ore eoꝝ omniuꝫ
genera nascerẽt linguarũ alle. ℣. Aduenit
ignis diuinus nõ ꝯburẽs: sed illuminãs: ꝛ tri
buit eis carismatũ dona. Ut.

Lectio tertia

QUid ẽ hoc. Quoꝝ eni erãt bona o
pera: Nõne uenisti ut iustifices ipi
os: Sed dilexerũt iquit tenebras magis
q̄ꝫ lucẽ. Ibi posuit uim. Multi .n. dilexe
rũt peccata sua: mlti cõfessi sũt pecca sua.
Quia q ꝯfitet̃ peccata: ꝛ accusat peccata
sua pactũ cũ deo facit. Accusat deꝰ pecca
ta tua: si ꝛ tu accusas ꝯiũgeris deo. Qua
si due res sũt hõ ꝛ peccator. Qđ audis hõ
deꝰ fecit. Qđ audis peccator ipse hõ fecit.
Oportet ut oderis i te opꝰ tuũ: ꝛ ames in
te opꝰ dei. Cũ ãt cepit tibi displicere qđ fe
cisti: ide icipiunt bõa opa tua: qꝛ accusas
mala opa tua. Initiũ opm bonoꝝ cõfes
sio ẽ opm maloꝝ. facis ueritatem ꝛ uenis
ad lucẽ. Quid ẽ facere ueritatem. Nõ te
palpas: nõ tibi blãdiris. Nõ tibi adularis:
nõ dicis iustus sũ: cũ sis iniquus: ꝛ icipis
facere ueritatem. Uenis ãt ad lucẽ ut ma
nifestent̃ opa tua: qꝛ i deo facta sũt: Quia
ꝛ hoc ipsuꝫ qđ tibi displicuit peccatũ tu
um ñ tibi displiceret nisi deꝰ tibi luceret: ꝛ
eiꝰ ueritas tibi ostẽderet. Sed q admoni
tus diligit peccata sua odit admonenteꝫ
lucem ꝛ fugit eam: ut nõ arguant̃ mala o
pera eius q̃ diligit. Qui ãt facit ueritateꝫ
accusat i se mala sua. Nõ sibi parcit: non
sibi ignoscit: ut deꝰ ignoscat: qꝛ qđ uult ut
deꝰ ignoscat ipse ignoscit: ꝛ uenit ad lucẽ
cui gr̃as agit: qđ illi qd i se odisse debeat
oñderit. Dicit deo. Auerte faciẽ tuam a
peccatis meis. Et qua fronte dicit: nisi ite
rũ dicat: qm̃ facinꝰ meũ ego agnosco: et
peccatũ meum coram me est semp? Sit
ante te qđ nõ uis eẽ ante deũ. Si ãt pꝰ te
feceris peccatum tuuꝫ: retorquet tibi illđ
deꝰ ãte oculos tuos: ꝛ tũc retorquet quã
do iam penitẽtie fructꝰ nullus erit.

Ad bñdictus. añ. Sic deus dilexit mũduꝫ
ut filium suũ unigenitũ daret: ut oĩs q credit i
ipsum nõ pereat: sed hẽat uitã eternã allã.

Oratio.

DEus qui aplis tuis scm̃ dedisti spi
ritum: ꝯcede plebi tue pie petitiõis
effectum: ut quibꝰ dedisti fidem largiaris
ꝛ pacem. Per. d. In unit. eiusdẽ.

Ad magnificat. añ. Siqs diligit me sermo
nẽ meum seruabit: ꝛ pr̃ meus diliget eũ: ꝛ ad eũ
ueniemꝰ: ꝛ mãsionem apud eũ faciemus alle.
Oro: ut supra. Feria tertia. Spũs para
cli tus al'e. ℟. Docebit uos oĩa alle.

Secũdum ioannem.

IN illo tp̃e. Dixit iesus phariseis.
Amẽ amẽ dico uobis: q non intrat
per hostium in ouile ouiũ: sed ascẽdit ali
unđ ille fur ẽ ꝛ latro. Qui ãt itrat per ho
stium pastor ẽ ouium. Et reliqua.

Omelia sci augustini epi.

Lectio prima.

DOminus de grege suo: ꝛ de hostio
quo itrat̃ ad ouile silitudinẽ propo
suit in hodierna lectiõe. Dicãt ergo pa
gani l' iudei uel heretici. Bene uiuimus.
Si p hostium nõ itrant: qd eis ꝓdest un
de gl'antur. Ad hoc debet enim cuiqꝫ ꝓ
desse bene uiuere: ut detur ei sẽp uiuere.
Nam cui nõ datur semper uiuere qd ꝓ
dest bene uiuere: qꝛ nec bñ uiuere dicen
di sunt: q finem bñ uiuendi l' per cecitateꝫ
nesciũt: uel p iflatiõem ꝯtemnunt. Non ẽ
ãt cuiq̄ꝫ spes uera et certa semper uiuẽdi:
nisi agnoscat uitã q̃ est xp̃us: et p ianuam

intret i ouile. Quűter ergo plerűqȝ tales
hoíes: ét persuadere hoíb' ut bñ uiuãt: et
xpiani nõ sűt. isti p aliã ptem uolűt ascen
dere rape ⁊ occidere: nõ ut pastor cõser
uare atqȝ saluare. Fuerűt ergo qdaȝ phi
losophi de uirtutib' ⁊ uitijs subtilia mul
ta tractãtes: diuidẽtes: diffiniẽtes ratioci
nãtes: acutissimos syllogismos ɔcluden
tes: libros iplẽtes. suam sapiam buccis ɔ
crepãtib' uentilãtes: q ét dicere auderẽt
hoíb'. nos seqmini: sectam nĩam tenete:
si uultis bñ uiuere: sed ñ intrabant p ho
stium: perdere uolebãt: mactare ⁊ occide
re. **Respõsorium** Apparuerűt apostolis
dispertite lingue tanqȝ ignis allã. Seditqȝ sup
singulos eoꝝ sp̃s sáctus alle. alle. **℣.** Et cepe
rűt loqui uarijs liguis: ꝓut sp̃s sáctus dabat
eloqui alle. Seditqȝ.

Lectio secunda.

SEd qd de istis dicã. Ecce ipsi pha
risei legebãt: ⁊ in eo qđ legebãt xpȝ
sonabãt. uẽturum spabant: ⁊ presentem
nõ agnoscebãt. Jactabãt ét seipi inter ui
dẽtes: hoc ẽ iter sapiẽtes: ⁊ negabãt xpm
⁊ nõ itrabãt p hostiű. Ergo ⁊ ipsi quos
forte seducerẽt mactãdos: ⁊ occidendos
nõ liberãdos seducerent. Et hos dimit
tamus. Uideamus illos si forte ipi itrãt
p hostiű i ouile q xpi noíe gliant. Innűe
rabiles enim sunt qui se uidentes nõ solű
iactãt: sed a xpo illumiatos uideri uolűt.
Sunt ãt heretici: forte ipsi p ianuam itra
uerűt. Absit. Sabelianus dicit. Qui fili'
ẽ ipse ẽ pr̃. Sed si est fili' nõ ẽ pater. Nõ
itrat per hostium q filium dicit patrem.
Arrianus dicit. Aliud est pr̃. aliud ẽ fili'.
Recte diceret si diceret ali': ñ aliud. Qñ
n. dicit aliud: ei ɔ̃dicit a q' audit. Ego ⁊
pr̃ unű sum'. Nec ergo ipse intrat per ho
stium. Predicat eni xpm qualem sibi fin
git: nõ qualem ueritas dicit. Nomen hȝ
rem nõ habet. Alicui' rei nomẽ est xpus.
Tene ipam rem si uis ꝓdesse tibi nomẽ.
Alius nescio unde: sicut fotinus: xp̃s hõ
est inquit: de' non est. Nec ipse intrat per
hostium: quia christus ⁊ homo ⁊ deus
est. **Respõsorium.**

Loquebantur uarijs linguis apostoli magna
lia dei. Prout sp̃s sáctus dabat eloqui illis.
℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto: ⁊ cepe͂r
loqui. Prout.

Lectio tertia.

ET quid op' ẽ multa pcurrere: ⁊ mul
ta uana heresum enumerare: Hec
tenete ouile xpi eẽ ecclãm catholicam.
Quicűqȝ uult itrare in ouile p hostium
intret: xpm uerű p̃dicet. Nõ solű ãt xpm
uerű p̃dicet: sed xpi glãm querat nõ suã.
Nam mlti q̃rẽtes glãm suam oues xpi
sparserűt: potiusqȝ ɔgregauerűt. Humil
est enim ianua xp̃s dñs. Qui intrat per
hãc ianuam oportet ut humiliet se: ut sa
no capite possit intrare. Qui ãt se nõ hũi
liat: sed extollit p maceriã ascẽdere uult.
q ãt p maceriã ascẽdit: iõ exaltat ut cadat
Certe cű adhuc loquit dñs iesus nõdum
itelligit. Noiat hostium: noiat ouile: no
minat oues: ɔmẽdat hec oia: sed nõdum
expõit. Legaȝ' ergo q: uẽtur' ẽ ad ea uer
ba i quib' nobis aliqua q̃ dixit dignetur
exponere: ex quoꝝ expositiõe dabit no
bis fortasse ét illa q̃ nõ exposuit intellige
re. Pascit enim manifestis: exercet obscu
ris. Qui nõ itrat p hostium in ouile oui
um: sed ascendit aliunde. Ue misero q:
casurus est. Sit ergo humilis ut p hosti
um intret: plano pede ueniat: ⁊ nõ offen
dat. Qui non intrat p hostium ille fur ẽ
⁊ latro. Oues enĩ suas uult dicere oues
alienas. Ad hoc autem suas. i. furto ab
latas: non ut saluet: sed ut occidat. Ergo
fur est: quia qđ alienű ẽ suum dicit. La
tro: q: ⁊ quod ẽ furat' occidit.
Ad uñd. añ Ego sum hostium dicit dñs: p
me siqs introierit saluabitur ⁊ pascua inueniet
allã. **Orat o.**

ADsit nobis dñe q̃s uirtus sp̃s sácti:
que ⁊ corda nr̃a clementer expur
get: ⁊ ab õib' tueatur aduersis. p inunit.
Ad mag. añ. Pacem relinquo uobis: pacẽ
meam do uobis: nõ quõ hic mũdus dat ego
do uobis allã. **Oratio. ut supra.**
Feria. quarta. ℣. Repleti sűt ões sp̃u sc̃o al.
℟. Et ceperűt loqui alleluia.

Versus suprascripti repetũtur his trib⁹ sequentib⁹ dieb⁹ suo ordine.

Secũdum ioannẽ.

In illo tp̃e. Dixit iesus turbis iudeorum. Nemo põt uenire ad me nisi pater qui misit me traxerit eũ. Et reli.

Omelia sancti augustini epi.

Lectio prima.

Quid est. nemo potest uenire ad me nisi qꝛ nemo põt credere in me: nisi ni qui misit me pater traxerit eum. Ille uenit quem gratia dei ꝑuenit: qui cum ꝓpheta dicit. misericordia eius preueniet me. Preueniet uelle: subsequet̃ ꝑficere. Trahit pater ad filium eos qui postea credũt in filium: quia eum cogitãt p̃rem hr̃e deum. Deus enim pater: equalez sibi genuit filium. Et qui cogitat aut in fide sua sentit ⁊ ruminat equalez esse p̃ri eum in quez credidit: ipsum trahit p̃r ad filiũ. Arrius credidit creaturam: non eum traxit pater: qꝛ non ꝯsiderat patrem q filiuz nõ credidit equalem. Quid dicis o arri: Quid heretice loqueris. Quid ẽ christ⁹. Non inquit dñus uerus: sed quem fecit uerus dñs. Nõ te traxit pater. Nõ enim intellexisti patrem: cuius filium negas: aliud cogitas: non est ip̃e filius: nec a patre traheris: nec ad filiũ traheris. Aliud est filius: aliud quod tu dicis. Fotinus dixit. homo solus xp̃s ẽ: non est ⁊ deus. Qui sic credit non pater eum traxit. Quẽ p̃r traxit dixit. tu es xp̃us filius dei uiui. Non sicut ꝓpheta: non sicut ioannes: ñ sicut aliquis magnus iustus: sed sicut unicus: sicut equalis. tu es xp̃s filius dei uiui. Vide qꝛ tractus est ⁊ a patre tract⁹ ẽ. Beatus es simon bariona: qꝛ tibi non reuelauit caro ⁊ sãguis: sed pater meus q i celis est. Ista reuelatio ipsa attractio.

Respõsoriũ.

Disciplinam ⁊ sapientam docuit eos dñs all. firmauit in illis g̃am sp̃us sui. Et intellectu impleuit corda eorum allã allã. Repentino nãqꝫ sonitu sp̃s factus sup eos uenit. Et.

Lectio secũda.

Ramum uiridem ostendis oui: ⁊ trahis illã. Nuces puero ostẽdũt ⁊ trahit̃ ⁊ q̊ currit trahit̃. amãdo trahit̃. sine lesiõe trahit̃ corp⁹. cordis uiclo trahit̃. Si g̊ ista q̃ int̃ delicias: uoluptatesqꝫ terrenas reuelant̃ amãtib⁹ trahũt: qm̃ uerꝫ est. trahit sua quẽqꝫ uoluptas: nõ trahit reuelatus xp̃s a patre. Quid enim fortius desiderat aia q̃ꝫ ueritatẽ. Quo auidas fauces habere dꝫ unde optare ut san⁹ sit int⁹ palatum uera iudicãdi: nisi ut manducet et bibat sapiam: iusticiaꝫ: ueram eternitatẽ. Ubi ãt hoc: ibi melius. Verius ibi: plenius ibi. Nam hic facilius possumus esurire: ⁊ hoc si bonam spem habem⁹ q̃ꝫ saciari. Beati enim inq̃t q esuriunt ⁊ sitiunt iusticiam hic: qm̃ ipsi saturabũt̃ ibi. Jdõ cũ dixisset nemo ad me uenit: nisi p̃r qui misit me traxerit euꝫ qd subiecit. Et ego resuscitabo illum in nouissimo die. Reddo illi quod amat: reddo quod sperat. Videbit quod adhuc non uidendo credit. Manducabit eo quod esurit: saturabitur eo ꝙ sitit. Ubi. In resurrectione mortuorum: quia ego resuscitabo eum i nouissimo die.

Rñsorium.

Ite in orbem uniuersum: ⁊ predicate dicentes allã. Et qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: saluus erit allã allã. ℣. In nomine meo demõia eijcient. linguis loquẽtur nouis: serpentes tollent. Et qui.

Lectio tertia.

Scriptum ẽ enim in ꝓphetis. Et erũt omnes docibiles dei. Quare hoc dixit. O iudei: pater uos non docuit: et quomodo potestis me agnoscere. Omnes regni illius homines docibiles dei erunt: non ab omnibus audient. Et si ab hominibus audiunt: tamen quod intelligunt intus datur. intus coruscat. intus reuelatur. Quid faciunt hõines forinsec⁹ annunciantes. Quid facio modo ego cum loquor. Strepitum uerborum ingero auribus uestris. Nisi ergo reuelet ille q itus ẽ qd dico aut quid loquor. Exterior cultor arboris: interiori est creator.

Qui plātat et qui rigat extrinsecus opaṫ. Hoc facimus nos. Sed neqꝫ q plantat ē aliqd: neqꝫ q rigat: sed q īcremētum dat deus. Hoc ē erunt ōnes docibiles dei. Qui ōes? Oīs q audiuit a pr̄e et didicit: uenit ad me. Uidete quō trahit pr̄. Do cendo ꝺlectat: nō impēdēdo necessitatē. Ecce quō trahit. Et ōes docibiles dei. Trahere dei est. Oīs qui audiuit a pr̄e ⁊ didicit: uenit ad me: trahere enim dei est. Quid igitur fratres? Sꝫ oīs qui audiuit a pr̄e et didicit: ipse uenit ad xp̄m: xp̄s hic nibi docuit? Quid? ꝙ pr̄em magistꝝ ho mines non uiderūt: filium uideārt: filius di cebat. sed pr̄ docebat. Ego cū hō sī queꝫ doceo.

Ad benedictus. aū Ego suꝫ panis uiuus di cit dn̄s q de celo descēdi. alle alle.

Oratio

Mentes nr̄as quesumꝰ dn̄e paraclitꝰ q a te ꝓcedit illuminet: et īducat in ōem: sicut tuus ꝓmisit filꝰ ueritatē. Qui tecum eiusdem. Ad magni. aū. Ego sū panis uiuus q de celo descēdi: siquis māducauerit ex hoc pane uiuet ī eternū: ⁊ panis quē ego dabo caro mea ē ꝓ mūdi uita alle.

Oīo. ut supra. Feria qnta.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Cōuocatis iesus. xij. di scipulis suis dedit illis uirtutē et po testatē sup oīa demonia: et ut languores curarent. Et reliqua.

Omelia scī ābrosij ep̄i. Lectio pr̄ia.

Qualis debeat eē qui euāgelizat re gnū dei pceptis euāgelicis desīgnaṫ ut sine uirga. sine pera. sine calciamēto. si ne pane. sine pecunia. Hoc ē subsidij se cularis adminicula nō reqrēs: fideiqꝫ totꝰ putet sibi quo minꝰ ea ēquirat magis pos se suppetere: q pn̄t q uolunt ad eum deri uare tractatum: ut spualē tm̄mō locꝰ iste uideatur formare affectum. Qui uelut in dumētū qōdā uideaṫ corpis exuisse: nō so lum potestate reiecta: cōtēptisqꝫ diuitijs: sed ēt carnis ipsius illecebris abdicatis. Quibꝰ primo ōium daṫ pacis atqꝫ cōstā tie gn̄ale mādatū. Ut pacē ferāt ꝯstātiaꝫ seruēt. hospitalis necessitudis iura custo diant. alienū a predicatore regni celestis asserēs: cursitare p domos: et iuiolabilis hospitij iura mutare. sed ut hospitij gr̄a deferēda censeṫ: ita etiā si nō recipiāṫ ad excutiendū puluerē: egrediēdū de ciuita te mādaṫ: quo nō mediocris boni remūe ratio doceṫ hospitij: ut non soluꝫ pacem tribuamus hospitibꝰ: uerū ēt siqua eos terrene obumbrāt delicta leuitatis recep tis aplice p̄dicatiōis uestigijs auferant.

℟. Aduenit ignis diuinus nō ꝯburēs sꝫ illu mināᵭ: nō ꝯsumēs sed lucēs: ⁊ iuenit corda di scipuloꝝ receptacula mūda. Et tribuit eis caris matum dona alle. alle. ℣. Inuenit eos cōcor des caritatis ⁊ illustrauit eos gr̄a diuinitatis. Et tribuit.

Lectio secūda.

Nec ociose secunduꝫ mattheum do mꝰ quā īgrediātur apl̄i eligēda de cernit: ut mutādi hospitij necessitudinis qꝫ uiolādē cā nō suppetat. Nō tn̄ eadem cautio recepturi mādaṫ hospitij ne dum hospes eligiṫ: hospitalitas ipsa minuaṫ. Sꝫ hec ut secundū lr̄aꝫ ꝺ hospitij religio ne uenerabilis ē forma p̄cepti: ita etiaꝫ ꝺ mysterio sētētie celestis arridet. Etenim cuꝫ domꝰ eligiṫ dignꝰ hospes inquiriṫ. Ui deamꝰ ne forte ecclīa p̄ferēda designeṫ et xp̄s. Que eni dignior domꝰ aplice predi catiōis īgressu qꝫ sancta ecclesia? Aut qs p̄ferēdꝰ magis omnibus uideṫ eē qꝫ xp̄s. Qui pedes suis ꝯsueuit lauare hospitibꝰ: et quosqꝫ ī sua recepit domo pollutis nō patiatur habitare uestigijs: sꝫ maculosos lꝫ uite prioris: ī reliquuꝫ tn̄ dignatur mū dare ꝓcessus. Responsorium.

Sp̄s scūs repleuit totā domū ubi erant apl̄i: ⁊ apparuerūt illis dispītite lingue tanqꝫ ignis: sedit qꝫ supra singulos eorum. Et repleti sunt ōes sp̄u sancto: ⁊ ceperunt loqui uarijs linguis pro ut spiritus sāctus dabat eloqui illis alle. al. al.

* Dum ergo essent in unum discipuli ꝯgrega ti ꝓpter metum iudeorum: sonus repente ꝺ ce lo uenit sup eos. Et repleti.

Lectio tertia.

Hic igiṫ solus ē quē nēo deserere dꝫ: nēo mutare. Cui bn̄ diciṫ. Dn̄e ad quē ibimꝰ. Uerba uite eterne hēs: ⁊ nos

credim⁹ ⁊ cognouim⁹ q꞉ tu es xp̄s filius dei. Uides executorem celestiuꝫ p̄cepto rum: qm̄ q nō mutauit hospitium: celestis ꝯsortium ꝯsecratiōis emeruit. Fidēs igr̄ i primis q̄rēda mādat̄: i qua si xp̄s hitator sit: haud dubie sit eligēda. si uō populus pfidus fuerit: aut p̄ceptor heretic⁹: deforme habitaculū uitāda hereticoruꝫ coiō: fugiēda synagoga censet̄: executiēdus pedū puluis: ne fatiscētib⁹ pfidie ac sterilis siccitatis fetib⁹: tāq̄ꝫ humo arrido arenosoq̄ꝫ mētis hoīs uestigiū polluat̄. Nā sicut corporeas infirmitates populi fidelis suscipe i se debet euāgelij predicator: ⁊ tanq̄ꝫ ꝓprijs inania gesta pulueri ꝯparāda eleuare atq̄ꝫ abolere uestigijs: iux̄ qđ scriptum ē. Quis ifirmat̄ ⁊ ego n̄ ifirmor? Jta siqua ē ecclia que fidē respuat: nec aplice p̄dicatiōis fūdamēta possideat: ne quā labē pfidie possit aspergere deserēda ē. Qđ apl's quoq̄ꝫ euident̄ asseruit dicēs. hereticū hoiem p⁹ unā ⁊ secundā correptōem deuita.

Ad bn̄d. an̄. Cōuocatis iesus. xij. discipulis suis dedit illis v̄tutē ⁊ potestatē sup oīa demonia: ⁊ ut lāguores curarēt: ⁊ misit illos p̄dicar̄ regnū dei: ⁊ sanare ifirmos all'. Oīo.

Deus q hodierna die corda fideliū scī sp̄s illustratiōe docuisti: da nob i eodē sp̄u recta sapere: ⁊ d' ei⁹ sp ꝯsolatōe gaudere. Per in unit. eiusdem.

Ad mag. an̄. Sp̄s qui a p̄re ꝓcedit all'a. ille me clarificauit. all'a all'a. Oratio. ut supra.

Feria sexta secūdū lucam.

In illo tp̄e. Factum est in una die rū: ⁊ ipse iesus sedebat docēs: ⁊ erāt pharisei sedētes: ⁊ legis doctores q uenerāt ex omni castello galilee ⁊ iudee ⁊ hierusalem: ⁊ uirtus dn̄i erat ad sanandos eos. Et reliqua.

Omelia sancti ambrosij epi.

Lectio prima.

Non ociosa hui⁹ paraclitī nec angusta medicina ē: qn̄ dn̄s ⁊ orasse premittitur: nō utiq̄ꝫ pp suffragium: sꝫ ꝓpter exemplum. Jmitādi. n. sp̄ē dedit: nō ipetrādi ambitū requisiuit. Et ꝯuenietib⁹ ex oī galilea ⁊ iudea ⁊ hierl'm legis doctorib⁹ iter ceteroꝝ remedia debiliū: paralitici quoq̄ꝫ medicina describit̄. Primū oīum qđ ante diximus: unusq̄sq̄ꝫ eger petēde p̄catores salutis dꝫ adhibere: p quos uite nr̄e cōpago resoluta: actuūq̄ꝫ nr̄orū clauda uestigia uerbi celestis remedio reformentur. Sūt igr̄ aliqui monitores mētis: q aīum hoīs q̄uis exterioris corporis debilitate torpente ad supiora erigant. Quoꝝ rursus āminicul' ⁊ attollere ⁊ hūiliare se possit: ut facilius āte iesuꝫ locetur: dn̄ico uideri dignus aspectu. Humilitatem eni respicit dn̄s: q꞉ respexit humilitatē ancille sue: quoꝝ fidē inq̄t ut uidit dixit. Hō remittūt̄ tibi peccata tua. Magn⁹ dn̄s q alioꝝ merito ignoscit alijs: et dū alios ꝓbat: alijs relaxat errata. Cur apud te hō collega nō ualeat: cū apd' deum seru⁹: ⁊ interueniēdi meritū: ⁊ ius habeat impetrādi? Disce qui iudicas ignoscere: disce q eger es ipetrare. Si grauiuꝫ peccatoꝝ diffidis ueniā: adhibe precatores: adhibe eccl'am q̄ ꝓ te p̄cetur: cui⁹ cōtemplatiōe qđ tibi dn̄s negare posset ignscit. ℟. Nō uos me elegistis: sed ego elegi uos ⁊ posui uos: Ut eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruct⁹ ur̄ maneat alle all'a. ℣. Sicut misit me pater et ego mitto uos. Ut eatis.

Lect. secunda.

Et quāuis historie fidem debeam⁹ nō omittere: ut uere paralitici isti⁹ corpus credamus esse senatum cognoscet tamen interioris hominis sanitatem cui peccata donantur. Que cum iudei asserunt a solo deo posse concedi: deuꝫ utiq̄ꝫ confitentur: suoq̄ꝫ indicio perfidiaꝫ suam produnt: ut opus astruant: psonaꝫ negant. Jtaq̄ꝫ ab ipsis operibus suis dei filius accepit testimonium: ⁊ uocis suffragium non requirit. Perfidia enim confiteri potest: credere auteꝫ non potest. Jtaq̄ꝫ testimonium non deest diuinitati: sed fides deest saluti. Nā ⁊ ualidi⁹ ē ad fidem qđ cōfitentur iniusti: ⁊ perniciosius ad culpam qđ negant q suis assertiōib⁹ reuicūtur. Magna itaq̄ꝫ in fide plebis amētia:

ut cū cōfessa fuerit solius dei esse donare
peccata: nō credat deo donāti peccata.
Dñs autem saluos uolens facere pecca
tores ex occultoꝝ cognitiōe deum eē de
mōstrat: ꝛ admiratōez factoꝝ adijciens:
qd ē faciliꝰ dicere. dimissa sūt tibi pecca
ta: aut dicere surge ꝛ ambula: Quo loco
plenam spem resurrectiōis ońdit: q men
tis uulnerib' corpisqꝫ sanitatē dōata pec
cata aioꝝ: ꝛ debilitatē carnis excludit.
Hoc est enim totum hoīem eē curatuꝫ.
Quāuis igr̄ magnū sit hoīb' peccata di
mittere. qs. n. peccata pōt dimittere: nisi
solus de': q p eos quoqꝫ dimittit qb' di
mittēdo tribuit ptateꝫ. Cū multo diuiniꝰ
ē resurrectiōem dare corpib' qñquidem
dñs resurrectio ē. ℟. Spiritus dñi repleuit
orbem terrarū. Et hoc qd' continet omnia sciē
tiam habet uocis alle. alle. ℣. Omnium est. n.
artifex: ōem hñs uirtutem: oīa, pspiciens. Et.

Lectio tertia.

Hic lectus q tolli iubetur: qd est ali
ud nisi q: humanū iubetur corpus
attolli: Ipse est qui per singulas noctes
lauatur a dauid lectus doloris: i quo aīa
nr̄a graui conscie egra cruciatu iacebat.
Sed siqs secūdum xpi precepta se gesse
rit: iam nō lect' doloris ē sed quietis. Mi
seratōe eni dñi cepit qes esse q mors erat:
q nobis soporē mortis uertit i grām uo
luptatis. Nec solū leuare lectū: sꝫ etiā do
mū suā repetere: hoc ē ad paradisū redīt
censetur. Si ē enim uera domus q hoieꝫ
prima suscepit: nō iure amissa sed fraud.
Merito ergo restituitur dom': qñ uene
rat: q nexum fraudis aboleret: ius refor
maret. Nec mora ulla sanitas interueni:
unum dictorum: remediorūqꝫ momētuꝫ
est. Spectant surgentem increduli: mirāt
abeuntem: ꝛ diuini operis miracula ma
lunt timere qꝫ credere. Naꝫ si credidissēt
nō utiqꝫ timuissent: sed dilexissent. Per
fecta eni dilectio timorē excludit foras.
Et ideo isti quia nō diligebāt calūniabā
tur. Calumniantibus autem dicit. Quid
cogitatis mala in cordib' uris: Quis hoc
dicit: Sacerdos magnus qui leprā uide
bat in cordib' iudeoꝝ ońdit eos peiores
esse leproso. Ille sacerdoti ē iussus offer
re purgatus: hos sacerdos repudiat: ne
alios quoqꝫ coꝝ lepra ꝯtaminet.

Ad bñdictus. añ. Dixit iesus ut sciatis aūt
q: filius hominis habet potestatem in terra di
mittendi peccata ait paralitico: tibi dico surge:
tolle lectum tuum ꝛ uade in domum tuaꝫ alle.

Oratio.

Da quesumus ecclesie tue misericors
deus: ut sancto spiritu congregata:
hostili nullatenus icursione turbetur. p
in uni. eiusdem.

Ad magnificat. añ. Paraclitus aūt spirit'
sanctus quem mittet pater in nomine meo: ille
uos docebit omnia: ꝛ suggeret uobis oīa: que
cūqꝫ dixero uobis alle. alle.

Oratio ut supra sabbato secūdū lucā.

In illo tpe. Surgens iesus de syna
goga intrauit in domum simonis.
Socrus autem simonis tenebaī magnis
febribus. Et reliqua.

De omelia sancti ambrosij epi.

Lectio prima.

Hortassis etiam in typo mulieris il
lius socrus simonis uarijs criminū
febrib' caro nr̄a lāguebat: ꝛ diuersaru cu
piditatū imodicis estuabat illecebris: nec
minorē febrē amoris esse dixeri qꝫ calo
ris. Itaqꝫ illa aium febris hui' corp' insr
mat. Febris. n. nr̄a auaricia ē. febris nr̄a li
bido est: eo q ignite sunt cupiditates.
Uñ ait ꝛ apl's. Si nō se ꝯtinent nubant.
Meli' ē nubere qꝫ uri. Febris nr̄a luxu
ria ē. Febris nr̄a ābitio ē. Febris nr̄a ira
cūdia ē. Que licet corpis uitia sūt: ignem
tñ ossib' implicāt: metē: aiuꝫ: sensusqꝫ pt
tāt. Hec prior diaboli sollicitaī arte. ℟.
Repleti sūt ōes spiritu sācto: ꝛ cepit loq. pu:
spiritus sāctus dabat eloqui illis. Et cōuenit
multitudo dicentium alleluia. ℣. Loquebanī
uarijs linguis apli magnalia dei. Et.

Lectio secunda.

Etenim ager bon': uestis: monile:
suadela diaboli est bonoꝝ gra sub
limitas potestatuū: epularum suauitas:
forma meretricis: laqueus est diaboli:

⁊ quasi quiddā nequitie spālis illecebro sus affatus. Qui p carnis illecebram q̄ cito feminea quadam lenitate molliter a nimumqꝫ de gradu deijcit: Neqꝫ eni for mam aius prius q̄ꝫ corporis oculus cōcu piscit. Deniqꝫ qđ nō uideris nō amabis. Sed ubi caro cōcupierit ꝯpatiētis quo qꝫ animi cōstantia defatiscit: ⁊ mox cōsor tio amoris īflectitur. ℞. Jam non dicā uos seruos sed amicos meos: q: oia cognouistis q̄ operatus sum in medio uṙi allā. Accipite spm̄ sāctum ī uobis paraclitum ille ē: quē pr̄ mittet uobis allā. ℣. Uos amici mei estis si feceritis q̄ ego precipio uobis. Accipite.

Lectio tertia.

DUo eniꝫ in carne una sunt: atqꝫ ita mors irrepsit scelis effectu tētāte di abolo carne suadēte. Uehementior tñ ē animi q̄ꝫ corpis febris. Et iō ꝓ animi uo lūtate corpis salus plerūqꝫ contēnit: nec a plerisqꝫ abstinetur. Unde nō alienū re petere uidetur quēadmodū theotim⁹ cū graui oculoꝝ īcommoda laboraret: ⁊ a maret uxorē: īterdictā sibi facultatem co eūdi a medico: cupiditatis impatiens: at qꝫ impetu libidinis raptus moderare ne quiuerit. Sciēs. n. prudēs q̄ esset oculos amissurus: priusq̄ꝫ ꝯueniret uxorē: in ipo estu furētis cupiditatis ⁊ cōsuetudinis ap paratu uale inquit amicum lumen. Sic febre libido flagrātior ē grauiusqꝫ preci pitat et īflāmat. Sed ubi qs respuerit a furore tunc conscientie interioris uisus a peritur: factiqꝫ succedit pñia: ⁊ pudenda sui unusqsqꝫ facinoris erubescit. Tunc deus timetur: ⁊ peccator cupit se celare: sed nō pōt. Tūc caro arguit: diabolus accusatur.

Ad bñd. añ. Caritas dei diffusa ē ī cordib⁹ uṙis per ībabitātem spm̄ eius in uobis. allā.

Oratio

MEntibus nostris quesumus dñe spꝫ sāctum benignus infunde: cuius ⁊ sapia conditi sumus: ⁊ ꝓuidentia guber namur. Per eiusdem.

In solennitate sanctissime ⁊ indiuidue tri nitatis. Ad uespas. añ. Gloria tibi trinitas. Cum reliquis de laudib⁹. ps. Dixit dñs. Cum reliquis in fine. Laudate dñm ōes gētes.

Caplm.

O Altitudo diuitiarū sapie ⁊ scie dei: q̄ꝫ incōphēsibilia sūt iudicia eius ⁊ īuestigabiles uie ei⁹. ℞. Deo grās.

Hymnus

ADesto sancta trinitas par splēdor una deitas: rerum q̄ extas ōiuꝫ: sine fine pricipiū. Te celoꝝ militia. laudat adorat. ꝑdicat: triplexqꝫ mūdi machina bñdicit p secula. Assumus ⁊ nos cer nui te adorātes seduli: uota ꝓcesqꝫ suppli cū: hymnis iunge celestiū. Unū te lu mē credim⁹: qđ ⁊ p idem colimus: alpha ⁊ o quem dicimus: te laudat ois spus. Laus pr̄i sit ingenito. laus ei⁹ unigeni to. laus sit sc̄o spui. trino deo ⁊ simplici. Amen. ℣. Bñdicamus pr̄em ⁊ filium cū sc̄o spu. ℞. Laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula: Ad mag. añ. Te deum pr̄em ingēitū. te filium unigenitū. te spm̄ sc̄m paraclitū sāctā ⁊ indiuiduā trinitatē toto corde ⁊ ore cōfitēur: laudamus: atqꝫ bñdicimus: tibi glā in secula. ps. Magnificat.

Oro.

OMnipotēs sempiterne de⁹: q dedi sti famulis tuis ī cōfessiōe uere fidei eṫne trinitatis glām agnoscere: ⁊ īpotētia maiestatis adorare unitatem q̄sum⁹: ut e iusdē fidei firmitate ab ōibus semp mu niamur aduersis.

Et fit ꝯmemoratio de dñica. añ. Loquere dñe. ℣. Uespertina oratio. ℞. Et descendat Oratio. Deus in te sperātium forti. Requi re ī officio dñice que immediate sequitur p⁹ sc̄issime trinitatis officium.

Ad matutinū. Inuitatorium.

Deum uerum unum in trinitate ⁊ trinitatem ī unitate. Uenite adoremus. ps. Uenite. hym. Adesto sācta trinitas.

In primo noc. añ. Adesto unus deus om nipotēs pater ⁊ filius ⁊ sps sāctus. ps. Dñe dñs nṙ. añ. Te unum in substantia trinitateꝫ in personis confitemur. ps. Celi enarrāt. an. Te semper idem esse et uiuere et intelligere ꝓfi temur. ps. Dñi ē tra. ℣. Benedicamus pr̄eꝫ ⁊ filium cū sancto spiritu. ℞. Laudemus ⁊ su perexaltemus eum in secula.

Lectio prima

CRedim⁹ ſãctam trinitatem: id ē pa
trē ⁊ filiū ⁊ ſpm ſãctū: unū dñm oī
potētē. uni⁹ eēntie. uni⁹ ptatis. creatorem
oīum creaturaruȝ. a quo oīa. p queȝ oīa.
i quo oīa. Credimus prēm a ſemetipſo ñ
ab alio: filium a prē genitum. dñm ueruȝ
de deo uero. lumen uerum de lumine ue
ro: nō tñ duo lumina: ſed unum lumen.
Spm ſãctum a patre ⁊ filio equaliter p
cedētem. conſubſtantialem ⁊ coeternum
prī ⁊ filio. Pater ē plen⁹ deus i ſe: filius
plenus de⁹ a prē genitus. ſps ſcs plenus
deus: a patre ⁊ filio pcedens. Non tam̄
tres deos dicim⁹: ſed unū dñm oīpoten
tem. eternum. iuiſibilem. icōmutabilem:
q totus ubiqȝ pñs: non p ptes diuiſus: ſȝ
totū in oībus: non localr ſed potētialiter
Qui ſine cōmutatione ſui mutabilia cre
auit: ⁊ creata gubernat: ſemper manens
quod ē. Cui nihil accidēs eſſe poterit: qꝛ
ſimplicis diuinitatis nature nil addi l' mi
nui pōt: qꝛ ſp ē qđ ē: cui pprium eſt: cui ſē
piternuȝ eſt: cui idem eſt eē: uiuere ⁊ intel
ligere. Et hec tria unus de⁹: ⁊ un⁹ de⁹ hec
tria. Idē de⁹ ⁊ dñs: uera ⁊ ſempitna trini
tas in pſonis uera ⁊ ſempiterna unitas i
ſba: quia una ſubſtantia pater ⁊ fili⁹ ⁊ ſps
ſanctus. **Reſponſorium.**
Benedicat nos deus deus noſter: benedicat
nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. ℣.
Deus miſereatur nři ⁊ benedicat nos deus.
Et metuant.

Lectio ſcda.

HEc uero ſancta trinitaſ nihil maiuſ
ē in tribus perſonis ſimul nomina
tis: qȝ in una qualibet perſona ſeml' dic
ta: qꝛ unaqqȝ pſona plena eſt ſubſtantia
i ſe. non tamen tres ſubſtantie: ſed unus
deus una ſubſtantia. una potentia. una
eſſentia. una eternitas. una magnitudo.
una bonitas. pr ⁊ filius ⁊ ſpus ſanctus.
Nec aliud eſt pater in natura: qȝ filius
⁊ ſpus ſãctus: nec aliud filius ⁊ ſps ſanc
t⁹: qȝ pater in natura: quibus eſt una na
tura. Sed alius pater eſt in perſona. ali⁹
filius in perſona. ali⁹ ſps ſãctus in perſo
na. In prē manet eternitas: in filio equa
litas. in ſpiritu ſancto eternitatis. equali
tatiſqȝ connexio: quia pater ⁊ filius ⁊ ſpſ
ſãctus un⁹ ē de⁹. Unū oēs i ſubſtantia: et
eſſentia: oīpotentia: ⁊ deitate ꝯfitemur.
Sicut enim eadeȝ ſancta trinitas inſepa
bilis eſt in operib⁹: qȝuis quedam opera
dei qbuſdam pſonis ſpecialiter ꝯueniāt:
ſicut patri uox illa que de celo ſonuit ſu
per chriſtum baptizatum. Et ad filium p
ſonam humanitatis tantummodo perti
net ſuſceptio: ⁊ ſpiritus ſancti perſone p
prie congruit illa columba in cuius ſpe
idē ſpiritus ſãctus deſcendit ſuper eūdeȝ
filium dei: ſecundum hominem baptiza
tum. Tamen abſqȝ dubitatione omni il
lam uocem ⁊ illam columbam: ⁊ xpi hu
manitatem tota ſancta trinitas operata
ē: cuius opa iſepabilia ſūt. **Reſpōſoriū.**
Benedictus dñs deus iſrahel qui facit mira
bilia ſolus. Et benedictum nomen maieſtatis
eius in eternum. ℣. Repleb. tur maieſtate eiuſ
omnis terra fiat fiat. Et bñdictum.

Lectio tertia.

CRedimus eundem filium dei uer
bum dei: eternaliter natum de patre
conſubſtantialem patri per omnia: tem
poraliter natum de ſpiritu ſancto ex ma
ria ſemper uirgine: duas habentem nati
uitates. Unam ex patre eternam: altera3
ex matre temporalem. Qui etiam filius
dei ſue carniſ conceptione conceptus ē
⁊ ſue carnis natiuitate natus eſt. Deum
uerū confitemur conceptum ⁊ dominuȝ
uerum natum: eundem dominum uerū
⁊ uerum hominem. unum chriſtum: unū
filium dei unigenitum: proprium ⁊ pfec
tum in duabus naturis: in unius perſoe
ſingularitate. paſſibilem ⁊ impaſſibilem.
mortalem atqȝ immortalem. Crucifixum
infirmitate noſtra: eundemqȝ ſemper ui
uentem in uirtute ſua. Qui mortuus eſt
carnis ſue morte ⁊ ſepultus: atqȝ ab infe
ris damnato ⁊ ſpoliato principe totius
iniquitatis rediens tertia die reſurrexit:

atq3 cũ triũpho glĩe uidentib⁹ discipulis
celũ ascẽdit. Sedẽs i dextra p̃ris:id ẽ ma
iestate diuitatis:ide iaʒ uẽtur⁹ iudicaꝛ̃ uiuos
ꝛ mortuos:quẽ impij iudicãteʒ uidebũt:
i ea forma q̃ crucifixus ẽ:nõ i ea hũilitate
qua iiuste iudicatus ẽ : sed in ea claritate
qua iuste iudicatur⁹ est mũduʒ : cuius ma
iestatis uisio etña:ẽ õiũ sctoꝝ beatitudo
ꝛ glĩa. ℞. Quis magnus sicut deus nr̃. Tu
es deus q facis mirabilia. ℣. Notã fecisti in
pplis ṽtutem tuã: redemisti i brachio tuo ppl̃ʒ
tuum. Tu es. Glĩa p̃ri. Tu. In secũdo noc.
añ. Te inuocamus te adoramus. te laudamus.
o beata trinitas. ps. Oẽs gẽtes. añ. Spes
nostra. salus nr̃a. honor nr̃ o beata trinitas.
ps. Magn⁹. añ. Libera nos. salua nos. uiui
fica nos. o beata trinitas. ps. Deus iudiciũ
℣. Benedictus es dñe in firmamento celi. ℞.
Et laudabil' ꝛ glo͛sus et superexaltatus i secl̃a.

Lectio quarta.

OMnipotens g̃ de⁹ iestiabil':ieffabil'
incomprehensibilis:ultra oĩa: extra
omnia:preter omnia:õem creaturã tuaʒ
excedit:õem facturam p̃terijt:uniuersa p̃
cellit. Si enim queras magnitudinẽ ma
ior ẽ:si pulchritudinem pulchrior: si dul
cedinẽ dulcior:si splendorem fulgidior:si
iustitiam iustior:si fortitudinem fortior:si
pietatem clementior. Nulla .n. ratio pa
titur ut uel factura factori suo equet̃:ul' o
pus artifici cõparet̃. Legimus i ,pphetã.
Qui fecit fortia fortior ẽ: ꝛ q fec̃ pulchra
ille pulchrior ẽ. Sic ãt h⁹ unice deitatis
celsa insigne predicamus: ut tamẽ nõ sic̃
iudei:ʒ sicut xp̃iani trinitatis diuine my
steria fateamur. Sicut enim õipotens
ꝛ ineffabilis pater est: ita omnipotens ꝛ
icomprehensibilis fili⁹:ita etiam sp̃s sct̃⁹
i patre i filio discrete connexus ineffabil'
atq3 immensus est. Pater enim et filius
ꝛ sp̃s sanctus. unus omnipotens deus.
unus in trinitate. unus i potestate. unitas
trinitas. sempiterna maiestas. unũ potẽs
per oĩa. ꝛ trinitas i unitate: ꝛ unitas in tri
nitate consistit. Sed nec trinitas diuidit̃:
nec unitas separatur. Responsorium.

Magnus dñus ꝛ laudabilis nimis. Et sapie
eius non est numerus. ℣. Magnus dñs ꝛ lau
dabilis nimis. et sapie eius nõ ẽ finis. Et.

Lectio q̃nta.

HAc igitur catholica fide armati at
q3 instructi carissimi:nep hãdos ar
rianos hereticos:qui se hoc tempore im
pie iactitant : ꝛ multos xp̃ianos nr̃os se
ducẽdo corrumpunt atq3 decipiunt: bre
uiter percũctemur. Quo modo orãt do
minum qui sentiunt contra dominum:
Respondent nobis dicentes. Oramus
dñm utiq3 in trinitate:sed ut legim⁹ p̃rem
maiorem : filium minorem:spiritum scm̃
iferioreʒ:quia ipse xp̃s dicit:pater maior
me est. His respõdemus. Sic inq3 oratis
ꝛ colitis dñm: Sic plane legimus sic co
limus. sic oramus. Ad hos dicimus. Si
ergo ita dñm colitis ꝛ oratis:hoc non ẽ.
dñʒ magnum unum colere ꝛ rogare:sed
tres deos facere. Et ubi est quod in lege
diuina dicitur. Audi isrl' dñs deus tuus:
deus unus est. Et iterum alibi ait. Domi
num deum tuum adorabis ꝛ illi soli ser
uies. Si enim est pater aliud. aliud filius
aliud spiritus sanctus : iam non est una
trinitas: sed diuisa potestas. Quomo
do autem discrepans potestas stare põt:
In euangelio legimus quod domus in
semetipsa discernitur cum lucis splendor
aut solis calor nullatenus separatur: Ec
ce enim sicut uidemus in sole tria sunt: et
separari omnino non possunt. Que autẽ
tria sunt uideam⁹. Cursus. splẽdor. ꝛ ca
lor. Uidemus enim solem in celo curren
tem. fulgentem. calentem. Diuide ergo
arriane si potes solem: ꝛ tunc demum di
uide trinitatem. Sed fortassis de sole di
scernendo difficilis est ratio:quia in celo
ẽ a nobis longe positus ẽ.

Respõsorium.

Gloria patri geniteq3 proli ꝛ tibi compar utri
usq3 semper spiritus alme deus unus. Omni
tempore seculi. ℣. Da gaudiorum premia.
da gratiarum munera : dissolue litis uincula:
abstringe pacis federa. Omni.

Lectio sexta.

Ecce aliud ꝓponimꝰ elemētum qđ
cominus est ⁊ in terra nobiscum est.
Ignez dico q in manibꝰ nr̄is habet̄: ⁊ ta
men nūq̄z diuiditur. Et ignis.n.tria hȝ
sed diuidi nō potest. Hoc est motum. lu
cem. ⁊ feruorem. Si igitur nephande he
retice diuidere non potes creatum solez
⁊ ignem: quō mō potes diuidere dn̄m ōi
um creatorem. Audi āt ⁊ disce hanc ma
gnā ⁊ unicam trinitatem ab exordio ge
neris humani fuisse ostensam. Audi in le
ge ⁊ ꝓphetis: in psalmis ⁊ ī euangelio.
Audi ī aplo ꝓcul dubio declaratā. Au
di inq̄z in genesi: fecit deus hominem ad
imaginem dei: ut simul ostēderet insepa
bilem trinitatez. Ait etiam in eodē libro.
Et sp̄s dei ferebatur super aquas. Audi
ꝓphetam dicētem ex persona xp̄i. Sp̄us
dn̄i super me propter qđ unxit me: euā
gelizare pauperibus misit me. Audi in
psalmis. Verbo dn̄i celi firmati sunt: ⁊
sp̄u oris eius omnis uirtus eorum: ⁊ sp̄u
principali confirma me. Hoc idem dn̄s
christus in euangelio discipulis dicens:
ꝯfirmat. Euntes baptizate omnes gētes
in nomine patris ⁊ filij ⁊ sp̄s sc̄i. Audi in
aplo. Quis cognouit sensum dn̄i: aut qs
ꝯsiliarius eius fuit: aut quis prior dedit
illis: ⁊ retribuetur ei: Quoniam ex ipso
⁊ per ip̄m: ⁊ in ipso sunt omnia: ipsi gl̄ia ī
secula seculorum amen. Responsorium.
Honor uirtus ⁊ potestas ⁊ īperiū sit trinitati ī
unitate: unitati ī trinitate. In perenni seclorū
tp̄e. ℣. Trinitatis laus perennis unitati sit de
cus perpetuum. In perenni.

In tertio noc. ℟. Caritas pr̄ ē. gr̄a filius. cō
municatio sp̄s sc̄tꝰ o beata trinitas. ps. Cāta.
℟. Verax ē pr̄. ueritas filius. ūitas sp̄s sc̄us o
beata trinitas. ps. Dn̄s re. ex. ℟. Una igī pr̄
logos paraclitusq̄z sba ēo beata trinitas. ps.
Cātate. ij. ℣. Verbo dn̄i celi firmati sūt. ℟.
Et sp̄u oris eius oīs uirtus eorū.

Secūdum ioannem.

In illo tp̄e dixit iesus discipulis suis.
Cum uenerit paraclitus quem ego
mittam uobis a patre: sp̄m ueritatis q a
patre ꝓcedit: ille testimoniū perhibebit
de me: ⁊ uos testimoniū ꝑhibebitis: quia
ab initio mecum estis. Et reliqua.

Omelia sancti augustini epi.

Lectio septima.

Dominus iesus in sermone quez lo
cutus ē discipulis suis pꝰ cenaz ꝓxi
mus passioni tanq̄z iturus ⁊ relicturus
eos presētia corpali cū oībꝰ aūt suis usq̄z
ad cōsūmatiōem seculi futurus presētia
sp̄uali exortatus ē eos ad pferendas per
secutōes impiorum: quos mūdi nomie
nūcupauit. Ex quo tn̄ mūdo ēt ipsos di
scipulos elegisse se dixerit: ut sciret se gr̄a
dei esse qđ sūt: suis autem uitijs fuisse qđ
fuerāt. Deīde psecutores ⁊ suos ⁊ ipsꝫ
iudeos euidenter expressit: ut omnino
appareret etiam ipsos mundi damnabi
li appellatiōe ꝯclusos q psequūtur sanc
tos. Cunq̄z de illis diceret q̄ ignorarent
eum a quo missus est: ⁊ tamē odissent fili
um ⁊ patrem: hoc est euȝ qui missus est:
⁊ eum a quo missus est: de quibus omni
bus in alijs sermonibus iam disseruimꝰ
ad hoc peruenit ubi ait. Ut impleatꝰ ser
mo qui in lege eorum scriptus ē: q: odio
habuerūt me gratis. Deinde tanq̄z con
sequenter adiunxit unde nunc disputare
suscepimus. Responsorium.
Bn̄dicamus pr̄ez ⁊ filiū cū sc̄o sp̄u laudemus
⁊ superexaltemus eū in secula. ℣. Benedictus
es ī firmamēto celi: laudabil' ⁊ glosus ī secula.
Laudemus. Lectio octaua.

Cum autez uenerit paraclitus quē
ego mittam uobis a patre spiritu
ueritatis q a patre ꝓcedit: ille testimōiū
perhibebit de me. Et uos testimōium p
hibebitis: q: ab īitio mecum estis. Quid
hoc ptinet ad illud qđ dixerat: nūc autē
uiderunt ⁊ oderunt me ⁊ patrem meuȝ:
Sed ut impleatur sermo qui in lege eo
rum scriptus est: quia me odio habuerūt
gratis. An quia paraclitus quando uēit
sp̄us ueritatis eos qui uiderunt ⁊ odērūt
testimonio manifestiore cōuicit. Immo
uero etiam aliquos ex illis qui uiderant
⁊ adhuc oderūt ad fidem q̄ per dilectio
nē opatur sua manifestatiōe ꝯuertit. Hꝯ
ut ita itelligamus: ita factū esse recolimꝰ.

Uenit enim die pentecostes spus sanctus
in cetum .xx. homines congregatos in
quibus et apostoli omnes erant. Qui il
lo adimpleti cum linguis oium gentium
loquerentur. plures ex his qui aderant tan
to miraculo stupefacti: qui quidem uide
runt loquente petro tam magnum atq
diuinum testimonium phiberi de xpo: ut
ille qui occisus ab eis inter mortuos de
putabatur resurrexisse et uiuere pbaret:
compuncti corde conuersi sunt: et tanti sangui
nis tam impie atq immaniter fusi indul
gentiam pceperunt: ut ipso redempti sint san
guine quem fuderunt. xpi. n. sanguis sic in re
missionem oium peccatorum fusus est: ut ip
sum possit delere quo fusus est. Hoc ergo
intuens dns dicebat: odio me habuerunt
gratis. ℟. Summe trinitati simplici deo una
diuinitas: equalis gla: coeterna maiestas: patri p
liq: sanctoq flamini. Qui totum subdit suis or
bem regibus. ℣. Prestet nobis gratiam deitas
beata patris ac nati pariterq sps almi. Qui.
Ultima lectio legitur de dnica uidelicet de
euangelio luce. s. Estote misericordes. Cum
omelia beati augustini. Quere in dnica
prima p⁹ pente. de qua officium alias fieri con
sueuerat: licet nunc officium celebretur indiui
due trinitatis: quoniam mai⁹ duplex est.
Ad laudes et p horas. an. Gloria tibi trini
tas. equalis una deitas et ante omnia secula et
nunc et in perpetuum. ps Dns regnauit. cum
reliquis de laudib⁹. an. Laus et perennis glia
deo patri et filio sancto sil paraclito in secula secu
lorum. an. Gloria laudis resonet i ore oium:
patri genitoq proli: et tibi sancte studio perenni: spui
nro resonet ab ore omne p euum. an. Laus deo
patri parilisq p'i spui sancto pariter resultet laude
perenni. an. Ex quo oia p quem oia in quo oia
tibi gloria in secula. Caplm. O altitudo:
Hymnus.
O Trinitas laudabilis et unitas mira
bilis in triplici substantia uirtus ma
nens intermina. Tu caritas. tu puritas.
tu pax et imortalitas: patris nati paracli
ti pollens decore ppetim. Fides coro
na suppliciu: i te pie fidentium: exterge sor
des mentium: sorti misertus pauperum.
Laus patri sit ingenito: eiusq unigenito
laus sit sco spui: trino deo et simplici. amen
℣. Sit nomen dni bndictum. ℟. Ex hoc nunc et
usq in seculum. Ad bened. an. Benedicta
sit sancta creatrix atq gubernatrix oium sancta
et indiuidua trinitas: nunc et semp et per infinita
seculorum secula. ps. Bndictus. Oro ut supra
Omnipotens. Et fit commemoratio de dni
ca. an. Estote misericordes. ℣. Dns regnauit
℟. Induit dns. Oro: Deus i te sperantium.
Prout i officio dnice pfate continetur.
Ad primam. an. O beata. Et dnr. ps. Deus
in nomine. Beati immaculati. Retribue
Quicunq uult. Ad tertiam caplm. O alti
tudo. ℣. Bndicamus prem et filium cum sco
spu. ℟. Laudemus et superexaltemus eum in
secula. ℟. Cum sancto. ℣. Gloria. ℟. Bndicam⁹.
℣. Benedictus es dne in firmamento celi. ℟.
Et laudabilis et gloriosus i secula.
Ad sextam. Capitulum.
GRatia dni nri iesu xpi: et caritas dei
et comunicatio sancti spiritus sit sem
per nobiscum amen. ℣. Bndictus es dne
i firmamento celi. ℟. Et laudabilis er gloriosus
in secula. ℟. In firmamento celi. ℣. Gloria. ℟.
Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Uer
bo dni celi firmati sunt. ℟. Et spiritu oris ei⁹ ois
uirtus eorum.
Ad nonam: Caplm
TRes sunt q testimonium dant in celo pat
uerbum: et sps sanctus: et hi tres unum
sunt. ℣. Uerbo dni celi firmati sunt. ℟. Et spu
oris eius omnis uirtus eorum. ℣. Gloria. ℟.
Uirtus eorum. ℣. Sit nomen dni benedictum.
℟. Ex hoc nunc et usq in seculum.
Ad uesperas. an. Gloria tibi trinitas. ps
Dixit dns. Cum reliqs in fine. ps. Lauda
te dnm oes gentes. Caplm. hym. uersus
ut supra in primis uesperis ad Magnificat
an. Benedictio et claritas et sapientia et graz
actio honor uirtus et fortitudo deo nostro i se
cula seculorum amen. Oratio ut supra. Et
fit commemoratio de dnica. an. Nolite iu
dicare. ℣. Dirigatur. ℟. Sicut. Oro. Deus
in te sperantium: ut in ipsa dnica continetur.
Rubrica de dominicis occurrentibus inter
pascha et pentecostes.

De dñicis occurrētib⁹ inter octauā pēte. ⁊ aduentum: qm̄ interduz quattuoꝛ ⁊ uiginti ad min⁹. Interdum octo ⁊ uiginti ad plus occurrere possunt. Et hui⁹ mōi supputatio dñicaꝝ ab hac citra fieri solz dñica prima p⁹ pente. Jdco sup huiusmo di subnectenda est talis regula. In pri mis igitur est aīaduertēdum: ꝙ officia do minicalia: non sunt plus q̄z quattuoꝛ ⁊ uiginti. Quotiēscūq3 igitur fuerint qua tuoꝛ ⁊ uiginti dñice. In qualibet dñica occurrēte pōitur ꝓprium officium: nec pretermitti pōt quin fiat occurrentis do minice cōmemoratio: licet in ea etiā festū maius duplex occurrat. Cuz uero occur rerit qnq3 ⁊ uiginti dñice illa dimittitur: q̄ ifra octauā beati ioānis baptiste occur rit. Et si occurrerit sex ⁊ uiginti: illa omit titur: que i octaua sācti laurētij occurrit: cū alia supradicta. Cum uero occurrerit septem ⁊ uiginti: illa dimitit̄ q̄ infra octa nam assūptiōis beate marie uirginis oc currit: cum duab⁹ supradictis. Qn̄ uero occurrūt octo ⁊ uiginti: illa dimittitur q̄ occurrit ifra octauam natiuitatis bt̄e uir ginis marie cū trib⁹ supradictis. Si autē p⁹ huiusmodi octauas aliqua occurrerit feria: repetatur officiū p̄cedentis dñice. Et hoc ordine nullus in dñicis ponēdis: ⁊ in ꝯmemoratiōibus fiendis erroꝛ emer get. Aduertēdū tn̄ est ꝙ si i dñica festum occurrerit ōium sāctoꝝ: tunc illa dñica q̄ ultimo loco omittēda erat: nō obmittat̄: sed ꝺ ea fiat ꝯmemoratio: ut de dñica illa que in die ōium sāctoꝝ occurrerit: nulla fiat ꝯmemoratio: sed potius uacua trāsfe ratur. Qn̄ equū ē ut i die tāte solēnitatis de dominica in ea occurrente nulla fiat commemoratio.

In hoc sabbato ad ꝯmēoratiōem dñice qm̄ de dñica nō agit̄: ut fieri alias solituz erat officiū pp festū sc̄issime trinitatis ꝺi hec añ. Loquere q2 audit seru⁹ tu⁹. ℣. Uesp tina oīo. ℞ Et descendat. Oratio.

Deus in te sperātiū fortitudo adesto ꝓpitius inuocatiōib⁹ nr̄is: ⁊ q2 sine te nihil pōt mortalis ifirmitas. p̄sta auxiliū gratie tue: ut i exequēdis mādatis tuis: ⁊ uolūtate tibi ⁊ actione placeamus. p.

Et nulla fit de ap̄lis ꝯmemoratio: neq3 ꝺ pace: sed imediate p⁹ festū sācti ssime trini tatis fit: nisi festū duplex occurrat.

Dñica prima p⁹ pente. Ad matutinū. In uitatorium. Adoremus dñm qui fecit nos. ps. Uenit. Hoc iuitatoriū cātatur i dñi cis dieb⁹ usq3 ad calēdas octobris. hym nus Nocte surgentes. Ad nocturnum. a. Seruite. Cū reliqs. a. ⁊ psalmis sicut i do minica p⁹ octauā epiphāie notatū ē. Et eo ordine totum officiū agit̄ sicut supra i ps. ordiatū ē. Et hoc fit usq3 ad aduētuz dñi: p̄ter lectōes ⁊ ℞n̄. ⁊ oōnes q̄ mutāt̄ suis loco ⁊ t p̄e. Hac nocte ponūtur libri regū: ⁊ legitur de eis usq3 ad calēdas au gusti. primus regum liber.

Lectio prima.

Fuit uir unus ꝺ ramathaim sophi de mōte ephraim: ⁊ nomē eius hel cana: filius hieroboā. filij eliu. filij thau. fi lij suph. effrateus: ⁊ hūit duas uxores. Nomē uni anna: ⁊ nomē secūde fenēna. Fuerūtq3 fenēne filij. anne autē nō erāt liberi. Et ascēdebat uir ille ꝺ ciuitate sua statutis dieb⁹: ut adoraret ⁊ sacrificaret domino exercituū in silo. Erant aūt ibi duo filij heli: ophni ⁊ phinees sacerdo tes domini. Uenit g° dies ⁊ imolauit hel chana: deditq3 fenenne uxori sue ⁊ cūctis filijs eius ⁊ filiab⁹ ptes. Anne āt dedit p̄te unā tristis: q2 annā diligebat: domin⁹ aūt ꝯcluserat uuluam eius. Responsorium. Preparate corda ur̄a dño ⁊ seruite illi soli. Et liberabit uos ꝺ māib⁹ īimicoꝝ ur̄oꝝ. ℣. Con uertimini ad eū in toto corde ur̄o: ⁊ auferte de os alienos de medio ur̄i. Lectio secūda.

Affligebat quoq3 eā emula ei⁹: ⁊ ue hemēter angebat: i tn̄ ut exprobra ret ꝙ cōclusisset domin⁹ uuluam ei⁹. Sic q3 faciebat p singulos annos: cū redeun te t p̄e ascēderēt ad tēplū domini: ⁊ sic p uocabat eam. Porro illa flebat: ⁊ nō ca piebat cibum. Dixit ergo ei helchana uir suus. Anna cur fles: ⁊ quare nō come dis: ⁊ quāobrē affligitur coꝛ tuū. Nuqd non ego melioꝛ sum tibi q̄z decem filij: Surrexit āt āna p⁹ q̄z comederat ⁊ bibat

in silo. Et beli sacerdote sedēte sup sellaȝ ante postes domꝰ dñi: cū esset anna amaro aīo: orauit dñm flens largiter: ⁊ uotuȝ uouit dicēs. **Responsorium.**
Deus oīum exauditor ē: ipse misit angelū suū ⁊ tulit me de ouibꝰ pr̄is mei. Et unxit me ūctione misericordie sue. ℣. Dñs q eripuit me de ore leonis: ⁊ de manu bestie liberauit me. Et

Lectio tertia.

Domine exercituum si respiciens uideris afflictōem famule tue: ⁊ recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue: dederisq; serue tue sexū uirilē: dabo euȝ dño oībꝰ diebꝰ uite eius: ⁊ nouacula non ascēdet sup caput eiꝰ. Factū ē āt cum illa mltiplicaret pces corā dño: ut beli obseruaret os eius. Porro anna loquebatur i corde suo: tm̄q; labia illiꝰ mouebantur: ⁊ uox penitus nō audiebat̄. Estimauit igr̄ eā beli temulētam: dixitq; ei. Usq; quo ebria eris? Digere paulisper uinum quo mades. ℟. Dñs qui eripuit me de ore leonis ⁊ de manu bestie liberauit me. Ipse eripiet de manibus inimicorum meoꝝ. ℣. Misit deus miam suam ⁊ ūitatem suam: aīam meā eripuit de medio catuloꝝ leonum. Ipse.

Lectio quarta.

Respōdens anna. Nequaq; inquit dñe mi. Nam mulier īfelix nimis ego sū: uinūq; ⁊ oē qd̄ iebriare pōt nō bibi: sed effudi aīam meā in ꝯspectu dñi. Ne reputes ancillā tuā quasi unā d̄ filiabꝰ belial: quia ex mltitudie doloris ⁊ meroris mei locuta sū usq; in pn̄s. Tūc beli ait ei. Uade i pace: ⁊ deꝰ isrl̄ det tibi petitiōeȝ quā rogasti eum. Et illa dixit. Utinā iueniat ancilla tua gr̄am i oculis tuis. Et abijt mulier i uiam suam ⁊ comedit: uultusq; illiꝰ nō sūt āpliꝰ i diuersa mutati. Et surrexerūt mane ⁊ adorauerūt coraȝ dño: reuersiq; sūt ⁊ uenerūt i domū suaȝ i ramatha. Cognouit āt helchana annā uxorē suā: ⁊ recordatꝰ ē eiꝰ dñs. Et factuȝ ē post circulū dierū cōcepit anna ⁊ peperit filiū: uocauitq; nomē eiꝰ samuel eo ꝙ a dño postulasset eum. ℟. Percussit saul mille ⁊ dauid decē milia. Quia manus dñi erat cum illo: percussit philisteū: ⁊ abstulit opprobrium ex isrl̄. ℣. Nōne iste est dauid de quo canebant in choro dicētes: saul pcussit mille: ⁊ dauid decem milia.

Lectio quinta.

Ascēdit āt uir eiꝰ helchana ⁊ oīs domus eius ut imolaret dño hostiaȝ solēnē ⁊ uotū suū: ⁊ anna nō ascēdit. Dixit enim uiro suo. Nō uadā donec ablactetur īfans: ⁊ ducā eū: ⁊ appareat ante ꝯspectū dñi ⁊ maneat ibi iugiter. Et ait ei helcana uir suꝰ: fac qd̄ tibi bonū uidetur ⁊ mane donec ablactes eum. Precorq; ut ipleat dñs uerbū suum. Mansit ergo mulier ⁊ lactauit filium suū: donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū secū pꝰq̄ȝ ablactauerat in uitulis tribꝰ: ⁊ tribꝰ modiis farine: ⁊ amphora uini: ⁊ adduxit euȝ i domum dñi in silo. Puer aūt erat adhuc īfantulus. Et imolauerūt uitulum ⁊ obtulerunt puerū beli. Et ait anna. Obsecro mi dñe: uiuit aīa tua dñe ego sum illa mlier: q̄ steti corā te hic orās dominū. Pro puero isto oraui: ⁊ dedit dñs petitionem meam quā postulaui euȝ. Iccirco ⁊ ego commodaui eum dño cūctis diebꝰ quibꝰ fuerit accōmodatꝰ dño. Et adorauerūt ibi dñm. Et orauit anna et ait. ℟. Montes gelboe: nec ros nec pluuia ueniat sup uos. Ubi ceciderūt fortes isrl̄. ℣. Oēs mōtes qui estis i circuitu eius uisitet dñs a gelboe āt transeat. Ubi.

Lectio sexta.

Exultauit cor meū i dño: ⁊ exaltatū ē cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū sup inimicos meos: qr̄ letata sū i salutari tuo. Nō ē sanctus ut ē dñs: neq; enim ē alius ex̄ te: ⁊ nō ē fortis sicut deus nr̄. Nolite multiplicari loqui sublimia: gliantes. Recedāt uetera de ore urō: qr̄ deꝰ sciarū dñs ē: ⁊ ipsi pparāt̄ cogitatōes. Arcus fortium supatus ē: ⁊ infirmi accīcti sunt robore. Repleti priꝰ p panibus se locauerūt: ⁊ famelici saturati sunt. Donec sterilis pepit plurios: ⁊ que multos hēbat infirmata est. Dñs mortificat ⁊ uiuificat. Deducit ad iferos ⁊ reducit. Dominus pauperem facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat. Suscitat de puluere egenū

et đ stercore eleuat paupeꝫ. Ut sedeat cũ
pricipib᷒: ⁊ soliũ glie teneat. Dñi enim st
cardines terre: ⁊ posuit sup eos orbem.
Pedes sãctoꝝ suoꝝ seruabit: ut ipij in
tenebris ꝯticescẽt. Dñm formidabunt ad
uersarij ei᷒: ⁊ sup ipsos i celis tonabit. Do
minus iudicabit fines terre: ⁊ dabit ipiũ
regi suo: et sublimabit cornu xp̄i sui. R.
Ego te tuli de domo p̃ris tui dicit dñs: ⁊ posui
te pascere gregẽ populi mei. Et fui tecũ in õib᷒
ubicũqꝫ ambulasti firmãs regnũ tuũ i eternũ.
℣. Feciqꝫ tibi nomẽ grãde iux̃ nomẽ magno
rum: qui sũt in terra: ⁊ regẽ dedi tibi ab õib᷒ ii
micis tuis. Et fui. Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipul' suis.
Estote misericordes sicut ⁊ p̃r uester
misericors ẽ. Et reliqua.

Omelia sc̄i augustini ep̄i.

Lectio septĩa.

IN:endite fratres ipam miam et iu
diciũ: mie tp̄s mõ est: iudicij p᷒erit.
Unde ẽ mie temp᷒? Uocat modo aduer
sos: donat peccata ꝯuersis. Patiẽs ẽ sup
peccatores donec ꝯuertant. Qñcũqꝫ cõ
uersi fuerit p̃terita obliuiscitur: futura ꝓ
mittit. Hortatur pigros: ꝯsolat afflictos:
docet studiosos: adiuuat dimicãtes: ne
minem deserit laborãtem: ⁊ clamãteꝫ ad
se. Donat unde sibi sacrificet: ipse tribuit
unde placet. Magnũ mie tp̄s nõ uos trã
seat fratres: non uos transeat. Uenturuꝫ
ẽ iudicium: erit ⁊ tunc penitentia: sed in
fructuosa. Dicẽtes itra se p̄ñiam agẽtes:
⁊ p̄ angustia sp̄s gemẽtes. Certe ista scrip
ta sũt i libro sapiẽtie. Quid nobis ꝓfuit
supbia: ⁊ diuitiarũ iactãtia qd cõtulit no
bis? Trãsierũt oia tanqꝫ umbra. Modo
dicam᷒ trãseũt oia tanqꝫ umbra. Modo
fructuose dicam᷒ trãseũt: ne tũc dicamus
ifructuose oia trãsierũt. Hoc ẽ ergo tp̄us
mie ⁊ iudicij. Responsorium.
Peccaui super numerum arene maris: ⁊ mul
tiplicata sũt peccata mea: ⁊ non sum dignus ui
dere altitudinem celi pre multitudine iniquita
tis mee: qm̄ irritaui iram tuam. Et malũ coraꝫ
te feci. ℣. Qm̄ iniquitatẽ meã ego agnosco: et
delictum meuꝫ contra me est semper: q: tibi so
li peccaui. Et malum.

Lectio octaua.

NE putetis ãt fratres ꝙ ista a se pos
sint ideo aliquo mõ separi. Uident
enim sibi aliqñ ꝯria: ut q misericors est ñ
seruet iudiciũ: ⁊ qui iudicij tenax est obli
uiscatur misericordia. Oipotens eni de᷒
nec in misericordia amittit iudicium: nec
iu iudicio miam. Miseretur enim ⁊ cõsi
derat imagiem suam. fragilitatem nr̃am.
errorem nr̃m: cecitatẽ nr̃am. Et uocat: ⁊
ꝯuersis ad se donat peccata: non cõuersis
nõ donat. Misericors est et iustus. Nun
quid aut iudiciuꝫ amisit: aut non debuit
iudicare iter ꝯuersos et nõ cõuersos? An
uobis iustuꝫ uidet ut ꝯuersus ⁊ nõ ꝯuer
sus equalr habeant. ut eo mõ suscipiatur
ꝯfitens et mẽtiens. humilis et superbus?
Ergo hꝫ et iudiciuꝫ in ipsa misericordia.
Rursus in ipso iudicio habet misericor
diam si eos utiqꝫ qb᷒ dictur᷒ ẽ. Esuriui et
dedistis mihi manducare. Et eni dicit in
quadam ep̄la ap̄lica. Iudicium eniꝫ sine
mia illi qui nõ facit miam. Beati inquit
misericordes: qm̄ ipsorum miserebit de᷒.
Ergo in illo iudicio erit ⁊ mia: sed ñ sine
iudicio. Si enim nõ in quẽlibet: sed in eũ
erit mia q p̄rogauit miam: ⁊ ipsa mia iu
sta erit: q: ꝯfusa nõ erit. Mia est certe: ut
dimittant peccata. mia ẽ ut tribuatur ui
ta eterna. Uide ubi iudicium. Dimitte
inquit et dimittet uobis. Date et dabitur
uobis. Certe dabitur uobis: et dimittetur
uobis mia est. Si nõ precessisꝫ et iudici
um non decet: i qua mẽsura mẽsi fueritis: i
ea remetietur uobis. Responsorium.
Duo seraphin clamabãt alter ad alteꝝ. sanctus
sanctus. sanctus dñs deus sabbaot. Plena ẽ
omnis terra gloria eius. ℣. Tres sunt q testi
monium dant in celo: p̃r: uerbũ: ⁊ sp̄s sanctus
⁊ hi tres unum sunt. Sãctus. ℣. Gloria patri
Plena est.

Et dr̃ octauo loco i dñicis diebus usqꝫ
ad aduẽtum. Et ab octaua epiphanie us
qꝫ ad septuagesimã.

Lectio nona.

AUdisti quẽadmodũ exhibeat deus
miam et iudicium. Exhibe et tu mi
sericordiam et iudiciuꝫ. An forte ad deũ

ptinent ista: ad hominem nõ ptinẽt. Si ad hominem non pertinent: non dicet deus phariseis. Reliquistis grauiora legis: miaꝫ ꝛ iudiciũ. Ergo ptinet ad te misericordia ꝛ iudiciũ. ne putes qḋ ad te misericordia ptineat: iudiciũ aũt nõ ad te pertineat. Aliquãdo audis cãm inter duos: quoꝝ duoꝝ un⁹ ẽ diues ꝛ alius pauper. Et cõtingit ut paup hẽat cãm malam: diues autẽ bonam. Jam si tu nõ es erudit⁹ i regno dei: uideris tibi benefacere: si qua si paupem miseratus abscõdas: ꝛ contegas iniquitatem illius: ꝛ uelis eũ iustificari: ut quasi cãm bonaꝫ hẽre uideatur. Et si reprehensus fueris ꝙ male iudicasti: quasi de mia respõdes. Noui ꝛ ego scio qꝛ paup erat: mia ei debebatur. Quomõ tenuisti miam: ꝛ perdidisti iudiciũ. Pronũciarem aduersus pauperem: qui unde redderet nõ haberet: aut si hẽret cum reddidisset: unde postea uiueret nõ iueniret. Ait tibi deus tuus. Ne accipias psonaꝫ paupis in iudicio. Ceterũ facile ẽ ut admoneamur psonã diuitis nõ accipe. Hec omnis hõ uidet. Atqꝫ utinam sic ois illõ faceret. Est ut fallit: uelut q uult placere si psonã paupis i iudicio accipiat: ꝛ dicat faui pauperi. Jmmo teneres utrũqꝫ ꝛ misericordiam ꝛ iudiciũ. Primo qualẽ misericordiam fecisti i eum cui⁹ iniquitati fauisti. Ecce sacello pepcisti: coꝛ pcussisti. Paup iste iniqu⁹ remansit: ꝛ tãto iniquioꝛ qꝫto te quasi hoiem iustũ fauere u det in iquitati sue. A te recessit iiuste adiut⁹: dorenãsit iuste dãnãdus. Qualẽ miam prebuisti ei quẽ iiustũ fecisti. Ecce crudelioꝛ ĩueneris qꝫ misericordioꝛ. Quid ergo in quit facerẽ. Judicares primo secũdũ cãꝫ. argueres paupem: flecteres diuitem. Alius ẽ iudicãdi loc⁹: ali⁹ petẽdi.

Aduertendum ꝙ ab hinc usqꝫ ad aduẽtum dñi: oĩbus dieb⁹ dñicis: tres ultie lectiones de omelia ipsius dñice legũtur qñ maxie totũ fit officiũ de dñica.

℟. Recordare dñe testamẽti tui: ꝛ dic angelo pcutiẽti cesset iam manus tua. Ut nõ desolet ẽra: ꝛ ne perdas õem aĩam uiuam. ℣. Ego sũ qui peccaui: ego qui inique egi: isti q oues sũt quid fecerũt. auertatur obsecro furoꝛ tuus dñe a pplo tuo. Ut. ℟. Exaudisti dñe oꝛonẽ serui tui: ut edificarẽ tẽplũ noĩ tuo. Bñdic ꝛ sactifica domũ istã i sempiẽnum deus isrl. ℣. Dñe qui custodis pactum cũ seruis tuis qui ambulant coꝛam te i toto coꝛde suo: Benedic. ℟. Audi dñe hymnum ꝛ oꝛonem quã seruus tu⁹ oꝛat coꝛam te hodie: ut sint oculi tui apti: ꝛ aures tue intente. Super domũ istam die ac nocte. ℣. Respice dñe de sãctuario tuo: ꝛ de excelso celoꝝ habitaculo. Super. ℟. Dñe si cõuersus fuerit ppls tuus: ꝛ oꝛauerit ad sãctuarium tuum. Tu exaudies de celo dñe. Et libera eos de manibus inimicoꝝ suoꝝ. ℣. Si peccauerit in te ppls tuus et cõuersus egerit pñiam: ueniẽsqꝫ oꝛauerit in isto loco. Tu. ℟. Factum est dum tolleret dñs heliam per turbinem i celũ. Heliseus clamabat dicens: pater mi. pat mi: currus israel ꝛ auriga eius. ℣. Cũqꝫ pergerẽt ꝛ incedentes sermocinarentur. ecce curr⁹ igne⁹ ꝛ equi ignei diuiserũt utrũqꝫ. et ascẽdẽs helias per turbinem in celum. Heli.

Ad laudes aꝛ. Alleluia. Cum reliquis aꝛ. et ps sicut supra i dñica de ps. Caplm. Benedictio et clarita hym Ecce iam noctis. Jsti duo hymni Ecce iam noctis: et Nocte surgentes. dñr in dñicis dieb⁹ usqꝫ ad calẽ. Octobris. ℣. Dñs regnauit decoꝛẽ iduit. ℟. Jnduit dñs foꝛtitudinem ꝛ pcinxit se vtute. Ad benedictus. añ. Esto ergo misericordes sicut ꝛ pater uẽ misericoꝛs ẽ dicit dñs. Oꝛatio Deus i te sperãtium. Ad magni. añ. Noli te iudicare ut nõ iudicemini. in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs.

Añe subscripte dicũtur ad magnificat usqꝫ ad calẽdas augusti in feriali officio tãtu. añ. Cognouerũt ões a dauid usqꝫ bersabee ꝙ fidelis samuel ꝑpheta esset dñi. añ. Preualuit dauid in philisteuꝫ i funda ꝛ lapide in noie dñi. añ. Nonne iste est dauid de q⁹ canebant in choꝛo dicẽtes: saul percussit mille ꝛ dauid decem milia in militibus suis. añ. Jratus rex saul dixit: mihi mille dederũt: ꝛ filio isai dederũt decem milia. añ. Quis enim i oĩbus sicut dauid fidelis inuentus est in regno suo: egrediens ꝛ regrediens ꝛ pergens ad imperiũ regis. añ. Puer samuel mĩstrabat ante deum coꝛam heli: ꝛ sermo dñi erat preciosus cum eo

añ. Saul et ionathas amabiles et decori in
uita sua: ī morte quoq; nō sūt diuisi: aquilis ue
lociores: leonibus fortiores. quō ceciderūt for
tes ī bello: ⁊ ꝑierūt arma bellica incliti israhel
flete. añ. Rex āt dauid coopto capite īcedens
lugebat filium dicēs. absalon fili mi: fili mi ab
salon: qs mihi det ut ego moriar ꝓ te fili mi ab
salon. añ. Letatus ē rex dauid ante arcā do
mini: ⁊ respexit illū uxor sua. añ. Obsecro do
mine aufer iniquitatem serui tui: quia insipient
egi. añ. Unxerūt salomonem sadoch sacerdos ⁊
nathā ꝓpheta regem in gyon: ⁊ ascēdētes leti
dixerunt: uiuat rex in eternum. añ. Clamabat
heliseus ad heliam ⁊ dicebat. pr̄ mi. pr̄ mi cur
rus isrl̄ ⁊ auriga eius. añ. Dum tolleret dñus
heliam per turbinē in celū: helise⁹ clamabat di
cens. pr̄ mi pr̄ mi. currus isrl̄ ⁊ auriga ei⁹. añ.
Doleo super te frater mi ionatha: amabil̄ ual
de sup amorem mulierꝫ: ⁊ sicut mater unicum
amat filium: ita te diligebā: sagitta ionathe nū
q̄ abijt retrorsum: nec declinauit clypeus eius
in bello: ⁊ hasta ei⁹ nō ē auersa. añ. Montes
gelboe nec ros nec pluuia ueniat super uos: qr̄
ī te abiectus est clypeus fortium: clypeus saul
quasi nō eēt unctus oleo: quō ceciderūt fortes ī
bello. ionathas in excelsis tuis interfectus est:
saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori ualde in ui
ta sua: ī morte quoq; nō sūt diuisi.

De libro primo regū.

Lectio prima.

Et abijt helchana ī ramatha ī do
mum suaꝫ. Puer autem erat mini
ster in conspectu dñi ante faciem heli sa
cerdotis. Porro filij heli filij belial nesci
entes dñm neq; officium sacerdotum ad
pplm: Sꝫ quicūq; imolasset uictimam:
ueniebat puer sacerdotis: dū coquerētur
carnes: ⁊ habebat fuscinulam tridētem ī
manu sua: ⁊ mittebat eam in lebetem: ul̄
ī caldariā: aut in ollam. siue in cacabum:
⁊ omne quod leuabat fuscinula tollebat
sacerdos sibi. Sic faciebant uniuerso isrl̄i
uenientium in silo. Etiam anteq̄ adolerēt
adipem ueniebat puer sacerdotis: ⁊ dice
bat imolanti. Da mihi carnē ut coquam
sacerdoti. Non enim accipiaꝫ a te carnē
coctā sed crudaꝫ. Dicebatq; illi imolās.
Incenditur primo iuxta morem hodie
adeps: ⁊ tolle tibi q̄tūcūq; desiderat aīa
tua. Qui rñdens aiebat ei. Nequaq̄.
Nūc eniꝫ dabis: alioquin tollā ui.

Lectio secunda.

Erat .n. peccatum puerorꝫ grande
nimis coram domino: qr̄ detrahe
bant hoīes a sacrificio dñi. Samuel aūt
mīstrabat ante faciem dñi: puer accinctus
ephot lineo: ⁊ tūicā paruā faciebat ei mr̄
sua: quā ei afferebat statutis dieb⁹ ascen
dens cum uiro suo ut imolaret hostiam
solēnem ⁊ uotum suum. Et bñdixit heli
helchane et uxori eius. Dixitq;. Reddat
tibi dñs semen de muliere hac ꝓ fenore
qd̄ cōmodasti dño. Et abierunt in locuꝫ
suum.

Lectio tertia.

Visitauit g̃ dñs annā ⁊ ɔcep̄ ⁊ peꝑit
tres filios ⁊ duas filias. Et magni
ficatus ē puer samuel apud deum: heli
āt erat senex ualde. Et audiuit oīa q̄ faci
ebant filij sui uniuerso isrl̄i: ⁊ quō dormi
ebant cum mulierib⁹ q̄ obseruabant ad
hostium tabernaculi: ⁊ dixit eis. Quare
facitis res huiuscemōi: quas ego audio
res pessimas ab oī pplo: Nolite filij mei.
Nō est eni bona fama quā ego audio ut
trāsgredi faciatis pplꝫ dñi. Si peccauerit
uir in uirū ei placari pōt deus. Si aūt in
deum peccauerit uir: qs orabit pro eo:
Et nō audierūt uocē pr̄is sui.

Lectio prima.

Puer āt samuel ꝓficiebat atq; cresce
bat: ⁊ placebat tam deo q̄ hoībus.
Venit āt uir dei ad heli: ⁊ ait ad eū. Hec
dicit dñs. Nūqd nō apte reuelatus sum
domui pr̄is tui cum esset in egypto ī do
mo pharaonis: ⁊ elegi eum ex omnibus
tribub⁹ isrl̄ mihi in sacerdotem: ut ascēde
ret ad altare meum ⁊ adoleret mihi icen
sū: ⁊ portaret ephot coraꝫ me: ⁊ dedi do
mui patris tui oīa d̄ sacrificijs filiorꝫ isrl̄.
Quare calce abijcitis uictimam meam:
⁊ munera mea que p̄cepi ut offerent in tē
plo. Et magis honorasti filios tuos q̄
me: ut comederetis primitias oīs sacrifi
cij isrl̄ populi mei.

Lectio secūda.

P Ropterea ait dñus deus isrl: Loquens locutus sum: ut domus tua ⁊ domus pris tui ministraret in conspectu meo usqꝫ in sempiternum. Nunc aũt dicit dñs. Absit hoc a me. Sed quicũqꝫ glorificauerit me glificabo eum. Qui ãt cõtẽnunt me erunt ignobiles. Ecce dies ueniunt: ⁊ precidam brachium tuum: ⁊ brachiũ dom⁹ pris tui: ut nõ sit senex i domo tua. Et uidebis emulum tuum in templo i uniuersis ꝓspis isrl: ⁊ nõ erit senex i domo tua omnib⁹ dieb⁹. Uerũtamen nõ auferam penitus uiruꝫ ex te ab altari meo: sed ut deficiãt oculi tui: ⁊ tabescat aĩa tua ⁊ pars magna domus tue morietur: cuꝫ ad uirilem etatem uenerit.

Lectio tertia.

H Oc autem erit tibi signũ qđ uẽturũ ẽ duob⁹ filijs tuis ophni ⁊ phinees. In die una morient ambo. Et suscitabo mihi sacerdotem fidelem: q iuxta cor meum ⁊ aĩam meam faciet. Et edificabo ei domum fideleꝫ: ⁊ ambulabit coraꝫ xp̃o meo cunctis dieb⁹. Futurum est autẽ ut quicũqꝫ remanserit in domo tua: ueniat ut oretur ꝓ eo ⁊ offerat nummuꝫ argenteum. ⁊ tortã panis dicatqꝫ. Dimitte me obsecro ad unam ptem sacerdotalem: ut comedam buccellam panis.

Lectio pri.a.

P Uer aũt samuel ministrabat dño coraꝫ heli: ⁊ sermo dñi erat preciosus. In diebus illis non erat uisio manifesta. Factum est ãt in die quadam heli iacebat in loco suo: ⁊ oculi eius caligauerant: nec poterat uidere. Lucerna dei ãteqꝫ extingueretur. Samuel aũt dormiebat in templo dñi: ubi erat arca dei. Et uocauit dñs samuel. Qui rñdens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli ⁊ dixit. Ecce ego. Uocasti enim me. Qui dixit. Nõ uocaui te. Reuertere ⁊ dormi. Et abijt ⁊ dormiuit.

Lectio secũda.

E T adiecit dñs uocare rursũ samuel. Cõsurgẽsqꝫ samuel abijt ad heli ⁊ dixit. Ecce ego: quia uocasti me. Qui rñdit. Non uocaui te fili mi. Reuertere ⁊ dormi. Porro samuel necdũ sciebat dñm neqꝫ reuelatus fuerat ei sermo dñi. Et adiecit dñus ⁊ uocauit adhuc samuel tertio. Qui ꝯsurgẽs abijt ad heli ⁊ dixit. Ecce ego: qꝛ uocasti me. Intellexit igitur heli: qꝛ dñs uocaret puerũ ⁊ ait ad samuel. Uade ⁊ dormi. Et si deinceps uocauerit te dices. Loquere dñe qꝛ audit seruus tuus.

Lectio tcia.

A Bijt ergo samuel ⁊ dormiuit i loco suo. Et uenit dñs ⁊ stetit: ⁊ uocauit sicut uocauerat secũdo. Samuel Samuel. Et ait samuel. Loquere dñe: qꝛ audit seruus tuus. Et dixit dñs ad samuel. Ecce ego facio uerbũ in isrl: qđ qcũqꝫ audierit tinnient ambe aures eius. In die illo suscitabo aduersus heli oĩa que locutus sum sup domũ ei⁹. Incipiam ⁊ complebo. Predixi enim ei ꝙ iudicaturus eẽm domum eius i eternum pp iiquitatẽ eo ꝙ nouerat indigne agere filios suos: ⁊ nõ corripuerit eos. Iccirco iuraui domui heli ꝙ nõ expiet iniquitas domus eius uictimis ⁊ munerib⁹ usqꝫ i etnũ.

Lectio prima.

D Ormiuit auteꝫ samuel usqꝫ mane. Aperuitqꝫ hostia dom⁹ dñi. Et samuel tiebat indicare uisionem heli. Uocauit ergo heli samuelẽ ⁊ dixit. Samuel fili mi. Qui rñdens ait. Presto sũ. Et interrogauit eũ. Quis ẽ sermo quem locutus ẽ dñs ad te. Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi de⁹: ⁊ hec addat. si abscõderis a me sermonem ex oĩb⁹ uerbis q̃ dicta sũt tibi. Indicauit itaqꝫ samuel ei uniuersos sermões: ⁊ nõ abscõdit ab eo. Et ille rñdit. Dñs ẽ. Qđ bonum ẽ i oculis suis faciat. Creuit ãt samuel ⁊ dñs erat cum eo: ⁊ nõ cecidit ex oĩb⁹ uerbis eius i trã. Et cognouit uniuersus isrl a dauid usqꝫ bersabee ꝙ fidelis samuel ꝓpheta esset dñi. Et addidit dñs ut appareret in silo quoniam reuelatus fuerat dñs samueli in silo iuxta uerbũ dñi. Et euenit sermo samuelis uniuerso isrli.

Lectio secũda

ET factū ē i dieb⁹ illis ꝯuenerūt phili
stiim i pugnā. Egressus ē nāqꝫ isrl
obuiā philistiim i preliū: ꝛ castrametatus
ē iuxta lapidē adiutorij. Porro philistiiz
uenerūt i apheth: ꝛ istruxerūt aciē ꝯ isrl.
Inito āt certamine terga uertit isrl phili
steis: ꝛ cesa sūt in illo certamie passim per
agros: quasi quattuor milia uiroꝝ. Et re
uersus ē ppls ad castra. Dixerūqꝫ maio
res natu de isrl. Quare pcussit nos deus
hodie corā philistiim. Afferam⁹ ad nos
de silo arcā federis dn̄i: ꝛ ueniat i mediū
nr̄i: ut saluet nos de manib⁹ inimicorum
nroꝝ.

Lectio tertia.

MIsit ergo ppls in silo: ꝛ tulerūt ide
arcā federis dn̄i exercituū sedentis
sup cherubin. Erātqꝫ duo filij heli cū ar
ca federis dn̄i ophni ꝛ phinees. Cumqꝫ
uenisset arca federis dn̄i i castra: uocifera
t⁹ ē ois isrl. clamore grādi: ꝛ psonuit t̄ra.
Et audierūt philistiim uocem clamoris:
dixerūtqꝫ. Que nā ē hec uox clamoris
magni i castris hebreoꝝ: Et cognouerūt
ꝙ arca federis dn̄i uenisset in castra. Ti
muerūtqꝫ philistiim dicētes. Uenit deus
in castra. Et gemuerūt dicētes. ue nobis.
Nō enim fuit tanta exultatio heri ꝛ nudi
ustertius. Ue nob. Quis nos seruabit ď
manu deoꝝ sublimiū istoꝝ: Hi sūt dij q
pcusserūt egyptū i oī plaga i deserto.

Lectio prima.

COnfortamini ꝛ estote uiri philistiiz
ꝛ ne seruiatis uiris hebreis: sicut illi
seruierūt nobis. Cōfortamini ꝛ bellate.
Pugnauerūt ergo philistiim: ꝛ cesus est
isrl: ꝛ fugit unusqsqꝫ i tabernaculū suuz.
Et facta ē plaga magna nimis. Et cecide
re de isrl triginta milia peditū: ꝛ arca dei
capta ē. Duo quoqꝫ filij heli mortui sūt:
ophni ꝛ phinees. Currēs āt uir de benia
min ex acie uēit i silo i die illo scissa ueste:
ꝛ ꝯspersus puluere caput. Cūqꝫ ille uēissꝫ
heli sedebat sup sellam contra uiaz spec
tans. Erat enim cor eius pauens pro ar
ca domini.

Lectio secunda.

VIr āt ille postqꝫ igressus est nuncia
uit urbi: ꝛ ululauit omnis ciuitas.
Et audiuit heli sonitū clamoris: dixitqꝫ.
Quis ē hic sonit⁹ tumult⁹ hui⁹: Et ille fe
stinauit ꝛ uenit: ꝛ nūciauit heli. Heli aūt
erat nonagita ꝛ octo ānoꝝ: ꝛ oculi eius
caligauerāt: ꝛ uidere nō poterat. Et dixit
ad heli. Ego sū q ueni de p̄lio: ꝛ ego qui
de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid ac
tum ē fili mi: Rn̄dens āt i'le q nūciabat.
Fugit inquit isrl corā philistiim ꝛ ruina
magna facta est i pplo. Insup ꝛ duo filij
tui mortui sunt ophni ꝛ phinees: ꝛ arca
dei capta ē.

Lectio tertia.

CUmqꝫ ille noiasset arcā dei: cecidit
de sella retrorsū iuxta hostiū: ꝛ frac
tis ceruicib⁹ mortu⁹ ē. Senex. n. erat uir
ꝛ grandeuus: ꝛ ipse iudicauit isrl. xl. ānis.
Nur⁹ āt ei⁹ uxor phinees pregnans erat:
uicinaqꝫ partui. Et audito nūcio ꝙ cap
ta esset archa dei: ꝛ mortu⁹ socer su⁹ ꝛ uir
suus icuruauit se ꝛ pepit. Irruerāt. n. i eā
dolores subiti. In ipso āt momento mor
tis ei⁹ dixerūt ei q stabāt circa eam. Ne ti
meas qr filiū pepisti. Que non rn̄dit eis.
Neqꝫ. n. aiaduertit. Et uocauit puerum
icaboth dicēs. Trāslata ē glia de isrl co
ꝙ capta ē arca dei.

Lectio prima.

PHilistiim āt tulerūt arcā dei ꝛ aspor
tauerūt eaꝫ a lapide adiutorij i azo
tū. Tulereqꝫ philistiim arcā dei: ꝛ intule
rūt eam in templuz dagon: ꝛ statuere eā
iuxta dagon. Cūqꝫ surrexerunt diluculo
azotij alt̄a die: ecce dagon iacebat p̄n⁹ i
t̄rā ante arcā dn̄i. Et tulerūt dagon ꝛ re
stituerūt eū in locū suū. Rursūqꝫ mane
die alt̄o ꝯsurgētes iuenerūt dagon iacētē
sup faciē suam in terra coram arca dn̄i.
Caput āt dagon ꝛ due palme manuum
eius abscise erant sup limē. Porro dagō
truncus solus remanserat in loco suo.
Propter hāc causam non calcant sacer
dotes dagon: ꝛ omnes qui ingrediūtur
templum eius sup limē dagon i azoto u
qꝫ i hodiernum diem.

Lectio secūda.

Aggrauata est autem manus dñi super azotos: ⁊ demolitus est eos: et ebullierunt uille et agri i medio regiõis illiꝰ: ⁊ nati sũt mures: ⁊ facta est confusio mortis magna in ciuitate. Et percussit in secretiori pte natiũ azotũ ⁊ fines eiꝰ. Uidentes aũt uiri azotij huiuscemõi plagã dixerũt. Non maneat arca dei isrl' apud nos: qm̃ dura est manus eius sup nos et super dagon deum nr̃m. Et mittentes cõgregauerũt ões satrapas philistinoꝝ ad se ⁊ dixerunt. Quid faciemus de arca dei isrl'? Respõderuntqꝫ gethei. Circunducatur arca dei isrl'. Et circũduxerũt arcam dei isrl'. Illis aũt circũducentibꝰ eam: fiebat manus dñi sup singulas ciuitates interfectionis magne nimis: ⁊ pcutiebat uiros uniuscuiusqꝫ urbis a paruo usqꝫ ad maiorem: ⁊ computrescebant prominentes extra eorũ. Inieruntqꝫ gethei ꝯsilium ⁊ fecerũt sibi sedes pelliceas.

Lectio tertia.

Miserũt ergo arcã dñi in acharon. Cũqꝫ uenisset arca dñi i acharon. exclamauerunt acharonite dicẽtes. Adduxerũt ad nos arcã dñi isrl' ut interficiat nos et pplm nr̃m. Miserunt itaqꝫ ⁊ congregauerunt omnes satrapas philistinorum. Qui dixerunt. Dimittite arcam dei isrl' et reuertatur in locum suum: ⁊ nõ interficiat nos cum populo nostro. Fiebat. n. pauor mortis i singul' urbibꝰ: ⁊ grauissima erat ualde manꝰ dñi. Uiri quoqꝫ qui mortui nõ fuerãt pcutiebãt i secretiori parte natium: ⁊ ascẽdebat ululatus uniuscuiusqꝫ ciuitatis in celum.

Liber regum secundus.

Lectio prima.

Factũ ẽ aũt pꝰ qꝫ mortuꝰ ẽ saul ut dauid reuerteret a cede amalech: mãseretqꝫ i sicelech dies duos. In die aũt tertia apparuit hõ ueniẽs de castris saul ueste ꝯscissa: ⁊ puluere aspersus caput. Et ut uenit ad dauid: cecidit sup faciez suã ⁊ adorauit. Dixitqꝫ ad eum dauid. Unde uenis? Qui ait ad eum. De castris isrl' fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod eſt uerbũ quod factum est? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus e prelio: et multi corruentes ex pplo mortui sunt. Sed et saul et ionathas filiꝰ eiꝰ interierunt.

Lectio secũda

Dixitqꝫ dauid ad adolescẽtẽ q nunciabat ei. Unde scis qꝛ mortuus ẽ saul et ionathas filiꝰ eiꝰ. Et ait adolescens q nunciabat ei. Casu ueni in mõtem gelboe: et saul incumbebat super hastã suã. Porro currus et equites appropinquabant ei. Et conuersus pꝰ tergum suum: uidensqꝫ me uocauit. Cui cum rñdissem assum. Dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eum. Amalechites suz. Et locutꝰ ẽ mihi. Sta super me et interfice me: qm̃ tenent me angustie: et adhuc tota aĩa mea i me est. Stansqꝫ super eum occidi illuz. Sciebat enim quod uiuere non poterat post ruinã. Et tuli diadema quod erat in capite eiꝰ: ⁊ armillã de brachio illiꝰ: et attuli ad te dñm meum huc.

Lectio tertia.

Apprehẽdens autem dauid uestimẽta sua scidit: omnesqꝫ uiri qui erãt cum eo et planxerunt et fleuerunt: et ieiunauerunt usqꝫ ad uesperam super saul et super ionathã filium eius: et super pplm dñi: et super domuz isrl': eo q corruissent gladio. Dixitqꝫ dauid ad iuuenẽ q nunciauerat ei. Unde es tu? Qui rñdit. Filius hominis aduene amalechite ego sũ. Et ait ad eum dauid. Quare non timuisti manum tuã mittere ut occideres xp̃z domini? Uocansqꝫ dauid unum de pueris suis ait. Accedens irrue in eum. Qui percussit eum et mortuus est. Et ait ad eũ dauid. Sanguis tuus super caput tuuz. Os enim tuum locutum est aduersus te dicens. Ego iterfeci xp̃m dñi.

Lectio quarta.

Planxit aũt dauid planctum huiuscemodi super saul et sup ionathã filium eius: et precepit ut docerent filios iuda planctum sicut scriptum est in libro iustorum. Et ait. Considera israel pro his qui mortui sunt super excelsa sua uulnerati. Inclyti israel super mõtes tuos

interfecti sũt. Quõ ceciderũt fortes. No
lite annũciare in geth. neqꝫ annũcietis in
cõpitis ascalonis: ne forte letent filie phi
listiũ ne exultent filie circũcisoꝝ. Mon
tes gelboe nec ros nec pluuia ueniet sup
uos: neqꝫ sint agri pmitiarum: qꝛ ibi ab
iectus est clypeus fortium. Clypeus saul
quasi nõ eẽt unctus oleo.

Lectio quinta.

A Sãguie īfectoꝝ: ab adipe fortiũ.
Sagitta ionathe nũqꝫ redijt retror
sum: ⁊ gladiꝰ saulis nõ ẽ reuersus inanis.
Saul et ionathas amabiles ⁊ decori ĩ ui
ta sua: ĩ morte quoqꝫ nõ sũt diuisi. Aqlis
ueløciores: leonibꝰ fortiores. Filie isrl̃ su
per saul flete q uos uestiebat coccino in
delitijs: q p̃bebat ornamenta aurea cul
tui ur̃o. Quõ ceciderũt fortes in prelio:
Jonathas in excelsis tuis occisus ẽ. Do
leo sup te frãt mi ionatha: decorꝰ nimis ⁊
amabilis sup amorẽ mulierũ. Sicut mãt
unicũ amat filiũ suũ: sic ego te diligebã.
Quõ ceciderũt robusti: ⁊ perierũt arma
bellica:

Lectio sexta.

I Gitur pꝰ hec ꝯsuluit dauid dñꝫ di
cens. Nõ ascẽdam in unam ð ciui
tatibus iuda. Et ait ad eũ dñs. Ascẽde.
Dixitqꝫ dauid. Quõ ascẽdã: Et rñdit ei.
In ebrõ. Ascẽdit ergo dauid ⁊ due uxo
res eiꝰ: achinoem iezrabelites: ⁊ abigail
uxor nabal carmeli. Sed ⁊ uiros q erãt
cũ eo duxit dauid singulos cũ domo sua
⁊ mãserũt in opibꝰ ebrõ. Ueneruntqꝫ uiri
iuda ⁊ unxerunt ibi dauid ut regnaret su
p domum iuda. Et nunciatũ est dauid
ꝙ uiri iabes galaad sepelissent saul.

Infra hebdomadã de secundo libro re gum. Lectio prima.

M Isit ergo dauid nuncios ad uiros
iabes galaad dixitqꝫ ad eos. Be
nedicti uos a dño q fecistis miam hanc
cum dño ur̃o saul ⁊ sepelistis eum. Et nũc
retribuet uob qdẽ dñs miam ⁊ ỽitatem.
Sed et ego reddã grãm eo ꝙ fecistis ỽ
buꝫ istud. Cõfortentur manꝰ ur̃e: ⁊ estote
filij fortitudinis. Licet eni mortuꝰ sit dñs
ur̃ saul: tñ me unxit dñs iuda in regẽ sibi.
Abner ãt filiꝰ ner pnceps exercitus saul:
tulit isboseth filiũ saul: ⁊ circũduxit eum
p castra: regẽqꝫ ꝯstituit sup galaad: ⁊ sup
gessuri ⁊ sup iezrael: ⁊ sup effraim ⁊ super
beniamin: ⁊ sup isrl̃ uniuersum.

Lectio secunda

Q Uadragita annoꝝ erat isboseth fi
lius saul: cum regnare cepisset sup
isrl̃. ⁊ duobꝰ ãnis regnauit. Sola ãt domꝰ
iuda seq̃bat dauid. Et fuit dierũ numerꝰ
qbꝰ cõmoratus ẽ dauid ĩ ebrõ iperãs sup
domũ iuda. vij. annoꝝ: et mẽsiũ sex. E
gressusqꝫ ẽ abner filiꝰ ner: ⁊ pueri isboseth
filij saul de castris in gabaon. Porro io
ab filiꝰ saruie et pueri dauid egressi sunt:
⁊ occurrerũt eis iuxta piscinã in gabaõ.
Et cũ ĩ unum uenissent e regiõe sederũt
hi ex una pte piscine: ⁊ illi ex altra.

Lectio tertia.

D Ixitqꝫ abner ad ioab. Surgãt pu
eri et ludant coraꝫ nobis. Et rñdit
dit ioab. Surgant. Surrexerunt ergo et
trãsierũt nũero. xij. de bẽiamin ex parte
isboseth filij saul: et. xij. ð pueris dauid.
Apprehẽsoqꝫ unusqsqꝫ capite cõparis sui
defixit gladiũ ĩ latꝰ ꝯtrarij: et ceciderũt simul.
Uocatũqꝫ ẽ nomẽ loci illius ager robu
stoꝝ in gabaon. Et ortũ ẽ bellũ durũ satis
ĩ die illa. Fugatꝰqꝫ ẽ abner ⁊ uiri isrl̃ a pu
eris dauid. Erãt ãt ibi tres filij saruie io
ab et abisai asabel. Porro asabel cursor
uelocissimꝰ fuit quasi unꝰ ex capreis q mo
rãt ĩ siluis.

Lectio prima.

P Erseq̃bat ãt asabel abner: ⁊ ñ declia
uit neqꝫ a dextris neꝫ a sinistris omittẽs pseq
abner. Respexit itaꝫ abner pꝰ tergũ suũ: et ait.
Tu ne es asabel. Qui rñdit ego sũ. Di
xitqꝫ ei abner. uadͤ ad dextraꝫ siue ad sinistrã
et apprehẽde unũ ð adolescẽtibꝰ et tolle ti
bi spolia eius. Noluit ãt asabel omittere
qn urgeret eũ. Rursũqꝫ locutꝰ ẽ abner ad
asabel. Recede noli me seq: ne cõpellar
ꝯfodere te ĩ terrã: et leuare nõ potero faciẽ
meã ad ioab fr̃eꝫ tuũ. Qui audire cõtep
sit: et noluit declinare. Percussit ḡ eũ ab
ner auersa hasta ĩ inguie: et trãsfodit: et
mortuꝰ ẽ ĩ eodẽ loco. Omnesqꝫ q trãsibant p
locũ illũ ĩ quo ceciderat asabel et mortuꝰ
erat subsistebãt.

Lectio secũda

Persequētib⁹ autem ioab ⁊ abisai fu
gientes abner sol occubuit. Et uene
rūt usq3 ad collē aque ductus que est ex
aduerso uallis ⁊ itineris deserti i gabaō.
Cōgregatiq3 sūt filij bēiamin ad abner:
et cōglobati in unum cuneū: steterūt i sū
mitate tumuli unius. Et exclamauit ab
ner ad ioab ⁊ ait. Nū usq3 ad internitōe3
tu⁹ mucro deseuiet? An ignoras q̄ peri
culosa sit desperatio? Usq3quo nō dicis
pplo: ut omittat psequi fratres suos? Et
ait ioab. Uiuit dn̄s: q3 si locutus fuisses
mane recessisset ppls psequēs fratrē suū.

Lectio tertia.

Insonuit ergo ioab buccina: ⁊ stetit
ōis exercitus nec psecuti sunt ultra
isrl': neq3 iiere certamē. Abner āt ⁊ uiri e⁹
abierūt p cāpestria moab tota nocte illa
⁊ trāsierūt iordanem: ⁊ lustrata ōi bethō
rō uenerūt ad castra. Porro ioab reuer
sus omisso abner cōgregauit ōem pplm
⁊ defuerunt de pueris dauid. xix. uiri ex
cepto asahele. Serui āt dauid pcusserūt
de beniamin ⁊ de uiris qui erāt cum ab
ner trecētos sexagita: q ⁊ mortui sūt. Tu
lerūtq3 asahel: ⁊ sepelierūt eum in sepul
chro patris sui in bethleē. Et ābulauerūt
tota nocte ioab ⁊ uiri q erāt cum eo. et in
ipso crepusculo puenerūt i ebrō.

Lectio prima.

Facta ē ergo longa concertatio in
ter domū saul: ⁊ iter domū dauid.
Dauid pficiēs ⁊ sp se ipso robustior: do
mus āt saul decrescēs quotidie. Natiq3
sūt filij dauid i ebron. Fuitq3 primogenitus
e⁹ amō ð achinoe iezrahelite. Et p⁹ eu3
cheleab ð abigail uxore nabal carmeli.
Porro tti⁹ absalon fili⁹ macha filie ptho
lomei regis iesur. Quartus āt adonias fi
li⁹ agith: ⁊ qntus saphathias fili⁹ abithal
Sext⁹ quoq3 ietraā de egla uxore dauid
Hi nati sūt dauid i ebron.

Lectio secūda.

Cum āt esset prelium inter domu3
saul: ⁊ domū dauid abner fili⁹ ner
regebat domū saul. Fuerat āt sauli cōcu
bina noīe respha filia achia. Ingressusq3
est ad eam abner. Dixit isboseth ad
abner. Quare ingressus es ad concu
binam pris mei? Qui iratus nimis ppē
uerba isboseth ait. Nūqd caput canis
ego sum aduersū iudā hodie: q feceri mi
sericordiam sup domū saul pris tui: ⁊ sup
fratres ⁊ proxios ei⁹: ⁊ nō tradidi te in ma
nus dauid: ⁊ tu reqsisti in me qð argueres
p muliere hodie? Hec faciat deus abner
⁊ hec addat ei: nisi quō iurauit dn̄s da
uid sic faciā cū eo: ut trāsferatur regnum
ð domo saul: ⁊ eleuetur thron⁹ dauid sup
isrl' ⁊ sup iudā a dan usq3 bersabee. Et n̄
potuit rn̄dere ei qcq3 q3 metuebat illū.

Lectio tertia.

Misit ergo abner nūcios ad dauid p
se dicētes. Cu⁹ ē terra? Et ut loqrēt.
Fac mecū amicitias: ⁊ erit manus mea
tecum: ⁊ reducā ad te uniuersū isrl'. Qui
ait. Optime ego faciā tecū amicitias: sed
unā rē peto a te dicēs. Nō uidebis faciē
meā āteq3 adduxeris michol filiam saul
⁊ sic uenies et uidebis me. Misit aūt da
uid nūcios ad isboseth filiū saul dicens.
Redde uxorē meā michol quā despōdi
mihi cētū pputijs philistijm. Misit g̊ is
boseth ⁊ tulit ea3 a uiro suo phaltiel filio
lais. Seqbaiq3 eā uir su⁹ plorās usq3 ba
uri3. Et dixit ad eū abner. Uade ⁊ reuer
tere. Qui reuersus ē.

Lectio prima.

Sermonē quoq3 intulit abner ad se
niores isrl' dicēs. Tā heri q3 nudi⁹
terti⁹ qrebatis dauid ut iparet sup uos.
Nūc ergo facite qm̄ dn̄s locut⁹ est ad da
uid dicēs. In manu serui mei dauid sal
uabo pplm meū isrl' de māu philistinox
⁊ ōiū iimicox ei⁹. Locut⁹ ē āt abner ēt ad
bēiami: ⁊ abijt ut loqrēt ad dauid i ebrō
oīa q̄ placuerāt isrl': ⁊ uniuerso bēiamyn
Uenitq3 ad dauid i ebrō cū. xx. uiris ⁊ fe
cit dauid abner ⁊ uiris eius q uenerāt cū
eo cōuiuiū.

Lectio secūda.

Et dixit abner ad dauid. Surgam
ut congregem ad te dn̄m meum re
gem oīm isrl': ⁊ ineam tecum fedus: ⁊ im
peres oībus sicut desiderat aīa tua. Cu3
ergo deduxisset dauid abner: ⁊ ille isset i
pace: statim pueri dauid ⁊ ioab uenerūt
cesis latronibus: cū preda magna nimis

Abner āt nō erat cū dauid in ebrō: qꝛ iā
dimiserat eum ⁊ ꝓfectus fuerat in pace.
Et ioab ⁊ oīs exercit⁹ q erat cū eo postea
uenerūt. Nūciatū ē itaqꝫ ioab a narran
tib⁹. Uenit abner fili⁹ ner ad regē ⁊ dimi
sit eum ⁊ abijt in pace.

Lectio tña.

ET ingressus est ioab ad regē ⁊ ait.
Quid fecisti? Ecce uenit abner ad
te: Quare dimisisti eū ⁊ abijt et recessit.
Ignoras abner filium ner: qm̄ ad hoc ad
te uenit ut deciperet te ut sciret exitū tuū
⁊ itroitū tuū ⁊ nosset oīa q̄ agis? Egressus
itaqꝫ ioab ad dauid: misit nūcios post ab
ner: ⁊ reduxit eum a cisterna syra ignorā
te dauid. Cūqꝫ redijsset abner in ebron
seorsum adduxit eum ioab ad medium
porte: ut loqueret̄ ei in dolo. Et ꝑcussit il
lum ibi in inguine: ⁊ mortu⁹ ē i ultionem
sanguis asahel fratris ei⁹. Qđ cū audisset
dauid rem istam gestam ait. Mundus
ego sum ⁊ regnum meum apud dn̄m us
qꝫ i sempiternum: a sanguine abner filij
ner: ⁊ ueniat sup caput ioab ⁊ sup omnē
domū p̄ris eius. Nec deficiat de domo
ioab fluxum seminis sustinens: ⁊ lepro
sus ⁊ tenens fusum: ⁊ cadens gladio: et
indigens pane. Lectio pria.

IGitur ioab ⁊ abisai frater eius iter
fecerūt abner. eo ꝙ occidisset asael
fratrē eoꝝ i gabaon i ꝑlio. Dixit autem
dauid ad ioab ⁊ ad ōem ppl̄m q erat cū
eo. Scidite uestimenta ur̄a: ⁊ accigimini
saccis: ⁊ plangite ante exequias abner.
Porro rex dauid sequebatur feretrum.
Cūqꝫ sepelissent abner in ebron leuauit
rex dauid uocem suam ⁊ fleuit super tu
mulum abner. fleuit āt ⁊ oīs ppl̄s. Plan
gensqꝫ rex: ⁊ lugens abner: ait. Nequaq̄ꝫ
ut solent mori ignaui: mortuus ē abner.
Manus tue nō sūt ligate: ⁊ pedes tui n̄
sūt cōpedib⁹ aggrauati: sꝫ sicut solent ca
dere coram filijs iniquitatis sic corruisti.
Cōgeminansqꝫ ōis ppl̄s fleuit super eū.

Lectio secūda.

QUnqꝫ uenisset uniuersa multitudo
cibum capere cum dauid clara ad
huc die iurauit dauid dicens. Hoc faci
at mihi de⁹: ⁊ hec addat. si āte occasum so
lis gustauero panē l' aliud qcq̄ꝫ. Omisqꝫ
ppl̄s audiuit: ⁊ placuerūt eis cūcta q̄ fec̄
rex i ꝯspectu toti⁹ ppl̄i. Et cognouit oīe
uulg⁹ ⁊ uniuersus isrl̄ in die illa qm̄ non
actū fuisset a rege: ut occideret̄ abner fili
us ner. Dixit quoqꝫ rex ad seruos suos.
Non ignoratis qm̄ pn̄ceps ⁊ maxim⁹ ce
cidit hodie in isrl̄. Ego āt adhuc delicat⁹
⁊ unctus rex. Porro uiri isti filij saruie du
ri mihi sunt. Retribuat dn̄s facienti ma
lum iuxta maliciam suam.

Lectio tertia.

AUdiuit āt isboseth fili⁹ saul ꝙ cecī
disset abner in ebron: ⁊ dissolute sūt
manus eius: ōisqꝫ isrl̄ ꝑturbatus ē. Duo
aūt uiri pn̄cipes latronum erāt filio saul
nomen uni baana: ⁊ nomē alteri rechab
filij remōberotithe de filijs bēiamyn. Si
qdē ⁊ beroth reputata ē in beniamyn.
Et fugerūt berotithe i gethaim: fueruntqꝫ
ibi aduene usqꝫ ad tēpus illud. Erat aūt
ionathe filio saul filius debilis pedibus.
Quinquēnis enim fuit qm̄ uenit nūcius d̄
saul: ⁊ ionatha ex iezrael. Tollens itaqꝫ
nutrix sua eum fugit. Cūqꝫ festinaret ut
fugeret cecidit ⁊ claudus effectus ē: huiqꝫ
uocabulum miphiboseth.

Lectio prima.

UEniētes igit̄ filij remōberotithe re
chab ⁊ baana: ingressi sūt feruēte
die domum isboseth: q dormiebat super
stratum suum meridie: ⁊ hostiaria dom⁹
purgās triticū obdormiuit. Ingressi sunt
aūt domū latenter assumētes spicas triti
ci. Et ꝑcusserūt eum in inguine rechab ⁊
baana frater eius ⁊ fugerūt. Cum autē
ingressi fuissent domum ille dormiebat
sup lectum suum in conclaui. Et ꝑcuti
entes interfecerunt eum: sublatoqꝫ capi
te eius abierunt ꝑ uiam deserti tota noc
te ⁊ attollerūt caput isboseth ad dauid i
ebron. Dixerūtqꝫ ad regē. Ecce caput is
boseth filij saul inimici tui: q q̄rebat aīaꝫ
tuā. Et dedit dn̄s dn̄o nr̄o regi ultōeꝫ ho
die de saul ⁊ de seie ei⁹. Lect. secunda.

REspondens autem dauid rechab
⁊ baana frī ei⁹ filijs remōberotithe

dixit ad eos. Uiuit dñs q eruit aiaʒ meã de õi angustia: qm̃ eum q annũciauerat mihi ꝛ dixerat mortu᷒ ẽ saul: q putabat se ꝓspera nũciare tenui: ꝛ occidi eum in sycelech: cui oportebat me dare mercedẽ ꝓ nuncio: q̃ʒto magis nunc cũ hoies impij iterfecerũt uirũ inoxiũ i domo sua sup lectũ suũ: Nũ querã sãguiem ei᷒ ð manu ũra: ꝛ auferã uos de tra: Precepit itaqꝫ dauid pueris suis ꝛ iterfecerunt eos. Precidẽtesqꝫ man᷒ ꝛ pedes eoꝝ: suspẽderũt eos sup piscinã i ebron. Caput aũt isboseth tulerũt ꝛ sepelierũt i sepulchro abner in ebron.

Lectio tertia.

ET uenerũt uniuerse trib᷒ isrl' ad dauid in ebron dicẽtes. Ecce nos os tuũ ꝛ caro tua sumus. Sed heri ꝛ nudiustertius cum esset saul rex sup nos: tu eras educẽs ꝛ reducẽs isrl'. Dixit ãt dñs ad te. Tu pasces pplm meũ isrl': ꝛ eris dux sup isrl'. Uenerũt quoqꝫ ꝛ seniores de isrl' ad regẽ in ebron: ꝛ ꝑcussit cũ eis rex dauid fedus i ebron corã dño. Unxerũtqꝫ dauid i regẽ sup isrl'. Fili᷒. xxx. annoꝝ erat dauid cũ ĩgnare cepisset: ꝛ. xl. ãnis ĩgnauit. In ebrõ ĩgnauit sr iudã. vij. ãnis ꝛ sex m̃sib᷒. In hierusalẽ ãt regnauit. xxx. trib᷒ ãnis super õem isrl' ꝛ iuda. Et abijt rex ꝛ ões uiri q erãt cũ eo in ierlm ad iebuseũ hitatorẽ tre. Dictũqꝫ ẽ ad dauid ab eis. Nõ egredieris huc nisi abstuleris cecos ꝛ claudos dicẽtes. Nõ ĩgredietur dauid huc. Cepit ãt dauid arcẽ sion. hec ẽ ciuitas dauid. Proposuerat enim in die illa dauid primũ: ꝛ ei q ꝑcussisset iebuseuʒ: ꝛ tetigisset domatum fistulas: ꝛ abstulisset claudos ꝛ cecos odientes aiam dauid. Iccirco dr in ꝓuerbio. Cecus ꝛ claud᷒ ñ ĩtrabunt templum.

Liber regũ tertius. Lectio prima.

ET rex dauid senuerat: hẽbatqꝫ etatis plurimos dies. Cũqꝫ opiret uestib᷒ non calefiebat. Dixerunt ergo serui sui. Queramus domino nostro regi adolescentulam uirginem ꝛ stet coram rege ꝛ foueat eum: dormiatqꝫ in sinu suo ꝛ calefaciat dñm nrm regem. Quesierũt igit adolescẽtulam speciosam in omnib᷒ finib᷒ isrl': ꝛ inuenerũt abisaac sunamitem: et adduxerũt eaʒ ad regem. Erat ãt puella pulchra nimis. Dormiebatqꝫ cũ rege: et ministrabat ei. Rex uero nõ cognouit eã

Lectio scda.

ADonias ãt fili᷒ agith eleuabatur dicẽs. Ego regnabo. Fecitqꝫ sibi currũ ꝛ equites. ꝛ. l. uiros q ante eũ currerẽt. Nec corripuit eũ pater su᷒ aliqñ dicens. Quare hoc fecisti: Erat ãt ꝛ ipse pulcher ualde secundus natus p᷒ absalon. Et sermo ei᷒ cum ioab filio seruie: ꝛ cum abiathar sacerdote q adiuuabant partes adonie. Sadoch uero sacerdos ꝛ banaias filius ioiade ꝛ nathã ꝓpheta: ꝛ semei et serethi ꝛ phelethi: ꝛ omne robur exercitus dauid non erat cum adonia. Imolatis ergo adonias arietib᷒ ꝛ uitulis: ꝛ uniuersis piguib᷒ iuxta lapidẽ zoeleth: qui erat uicinus fonti rogel. Uocauit uniuersos fratres suos filios regis: ꝛ ões seruos uiros iuda seruos regis. Nathã autem prophetam ꝛ banaiam ꝛ robustos quosqꝫ ꝛ salomonẽ fratrem suum nõ uocauit.

Lectio tertia.

DIxit itaqꝫ nathã ad bersabee matrem salomonis. Non audisti quia regnauerit adonias filius agith: ꝛ dominus uester dauid hoc ignorat: Nũc ergo ueni ꝛ accipe a me ꝯsilium: ꝛ salua aiam tuam filijqꝫ tui salomonis. Uade ꝛ igredere ad regem dauid: ꝛ dic ei. Nonne tu domine mi rex iurasti mihi ãcille tue dicens quod salomon filius tuus regnabit p᷒ me: ꝛ ipse sedebit in solio meo. Quare ergo regnat adonias. Et adhuc ibi te loquente cum rege: ego ueniam p᷒ te ꝛ cõplebo sermones tuos. Ingressa est itaqꝫ bersabee ad regem i cubiculum. Rex ãt dauid senuerat nimis ꝛ abisaac sunamitis ministrabat ei.

Lectio quarta.

INclinauit se bersabee et adorauit regẽ. Ad quã rex. Quid tibi iquit uis. Que rñdens ait. Dñe mi rex tu iurasti per dñm deum tuũ ancille tue: salon

filius tu⁹ regnabit p⁹me: τ ipse sedebit in
solio meo. Et ecce nūc adonias regnat:
te dñe mi rex ignorāte. Mactauit boues
τ piguia queqꝫ τ arietes plurimos: τ uo
cauit ōes filios regis: abiathar quoqꝫ sa
cerdotē: τ ioab pricipē militie. Salonē
seruū tuū nō uocauit. Uerū tñ dñe mi rex
in te oculi respiciūt tot⁹ isrl: ut indices eis
q sedere debeat in solio tuo dñe mi rex
p⁹te. Eritqꝫ cū dormierit dñs me⁹ rex cū
tribus suis: erim⁹ ego τ fili⁹ me⁹ salomon
peccatores.

Lectio qnta.

Adhuc illa loquente cū rege nathā
ꝓpheta uenit. Et nūciauerūt regi
dicētes. Adest nathā ꝓpheta. Cūqꝫ itro
isset in ꝯspectu regis τ adorasset eū ꝓn⁹ i
terrā: dixit nathā. Dñe mi rex tu dixisti
adonias regnet p⁹me: τ ipse sedeat super
thronū meū: qꝛ descēdit hodie: τ imola
uit boues τ piguia: τ arietes plimos: et
uocauit uniuersos filios regis τ pricipes
exercit⁹: τ abiathar quoqꝫ sacerdotem.
Illisqꝫ uescētib⁹ τ bibētib⁹ corā eo τ dicē
tibus: uiuat rex adonias: me seruū tuum
τ sadoch sacerdotem: τ banaiaꝫ filiū io
iade: τ salonem famulū tuū nō uocauit.
Nūqd a dño meo ẽxiuit hoc uerbū:
τ mihi nō idicasti seruo tuo: q sessur⁹ esset
sup thronū dñi mei regis p⁹eū:

Lectio sexta.

Et respōdit rex dauid dicēs. Uoca
te ad me bersabee: Que cū fuisset i
gressa coram rege τ stetisset āte euꝫ: iura
uit rex τ ait. Uiuit dñs q eripuit animaꝫ
meam de ōi angustia: qꝛ sicut iuraui tibi
p dñm deum isrl dicens: salon fili⁹ tuus
regnabit p⁹me: τ ipse sedebit sup solium
meum pro me: sic faciam hodie. Sūmis
soqꝫ bersabee in terram uultu adorauit
regem dicens. Uiuat deus meus rex da
uid in eternum.

Infra hebdomadā de tertio libro regū.

Lectio prima.

Dixit quoqꝫ rex dauid. Uocate mi
hi sadoch sacerdotē τ nathā ꝓphe
tam: τ banaiā filiū ioiade. Qui cū ingressi
fuissent coraꝫ rege: dixit ad eos rex. Tol
lite uobiscū seruos dñi uřï: τ iponite salo
monem filium meum super mulam meā
τ ducite eum i gyon: τ ungat eum ibi sa
doch sacerdos τ nathā ꝓpheta i regem
super isrl. Et canetis buccina atqꝫ dicetis.
Uiuat rex salon. Et ascendetis p⁹ eum
τ uenietis: τ sedebit super solium meuꝫ:
τ ipse regnabit ꝓ me. Illiqꝫ precipiam:
ut dux sit sup isrl τ sup iudam.

Lectio secunda.

Et rñdit banaias filius ioiade regi
dicens. Amen. Sic loquat dñs de
us dñi mei regis. Quō fuit dñs cū domi
no meo rege: sic sit cuꝫ salone: τ sublimi⁹
faciat soliuꝫ eius a solio dñi mei regis da
uid. Descendit ergo sadoch sacerdos et
nathā ꝓpheta: τ banaias filius ioiade: τ
cerethi τ phelethi: τ imposuerūt salomo
nem sup mulam regis dauid: τ adduxe
runt eum in gyon. Sumpsitqꝫ sadoch
sacerdos cornu olei de tabernaculo: τ
unxit salomonē. Et cecinerunt buccina
Et dixit ōis ppl's. Uiuat rex salon.

Lectio tertia.

Et ascēdit uniuersa multitudo p⁹ eū
τ ppl's canētiū tibijs: τ letātiū gau
dio magno: τ insonuit ťra a clamore eo
rū. Audiuit āt adonias τ ōes q inuitati
erant ab eo. Iamqꝫ ꝯuiuium finitū erat.
Sꝫ τ ioab audita uoce tube ait. Quid si
bi uult clamor ciuitatis tumultuantis:
Adhuc illo loqnte ionathā fili⁹ abiathar
sacerdotis uenit. Cui dixit adonias. In
gredere quia uir fortis es τ bōa nūtiās.
Rñditqꝫ ionathā adōie. Nequaqꝫ. Dñs
.n. nř rex dauid regē ꝯstituit salonē. Mi
sitqꝫ cū eo sadoch sacerdoteꝫ τ nathā ꝓ
phetā: τ banaiā filiuꝫ ioiade: τ cerethi et
phelethi: τ iposuerūt eū sup mulā regis.
Unxeruntqꝫ eū sadoch sacerdos τ nathā
ꝓphetā regē i gyon: et ascēderūt ide letā
tes: et isonuit ciuitas. Hec ē uox quā audi
stis. Sed et salon sedet sup solium regni.

Lectio quarta.

Et igressi serui regis bñdixerūt dño
nřo regi dauid dicētes. Amplificet de⁹ no
mē salonis sup nomē tuuꝫ: et magnificet
thronuꝫ ei⁹ sup thronū tuuꝫ. Et adorauit
rex dauid i lecto suo: isup et hec locut⁹ ē.

Benedictus dominus deus isrl:q dedit
hodie sedētē in solio meo uidētib⁹ oculis
meis. Territiqꝫ sūt ergo: ⁊ surrexerūt ōes
q īuitati fuerāt ab adonia: ⁊ unusqsqꝫ iuit
ī uiā suā. Adonias āt timēs salonē surre
xit ⁊ abijt ī tabernaculū domini. Tenuit
qꝫ cornu altaris. Et nūciauerūt saloni di
centes. Ecce adonias timēs regē salonē
tenet cornu altaris dicēs. Juret mihi bo
die rex salon q nō īterficiat seruū suum
gladio. Dixitqꝫ salon. Si fuerit uir bon⁹
nō cadet: nec un⁹ qdem capillus eius in t
raꝫ. Si āt malū īuentū fuerit ī eo morietᷓ.
Misit g⁹ rex salon: ⁊ eduxit eū ab altari.
Et igressus adorauit regē salonē. Dixit
qꝫ ei salon. Uade ī domū tuā.

Lectio scda.

Appropiquauerūt āt dies david ut
moreretur: precepitqꝫ saloni filio
suo dicēs. Ecce ego igredior uiaꝫ uniuer
se tre. Cōfortare ⁊ esto uir fortis: ⁊ obser
ua custodias domini dei tui: ut ābules in
uijs ei⁹: ⁊ custodias cerimonias ei⁹: ⁊ pre
cepta eius. ⁊ iudicia: ⁊ testimonia sicͭ scrip
tum est in lege moysi: ut ītelligas uniuer
sa que facis: ⁊ quocūqꝫ te uerteris: ⁊ con
firmet domin⁹ sermōes suos quos locu
t⁹ ē domin⁹ de me dicēs. Si custodierint
filij tui uias meas: ⁊ ābulauerit corā me
ī ueritate ⁊ ī ōi corde suo: ⁊ ī ōi aīa sua: ñ
auferetᷓ tibi uir de solio isrl. **Lectio tertia.**

Tu quoqꝫ nosti q̄ fecerit mihi ioab
filius saruie: que fecerit duob⁹ prin
cipib⁹ exercit⁹ isrl abner filio ner ⁊ amase
filio iether quos occidit: ⁊ effudit sāguieꝫ
belli ī pace: ⁊ posuit cruorē belli ī balthe
o suo: q erāt circa lūbos ei⁹: ⁊ ī calciamē
to suo qđ erat a pedib⁹ eius. Facies ergo
iuxta sapiam tuā: ⁊ nō deduces caniciēꝫ
ei⁹ pacifice ad īferos. Sed ⁊ filijs berse
lai galadithidis reddes grām: erūtqꝫ co
medētes in mensa tua. Occurrerūt enim
mihi qñ fugiebam a facie absalō frīs tui:
hēs quoqꝫ apđ te semei filiū iera filij gēi
ni de bahurin: q maledixit mihi maledic
tiōe pessima: qñ ibā ad castra. Sꝫ q꜡ dscē
dit mihi ī occursū cū trāsirē iordanē: ⁊
iuraui ei p dñꝫ dicēs: ñ te iṫficiā gladio: tu
noli pati eū esse innoxiū. Uir āt sapiēs es
⁊ scies qd facies ei: deducesqꝫ canes eius
cū sanguie ab īferos.

Lectio prima.

Dormiuit igitur david cū prīb⁹ suis:
⁊ sepult⁹ ē ī ciuitate david. Dies aūt
qbus regnauit david sup isrl. xl. anni sūt.
In ebron regnauit. vij. annis. ī ierlm. xxx
iij. Salon āt sedit sup thronū prīs sui. Et
firmatū ē regnū ei⁹ nimis. Et igressus est
adonias filius agith ad bersabee matrē
salonis. Que dixit ei. Pacificus ē ne in
gressus tuus? Qui rñdit ei. Pacific⁹. Ad
diditqꝫ. Sermo mihi ē ad te. Cui ait. Lo
quere. Et ille. Tu īquit nosti q꜡ meū erat
regnū: ⁊ me ꝓposuerat ōis isrl sibi ī regē:
sed trāslatū ē regnū: ⁊ factuꝫ ē fratris mei.
A dño. n. ꝯstitutū ē ei. Nūc ergo petitio
nem unam precor a te: ne ꝯfūdas faciem
meam. Que dixit ad eū. Loquere. Et ille
ait. Precor ut dicas saloni regi: neqꝫ eñi
negare tibi quicqꝫ pōt: ut det mihi abisa
ach sunamite uxorē. Et ait bersabee. Be
ne ego loquar ꝓ te regi.

Lectio secūda.

Uenit ergo bersabee ad regē salonē
ut loqueretᷓ ei ꝓ adonia. Et surrexit
rex in occursū eius adorauitqꝫ eam: ⁊ se
dit sup soliū suū. Positusqꝫ ē thron⁹ ma
tri regis: que sedit ad dexterā ei⁹. Dixit
qꝫ. Petitiōem unā paruulā ego dep̄cor
a te: ne ꝯfūdas faciē meā. Dixitqꝫ ei rex.
Pete mater mi. Neqꝫ enim fas ē ut auer
tam faciē tuā. Que ait. Detur abisaach
sunamitis adonie fratri tuo uxor. Rñdit
qꝫ rex salon ⁊ dixit matri sue. Quare po
stulas abisaach sunamitem adonie? Po
stula ei ⁊ regnū. Ipse enim frater me⁹ ma
ior me ē: ⁊ habet abiathar sacerdoteꝫ et
ioab filium saruie.

Lectio tertia.

Iurauit itaqꝫ rex salon p dñꝫ dicēs.
Hec faciat mihi deus: ⁊ hec addat:
q꜡ ꝯ aiam suam loctus est adonias uer
bum hoc. Et nunc uiuit dominus q fir
mauit me: ⁊ collocauit me super soli
um david patris mei: et qui mihi fecit

domum sicut locutus ē: qꝛ hodie occidēt adonias. Misitq; rex salon p manum banaie filij ioiade: qui interfecit eum et mortuus ē. Abiathar quoq; sacerdoti dixit rex. Uade in anathot ad agrū tuū. Et quidem uir mortis es: sed hodie te ñ iterficiā: quia portasti arcā dñi dei corā dauid p̄re meo: ꝛ sustinuisti laborem i oībus i quib⁹ laborauit pater meus. Eiecit ergo salon abiathar ut nō eēt sacerdos dñi: ut impleretur sermo dñi: quē locutus ē sup domū heli i silo.

Lectio prima.

Uenit autē nūcius ad salonē ꝙ ioab declinasset p⁹ adoniam ꝛ p⁹ salomonem ñ declinasset. Fugit ergo ioab in tabernaculum dñi: ꝛ apphēdit cornua altaris. Nūciatūq; ē regi saloni ꝙ fugisset ioab i tabnaculū dñi. Et esset iuxta altare. Misitq; salon banaiā filiū ioiade dicens. Uade ꝛ iterfice eū. Et uenit banaias ad tabnaculū dñi: ꝛ dixit ei. Hec dic̄ rex. Egredere: Qui ait. Nō egrediar: sed hic moriar.

Lectio secunda.

Renūciauit banaias sermonē regi dicēs. Hec locut⁹ ē ioab: ꝛ hec r̄ñdit mihi. Dixitq; ei rex. Fac sic̄ locut⁹ ē: ꝛ interfice eū ꝛ sepeli. Et āmouebis sanguinem inocētem q effusus ē a ioab a me ꝛ a domo p̄ris mei. Et reddat dñs sāguinē ei⁹ sr cap ei⁹ qa iffec̄ duos uiros iustos: melioresq; se: ꝛ occidit eos gladio patre meo dauid ignorāte. Abner filiū ner pricipē militie isrl: ꝛ amasā filiū iether pricipē exercitus iuda. Et reuertet sāguis illorum in caput ioab: ꝛ i cap̄ seis ei⁹ i sempitnū. Dauid āt ꝛ semini ei⁹ ꝛ domui ꝛ trono illi⁹ sit pax usq; i eternū a domino.

Lectio t̄tia.

Ascēdat itaq; banaias fili⁹ ioiade ꝛ aggressus eū interficit: sepultusq; ē in domo sua i deserto. Et ꝯstituit rex banaiam filium ioiade ꝓ eo super exercitū ꝛ sadoch sacerdotē posuit ꝓ abiathar. Misit quoq; rex ꝛ uocauit semei. Dixitq; ei. Edifica tibi domum i hierusalem ꝛ hita ibi: ꝛ nō egrediaris huc atq; illuc. Quacūq; āt die egressus fueris ꝛ transieris torrētem cedrō scito te interficiendū. Sāguis tuus erit sup caput tuū. Dixitq; semei regi. Bonus sermo. Sic locut⁹ est dñs me⁹ rex: sic faciet seruus tuus. Habitauit igit̄q; semei i ierlm dieb⁹ multis.

Lectio prima.

Factum ē āt p⁹ annos tres ut fugerent serui semei ad achis filiū maacha regem geth. Nūciatūq; ē semei ꝙ serui eius issent in geth. Et resurrexit semei: ꝛ strauit azinum suū: iuitq; ad achis in geth ad regrēdū seruos suos: ꝛ adduxit eos de geth. Nūciatūq; ē āt regi salomōi ꝙ isset semei i geth de ierlz ꝛ redijssz. Et mittēs uocauit eū: dixitq; illi. Nōne testificat⁹ sū tibi p dñz ꝛ p̄dixi tibi: quacūq; die egressus fueris huc atq; illuc scito te moriturū: ꝛ r̄ñdisti mihi: bon⁹ sermo quē audiui. Quare ergo ñ custodisti iusiurādum dñi: ꝛ p̄ceptuz qđ p̄cepam tibi: Dixitq; rex ad semei. Tu nosti ōe malum: cui⁹ tibi ꝯsciū ē cor tuum qđ fecisti dauid p̄ri meo. Reddidit dñs malitiā tuā in caput tuū. Et rex salon b̄ndictus: ꝛ thron⁹ dauid erit stabilis corā dño usq; i sepiternum. Jussit itaq; rex banaie filio ioiade: q aggressus pcussit eū ꝛ mortu⁹ ē.

Lectio secūda.

Confirmatuz est igitur regnum in manu salomonis: ꝛ affinitate ꝯiūctus ē pharaōi regi egypti. Accepit nāq; filiam eius ꝛ adduxit i ciuitatem dauid: donec compleret edificās domum suam ꝛ domum dñi: ꝛ murū hierusalem p circuitum. Attamen ppls imolabat in excelsis. Non enim edificatum erat templum nomini dñi usq; i diem illum. Dilexit āt salon dñm ambulans in p̄ceptis dauid p̄ris sui: exceptis ꝙ i excelsis imolabat: ꝛ accēdebat thymiama. Abijt igiturq; salon i gabaon ut imolaret ibi. Jllud qppe erat excelsum maximū. Mille hostias i holocaustuz obtulit salon sup altare illud i gabaon.

Lectio tertia.

Apparuit āt dñs salomoni p sōniū nocte dicens. Postula qđ uis: ut dem tibi. Et ait salon. Tu fecisti cum seruo tuo dauid patre meo misericordiam

magnā ſicut ambulauit in ꝯſpectu tuo in ueritate ⁊ iuſticia ⁊ recto corde tecū. Cuſtodiſti ei ʒ miſericordiā tuā grandē: ⁊ dediſti ei filiū ſedentē ſup thronū eius ſicͤ ē hodie. Et nūc dn̄e deus tu regnare feciſti ſeruū tuū ꝓ dauid pr̄e meo. Ego autē ſū puer paruulus: ⁊ ignorās egreſſū ⁊ introitū meū ⁊ ſeruus tuus in medio ē populi quē elegiſti: popl'i infiniti q nūerari ⁊ ſupputari nō pōt pre multitudine. Dabis ergo ſeruo tuo cor docile ut poſſit iudicare populū tuū: ⁊ diſcernere bonū et malū. Quis eīm pōt iudicare populum iſtū populū tuū hūc multū. Lectio pria

PLacuit ergo ſermo coram dn̄o: ꝙ ſalon rē huiuſcemodi poſtulaſſet. Et dixit dn̄s ſaloni. Quia poſtulaſti uerbum hoc: ⁊ nō petiſti dies mltos: nec diuitias: aut aīas inimicoꝝ tuoꝝ: ſed poſtulaſti tibi ſapientiā ad diſcernendū iudicium: ecce feci tibi ſcd̄m ſermōes tuos: ⁊ ddi tibi cor ſapiēs ⁊ intelligēs intantuʒ ut nullus ante te ſilis tui fuerit: nec pꝰ te ſurrecturus ſit. Sed ⁊ hec q̄ nō poſtulaſti ddi tibi diuitias. ſ. ⁊ gloriā: ut nemo fuerit ſilis tui in regibꝰ cunctis retro diebꝰ. Si aūt ambulaueris in uijs meis: ⁊ cuſtodieris ꝑcepta mea: ⁊ mādata mea: ſicut ambulauit paṫ tuus: lōgos faciā dies tuos. Igiṫ euigilauit ſalomon: ⁊ itellexit qđ eēt ſomniū. Cū qʒ ueniſſet ierl'ʒ ſtetit corā arca federis dn̄i: ⁊ obtulit holocauſta: ⁊ fecit uictimas pacificas: ⁊ grande ꝯuiuiuʒ uniuerſis famulis ſuis. Lectio ſecunda.

TUnc uenerūt due mulieres meretrices ad regem: ſteterūtqʒ coram eo. Quaꝝ una ait. Obſecro mi dn̄e. Ego et mulier hec habitabamꝰ in domo una: et peperi apud eā in cubiculo. Tertia autē die poſtq̄ʒ ego pepi: pepit ⁊ hec. Et eramus ſimul nulluſqʒ alius nobiſcū in domo exceptis nobis duabꝰ. Mortuus ē aūt filius mulieris huiꝰ: nocte dormiens qppe oppſſit eū: ⁊ ꝯſurgēs in tēpeſte noctis ſilentio tulit filiū meū de latere meo ancille tue dormiētis: ⁊ collocauit i ſinu ſuo. Suū aūt filiū q erat mortuus poſuit in ſinu meo. Cūqʒ ſurrexiſſeʒ māe ut darem lac filio meo: apparuit mortuꝰ. Quē diligētius intuens clara luce dep̄hendi nō eſſe meū quē genuerā. Rn̄dit alṫa mulier. Nō eſt ita: ſʒ filius tuus mortuus eſt: meus aūt uiuit. Et ecōtrario illa dicebat Mētiris. Filius qppe meus uiuit: ⁊ filiꝰ tuus mortuus eſt. Atqʒ in hūc modū ꝯtendebāt coram rege. Lectio tertia.

TUnc rex ait. Hec dicit. Filius meꝰ uiuit ⁊ filius tuus mortuꝰ ē. Et iſta rn̄dit. Nō. Sed filius tuus mortuus eſt: meꝰ aūt uiuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūqʒ attuliſſent gladiū coraʒ rege. diuidite igṫ infantē uiuū i duas partes: ⁊ date dimidiā partē uni ⁊ dimidiaʒ partē alteri. Dixit autē mulier cuiꝰ filius erat uiuus ad regē. Cōmota ſṫ uiſcera eiꝰ ſup filio ſuo. Obſecro dn̄e. Date illi īfanteʒ uiuū: ⁊ nolite īterficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi ſʒ diuidaṫ. Rn̄dit rex ⁊ ait. Date huic īfantē uiuū ⁊ nō occidaṫ. Hec ē enim maṫ eiꝰ. Audiuit itaqʒ oīs iſrl' iudiciū qđ iudicaſſet rex: et timuerūt regē uidētes ſapientiā dei eē in eo ad faciendū iudicium. Liber regum quartus. Lectio prima.

PReuaricatꝰ eſt aūt moab in iſrl': pꝰ q̄ʒ mortuus eſt achab. Cecidit qʒ ochozias ꝑ cācellos cēaculi ſui qđ habebat i ſamaria: ⁊ egrotauit. Miſitqʒ nūcios dicēs ad eos. Ite ꝯſulite beelzebub deum acharō: utrū uiuere queā de īfirmitate mea hac. Angelus aūt dn̄i locutꝰ ē ad heliaʒ theſbitē dicēs. Surge ⁊ aſcēde in occurſū nūcioꝝ regis ſamarie: ⁊ dices ad eos. Nūqd nō eſt deus in iſrl': ut eatis ad ꝯſulendū beelzebub deuʒ acharon: Quāobrē hec dicit dn̄s. De lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſed morte morieris. Lectio ſecunda.

ET abijt helias. Reuerſiqʒ ſūt nūcij ad ochoziā. Qui dixit eis. Quare reuerſi eſtis: At illi rn̄derūt ei. Uir occurrit nobis ⁊ dixit ad nos. Ite reuertimini ad regē q miſit uos ⁊ dicetis ei. Hec dicͭ dn̄s. Nūqd q̄ nō erat deus in iſrl' miſiſti ut ꝯſulaṫ deus acharō: Iccirco de lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes ſʒ morte

moꝛieris. Qui dixit eis. Cuiꝰ figure ⁊ ha
bitus erat uir q occurrit uobis ⁊ locutꝰ ē
uerba hec: At illi dixerūt. Uir pilosus: ⁊
zona pellicea accictus renibus. Qui ait
helias thesbites est. Lectio tertia.
MIsitqꝫ ad eū qnquagenariū princi
pem: ⁊ qnquaginta uiros qui erāt
sub eo. Qui ascendit ad eū: sedētiqꝫ i uer
tice mōtis ait. Homo dei rex ꝑcepit ut d̄
scendas. Rn̄densqꝫ helias dixit qnqua
genario. Si homo dei sū descēdat ignis
de celo ⁊ deuoꝛet te ⁊ qnquaginta tuos.
Descēdit igit̄ ignis de celo: ⁊ deuoꝛauit
eū ⁊ qnquaginta qui erant cum eo. Rur
sum misit ad eum principem qnquagē a
rium alterū ⁊ qnquagita cum eo. Qui lo
cutus est illi. Homo dei hec dicit rex. Fe
stina descēde. Respōdens helias ait. Si
homo dei ego suz descēdat ignis d̄ celo
⁊ deuoꝛet te ⁊ qnquaginta tuos. Descen
dit ergo ignis de celo: ⁊ deuoꝛauit illum
⁊ quinquaginta eius. Lectio quarta.
ITerum misit principē qnquagena
rium tertium ⁊ qnquaginta q erāt
cum eo. Qui cuz uenisset curuauit gēua
ante heliam: ⁊ precatus est eū ⁊ ait. Hō
dei noli despicere aīam meam: ⁊ animas
seruoꝝ tuoꝝ qui mecū sunt. Ecce descē
dit ignis de celo deuoꝛauit duos princi
pes quinquagenarios pꝛimos: ⁊ qnqua
genos qui erant cum eis. Sed nunc ob
secro ut miserearis aīe mee. Locutus est
aūt angelus dn̄i ad heliam dicens. Des
cende cum eo ne timeas. Surrexit igit̄ ⁊
descendit cum eo ad regem: ⁊ locutus ē
ei. Hec dicit dn̄s. Quia misisti nuncios
ad consulendum beelzebub deum acha
ron: quasi nō esset deus in isrl̄ a quo pos
ses interrogare sermonē: ideo de lectulo
sup quē ascēdisti nō descēdes: sed morte
moꝛieris. Lectio quinta.
MOrtuus est aūt iuxta sermonē dn̄i
quē locutus est helias: ⁊ regnauit
ioꝛā frater eius. Secundo anno ioꝛā filij
iosaphath regis iude. Nō eīm habebat
filiū. Reliqua aūt uerboꝝ ochozie que
opatus est nōne hec scripta sunt in libꝛo
sermonū dieꝝ regum isrl̄: Factuz est aūt
cum eleuare uellet dn̄s heliā ꝑ turbinez
in celū: ibant helias ⁊ heliseus de galga
lis. Dixitqꝫ helias ad heliseū. Sede hic
quia dn̄s misit me usqꝫ in bethel. Cui ait
heliseus. Uiuit dn̄s ⁊ uiuit aīa tua quia
nō derelinquā te. Lectio sexta.
CUmqꝫ descendisset in bethel egres
si sūt filij ꝓphetarum qui erāt i be
thel ad heliseum: ⁊ dixerūt ei. Nunquid
nosti quia hodie dn̄s tollet dn̄z tuū a te:
Qui respondit. Ego noui. Silete. Dixit
aūt helias ad heliseuz. Sede hic qꝛ dn̄s
misit me i iericho. Et ille ait. Uiuit dn̄s et
uiuit aīa tua qꝛ nō derelinquā te. Cuz qꝫ
uenissent iericho accesserūt filij ꝓpheta
rum q erant in iericho ad heliseū ⁊ dixe
rūt ei. Nūqd nosti quia hodie tollet dn̄s
dominum tuum a te: Et ait. Ego noui.
Silete. Dixit autem helias. Sede hic:
quia misit me dn̄s usqꝫ ad ioꝛdanē. Qui
ait. Uiuit dn̄s ⁊ uiuit aīa tua quia nō de
relinquam te. Infra hebdomadam de
quarto libꝛo regum. Lectio pꝛia.
IErūt igit̄ ambo pariter: ⁊ qnquagi
ta uiri de filijs ꝓphetaꝝ secuti sūt
eos: q ⁊ steterūt ecōtra longe. Illi autem
ambo stabāt supꝛa ioꝛdanē. Tulitqꝫ he
lias palliū suum: ⁊ inuoluit illud ⁊ pcussit
aquas. Que diuise sūt i utrāqꝫ partē. Et
transierūt ambo ꝑ siccū: Cūqꝫ trāsissent:
helias dixit ad heliseū. Postula qd̄ uis
ut faciā tibi anteqꝫ tollar a te. Dixitqꝫ he
liseus. Obsecro ut fiat spūs tuus duplex
i me. Qui rn̄dit. Rē difficilez postulasti.
Attn̄ si uideris me qn̄ tollar a te erit qd̄
petisti. Si aūt nō uideris nō erit. Lec. ij.
CUmqꝫ pgerēt ⁊ icedētes sermocia
rent: ecce currus igneus ⁊ eq ignei
diuiserūt utrūqꝫ. Et ascēdit helias ꝑ tur
binem i celū. Heliseus aūt uidebat ⁊ cla
mabat. Pater mi. pat̄ mi. currꝰ isrl̄ ⁊ auri
ga eius. Et nō uidit eū amplius. Appꝛe
henditqꝫ uestimēta sua ⁊ scidit illa in du
as partes. Et leuauit palliū helie. qd̄ cec
derat ei: reuersusqꝫ stetit sup ripā ioꝛdāis
⁊ pallio helie qd̄ ceciderat ei percussit a
quas ⁊ nō sūt diuise. Et dixit: ubi ē deus
helie etiaz nunc: Percussitqꝫ aquas et

diuiſe ſunt huc atqȝ illuc ⁊ tranſiuit heli
ſeus. Lectio tertia.
Videntes aūt filij ꝓphetaꝝ q̄ erant
in iericho decontra. Dixerūt. Re
q̄euit ſpūs helie ſup heliſeū. Et ueniētes
in occurſum eiꝰ adorauerūt eū ꝓni i ter
ram. Dixeruntqȝ illi. Ecce cum ſeruis tu
is ſūt q̄nquaginta uiri fortes qui poſſūt
ire ⁊ querere dominū tuū ne forte tulerit
eum ſpūs dn̄i: ⁊ ꝓiecerit eū in unū mon
tium aut in unā uallium. Qui ait. Nolite
mittere. Coegerūtqȝ eū: donec acq̄ſceret
⁊ diceret. Mittite. Et miſerūt q̄nquagin
ta uiros. Qui cū queſiſſent tribꝰ diebꝰ nō
inuenerūt ⁊ reuerſi ſunt ad eū. At ille ha
bitabat i iericho. Dixitqȝ ad eos. Nūqd
nō dixi uob nolite mittere. Lectio p̄ia.
Dixerūt quoqȝ uiri ciuitatis ad he
liſeū. Ecce hītatio ciuitatis huiꝰ op
tima eſt: ſicut tu ipe dn̄e ꝓſpicis: ſȝ aque
peſſime ſūt ⁊ terra ſterilis. At ille ait. Af
ferte mihi uas nouū: ⁊ mittite i illud ſal.
Qui cū attuliſſēt: egreſſus ad fōtē aqua
rum: miſit in eū ſal ⁊ ait. Hec dicit dn̄s.
Sanaui aquas has ⁊ nō erit in eis ultra
mors neqȝ ſterilitas. Sanate ſūt ergo aq̄
uſqȝ in diē hāc iuxta uerbū heliſei qđ lo
cutus eſt. Aſcēdit aūt in die heliſeus i be
thel. Cūqȝ aſcenderet ꝑ uiā pueri parui
egreſſi ſūt de ciuitate ⁊ illudebāt ei dicen
tes. Aſcēde calue. aſcēde calue. Qui cū
reſpexiſſet uidit eos: ⁊ maledixit eis i no
mine dn̄i. Egreſſiqȝ ſūt duo urſi de ſaltu
⁊ lacerauerūt ex eis. xl. duos pueros. A
bijt aūt inde in montē carmeli: ⁊ inde re
uerſus eſt ſamariam. Lectio ſecunda.
Ioram uero filius achab regnauit
ſup iſrl̄ in ſamaria: āno decimo oc
tauo ioſaphath regis iude. Regnauitqȝ
. xij. ānis ⁊ fecit malū corā dn̄o: ſed nō ſic̄
pat̄ ſuus ⁊ mat̄. Tulit eīm ſtatuas baal
quas fecerat pater ſuus. Uerūtn̄ in pec
catis ieroboā filij nabath qui peccare fe
cit iſrl̄ adheſit nec receſſit ab eis. Porro
meſa rex moab nutriebat pecora multa:
⁊ ſoluebat regi iſrl̄ centū milia agnoꝝ: et
centū milia arietū cum uelleribus ſuis.
Lectio tertia.

Cumqȝ mortuus fuiſſet achab pre
uaricatus eſt fedus qđ hēbat cū re
ge iſrl̄. Egreſſus eſt igit̄ rex iorā in die il
la de ſamaria: ⁊ recenſuit uniuerſū iſrl̄.
Miſitqȝ ad ioſaphat regē iude dicens.
Rex moab receſſit a me: ueni mecū ꝯtra
eum in preliū. Qui rn̄dit. Aſcendā. Qui
meus ē tuus ē: populus meꝰ ppl's tuus:
⁊ eq̄ mei equi tui. Dixitqȝ. Per quā uiā
aſcēdemus? At ille rn̄dit ꝑ deſertum idu
mee. Lectio prima.
Perrexit igitur rex iſrl̄: ⁊ rex iuda:
⁊ rex edom: ⁊ circuierūt ꝑ uiā ſeptē
dierū nec erat aqua exercitui ⁊ iumentis
que ſequebātur eos. Dixitqȝ rex iſrael.
Heu heu. heu. Congregauit deus nos
tres reges ut traderet i manu moab. Et
ait ioſaphath. Eſt ne hic ꝓpheta dn̄i ut
dꝑecemur dn̄m ꝑ eū? Et rn̄dit unꝰ đ ſer
uis regis iſrael. Et hic heliſeus filius ſa
phath qui fundebat aquaꝫ ſup manꝰ he
lie. Et ait ioſaphath. Et apud eū ſermo
dn̄i? Deſcenditqȝ ad eum rex iſrl̄: ⁊ ioſa
phath rex iuda: ⁊ rex edom. Dixit autē
heliſeus ad regem iſrl̄. Quid mihi ⁊ tibi
ē? Uade ad ꝓphetas pr̄is tui ⁊ mr̄is tue.
Et ait illi rex iſrl̄. Quare cōgregauit dn̄s
tres reges hos: ut traderet eos in manu
moab. Lectio ſecunda.
Dixitqȝ ad eū heliſeꝰ. Uiuit dn̄s ex
ercituū i cuiꝰ ꝯſpectu ſto: q̄ ſi ṅ ultū
ioſaphath regis iuda erubeſcerē. ṅ atten
diſſē q̄dē te: nec ꝯſpexiſſē. Nūc āt addu
cite mihi pſalten. Cūqȝ cāeret pſalteſ fc̄a
ē manꝰ dn̄i ſup eū ⁊ ait. Hec dic̄ dn̄s. Fa
cite alueū torrētis hꝰ foſſas: ⁊ foſſas. hec
eiȝ dic̄ dn̄s. Nō uidebitis uētū neqȝ plu
uiā: ⁊ alueꝰ iſte replebit̄ aq̄s: ⁊ bibetis uos
⁊ familie ur̄e ⁊ iumēta ur̄a. Paruūqȝ hoc
ē i ꝯſpectu dn̄i. Inſup tradet ēt moab in
manꝰ ur̄as: ⁊ ꝑcutiētis oēȝ ciuitatē mūitā
⁊ oēȝ urbē electā: ⁊ uniuerſū lignū fructi
feꝝ ſuccidētis. Cūctoſqȝ fōtes aquaꝝ ob
turabitis: ⁊ oēȝ agꝝ egregiū opietis lapi
dibus. Lectio tertia.
Factū ē igit̄ māe qn̄ ſacrificiū offerri
ſolȝ: ⁊ ecce ueniebāt ꝑ uiā edom: ⁊
repleta eſt t̄ra aq̄s. Uniuerſi āt moabite

audiētes qd̓ ascēdissent tres reges ut pu
gnarēt aduersū eos:ↄuocauerūt oēs qui
accīcti erāt baltheo desuꝑ ⁊ steterūt i ter
minis. Prioq̄ȝ mane surgētes ⁊ orto iaȝ
sole ex aduerso aquaꝝ uidēt moabites
ecōtra aquas rubras quasi sāguinē: Di-
xerūtq̄ȝ. Sāguis ē gladij. Pugnauerūt
reges ↄ̄ se:⁊ cesi sūt mutuo. Nūc ꝑge ad p̄
dā moab. Perrexitq̄ȝ i castra isrl̄. **Lec.i.**

POrro surgēs isrl̄ ꝑcussit moab. At
illi fugierūt corā eis. Uenerūt igit̄
q uicerāt ⁊ ꝑcusserāt moab:⁊ ciuitates de
struxerūt:⁊ oēȝ agꝝ optimū mittētes sin
guli lapides repleuerūt:⁊ uniuersos fon
tes aquaꝝ obturauerūt:⁊ oīa lingna fru
ctifera succiderūt:ita ut muri tm̄ fictiles re
manerēt. Et circūdata ē ciuitas a fūdibu
larijs ⁊ magna ex ꝑte ꝑcussa. Qd̓ cuȝ ui
disset rex moab p̄ualuisse.s. hostes tulit
septigētos uiros educētes gladiū ut irrū
perēt ad regē edom ⁊ n̄ potuerūt. Arripi
ensq̄ȝ filiū suū priogēitū q regnatur⁹ erat
ꝓ eo obtulit holocaustū suꝑ muꝝ. Et fcā
est idignatio magna i isrl̄. Statiq̄ȝ recesse
rūt ab eo:⁊ reuersi sūt in trā suā. **Lectio.ij.**

MUlier aūt qdā de uxorib⁹ ꝓphetā
rū clamabat ad helisēū dicēs. Ser
uus tu⁹ uir me⁹ mortuus ē:⁊ tu nosti q̄a
seruus tuus fuit timēs deū. Et ecce credi
tor uēit ut tollat duos filios meos ad ser
uiēdū sibi. Cui dixit heliseus. Quid uis
ut faciā tibi:·Dic mihi qd hēs in domo
tua:·Et illa r̄ndit. Nō hēo āncilla tua qcq̄ȝ
in domo mea nisi paꝝ olei quo ungar.
Cui ait. Uade ⁊ pete mutuo ab oīb⁹ uici
nis tuis uasa uacua n̄ pauca ⁊ igredere ⁊
claude hostiū tuū:cū intrīsecus fueris tu
⁊ filij tui:⁊ mitte īde i oīa uasa hec. Et cū
plena fuerit tolles. **Lectio tertia.**

IUit itaq̄ȝ mulier ⁊ clausit hostiū su
ꝑ se ⁊ suꝑ filios suos. Illi offere
bāt uasa :⁊ illa ifūdebat. Cūq̄ȝ plena fuis
sēt uasa :dixit ad filiū suū. Affer mihi ad
huc uas. Et ille r̄ndit. Nō hēo. Stetitq̄ȝ
oleū. Uenit aūt illa ⁊ idicauit hoīni dei.
At ille. Uade iḡt uēde oleū ⁊ redde cre
ditori tuo. Tu aūt ⁊ filij tui:uiuite de reli
quo. Facta ē aūt qdā dies ⁊ trāsibat heli
seus ꝑ sunā ciuitatē. Erat autē ibi mulier
magna q̄ tēuit eū ut cōederet panē. Cūq̄
q̄ȝ freqnt̄ inde trāsiret:diuertebat ad eaȝ
ut comederet panē. Que dixit ad uiꝝ su
um. Aiaduerto ꝙ uir dei scūs ē iste q trā
sit ꝑ nos freqnt̄. Faciam⁹ ergo ei cenacu
lū paruū:⁊ pōam⁹ ei i eo lectulū.⁊ mēsā.
⁊ sellā ⁊ candelabrum:ut cuȝ uenerit ad
nos maneat ibi. **Lectio prima.**

FActa ē igit̄ dies qdā ⁊ ueniēs diuer
tit i cenaculū:⁊ requeuit ibi. Dixitq̄ȝ
ad giezi pueꝝ suū. Uoca sunamitē istaȝ.
Qui cū uocassȝ eā:⁊ illa stetissȝ corā eo:
dixit ad pueꝝ suū. Loq̄re ad eā. Ecce se
dule i oībus ministrasti nob. Quid uis ut
faciā tibi:·Nūqd hēs negociū:⁊ uis ut lo
quar regi siue p̄ncipi milicie:· Que r̄ndit
In medio ppli mei hito. Et ait. Quid er
go uult ut faciā ei. Dixitq̄ȝ giezi. Ne que
ras. Filiū eiȝ nō hȝ:⁊ uir illius senex est.
Precepit itaq̄ȝ ut uocaret eā. Que cum
uocata fuissȝ ⁊ stetissȝ ad hostiū:dixit ad
eā. In tēpore isto ⁊ i hac eadē hora si ui
ta comes fuerit hēbis i utō filiuȝ. At illa
r̄ndit. Noli queso dn̄e uir dei noli menti
ri ancille tue. **Lectio secūda.**

ET ↄcepit mulier ⁊ ꝑpit filiū i tēpo
re ⁊ i eadē hora qua dixerat helise
us. Creuit aūt puer. Et cū eēt quedaȝ di
es:⁊ egressus isset ad p̄rem suū ad messo
res:ait p̄ri suo. Caput meū doleo. At ille
dixit puero. Tolle ⁊ duc eū ad mr̄eȝ suā.
Qui cū tulisset ⁊ adduxisset ad mr̄eȝ suā
posuit illa eū suꝑ genua sua usq̄ȝ ad meri
diē ⁊ mortuus ē. Ascēdit āt ⁊ collocauit
eū suꝑ lectulū hoīs dei:⁊ clausit hostiuȝ.
Et egressa uocauit uiꝝ suū ⁊ ait. Mitte
mecū obsecro unū de pueris ⁊ asinaȝ ut
excurrā usȝ ad hoīeȝ dei ⁊ reuertar. Qui
ait. Quā ob cām uadis ad eū:· Hodie n̄
sūt calende neq̄ȝ sabbatū. Que r̄ndit. Ua
dā. Strauitq̄ȝ asinā ⁊ p̄cepit puero. Mi
na ⁊ ꝓpera:ne mihi morā facias i eūdo:
⁊ hoc age qd̓ p̄cipio tibi. **Lectio tertia.**

PRofecta ē igit̄ ⁊ uēit ad uiꝝ dei in
mōte carmeli. Cūq̄ȝ uidisset eā uir
dei decōtra:ait ad giezi pueꝝ suuȝ. Ecce
sunamitis illa. Uade ergo i occursū eius

⁊ dic ei. Recte ne agit circa te: ⁊ circa uiꝝ
tuū: ⁊ circa filiū tuū: Que rn̄dit. Recte.
Cūq; uenisset ad uiꝝ dei i montē appre
hēdit pedes ei⁹. Et accessit giezi ut āmo
ueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illā. Aīa
eīm ei⁹ in amaritudine ē ⁊ dn̄s celauit a
me ⁊ nō idicauit mihi. Que dixit illi. Nū
qd petiui filiū meū a dn̄o meo: Nūqd n̄
dixi tibi ne illudas me: Et ille ait ad gie
zi. Accinge lūbos tuos ⁊ tolle baculum
tuū i manu tua ⁊ uade. Si occurrerit ti
bi hō nō salutes eū. Et si salutauerit te qſ
piā: nō rn̄deas ei. Et pones baculū meū
sup faciē pueri. Porro mat̄ pueri ait. Ui
uit dn̄s ⁊ uiuit aīa tua nō dimittā te. Sur
rexit ergo ⁊ secut⁹ est eā. Giezi aūt p̄cesse
rat eos: ⁊ posuerat baculū sup faciē pue
ri ⁊ nō erat uox neq; sensus. Reuersusq;
est i occursū eius ⁊ nūciauit ei dicēs. Nō
surrexit puer. Lectio prima.

I Ngressus ē igit̄ belise⁹ domū: ⁊ ec
ce puer mortuus iacebat i lectulo
eius. Ingressusq; clausit hostiū sup se: et
sup pueꝝ: ⁊ orauit ad dn̄m. Et ascēdit et
incubuit sup pueꝝ. Posuitq; os suū su
per os ei⁹: ⁊ ocl'os suos sup ocl'os ei⁹: et
man⁹ suas sup man⁹ ei⁹: ⁊ icuruauit se su
per eū. Et calefacta ē caro pueri. At ille
reuersus deābulabat in domo seml' huc
⁊ illuc. Et ascēdit atq; icubuit sup eū. Et
oscitauit puer septies apuitq; ocl'os. At
ille uocauit giezi ⁊ dixit ei. Uoca suna
mitez hāc. Que uocata ingressa ē ad eū.
Qui ait. Tolle filiū tuū. Uenit illa ⁊ cor
ruit ad pedes ei⁹: ⁊ adorauit sup t̄rā. Tu
litq; filiū suū ⁊ egressa ē. Et belise⁹ reuer
sus est in galgala. Lectio secunda.

E Rat aūt fames i t̄ra ⁊ filij ꝓphetaꝝ
hitabāt corā eo. Dixitq; uni d̄ pue
ris suis. Pōe ollā grandez ⁊ coque pul
mentū filijs ꝓphetaꝝ. Et egressus un⁹ in
agꝝ ut colligeret herbas agrestas. Inue
nitq; quasi uitē siluestrez ⁊ collegit ex ea
colognitidas agri: ⁊ ipleuit palliū suū: et
reuersus ꝯcidit i ollā pulmēti. Nesciebat
eīm qd eēt. Infuderūt ergo socijs ut co
mederēt. Cūq; gustassēt de coctōe excla
mauerūt dicētes. Mors i olla uir dei. Et
nō potuerūt comedere. At ille. Afferte i
qt farinā. Cūq; attulissēt: misit i ollā ⁊ ait
Infūde turbe ut comedāt. Et nō fuit am
plius qdq; amaritudis i olla. Lect. iij.

U Ir aūt qdā uenit de balsalisa defe
rēs uiro dei panes p̄mitiaꝝ ⁊ .xx.
panes ordeaceos: ⁊ frumētū nouū i pera
sua. At ille dixit. Da pp'lo ut comedat:
Rn̄ditq; ei mister ei⁹. Quantū est hoc ut
apponā corā cētū uiris: Rursūq; ille ait.
Da pp'lo ut comedat. Hec eīm dic̄ dn̄s.
Comedēt ⁊ superit. Posuit itaq; coram
eis. Qui comederūt ⁊ sup̄fuit iuxta ꝟbū
dn̄i. Naamā p̄riceps milicie regis syrie
erat uir magn⁹ apud dn̄m suū ⁊ honora
tus. Per illū eīm dedit salutē dn̄s syrie.
Erat aūt uir fortis ⁊ diues: sed leprosus:
Porro de syria egressi fuerāt latrūculi:
⁊ captiuā duxerāt de t̄ra isrl' puellaz par
uulā: q erat in obseqo uxoris naaman.
Que ait ad dn̄am suā. Utinā fuisset dn̄s
meus ad ꝓphetā q est i samaria profecto
curasset eū a lepra quam h3. In solēnita
te sacratissimi corpis dn̄i nr̄i iesu christi.
Ad uespas añt. Sacerdos in eternū xp̄us
dn̄s scd̄m ordinē melchisedech: panē ⁊ uinum
obtulit. ps. Dixit dn̄s. a. Miserator dn̄s
escā dedit timētib⁹ se: i memoriā suoꝝ mirabiliū
ps. Cōfitebor. añt. Calicē salutaris accipiā
⁊ sacrificabo hostiā laudis. ps. Credidi. a.
Sicut nouelle oliuaꝝ eccl'ie filij sīt i circuitu mē
se dn̄i. ps. Beati oēs. a. Qui pacē posuit fi
nes eccl'ie frumēti adipe satiat nos dn̄s. psal.
Lauda hierusalem. Capitulum.

D Ominus iesus christ⁹ in qua nocte
tradebat̄ accepit panē ⁊ gr̄as agēs
fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate:
hoc ē corpus meū qd̄ ꝓ uobis tradetur:
hoc facite in meā cōmemoratōez. hym.

P Ange lingua gloriosi corporis my
sterium: sāguinisq; preciosi: quē i mū
di p̄ciū: fructus uentris generosi: rex effu
dit gentiū. Nobis dat⁹: nobis natus: ex i
tacta uirgine: ⁊ i mūdo ꝯuersatus sparso
uerbi semie: sui moras icolat⁹: miro clau
sit ordine. In supreme nocte cene recum
bens cū fratribus: obseruata lege plene
cibis in legalibus: cibū turbe duo dene

ſe dat ſuis manibus. Uerbū caro panē
uerū: uerbo carnē efficit: fitq; ſāguis chri
ſti merū: ⁊ ſi ſenſus deficit: ad firmādū cor
ſincerū ſola fides ſufficit. Tantū ergo ſa
cramentū ueneremur cernui: ⁊ antiquū
documētū nouo cedat ritui: p̄ſtet fides ſup
plementū ſenſuū defectui. Genitori geni
toq; laus ⁊ iubilatio: ſalus honor ꝟtus
quoq; ſit ⁊ bn̄dictio: ꝓcedēti ab utroq;
ꝯpar ſit laudatio. ℣. Panē de celo p̄ſtitiſti
eis all'a. ℟. Om̄e delectamētū i ſe habētē all'a.
Ad mag. aīa. O q̄ ſuauis ē dn̄e ſp̄us tuus
q ut dulcedinē tuā in filios demōſtrares: pāe
ſuauiſſimo de celo p̄ſtito: eſuriētes replēs bōis
faſtidioſos diuites dimittēs inanes. Oratio.
Deus q nobis ſb ſacr̄o mirabili paſ
ſionis tue mēoriā reliq̄ſti: tribue q̄s
ita nos corpis ⁊ ſanguis tui ſacra myſte
ria uenerari: ut redēptōis tue fructū i no
bis iugit̄ ſentiamus. Qui uiuis. Ad ma
tuti. inita. Chriſtū regē adorem⁹ dn̄antē genti
bus. Qui ſe mādu cantib⁹ dat ſp̄us pinguedi
nem. ps. Uenite. Hymnus.
Sacris ſolēniis iūcta ſit gaudia ⁊ ex
p̄cordiis ſonēt p̄conia: recedāt uete
ra noua ſint oīa. corda. uoces. ⁊ opa. No
ctis recolit̄ cena nouiſſima: qua xp̄s cre
dit̄ agnū ⁊ azima: dediſſe frib⁹ iux̄ legitia
priſcis idulta pr̄ibus. Poſt agnū typicū
expletis epulis corp⁹ dn̄icū datū diſcipu
lis ſic totū oībus: ꝙ totū ſingulis eius fa
temur manib⁹. Dedit fragilibus corpis
ferculū: dedit ⁊ triſtib⁹ ſāguinis poculū:
dicens accipite qd̄ trado uaſculū: oēs ex
eo bibite. Sic ſacrificiū iſtud iſtituit: cui⁹
officiū cōmitti uoluit: ſolis pb̄ris quibus
ſic cōgruit ut ſumāt ⁊ dent ceteris. Panis
angelicus fit panis hoiū: dat panis celi
tus figuris terminū: o res mirabilis mā
ducat dn̄m. paup. ſeruus. ⁊ hūilis. Te tri
na deitas unaq; poſci⁹: ſic nos uiſitas ſicͭ
te colim⁹: p tuas ſemitas duc nos quo tē
dimus: ad lucē quā inhitas amē. In pri
mo noc. aī. Fructū ſalutiferū guſtandū dedit
dn̄s mortis ſue tēpore. ps. Beat⁹ uir. aī. A
fructu frumēti ⁊ uini mltiplicati fideles i chriſti
pace requieſcūt. ps. Cū inuocarē. aī. Cōione
calicis quo ds̄ ipe ſumitur: nō uitulorū ſāguie
cōgregauit nos dn̄s. ps. Cōſerua me dn̄e.
℣. Panē celi dedit eis all'a. ℟. Panē ange
lorū mādu cauit hō all'a. Lectio prima.
Immēſa diuie largitatis bn̄ficia ex
hibita pp̄lo xp̄iano ineſtimabilē ei
cōferūt dignitatē. Neq; eim̄ ē aut fuit ali
q̄ñ tam grādis natio q̄ hēat deos appro
piquātes ſibi ſicut adeſt nob ds̄ nr̄. Uni
genitus ſi qdē dei fili⁹ ſue diuinitatis uo
lēs nos eē p̄ticipes nr̄am naturā aſſūpſit:
ut hoīes deos faceret fact⁹ eſt hō. Et hoc
inſup qd̄ de nr̄o aſſūpſit totū nob ꝯtulit
ad ſalutē. Corp⁹ nāq; ſuū ꝓ nr̄a recōcili
atiōe in ara crucis hoſtiā obtulit do pr̄i:
ſanguinē ſuū fudit in p̄ciū ſil' ⁊ lauacrū: ut
redēpti a miſerabili ſeruitute a peccatis
oībus mūdaremur. Et ut tanti bn̄ficii iu
gis in nob maneret mēoria: corp⁹ ſuū in
cibū: ⁊ ſāguinē ſuū in potū ſub ſp̄e panis
⁊ uini ſumēdū fidelib⁹ dereliq̄t. ℟. Immo
labit hedū multitudo filiorū iſrl' ad ueſpā paſ
che. Et edēt carnes: ⁊ azimos panes. ℣. Paſ
cha nr̄m imolatus ē xp̄s: itaq; epulemur i azi
mis ſinceritatis ⁊ ueritatis. Et edēt. Lec. ii.
O Precioſū ⁊ admirandū ꝯuiuiū
ſalutiferū: ⁊ oī ſuauitate repletum.
Quid eim̄ hoc ꝯuiuio p̄cioſius eē pōti
quo nō carnes uitulorū ⁊ hyrcorū ut olī
in lege ſed nob xp̄s ſumēdus p̄ponit ue
rus ds̄. Quid hoc ſacr̄o mirabilius: i ip
ſo nāq; panis ⁊ uinū i corpus xp̄i: ⁊ ſan
guinē ſubalit̄ ꝯuertūtur. Ideoq; xp̄s ds̄
⁊ hō pfectus ſub modici panis ſp̄e ꝯtie
tur. Māducat̄ itaq; a fidelib⁹: ſ; minime
lacerat̄. Quinimo diuiſo ſacr̄o iteger ſb
qualibet diuiſiōis p̄ticula pſeuerat. Acci
dentia ēt ſine ſubiecto i eodē exiſtūt: ut fi
des locū hēat: dū uiſibile iuiſibilit̄ ſūitur
aliena ſp̄e occultatū: ⁊ ſenſus a deceptōe
imunes reddāt̄ q de accidētib⁹ iudicāt ſi
bi notis. ℟. Comedetis carnes: ⁊ ſaturabimi
ni panib⁹. Iſte ē pāis quē dedit uobis dn̄s ad
ueſcendū. ℣. Nō moyſes dedit uob panē de
celo: ſed pat̄ meus dat uob panē de celo uerū.
Iſte eſt. Lectio tertia.
Nullū ēt ſacrm̄ ē iſto ſalubrius: quo
purgant̄ peccata. ꝟtutes augent̄: ⁊
mens oīū ſp̄ualiū cariſmatū abundātia

ipinguatur. Offertur i ecclesia pro uiuis
τ mortuis ut omnibus prosit: qđ est pro
salute omnium institutum. Suauitatem
deniqȝ huius sacramēti nullus exprime
re sufficit: per qđ spūalis dulcedo in suo
fonte gustatur: τ recolitur memoria ipsi
us quā in sua passione christus monstra
uit excellentissime caritatis. Unde ut ar
ctius huius caritatis imēsitas cordibus
infigeretur fidelium: in ultima cena quā
do pascha cum discipulis celebrato tran
siturus erat ex hoc mūdo ad patrē. Hoc
sacramentum instituit tanquā passionis
sue memoriale perēne: figurarū ueterū
ipletiuū: miraculorum ab ipso factorum
maximum: τ de sua contristatis absentia
solacium singulare reliquit. ℟. Respexit
helias ad caput suum subcinericium panem q
surgens comedit τ bibit. Et ambulauit i forti
tudine cibi illius usqȝ ad montem dei. ℣. Si
quis manducauerit ex hoc pane: uiuet in eter
num. Et ambulauit. In secundo nocturno
aña. Memor sit dominus sacrificij nostri: et
holocaustum nostrum pingue fiat. psal. Ex
audiat te. aña. Paratur nobis mensa domi
ni aduersus omnes qui tribulant nos. psal.
Dominus regit. aña. In uoce exultationis
resonent epulantes in mensa domini. psalm⁹
Quēadmodum. ℣. Cibauit eos ex adipe
frumenti alla. ℟. Et de petra melle saturauit e
os alla. Lectio quarta.

Conuenit itaqȝ deuotioni fidelium
solēniter recolere institutionem taȝ
salutiferi tamqȝ mirabilis sacramenti: ut
ineffabilem modum diuine presentie in
sacramento uisibili ueneremur: τ laude
tur dei potentia que i sacramento eodeȝ
tot mirabilia operatur: nec non τ de taȝ
salubri tamqȝ suaui beneficio exsoluātur
deo gratiarum debite actiones. Uerum
τ si in die cene quando sacramentuȝ pre
dictum noscitur institutuȝ: inter missarū
solēnia de institutiōe ipsius specialis mē
tio habeatur: totum tamen residuū eius
dem officij ad christi pertinet passioneȝ:
circa cuius uenerationem ecclesia illo tē
pore occupatur. ℟. Panis quem ego da
bo caro mea est pro mundi uita: litigabant er
go iudei dicentes. Quomodo potest hic nob
carnem suam dare ad manducandum. ℣. Lo
cutus est populus contra dñm aīa nostra nau
seat super cibo isto leuissimo. Quomodo.

Lectio quinta.

Unde ut integro celebritatis officio
institutionem tanti sacramenti solē
niter recoleret plebs fidelis: roman⁹ pō
tifex urbanus quartus huius sacramen
ti deuotione affectus: pie statuit prefate i
stitutionis memoriaȝ prima quinta feria
post octauas pentecostes a cunctis fide
libus celebrari: ut qui per totum anni cir
culuȝ hoc sacramento utimur ad salutē:
eius institutionem illo specialiter recola
mus tempore: quo spiritus sanctus disci
puloruȝ corda edocuit ad plene cognos
cenda huius mysteria sacramenti. Nam
τ in eodem tempore cepit hoc sacramen
tum a fidelibus frequentari. Legitur eiȝ
in actibus apostoloruȝ q͛ erant perseue
rantes in doctrina apostolorum: τ cōica
tione fractionis panis τ orationibus sta
tim post sancti spūs missionem. ℟. Cenā
tibus illis accepit iesus panem τ benedixit ac
fregit: deditqȝ discipulis suis τ ait. Accipite et
comedite hoc est corpus meum. ℣. Dixerūt
uiri tabernaculi mei quis det de carnibus eius
ut saturemur. Accipite τ comedite.

Lectio sexta.

Ut aūt predicta qnta feria τ p octa
uas sequentes eiusdem salutaris in
stitutionis honorificentius agatur mēo
ria: τ solēnitas de hoc celebrior habeat:
loco distributionū materialium que i ec
clesijs cathedralibus largiuntur: existen
tibus canonicis horis: nocturnis pariter
qȝ diurnis: prefatus romanus pontifex
eis q huiusmōi horis i hac solēnitate pso
naliter in ecclesijs interessent stipendia
spūalia apostolica largitione concessit:
quatenus per hec fideles ad tanti festi ce
lebritatem auidius τ copiosius conueni
rent. Unde omnibus uere penitentibus
τ ɔfessis q matutinali officio huius festi
pn̄tialiter in ecclesia ubi celebraret adess
sent, centū. Qui uero misse totideȝ. Illis
aūt qui interessent in primis ipsius festi

uesperis similiter centum. Qui uero i se
cundis totidez. Eis quoqz qui prime ter
tie. sexte. none. ac cōpletorij adessent offi
cijs pro qualibet horarum ipsarum qua
dragita. Illis qui per ipius festi octauas
in matutinalibus. uespertinis. misse. ac p̄
dictarum horarum officijs p̄ntes existe
rent: singulis diebus octauarum ipsaruz
centum dierum indulgentiam misericor
diter tribuit perpetuis temporibus dura
turam. ℟. Accepit iesus calicem postq̄ȝ cena
uit dicens: hic calix nouum testamentū ē i meo
sanguine. Hoc facite in meam cōmemoratōēȝ.
℣. Memoria memor ero: ⁊ tabescet in me ani
ma mea. Hoc facite. In tertio noctur. aṅt.
Introibo ad altare dei: sumā christum qui re
nouat iuuentutem meam psal. Judica me.
aṅt. Cibauit nos dominus ex adipe frumen
ti: ⁊ de petra melle saturauit nos. ps. Exulta
te deo. aṅt. Ex altari tuo domine christuȝ su
mimus: in quem cor ⁊ caro nostra exultat. ps.
Quam dilecta. ℣. Educas panem de terra
alleluia. ℟. Et uinum letificet cor hominis al
leluia. Secundum ioannem.
In illo tēpore. Dixit iesus discipu
lis suis ⁊ turbibus iudeorum. Ca
ro mea uere est cibus: ⁊ sanguis meᵘˢ ue
re est potus. Et reliqua. Omelia scti au
gustini episcopi. Lectio septima.
Cum eim cibo ⁊ potu id optant ho
mines ut non esuriant neqȝ sitiant:
hoc uere non prestat: nisi iste cibus ⁊ po
tus qui eos a quibus sumitur imortales
facit: id est societas iporum sanctorū ubi
pax erit ⁊ unitas plena atqȝ pfecta. Pro
pterea quippe sicut etiam ante nos hoc
intellexerunt homines dei: dominus no
ster iesus christus corpus ⁊ sanguineȝ su
um i eis rebus cōmendauit: que ad unū
aliquid rediguntur. Ex multis nāqȝ gra
nis unus panis conficitur: ⁊ ex multis ra
cemis uinum confluit. ℟. Qui manducat
meam carnem: ⁊ bibit meū sanguinem. In me
manet ⁊ ego in illo. ℣. Non est alia natio tam
grandis que habeat deos appropinquantes
sibi sicut deus noster adest nobis. In me.
Lectio octaua.
Deniqȝ iam exponit quomodo id fi
at qđ loquitur: ⁊ quid sit manducare cor
pus eius ⁊ sanguineȝ bibere. Et qui mā
ducat meaȝ carnem ⁊ bibit meum sāgui
nē in me manet ⁊ ego i eū. Hoc est ergo
māducare illā escā ⁊ illū bibere potuȝ in
xp̄o manere: ⁊ illū manētem in se hēe ac
p hoc qui n̄ manet in christo ⁊ in quo n̄
manet christus procul dubio non man
ducat spiritualiter eius carnem: licet car
naliter ⁊ uisibiliter premat dētibus sacra
menta corporis ⁊ sanguinis christi: sȝ ma
gis tante rei sacramentum ad iudicium
sibi manducat ⁊ bibit qui imundus pre
sumit ad christi accedere sacramēta: que
alius non digne sumit nisi qui mundus
est. De quibus dicitur. Beati mundo
corde quoniaȝ ipsi dominū uidebunt.
℟. Misit me pater uiuens: ⁊ ego uiuo propt̄
patrem. Et qui manducat me uiuit propter me
℣. Cibauit nos dominus ex adipe frumenti:
⁊ de petra melle saturauit nos. Et q. Lect. ix.
Sicut misit me inquit uiuens pater:
⁊ ego uiuo propter patrem. Et qui
māducat me ⁊ ipe uiuit propter me. Nō
eiȝ filius participatione patris fit melior
qui est natus equalis sicut participatiōe
filij per unitatem corporis ⁊ sanguinis:
quā illa māducatio potatioqȝ significat
efficit nos meliores. Uiuimus ergo nos
propter christum manducantes euȝ idē
per ipsum accipientes uitam eternā quā
non habemus ex nobis. Uiuit auteȝ ip
se propter patrem missus ab eo: quia se
metipsuȝ exinaniuit factus obediēs usqȝ
ad signum crucis. ℟. Unus panis ⁊ unuȝ
corpus multi sumus. Omnes qui de uno pa
ne: ⁊ de uno calice participamus. ℣. Parasti
in dulcedine tua pauperi deus qui habitare fa
cis unanimes in domo. Omnes. Ad laudes
⁊ per horas aṅ. Sapientia edificauit sibi do
mū: miscuit uinū ⁊ posuit mensaȝ alla. ps. Do
minus reg. Cū reliqs aṅt. Angeloruȝ esca
nutruisti populū tuū ⁊ panē de celo p̄stitisti eis
alla. aṅ. Pinguis ē panis xp̄i ⁊ p̄bebit delitī
as regibus alla. aṅ. Sacerdotes sācti incensuȝ
Et panes offerūt deo alla. aṅ. Uincenti dabo
manna absconditū: ⁊ nomē nouū alla. Capi
tulum. Dominus iesus. Hymnus.

Verbū supnū ꝓdiēs: nec pris linqns dexterā: ad opus suū exiēs: uēit ad uite uespaꝫ. In morte a discipulo suis tradendus emulis: prius i uite ferculo: se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie carnē dedit ꝛ sanguineꝫ: ut duplici suba totū cibaret hoiem. Se nascēs dedit sociū: ꝯuescēs in eduliū: se moriēs i preciū: se regnās dat in premiū. O salutaris hostia: q celi pādis hostiū: bella pmūt hostilia da robur fer auxiliū. Uni trinoqꝫ domino sit sempiťna gloria q uitā sine ťmio nobis donet in patria amē. ℣. Posuit fines tuos pacē all'a. ℟. Et adipe frumēti satiat te all'a. Ad bn̄dic. añt. Ego sū panis uiuus q de celo descēdi: si qs māducauerit ex hoc pane uiuet i eternū all'a. oro. Deus q nob. Ad tertiā caplm. Dn̄s iesus. ℟. b. Paneꝫ celi dedit eis all'a. all'a. ℣. Panē angeloꝝ māducauit hō all'a. ℣. Gloria. ℟. Panē. ℣. Cibauit illos. ℟. Et de petra. Ad sextam capituluꝫ.

Quotiēscūqꝫ māducabitis panem hūc: ꝛ calicē bibetis mortē dn̄i ānūciabitis donec ueniat. ℟. b. Cibauit illos ex adipe frumēti all'a. all'a. ℣. Et de petra melle saturauit eos al'. ℣. Gloria. ℟. Cibauit. ℣. Educas panē. ℟. Et uinū. Ad nonam capitulū

Quicūqꝫ māducauerit panē ꝛ biberit calicē dn̄i īdigne: re⁹ erit corpis: ꝛ sāguinis dn̄i. ℟. b. Educas panē de terra all'a. all'a. ℣. Uinū letificat cor hois. al'. ℣. Gloria. ℟. Educas. ℣. Posuit fines tuos pacem all'a. ℟. Et adipe frumēti. Ad uespas a᷑. Sacerdos. ps. Dixit dn̄s. Cū reliqs ātiphonis ꝛ psalmis ut in primis uespis caplꝫ. Dn̄s iesus. hym. Pāge lingua. ℣. Panem de celo. ℟. Om̄e ꝺlectamētū. Ad mag. a᷑. O sacrū cōuiuiū in quo xp̄s sūitur recolitur mēoria passionis eius: mēs ipletur gr̄a ꝛ future glorie nobis pignus datur all'a. oro. Deus qui. De festiuitatibus infra octauā corporis christi occurrētibus nihil tūc fit: sed pacta octaua celebrantur: ꝛ fiūt quotidie nouem lectiones infra octauā. Pro die ueneris. Lectio prima.

Huius sacramēti figura pcessit quādo māna pluuit deus pr̄ibus in deserto: q quotidiano celi pascebanť alimēto. Unī dictū ē. Panē angeloꝝ māducauit hō. Sꝫ tn̄ panē illū q māducauerunt oēs i deserto mortui sť. Ista āt esca quaꝫ accipitis: iste pāis uiuus q de celo descendit uite eterne subam mistrat. Et qcunqꝫ hūc panē māducauerit nō morieť in eternuꝫ: qꝛ corpus xp̄i est. Cōsidera nūc utꝝ pstantior sit panis angeloꝝ an caro christi que utiqꝫ est corpus uite. Māna illud de celo hoc sup celū. Illud celi hoc dn̄i celoꝝ. Illud corruptiōi obnoxiū: si i diē alteꝝ seruareť. hoc alienū ab ōi corruptione. Quicūqꝫ eim hūc religiose gustauerit corruptiōeꝫ sentire nō poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi sāguis ex christo. Illos ad horā satiauit aqua: te sāguis diluit in eternum. Lectio secunda.

Iudeus bibit ꝛ sitit: tu cū biberis sitire nō potis: ꝛ illō in ūbra: hoc in ꝟitate. Si illud qō miraris ūbra ē: quantū istō ē cui⁹ ūbra miraris. Audi qꝛ ūbra est: q apud pr̄es facta ē. Bibebāt inqt de spūali ꝯsequēti eos petra. Petra āt erat christus. Sꝫ nō in plurib⁹ eoꝝ cōplacitū est deo. Nā ꝓstrati sūt in deserto. Hec āt facta sūt in figura nr̄i. Cognouisti potiora: potior est eiꝫ lux q̄ꝫ umbra: ueritas q̄ꝫ figura: corpus auctoris q̄ꝫ manna de celo. Forte dicis aliud iudeo. Quō tu mihi asseris ꝙ corpus christi accipiā? Et hoc nobis supest ut ꝓbemus. quātis igiť utimur exēplis ut ꝓbemus hoc nō esse qō natura formauit: sed qō bn̄dictio ꝯsecrauit: maioreqꝫ uim esse bn̄dictionis q̄ꝫ nature: quia benedictione etiā natura christi mutať. Unde uirgā tenebat moyses: ꝓiecit eā i terrā ꝛ facta ē serpēs. Rursus apphendit caudā serpētis ꝛ i uirge naturā reuertiť. Uidēs ergo ꝓphetica gratia bis mutatā naťaꝫ eē serpētis ꝛ uirge.

Lectio tertia.

Currebāt egypti flumia puro meatu aquaꝝ subito de fōtiū uenis sanguis cepit erūpe: nō erat potus i fluuijs. Rursus ad ꝓphete pces cruor fluminū cessauit: aquarum natura remeauit: circūdulsus undiqꝫ erat populus hebreorum. Hinc egyptijs uallatus unde mari

conclusus. Uirgaz leuauit moyses sepa
rauit se aqua: ꝛ i murorum speciem se cō
gelauit: atqꝫ iter undas uia pedestris ap
paruit. Jordanis retrorsum conuersus
contra naturam: in sui fontis reuertitur
exordium. Nōne claret naturam uel ma
ritimorum fluctuum uel cursus fluuialis
esse mutatā: Sitiebat populus patruz:
tetigit moyses petram: ꝛ aqua de petra
fluxit. Nūqd nō preter naturaz opata est
gr̄a ut aquaz uomeret petra quaz nō ha
bebat ex natura. Lectio quarta

M Arath fluuius amarissim⁹ erat: ut
sitiēs ppl's bibere nō posset. Moy
ses misit lignū in aquā: ꝛ amaritudinē su
am aquaꝝ natura deposuit: quaz infusa
gr̄a subito tēpauit. Sub heliseo ꝓpheta
uni ex filiis ꝓphetaꝝ excussuz ē ferrū de
securi ꝛ statiz imersū ē. Rogauit heliseū
q amiserat ferꝝ. Misit ēt heliseus lignuz
in aquā ꝛ ferꝝ natauit. Utiqꝫ ēt hoc pret
naturā factū cognouim⁹. Grauior ē eim
ferri spēs q̄ꝫ aquaꝝ liquor. Aduertimus
igit maiorē esse gr̄am q̄ꝫ natāz: ꝛ adhuc
tn̄ ꝓphetice bn̄dictōis miramur gratiaz.
Qd̄ si tn̄ ualuit hūana bn̄dictio ut natu
ram ꝯuerteret: qd dicem⁹ de ipa ꝯsecrati
one diuia: ubi ipa uerba dn̄i saluatoris
opant. Nā sacīz istud qd̄ accipis xp̄i ser
mone ꝯficit. Qd̄ si tn̄ ualuit sermo helie
ut ignē de celo deponeret: n̄ ualebit chri
sti sermo ut spēs elemētoꝝ mutet: lec. v.

I N xp̄o semel oblata ē hostia ad sa
lutē sempiťnam potēs. Quid ergo
nos dicīz⁹: Nōne p singlos dies offerīz⁹.
Sz ad recordatiōez mortis ei⁹ ꝛ hostia ē
una n̄ multe. Quō una ꝛ n̄ multe: Quia
semel oblatus ē xp̄s. Hoc aūt sacrificiū
exēplū est illius. Id ipsū ꝛ sēp. Id ipsuz.
Pro idē hoc idē est sacrificiū unū solū.
Aliogn diceret q̄m i multis locis offert
multi sūt xp̄i. Nequaq̄ꝫ. Sz unus ubiqꝫ
xp̄us ꝛ hic plen⁹ existēs ꝛ illic plen⁹. Sicut
eim qͥ ubi offert unū ē corpus ꝛ n̄ multa
corpora: ita ꝛ unū sacrificiū. Pōtifex āt
est ille q hostiā obtulit nos mūdantem.
Ipaz offerim⁹ nūc ēt que tūc oblata ꝯsu
mi nō pōt. Qd̄ nos facimus i cōmēora
tiōez fit ei⁹ qd̄ factū est. Hoc eiz facite ait
in meā cōmemoratiōez. In sacioꝝ obla
tiōibus q̄ int missaꝝ solēnia dn̄o offerūt
panis tn̄ ꝛ uinū aqua ꝑmixtū i sacrificiū
offerantur. Lectio sexta.

N On eim debet in calice dn̄i aut ui
num solū: aut aqua sola offerri sed utruz
qꝫ ꝑmixtū: q2 utrūqꝫ ex latere eius i passi
one sua ꝓfluxisse credit. Calix ēt dn̄icus
uino ꝛ aqua ꝑmixtus debet offerri: q2 ui
demus i aqua ppl'm itelligi. In uino xp̄o
ōndi sanguinē xp̄i. Ergo cuz in calice ui
nuz aqua miscet xp̄o ppl's adunat: ꝛ cre
dentium ppl's ei in quē credidit copulat
ꝛ iūgitur: que copulatio ꝛ ꝯiūctio aque
ꝛ uini sic miscetur i calice dn̄i: ut mixtio
illa nō possit separi. Nā si uinū tn̄ qs of
ferat sanguis christi icipit eē sine nobis:
si uero aqua sit sola plebs incipit eē sine
christo. Ergo q̄n botrus solus offertur i
quo uini efficiētia tn̄ ꝺsignat: salutis no
stre sacīm negligitur qd̄ aqua significat.
Hui⁹ sacīi ritū ōndit melchisedech ubi
panē ꝛ uinū tn̄ obtulit.

Secundum ioannem.

I N illo tēpore. Dixit iesus discipul
suis ꝛ turbis iudeoꝝ. Caro mea ue
re ē cibus: ꝛ sanguis meus uere ē potus.
Et reliqua. De omelia sancti augustini
episcopi. Lectio septima.

S Icut me misit uiuens pať ꝛ ipse ui
uit ꝓpter me. Et q manducat me:
ꝛ ipse uiuit ꝓpter me. Ac si diceret ꝛ ego
uiuo ꝓpter p̄rēz: ut ad illū tanq̄ꝫ ad ma
iorē referam uitā meaz. Exinanitio mea
fecit in quo me misit ut q̄lsq̄ꝫ uiuat ꝓpter
me. ꝑticipatio facit: q manducat me. Ego
itaqꝫ hūiliatus uiuo ꝓpť p̄rēz ille erect⁹
uiuit ꝓpť me. Nō de ea natura dixit qua
sēp est equalis p̄ri: sz ea qua mior factus
est p̄re de qua ēt supius dixit. Sicut p̄r hz
uitam in semetipso: sic dedit ꝛ filio uitā
habere in semetipso. Idē genuit filiū ui
taz habentē i se metipso. Lectio octaua.

H Ic est panis qui de celo descendit:
ut illum manducando uiuamus:
quia eternam uitam ex nihilo habere n̄
possumus. Christus panis est de quo

q māducat uiuit ī eternū de quo ipē met
dixit. Et panis quē ego dabo caro mea
est ꝑ mūdi uita. Definiat quō sit pāis ñ
solū scōm uerbū quo uiuūt oīa: sꝫ scōm
carnē assūptā ꝑ mūdi uita. Lectio nona

Humana eīm caro q̄ erat pcc̄o mor
tua carni mundi unita incorrupta
unū ē illa effecta: uiuit de spū ei⁹ sić uiuit
corpus de spū scto. Qui ẋo ñ est ð corpe
xp̄i ñ uiuit de corpe spūs xp̄i. Corp⁹ ꝛ sā
guinē xp̄i dicimus illō qð ex fructib⁹ trē
acceptū ꝛ pce mystica ꝯsecratū recte sūi
mus ad salutē spūalez ī mēoriā dñice paſ
sionis. Qð cū p mãus hoīs ad illā uisibi
lē spēz pducat̄ ut sit tā magnū sacīm: ñ fit
nisi opāte iuisibilit̄ spū scto: cū hec oīa q̄
p corpales motus in illo ope fiunt deus
opet̄. Pro die sabbato. Lectio prima.

Sed tu mihi dicis quomō ergo mel
chisedech uinum ꝛ panem dn̄o ob
tulit: Quid sibi ult admixto aq̄: Ratio
nem accipe. Primo omniū figura fuit q̄
ante precessit tp̄e moysi: qꝛ cum sitiret po
pulus iudeorum ꝛ murmuraret qꝛ aquā
inuenire non posset: iussit dn̄s moysi ut
tangeret petram uirga: tetigit petrā: ꝛ pe
tra undam maximā fudit sicut apostolus
dicit. Bibebant autē de spūali conseqn̄
ti eos petra: petra autē erat christus. Nō
imobilis petra que populum sequebat̄.
Uide mysterium. Moyses hoc est pro
pheta. uirga hoc est uerbum dei. Sacer
dos uerbo dei tangit petraꝫ ꝛ fluit aqua
ꝛ bibit populus dei qui dei gratiam cō
secutus est. Didicisti hoc accipe ꝛ aliud.
In tempore dñice passionis cum sabba
cū magnū istaret: qꝛ diu ī cruce uiuebat
dñs noster iesus xp̄s ꝛ latrones missi sūt
qui pcuterent eos. Qui uenietes iuenert̄
defunctū dn̄m iesum xp̄m. Tunc unus ð
militibus lancea tetigit latus: ꝛ de latere
eius aqua fluxit ꝛ sanguis. Aqua autem
ut mundaret. Lectio secunda.

Quare de latere: quia unde culpa: ī
de ꝛ gratia. Culpa per feminā: gra
tia per dominū nostꝛ iesum christū. Sic
uero calix domini non est aqua sola ꝛ ui
num solum nisi utrūqꝫ misceatur. Quo
modo nec corpus domini potest esse fa
rina sola nisi utrūqꝫ adunatum fuerit: et
copulatuꝫ ꝛ panis unius cōpage solida
tum. In sacramento corporis ꝛ sangui
nis domini nihil amplius offeratur: q̄ꝫ
qð ipse dominus tradidit hoc est uinum
ꝛ panis aqua mixtum: nec amplius ī sa
crificio offeratur q̄ꝫ de uuis ꝛ frumento.
Hec tria unum sunt in christo iesu. Hec
hostia ꝛ oblatio dei in odorem suauita
tis. In christo patre ꝛ christus in nobis
unuꝫ in his esse nos faciunt. Si uero car
nem corporis nostri christus assumpsit:
ꝛ uere homo ille christus est: nos quoqꝫ
uere sub mysterio carnem corporis sui
sumimus ꝛ per hoc unuꝫ corpus erim⁹:
quia pater in eo est ꝛ ipē in nobis. Quo
modo est uoluntatis unitas asseritur cū
naturalis per sacramentum proprietas
perfectum sit unitatis:

Lectio tertia.

Non est humano aut seculari sensu
de his rebus loquenduꝫ neqꝫ per
uiolentiam atqꝫ iprudentem predicatio
nem dictorum celestium sanitati aliene
atqꝫ impie intelligētie peruersitas extor
queda est. De naturali eiꝫ in uobis chri
sti ueritate uel unitate que dicimus: nisi
que dixerimus ab eo didicimus stulte at
qꝫ impie dicimus. Ipse enim ait. Ca
ro mea uere est esca ꝛ sanguis meus ue
re est potus. Qui edit carnem meam et
bibit sanguinem meum in me manet et
ego in eo. De ueritate carnis ꝛ sanguis
non relictus est ambigendi locus. Nūc
enim ꝛ ipsius domini professione ꝛ fide
nostra uere caro est: ꝛ uere sanguis est: ꝛ
hec accepta atqꝫ hausta efficiūt: ut ꝛ nos
in christo ꝛ christus ī nobis sit. Est ergo
ipē in nobis per carnem. Quod autem
in eo cōmunicare carnis ꝛ sanguinis per
sacramentum sumus ipē testatur dicens.
Uos autē uiuetis quia ego uiuo: ꝛ uos
uiuetis: quoniā ego in patre meo ꝛ uos
in me ꝛ ego in uobis.

Lectio quarta.

Si uoluntatis tm̄ intelligi unitatem
uellet ut heretici asserūt: cur gradū

quendam atq3 ordinē consumande uni
tatis exposuit nisi ut ille i patre per natu
ram diuinitatis: Nos aliter i eo ꝑ corpo
ralem eius natiuitatem: ⁊ ille rursus i no
bis ꝑ sacioꝝ inesse mysterium crederet.
Ac sic ꝑfecta mediatorē unitas doceret.
Cū nobis in se ꝑmanētibus ipe mā̄eret
in p̄re: ⁊ i p̄re manēs maneret i nob: ⁊ ita
ad unitatē ꝓficiscemur ē q i eo naťalr̄ se
cundū natiuitatē inest. Nos quoq3 in eo
naturaliť eēmus ip̄o i nob̄ naturalr̄ ꝑma
nente. Qḋ aūt hec i nobis naťaliť unitas
sit ipe testatus ē. Qui edit carnē meā ⁊ bi
bit sanguiez meū i me manet ⁊ ego i eo.
Nō eiz i eo erit i quo ipe fuerit: eius tñ in
se assūptaz hñs carnē q suā sūpserat. Sicē
misit me inq̄t uiuēs p̄r ⁊ ego uiuo ꝓpter
p̄rem. Quō ꝑ p̄rem uiuit eodez mō nos
ꝑ carnē eius uiuimus. Hec ergo uite no
stre cā est ꝙ in nobis manere ꝑ carnem
xp̄i hēmus: uicturi ꝑ eū ea ꝯditione qua
uiuit ipe ꝑ p̄rem. Si ergo nos naturaliť
scdm̄ spūm in se p̄rem hēat cuz ⁊ uiuit ip
se ꝑ p̄rez. Corpus xp̄i qḋ sumiť de altari
figura ē dum panis ⁊ uinū extra uidetur
Ueritas autē dum corpus xp̄i ⁊ sanguis
sumiť inuēta iterius crediť. Lectio quīta

HEc salutaris uictima illaz nob̄ mor
tem unigeniti ꝑ mysteriuz reparat:
q licet surgens a mortuis iam nō moriť
mors illi ultra ñ dñabiť: tñ i se ip̄o imor
taliter ⁊ icorruptibiliter uiuens. Iterum
in hoc mysterio moriť: eius quoq3 ubiq3
corpus sumiť eius caro in salutē populi
patiť: eius sanguis nō iam i manus ifide
lium ifundiť. Hic ergo ꝑ̄sēmus quale sit
sacrificiuz ꝙ ꝓ nostra absolutiōe passio
nem unigeniti filij semꝑ imitatus. Quis
eīm fideliuz habere dubiuz possit in ipa
imolatiōis hora ad sacerdotis uocez ce
los aperiri: et in illo iesu christi mysterio
choros angeloruz adesse. Sūma et ima
sociari unum qd ex iuisibilibus atq3 uisi
bilibus fieri. Item uno eodemq3 tp̄e ac
momēto et in celo rapiť mysterio angelo
ruz ꝯsociandus corpori christi: et añ ocu
los sacerdotis i altari uideť. Tanta uni
tas ecclesie i christo ut unus ubiq3 sit pa
nis corporis xp̄i: et unus sit calix eiz quē
sacerdos catholicus scτificat nō est alius
nisi ip̄e quē dñs ap̄lis tradidit: q2 sicut di
uinitas uerbi dī una est q̄ totuz iplet mū
dum: ita licet multis locis et inumerabi
libus diebus illud corpus ꝯsecrať: nō sit
tñ multa corpora xp̄i neq3 multi calices:
sed unuz corpus xp̄i et unus sāguis est il
lo qḋ sūpsit i utero uirginis et qḋ dedit
apostolis. Lectio sexta.

DIuinitas eiz uerbi iplet illḋ ꝙ ubi
q3 est ⁊ ꝯiungit ac facit: ⁊ sicut ipsa
uera est: ita ⁊ unū corpus eius fit i uerita
te. Unde aīaduertendū est: q2 siue plus
siue minusq3 inde ꝑcipiat oēs equaliter
corpus christi inť se sumūt ⁊ generaliter
oēs ⁊ sp̄aliť unusq̄sq3. Mysteriū fidei di
citur ꝙ credere debes ꝙ salus nr̄a con
stat. Prouidens eīm nobis deus dedit
hoc sacm̄ salutis: ut q2 nos quotidie pec
camus ⁊ ille iā mori nō pōt: ꝑ istud sacz
remissionē ꝯsequamur. Quotidie eiz ip
se comeditur ⁊ bibitur in ueritate sed ite
ger ⁊ uiuus ⁊ imaculať. Et ideo magnū
⁊ pauendū est mysteriū: quia aliud uide
tur ⁊ aliud intelligitur. Sed cum myste
rium sit unuz: corpus ⁊ sanguis dei figu
ra panis ⁊ uini habet faciente dño: quia
non habemus in usum carnem crudaz
comedere ⁊ bibere sanguinem. Sicut ue
rus est filius dei dñs noster iesus christ⁹
non quēadmodū homines per gratiam
sed quasi filius ⁊ substantia patris: ita ue
ra est christi caro sicut ip̄e dixit quem ac
cepimus: uerus sanguis eius est potus.
Lectio sancti euangelij secundū ioannē.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipuľ
suis ⁊ turbis iudeorum. Caro mea
uere est cibus ⁊ sanguis meus uere ē po
tus. Et reliqua. De omelia sancti augu
stini episcopi. Lectio septima.

HOc est sacramētū pietatis: ⁊ signuz
unitatis: ⁊ uinculuz caritatis. Qui
uult uiuere accedat ⁊ credat: incorporet
hunc cibum ⁊ potum. Societatem uult
intelligi corporis ⁊ mēbrorum suorū qḋ
est ecclesie in predestinatis. Hoc est ꝙ di
cim⁹ ꝙ oīb⁹ modis approbare ꝯtēdim⁹.

Sacrificiũ eccl̃ie duobus ꝯfici: duob⁹ cõ
stare: uisibili sacꝫo ꝫ spẽ: ⁊ iuisibili dñi nr̃i
iesu xp̃i carne ⁊ sãguie: ⁊ sacꝫo ⁊ re sacꝫi
id est corpe xp̃i. Sic̃ xp̃i psona ꝯstat ⁊ ꝯfi
citur ex deo ⁊ hoie: cũ ipe xp̃us uerus sit
ds̃ ⁊ uer⁹ hõ: qꝛ oẽs res illaꝝ reꝝ nãaꝫ
⁊ ỽitatẽ i se ꝯtinẽt ex qb⁹ ꝯficiũt. lec. viij.

Conficit aũt sacꝫm eccl̃ie duob⁹ mo
dis sacꝫo ⁊ re sacꝫi id ẽ corpore xp̃i
Est igit sacꝫ idẽ corp⁹ xp̃i. Caro ei⁹ ẽ quã
forma panis opatã in sacꝫo accipim⁹: et
sãguis eius quẽ sub uini spẽ atqꝫ sapore
mutamus. Caro uidelicet ẽ carnis: ⁊ san
guis ẽ sacꝫm sãguinis. Caro ⁊ sãguis est:
⁊ utroqꝫ existẽte iuisibili. itelligibili. spũa
li: significat uisibile corp⁹ dñi nr̃i iesu xp̃i
⁊ palpabile: plenũ grã oĩum uirtutum ⁊
diuina maiestate. Lectio nona.

Sicut ergo celestis panis q uere xp̃i
caro est suo mõ uocaꝛ corpus cum
re uera sit sacꝫm corporis xp̃i illius uide
lꝫ qḋ uisibile qḋ palpabile qḋ mortale i
cruce est positũ: uocaꝛqꝫ ipa carnis imo
latio que sacerdotis mãib⁹ fit xp̃i passio.
Mors. Crucifixio. nõ rei ueritate sed si
gnificãte mysterio fit. Sacꝫ fiḋi qḋ bap
tismus itelligiꝛ: ⁊ fides est. Pro domini
ca die illud idẽ officiũ resumiꝛ qḋ i die sa
cratissimi corporis christi diciꝛ. Pro die
lune. Lectio prima.

Ego sum inqt panis uiuus q de ce
lo descẽdi. Sꝫ caro nõ descẽdit de
celo. Quõ ergo descẽdit ḋ celo panis ui
uus: Quia idẽ dñs iesus ꝯsors ẽ diuinita
tis ⁊ corporis ⁊ tu q accipis carnẽ diuiḋ
re ei⁹ subie i illo participas sacꝫo. Quia
passus est ꝑ nob dñs cõmẽdauit nobis
i isto sacꝫo sãguinẽ suũ ⁊ corp⁹: ẽt fecꝛ nos
metipos. Naꝫ ⁊ nos corp⁹ ipius facti su
mus: ⁊ ꝑ misericordiã ipius qḋ accepim⁹
nos sum⁹. Recordãini qꝛ ⁊ uos ñ fuistis
⁊ creati estis ⁊ ad areã dñicã cõpati estis
laborib⁹ boũ. i. ãnũciãtiũ euãgeliũ tritu
rãti estis. Qñ cathecũini deferebamini i
horreo obseruabamini: noĩa nr̃a ḋdistis:
moli cepistis ieiunijs exorzismis post
quã ad aquã uẽistis: ⁊ ꝯsparsi estis ⁊ pa
nis dñicus facti estis. Ecce qḋ accepistis.

Quõ ergo uiḋtis eẽ unũ qḋ factũ ẽ: Sic
unũ estote uos diligẽtes uos. s. tenendo
unã fidẽ. unã spẽm. indiuiduam caritatẽ.
Lectio secunda.

Heretici qñ hoc accipiũt sacꝫm testi
moĩũ ꝯtra se accipiũt: quia illi que
runt diuisionẽ panis iste indicat unitatẽ.
Sic ⁊ uinũ in multis racemis fuit ⁊ mõ
unũ est: uinum in sua natiuitate calix est
post pressuram torcularis. Et uos post il
la ieiunia: post labores: post humilitatẽ
iam in nomine domini tanqꝫ ad calicez
christi uenistis: ⁊ ibi uos estis i mensa et
in calice nobiscum uos estis. Simul eĩꝫ
hoc sumimus: simul bibimus: quia uiui
mus. Ita dominus noster iesus christus
nos significauit: nos ad se pertinere uo
luit. Mysterium pacis ⁊ unitatis nostre
in mensa consecrauit. Qui accipit myste
rium unitatis ⁊ non tenet uinculum pa
cis: non mysteriuꝫ accipit per se: sed testi
monium contra se. Lectio tertia.

Nulli est aliquatenus ambigẽdum
unumquẽqꝫ fidelium corporis ⁊ sã
guinis domini tunc esse participem quã
do in baptismate efficitur membruꝫ chri
sti: nec alienari ab illius panis calicisqꝫ
consortio: etiam si anteqꝫ illum panẽ co
medat: calicẽqꝫ bibat: de hoc seculo mi
grauerit in unitate corporis ꝯstitut⁹. Sa
cramenti quippe illius participatione ac
beneficio non priuatur: quãdo in se hoc
qḋ illud sacramentuꝫ significat inueniꝛ.
Qui manducant ⁊ bibunt christum uitã
manducant ⁊ bibunt. Illud mãducare ẽ
refici. Illud bibere est uiuere. Quod i sa
cramento uisibiliter sumitur: in ipa ueri
tate spũaliter mãducatur ⁊ bibitur. Mã
ducatur christus uiuit manducatus. Nã
quando manducatur partes de illo faci
mus. Et quidem in sacramento sic fit. Et
norunt fideles quando manducẽt carnẽ
xp̃i. Unusqsqꝫ accipit ptẽ suã. Per ptes
manducaꝛ in sacꝫo ⁊ manet integer tot⁹
in corde tuo. Totus eĩm erat apud pr̃eꝫ
qñ uenit i uirginẽ: ipleuit illã nec recessit
ab illo. Ueniebat i carne ut hoĩes eũ mã
ducarẽt: ⁊ manebat integer apud patreꝫ

ut angelos pasceret. Inuitat domin' ser
uos ꝛ preparat eis cibum se ipsum.

Lectio quarta.

QUis audeat dn̄m suū manducare:
Et tñ ait. Qui mādūcat me uiuit ꝑ
pter me. Qn̄ māducat uita māducatur.
Nec occidit ut māducet. Sz mortuos ui
uificat. Qn̄ māducat reficit sed nō defic.
Nō ergo timeamus frēs māducare istū
panē ne forte finiamus illū: ꝛ postea qd
māducemus nō iueniamus. Qd̄ uidet pa
nis ē: ꝛ calix qd̄ oculi renūciāt. Qd̄ aūt fi
des postulat istruēda panis est ꝛ corpus
xp̄i. Et calix ē sāguis. Ista ideo dicūt sa
cramēta q: i eis aliud uidet ꝛ aliud itelli
gitur. Qd̄ uidet spēm hȝ corporalē: qd̄ i
telligit fructū hȝ spūalē. Nihil in sacrifici
is maius pōt eē q̄ȝ corpus ꝛ sanguis xp̄i
nec ulla oblatio hac potior ē. Sed hec
oēs ꝑcellit que pura ꝯscia dn̄o offerēda
est: ꝛ pura mēte sumenda: atqȝ ab oībus
uenerāda. Et sicuti potior ē ceteris: ita po
tius excoli ꝛ uenerari dȝ. Lectio quinta

TRiforme ē corpus dn̄i pars oblate
in calice missa: corpus xp̄i qd̄ iā re
surrexit: mōstrat ps comesta ambulans
adhuc sup terrā: pars i altari usqȝ in finē
misse remanēs: corpus i sepulchro q: us
qȝ in finē seculi corpora sctoꝝ i seplchris
erūt. Dū frangit hostia: dū sāguis in cali
ce i ora fideliū fundit qd aliud q̄ȝ dn̄i cor
poris in cruce imolatio eiusqȝ sāguis de
latere effusio ð̄signat: Panis ꝛ calix nō
qualibet sed cūcta ꝯsecratiōe mystic' no
bis fit. Nō nascit ꝓinde q̄ ita sit nobis.
Quāuis panis ꝛ calix alimentū sit resur
rectōis. Ante bn̄dictōez alia spēs noiat:
post bn̄dictōez corp' xp̄i significat. In il
lo sacio xp̄s est: q māducauerit hoc cor
pus: fiet ei remissio peccatoꝝ. In illa my
stica distributōe spūalis alimōie hoc ipti
tur hoc sumit ut accipientes uirtutē cele
stis cibi: carnē ipius q caro fact' est in no
stram transferamus. Lectio sexta.

ET cib' refectōis ē cibus ꝛ sāguis: si
cut eīm caro xp̄i uere ē cib': ita san
guis eius uere ē pot'. Idē ē corp' d̄ quo
dictū est. Caro mea uere ē cib': ꝛ sāguis
meus uere ē pot'. Circa hoc op' agle sūt
que al. circūuolāt spūalib'. Vn̄ ꝛ ide cor
pus xp̄i edimus ut uite etne possim' esse
participes. Nos aūt in specie panis ꝛ ui
ni quē uidem' res iuisibiles: id est carnez
ꝛ sanguinē honoram'. Nec siliter cōpre
hēdimus has duas spēs quēadmodum
an̄ ꝯsecrationē cōprehēdebam' cū fideli
ter fateamur an̄ ꝯsecrationē panē eē ꝛ ui
nuȝ qd̄ natura formauit. Post ꝯsecratio
nez uere esse carnē ꝛ sanguinē xp̄i qd̄ be
nedictio ꝯsecrauit. Forte dicas quomō
uera caro quō uerus sanguis quia simili
tudinē nō uideo carnis: nō uideo sangui
nis ueritatem: Secundum ioannem.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipul'
suis ꝛ turbis iudeoꝝ. Caro mea ue
re est cibus ꝛ sāguis meus uere est pot'.
Et reliqua. De omelia sancti augustini
episcopi. Lectio septima.

ITerat quotidie hec oblatio licet
christus semel passus in carne per
unam candēqȝ passionē mortis semel sal
uauit mundū ex qua morte idem resur
gens ad uitam mors illi ultra non dn̄abi
tur. Qui profecto sapientia dei uocatuȝ
mltis causis hoc prouidit: pro eo quidē
quia quotidie peccamus: saltez in pecca
tis sine quibus mortalis infirmitas uiue
re non potest: quia licet omnia peccata
ꝯdōata sint i baptismo: infirmitas tamē
peccati adhuc manet in carne. Unde
psalmista. Benedic aīa mea dominū.
Qui propiciatur omnibus iniquitatib'
tuis qui sanat omnes infirmitates tuas.

Lectio octaua

ET ideo qa quotidie labimur: quo
tidie christus pro nobis mystice imola
tur ꝛ passio christi in mysterio traditur:
ut qui semel moriendo mortem uicerat:
quotidie recidu a delictorum: per hoc sa
cramentum corporis ꝛ sanguinis pecca
ta relaxat. Unde oramus. Dimitte nob
debita nostra. Quia si dixerimus quia
peccatum non habemus ipi nos seduci
mus ꝛ ueritas in nobis non est. Iteratur
etiam hoc sacramentum ꝛ ob commēo
rationem passionis christi sicut ipse ait.

Hec quotienscūq3 agitis in meā cōmē
ratione facite. **Lectio nona.**
Q Uotienscūq3 ergo hunc panem su
mitis: ⁊ bibetis hūc calicē mortez
dn̄i annūciabitis donec ueniat. Non ita
q3 sic accipiendū est donec xp̄i mors uēi
at: q2 iā ultra nō morief: s3 donec ipe do
minus ad iudiciū ueniat. Itez aūt semp
mors est xp̄i ꝑ seculi uita posteris nūciā
da: ut discāt qua caritate dilexit suos qui
ꝓ eis mori dignat⁹ est. Cui oēs uicē dbe
mus ipēdere caritatis: q2 ad hoc nos pri
or dilexit cū essemus geēne filij ut dilige
remus eū a morte iam liberati: q2 morte
dn̄i liberati sum⁹. Hui⁹ rei mēores i edē
do carnē ⁊ potādo sanguinē ei⁹: que ob
lata ꝓ nobis sūt significamus. **Pro die
martis. Lectio prima.**
U Rbanus ep̄us seruus seruoꝝ dei:
uenerabilib⁹ in xp̄o fratrib⁹ p̄; iar
chis: archiep̄is ep̄is ⁊ alijs ecclīaꝝ prela
tis salutē ⁊ aplicaz bn̄dictionē. Trāsitur⁹
de mūdo ad p̄rem saluator nr̄ dn̄s iesus
xp̄s cū tēpus sue passiōis istaret: sūpta ce
na in memoriā mortis sue istituit sūmuz
⁊ magnificū sui corporis ⁊ sāguis sacim:
corp⁹ i cibū ⁊ sanguinē in poculū tribuē
do. Nā quotienscūq3 hūc panē māduca
mus ⁊ calicē bibem⁹ mortē dn̄i annūcia
mus. Institutiōe qdē hui⁹ maximi sacra
mēti dixit ap̄ls. Hoc facite i meaz cōme
moratione: ut precipuū ⁊ isigne memori
ale sui amoris eximij quo nos dilexit eēt
nobis hoc p̄cellsuz ⁊ uenerabile sacramē
tū. Memoriale inquā mirabile ac stupē
dū delectabile ac suaue: tutissimuz: ac su
per oē preciosū: in quo inouata sūt signa
⁊ mirabilia: in quo habef oē delectamē
tū ⁊ ois saporis suauitas: ipaq3 dulcedo
dn̄i degustaf: in quo utiq3 uite suffraguz
consequimur ⁊ salutis. **Lectio secunda.**
H Oc est memoriale dulcissimū. me
moriale sacratissimuz. mēoriale sal
uificū: in quo gratā redēptōis nr̄e recen
semus memoriā. in quo a malo retrahi
mur cōfortamur in bono: ⁊ ad uirtutū et
gr̄aꝝ ꝓficimus icremēta. In quo ꝓfecto
ꝓficimus ipius corporali p̄n̄tia saluato
ris. Alia nāq3 quoꝝ memoriā agim⁹ spi
ritu menteq3 cōplectimur: sed nō ꝓpter
hoc realem eoꝝ p̄n̄tiā obtinem⁹. In hac
uero sacramētali christi cōmemoratiōe
ipe christus presens sub alia quidez for
ma sed in propria substantia est nobiscū
Ascensurus eim in celuz dixit apostolis
⁊ eorum sequacibus. Ecce ego uobiscū
sum omnibus diebus usq3 ad consuma
tionem seculi benigna ipos promissione
confortans ꝙ remaneret ⁊ esset cum eis
etiam presentia corporali. **Lectio tertia.**
O Digna ⁊ nunquā intermittēda me
moria qua mortem nostram reco
limus mortuam: nostrum interitū uite i
teritu interisse ac lignum uiuificuz ligno
crucis affixum fructum nobis attulisse
salutis. Hec est cōmemoratio gloriosa q̄
fidelium animos replet gaudio salutari:
⁊ cū infusione leticie deuotionis lachry
mas subministrat. Exultemus nimirum
nostram rememorando liberationem: ⁊
recolendo passionem dominicam per
quā liberati sumus uix lachrymas conti
nemus. In hac itaq3 sacratissima cōme
moratione assunt nobis suauiter gaudi
um simul ⁊ lachryme: quia in ea ⁊ gaud
mus pie lachrymantes: ⁊ lachrymamus
deuote gaudentes: letas habēdo lachry
mas ⁊ leticiam lachrymantem. Nam et
cor ingenti perfusum gaudio: dulces per
oculos stillat guttas. **Lectio quarta.**
O Diuini amoris imensitas: diuie pi
etatis superabundātia: ⁊ diuine af
fluentia largitatis: dedit eim domin⁹ om
nia quia subiecit omnia sub pedibus no
stris ⁊ super uniuersas terre creaturas ꝯ
tulit nobis dominij principatū: ex minis
terijs etiam spirituū supernorum nobili
tat ⁊ sublimat hominis dignitatem. Ad
mistratorij nāq3 sunt omnes in misteriū
ꝓpter eos qui hereditatem salutis capi
unt destinati: ⁊ cum tam copiosa fuerit er
ga nos munificentia uolens adhuc ipe i
nob suā exuberantē caritatē p̄cipua libe
ralitate mōstrare semetip3 nob exhibuit
⁊ trāscēdēs oēz pleitudinē largitōis: oēz
q3 mōuz dōatōes excedēs tribuit sei cibū

Quã singularis ꝛ admirãda liberalitas: ubi donator uenit in donũ: ꝛ datũ ẽ idez penitus cũ datore. Lectio quinta.

Quam larga ꝛ ꝓdiga largitas cum tribuit qs seipm: ꝛ sic largiẽtis sup abũdat affectio: ꝙ amplius rerũ sparsa donarijs ut in largitionẽ supeffundit largitoris: tãto plenius ad ipleta q̃to copiosius est effusa. Dedit igit se nobis saluator in pabulũ: ut q: p cibũ homo corrueral ad mortẽ: et p cibũ ipe releuaret ad uitam. Cecidit hõ p lignũ cibi mortiferi: releuatus ẽ hõ p lignũ cibi uitalis. In illo pepẽdit esca mortis: pepẽdit in isto uite alimentũ. Illius esus itulit lesionẽ: istius gustus itulit sanitatem. Gustus sauciauit et gustus curauit. Uide q: unde uulnus ẽ ortũ: ꝓdijt et misericordia. et ũde mors subijt: exinde uita euenit. De illo siqdez gustu dicit. quacũq3 die comederis morte morieris. De isto aũt legit si qs mãducauerit ex hoc pane uiuet in eternum.

Lectio sexta.

Hic est cib᷒ q plene reficit: uere nutrit sũmeq3 ipinguat: nõ corp᷒ s3 cor: ñ carnẽ s3 aiaz: nõ uentrẽ s3 mentẽ: hõini ergo q spũali cerimonia idigebat saluator ipe misericors. de nobiliori ꝛ potentiori hui᷒ mũdi alimẽto ꝓ aie refectõe pia dispositõe ꝓuidit. Cõdecẽs quoq3 libalitas extitit: ꝛ ꝯueniẽs cõpatio pietatis: ut uerbũ dei eternũ ꝙ rõnabilis creature cib᷒ ẽ ꝛ refectio: factũ caro se rõnabili creature carni ꝛ corpori hõini uidelicet in eduliũ largiret. Panẽ eim angeloꝝ mãducauit hõ: ꝛ ideo saluator ipe ait. Caro mea uere cib᷒ est: ꝛ sãguis me᷒ uere pot᷒ ẽ. Hic panis sumit sed nõ ꝯsumit: mãducat sed nõ trãsmutat ꝛ i edẽte minie trãsformat: sed si digne recipit sibi recipiẽs ꝯformat.

Lectio sancti euãgelij scd̃m ioannem.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis ꝛ turbis iudeoꝝ. Caro mea uere est cib᷒ ꝛ sanguis me᷒ uere ẽ potus. Et reliqua. De omelia sancti augustini episcopi. Lectio septima.

Utrũ sub figura an sub ueritate hoc mysticũ calicis sacrum fiat ueritas ait. Caro mea uere est cib᷒ ꝛ sanguis meus uere est potus. Aliogn quõ magnuz erit panis quẽ ego dabo caro mea est ꝓ mũdi uita: nisi uera sit caro? Sed q: xp̃z uorari dentib᷒ fas nõ est: uoluit hũc panem ꝛ uinũ in mysterio uere carnẽ suaz ꝛ sanguinẽ suũ cõsecratiõe spũs sãcti potentialiter creari ꝛ quotidie ꝓ mũdi uita mystice imolari. At sicut de uirgie p spiritũ sanctũ uera caro sine coitu creat: ita p eũdem ex substãtia panis ꝛ uini mystice idem corp᷒ christi cõsecret. Lec. viij.

Corpus christi ꝛ ùitas ꝛ figura est. Ueritas dũ corp᷒ christi ꝛ sanguis in uirtute spũs sancti ex uirtute ipsius ex panis uiniq3 substantia efficit. Figura uero ẽ id qd̃ exterius sentitur. Intra catholicam ecclesiaz in mysterio corporis xp̃i nihil a bono maius: nihil a malo minus perficitur sacerdote: quia non in merito cõsecrantis sed in uerbo efficitur creatoris: ꝛ in uirtute spũs sancti. Si eiz i merito esset sacerdotis nequaq̃3 ad christum pertineret. Nunc autem sicut ipe ẽ q baptizat: ita ipe est q p spũm sanctũ hanc suã efficit carnem ꝛ transit uinum in sanguinem. Lectio nona.

Iube ꝛ sacerdos iube inquit hec offerri p manus angeli sancti tui in sublime altare tuũ in ꝯspectu diuine maiestatis tue. Ut que deferenda in luce deposcit ubiq3 itelligatur ꝙ ista fiãt i eo sacerdotio. Hanc ergo oblationem benedictaz p quã benedicimur. Ascriptam p quã homines in celo ascribuntur. Ratã p quã uisceribus christi esse censeamur. Rationabilẽ p quã a bestiali sensu exuamur. Acceptabilez ut qui nobis ipis displicemus p hanc acceptabiles eius unico filio sim᷒. Pro die mercurij. Lectio prima.

O Excellentissimũ sacramentuz. o adorandum. colendum. glorificãdũ. amanduz. ꝛ amplectendũ. precipuis magnificandum laudibus. sũmis preconijs exaltandum. cũctis honorandum studijs: deuotis obsequendũ obsequijs: ꝛ sinceris mentibus retinenduz. O mẽoriale

nobilissimū intimis cōmēdatū precordi
is. firmiter aīo obligādū. diligent in cor
dis reseruandū utero: τ meditatōe ac ce
lebratōe sedula: huius ɔtinuā debemus
celebrare memoriā: ut ipius cuꝰ ipm fore
mēoriale cognoscimꝰ: sēp mēores exista
mus: qꝛ cuius donū uel munꝰ freqnt aspi
cit: hoc ī uētre mēorie strictius retiet. Li
cet igit hoc mēoriale sacm̄ ī quotidiāīs
missaꝝ solēnijs freqntet: ɔueniēs tñ arbi
tramur τ dignū ut de ipo seml' saltē ī āno
ad ɔfundēdā spāli͞t hereticoꝝ pfidiā τ in
saniā mēoria solēnioꝛ τ celebrioꝛ hēatur.

Lectio secunda.

In die nanqꝫ cene dñi quo die ipse
christꝰ hoc īstituit sacm̄: uniuersal'
eccl'ia ꝓ penitentiū recōciliatōe sacri ɔfe
ctione chrismatis ad ipletiōez mandati
circa lotionē pedū τ alijs plurimū occu
pata: plene uacare nō pōt celebratiōi hu
ius maximi sacī. Hoc eiꝫ circa sanctos
quos ꝑ anni circulū uenerāus ipa obser
uat ecclesia: ut quāuis ī letāijs: τ ī missis:
ac ēt alias ipoꝝ mēoria sepius renouet:
nihilominus tñ ipoꝝ natalicia certis die
bus ꝑ annū solēnijs recolat festa: ꝓpter
hoc eisdē diebus spālia celebrādo. Et qꝛ
in huiusmōi festis circa solēnitatis debi
tum aliqd a fidelibus ꝑ negligentiā rei se
cularis occupatōez: aut alias ex hūana
fragilitate omittit: statuit ipa mat ecclesia
certā diem ī qua general' ōium sctoꝝ cō
memoratio fieret ut ipoꝝ celebritate cōi
qcqd ī proprijs ipoꝝ festiuitatibus omis
sū existeret solueretur.

Lectio tertia.

Potissime igit id exeqndū est erga
hoc munificū sacm̄ corpis τ sāgui
nis iesu xpi: q ē oīuꝫ sctoꝝ gloria τ coro
na: ut festiuitate ac celebritate prefulgeat
spāli: quatenus ī ea qͦ in alijs missaꝝ of
ficijs circa solēnitatē est forsitan pretmis
sū: deuota idulgētia suppleat. Et si fidles
festiuitate ipa īstāte interiꝫ ꝑterita mēorā
tes id qͦ ī ipis missaꝝ solēnijs: seclaribꝰ
forsitan agēdis iplicitī: aut alias ex negli
gētia uel fragilitate hūana minus plene
gesserūt: tūc attente ī hūilitate spūs τ ani
mi puritate restaurēt. Intelleximus autē
olim dū ī mioꝛi eēmus officio ɔstituti: ꝙ
fuerat qbusdā catholicis diuinitus reue
latū festū huiusmōi esse generaliter in ec
clesia celebrandū.

Lectio quarta

Nos itaqꝫ ad corroboratōez τ exal
tatōez catholice fidi digne ac rōna
bilr duximus statuēdū: ut de tāto sacro ꝑt
quotidianā mēoriā quā de ipo fac eccl'ia
solēnioꝛ τ spālioꝛ ānuatiꝫ mēoria celebre
tur: certū ad hoc designātes diē: qntaꝫ ui
delꝫ feriā post octauā pentecostes ꝓxio
seqntez: ut ī ipa quīta feria deuote turbe
fideliū ꝓpt hoc ad eccl'ias affectuose cō
currant: τ tam clici qꝫ ppli parit gauden
tes ī cantica laudis īsurgant. Tūc enim
corda ōiuꝫ τ uota oīa: τ labia hymnos
psoluant leticie salutaris. Tunc psallat fi
des. spes tripudiat. exultet caritas. deuo
tio plaudat: iubilet chorus. puritas iocū
det. Tūc singuli alacri aīo ꝓmpta uolū
tate ɔueniāt. sua custodia laudabilit exe
qnda: tanti festi solēnia transfūdētes. Et
utinaꝫ ad xpi seruitiū sic eiꝰ fideles ardoꝛ
dilectōis īflāmet: ut ꝑ hec τ alia ꝓficien
tibus ipis meritoꝝ cumulo apud eū ipe
q se ꝓ illis dedit ī preciū: tribuitqꝫ se ipis
in pabulū: post huius uite cursū tandeꝫ
eis in premium largiatur.

Lectio quīta.

Ideoqꝫ uniuersitateꝫ uāaꝫ monēus
τ hortamur ī dño ꝑ aplica scripta ī
ꝟtute scte obediētie districte mandātes:
ac remissiōez peccaminū īiungētes: qua
tenus taꝫ excelsū τ taꝫ gliosū festū ꝑdca
quīta feria singul' annis cū. ix. lectōibus
cū ꝶnsorijs: cū ꝟsicul: ātiphōis: psalmis
hymnis et oꝛonibus ipi festo specialr cō
gruētibus: q cū ꝓprie misse officio uob
sub bulla nr̄a mittimus ītroclusa: deuote
ac solēnit celebretis: et faciatis studiose ꝑ
uniuersas uāaꝝ ciuitatū et diocesū eccle
sias celebrari. Sbditos uāos ī ꝑfata dñi
ca dictaꝫ quītaꝫ feriā ꝓxio ꝑcedenteꝫ sa
lutaribus mōitis sollicite ꝑ uos et ꝑ alios
exhortātes: ut ꝑ ꝟaꝫ et purā ɔfessiōem et
elemosynaꝝ largitiōez: et ꝑ sedulas oꝛo
nes et alia deuotōis et pietatis opa: se ta
lit studeant ꝑpare: ꝙ huiusmōi ꝑciosissi
mi sacī mereant fieri participes illa die:

ꝯ

possintq; ipsū suscipe reuerēter: ⁊ ꝟtutez
consequi gratiarum. Lectio sexta.

NOs eim xp̄i fideles ad colenduz ⁊
celebrādū tm̄ festū donis uolentes
spūalib⁹ aīare: oībus uere penitētibus ⁊
ꝯfessis q matutinali officio festi eiusdē in
ecclīa i qua idē celebratū fuerit. Centū. q
ꝟo misse totidē: q aūt in primis ipsius fe
sti uespis īterfuerit similit̄ centū. q ꝟo i se
cūdis totidē. illis ꝟo q p̄ie. tertie. sexte.
none. ac cōpletorij officijs īterfuerint ꝓ
qualibet horaꝝ ipsaꝝ quadragita. Eis
aūt q p octauas ipsius festi matutinalib⁹
uesptinis misse ac predictaꝝ horaꝝ offi
cijs interfuerit cētū dies singulis octaua
rum ipsaꝝ dieb⁹: de oīpotētis dei miseri
cordia ⁊ beatoꝝ apl̄oꝝ eius petri ⁊ pau
li auctoritate ꝯfessi de iniūctis sibi peni
tētijs relaxamus. Data uiterbij. M.cc.
lxiij. Indictōe. vi. v. idus ianuarij pontifi
catus nr̄i anno primo. Sūma indulgētia
rum festi istius. xi. annoꝝ ⁊ octoginta di
erum. Tres ultīe lectiōes resumūtur de
euāgelio utsupra. In octaua sacratissimi
corpis xp̄i illud idē qđ in die resūit̄ offici
um ⁊ duplex agitur. Dn̄ica secūda post
pentecost. oratio.

SAncti nois tui dn̄e. timorē parit̄ et
amorē fac nos hr̄e ppetuū: q: nūq̄z
tua gubnatiōe d̄stituis: quos i soliditate
tue dilectōis istituis. p. Scd̄m lucam.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is pabolā hāc. Hō qdā fec̄ cenam
magnā ⁊ uocauit multos. Et reli. Ome
lia sancti gregorij pape. Lectio septīa.

HOc distare frēs carissimi int̄ delici
as corporis ⁊ cordis solet: ꝙ corpo
rales delicie cū nō habent̄ graue in se de
siderīū accēdūt. Cū ꝟo habite edunt̄: co
medētē ꝓtinus i fastidiū p sacietatez uer
tunt. At ꝯ spūales d̄licie cū n̄ hn̄t̄ in fasti
dio st̄: cū ꝟo hn̄t̄ in desiderio. Tātoq; a
comedēte āplius esuriūtur: quanto ⁊ ab
esuriēte āplius cōedūtur. In istis appeti
tus placet. experiētia magis placet. In il
lis appetitus saturitatē. saturitas āt fasti
diū generat. In istis aūt. appetitus satu
ritatē: saturitas appetitū parit. Augēt eiz
spūales delitie d̄siderīū i mēte dū saciāt:
q: quāto magis eaꝝ sapor pcipit̄: eo āpli
us cognoscitur qđ auidius amet̄: ⁊ iccir
co n̄ hite amari n̄ pn̄t: q: eaꝝ sapor igno
ratur. Quis eiz amare ualet qđ ignorat:
Proinde. p̄s. nos āmōet dicēs. Gustate
⁊ uidete qm̄ suauis ē dn̄s. Ac si aperte di
cat. Suauitatē ei⁹ n̄ cognoscitis: si hāc mi
nime gustatis. Sz cibū uite ex palato cor
dis tāgite: ut ꝓbātes eius dulcedinē ama
re ualeatis. Lectio octaua.

HAs aūt hō delicias tūc amisit: cuz i
paradiso peccauit. Extra exijt cuz
os a cibo et̄ne dulcedinis clausit. Unde
nos quoq; nati in huius peregrinatiōis
erūna: huc fastidiosi iā uēimus: nescimus
qd desiderare debeāus. Tātoq; se āpli⁹
fastidij nr̄i morbus exaggerat: quāto ma
gis ab esu illius dulcedinis aius elōgat̄:
Et eo internas iā delicias n̄ appetit: quo
eas comedere diu lōgeq; desueuit. Fasti
dio ergo nr̄o tabescimus: ⁊ lōga in edie
peste fatigamur. Et q: gustare itus nolu
mus paratā dulcedinē: amāus foris mise
ri famē nr̄az. Sz sup nos pietas nec dese
rētes se deserit. Cōtēptas eniz illas d̄lici
as: ad mēorie nr̄e oculos reuocat: easq;
nobis ꝓpōit in ꝓmissiōe: torporē excu
tit: atq; ut fastidiū nr̄m depellere debea
mus iuitat. Nā hō qdā fecit cenā magnā
⁊ uocauit multos. Quis iste hō ē nisi ille
de quo per ꝓphetaz d̄r. Et hō ē: ⁊ qs co
gnoscit euz: Qui fec̄ cenaz magnaz: q: sa
cietatē nob dulcedīs et̄ne ꝑparauit. Qui
uocat multos: sz pauci ueniūt: q: nōnūq̄z
ipsi q ei per fidē subiecti st̄ et̄no: eius ꝯui
uio male uiuēdo ꝯdicunt. Lectio nona.

MIsit āt seruuz suuz hora cene dicē
ꝯuitatis ut uēirēt. Quid hora cene:
nisi finis ē mūdi: In quo nimiꝝ nos su
mus sic̄ iā dud̄ paulus testat̄ dicēs. Nos
sumus i quos fines seculoꝝ deuenerūt.
Si ergo hora iaz cene ē cuz uocamur: tā
to minus debemus excusare nos a cōui
uio dei: quanto ꝓpiquasse iaz cernimus
finē seculi. Quo eim pēsamus q: nihil ē
qđ restat: eo debemus pertimescere: ne
tēpus grāe qđ presto ē pereat. Iccirco aūt

hoc ꝯuiuiū dei nō prādiū ſꝫ cena noīaẗ:
qꝛ poſt prādiū cena reſtat: poſt cenā ꝟo
ꝯuiuiū nob in extremo ꝑpabiẗ:rectū fuit
ut hoc ñ prādiū ſꝫ cena uocareẗ. Sꝫ qs
ꝑ hūc ſeruū q a prēfamilias ad iuitāduꝫ
mittiẗ: niſi p̄dicatoꝝ ordo ſignatur. De
quo uidelicet ordie q̃zuis adhuc idigni
exiſtimus:q̃zuis peccatoꝝ nroꝝ pōderi
bus grauamur:ꝛ nos tñ i iſtis diebus ſu
mus. Et cū de edificatiōe nr̄a uob aliqd
loquor hoc ē qꝺ ago. Seruus eiꝫ ſuꝫ ſū
mi p̄ris familias. Et cū uos āmoneo ad
ꝯtēptū ſeculi:īuitare uos uenio ad cenā
dei. Nēo me ꝓpt me hoc ī loco deſpici
at. Et ſi ad iuitandū nequaq̃ꝫ dignus ap
pareo:ſꝫ tñ magne ſt̄ delicie quas ꝓmit
to. Ad bn̄dic. aṅ. Hō qdā fecit cenā magnā
ꝛ uocauit multos:ꝛ miſit ſeruū ſuuꝫ hora cene
dicere iuitatis:ut uenirēt:qꝛ oīa pata ſūt alla.
Ad mag. aṅ. Exi cito ī plateas ꝛ uicos ciuita
tis:ꝛ paupes ac debiles:cecos ꝛ claudos ꝯpel
le itrare ut ipleaẗ domus mea al'. Dn̄ica ter
tia post pentecoſtes oratio.

PRotector ī te ſpātiū deus ſine quo
nihil ē ualidū nihil ſāctū: multipli
ca ſup nos miſericordiā tuā:ut te rectore
te duce ſic trāſeamꝰ ꝑ bōa tēporalia ut ñ
amittamus etn̄a. p. Scd̄m lucam.

IN illo tp̄e. Erāt appropiquātes ad
ieſuꝫ publicani ꝛ peccatores ut au
dirent illū. Et reliqua. Omelia ſācti gre
gorij pape. Lectio ſeptima.

EStiuū tēpus qꝺ corpi meo ualde ꝯ
triū eſt loq me ꝺ expoſitōe euāgelij
lōga mora intueniēte ꝓhibuit. Sꝫ qꝛ lin
gua tacuit:ardere caritas ñ ceſſauit. Hoc
et eiꝫ dico qꝺ apud ſe unuſqſqꝫ urm̄ co
gnoſcit. Plexꝝ eiꝫ caritas qbuſdaꝫ occu
patiōis ꝑpedita ꝛ itegra flagrat ī corde:
ꝛ tñ nō mōſtraẗ in ope. Quia ꝛ ſol cū nu
be tegiẗ. nō uideẗ in t̄ra:ꝛ tñ ardet ī celo.
Sic ſic occupata eē caritas ſolet:ꝛ intus
uim ſui ardoris exurit: ꝛ foris flāmas o
peris nō oñdit. Sꝫ qꝛ nūc ad loquendū
tēpus rediit:ur̄a me ſtudia accēdāt:ut mi
hi tāto āplius loq libeat:quāto hoc ur̄e
mētes deſiderabilius expectāt. Audiſtis
in lectiōe euāgelica frēs mei: qꝛ peccato
res ꝛ publicani acceſſerūt ad redempto
rem nr̄m ꝛ nō ſolū ad colloquēdū:ſed ēt
ad ꝯueſcendū recepti ſūt. Qꝺ uidentes
pharisei dedignati ſt̄. Ex qua re colligiẗ:
qꝛ uera iuſticia ꝯpaſſiōeꝫ hꝫ: falſa ꝟo de
dignatōeꝫ:quāuis ꝛ iuſti ſoleāt recte pec
catoribus dedignari. Lectio octaua.

SEd aliud ē qꝺ agiẗ typo ſupbie:ali
ud qꝺ zelo diſcipline. Dedignanẗ
ꝛ eīm ſed nō dedignātes deſpāt. Nō de
ſpantes pſecutionē cōmouēt:ſꝫ amātes.
Quia ꝛ ſi foris icrepatōeꝫ ꝑ diſciplinam
exaggerāt:itus tñ dulcedinē ꝑ caritatem
ſeruāt. Preponūt ſibi in aīo ipos plerū
qꝫ quos corrigūt:meliores eſtimant eos
quos iudicāt. Quod uidelicet agentes ꝛ
diſciplinā ſubditos:ꝛ ꝑ hūilitatē cuſtodi
unt ſemetipos. At ꝯ hi q de falſa iuſticia
ſupbire ſolēt:ceteros quoſqꝫ deſpiciūt:nul
la ifirmātibus miſericordia ꝯdeſcēdūt:et
quo ſe peccatores eē nō credūt:eo deteri
us peccores fiūt. De quoꝝ ꝓfecto nūero
pharisei extiterāt: q diiudicātes dn̄m ꝙ
peccatores ſuſcipet: ardēti corde ipm̄ fō
tem miſericordie reprehēdebāt. Sꝫ quia
egri erāt:ita ut ſe egros eē neſcirēt:quate
nus qꝺ erant agnoſcerēt:celeſtis eos me
dicus blādis fomētis curat. Benignum
paradigma obijcit:ꝛ i eoꝝ corde uulne
ris tumorē ꝑmit. Ait nāqꝫ. Quis ex uob
hō q hꝫ centū oues:ꝛ ſi pdiderit unā ex
illis:nōne dimittit nonagita nouē i deſer
to ꝛ uadit ad illā quā pdiderat. Lect. ix.

ECce mira diſpēſatōe pietatis ſimi
litudinē ueritas dedit:quā ꝛ i ſe hō
recognoſceret:ꝛ tñ hoc ſpālit ad ipm̄ au
ctorē hoīuꝫ ptineret. Quia eiꝫ centenari
us pfectus ē nūerus ipe cētū oues habu
it:cū angeloꝝ ſubaꝫ ꝛ hoīuꝫ creauit. Sꝫ
una ouis tūc piit:qñ peccādo hō paſcua
uite dereliqt. Dimiſit aūt nonagita no
uem oues ī deſerto:qꝛ illos ſūmos ange
loꝝ choros reliqt ī celo. Cur aūt celū de
ſertū uocaẗ: niſi ꝙ deſertū dꝛ derelictū:
Tūc āt celū hō deſeruit cū peccauit. In
deſerto aūt nonagita nouē oues reman
ſerāt:qñ in t̄ra dn̄s unā q̄rebat: qꝛ rōnal'
creature nūerus angeloꝝ ꝛ hoīum que

ad uidendũ dñm ꝯdita fuerat peũte ho
mine erat inimicus. Et ut pfecte sũma oui
um reintegraret i celo hõ ptus q̃rebat in
terra. Nã hic qᷓ euãgelista dicit in deser
to: alius dicit i mõtibus: ut significet i ex
celsis. Quia nimirꝫ oues que nõ pierãt: i
sublĩbus stabant. Et cũ inuenerit ouez iᷓ
ponit i hũeros suos gaudens. Quẽ i hu
meris suis iposuit: qꝛ humanã naturam
suscipiẽs peccata nr̃a ipe portauit. Et ue
niens domũ cõuocat amicos ꝛ uicinos
dicens eis. Cõgratulamini mihi qꝛ inue
ni ouẽ meã que pierat. Inuenta oue ad
domum redit: qꝛ pastor noster reparato
hoie ad regnũ celeste rediit: ibi amicos
ꝛ uicinos iuenit illos uidelicet angelorũ
choros q amici eius sũt: qꝛ uoluntatẽ eiꝰ
ꝯtiue i sua stabilitate custodiũt. Ut ciues
quoqꝫ eiꝰ sũt: qꝛ claritate uisionis illiꝰ sua
assiduitate pfruũtur. Et notãdũ ꝙ ñ dic
cõgratulamini iuente oui sꝫ mihi. Quia
uidelicet eius ẽ gaudiũ uita nostra: ꝛ cuꝫ
nos ad celũ reducimur solẽnitatẽ leticie
illius iplemus. Ad bñdic. aᷓ. Quis ex uo
bis hõ q hꝫ centũ oues ꝛ si pdiderit unã ex ill:
nõne dimittit nonagita nouẽ i deserto: ꝛ uadit
ad illã que perierat donec iueniat illã allᷓa Ad
mag. aᷓ. Que mulier hñs drachmas decem:
ꝛ si pdiderit drachmã unã nõne accendit lucer
nã ꝛ euertit domũ ꝛ q̃rit diligẽter donec iueni
at. Dñica quarta post pentecost. oratio.
DA nobis q̃s dñe ut ꝛ mũdi cursus
pacifice nobis tuo ordine dirigat:
ꝛ ecclĩa tua trãqlla deuotiõe letetur. per.
Secundum lucam.
IN illo tẽpore. Cũ turbe irruerent i
iesum ut audirent uerbũ dei: ꝛ ipse
stabat secus stagnuꝫ genesareth. Et reli.
Omel. scĩ ambrosij epi. Lectio septima
ASscendẽs aũt in unã naui que erat
simonis rogauit ut adduceret a ter
ra aliquãtulũ. Ubi dñs multis iptiuit ser
monibus uaria genera sanitatũ: nec tpe
nec loco cepit a studio sanandi turba co
hiberi. Uesper icubuit. sequebant. Sta
gnũ occurrit. urgebãt: ꝛ ideo ascẽdit i pe
tri nauim. Hec ẽ illa nauis que scd̃ꝫ mat
theũ adhuc fluctuat: scd̃m lucã repletur
piscibus: ut ꝛ principia ecclĩe fluctuãtis:
ꝛ posteriora exuberantis agnoscas. Pis
ces eim sũt q hãc enauigant uitã: ubi ad
huc discipulis xp̃us dormit: hic p̃cipit.
Dormit eim trepidis: uigilat pfectis. Sꝫ
quẽadmodũ dormiat xp̃s: audistis dicẽ
tem in ꝓpheta. Ego dormio: ꝛ cor meũ
uigilat. Et sãctus mattheus recte nõ pre
termittendũ putauit eterne iudiciũ pote
statis: ubi ipauit uentis. Nõ est eim hũa
na doctrina sicut audistis iudeos dicere.
uerbo iperat spiritibus sed celestis ma
iestatis insigne: qᷓ turbatũ sedat mare ꝛ
diuine uocis ipio obsequũtur elementa
atqꝫ isensibilia. Sensũ accipiũt obsequẽ
di. Diuĩe mysteriũ grẽ reuelabat: qᷓ flu
ctus mitescũt seculi: uerbo imũdus sp̃us
ꝯquiescit. Nõ alterꝫ altero reflectitur: sꝫ
utrũqꝫ celebrat. Habes miraculũ in cle
mentis: habes documentũ in mysterijs.
Lectio octaua.
ERgo quia sãctus mattheus illaꝫ p
libauerat: sãctus lucas eã sibi naui
in quã petrus piscaret elegit. Nõ turba
tur ista que petrũ habet: turbat illa que
iudam habet. Et si multa illic merita di
scipulorꝫ nauigabant: tñ adhuc pfidia p
ditoris agitabat: in utraqꝫ petrus. Sꝫ
suis meritis firmus est turbatur alie
Caueamus igitur pfidum: caueamus p
ditorem: ne p unũ plurimi fluctuem.
Hec ergo nõ turbatur nauis in qua pru
dentia nauigat: abest pfidia fides spirat.
Quẽadmodũ eim turbari poterat cui pre
rat is i quo ecclĩe firmamẽtũ ẽ. Illic ergo
turbatio ubi modica fides. Hic securi
tas ubi pfecta dilectio. Deniqꝫ ꝛ si alijs
impat: ut laxent retia sua: soli tamẽ petro
dicitur. Duc in altum hoc est in ꝓfundi
disputationum. Quid eim tam altum q̃
altitudinem diuitiarum uidere: scire dei
filium ꝛ professionem diuine generatio
nis assumere: Quã licet mens humana
non queat plene rationem inuestigatio
nis cõprehẽdere: fidei tamen plenitudo
cõplectitur. Naꝫ ꝛ si non licet mihi scire
quẽadmodũ natus sit: non licet tñ nesci
re ꝙ natus sit. Seriẽ generatõis ignora

sed auctoritatem generationis nō igno ro. Non interfuimus cum ex patre dei filius nasceretur: sed interfuimus cuꝫ a patre dei filius diceretur. Si deo nō credimus: cui credimꝰ? Oia eim que credimꝰ uel uisu credimus uel auditu. Uisus sepe fallitur: auditus in fide est. An asserentis persona discutitur: si uiri boni dicerent nephas putaremꝰ non credere. Deus asserit: probat filius. refulgēs sol fatetur: tremens terra testatur. Lect. ix.

In hoc altum disputationis ecclīa a petro ducitur: ut uideat hic resurgentē dei filiuꝫ: inde spiritū sctm profluētem. Que sunt autem apostolorum: que laxari iubētur retia: nisi uerborum ꝯnexiones: ⁊ quasi quidam orationis sinus: ⁊ disputationum recessus: qui eos quos ceperint non amittant. Et bene apostolica instrumenta sunt retia piscandi: que ñ captos pimunt sed reseruant: ⁊ de profūdo ad lumen extrahunt fluctuantes: de ĩfimis ad superna transducunt. Est ⁊ aliud apostolicū piscandi genus quo genere soluꝫ petrum piscari dñs iubet dicēs. Mitte hamū ⁊ eum piscem qui primus ascenderit tolle. Magnū ⁊ spūale documentum qd̄ christiani uiri sublimioribꝰ potestatibus docentur debere esse subiecti: ne quis constitutionem regis terreni putet esse soluendam. Si eim censum filius dei soluit: quis tu tantus es qui ñ putas esse soluendum? Et ille soluit censuꝫ qui nihil possidebat: tu autem qui seculi sequeris lucrum cur seculi obsequm nō recognoscas? Cur te supra seculum quadam arrogantia animi feras: cum seclo sis misera cupiditate subiectus? Prebēditur igitur de drachma quo erat preciū nostre redēptionis ⁊ corporis. In lege ꝓmissum. in euāgelio persolutuꝫ: nō ocio se in ore piscis īuentum. Ex ore eim tuo iustificaberis. Et eim preciuꝫ īmortalitatis nobis est nostra cōfessio. Quia sicut scriptum est: ore confessio fit ad salutem. Et fortasse primus hic piscis primus est martyr in ore habens didrachma: hoc est precium census. Didrachma nostruꝫ christus est. Habebat igitur primus ille martyr stephanus. s. in ore thesaurū: cuꝫ christuꝫ in passione loquebatur. Ad benedictus aīi. Ascēdens iesus in nauim ⁊ sedens docebat turbā all'a. Ad mag. aī. Preceptor ꝑ totā noctē laborātes nihil cepimus: ĩ uerbo aūt tuo laxabo rete. Dominica qnta post pentecost. oratio.

Deus q diligētibus te bōa īuisibilia preparasti: infunde cordibꝰ nr̄is tui amoris affectū: ut te in omnibus ⁊ super oia diligentes: ꝓmissiones tuas que omne desideriū supant consequamur. Per eundē dn̄m nr̄m. Secundū mattheum.

In illo tēpore. Dixit iesus discipul' suis. Amen dico uobis: nisi abūdauerit iusticia uestra plus q̄ꝫ scribarum ⁊ phariseorum nō intrabitis in regnuꝫ celorum. Et reliqua. Omelia sancti augustini episcopi. Lectio septima.

Nisi nō solum illa minima legis impleueritis precepta que inchoant homines: sed ēt ista que a me addūtur: q non ueni legem soluere sed īplere nō intrabitis in regnum celorum. Sed dicis mihi. Si de illis mandatis minimis cuꝫ supius legeretur dixit minimū uocari in regnum celoꝝ: qsquis unum eoꝝ soluerit: ⁊ scd̄m suam solutioneꝫ docuerit: magnū aūt uocari quisqs ea fecerit: ⁊ sic docuerit: ⁊ ex eo iam in regno celoꝝ futuꝝ esse qꝛ magnus est: quid opus est addi legis preceptis minimis sua? In regno celorum potest esse: quia magnus est quisquis ea fecerit: ⁊ sic docuerit. Qua propter sic est accipienda illa sententia. Qui autē fecerit ⁊ docuerit sic magnus uocabitur in regno celoꝝ: idē nō scd̄m illa minima: sed scd̄m ea que ego dicturus suꝫ. Que sunt aūt ista? Ut abundet inquit iusticia uestra sup scribaꝝ ⁊ phariseorum: qꝛ nisi abūdauerit nō ītrabitis in regnuꝫ celorum. Ergo qui soluerit illa minima ⁊ sic docuerit: minimus uocabit. Qui āt fecerit illa minima ⁊ sic docuerit: nō iam magnus habendus est ⁊ idoneus regno celorum: sed tn̄ nō tam minimus q̄ꝫ ille q soluit. Lectio octaua.

Ut autez sit magnus atqꝫ illi regno aptus facere debet ⁊ docere sicut christus nunc docet: ut abundet iusticia eius super scribarum ⁊ phariseorūz. Justicia phariseorum est: ut non occidant. Justicia eorum est qui intraturi sunt regnum dei ut non irascantur sine causa. Minimū est ergo non occidere: ⁊ qui illud soluerit minimus uocabitur ī regno celorum. Qui autem illud ipleuerit: ut ñ occidat: nō continuo magnus erit ⁊ idoneus regno celorum: sed tamen ascēdet aliquem gradum. Perficietur autem si non irascatur sine causa. Quod si perfecerit multo remotior erit ab homicidio. Qua propter qui docet ut non irascāur non soluit legez ut occidamus: sed iplet potius ut ⁊ foris dum non occidimus: ⁊ in corde dum non irascimur innocentia custodiamus. Audistis ergo inquit. quia dictum est antiquis nō occides. Qui autem occiderit reus erit iudicio. Ego aūt dico uobis: quia omnis qui irascitur fratri suo sine causa reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo racha reus erit concilio. Qui autem dixerit fatue: reᵘ erit genne ignis. Lectio nona.

Quid inter est inter reum iudicio et reum concilio: ⁊ reuz genne ignis: Nam hoc postremū grauissimuz sonat. Et āmonet gradus quosdaz factos a leuioribus ad grauiora: donec ad gēnam ignis ueniretur. Et ideo sicut leuius ē eē reum iudicio qꝫ reū esse concilio: ita leuius est esse reum concilio qꝫ esse reū genne ignis. Oportet leuius esse intelligatur irasci sine causa fratri qꝫ dicere racha. Et rursus leuius esse dicere racha: qꝫ dicere fatue. Non eīm reatus ip̄e haberet gradus: nisi gradatim etiam peccata cō memorarentur. Unū autem hic uerbuz obscuꝝ positū ē: q: nec grecū nec latinuz est racha: qꝺ apud hebreos uox est indignantis animi motū significans. Cetera uero in sermone nostro usitata sunt. Nō nulli aūt de greco trahere uoluerunt int̄pretationem huius uocis: putantes pannosum dicere racha: quoniam grece pānus rachos dicitur. A qbus tamen cum queritur quid dicatur grece pannosus: non respondēt racha. Deinde posset latinus interpres ubi posuit racha pannosum ponere. Nec ut in uerbo qꝺ ⁊ in latina lingua nulluz sit ⁊ in greca inusitatū. Probabilius ergo est qꝺ audiui a quodam hebreo cum id interrogassem. Dixit eīm eē uocem non significantem aliꝺ sed indignantis animi motū exp̄imēte. Has interiectiones grāmatici uocant particulas orationis: significantes cōmotū animi affectum: uelut cum dicit̄ a dolēte hei uel ab irascēte. heu. Que uoces quarūqꝫ linguarum sūt proprie: nec in alia lingua facile transferūtur. Que causa utiqꝫ coegit tam grecum interpretez qꝫ latinū uocem ipam ponere: cum quo modo cā int̄pretaretur non inueniret. Ad bñdic. añt. Audistis quia dictum est antiqs non occides: qui autē occiderit reus erit iudicio. Ad mag. añt. Si offers munus tuū ante altare: ⁊ recordatus fueris q: frater tuus habet aliqꝺ aduersū te: relinq̄ ibi munᵘ tuū añ altare: et uade prīᵘ recōciliari fratri tuo: ⁊ tē uenīēs offeres munus tuū allā. Dominica sexta post pētecost. oratio.

Deus uirtutū cuius est totū qꝺ ē optimū: insere peccatoribus n̄ris amorem tui nominis: ⁊ presta in nobis religionis augmentum: ut que sunt bona nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. per. Secundum marcum.

In illo tēpore. Cū turba multa eēt cum iesu: nec haberent qꝺ manducarent cōuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbam: quia ecce iā triduo sustinent me nec habēt qꝺ manducēt. Et reliqua. Omelia sancti ambrosij episcopi. Lectio septima.

Posteaquā illa que ecclesie typum accepit a fluxu curata est sanguis. Posteaqꝫ apostoli ad euāgelizandum regnum dei sunt destinati gratie celestis iptitur alimētum. Sꝫ quibus iptiatur aduerte. non ociosis: non in ciuitate quasi in synagoga uel seculi dignitate residentibus: sed inter deserta querētibᵘ christū.

Qui einm non fastidiunt ipi recipiunt a
christo ꝛ cum eis loquitur dei uerbum:
non de secularibus sed de regno. Et si q
corporalis gerunt ulcera passionis his
medicinaꝫ libenter indulget. Conseqńs
igitur erat ut quos a uulneruꝫ dolore sa
nauerat: eos alimonijs spiritualibus a ie
iunio liberaret. Jtaqꝫ nemo cibum acci
pit christi nisi fuerit ante sanatus. Et illi
qui uocantur ad cenam prius uocando
sanantur. Si claudus fuit gradiendi facł
tatem ut ueniret accepit. Si lumine erat
priuatus oculorum domū utiqꝫ dńi nisi
refusa luce intrare non potuit. Ubiqꝫ er
go mysterij ordo seruał ut prius per re
missionem peccatorum uulneribus me
dicina tribuatur: postea alimonia mense
celestis exuberet quāq̄ꝫ nondum ualidi
oribus hec turba reficiatur alimētis: ne
qꝫ christi corpore ꝛ sanguine ieiuna soli
dioris fidei corda pascantur. Lacte inqt
uos potaui: non esca nūdum eim potera
tis sed nec quidem adhuc potestis.

Lectio octaua.

IN modum lactis qnqꝫ sunt panes.
esca autem solidior corpus est chri
sti. Potus uehementior sanguis est dńi.
Non statim a primo epulamur oia neqꝫ
potamus omnia. Hoc primum inqt bi
be. Est ergo primū qđ manduces: est eti
am secūdum qđ bibas. Est ꝛ primuꝫ qđ
manduces: est ꝛ secundū: ꝛ tertium. Pri
mo qnqꝫ panes sunt. secundo septeꝫ. ter
tium ipsum est corpus christi. Nequaq̄ꝫ
igitur dńm talem deseramus: qui ꝓ uni⁹
cuiusqꝫ uiribus ipartiri nobis alimenta
dignatur: ne aut ifirmū ualidior cib⁹ op
primat: aut ualidum exilia alimenta nō
facient. Qui eim infirmus est olus man
ducet. Et ille qui uidetur laqueos ifirmi
tatis euadere de qnqꝫ istis manducet pa
nibus ꝛ duobus piscibus. Certe si peteł
cibum uereł ipe relictis suis omnibus: fe
stinet ad dei uerbum. Dum audire inci
pit: incipit esurire. Incipiūt apostoli esu
rientem uidere: ꝛ si illi adhuc non intelli
gunt qd esuriant intelligit christus. Scit
ꝙ nō seculariū cibuꝫ esuriant: sed cibum
christi. Dicat dimittere eos ieiunos no
lo: ne deficiant in uia. Lectio nona.

BOnus dńs studia exigit: uires mi
nistrat. Utinaꝫ dńe iesu uelis mecū
istos ieiunos non dimittere: sed imptitis
abste epulis reficias eos: ut possint tuis
alimonijs fortiores infirmitatem ieiunij
non timere. Dicas utinā de nobis nolo
eos ieiunos dimittere. Causam mihi di
cito quare nolis dimittere ieiunos. Im
mo iaꝫ dixisti quia si quidē dimittis ieiu
num deficit in uia. hoc ē deficit uel in isti
us cursu uite: uel antequā perueniat ad
caput uie: anteq̄ꝫ perueniat ad patrē: ꝛ i
telligat ꝙ ex patre christus est. intelligat
ꝙ christus e celo: itelligat ꝙ christus qui
descendit: ipe est qui ascendit: ne forte cū
accepit ꝙ natus ex uirgine est: icipiat nō
dei uirtutem sed hominis existimare. Er
go ne deficiant inquit. date uos illis mā
ducare. At illi dixerūt. Non sunt uobis
plus q̄ꝫ panes quinqꝫ ꝛ duo pisces: nisi
nos eamus ꝛ emamus in omnē hāc tur
bam escas. Nūduꝫ intellexerant aposto
li cibuꝫ populi credentis non eē uenalē.
Nouerat christus nouerat ipe nos eē po
tius redimēdos: suas uero epulas gratui
tas. Nūdum ergo habebant apostoli ci
bum qui nos redimere posset: habebāt
tamen cibuꝫ qui confirmare nos posset.
Panis eiꝫ cor hominis confirmat. Mi
seretur ergo dńs: ne quis deficiat in uia.
Si quis ergo defecerit: non ꝑ dominum
iesum: sꝫ ꝑ se deficit. Nec habes qđ ascri
bas dńo qui uicit cum iudicał. Quid eiꝫ
dicas ei qui i te contulit omnia firmamē
ta uirtutis? Nōne ipe te genuit? Nōne ip
se te pauit? Cibus eius uirtus ē. cib⁹ eius
fortitudo est. Ad bńdic. aꝸ. Cum turba mł
ta esset cū iesu nec haberent qđ manducarent:
conuocatis discipulis ait illis: misereor sup tur
bam quia ecce iam triduo sustinent me: nec ha
bent qđ manducent allā. Ad mag. ańt Mi
sereor super turbam: quia ecce iam triduo susti
nent me nec habent qđ manducent: ꝛ si dimise
ro eos ieiunos deficient in uia alleluia. Dńi
ca septima post pentecost. oratio.

DEus cuius ꝓuidētia i sui dispositōe

nõ fallitur: te supplices exoramus: ut no
xia cũcta submoueas: ⁊ omnia nobis ꝓ
futura concedas. per. Secũdũ mattheũ

In illo tẽpore. Dixit iesus discipu
lis suis. Attendite a falsis ꝓphetis
qui ueniunt ad uos in uestimentis ouiũ
intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et
reliqua. Omelia origenis. Lectio septi
ma.

Quod paulo superius spatiosã ⁊ la
tam uiam nominauit: hic nũc aper
tius falsos ꝓphetas ostendit: p quos mł
ti in pditionẽ abhominabilem abierũt:
qui primo in iudea multi apparuerunt ⁊
modo in pfidia totum ipleuere mundũ.
Sed illi prius falsi prophete fuerunt: ue
rissimosqꝫ domini ꝓphetas usqꝫ ad mor
tem persecuti sunt: sicut ieremiã ⁊ miche
am aliosqꝫ multos. Isti autem nunc fal
si prophete ⁊ falsi christiani qui sunt uera
ces christianos sine misericordia psequũ
tur ⁊ opprimunt. aliquando si detur co
pia ẽt gladijs sine intermissione autẽ su
is prauis moribus ⁊ exemplis. Iccirco
omnes perueniens dominus adortat9 ẽ
dicens. Attendite a falsis prophetis. At
tendite diligentius: obseruate cautius: ut
non seducamini: ut non circũueniamini
ut non fallamini. Attendite ergo hoc est
considerate: quia non sunt oues sed lupi
in uestimento ouium: quia non sunt reli
giosi sed irreligiosi i figura religiositatis:
quia non sunt christiani: sed ueritate ua
cui christianorum persecutores. Attẽdi
te a falsis prophetis qui ueniunt ad uos
in uestimentis ouium intrinsecus autem
sunt lupi rapaces. Ipos beatus aposto
lus ad ephesios loquens designabat di
cens. Scio eim quia post discessum meũ
introibũt in uos lupi graues: lupi rapa
ces. Lectio octaua.

Lupi graues nominant esse infide
les heretici qui grauati sanctam ec
clesiam cõprimunt ẽt ⁊ psequũt: uel mo
lestare frequentant: qui sine misericordia
rape ⁊ coaceruare non desinunt. Aliquã
do pecunie irruũt aliene aliquando pe
cuniarum dños multo magis etiam sata
gunt animas rape ⁊ secũ miserabilit in p
ditionẽ pducere. Et uestimentũ ouiũ hic
dicunt: eo ꝙ nomẽ christianitatis habe
ant: uel quia se simulant mistros iusticie
figuram religiositatis mentientes. Per
christianũ itaqꝫ nomen multos seducere
nitũtur: dulcib9 sermõibus multis scãda
lum inferentibus. Isti sũt de qbus iterũ
ait apostolꝰ. Per suos dulces sermões
seducent corda innocentiũ. Sed ex fruc
tibus eorũ cognoscetis eos. Nolite ad
uultũ attendere sed ad opa. Nolite uesti
mentum cõsiderare sed inspicite figurã
fallacie. Apostolos predicãt sed aposto
lis cõtraria annũciant. Martyres signi
ficant sed martyrum psecutores ꝓbant.
Apostoli ⁊ martyres sancti: nõ persecuti
onem fecerunt: sed persecutionem pertu
lerunt. Non maledixerunt: sed maledic
ta sustinuerunt. Non blasphemauerunt:
sed blasphemantibus interfecti sunt. Isti
autem omnia nequissima omnia irreligi
osa iplere curarunt. Sanctos persequu
tur. fideles opprimũt. deum etiam si non
uerbis moribus tñ blasphemant. Prop
terea ex fructibus eorũ cognoscetis eos.
Nũquid colligunt de spinis uuas: aut d
tribulis ficus? Lectio nona.

Manifeste dñs p hanc similitudinẽ
declarauit: quia nullus prudentiũ
ad spinas pgens: uuarũ dulcedinem que
rit. aut sup tribulos incedens: ex inde flo
rum colligit suauitatem. Ita ergo nullꝰ
sapientiũ nullus prudentiũ ab inanibus
ueritatẽ hereticis. aut irreligiosis. aut infi
delibus. exinde scẽitatis flagrãtiã. aut ue
ritatis suauitatẽ potit iuenire: sꝫ pessima
apud illos repiet. Sicẽ eim spine ⁊ tribu
li quecũqꝫ cape possũt attrahũt: detinẽt:
ↄscindũt: ita oẽs ĩfideles heretici. Et pre
terea male uiuẽtes ẽt qui rectam uidetur
fidẽ tenere: q humanã potẽtiaꝫ ⁊ corrup
tibilem principatũ p iiquos mores ⁊ pra
ua exẽpla eẽ qcqd apprehẽdere possunt
ↄscidunt. attrahunt. atqꝫ diripiũt. Quan

tos hi tales sibi socios associauerũt: quã tos alienos arbores abstulerunt: quãtas animas post ĩ perditionem depredati sũt. Merito igitur itaqꝫ dñs eos spinas ⁊ tribulos appellauit ĩ asperitate in stimulis. in amaritudine. ĩ lesione. ĩ malignitate. in ĩpietate. Qia eĩm ista ĩ spinis ĩuenimus. Qia hec ab infidelibus hereticis ⁊ falso nomĩe christiãis cõsumant̃. Quis ad spinas ⁊ tribulos mittẽs manũ uľ approximans ibi nõ dilacerat̃. aut nõ scidat̃. aut eandẽ manũ nõ cruentaꝫ ĩueniat: Quis ergo hereticis manũ porrigẽs aut caput humiliãs ĩcõcisus a sancto spiritu: aut ĩcruẽtus ab aĩe uulnere ĩueniat̃: Quis se iniquoꝝ factis accomodãs ñ ab eoꝝ ĩgnatõibꝰ peccati aculeo pforet̃: Tales eiꝫ antiqtus ⁊ iudei fuerũt cũ deberẽt uuas afferre ꝓtulerunt spinas: ⁊ qui deberent suauitatem ostẽdere ĩ amaritudinem a semetipsis cõuersi sunt. Quomodo cõuersa es inquit ĩ amaritudineꝫ uitis aliena: Expectaui eĩm ut faceres uuas ⁊ fecisti spinas: Sic ergo omnis arbor bona fructus bonos facit: mala aũt arbor malos fructus facit. Ad bñdictus añt. Attendite a falsis ꝓphetis qui ueniunt ad uos in uestimentis ouium: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. allã. Ad magnificat añt. Non potest arbor bõa fructus malos facere: neqꝫ arbor mala fructus bonos facere: omnis arbor que non facit fructum bonum excidetur ⁊ in ignẽ mittetur. Dominica octaua post pentecost. oratio.

LArgire nobis quesumus dñe semp spũm cogitandi que recta sunt ꝓpitius ⁊ agendi: ut qui sine te eẽ non possumus: scdm̃ te uiuere ualeamus. per. Secundum lucam.

IN illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Homo quidam erat diues qui habebat uillicum: et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua. Omelia sancti hieronymi presbyteri. Lectio septima.

QUestiunculam ꝓposuisti qd sit uillicus ĩiquitatis q uoce domini laudatur. Cui cum uellem scire rationeꝫ ⁊ de quo fonte ꝓcesserat reuolui uolumen euãgelicuꝫ: ⁊ inter cetera repperi: ꝙ appropinquantibus saluatori publicanis ⁊ peccatoribus ut audirẽt eũ: murmurabãt pharisei ⁊ scribe dicentes. Quare iste peccatores suscipit: ⁊ comedit cum illis: Qui locutus est eis parabolam centũ ouium ⁊ unius perdite que inuenta pastoris humeris reportata est. Et cum esset posita statim ĩtulit. Dico uobis ꝙ ita gaudiuꝫ erit in celo super uno peccatore penitentiam agente: magis q̃ꝫ supra nonaginta noueꝫ iustis qui non habent opus penitentia. Aliam quoqꝫ parabolam decem drachmaꝝ uniuś quoqꝫ perdite atqꝫ ĩpte cum proposuisset: sili eam fine compleuit. Sic dico uobis gaudiuꝫ erit angelis dei super uno peccatore penitentiaꝫ agẽte. Tertiam quoqꝫ parabolam proposuit hominis habentis duos filios: ⁊ diuidentis inter eos substantiaꝫ. Cũqꝫ mior facultatibus perditis egere cepisset: ⁊ comedere siliquas porcorum cibum: reuersus ad patrem susceptus est ab eo. Frat̃ quoqꝫ inuidens senior patris uoce corripitur: ꝙ letari debuerit ⁊ gaudere: quia frater eius mortuus erat ⁊ reuixit perierat ⁊ inuentus est.

Lectio octaua.

HAs tres parabolas contra phariseos ⁊ scribas locutus est qui uolebant recipere penitentiam peccatoruꝫ ⁊ publicanorum salutem. Dicebat autem ⁊ ad discipulos suos haud dubiuꝫ quin parabolam sicut prius ad scribas ⁊ phariseos qua parabola ad clementiam discipulos hortaretur: ⁊ aliis uerbis diceret. Dimittite ⁊ dimittetur uobis: ut in oratione dominica libera fronte poscatis: dimitte nobis debita nostra sicut ⁊ nos dimittimus debitoribus nostris. Que est ergo parabola ad clementiã discipulos prouocans. Homo qdam erat diues q habebat uillicum siue dispensatorẽ. Hic aũt iconomum significat. Uillicus auteꝫ

ꝓprie uille gubernatorem. Unde ꝛ a uil
la nomen accepit. Iconomus autem taȝ
pecunie q̄ȝ fruguȝ ꝛ omniū que domin⁹
possidet dispensator est. Unde ꝛ icono
mus xenofontis pulcherrimus liber ē:
qui non gubernatorem uille sed dispen
satorem uniuerse domus tullio interpre
tante significat. Lectio nona.
Iste igit̄ dispēsator accusat⁹ ē apud
dn̄m suū ꝙ dissipasset subam eius.
Quo uocato dixit. Quid hoc audio de
te: Redde rōneȝ dispēsatiōis: neqȝ enim
mea ultra dispēsabis. Qui dixit in semet
ipo. Quid faciā: qꝛ dn̄s me⁹ aufert a me
dispensatōeȝ: Fodere nō ualeo: mēdica
re erubesco. Scio qd faciā ut qn̄ sublata
fuerit mihi dispēsatio: suscipiāt me in do
mos suas. Uocatisqȝ singlis debitorib⁹
dn̄i sui dixit prio. Quantum debes dn̄o
meo: Qui dixit ei. Cētū cados olei. Ait
illi. Accipe cautionē tuā de sede cito scri
be. l. Deinde ad aliū locutus ē. Tu autē
quātū debes: At ille rn̄dit. Cētū choros
tritici. Dixit ei. Tolle cautiōeȝ tuā ꝛ scri
be octogita. Et laudauit dn̄s uillicū iiq
tatis siue dispensatorē: ꝙ prudent̄ fecerit:
qꝛ filij hui⁹ seculi prudentiores sīt filijs lu
cis in generatiōe sua. Et ego uob dico.
Facite uob amicos de māmona iiqtatis
ut cū defeceritis recipiāt uos in etna tab
nacula. Qui fidelis ē in paruo: ꝛ i mltis
fidelis est. Qui i minimo iiquus ē: in ma
iore iiquus est. Si ergo in iiquo māmo
na fideles nō fuistis: qd̄ uīȝ est qs credet
uobis: Et si in alieno fideles nō fuistis:
qd̄ uīm est qs dabit uob: Nēo ergo ser
uus pōt duob⁹ dn̄is seruire. Aut eiȝ unū
odio habebit: ꝛ alteꝝ diliget. aut unū au
diet ꝛ alteꝝ ꝯtēnet. Nō potestis deo ser
uire ꝛ māmone. Audiebāt aūt hec oīa
pharisei q erāt auari ꝛ deridebant illum.
Ad bn̄dictus aīt. Ait dn̄s uillico qd hoc
audio de te: redde ratiōeȝ uillicatiōis tue alla.
Ad mag. aīt. Quid faciā qꝛ dn̄s meus au
fert a me uillicatōeȝ: fodere nō ualeo: mēdicare
erubesco: scio qd faciā: ut cū amot⁹ fuero a uilli
catione recipiāt me in domos suas. Domini
ca nona post pentecost. oratio.

Pateant aures misericordie tue dn̄e
precib⁹ supplicantiū: ꝛ ut petētibus
desiderata ꝯcedas: fac eos q̄ tibi sūt pla
cita postulare. per. Secundū lucam.
In illo tp̄e. Cum appropiquaret ie
sus ierlm uidēs ciuitatē fleuit sup il
lam dicēs. Quia si cognouisses ꝛ tu. ꝛ q
dem i hac die tua que ad pacē tibi: nunc
aūt abscōdita sūt ab oculis tuis. Et reli.
Omelia sancti gregorij pape. Lectio sep
tima.
Lectionem sancti euāgelij fratres ca
rissimi breui si possum uolo sermo
ne pcurrere: ut illis in ea ꝓlixior detur in
tentio qui sciunt ex paucis multa cogita
re. Quod flente dn̄o illa ierlyoꝝ subuer
sio describatur: que a uespasiano ꝛ tyto
romanis principibus facta est: nullus q
historiam euersionis eiusdem legit igno
rat. Romani ꝛ eim principes designant
cum dicitur. Quia uenient dies in te et
circūdabunt te inimici tui uallo: ꝛ circū
dabunt te: ꝛ coangustabunt te undiqȝ: et
ad terram prosternent te: ꝛ filios tuos q
in te sunt. hoc quoqȝ qd̄ additur: non re
linquent in te lapidem super lapideȝ: eti
am ipsa eiusdem ciuitatis transmigratio
testatur. Quia dum in eo loco nunc con
structa est: ubi extra portaȝ dominus fu
erat crucifixus: prior illa hierusalem ut
dicitur funditus est euersa. Cui ex qua
culpa euersionis sue pena fuerit illata sb
iungitur eo ꝙ non cognoueris tempus
uisitationis tue. Creator quippe omniuȝ
per incarnationis sue mysteriū hanc ui
sitare dignatus est: sed ipa timoris ꝛ amo
ris illius recordata non est. Unde etiam
per prophetam in increpatione cordis
humani aues celi ad testimonium dedu
cuntur dum dicitur. Miluus in celo co
gnouit tempus suum: turtur ꝛ irundo et
cichonia custodierūt tempus aduentus
sui: populus autem meus non cognouit
iudicium domini.
Lectio octaua.
Sed querēdū est qd sit qd̄ dī. uidēs
ciuitatē fleuit sup illā dicēs: quia si
cognouisses ꝛ tu. Fleuit eiȝ pi⁹ redēptor

ruinā ꝑfide ciuitatis: quā ipa ciuitas nō
cognouit esse uenturā. Cui a flente dn̄o
recte dr̄: qꝛ si cognouisses ⁊ tu. subaudi
fleres: que modo qꝛ nescis qd̄ iminet ex
ultas. Unde ⁊ subauditur. Et quidem in
hac die tua que ad pacem tibi. Cum eiꝫ
carnis se uoluptatibus daret: ⁊ uentura
mala non ꝓspiceret in die sua q̄ ad pacē
ei eē potat hēbat. Cū x̄o bona p̄ntia ad
pacē hūit: manifestat̄ cū subdr̄. Nūc aūt
abscōdita sīt ab ocul' tuis. Si eiꝫ a cordis
eius oclis mala q̄ imiebāt abscōdita nō
eēnt: leta ī p̄ntibꝰ ꝓspis n̄ fuisset. Cuiꝰ mox
ēt pena q̄ de romāis sic̄ dixi principibus
imiebat adiūcta ē. Qua descripta qd do
minꝰ fecerit subdit̄. Quia igressus tēplū
cepit eiicere uēdētes ī illo ⁊ emētes dicēs
illis. Scriptū ē: qꝛ domꝰ mea domꝰ oꝛo
nis ē: uos āt fecistis illā speluncam latro
num. Lectio nona.

Qui eiꝫ narrauit mala uētura ⁊ ꝓti
nus tēplū igressus ē: ut de illo uen
dētes ⁊ emētes eiiceret ꝓfecto inotuit: qꝛ
ruia apl'i maxīe ex culpa sacerdotū fuit.
Euersiōeꝫ qppe describēs: sꝫ uēdentes ī
tēplo ⁊ emētes feriēs: in ipo effectu sui o-
peris ōndit ūde radix ꝑdiit sue ꝑditōis.
Sic̄ aūt euāgelista alio testāte didicimꝰ ī
tēplo colūbe uēdebāt̄. Et qd p colūbas
nisi scī spūs donū accipit̄: Sꝫ uēdētes ⁊
emētes e tēplo elimiat: qꝛ ul' eos q ꝓ mu
nere ipositōeꝫ manuū tribuāt: ul' eos q
donū spūs emere nitunt̄ dānat. De quo
tēplo mox subdit̄. Domꝰ mea domꝰ oꝛa
tiōis ē: uos aūt fecistis illā spelūcaꝫ latro
nū. Qui eiꝫ ad accipiēda mūera ī tēplo
residebāt ꝓfecto: qꝛ qbusdā nō dātibꝰ le
siōes exqrerēt dubiū n̄ erat. Domꝰ ergo
oꝛonis spelūca latronū facta fuerat: quia
ad hoc ī tēplo assistere nouerāt: ut aut n̄
dātes mūera studerent coꝛpalit̄ ꝑseq: aut
dātes spūalit̄ necare. Quia x̄o redēptor
nr̄ p̄dicatiōis x̄ba nec idignis ⁊ ingratis
subtrahit: postq̄ꝫ disciplie uigoꝛē eiicien
do ꝑuersos tēuit: domū mox gr̄e ōndit.
Nā subdit̄. Et erat docēs ī tēplo. Ad bn̄
dictus aꝛ. Cum appꝛopiquaret dn̄s ierl'm ui
dens ciuitatē fleuit sup illā ⁊ dixit: qꝛ si cogno
uisses ⁊ tu: qꝛ uenient dies ī te ⁊ circūdabūt te ī
mici tui uallo: ⁊ circūdabūt te: ⁊ coangustabūt
te undiq: ⁊ ad terrā ꝓsternent te: eo q non co
gnouisti tēpus uisitatōis tue all'a. Ad mag. aꝛ
Scriptū est eiꝫ qꝛ domꝰ mea domꝰ oꝛonis est
cūctis gētibꝰ: uos aūt fecistis illā spelūcā latro
nū: ⁊ erat quotidie docēs in tēplo. Dn̄ica de
cima post pentecost. oꝛatio.

Deus q omnipotētiā tuā parcendo
maxīe ⁊ miserādo manifestas: mul
tiplica sup nos misericoꝛdiā tuam: ut ad
tua ꝓmissa currētes: celestiū bonoꝝ faci
as esse ꝯsoꝛtes. p. Secundū lucam.

In illo tēpoꝛe. Dixit iesus ad quos
dam qui in se confidebant: ⁊ asper
nabantur ceteros parabolam istā. Duo
homines ascenderunt in templuꝫ ut oꝛa
rent: unus pharisꝰ ⁊ alter publicanus.
Et reliqua. Omelia sancti augustini epi
scopi. Lectio septima.

Diceret saltem phariseus: non sum
sicut multi homines. Quid est cete
ri hoīes nisi omnes p̄ter ipsum: Ego
inquit iustus sum ceteri peccatoꝛes. Nō
sum sicut ceteri homines auari. raptoꝛes
adulteri. Et ecce tibi ex uicino publicāo
maioꝛ est tumoꝛis occasio. Sicut inquit
publicanꝰ iste. Ego eim inquit solus suꝫ.
Iste de ceteris est. Non sum inquit talis
qualis iste per iusticias meas quibus ini
quus non sum. Ieiuno bis in sabbato.
decimas do omniū que possideo. Quid
rogauerit deum quere in uerbis eius
⁊ nihil inuenies. Ascendit oꝛare: noluit
rogare deum: sed se laudare: insuper et
roganti insultare. Publicanus auteꝫ de
longinquo stabat: ⁊ tamen deo ipē pro
pinquabat. coꝛdis conscientia remorde
bat: pietas applicabat. Publicanus au
tem de longinquo stabat: sed dominus
euꝫ de pꝛopinquo attendebat. Excelsus
eiꝫ dominus ⁊ humilia respicit: excelsos
autem qualis erat ille phariseus: excelsa
autem a longe cognoscit. Adhuc autem
audi humilitatē publicani. Parū ē qꝛ d̄
longinquo stabat: nec suos oclos ad ce
lū leuabat: ut aspiceret̄ n̄ aspiciebat: ꝑme
bat ꝯscia: subleuabat spes. Adhuc audi

Percutiebat pectus suū: penas de seip
so exigebat. Propꝫea dn̄s ꝯfitēti parce
bat. Percutiebat pectus suū dicēs. De⁹
ꝓpitius esto mihi pc̄cori. Ecce q rogat.
Quid miraris si dn̄s ignoscit qn̄ ipē se a-
gnoscit. **Lectio octaua.**

D
Einde pharisei ꝛ publicani accepi
sti ꝯtrouersiā audi sentētiā. Audisti
supbū accusatorē: audi reū hūilez. Audi
nūc iudicē. Amē dico uob ꝟitas dicit. de
us dicit. iudex dicit. Amē dico uob: des
cēdit hic iustificatus de tēplo publican⁹:
magis q̄ȝ ille phariseus. Dic dn̄e causā.
Ecce uideo publicanū iustificatū magis
de tēplo descēdere q̄ȝ phariseū. Quero
quare: Queris quare: audi quare: Quia
oīs q se exaltat hūiliabit: ꝛ q se hūiliat ex
altabit. Audi sn̄iaȝ caue cām malaȝ. Ali
ud dico. Audisti sn̄iā: caue supbiā. Uide
ant nūc. Audiāt ista. Nescio q ipie garri
entes ꝛ de suis ꝟtutib⁹ ꝓsumētes. Audi
ant q dicūt. deus me hoīeȝ fecit iustū me
ipē facio. O peioꝛ ꝛ detestabilioꝛ phari
seo. Pharise⁹ ille supb⁹ qdē iustū se dice
bat: sȝ tn̄ ille īde deo gr̄as agebat. Iustū
se dicebat: sȝ tn̄ deo gr̄as agebat. Gr̄as ti
bi d̄s: q: nō sum sicut ceti hoīes. Gr̄as ti
bi d̄s. Gr̄as deo agit: q: non est sic ceteri
hoīes: ꝛ tn̄ tanq̄ȝ supbus ꝛ inflatus repre
hendit. Nō q: deo gr̄as agebat: sȝ q: ue
lut nihil sibi addi cupiebat. Gr̄as tibi a-
go: q: nō sū sicut ceti hoīes iiusti. Ergo
tu iust⁹: Ergo nil ignoras: Ergo iā plen⁹
es: Ergo nō ē tētatio iusta hūana super
terrā: Ergo iā plenus: Ergo iā abūdās:
Ergo iā nō ē quare dicas dimitte nobis
debita nostra. **Lectio nona.**

Q
Ui ē ergo q ipie oppugnat gr̄am:
Reprehēdit qsq̄ȝ q supbe agit gra
tias. Et ecce post dictā ꝯtrouersiā ꝓlatā
q̄ȝ sn̄iaȝ ꝓcedūt ꝛ puuli: imo aspnūtur et
offerūt tāgendi. Cui tāgēdi nisi medico:
Certe sani cui iferūt infātes tangēdi. cui:
Saluatori. Si saluatori utiq̄ȝ saluandi:
cui nisi illi q uenit q̄rere ꝛ saluare qd̄ pie
rat: Ubi isti pieīt: Quātū ad ipos ꝓprie
ptiet inocentes uideo. Reatū q̄ro: Unde:
Aplm̄ audio. Per unū igt hoīeȝ pc̄m i
trauit i mūdū: ꝛ p pc̄m mors: ꝛ ita i oēs
ptrāsiuit i quo oēs peccauerūt. Ueniant
ergo puuli ueniāt: audiāt. Dn̄s dic. Sini
te puulos uenire ad me. Ueniant puuli:
ueniāt lāguidi ad medicū: uēiāt pditi ad
redēptorē: ueniant. Nēo ꝓhibeat. In ra
mo adhuc nil ꝯmiserūt: sȝ i radice pieīt.
Bn̄dicat dn̄s pusillos cū maiorib⁹. Tā
gat medic⁹ pusillos cū magnis. Causam
puuloꝝ cōmēdam⁹ maiorib⁹. Loqmini
ꝓ tacentib⁹. Orate ꝓ flētib⁹. Si nō frustra
estis maiores: estote tutores. Tuemi eos
q adhuc cām suā agere nō possūt. Cōis
fuit pditio: sit cōis iuentio: sit eos iueniāur
in christo. Dispar est meritū: sȝ cōis ē gra
tia. Nihil hn̄t boni nisi qd̄ de fōte traxe
rūt. Nihil habēt mali: nisi qd̄ de origine
traxerūt: multa addiderūt. Qui maioꝛ ē
etate. maioꝛ ē ꝛ iīqtate: sed gratia dei dlet
qd̄ traxisti: delet ꝛ qd̄ addisti. Ubi eīȝ ab
ūdauit peccatum superabundauit ꝛ gra
tia. **Ad bn̄dictus aā.** Stans a lōge publi
canus nolebat oculos ad celū leuare: sed pcu
tiebat pectus suū dicens: deus ꝓpitius esto mi
hi peccatori. **Ad mag. aā.** Descēdit hic iusti
ficatus in suā domū ab illo: q: oīs q se exaltat
hūiliabitur: ꝛ q se hūiliat exaltabitur. **Dn̄ica
undecima post pentecost. oratio.**

O
Mnipotēs sempitne d̄s q abūdā
tia pietatis tue ꝛ merita supplicum
excedis ꝛ uota: effūde sup nos misericor
diā tuā: ut dimittas q̄ ꝯsciā metuit: ꝛ adij
cias qd̄ oro n̄ ꝓsumit. p. **Secūdū marcū.**

I
N illo tpe. Exiēs iesus d̄ finib⁹ tyri
uenit p sidonē ad mare galilee iter
medios fines decapoleos. Et reli. **Ome
lia sancti gregorij pape. Lectio septima**

U
Igilanť iuēdū ē qd̄ uoce dn̄i ad ꝓ
phetā d̄r: ut pri⁹ ei⁹ sermōes audiat
ꝛ p⁹ modū loquať. Audim⁹ eīȝ ꝟba dn̄i
faciȝ⁹: ꝛ tūc ea ꝓxis recte loqmur: cū pa⁹
ipi fecerim⁹. Qd̄ bn̄ marc⁹ euāgelista ꝯfir
mat cū fc̄m dn̄i miraculū narrat dicens.
adducūt ei surdū ꝛ mutū: ꝛ depcabāť eū
ut iponerēt illi manū. Cui⁹ ordinē curati
onis isinuat subdēs. Misit digitos suos
in auriculas: expuensq̄ȝ tetigit linguam
eius: ꝛ suspiciens in celum igemuit ꝛ ait

illi. Ephta qđ est adapire. Et stati apte
sūt aures eiꝰ: ⁊ solutū est uinculū lingue
eius ⁊ loq̄bat̄ recte. Quid ē eim ꝙ crea
tor oīuʒ ds cū surdū ⁊ mutuʒ sanare uo
luisset i aures illiꝰ suos digitos misit: ⁊ ex
puens linguā eiꝰ tetigit? Quid p digitos
redēptoris nisi dona sācti spūs dsignat̄?
Unī cū i loco alio eiecissʒ demōiū dixit.
Si i digito dei eiicio demōia ꝑfecto per
uenit i uos regnū dei. Qua de re p euan
gelistā aliū dixisse describitur. Si ergo i
spū dei eiicio demōia igit̄ puenit in uos
regnū dei. Ex quo utroqʒ loco colligit̄:
q2 digitꝰ dei spūs uocat̄. Digitos āt i au
riculā mittere ē p dona scti spūs menteʒ
surdi ad obediendū apire. Lectio. viii.

Quid ē uero qđ expuēs linguā eiꝰ te
tigit: saliua nob ē ex ore redēptoris
accepta sapiētia i elogo diuino. Saliua
q̄ppe ex capite defluit i ore. Ea ergo sapi
entia q̄ ipse est dū lingua nr̄a tangit mox
ad p̄dicatiōis uerba format̄. Qđ suspici
ens in celū igemuit: nō ꝙ ip̄e necessariū
gemitū hr̄et q dabat qđ postulabat: sed
nos ad eū gemere q celo p̄sidet docuit:
ut ⁊ aures nr̄e p dona spūs apiri: ⁊ liguā
p saliuā oris id ē p sciaʒ diuie locutionis
solui debeat ad ꝟba p̄dicatōis. Cui mox
ephta id ē adapire dr̄. Et statiʒ apte sunt
aures eius ⁊ solutū ē uinculū lingue eiꝰ.
Qua i re notādū ē ꝓpter clausas aures
dictū ē adapire. Sʒ cui aures cordis ad
obediendū apte fuerit ex subseq̄nti ꝓcul
dubio ēt lingue eiꝰ uinculū soluit̄. Unī et
bn̄ addit̄. Et loq̄bat̄ recte. Ille eim recte
loq̄t: q prius obediēdo fecerit q̄ loq̄ndo
admōet eē faciēda. Qđ ꝟo ad trāsmigra
tionē ppl̄i āmonēdā ꝓphetā mittit̄: ñ so
lum ea trāsmigratio dʒ itelligi que eiꝰ po
puli erat i corpe: sʒ ēt q̄ facta fuerat i men
te. Ab ierl'ʒ q̄ppe ad babyloniā uenerat.
Et qd ierl'ʒ nisi uisio pacis? Quid baby
lonia nisi ꝯfusio uocat̄? Quisqs ꝟo a rec
tis opibꝰ i puersis actibꝰ cadit: qm̄ a bono
studio ad uitia defluit: quasi ab ierl'm ad
babylōeʒ ciuitatē uēit. Lectio nona.

Q Uinē eiʒ bone ꝯtēplatiōis dseruit
atqʒ i trāsmigratōe ꝯfusionis iacet.
Qđ illis sepe solet euenire: q cum bona
agūt: i his de sua ꝟtute gloriāt̄. Unī. ps.
Ne a uisiōe pacis: id ē a bonis actibꝰ cap
tiuus ad babylōiaʒ migraret dn̄o suppli
cans dicit. Auditor meꝰ ñ emigrabo. Si
eiʒ in se ꝯsideret a iusticie opibꝰ cadēdo
migrasset. Sʒ neqʒ hi q a statu rectitudi
nis i praua actiōe ceciderūt despandi st̄:
q2 ecce ꝓpheta ad trāsmigratiōeʒ baby
lōie mittit̄. Et p ꝓphetā aliū dn̄s dic̄. Et
uenies usqʒ ad babylonē ibi libaberis.
Sepe eiʒ qs postq̄ʒ in ꝯfusionē uiciorūʒ
ceciderit erubescens mala que ꝑpetrauit
ad pn̄iaʒ redit: seqʒ a suis lapsibꝰ bn̄ uiuē
do erigit. Quid ergo iste nisi usqʒ ad ba
bylonē uenit: ⁊ ibi libatus est? Qui post
q̄ʒ ꝯfusus mēte puersa ꝑpetrauit: hec ip̄a
erubescēs mala que fecit se ꝯtra se erigit:
⁊ bn̄ opādo ad statū rectitudis redit. In
babylone itaqʒ libatus ē: q p diuinā gra
tiā oñdit̄ ēt đ ꝯfusiōe saluat̄. Propheta
ergo ad trāsmigratōeʒ loq̄t: cū illos icre
pat q a statu rectitudis ad erroris uicia
trāsmigrādo ceciderūt. Ad bn̄dic. anti.
Dū transiret dn̄s p medios fines tyri: surdos
fecit audire ⁊ mutos loq. Ad mag. an. Bene
oia fecit: surdos fecit audire ⁊ mutos loqui.
Dn̄ica duodecima post pente. oratio.

O Mnipotēs ⁊ misericors ds: de cu
ius mūere uenit: ut tibi a fidelibꝰ tu
is digne ⁊ laudabilit̄ seruiat̄: tribue que
sumus nobis: ut ad ꝓmissiōes tuas sine
offensiōe curramꝰ. p. Scd̄m lucam.

I N illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is. Beati oculi q uidēt que uos ui
detis. Dico eim uob ꝙ multi ꝓphete ⁊
reges uoluere uidere que uos uidetis: et
non uiderēt. Et reliqua. Omelia sancti
ambrosij episcopi. Lectio septima.

I N lectione hac exponūtur hi q sibi
legis periti uidentur qui uerba le
gis tenent uim legis ignorant. Et ex ip̄o
primo legis capitl'o docet esse legis igna
ros: probans ꝙ in principio statim lex ⁊
patrem ⁊ filium predicauerit incarnatio
nis dominice annunciauerit sacramētuʒ
dicens. Diliges dn̄m deū tuū: ⁊ diliges
ꝓximū tuum sicut te ip̄m. Unī dn̄s ait ad

legis pitũ. Hoc fac ꝛ uiues. At ille q ne
sciret ꝓximũ suũ: qꝛ nõ in xp̃m credebat.
Rñdit. Quis ẽ meꝰ ꝓximus? Ita q xp̃z ne
scit: nescit ꝛ legẽ: quõ ẽ meꝰ ꝓximus? Quõ
eiz põt scire legẽ cũ ꝟitatẽ ignoret: cum
lex ãnũciet ueritatẽ? Hõ qdã ex ierlz ďs
cẽdebat i iericho. Ut eiz locũ q post po
situs ẽ nob planiꝰ possimꝰ absoluere ue
terẽ ciuitatis iericho repetamꝰ historiã.
Meminimꝰ itaqz ꝙ iericho: sicut legimus i
libro q iscribit iesu naue: magna ciuitas
fuerit: muralibꝰ septa parietibꝰ q̃ ñ ferro ꝑ
uia: ñ arieti possit eẽ penetrabilis. In ea
raab bitasse meretricez: q̃ exploratores
quos dixerit iesus hospitio suscepit: ꝯsi
lio istruxit: postulãtibꝰ ciuibꝰ abijsse respõ
dit. Abscõdit in tecto: ꝛ ut se suosqz urb
excidio posset eripe coccũ i fenestra liga
uit. Urbis aũt ipius iexpugnabiles mu
ros septẽ tubaꝝ sacerdotaliũ sono: ꝛ po
puli ululãtis ululatu consono corruisse.

Lectio octaua.

Videte queãdmodũ unusqsqz ꝓpri
um seruet officiũ. Exploratores ex
cubias: mysteriũ meretrix: fidẽ uictor: re
ligionẽ sacerdos. Hi piculũ ꝓ laude nõ
metuũt. Illa susceptos nec i piculis pro
dit. Iesus iste sollicitꝰ fidẽ magis seruare
q̃z uincere. meretrici priꝰ mãdat salutẽ q̃z
excidiũ ciuitati. Religiõis aũt isignia ar
ma sſt sacerdotis. Nõ illõ qs ñ plene pu
tet eẽ miraculũ ꝙ ex tota urbe seruatꝰ est
nẽo: nisi quẽ meretrix liberauit. Hec sim
plicis historia ꝟitatis. Que si altiꝰ ꝯside
ret admiranda signat mysteria. Iericho
eiz figura istiꝰ mundi ẽ: in quã de padiso
hoc est ierlm illa celesti eiectꝰ adã ꝓ lap
siõe ꝑuaricatõis descẽdit. Hoc ẽ de uita
libus ad iferna demigrãs. Cui ñ loci sed
moꝝ mutatio nate sue fecit exiliũ. Lõge
eiz mutatꝰ ab illo adã q i offensa beatitu
dine fruebat. Ubi i seclaria peccã deflexit
icidit i latrones. In quos nõ icidisset ni
si his mãdatis celestibꝰ demũ se fecisset
obnoxiũ. Qui sũt isti latrões nisi ãgeli no
ctis atqz tenebraꝝ: q se ñnũqz trãsfigurãt
in ãgelos lucis: sz ꝑseuerare ñ possũt? Hi
aũt dispoliãt q̃ accepimꝰ idumẽta gratie
spũalis: ꝛ sic ulnera iferre ꝯsueuerũt. Nã
si itemerata q̃ sũpsimus idumẽta seruemꝰ:
plagas latronũ sentire ñ possumꝰ. lec. ix.

Caue ergo ne añ nuderis sic adã añ
nudatꝰ ẽ: mandati celestis custodia
destitutꝰ: ꝛ exutus fidei uestimẽto: ꝛ sic le
tale uulnꝰ accepit: i quo õe genꝰ occidissz
hũanũ: nisi samaritanꝰ ille ďscẽdens: uul
nera eius acerba curassz. Nõ mediocris
iste samaritãus q eũ quẽ sacerdos quẽ le
uita ďspexerat ñ ẽt ipse despexit. Nec uo
cabulo secte despicias quẽ ꝟbi intp̃ta
tiõe mirauerís. Samaritani ꝛ eim uoca
bulũ: custos significat. Hoc hz intp̃ta
tio. Quis ẽ custos: nisi ille de quo dictuz
est. custodiẽs puulos dñs? Itaqz sicut ũu
deus alius i lra alius i spũ: ita ꝛ samarita
nus alius foris: alius i occulto. Hic ergo
samaritanꝰ descẽdẽs qs ẽ q descẽdit ď ce
lo: nisi q ascẽdit i celũ filius hoĩs q ẽ in ce
lo. Videns semiuiuũ quez nẽo potuerat
añ curare: sicut illa q̃ fluxu sãguis ꝓfluẽs
in medicis erogauerat õe pãmõiũ suũ
uenit secus eũ. Hec ẽ fons cõpassiõis no
stre susceptõe finitimꝰ: ꝛ misericordie col
latõe uicinus. Et alligauit uulnera eius i
fundẽs oleũ ꝛ uinũ. Multa medicamẽta
iste medicus hz qbꝰ sanare ꝯsueuit. Ser
mo eius medicamẽtũ ẽ. Alius eim sermo
ꝯstrigit uulnera: alius oleo fouet: alꝰ ui
nũ infũdit. Cõstrigit uulnera austeriori
p̃cepto: fouet remissiõe pecci. Sic uino
cõpũgit de annũciatõe iudicij. Et iposu
it iqt i iumentũ suũ. Audi quõ te iponat:
hic peccata nr̃a portat: ꝛ ꝓ nob dolet. Et
pastor iposuit ouẽ lassam sup hũeros su
os. Hõ eiz iumẽti silis factus ẽ: ꝛ ideo su
pra iumẽtũ suũ nos iposuit: ne nos eẽmꝰ
sicut eque ꝛ mulus. Ut p nr̃i corpis assũ
ptõez: ifirmitatẽ nr̃e carnis aboleret. Ad
bñdic. aña. Magr̃ qd faciẽdo uitã eternã pos
sidebo? at ille dixit ad eũ. i lege qd scriptũ est
quõ legis? diliges dñm deũ tuũ ex toto corde
tuo all'a. Ad mag. aña. Hõ qdã descẽdebat ab
ierlm in iericho ꝛ icidit i latrones: q ẽt dispolia
uerũt eũ ꝛ plagis impositis abierunt semiuiuo
relicto. Dñica tertiadecima post penteco
stes oratio.

OMnipotẽs sempiťne deus da nob
fidei. spei. ꝛ caritatis augmẽtũ: ꝛ ut
mereãur asseq qḋ ꝓmittis: fac nos ama
re qḋ precipis. per. Secundũ lucam.
IN illo tẽpoꝛe: cũ iret iesus in ierlm
trãsibat p mediã samariã ꝛ galileã:
Et cũ igrederet̃ qḋdam castellũ occurre
re ei decez uiri leproſi. Et reliqua. Ome
lia sancti augustini epi. Lectio septima.
DE decẽ leprosis quos dñs ita mun
dauit cũ ait. Jte oñdite uos sacer
dotib⁹: queri pōt cur ad sacerdotes eos
miserit: ut cũ irent mũdarent̃. Nullꝰ eiz
eoꝝ qbus corpalia hec bñficia pstitit iue
nitur misisse ad sacerdotes nisi leprosos.
Nã ꝛ illũ a lepra mundauerat cui dixit.
Uade oñde te sacerdoti: ꝛ offer ꝓ te sacri
ficiũ qḋ p̃cepit moyses in testimoniũ ill.
Querẽdũ est igit̃ qd ipa lepra significet.
Nõ eim sanati sed mũdati dicũt̃ q ea ca
ruerũt. Coloris qppe uiciũ est nõ ualitu
dinis aut itegritatis sensũ atqꝫ mẽbroꝛũ.
Leprosi ergo nõ absurde itelligũtur qui
sciẽtiã uere fidei nõ hñtes: uarias doctri
nas ꝓfitẽt̃ erroris. Nulla porro falsa do
ctrina est que nõ aliqua uera intmisceat.
Uera ergo falsis iordiate pmixta: i una
disputatiõe uel narratiõe hõinis: tãqꝫ in
unius corpis coloꝛe apparẽtia significãt
leprã: tanqꝫ ueris falsis coloꝝ locis hũa
na corpa uariãtẽ atqꝫ maculãtẽ. Lec. viij
SAcerdotiũ ꝯo iudeoꝝ nẽo fere fiḋ
liũ dubitat figurã fuisse futuri sacer
dotij regalis: qḋ est i eccľia: quo ꝯsecrant̃
oẽs ptinẽtes ad corp⁹ xp̄i sũmi ꝛ ueri pri
cipis sacerdotũ. Nã nũc ꝛ oẽs ũgũt̃: qḋ
tũc regib⁹ tñ ꝛ sacerdotib⁹ fiebat. Et qḋ
ait petrus ad xp̄ianũ pplm scribẽs rega
le sacerdotiũ: utrũqꝫ pplo illi nomẽ ꝯuẽi
re ḋclarauit quo illa unctio ptinebat. Ce
tera utiqꝫ uitia tãqꝫ ualitudis: ꝛ quasi mẽ
broꝝ atqꝫ aĩe sensuũ p seipm intius i cõ
sciẽtia ꝛ itellectu sanat ꝛ corrigit. Doctri
na ꝯo uel ibuẽdi p sacra uel cathetizãdi
p sermõez sanãtẽ atqꝫ lectõez eccľie ꝓprie
ꝯtributa ẽ. Jtaqꝫ ꝛ paulus uoce dñi au
dita qd me pseq̃ris: ꝛ ego sũ iesus nazare
nus quẽ tu psequeris. Ad ananiã tñ mis-
sus ẽ: ut illo sacerdotio qḋ i eccľia ꝯstitu
tũ est sacrm doctrine fidei pcipet: ꝛ uerus
ei⁹ ap ꝓbaret̃ coloꝛ. Nõ qꝛ ñ pōt p semet
ipm dñs oĩa facere. Nã qs ali⁹ hec fac̃ ẽt
in ecclesijs esset. Lectio nona.
SEd ut ipa societas cõgregatoꝝ fiḋ
liũ approbãdo iuicẽ atqꝫ cõicãdo
uere fidei doctrinã: i oĩb⁹ que dicũt̃ ꝯbis
illis signãt̃ sacris: tãqꝫ unã spẽz ueri colo
ris obducat. Uoce ꝯsona ꝛ corde cõcor
di ꝓ ipo corde nr̃o dñz depcãtẽ dixim⁹.
Cor mũdũ crea i me ḋs: ꝛ spũz rectũ ino
ua i uiscerib⁹ meis. Hic pauca q̃ dñs de
derit i eius gr̃a mistrabimus uob. Psal-
m⁹ ẽ penitẽtis amissã spez recupare cupiẽ
tis: lapsu suo iacẽtis ꝛ dñi mãu surgere ḋ
precãtis: tãqꝫ q fuerit idone⁹ ad uulnerã
dũ ꝛ ñ sit ad sanãdũ. Sic ãt ipaz carnem
nr̃az pcute ꝛ uulnerare cũ uolum⁹ possu
mus: ut ꝯo sanet̃ medicũ querimus: nec
ita nr̃a ptate sanamur: ut nr̃a ptate saucia
mur: ita ꝛ ad peccãdũ aĩa sibi ipsa suffic̃.
Ad sanãdũ aũt qḋ peccãdo leserit ḋi me
dicialẽ dexterã iploꝛat. Uñ dic̃ i alio ps.
Ego dixi dñe miserere mei: sana aĩaz me
am qꝛ peccaui tibi: ut ꝯstitueret añ oclos
uolũtatẽ arbitriũqꝫ peccandi ex aĩa oꝛiri
sibiqꝫ sufficere ut pdat. dei ãt ẽ q̃rere qḋ pie
rat: ꝛ saluũ facere qḋ se uulnerauerat. Ue
nit eiz filius hoĩs querere ꝛ saluũ facere qḋ
pierat. Hic precez fũdentes dicim⁹. Cor
mũdũ crea i me ḋs ꝛ spũz rectũ inoua i
uiscerib⁹ meis. Dicat aĩa que peccauerit
ne plus peat ḋspãdo: q̃ se pdidit deliquẽ
do. Ad bñdic. aꝯ. Cũ trãsiret iesus quoddã
castellũ occurrerũt ei decẽ uiri leprosi q steterũt
a lõge: ꝛ leuauerũt uocẽ dicẽtes. Jesu p̃ceptor
miserere nr̃i. Ad mag. aꝯ. Un⁹ aũt ex illis ut
uidit qꝛ mũdat⁹ ẽ: regressus est cũ magna uoce
magnificãs dñm allá. Dñica. xiiij. post pẽt.
CUstodi dñe q̃s eccľiaz tuã ꝓpi oĩo
ꝓtiatõe ppetua: ꝛ qꝛ sine te labit̃ hũa
na mortalitas tuis sẽp auxilijs ꝛ abstra
hat̃ a noxijs ꝛ ad salutaria dirigatur. per
Secundũ mattheũ.
IN illo tempoꝛe dixit iesus discipu
lis suis. Nemo pōt duobus domi
nis seruire. Et reliqua.

Omelia sancti ambrosij epi. Lect. vij.

NOlite solliciti eē aie uře qd mandu
cetis: neqȝ corpori uřo qd iduami
ni. Nōne aia plus ē q̄ȝ esca: ⁊ corp⁹ plus
q̄ȝ uestimentū: Nihil eiȝ moralius ad fa
ciendā fidē: oia credētib⁹ a deo posse cō
ferri. q̄ȝ ꝙ aereus ille spūs uitale collegi
um aie corporisq̄ȝ ꝯtubernio federatuȝ:
sine nřo labore ꝑpetui nec salutaris usus
deficit alimenti nisi cū uenerit sup̄ma di
es moriēdi. Cū igiť aia idumēto corpis
uestiať: et uigore aie corp⁹ aiať: absurdū
est ut uictus nob copiā defuturā depute
mus: q uiuēdi iugē subam ꝯsegmur. Cō
siderate inqt uolatilia celi. Magnū sane
⁊ aptū qꝺ fide sumam⁹ exēplū. Nā si uo
latilia celi qbus nullū exercitiū cultōis:
nullus de messiuȝ fecūditate ꝓuētus est
in deficientē: tm̄ ꝓuidētia diuia largiť ali
moniā: uere ē cāȝ iopie nře auariciā uide
ri. Et eim illis iccirco sine labore pabuli
usus exuberat ꝙ fruct⁹ sibi cōeȝ ad escaȝ
datos spūali quodā nesciūt uēdicare do
minatu. Nos cōia amisim⁹: dū ꝓpria uē
dicam⁹. Nā nec ꝓpriū qcq̄ȝ ē: ubi ꝑpetu
um nihil ē: nec certa copia ubi icert⁹ euē
tus. Cur eiȝ diuitias tuas estimas cū tibi
dńs ēt uictū cū cetis aiantib⁹ uoluerit eē
cōeȝ: Aues celi spāle sibi nihil uēdicāť: ⁊
ideo pabulis idigere nesciūť: qꝛ nō noue
rūt alijs iuidere. Lectio octaua.

COnsiderate lilia quō crescūt. Et in
fra. Si aūt fenū qꝺ hodie ē ⁊ cras
in clibanū mittiť ꝺs sic uestit. Bon⁹ qdē
sermo atqȝ moralis: qꝺ ad fidē nos diui
ne misericordie ꝯferēde. uł iuxť līaȝ: quia
ad staturā corpis nři uł spūaliť: qꝛ supra
mēsurā stature nře: sine dei fauore nil ua
leamus adiūgere cōpatiōe nos floris et
feni sermo dńicus ꝓuocauit. Quid eim
tā morale ad ꝑsuasionē q̄ȝ cuȝ uideas ꝙ
ēt que sť irrōnabilia sic dei ꝑspiciētia ue
stiātur: ut nullo hoꝝ uel ad gr̄aȝ egeant
uel ornatū. Multo magis credas rōna
bilē hoieȝ si oēȝ sui usū in deo colloceť:
nec studio iuitādi uiolet fidē: nūq̄ȝ egere
posse: eo ꝙ iure ꝑsūpserit de fauore diui
no. Sȝ tm̄ ut ēt altius ista pādam⁹ qꝛ non
ociosū uideť qꝺ flos ł hōini ꝯfert. uel cer
te plus pene q̄ȝ hōinib⁹ in salone ꝑferať
q tm̄ meruit: ut uel in spēm tēplū deo cō
deret: uel i mysterio christi ecclesiaȝ figu
raret. Lectio nona.

NOn alienū uideť ut ꝑ claritate co
loris angeloꝝ celestiū gloriā pute
mus expressaȝ: q uere mūdi istius flores
sť ꝙ coꝝ claritatib⁹ mūdus ornať: ⁊ bōuȝ
odorē sctificatiōis aspirāt: quoꝝ ꝑsidio
fulti possumus dicere. Bon⁹ odor chri
sti sum⁹ deo i his q salui fiūt. Qui nulla
sollicitudie ꝑpediti: nullo usu laboris ex
ercitati: diuie i se libalitatis gratiā ⁊ cele
stis seruāt dona nature. Uñ bñ ⁊ hic ue
stitus gloria sua salon: ⁊ alibi coopt⁹ ostē
ditur. Qꝺ infirmitatē nature corporee ue
luti uirtute quadā mētis adoptā opum
gloriā uestiebat. Angeli uero quorū na
tura diuinior exps manet iiurie corpalis
recto licet maxio uiro ꝯsideratione tam̄
nře iiurie ꝑferunť. Ergo qm̄ ꝑ išurrectio
neȝ erūt homies sicut angeli i celis: nos
quoqȝ exēplo āgeloꝝ gŕe celestis augm̄
tum dńs q i eam illis attribuit sperare ꝑ
cepit quoad absorbeať hoc mortale a
uita. Oportet eim corruptibile hoc idue
re incorruptiōeȝ: ⁊ mortale hoc iduere
mortalitatem. Ad bńdic. añ. Nolite solli
citi esse dicētes: qd māducabimus aut qd bibe
mus: scit eim pater uester qd uobis necesse sit
all'a. Ad mag. añ. Querite primū regnū dei
⁊ iusticiā eius: ⁊ hec oia adijciētur uobis all'a.
Dńica qnta decima post pēteco.

Oratio.

ECclesiā tuā dńe miseratio ꝯtinuata
mūdet ⁊ muniat: ⁊ qꝛ sine te nō po
test salua ꝯsistere: tuo semper munere gu
bernetur. per Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Ibat iesus i ciuitatē q uo
cať naiȝ: ⁊ ibāt cū eo discipuli ei⁹ et
turba copiosa. Et reliqua. Omelia sanc
ti augustini episcopi. Lectio septima.

DE iuuene illo resuscitato gauisa est
mater uidua. De hominibus quo
tidie in spiritu resuscitatis gaudet mater
ecclia. Ille qdē mortu⁹ erat corpe: illi aūt
mēte. Illi⁹ mors uisibił uisibiłr plāgebať:

illoꝝ mors inuisibilis alibi nec querebat
nec uidebatur . Quesiuit ille q nouerat
mortuos. Ille solus nouerat mortuos q
poterat facre uiuos . Nisi enim ad mor
tuos suscitādos uenisset apl'is nō diceret.
surge q dormis: ⁊ exurge a mortuis: ⁊ il
luminabit te xp̄s. Dormiētem audis cū
dicit: surge q dormis. Sed mortuū itelli
ge cū audis: ⁊ exurge a mortuis. Dicti sūt
sepe dormiētes ⁊ moriētes uisibilr ⁊ plāe
ei q pñt excitare dormiūt. Mortuus eni
tibi mortuus ē: qui q̄ztulibet expulses q̄z
tūlibet lanies: q̄ztūlibꝫ uellices nō exper
giscitur. Xp̄o āt ille dormiebat: cui dictū
est surge: ⁊ cōtinuo surrexit. Nemo taꝫ fa
cile excitat i lecto q̄z facile xp̄s i sepl'chro.
Tres .n. mortuos iuenimus a dño resu
scitatos uisibilr: milia iuisibilr. Quot aūt
mortuos uisibilr suscitauerit quis nouit?
Nō.n. oīa scripta sunt q̄ fecit. Joānes hᵒ
dicit. Multa ⁊ alia signa fecit iesus que si
scripta essēt arbitror totū mūduꝫ nō pos
se libros cape. Multi sūt ergo alibi susci
tati sine dubio fortasse: sed nō frustra tres
commemorati.

Lectio octaua.

Dominus enim nr̄ iesus xp̄s ea q̄ fa
ciebat corpalr: ēt spualiter uolebat
intelligi. Neqꝫ tm̄ miracula ꝓpter mira
cula faciebat: sed ut illa q̄ faciebat mira
essent uidentibꝰ: uera essēt intelligentibꝰ.
Queādmodū q uidet lr̄as i codice optie
scripto: ⁊ nō nouit legere. Laudet qdem
antiquarij manū: āmirās apicū pulchritu
dinem: sed qd sibi uelint qd indicent illi
apices nescit. Et ē oculis laudator: men
te non cognitor. Alius āt ⁊ laudat artifi
ciū ⁊ capit itellectū. Ille utiqꝫ nō solum
uidere qd̄ cōe est ōibus pōt: sed etiam le
gere qd̄ qui nō didicit nō pōt. Itaqꝫ q
uiderūt xp̄i miracula: ⁊ nō itellexerūt qd
sibi uellent: ⁊ qd itelligētibus quodāmō
iuenirēt: mirati sunt tm̄ q̄ facta sunt. Alij
uero ⁊ facta mirati: ⁊ intellectū assecuti.
Tales nos i schola xp̄i eē debemꝰ. Qui
.n. dicit xp̄m ppea tm̄ fecisse miracula: ut
nō essent nisi miracula: potest illum dice
re etiam nescire quod non esset tempus

pomorū qñ ficus q̄siuit in arbore. Non
.n. erat illius pomi tempus: sicut euange
lista testatur: ⁊ tñ esuriens poma q̄rebat
in arbore. Xp̄s nesciebat qd̄ rusticus scie
bat. Qd̄ nouerat arboris cultor: nō noue
rat arboris creator.

Lectio nona.

Cur ergo esuriens poma quesiuit i
arbore: significauit se aliquid esuri
re: ⁊ a iqd aliud q̄rere. Et arborē illā sine
fructu: folijs plenā repperit: ⁊ maledicit:
⁊ aruit. Quid arbor fecerat fructū nō af
ferēdo? Que culpa arboris infecunditas?
Sed sūt q fructum uoluntate dare pñt.
Illoꝝ ē culpa sterilitas: quoꝝ fecunditas
est uolūtas. Erant ergo iudei habentes
uerba legis: ⁊ facta nō hñtes. Pleni foli
is: ⁊ fructus nō ferētes. Hoc dixi ut per
suaderem dñm iesum xp̄um ideo fecisse
miracula: ut aliquid illis miraculis signi
ficaret. Ut excepto eo ꝙ mira ⁊ magna
⁊ diuina erāt aliqd inde etiaꝫ disceremꝰ.
Uideamꝰ ergo qd̄ nos discere uoluit in
tribꝰ mortuis quos suscitauit. Resuscita
uit filiam mortuā archisynagogi ad quā
egrotātem petebat: ut eā de egritudine
liberaret: ⁊ cū pergit mortua nūciat. Et
quasi iam frustra fatigaretur: renūciatū ē
pr̄i eiꝰ: puella mortua est. Quid adhuc
fatigas magistruꝫ? Ille āt prexit: ⁊ ait pr̄i
puelle. Noli tiere tm̄mō crede. uēit ad do
mū ⁊ iuēit iā obsequia funeri debita ꝑpata:
⁊ dicit illis. Nolite flere. Non enim mor
tua est puella: sed dormit. Uerū dixit dor
miebat: sed illi a quo poterat excitari.
Hanc excitans reddidit uiuā parentibꝰ.
Excitauit ⁊ hunc iuuenē uidue filium: d̄
quo nūc admoniti sumꝰ: ut hic ista q̄ ipse
largiri dignatur: cū nr̄a caritate loquere
mur. Nō audistis quō excitatꝰ ē.

Ad bñdictus. añ. Ibat iesus in ciuitatem q̄
uocatur naim: et ecce defunctus efferebatur fili
us unicus matris sue.

Ad magnificat. añ. Propheta magnus
surrexit in nobis: ⁊ quia deus uisitauit plebeꝫ
suam.

Dñica sextadecima pꝰ pente. Oratio.

ꝝ

TUa nos dñe q̄sum⁹ gr̄a semp: ꝛ pre
ueniat et sequat̄: ac bōis opib⁹ iugi
ter p̄stet eē itentos. Per.

Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Cū itraret iesus i domū
cuiusdā pricipis phariseoꝝ: sabba
to mādūcare panē ꝛ ipsi obseruabāt eū.
Et ecce hō qdam hydropicus erat ante
illum. Et rel. Omelia sc̄i ābrosij ep̄i.

Lectio septima.

CUratur hydropic⁹: in quo fluxus
carnis exuberās: aīe grauabat offi
cia sp̄s extinguebat ardorem. Deinde
docetur humilitas: dum in illo conuiuio
nuptiali appetētia loci supioris arcetur.
Clemēter tñ ut psuasiōis hūilitas aspita
tē coertiōis excluderet: rō proficeret ad
psuasionis effectū: ꝛ correctio emēdaret
affectuȝ. Hinc quasi ꝑxio limine hūani
tatis copulatur. Que ita dñice sñie diffi
nitiōe distinguit̄: si in paupes ꝛ debiles
ↄferat̄. Nam hospitalem esse remūeratu
ris effect⁹ auaritie ē. Postremo quasi e
merite militie uiro ↄdemnādarum stipē
diū p̄scribitur facultatum: qđ neq̄ȝ ille q
studijs itētus iferiorib⁹: possessiōes sibi t
renas coemit regnū celoꝝ possit adipi
sci cum dñs dicat. Uende oīa tua: ꝛ seq
re me. Impio quippe sitire ē hui⁹ mundi
bona concupiscere. Unde ꝛ redēptor in
tra pharisei domum hydropicum curat
ꝛ cum ↄ̄ auaritiam disputaret: scriptuȝ ē.
Audiebāt āt hec oīa pharisei q erāt aua
ri ꝛ deridebant illum.

Lectio octaua.

QUid ergo est qđ intra pharisei do
mū hydropicus curatur: nisi ꝙ p
alteri⁹ egritudiem corpis i altero exprimi
tur egritudo cordis: Hydropic⁹ quippe
quo ampli⁹ biberit: amplius sitit: qꝛ ꝛ oīs
auar⁹ ex potu sitim mltiplicat: qui cuȝ ea
q̄ appetit adeptus fuerit ad appetenda a
lia ampli⁹ anhelat. Qui. n. adipiscēdo pl⁹
appetit: huic sitis ex potu crescit. Sequi
tur. Abscōdita ē i tra pedica eius: ꝛ deci
pula ei⁹ sup semitaȝ. In tra pedica abscō
dit̄: cū culpa sub terrenis cōmodis occul
tatur. Iimicus qppe insidians ostendit
humane menti in terreno lucro qd appe
tat ꝛ occultat peccati laqueū: ut ei⁹ aīum
stringat: quaten⁹ uidat qd ē qđ cōcupisce
re ualeat: ꝛ tñ nequaq̄ȝ uideat: in quo cul
pe laqueo pedē pōat. Decipula uero a
d̄cipiendo uocata ē. Et tunc ab antiquo
hoste super semitam decipula ponit̄: qñ
in actiōe hui⁹ mūdi quam mēs appetit:
pecc̄i laque⁹ pat̄. Que uidet̄ decipla pōit̄
ut dū esca ostēdit̄ nequaq̄ȝ ipsa a transe
unte uideatur. Quasi esca quidem i laq̄o
est: lucrū cum culpa ꝛ hui⁹ mūdi ꝓsperi
tas cum iniquitate.

Lectio nona.

CUm itaq̄ȝ cōcupiscētie lucrum ap
petitur: quasi pedē mētis apprehē
dit decipula q̄ nō uidetur. Sepe ergo ꝓ
ponūtur in aīo cum culpa: honor ꝛ diui
tie: salus ꝛ uita tp̄alis: q̄ mens infirma dū
quasi escam uidet: ꝛ decipulā nō uidet ꝑ
escā quā uidens appetit: i culpa ↄstringi
tur q̄ non uidet̄. Qui deum timetis ñ du
bio: ꝙ uerbū ei⁹ i timore audiatis: sȝ cū
hilaritate faciatis: ut qđ ꝓmisit mō spere
tis. Dñs mō audiuim⁹ precipiētē nob xp̄ȝ
iesū filiū dei. Precepit nobis ueritas q̄
nō fallit̄. Audiuim⁹: timeam⁹: caueamus.
Quid ergo p̄cepit: Dico inquit uobis.
Abstiete ab ōi auaritia. Quid est ab ōi:
Quare addidit ab ōi: Pōt etiā ꝛ sic dice
re. Cauete ab auaritia. Pertinuit ad eū:
ut diceret ab ōi: ꝛ diceret cauete ab omi
auaritia. Quare hoc dixerit uelut occasi
o ipsa unde natus ē sermo: apparet i sc̄o
euāgelio. Interpellauit enim eum quidā
ↄ̄ fratrem suum: q totum p̄rimonium ab
stulerat: ꝛ fratri suo ptem suam nō redde
bat. Quam bonaȝ ergo cām habuit iste
interpellator aduertitis. Nō rape quere
bat aliena: sed sua a parentib⁹ derelicta si
bi querebat ipso dño interpellato: ꝛ iudi
cante poscebat. Hēbat iimicū frēm: sed
iustū iudicē iuenerat ↄ̄ iimicū fratrem.

Ad bñdictus. añ. Cū intraret iesus in domū
cuiusdā pricipis phariseoꝝ sabbato manduca
re panem: ꝛ ecce homo quidaȝ hydropic⁹ erat
ante illū: ipse uero apprehēsum sanauit eum ac
dimisit. Ad magni. añ.

Cū uocatus fueris ad nuptias recūbe ī nouissi
mo loco: ut dicat tibi q te inuitauit amice ascēde
superi⁹: ⁊ erit tibi glīa corā sił discūbēub⁹ allā.

Dñica decimaseptīa p⁹ pente. Orō.

Da q̄sum⁹ dñe pplo tuo diabolica
uitare cōtagia: et te soluz deū pura
mente sectari. Per.

Secūdum mattheū.

In illo tpe. Accesserūt ad iesū pha
risei et iterrogauit eū un⁹ ex eis le
gis doctor tētans eū. Et reli.

Omelia scī ioannis os aurei.

Lectio septima.

Quonuenerūt ut mltitudie uicerent:
quē rōne supare nō poterāt. A ueri
tate nudos se eē ꝓfessi sūt: q mltitudie se
armauerūt. Dicebāt. n. apd se: un⁹ loqua
tur ꝓ oib⁹: et ōes loquamur p unū: ut siq
dē uicerit: ōes uideamur uicisse: si āt uic⁹
fuerit ł solus uidaī ꝯfusus. O pharisei: q
oia pp hoies cogitatis et facitis. Primū
qdem uenietes cum uno: uicēdi estis per
unū. Tamē ponite q̄ uno uicto homine
nō itelligūt uos eē ōes uictos. Nūqd cō
scie uře non sentiūt se eē cōfusas. Leuis
.n. ē ꝯsolatio: q in se ipo cōfusus ē: quod
ab alijs ignoraī. Interogauit iesū unus ex
phariseis legis doctor tētās eū. Magist
qd ē mādatū magnū in lege? Magistrū
uocat: cui⁹ nō uult esse discipulus. Sipli
cissim⁹ itrogator: et malignissim⁹ insidia
tor. d magno mādato iterrogat: q nec mi
nimū obseruat. Ille eniz dz iterogare d
maiore iusticia: q iā minorē cōpleuit. Dñs
āt sic ei rñdit: ut iterrogatiōis eius fictaz
ꝯsciam stati prio respōso ꝑscruteī dicēs.
Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo
.i. nō sicut tu q deuotiōem ostēdis in ore
et fraudem meditaris in corde.

Lectio octaua.

Magnū āt et minimū mādatū diciz⁹
q̄ztum ad dignitatē mādatoꝝ: non
q̄ztum ad utilitatē. Aliogn utilitas ōium
mādatoꝝ una ē: et omia mādata quasi u
nū uideī eē mādatū. Quia ita sibi cohe
rēt: ut alteꝝ sine alto eē ñ possit. Utputa
si itroget te aliqs i edificatiōe domoruz:
q̄ pars ē melior: dices fūdamtū. Sed quē
admodū edificatō nō pōt esse nisi fuerit
fūdamtū: ita nec fūdamtū eē pōt: nisi edi
ficatio fuerit subsecuta. Nec dī fūdamtū
nisi fuerit edificatio cui⁹ fūdamētū dicaī.
Ergo fūdamētum in edificatiōe dignito
sius ē nō utili⁹. Sic et caput dignitosius ē
q̄z mēbra: tñ nec membra sine capite: nec
caput sine mēbris. Sic et digniores sīt sa
cerdotes q̄z ppłs: nō tñ utiliores: q̄ nec
ppłs sine sacerdotib⁹: nec sacerdotes sine
pplo eē pñt. Ita et dignitosius ē hoc mā
datū. diliges dominū deum tuū ex toto
corde tuo q̄z illud. nō occides: nō concu
pisces: tñ utilitas una ē. Nā q diligit deū
ille nō occidit: aut nō ꝯcupiscit: q āt occi
dit aut cōcupiscit: ñ diligit dñm deū suuz

Lectio nona.

Ipse āt minora mādata dñus mani
festat dicēs. Siqs unuz ex minimis
istis mādatis soluerit et docuerit sic hoies
minimus uocabiī i regno celoꝝ. Diliges
igt nō timeas: q̄ diligere mai⁹ est q̄z time
re. Inchoatio eni culture dei hz timorē:
pfectio āt dilectōem dicēte ioanne. Per
fecta dilectio foras mittit timorē. Donec
eni hō timet deuz non euz diligit. Cuz āt
diligere cepit iā nō euz tātummodo tiet:
sz ēt ampli⁹ diligit. Timere. n. seruoꝝ ē: di
ligere āt filioꝝ. Timor sub necessitate ē:
dilectio i libtate. Qui in timore seruit do
penā qdē euadit: mercedē āt iusticie ñ hz
q̄ inuitus fecit bonuz pp timorem. Non
uult ergo de⁹ ut tieaī ab hoib⁹ quasi dñs:
sz ut diligaī quasi pī q adoptionis spum
donauit hoib⁹. Nā si considram⁹ ab ini
tio creati hois cām: itelligim⁹ q̄ de⁹ magis
se uoluit pr̄em eē hoiuz q̄z dñs. Non eni
dixit tm̄modo faciam⁹ hoiez secundum
imaginē et silitudinē nřaz. Similare āt fi
lijs couenit ad pr̄es suos: non ēt seruis ad
dños suos. Quid est ergo diligere dñm
ex toto corde: ut cor tuuz non sit iclinatuz
ad ullius rei dilectionē ampli⁹ q̄z dei: nec
delecteris i aliqua spe mūdi ampli⁹ q̄z deo.
Nō i honorib⁹: ñ auro ł argento: non in
possessiōib⁹ aut uineis: non i aialibus aut
mācipijs: nō i ornamētis aut uestib⁹: non
i filijs aut parētib⁹ aut amicis. Sed hec

omia estimes tibi esse ĩ d̃o: ut ꝓ his õib⁹
deum ames. **Ad benedictus. añ.**
Magister qđ ẽ mãdatũ magnũ ĩ lege. ait illi
iesus: diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo
allã. **Ad mag. aã.** Quid uobis uidet̃ d̃ xp̃o
cu⁹ fili⁹ est? dicũt ei ões: dauid. dicit ei iesus.
quõ dauid ĩ spũ uocat eum dñm dicens. dixit
dñs dño meo sede a dextris meis.

Dñica decimaoctaua post pente:

Oratio

Dirigat corda nr̃a q̃s dñe tue misera
tiõis opatio: q꞉ tibi sine te placere nõ pos
sumus. Per.

Secundum mattheum

In illo tp̃e. Ascendens iesus in na
uiculã trãsfretauit: et uenit ĩ ciuitatẽ
suã. Et reliqua.

Omelia sancti ioãnis os aurei:

Lectio septima.

Christum ĩ humanis actib⁹ diuina
gessisse mysteria: et in reb⁹ uisibilib⁹
inuisibilia exercuisse negocia: lectio hodi
erna mõstrauit. Ascendit inq̃t ĩ nauiclã
et trãsfretauit: et uenit ĩ ciuitatem suam.
Nõne ipse q fugatis fluctib⁹ maris ꝓfun
da nudauit: ut isrlitic⁹ ppl̃s iter stupentes
undas sicco uestigio uelut mõtium con
caua trãsiret. Nõne hic est q petri pedib⁹
marinos uertices iclinauit: ut iter liqduꝫ
humanis gressib⁹ solidum p̃beret obseq
uium. Et qđ est q ipse sibi sic maris dene
gat seruitutem: ut breuissimi laci trãsituꝫ
sub mercede nautica trãsfretaret. Ascen
dit inquit in nauiculam: et transfretauit.
Et qđ mirꝫ fratres xp̃s uenit suscipe ĩfir
mitates nr̃as: et sua nob̃ conferre remedia
sanitatis: q꞉ medic⁹ q nõ infert sanitatem
curare nescit. Et qui nõ fuerit cum infir
mo infirmatus: ĩfirmo nõ põt ꝯferre sani
tatem. Xp̃s ergo si ĩ suis mãsisset uirtuti
b⁹ cõe cum hõib⁹ nihil h̃ret. Et si nõ im
plesset carnis ordinẽ: carnis ĩ illo eẽt oti
osa susceptio. Sustinuit ergo has necessi
tates: ut hõ uer⁹ hũanis necessitatibus ꝓ
baret. **Lectio octaua.**

Ascendit ĩ nauiculã xp̃s eccl̃e nauẽ
seculi fluctus sp̃ mitigatur⁹ ascẽdit:
ut credẽtes in se ad celestẽ patriã trãqlla
nauigatiõe ꝑducat: ⁊ municipes ciuitatis
sue faciat: quos humanitatis sue fecit eẽ
ꝯsortes. Nõ g̃ naui xp̃s idiget: sꝫ nauis
idiget xp̃o: q꞉ sine celesti gubernatore na
uis eccl̃ie per mũdanũ pelag⁹: ⁊ ꝑ talia
⁊ tãta discrimina ad celestẽ portũ ñ ualet
ꝑuenire. Hec dixim⁹ fratres q̃ꝫtum ad in
telligẽtiam sp̃ualem uerũ ipsi⁹ historie or
dinẽ ꝓsequamur. Ascẽdit inquit ĩ nauicu
lã ⁊ trãsfretauit: ⁊ uenit ĩ ciuitatẽ suam.
Creator õiuꝫ de⁹ posteaq̃ꝫ se ꝑ nos nr̃a
angustauit ĩ carne cepit h̃re humanã pa
triã: ceperit ciuitatis iudaice eẽ ciuis: pa
rẽtes h̃re cepit: parẽtũ õiũ ipse parens: ut
iuitaret amor: attraheret caritas: uinceret
affectio: suaderet hũanitas: quos fugarat
dñatio mei⁹ dispersserat: ⁊ fecerat ius p̃a
tis extorres. Uenit ĩ ciuitatẽ suã: ⁊ obtule
rũt ei paraliticũ iacẽtẽ in lecto. Et uidẽs
inquit iesus fidem illoꝝ: dixit paralitico.
Cõfide fili: dimittuntur tibi pecc̃a tua.
Audiuit ueniam ⁊ tacet paralitic⁹. Nec
ullam rñdit g̃ãm: q꞉ plus corpis q̃ꝫ aie
tẽdebat ad curam: ⁊ tp̃ales erũnas: reso
lute corpis cõpage sic ꝯflebat: ut eĩnas pe
nas resolutõis aie nõ defleret: gratiorem
sibi p̃ñtem uitã iudicãs q̃ꝫ futura.

Lectio nona.

Merito xp̃s offerẽtiũ fidẽ respicit: ⁊
uecordiã respicit sic iacẽtis: ut fidẽ
aliene suffragio paralitici aĩa ãte curarẽ
q̃ꝫ corp⁹. Respiciens inquit fidem illoꝝ.
Cernitis ĩ hoc loco fratres: deũ nõ que
rere insipiẽtiũ hõium uolũtates: ñ expec
tare ignorãtium fidẽ nec ĩfirmi stulta de
sideria ꝑscrutari: sed ob alteri⁹ fidẽ subue
nire. Et reuera fratres qñ medic⁹ lãguẽ
tiũ: aut querit aut respicit uolũtates cũ sp̃
ꝯtria desideret: ⁊ reqrat ĩfirm⁹: Hic est q
nunc ferrũ: nũc ignẽ: nũc pocula amara
ingerit: ⁊ apponit in uitiis: ut curam sani
sentiãt quã sentire ñ poterãt egrotantes.
Et si hõ iiurias despicit: maledicta ꝯtem
nit: ut sauciatis manib⁹ sponte uitã confe
rat ⁊ salutem: q̃ꝫto magis xp̃s medicus
bõitate diuina morbis sautios peccatoꝝ
⁊ frenesi criminũ laborãtes: ad salutem
ẽt inuitos attrahit ⁊ nolẽtes. O si uelim⁹

fratres carissimi:o si uelim⁹ mētis nr̄e ōēȝ
paralisim sp̄ uidere: ⁊ aīaȝ nr̄am ꝟtutib⁹
destitutam iacere ī uitioꝝ stratib⁹: cerne
rem⁹ ⁊ lucere nobis quēadmodū xp̄s et
nr̄as quotidie noxias despicit uolūtates:
⁊ ad salutaria nos remedia ptrahit ⁊ pur
gat iuitos. Fili īnqt remittūt tibi peccata
tua. Hec dicēs deū se uolebat itelligi: qui
p hoiem oculis adhuc latebat humanis.
Uirtutib⁹ .n. ⁊ signis cōpabat ꝓphetis:
q̄ꝛ p ipm̄ fecere ⁊ ipsi ꝟtutes. Peccatis
āt dare ueniā penes hoiem n̄ ē:sȝ ē singu
lare diuitatis isigne. Deū igī peccatoribus
inserebat humanis.

Ad bn̄dictus. an̄. Dixit dn̄s paralitico cōfi
de fili: remittuntur tibi peccata tua. Ad mag.
an̄. Tulit ergo paralitic⁹ lectū suuȝ in quo ia
cebat magnificās deū: ⁊ oīs plebs ut uidit de
dit laudem deo.

Dn̄ica decianona p⁹ pēte. Oratio.

Omnipotēs ⁊ misericors de⁹: uniuer
sa nobis aduersātia ꝓpiciat⁹ exclud
ut mēte ⁊ corpe parit̄ expediti: q̄ tua sunt
liberis mētib⁹ exequamur. p.

Secundū mattheū.

In illo tp̄e loq̄bat iesus p̄cipibus
sacerdotū parabolā hāc. Sīle fac
tū ē regnū celoꝝ hōi regi q̄ fecit nuptias
filio suo. Omelia sc̄i grego. pape.

Lectio septima.

Textum lectiōis euāgelice f̄res caris
simi uolo si possū sub breuitate trās
currere: ut ī fine ei⁹ ualeā ad loquēdū lar
gi⁹ uacare. Sȝ q̄rēdū pri⁹ ē an hec apud
mattheū: ipsa sit lectio q̄ apd̄ lucā sub ap
pellatiōe cene describit̄. Et qdē sīt n̄nulla
q̄ sibi dissona eē uideant̄: q̄ꝛ hic prādium
illic cēa mēmorat̄. Hic q̄ ad nuptias n̄ di
gnis uestib⁹ itrauit repulsus est: illic null⁹
itrasse dr̄: q̄ repulsus eē ꝓhibeat̄. Qua ex
re recte colligit̄: q̄ꝛ et hic p nuptias p̄ses
ecclia: ⁊ illic p cenam eternum ⁊ ultimuȝ
cōuiuiū designat̄: q̄ꝛ ⁊ hāc nōnulli exitu
ri intrant: ⁊ ad illud q̄ſq̄s semel itrauerit
ulterius non exibit. At siqs forte cōtendat
hāc eādem eē lectōem: ego melius puto
salua fide alieno intellectui cedere q̄ȝ cō
tētiōib⁹ deseruire. Qm̄ et intelligi cōgrue
forsitan pōt: q̄ꝛ de ꝓiecto eoꝝ q̄ cū nuptia
li ueste n̄ uenerat qd̄ lucas tacuit matthe
us dixit. Qd̄ uero cena p illū p hūc autē
prādiū dr̄: nequaq̄ȝ l'hoc nr̄e itelligentie
obsistit: q̄ꝛ cū ad horā nonam apud anti
quos quotidie prādiū fieret: ipm̄ quoq̄ȝ
prādiū cena uocabatur.

Lectio octaua.

Sepe āt iam dixisse me memini q̄ꝛ
plerūq̄ȝ in sācto euāgelio regnū ce
loꝝ p̄ns ecclia noīatur. Cōgregatio q̄p
pe iustorum regnum celorum dr̄. Quia
ēt p ꝓphetā dn̄s dicit. Celum mihi sedes
est: Et salon dicit. Aīa iusti sedes ē sapie.
Paulus ēt dicit. Xp̄m dei uirtuteȝ ⁊ dei
sapiaȝ: liquido colligere debem⁹: quia si
de⁹ sapia: aīa āt iusti sedes sapie: dum ce
luȝ dr̄ sedes dei: celū ergo ē aīa iusti. Hic
p psalmistā de sāctis p̄dicatorib⁹ dr̄. Celi
enarrāt gl'iam dei. Regnū ergo celorum
est eccl'a iustoꝝ: q̄ꝛ dū eoꝝ corda in t̄ra
nil ambiunt: p hoc qd̄ ad sup̄na suspirat:
iam ī eis dn̄s quasi ī celestib⁹ regnat. Di
cat̄ ergo. Sīle ē regnū celoꝝ hōi regi:
q̄ fecit nuptias filio suo. Jam itelligit ca
ritas ur̄a q̄s ē rex regis filij pr̄. Ille nimi
rū cui psalmista ait. Dn̄s iudiciū tuuȝ re
gi da: ⁊ iusticiam tuam filio regis. Qui fe
cit nuptias filio suo. Tūc .n. de⁹ pr̄ dō filio
suo nuptias fecit: qn̄ hunc in utero uirgis
humane nature ꝯiūxit: qn̄ deū āte secula
fieri uoluit hoiem ī fine seculoꝝ. Sed q̄ꝛ
ex duab⁹ p̄sonis fieri solȝ ista ꝯiūctio: ab
sit hoc ab itellectib⁹ nr̄is: ut p̄sonam dei
⁊ hōis redēptoris nr̄i iesu xp̄i ex duab⁹ p
sonis credam⁹ unitā. Ex duab⁹ q̄ppe at
q̄ȝ ī duab⁹ hunc naturis existere dicimus:
sȝ ex duabus personis compositū credi
ut nephas uitamus.

Lectio nona.

Apertius igitur atq̄ȝ securi⁹ dici pōt:
q̄ꝛ ī hoc pr̄ regi filio nuptias fecit:
quo ei p īcarnatiōis mysteriū sc̄aȝ eccl'aȝ
sociauit. Uterus āt genitricis uirgis hui⁹
spōsi thalam⁹ fuit. Unde psalmista dicit.
In sole posuit tabnaculū suū ⁊ ipse tāq̄ȝ
spōsus ꝓcedēs de thalamo suo. Tanq̄ȝ
sponsus q̄ppe de thalamo suo ꝓcessit:

qꝛ ad coniungendam sibi ecclesiam incar
natus deꝰ de incorrupto utero uirgīs exi
uit. Misit ergo seruos suos: ut ad istas
nuptias amicos suos iuitarent. misit semꝉ
misit ꝛ iterū: qꝛ īcarnationis dñice predi
catores ꝛ prius ꝓphetas: ꝛ postmodum
apostolos misit. Bis itaqꝫ seruos ad imi
tādū misit: qꝛ īcarnatiōem unigeniti: et ꝑ
ꝓphetas dixit futuram: ꝛ ꝑ aplos nūcia
uit factam. Sed qꝛ hi qui prius inuitati
sūt ad nuptiaꝝ ꝯuiuiū uenire noluerūt: i
secūda iuitatiōe iam dī. Ecce prādiū me
um paraui: tauri mei ꝛ altilia occisa sunt:
ꝛ omnia parata. Quid i tauris uꝉ altilibꝰ
fratres carissimi: nisi noui ac ueteris testa
menti patres accipimus? Quia enim in
uulgo loquor: etiā ipsa me necesse ē ꝟba
euangelice lectionis explanare. Altilia
enim saginata dicimꝰ. Ab eo enim qd̄ est
alere: altilia quasi alitilia uocamꝰ.

Ad benedictus. aā. Dicite inuitatis: ecce prā
dium meum paraui uenite ad nuptias allā.

Ad mag. aā. Intrauit āt rex ut uideret discū
bentes: ꝛ uidit ibi hoiem nō uestituꝫ ueste nup
tiali: ꝛ ait illi: amice quō huc itrasti nō habens
uestem nuptialē?

Dominica uigesima pꝰ pētecostes.

Oratio.

Largire q̄s dñe fidelibꝰ tuis idulgē
tiā placatꝰ ꝛ pacem: ut parit ab oībꝰ
mūdent offensis: ꝛ secura tibi mēte deser
uiant. ꝑ dñꝫ.

Secundū ioannem.

In illo tp̄e. Erat qdam regulus: cu
ius filius infirmabatur capharna
um. Et reliqua.

Omelia sci gregorij pape.

Lectio septima.

Lectio sācti euāgelij quā mō fratres
audistis expositione nō indiget: sꝫ
ne hāc tacite ꝑterisse uideamur: exhortā
do potius q̄ꝫ exponēdo i ea aliqd loqua
mur. Hoc āt nob solūmō de expōne ui
deo esse requirēdū: cur is q ad salutē pe
tēdā uenerat audiuit: nisi signa ꝛ ꝓdigia
uideritis nō creditis. Qui enim salutem
querebat filio ꝓcul dubio credebat. Ne
q̄ꝫ enim ab eo q̄reret salutem quē nō cre
deret saluatorē. Quare ergo ei dī nisi si
gna et ꝓdigia uideritis nō creditis q āte
credidit q̄ꝫ signū uideret? Sed memēto
te qd̄ petijt: et apte cognoscetis: qꝛ in fide
dubitauit. Poposcit nāqꝫ ut descēderet
et sanaret filium eiꝰ. Corpalem gͦ pñtiaꝫ
dñi querebat: q ꝑ spm nusq̄ꝫ deerat. Mi
nus itaqꝫ in illo credidit: quē nō putauit
salutē posse dare nisi pñs esset et corpore.
Si enim perfecte credidisset: ꝓcul dubio
sciret: qꝛ non eēt locus ubi nō esset dñs.
Ex magna ergo ꝑte diffusus ē q uirtutis
honorem non dedit maiestati: sed pñtie
corporali. Et salutē itaqꝫ filio petijt: et tñ
in fide dubitauit: qꝛ eum ad quē uenerat
ꝛ potentem ad curandum credidit: et tñ
morienti filio esse absentem putauit. Sꝫ
dñs q rogatur ut uadat: qꝛ nō desit ubi i
uitat idicat solo iussu salutē reddidit qui
uolūtate oīa creauit.

Lectio octaua.

Qua in re nobis solerter ituendū ē:
qd̄ sicut euāgelista alio testāte didi
cimus: centurio ad dñm uenit dicēs. Do
mine puer meꝰ iacet in domo paraliticus
ꝛ male torquet. Cui a iesu ꝓtinus rñdet.
Ego ueniam ꝛ curabo eum. Quid ē qd̄
regulus rogat: ut ad eius filiuꝫ ueniat: et
tñ ire corporaliter recusat: ad seruū uero
centurionis ñ inuitatus: ꝛ tñ ire se corpo
ralr pollicet. Reguli filio ꝑ corpalē pñti
am nō dignatur adeē: centurionis seruo
non ded gnatur occurrere. Quid ē hoc
nisi q̄ superbia nr̄a retūdit: q i hoībꝰ non
naturā qua ad imaginem dei facti sūt: sꝫ
hoies ꝛ diuitias ueneramur. Cūqꝫ pēsa
mus que circa eos sunt negligimꝰ pensa
re qd̄ sūt. Redemptor uero uester ut ostē
deret: qꝛ q̄ alta sūt hoium: sāctis despiciē
da sūt: et q̄ despecta sūt hoium despicien
da non sunt. ad filium reguli ire noluit:
ad seruum uero centurionis ire paratus
fuit. Increpata est ergo superbia nostra:
q̄ nescit pēsare hoies ꝑꝑ hoies. Sola ut
diximꝰ q̄ circunstant hoibꝰ pensat: natu
ram uero aspicit: honorem dei in hoibꝰ
non agnoscit. Ecce ire non uult filius dei
ad filium reguli: et tñ ire paratus est ad
salutem serui.

Lectio nona.

C Erte si nos cuiuspiā seru⁹ rogaret:
ut ad eū ire deberem⁹ ꝑtin⁹ nobis
nr̃a sup̄bia ī cogitatiōe tacita rn̄deret di
cens. Nō eas q₂ temetip̄m degn̄as. Ho
nor tu⁹ despicit laus uilescit. Ecce de celo
uenit q seruo occurrere ī terra nō despic:
ꝛ n̄ hūiliari ī tra ꝯtēnim⁹ q de tra sumus.
Quid ꝟo apđ deū uili⁹: qđ eē despectius
pōt q̄₃ seruare honorē apđ hoīes: ꝛ ī tra
testis oculos nō timere. Unde ꝛ in sacro
euangelio ad phariseos ipse dn̄us dicit.
Uos estis q iustificatis uos coram hōib⁹:
de⁹ āt nouit corda ur̄a. quia qđ hoīb⁹ altū
ē: abhoīabile ē apđ deū. Notate fr̄es no
tate qđ dr̄. Si. n. qđ hōib⁹ altū ē abhoīa
bile ē apđ deū: cogitatio cordis nr̄i tāto
apđ dn̄₃ ī imo ē: q̄₃to hōib⁹ ī alto: ꝛ hūili
ras cordis nr̄i tanto apđ deū ī alto ē: q̄₃
to hōib⁹ ī imo. Despiciam⁹ ergo siqđ bo
na gerim⁹: nulla nos nr̄a inflet op̄atio: n̄
reꝝ abundantia: n̄ gl̄a extollat. Si qbusli
bet bonis affluētib⁹ ītus ītumescim⁹ deo
despecti sum⁹. Quo ꝯ psalmista de humi
lib⁹ dicit. Custodiēs paruulos dn̄s. Qui
qm̄ paruulos hūiles appellat: p⁹ q̄₃ s̄hia₃
ꝓtulit cā₃ ꝯsilij ei⁹ subiungit. Nam quasi
quererem⁹ qđ ipse adhuc faceret adiūxit
hūiliatus sum ꝛ liberauit me.

Ad bn̄d. añ. Erat qdam regulus cui⁹ fili⁹ in
firmaba᷑ capharnau₃. hic cū audisset q̄ iesus
uēiret ī galileā: rogabat eū ut sanaret filiū eius.

Ad mag. añ. Cognouit āt p̄ ī q₂ illa hora
erat ī qua dixi᷑ iesus fili⁹ tu⁹ uiuit: ꝛ credidit ip̄e
ꝛ domus eius tota.

Dn̄ica uigesimap̄ria p⁹ pēte. Oratio:

F Amiliā tua₃ q̄s dn̄e ꝯtinua pietate
custodi: ut a cūctis aduersitatib⁹ te
ꝓtegēte sit liba: ꝛ ī bōis actib⁹ tuo nōi sit
deuota. p̄ dn̄m nr̄m.

Secūdum mattheum.

I N illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is parabolā hāc. Sile ē regnū celo
rū hōi regi q uoluit rōem ponere cū ser
uis suis. Et reliqua.

Omelia sc̄i augustini ep̄i.

Lectio septima.

N Arrauit dn̄s silitudiem ualde terri
bilem: q₂ sile ē regnū celoꝝ hōi pa
trisfamilias q posuit rōem cū seruis suis: ī
quib⁹ īuenit debitorē decēmiliū talētorū.
Et cū iussisset ut oīa q̄ hēbat ꝛ oīs eius fa
milia ꝛ ipse uēderet: ꝛ debitū solueret ad
uolut⁹ genib⁹ dn̄i sui rogabat eū dilatōe₃
ꝛ meruit remissiōem. Misertus ē. n. dn̄s
ei⁹ sicut audiuim⁹: ꝛ ōe debitum dimisit il
li. At ille debito liber: sed īiquitatis seru⁹.
p⁹ q̄₃ egressus ē a facie dn̄i sui: īuenit ēt ip̄e
debitorē suū: q debebat nō decē milia ta
lētoꝝ: q̄₃tum ipsi⁹ debitum fuit: sed cētu₃
denarios. cepit suffocare eum: trahere: et
dicere. redde qđ debes. At ille rogabat
ꝯseruū: sic̄ ipse rogauerat dn̄m. Sed non
talem ipse īuenit ꝯseruū: qualē ille dn̄m.
Nō solū illi remittere debitū uoluit: sed
nec dilatōe₃ dedit. Cōtortū rapiebat ad
solutōem: ia₃ debito dn̄ico liber. Displi
cuit ꝯseruis: renūciauerūt dn̄o suo qđ actū
esset. Et dn̄s fecit adeē seruū: ꝛ dixit ei.
Serue neq̄₃ cum mihi tanta deberes mi
sertus tui ōe debitum dimisi tibi. Nonne
ergo oportebat: ꝛ te misereri conserui tui
sicut ꝛ ego tui misertus sū? Et iussit oīa
q̄ illi dimiserat exigi. Lectio octaua.

E Rgo hāc silitudiem ad ur̄a₃ istruc
tiōem ꝓposuit: ꝛ āmonēdo perire
nos noluit. Sic inquit ꝛ uob̄ faciet pater
ur̄ celestis: si non remiseritis unusquisq̄₃
ur̄m fr̄ib⁹ ur̄is ex corde ur̄o. Ecce fratres:
res ī apto ē. Ammōitio utilis ꝛ ualde salu
bris: obediētia debet᷑: ut qđ iustū ē ipleat᷑
Quia hō ꝛ debitor ē dei: ꝛ debitore₃ h₃
fratrem suum. Quis est. n. q non sit debi
tor dei: nisi i quo nullu₃ pōt inueniri pec
catū. Quis ē āt q nō hēat debitore₃ frēm
nisi in quē nemo peccauit? Putas ne q̄ ī
gn̄e hūano repiri pōt: q nō et ipse aliquo
peccato obstrictus sit fratri suo? Debitor
est ergo oīs homo: hn̄s tamen ꝛ ipse de
bitorem. Ideo de⁹ iust⁹ ꝯstituit tibi rl̄am ī
đbitore tuo: qđ faciet ꝛ ipse cū suo. Duo
. n. st̄ opa mie q̄ nos liberāt q̄ breuiter ip̄e
dn̄s posuit ī euāgelio. Dimittite: ꝛ dimit
tet᷑ uob̄. Date ꝛ dabit᷑ uob̄. Dimittite ꝛ
dimittet᷑ uob̄ ad ignoscēdū ptinet. Date
ꝛ dabit᷑ uob̄: ad p̄stādū bn̄ficiū ptiet. Qđ
ait de ignoscēda: ꝛ tu uis tibi ignosci qđ

peccas: et habes aliuȝ cui tu possis igno
scere. Rursum qđ pertinet ad tribuendũ
beneficium petit mendicus : et tu es dei
mendicus.

Lecio nona.

OMnes enim quando oram⁹ mẽdi
ci dei sum⁹: ante ianuã magni pr̃is
familias stamus : immo ẽt ꝓsternimur:
supplices igemiscim⁹: aliqd uolentes acci
pere: et ipm aliqd ipe de⁹ ẽ. Quid a te pe
tit mẽdic⁹: Panem. Et tu quid petis a
deo nisi xp̃m: Qui dicit. Ego sum panis
uiuus qui đ celo descendi. Ignosci uob
uultis: ignoscite. Remittite: et remittetur
uobis. Accipite si uultis: date et dabitur
uobis. Sed qd i hac apta ꝑceptione mo
uere possit audite. Interemissiõe ubi ue
nia petit: ab ignoscẽte debet. Hoc potest
mouere qđ et petrũ mouit. Quotiens de
beo iquit ignoscere. Sufficit usȝ septies.
Nõ sufficit ait dñs. Nõ dico usqȝ septies
sed usqȝ septuagies septies. Iam tu enũe
ra quotiens peccauerit in te frater tuus:
si potueris peruenire usqȝ ad septuagesi
mam et octauan culpam: ut transeat sep
tuagesies septies: tunc molire uindictaȝ.
Ita ne ueruȝ qđ dicit: et uere ita se res hȝ
ut si peccauerit septuagies septies igno
scas. Si ãt peccauerit septuagies septies
iam non licet tibi ignoscere. Audeo: au
deo dicere: ut si et septuagies octies pec
cauerit ignoscas. Si ãt peccauerit ut dixi
septuagies octies ignosce: et si centies pec
cauerit ignosce. Et qd dicã. Totiẽs et to
tiẽs õino quotiẽs peccauerit ignosce. Er
go ego ausus sũ supgredi modũ dñi nr̃i.
Ille i septuagesimo et septimo numero
ignoscẽdi limitẽ fixit: hũc ego limitẽ trãsi
lire ꝑsumã. Nõ ẽ uerũ. Nõ sũ ausus. Pl⁹
aliqd ipm dñm meũ audiui loq̃ntẽ i aplo
suo ubi mod⁹ et nũer⁹ ꝑfix⁹ nõ ẽ. Ait eniȝ.
donãtes uobis met ipis siqs aduersus ali
quẽ hȝ q̃relaȝ: sicut de⁹ i xp̃o donauit uo
bis. Audistis formã: sȝ septuagies septies:
peccata tibi donauit xp̃us. Si hucusqȝ
ignouit et ultra negauit: põe et tu limiteȝ
et ulteri⁹ noli ignoscere. Si ãt xp̃us milia
peccata peccatoꝝ iuenit: et tñ oia dona
uit: noli subducere mĩam: sed posce illius
numeri solutionem.

Ad bñdictus. añ. Dixit ãt dñs seruo redde
qđ debes. ꝓcidẽs ãt seru⁹ ille rogabat eum di
cens: patiẽtiam habe in me ⁊ oia reddã tibi.

Ad mag. añ. Serue neqȝ õe debitũ dimisi ti
bi qm̃ rogasti me : nonne ergo oportuit et te
miserere cõserui tui: sicut et ego tui miser⁹ sũ al.

Dñica uigesimasecũda p⁹ pentecostes.

Oratio.

DEus refugiũ nr̃m et uirtus : adesto
pijs ecclie tue ꝑcib⁹ auctor ipe pieta
tis et pr̃a: ut qđ fideliẽ petim⁹ efficaciẽ cõ
sequamur. Per.

Secundũ mattheũ.

IN illo tp̃e. Abeũtes pharisei ꝯsiliũ
inierũt: ut caperẽt iesum i sermõe.
Et reliqua.

Omel. sci ioãnis chrysosto
mi.

Lectio septima.

OMnis malicia ꝯfũdiẽ aliquotiẽs rõ
ne ueritatis: corrigiẽ ãt nũqȝ. Ma
xime eoꝝ q ꝓposito malo et nõ ignorã
tia peccãt. Ecce. n: sacerdotes p⁹ qȝ ĩtere.
dñm nõ potuerũt dicentes: i qua potesta
te hec facis. P⁹ qȝ parabolaꝝ rõe ꝯstricti
suo iudicio ipi se reos fecerũt dicẽtes : ma
los male ꝑdet nemine ȝ eos dicẽte testio
niũ nisi ꝯscia sola. Nũqd ꝯpũxit eos tior
peccati. Nũqd cõpescuit eos: l libertatis
ꝯsideratio. Sed quid. Abierũt: et ꝯsiliuȝ
acceperunt ut eũ capent i sermõe. Queȝ
admodũ si aliqs claudere uoluerit currẽ
tis aque meatũ: si una ex pte clusa fuerit
aqua: uiolẽtia aliũde sibi semitã rumpit:
sic et eoꝝ malignitas ex una pte confusa:
aliũ sibi aditũ adiuenit. Sicut eniȝ ñ põt
fieri: ut ligna mittẽdo extiguas ignem: sic
fieri nõ põt: ut rõeȝ reddendo places ho
minẽ malum. Et sic ignis q̃to magis li
gna suscepit i maiorẽ flãmã erigiẽ: sic aius
malus q̃to magis ueritatẽ audierit tãto
ãpli⁹ i maliciã excitaẽ. Abierũt g⁹ ⁊ cõsiliũ
acceperũt. Quo abierũt. Ad herodianos.
Nã ex eo q̃ nõ dicit cõsiliati sunt sȝ cõsi
liũ acceperũt: et ex eo q̃ pariẽ cũ herodia
nis uenerunt apparet q̃ cuȝ ill' eiusmodi
circunuentionis consilium tractauerunt.

Lectio octaua.

HOdies coloni cuiꝰ terrã possidẽt eius
auxilio opꝰ hñt. Qui iusticiã tenet:
nullius p̃ocinio idiget nisi dei. Qui i dia
boli iniqtatibꝰ ãbulat: diaboli adiutoriuꝫ
necessariũ hꝫ. Coloni.n. dei: diaboli ad
iutoriũ nõ req̃rũt. Colonꝰ ãt diaboli auxi
liũ dei nõ q̃rit: ꝛ si q̃rit: nõ iueniet. Uidi
sti aliqñ eũtem ad furtum deũ orare: ut
hñ ꝓspet in furto: Aut q uadit ad fornica
tõem nũqd signũ crucis põit sibi i frõte:
ut nõ ꝯphẽdat i crie: Qð si fecerit: ñ solũ
nõ iuuat: sed ãplꝰ tradit: qꝛ nescit iusticia
dei p̃ocinũ dare crimibꝰ. Sic ꝛ isti xp̃m
expugnare cupiẽtes: ꝯueniẽt non ad ser
uos dei uiros religiosos: ſꝫ ad gẽtiles. i.
ad herodianos se cõtulerũt. Quale cõsi
liũ tales ꝛ ꝯsiliatores. Quis ãt potat da
re ꝯsiliũ ꝯ xp̃m: nisi diabolus q erat ad
uersarius xp̃i: Cogitabãt.n. apud se sacer
dotes: si nos soli eũtes itrogauerimꝰ xp̃ꝫ
q̃ꝫuis dixerit: qꝛ ñ lꝫ dari cesari tributuꝫ:
tñ nẽo nob credet dicẽtibꝰ ꝯ eum. Iaꝫ.n.
ões sciũt: qꝛ inimici eiꝰ sumꝰ. Inimicoꝝ ãt
testioniũ i iudicio: ꝛ si uerꝝ fuerit quasi su
spectum reprobat. Sed nec p se ipos iter
rogare uolebãt xp̃m: qꝛ i magna suspitio
ne inimicitie fuerãt apð xp̃m: ne forte qua
si suspecti circũuenire eũ non possint. Nã
inimicꝰ manifestꝰ melior ẽ q̃ꝫ amicꝰ fictus.
Ille dũ timet facile uitat: iste dũ ñ agno
scit preualet. Lectio nona.

MIserunt ergo discipulos suos quasi
adhuc minꝰ cognitos ꝛ minꝰ suspec
tos: ut aut abscõdite facile deciperẽt euꝫ:
aut dep̃hensi minꝰ erubescerẽt apud eũ.
Nã cõsilio malo dep̃henso: tanto minor
nascitur ꝯfusio: q̃ꝫto fuerit ꝑsona detior.
Sꝫ discipli illi magis̃ suis etate minores
erãt: malicia ãt pares. Nã et pulli serpen
tiũ statura breuiores: ueneno ãt equales
sũt. Et catuli luporũ adhuc teneri ꝯstituti
ꝛ si uenatiões obtiere ñ pñtiã tñ sanguie
gaudẽt ꝛ morsibꝰ ludũt. Magister scimꝰ
qꝛ uerax es: ꝛ uiam dei in ueritate doces.
Magistrũ eũ uocãt et ueracẽ magistrũ:
ut quasi honoratꝰ ꝛ laudatꝰ mysteriũ sui
cordis simplicit eis apiat tã q̃ꝫ uolẽs eos
hẽe discipulos. Hec.n. est hypocritaꝝ pri
ma potẽtia simulata laudatio. Laudant
.n. quos ꝑdere uolũt: ut p delectationem
laudis paulati corda hoium ad simplici
tatẽ benigne ꝯfessiõis iclinẽt. ueluti siquis
taurũ ualidũ uiribꝰ nõ põt subiugare et
uinculo: ꝛ uiribꝰ flectere mollibꝰ: manibꝰ
nodosã eiꝰ fricat ceruicẽ: ut quẽ ꝟtute te
nere nõ potuit: p blãdimẽtũ cõprehẽdat.
Sic ꝛ isti cathenã sub dole laudis portã
tes in ore: ꝛ malitie gladium abscõdẽtes
in corde: taurũ ecclastici gregis dolo lau
dis cõprehẽdere festinabãt. De quo tau
ro ꝓphetabat iacob: iam tẽ ꝛ icrepabat
leui filiũ suuꝫ: qꝛ de leui nascituri sacerdo
tes erant: qui iterfecturi fuerãt xp̃m. Sy
meon ꝛ leui fratres ꝯsũmauerũt iniqtates su
as. In cogitatões eoꝝ nõ ueniat aia mea
ꝛ i cõsilia eoꝝ nõ cadãt p̃cordia mea: qꝛ
i ira sua occidere uirꝝ: ꝛ in furore suo sub
leuauerunt taurꝝ. De talibꝰ dicit ꝓphe
ta. Multi sũt sermões eoꝝ sup oleũ: ꝛ ipsi
sũt iacula. Quid tibi uidet: licet censũ da
re cesari an non: Non ẽ iustuꝫ ut summi
regis serui: regibꝰ terrenis seruiamus.

Ad benedictus. añ. Magister scimus quia
uerax es: ꝛ uiã dei i ṽitate doces alleluia.

Ad mag. aꝟ. Reddite ergo que sũt cesaris ce
sari: ꝛ que sũt dei deo alleluia.

Dñica uigesimatertia pꝰ pẽtecostes.

Oratio.

ABsolue q̃s dñe tuoꝝ delicta ꝑploꝝ
ꝛ a peccõꝝ nr̃oꝝ nexibus q̃ ꝓ nr̃a
fragilitate ꝯtraximꝰ: tua benignitate libe
remur. Per. Secũdum mattheum.

IN illo tp̃e loquẽte iesu ad turbas:
ecce priceps unꝰ accessit ꝛ adorauit
eũ dicẽs. Dñe filia mea mõ defũcta ẽ. Et re
liqua. Omel. sci hieronymi pbr̃i.

Lectio septima.

OCtauum signum est in quo pricepꝰ
suscitari postulat filiam suam nolẽs
de mysterio ꝟe circũcisiõis excludi. Sed
subitrauit mulier sanguie fluẽs ꝛ octauo
sanat loco: ut pricipis filia de hoc exclusa
nũero ueniat ad nonũ: iuxͣ illud quod in
psalmo dr̃. Ethyopia p̃ueniet manꝰ eius
deo. Et cũ itrauerit plenitudo gentiuꝫ: tẽ
ois isrl' saluꝰ erit. Et ecce mulier q̃ sãguis

fluxũ patiebať. xij. ãnis: accessit retro ⁊ te
tigit fimbriã uestimẽti ei⁹. In euãgelio se
cũdũ lucã scribitur: q̃ principis filia. xij. ãnos
hẽret etatis. Nota g᷒ q̄ eo tp̃e hec mulier
.i. gẽtiũ pp̃ls cepit egrotare: quo gen⁹ cre
diderit iudeorum. Nisi. n. cõpatiõe uirtutũ
uitium nõ ostẽdit.

Lectio octaua.

Hec ãt mulier sãguie fluẽs: nõ in do
mo: nõ i urbe: accedit ad dñz: quia
iux̃ legẽ urbib⁹ excludebať: sed in itinere
ãbulãte dño: ut dum pgit ad aliam: alia
curareť. Unde dicũt ⁊ apli. Uob quidez
prius oportebat p̃dicare uerbũ dei: sed
qm̃ uos indignos iudicastis salute trans
gredimur ad gẽtes. Dicebat enim intra
se. Si tetigero tm̃ fimbriam uestimẽti eius
salua ero. Iuxta legez. q̄ mulierem men
struatam aut fluentem sanguine tetigerit
immũdus ẽ. Ista iõ tangit dñm ut sãguis
uitio etiam ipsa curareť. Confide filia q̃
fides tua te saluã fecit. Ideo filia q̃ fides
tua te saluam fecit. Nec dixit fides tua te
saluam factura ẽ: sed saluam fecit. In eo
enim q̄ credidisti iã salua facta es.

Lecio nona.

Et cum uenisset iesus in domo prin
cipis: ⁊ uidisset tibicines ⁊ turbam
tumultuantem. Usq3 hodie iacet puella
i domo pricipis mortua. Et qui uidentur
magistri tibicines sũt: carmen lugubre ca
nẽtes. Turba quoq3 iudeorum nõ ẽ turba
credẽtiũ: s3 turba tumultuãtiũ. Non est
puella mortua s3 dormit: q̃ d̄o uiuũt oĩa
Et cũ eiecta eẽt turba: itrauit ⁊ tenuit ma
nũ ei⁹. Nõ. n. erat digna: ut uideret myste
riũ resurgẽtis: q̄ resuscitantem idignis cõ
tumeliis deridebant. Et tenuit manũ ei⁹.
et resurrexit puella. Ni prius mũdate fu
erint man⁹ iudeorum: que sanguie ple erãt:
⁊ sĩ synagoga eorum mortua non resurgit.
Ad bñdictus. añ. Dicebat enim intra se: si
tetigero fimbriam uestimenti eius tantũ salua
ero. **Ad mag. añ.** At iesus conuersus ⁊ uidẽs
eam dixit: confide filia: fides tua te saluum fe
cit alleluia.

Dñica uigesimaquarta p⁹ pẽtecostes.

Oratio.

Excita q̃s dñe tuorum fidelium uolũ
tates: ut diuini operis fructum p̃pẽ
sius exequẽtes: pietatis tue remedia ma
iora percipiant. Per.

Secundũ mattheũ.

In illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis.
Cũ uideritis aboĩatiõem desolatõ
nis que dicta est a daniele p̃pheta stante
in loco sancto. Et reliqua.

Omelia sãcti hieronymi pbr̃i.

Lectio septima.

Quãdo ad intelligentiam p̃uocãur
mysticum mõstratur esse qd̃ dictũ
est. Et legimus in daniele hoc modo. In
dimidio hebdomadis auferetur sacrifici
um meum ⁊ libamina: ⁊ in templo deso
latiõum abominatio erit usq3 ad cõsum
matiõez temporis: ⁊ ɔsũmatio dabiť sup
solitudinem. De hoc ⁊ apostolus loqui
q̄ homo iniquitatis: ⁊ aduersarius ele
uandus sit ɔ̃ omne quod dicitur deus:
aut quod colitř: ita ut audeat stare i tẽplo
dei: ⁊ ostendere q̄ ipse sit deus. Cuius
aduentus secundum opatiõem sathane
destruet eos: ⁊ ad solitudinem rediget: q̄
se susceperint. Põt ãt simplr aut de anti
xp̃o accipi: aut d̄ imagie cesaris quã pila
tus posuit in templo: aut de arriani cõsti
statua q̃ in ipso sãcto sãctorum loco usq3 i
pñtem diez stetit. Abominatio quoq3 se
cũdum ueterem scripturam idolorũ ser
uitus nuncupatur: ⁊ iccirco additur deso
lationis: q̄ i desolato templo atq3 d̄struc
to positũ sit. Tunc qui in iudea sũt fugi
ant ad montes: ⁊ qui in tecto sunt nõ des
cendant tollere aliud d̄ domo sua: ⁊ qui
i agro nõ reuertať tollere tunicã suam.
Abominatio desolationis intelligi põt:
⁊ omne dogma peruersum. Quod cum
uiderimus in loco sancto: hoc est in eccle
sia: ⁊ se ostẽdere deum: debemus fugere
ad montes: hoc est dimissa occidente lĩa
⁊ iudaica prauitate appropinquare mon
tib⁹ eternis: d̄ quib⁹ illuminat mirabiliter
deus ⁊ esse in tecto: ⁊ in dogmate quo nõ
possint ignita diaboli iacula peruenire:
nec descendere ⁊ tollere aliud de domo

conuersationis pristine nec respicere : que retrorsum sunt: sed magis serere in agro spuali scripturarum : ut fructus capiamus ex eo: nec tollere aliam tunicā quā apli habere perhibētur.

Lectio octaua.

De hoc. i. de abominatione desolationis : q̄ dicta est a daniele ꝓpheta stante in loco sancto. multa porphirius tertiodecimo operis sui uolumine ꝯ nos blasphemauit: cui eusebius cesariēsis eps trib⁹ exposuit uoluminib⁹ nonodecimo ⁊ uicesimo. Et apolinaris quoqꝫ scripsit plenissime: supflueqꝫ conatus est uno capitulo disserere : de quo tantis uersuum milibus disputatum est. Ue āt pregnātibus: ⁊ nutrientib⁹ in illis dieb⁹. Ue illis aiabus que non i pfectū uirū sua germia ꝓduxerūt: sed initia hn̄t fidei ut enutritione indigeant magistrorum. Hoc quoqꝫ dici pōt: qđ in persecutiōe antixpi seu romane captiuitatis pregnantes ⁊ nutrientes ⁊ uteri ⁊ filiorꝫ sarcina pregrauati expeditā figurā hr̄e nequerit. Orate aūt ut non fiat fuga uestra hyeme uel sabbato. Si de captiuitate ierlm uoluerim⁹ accipe qn̄ a tito ⁊ uespasiano capta est: orare debent ne fuga hyeme ł sabbato fiat. Quia in altero duricia frigoris ꝓhibeat ad solitudines pergere: ⁊ in montibus desertisqꝫ latitare: in altero autem transgressio legis est: si fugere uoluerit: aut mors iminēs si remāserint. Si āt de ꝯsumatiōe mūdi itelligitur. hoc precepit ut nō refrigescat fides nr̄a: ⁊ in xpo caritas. Neqꝫ ociosi i ope dei: torpeam⁹ uirtutū sabbati.

Lectio nona.

Et ubi breuiati fuissēt dies illi n̄ fieret salua ōis caro. Sꝫ pp electos breuiabūt dies illi. At breuiatos dies n̄ secūdū delirāmēta quorūdā q putāt tp̄m momēta mutari: nec recordāt illi⁹ scripti. ordinatiōe tua pseuerat dies. Sed iuxta tp̄m qualitatē sentire debemus. i. abbreuiatos nō mesura sed nūero. Ut qn̄ in benedictione dr̄: longitudine dierum replebo eum: sic ⁊ nūc abbreuiati dies intelligātur: nec tp̄m mora ꝯcutiat fides credētium. Tunc siquis uobis dixerit ecce hic xp̄s aut illic nolite credere. Multi captiuitatis iudaice tp̄e principes extitere: qui christianos se ee dicerēt: i tm̄ uel obsidentib⁹ romanis tres intus fuerint factiōes. Sed melius de ꝯsumatione mundi intelligitur. Surgent. n. pseudo xp̄i: ⁊ pseudo ꝓphete: ⁊ dabunt signa multa ⁊ ꝓdigia: ita ut in errorē inducantur si fieri potest etiam electi. Ecce predixi uobis. Tripliciter: ut ante iam dixi locus hic disserēd⁹ ē: aut de tp̄e obsidionis romane: aut de consumatione mundi : aut de hereticorum contra ecclesiam pugna ⁊ istius modi antixp̄os: qui sub oppositione falsē scientie contra christum dimittatur. Si ergo dixerint uobis ecce in deserto ē nolite exire: ecce in penetralib⁹ nolite credere. Siquis promiserit uobis: quod in desertum gentilium: ⁊ phōrum penetralibus christus moretur: aut in hereticorū penetralibus: qui dei pollicentur archana: nolite exire: nolite credere: siue quia psecutionis ⁊ angustiarum tempe sēp pseudo ꝓphete decipiendi inuenient locum. Siquis sub noie xp̄i se iactare uoluerit: non statim accommodetis fidem.

Ad bn̄d. an̄. Cum uideritis abominatiōem desolationis que dicta est a daniele propheta stante in loco sancto q legit intelligat.

Ad magnificat. an̄. Amen dico uobis: q2 non preteribit generatio hec donec omnia fiant. celum et terra transibunt. uerba autem mea non transibunt dicit dn̄s

Sciendum q̄ ōes historie que i calēdis mutāt si fuerit calēde. ij. iij. ul. iiij. feria ponūt i p̄cedēti dn̄ica: qm̄ dn̄ica illa p̄cedēs i nūero dn̄icarꝫ sbsequētis mēsis ꝯputat quo ad offm̄ : ⁊ occurrēs historia illi⁹ mēsis pōit: nisi pp festū ipediat. Si uero fuerit. v. vi. feria uel sabbato in sequenti dn̄ica ponunt. Hoc tamen ordine obseruato quod qn̄cunqꝫ littera dominicalis occurrerit. A. Libri Sapie salomōis ponuntur die trigesima mensis iulij ⁊ legit usqꝫ ad diem secundā septembris. Distributis libris per singulas dn̄icas nisi festū occurrerit quod impediat.

Qñ uero occurrit lr̃a dñicalis. B Libri
Sapie Ponūt trigesia pria iulij: ꝛ d̾ eis
usqꝫ ad die ẗtiã septẽbris legit. Qñ lr̃a dñi
calis occurrerit. C. Libri. Sapie ponū
tur octaua die mẽsis augusti: qm̃ pria di
es dñica: pp festū sācti petri ad uincula im
pedit: ꝛ de eis usqꝫ ad quartã diẽ septem
bris legit. Qñ āt lr̃a dñical' occurrerit. D
Libri. Sapie ponūt secūda die augusti:
ꝛ legit de his usqꝫ ad diẽ uigesimã nonã
dicti mẽsis. Qñ uero lr̃a dñical' occurrerit
E Libri Sapie ponunt ẗtia die augusti
ꝛ de eis usqꝫ ad trigesimã diẽ dc̃i mensis
legit. Cū āt lr̃a dñicalis. F. occurrerit. Li
bri Sapie ponūt quarta die augusti: ꝛ d̾
eis usqꝫ ad calendas septẽbris legit. Si
uero lr̃a dñicalis occurrerit. G. Libri.
Sapie. uigesimanona die iulij ponunt.
Et de his legit usqꝫ ad calẽdas septẽbris
obseruato tñ ordine i libris distribuẽdis
ut supra. Sabbato ꝓxio calẽdis augusti
Ad mag. an̄. Sapia edificauit sibi domū ex
cidit colūnas septem subdidit sibi gẽtes: super
borūqꝫ ꝛ sublimiū colla ꝓpria ṽtute calcauit.
Dñica prima mẽsis augusti ponunt libri
salonis. scilicet. Parabole. Ecclastes. Sa
piẽtia ꝛ Ecclasticꝰ: ꝛ legit d̾ eis ordie ut
supra obseruato. Parabole salonis.

Lectio pria.

PArabole salonis filij dauid regis isrl'
ad sciẽdã sapiaꝫ ꝛ disciplinã ad itel
ligẽda uerba prudẽtie ꝛ suscipiẽdã erudi
tõeꝫ doctrie: iusticiã ꝛ iudiciū ꝛ eqtateꝫ:
ut deĩ paruul' astutia: ꝛ adolescentibꝰ scia
ꝛ itellectꝰ. Audiẽs sapiẽs sapientior erit:
ꝛ itelligens gubnacula possidebit. Aiad
uertet pabolã ꝛ iẽptatõeꝫ uerba sapiẽtū
ꝛ enigmata eoꝝ. Timor dñi pricipiuꝫ sa
pientie. Sapiaꝫ atqꝫ doctrinã stulti d̾spi
ciūt. Audi fili mi disciplinã pr̃is tui: ꝛ ne
dimittas legẽ m̃ris tue: ut addat gr̃a capi
ti tuo: et torq̃s collo tuo. Fili mi si te lac
tauerit peccõres ne acqescas eis: Si di
xerit ueni nobiscuꝫ: insidiemur sanguini:
abscõdamꝰ tendiculas ↄ̃ isõteꝫ frustra: d̾
glutiamꝰ euꝫ sic ifernꝰ uiuenteꝫ: et itegruꝫ
quasi descendentem i lacuꝫ: õem ꝑciosaꝫ
sbaꝫ reꝶ iemꝰ. iplebimꝰ domos nr̃as spoli
is: sortem mitte nobiscuꝫ marsupiuꝫ unū
sit õium nr̃m: fili mi ne ābules cum eis ꝓ
hibe pedeꝫ tuuꝫ a semitis eoꝝ. Pedes
.n. illoꝝ ad maluꝫ curr̃t et festināt ut effū
dāt sāguiem. ℟. In pricipio deꝰ āteq̃ȝ terraꝫ
faceret: priꝰq̃ȝ abyssos ↄstitueret priꝰq̃ȝ ꝓducẽt
fontes aquaꝝ: āteq̃ȝ mõtes collocarẽt. Ante
ões colles gñauit me dñs. ℣. Qñ ꝑpabat ce
los aderã: cuꝫ eo eram cuncta ↄponẽs. Ante.

Lectio secūda.

FRustra āt iacit rete āte oculos pen
natoꝝ. Ipi quoqꝫ ↄ̃ sāguineꝫ suuꝫ
isidiant: et moliunt fraudes ↄ̃ aias suas.
Sic semite ois auari aias possidentium
rapiunt. Sapia foris ꝑdicat: i plateis dat
uoceꝫ suã. In capite turbaꝝ clamitat: in
foribꝰ portaꝝ urbis ꝓfert ṽba sua dicẽs.
Usqꝫquo paruuli diligitis ifantiaꝫ: ꝛ stul
ti ea q̃ sibi st̃ noxia cupient: et iprudentes
odibunt sciaꝫ. Conuertimini ad correcti
oneꝫ meam. En ꝓferam uob spm meuꝫ:
ꝛ ostendaꝫ uerba mea q: uocaui ꝛ renui
stis: extendi manum meam: ꝛ non fuit q
aspiceret. Despexistis õe ↄsilium meum
et increpationes meas neglexistis. Ego
quoqꝫ in interitu· ur̃o ridebo: et subsāna
bo cum uobis: qd̾ timebatis aduenerit.
Cū irruerit repentina calamitas: et inte
ritus quasi tempestas ingruerit: qñ uene
rit super uos tribulatio et angustia. Tūc
iuocabūt me et non exaudiã: mane con
surgent et non inuenient me: eo ꝙ exo
sam habuerint disciplinã: et timoreꝫ dñi
ñ susceperint: nec acquieuerint consilio
meo ꝛ detraxerint uniuerse correctioni
mee. Comedent igit̃ fructꝰ uie sue: suisqꝫ
cõsilijs saturabuntur. Auersio paruuloꝝ
iterficiet eos: ꝛ ꝓsperitas stultoꝝ perdet
illos. Qui me āt audierit absqꝫ terrore
quiescet: ꝛ abundantia ꝑfruetur malorū
timore sublato. Respõsorium.
Gyrum celi circuiui sola ꝛ in fluctibus maris
ambulaui in omni gente ꝛ in omni populo pri
matum tenui. Superboꝝ et sublimiuꝫ colla ꝓ
pria uirtute calcaui. ℣. Ego in altissimis habi
to: et thronus meus in columna nubis. Su
perborum.

Lectio tertia.

Fili mi: si susceperis sermões meos: ⁊
mādata mea abscōderis penes te:
ut audiat sapiam auris tua: iclina cor tu
um ad cognoscēdā prudētiā. Si .n. sapiē
tiam iuocaueris: ⁊ cor tuū icliaueris pru
dētie: si q̃sieris eā quasi pecuniā: ⁊ sicᷓ the
sauros effoderis illā: tūc itelliges timorem
dñi: ⁊ sciam dei iuenies: qꝛ dñs dat sapiē
tiā: ⁊ ex ore eiꝰ sapia ⁊ prudētia. Custodi
et rectoꝝ salutē: ⁊ ꝓteget gradiētes sipli
citᷓ seruās semitas iusticie ⁊ uias scōrum
custodiēs. Tūc itelliges iusticiā ⁊ iudici
um ⁊ eqtatē: ⁊ ōem semitā bonā. Si itra
uerit sapia cor tuuȝ: ⁊ scia aie tue placue
rit: ꝯsiliū custodiet te: ⁊ prudētia seruabit
te: ut eruaris de uia mala: ⁊ ab hoie q ꝑ
uersa loqᷓ. Qui derelinquūt iter rectū: et
ambulāt ꝑ uias tenebrosas. Qui letātur
cū male fecerit: ⁊ exultant i rebꝰ pessimis:
quoꝝ uie ꝑuerse ⁊ ifames gressus eorū.
Ut eruaris a muliere aliena: ⁊ ab ex̃nea:
q̃ mollit sermōes suos: ⁊ reliqt ducē pub
tatis sue: ⁊ pacti dei sui oblita ē. Incliata
ē .n. ad mortē domꝰ eiꝰ ⁊ ad iferos semite
ipsiꝰ. Oēs q igrediūtᷓ ad eā nō reuertētur:
nec app̄hēdēt semitas uite. Ut ambules i
uia bōa: ⁊ calles iustoꝝ custodias. Qui
.n. recti sᷓt hitabūt i tra: ⁊ simplices ꝑma
nebūt i ea. Impij uero de tra ꝑdentᷓ: et q
inique agunt auferētur ex ea. Rñsorium.
Emitte dñe sapiam de sede magnitudinis tue:
ut mecū sit ⁊ mecū laboret. Ut sciā qd acceptū
sit corā te ōi tp̄e. ℣. Da mihi dñe sedium tuaꝝ
assistricē sapiam. Ut.

Lectio quarta.

Fili mi ne obliuiscaris legis mee: et
p̄cepta mea custodiat cor tuū. Lō
gitudie m .n. dieꝝ ⁊ ānos uite: ⁊ pacē ap
ponēt tibi. Mia ⁊ ṽitas nō te deserant.
Circūda eas gutturi tuo: ⁊ describe i ta
bulis cordis tui: ⁊ iuenies gr̃aȝ ⁊ discipli
nam bonā corā deo ⁊ hoibꝰ. Habe fidu
ciam i dño ex toto corde tuo: ⁊ ne innita
ris prudētie tue. In ōibus uijs tuis cogi
ta illum: ⁊ ipse diriget gressus tuos. Ne
sis sapiēs apꝰ temetip̄m. Time dñm ⁊ re
cede a malo. Sāitas qppe erit umbelico
tuo: ⁊ irrigatio ossium tuorum. Honora
dñm de tua substantia: ⁊ de primitijs ōiū
frugum tuaꝝ da paupibꝰ: ⁊ implebuntur
horrea tua saturitate: ⁊ uino torcularia re
dūdabūt. Disciplinā dñi fili mi ne abijci
as nec deficias cū ab eo corriperis. Quē
.n. diligit dñs corripit: ⁊ quasi patᷓ i filio
ꝯplacet sibi. Beatꝰ q iuenit sapiam: ⁊ qui
affluit prudētia. Melior ē acqsitio eiꝰ ne
gociatiōe argenti et auri primi ⁊ purissi
mi fructꝰ eius. Preciosior ē cūctis opibꝰ:
⁊ oia q̃ desiderātᷓ huic nō ualēt ꝯparari.
Lōgitudo dieꝝ in dextra eiꝰ: ⁊ i sinistra il
liꝰ diuitie ⁊ gloria. Vie eius uie pulchre.
⁊ omnes semite illius pacifice. Lignum
uite est his qui apprehenderint eam: ⁊ q
timuerit eam beatus. Respōsorium.
Da mihi dñe sediū tuaꝝ assistricē sapiaȝ: ⁊ no
li me reprobare a pueris tuis. Qm̄ seruus tuꝰ
sum ego ⁊ filiꝰ ancille tue. ℣. Mitte illā de se
de magnitudinis tue: ut mecum sit ⁊ mecuȝ la
boret. Quoniam.

Lectio qnta.

Dominus sapientia fundauit terraȝ
⁊ itabiliuit celos prudētia. Sapien
tia illius eruperūt abyssi: ⁊ nubes rore ꝯ
crescunt. Fili mi: ne effluāt hec ab oculis
tuis. Custodi legem meam atqȝ consiliū
meum: ⁊ uita erit anime tue: ⁊ gratia fau
cibus tuis. Tunc ambulabis fiducialitᷓ
in uita tua: ⁊ pes tuus non impinget. Si
dormieris ñ tiebis: qesces et suauis erit sō
nus tuus. Ne pauεas repentino terrore:
⁊ irruentes tibi potentias impiorum.
Dominus eniȝ erit in latere tuo: et custo
diet pedem tuum ne capiaris. Noli ꝓhi
bere bñfacere eū q pōt: si uales et ipse be
nefac. Ne dicas amico tuo uade et reuer
tere: et cras dabo tibi: cū statim possis da
re. Ne moliaris amico tuo malum: cum
ille in te hēat fiduciam. Ne contendas
aduersus hominem frustra: cum ipse ti
bi nihil mali fecerit. Ne emuleris ho
minem iniustum: nec imiteris uias eius:
quia abominatio domini est omnis illu
sor: et cum simplicibus sermocinatio eiꝰ.

Egestas a dño i domo ipij:bitacula aũt iusto℞ bñdicent. Illusores ipse deludet: ꝛ mãsuetis dabit grãm. Glãm sapientes possidebũt:stulto℞ exaltatio ignominia. ℞. Initiũ sapie timoꝛ dñi. Intellectus bonus õib⁹ facientibus eũ: laudatio ei⁹ manet i sclm scli. ℣. dilectio illius custodia legũ ẽ :qꝛ oĩs sapiẽtia timoꝛ dñi. Intellectus.

Lectio sexta.

Audite filij disciplinã pr̃is:ꝛ attẽdite ut sciatis prudẽtiã. Donum bonũ tribuã uobis : legẽ meã ne dereliquatis. Nã ꝛ ego filius fui pr̃is mei tenellus : et unigenit⁹ corã matre mea: ꝛ docebat me atqꝫ dicebat. Suscipiat ṽba mea coꝛ tuũ:custodi ꝑcepta mea ꝛ uiues. Posside sapiaꝫ posside prudẽtiaꝫ:ne obliuiscaris neqꝫ declines a ṽbis oris mei. Ne dimittas eam ꝛ custodiet te:diliges eã ꝛ seruabit te. Principiũ sapie posside sapiam: ꝛ i õi possessiõe tua acq̃re prudẽtiã. Arripe illam ꝛ exaltabit te:glĩficaberis ab ea cũ eã fueris amplexat⁹. Dabit capiti tuo augmẽta grã℞:ꝛ corona iclyta,ꝓteget te. Audi fili mi ꝛ suscipe ṽba mea: ut multiplicẽtur tibi anni uite. Uiam sapie monstrabo tibi:ducã te ꝑ semitas equitatis: quas cũ igressus fueris non arctabuntur gressus tui:ꝛ currẽs ñ hẽbis offẽdiculũ. Tene disciplinam ne dimittas eaꝫ:custodi illam qꝛ ipsa ẽ uita tua. Ne delecteris i sẽitis ipio℞:nec tibi placeat malorũ uia. Fuge ab ea ne trãseas ꝑ illam:declina et desere eam. Nõ enim dormiũt nisi male fecerit:nec rapit sõn⁹ ab eis nisi supplantauerit. Comedũt panẽ ipietatis:ꝛ uinuꝫ iniq̃tatis bibũt. Iustorum ãt semita quasi lux splẽdẽs : ꝓcedit ꝛ crescit usqꝫ ad ꝑfectũ diem. Uia impiorũ tenebrosa:nesciũt ubi corruant. Rñsorium.

Uerbum iniquũ ꝛ dolosũ lõge fac a me dñe. Diuitias ꝛ paupertates ne dederis mihi: sꝫ tm̃ uictui meo tribue necessaria. ℣. Duo rogaui te:ne deneges mihi anteq̃ꝫ moriar. Diuitias. ℞. Dñe pr̃ ꝛ deus uite mee ne dereliquas me in cogitatu maligno:extollẽtiã oculo℞ meoruꝫ ne deder͛s mihi:ꝛ desideriũ malignũ auerte a me dñe:aufer a me cõcupiam. Et aio irreuerẽti ꝛ infrunito ne tardas me dñe. ℣. Ne derelinquas me dñe ne accrescãt ignorãtie mee:ꝛ multiplicẽt delicta mea. Et. ℞. Ne derelinquas me dñe pr̃ ꝛ dñatoꝛ uite mee:ut nõ corruam in cõspectu aduersario℞ meo℞. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehẽde arma ꝛ scutuꝫ ꝛ exurge in adiutoriuꝫ mihi. Ne. ℞. Magna n. sunt iudicia tua dñe:ꝛ ienarrabilia ṽba tua. Magnificasti pplm tuũ ꝛ honorasti. ℣. Trãstulisti illos mare rubrũ ꝛ trãsuexisti eos per aquam nimiam. Magni. ℞. Que sũt in corde hoĩum oculi tui uidẽt dñe. et in libro tuo oĩa scribentur: Hõ uidet i facie:deus ãt i corde. ℣. Omnia enim corda scrutatur: ꝛ uniuersas mentium cogitationes itellgit. Hõ. ℞. Prebe fili coꝛ tuum mihi:ꝛ oculi tui uias meas custodiant. Ut addatur grã capiti tuo. ℣. Attẽde fili mi sapiẽtiam meam:ꝛ ad eloquium meum inclina aurem tuam. Ut.

Añe subscripte dñr in feriali officio ad magni. usqꝫ ad calendas septembris.

añ. Ego in altissimis habito ꝛ thronus meus in colũna nubis. añ. Omnis sapiẽtia a dño deo ẽ:ꝛ cum illo fuit semꝑ et est ante euum. añ. Sapientia clamitat in plateis:siquis diligit sapientiam ad me declinet ꝛ eã inueniet:ꝛ eaꝫ cũ inuenerit beatus erit si tenuerit eaꝫ. añ. Obserua fili precepta patris:ꝛ ne dimittas legem matris tue: liga eam in corde tuo iugiter. añ. Audi fili mi disciplinam patris tui:ꝛ ne dimittas legem matris tue:sed serua eam semper in corde tuo. añ. Fili a iuuentute tua accipe doctrinam:ꝛ usqꝫ ad canos inuenies sapientiam. añ. Dominus possedit me in initio uiarum suarum anteq̃ꝫ quicq̃ꝫ faceret a principio: necdum erant abyssi ꝛ ego parturiebar: quando preparabat celos aderam cum eo eram componens omnia.

Dñica secunda liber ecclesiastes.

Lectio prima.

Uerba ecclesiastes filij dauid regis ierlm. Uanitas uanitatũ dixit ecclastes:uanitas uanitatũ et omnia uanitas.

Quid hʒ ampli⁹ hõ de uniuerso labore
suo quo laborat sub sole. Generatio ꝑte
rit ꝛ gñatio aduenit: tra ꝟo i eternũ stat.
Orit sol et occidit: ꝛ ad locũ suũ reuertit:
ibiqꝫ renascẽs gyrat ꝑ meridiẽ ꝛ flectitur
ad aq̃lonẽ. Lustrãs uniuersa in circuitu
ꝑgit sp̃s: ꝛ i circulos suos reuertit. Oia
flu̾ia itrant mare: ꝛ mare ñ redũdat. Ad
locũ unde exeũt flu̾ia reuertũt: ut iterum
fluãt. Cũcte res difficiles ñ põt hõ eas ex
plicare sermõe. non saturat oculus uisu:
nec auris iplet auditu. Quid ẽ qđ fuit?
Ipm qđ futuꝝ ẽ. Quid ẽ qđ factum est?
Ipm qđ faciẽdũ ẽ. Nihil sub sole nouũ:
nec ualet q̃sq̃ꝫ dicere. ecce hoc recens ẽ.
Iam. n. ꝑcessit in seculis q̃ fuert ãte nos.
Nõ ẽ prioꝝ memoria: sʒ nec eoꝝ q̃dem
q̃ postea futura st erit recordatio apud
eos q futuri sũt i nouissimo.

Lectio secũda:

EGo ecclastes fui rex in isrl in ierlm:
ꝛ ꝑposui in aio meo querere ꝛ inue
stigare sapiẽt đ oĩb⁹ q̃ fiũt sub sole. hanc
occupatõez pessimã dedit de⁹ filijs hoĩũ
ut occuparẽtur in ea. Uidi que fiũt cũcta
sub sole: ꝛ ecce uniuersa uanitas ꝛ afflic
tio sp̃s. Peruersi difficile corrigũt: ꝛ stul
toꝝ ifinit⁹ ẽ nũer⁹. Locut⁹ sũ i corde meo
dicens. Ecce magnus effectus sum ꝛ pre
cessi sapia oẽs q fuert añ me in ierlm: et
mẽs mea ↄtẽplata ẽ multa sapient ꝛ didici.
Dediqꝫ cor meũ ut scirẽ prudẽtiaʒ atqꝫ
doctrinam: erroresqꝫ et stulticiaʒ: ꝛ agno
ui q in his quoqꝫ eẽt labor ꝛ afflictio sp̃s
eo q in multa sapia multa sit idignatio:
ꝛ q addit sciam addit ꝛ laborem. Dixi
ergo i corde meo. Uadam ꝛ affluam de
litijs ꝛ fruar bonis: ꝛ uidi q hoc quoqꝫ
eẽt uanitas. Risum deputaui errorem et
gaudio dixi. Quid frustra decipis?

Lecto tertia.

COgitaui in corde meo abstrahere
a uino carnem meam: ut aiuʒ meũ
trãsferrẽ ad sapiam: deuitarẽqꝫ stulticiaʒ:
donec uiderẽ q̃d esset utile filijs hoium.
Quo facto opus est sub sole nũero die
rum uite sue. Magnificaui opa mea. edi
ficaui mihi domos. plãtaui uinea: ꝛ feci
hortos ꝛ pomeria: ꝛ cõseui ea cuncti gñis
arborib⁹. Extruxi mihi piscinas aquarũ
ut irrigarem siluam lignoꝝ germinãtiũ.
Possedi seruos ꝛ ancillas multãqꝫ fami
liam habui. Armenta quoqꝫ ꝛ magnos
ouium greges: ultra oẽs qui fuerũt ante
me in ierlm. Coaceruaui mihi argentuʒ
ꝛ aurum: ꝛ substãtias regũ ac ꝓuiciaꝝ.
Feci mihi cãtores ꝛ cantatrices: ꝛ deliti
as filioꝝ hoium. Scyphos ꝛ urceolos i
misterio ad uina fundẽda. Et supgressus
sũ opib⁹ oẽs q fuerũt ãte me i ierlm. Sapi
entia quoqꝫ ꝑseuerauit mecum: ꝛ oia q̃
desiderauerũt oculi mei non negaui eis.
Nec ꝓhibui cor meum qn oĩ uoluptate
frueretur: ꝛ oblectaret se in his q̃ paraue
ram. Et hãc ratus sum partem meam si
uterer labore meo.

Lectio quarta.

CUmqꝫ me ↄuertissez ad uniuersa
opera q̃ fecissent manus mee: ꝛ ad
labores in quib⁹ frustra sudaueram uidi
i oĩb⁹ uanitatem ꝛ afflictiõem animi: ꝛ ni
hil ꝑmanere sub sole. Trãsiui ad ↄtẽplã
dam sapiam: erroresqꝫ ꝛ stulticiaʒ. Quid
est inquã homo ut sequi possit regeʒ fac
torem suum? Et uidi quia tantum ꝑcece
deret sapientia stulticiam: quãtum differt
lux a tenebris. Sapiẽtis oculi in capite
eius: stultus in tenebris ambulat. Et didi
ci q unus utriusqꝫ esset interitus. Et dixi
in corde meo. Si unus: ꝛ stulti ꝛ me⁹ oc
casus erit: quid mihi prodest q maio
rem sapientie dedi operam. Locutusqꝫ
fui cum mente mea animaduerti q hoc
quoqꝫ esset uanitas. Non enim erit me
moria sapientis similiter ꝛ stulti in perpe
tuum: et futura tempora obliuione cũcta
pariter operiẽt. Moritur doctus similit
et indoct⁹. Et iccirco teduit me uite mee
uidẽtẽ mala eẽ uniuersa sub sole: ꝛ cunc
ta uanitatem ꝛ afflictiõem sp̃s.

Lectio quinta:

RUrsus detestat⁹ sũ oẽs idustriã meã
q̃ sub sole studiosissime laboraui:
habiturus heredẽ p⁹ me quẽ ignoro utrum
sapiens an stultus futurus sit: ꝛ dñabitur

i laboribꝰ meis qbꝰ ꝯsudaui ⁊ sollicitꝰ fui.
Et ē qcq̄ȝ tā uanū. Unde cessaui: renūcia
uitqȝ cor meū ultra laborare sub sole.
Nā cū aliꝰ laboret in sapia ⁊ doctrina et
sollicitudie: hōi ocioso q̄sita dimittit. Et
hec ergo uanitas et magnū malū. Quid
.n. pderit hōi de uniuerso labore suo: et
afflictōe spus: qua sub sole cruciatus ē:
Cūcti dies eiꝰ doloribꝰ ⁊ erūnis pleni sr̄:
nec p noctē mēte requiescit. Hec nōne ua
nitas ē: Nōne meliꝰ ē cōedere q̄ȝ bibere ⁊
oñdere aie sue bōa ꝺ laboribꝰ suis. Et hꝰ
de manu dei ē. Quis ita laborauit et deli
tijs affluet ut ego: Hōi bono i cōspectu
suo dedit deꝰ sapiam ⁊ sciam ⁊ leticiam.
Peccatori autez dedit afflictionem ⁊ cu
rā supfluā: ut addat: ⁊ cōgreget: ⁊ tradat
ei q placuit deo. Sȝ ⁊ hoc uanitas ⁊ cas
sa sollicitudo m̄tis.

Lectio sexta.

Omnia tp̄s hn̄t: ⁊ suis spatijs transe
unt uniuersa sub so e. Tp̄s nascen
di ⁊ tp̄s moriēdi. Tp̄s plātādi ⁊ tp̄s euel
lendi qꝺ plātatū est. Tp̄s occidēdi: ⁊ tp̄s
sanandi. Tp̄s destruēdi ⁊ tp̄s edificandi.
Tp̄s flēdi et tp̄s ridendi. Tp̄s plāgendi:
⁊ tp̄s saltādi. Tp̄s spargēdi lapides: ⁊ tē
pꝰ colligēdi. Tp̄s āplexādi: et tp̄s longe
fieri ab amplexibꝰ. Tp̄s acqrēdi: ⁊ tp̄s p
dendi. Tp̄s custodiēdi: ⁊ tp̄s abijciendi.
Tp̄s scidendi: ⁊ tp̄s ꝯsuēdi. Tp̄s tacēdi:
⁊ tp̄s loquēdi. Tp̄s dilectōis ⁊ tp̄s odij.
Tp̄s belli: et tp̄s pacis. Quid hȝ ampliꝰ
homo ꝺ labore suo. Uidi afflictōez quā
dedit deꝰ filijs hoīum ut distendaꝛ in ea.
Cūcta fec̄ bona in tp̄e suo: et mūdū tradi
dit dispōni eoꝝ: ut nō inuēiat homo qꝺ
op ıtus ē deus ab initio usqȝ ad finē. Et
cognoui ꝙ nō eēt meliꝰ nisi letari ⁊ face
re bene i uita sua. Oīs .n. hō q comedit:
et bibit: et uidet bonū de labore suo: hoc
donū dei ē. Didici ꝙ oīa opa q̄ fecit de
us pseuerēt in etnū. Non possumus eis
qcq̄ȝ addere nec auferre q̄ fecit deꝰ: ut ti
meaꝛ. Qꝺ factū ē ip̄ȝ pmanet: q̄ futura s̄t
iam fuere: ⁊ deꝰ instaurat qꝺ abijt.

Dn̄ica tertia liber sapientie.

Lectio prima.

Diligite iusticiam qui iudicatis trā:
Sētite de dn̄o i bōitate: ⁊ i simplici
tate cordis querite illū: qm̄ iuenit ab his
q nō tētāt illū: apparet āt eis q fidē hn̄t i
illū. Peruerse .n. cogitatōes separāt a deo
pbata āt uirtus corripit insipientes. Qm̄
in maliuolam aiam non introibit sapia:
nec habitabit in corpore subdito pecc̄is.
Sp̄s .n. sanctus discipline effugiet fictuȝ:
et aufert se a cogitationibꝰ que sunt sine i
tellectu: et corripieꝛ a supueniente iniqui
tate. Benignus ē enim sp̄s sapie: et nō li
berabit maledictum a labijs suis: qm̄ re
num eius testis est deus: et cordis illius
scrutator ē uerus: et lingue eius auditor.
Qm̄ spiritus dn̄i repleuit orbez terraꝝ:
⁊ hoc qꝺ cōtinet omnia sciam hȝ uocis.
Propꝛ hoc qui loquitur iniqua nō pōt
latere: nec p̄teriet illū corripiēs iudiciū.

Lectio secūda.

In cogitatiōibus enim impij erit i
terrogatio. Sermonum autem illi
us auditio ad deum ueniet: ⁊ ad correcti
onē iniqtatū illiꝰ: qm̄ auris zeli audit oīa:
et tumultus murmurationum nō abscō
deꝛ. Custodite ergo uos a murmuratiōe
q̄ nihil pdest: et a detractiōe parcite lin
gue: qm̄ sermo obscurꝰ i uacuū nō ibit:
Os āt qꝺ mētiꝛ occidit aiaȝ. Nolite zelaꝛ
mortē i errorē uite urē: neȝ acqratis pditi
onē i opibꝰ māuū uraꝝ: qm̄ ñ deꝰ fec̄ mor
tē ut letaꝛ i pditiōe uiuoꝝ. Creauit deꝰ ut
essent oīa: et sanabiles fecit natōes orbis
traꝝ. Nō ē .n. in illis medicamentū exter
minij nec iferoꝝ regnū i terra. Justicia
.n. ppetua est et imortaľ: iiusticia āt mor
tis acquisitio. Impij autem manibus et
uerbis accersierunt illam: et estimātes il
lam amicam defluxerunt: et sponsiones
posuerunt ad illam: qm̄ morte digni sunt
q sūt ex pte illiꝰ.

Lectio tertia.

Dixerūt .n. ipij apꝺ se ñ r̄cte cogitātes.
Exiguum est: et cū tedio est tp̄s ui
te nr̄e: et nō est refrigeriū in fine hoīs: et
nō est qui agnitꝰ sit: reuersus ab iferis: q
ex nihilo nati sumus. et pꝰ hec erimus tā
q̄ȝ si non fuerimus. Qm̄ sumꝰ: et afflatus

ē in narib⁹ nr̄is: ꝛ sermo scītille ad cōmo
uēdū cor nr̄m: qꝛ extincta cinis erit corp⁹
nr̄m: ꝛ sp̄s diffūdet̄ tāq̄ȝ mollis aer. Et trā
siet uita nr̄a tāq̄ȝ uestigiū nubis: ꝛ sicut ne
bula dissoluet̄: q̄ effugata ē a radijs solis:
ꝛ a calore illi⁹ aggrauata. Et nomē nr̄um
obliuiōem accipiet p tp̄s: ꝛ nēo mēoriaȝ
hēbit opm nr̄oꝝ. Umbre.n. trāsit⁹ ē tēp⁹
nr̄m: ꝛ nō ē reuersio finis nr̄i: qm̄ ꝯsigna
ta ē ꝛ nemo reuertit̄. Uenite ergo ꝛ frua
mur bonis q̄ sūt: ꝛ utamur creatura tāq̄ȝ
i iuuētute celeriter. Uino p̄cioso ꝛ unguē
to nos ipleam⁹: ꝛ nō pretēat nos flos tē
poris. Coronem⁹ nos rosis anteq̄ȝ mar
cescāt: nullū pratū sit qd̄ nō ptrāseat luxu
ria nr̄a: nemo nr̄m sit expers luxurie nr̄e.
Ubiq̄ȝ reliquam⁹ signa leticie: qm̄ hec ē
ps nr̄a: ꝛ hec ē sors nr̄a.

Lectio quarta.

OPprimam⁹ paupem iustū: ꝛ nō par
cam⁹ uidue: nec ueterano nec reuerea
mur canos multi tp̄is. Sit āt fortitudo nr̄a
lex iusticie. Qd̄ eni ifirmū ē iutile iuenit̄.
Circūueniam⁹ ergo iustū: qm̄ iutilis ē no
bis: ꝛ ꝯtrari⁹ opib⁹ nr̄is: ꝛ iproperat nob pecca
ta legis. diffamat i nos pecc̄a discipline
nr̄e. Promittit se sciam dei hr̄e: ꝛ filiū dei
se noiat. Fact⁹ ē nobis i traductiōem co
gitatōum nr̄arū. Grauis ē nobis etiam
ad uidēdū: qm̄ dissimilis ē alijs uita illi⁹:
ꝛ imutate s̄t uie ei⁹. Tāq̄ȝ nugaces estima
ti sumus ab illo: ꝛ abstinȝ se a uijs nr̄is tā
q̄ȝ ab imūdicijs: ꝛ p̄fert nouissima iusto
rū: ꝛ glatur p̄rem se hr̄e deū. Uideamus
ergo si sermōes illi⁹ ueri sūt: ꝛ tētemus qꝛ
uētura sūt illi: ꝛ sciem⁹ q̄ erit nouissima illi
us. Si.n. ē uer⁹ fili⁹ dei suscipiet illum ꝛ li
berabit illū d̄ mānu ꝯtrioꝝ. Cōtumelijs et
tormēto iterrogam⁹ illū: ut sciam⁹ reuerē
tiam ipsius: ꝛ p̄bemus patiētiā ei⁹. Mor
te turpissima ꝯdēnem⁹ eū. Erit.n. respect⁹
ex sermonib⁹ illi⁹.

Lectio quinta.

HEc cogitauerūt ꝛ errauerūt. Excecauit
.n. illos malitia eoꝝ. Et nescierunt
sacramēta dei: neq̄ȝ mercedē sperauerūt iusti
cie: nec diiudicauerūt honorē aiarū sācta
rū: qm̄ de⁹ creauit hoiem iexterminabileȝ:
ꝛ ad imaginē silitudis sue fec̄ illū. Inuidi
a āt diaboli mors itroiuit i orbē trarꝝ.
Imitantur āt illū q s̄t ex pte illi⁹. Iustorū
aīe i manu dei s̄t: ꝛ nō tāget illos tormen
tū mortis. Uisi s̄t ocul' isipiētiū mori: ꝛ ex
timata ē afflictio exit⁹ illoꝝ: ꝛ q̄ a nobis
ē iter exterminij: illi āt sūt i pace. Et si co
ram hoīb⁹ tormēta passi s̄t: spes illorum i
mortalitate plena ē. In paucis uexati in
multis bn̄ disponent̄: qm̄ de⁹ tētauit illos
ꝛ iuenit illos dignos se. Tanq̄ȝ auꝝ in
fornace p̄bauit illos: ꝛ quasi holocausti
hostiam accepit illos: ꝛ i tp̄e erit respect⁹
illoꝝ. Fulgebūt iusti: ꝛ tāq̄ȝ scītille i arun
dineto discurrent. Iudicabūt natiōes ꝛ
dn̄abūt pplis: ꝛ regnabit dn̄s illoꝝ i per
petuū. Qui ꝯfidunt i illis itelligēt ꝟitatē
ꝛ fideles in dilectiōe acqescēt illi: qm̄ do
nū et pax ē electis dei.

Lectio sexta.

IMpij āt secundum q̄ cogitauerūt
correptōeȝ hēbunt: q neglexerūt iu
stū et a dn̄o recesserūt. Sapiam.n. ꝛ disci
plinā q abijcit ifelix ē: ꝛ uacua est spes il
lorum: ꝛ labores sine fructu: ꝛ iutilia opa
illorum s̄t: mulieres autem eorum isensa
tate s̄t: ꝛ neqssimi filij eorum. Maledicta
creatura illoꝝ qm̄ felix est sterilis: ꝛ coin
quinata: que nesciuit toꝝ i delicto: hēbit
fructū i respectiōe aiaꝝ sāctaꝝ. Et spado
q nō opatus est p man⁹ suas iiqtateȝ: nec
cogitauit aduersus deū neqssima. Dabit
eni illi fidei donū electū: ꝛ sors in templo
dn̄i acceptissima. Bonoꝝ eni laboꝝ glo
sus est fruct⁹: ꝛ q̄ nō cōcidat radix sapie.
Filij āt adulteroꝝ i ꝯsūmatiōe erūt: et ab
iniquo toro semen extermiabit̄. Et siqdē
lōge uite sue: erūt i nihilū ꝯputabuntur
et sine honore erit nouissima senect⁹ illo
rū. Et si celeri⁹ defuncti fuerint non habe
bunt spem: nec in diem agnitionis allo
cutionem. Nationes enim inique dire s̄t
consumationis.

Dn̄ica quarta: liber ecclesiasticus.

Lectio prima.

OMnis sapia a dn̄o deo ē: et cū illo
fuit sp et e āte euū arenam maris: ꝛ
pluuie guttas: et dies seculi qs dinūerauit

Altitudiēꝫ celi: ⁊ latitudinē t̄re: ⁊ ꝓfūdū
abyssi qs mēsus ē: Sapiam dei pceden
tē oia qs inuestigauit: Prior ōium creata
ē sapia: ⁊ itellectus prudētie ab euo. Fōs
sapie uerbū dei in excelsis: ⁊ igressus illi⁹
mādata eterna. Radix sapie cui reuelata
ē: ⁊ astutias illi⁹ qs agnouit. Discip ia sa
piētie cui reuelata ē ⁊ manifesta: ⁊ mltipli
catōem igressus illi⁹ qs intellexit: Unus
ē ōipotens creator ōiū altissim⁹ rex potēs
⁊ metuēdus nim s: sedens sup thronū il
li⁹ ⁊ dñans de⁹. Ipse creauit illam i spiritu
sancto: ⁊ uidit: ⁊ dinūerauit: ⁊ mēsus est:
⁊ effudit illā sup oia opa sua: ⁊ sup omnē
carnē. Secūdū datū suū prebet illā dili
gētib⁹ se. Timor dñi dilectabit cor: ⁊ da
bit letitiā ⁊ gaudiū i lōgitudinē dierum.
Timēti dñm bñ erit i extremis: ⁊ i die d
functiōis sue bñdicitur.

Lect. secunda.

Dilectio dei honorabil' sapia: qbus
āt apparuerit in uisu: diligūt eaꝫ in
uisiōe: ⁊ i agnitiōe magnaliū suoꝝ. Initi
um sapiētie timor dñi: ⁊ cū fidelib⁹ i uul
ua ꝯcreat⁹ ē: ⁊ cū electis femis graditur:
⁊ cū iustis ⁊ fidelib⁹ agnoscit Timor dñi
scie r̄ligiositas: Religiositas custodiet ⁊ iu
stificabit cor: iocūditatem atqꝫ gaudiuꝫ
dabit. Timēti dñm bñ erit: ⁊ in dieb⁹ con
sumatiōis illi⁹ bñdicet. Plenitudo sapi
entie timere deū: ⁊ plenitudo a fructibus
illi⁹. Oēm domū illi⁹ iplebit a gñatiōib⁹:
⁊ receptacula a thesauris illi⁹. Corona sa
pientie timor dñi replens paceꝫ ⁊ salutis
fructū: ⁊ uidit: ⁊ dinūerauit eā. Utraqꝫ āt
sūt dona dei. Sciam ⁊ itellectū prudētie
sapia ꝯpartiet: ⁊ gliaꝫ tenētiū se exaltat.
Radix sapie ē timere deū: rami enim illi
us lōgeui. In thesauris sapie itellectus ⁊
scie religiositas: extractio āt peccatoribus
sapia.

Lecto tertia.

Timor dñi expellit peccatū. Nam q
sine timore ē: nō poterit iustificari.
Iracūdia enim aiositatis illi⁹ subuersio il
lius est. Usqꝫ i tps sustinebit patiēs: ⁊ po
stea redditio iocūditatis. Bon⁹ sēsus usqꝫ
i temp⁹ abscōdet uerba illi⁹: ⁊ labia ml
toꝝ enarrabūt sēsū illi⁹. In thesauris sa
piētie significatio disciplinę execratio āt
peccatori cultura dei. Fili ꝯcupiscē sapiē
tiam: ꝯserua iusticiam: ⁊ de⁹ ꝑbebit illam
tibi. Sapia eni ⁊ disciplia timor dñi ⁊ be
neplacitū ē illi fides ⁊ māsuetudo: ⁊ adi
plebit thesauros illi⁹. Nō sis incredibilis
timori dñi: ⁊ ne accesseris ad illū corde
duplici. Ne fueris hypocrita in ꝯspectu
hoim: ⁊ nō scādalizeris in labijs tuis. At
tende i ill' ne forte cadas: ⁊ adducas aie
tue ihonoratōem: ⁊ reuelet de⁹ absconsa
tua: ⁊ i medio synagoge elidat te: qm̄ ac
cessisti maligne ad dñm: ⁊ cor tuum ple
nū ē dolo ⁊ fallacia.

Lectio quarta

Fili accedēs ad seruitutē dei sta in
iusticia ⁊ timore ⁊ ꝑpara aiam tuaꝫ
ad tētatiōem. Deprime cor tuū ⁊ sustine.
Declia aurē tuā ⁊ excipe uerba itellect⁹:
⁊ ne festines i tps obductiōis. Sustine su
stentatiōes dei cōiūgere deo et sustine: ut
crescat i nouissimo uita tua. Oēe qd ti
bi applicitū fuerit accipe: ⁊ i dolore susti
ne: ⁊ i humilitate tua patiētiaꝫ habe: qm̄
i igne ꝓbat aurū et argētū: hoies uero re
ceptibiles i camino humiliatiōis. Crede
deo ⁊ recupabit te: ⁊ dirige uiā tuā ⁊ spa
i illū. Serua timorē illi⁹: et i illo ueterasce
re. Metuētes dñm sustinete miam ei⁹: et
ñ dflectatis ab illo ne cadatis. Qui time
tis deum credite illi: et nō euacuabit mer
ces ura. Qui timetis dñm spate i illū: et i
oblectatiōem ueniet uobis mia. Qui ti
tis dñm diligite illū: et illuminabunt cor
da ura.

Lectio qnta.

Respice fili natōes hoiuꝫ et scito: q
null' spauit i dño et ꝯfusus ē: ꝑmāsit i mā
datis ei⁹ ⁊ derelict⁹ ē. Aut qs inuocauit eū:
et despexit eū: Qm̄ pi⁹ ⁊ misericors ē de⁹
et remittet i tpe tribulatōis peccata: et ꝓ
tector ē ōib⁹ exqrentibus se in ueritate.
Ue duplici corde et labijs scelestis: et ma
nibus malefacientibus: et peccatori terrā
igredienti duabus uijs. Ue dissolutis cor
de q nō credūt deo: et iō ñ ꝓtegēt ab eo.
Ue his q pdidert sustinētiā: q dereliqrūt
uias rectas: et diuerterūt i uias prauas.
Et qd faciēt cū inspicere ceperit domin⁹.
Qui timent dñm non erunt incredibiles

uerbo illius: ⁊ qui diligunt illum conser
uabunt uiam illius. Qui timent dñm inq
rent que beneplacita sũt illi: Et qui dili
gũt eum replebuntur lege ipsius. Qui ti
ment dñm preparabunt corda sua: ⁊ i ꝯ
spectu illius sanctificabunt animas suas.
Qui timent dñz custodiẽt mandata illiꝰ:
⁊ patientiam habebunt usqꝫ ad inspecti
onem illius dicentes. Si penitentiam nõ
egerimus incidemus in manus dñi: ⁊ ñ
in manus hominum. Secundum enim
magnitudinem illius: sic et misericordia
ipsius cum ipso ẽ.

Lectio sexta.

Filij sapientie ecclesia iustorum: et
natio illorum obediẽtia ⁊ dilectio.
Judicium patris audite filij dilecti: et sic
facite: ut salui sitis. Deus enim honora
uit prẽm in filijs: et iudicium matris exq
rens firmauit in filios. Qui diligit deum
exorabit pro peccatis: ⁊ continebit se ab
illis: ⁊ in oratione dieruz exaudietur. Et
sicut qui thesaurizat: ita ⁊ q honorificat
matrem suam. Qui honorat patrem suũ
uita uiuet longiore: ⁊ qui obedit prĩ refri
gerabit mrẽm. Qui timet dñm honorat
parẽtes: ⁊ quasi dñis seruiet his q se genu
erit i ope ⁊ sermone et õi patientia. Ho
nora prẽm tuum: ut superueniat tibi bñdic
tio a deo: et benedictio illius i nouissimo
manet. Bñdictio pr̃is firmat domos fili
orum: maledictio aũt matris eradicat fun
damẽta. Ne glorieris i cõtumelia patris
tui: nõ enim est tibi gloria sed confusio.
Gloria enim hominis ex honore paren
tis sui: ⁊ dedecus filij pater sine honore.
Fili suscipe senectutem patris tui: et ne ꝯ
tristes eum in uita illius. Et si defecerit se
su ueniam da: ⁊ ne spernas eum i tua uir
tute. Helemosyna enim pr̃is non erit in
obliuione. Nam pro peccato matris re
stituetur tibi bonum: ⁊ iusticia edificabit
tibi: et in die tribulatiõis commemorabi
tur tui: et sicut in sereno glacies: soluẽtur
peccata tua. Quam male fame est qui re
linquit patrem: et est maledictus a deo q
exaspat matrem.

Tabula dominicarum mensis septẽbris
ponendarum.

Quoniam in ponendis historijs mensis
septẽbris frequenter soboriri solet aliquis
error. Quoniam historie quattuor sunt
tñ. Dñice ũo aliqñ quattuor tantum: nõ
nũqꝫ plures ñnũqꝫ pauciores. Propterea
ne qs i ordinãdis historijs huiusmõi mẽ
sis: ac ponendis quoquomodo deficiat:
huiuscemodi subnectenda est tabula: rec
to seruato ordine litterarum.

Quando lr̃a dñical occurrerit. A. tres so
lum dñice sunt i mense septembri quo ad
officium dñicale. In prima igitur liber
Job. ponitur die. iiij. septembris. In sab
bato uero dñice q̃ est infra octauam na
tiuitatis beate marie: qm̃ ea non censetur
dñica quo ad officiũ dñicale, p cõmemo
ratiõe ipsius dñice dicitur. añ. de Job.
In secũda uero põit Thobias. die. xvij.
In tr̃ia põit Judit. die. xxiiij. Hester ue
ro p hebdomadam distribuat: secũda fe
ria l quinta. Qñ uero occurrerit lr̃a dñi
calis. B. Quarta die septembris. Liber
Job. põitur. Liber uero Thobie. xviij.
ponitur. Liber Judit. xxv. Liber uero
Hester. die. xxviij. eiusdẽ mẽsis. f. Feria
quarta. Qñ uero occurrerit. C. lr̃a dñi
cal. Die qnto septẽbris liber Job. põitur
Thobie. xix. Judit. xxvi. Hester uero ui
gesimaoctaua eiusdẽ mẽsis. In sabbato
aũt dñice q̃ ẽ ĩfra octauã natiuitatis uirgis
marie dicet i uespis p ꝯmẽoratiõe dñice
añ. de historia Thobie. Qñ uero lr̃a dñi
cal occurrerit. D. Liber Job. põit. xxx.
die augusti. Lib Thobie. die. vi. septem
bris. Lib Judit. xx. die septẽbris. Liber
Hester. xxvij. dicti mẽsis. Qñcũqꝫ littera
dñicalis occurrerit. E. Lib Job. põit die
. xxxi. augusti. Lib aũt Thobie põit. vij.
die septẽbris. Lib. Judith. xxi. eiusdẽ mẽ
sis põit: et hoc pp festũ exaltatõis sacra
tissime crucis qd trãsferri minime põt: i
mo fit eo die qͦ occurrit: cũ ꝯmẽoratione
dñice ꝯ historia Thobie: qd ẽt pari mõ
fieret: pp octauã natiuitatis beate uirgis.
Et lꝫ. xxi. dicti mẽsis festũ occurrat beati
mathei apl̃i: de eo tñ nihil fit: sed i secũdã
feriaz transfertur; ut lib Judit ponatur.

Liber āt. Hester. Uigesimaquarta septē
bris pōitur. s. feria quarta. Qñ lr̃a dñicalis
occurrit. f. Liber. Job. die prima septē
bris ponitur. Liber. Thobie. xxij. die
eiusdē mēsis: qm̄ alie due dñice extant im
pedite: ⁊ pp natiuitatem uirginis marie:
⁊ pp eiusdem uirginis octauam: Judit.
autem. xxv. dicti mensis ponitur. s. feria
quarta. Hester. ultimo loco. xxviij. men
sis prefati ponit. hoc ē sabbato ꝓxime se
quenti. Qñ uero lr̃a dñicalis occurrit g.
Liber. Job. secūda die septembris po
nitur. Liber. Thobie. sextodecio eius
dem mensis. Liber. Judit. xxiij. ꝑdicti
mēsis. Liber. demum. Judit. distribuit
ꝑ hebdomadā. Feria. iij. s. xi. dicti mēsis
septēbris: hoc ē die. xxv. s. xxviij.
Sabbato ꝓximo calēdis septembris.
Ad mag. añ. Cum audisset iob nūciorū uer
ba sustinuit patienter et ait: si bona suscepimus
de manu dñi: mala āt quare non sustineamus
in omnibus his non peccauit iob labijs suis:
neqꝫ stultū aliq̄d ꝯ deum locutus ē.

Liber iob. Lectio prima.

Uir erat in terra hus noīe iob. Et
erat uir ille simplex ⁊ rectꝰ ac timēs
deum: ⁊ recedens a malo. Natiqꝫ sūt ei
. vij. filij: ⁊ tres filie. Et fuit possessio eius
septēmilia ouium: ⁊ tria milia camelorū:
q̄ngenta quoqꝫ iuga boū: ⁊ q̄ngente asi
ne: ac familia multa nimis. Eratqꝫ uir il
le magnus iter oēs oriētales. Et ibant fi
lij eius ⁊ faciebāt cōuiuia ꝑ domos unꝰ
q̄sqꝫ i die suo. Et mittētes uocabāt tres so
rores suas: ut comederēt ⁊ biberēt cū eis.
Cūqꝫ in orbem transissent dies conuiuij
mittebat ad eos iob: ⁊ sanctificabat illos:
ꝯsurgēsqꝫ diluclo: offerebat holocausta
per singulos. Dicebat enī. Ne forte pec
cauerint filij mei: ⁊ bñdixerint deo i cor
dibus suis. Sic faciebat iob cūctis diebꝰ
℟. Si bona suscepius de manu dñi: mala aūt
quare non sustineamus? Dñs dedit dñs ab
stulit: sicut dño placuit ita factū est. sit nomen
dñi benedictum. ℣. Nudus egressus sum de
utero matris mee nudus reuertar illuc. Do.

Lectio secūda.

Quadam āt die cū uenissent filij dei
ut assisterēt corā dño affuit iter eos
⁊ sathan. Cui dixit dñus. Unde uenis?
Qui rñdens ait. Circuiui terrā ⁊ pambu
laui eam. Dixitqꝫ dñs ad eū. Nūq̄d cōsi
derasti seruū meū iob ꝙ nō sit ei similis i tra
hō simplex ⁊ rectus: ac timēs deū: ⁊ rece
dens a malo. Cui respondens sathā ait:
Nūq̄d frustra iob timet deum? Nōne tu
uallasti eum: ac domū eius uniuersamqꝫ
substantiam eius ꝑ circuitum? Operibus
manuū eius benedixisti: ⁊ possessio eius
creuit in terra. Sed extende paululum
manū tuā: ⁊ tange cūcta q̄ possidet: nisi
in facie benedixerit tibi. Dixit ergo dñs
ad sathā. Ecce uniuersa q̄ hꝫ i manu tua
sūt: tm̄ i eum ne extendas manum tuam.
Egressusqꝫ ē sathā a facie dñi. Rñsoriū.
Antequā comedā suspiro: ⁊ tanq̄ inundātis
aque sic rugitꝰ meꝰ: q2 timor quē timebā euenit
mihi: ⁊ quod uerebar accidit: nonne dissimula
ui? nonne silui. nonne quieui. Et uenit super
me indignatio. Ecce nō est auxilium mihi i
me: ⁊ necessarij quoqꝫ mei recesserūt a me. Et.

Lectio tertia.

Cum āt quadam die filij ⁊ filie eius
comederēt ⁊ biberent uinum i do
mo fratris sui primogeniti: nūcius uenit
ad iob q̄ diceret. Boues arabāt: ⁊ asine pa
scebantur iuxta eos: ⁊ irruerūt sabei: tule
rūtqꝫ oīa: nec nō ⁊ pueros ꝑcusserūt gla
dio: ⁊ euasi ego solus ut nūciarem tibi.
Cūqꝫ adhuc ille loqueretꝛ uenit alter et
dixit. Ignis dei cecidit de celo: ⁊ tactas
oues puerosqꝫ cōsūpsit: ⁊ effugi ego solꝰ
ut nunciarem tibi. Sed et illo adhuc lo
quēte uenit alius et dixit. Caldei fecerūt
tres turmas: ⁊ inuaserūt camelos: ⁊ tulerūt
eos: nec nō ⁊ pueros ꝑcusserūt gladio:
⁊ effugi ego solꝰ ut nūciarē tibi. Adhuc
loquebatꝛ ille. Et ecce aliꝰ itrauit ⁊ dixit.
Filijs tuis ⁊ filiabus uescētibꝰ et bibenti
bus uinū in domo fratris sui primogeni
ti: repēte uētus uehemēs irruit a regione
deserti: ⁊ cōcussit quattuor angulos do
mus. Que corruēs oppressit liberos tu
os: ⁊ mortui sūt: ⁊ effugi ego solus ut nū
ciarem tibi. Responsorium.

Quare detraxistis sermonib⁹ ueritatis ad icre
pandū v̄ba cōponitis: ⁊ subuertere nitimini a
micū uīm. Uerūtñ q̄ cogitastis explete. ℣. Qđ
iustū ē iudicate: ⁊ nō inuenietis i ligua mea iniq
tatē. Uer.

Lectio quarta.

Tunc surrexit iob et scidit tunicā su
am: et tonso capite corruens i t̄ra3
adorauit et dixit. Nudus egressus sū de
utō mr̄is mee: nudus reuertar illuc. Dn̄s
dedit dn̄us abstulit: sicut dn̄o placuit ita
factū ē: sit nomē dn̄i bn̄dictū. In oīb⁹ his
nō peccauit iob labijs suis: neq3 stultu3
qđ ↄ̄ deū locut⁹ ē. Factum ē āt cū quadā
die uenissent filij dei et starēt corā dn̄o: ue
nisset quoq3 sathā iter eos et staret in cō
spectu ei⁹: ut diceret dn̄s ad sathā. Unde
uenis? Qui rn̄dēs ait. Circuiui t̄rā et per
ambulaui eam. Et dixit dn̄s ad sathan.
Nūqđ cōsiderasti seruum meum iob q̄
nō sit ei silis in terra? Uir simplex et rect⁹
et timēs deū ac recedēs a malo: et adhuc
retinēs inocētiam. Tu āt cōmouisti me
aduersus eum: ut affligerē illum frustra.
Cui rn̄dens sathā ait. Pellem ꝓ pelle:
et cūcta q̄ h3 hō dabit ꝓ aīa sua. Alioqn
mitte manu3 tuā: et tāge os eius et carnē:
et tc̄ uidebis q̄ in facie bn̄dicat tibi. Di
xit ergo dn̄s ad sathā. Ecce in manu tua
ē: uerūtñ aīa3 illi⁹ serua. ℟. Induta ē caro
mea putredine ⁊ sordibus pulueris cutis mea
aruit: ⁊ cōtracta ē. Memēto mei dn̄e qm̄ uēt⁹
ē uita mea. ℣. Dies mei uelocı⁹ transiere q̄3 a
texente tela succidit: ⁊ cōsūpti sūt absq3 ulla spe
Memento.

Lectio qnta.

Egressus igr̄ sathā a facie dn̄i ꝑcussit
iob ulcere pessimo a planta pedis
usq3 ad uerticē eius. Qui testa saniē rade
bat: sedēs i sterquilinio. Dixit āt illi uxor
sua. Adhuc ꝑmanes in simplicitate tua.
Benedic deo et morere. Qui ait ad illā.
Quasi una ď stultis mulierib⁹ locuta es.
Si bona suscepim⁹ de manu dn̄i: mala āt
quare nō sustineam⁹? In oīb⁹ his n̄ pecca
uit iob labijs suis. Igr̄ audiētes tres amici
iob ōe malum qđ accidiss3 ei uenerūt sin
gli ď loco suo. elyphas themāites: et bal
dath suithes: et sophar naamatithes. Cō
dixerāt eni ut parit̄ uenictes uisitarēt eū
et cōsolarent̄. Cumq3 eleuassent ꝓcul o
culos suos n̄ cognouerūt eum. Et excla
mātes plorauerunt: scissisq3 uestib⁹ spar
ferunt puluerē sup caput suum i celum.
Et sederūt cum eo i t̄ra. vij. dieb⁹ et septe3
noctib⁹. Et nemo loquebat̄ ei v̄bum: ui
debat eni dolorē esse uehemētem. ℟.
Paucitas diez meoz finiet̄ breui: dimitte me
dn̄e ut plāgā paululū dolorē meū. Anteq̄3 ua
dā ad t̄rā tenebrosā ⁊ optā mortis caligine. ℣.
Man⁹ tue dn̄e fecerūt me ⁊ plasmauerūt me to
tum i circuitu: ⁊ sic repēte ꝑcipitas me. Anteq̄3

Lectio sexta.

Post hec apuit iob os suū: et male
dixit diei suo: et locut⁹ ē. ꝑeat dies i
qua nat⁹ sum: et nox i qua dictum est cō
ceptus ē hō. Dies ille uertat̄ i tenebras.
Nō reqrat eum de⁹ desup: et nō illustret̄
lum̄e. Obscurēt eum tenebre et ūbra mor
tis. Occupet eum caligo et iuoluat̄ ama
ritudine. Noctem illā tenebrosus turbo
possidat. Nō cōputet̄ i dieb⁹ āni nec nūe
ret̄ in mensib⁹. Sit nox illa solitaria nec
laude digna. Maledicāt ei q maledicūt
diei: q parati sit suscitare leuiathā. Obte
nebrēt̄ stelle caligine ei⁹. Expectet lucem
⁊ nō uideat: nec ortū surgētis aurore: q2
nō cōclusit hostia uētris q portauit me:
nec abstulit mala ab oculis meis. Qua
re nō i uulua mortuus sū: ⁊ egressus ex u
tero nō statim perij? Quare exceptus ge
nib⁹. Cur lactatus uberib⁹? Nūc. n. dor
miēs silerē: ⁊ sōno meo requiescerē cum
regib⁹ ⁊ ↄsulib⁹ t̄re: q edificāt sibi solitudi
nes: aut cū p̄cipib⁹ q possidēt auz: ⁊ re
plent domos suas argento: aut sicut ab
ortiuū abscōditū nō subsisterē: l' q ↄcepti
nō uiderūt lucē. Ibi ipij cessauerūt a tu
multu: ⁊ ibi reqeuerūt fessi robore ⁊ quō
dā uincti parit̄ sine molestia nō exaudie
rūt uocē exactoris. Paruus ⁊ magnus
ibi sūt: ⁊ seruus liber a dn̄o suo. Quare
data ē misero lux: ⁊ uita his q i amaritu
dine aīe sūt? Qui expectāt mortē ⁊ nō ue
nit: quasi effodiētes thesaurū: gaudentq3
uehementer cum iuenerit sepulchz. Ui
ro cui⁹ abscōdita est uia et circundedit eū
deus tenebris. Anteq̄3 comedā suspiro:

⁊ quasi inundantis aque sic rugit̄ me⁹ : qꝛ
timoꝛ quē timebā euenit mihi: ⁊ qđ uere
bar accidit. Nōne dissimulaui: Nonne
silui: Nōne qeui: Et uēit super me indi
gnatio R. Nō abscōdas me dn̄e a facie tua:
manum tuaȝ longe fac a me. Et formido tua
nō me terreat V. Corripe me dn̄e in mia ⁊ nō
i furore tuo: ne forte ad nihilū redigas me. Et
R. Quis mihi tribuat ut in iferno ꝓtegas me
⁊ abscōdas me donec ꝑtrāseat furoꝛ tuus dn̄e
nisi tu q solus es de⁹. Et cōstituas tp̄s in quo
recorderis mei V. Nunqd sicut dies hois di
es tui: ut queras iīqtatem meam: cum sit nemo
q de manu tua possit eruere. Et. R. Uersa ē
in luctuȝ cythara mea: ⁊ organum meum i uo
ce flentium. Parce mihi dn̄e nihil enim sunt
dies mei V. Cutis mea denigrata est super me
⁊ ossa mea aruerunt. Parce R. Utinaȝ appē
derentur peccata mea quib⁹ iram merui. Et ca
lamitas quā patioꝛ in statera V. Quasi arena
maris hec grauioꝛ appareret: unde ⁊ v̄ba mea
doloꝛe sūt plena. Et.

Añ. subscripte dnr. Ad mag. ꝑ hebdōa
das duas. Antiphona.

In omnibus his non peccauit iob labiis suis:
neqȝ stultū aliqd ꝫ deū locut⁹ ē añ. Dn̄s de
dit dn̄s abstulit sicut dn̄o placuit ita factum ē.
sit nomē dn̄i bn̄dictum añ. Quātas habeo
iniquitates ⁊ peccata ostende mihi: cur faciem
tuam abscondis: ⁊ arbitraris me inimicum tu
um añ. Quare detraxistis sermonibus ueritа
tis ad icrepandum uerba componitis: ⁊ sbuer
tere nitimini amicum uestrū uerūtn̄ que cogita
stis explete añ. Auditu auris audiui te: nunc
āt oculus meus uidet te: iccirco ipse me repꝛhē
do: ⁊ ago pn̄iam in fauilla ⁊ cinere. añ. Cum
egrotasset iob fleuit ⁊ dixit. noti mei ⁊ ꝓpinqui
mei dereliquerūt me. Uita mea immutata est:
dies mei breuiabuntur. uidete ōes ppli si ē do
loꝛ simil' sicut doloꝛ meus añ. Paucitas die
rum meorum finietur breui: dimitte me dn̄e ut
plāgam paululū dolorem meuȝ: anteqȝ uadā
ad t̄ram tenebrosam ⁊ optam mortis caligne.

Infra hebdomadā de libro iob.

Lectio prima.

Respōdens āt elyphaȝ themanites
dixit. Si ceperim⁹ loq tibi forsitan
moleste accipies. Sed ꝯceptū sermoneȝ
tenere qs poterit. Ecce docuisti multos
⁊ manus lassas roborasti. Uacillātes cō
firmauerūt sermōes tui: ⁊ genua tremen
tia ꝯfortasti. Nūc āt uenit sup te plaga et
defecisti: tetigit te ⁊ ꝯturbat⁹ es. Ubi est
timoꝛ tu⁹: fortitudo tua: patientia tua: ⁊ ꝑ
fectio uiaꝝ tuaꝝ: Recordare obsecro te
qs uīqȝ innocēs periit: aut qn̄ recti deleti
sunt: Quin poti⁹ uidi eos q opant̄ iniqui
tatem: ⁊ seminant dolores: ⁊ metunt eos:
flante deo ꝑiisse: ⁊ sp̄u ire eius eē ꝯsūptos.
Rugitus leonis ⁊ uox leene: ⁊ dentes ca
tuloꝝ leonum ꝯtriti sūt. Tygris periit eo
ꝙ non hr̄et predam: ⁊ catuli leonis dissi
pati sunt.

Lect. secunda.

Porro ad me dictum est uerbuȝ ab
scondítum: ⁊ quasi furtiue suscepit
auris mea uenas susurrii eius. In horro
re uisionis nocturne qn̄ solet soporoccu
pare hoies: pauoꝛ tenuit me ⁊ tremoꝛ et
oīa ossa mea ꝑterrita sūt. Et cum sp̄s me
p̄nte trāsiret: inhorrere pili carnis mee.
Stetit qdam cui⁹ nō agnoscebam uultū:
imago corā oculis meis ⁊ uocē quasi au
re lenis audiui. Nūqd hō dei ꝯpatiōe iu
stificabit̄: aut factore suo purioꝛ erit uir:
Ecce q seruiūt ei nō sūt stabiles: ⁊ i āgelis
suis reppit prauitatē. Quāto magis hi q
habitant domos luteas qui terrenū hn̄t
fundamētuȝ cōsumētur uelut a tinea. De
mane usqȝ ad uesperaȝ suscitētur: ⁊ quia
nullus itelligit i eternuȝ peribūt. Qui āt
reliqui fuerit auferēt̄ ex eis: morientur et
non in sapīa.

Lectio tertia.

Uoca ergo si ē q tibi rn̄deat: ⁊ ad ali
quē sanctoꝝ ꝯuertere. Uirꝝ stultū
interficit iracūdia: ⁊ paruulū occidit inui
dia. Ego uidi stultum firma radice: ⁊ ma
ledixi pulchritudini eius statim. Longe
fient filii eius a salute ⁊ cōterētur i porta:
⁊ nō erit qui eripiat. Cui⁹ messem fameli
cus comedet: ⁊ ip̄ȝ capiet armat⁹: ⁊ bibēt
sitiētes diuitias eius. Nihil in t̄ra sine cā
fit ⁊ de humo nō orit̄ doloꝛ. hō ad labo
rem nascit̄: ⁊ auis ad uolādū. Quā ob rē
ego depcaboꝛ dn̄m: ⁊ ad deum ponam
eloquium meuȝ: qui facit magna ⁊ iscru

tabilia ⁊ mirabilia absq3 nūero. Qui dat
pluuiā sup faciē terre: ⁊ irrigat aquis uni
uersa. Qui pōit humiles ī sublime ⁊ me
rētes erigit sospitate. Qui dissipat cogi
tatiōes malignorū: ne possint īplere ma
n⁹ eoꝝ qđ cepant. Qui apphēdit sapiētes
ī astutia eoꝝ: ⁊ ꝯsilium prauoꝝ dissipat.
Per diem incurrent tenebras: ⁊ quasi ī
nocte sic palpabūt ī meridie.

Lectio pⁱᵃ.

Porro saluū faciet egenū a gladio o
ris eoꝝ: ⁊ de manu uiolēti paupē.
⁊ erit egeno spes: iniqtas āt ꝯhet os suū.
Beat⁹ hō q corripit a deo. Increpatōez
ergo dn̄i ne reprobes: qꝛ ipse uulnerat et
medet: pcutit ⁊ man⁹ ei⁹ sanabūt. In sex
tribulatōib⁹ liberabit te: ⁊ in septima non
tanget te malum. In fame eruet te ꝺ mor
te: ⁊ ī bello ꝺ manu gladij. A flagello lin
gue absconderis: ⁊ non timebis calami
tatē cū supuenerit. In uastitate ⁊ fame ri
debis: ⁊ bestias t̄re nō formidabis: sed cū
lapidib⁹ regionū pactū tuū: ⁊ bestie t̄re
pacifice erūt tibi. Et scias ꝙ pacē hēat
tabernaculū tuū: ⁊ uisitās spem tuā ñ pec
cabis. Et scies qm̄ mltiplex erit semē tuū
⁊ ꝓgenies tua quasi herba t̄re. Ingredi
eris ī abūdātia sepulchrū: sicut īfert acer
u⁹ tritici ī tpe suo. Ecce hoc ut īuestigaui
m⁹ ita ē qđ auditū mēte ptracta.

Lectio secunda.

Respōdens āt iob dixit. Utinaz ap
penderentur peccata mea qbus iraz
merui: ⁊ calamitas quā patior ī statera.
Quasi arena maris hec grauior appare
ret. Unde ⁊ uerba mea dolore sūt plēa:
qꝛ sagitte dn̄i ī me sꝫ: quare idignatio ebi
bit spm̄ meū: ⁊ terrores dn̄i militāt ꝯ me.
Nūqd rugiet onager cum habuerit her
bam aut mugiet bos cū ante presepe ple
nū steterit? Aut potit comedi īsulsū qđ ñ
ē sale ꝯditū? Aut pōt aliqs gustare quod
gustatū affert mortem? Anime. n. esuriē
ti ēt amara dulcia eē uident. Que pri⁹ no
lebat tāgere aīa mea: nunc pre angustia
cibi mei sunt.

Lectio tertia.

Quis det ut ueniat petitio mea: ⁊ qđ
expecto tribuat mihi de⁹. Et qui ce
pit ipse me cōterat? Soluat manū suā et
succidat me. Et hec mihi sit ꝯsolatio: ut
affligens me dolore nō parcat: nec ꝯdicā
sermonib⁹ scī. Que ē. n. fortitudo mea ut
sustineam? Aut qs finis me⁹ ut patienter
agam. Nec fortitudo lapidum fortitudo
mea: nec caro mea enea ē. Ecce nō ē auxi
lium mihi ī me: ⁊ necessarij quoq3 mei re
cesserūt a me. Qui tollit ab amico suo mi
sericordiā: timorē dn̄i dereliquit. Fratres
mei p̄terierūt me sicut torrēs: q rapti trā
sit ī cōuallib⁹. Qui timēt pruinā irruet su
per eos nix. Tpe quo fuerit dissipati pe
ribūt: ⁊ ut icaluerit soluētur de loco suo.
Inuolute sūt semite gressuū eorū ambu
labunt in uacuū ⁊ peribunt.

Lectio pⁱᵐᵃ.

Considerate semitas themā: itinera
saba: ⁊ expectate paulisper. Confu
si sꝫ qꝛ spaui. Uenerūt quoq3 us3 ad me: ⁊
pudore coopti sꝫ. Nūc uenistis ⁊ modo
uidentes plagam meam timetis. Nūqd
dixi afferte mihi: ⁊ de sbstantia ur̄a dona
te mihi: ł liberate me de manu hostis: et
de manu robustorum eruite me. Docete
me et ego tacebo: ⁊ siqd forte ignoraui ī
struite me. Quare detraxistis sermōibus
ueritatis: cum e uobis nullus sit q possit
arguere me? Ad icrepāduz tm̄ eloqa con
cionatis. ⁊ in uentum uerba ꝓfertis. Su
p pupillū irruitis: ⁊ subuertere nitimini a
micum ur̄m. Uerūtn̄ qđ cepistis explete.
Prebete aurē: ⁊ uiđte an mētiar. Respō
dete obsecro absq3 ꝯtētiōe: ⁊ loquētes: id
qđ iustū ē iudicate: ⁊ nō inuenietis in lin
gua mea iniquitatē: nec ī faucibus meis
stulticia ꝑsōabit.

Lectio secūda.

Militia ē uita hoīs sup terrā: ⁊ sicut
mercenarij dies eius. Sicut seruus
desiderat umbrā: ⁊ sicut mercenari⁹ p̄sto
latur finē opis sui: sic ⁊ ego hūi mēses ua
cuos: ⁊ noctes laboriosas enumeraui mi
hi. Si dormiero: dicā qn̄ ꝯsurgā? Et rur
sus expectabo uesperā: ⁊ replebor dolo
rib⁹ usq3 ad tenebras. Induta ē caro mea
putredine ⁊ sordib⁹ pulueris. Cutis mea

arũt et ꝯcta ẽ. Dies mei uelocius trãsie
runt q̃z a texẽte tela succidit̃:et ꝯsũpti sũt
absq̃z ulla spe. Memẽto q: uẽtus est uita
mea:ꝛ nõ reuertet̃ oculus meꝰ:ut uideat
bona:nec aspiciat me uisus hoĩs. Sed o
culi tui ĩ me et nõ subsistã. Sicut ꝯsumit̃
nubes ꝛ ptransijt:sic q descẽderit ad infe
ros nõ ascẽdet:nec reuertet̃ ultra ad do
muz suã:neq̃z cognoscet eũ ampliꝰ locus
eiꝰ. Qua pp et ego ñ parcã ori meo. Lo
quar in tribulatõe spĩ mei:ꝛ cõfabulator
cũ amaritudĩe aĩe mee.

Lectio tertia.

NUnqd mare sũ ego aut cetus: quia
circũdedisti me carcere. Si dixero
cõsolabit̃ me lectulus meꝰ: et reuelabor
loquẽs mecũ ĩ stratu meo:terrebis me per
somnia:et p uisiões horrore concuties.
Quãobrem elegit suspẽdiũ aĩa mea: et
mortẽ ossa mea. Desparui. Nequaq̃z ul
tra iã uiuã. Parce mihi dñe:nihil eniz sũt
dies mei. Quid ẽ hõ q: magnificas euz:
aut qd apponis erga eũ cor tuũ: Uisitas
eum diluculo:et subito ꝓbas illum. Us
q̃zquo nõ parcis mihi:nec dimittis me:
ut glutiaz saliuã meã. Peccaui. Quid fa
ciam tibi o custos hoĩm: Quare posui
sti me ꝯtrariũ tibi:ꝛ factꝰ sũ mihi met ipi gra
uis: Cur nõ tollis peccatũ meũ:et quare
nõ aufers iĩquitatem meam: Ecce nunc
ĩ puluere dormiã:et si mane me q̃sieris ñ
subsistã.

Lectio prima.

REspõdẽs ãt baldath suithes dixit.
Usq̃zquo loqueris talia ꝛ sps mlti
plex sermõis oris tui. Nũqd deꝰ supplã
tat iudiciũ:et oĩpotẽs subuertit qđ iustuz
ẽ. Etiã si filij tui peccauerũt ei:et dimisit eos
ĩ manu iniqtatis eoꝝ:tu tñ si diluculo cõ
surrexeris ad deũ: et oĩpotẽtẽ fueris depꝛ
catꝰ:si mũdꝰ et rectꝰ incesseris stati euigila
bit ad te: et pacatũ reddet hitaculũ iusti
cie tue:ĩ tñ ut priora tua fuerit parua et
nouissima tua mltiplicẽt̃ nimis. Interro
ga.n. gñatõem pristinã:et diligẽt̃ inuestiga
pũm mẽoriã. Externi qppe sumꝰ et igno
ramꝰ:qm̃ sicut umbra dies nr̃i sũt sup trã.
Ipsi docebũt te:et loquẽt̃ tibi:et đ corde
suo ꝓferẽt eloqa.

Lect. secunda.

NUnqd uiuere põt scyrpꝰ absq̃z hu
more aut crescere carectũ sie aqua:
Cũ adhuc sit ĩ flore: nec carpat̃ mãu ãte
oẽs herbas arescit. Sic uita oĩuz q obli
uiscũt deũ:et spes hypocrite pibit. Non
ei placebit uecordia sua:et sicut tela ara
nearũ fiducia eiꝰ. Innitet̃ sup domũ suã
et nõ stabit:fulciet eã:et nõ cõsurget. Hu
mectꝰ uidet̃ ãteq̃z ueniat sol et ĩ ortu suo
germẽ eiꝰ egrediet̃. Sup aceruũ petrarũ
radices eiꝰ densabũt:et iter lapides ꝯmo
rabitur. Si absorbuerit eũ de loco suo:
negabit eum:et dicet. Nõ noui te. Hec ẽ
.n. letitia uie eiꝰ:ut rursuz alij de terra ger
minẽtur. Deꝰ nõ ꝓijciet simplicẽ:ut porri
get manuz malignis:donec ipleatur risu
os tuuz:et labia tua iubilo. Qui oderũt
te iduẽtur cõfusiõe: et tabernaculuz ipio
ruz ñ subsistet.

Lectio tertia.

ET respõdẽs iob ait. Uere.n. scio
q ita sit:et q non iustificet̃ hõ ꝯpa
ratꝰ deo. Si uoluerit cum eo cõtendere:
ñ potit rñdere ei unuz ꝓ mille. Sapiens
corde ẽ et fortis robore. Quis restitit ei
et pacem habuit: Quis trãstulit montes:
et nescierũt hi quos subuertit ĩ furore suo.
Qui ꝯmouet trã de loco suo et columne
eiꝰ cõcutient̃. Qui p̃cipit soli et nõ oritur
stellas claudit quasi sub signaculo. Qui
extendit celos solus: et gradit̃ sup fluctꝰ
maris. q facit arctuꝝ:et oriona:et hyadas
et ĩtiora austri. Qui facit magna et icom
p̃hẽsibilia: et mirabilia quoꝝ nõ est nũe
rꝰ. Si uenerit ad me nõ uidebo euz:si ab
ierit nõ itelligã eũ. Si repente itroget qs
rñdebit ei: Uel qs dicere põt:cur ita facis:
Deꝰ cuiꝰ ire nemo resistere põt:et sub quo
curuãt̃ q portãt orbez. Quãtꝰ ḡ ego sum:
q. ut rñdeã ei:et loquar ṽbis meis cũ eo.
Qui ẽt si habuero qppiã iustuz nõ rñde
bo:s3 meum iudicez depc̃abor. Et cuz ĩ
uocãtem exaudierit me: nõ credo q au
dierit uocez meã. In turbine enim cõter
ret me:et mltiplicabit uulnera mea etiaz
sine cã. Nõ ꝯcedit regescere spm meum:
et ipletme amaritudinibꝰ. Si fortitudo
q̃rit̃ robustissimꝰ est:si eqtas iudicij nẽo ꝓ
me audet testioniũ rñdere. Si iustificare

me uoluero: os meũ ꝯdẽnabit me. Si in
nocẽtẽ me ostẽdero: prauum me ꝯproba
bit. Et si simplex fuero: hoc ipm̃ ignora
bit aĩa mea: ⁊ tedebit me uite mee. Unũ
ẽ qđ locut⁹ sũ: inocẽtẽ ⁊ ipiũ ipe ꝯsumet.
Si flagellat: occidit semł: ⁊ de penis ino
cẽtũ ñ ridebit. Terra data ẽ i man⁹ impiį
uultũ iudiciũ ei⁹ opit. Qđ si nõ ille ẽ: quis
ergo est? **Sabbato dñice tertie mẽsis
septẽbris. Ad mag. añ.** Ne reminiscaris
dñe delicta mea ł parẽtũ meoꝝ: neq̃ uindictaꝫ
sumas de peccatis meis.

**Dñica tertia mẽsis septẽbris põit lib tho
bie: ⁊ legit p unã hebdomadã.**

Liber thobie. Lectio prima.

Thobias ex tribu ⁊ ciuitate neptali
q̃ ẽ i supioribus galilee ŝ naasõ p⁹
uiã q̃ ducit ad occidẽtẽ i sinistro hñs ciui
tatẽ sephet: cũ capt⁹ eẽt i dieb⁹ salmanasar
regis assyrioꝝ i captiuitate tñ posit⁹ uiaꝫ
ueritatis nõ deseruit: ita ut oĩa q̃ hẽe po
terat quotidie cũ captiuis fratrib⁹ q erãt
ex gñe ipsi⁹ iptiret. Cũq̃ eẽt iunior õibus
i tribu neptalim nihil tñ puerile gessit in
ope. Deniq̃ cũ irẽt ões ad uitulos aure
os: quos hieroboã fecerat rex isrł. hic so
lus fugiebat cõsortia oium ⁊ pgebat ad
ierlm ad tẽplũ dñi: ⁊ ibi adorabat dñm
deũ isrł. Oĩa primitiua sua ⁊ decimas su
as fideliter offerens: ita ut i tcio ãno ꝓse
litis ⁊ aduenis ministraret õem deciatõeꝫ.
Hec et his silia secũdũ legẽ dei puerulus
obseruabat. Cũ uero fact⁹ fuisset uir acce
pit uxorẽ annã đ tribu sua. Genuitq̃ ex
ea filiũ nomẽ suũ iponẽs ei. Quẽ ab ifan
tia timere deũ docuit: ⁊ abstiere ab omni
peccato. ℟. Peto dñe ut de uinculo iprope
rij huius absoluas me: aut certe desuper traꝫ
exspias me. Ne reminiscaris delicta mea ł pa
rẽtũ meoꝝ: neq̃ uidictam sumas de pc̃cis me
is: q̃ eruis sustinẽtes te dñe. ℣. Oĩa enim iudi
cia tua iusta sũt et ões uie tue mia et ueritas: et
nũc dñe memẽto mei. Ne. re.

Lectio secunda.

Igitur dũ p captiuitatẽ deuenisset
cũ uxore sua ⁊ filio i ciuitatẽ niniue
cũ õi tribu sua: ⁊ ões ederẽt ex cibis
gẽtiliũ: iste custodiuit aiaꝫ suã: ⁊ nũq̃ cõ
taminat⁹ ẽ in escis eoꝝ. Et qm̃ memor fu
it deo i toto corde suo: dedit illi grãm i ꝯ
spectu salmanasar regis: ⁊ dedit ei ptatẽ
quocũq̃ uellet ire hñs libtatẽ q̃cũq̃ face
re uoluisset. Pergebat ergo p ões q erãt
i captiuitate: ⁊ monita salutis dabat eis.
Cũ ãt uenisset i rages ciuitatẽ medorũ: et
ex his a qb⁹ honorat⁹ fuerat a rege habu
isset. x. talẽta argẽti: ⁊ cũ i młta turba gñis
sui gabellũ egẽtẽ uideret: q erat ex tribu
eius sub chirographo dedit illi mẽoratũ
põdus argẽti. ℟. Omni tp̃e bñdic deũ: et pe
te ab eo ut uias tuas dirigat. In õi tp̃e ꝯsilia
tua in ipo permaneãt. ℣. Ingre ut facias que
placita sũt illi in ṽitate ⁊ in tota ṽtute tua. In.

Lectio tertia.

Post multum uero tp̃is mortuo sal
manasar rege cũ regnaret sẽnache
rib fili⁹ ei⁹ ꝓ eo: ⁊ filios isrł exosos hẽet in
ꝯspectu suo: thobias pgebat ad õem co
gnatõem suam: ⁊ ꝯsolabat eos: diuidbat
q̃ unicuiq̃ ꝓut poťat i facultatib⁹ suis.
Esuriẽtes alebat: nudis uestimẽta prebe
bat: ⁊ mortuis atq̃ occisis sepulturã sol
licit⁹ exhibebat. Deniq̃ cũ reuersus essꝫ
rex sennacherib: fugiẽs a iudea plagam
quã circa eũ de⁹ fecerat pp blasphemiaꝫ
suã: ⁊ irat⁹ multos occideret ex filijs isrł:
thobias sepeliebat corpa eoꝝ. At ubi nũ
ciatũ ẽ regi: iussit eũ occidi: ⁊ tolli ei õem
sbam ei⁹. Thobias uero cum filio suo et
uxore fugiẽs nud⁹ latuit: q̃ mlti diligebãt
eũ. P⁹ dies uero quadragitaq̃nq̃ occi
derũt regẽ filij ipsi⁹: ⁊ reuersus ẽ thobias
ad domũ suã. oĩsq̃ facultas ei⁹ restituta ẽ
ei. ℟. Memor esto fili qm̃ paupem uitam ge
rimus. Habebis mlta bõa si timueris deũ. ℣.
In mẽte hẽto eũ: et caue ne qñ ptermittas pre
cepta eius. Hẽbis. **Lectio quarta.**

Post hec uero cũ eẽt dies festus dñi
⁊ factũ eẽt prãdiũ bonũ i domum
thobie dixit filio suo. Uade ⁊ adduc ali
quos ex tribu nr̃a timẽtes deũ: ⁊ epulenť
nobiscũ. Cũq̃ abijsset reuersus nũciauit
unũ ex filijs isrł iugulatũ iacere i platea.
Statiq̃ exiliẽs de accubitu suo relĩqns
prãdiũ ieiunus puenit ad corp⁹. Tollẽsq̃
illud portauit ad domũ suam occulte: ut

dū sol occubuisset caute sepeliret eū. Cū q̄z occultasset corpus manducauit panē cuz luctu ꝛ tremore: mēorās illū sermōez quem dixit dñs per amos ꝓphetaz. Dies festi nostri ꝯuertentur in lamētatiōem ꝛ luctuz. Cuz uero sol occubuisset: abijt ꝛ sepeliuit eū. Arguebāt āt illū ōes ꝓximi sui dicētes. Iā hꝰrei cā īterfici iussus es: ꝛ uix effugisti mortis īpium: ꝛ iteꝝ sepelies mortuos: Sz thobias plus timēs deum q̄z regē: rapiebat corpa occisoꝝ: ꝛ occultabat in domo sua: et medijs noctibꝰ sepeliebat ea. ℞. Sufficiebat nobis paupertas nr̄a: ut diuitie computarentur: nūq̄z fuisset pecunia ipsa ꝓ qua misisti filium nr̄m. Baculuz senectutis nr̄e. ℣. Heu me fili mi ut q̄d te misimus peregrinari lumē oculoꝝ nr̄oꝝ. Ba.

Lectio quinta.

Contigit āt ut quadā die fatigatus a sepultura ueniēs domū: iactasset se iuxta parietem et obdormisset ex nido hirūdinū dormiēti illi calida stercora iciderēt sup oculos eiꝰ fieretq̄z cecꝰ. Hāc aūt tētatōem iō pmisit dñs euenire illi: ut posteris darēt exēplū patientie eiꝰ: sicut ꝛ sci iob. Nā cū ab īfātia sua sēp deū timuerit et mādata eiꝰ custodierit: nō ē ꝯtristatꝰ ꝯtra deū: qm̄ plaga cecitatis euenerit ei: sz immobil' ī dei tīore pmāsit agens grās deo ōībꝰ diebꝰ uite sue. Nā sicut b̄to iob īsultabāt reges: ita isti parētes et cognati eiꝰ: ꝛ irridebāt uitā eiꝰ dicētes. Ubi ē spes tua ꝓ qua helemosynas et sepulturas faciebas: Thobias uero īcrepabat eos dicēs. Nolite ita lo q̄q̄m filij scōꝝ sumꝰ: et uitā illā expectamꝰ quā deꝰ daturꝰ ē his q fidē suā nūq̄z mutāt ab eo. ℞. Benedicite deū celi: ꝛ corā ōībꝰ uiuētibꝰ ꝯfitemini ei. Quia fecit nobiscū miaz suā. ℣. Ipm benedicite ꝛ cātate illi: ꝛ enarrate oīa mirabilia eius. Quia.

Lectio sexta.

Anna uero uxor eius ibat ad opus textrinum quotidie: et de labore manuū suarū uictū quē ꝯsequi potuisset deferebat. Uñ factū ē ut hedū capraruz accipiēs detulisset domi. Cuiꝰ cū uocem balātis uir eiꝰ audisset dixit. Uiđ ne forte furtiuus sit. Reddite eū dño suo: q̄r nō lz nobis ex furto aliq̄d edere aut ꝯtingere. Ad hec uxor eiꝰ irata r̄ndit. Manifeste uana facta ē spes tua: et helemosyne tue mō patuerūt. Atq̄z his et alijs huiꝰcemodi uerbis exprobrabat ei. Tūc thobias īgemuit: et cepit orare cū lachrymis dicēs: Iustꝰ es dñe: et oīa iudicia tua iusta sunt: et ōes uie tue mīa et ueritas et iudicium. Et nūc dñe memor esto mei: et ne uindictam sumas de peccīs meis: neq̄z reminiscaris delicta mea l' parētū meoꝝ: qm̄ nō obediuimꝰ p̄ceptis tuis: et traditi sumꝰ ī direptōem: et captiuitatē: et morē: et ī fabulā: et ī ꝓpperiū ōībꝰ natioībꝰ ī q̄bꝰ dispsisti nos. Et nūc dñe magna iudicia tua: q̄r nō egimꝰ secūdū p̄cepta tua: et nō āmbulauimꝰ sinceriter corā te. Et nūc dñe secūdū uolūtatē tuaz fac mecū miaz. et p̄cipe in pace recipi spm meū. Expedit. n. mihi magis mori q̄z uiuere. ℞. Tps ē ut reuertar ad eū q mi sit me: uos āt bñdicite deū. Et enarrate oīa mirabilia eius. ℣. Cōfitemini ei corā oībꝰ uiuentibus: q̄r fecit nobiscū miaz suā. Et.

Septimū ℞nsoriuz addit de sequenti historia Iudith .s. Tribulationes ciuitatum. Octauū. Duo seraphin. Añe subscripte dicr̄ Ad mag. per hebdomadam. añ.

Omni tpe bñdic dñm: ꝛ pete ab eo ut uias tuas dirigat. añ. Memor esto fili qm̄ pauperē uitā gerimus: hēbis m̄lta bona si timueris deum. añ. Peto dñe ut de uīclo īproperij huius absoluas me: aut certe desuper t̄rā eripias me: ne reminiscaris delicta mea l' parētū meoꝝ: neq̄z uīdictā sumas de peccīs meis: q̄r eruis sustinētes te. añ. Ingressus ē raphael āgelus ad thobiā: ꝛ salutauit eum dicēs: gaudium tibi semꝑ sit: cui thobias r̄ndēs ait: quale mihi gaudiuz erit q̄r ī tenebris sedō: ꝛ lumē celi nō uideo: cui āgelus ait. forti aīo esto: ī ꝓxio ē ut a deo cureris. añ. Dixit āgelus ad thobiā gaudium tibi semper sit. At ille respōdet quale mihi gaudium erit: q̄r lumen celi nō uideo: sz spero in dño: q̄a nō me derelinquet.

Infra hebdomadā đ libro thobie.

Lectio prima.

Eadem itaq̄z die ꝯtigit ut sarra filia reguelis ī rages ciuitate medoꝝ: et ipsa audiret īproperiū ab una ex āncillis

patris sui: quoniam fuerat septem uiris
tradita: et demonium nomine asmode⁹
occiderat eos: mox ut igressi fuissent ad
eam. Ergo cū ꝓ culpa sua icreparet puel
lā. Rñdit ei dicēs. Ampli⁹ ex te nō uidea
mus filiū aut filiā sup trā iterfectrix uiro
rū tuoꝝ. Nūqd ꝛ me occidere uis: sicut
ꝛ iā occidisti. vij. uiros? Ad hāc uocez p
rexit supi⁹ i cubiculū dom⁹ sue: ꝛ trib⁹ die
b⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹ ñ māducauit neqꝫ bibit:
ſꝫ i orone psistēs cū lachrymis depcatur
dñm: ut ab ipo iproprio liberaret eā.

Lectio secūda.

Actū ē āt die tria dū ɔpleret oroez
bñdicēs dñm dixit. Bñdictū ē no
mē tuū de⁹ prm nroꝝ: q cū iratus fueris
miam facies: ꝛ i tpe tribulatiōis peccata
dimittis his q iuocāt te. Ad te dñe faciez
meā ɔuerto: ad te oculos meos erigo.
Peto dñe ut de uiculo iproprij huius ab
soluas me: aut certe desup trā eripias me.
Tu scis dñe qꝛ nūqꝫ ɔcupiui uiꝝ: ꝛ mun
dā seruaui aiam meā ab ōi ɔcupia. Nun
qꝫ cū ludētib⁹ miscui me: neqꝫ cū his q i
leuitate ambulāt ꝑticipē me ꝓbui. Uiruz
āt cū timore tuo nō cū libidine mea con
sensi suscipe. Et aut ego indigna fui illis:
aut illi forsitan mihi nō fuerūt digni: qꝛ
forsitan uiro alij ɔseruasti me. Nō ē eni i
hois ptate ɔsiliū tuū. Hoc āt ꝓ certo hꝫ
ois q colit te: qꝛ uita ei⁹ si i ꝓbatiōe fuerit
coronabit. Si āt i tribulatiōe fuerit liba
bit: ꝛ si i corruptiōe fuerit ad miam tuam
ꝑuenire licebit. Nō eni delectaris i pditi
onib⁹ nřis: qꝛ p⁹ tēpestatē trāqllū facis: et
p⁹ lachrymatōem ꝛ fletū exultatiōe ifun
dis. Sit nomē tuū de⁹ isrł bñdictū i secła.
In illo tpe exaudite sunt pces āboruz in
ɔspectu glie sūmi dei. Et missus ē āgelus
dñi sāct⁹ raphael: ut curaret eos ambos:
quoꝝ uno tpe sūt oroes i ɔspectu dñi re
citate.

Lectio tertia.

Gitur cū thobias putaret oronem
suā exaudiri ut mori potuissꝫ: uoca
uit ad se filiū suū thobiā dixitqꝫ ei. Audi
fili mi uerba oris mei: ꝛ ea in corde tuo
quasi fūdamēta ɔstrue. Cum accepit deus
aiaꝫ meā corp⁹ meū sepeli: ꝛ honorē ha
bebis matri tue ōib⁹ dieb⁹ uite eius. Me
mor. n. debes eē: q ꝛ qꝫta picula sit passa
ꝑp te i utero suo. Cū āt et ipa cōpleuerit
tps uite sue sepelies eaꝫ circa me. Oibus
āt dieb⁹ uite tue deū i mēte hēto: ꝛ caue
ne aliqñ peccō ɔsētias: ꝛ ꝓtermittas pre
cepta dei nři. Ex sba tua fac helemosynā
ꝛ noli auerte faciē tuam ab ullo paupe.
Ita. n. fiet: ut nec a te auertat facies dñi.
Quō potueris ita esto misericors. Si mł
tū tibi fuerit: abūdant tribue. si exiguum
tibi fuerit: ēt exiguū. libēt ipartiri stude. pre
miū. n. bonū tibi thesaurizas i die necessi
tatis: qm̄ helemosyna ab ōi peccato ꝛ a
morte liberat: ꝛ nō patiet aiam ire i tene
bras. Fiducia. n. magna erit corā sūmo
deo helemosyna ōib⁹ faciēt: h⁹ eā.

Lectio pāma.

Attēde tibi fili mi ab ōi fornicatiōe:
ꝛ ꝓter uxorē tuā nūqꝫ patiaris cri
mē scire. Supbiā nūqꝫ i tuo sensu aut in
tuo uerbo dñari pmittas. in ipa. n. iitium
sūpsit ois pditio. Quicūqꝫ tibi aliqd opa
tꝰ fuerit: stati ei mercedē restitue: ꝛ merces
mercenarij tui apō te ōino nō remaneat.
Qō ab alio oderis fieri tibi: uide ne alteri
tu aliqñ facias. Panē tuū cū esurientib⁹
ꝛ egenis comede: ꝛ dō uestimētis tuis nu
dos tege. Panē tuū ꝛ uinū tuū sup sepul
turā iusti ɔstitue: ꝛ noli ex eo māducare
ꝛ bibere cum peccatorib⁹. Cōsiliū sp a sa
piēte pqre. Oi tpe bñdic deū: ꝛ pete ab
eo ut uias tuas dirigat: ꝛ oia cōsilia tua i
ipso pmaneāt. Indico ēt tibi fili mi dedis
se me. x. talēta argēti dū adhuc infantul⁹
essē: gabello i rages ciuitate medorum ꝛ
chirographū ei⁹ apō me hēo. Et iō pqre
quō ad euꝫ ꝑuenias: ꝛ recipias ab eo su
pra memoratū pōd⁹ argēti: ꝛ restituas ei
chirographū suū. noli timere fili mi. pau
pem qdē uitā gerim⁹: sed mlta bona ha
bebimus si timuerim⁹ deū: ꝛ recesserim⁹
ab ōi peccato ꝛ fecerim⁹ bñ.

Lect. ij.

Tunc thobias rñdit pri suo ꝛ dixit.
Omnia quecunqꝫ precepisti mihi
faciam pr. Quō āt hāc pecuniā ingram
ignoro. Ille me nescit: neqꝫ ego illū agꝰ
sco: Sed neqꝫ uiā qua ꝑgas illuc: aliqñ

cognoui. Quod signuȝ dabo illi? Tunc
pater suꝰ rn̄dit: ⁊ dixit illi. Chirographū
quidem eiꝰ penes me hēo: qđ dū illi ostē
deris: stati tibi restituet. Sȝ pge nūc ⁊ iq
re aliquē tibi fidelē uirū: q eat tecū salua
mercede sua: dū adhuc uiuo: ut recipias
eam. Tūc egressus thobias inuenit iuue
nem splēdidū stātem p̄cinctum paratum
ad ambulādum: ⁊ ignorās ꝙ āgelus dei
esset salutauit eū ⁊ dixit. Ūn̄ te hēmꝰ bōe
iuuenis? At ille rn̄dit. Et filiis israhel. Et
thobias dixit ei. Nosti iquit uiā q̄ ducit i
regionē medoꝝ? Qui respondit. Noui.
⁊ omnia itinera eius frequenter ambula
ui: ⁊ mansi apđ gabelū frēm uřm q mora
tur i rages ciuitate medoꝝ: q̄ posita est i
monte egbathanis. Cui thobias ait. Su
stine me obsecro: donec hec ipsa nunciē
patri meo. **Lectio tertia.**

Tunc thobias igressus domū indi
cauit hec uniuersa pr̄i suo. Super
que āmiratꝰ pater rogauit ut introiret ad
eū. Ingressus itaqȝ salutauit eū ⁊ dixit.
Gaudiū sēp tibi sit. Et thobias ait. Qua
le mihi gaudiū erit: qꝛ i tenebris sedeo: et
lumē celi n̄ uideo? Cui ait iuuenis. Forti
aio esto i ꝓrio ē ut a deo cureris. Dixit
itaqȝ illi thobias. Nunqđ poteris perdu
cere filiū meum ad gabelum in rages ci
uitate medorum? Et cum redieris: restitu
am tibi mercedem tuam. Et dixit ei ange
lus. Ego eum ducam et reducam sanuȝ
ad te. Cui thobias ait. Rogo te idica mi
hi de qua domo: aut de qua tribu es tu.
Cui raphael angelus dixit. Genus mer
cenarii q̄ris: an ip̄m mercenariuȝ q cum
filio tuo eat? sȝ ne forte sollicitū te reddā
ego sū azarias ananie magni filius. Cui
thobias rn̄dit. Ex magno gn̄e es tu: sed
peto ne irascaris ꝙ uolueriȝ cognoscere
genꝰ tuū. Dixitqȝ āt illi angelus. Ego sa
num ducā: ⁊ sanum reducā filium tuum
tibi. Rn̄dēs āt thobias dixit: Bene am
buletis: ⁊ sit deꝰ in itinere uȓo. Et angelus
eiꝰ comitteī uobiscū.

**Sabbato dominice quarte mēsis septē
bris. Ad mag. añ.**

Adonai dn̄e deus magne et mirabilis: qui de
disti salutē i manu femine: exaudi p̄ces seruoꝝ
tuorum.

**Dn̄ica quarta mēsis septēbris ponit lib
iudith: ⁊ legit̄ p unā hebdomadā.**

Liber iudith. Lectio prima.

Arphaxat itaqȝ rex medoꝝ subiuga
uerat mltas gētes impio suo: ⁊ ipe
edificauit ciuitatē potētissimā q̄ȝ appella
uit egbathanis. Ex lapidibus quadratis
et sectis fecit muros eiꝰ i altitudie cubito
rum septuagita: ⁊ in latitudine cubitoꝝ
trigita. Turres uero eiꝰ posuit i altitudine
cubitoꝝ cētū. Per quadrū uero earū la
tus utrūqȝ uicenoꝝ pedum spatio tende
batur. Posuitqȝ portas eiꝰ i altitudie tur
rium: ⁊ gl'iabat quasi potēs i potētia exer
citus sui: ⁊ i gl'ia quadrigarum suarum.
Anno igit̄ duodecio regni sui nabucho
donosor rex assyrioꝝ qui regnabat i ciui
tate niniue magna pugnauit ꝯ arphaxat
⁊ obtinuit euȝ i cāpo magno q appellat̄
ragau circa euphraten ⁊ tigrin: ⁊ hiada
son i campo erioch regis elycorum. ℟.
Adonai dn̄e deꝰ magne ⁊ mirabil' qui dedisti
salutē i manu femine. Exaudi p̄ces seruoꝝ tu
orū. ℣. Benedictus es dn̄e qui nō derelinqs
p̄sumētes de te: ⁊ de sua v̄tute gl'iantes humi
lias. Exaudi preces.

Lectio secūda.

Tunc exaltatū ē regnū nabuchodo
nosor: ⁊ cor eiꝰ eleuatū ē. Et misit
ad ōes q hītabāt i cilicia. ⁊ damasco et li
bano. ⁊ ad gētes q̄ sūt i carmelo. ⁊ cedar.
⁊ ihītātes galileā: i campo magno esdre
lon: ⁊ ad ōes q erāt i samaria: ⁊ trās flumē
iordanem usqȝ ierl'm: ⁊ ad ōem trā iesse:
quousqȝ p̄ueniat ad mōtes ethiopie. Ad
hos ōes misit nūcios nabuchodonosor
rex assyrioꝝ. Qui ōes uno aio ꝯdixerūt:
⁊ remiserūt eos uacuos: ac sine honore
abiecerūt. Tūc idignatus ē nabuchodo
nosor rex ad ōem trā illā: ⁊ iurauit per re
gnū et thronū suū: ꝙ defēderet se de ōibꝰ
regiōibꝰ his. ℟. Tribulatōes ciuitatū audi
uimus: quas passe sūt ⁊ defecimus: timor ⁊ he
tudo mētis cecidit super nos ⁊ super liberos
nr̄os: ipsi mōtes nolūt recipe fugā nr̄aȝ. Dn̄e

miserere. ℟. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nr̄is iniuste egimus iniquitatē fecim⁹. Dn̄e.

Lectio tertia

Anno tertiodecimo nabuchodonosor regis uicesima & secūda die primi mēsis: factum ē uerbū in domo nabuchodonosor regis assyriorꝝ ut defēderet se. Uocauitq₃ oēs maiores natu omnes q₃ duces bellatores suos: & habuit cū eis mysteriū ɔsilij sui. Dixitq₃ cogitationem suā in eo eē: ut oēm terram suo subiugaret imperio. Qḋ dictū cū placuisset oīb⁹ uocauit nabuchodonosor rex holophernē pricipem militie sue: & dixit ei. Egredere aduersū oē regnū occidentis: & ɔ̄ eos precipue qui cōtempserūt iperiū meum. Nō parcet oculus tu⁹ ulli regno oēmq₃ urbe₃ munitā subiugabis mihi. Tūc holophernes uocauit duces & magistrat⁹ uirtutis assyriorꝝ & dinūerauit uiros i expeditiōe sua: sicut pcepat ei rex: cētū uigiti milia peditum pugnatorum: & equites sagittarios. xij. milia. Oēmq₃ expeditionem suā fecit pire i mltitudie inumerabiliū camelorꝝ: cū his qui exercitib⁹ sufficerēt copiose. Boū quoq₃ armēta: greges q₃ ouiū quorꝝ nō erat nūer⁹. Frumētūq₃ ex oni syria i trāsitu suo parari cōstituit. Aurū uero & argētū de domo rgis assūpsit multū nimis: Et pfect⁹ ē ipse & ois exercit⁹ cū quadrigis & equitib⁹: & sagittarijs q coopuerūt faciē tre sicut locuste. ℟. Bndixit te dn̄s i uirtute sua q p te ad nihilū redegit inimicos nr̄os: ut nō deficiat laus tua de ore hoium. ℣. Benedictus dn̄s q creauit celū & trā: q2 hodie nomē suū ita magnificauit. Ut

Lectio quarta

Cumq₃ ptrāsisset fines assyriorꝝ uenit ad magnos mōtes ange qui sūt a sinistro cilicie. Ascenditq₃ oīa castella eorum & obtinuit oēm munitōem eorū. Effregit āt ciuitatē opulētissimā melothi pdauitq₃ oēs filios tharsis: & filios hismael: q erāt ɔtra faciē deserti: & ad austrum tre celeon. Et trāsiuit euphraten & uenit i mesopotamiā: & fregit oēs ciuitates excelsas que erāt ibi a torrēte mābre quousq₃ pueniat ad mare. Et occupauit termios ei⁹ a cilitia usq₃ ad fines iaphet q sunt ad austrū. Deduxitq₃ oēs filios madian: ac pdauit oēm locupletatōem eorꝝ: oēsq₃ resistētes sibi occidit in ore gladij. Et post hec descēdit in cāpos damasci in diebus messis: & succidit oīa sata: oēsq₃ arbores ac uineas fecit icidi: & cecidit timor illius sup oēs ihītātes trā. ℟. Nos alium deū nescimus pter deū in quo speram⁹. Qui non despicit nos nec amouet salutē suā a gn̄e nr̄o. ℣. Indulgētiā ipsi⁹ fusis lachrymis postulemus: & humiliem⁹ illi aīas nr̄as. Qui.

Lectio quinta.

Tunc misit legatos suos uniuersarū urbiū & pūciarꝝ reges ac principes syrie. s. mesopotamie: & syrie: sobal: & libye: atq₃ cilitie: q uenietes ad holophernem dixerūt. Desinat idignatio tua circa nos. Meli⁹ ē. n. ut uiuētes seruiamus nabuchodonosor regi magno: & subditi sim⁹ tibi q₃ morietes cū iteritu nr̄o ipi seruitutis nr̄e dāna patiamur. Ois ciuitas nr̄a oisq₃ possessio: oēs colles: & mōtes: & cāpi: armēta boū: & greges ouiū: caprarūq₃ equorꝝ: camelorꝝ: & uniuerse facultates nr̄e atq₃ familie in ɔspectu tuo sūt. sint oia sub lege tua: nos ēt & filij nr̄i serui tui sumus. Ueni nobis pacific⁹ dn̄s: & utere seruicio nr̄o: sicut placuerit tibi. Tūc descēdit de mōtib⁹ cū equitib⁹ i uirtute magna & obtinuit oēm ciuitatē & oēm ihītantem trā. De uniuersis āt urbib⁹ assūpsit uiros auxiliarios: uiros fortes: & electos ad bellū. ℟. Dn̄ator dn̄e: celorꝝ & tre: creator aquarꝝ: rex uniuerse creature tue. Exaudi orōnē seruorū tuorꝝ. ℣. Tu dn̄e cui hūliū semper & māsuetorum placuit deprecatio. Exaudi.

Lectio sexta.

Tantusq₃ met⁹ puīcijs illis icubuit: ut uniuersarū urbiū hītatores: principes: & honorati sil' cū pplis exirēt in obuiā uenietī: excipiētes eū cū coronis & lapidib⁹: ducētes choros cū tympanis & tibijs. Nec ista tn̄ facietes ferocitatem pectoris ei⁹ mitigare potuerūt. Nā & ciuitates eorꝝ destruxit: & lucos eorꝝ succidit. Preceperat. n. illi nabuchodonosor rex ut oēs deos tre extermiaret: uidelicet ut ipse

ſolus diceret de⁹ ab his natiōib⁹ q̄ potuiſ
ſet holophernis potētia ſubiugari. Per
transiēs aūt ſyriam ſobal: ⁊ ōem appami
am ōemq3 meſopotamiam : uēit ad idu
meos i terra gabaa. Accepitq3 ciuitates
eoꝝ ⁊ ſedit ibi p. xxx. dies: qb⁹ dieb⁹ adu
nari p̄cepit uniuerſū exercitū uirtutiſ ſue.
Tunc audiētes hec filij iſrl' q hitabāt trā
iuda: timuerūt ualde a facie ei⁹. Tremor
ēt ⁊ horror inuaſit ſenſus eoꝝ: ne hoc fa
ceret ierl'm ⁊ tēplo dñi: qd̄ fecerat ceteris
ciuitatib⁹ ⁊ tēplis eaꝝ. Et miſerūt i ōem
ſamariam p circuitum uſq3 iericho : ⁊ p̄
occupauerūt ōes uerticeſ mōtiū: ⁊ muriſ
circūdederūt uicos ſuos: ⁊ ɔgregauerūt
frumēta i p̄patiōe pugne.

Infra hebdomadam de libro iudith.

Lectio prima.

SAcerdos āt eliachi ſcripſit ad uni
uerſos q erant ɔ̄ eſdrelon q̄ ē ɔtra
facie3 campi magni iux̄ dothai: ⁊ uniuer
ſis p quos uie trāſit⁹ eē poterat: ut obtine
rēt aſcēſus mōtiū p quos uia poterat eē
ad ierl'3 ut illic cuſtodirēt ubi anguſtū iť
eē poterat iter mōtes. Et fecerūt filij iſrl' ſe
cūdū q ɔſtituerat eis ſacerdos dñi elia
chi. Et clamauit ōis ppl's ad dñm inſtā
tia magna. Et hūiliauerūt aīas ſuas i ieiu
nijs ⁊ orōnib⁹ ipſi ⁊ mulieres eorū. Et i
duerūt ſe ſacerdoteſ cilicijs: ⁊ īfātes pſtraue
rūt ɔ̄ faciē tēpli dñi : ⁊ altar̄ dñi operuerūt ci
licio. Et clamauerūt ad deū iſrl' unanimiť:
ne darēt i predā īfātes eoꝝ ⁊ uxoreſ eoꝝ
in diuiſiones: ⁊ ciuitates eoꝝ i exterminiū:
et ſācta eoꝝ i pollutiōem: ⁊ fierēt i oppro
briū gentibus. Lectio ſecunda.

TUnc eliachi ſacerdos dñi magnuſ
circuiuit ōem iſrl': ⁊ allocutus ē ad
eos dicēs. Scitote qm̄ exaudiuit dñſ pre
ces u̅raſ: ſi manētes perſeuerauerítis i ie
iunijs ⁊ orōnib⁹ in ɔſpectu dñi. Memoreſ
eſtote moyſi ſerui dei: q amalech ɔfidētē
i u̅tute: ⁊ i potētia ſua ⁊ i exercitu ſuo: ⁊ i
clypeis ſuis ⁊ i currib⁹ ſuiſ: ⁊ i eqtib⁹ ſuis
n̄ ferro pugnādo: ſed p̄cib⁹ ſāctis orādo
deiecit. Sic erūt uniuerſi hoſtes iſrl': ſi p
ſeuerauerítis i hoc ope quod cepiſtis.
Ad hāc igitur exhortatōem ei⁹ deprecan

tes dñm pmanebāt i ɔſpectu dñi: ita ut ēt
hi qui holocauſta dño offerebāt p̄cincti
cilitijs offerrēt ſacrificia dño: ⁊ erat cinis
ſup capita eorū: ex toto corde ſuo omneſ
orabant deū ut uiſitaret pplm ſuū iſrl'.

Lectio t̄tia.

NUnciatūq3 ē holopherni principi
militie aſſyrioꝝ q filij iſrl' p̄para
rēt ſe ad reſiſtēdū ac mōtiū itinera cōclu
ſiſſent ⁊ furore nimio exarſit i iracūdiam
magnā. Uocauitq3 ōes pn̄cipes moab
⁊ duces amon: ⁊ dixit eis. Dicite mihi
qs ſit iſte ppl's q mōtana obſidet: aut que
⁊ quales: ⁊ quāte ſint ciuitates eoꝝ: q̄ ēt
ſit uirtus eoꝝ: aut q̄ ſit multitudo eoru3:
l' qs ē rex militie eoꝝ: ⁊ quare p̄ ōib⁹ q ha
bitāt i oriēte: iſti ɔtēpſerūt nos: ⁊ nō exie
rūt obuiā nobis: ut ſuſcipent nos i pace.

Lectio prima.

TUnc achior dux ōniu3 filioꝝ amō
rn̄dens ait. Si digneris audire do
mine mi dicā ueritatē i ɔſpectu tuo ď po
pulo iſto qui i mōtanis hitat: ⁊ non egre
dier uerbū falſum ex ore meo. Populuſ
iſte ex ꝓgenie chaldeorū ē. hic primum i
meſopotamia hitauit qm̄ noluerūt ſequi
deos prm ſuorum q erāt i t̄ra chaldeoꝝ.
Deſerētes itaq3 cerimonias patrū ſuorū
q̄ i multitudie deoꝝ erāt: unū deum celi
colebāt : q p̄cepit eis ut exirēt inde ⁊ ha
bitarēt i charrā. Cūq3 operuiſſet ōe3 t̄rā
fames: deſcēderūtq3 i egyptū: illic p qua
drigētos annoſ ſic multiplicati ſunt ut di
nūerari eoꝝ n̄ potuiſſ3 exercit⁹. Cūq3 gra
uaſſet eos rex egypti atq3 i edificatiōib⁹
urbiū ſuarū i luto ⁊ late ſubiugaſſet eos:
clamauerūt ad deū ſuū. ⁊ pcuſſit totā t̄rā
egypti plagis uarijs. Lectio ſecūda.

QUmq3 eiecíſſent eos a ſe egyptij: ⁊
ceſſaret plaga ab eis: ⁊ iteru3 uellēt
eos cape ⁊ ad ſuū ſeruitiū reuocare fugi
entibus his deuſ celi mare aperuit: ita ut
hic ide aq̄ quaſi muri ſolidarēt: et iſti pe
de ſicco fūdū maris pābulādo trāſirent.
In quo loco dū enumerabilis exercitus
egyptioꝝ eos pſeq̄rēt: ita aqs cooptus ē
ut n̄ remāeret l' un⁹ q factū poſteris nūtia
ret. Egreſſis ēt mare rubrū deſerta mōtiſ

sina occurrerēt: ī quibus nūq̄ȝ hō habita ra potuit, līlꝰ hoīs requieuit. Jllic fōtes amari obdulcati sūt eis ad bibēdū ⁊ ꝑ annos .xl. ānonā de celo cōsecuti sūt. Ubi cūq̄ȝ īgressi sūt sine arcu ⁊ sagitta ⁊ absq̄ȝ scuto ⁊ gladio: deꝰ eoꝝ ꝓ eis pugnauit et uicit: ⁊ nō fuit q̄ īsultaret ꝑplo isti: nisi qñ recesserit a cultura dñi dei sui.

Lectio tertia.

Quotiēscūq̄ȝ āt ꝑter ipm deū suū alterꝝ coluerīt dati sūt ī ꝑdā ⁊ ī gladiū ⁊ ī opprobriū. Quotiēscūq̄ȝ āt peīnuerīt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis deus celi uirtutē resistēdi. Deniq̄ȝ chananeum regem: ⁊ iebuseū ⁊ ferezeū ⁊ etheuȝ: ⁊ eueū: ⁊ amorreū: ⁊ ōes potētes ī esebō ꝓstrauerīt ⁊ t̄ras eoꝝ: ⁊ ciuitates eoꝝ ipsi possiderūt: ⁊ usq̄ȝ dū nō peccassent ī conspectu dei sui erāt cū illis bona. Deus āt eoꝝ odit iniq̄tatē. Nā ⁊ ante hos annos cum recessissent a uia quā dederat illis deus ut ābularēt ī ea: extminati sunt prelijs multis a natiōibꝰ: ⁊ plurimi eoꝝ adducti sūt captiui ī t̄rā nō suā. Nup āt reuersi ad dñm deū suuȝ ex dispsione qua dispsi fuerāt adunati sūt: ⁊ ascēderīt mōtana hec oīa: ⁊ iterꝝ possident ierlm ubi sūt sc̄a scōꝝ.

Si mēsis iste septēbris habuerit .v. dñicas historia hester pōitur dñica quita. Si uero nō habuerit pōitur ī quatuor tꝑibꝰ ⁊ supplētur ℟. istoria de historia iudith. Hec quattuor tꝑa nihil ꝓpriū hn̄t nisi tm̄ ī missa. Liber hester. Lectio prima.

In diebꝰ assueri qui regnauit ab india usq̄ȝ ethyopiā sup cētum uiginti septem prouincias qñ sedit ī solio regni sui susa ciuitas regni eiꝰ exordiū fuit. Tertio igit̄ āno īperij sui fecerat grāde ꝯuiuium cūctis p̄cipibꝰ: ⁊ pueris suis: fortissimis ꝑsaꝝ ⁊ medoꝝ īclytis: ⁊ p̄fectis prouiciarū corā se: ut ostēderet diuitias glīe regni sui: ac magnitudiem atq̄ȝ iactātiaȝ potētie sue mlto tp̄e cētū uidelicet ⁊ octogita diebꝰ. Cūq̄ȝ implerēt dies ꝯuiuij īuitauit ōēȝ ꝑplꝫ q̄ īuēt' ē ī susis a maximo usq̄ȝ ad minimū: ⁊ .vij. diebꝰ iussit cōuiuium p̄parari ī uestibulo orti ⁊ nemoris: qd̄ regio cultu ⁊ māu ꝯsitū erat. Et pēdebāt ex ōī ꝑte tētoria aerei coloris: ⁊ carbasini ⁊ hiacynctini: sustētata finibꝰ byssinis atq̄ȝ purpureis: q̄ eburneis circulꝭ inserti erāt ⁊ colūnis marmoreis fulciebāt. ℟. Dñe rex ōipotēs īditiōe tua cūcta sūt posita: ⁊ non ē qui possit resistere uolūtati tue: Libera nos ꝓpt̄ nomē tuum. ℣. Exaudi orōnem nr̄am: ⁊ cōuerte luc ū nr̄m ī gaudiū. Libera.

Lectio secūda.

Lectuli quoq̄ȝ aurei ⁊ argentei sup pauimēto smaragdio: ⁊ pario stratū lapide dispositi erāt: qd̄ mira uarietate pictura decorabat. Bibebāt āt q̄ īuitati erāt aureis poculis: ⁊ alijs atq̄ȝ alijs uasis cibi inferebāt. Uinū quoq̄ȝ ut magnificētia regia dignū erat abundās ⁊ precipuū pōebat. Nec erat q̄ nolētes cogeret ad bibēdū: sȝ sicut rex statuerat p̄ponens mēsis singl'os d' p̄cipibꝰ suis ut sumeret unusq̄sq̄ȝ qd̄ uellet. Uasthi quoq̄ȝ regina fecit ꝯuiuiū femiarū ī palatio: ubi rex assuerꝰ manere cōsueuerat. Jtaq̄ȝ die septimo cū rex eēt hilarior: ⁊ pꝰ nimiā potatione īcaluissȝ mero p̄cepit mauman: ⁊ bazatha ⁊ barbōa: ⁊ balgatha: ⁊ abagatha zarach: ⁊ carchas .vij. eunuchis: q̄ ī ꝯspc̄u eiꝰ mīstrabāt ut ītroducerēt reginā uasthi coram rege: posito sup caput eiꝰ diadmate ut ostenderet cūctis ꝑplis ⁊ principibꝰ pulchritudinē eius. Erat eni pulchra ualde. Que renuit: ⁊ ad regis imperium qd̄ per eunuchos mandauerat uenire contempsit. Unde iratus rex ⁊ nimio furore succensus interrogauit sapientes qui ex more regio semper ei aderāt: ⁊ eorum faciebat cūcta ꝯsilio sciētium leges ac iura maioꝝ. ℟. Conforta me rex sc̄oꝝ p̄cipatū tenens: Et da sermonem rectū ⁊ bn̄ sonantem ī os meū. ℣. Dñe rex uniuerse potestatis: conuerte cōsiliū eoꝝ super eos. Et da.

Lectio tertia.

Erāt āt primi ⁊ ꝓximi charsena: et sethar: ⁊ admatha: ⁊ tharsis: ⁊ mares: ⁊ marsana: ⁊ mamucha .vij. duces ꝑsaꝝ atq̄ȝ medoꝝ: q̄ uidebāt faciem regis ⁊ primi pꝰ eū r̄sidere soliti erāt: cui sn̄ie uasthi regina subiaceret: q̄ assueri regis īpiū qd̄ ꝑ eunuchos mādauerat facer̄ noluissȝ

Rñditqȝ mamucha audiēte rege atqȝ pri
cipib⁹. Nō solū regē lesit regia uasthi: sȝ
ōes pricipes ⁊ pplōs q sūt ī cūctis ꝓuin
cijs regis assueri. Egrediet̄ eni sermo regi
ne ad ōes mulieres: ut ꝯtēnant uiros su
os. Et dicāt. Rex assuer⁹ iussit ut regina
uasthi intraret ad eum: ⁊ illa noluit: atqȝ
hoc exēplo ōes pricipū ꝯiuges persarū
atqȝ medoꝝ paruipēdēt iperia maritoꝝ.
Unde regis iusta est idignatio. Et si tibi
placeat egrediat̄ edictuȝ a facie tua: ⁊ scri
bat̄ iuxta legē psaꝝ atqȝ medoꝝ quā p̄
teriri illicitū ē: ut nequaq̄ȝ ultra uasthi re
gina igrediatur ad regē: sed regnum illi⁹
altera q̄ melior illa ē accipiat. Et hoc in
omne quod latissimū ē ꝓuīciarū tuaꝝ di
uulget̄ iperiū: ⁊ cūcte uxores tā maioruȝ
q̄ȝ minorū: honorē deferāt maritis suis. ℟.
Spē ī aliū nūq̄ȝ habui prēt ī te de⁹ isrl̄. Qui
irasceris: ⁊ ꝓpiti⁹ eris: et oīa peccata hoīuȝ ī tri
bulatiōe dimittis. ℣. Dn̄e deus creator celi ⁊
t̄re: respice ad hūilitatē nr̄am. Qui.

Lectio quarta.

PLacuit ꝯsiliū ei⁹ regi ⁊ cūctis prici
pib⁹. Fecitqȝ rex iuxta ꝯsiliū mamu
cha: ⁊ misit ep̄las ad uniuersas ꝓuincias
regni sui: ut quecqȝ gēs audire ⁊ legere po
terat: diuersis liguis et lr̄is: eē uiros et pri
cipes ac maiores ī domib⁹ suis: ⁊ hoc p
cūctos pplōs diuulgari. His itaqȝ gestis
p⁹ q̄ȝ regis assueri deferbuerat idignatio
recordat⁹ ē uasthi: et q̄ fecisset l q̄ passa fu
isset. Dixerūtqȝ pueri regis ac mi̅stri ei⁹.
Querāt̄ regi puelle ꝟgies ac speciose: et
mittāt̄ q ꝯsiderēt p uniuersas ꝓuīcias pu
ellas speciosas et uirgies: et adducāt eas
ad ciuitatē susan: et tradāt ī domo feiarū
sub manu egei eunuchi: q ē ꝑposit⁹ et cu
stos mulieꝝ regiaꝝ: et accipiāt mūdū mu
liebrē ⁊ cetā ad usus necessaria: ⁊ q̄cūq̄ȝ
īter oēs oculis regis placuerit: ipa regnet
ꝓ uasthi. Placuit sermo regi: et ita ut
suggesserāt iussit fieri. ℟. Memēto mei de⁹
ī bono. Et ne deleas miseratiōes meas: quas
feci ī domo dei mei: ⁊ ī cerimonijs ei⁹. ℣. Re
cordare mei dn̄e deus meus. Et ne.

Lectio quinta.

ERat uir iude⁹ ī susis ciuitate cui uo
cabulū erat mardoche⁹ fili⁹ iair filij semei
filij cīsis de stirpe gemini: q trāslat⁹ fuerat
d̄ ierl̄ȝ eo tp̄e quo iechoniā regē iuda na
buchodonosor rex babylonis transtule
rat. Qui fuit nutrici⁹ filie fratris sui edisse:
q̄ alt̄o noīe hester uocabat̄: ⁊ utrāqȝ parē
tē amiserat pulchra nimis: et decora facie.
Mortuisqȝ pr̄e ei⁹ ac matre: mardoche⁹
eā sibi adoptauit ī filiā. Cūqȝ percrebuisset
regis ipiū: et iuxta mādatū illi⁹ multe uir
gies pulchre adducerēt̄ susan: et egeo tra
derēt̄ eunucho. Hester quoqȝ īter ceteras
puellas ei tradita ē ut seruaret̄ ī nūero fe
miarū. Que placuit ei: et īuenit grām ī ꝯ
spectu illi⁹: et p̄cepit eunucho ut accelera
ret mūdū muliebrē: et traderet ei ptes su
as: et. vij. puellas speciocissimas d̄ domo
regis: et tā ipsā q̄ȝ pedissequas ei⁹ ornaret
atqȝ excoleret. Que noluit īdicare ei po
pulū et patriā suā. Lectio sexta.

MArdoche⁹. n. p̄cepat ei: ut d̄ hac re
ōino reticeret. Qui deambulabat
quotidie ante uestibulū dom⁹ ī qua elec
te uirgies seruabāt̄: curā agēs salutis he
ster: ⁊ scire uolēs qd ei accideret. Cum āt
uenisset tp̄s singularū p ordinē puellarū:
ut ītrarēt ad regē expletis ōib⁹ q̄ ad cultū
muliebrē ptinebant mēsis duodecimus
ꝟtebat̄: ita dūtaxat ut sex mēses oleo un
gerēt̄ myrtino et alios sex qbusdā pigū
tis et arōatib⁹ uterēt̄. Ingredientesqȝ ad re
gē qcqd postlasset ad ornatū ptinēs acci
piebāt: et ut eis placuerat ꝯposite d̄ tricli
nio feiaꝝ ad reg cubiculū trāsibāt. Et q̄ ī
trauerat uespe egrediebat̄ mane: atqȝ ī se
cūdas edes deducebāt̄: q̄ sub manu sasa
gazi eunuchi erāt: q cōcubinis regis p̄
sidebat. Nec hēbat ptātē ad regē ultra re
deūdi: nisi uoluissȝ rex: et eā ūeire iussissȝ
ex noie. Si supascripta historia pōitur
dn̄ica. v. qd̄ min⁹ ē supplet̄ d̄ historia ado
nai. Infra hebdomadā d̄ libro hester.
Lec. j.

EUoluto āt tp̄e p ordieȝ ista
bat dies q̄ hester abiahil frīs mar
dochei quā sibi adoptauerat ī filiā ītrare
deberet ad regē: q nō q̄siuit muliebrē cul
tum: sȝ q̄cūq̄ȝ uoluit egeus eunuchus cu
stos uirginum; hec ei ad ornatū dedit.

Erat.n.formosa ualdē ⁊ icredibili pl̄chri
tudine:ōiū ocul̄ gratiosa ⁊ amabil̄ uide
batur. Ducta ē itaqꝫ ad cubiculū regis
assueri mense decimo q uocat̄ thebeth.
vij. anno regni eius. Et adamauit eā rex
plus q̄ȝ ōes mulieres:hūitqꝫ grāz ⁊ miāz
corā eo sup ōes mulieres. Et posuit dia
dema regni i capite ei⁹:fecitqꝫ regnare eā
i loco uasthi. Et iussit ꝯuiuiū p̄pari per
magnificū cūctis pricipib⁹ ⁊ seruis suis ꝓ
ꝯiūctiōe ⁊ nuptijs hester. Et dedit reqeȝ
uniuersis ꝓuincijs ac dona largitus ē iux̄
magnificētiā pricipalē.

Lectio secūda.

Q Umqꝫ ⁊ de secūdo q̄rerēt uirgines
et ꝯgregarēt: mardoche⁹ manebat
ad regis ianuā. Nec dū ꝓdiderat hester
p̄riaȝ ⁊ pplm suū iux̄ mandatū ei⁹. Quic
qd.n. ille p̄cipiebat obseruabat hester: ⁊
ita cūcta faciebat:ut eo tp̄e solita erat q̄⁹
eā paruulā nutriebat. Eo igit̄ tp̄e q̄⁹ mar
doche⁹ ad regis ianuam morabat̄:irati s̄t
bagathā ⁊ thares:duo eunuchi regis: q
ianitores erāt: ⁊ i p̄rio palatij limine pre
sidebāt:uoluerūtqꝫ isurgere i regē ⁊ occi
dere eū. Quod mardocheum nō latuit.
Statiqꝫ nūciauit regine hester: ⁊ illa regi
ex noīe mardochei q ad se rē detulerat.
Quesitū est: ⁊ iuentū est: ⁊ appēsus ē uter
qꝫ eorū i patibulo. Et iussit rex ut i libro
mēoriali scriberet̄ : ut ꝓ uita sua aliquid
repēsaret ei. Mādatūqꝫ ē historijs ⁊ ān̄a
lib⁹ traditū corā rege. Lectio tertia.

P Ost hec rex assuer⁹ exaltauit aman
filiū amadathi:q erat d̄ stirpe agag
⁊ posuit soliū ei⁹ sup ōes pricipes quos
hēbat. Cūctiqꝫ serui ei⁹ q in forib⁹ palatij
uersabāt̄:flectētqꝫ gēua ⁊ adorabāt amā
Sicqꝫ eni eis p̄cepat ipator. Solus mar
doche⁹ n̄ flectebat genua neqꝫ adorabat
eū. Cui dixerīt r̄gis pueri:q ad fores pala
tij p̄sidebāt. Cur p̄ter ceťos nō obseruas
mādata regis? Cūqꝫ hoc crebr⁹ dicerent
⁊ ille nollet audire: nūciauerūt amā scire
cupiētes:utrū p̄seueraret i s̄nīa. Dixerat
eni eis se eē iudeū. Qd̄ cū audiss̄ȝ aman:
⁊ exp̄imto ꝓbasset q̄ mardoche⁹ sibi nō
flectaret genu nec se adoraret: irat⁹ ē ual

de. Et ꝓ nihilo duxit i unum mardoche
um mittere manus suas : audierat eni q̄
eēt gentis iudee. magisqꝫ uoluit ōem iu
deorū qui erāt i regno assueri ꝑdere nati
onem. Lectio p̄ima.

M Ense primo cui⁹ uocabulū ē nisan:
anno. xij. regni assueri missa ē sors
i urnā:q̄ hebraice d̄r phur:corā aman:q̄⁹
die: ⁊ quo mēse gēs iudeoꝝ deberet inter
fici. Et exiuit mēsis. xij. q uocat̄ adar. Di
xitqꝫ amā regi assuero. Est ppl̄s ꝑ ōes ꝓ
uincias regni tui dispsus: ⁊ a se mutuo se
paratus nouis utens legib⁹ ⁊ cerimonijs
insuper ⁊ regis scita contemnens. Et op
time nosti:quod nō expediat regno tuo
ut insolescat per licentiaȝ. Si tibi placet
decerne ut pereat: ⁊ decem milia talētoꝝ
appendam archarijs gaȝe tue. Tulit er
go rex anuluȝ quo utebat̄ de manu sua:
et dedit eum aman filio amadathi de ꝓ
genie agag hosti iudeorum : dixitqꝫ ad
eum. Argentum quod tu polliceris tuuȝ
sit: de ppl̄o age qd̄ tibi placet.

Lectio secūda.

V Ocatiqꝫ sūt scribe regis primo mē
se nisan : tertiadecima die eiusdem
mēsis: ⁊ scriptum est ut iusserat aman ad
omnes satrapas regis: ⁊ iudices ꝓuicia
rum diuersarūqꝫ gētiū:ut queqꝫ gēs lege
re poterat: ⁊ audire pro uarietate lingua
rum ex nomine regis assueri. Et l̄re signa
te ipsius anulo misse sūt ꝑ cursores regis
ad uniuersas ꝓuincias suas:ut occiderēt
⁊ delerēt ōes iudeos:a puero usqꝫ ad se
nem:paruulos ⁊ mulieres uno die. hoc
est tertiodecimo die mensis duodecimi:
qui uocatur adar. et bona eorum diripe
rent. Summa autem epistolarum hec
fuit: ut omnes prouincie scirent ⁊ prepa
rarent se ad predictam diem. Festina
bant cursores qui missi erant regis ipe
rium explere. Statimqꝫ in susis pepēdit
edictum a rege: ⁊ aman celebrante conui
uium et cunctis iudeis qui in urbe erāt
flentibus.

Lectio tertia.

QUe cũ audiſſet mardocheꝰ ſcidit ue
ſtimẽta ſua ⁊ iduꝰ ẽ ſacco ſpargenſ
cinerẽ capiti ſuo: ⁊ i platea medie ciuita
tis uoce magna clamabat oñdẽs amari
tudiem animi ſui: ⁊ hoc eiulatu uſqꝫ ad
fores palatij gradiẽs. Nõ.n.erat licitum
idutũ ſacco aulã regis itrare. In õibus
quoqꝫ ꝓuīciiſ. oppidiſ ac locis. ad q̃ cru
dele regis dogma puenerat planctus in
gens erat apud iudeos. ieiuniũ ululatuſ:
et fleꝰ. ſacco ⁊ cinere mltis ꝓ ſtratu utẽti
bꝰ. Ingreſſe ſt ãt puelle heſter ⁊ eunuchi
nũciauerũtqꝫ ei. Qḋ audiẽſ ꝯſternata ẽ ⁊
miſit ueſtẽ ut ablato ſacco idueret eam.
Quã accipe noluit. Accitoqꝫ athach eu
nucho quẽ rex miſtrũ ei dederat: p̃cepit
ut iret ad mardocheum ⁊ diſceret ab eo
cur hoc faceret. Egreſſuſqꝫ athach iuit
ad mardocheũ ſtãtẽ in platea ciuitatiſ an
te hoſtiũ palatij. Qui idicauit ei oĩa q̃ ac
ciderãt: quõ amã ꝓmiſiſſet ut i theſauroſ
regiſ ꝓ iudeoꝝ nece iſerret argẽtũ. Exem
plar quoqꝫ edicti qḋ pendebat i ſuſis de
dit ei ut regine oñderet: ⁊ moneret eaꝫ ut
itraret ad regẽ: ⁊ deprecaret euꝫ ꝓ popu
lo ſuo.

In hiſtorijs ponẽdis i mẽſe octobriſ ordo
Qñ occurrit. A. lr̃a dñicaſ. Libri Ma
chabeoꝝ die p̃rio mẽſis octobris ponũt
⁊ de eis legit uſqꝫ ad diem .xxviij. ipſius
menſis. Qñ occurrerit. B. lr̃a dñicalis.
Libri. Machabeoꝝ. die.ij. octobriſ po
nũt: ⁊ diſtribuũt ꝑ hebdomadas ꝓut cõ
tinetur in rubrica in loco ꝓprio poſita.
Qñ occurrerit. C. lr̃a dñicaſ. Libri Ma
chabeoꝝ die .iij. octobris ponũt ⁊ legit
de eiſ uſqꝫ ad.xxiiij dicti menſis: diſtribu
tis libris ꝓut i rubrica ꝓpria ꝯtinetur.
Qñ lr̃a dñicalis. D. ocurrererit. Libri
Machabeorũ quarta die octobris po
nũt ⁊ de eis legit uſqꝫ ad. vij. diẽ nouẽbr̃
Qñcũqꝫ lr̃a dñicaſ. E. occurrerit. Libri
Machabeoꝝ. xxviij. die ſeptẽbriſ ponũ
tur: ⁊ ḋ. eis uſqꝫ ad diẽ primã nouẽbr̃: legit
Qñ lr̃a dñicaſ. F. occurrerit. Libri Ma
chabeorũ .vi. die octobris ponũt: qm̃
i p̃cedenti dñica nõ ponũt pp feſtum de
dicationis beati michaelis. Et de eis le
gitur uſqꝫ ad ſecundã diem nouembris:
Qñcũqꝫ lr̃a dñicaſ. G. occurrerit. Libri
Machabeoꝝ die. vij. octobris ponunt
qꝛ p̃cedẽs dñica ipedit pp feſtũ diui hie
ronymi: ⁊ de eis uſqꝫ ad diẽ tertiã nouẽ
bris legit. Sabbato p̃rio calẽdis octo
bris. Ad mag. aṅ. Adapiat dñs cor ur̃m in
lege ſua ⁊ i preceptis ſuis: ⁊ faciat pacẽ dñs deꝰ
nr̃. Dñica prima mẽſis octobris ad ma
tu. Inuitatoriũ Venite exultemꝰ dño. Iubi
lemus deo ſalutari nr̃o. ps Preocupemus
Cũ reliquiſ Inuita. dñicalibꝰ: ut i pſalmi
ſta que etiam ponunt hic per ordinẽ uſ
qꝫ ad aduentum: ita tñ ꝯ ultimũ ſi opor
tuerit repetat. hymnꝰ Primo dieꝝ.
Hac nocte ponũt libri Machabeorũ.
Primus legitur ꝑ duas hebdomadas.
Secũdus ꝑ alias duas: ut i ordine ſupra
ſcripto patet.
Liber primꝰ machabeoꝝ. Lectio p̃ia.

ET factũ ẽ poſtqꝫ ꝑcuſſit alexãder
philippi macedo q primꝰ regnauit i
grecia: egreſſus ḋ tra cethi: dariũ regem
ꝑſarum ⁊ medorum: conſtituit prelia mſ
ta: ⁊ õium obtinuit munitiões: ⁊ infecit
reges tre: ⁊ ptrãſijt uſqꝫ ad fines tre ⁊ ac
cepit ſpolia multitudis gẽtiuꝫ: ⁊ ſiluit tra
i conſpectu eius: et congregauit uirtutem
et exercitum fortem nimis: et exaltatuꝫ ẽ
et eleuatũ cor eiꝰ. Et obtinuit regiones
gẽtiũ et tyrãnos: et facti ſt illi i tributũ. Et
pꝰ hec decidit i lectũ: ⁊ cognouit qꝛ more
ret. Et uocauit pueros ſuos nobiles qui
ſecũ erãt nutriti a iuuẽtute ſua: et diuiſit il
lis regnũ ſuũ cum adhuc uiueret. R̃ſio.
Adaperiat dñs cor ur̃m i lege ſua ⁊ i p̃ceptis
ſuis: ⁊ faciat pacem in diebus noſtris. Conce
dat nobis ſalutem: ⁊ redimat uos a malis. ℣.
Exaudiat dñs or̃ones ur̃as: ⁊ recõcilietur uo
bis: nec uos deſerat in tempore malo. Con.

Lectio ſecũda.

ET regnauit alexander annis. xij et
mortuꝰ ẽ. Et obtinuerũt pueri eiꝰ re
gnum unuſquiſqꝫ in loco ſuo ⁊ im
poſuerũt ſibi ões diademata pꝰ mortem
eius: et filij eorum poſt eos annis mul
tis: et multiplicata ſunt mala in terra.

Et exiit ex eis radix peccati antiochus il
lustris fili⁹ antiochi regis: q fuerat rome
obses: ⁊ regnauit i anno centesimo trice
simo septimo regni grecoꝝ. In dieb⁹ ill'
exierūt ex isrl' filij iniqui ⁊ suaserūt multis
dicētes. Eam⁹ ⁊ disponam⁹ testamētum
cū gētib⁹ q̄ circa nos sūt: qꝛ ex quo recessi
m⁹ ab eis: iuenerūt nos mlta mala. Et bo
n⁹ uisus ē sermo i oculis eoꝝ. Et destina
uerūt aliq de pplo ⁊ abierūt ad regē: ⁊ de
dit eis ptatem ut facerēt iusticiā gētium.
Et edificauerūt gymnasiū i ierlis secūduȝ
leges nationū: ⁊ fecerūt sibi pputia: et re
cesserūt a testamēto sācto: ⁊ iūcti sūt natio
nib⁹: ⁊ uenūdati sūt ut facerēt malum. ℞.
Exaudiat dñs oꝛōnes nr̄as: ⁊ recōcilietur uo
bis: nec uos deserat i tp̄e malo. Dñs deus nr̄
℣. Det uobis coꝛ oīb⁹ ut colatis eum ⁊ facia
tis ei⁹ uolūtatem. Dñs.

Lectio tertia.

Et paratū ē regnū i ꝯspectu ātiochi
⁊ cepit regnare i terra egypti: ut re
gnaret sup duo regna. Et itrauit egyptū
i mltitudie graui i currib⁹ ⁊ elephātibus
⁊ equitib⁹: ⁊ copiosa nauiū mltitudie: et
cōstituit bellū aduersus ptolemeū regeȝ
egypti. Et uerit' ē ptholeme⁹ a facie eius
⁊ fugit: ⁊ ceciderūt uulnerati multi. Et
ꝯphēdit ciuitates munitas i terra egypti:
⁊ accepit spolia t̄re egypti. Et ꝯuertit se
antioch⁹ p⁹ q̄ȝ pcussit egyptū in cētesimo
⁊ quadragesimo ⁊ tertio anno: ⁊ ascēdit
ad isrl'. Et ascēdit hierosolymā i multitu
dine graui: ⁊ intrauit in sanctificationem
cum supbia: ⁊ accepit altare aureum: et
candelabꝛum luminis p uniuersa uasa e
ius: ⁊ mēsam ppositōis ⁊ libatoꝛia: ⁊ phi
alas: ⁊ moꝛtariola aurea: ⁊ uelūȝ ⁊ coro
nas: ⁊ oꝛnamentum aureum qđ i faciem
templi erat ⁊ comminuit omnia.. Rn̄so.
Congregati sunt inimici nr̄i et ꝯgliantur in uirtu
te sua: cōtere foꝛtitudineȝ illoꝝ dñe et disperge
illos. Ut cognoscant quia non est alius q pu
gnet p nobis nisi tu deus noster. ℣. Dispge
illos in uirtute tua: ⁊ destrue eos ptectoꝛ noster
domine. Ut.

Lectio quarta.

Et accepit argentum et auruȝ ⁊ ua
sa concupiscibilia: ⁊ accepit thesau
ros multos quos inuenit: ⁊ sublatis om
nib⁹ abiit in terram suam: ⁊ fecit cedes ho
minum: ⁊ locutus ē superbia magna. Et
factus est planctus magnus i isrl' et i om
ni loco eoꝛum. Et ingemuerūt principes
⁊ senioꝛes. iuuenes. ⁊ uirgines: infirmati
sunt: ⁊ speciositas mulierum immutata ē.
Omnis maritus sumpsit lamētum: ⁊ que
sedebant in toro maritali lugebant: ⁊ ꝯ
mota est terra super inhabitantes in ea.
⁊ uniuersa domus iacob induit ꝯfusiōeȝ.
Et p⁹ duos annos dierum misit rex prin
cipem tributoꝛum in ciuitates iuda: ⁊ ue
nit ierlm cuȝ turba magna: ⁊ locutus est
ad eos uerba pacifica in dolo. Et credi
derunt ei. ℞. Impetum inimicoꝛum ne timu
eritis: memoꝛes estote quomodo salui facti sūt
patres uestri. Et nunc clamemus in celum: et
miserebitur uestri deus noster ℣. Memento
te mirabilium eius que fecit pharaoni et exer
citui eius in mari rubꝛo. Et.

Lectio q̄nta.

Et irruit super ciuitatem repente ⁊
percussit eam plaga magna. Et p
didit populum multum ex israel: ⁊ acce
pit spolia ciuitatis: ⁊ succendit eam igni:
⁊ destruxit domos eius ⁊ muros eius in
circuitu. Et captiuas duxerunt mulieres
⁊ natos: ⁊ pecoꝛa possederunt. Et edifica
uerunt ciuitatem dauid muro magno et
firmo: ⁊ turribus firmis: et facta est illis in
arcem. Et posuerunt illic gentem pecca
tricem: uiros iniquos: et conualuerunt i
ea. Et posuerunt arma et escas: et cōgre
gauerunt spolia ierlȝ: ⁊ reposuerunt illic:
⁊ facti sunt in laqueum magnum. Et fac
tum est hoc ad insidias sanctificatiōum:
et in diabolum malum in israel semper.

Respōsoꝛium.

Congregate sunt gentes in multitudine ut di
micent contra nos: et ignoꝛamus quid age
re debeamus. Domine deus ad te sunt ocu
li nostri ne pereamus. Uersus.

Tu scis q: cogitant in nos quomodo poterimus subsistere ante faciē illoꝝ nisi tu adiuues nos. Domine.

Lectio sexta.

Et effuderūt sāguiem inocentē p circuitū scīficatiōis: ⁊ cōtaminauerūt scīficatōem. Et fugerūt hītatores ierl'm ꝓpt eos: ⁊ facta ē habitatio exteroꝝ: ⁊ facta ē extera semini suo: ⁊ nati eiꝰ reliqrūt eā. Sāctificatio eiꝰ desolata ē sicut solitudo. Dies festi eiꝰ cōuersi sūt i luctū: sabbata eiꝰ i opprobriū: honores eiꝰ i nihilū. Secundū gliam eiꝰ mltiplicata ē ignominia eiꝰ ⁊ sublimitas eiꝰ ꝯuersa ē i luctū. Et scripsit rex antiochꝰ ōi regno suo: ut eēt oīs ppls unꝰ. Et reliquerūt unusqsqꝫ legē suā: ⁊ cōsenserūt ōes gētes secūdū uerbū regis antiochi. Et mlti ex isrl' ꝯsenserūt ei: ⁊ sacrificauerūt idolis et coinquinauerūt sabbatū. ℟. Tua ē potētia tuū regnū dn̄e: tu es sup ōes gētes. Da pacē dn̄e in diebus nr̄is. ℣. Creator oīū deus, terribil' et fortis. iustus et misericors. Da. ℟. Refulsit sol in clypeos aureos ⁊ resplēduerūt mōtes ab eis. Et fortitudo gētiū dissipata ē. ℣. Erat enim exercitus magnus ualde et fortis: et appropīquit iudas et exercitus eius i ꝓlio. Et. ℟. Dixit iudas simoni fratri suo: elige tibi uiros ⁊ uade libera fratres tuos in galileam: ego aūt ⁊ ionathas frater tuus ibimus i galaditbim. Sicut fuerit uolūtas in celo: sic fiat. ℣. Accingimini filij potētes ⁊ estote parati: quoniā melius est nobis mori in bello q̄ uidere mala gētis nostre ⁊ sanctorum. Sicut. ℟. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicauerūt altare dn̄o. Et facta ē leticia magna in pplo. ℣. In hymnis et confessionibus bn̄dicebāt dn̄m. Et. ℟. In hymnis ⁊ confessionibus benedicebant dn̄m. Qui magna fecit i isrl' ⁊ uictoriam dedit illis dn̄s omnipotēs. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: et dedicauerūt altare domino. Qui. ℟. Hic ē frm amator et ppli isrl'. hic est qui multum orat ꝓ populo: et uniuersa sācta ciuitate ierl'm. ℣. Uir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic. ℟. nl'o. Tu domine uniuersorum qui nullam habes indigentiam uoluisti templum tuum fieri in nobis. Conserua domum istam immaculatam in eternum domine. ℣. Tu elegisti domine domum istam ad inuocandum nomen tuum in ea: ut esset domus orationis et obsecrationis populo tuo. Conserua. ℟. Aperi oculos tuos domine et uide afflictionem nr̄am: circundederunt nos gentes ad puniendū nos. Sed tu domine extende brachium tuum et libera animas nr̄as. ℣. Afflige opprimentes nos: ⁊ contumeliam facientes in superbiam: et custodi partem tuam. Sz.

Ad laudes. añ. Alleluia. Cum reliqs de ps. hymnꝰ. Eterne rerum.

Añe subscripte dn̄r ad mag. in feriali officio usqꝫ ad calendas nouēbris. añ.

Refulsit sol in clypeos aureos: ⁊ resplenduerūt montes ab eis: ⁊ fortitudo gentium dissipata ē. añ. Extende domine brachium tuum: ⁊ libera animas nr̄as ne pereamus. añ. Exaudiet dominus orationes ur̄as: ⁊ reconcilietur uobis: nec uos deserat in tp̄e malo dominus deus noster. añ. Lugebat autem iudam israel planctu magno ⁊ dicebat: quomodo cecidisti potēs in prelio: qui saluum faciebas populum domini. añ. Tua est potentia tuum regnum domine: tu es dn̄e sup omnes gentes: da pacem dn̄e in diebus nr̄is. añ. Ornauerūt faciem templi coronis aureis: ⁊ dedicauerūt altare dn̄o: ⁊ facta ē leticia magna in pplo. añ. In hymnis ⁊ confessionibus bn̄dicebant dn̄m: qui magna fecit in israel: ⁊ uictoriā dedit illis dn̄s oīpotens. añ. Accīgimini filij potētes: ⁊ estote parati pugnare i ꝓlio: quoniam melius ē nob mori i bello q̄ uidere mala gētis nr̄e et sāctoꝝ: sicut fuerit uolūtas in celo sic fiat. añ. Impetū inimicoꝝ ne timueritis: mēores estote quomō salui facti sunt pr̄es nr̄i: et nūc clamemus in celū et miserebitur nr̄i deus nr̄. añ. Cōgregate sūt gētes in multitudine: ut dimicent ꝯ nos et ignoramus quid agere debeamus: dn̄e deus ad te sūt oculi nr̄i ne peamus. añ. Judas machabeus: et iōathas frater eius transierunt iordanē: et abierūt uiam triū dieꝝ per desertum.

Infra hebdomadā de libro primo machabeorum. Lectio prima.

Et misit rex ātiochꝰ libros p manꝰ nūcioꝝ i ierl'z et i ōes ciuitates iude: ut seqrent leges gentiū tre: et ꝓhiberent holocausta et sacrificia et placationes fieri i tēplo dei: et ꝓhiberēt celebrari sabbatū

⁊ dies solēnes: ⁊ coīquinari scā: ⁊ sanctum
pplm isrl. Et iussit edificari aras: ⁊ tēpla:
⁊ idola: ⁊ imolari carnes sup illas: ⁊ pe
cora cōia: ⁊ relinquere filios suos icircūci
sos: ⁊ coīquinari aīas eoꝝ i oīb⁹ imūditi
js: ⁊ aboīationib⁹: ita ut obliuiscerentur
legem ⁊ imutarēt ōes iustificatiōes dei.
Et qcūqꝫ nō fecissent secūdū uerbū regis
antiochi morerent. **Lectio secūda.**
SEcundū .n. uerba hec scripsit ōi re
gno suo: ⁊ ꝓposuit pncipes pplo q
hec fieri cogerēt. Et iusserūt ciuitatibus
iude sacrificare. Et ꝯgregati sūt multi de
pplo ad eos q dereliquerāt legē dñi ⁊ fe
cerūt mala sup trām. Et effugauerūt populi
isrl i abditis ⁊ abscōsis fugitiuoꝝ locis.
Die qntadecia mēsis casleu qnto ⁊ qua
dragesimo āno edificauit rex antiochus
aboīandū idolū desolatiōis sup altare
dei: ⁊ p uniuersas ciuitates iude i circui
tu edificauerūt aras. Et āte ianuas domo
rū: ⁊ i plateis icendebāt thura ⁊ sacrifica
bant. **Lectio tertia.**
ET libros legis dei ꝯbusserūt igni sci
dētes eos. Et apō quēcūqꝫ inuenie
bāt libri testamēti domini: ⁊ qcūqꝫ obser
uabāt legē dñi secūdū edictū legis truci
dabāt eū. In uirtute sua faciebāt hec po
pulo isrl q inueniebāt i ōi mēse i ciuitatib⁹.
Et qnta ⁊ uicesima die mēsis sacrificabāt
sup arā q̄ erat ꝯ altare. Et mulieres que
circūcidebāt filios suos trucidabāt fm
iussū regis āntiochi. Et suspēdebāt pueros
a ceruicib⁹ p uniuersas domos eorum: ⁊
eos q circūciderāt eos trucidabāt. Et mlti
de pplo isrl definierūt apō se ut nō man
ducarēt imūda: ⁊ elegerūt magis mori q̄
cibis coīquinari imūdis. Et noluerūt infri
gere legē dñi scām: ⁊ trucidati sūt: ⁊ facta ē
ira magna sup pplm ualde.

Lectio prima.

IN dieb⁹ illis surrexit mathatias fili⁹
ioānis filij symeonis sacerdos ex fi
lijs ioarib ab ierlm: ⁊ cōsedit i monte mo
din: ⁊ hēbat filios .v. ioannā qui cogno
miabat gaddis: ⁊ symeon q cognoiabat
thasi: ⁊ iudā q uocabat machabe⁹: ⁊ elea
zaꝝ q cognoiabat abarō: ⁊ iōathā q co
gnoiabat apphus. Hi uiderūt mala q̄ fie
bāt i pplo iuda ⁊ ierlm: ⁊ dixit mathati
as. Ue mihi ut qd nat⁹ sū uidere ꝯtritōez
ppli mei: ⁊ ꝯtritōem ciuitatis scē: ⁊ sedere
illic cū dat i maīb⁹ inimicoꝝ. Scā i mau
extraneoꝝ facta ē. Tēplū ei⁹ sicut hō igno
bilis: uasa glie ei⁹ captiua abducta sūt.

Lectio secūda.

TRucidati sunt iuuenes eius in pla
teis: ⁊ iuuenes ei⁹ ceciderunt i gla
dio inimicoꝝ. Que gēs nō hereditauit re
gnū ei⁹: ⁊ nō obtinuit spolia ei⁹: Ōis com
positio ei⁹ ablata ē: ⁊ q̄ erat libera facta ē
ancilla. Et ecce scā nr̄a: ⁊ pulchritudo
nr̄a: ⁊ claritas nr̄a desolata ē: ⁊ coinquina
uerūt eā gētes. Quo ergo nobis adhuc ui
uere: Et scidit mathatias ⁊ filij eius uesti
mēta sua: ⁊ operuerūt se cilicijs: planxerūtqꝫ
ualde. Et uenerūt illuc q missi fuerāt a re
ge antiocho: ut cogerēt eos q ꝯfugerant
i ciuitatē modin imolare: ⁊ thura accēde
re: ⁊ a lege dei discedere. Et mlti de pplo
isrl ꝯsentiētes accesserūt ad eos sꝫ matha
tias ⁊ filij ei⁹ ꝯstātes steterūt.

Lectio tertia.

ET respōdentes q missi erāt ab anti
ocho dixerūt mathatie. Princeps
clarissim⁹ ⁊ magn⁹ es i hac ciuitate ⁊ orna
t⁹ filijs ⁊ fratrib⁹. Ergo accede prior ⁊ fac
iussum regis: sicut fecerunt omnes gētes
⁊ uiri iuda: ⁊ qui remanserunt in hierusa
lem: ⁊ eris tu et filij tui inter amicos regis:
⁊ amplificatus argento et auro et mune
rib⁹ multis. Et respondit mathatias ⁊ di
xit uoce magna. Et si omnes gentes regi
antiocho obediunt ut discedat unusquis
qꝫ a seruitute legis patrum suorum et cō
sentiunt mandatis eius: ego et filij mei: et
fratres mei obediem⁹ legi pr̄m nr̄orum.
Propiti⁹ sit uobis de⁹. Non est nob utile
relinquere legem et iusticias dei. Nō au
diemus uerba legis antiochi: nec sacrifi
cabim⁹ trāsgredientes legis nr̄e mādata:
ut eamus altera uia.

Lectio prima.

ET ut cessauit loqui ꝟba hec acces
sit qdam iude⁹ ĩ oĩum oculis sacri
ficare idolis sup arã ĩ ciuitate modin secũ
dum iussum regis. Et uidit mathatias et
doluit: ⁊ ꝯtremuerũt renes ei⁹: ⁊ accẽsus
est furor eius secundum iudiciũ legis: et
insiliẽs trucidauit eũ super aram. Sed et
uirũ quẽ miserat rex antioch⁹ q cogebat
ĩmolari occidit ĩ ipso tp̃e: ⁊ arã destruxit.
Et zelatus ẽ legẽ sicut fecit phinees zam
bri filio salomi. Et exclamauit mathati
as ĩ ciuitate uoce magna dicẽs. Ois qui
zelũ hꝫ legis statuẽs testamẽtũ exeat p⁹
me. Et fugit ipse ⁊ filij eius ĩ montes: ⁊ re
liquerũt quecũqꝫ hẽbant ĩ ciuitate.

Lectio secũda.

TUnc descẽderũt mlti q̃rẽtes iusticiã
⁊ iudiciũ ĩ d̃sertũ. Et sederũt ibi ĩpi
⁊ filij eoꝝ: et mulieres eoꝝ ⁊ pecora eoꝝ
qm̃ irruerũt sup eos mala. Et renũciatum
ẽ uiris regis: et exercitui q erãt ĩ ierl'z ciui
tate dauid: qm̃ discessissent uiri qdam q
dissipauerãt mãdatũ regis ĩ loca occulta
ĩ deserto: et abijssent p⁹ illos mlti. Et stati
prexerũt aduersus eos: et ꝯstituerũt aduer
sus eos pliũ ĩ die sabbatoꝝ: et dixerũt
ad eos. Resistitis et nũc adhuc? Exite et
facite secũdũ ꝟbũ regis antiochi et uiue
tis. Et dixerũt. Nõ exibim⁹ neqꝫ faciemus
ꝟbũ regis: ut polluam⁹ diẽ sabbatoꝝ.

Lectio tertia.

ET ꝯstituerũt aduersus eos pliũ et nõ
r̃ndeꝝt illis: nec lapidẽ miserũt ĩ eos
nec oppilauerũt loca occlta dicẽtes. Mo
riamur õẽs in simplicitate nr̃a: et testes erũt
sup nos celũ et terra ꝙ iniuste ꝑditis nos.
Et ĩtulerũt eis bellũ sabbatis: et mortui sũt
ipsi: et uxores eoꝝ: et filij eoꝝ et pecora
eoꝝ usqꝫ ad mille aĩa' hoĩum. Et cogno
uit mathatias et amici eius: et luctum ha
buerũt sup eos ualde. Et dixit uir ꝓximo
suo. Si õẽs fecerim⁹ sicut fratres nr̃i fece
rũt: et nõ pugnauerim⁹ aduersũ gẽtes ꝓ
aĩab⁹ nr̃is: et iustificatõib⁹ nr̃is citi⁹ disper
dent nos a t̃ra.

Lectio prima.

ET cogitauerũt ĩ illa die dicẽtes. Ois
hõ qcũqꝫ uenerit ad nos in bello ĩ
die sabbatoꝝ pugnem⁹ aduersus eũ ⁊ ñ
moriamur õẽs sicut mortui sũt fr̃es nr̃i in
occultis. Tũc ꝯgregata ẽ ad eos synago
ga iudeoꝝ: fortis uirib⁹ ex isr̃l: oĩs uolũta
ri⁹ ĩ lege: ⁊ õẽs q fugiebãt a malis addi
tĩ sũt ad eos. Et fc̃i sũt ill' ĩ firmamẽtũ. Et colle
gerũt exercitũ: et ꝑcusserũt peccõres ĩ ira sua
⁊ uiros ĩiquos ĩ idignatõe sua: ⁊ ceteri fu
gerũt ad natiões ut euaderẽt. Et circuiuit
mathatias et amici ei⁹: et destruxerũt aras
et circũciderũt pueros ĩcircũcisos quot
quot ĩuenerũt ĩ finib⁹ isr̃l ĩ fortitudine: et ꝑ
secuti sũt filios sup̃bie: et ꝓspatum ẽ opus
ĩ manib⁹ eoꝝ. Et obtinuerũt legẽ d̃ manib⁹
gẽtiuꝫ: et ñ dederũt cornu peccatori.

Lectio secũda.

ET appropiquauerũt dies mathatie
moriẽdi: et dixit filijs suis nũc ꝯforta
ta ẽ sup̃bia et castigatio: et tp̃s euersionis
⁊ ira ĩdignationis. Nũc ergo o filij emula
tores estote legis: et date aĩas ur̃as pro te
stamento patꝝ. Et mẽmtote opm patrũ
q̃ fecerũt ĩ gñatõib⁹ suis: et accipietis gl'iaꝫ
magnã et nomẽ eternuꝫ. Abraã nõne ĩ ten
tatiõe ĩuẽtus ẽ fidelis: Et reputatum ẽ ei
ad iusticiaꝫ. Joseph ĩ tp̃e angustie sue cu
stodiuit mãdatuꝫ: et fact⁹ ẽ dñus egypti.
Phynees pr̃ nr̃ zelãdo zeluꝫ dei accepit
testamẽtuꝫ sacerdotij eterni. Jesus duꝫ iple
ret ꝟbũ fc̃s ẽ dux isr̃l. Chaleph dũ testifi
cat' ĩ ecclia accep̃ hereditatẽ. Dauid ĩ sua
mĩa ꝯsecut⁹ ẽ sedẽ r̃gni ĩ secla. Helias dũ
zelat zeluꝫ legis r̃cept⁹ ẽ ĩ celuꝫ. Ananias
azarias et misael credẽtes liberati sũt de flã
ma. Daniel ĩ sua simplicitate libat' ẽ d̃ ore
leonum. Et ita cogitate ꝑ gñatõem et ge
neratiõem: q² oẽs q sperãt ĩ eum nõ infir
mantur.

Lectio tertia.

ET a uerbis uiri peccatoris nõ timu
eritis: q² gl'ia ei⁹ stercus et uermis est.
Hodie extollit: et cras nõ ĩuenietur: q² con
uersus ẽ ĩ t̃rã suã: et cogitatio ei⁹ ꝑijt. Uos
ergo filij confortamini: et uiriliter agite ĩ le
ge: q² cuꝫ feceritis q̃ uob p̃cepta sũt ĩ lege a
dño d̃o nr̃o ĩ ipa gl'osi eritis. Et ecce syme
on frater ur̃ scio ꝙ uir consilij est: ipsum
audite semper: et ipse erit uobis pater.

Et iudas machabeus fortis uiribus a iu
uentute sua sit uobis princeps militie: et
ipse aget bellū ppli. Et adducetis ad uos
ōes factores legis: ⁊ uidicate uindictam
ppli ur̄i. Retribuite retributiōez gētib⁹: ⁊
intendite in ꝑceptū legis. **Lectio prima.**

ET benedixit eos: ⁊ apposit⁹ ē ad pa
tres suos. Et defūctus ē centesimo
xlv. ānoː ⁊ sepult⁹ a filijs suis i sepulchris
patrū suoꝝ i modin. Et plāxerūt eū ōis
isrl' plāctu magno. Et surrexit iudas qui
uocabat machabe⁹ fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Et adiu
uabāt eū ōes fratres eius: ⁊ uniuersi qui
se ꝯiūxerant pr̄i eius: ⁊ preliabāt ꝑliū isrl'
cū leticia. Et dilatauit gl'am pplo suo: et
īduit se loricam sic̄ gygas: ⁊ succinxit se
arma bellica sua in ꝑlijs: ⁊ ꝓtegebat ca
stra gladio suo. **Lectio secunda.**

SImilis fact⁹ ē leoni i opib⁹ suis: ⁊ si
cut catulus leonis rugiēs i uenatio
ne sua. Et ꝑsecut⁹ ē iniquos ꝑscrutās eos:
⁊ q ꝯturbabāt pplm suū eos succēdit flā
mis. Et repulsi sūt īimici ꝑ timore eius: ⁊
ōes oparij iniqtatis ꝯturbati sūt: ⁊ direc
ta ē salus i manu eius. Et exacerbabat
reges multos: ⁊ letificabat iacob i opib⁹
suis ⁊ i secl'm mēoria ei⁹ i bn̄dictiōe. Et ꝑ
ambulabat ciuitates iuda: ⁊ ꝑdidit impi
os ex eis: ⁊ auertit irā ab isrl'. Et noīat⁹ ē
usq₃ ad nouissimū t're: ⁊ ꝯgregauit ꝑeun
tes. **Lectio tertia.**

ET ꝯgregauit apoloni⁹ gētes ⁊ a sa
maria ꝟtutē mltā ⁊ magnā ad bel
lādum ꝯ̄ isrl'. Et cognouit iudas: et exijt
obuiam illi: ⁊ ꝑcussit et occidit illū. Et ce
ciderūt uulnerati multi: et reliq fugerūt:
⁊ accepit spolia eoꝝ. Et gladiū apolōij
abstulit iudas: ⁊ erat pugnās i eo oibus
dieb⁹. Et audiuit seron p̄iceps exercitus
syrie: q̄ ꝯgregauit iudas ꝯgregatiōez et
eccl'am fideliū secū. Et ait. Faciam mihi
nomen: ⁊ gl'ificabor i regno: ⁊ debellabo
iudā: ⁊ eos q cū ipo sūt: q spnebāt uerbū
regis. Et ꝑpauit se: et ascēderūt cū eo ca
stra ipioꝝ fortes auxiliarij: ut facerēt uin
dictā in filios isrl'. **Lectio prima.**

ET appropiquauerūt usq₃ bethorō:
et exiuit iudas obuiā illi cū paucis.

Ut uiderūt āt exercitū uēientē sibi obuiā ꝫ
dixerūt iud'. Quō poterim⁹ pauci pugna
re ꝯ̄ multitudinem hāc tātā et tā fortem?
Et nos fatigati sum⁹ ieiunio hodie. Et ait
iudas. Facile est ꝯcludi mltos i manus
paucoꝝ: et nō est differētia i ꝯspectu dei
celi liberare i multis et i paucis: q2 non i
multitudine exercit⁹ uictoria belli: sed de
celo fortitudo ē. Ipsi ueniūt ad nos i mlt
titudine cōtumaci et supbia: ut disꝑdant
nos et uxores nr̄as et filios nr̄os: et ut
spo'ient nos: nos uero pugnabim⁹ ꝓ aīa
b⁹ nr̄is et legib⁹ nr̄is: et ipse dn̄s ꝯteret eos
ante faciem nr̄am. Uos āt ne timueritis
eos. **Lectio secūda.**

UT cessauit āt loq insilijt in eos s b
to. Et ꝯtrit⁹ ē seron et exercitus eius
i ꝯspectu ipius: et ꝑsecutus est eū in descē
su bethoron usq₃ i campū. Et ceciderūt
ex eis octingenti uiri: reliqui āt fugerunt
i t'raꝫ philistiim. Et cecidit timor iude ac
fratrū eius: et formido sup omnes gētes
i circuitu eoꝝ: ⁊ ꝑuenit ad regem nomen
eius: et de prelijs iude narrabāt ōes gen
tes. Ut āt audiuit rex antioch⁹ sermones
istos iratus ex animo: et misit et congre
gauit exercitum uniuersi regni sui castra
fortia ualde. Et apuit erariū suū: et d'dit
stipendia exercitui in annū: et mandauit
illis ut essent parati ad oia.

Lectio tertia

ET uidit q̄ d'fecit pecūia de thesau
ris suis: et tributa regionis modica
ꝑꝑ dissensionem et plagam quam fecit i
terra: ut tolleret legitima que erāt a pri
mis diebus: et timuit ne non haberet si
cut semel et bis in sumptus: et donatiua
que dederat an̄ larga manu: et abūdaue
rat super reges q an̄ eum fuerant: et ꝯster
natus erat aīo ualde. Et cogitauit ire in
ꝑsidē ut accipet tributa regionū: et ꝯgre
garet argentum multū. Et reliquit lysiā
hoīem nobilē de gn̄e regali super nego
cia a flumine euphrate usq₃ ad flumen
egypti: et ut nutriret antiochum filium
suum donec rediret. Et tradidit ei
medium exercitum: et elephantos:

⁊ mādauit ei de oīb⁹ q̄ uolebat: ⁊ de bitā
tib⁹ iudeam ⁊ ierl'm: ⁊ ut mitteret ad eos
exercitum ad conterendam ⁊ extirpādā
uirtutem isrl': ⁊ reliquias ierl'm: ⁊ auferen
dam memoriam eorum de loco: ⁊ ut cō
stitueret habitatores filios alienigenas ī
oībus finib⁹ eorum: ⁊ sorte distribueret ī
ram eorum.

Dñica tertia liber machabeoꝝ secund⁹ legitur.

Lectio prima.

FRatrib⁹ q sunt ꝑ egyptum iudeis
salutē dicūt fratres q sunt ī ierl'mis
iudei: ⁊ qui in regione iuda: ⁊ pacem bo
nam. Bene faciat uobis de⁹: ⁊ memierit
testamēti sui qđ ad abraam: ⁊ isaac: et ia
cob: locutus est seruorum suoꝝ fideliuȝ.
Et det uobis cor oībus: ut colatis euȝ ⁊
faciatis eius uolūtatem corde magno ⁊
aio uolenti. Adapiat cor uřȝ ī lege sua et
in preceptis suis: ⁊ faciat pacem. Exaudi
at orones uřas: ⁊ recōcilietur uobis: nec
uos deserat in tempore malo. Et nūc hic
sumus orātes ꝓ uobis: regnāte demetrio
anno cētesimo sexagesimonono.

Lectio secūda

NOs iudei scripsimus uobis ī tribu
latiōe et impetu q supuenit nobis ī
istis annis. Ex quo recessit iason a sancta
terra et a regno portam succenderunt: et
effuderūt sāguinem innocētem. Et oraui
mus ad dñm: ⁊ exauditi sumus: ⁊ obtuli
mus sacrificium: ⁊ similaginem: ⁊ accen
dimus lucernas: ⁊ ꝓposuim⁹ panes. Et
nunc frequētate dies scenophegie mēsis
casleu. Anno cētesimo ⁊ octogesimo oc
tauo: ppls q ē hierosolymis ⁊ in iudea:
senatusqȝ: ⁊ iudas: aristrobolo magistro
ptolemei regis q ē de gñe christoꝝ sacer
dotum: ⁊ his q in egypto sunt iudeis sa
lutem ⁊ sanitatem.

Lectio tȝia

DE magnis periculis a deo liberati.
magnifice gr̄as agim⁹ ipī: utpote q
aduersus talem regem dimicauim⁹. Ipse
.n. ebullire fecit de persiđ eos q pugnaue
runt ꝯ nos: ⁊ sctam ciuitatem. Nam cū
ī pside eēt dux ipse: et cum ipso imensus
exercitus cecidit ī templo nanee consilio
deceptus sacerdotis nanee. Etenim cum
eo habitaturus uenit ad locū antiochus
⁊ amici ei⁹: et ut acciperēt pecunias mul
tas dotis noie. Cūqȝ ꝓposuissent eas sa
cerdotes nanee: ⁊ ipse cū paucis igressus
esset intra ambitū phani: clauserūt tēplū
cum itrasset antiochus. Apto qȝ occul
to aditu templi mittētes lapides pcussēt
ducē: ⁊ eos q cū eo erāt: et diuiserunt mē
bratim: ⁊ capitib⁹ amputatis foras proie
cerunt. Per oia bñdictus de⁹ q tradidit
ipios.

Lectio quarta.

FActuri igitur qnta et uicesima mē
sis casleu purificationem templi ne
cessarium duximus significare uobis: ut
uos quoqȝ agatis diem scenophegie: et
diem ignis qui datus ē: qñ neemias edi
ficato templo et altari obtulit sacrificia.
Nā cū ī pside ducerētur pres nři sacerdo
tes q tūc dei cultores erāt: acceptū ignē
đ altari occulte abscōderunt in uall' ubi
erat pute⁹ altus et siccus: et in eo ꝯtutati
st eū: ita ut oīb⁹ ignotus esset locus. Cū
āt pterissent āni multi: et placuisset đo ut
mitteret neemias a rege psidis: nepotes
sacerdotum illoꝝ q abscōderāt misit ad
requirenduȝ ignem: ⁊ sicut narrauerunt
nob nō inuenerunt ignēȝ: sȝ aquā crassā.
Et iussit eos haurire et afferre sibi. Et sa
crificia q̄ iposita erāt iussit sacerdos nee
mies aspergi ipsa aqua: et ligna que erāt
supposita. Atqȝ hoc factū ē et tps affuit:
ꝙ sol refulsit q pri⁹ erat in nubilo: accen
sus ē ignis magn⁹: ita ut oēs mirarēt.

Lectio quinta.

ORātes āt faciebant oēs sacerdotes
dū ꝯsumarēt sacrificiū: ionatha in
choāte ceťis āt rñdentib⁹. Et neemie oīo
erat hñs hunc modum. Dñe de⁹ oīum
creator: tribilis: et fortis: iustus: et miseri
cors: q solus es bon⁹ rex: solus pstās: so
lus iustus: et oīpotens ⁊ etern⁹: qui libe
ras isrl' đ oī malo: q fecisti patres electos
et sctificasti eos: accipe sacrificium pro
uniuerso pplo tuo isrl': et custodi ptē tuā
et sctifica. Et ꝯgrega dispsionem nřam:
libera eos q seruiunt gentib⁹. ꝯtēptos et
abhoiatos respice: ut sciāt gētes ꝙ tu es
dñus noster. Affige opprimētes nos: ⁊

ꝛ ↄtumeliā faciētes in ſupbia. Conſtitue populū tuū in loco ſacto tuo ſicut dixit moyſes. Lectio ſexta.

Sacerdotes aūt pſallebāt hymnos uſqꝫquo ↄſūptū eſſet ſacrificiū. Cū autem conſumptum eſſet ſacrificiū: ex re ſidua aqua neemias iuſſit lapides maio res pfundi. Qđ ut factū eſt flāma ex eis acceſa ē: ſed ex lumie qđ refulſit ab altari ↄſūpta eſt. Ut uero manifeſtata ē res re nunciatū eſt regi pſaꝝ ꝙ in loco in quo ignē abſcōderāt hi q trāſlati fuerāt ſacer dotes aqua apparuit: de qua neemias ꝛ qui cū eo erāt purificauerāt ſacrificia. Cō ſiderās aūt rex ꝛ rē diligenť examinans: fecit ei tēplū ut ꝓbaret qđ factuꝫ erat. Et cū ꝓbaſſet ſacerdotibꝰ donauit mlta bo na: ꝛ alia atqꝫ alia mūera: ꝛ accipiēs ma nu ſua tribuebat eis. Appellauit āt nee mias hūc locū neptbar qđ inꝑpretať pu rificatio. Uocať aūt apud plures nephi.

Infra hebdomadā de ſecūdo libro ma chabeorum. Lectio prima.

Inuenit aūt i deſcriptōibꝰ hieremie ꝓphete qđ iuſſit accipe ignē eos q trāſmigrabātur ut ſignificatū eſt: ꝛ ut mā dauit trāſmigratis. Et dedit illis legeꝫ ne obliuiſcerenť ꝑcepta dnī: ꝛ ut ñ exerrarēt mētibꝰ uidētes ſimulacra aurea ꝛ argen tea ꝛ ornamēta eoꝝ. Et alia huiuſcemo dicēs. Hortabať ēt ne legē amouerent a corde ſuo. Erat aūt in ipa ſcriptura quō tabernaculū ꝛ arcā iuſſit ꝓpheta diuino reſpōſo ad ſe facto comitari ſecū uſque quo exiſt i mōtē i quo moyſes aſcēdit ꝛ uidit dei hereditatē. Et ueniēs ibi hiere mias īuenit locū ſpelūce: ꝛ tabnaculū et arcam: ꝛ altare icēſi itulit illuc: ꝛ hoſtiuꝫ obſtruxit. Lectio ſecunda

Et acceſſerūt qdā ſilꝰ q ſequebāt ut notarēt ſibi locū: ꝛ nō potuerūt iue nire. Ut āt cognouit hieremias illos di xit ꝙ ignotus erit locus dōec cōgreget deus cōgregatōeꝫ ppli: ꝛ ꝓpitius fiat. Et tūc dñs oñdet hec ꝛ apparebit maieſtas dñi: ꝛ nubes erit ſicut ꝛ moyſi manifeſta batur. Et ſić cū ſalōn orauit: ꝛ petijt ut lo cus ſctificareť magno deo: magnifice eiꝫ ſapientiā tractabat. Et ut ſapiētiā habēs obtulit ſacrificiū dedicatōis ꝛ ↄſuma tio nis tēpli: ſicut ꝛ moyſes orabat ad dñm ꝛ deſcēdit ignis de celo: ꝛ holocauſtū cō ſūpſit. Sić ꝛ ſalomon orauit: ꝛ deſcendit ignis de celo ꝛ ↄſūpſit holocauſtum.

Lectio tertia

Dixitqꝫ moyſes eo ꝙ ñ ſit cōmeſtuꝫ qđ erat ꝓ pcčo ꝛ ↄſūptū eſt. Simi liter ꝛ ſalōn octo diebꝰ celebrauit dedica tionē. Inferebanť aūt in deſcriptiōibꝰ et cōmētarijs neemie hec eadē ꝛ qualr utↄ ſtruēs bibliothecā cōgregauit de regiōi bus libros ꝛ ꝓphetaꝝ: ꝛ dauid ꝛ eplās regū de donarijs. Siliť aūt ꝛ iudas ea q̄ dīdicerat p bellū qđ nobis acciderat cō gregauit oīa: ꝛ ſūt apud nos. Si ergo dſi deratis hec mittite q pferāt uob. Lect. i.

Acturi itaqꝫ purificatōeꝫ ſcripſimuſ uobis. Bñ ergo facietis ſi egeritis hos dies. Deus aūt q liberauit pplꝫ ſuū ꝛ reddidit hereditatē oībꝰ gētibꝰ ꝛ regnū ꝛ ſacrificiū: ꝛ ſctificatōeꝫ ſicut ꝓmiſit i le ge ſperamꝰ ꝙ cito nr̄i miſerebiť: ꝛ ↄgre gabit de ſub celo in locū ſanctū. Eripuit eiꝫ nos de magnis piculis ꝛ locū purga uit. De iuda ꝟo machabeo; ꝛ de fribus ꝛ de tēpli magni purificatōe: ꝛ de aree d dicatiōe: ſed ꝛ de ꝑlijs que ptinēt ad anti ochū nobilē ꝛ filiū eiꝰ eupatorē: ꝛ de illu miationibꝰ que de celo facte ſūt ad eos q ꝓ iudeis fortiť fecerūt: ut ita uniuerſaꝫ re gionē cū pauci eſſent uīdicarēt: ꝛ barba ram multitudinē fugarēt: ꝛ famoſiſſimuꝫ toto orbe tēplū recuparēt: ꝛ ciuitatē libe rarēt: ut ꝛ leges que abolite erāt reſtitue renť dño cū ōī trāqllitate ꝓpitio facto il lis: itēqꝫ ab iaſone cyreneo quaſi qnqꝫ li bris cōꝓrehēſa tētauimus nos uno uolu mine breuiare. Lectio ſecunda.

Conſiderātes eiꝫ multitudinē libro rū ꝛ difficultatē uolētibus aggredi narratiōes hiſtoriaꝝ ꝑpť multitudinem reꝝ: curauimus uolētibus qdem legere: ut eēt animi oblectatio: ſtudioſis uero ut facilius poſſit mēorie cōmendare: oībus aūt legētibus utilitas cōferať. Et nobis q dem ipis opus breuiādi cā ſuſcepimꝰ nō

facilē laborē. imo uero negocium plenū
uigiliaꝝ ⁊ sudoris assūpsimus: sicut hi q
preparāt ꝯuiuiū ⁊ querūt alioꝝ uolūtati
parere ꝓpt̄ multoꝝ gr̄az libent̄ laborem
sustinemꝰ. Ueritatez qdē de singulis auc
tori ꝯcedētes: ipi aūt scd̄m datā formam
breuitati studentes. Lectio tertia.

SIcut eīm noue domꝰ architecto ꝺ̄
uniuersa structura curādus ē: ei ue
ro q pingere curat: q̄ apta sūt ad ornatū
exq̄rēda sīt: ita estimādū ⁊ ī uob. Et eiꝫ in
tellectū colligere ⁊ ordiare sermōēz: ⁊ cu
riosius ptes singulas quasqꝫ ingrere hi
storie ꝯgruit auctori. Breuitatē ꝟo dicti
onis sectari: ⁊ executōēs reꝝ uitare bre
uitati ꝯcedendū ē. Hic igit̄ narratōēz in
cipiemus de p̄fatiōe tm̄ dixisse sufficiat.
Stultū ⁊ eiꝫ est an̄ historiā effluere: in ipa
aūt historia succingi. Lectio prima.

IGitur cū sācta ciuitas hītaret̄ in ōī
pace leges ēt adhuc optime custo
dirent̄ ꝓpt̄ onie pōtificis dispositionez ⁊
pietatē: ⁊ aīos odio hn̄tes mala fiebat: ut
ipi reges ⁊ pn̄cipes locuꝫ sūmo honore
dignū ducerēt: ⁊ tēplū maximis mūeribꝰ
illustrarēt: ita ut seleucus asie rex de red
ditibꝰ suis p̄staret oēs sūptus ad misteri
um sacrificioꝝ ptinētes. Simō āt ꝺ̄ tribu
beniamin p̄positus tēpli ꝯstitutꝰ: ꝯtende
bat obsistēte sibi pn̄cipe sacerdotū iīquū
aliqd ī ciuitate moliri. Sꝫ cū uicez oniā
nō posset uenit ad apoloniū tharsee fili
uꝫ: q illo tp̄e erat dux celessyrie ⁊ pheni
cis: ⁊ nūciauit ei pecūijs innūerabilibus
plenū eē erariū ierlis: ⁊ cōēs copias im
mēsas eē: que nō ptinēt ad rōēz sacrificio
rum: eē aūt possibile sub potestate regis
cadere uniuersa. Lectio secunda.

CUmqꝫ rettulisset apoloniꝰ ad regē
de pecūijs que delate erāt: ille acci
tū heliodoꝝ q erat sup negocia eiꝰ: mi
sit cū mādatis ut p̄dictā pecūiā trāsporta
ret. Statiqꝫ heliodorꝰ iter aggressus spe
cie qdē quasi p celessyriaꝫ ⁊ phenicē ciui
tates eēt pagraturus: re aūt uera regis ꝓ
positū pfecturus. Sꝫ cū uenisset ierlīmā:
⁊ benigne a sūmo sacerdote ī ciuitate eēt
receptus: narrauit de dato īditio pecūia

rum ⁊ cuius rei cā adijsset apparuit. Int̄
rogabat aūt si uere hec ita essent.
Lectio tertia.

TUnc sūmus sacerdos ōn̄dit depo
sita eē hec ad uictualia uiduaꝝ ac
pupilloꝝ: quedā ꝟo eē hirchani tobie ui
ri ualde eminētis: ī his que detulerat ipi
us simon. Uniuersa aūt argēti talēta qua
draginta eē: ⁊ auri ducēta. Decipi uero
eos q credidissent loco ⁊ tēplo qd̄ p uni
uersū mundū honorat̄: ꝓ sui ueneratiōe
⁊ scītitate īpossibile oīo eē. At ille ꝓ his
que hēbat in mandatis a rege dicebat ōī
genere regi ea eē deferēda. Cōstituta aūt
die ītrabat ꝺ̄ his heliodrus ordiaturus.
Nō modica ꝟo p uniuersaꝫ ciuitatē erat
trepidatio. Lectio prima.

SAcerdotes aūt ante altare cū stolis
sacerdotalibꝰ iactauerūt se: ⁊ īuoca
bant de celo eū q depositis legē posuit:
ut his q deposuerant ea salua custodiret
Jam uero q uideret sūmi sacerdotis uul
tuꝫ: mēte uulnerabat̄. Facies eīm ⁊ color
īmutatus declarabat in eternū animi do
lorem. Circūfusa eiꝫ erat uiro mesticia q
dam: ⁊ horror corporis p quē māifestus
aspiciētibus dolor cordis eius efficieba
tur. Alij ēt cōgregatim de domibus ꝯflu
ebant: publica supplicatiōe obsecrātes
ꝓ eo q in ꝯtēptū locus eēt uēturus. Ac
cinctéqꝫ mulieres cilitijs: ⁊ pcutiētes pec
tus p plateas ꝯfluebāt. Sꝫ ⁊ uirgines q
cōcluse erāt pcurrebāt ad oniam. Alie
āt ad muros: quedā ꝟo p fenestras aspi
ciebāt. Uniuerse aūt ꝓtēdentes manus ī
celū depcabantur. Lectio secunda.

ERat autez misera cōmixte multitu
dinis: ⁊ magni sacerdotis in agōe
constituti expectatio. Et hi qdez inuoca
bant omnipotētē deū: ut credita sibi his
q crediderāt cum omni itegritate ꝯserua
rentur. Heliodorus autē qd̄ decreuerat
pficiebat: eodē loco ipe cum satellitibus
circa erarium presens. Sed sp̄us omni
potentis magnā fecit sue ostensionis eui
dentiam: ita ut omnes qui ausi fuerāt pa
rere ei ruentes dei uirtute in desolationē
⁊ formidinē conuerterent. Apparuit aūt

illis quidam equus terribilē habēs sesso
rem optimis opimentis adornatus: isq3
cū ōi ipetu heliodoro priores calces eli
sit. Qui aūt ei sedebat uidebat arma ha
bere aurea. Alij apparuere duo iuuenes
uirtute decori: optimi gloria: speciosiq3
amictu: q circūsteterūt eū ⁊ ex utraq3 pte
flagellabāt sine intermissione multis pla
gis uerberantes. Lectio tertia.

SUbito autez heliodorus ꝯcidit in
terrā: eūq3 multa caligie circūfusuz
rapuerūt: atq3 in sella gestatoria posituz
eiecerūt. Et is q cuz multis cursoribus ⁊
satellitibus predictū ingressus ē erarium
portabat nullo sibi auxiliū ferente māife
sta cognita dei uirtute. Et ille qdē ꝑ diui
nam ꝟtutē iacebat mut⁹: atq3 ōi spe ⁊ sa
lute priuat⁹. Hi aūt dñz bñdicebāt: quia
magnificauit locū suū: ⁊ tēplū qđ paulo
añ timore ac tumultu erat plenū apparē
te ōipotēte dño gladio ⁊ leticia impletū
est. Lectio prima.

TUnc uero ex amicis heliodori qui
dam rogabāt ꝯfesti oniā ut inuoca
ret altissimū: ⁊ uitā donaret ei q in sōno
spiritu erat destitut⁹. Cōsiderās aūt sūm⁹
sacerdos ne forte rex suspicaret maliciaz
aliquā ex iudeis circa heliodoꝝ ꝯsūatā:
obtulit ꝓ salute uiri hostiā salutarē. Cuz
q3 sūmus sacerdos exoraret ijdē iuuenes
eisdē uestib⁹ amicti adstantes heliodoro
dixerūt Onie sacerdoti grās age: Nam
ꝓpter eū tibi dñs uitā donauit. Tu autē
ab eo flagellatus nūcia ōibus magnalia
dei ⁊ potestatē. Et his dictis nō compa
ruerunt. Lectio secunda.

HEliodorus aūt hostia deo oblata
⁊ uotis magnis ꝓmissis ei q uiue
re illi ꝯcessit ⁊ onie grās agens: recepto
exercitu repedabat ad regem. Testabat
āt ōibus ea que sub oculis suis uiderat
opa magni dei. Cū aūt rex introgassz he
liodoꝝ qs est aptus adhuc semel hiero
solymā mitti. ait. Si quē habes hostem
aut regni tui isidiatorē mitte illuc: ⁊ flagel
latum eū recipies: si tñ euaserit eo ꝙ i lo
co uere sit dei quedā uirtus. Nā ipe qui
habet in celis habitationē uisitator ⁊ ad
iutor est loci illius. Et uenietes ad male
faciendū ꝑcutit: ac ꝑdit. Igit de heliodo
ro ⁊ erarij custodia ita se res habet.

Lectio tertia.

SImon aūt ꝑdictus: pecuniaꝝ ⁊ pa
trie delator male loquebat ↄ̄ onia
tanq3 ipe heliodoꝝ instigasset ad hec: et
ipe fuisset incensor maloꝝ. Prouisorēq3
ciuitatis ac defensorē gentis sue: ⁊ emula
torem legis dei: audebat insidiatorem re
gni dicere. Sed cū iimicitie in tñ ꝓcede
rent: ut ēt ꝑ quosdā simonis necessarios
hōicidia fierēt: cōsiderās onias ꝑiculuz
contentionis: ⁊ apoloniū insanire: utpo
te ducē celessyrie ⁊ phenicis: ad augēdā
maliciā simōis ad regē se ꝯtulit nō ut ci
uium accusator: sed cōem utilitatē apud
semetipz uniuerse multitudinis ꝯsidrās.
Uidebat eim sine regali ꝓuidētia ipossi
bile eē pacem rebus dari: nec simonem
posse cessare a stulticia sua. Lectio pria.

SEd post seleuci uite excessum cum
suscepisset regnū antiochus q nobi
lis appellabat: ābiebat iason frater onie
sūmum sacerdotiū. adito rege ꝓmittens
ei argēti talēta trecēta ⁊ sexagita: ⁊ ex red
ditibus alijs talēta octoginta. Sup hec
ꝓmittebat ⁊ alia cētum qnquagita si po
testati eius concederet gymnasiū ⁊ ephe
biam sibi constituere: ⁊ eos qui in hiero
solymis erant antiochēos scribere. Qđ
cum rex annuisset: ⁊ obtinuisset principa
tum: statim ad gentilē ritum contribules
suos transferre cepit. Et amotis his que
humanitatis causa iudeis a regibus fue
rant constituta: ꝑ ioannē patrem eupole
mij qui apud romanos de amicitia ⁊ so
cietate fūctus est legatione legitima: ciui
um iura destituēs praua instituta sancie
bat. Lectio secunda.

ET eim ausus est sub ipa arce gym
nasiū constituere: ⁊ optimos quos
q3 ephebōrum in lupanaribus ponere.
Erat autem hoc non initiū sed incremen
tum quoddā ⁊ profectus gentilis ⁊ alie
nigene conuersationis ꝓpter ipij ⁊ nō sa
cerdotis iasonis nephariū ⁊ inauditū
scelus: ita ut sacerdotes iā ñ circa altaris

officia dediti essent:sed contēpto templo
⁊ sacrificijs neglectis festinarent partici
pes fieri palestre:⁊ prebitionis eius iniu
ste ⁊ in exercitijs disci. Et patrios quidē
honores nihil habentes:grecas glorias
optimas arbitrabātur. Quaꝝ gratia pi
culosa eos contentio habebat:⁊ eorum
instituta emulabātur:ac ꝑ omnia his cō
similes esse cupiebant:quos hostes ⁊ pē
ptores habuerant. In leges eīm diuinas
ipie agere ipune nō cedit:sed hoc seq̄ns
tempus declarabit.

Lectio tertia

CUm autem qnquēnalis agon tyro
celebraretur ⁊ rex presens esset:mi
sit iason facinorosos ab ierosolis uiros
peccatores portātes argēti didrachmas
tercentas in sacrificijs herculis:quas po
stulauerunt hi qui apportauerāt ne i sa
crificijs erogarent: quia non oporteret:
sed i alios suptus eas deputari. Sꝫ hec
oblata sunt qdem ab eo qui miserat i sa
crificium herculis:ꝓpter presentes autē
date sunt in fabricam nauiū triremium.
Misso aūt in egyptū apolonio uesthey
filio ꝓpter primates ptholemei phylo
metoris regis:cū cognouisset antiochus
alienum se a negocijs regni effectum ꝓ
prijs utilitatibus cōsulens:ꝑfectus inde
uenit iopen ⁊ inde ierosolyam:⁊ magni
fice ab iasone ⁊ ciuitate susceptus:cuꝫ fa
cularū luminibus ⁊ laudibus ingressus
est:⁊ inde in phenicē exercitum conuer
tit.

Lectio prima.

ET post triēnij tempus misit iason
menelaum supradicti simonis fra
trem:portantem pecunias regi:⁊ de ne
gocijs necessarijs responsa plaṫuꝝ. At il
le cōmendatus regi cum magnificasſꝫ fa
cieꝫ potestatis eius in semetipm retorsit
sūmum sacerdotium:superponens iasōi
talenta argenti trecenta. Acceptisq̄ꝫ a re
ge mandatis uenit: nihil quidem dignū
habens sacerdotio:animos uero crude
lis tyrāni ⁊ fere belue iram gerens. Et ia
son quidem qui ꝓpriuꝫ fratrem captiua
uerat ipe deceptus:ꝓfugus in amaniteꝫ
expulsus est regionem. Menelaus autē
principatum quidem obtinuit. De pecu
nijs uero regi ꝓmissis nihil agebat:cum
exactioneꝫ faceret sostratus qui arci erat
prepositus. Nā ad hunc exactio uectiga
lium ꝑtinebat. Quā ob cām utriq̄ꝫ ad re
gem sunt euocati:⁊ menelaus amotus ē
a sacerdotio:succedēte lysimacho fratre
suo:sostratus autem prelatus est cypijs

Lectio septima.

ET cuꝫ hec agerent cōtigit tharsen
ses ⁊ mallotas seditioneꝫ mouere:
eo q̄ antiochi regis cōcubine dono eēnt
dati. Festinās igitur rex uenit sedare illos
relicto suffecto uno ex comitibꝰ suis an
drōico. Ratus autem menelaus accepis
se se tempus opportunū:aurea quedam
uasa e tēplo furatus donauit andrōico:⁊
alia uendiderat tyro:⁊ per ciuitates uici
nas. Qd̄ cum certissime cognouisset oni
as:arguebat eum ipe in loco tuto se cōti
nens ātiochie secus daphnē. Unde me
nelaus accedēs ad andronicū rogabat
ut oniam interficeret. Qui cum uenisset
ad oniam:⁊ datis dextris cum iureiurā
do quāuis esset ei suspectus suasisset de
asylo ꝓcedere:statim eum ꝑemit non ue
ritus iusticiam. Ob quā causam nō solū
iudei:sed ⁊ alie quoq̄ꝫ nationes indigna
bātur:⁊ moleste ferebant de nece tantiui
ri iniusta.

Lectio tertia.

SEd regressum regē de cilicie locis
adierunt iudei apud antiochiaꝫ si
mul ⁊ greci:cōquerentes de iniqua nece
onie. Cōtristatus itaq̄ꝫ aio antiochus ꝓ
pter oniam:⁊ flexus ad misericordiaꝫ la
chrymas fudit:recordatus defūcti sobri
etatem ⁊ modestiam. Accensisq̄ꝫ aīs an
drōicuꝫ purpura exutum: circūduci per
totam ciuitatem iubet:⁊ in eo loco i quo
in oniam ipietatem cōmiserat sacrileguꝫ
uita priuari: dn̄o illi cōdignā penā retri
buente. Multis auteꝫ sacrilegijs in tem
plo a lysimacho cōmissis menelai cōsilio
⁊ diuulgata fama cōgregata est multitu
do aduersus lysimachū multo iaꝫ auro
exportato.

Lectio prima.

TUrbis aūt isurgentibꝰ ⁊ aīs ira re
pletis lysimachꝰ armatis fere tribꝰ
milibus iniquis manibus uti cepit:duce

quodam tyranno etate pariter ⁊ demen
tia prouecto. Sed ut intellexerũt conatũ
lysimachi. alij lapid᷑s. alij fustes ualidos
arripuere. quidaʒ uero cinereʒ in lysima
chum iecere. Et multi quidẽ uulnerati:
quidam autem prostrati: omnes uero in
fugam conuersi sunt. Ipm etiam sacrile
gum secus erariũ interfecerunt. De his
ergo cepit iudicium aduersus menelaũ
agitari. Et cum uenisset rex tyrum ad ip
sum negocium detulerunt missi uiri tres
a senioribus. Et cum superetur menela⁹
promisit ptholemeo multas pecũias da
re ad suadendum regi. Lectio secunda.

IT aqʒ ptholemeus in quodã atrio
positum quasi refrigerandi gratia
regem adijt: ⁊ a sententia deduxit: ⁊ me
nelaum quidem uniuerse malicie rerum
criminibus absoluit: miseros autem qui
etiam si apud scythas causam dixissent i
nocẽtes iudicarẽtur: hos morte damna
uit. Cito ergo iniustam penam dederũt:
qui ꝓ ciuitate ⁊ poplo ⁊ sacris uasis cãʒ
ꝓsecuti sunt. Quam ob rem tyrij quoqʒ
idignati erga sepulturã eoꝝ liberalissimi
extiterunt. Menelaus autem ꝓpt̃ eoruʒ
qui ipotentia erant auariciam ꝑmãebat
in potestate crescens in malicia ⁊ ad isidi
as ciuium. Lectio tertia.

EOdem tẽpore antiochus secundã
ꝓfectionem parauit in egyptũ. Cõ
tigit autem ꝑ uniuersam hierosolymorũ
ciuitatem uideri diebus. xl. ꝑ aera eqtes
discurrentes: auratas stolas habentes: ⁊
hastas: quasi cohortes armatas: ⁊ cursus
equorum ꝑ ordines digestos: ⁊ congres
siones fieri cominus: ⁊ scutorum motus
⁊ galeatoꝝ multitudinem gladijs distric
tis: ⁊ tellorum iactus: ⁊ aureorum armo
rum splendorem oĩsqʒ generis loricarũ.
Qua ꝓpter omnes rogabant in bonuʒ
monstra uerti. Sed cum falsus rumor ex
isset tanq̃ʒ uita excessisset antiochus: assũ
ptis iason nõ minus mille uiris repente
agressus est ciuitateʒ. Et ciuibus ad mu
rum cõuolantibus: ad ultimũ apprehen
sa ciuitate menelaus fugit in arcem.
Lectio prima.

IAson uero nõ parcebat in cede ci
uibus suis: nec cogitabat ꝓsꝑitatẽ
aduersus cognatos: maluʒ eẽ maximũ:
arbitrans hostiuʒ ⁊ nõ ciuiũ se trophea
capturum. Et principatũ quidem nõ ob
tinuit: finem uero insidiaꝝ suarum cõfusi
onem cepit: ꝓfugus iteꝝ abijt in amani
tem: ad ultimũ in exitiuʒ sui cõclusus ab
areta arabum tyrãno fugiens de ciuitate
in ciuitatem: omnibus odiosus: ut refu
ga legum: ⁊ execrabilis: ut patrie ⁊ ciuiũ
hostis in egyptuʒ extrusus est. Et qui iu
stos de patria sua expulerat ꝑegre ꝑijt: la
cedemonas ꝓfectus quasi ꝓ cognatiõe
ibi refugium habiturus. Et qui insepul
tos abiecerat multos: ipe ⁊ illamẽtatus
⁊ insepultus abiicit̃ a sepultura: neqʒ ꝑe
grino usus: neqʒ patrio sepulchro parti
cipans. Lectio secunda.

HIs itaqʒ gestis suspicatus ẽ rex soci
etatẽ deserturos iudeos: et ob hoc
ꝓfectus ex egypto efferatis aĩs: ciuitateʒ
quidem armis cepit. Iussit autem militi
bus interficere: nec parcere decursantib⁹
et ꝑ domos ascendentes trucidare. Fie
bant ergo cedes iuuenũ ac senioruʒ. mu
lierum et natoruʒ extiminia. uirginũqʒ et
paruulorum neces. Erant autem toto tri
duo octoginta milia interfecti: et quadra
ginta milia uicti: nõ minus autem uenũ
dati. Sed nec ista sufficiũt. Ausus est ẽt i
trare templum uniuerse t̃re sanctius me
nelao ductore: qui legum et patrie fuit ꝓ
ditor. Et scelestis manibus sumens sanc
ta uasa: que ab alijs regibus et ciuitatib⁹
erant posita ad ornatum loci et gloriam
cõtractabat indigne et cõtaminabat. Ita
alienatus mente antiochus nõ cõsidera
bat q̃ ꝓpt̃ peccata habitantium ciuita
tem: modicũ dominus fuerat iratus: ꝓp
ter q̃d et accidit circa locum despectio.
Alioquin nisi ꝯtigisset eos multis pecca
tis eẽ inuolutos sicut heliodorus q̃ mis
sus ẽ a seleucho rege ad expoliandum
erarium etiaʒ hic statim aduenĩes flagel
latus et repulsus utiqʒ fuisset ab audacia
Lectio tertia.

UErum non propter locũ gentem:

sed ꝓpter gentē locum dominus elegit.
Ideoqꝫ ⁊ ipe locus particeps factus est
populi malorum: postea autem fiet soci⁹
⁊ bonoꝝ. Et qui derelictus est in ira dei
omnipotentis iterum in magni dñi recō
ciliatione cum sūma gloria exaltabitur.
Igitur ātiochus mille octingentis abla
tis de templo talentis uelociter antiochi
am regressus est: existimans se pre super
bia terrā ad nauigādū: pelagus uero ad
iter agendū deductuꝝ ꝓpter mētis elati
onem. Reliquit autē ⁊ prepositos ad af
fligendam gentem. hierosolymis quidē
philippū genere phrygen morib⁹ crude
liorē: eo ipo a quo constitutus est in ga
rizim ante andronicū ⁊ menelauꝫ: q gra
uius qꝫ ceteri iminebant ciuibus. Cūqꝫ
appositus eēt ꝯtra iudeos misit odiosuꝫ
principem apoloniū cuꝫ exercitu. xx. du
obus milibus: precipiens ei omnes pfec
te etatis interficere mulieres ac iuuenes
uendere. Qui cuꝫ uenisset hierosolymā
pacem simulans: quieuit usqꝫ ad sanctuꝫ
dieꝫ sabbati. Et tūc feriatis iudeis arma
capere suis precepit: omnesqꝫ simul qui
ad spectaculū ꝓcesserant trucidauit: ⁊ ꝑ
ciuitatem cum armatis discurrens ingē
tem multitudinem pemit. Judas autem
machabeus qui decimus fuerat secesse
rat in desertum locum: ibiqꝫ int̄ feras ui
tam in montibus cum suis agebat: ⁊ feni
cibo uescentes demorabātur: ne partici
pes eēnt coingnationis. In historiis di
stribuendis per menseꝫ nouēbris ordo.
Quando littera dñicalis. a. occurrerit li
ber ezechielis pōitur die uigesima nona
octobris. Libri aūt danielis. xij. eiusdeꝫ
mensis. Libri duodecim ꝓphetaꝝ deci
manona dicti mensis ponūtur: ⁊ de eis
usqꝫ ad aduentū legitur. Quādocūqꝫ lit
tera dñicalis. b. occurrerit. liber ezechie
lis ponit̄ die trigesima mensis octobris
Danielis aūt libri tertiadecia nouēbris.
Libri ꝓphetaꝝ die uigesima dicti men
sis ponunt̄. Quādo lr̄a dñicalis. c. occur
rerit. liber ezechielis trigesima pria octo
bris ponit̄. Liber autē danielis. xiiij. die
nouēbris. Libri. xij. ꝓphetaꝝ die. xxi. ei⁹
dem mensis ponūtur ⁊ de eis legit̄ usqꝫ
ad aduentū. Qñcunqꝫ lr̄a dñicalis. d. oc
currerit liber ezechiel. viij. die nouēbris
ponit̄: quia prima dñica propt̄ festū oīm
um sanctoꝝ ipeditur: Liber danielis. xv
nouēbris. Libri ꝓphetaꝝ. xxij. nouem
bris ponūtur ⁊ de eis usqꝫ ad aduentuꝫ
legit̄. Quādo uero littera dñicalis. e. oc
currerit liber ezechielis secūda die nouē
bris ponit̄: ⁊ legit̄ ꝑ unam hebdomadā:
quia sequens dñica ipedit̄ ꝓpter dedica
tionem saluatoris. liber danielis. xvi. die
mensis prefati. libri uero. xij. ꝓphetaruꝫ
. xxviij. die dicti mēsis: quia dñica prece
dens extat ipedita ꝓpter festuꝫ sancti de
mentis pape ⁊ martyr. iux̄ sancionē ru
bricaꝝ nouaꝝ: ⁊ de his usqꝫ ad aduētuꝫ
legitur. Quandocūqꝫ littera dñicalis. f.
occurrerit: liber ezechielis tertio nouem
bris pōit̄: liber danielis. xvi. die dicti mē
sis: libri uero ꝓphetaꝝ. xxiiij. eiusdē mē
sis ponunt̄: ⁊ de his usqꝫ ad aduentuꝫ le
gitur. Quando littera dñicalis. g. occur
rerit liber ezechiel quarta die nouēbris
ponit̄ ⁊ legitur ꝑ unam hebdomadā: qa
in secunda dñica festum occurrerit beati
martini liber danielis. xvi. die dicti men
sis ponit̄: quia sequens dñica extat ipedi
ta ꝓpter dedicationem basilicaꝝ petri ⁊
pauli. Libri. xij. ꝓphetarum. xxviij. eius
dem mensis ponūtur: quia dñica ipedit̄
propter festuꝫ beate catarine: ⁊ de his u
sqꝫ ad aduentuꝫ legitur. Sabbato dñice
primo kalendis nouēbris ad mag. ant.
Uidi dñm sedentem super solium excelsum: et
plēa erat omnis terra maiestate eius: ⁊ ea que
sub ipo erant replebāt templum. Dominica
prima in kalendis nouēbris ponit̄ liber
ezechielis ꝓphete ⁊ legitur ꝑ duas heb
domadas. Lectio prima.

ET factum est in tricesimo anno in
quarto mense: in quinta mensis cū
essem in medio captiuorum iuxta fluuiū
chobar aperti sunt celi: ⁊ uidi uisiōes dei
in quinta mensis: ipe est annus quintus
transmigrationis regis ioachim. Factuꝫ
est uerbuꝫ domini ad ezechielē filiuꝫ bu
zi sacerdotē i terra chaldeorū iux̄ fluuiū

chobar. Et facta est super eum ibi manꝰ
dñi. Et uidi: ⁊ ecce uentus turbinis ueni
ebat ab aquilõe ⁊ nubes magna: ⁊ ignis
inuoluens: ⁊ splendor i circuitu eiꝰ. Et ꝺ
medio eius quasi spẽs electri: id ẽ de me
dio ignis. Et in medio eorum quasi simi
litudo quattuor animaliũ ⁊ hic aspectus
eorum. Similitudo hominis in eis.
Et quatuor facies uni: ⁊ quattuor pen
ne uni. Et pedes eorũ pedes recti: ⁊ plã
ta pedis eorum quasi planta pedis uitu
li: ⁊ scintille quasi aspectus eris cãdẽtis.
Et manus hominis sub pennis eorum
in quattuor partibus. Et facies ⁊ pẽnas
p quattuor ptes habebant iunctēqꝫ erãt
penne eorum alterius ad alterum. Non
reuertebantur cum incederent: sed unũ
qđqꝫ ante faciem suam gradiebatur. ℟.
Uidi dñm sedentem super solium excelsum et
eleuatũ: ⁊ plena erat omnis terra maiestate eiꝰ
Et ea que sub ipso erant replebant templum.
℣. Seraphyn stabant subter illud: sex ale uni
⁊ sex ale alteri. Et **Lectio secunda.**

Similitudo autem uultus eorũ faci
es hominis ⁊ facies leonis a dexte
ris ipsorum quattuor: facies aũt bouis a
sinistris ipsorum quattuor: ⁊ facies aqle
desuper ipsorum quattuor. Et facies eo
rum ⁊ penne eoꝝ desup. Due penne sin
gulorum iungebãt: ⁊ due tegebant cor
pora eorum. Et unũqđqꝫ eorum coram
facie sua ambulabat. Ubi erat ipetꝰ spiri
tus illuc gradiebãtur: nec reuertebantur
cum ambularent. Et similitudo aĩalium
⁊ aspectus eorum quasi carbonũ ignis
ardentiũ: ⁊ quasi aspectus lampadaꝝ.
Hec erat uisio discurrens in medio aĩali
um: splendor ignis ⁊ de igne fulgor egre
diens. Et aĩalia ibant ⁊ reuertebãtur in
similitudinem fulguris coruscantis. Cũ
qꝫ aspicerẽ animalia apparuit rota una
super terrã iuxta aĩalia habens quattu
or facies. Et aspectus rotarum ⁊ opꝰ ea
rum quasi uisio maris: ⁊ una similitudo
ipsaꝝ quattuor. Et aspectus earũ ⁊ opa:
quasi sit rota in medio rote. Per quattu
or partes earum euntes ibant ⁊ nõ reuer
tebantur cum ambularent. ℟. Aspice do
mine de sede sancta tua ⁊ cogita de nobis: icli
na deus meus aurem tuaꝫ ⁊ audi. Api oculos
tuos ⁊ uide tribulationem nostraꝫ. ℣. Qui re
gis israel itẽde: qui deducis uelut ouẽ ioseph.
Aperi. **Lectio tertia.**

Ad quem locum declinabat q̃ pria
erat: sequebãtur ⁊ cetere: nec reuer
tebãtur cum ãbularent. Statura quoqꝫ
erat rotis ⁊ altitudo: ⁊ horribilis aspectꝰ
⁊ totum corpus plenum oculis in circui
tu ipsarum quattuor. Cũqꝫ ambularent
aĩalia: ambulabãt parit ⁊ rote iuxta ea:
⁊ cum eleuarẽtur aĩalia de terra eleuabã
tur simul ⁊ rote. Quocunqꝫ ibat spũs il
luc eũte spiritu ⁊ rote parit leuabãtur se
quentes eum. Spũs eiꝫ uite erat i rotis.
Cum eũtibus ibant: ⁊ cum stantibus sta
bant: ⁊ cum eleuarent aĩalia a terra: pari
ter eleuabãtur ⁊ rote sequentes ea: quia
spũs uite erat in rotis: ⁊ similitudo super
caput aĩalium firmamẽti quasi aspectus
crystallis horribilis: ⁊ extenti super capi
ta eorum desuper. Sub firmamento ãt
penne eorum recte alterius ad alterum.
Unũquodqꝫ duabus alis uelabat cor
pus suum: ⁊ alterũ similit uelabat. Et au
diebam sonum alarum quasi sonũ aqua
rum multarum: ⁊ quasi sonum sublimis
dei. Cũ ambularent quasi sonus erat mł
titudinis ut sonus castrorum. Cũqꝫ sta
rent demittebãtur penne eoꝝ. Nam cuꝫ
fieret uox supra firmamentum qđ erat su
per capit eorũ stabãt ⁊ submittebãt alas
suas. ℟. Aspice dñe quia facta est desolata ci
uitas plena diuitijs: sedet in tristicia dña genti
um. Non est est qui ꝯsoletur eam nisi tu deus.
℣. Plorans plorauit in nocte ⁊ lachryme eiꝰ
in maxillis eius. Non est. **Lectio quarta.**

Et sup firmamentũ qđ erat iminẽs
capiti eoꝝ quasi aspectus lapidis
saphiri similitudo throni. Et sup similitu
dinem throni silitudo quasi aspetus ho
minis de sup. Et uidi quasi spẽm electri:
uelut aspectum ignis itrinsecus p circui
tum eius a lumbis eius: ⁊ desup ⁊ a lum
bis eius usqꝫ deorsum: uidi quasi speciẽ
ignis splendentis in circuitu: uelut aspec
tuꝫ arcus cũ fuerit in nube in die pluuie

Hic erat aspectus splēdoris p gyꝝ. Hec
uisio similitudo glorie dñi. Et uidi ꝛ ceci
di in faciē meā. Et audiui uocē loquētis:
ꝛ dixit ad me. Fili hoīs sta sup pedes tu
os ꝛ loquar tecū. Et igressus ē in me spi
ritus postq̄ȝ locutus est mihi. Et statuit
me supra pedes meos. Et audiui loquē
tē ad me ꝛ dicentē. Fili hoīs: mitto ego
te ad filios israel ad gētes apostatrices q̄
recesserūt a me. Pr̄es eoꝝ preuaricati sēt
pactū meū usqȝ ad diē hāc: ꝛ filij dura fa
cie ꝛ indomabili corde sūt ad quos ego
mitto te. ℟. Sup muros tuos ierlm ɔstitui
custodes. Tota die ꝛ nocte nō tacebūt laudare
nomen dñi. ℣. Predicabunt populis fortitu
dinem meā: ꝛ annūciabūt gentibus gloriā me
am. Tota die ꝛ nocte. Lectio quinta.

ET dices ad eos. Hec dicit dñs de
us: si forte uel ipi audiant: ꝛ si forte
qescāt: qm̄ dom⁹ exaspās est. Et sciēt qꝫ p
pheta fuerit in medio eoꝝ. Tu ergo fili
hoīs ne timeas eos: neqȝ sermōes eoruȝ
metuas: qm̄ increduli ꝛ subuersores sūt
tecum: ꝛ cū scorpionib⁹ habitas. Uerba
eoꝝ ne timeas: ꝛ uultus eoruȝ ne formi
des: qꝛ domus exaspans est. Loqueris
ergo uerba mea ad eos si forte audiant ꝛ
quiescant qm̄ irritatores sūt. Tu autē fili
hoīs audi quecūqȝ loquor ad te: ꝛ noli
esse exaspās sicut domus exaspatrix est.
Api os tuū: ꝛ cōede quecūqȝ ego do ti
bi. Et uidi. Et ecce manus missa ad me: i
qua erat īuolut⁹ liber. Et expādit illū co
ram me: q erat scriptus intus ꝛ foris. Et
scripte erāt in eo lamentationes ꝛ carmē
ꝛ ue. Et dixit ad me. Fili hoīs q̄dcūqȝ in
ueneris comede. Comede uolumē istud
ꝛ uadēs loquere ad filios israel. Et apui
os meū: ꝛ cibauit me uolumie illo. Et di
xit ad me. Fili hoīs uenť tuus comedet:
ꝛ uiscera tua ɔplebūtur uolumie isto q̄d
ego do tibi. Et comedi illud. Et factū est
in ore meo sicut mel dulce. Responsoriū
Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos
dñe: ꝛ armis tue potentie ꝓtege nos semp. Li
bera dñe deus isrl̄ clamantes ad te. ℣. Erue
nos in mirabilibus tuis: ꝛ da gloriā nōini tuo
Libera domine. Lectio sexta.

ET dixit ad me. Fili hoīs uade ad
domū israel: ꝛ loqueris uerba mea
ad eos: nō eiȝ ad populū ꝓfundi sermo
nis ꝛ ignote lingue tu mitteris ad domū
israel: neqȝ ad populos multos ꝓfundi
sermonis: ꝛ ignote lingue: quoꝝ nō pos
sis audire sermones. Et si ad illos mitte
reris ipi audirent te. Domus aūt isrl̄ no
lunt audire te: qꝛ nolūt audire me. Oīs
quippe domus israel attrita frōte ē ꝛ du
ro corde. Ecce dedi faciem tuā ualentio
rem faciebus eoꝝ: ꝛ frontē tuā durioreȝ
frōtibus eoꝝ. Ut adamāteȝ: ꝛ ut silicē de
di faciē tuā. Ne timeas eos neqȝ metuas
a facie eoꝝ: qꝛ domus exaspās est. Et di
xit ad me. Fili hoīs oēs sermones meos
quos loquor ad te assume in corde tuo:
ꝛ auribus tuis audi: ꝛ uade igredere ad
trāsmigrationē ad filios populi mei. Et
loqueris ad eos ꝛ dices eis. Hec dic̄ do
minus deus: si forte audiāt ꝛ quiescant.
Et assūpsit me spūs ꝛ audiui post me uo
cem cōmotiōis magne. Bñdicta gloria
dñi de loco suo. Et uocē alaꝝ aialiū pcu
tientiū alterā ad alterā. Et uocē rotaꝝ se
quentiū aialia: ꝛ uocem cōmotionis ma
gne. Spūs quoqȝ eleuauit me: ꝛ assūpsit
me. Et abij amarus in idignatiōe spirit⁹
mei. Manus eim dñi erat mecū confor
tans me. Et ueni ad transmigrationē ad
aceruū nouarum frugū ad eos qui habi
tabant iuxta flumen chobar. Et sedi ubi
illi sedebāt. Et māsi ibi septem dieb⁹ moe
rens in medio eorum. ℟. Sustinuim⁹ pa
cē ꝛ non uenit: quesiuimus bona ꝛ ecce turba
tio cognouimus dñe peccata nostra. Nō iper
petuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus: i
pie gessimus: iniquitatē fecimus domine i om
nem iusticiam tuā. Non. ℟. Laudabilis po
pulus. Quem dominus exercituum benedixit
dicens opus manuū mearum tu es hereditas
mea israel. ℣. Beata gens cuius dominus de
us populus electus in hereditatem. Queȝ.
℟. Redemit dominus populum suum ꝛ libe
rauit eum: ꝛ uenient: ꝛ exultabunt in monteȝ si
on ꝛ gaudebunt de bonis domini super frum
to uino ꝛ oleo. Et ultra non esurient. ℣. Erit
qȝ anima eorum quasi ortus irriguus. Et. ℟.

Angustie mihi sunt undiq3: τ quid eligā igno ro: Melius est mihi incidere ĩ manꝰ hominū quā3 derelinquere legem dei mei. ℣. Si eim hoc egero mors mihi est: si autem non egero non effugiam manus uestras. Melius.. ℟. Misit dominus angelū suum τ conclusit ora leonum. Et non me contaminauerunt quia co ram eo iusticia inuenta est in me. ℣. Misit de us misericordiam suam τ ueritatem suam: ani mam meam eripuit de medio catulorū3 leonū Et non. ℟. A facie furoris tui deus contur bata est omnis terra. Sed miserere domine: et ne facias consumationem. ℣. Domine dn̄s noster q̄3 admirabile est nomen tuum. Sed ℟. Ciuitatem istam tu circūda domine: τ ange li tui custodiant muros eius. Exaudi domine populum tuum cum misericordia. ℣. Auerta tur furor tuus domine a populo tuo: τ a ciuita te sancta tua. Exaudi ℟. Genti peccatrici: po pulo pleno peccato miserere Domine deus. ℣. Esto placabilis super nequicia3 populi tui Domie. ℟. Indicabo tibi homo quid sit bo num: aut quid dominus requirat a te facere iu dicium τ iusticiam. Et sollicite ambulare cum dn̄o tuo. ℣. Spera in domino τ fac bonitatē τ inhabita trā. Et Antiphone subscripte dicūtur usq3 ad aduentum in feriali offi cio. Ad magnificat añt. Aspice domine quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: se det in tristicia domina gentium: non est qui cō soletur eam nisi tu deus. añt. Muro tuo in expugnabili circūcinge nos domine: τ armis tue potētie protege nos sēp. añt. Qui celoru3 contines thronum: τ abyssos intueris domi ne rex regum: montes ponderas: terrā palmo concludis: exaudi nos domine in gemitibus nostris. añt. Sustinuimus pacem τ non uēit quesiuimus bona τ ecce turbatio: cognouimꝰ domine peccata nostra: ne ĩ perpetuum obliuis caris nos deus israel. ℣. Super muros tuos hierusalem constitui custodes: tota die τ nocte non tacebunt laudare nomen domini.

Infra hebdomada3 de libro ezechielis

Lectio prima.

Cum autem pertransissent septe3 di es factum est uerbū domini ad me dicens. Fili hominis speculatorem dedi te domui israel. Et audies de ore meo bum τ annūciabis eis ex me. Si dicente me ad impium morte morieris: non annū ciaueris ei neq3 locutus fueris: ut auerta tur a uia sua impia τ uiuat: ipse impius in ini quitate sua morietur: sanguinem autem eius de manu tua requiram. Si aute3 tu annūciaueris impio: τ ille nō fuerit cōuer sus ab impietate sua τ a uia sua impia: ipse q dem in iniquitate sua morietur: tu autem animam tuam liberasti.

Lectio secunda.

Sed τ si conuersus iustus a iusticia sua fuerit τ fecerit iniquitatem: po nam offendiculum coram eo. Ipse mori etur quia non annūciasti ei. In peccato suo morietur: τ non erunt in memoria iu sticie eius quas fecit: sanguinem uero eiꝰ de manu tua requiram. Si autem tu an nūciaueris iusto ut non peccet iustus: et ille nō peccauerit: uiuens uiuet: quia an nunciasti ei: τ tu animam tuam liberasti. Et facta est ibi super me manus domini τ dixit ad me. Surgens egredere in cam pum: τ ibi loquar tecu3. Et surgēs egres sus sum in campum: τ ecce ibi gloria do mini stabat quasi gloria quam uidi iuxta fluuium chobar: τ cecidi in faciem meā. Et ingressus est in me spiritus. Et statuit me super pedes meos: τ locutus est mi hi τ dixit ad me. Ingredere τ includere in medio domus tue.

Lectio tertia.

Et tu fili hominis: ecce data sunt su per te uincula τ ligabunt te in eis: τ non egredieris in medio eorum. Et lin guam tuam adherere faciam palato tuo τ eris mutus: nec quasi uir obiurgans: quia domus exasperans est. Cum aute3 locutus fuero tibi aperiam os tuum: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat: τ q quiescit quiescat: quia domus exasperans est. Et tu fili ho minis sume tibi laterem: τ pones eu3 co ram te: τ describes in eo ciuitatem hieru salem. Et ordinabis aduersus eam obsi dionem τ edificabis munitiones: τ com portabis aggerem: τ dabis contra eam castra: et pones arietes in gyro.

Lectio prima.

ET tu sume tibi sartaginē ferreaꝫ: et
pones eam in murum ferreum iter
te ⁊ inter ciuitatem: ⁊ obfirmabis facieꝫ
tuam ad ea: ⁊ erit in obsidionem: ⁊ circū
dabis eaꝫ. Signum est domui israel. Et
tu dormies super latus tuū sinistrū: ⁊ po
nes īiquitates domus israel super eo nu
mero diebus quibus dormies super illō:
⁊ assumes iniquitatem eorum. Ego autē
dedi tibi annos iniquitatis eorum nūe
ro dierum trecentos ⁊ nonaginta dies:
⁊ portabis iniquitatem domus israel. Et
cū ipleueris hec dormies super latus tu
um dexterum secundo: ⁊ assumes iniqui
tatem domus iuda quadraginta dieb⁹.
Diem pro anno: diem inquā ꝓ anno dē
di tibi. Lectio secunda.

ET ad obsidionem hierusalem con
uertes faciem tuam: ⁊ brachium tu
um erit extentum ⁊ prophetabis aduer
sus eam. Ecce circūdedi te uinculis: ut ñ
conuertes te a latere tuo in latus aliud:
donec cōpleas dies obsidiōis tue. Et tu
sume tibi frumentum. ⁊ ordeum. ⁊ fabā.
⁊ lentem. ⁊ milium. ⁊ uiciam. ⁊ mittes ea
in uas unum: ⁊ facies tibi panes nume
ro dierum quibus dormies super latus
tuuꝫ. Trecentis ⁊ nonaginta diebus co
medes illud. Cibus autēꝫ tuus quo ues
ceris erit in pōdere uiginti stateres i die.
A tempore usqꝫ ad tempus comedes il
lud. Et aquam in mensura bibes: sextaꝫ
partem hin. A tempore usqꝫ ad tempus
bibes illud. Et quasi subcinericiuꝫ orde
aceū comedes illud. Et stercore qđ egre
dietur de homine operies illud in ocu
lis eorum. Lectio tertia.

HEc dicit dominus. Sic comedent
filij israel panem suum pollutum i
ter gentes ad quas eijciam eos. Et dixi.
Ha. ha. ha. domine deus: ecce aīa mea
non est polluta: ⁊ morticinum ⁊ laceratū
a bestijs ñ comedi ab infantia usqꝫ nūc:
⁊ non est ingressa in os meum omnis ca
ro imunda. Et dixit ad me. Ecce dedi ti
bi fimum boum pro stercoribus huma
nis: ⁊ facies panem tuum in eo. Et dixit
ad me. fili hominis. Ecce ego conteram
baculum panis in hierusaleꝫ: ⁊ comedēt
panē i pondere ⁊ in sollicitudine: ⁊ aquā
in mensura ⁊ in angustia bibent: ut defici
entibus pane ⁊ aqua corruat unusquisqꝫ
ad fratrem suum: ⁊ contabescant in iniq
tatibus suis. Lectio prima.

ET tu fili hominis sume tibi gladiū
acutum radentem pilos. Et assu
mes eum ⁊ duces per caput tuum et
per barbam tuam. Et assumes tibi state
ram ponderis ⁊ diuides eos. Tertiam
partem igni cōbures in medio ciuitatis
iuxta cōpletionem dierum obsidionis.
Et assumes tertiam partem: ⁊ concides
gladio in circuitu eius. Tertiam uero ali
am disperges in uentum: ⁊ gladium nu
dabo post eos. Et sumes inde paruum
numerum: et ligabis eos in sūmitate pal
lij tui. Et ex eis rursuꝫ tolles: ⁊ proijcies
eos in medium ignis: et ex eo ingrediet̄
ignis in omnem domum israel.

Lectio secunda.

HEc dicit dominus deus. Ista ē hie
rusalem. In medio gentium posui
eam: et in circuitu eius terras. Et contēp
sit iudicia mea ultra qꝫ terre que in circui
tu eius sunt. Judicia eīm mea proiecerūt
et in preceptis meis non ambulauerūt:
iccirco hec dicit dñs dūs. Quia supastis
gētes q̄ i circuitu uōo sūt: ⁊ i ꝑceptis meis
ñ ābulastis ⁊ iudicia mea ñ fecistis: ⁊ iuxᷓ
iudicia gentiū que in circuitu uestro sūt
estis operati: ideo hec dicit dominus de
us. Ecce ego ad te: et ipe ego faciaꝫ i me
dio tui iudicia in oculis gentium: et faci
am in te que non feci: et quibus similia
ultra non faciam: propter omnes abo
minationes tuas. Ideo patres comedēt
filios in medio tui: et filij comedent pa
tres suos: Et faciam in te iudicia: et uen
tilabo uniuersas reliquias tuas in oēm
uentum. Lectio tertia.

IDcirco uiuo ego dicit dominus:
nisi pro eo ꝙ sanctum meum uiola
sti in omnibus offensionibus tuis: et i ōī

bus abominationibus tuis: ego quoq̃
confringam: et non parcet oculus meus
⁊ non miserebor. Tertia tui pars peste
morietur: ⁊ fame consumetur in medio
tui: ⁊ tertia pars tui gladio cadet ĩ circui
tu tuo. Tertiam uero partem tuam ĩ om
nem uentum dispergam: ⁊ gladium eua
ginabo post eos. Et cõplebo furorẽ me
um ⁊ requiescere faciam indignationem
meam in eis: ⁊ consolabor. Et scient q̃a
ego dominus locutus sum in zelo meo:
cum ĩpleuero indignationem meã ĩ eis.

Lectio prima.

ET dabo te in desertum ⁊ in oppro
brium gentibus que in circuitu tuo
sunt in ꝯspectu oĩs preteuntis. Et eris op
ꝓbriũ ⁊ blasphẽia exẽplũ ⁊ stupor ĩ gẽti
bꝰ q̃ ĩ circuitu tuo sũt. Cũ fecero ĩ te iudi
cia ĩ furore ⁊ ĩ ĩdignatõe: ⁊ ĩ ĩcrepatõibꝰ
ire: q̃ ego dominus locutus sum: q̃n mi
sero sagittas famis pessimas in eos: que
erunt mortifere: ⁊ quas mittam ut disper
dam uos. Et famẽ congregabo sup uos
⁊ ꝯterã ĩ uob baculũ pãis: ⁊ mittã ĩ uos
famẽ ⁊ bestias pessimas usq̃ ad interni
tionem. Et pestilẽtia ⁊ sanguis transibũt
per te ⁊ gladium inducam super te. Ego
dominus locutus sum.

Lectio secunda.

ET factus est sermo domini ad me
dicens. Fili hominis pone faciem
tuam ad mõtes israel: ⁊ prophetabis ad
eos ⁊ dices. Montes israel audite ṽbũ
domini dei. Hec dicit dominꝰ deus mõ
tibus: ⁊ collibus: rupibus: ⁊ uallibꝰ. Ec
ce ego inducam super uos gladium: et
disperdã excelsa uestra: ⁊ demoliar aras
uestras: ⁊ confringẽtur simulacra uestra:
⁊ deijciam interfectos uestros ante ido
la uestra. Et dabo cadauera filiorum isrl'
ante faciem simulacrorum uestrorum: et
disperdam ossa uestra circũ aras uestras
in omnibus habitationibus uestris. Ur
bes deserte erũt: ⁊ excelsa demolientur:
⁊ dissipabũtur ⁊ interibunt are uestre et
confringentur. Lectio tertia.

ET cessabunt idola uestra: ⁊ conterẽ
tur delubra uestra: ⁊ ꝺlebũtur ope
ra uestra: ⁊ cadet interfectus ĩ medio ue
stri: ⁊ scietis quia ego sum dominus. Et
relinquã in uobis eos qui fugerint gladi
um in gentibus: cum dispersero uos in
terris. Et recordabuntur mei liberati ue
stri in gentibus ad quas captiui ducti sũt:
quia contriui cor eorum fornicans ⁊ re
cedens a me: ⁊ oculos eorum fornicãtes
post idola sua. Et displicebunt sibimet
super malis que fecerant in uniuersis ab
ominationibus suis. Et scient quia ego
dominus non frustra locutus sum: ut fa
cerem eis malum hoc. Lectio prima.

HEc dicit dominus deus. Percute
manum tuam ⁊ allide pedem tuũ:
⁊ dic heu ad omnes abominationes ma
lorum domus israel: qui gladio. fame. et
peste ruituri sunt. Qui lõge est: peste mo
rietur. Qui autem prope gladio corruet.
Et q̃ relictus fuerit ⁊ obsessus: fame mo
rietur: ⁊ complebo indignationem meã
in eis. Et scietis quia ego dominus cum
fuerint interfecti uestri in medio idolorũ
uestrorum in circuitu ararum uestrarum
in omni colle excelso: ⁊ in cunctis sũmi
tatibus montium: ⁊ subtus omne lignum
nemorosum: ⁊ subtus uniuersam quercũ
frondosam: locum ubi accenderunt thu
ra redolentia uniuersis idolis suis. Et ex
tendam manum meam super eos ⁊ faci
am terram eorum desolatam: ⁊ destitutã
a deserto deblatha in omnibus habitati
onibus eorum. Et scient quia ego domi
nus. Lectio secunda.

ET factus est sermo domini ad me
dicens. Et tu fili hominis: hec dic̃
dominus deus terre israel. Finis uenit:
uenit finis super quattuor plagas terre.
Nunc finis super te: ⁊ imittam furorem
meum in te: et iudicabo te iuxta uias tu
as: et ponam contra te omnes abomĩa
tiones tuas. Et nõ parcet oculus meus
super te. ⁊ miserebor sed uias tuas ponã
super te: et abominationes tue in medio
tui erunt. Et scies quia ego dominus.
Hec dicit dñs deus. Afflictio una: afflic
tio ecce uẽit. Finis uẽit: uẽit finis. Euigila
uit aduersũ te: ecce uẽit. Uẽit ꝯtritio sup

te:qui habitas in terra. Uenit tempus:
Prope est dies occisionis: ⁊ non glorie
montium. Lectio tertia.
NUnc de ꝓpinquo effundaz irā me
am sup te:⁊ cōplebo furorē meū i
te:⁊ iudicabo te iuxta uias tuas:⁊ ipōaz
tibi oia scelera tua: ⁊ nō parcet ocls meꝰ
neq; miserebor:sed uias tuas iponā tibi
⁊ aboiatiōes tue i medio tui erūt. Et scie
tis qꝛ ego sū dn̄s pcutiens. Ecce dies:ec
ce uēit. Egressa est ꝯtritio. Floruit uirga:
germinauit supbia:iniqtas surrexit i uir
ga ipietatis. Nō ex eis:⁊ nō ex populo:
neq; ex sonitu eoꝝ:⁊ nō erit reges i eis.
Uenit tēpus: appropiquauit dies. Qui
emit nō letet:⁊ q uēdit non lugeat:qꝛ ira
sup oēm populū eius. Quia q uēdit ad
id qȯ uēdidit nō reuertet:⁊ adbuc i uiuē
tibus uita eorum. Lectio prima
UIsionē ad oēm multitudinē eius nō
regrediet:⁊ uir in iiqtate uite sue nō
ꝯfortabit. Canite tuba ꝑparētur oēs:⁊ nō
est q uadat ad preliū. Ira eīm mea super
uniuersum populū eius. Gladius foris.
pestis:⁊ fames itrinsecus. Qui in agro ē
gladio moriet:⁊ qui i ciuitate pestilētia ⁊
fame deuorabūtur. Et saluabūtur qui fu
gerint ex eis:⁊ erūt in mōtibus quasi co
lūbe ꝯualliū oēs trepidi unusqsq; i iniq
tate sua. Oēs manus dissoluētur:⁊ oīa
genua fluent aqs. Et accigent se ciliciis ⁊
opiet eos formido:⁊ in oī facie ꝯfusio:et
in uniuersis capitibus eoꝝ caluiciū. Ar
gentū eoꝝ foras proijciet:auꝝ eoꝝ ister
quiliniū erit. Argentū eorum ⁊ auꝝ eoꝝ
nō ualebit liberare eos in die furoris do
mini. Lectio secunda.
ANimā suam nō saturabūt:⁊ uētres
eorum nō iplebūtur. Quia scanda
lum iniqtatis eorum factū est: ⁊ ornamē
ta monilium suoꝝ in supbia posuerūt:et
imagines aboiationū suarum: ⁊ simula
crorū suoꝝ fecerūt ex eo: ꝓpter hoc ďdi
eis illud in imundiciā:⁊ dabo illud i ma
nus alienoꝝ ad diripiendū: ⁊ ipiis terre
in predā:⁊ ꝯtaminabūt illud. Et auertaz
faciem meā ab eis: ⁊ uiolabūt arcanum
meū:⁊ introibūt in illud emissarij: ⁊ ꝯta
minabūt illud. Fac cōclusionē:quoniaz
terra plena est iudicio sāguinū: ⁊ ciuitas
plena est iniqtate. Et adducā pessimos ď
gentibꝰ ⁊ possidebūt domos eoꝝ. Et q
escere faciā supbiā potentiū:⁊ possiďbūt
sanctuaria eorum. Angustia superuenië
te requirent pacez ⁊ non erit. Conturba
tio super conturbationem ueniet:⁊ audi
tus super auditum. Et querent uisionez
de propheta:⁊ lex peribit a sacerdote:et
consilium a senioribus. Rex lugebit:et
princeps induetur merore: ⁊ manus po
puli terre conturbabuntur. Secūdū ui
am eorum faciam eis: ⁊ secundum iudi
cia eorum iudicabo eos. Et sciens quia
ego dominus. Lectio tertia.
ET factuz est in anno sexto: in sexto
mense:in quinta mensis: ego sede
bam in domo mea:⁊ senes iuda sedebāt
coram me. Et cecidit super me ibi manꝰ
domini dei. Et uidi:⁊ ecce silitudo quasi
aspectus ignis. Ab aspectu lumborum
eius ⁊ deorsum erat ignis: et a lumbis e
ius:⁊ sursum quasi aspectus splendoris:
ut uisio electri. Et emissa similitudo ma
nus apprehendit me in cicinno capitis
mei. Et eleuauit me spiritus inter terraz
⁊ celum:⁊ adduxit me in hierusalem in
uisione dei iuxta hostium interius qȯ re
spiciebat ad aquilonem:ubi erat statutū
idolum celi ad prouocandam emulatio
nem. Et ecce ibi gloria dei israel secūdū
uisionem quā uideram in campo. Et di
xit ad me. Fili hominis leua oculos tu
os ad uiam aquilonis. Et leuaui oculos
meos ad uiam aquilonis. Et ecce ab aq
lone porte altaris. idolum celi in ipso in
troitu. Et dixit ad me. Fili hominis pu
tas ne uides tu quid isti faciunt: abomi
nationes magnas quas domus israel fa
cit hic:ut procul recedamus a sanctuario
meo: Et adhuc conuersus uidebis abo
minationes maiores. Dominica tertia
prefati mensis ponitur liber danielis p
phete:⁊ per unam legitur hebdomadā.
Liber danielis prophete.
Lectio prima
ANno tertio regni ioachiz regis iude

uenit nabuchodonoſoꝛ rex babylonis
in hieruſalem: ⁊ obſedit eam. Et tradidit
dñs in manu eius ioachim regem iude:
et partē uaſoꝝ domus dei. Et aſportauit
ea i terrā ſennaar in domuȝ dei ſui: et ua
ſa intulit in domū theſauri dei ſui. Et ait
rex aſphanā ꝑpoſito eunuchoꝝ ſuoꝛuȝ:
ut itroduceret de filijs iſrael: et de ſemie
regio et tyrānoꝝ pueros: in qbus nulla
eēt macľa: decoꝛos foꝛma: et eruditos ōi
ſapiētia: cautos ſciētia: et doctos diſcipli
na: et q poſſent ſtare i palatio regis: ut do
ceret eos ľras et liguā chaldeoꝝ. Et ꝯſti
tuit eis rex ānonaȝ p ſingulos dies de ci
bis ſuis: et de uino unde bibebat ipē: ut
enutriti trib⁹ ānis poſtea ſtarēt in cōſpec
tu regis. Lectio ſecunda.

FUerūt ergo inter eos de filijs iude
daniel anaias: myſabel ⁊ azarias:
Et ipoſuit eis ꝑpoſitus eunuchoꝝ noia:
dāieli. balthaſar. ⁊ ananie: ſidrach. myſa
heli: miſac ⁊ azarie: abdenago. Propo
ſuit aūt daniel in coꝛde ſuo: ne pollueret
de mēſa regis: neqȝ de uino pot⁹ ei⁹. Et
rogauit eunuchoꝝ prepoſitū ne ꝯtamia
retur. Dedit aūt dñs danieli grām ⁊ mi
ſericoꝛdiā in ꝯſpectu principis eunucho
rum. Et ait princeps eunuchoꝝ ad dani
elem. Timeo ego dñm meū regeȝ: q ꝯſti
tuit nobiſ cibū ⁊ potū. Qui ſi uiderit uul
tus uřos macilētioꝛes pre ceteris adoleſ
centib⁹ coeuis uřis: ꝯdēnabitis caput me
um regi. Lectio tertia.

ET dixit daniel ad malaſſar quē cō
ſtituerat principē eunuchoꝝ ſuper
danielē azariaȝ. Tenta nos obſecro ſer
uos tuos dieb⁹ decē: ⁊ dent nobis legūi
na ad ueſcendum: ⁊ aqua ad bibenduȝ:
⁊ contēplare uultuſ noſtros ⁊ uultus pu
eroꝛum qui ueſcuntur cibo regio: ⁊ ſicut
uideris facies cuȝ ſeruis tuis. Qui audi
to ſermone huiuſcemodi tentauit eos di
ebus decē. Poſt dies aūt decē apparue
runt uultus eoꝛum melioꝛes ⁊ coꝛpulen
tioꝛes pre ōibus pueris qui ueſcebantur
cibo regio. Poꝛro malaſſar tollebat ci
baria ⁊ uinuȝ potus eoꝛum: dabatqȝ eis
legumina. Pueris autē his dedit deus
ſcientiam: ⁊ diſciplinam in omni uerbo:
⁊ ſapientia. danieli autem intelligentiam
omniū uiſionum ⁊ ſomnioꝝ. Lect. iiij.

COmpletis itaqȝ diebus poſt quos
dixerat rex ut introducerētur: itro
duxit eos prepoſitus eunuchoꝝ in con
ſpectu nabuchodonoſoꝛ. Cūqȝ locutus
eis fuiſſet rex: non ſunt inuenti de uniuer
ſis tales: ut daniel. ananias. myſabel. et
azarias. Et ſteterunt in conſpectu regis:
⁊ omne uerbuȝ ſapientie ⁊ itellectus qď
ſciſcitat⁹ eſt ab eis rex: iuenit in eis decu
plum ſuper cūctos arioloſ ⁊ magos: q
erant in uniuerſo regno eius. Fuit āt da
niel uſqȝ ad annuȝ primū cyri regis. In
āno ſcďo regni nabuchodonoſoꝛ uidit
nabuchodonoſoꝛ ſōniū ⁊ ꝯtritus ē ſpūs
eius: ⁊ ſomniū eius fugit ab eo. Prece
pit ergo rex ut ꝯuocarēt arioli. ⁊ magi. ⁊
malefici. ⁊ chaldei ut indicarēt regi ſom
nia ſua. Qui cū ueniſſent ſteterūt coꝛā re
ge. Et dixit ad eos rex. Uidi ſomniuȝ: et
mēte cōfuſus ignoꝛo qd uiderim. Reſpō
derūtqȝ chaldei regi ſyriace. Rex in ſem
piternum uiue. Dic ſomniū ſeruis tuis:
⁊ interpretationem eius indicabimus.

Lectio quinta.

ET reſpōdit rex ⁊ ait chaldeis. Ser
mo receſſit a me. Niſi idicaueritis
mihi ſomnium ⁊ coniecturam eius peri
bitis uos: ⁊ domus ueſtre publicabunt.
Si autem ſomniū ⁊ coniecturam ei⁹ nar
raueritis: premia ⁊ dona: ⁊ honoꝛē mul
tum accipietis a me. Somnium igitur et
interpretationem eius indicate mihi. Re
ſponderunt ſecūdo atqȝ dixerunt. Rex
ſomnium dic ſeruis tuis ⁊ interpretatio
nem indicabimus. Reſpondit rex ⁊ ait.
Certe noui ꝙ tempus redimitis: ſciētes
ꝙ receſſerit a me ſermo. Si ergo ſomni
um non indicaueritis mihi una eſt ď uo
bis ſententia ꝙ interpretationem quo
qȝ fallacem ⁊ deceptionē plenā compo
ſueritis: ut loquamini mihi donec tem
pus pertranſeat. Somnium itaqȝ dicite
mihi: ut ſciam ꝙ interpretationem quo
qȝ eius ueram loquamini. Reſponden
tes ergo chaldei coꝛam rege dixerunt.

Non est homo sup terrã q sermonẽ tuũ
rex possit iplere:sed neq3 regũ quisq3 po
tens ⁊ magnus uerbũ huiuscemodi sci
citatur ab õi ariolo:⁊ mago ⁊ chaldeo.
Sermo eĩm quẽ tu queris rex grauis ẽ:
nec repieť qsq3 qui idicet illũ i ɔspectu re
gis exceptis diis:quoꝝ nõ ẽ cũ hõinibꝰ
cõuersatio. Quo audito rex in furore et
in ira magna precepit ut pirent oẽs sapi
entes babylonis. Et egressa sñia sapien
tes inficiebanť. Querebatq3 daniel ⁊ so
cijs eius ut pirent. **Lectio sexta.**

TUnc daniel requisiuit de lege atq3
sñia ab arioch pricipe milicie regis
q egressus fuerat ad iterficiendũ sapiẽtes
babylonis. Et introgauit eũ q a rege ac
cepat potestatẽ: quã ob cãm tã crudelis
sentẽtia a facie regis eẽt egressa. Cũ ergo
rez indicasset arioch danieli:daniel igres
sus rogauit regẽ:ut tẽpꝰ daret sibi ad solu
tionẽ indicandã regi. Et igressus est do
mũ suã. ananieq3:mysabeli:⁊ azarie soci
is suis indicauit negociũ: ut quererẽt mi
sericordiã a facie dei celi sup sacramẽto
isto ⁊ nõ pirent daniel ⁊ socij eius cũ ce
teris sapiẽtibus babylonis. Tũc danieli
mysteriũ p uisionẽ nocte reuelatũ ẽ. Et
daniel bñdixit deũ celi: et locutꝰ ait. Sit
nomẽ dñi bñdictũ a seculo usq3 i seculũ:
qꝛ sapiẽtia et fortitudo eius sũt: et ipe mu
tat tẽpora et etates:trãsfert regna atq3 ɔ
stituit. Dat sapientiã sapiẽtibus:et scienti
am intelligẽtibus disciplinã. Ipe reuelat
abscõdita et ꝓfũda:et nouit i tenebri cõ
stituta:et lux cũ eo est. Tibi deus patruz
nostroꝝ cõfiteor: teq3 laudo:quia sapiẽ
tiã et fortitudinẽ dedisti mihi:et nũc ostẽ
disti mihi que rogauimus te:quia sermo
nez regis aperuisti nobis. **Infra hebdo
madã de libro danielis. Lectio prima**

POst hec daniel igressus ad arioch
quẽ ɔstituerat rex ut pderet sapien
tes babylonis:sic ei locutus est. Sapien
tes babylonis ne pdas. Introduc me in
ɔspectuz regis:et solutionem regi narra
bo. Tũc arioch festinus itroduxit danie
lem ad regẽ et dixit ei. Inueni hominez
de filiis trãsmigratõis iude q solutionez
regi annũciet. Rñdit rex et dixit danieli:
cuiꝰ nomẽ erat balthasar. Putas ne ue
re potes indicare mihi somniuz qḋ uidi
et interpretationẽ eius: Et respõdit dani
el coram rege et ait. Mysteriũ qḋ rex in
terrogat sapientes: et magi: et arioli: et
aruspices nequeũt idicare regi:sed est de
us in celo reuelans mysteria q indicauit
tibi rex nabuchodonosor que uẽtura sit
nouissimis tẽporibus. Somniũ tuũ ⁊ ui
siones capitis tui i cubili tuo huiuscemo
di sũt. Tu rex cepisti cogitare i statu tuo
qd eẽt futuꝝ post hec:et q reuelat myste
ria oñdit tibi que uẽtura sũt. Mihi quo
q3 nõ in sapiẽtia que ẽ in me plus q̃3 i cũ
ctis uiuẽtibus:sacrm hoc reuelatũ est:s3
ut intpretatio regi manifesta fieret: et co
gitationes mentis tue scires.

Lectio secunda.

TU rex uidẽbas. Et ecce quasi statua
una grandis. Statua illa magna:
et statua sublimis stabat ɔtra te: et intuiꝰ
eius erat terribilis. Huius statue caput
ex auro optimo erat:pectus autez et bra
chia de argento. Porro uenter et femo
ra ex ere:tibie autem ferree. Pedũ q̃daz
pars erat ferrea:quedã aũt fictilis. Uide
bas ita donec abscisus est lapis de mon
te sine manibꝰ:et pcussit statuã i pedibꝰ eiꝰ
ferreis et fictilibus et cõminuit eos. Tũc
ɔtrita sũt pariť ferrũ testa. es. argentuz. et
auꝝ:et redacta quasi i fauillã estiue aree:
que rapta sũt a uẽto:nullusq3 locus inuẽ
tus est eis. Lapis autem qui percusserat
statuam factus est mons magnus et iple
uit uniuersaz ťram. Hoc est somniũ. Int
pretationẽ quoq3 eius dicemus coraz te
rex. **Lectio tertia.**

TU rex regum es:⁊ deus celi:regnũ
⁊ fortitudinem. ⁊ iperium. ⁊ gloriã
dedit tibi:⁊ omnia i quibus habitãt filij
hoĩuz:⁊ bestie agri:uolucres quoq3 celi
dedit in manu tua:⁊ sub ditione tua uni
uersa constituit. Tu es ergo caput aure
um. Et post consurget regnum aliud mi
nus te argẽteũ. Et regnũ ťtiũ aliud eneũ
qḋ ipabit uniuerse ťre. Et regnũ quartuz
erit uelut ferꝝ. Quomodo ferꝝ cõminuit

⁊ domat omnia: sic cõminuet hec oĩa et
cõteret. Porro q̃ꝛ uidisti pedũ ⁊ digito
ruꝫ parte testeã figuli: ⁊ parte ferream: re
gnuꝫ diuisũ erit: qð tñ de plantario ferri
orietur. Secundũ ꝙ uidisti ferrũ mixtũ
teste ex luto: ⁊ digitos pedũ ex parte fer
reos: ⁊ ex pte fictiles: ex pte regnũ erit so
lidum. ⁊ ex pte ꝯtritũ. Qð aũt uidisti fer
rum mixtũ teste ex luto. cõmiscebũtur q
dem hũano semine: sed nõ adherebũt si
bi. sicuti ferrũ misceri nõ potest teste.

Lectio prima.

In diebus aũt regnoꝝ illoꝝ suscita
bit deus celi regnũ qð in eternũ nõ
dissipabit: ⁊ regnũ eius populo alteri nõ
tradet. Cõminuet aũt ⁊ ꝯsumet uniuersa
regna hec: ⁊ ipm stabit in eternũ. Secun
dum qð uidisti ꝙ de monte abscisus ẽ la
pis sine manibus: ⁊ cõminuit testã: ⁊ fer
rum: ⁊ es: ⁊ argentũ: ⁊ auꝝ: deus magnꝰ
ondit regi que futura sũt postea. Et uerũ
est somniũ: ⁊ fidelis intꝑretatio eiꝰ. Tunc
rex nabuchodonosor cecidit i faciẽ suã:
⁊ danielem adorauit: ⁊ hostias: ⁊ incẽsũ
precepit ut sacrificarẽt ei. Loquẽs ergo
rex ait danieli. Uere deus nr̃ deus deoꝝ
est: ⁊ dñs regũ reuelans mysteria: qm̃ po
tuisti apire sacrm̃ hoc. Lectio scd̃a.

Tunc rex danielem in sublime extu
lit: ⁊ mũera magna ⁊ multa ðdit ei.
Et ꝯstituit eum principem super omnes
ꝓuincias babylonis: ⁊ prefectũ ⁊ magi
strũ sup cũctos sapiẽtes babylonis. Da
niel aũt postulauit a rege: ⁊ cõstituit sup
opa ꝓuĩcie babylonis. sidrac. misac. ⁊ ab
denago. Ipse autem daniel erat in foribꝰ
regis. Ego nabuchodonosor quietꝰ erã
in domo mea: ⁊ florens in pallatio meo.
Somniũ uidi qð perterruit me: ⁊ cogita
tiones in stratu meo: ⁊ uisiones capitis
mei conturbauerunt me. Et per me posi
tum est decretum: ut intruducerentur in
conspectu meo cuncti sapientes babylo
nis: ⁊ ut solutioneꝫ sõnij indicarẽt mihi.
Tunc ingrediebantur arioli. magi. chal
dei. ⁊ aruspices. Et sõniũ narraui i ꝯspec
tu eorum: et solutionem eius non indica
uerunt mihi: donec collega ingressus est

in conspectu meo daniel: cui nomen bal
thasar: secũdũ nomẽ dei mei: q habꝫ spi
ritum deorum sanctorũ in semetipso. Et
somniũ corã eo locutꝰ sũ. Lectio tertia.

Balthasar princeps ariolorum qm̃
ego scio ꝙ spiritum deorum habe
as in te: ⁊ omne sacramentum non est i
possibile tibi: uisiones somniorum meo
rum quas uidi: ⁊ solutionem earuꝫ nar
ra. Uisio capitis mei in cubili meo. Uið
bam ⁊ ecce arbor in medio terre: ⁊ altitu
do eius nimia: magna arbor ⁊ fortis: ⁊ ꝓ
ceritas eius contingens celum. Aspectꝰ
illius erat usqꝫ ad terminos uniuerse ter
re. Folia eius pulcherrima: ⁊ fructus eiꝰ
nimius: ⁊ esca uniuersoruꝫ in ea. Subter
eam habitabant animalia ⁊ bestie: ⁊ i ra
mis eius conuersabantur uolucres celi:
⁊ ex ea uescebat̃ omnis caro. Uidebam
in uisione capitis mei super stratuꝫ meũ.
Et ecce uigil ⁊ sanctus de celo descẽdit:
⁊ clamauit fortiter: ⁊ sic ait. Succidite ar
borem ⁊ precidite ramos eius: excutite
folia eius: ⁊ dispergite fructum eius. Fu
giãt bestie q̃ subter eã sunt: ⁊ uolucres ð
ramis eius. Uerũtamen germen radicũ
eius in terra sinite: ⁊ alligetur uinculo fer
reo ⁊ eneo in herbis que foris sunt: ⁊ ro
re celi tingatur: ⁊ cũ feris pars eius i her
ba terre. Cor eius ab humano cõmutet̃:
⁊ cor fere detur ei: ⁊ septem tempora mu
tentur super euꝫ. In sententia uigiluꝫ de
cretum est: ⁊ sermo sanctorum: ⁊ petitio
donec cognoscant uiuentes: quoniã do
minatur excelsus i regno hominũ: ⁊ cui
cunqꝫ uoluerit dabit illud: ⁊ humilimuꝫ
hominẽ constituet sup illð. Lectio pr̃a.

Hoc sõniũ uidi ego nabuchodono
sor rex. Tu ergo balthasar itꝑreta
tõeꝫ narra festinꝰ: q̃ꝛ oẽs sapientes regni
mei neq̃unt solutõeꝫ edicere mihi. Tu ãt
potes: q̃ꝛ spũs deoꝝ scõꝝ ẽ i te. Tũc da
niel cui nomẽ balthasar cepit intra semet
ipm tacitus cogitare: quasi una hora: et
cogitationes eius conturbabant eum.
Respondens autem rex ait. Balthasar
somnium ⁊ interpretatio eius non con
turbent te. Respondit balthasar ⁊ dixit.

Dñe mi somniũ his q te oderũt ⁊ inťpretatio eius hostib⁹ tuis sit. Arborē quã uidisti sblimē atq; robustã: cuius altitudo ptigit usq; ad celũ: ⁊ aspect⁹ illi⁹ usq; ad oēm terrã: ⁊ rami illi⁹ pulcherrimi: ⁊ fructus eius nimi⁹: ⁊ esca oium in ea: subter eã habitãtes bestie agri: ⁊ in ramis ei⁹ cõmorãtes aues celi. tu es rex q magnificatus es ⁊ inualuisti: ⁊ magnitudo tua creuit: ⁊ puenit usq; ad celũ: ⁊ potestas tua in terminos uniuerse terre. Lectio .ij.

Quod aũt uidit rex uigilē ⁊ sanctuz descēdere de celo: ⁊ dicere: succidite arborē ⁊ dissipate illã. At tñ germē radicum eius in terra dimittite: ⁊ uinciatur ferro ⁊ ere in herbis foris: ⁊ rore celi cõspargat: ⁊ cũ feris sit pabulũ eius donec septē tēpora cõmutent sup eũ. Hec est interptatio sentētie altissimi: q̃ puenit super dñm meũ regē. Eijciēt te ab hõib⁹ ⁊ cũ bestijs ferisq; erit hitatio tua: ⁊ fenum ut bos comedes: ⁊ rore celi ifunderis. Septem quoq; tēpora mutabũtur sup te: donec scias q dñetur excelsus sup regnum hoium: ⁊ cuicũq; uoluerit det illud. Qđ aũt precepit ut germē radicũ eius relinqret: id ē arboris regnũ tuũ tibi manebit: postq; cognoueris potestatē eē celestez. Quã obrez rex ɔsiliuz meũ placeat tibi. ⁊ peccata tua elemosynis redime: ⁊ iniqtates tuas misericordijs paupũ. Forsitan ignoscet ds delictis tuis. Oia hec uenient sup nabuchodonosor regem.

Lectio tertia.

Post finē mēsiũ .xij. in aula babylonis deambulabat. Rñditq; rex et ait. Nõne hec ē babylon ciuitas magna quã ego edificaui in domũ regni: i robore fortitudis mee: ⁊ i gloria decoris mei? Cũq; adhuc sermo esset i ore regis: uox de celo ruit. Tibi dr nabuchodonosor rex. Regnũ tuũ trãsibit a te: ⁊ ab hõib⁹ te eijcient: ⁊ cũ bestijs ⁊ feris erit habitatio tua: fenũ quasi bos comedes: ⁊ septez tēpora mutabũtur super te: donec scias q dñetur excelsus in regno hominũ: ⁊ cuicũq; uoluerit det illud. Eadem hora sermo completus est super nabuchodonosor regem. Ex hominibus eiectus est: et fenuz ut bos comedit: ⁊ rore celi corpus ei⁹ infectũ est: donec capilli ei⁹ in similitudinem aquilarum crescerēt: ⁊ ungues ei⁹ quasi ungues auium. Lectio pria.

Igit p⁹ finē diez ego nabuchodonosor oculos meos ad celum leuaui: ⁊ sensus meus redditus est mihi: ⁊ altissimo benedixi: ⁊ uiuentem in sempiternuz laudaui ⁊ glorificaui: quia potestas eius potestas sempiterna: ⁊ regnuz eius in generationem ⁊ generationē: ⁊ omes habitatores terre apud eum in nihilum reputati sunt. Juxta uoluntatem eim suã facit: tam in uirtutibus celi q̃z in habitatoribus terre: ⁊ non est qui resistat manu eius: ⁊ dicat ei. Quare sic fecisti? In ipso tempore sensus meus reuersus ē ad me: ⁊ ad honorem regni mei decoremq; perueni: ⁊ figura mea reuersa ē ad me: ⁊ optimates mei ⁊ magistratus mei requisierũt me: ⁊ in regno meo constitutus suz: ⁊ magnificentia mea amplior addita est mihi. Nũc igitur ego nabuchodonosor laudo. ⁊ magnifico. ⁊ glorificabo regem celi: quia omnia opera eius uera: ⁊ omnes uie eius iudicia: ⁊ gradientes in supbia potens est humiliare.

Lectio secunda.

Balthasar rex fecit grande conuiuium optimatibus suis mille: ⁊ unusquisq; secundum suam bibebat etatem. Precepit ergo iam temulentus ut auferentur uasa aurea ⁊ argentea: que asportauerat nabuchodonosor pater eius de templo: qđ fuit in hierusalem ut biberēt ex eis rex ⁊ optiates ei⁹: uxoresq; ei⁹ ⁊ cõcubine. Tunc allata sunt uasa aurea ⁊ argentea: que asportauerat nabuchodonosor de templo qđ fuerat in hierusalem: et biberent in eis rex ⁊ optimates eius: uxores ⁊ concubine eius. Bibebant uinuz ⁊ laudabant deos suos aureos ⁊ argenteos. ⁊ ereos. ferreos. ligneosq;. ⁊ lapideos. In eadē hora apparuerũt digiti quasi man⁹ hois scribētis ɔtra cãdelabrũ i supficie parietis aule regie: ⁊ rex aspiciebat

articulos manus scribentis. Tunc regis
facies cõmutata est: ⁊ cogitatões ei⁹ ꝑtur
babant eum: ⁊ compages renum eius
soluebãtur: ⁊ genua eius ad se inuicẽ col
lidebãt. Exclamauit itaqꝫ rex fortiť: ut in
troducerent caldeos: ⁊ magos: ⁊ aruspi
ces: ⁊ ꝓloquẽs rex ait sapiẽtib⁹ babylo
nis. Quicũqꝫ legerit scripturã hãc ⁊ iter
pretationẽ eius mãifestã mihi fecerit pur
pura uestieť: ⁊ torquẽ aureã habebit in
collo: ⁊ tertius in regno meo erit.

Lectio tertia.

TUnc igressi oẽs sapiẽtes regis: nõ
potuere scripturã legere: nec intpre
tationẽ indicare regi. Uñ rex balthasar
satis ꝯtristatus est: ⁊ uultus illi⁹ imutatus
est: sꝫ ⁊ optimates ei⁹ ꝯturbabanť. Regi
na aũt ꝓ re q̃ acciderat regi ⁊ optimatib⁹
eius: domũ ꝯuiuij igressa est: ꝓloq̃ns ait.
Rex ineťnũ uiue. Nõ te ꝯturbẽt cogitati
ones tue: neqꝫ facies tua imuteť. Est uir i
regno tuo q spũm sãctoꝝ deoꝝ hꝫ in se:
⁊ in diebus p̃ris tui sciẽtia ⁊ sapiẽtia iuen
te sũt in eo. Naꝫ ⁊ rex nabuchodonosor
pať tuus principẽ magoꝝ: ⁊ incãtatoꝝ:
chaldeoꝝ: ⁊ aruspicũ: ꝯstituit eũ. Pať in
quã tuus o rex: q: spũs amplior: pruden
tia itelligẽtiaqꝫ: ⁊ intpretatio somnioꝝ: ⁊
uisio: ⁊ ostẽsio secretoꝝ: ac solutio ligato
rum iuente sũt i eo. Hoc est i daniele cui
rex posuit nomẽ balthasar. Nũc itaqꝫ da
niel uoceť: ⁊ intpretationẽ narrabit. Igiť
introduct⁹ est daniel corã rege. Ad queꝫ
p̃fat⁹ rex ait. Tu es daniel de filijs cap
tiuitatis iude quẽ adduxit pať meus de
iudea? Audiui de te q̃m spũm deorũ ha
beas: ⁊ sciẽtia itelligẽtiaqꝫ ac sapiẽtia am
pliores iuẽte sũt in te. Et nũc itrogressi sũt
in ꝯspectu meo. sapiẽtes magi: ut scriptu
ram hãc legerẽt: ⁊ intpretationẽ ei⁹ indi
carẽt mihi: ⁊ nequerũt sensũ sermõis hu
ius edicere mihi. Porro ego audiui de
te ꝙ possis obscura intpretari: ⁊ ligata
dissoluere. Si ergo uales scripturã hanc
legere: ⁊ intpretationẽ idicare mihi. pur
pura uestieris: ⁊ torquẽ aureã circa collũ
tuũ habebis: ⁊ ťtius in regno meo prin
ceps eris. Dñica quarta ponũť libri. xij.
ꝓphetaꝝ: ⁊ d' his legiť usqꝫ ad aduentũ.

Liber osee prophete primus.

VErbũ dñi qđ factũ est ad osee filiũ
beeri in diebus ozie: ioathan: achaz: eze
chie regum iuda: ⁊ in diebus ieroboam
filij ioas regis israel. Principium loquẽ
di domino in osee. Et dixit dominus ad
osee. Uade assume tibi uxorem fornicati
onum: ⁊ fac tibi filios fornicationum: q:
fornicans fornicabitur terra a domino.
Et abijt: ⁊ accepit gomer filiam de bela
im: Et concepit ⁊ peperit ei filiũ. Et dixit
dominus ad eum. Uoca nomẽ eius iez
rael: quoniam adhuc modicum ⁊ uisita
bo sanguinem iezrael super domuꝫ hieu
⁊ quiescere faciam regnum domus isrl.
Et in illa die conteram arcum israel i ual
le iezrahel. Et concepit adhuc ⁊ peperit
filiam. Et dixit ei. Uoca nomen eius abs
qꝫ misericordia: quia non addam ultra
misereri domui israel: sed obliuione obli
uiscar eoruꝫ. Et domui iuda miserebor:
⁊ sanabo eos in domino deo suo: ⁊ non
saluabo eos in arcu ⁊ gladio: ⁊ in bello:
⁊ in equis. ⁊ in equitibus. Et ablactauit
eam que erat absqꝫ misericordia. Et con
cepit ⁊ peperit filiuꝫ: ⁊ dixit ei. Uoca no
men eius non populus meus: quia uos
non populus meus: ⁊ ego nõ ero uester
deus. Et erit numerus filiorũ israel qua
si arena maris que sine mensura est: ⁊ nõ
numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur
eis: non populus meus uos: dicetur eis
filij dei uiuentis. Et congregabuntur filij
iuda: ⁊ filij israel pariter. Et ponent sibi
met caput unuꝫ: ⁊ ascendent de terra: q:
magnus dies iezrael. Liber iohelis pro
phete secundus.

VErbum domini qđ factũ est ad io
hel filium phatuel. Audite hec se
nes: ⁊ auribus percipite omnes habita
tores terre: si factum est istud in dieb⁹ ue
stris: aut in diebus patrum uestrorum.
Super hoc filijs uestris narrate: ⁊ filij ue
stri filijs suis: ⁊ filij eoꝝ generationi alťe.
Residuũ eruce cõedit locusta: ⁊ residuũ
locuste cõedit bruch⁹: ⁊ residuuꝫ bruchi
cõedit rubigo. Expgiscimi ebrij ⁊ flete: ⁊

ululate oēs q bibitis uinū i dulcedie:qm̄
pījt ab ore uestro. Gens enim ascendit
sup terrā meā fortis ⁊ innūerabilis. Dē
tes eius ut dētes leōis: ⁊ molares ei⁹: ut
catuli leonis. Posuit uineā in desertū:⁊
ficū meā decorticauit. Nudās spoliauit
eā et ꝓiecit:albi facti sūt rami eius. Plā
ge quasi uirgo accincta sacco sup uirum
pubtatis sue. Perijt sacrificiū et libatio
de domo dn̄i:et luxerūt sacerdotes mini
stri dn̄i. Depopulata ē regio:luxit hum⁹
qm̄ deuastatū est triticū:cōfusuȝ ē uinuȝ:
⁊ elāguit oleuȝ. Cōfusi sł agricole:ulula
uere uinitores sup frumēto:⁊ ordeo : qa
pijt messis agri:uinea ꝯfusa ē: ⁊ ficus elā
guit. Malegranatū:⁊ palma. ⁊ malū.et
oīa lingna agri aruerūt:qꝛ ꝯfusū ē gaudi
um a filiis hoīuȝ. Accingite uos ⁊ plan
gite sacerdotes:ululate mīstri altaris. In
gredimini:cubate in sacco mīstri dei mei
qm̄ intijt ꝺ domo dei uȓi sacrificiū ⁊ liba
tio. Sāctificate ieiuniū:uocate cetū:⁊ cō
gregate senes oēs hītatores t̄re i domuȝ
dei uȓi. Et clamate ad dn̄m. A.a.a.diei:
qꝛ ꝓpe est dies dn̄i:⁊ quasi uastitas a po
tente ueniet. Nūqd nō corā oculis uȓis
alimēta pierūt de domo dei uȓi leticia ⁊
exultatio: Cōputruerūt iumēta i stercoꝛ
suo. Demolita sł horrea: dissipate sł apo
thece:qm̄ ꝯfusū est triticū. Quid igemuit
aīal:mugierūt greges armēti: Quia ñ est
pascua eis:sed ⁊ greges pecoꝝ dispierūt.
Ad te dn̄e clamabo qꝛ ignis cōedit speci
osa ꝺserti:⁊ flāma succēdit oīa ligna regi
onis. Sȝ ⁊ bestie agri quasi area sitiens
imbrē suspexerūt ad te: qm̄ exiccati sł fō
tes aquaꝝ:⁊ ignis deuorauit speciosa de
serti. Liber amos ꝓphete tertius.

Uerba amos q fuit in pastoralibus
techue q̄ uidit sup isrł:in dieb⁹ ozie
regis iude: ⁊ i dieb⁹ ieroboā filij ioas re
gis isrł:ante duos annos t̄remot⁹. Et di
xit.dn̄s ꝺ sion rugiet ⁊ de ierlm̄ dabit uo
cem suā. Et luxerūt speciosa pastoꝝ:⁊ ex
iccatus ē uertex carmeli. Hec dicit dn̄s.
Sup trib⁹ sceleribus damasci:⁊ sup qua
tuor: non ꝯuertaȝ eum:eo ꝙ triturauerit
in plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē
in domū azahel:⁊ deuorabit domos be
nadab. Et ꝯuertā uectes damasci: ⁊ disp
dam habitatorē de cāpo idoli:⁊ tenentē
sceptrū de domo uoluptatis. Et trāsferet
populus syrie:⁊ cyrenē dicˀ dn̄s. Hec dicˀ
dn̄s. Sup tribus scelerib⁹ gaze: ⁊ super
quattuor non cōuertaȝ eum: eo ꝙ trāstu
lerit captiuitatē pfectam ut ꝯcluderet eaȝ
in idumea. Et mittā igneȝ in murū gaze
⁊ deuorabit edes eius. Et dispdaȝ habi
tatorem de azoto: ⁊ tenentē sceptrū ꝺ as
calone. Et ꝯuertā manū meā sup acharō
⁊ pibūt ṙliqe philistioꝝ dicˀ dn̄s ꝺs. Hec
dicˀ dn̄s ꝺs. Sup trib⁹ scelerib⁹ tyri:⁊ sup
quattuor non ꝯuertam eum: eo ꝙ cōclu
serunt captiuitatē pfectā in idumea: ⁊ nō
sint recordati federis fratrū. Et imittam
ignem in muꝝ tyri:⁊ deuorabit edes ei⁹.
Hec dicit dn̄s. Sup trib⁹ scelerib⁹ edon:
⁊ super quattuor non conuertam eū: eo
ꝙ persecutus sit in gladio fratrem suum:
⁊ uiolauerit misericordiam eius:⁊ tenue
rit ultra furorem suum: ⁊ indignationeȝ
suam seruauerit usqȝ in finem. Liber ab
die prophete quartus.

Uisio abdie. Hec dicit dn̄s deus ad
edon. Auditum audiuimus a dn̄o
⁊ legatum ad gentes misit. Surgite ⁊ cō
surgamus aduersus eum in prelium. Ec
ce paruulū dedi te in gentibus: contēpti
bilis tu es ualde. Supbia cordis tui ex
tulit te habitantē in scissuris petraꝝ ⁊ ex
altantē soliū tuū. Qui dicis i corde tuo.
Quis detrahet me i terrā: Si exaltatus
fueris ut aqla: ⁊ si int̄ sidera posueris ni
dū tuū:ide detrahā te dicit dn̄s. Si fures
introissent ad te si latrones p noctē:quō
ꝯticuisses: Nōne furati eēnt sufficiētia si
bi: Si uindemiatores introissent ad te:
nūqd saltē racemos reliqssent tibi: Quō
scrutati sunt esau iuestigauerūt abscondi
ta eius. Usqȝ ad termīos emiserūt te oēs
uiri federis tui:illuserūt tibi:inualuerunt
aduersum te uiri pacis tue. Qui come
dunt te cū ponent insidias subter te. Nō
est prudentia in eo. Nunquid non in die
illa dicˀ dn̄s pdā sapiētes de idūea:⁊ pru
dētiā de mōte esau: Et timebūt fortes tui

a meridie:ut intereat uir de domo esau.
Propter iterfectionē ⁊ ꝓpt̄ iniq̄tatem in
frēm tuū iacob:opiet te ↄfusio:⁊ pibis in
eternum. Liber ione ꝓphete quintus.

ET factū est v̄bū dn̄i ad ionā filium
amathi dicēs. Surge ⁊ uade i nini
uem ciuitatē grandē:⁊ p̄dica in ea q꞉ as
cēdit malicia eius corā me. Et surrexit io
nas ut fugeret in tharsis a facie dn̄i. Et d̄
scendit ioppen: ⁊ iuenit nauē euntem in
tharsis:⁊ dedit naulū eius ⁊ descēdit i eā
ut iret cū eis in tharsis a facie dn̄i. Dn̄s
aūt misit uētū magnū in mare:⁊ facta est
tēpestas magna in mari: ⁊ nauis piclita
bat̄ ↄteri. Et timuerūt naute: ⁊ clamaue
runt uiri ad deū suū. Et miserūt uasa que
erāt i naui in mare: ut alleuaret̄ ab eis.
Et ionas descēdit ad inf̄iora nauis:⁊ dor
miebat sopore graui. Et accessit ad eum
gub̄nator ⁊ dixit ei. Quid tu sopore d̄pri
meris? Surge ⁊ inuoca deū tuū:si forte re
cogitet d̄us de nob̄ ⁊ nō peream⁹. Et di
xit uir ad collegā suū. Uenite ⁊ mittam⁹
sortes:⁊ sciamus quare hoc malū sit no
bis. Et miserūt sortes. Et cecidit sors sup
ionā. Et dixerūt ad eū. Indica nobis cu
ius cā malū istud sit nobis. Qd̄ ē op⁹ tu
um:que t̄ra tua:⁊ quo uadis: uel ex quo
pplo es tu. Et dixit ad eos. Hebre⁹ ego
sum:⁊ dn̄m deū celi ego timeo q̄ fec̄ ma
re ⁊ aridā:⁊ timuerūt uiri timore magno
⁊ dixerūt ad eum. Quid hoc fecisti? Co
gnouerāt eim uiri q̄ a facie dn̄i fugeret:
quia indicauerat eis ionas. Et dixerunt
ad eū. Quid faciem⁹ tibi:⁊ cessabit mare
a nob̄? Quia mare ibat ⁊ itumescebat su
p eos. Et dixit ad eos. Tollite me ⁊ mit
tite in mare:⁊ cessabit mare a uob̄. Scio
eim ego q̄ ꝓpt̄ me tēpestas grādis hec
sit super uos. Et remigabāt uiri:ut reuer
terent̄ ad aridā ⁊ n̄ ualebāt:q꞉ mare ibat
⁊ intumescebat super eos. Et clamauerūt
ad dn̄m ⁊ dixerūt. Quesum⁹ dn̄e ne pere
amus in aiām uiri istius: ⁊ ne des super
nos sāguinē innocētē:q꞉ tu dn̄e sicut uo
luisti fecisti. Et tulerūt ionā ⁊ miserūt euȝ
in mare:⁊ stetit mare a feruore suo. Et ti
muerūt uiri timore magno dn̄m: ⁊ imo
lauerūt hostias dn̄o:⁊ uouerūt uota. Et
p̄parauit dn̄s pisceȝ grādē: ut deglutiret
ionā. Et erat ionas in uētre piscis tribus
diebus ⁊ trib⁹ noctibus. Liber michee
prophete sextus.

VErbum dn̄i qd̄ factuȝ est ad miche
am morastitē in diebus ioatham.
achaȝ.ezechie. regum iuda: qd̄ uidit su
per samariam ⁊ ierusaleȝ. Audite popu
li ōes:⁊ attendat terra ⁊ plenitudo eius:
et sit dominus deus nobis in testem:do
minus de templo sancto suo. Quia ecce
dominus egredietur de loco sancto suo
et descendet:et calcabit super excelsa ter
re. Et consumentur montes subtus euȝ:
et ualles scindent̄ sicut cera a facie ignis:
sicut aque que decurrunt in preceps. In
scelere iacob ōe istud: et in peccatis do
mus israel. Quod scelus iacob? Nonne
samaria? Et que excelsa iude? Nōne ieru
salem? Et ponam samariaȝ quasi aceruū
lapidum in agro cum plantatur uinea.
Et detrahabam in uallem lapides eius: Et
fundamenta eius reuelabo. Et oia sculp
tilia eius concident̄:et omnes mercedes
eius comburentur igni. Et omnia idola
eius ponam in perditionem:quia d̄ mer
cedibus meretricis congregata sunt: et
usq꞉ ad mercedeȝ meretricis reuertetur.
Super hoc plangam et ululabo: uadaȝ
spoliatus et nudus. Et faciam planctum
uelut draconum: et luctum quasi strutio
num:quia desperata est plaga eius:quia
uenit usq꞉ ad iudam:tetigit portaȝ popu
li mei usq꞉ ad ierusalem. In geth nolite
annūciare:lachrymis ne ploretis. In do
mo pulueris puluere uos conspargite:⁊
transibit uobis habitatio pulcra confu
sa ignominia. Non est egressa que habi
tat in exitu. Liber naum prophete septi
mus.

ONus niniue liber uisionis nauȝ el
chesei. Deus emulator et ulciscens
dominus. Ulciscens dominus et habēs
furorem: ulciscens dominus in hostes
suos: et irascens ipse inimicis suis. Do
minus patiens et magnus fortitudine
et mundans non faciet innocentem.

Dn̄s in tēpestate: ⁊ turbine uie eius: ⁊ ne
bule puluis pedum eius. Increpās ma
re ⁊ exiccans illud: ⁊ oīa flumina ad de
sertū deducēs. Infirmatus ē basan ⁊ car
melus: ⁊ flos libāi elanguit. Mōtes cō
moti sūt ab eo: ⁊ colles desolati sūt. Et ꝯ
tremuit terra a facie eius: ⁊ orbis ⁊ oēs
habitantes in eo. Añ faciē indignatiōis
eius quis stabit? Et qs resistet in ira furo
ris eius? Indignatio eiꝰ effusa ē ut ignis
petre dissolute sunt ab eo. Bonus dn̄s ⁊
ꝯfortans in die tribulationis: ⁊ sciēs spe
rantes in se. Et in diluuio pretereunte ꝯ
sumationē faciet loci eius. Et inimicos eiꝰ
ꝑsequētur tenebre. Quid cogitatis ꝯ do
minū? Consūmationē ipe faciet. Nō con
surget duplex tribulatio: qꝛ sicut spine se
inuicem cōplectūtur: sic ꝯuiuiū pariṫ po
tantiū: ⁊ cōsumētur quasi stipula aridita
te plena. Ex te eīm exibit ꝯ dn̄m cogitās
maliciam: mente ptractans preuaricatio
nem. Hec dicit dn̄s si ꝑfecti fuerint: ⁊ ita
plures: sic quoqꝫ attendētur: ⁊ ptrāsibūt.
Afflixi te: ⁊ non affligam te ultra: ⁊ ñ cō
teram uirgam eius de dorso tuo: ⁊ uicla
tua disrūpam: ⁊ precipiet sup te dn̄s. Nō
seminabiṫ ex noie tuo amplius. ꝺ domo
dei tui interficiaꝫ sculptibile ⁊ conflatile
ponam sepulchrū tuū quia ihonoratꝰ es

Liber abachuc ꝓphete octauus.

Onus qꝺ uidit abachuc propheta.
Usquequo dn̄e clamabo: ⁊ non
exaudies uociferabor ad te: ui patiens:
⁊ nō saluabis? Quare ostēdisti mihi iniq
tatem ⁊ laborē uidere predā ⁊ iusticiā ꝯ
me? Quare respicis cōtēptores: ⁊ taces
ꝯculcāte ipio iustiorē se? Et facies homi
nis quasi pisces maris ⁊ quasi reptilia ñ
habētia ducē. Et factū est iudiciū ⁊ ꝯdic
tio potentior. Propṫ hoc lacerata ē lex:
⁊ nō puenit usqꝫ ad finē iudiciū: qꝛ ipius
preualet aduersus iustū: ꝓpterea egredi
etur iudiciū puersum. Aspicite in gētibꝰ
⁊ uidete: ⁊ amiramini ⁊ obstupescite: qa
opus factū est in diebus uestris: qꝺ neo
credet cū narrabitur. Quia ecce ego suṡ
citabo chaldeos gentē amarā ⁊ uelocē:
ambulantē sup latitudinē terre: ut possiꝺ
at tabernacula non sua. Horribilis ⁊ ter
ribilis est: ex semetipa iudicium ⁊ onus
eius egredietur. Leuiores pardis eq eiꝰ:
⁊ ueślociores lupis uespertinis: ⁊ diffun
dentur equites eius. Equites nāqꝫ eius
de longe uenient: uolabunt quasi aquila
festinans ad comedendū. Omnes ad ꝑ
dam uenient: facies eorū ꝫ uentus uros.
Et congregabit quasi arena captiuitatē:
Et ipe de regibus triūphabit: ⁊ tyrāni ri
diculi eius erūt. Ipe sup oēm munitionē
ridebit: ⁊ cōportabit aggerē: ⁊ capiet eā.
Tunc mutabiṫ spūs eius ⁊ pertransibit:
⁊ corruet. Hec est fortitudo eius dei sui.
Nunqd nō tu a principio dn̄e deus meꝰ
sancte meus ⁊ non moriemur. Dn̄e in iu
dicium posuisti eum: ⁊ fortem ut corripe
res fundasti eum. Mundi sunt oculi tui
ne uideas maluꝫ: ⁊ respicere ad iniqtatē
non poteris. Quare non respicis sup ini
qua agentes: ⁊ taces deuorāte ipio iusti
orem se. Et facies hominis quasi pisces
maris ⁊ quasi reptile non habens prin
cipem. Totum in hamo subleuabit: tra
xit illud in sagena sua: ⁊ congregauit in
rete suum. Liber sophonie prophete li
ber nonus.

Uerbum dn̄i qꝺ factū est ad sopho
niam filium chusi filij godolie. filij
amasie. filij ezechie. in diebus iosie filij a
mon regis iuda. Congregās congrega
bo omnia a facie terre dicit dn̄s. congre
gans hoieꝫ ⁊ pecus. congregans uolati
lia celi: ⁊ pisces maris. Et ruine ipiorum
erunt: ⁊ disperdam homines a facie tre
dicit dn̄s. Et extendam manum meā sup
iudam: ⁊ super omnes habitantes ierlꝫ.
Et disperdam de loco hoc reliquias ba
al: ⁊ noia edituoꝝ cū sacerdotibꝰ: ⁊ eos
qui adorant super tecta miliciam celi: et
adorant ⁊ iurant in dn̄o: ⁊ iurant in mel
chon: ⁊ qui auertūtur de post tergū dn̄i:
⁊ qui non quesierunt dn̄m: nec inuestiga
uerunt eum. Silete a facie dn̄i dei: qꝛ iuxᷓ
est dies dn̄i: qꝛ preparauit dn̄s hostiam:
sanctificauit uocatos suos. Et erit: in die
hostie dn̄i uisitabo super principes: ⁊ su
per filios regis: ⁊ super omnes qui iduti

sũt ueste peregrina. Et uisitabo sup õem
q arrogãter igredieť sup limẽ i die illa q
ꝯplent domũ dñi dei sui iniqtate ⁊ dolo:
Et erit i die illa dicit dñs uox clamoris a
porta piscíũ : ⁊ ululat⁹ a secũda: ⁊ ꝯtritio
magna a collib⁹. Ululate hitatores pile.
Cõticuit õis ppl's canaã: disꝑiit ões ĩuo
luti argẽto. Et erit. In tpe illo scrutabor
ierlm i lucernis: ⁊ uisitabo sup uiros de
fixos i fecib⁹ suis: q dicũt i cordib⁹ suis.
Nõ faciet bñ dñs: ⁊ ñ faciet male. Et erit
fortitudo eoꝝ i direptiõem: ⁊ dom⁹ eorũ
i desertũ. Et edificabũt domos ⁊ nõ ha
bitabũt: ⁊ plãtabũt uineas: ⁊ nõ bibẽt ui
num eaꝝ.

Liber aggei ꝓphete decimus.

IN anno secũdo darij regis ꝑsaruz:
in mense sexto: in die una mẽsis: fac
tum ẽ uerbũ dñi i manu aggei ꝓphete:
ad zorobabel filiũ salathiel ducez iuda:
⁊ ad iesum filiuz iosedec sacerdotem ma
gnum dicens. Hec ait dñs exercituuz di
cẽs. Populus iste dicit. Nũdũ uenit tp's
dom⁹ dñi edificãde. Et fcm ẽ uerbum dñi
i manu aggei ꝓphete dicẽs. Nũqd tẽp⁹
uob ẽ: ut bitetis i domib⁹ laqueatis et do
m⁹ ista deserta? Et nũc hec dicit dñs exer
cituum: Ponite corda ur̃a sup uias ur̃as.
Seminastis mltũ ⁊ itulistis paꝝ. Comedi
stis ⁊ nõ estis saciati: bibistis ⁊ nõ estis in
ebriati. Operuistis uos ⁊ nõ estis calefacti.
Et q mercedes ꝯgregauit misit eis i sac
culũ ptusũ. Hec dicit dñus exercituũ.
Ponite corda ur̃a sup uias ur̃as. Ascen
dite i mõtẽ: portate ligna: ⁊ edificate do
mũ: ⁊ acceptabilis mihi erit: ⁊ glificabor
dicit dñs. Respexistis ad ãpli⁹: ⁊ ecce fcm
ẽ minus. Et intulistis in domuz: ⁊ exsuffla
ui illõ. Quã ob cãm dicit dñs exercituũ:
Quia dom⁹ mea deserta est: ⁊ uos festina
stis unusqsqz i domũ suã. Propẽ h⁹ sup
uos ꝓhibiti sũt celi ne darent rorem: et
terra prohibita est ne daret germen suũ
⁊ uocaui siccitatẽ sup trã ⁊ sup mõtes: et
sup triticũ: ⁊ sup uinũ: ⁊ sup oleũ: ⁊ qcun
qz ꝓfert hum⁹: ⁊ sup hoies: ⁊ sup iumẽta
⁊ sup õem laborẽ manuũ. Et audiuit zo
robabel fili⁹ salathiel: ⁊ iesus fili⁹ iosedec
sacerdos magn⁹: ⁊ ões reliq ppli uocez
dñi dei sui: ⁊ uerba aggei ꝓphete: sicut
misit eũ dñs de⁹ eoꝝ ad ipos. Et timuit
pplus a facie dñi.

Liber zacharie ꝓphete undecim⁹.

IN mense octauo: in anno secundo
darij: factũ ẽ uerbũ dñi ad zachari
am filium barachie: filiũ addo ꝓphetaz
dicẽs. Iratus ẽ dñs sup patres ur̃os ira
cundia. Et dices ad eos. Hec dicit dñs
de⁹ exercituum. Cõuertimini ad me dicit
dñs exercituum: ⁊ ego cõuertar ad uos
dicit dñs exercituũ. Ne sitis sicut pr̃es ur̃i
ad quos clamabãt ꝓphete priores dicẽ
tes. Hec dicit dñs exercituũ. Cõuertimi
ni ð uijs ur̃is malis: ⁊ ð cogitatõib⁹ ur̃is pessis.
Et nõ audierũt neqz attẽderũt ad me dicit
dñs. Pr̃es ur̃i ubi sũt et ꝓphete? Nunqd
i sempitnũ uiuent? Uerũtamẽ ꝟba mea:
et legitima q̃ mãdaui seruis meis ꝓphe
tis: nũqd nõ ꝯphẽderũt pr̃es ur̃os? ⁊ ꝯuer
si sũt ⁊ dixerũt. Sicut cogitauit dñs exerci
tuũ facere nob secũdum uias nr̃as: ⁊ secũ
dũ adiuentiões nr̃as fecit nobis. In die
uicesima ⁊ quarta undecimi mẽsis sabba
oth i anno secũdo darij regis: factũ ẽ uer
bũ dñi ad zachariã filiũ barachie: filium
addo ꝓphetam dicens. Uidi p noctem:
⁊ ecce uir ascendens super equum rufuz
⁊ ipse stabat inter myrteta que erant in ꝓ
fundo: et post eum rufi equi: uarij ⁊ albi.
Et dixit. Qui sunt isti dñe mi? Et dixit mi
hi angelus qui loquebatur ad me. Ego
ostendam tibi quid sint hec. Et r̃ndit uir
qui stabat inter myrteta ⁊ dixit. Isti sunt
quos misit dñs ut perambularent terrã.
Et r̃nderunt angelo dñi: qui stabat inter
myrteta ⁊ dixerunt. Perambulauimus
trãm: ⁊ ecce omnis terra hitat̃ ⁊ quiescit.
Et r̃ndit angelus dñi et dixit. Domine
exercituum usqzquo tu non misereberis
ierlm: ⁊ urbium iuda: quib⁹ irat⁹ es? Iste
iam septuagesimus annus ẽ. Et respõdit
dñs angelo qui loquebatur in me: uerba
bona consolatoria. Et dixit ad me ange
lus qui loquebatur in me. Clama dicẽs.
Hec dicit dñs exercituum. zelatus sum
ierlm et sion zelo magno: et ira magna

ẽ

ego irascar sup gentes opulētas: q₂ ego iratus sum paꝝ. Ipsi uero adiuuerunt i malū. Propterea hec dicit dn̄s. Reuertar ad ierl'm in misericordijs: ꝛ domus mea edificabit i ea: ait dn̄s exercituū: ꝛ ppēdiculum extendet sup ierl'm.

Liber malachie pphete duodecim⁹.

Onus uerbi dn̄i ad isr'l i manu malachie pphete. Dilexi uos dicit dn̄s. Et dixistis. i q̄ dilexisti nos: Nōne fr̄ erat esau iacob dic̄ dn̄s: ꝛ dilexi iacob. esau āt odio habui: Et posui mōtes ei⁹ i solitudinē: ꝛ hereditatem ei⁹ i dracones deserti. Qđ si dixerit idumea destructi sum⁹: sed ꝯuertētes edificabim⁹ q̄ destructa sūt. Hec dicit dn̄s exercituum. Isti edificabunt ꝛ ego d'struā. Et uocabūt termi impietatis ꝛ ppl's cui irat⁹ ē dn̄s usq₃ i eternū. Et oculi ūri uidebūt: ꝛ uos dicetis. Magnificet dn̄s sup t'minū isr'l. Fili⁹ honorat prēꝫ ꝛ seruus dn̄m suum. Si ergo pater ego sum: ubi est honor me⁹: Et si dn̄s ego sū: ubi est timor me⁹ dicit dn̄s exercituum: Ad uos sacerdotes q despexistis nomē meū: ꝛ dixistis. In quo despexim⁹ nomē tuuꝫ: Offertis sup altare meū panē pollutum: ꝛ dicitis i quo polluim⁹ te: In eo q̄ dicitis. Mēsa dn̄i despecta ē. Si offeratis cecū ad imolādū n̄ne malū ē. Et si offeratis claudū ꝛ lāguidū: nōne malū ē. Offer illđ duci tuo si placuerit ei: aut si susceperit faciē tuā dicit dn̄s exercituū. Et nūc deprecamini uultū dn̄i ut misereat ūri. De manu eni ūra fc̄m̄ ē hoc: si q̄ mō suscipiat facies ūras dicit dn̄s exercituum. Quis est i uob q claudat hostia: q cedat hostias: ꝛ incedat ad altare meum gratuito: Non ē mihi uoluntas in uobis dicit dn̄s exercituum. Et munus non suscipiam đ mā ūra. Ab ortu enim solis usq₃ ad occasuꝫ magnū ē nomē meum in gentibus. Et in omni loco sacrificatur ꝛ offertur in noīe meo oblatio mūda: q₂ magnum ē nomē meum in gentibus dicit dn̄s exercituuꝫ. Et uos polluistis illud. In eo q̄ dicitis mēsa dn̄i ꝯtaminata est: ꝛ qđ suppōit ꝯtēptibile ē: cū igne q illđ deuorat. Et dixistis. Ecce de labore: ꝛ exsufflastis illud dicit dn̄s exercituū: ꝛ intulistis de rapinis claudū ꝛ lāguidū: ꝛ intulistis munus. Nūqd suscipiam illud de manu ūra dicit dn̄s: Maledictus dolosus q h₃ in grege suo masculum: ꝛ uotum faciens imolat debile dn̄o: q₂ rex magn⁹ ego: dicit dn̄us exercituum: ꝛ nomē meum horribile i gētib⁹.

Rubrice generales breuiarij ueteres appellate.

Aduentus dn̄i celebratur ubicunq₃ dn̄icus dies uenerit inter. v. calēdas decembris: ꝛ. iij. nonas eiusdē mēsis. Notandum q̄ feria quarta p̄rima post diē sācte lucie. Cinerꝫ diei pente. ꝛ exaltatiōis sancte crucis: sēp quatuor tp̄a celebrātur. Sciēdum q̄ si festum alicuius apostoli. Euāgeliste. sancti michaelis: ul sancte crucis: uel aliud h̄ns aliqua ppria h'storia seu festū solēne gn̄alr aut aliqb⁹ t'ris l' locis ueniat die dn̄ica: in qua nō ponitur primo ppria historia officium fit de festo: ꝛ ꝯme. de dn̄ica fit i utrisq₃ uesperis matu. ꝛ missa: ꝛ nona lectio legit đ omelia dn̄ice. Item qđcūq₃ festum. ix. lectionum: etiam si duplex fuerit uenerit i dominica: i qua p'rio pōit historia que non pōt cantari in aliqua sequēti dn̄ica: transfertur. Si uero historia tūc ponenda possit cantari in aliqua sequēti dn̄ica: festum duplex celebratur eadē die: ꝛ fit ꝯmemoratio de dominica. preterq₃ in festo oīum sanctorum. Alia uero festa que nō st̄ duplicia transferunt. Item quodcūq₃ festum nonum lectionum aliud a predictis uenerit die dn̄ica: transfertur in secundam feriam. Excepto festo sancti thome martyris: ꝛ sancti siluestri pape: ꝛ sancti eustachij: ꝛ sancti leonis. Et si eadem feria fuerit festū. ix. lectionum: ipsum transfertur in tertiam feriam: ꝛ sic de alijs donec festa omnia celebrentur: nisi sit festuꝫ apostoli uel euangeliste: uel aliud habēs aliqua ppria h'storia: uel festum solenne gn̄aliter: aut in terris uel locis aliquibus s'ueniat. Huiusmodi enim festa de suis locis mutari nō debent. Et tunc festum

min⁹ qȯ añ illȯ festū celebrari ñ potuit p⁹
festū illȯ magis imediate celebreť. Siliť
festa solēnia in aliquib⁹ terris ł locis: et si
in nostro calendario non habentur i eiſ
dem terris uel locis celebrentur: nec a lo
cis suis mouētur: qm̄ curia illud idem fa
cere de festis talibus consueuit. ¶ Item
quando plura festa .ix. lectionum de mi
noribus continue fiunt: in secūdis uespe
ris precedentis festi incipitur a caplo de
festo subsequenti: ⁊ fit ꝯmemoratio de fe
sto precedenti. Si uero in festo sequenti
occurrat aliud festum: de quo tantum fit
ꝯmemoratio i p̄cedentib⁹ ue'pis post pri
mam orationem agitur de festo ꝯmemo
rationis: ⁊ postea ȯ festo precedenti.
¶ Festum autem min⁹ omne illud esse intel
ligitur: quod non ē duplex: nec sācte cru
cis: nec angelorum: nec apostoloꝝ: nec e
uāgelistarum: nec solenne generaliť: aut
in aliquib⁹ tris uel locis. Quelibet etiam
octaua non duplex festuȝ minus iudica
tur. Excipitur octaua epiphanie. ¶ Iteȝ
quādocūqȝ festum nouem lectionum ce
lebratur in sabbato siue de aplis: siue ali
ud non duplex: excepto festo innocētū:
a cap⁹ in antea fit de dñica aut ȯ festo: aut
octaua: quibus ipsa cedit: ⁊ ꝯmemoratio
de festo precedenti. Si uero duplex festū
fuerit: ꝯmēoratio tm̄ fit de dñica. Itē no
tandum ꝙ quandocūqȝ aliqȯ festum
celebratur die dñico: in secūdis uesperis
caplm dicitur de eodem. nisi secūda seqn
ti feria fuerit festum cui dñica cederet.
¶ Item de festo non duplici quod celebra
tur secunda feria: fit ꝯmemoratio tantuȝ
i uesperis dñice precedentis: nisi sit festū
apostoli uel euangeliste: uel aliud habēs
aliqua ꝓpria rñsoria: uel sit festum solen
ne gñaliter: aut in aliquib⁹ tris uel locis.
Pro huiusmodi enim icipiť a caplo: et
ꝯmemoratio de dñica. ¶ In secundis ues
peris festorum duplicium: sancte crucis:
angelorum: apostolorum: euangelistaꝝ:
seu festorum solennium gñaliter: aut i ali
quibus terris uel locis: fit tm̄ cōmemora
tio de festo sequenti: nisi festa predicta se
quereť festū duplex ł equale: uel dies oc
taua alicuius festi. Tunc eniȝ incipitur a
caplo de festo sequenti. Exceptis illis fe
stis octauas hñtibus: que festa ueniūt in
fra octauam nati. dñi: que hñt secundas
uesperas ¶ Item sciendum ꝙ in uigilia
festi duplicis uespere fiunt totaliť ȯ festo
duplici: ita ꝙ quāuis eadē die sit festum
non duplex uel dñica: de neutro fit ꝯme
moratio. Preterqȝ in quadragesima et
aduentu. Tunc. n. fit ꝯmemoratio ȯ dñi
ca. ¶ Item i festo duplici omnes añe du
plicanť in uespis ⁊ matu. tm̄. Item si fe
stum nouem lectionum uenerit infra oc
tauam: infra quam occurrentes festiuita
tes celebrantur: de festo occurrente fiūt
uespere a caplo in antea cum ꝯmemora
tione octaue: nisi uenerit immediate post
festuȝ ȯ quo fit octaua: ł die lune. Tunc
enim in dñica fit de octaua: ⁊ memoria
tantum de festo: nisi fuerit festum duplex
seu aliud hñs aliqua ꝓpria rñsoria uł fe
stum solenne gñaliter: aut in aliquib⁹ triſ
uel locis. In secundis uero uesperiſ festi
minoris a caplo in antea: fit de octaua et
ꝯmemoratio ȯ festo. Et si festum uenerit
i dñica: infra tales octauas transfertur: ni
si habeat aliqua ꝓpria Rñsoria. Excepto
festo sancti leonis pape qȯ nō transferť.
¶ Item notandum ꝙ quandocūqȝ īfra
aliquas octauas alique festiuitates con
tinue celebrantur: sēp tam i uesperis qȝ i
matutinis fit ultima ꝯmemoratio ȯ octa
ua. ¶ Itē notādum ꝙ īfra octauam sēp
dicitur ad mag. añ. de secūdis uesperis fe
sti. In primis uero uesperis diei diciť ca
dem añ. ad magni. que in uigilia festi.
¶ Item in festis que in quadragesima cele
brātur: fit sēp ꝯmemoratio de fer. in utriſ
qȝ uesperis ⁊ mat.: ⁊ in ultima lectione si
sit omelia. In festiuitatibus aduētuſ simi
liť fit sine ultima lectione: nisi occurrat i
.iiij. tpibus. Nullo āt alio tp̄e fit ꝯmēora
tio ferie i festo ¶ Item si festum aliqȯ ha
beat ꝓpriaȝ historiam non completam:
suppletur ȯ communi sanctorum: incipi
endo a secūdo Rñsorio. Et gñaliter quā
docūqȝ festo deest aliquod ꝓpriū: ꝓ illo
recurratur ad commune sanctorum.

Notandum ꝙ festū duplex agitur i die
natiuitatis dñi. Et duob⁹ sequētib⁹ dieb⁹.
i die circūcisionis. i die epiphanie. i puri
ficatiōe beate uirginis. i annūciatiōe eius
dem. i resurrectione dñi: ⁊ duob⁹ sequēti
b⁹ dieb⁹. i die ascēsionis. i die pētecostes.
⁊ duob⁹ sequētib⁹ dieb⁹. i die natiuitatis
beati ioannis baptiste. i festo apl'orū pe
tri ⁊ pauli. i ꝯmēoratione sancti pauli. in
octaua eorūdē. et i ōib⁹ festiuitatib⁹ ōiū
apl'orꝝ. euāgelistaꝝ. in die sancti laurētij. i
assūptione beate marie uirginis. et i octa
ua ei⁹. in natiuitate eiusdem. in festo sācti
michaelis. in festo omnium sanctorum. i
dedicatione eccl'e: ⁊ anniuersario eiusdē.
❡ Octauas facimus de festis natiuitatis
dñi: et tribus ꝓximo sequentibus festis.
Itē epiphanie. pasche. ascensionis ⁊ pē
tecostes. natiuitatis sancti ioannis bapti
ste. apl'orum petri ⁊ pauli. sancti laurētij:
assumptiōis beate uirginis. ⁊ natiuitatis
eiusdem. ❡ Sciendū ꝙ Te deū laudam⁹
imediate dr̄ p⁹ ultimam lectionem: a die
pasche usq; ad octauam pente.. Et quā
docūq;. ix. lectiones legūt. Exceptis die
bus dñicis ab aduentu usq; ad natiuita
tē dñi. et a septuagesima usq; ad pascha
et die innocētium qñ nō occurrit in dñi
ca ❡ Et notādum ꝙ qñ nō legūt. ix. lecti
ones legētur tres: ⁊ cantantur tria respō
soria. Excepto ꝙ ꝑ hebdomadas a die
pasche usq; ad ascensionem: ⁊ per octa
uā pente. tm̄ duo rn̄soria cātant: licet tūc
tres lectiones legāt. ❡ Et notādū ꝙ glia
patri sēp dicit i tertio. vi. ⁊ ultimo rn̄sorio
preterq; a dñica de passione usq; ad do
minicam resurrectionis. Eodem tamen
tempore dr̄ in festis si occurrerit: ⁊ offici
is beate marie uirginis. ❡ Notandū ꝙ i
ōib⁹ festiuitatib⁹ añe laudum dicūt ad pri
mam: tertiam: sextam: ⁊ nonam ꝑ ordinē
.iiij. añ. pretermissa. Et ad uespas simili
dicūt. añe. laudū nisi alie assignēt. ❡ No
tandum ꝙ in omnib⁹ dñicis dieb⁹ ⁊ festis
⁊. ix. ⁊ trium lectionum illa orō q̄ dicit i
primis uesperis: dr̄ per omnes horas se
quentis diei: qñ fit de eis. Preter primā
⁊ completorium. Alijs uero diebus illa
orō que dicit ad matu. dr̄ ꝑ ōes horas.
Preter primā ⁊ completorium et uespe
ras in quadragesima. Et. iiij. temporibus
de aduentu. cum cantantur. añe maiores
.s. O sapientia.

❡ Rubrice noue nuncupate superioribus
addite sunt: quo sacerdotes qui quotidie
diuina agunt officia: siquid fuerit sub
ortum dubij facili⁹ enodare ualeāt. Nā
aduersari inuicem in plerisq; locis qdā
putant: qđ ꝓfecto apparet minime: si ser
uato ordine: ⁊ tempora distincta fuerint
⁊ loca: qm̄ he rubrice noue: aut addunt
aliquid aut declarant: ⁊ ꝑꝑ dubia i eccl'a
sticis officijs milies emergentia. He no
ue sanctiones a summis pontificib⁹ ema
nate sunt. Et licet in his plura dicta sint:
que ueteribus suis in locis explicata fue
rūt: que quidem repetere superfluum ui
deretur: ea tm̄ omnia perspicienda studi
osorum: relinquimus iudicio lectorum.
Ordo igitur harum rubricarum ē q̄cqd
de mense in mensem occurrerit icipiēdo
ab aduentu dñi usq; ad finem anni pau
cis absoluere. Sit igitur harum hui⁹ mo
di exordium.

❡ Rubrica mensis decēbris.

❡ Sciendum in primis est: ꝙ nulla historia
ꝓpria uocatur: nisi habeat. ix. lectiones:
⁊ ad minus octo rn̄soria ❡ Sciēdum est
p̄terea ꝙ ille dñice q̄ habent tria uel sex
responsoria tm̄: ⁊ reliqua sunt retro l'āte
.s. de historia p̄cedenti uel sequenti: non
uocātur historie ꝓprie: ⁊ ratio huiusmo
di est: qm̄ mille iperfecta nō faciunt unū
pfectū. Ideo historia ꝓpria uocat qñ ni
hil deficit. Iccirco nota ꝙ i talib⁹ dñicis
q̄ nō hn̄t historiā ꝓpriā ⁊ pfectā. Roma
na curia ꝯsueuit facere de festo duplici l'
semiduplici cum ꝯmēoratione domini
ce: etiam si ista tal' historia iperfecta fit in
sequenti dñica uel infra hebdomadam:
si dominica deficeret ⁊ non in alijs.

❡ Aduentus dñi celebratur semper in illa

dñica q̃ ē magis ꝓpria festo sancti andree
siue p̄cedat siue sequat̃: ⁊ si p̄dictū festum
cadit i dñica: ⁊ i ipa dñica sit aduētus dñi
festū beati ādree trāsfert̃. Et si p̄fatū festū
cadat i sabbato: i secūdis uespis dc̄i festi
a caplo i antea fit de aduentu: ⁊ duplica
tur añt. de aduentu. Ad magni. ſ. Ecce
nomē dñi: rōe festi. deinde fit ꝯmēoratio
de sācto andrea. Et hoc fit pp nouitatē
officij ⁊ temporis: solūmō in hoc primo
sabbato de aduentu: ⁊ nō i alijs i quibus
cadūt festa duplicia: nō tñ dr̄ offīn beate
marie uirgis: q: duplex festū agitur: sed i
sequenti sabbato: i quo ē festū sācti ābro
sij: ⁊ in alio sabbato subsequēti: in quo ēt
festū beati thome apli ñ fiat i istis sabba
tis: nisi ꝯmēo. de dñica.

¶ Notādū ꝙ ōes quattuor dñice aduētus
dñi hñt historiā ꝓpriā: ⁊ cum quattuor
sit dñice: ⁊ quattuor hēant historias: iō ñ
mutant̃ de locis suis: nec ēt pñt trāsferri:
ēt si duplex festū i hiſ quattuor dñicis oc
currat. Uñ festum sācti thome qñ cadit i
aliqua p̄dictarū dñicarū: dꝫ regulari secū
dum rubricam siue tabulam d̄ natiuitate
q̃ occurrit anno illo.

¶ Sciendum est ꝙ romana curia ñ cōsue
uit facere commemoratiōem de feria: ni
si dūtaxat in aduentu: ⁊ quadragesīa dū
fit de festo aliquo.

¶ De festiuitatib⁹ que celebrātur in illis fe
rijs aduētus que habent laudes ꝓprias
Scias ꝙ p⁹ orōnē dīei festi fit ꝯmemora
tio de feria. Et completis ōib⁹ de festo ite
rū dicūt̃ laudes de feria cum qnqꝫ añis
⁊ qnqꝫ psalmis: ꝓut mādat̃: absqꝫ caplo
hymno: bñdictus: ⁊ orone. Sed dicto.
Laudate dñm de celis: cum sua. añ. lau
des t̄minat̃. Ita uidet̃ hr̄e quedā rubrica
q̃ ē in feria secūda p⁹ dñicam tertiam de
aduentu

¶ Si festum sancti ambrosij uenerit in dñi
ca nō fit de eo: sed transfert̃ i tertiam feriā
primo pp dñicam que hꝫ historiā ꝓpriā.
secūdo: q: in secunda feria occurrit festū
conceptionis beate uirginis: ⁊ ideo in se
cundis uesperis dñice fit totaliter de con
ceptione cū ꝯmēoratiōe dñice.

¶ Si festum sc̄i nicolai uenerit in sabbato:
in secūdis uesperis fit de dñica cū ꝯmēo
ratione festi: sic ēt si uenerit feria secunda
in secundis uesperis dñice.

In anno illo in quo natiuitas dñi uene
rit die lune: in illo die uacuo: i quo nō fit
de aliquo festo fiat offīn secūdum p̄ntem
rubricam.

¶ In festo sācti thome marti. in secūdis ues
peris. Ad uespas añ. Tecum principiū.
Caplm. Multifarie multisqꝫ. hym. Xp̄e
redēptor ōium. ℣. Notum fecit dñs. Ad
mag. an. Hodie xp̄s. Orō cōcede q̄sum⁹
ad matu. Inuita. Xp̄s nat⁹ ē: ⁊ oia alia di
cūt̃ sicut i die natal' dñi: pret̃ sex lectiones:
que legūt̃ de sermōe sācti augustini epi. ſ.
Hodie fratres carissimi. Uel. Castissimū
marie. Et tres de omelia sup euāgelium
secūdum lucā. ſ. Pastores loq̄bātur. Et
icipit̃ a secūdo ℟nso. ſ. Hodie nobis de
celo: ⁊ octauū ℟nso. pōit̃. O regē celi.
Ad lau. ⁊ p ho. añ. Quem uidistis pasto
res. cū reliqs. Caplm. Multiphariam.
hym. A solis ortus. ℣. Notuꝫ fecit dñus.
Ad bñd. an. Glia i excelsis deo. Orō.
Cōcede q̄s. ⁊ ꝯmēo. de ōib⁹ octauis. Itē
ad missā itroit⁹. Puer nat⁹. Regre in pri
ma missa maiori p ordinem. p̄ter eplā q̄
dr̄. Apparuit benignitas. Et euāgeliuꝫ. ſ.
Pastores loq̄bant̃ ad iuicē. In secūdis
uero uespis añe. Tecū pricipiū cū reliqs
Caplm de sancto siluestro. Postea fit cō
memoratio de dñica. añ. Dum medium
silentiū. ℣. Uerbū caro. Orō. Oipotēs. ſ.
De⁹. Postea fit ꝯmēo. de natiuitate ⁊ d̄
alijs octauis.

¶ Notādū ꝙ si festū natiuitatis dñi. sc̄i ste
phani. sc̄i ioannis. sc̄orum inocētum: l' sc̄i
thome mar. uenerit i dñica: ipsa die nihil
fit de dñica: sed die ꝓxima p⁹ festum sanc
ti thome fit offīn dñice: ꝓut ordinatum ē
i breuiario: ꝙ si festū nō fit: agit̃ offīn de
natiuitate: p̄ter capla. añe. ad mag. ad bñ
dic. ⁊ Orō ⁊ lectiones. Sed cum nulluꝫ
festum ex supradictis uenerit in dñica se
qtur ꝙ ꝓxima die p⁹ festuꝫ sancti thome
martyris nō fit offīn de dñica: sed fieri dꝫ
de natiuitate dñi ⁊ hoc solum accidit qñ

nati. dñi uenerit die lune: ⁊ tūc fiat secundum supradictam rubricā.

¶ Aduertendum quoqȝ ꝙ a natiui. dñi usqȝ ad epiphaniaȝ exclusiue nō ē nisi una dñica quo ad offiñ: ⁊ nūqȝ fit de ea: nisi die sequenti post festū sancti thome martyris: uel fit tantum ꝯmemoratio in festo sancti siluestri. Et hoc quando p̄fatum festum uenerit in dñica: agitur de festo cuȝ commēoratione dñice i utriusqȝ uesperis matutinis ⁊ missa.

¶ Nota ꝙ R̄ica illa q̄ dicit: ꝙ hymni a die nati. dñi cuȝ Glia tibi dñe ⁊c̄. usqȝ ad octauam nati. cantantur: prorogentur usqȝ ad epiphaniam.

¶ Rubrica mensis ianuarij.

¶ Sciendum ꝙ in circūcisione dñi: non fit aliqua commemoratio: nec de octauis: nec de sancto basilio: nec de sācta martia tenet hec R̄ica p extrauagātem domini clementis. pp. vi. qui statuit ut de scis nulla fieret ꝯmemoratō: nec i duplicibus nec i semiduplicibus: sȝ q̄libet festum habeat diem suum: ꝑut alij sācti hn̄t.

¶ Item prefatus Pon. maxi. decreuit: ꝙ nūqȝ fiat ꝯmemoratio alicuꝰ festi eoꝝ q cadūt maioribꝰ ⁊ principalioribꝰ festiuitatibꝰ: sed huiusmodi ꝯmēoratio trāsferatur: ⁊ suis loco ⁊ tp̄ibꝰ fiāt de eo. ix. lectiones: sicut de aliis festis. Etiam festum q̄ntumcunqȝ simplex fuerit: nullo modo trāsfeat per ꝯmemoratiōem: sed post i suo ordine celebretur cum. ix. lectionibus et rñ: orijs: ꝑut fit in alijs festis.

¶ Bonifacius. ix. ⁊ clemens. vi. mādauerit ꝙ i secūda missa nati. dñi nulla fieret cōmemo. de sca anastasia: sȝ immediate pꝰ octauā epiphanie fieret officiuȝ de ea: vȝ .ix. lectiōes. Sequēti uero die fiat de sco basilio: postea de sācta martina. Deinde de alijs festis subsequēter: ꝑut i R̄ica breuiarij ꝯtinet. Ita tñ ꝙ i illis ꝯmēoratiōibꝰ siue festis: vȝ. sci pauli primi heremite: et sācti mauri abbis: fiat festū. ix. lectionum ut supradictū ē.

¶ Insup notādum ꝙ festum ꝯmēoratiōis nūqȝ trāsfert de ꝑprio loco qñ uolumus facere secūdū R̄icas antiquas: q̄uis aln festum in quo est ꝯiunctum trāsferatur: sȝ aliq trāsferāt cū suo pricipaliori festo. primus tamen modus est rationabilior. Festum epiphanie nō hȝ uigiliam: ⁊ est maius duplex: ⁊ seruatur simplicit̄ prima dies ex p̄cepto eccl̄ie. Ceteri uero duo dies nō: nisi forte ꝯsuetudo aliter dictaret: ꝙ seruaretur.

¶ Si festiuitas epiphanie in dñica uenerit: totum officium dominice fit in primo sequenti sabbato: sed in illo sequēti sabbato in secūdis uespis totuȝ officiū fit d̄ octaua epiphanie: ut designatur i dicta octaua: ⁊ fit ꝯmēo. dñice. i. illa. añt. q̄ incipit Fili qd fecisti nobis sic. ℣. Reges tharsis R̄. Reges. Orō. Uota q̄s dñe ⁊c̄.

¶ Circa octauam epiphanie attēde: ꝙ si dies ipse octaue ueniat in sabbato. In ultimis uespis a caplo i ātea fit de dñica cuȝ ꝯmēoratione epiphanie: ⁊ licet fiat ꝯme. de aplis ⁊ de pace: in ꝯpletorio tamē nō dicunt p̄ces: sicut i alijs octauis ⁊c̄.

¶ Item ab octaua epiphāie usqȝ ad septuagesimā sūt ad minꝰ qnqȝ officia dñicalia sȝ tñ una ē historia. Et ide quando non cadit nisi una dñica ab ipsa octaua usqȝ ad septuagesimā nullo mō pōt transferri ipsa dominica: nec infra hebdomadam: qa nulla hebdomada hȝ officiuȝ feriale cum ꝑprijs responsorijs. Et iō qualecūqȝ festuȝ occurrerit: ēt duplex: in ipsa dominica trāsfertur i sequētem diem. Item secus quando plures sunt dominice: quia historia dominice potest inde transferri uel cantari: ideo transfertur dominica: ⁊ fit de festo: sicut de conuersione sancti pauli ł sancte agnetis: q̄ festa regulāt: ut dcm̄ ē: si uēiat i dñica. ⁊ si. vi. dñica

occurrerit resumit officiũ pcedẽtis dñice
cũ epla pauli q̃ cadit i ordie. Preterea
nota q̃ si festũ sãcte agnetis cadit in sab
bato a caplo i antea fit de dñica: ⁊ postea
fit ꝯmemoratio de scã agnete: ⁊ festũ sãc
torum uicentij ⁊ anastasij trãsfertur ad secun
dã feriã: q: ut dcm̃ ẽ fit officium dñice.
Si aũt festũ sãcte agnetis cadat i dñica. uesꝑe secũdũ: totũ fit de scã agñete ⁊ pꝰ fit ꝯ
mẽo. de sãctis: uincẽtio ⁊ anastasio. Dei
de fit de dñica: ⁊ oĩbꝰ alijs diebꝰ fit a capi
tulo i antea ut supra ordinat.

¶ Si festũ sãcti antonij: sãctorum fabiani ⁊ se
bastiani: uicentij ⁊ anastasij. purificatiõis
uirgĩs marie: ⁊ sãcte agate uenerit i dñica
fit de festo cũ ꝯmẽo. dominice: sed hoc si
uenerit ante. lxx. Si ṽo i. lxx. sꝑ trãsfert
i secũdam feriam: ⁊ sic de eis fit: sicut dic
tum ẽ d̃ dominicis aduentus.

¶ Attẽde quãdo. lxx. uenerit. xij. calendas
martij debet fieri commemoratio de do
minica que uenerit in festo sancte agne
tis. Siliť quãdo septuagesima uenerit. xi
kal. martij dꝫ fieri ꝯmẽo. de dominica q̃
uenerit i festo sãcte agathe q: officia defi
ciũt: sed ĩfra hebdomadaꝫ di oĩo ꝑterite
dominice.

¶ Notandum quippe q̃ quãdo pascha re
surrectionis dñi occurrerit. xxij. xxiij. xxi
iij. mẽsis martij: nullus dies dñicus infra
octauã epiphanie: ⁊. lxx. occurrerit: in q̃
possit historia psalmiste põi: quare sic oc
currẽte fac feriam pꝰ octauam epiphanie
trãsferẽdo festũ illꝰ diei: ⁊ pone historiam
psalmiste ad silitudinem historiarum iu
dith ⁊ hester: q̃ quando carẽt dominico
die ponũt ĩfra hebdomadã icipiendo a se
cundo respõsorio ⁊ legas tres lectiones:
duas de eplis pauli: ⁊ tciã de omelia sãc
ti augustini. s. Adsit dñs nr̃ sup euangelꝫ
ioannis. Nuptie facte sunt: ad silitudiem
tertij nocturni oĩum sãctorum: ac totiẽs
quotiens occurrit silis casus: fac ut supra
Aduertẽdum quoqꝫ ẽ q̃ quãdo pascha
occurrit. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. mẽsis apri
lis supabũdat una dominica iter octauã
epiphanie ⁊. lxx. quare sic occurrente di
mitte totalr̃ illam dominicaꝫ i qua occur
rit festum sancte agnetis ꝉ sancte agathe
aut aliud duplex ꝉ solenne festum ad sili
tudinẽ dominicarum: q̃ occurrũt ab oc
taua pentecostes usqꝫ ad aduentuꝫ: ⁊ sic
adequabis nũeruꝫ dominicarum numero
officiorum. Si uero in aliqua dominicarũ
pꝰ octauam epiphanie usqꝫ ad. lxx. nõ oc
currit aliqđ festum de suprascriptis: tunc
replica quartuꝫ officiũ quarte dominice
pꝰ octauã epiphanie i qnta dominica ad
silitudinẽ inuitatoriorũ: ubi quãdo supera
bundat tempꝰ ultimum. s. inuitatorium
replicatur. Et dominice festum omnium
sanctorum quãdo festum cadit in domi
nica: nam tunc illa dominica precedens
seruit duabus hebdomadis: q: nihil fit
de illa que cadit in festo. Etiam in hoc
casu uide prudentes clericos ita se regere

¶ Rubrica mensis februarij.

¶ Sciendum est q̃ si festum purificatiõis
uirginis marie in dominica occurrerit fit
de festo cum ꝯmẽoratiõe dominice: nisi
uenerit in dominica. lxx.: quia tũc trãsfer
tur ad diem lune ⁊ fit de dominica: quo
niam hꝫ historiam propriam: q̃ trãsferri
in sequẽtem dominicam non potest.

¶ Notãdũ ẽ q̃ oẽs dominice q̃ occurrũt
a. lxx. usqꝫ ad domicam in albis inclusi
ue ꝓpriam habent historiam: que i seqñ
tem dominicam transferri non possunt:
ꝓpterea de festis occurrẽtibus in huius
modi dominicis minime fit.

¶ Aduerte insuper: q̃ ⁊ in dominicis aduẽ
tus: ⁊ a. lxx: usqꝫ ad pascha si festum du
plex occurrerit: de eo nihil fit: sed i feriaꝫ
trãsfertur secũdam. Et semꝑ in secundis
uespis diei dominice de festo fit: ⁊ cõme
moratio de dominica. In alijs uero tem
poribus nũqꝫ in secũdis uespis fit ꝯmẽo
ratio de dominica. Nota ẽt q̃ si secunda
feria festum semiduplex occurrerit: in se
cũdis uesperis diei dominice fit de festo
a caplo in antea cũ commemoratiõe do
minice. De alijs uero festis occurrẽtibus
i secũda feria: que non sunt duplicia ul' se
miduplicia fit soluꝫ de his ꝯmẽo. in secũ
dis uespis diei dominice: ut supra dictũ ẽ

¶ Sciēdū est q̄ āno dn̄i. M.ccc.lxxxviiij. tempore sāctissimi.d.urbani pape.vi.pō tificatus sui anno.iiij. Festum purificatio nis occurrit i dn̄ica septuagesime: ⁊ ꝓpt̄ cōcursū ⁊ deuotiōem romanorum cāde las portantium ⁊ petentium:decretū fu it:q̄ cādele distribuerent̄: ⁊ officiū fieret de dn̄ica: ⁊ officiū purificatōis trāsferre tur ad diem lune: ⁊ eo die dn̄ico q° festū occurrerit. Cāpane nihilomin⁹ pulsātur: ⁊ luminaria accēdunt̄: ac si fieret de festo duplici: ꝓpter deuotiōem ppl̄i: exceptis indumentis:nam indumenta ponuntur dn̄ice cōgruentia.

¶ Rubrica diei cinerum.

¶ Rubrica subscripta per dn̄m clemētem papam.vi.anno.x. pontificatus sui addi ta fuit. Anno dn̄i. M.ccc.lij.in die cathe dre sācti petri ⁊ publice ꝓmulgata per quēdam abbatem in capella coram sāc tissimo.d.nr̄o die cinerum. Qua die cele brauit missam coram p̄fato pōtifice car dinalib⁹ ⁊ alijs prelatis: Dn̄us guielmus tituli sācte marie trāsthyberim presbyter cardinalis.

¶ Decretum.

¶ Iniungitur ōib⁹ archiep̄is:ep̄is: ac mini stris ōnib⁹ ⁊ p̄latis: ac quibuscūq₃ eccl̄ia rum rectorib⁹: ex parte sāctissimi dn̄i nr̄i clemētis diuina ꝓuidentia pape sexti pō tificat⁹ sui āno.x. Si festū aliq̄d duplex l' semiduplex:seu hn̄s aliquam ꝓpriam hi storiā:seu gn̄aliter solenne:l' specialiter in aliquib⁹ terris l' locis:uenerit feria quar ta cinerum:ipsa die nihil fiat d̄ festo:s₃ so lum de feria. Festū uero trāsferat̄ i sequē tē feriā. Huic rubrice additur festū cathe dre sācti petri:q̄d si i die cinerꝝ occurrerit trāsferat̄. Si uero die sequēti occurrerit: aut ēt aliq̄d festū duplex p̄ime uespe fiūt ōino de festo. In alijs uero festis incipit̄ a capl'o i antea.

¶ Rubrica mēsis martij.

¶ Sciendū q̄ si festū annunciatiōis b̄te ma rie uenerit i quadragesima. Nota rubricā ꝓpriā in loco suo.v₃.sciendum ē:q̄ si fe stiuitas occurrat in feria quarta maioris hebdomade:nihil de ea fiat: sed transfer tur i diē lune p⁹ dn̄icam in albis: ⁊ fiat of ficium solenne: ⁊ i dn̄ica fiant uespe solen nes.

¶ Rubrica mensis aprilis.

¶ Sciendum ē q̄ si festu₃ sancti marci euā geliste uel aliud occurrat in dn̄ica de fe sto fiat cu₃ commemoratione dominice: nisi i dominica in albis: uel infra octauā pasche occurrat:qm̄ tūc de festo nihil fit: sed ad diem lune transfertur:nisi occurre ret in ecclesia ꝓpria: qm̄ adueniente casu de festo fieret cum commemoratiōe dn̄i ce i utriusq₃ uesperis ⁊ matutinis: ⁊ nona lectio d̄ omel. dn̄ice legeret̄.

¶ Rubrica mēsis maij.

¶ Aduertendum ē q̄ festum iuentionis sāc tissime crucis duplex est: ⁊ ꝓprium hab₃ officium:a dn̄o petro ep̄o tunc singalen si editum: a sanctissimo uero dn̄o nostro domino gregorio papa.xi.approbatu₃. De sanctis autem ea die occurrentib⁹ ni hil fit:sed in alium trāsferūt diem. Prete rea si festum supradictum inuentionis. festum etiam apostolorum philippi ⁊ ia cobi. sācti ioannis ante portā latinā. Ap paritio sācti michaelis. ⁊ sancti barnabe apostoli in aliqua occurrerit dn̄ica:totu₃ officium fit de festo cum commemoratio ne de dn̄ica.

¶ Rubrica mensis iunij.

¶ De dn̄icis que occurrerunt inter pente costen ⁊ aduentum: reqre rubricā in pro prio loco: immediate post festū idiuidue trinitatis i breuiario.

¶ Rubrica corporis xp̄i.

Notãdum ẽ q̃ de festis occurrentibus i
die īfra octauã corporis xp̃i nihil tũc fit
Exceptis festis sãcti ioannis baptiste et
apostolorum petri ⁊ pauli. Et si festũ sãc
ti ioannis baptiste in die corporis xp̃i oc
currerit:nihil ð eo fit sed in crastinũ cele
bratur. Et in secundis uesperis corporis
xp̃i ð sancto ioanne tantummodo fit cõ
memoratio. Et octaua sancti ioannis in
crastinum octaue corporis xp̃i celebrat.
Si uero octaua corporis xp̃i in die apl̃o
rum petri ⁊ pauli occurrerit : ipsa eucha
ristie octaua in crastinum dicti diei trans
fert : et tertia die fit ꝯmẽo. sãcti pauli. Si
militer si festum sancti ioannis in die octa
ue predicte uenerit:fiat de sancto ioanne
cum commemoratione octaue i utriusq̃
uesperis:matutinis et missa: ⁊ ita factũ ẽ
anno dñi. M.ccc.lxxxviij. Non distãte
constitutione sanctissimi .d.d. Joannis
pape.xxij. in cõtrarium sonante. Quam
oñderunt canonici sancti petri. Die uero
ueneris immediate sequentis festum pre
dicte octaue celebretur.

De festo sancti barnabe apostoli aduer
te:q̃ anno dñi. M.ccc.lxxxvi. urbano
sexto pontifice maximo. Festum prefatũ
die mercurij infra octauam corporis xp̃i
occurrit: ⁊ de eo nihil tunc actum ẽ : nec
tantum commemoratio : sed potius de
ip̃a octaua: ⁊ ita si occurreret i alijs dieb⁹
octaue. Quoniam post octauam die ue
neris immediate fit de sancto barnaba
apostolo.

Jn festo sancti ioãnis baptiste. sancti lau
rentij. sanctorum. augustini. hieronymi.
ambrosij ⁊ gregorij in missa dicitur cre
do: ⁊ in octaua sancti stephani: ex eo q̃
uenit infra octauã beati ioannis euãgeli
ste: ⁊ hoc ex decreto summorum pontifi
cum. Gregorij. xi. ⁊ Urbani. vi.. Licet
anno dñi. M.ccc. tẽpore sanctissimi do
mini domini innocentij pape. vii. in mis
sa beati ioannis baptiste:nulla fuerit sc̃a
commemoratio: dato q̃ in dominica ue
nerit:nec credo dici uoluit:nisi uenerit in
dominica. Ne uideatur esse dissonantia
inter hos summos pontifices: Jnnocen
tium dicemus immutatum fuisse ueteres
rubricas. gregorium ⁊ urbanum: nouas
edisse sanctiones.

De sancto martiale apostolo fit in crasti
num post octauam uisitationis uirginis
marie. Prout de uno apostolo fieri con
suetum est.

Rubrica mensis iulii.

Sciendum est q̃ urbanus sextus ponti
fex maximus sui anno. xi. statuit sexto id⁹
aprilis: ut festum uisitationis beate marie
quando. s. uisitauit helisabet: sexto nonas
iulii celebretur : ⁊ fiat officium duplex.
Ac etiam secundum nouam constitutio
nem statuit huiusmodi uigilia a cunctis
ieiunari debere. Et eedem indulgentie ꝯ
cesse sunt per dominum bonifacium no
num. Jn officiis hui⁹ festi: ⁊ p̱ octauam :
q̃ in officio sacratissimi corpis xp̃i conce
duntur: prout expresse ꝯtinetur in decre
to suo: seu priuilegio: bulla plũbea: uera:
bullato: qnto idus nouẽbris. Põtificat⁹
sui anno primo. Jtẽ nota q̃ ĩfra octauaꝫ
festi uisitatiõis bt̃e marie v̄gis fit officiũ
sicut in die : ⁊ fiunt quotidie nouem lecti
ones. De festis uero que infra octauam
occurrunt nihil tunc agitur : sed peracta
octaua celebrãtur. De octaua uero apo
stolorum petri et pauli fit eo die quo ca
dit totum duplex : cum ꝯmemoratione
octaue uisitationis. Et hoc factum fuit an
no domini. M.ccc.lxxxxi. sed i consilio
ꝯstantiēsi celebratum non fuit.

Notandum insuper q̃ in die octaua mẽ
sis prefati officium defunctorum fieri de
bet pro fratribus : id est romanis ponti
ficibus.

¶ Si festum sãctorum ꝓcessi ⁊ martiniani ĩ dñica uenerit eadẽ die nõ celebratur: qꝛ de eis offm̃ ꝓpriũ nõ habetur: iõ trãsfert ad diem lune. Sabbato ĩ uespis officiuz agi de octaua sãcti usqꝫ ad caplm̃. Caplz uero dicat de cõi aploꝝ: hymnꝰ. Exultet celum laudibꝰ. An. ad mag. gliosi principes. Deinde fit de sãcto ioãne cõmemo. ⁊ de dnica si fiẽdũ occurrerit. Ista rubrica clarioꝛ hẽtur in cõibus rubricis. habz hec rubrica locũ ĩ curia: qꝛ nõ ɔsueuit facere officiũ uisitatiõis marie: ⁊ ĩ his locis ubi huiꝰmõi officiũ fieri nõ ɔsueuit.

¶ Notãdũ ꝙ si ĩfra octauã alicuꝰ festi festũ aliqḋ solẽne uenerit: de quo ẽt agitur octaua: ipsa die solẽni nõ fit de octaua festi ɔmẽo. ĩ utriusqꝫ uespis ⁊ missa: nisi ĩ die octaue primi festi: quo casu fit de ipsa cũ ɔmẽo. secũde octaue: ĩcipiẽdo in primis uespis a caplo ĩ antea. Itẽ ĩ secũdis uesperis fit a caplo ĩ ãtea de secunda octaua cũ cõmemo. prime octaue. Qḋ obseruatur ĩ oĩbꝰ octauis occurrẽtibꝰ excepto die octaue aploꝝ petri ⁊ pauli: qꝛ duplex officiuz de ea agitur cũ ɔmẽo. tñ: uisitatõis uirgis marie. Item die dominica occurrẽte ĩfra tales octauas: si fuerit de nũero xxiiij. de secũda fit octaua: cũ prima ɔmemoratione dñice: qꝛ nõ dimittit ĩfra octauã prime in utriusqꝫ uespis: matutinis: et missa. Si uero dies octaua die prime octaue uenerit: loquẽdo ḋ. xxiiij. dominicis de prima fit: de secũda ãt octaua cõmẽo. ĩ primis uespis tñ. Et ĩ matutinis nona lectio de omel. dominice legit. In secundis uero uesperis officiũ secũde octaue ĩcipitur cũ ɔmẽoratione prime: ꝓ prima ɔmẽo. ⁊ dominice ꝓ secũda ɔmẽo. Si uero dicta dies dominica ĩfra octauã uenerit secũdi festi ĩ octaue: fiat ḋ octaua cũ ɔmẽo. dominice ĩ utriusqꝫ uespis: matu. ⁊ missa: ⁊ legit ĩ matu. nona lectio ḋ omelia dominice.

¶ An de octaua an de festis occurẽtibꝰ ĩfra octauã fieri debeat.

Qm̃ plerũqꝫ dubitari solet circa rubricã illã: q̃ dicit de festis occurrẽtibꝰ infra octauam. vz. ꝙ fiat de octaua: nisi festũ occurrat: an infra huiusmõi octauas debeant poni festa precedentia. Ubi romana curia declarauit: qḋ solũ de festis situatis ĩfra tales octauas fiat. Preterea ꝙ in ꝑfatis octauis non fiant ĩ laudibꝰ suffragia neqꝫ preces: tam in prima q̃3 ĩ ɔpletorio sed fit sicut in duplici festo: non rõe festi: sed octaue. Et hoc sem̃p ĩ capella pape seruatur.

¶ De sancta anna.

¶ Notãdũ ẽ ꝙ romani summi põtifices cõsueuerunt facere festum beate anne mřis uirginis marie: qḋ festum. xij. kalẽ. augusti celebrat: ⁊ lz nõ proprium habeatur officium: sex tamen lectiones dicuntur de canticis caticorum. s. osculetur me: ⁊ tres de omelia sancti hieronymi super euãgelium. Liber generationis iesu xp̃i: de quo semper fit per rõanos põtifices: nisi in dominica uenerit: qꝛ in sequentez transfertur diem: tamen alibi cõsuetudo tenet: ut fiat huiusmodi officium de una sancta nec martyre nec uirgine.

¶ Rubrica mẽsis augusti.

¶ Sãctorum machabeorum officium trãsfertur: qm̃ totũ officium fit de uincula sãcti petri apostoli.

¶ De sc̃o eusebio fiat festũ ꝑ se.

¶ Post octauam assumptionis beate marie uirginis fit de sãcto bernardo abbate. De sancto hermete martyre: qḋ ĩ die occurrit beati augustini nõ fit cõmemo. sed transfertur. Similiter ⁊ de sancta sabina que in die decollationis sãcti ioãnis baptiste occurrit nulla fit ɔmemo. Qm̃ de festo decollatõis supiꝰ facta ẽ mẽtio: equũ est ut huiusmodi adiũcta sit.

¶ Regula.

¶ Anno a natiuitate domini. M. ccc. lxxxviij. põtificatus domini urbani pape. vi. anno. xij. dies primus mẽsis septembris fuit dies mercurij: ⁊ festum decollationis ioannis baptiste occurrit ĩ dominica currẽte. L. lia. Et secunduz aliquas rubricas

antiquas: aliqui affirmabant fieri debere de dñica: & ponere. Job: qm̄ ē historia ꝓpria: & nō de festo occurrente. Sed ꝑsat⁹ pōtifex decreuit fieri ď sācto ioāne: ex co ꝙ historia. Job. poterit transferri in sequentem dñicam: & secūdum illaz rubricam. Quandocunq; aliquod festum duplex apostoli uel euangeliste: seu habēs aliqua ꝓpria historia: uenerit in dñica: in qua ponitur historia: que potest transferri in sequētem dñicam: tūc fiat de festo: & non de dñica: & ita factum ē: & in tertia dñica positum fuit officiuz de octaua natiuitatis beate marie uirginis: & in feria .vi. prime sequēti Liber Thobie. Dñica quarta Liber Judith. Et dñica qnta Liber Hester. De hoc ordine etiam in tabula mensis septembris dictum ē: lege qñ occurrit līa dñicalis. C. et licet uideatur esse aliqua differentia inter has rubricas: tamen si diligenter aduertim⁹ i idem redeunt.

¶ Rubrica mēsis septembris.

¶ Die prima mēsis septēbris i ꝓuincia ꝓuincie fit de sācto egidio abbate. Ideo nota ꝙ siue in ꝓuincia siue alibi roman⁹ ordo facere ꝯsueuit offm̄ p se.

¶ Gregori⁹. x. Pon. max. Hic statuit ut festum natiuitatis beate marie uirgīs uigiliam habeat: sicut festum assumptionis. Item urbanus. vi. Pont. max. mandauit uigilias celebrari in ōib⁹ festis glīose uirginis marie.

¶ De festiuitatib⁹ q̄ īfra octauam beate marie uirgīs occurrūt: nihil tūc agī: sed pacti octaua celebrāt ur: excepto festo exaltatōis sācte crucis: qđ die occurrente celebratur cū ꝯmemoratōe octaue: & quotidie fiunt nouem lectiōes. de canticis tres. de sermōe sancti augustini tres. & tres de omelia sācti hieronymi pbr̄i: & quotidie incipitur a primo responsorio. Et fit de octaua die suo: lz occurreret in dñica habente historiam ꝓpriam primo ponēdam. In octaua fit idem officium quod in die.

¶ Festuz exaltationis sancte crucis duplex est: & habet officium ꝓprium: & fit eo die quo cadit cuz commemoratione octaue natiuitatis sancte marie in utriusq; uesperis matutinis & missa. Si uero cadat in dñica: fit de dñica prima cōmemoratio. Secunda uero de octaua natiuitat s sācte marie in utriusq; uesperis matu. & missa. Et nona lectio de omelia dominice dicitur.

¶ Nota ꝙ quando infra octauā natiuitatis beate marie officium sancte crucis celebratur: in omnibus hymnis suis dicitur gloria tibi dñe qui natus. Et idem dicitur ad primam in responsorio breui .s. Qui natus es &c.

¶ Festū sanctorum cornelij et cipriani trāsfertur: & per se fit. Eodem modo fit de sancto hadriano.

¶ Rubrica mensis octobris.

¶ In die sāctoꝝ sergij & bacchi: festū occurrit etiam sancti marci pape & confessoris & de singulis fit festū p se.

¶ Gregorius undecimus Pontifex maximus: statuit ut in die sanctarum. xi. milia uirginum: ubi officium non habetur ꝓprium: officium fiat plurimorum martyrum. Festum uero beati Ilarionis transfertur: & per se fiat.

¶ Statuit insuper prefatus pontifex: ut in festo uni⁹ sācte uirginis & martyris quando ad matutinuz dicuntur psalmi de cōmuni martyrum: in utriusq; uesperis debent dici psalmi infrascripti: uidelicet. Dixit dominus. Confitebor. Beatus. Laudate pueri dominum. et Lauda

hierusalem: et hoc maxie quando agitur duplex festum de sancta predicta: ut habetur in sancta agnete.

¶ Rubrica mēsis nouembris.

¶ Notādū q̄ si festum ōniū sāctorū i dñica occurrerit: fit officiū de festo absq̄ ɔmēoratione dñice: cuius officium ōino ad diem martis trāsfertur. Si uero festū aliquod occurrerit: utputa sancti clemētis: aut habens aliqua ꝓpria historia uel aliud festū solenne: fiat de sancto cū cōmemoratiōe dñice in utriusq̄ uespis. matu. et missa. et nona lectio de omelia dñice legit. et hoc qm̄ hic mensis solam hēat historiam. Et liber ēt danielis: et .xii. ꝓphetarum pñt distribui i penultia l ultima hebdomada: si dominice fuerit ipedite propter festa occurrentia.

¶ Urbanus papa. vi. mandauit uesperi mortuorum cantari duplicando antiphōas immediate post secūdos uespos ōium sanctorum. Ad hec ēt mandauit prefatus pōti. q̄ si festum ōnium sanctorum in sabbato occurrerit officium defunctorum ad diē lune transferatur.

¶ Item nota q̄ post festum ōium sanctorum in illo die agitur officium feriale: et si festum aliqd̄ occurrerit transferatur: q: dz i aliaz diem conuenientem trāsferri. hec tamen rubrica in plerisq̄ locis nō obseruat.

¶ In festo sācti martini: ɔmēoratio non fit de sācto mēna: sed officiū fit ple. Item in missa n̄ fit ɔmēoratio de dñica: q̄uis fiat ultima lectio: et añ. ad bened. et i secūdis uespis fiat ēt ɔmēoratio.

¶ Rubrica indiuidue trinitatis.

¶ Sciendū ē q̄ festum sc̄e trinitatis nō hz octauā. Item si ɔtingeret dictum festum occurrere in die sācti barnabe apli: uel i alio duplici festo: de trinitate officium fiat: absq̄ ɔmemoratione sancti barnabe uel alius festi.

¶ Rubrica sup salue regina et aliis.

Notādum ē q̄ hec. añ. s. Alma redēptoris mr̄ dr̄ a sabbato primo de aduētu exclusiue usq̄ ad festū purificatōis. Et hec añ. s. Salue regina. A festo purificatōis exclusiue: usq̄ ad quartam feriam maioris hebdomade dr̄. Et hec. añ. s. Regina celi letare. A festo resurrectionis dñi exclusiue usq̄ ad sabbatum indiuidue trinitatis dicitur. Et hec. añ. s. Aue regina celorum. A sabbato uigilie sācte trinitatis usq̄ ad aduentum dñi exclusiue dicit. Quas quidem antiphōas. Clemens. vi. pontifex max. ordinauit: et in urbe statuit pōtificatus sui anno. viii.

¶ Rubrica super festiuitatibus totius anni: cū earum diuisionibus.

¶ Aduertendū est in primis: q̄ illō censet esse festū solenne qd̄ i ciuitatibus uillis: et qbusuis aliis locis celebrat a clericis. Et mechanici ob reuerentiam illius festi de ɔsensu seu approbatōe epi cessāt ab ope mechanico.

¶ Notādum pterea: q̄ festiuitates totius anni i tres ptes pricipales diuidūtur. s. in duplices: et semiduplices: et simplices. Et queliz ps diuidit i duas. Nam prima pars duplicum diuiditur in maiorem duplicem et minorem duplicem. Secūda i maiorē semiduplicem et minorem. Tertia in maiorem simplicem et minorem.

¶ Hec sunt festa prime partis maiora duplicia. vz natiuitas dñi. octaua eiusdē. epiphania. purificatio uirginis marie. et ōes festiuitates eiusdem uirginis. resurrectio domini. ascensio. pentecostes. festum trinitatis. corporis christi. natiuitatis sancti ioannis baptiste. apostolorum petri et pauli. Transfigurationis domini. festuz inuentionis et exaltationis sancte crucis. Festū ꝓprii loci l dedicatōis eiusdē ecclie

¶ Hec omnia duplicantur. Et sacerdos induitur in principio uesperorum ꝛ cāpana ter pulsatur. Addunt etiam alij ōnes dies dominicos.

¶ Hec sunt festa secūde ptis. s. minora duplicia. Festum sancti stephani ꝓthomartyris. ioannis euangeliste. in cena domini. ꝛ sabbato sancto. uigilia pentecostes. prima dies ꝛ secunda: post dominicā resurrectionis ꝛ pentecostes. conuersiōis sācti pauli. cathedra sācti petri. commemoratio sancti pauli. octaua apostolorum petri et pauli. festuꝫ sancti laurentij. octaua corporis christi. octaua uisitationis. assumptionis. ꝛ natiuitas. glōse uirginis marie. i sancti petri aduincula. dedicatio sācti michaelis. dedicatio basilice saluatoris. festa apostolorum. euangelistaruꝫ. ꝛ doctoruꝫ. In quib⁹ omnes añe. duplicātur. Sacerdos uero in principio uesperorū nō induit: sed a caplo in antea: ꝛ cāpana ter pulsatur. Est āt aduertendum: ꝙ si eodem die. maius duplex ꝛ minus duplex festuꝫ occurrerit minus duplex trāsfertur. Et in secūdis uesperis totū fiat de maiori duplici: cum commemoratione minoris duplicis.

¶ Hec sunt festa tertie ptis. s. maioris semiduplicis: festū sāctorū innocentū: octaua sācti stephani. ꝛ sancti ioannis euangeliste. octaua epiphanie. octaua sācti ioānis baptiste. octaua ascensionis. apparitio sācti michaelis. festum sancte marie magdalene. octaua sancti laurētij. decollationis ioannis baptiste. sancti martini. ꝛ q̄cūqꝫ missa beate marie uirginis: q̄ i sabbato celebratur.

¶ Hec sunt festa quarte ptis. s. minoris semiduplicis. festum sancti nicolai. sācte lucie. uigilia natalis dñi. festum sācti antonij. A festo inocētū usqꝫ ad octauā natal' dñi. agnetis primo. agathe. benedicti. ioannis ꝛ pauli. A cōmemoratōe sācti pauli usqꝫ ad octauā aploꝝ. A festo assūptionis usqꝫ ad octauam eius. A festo corporis xpi usqꝫ ad octauā eius. A festo uisitationis usqꝫ ad octauam ei⁹. A festo natiuitatis beate marie usqꝫ ad octauā ei⁹. festū clemētis. sācti blasii. sācte cecilie: ꝛ sācte catharine.

¶ Hec sunt festa qnte ptis. s. maiora simplicia. Et sūt q̄ hñt officiū ꝓpriū i missa: et si duo uenerit eadem die: primo agitur de primo usqꝫ ad caplm in secūdis uesperis: de secūdo agit a caplo in antea: nisi alie rubrice spales iuenirētur.

¶ Hec sūt festa sexte partis: ꝛ sūt oīa alia supius nō assignata: ꝛ uocāt festa miora simplicia: ꝛ sēp fit ð festo p̄cedēti usqꝫ ad caplm i secūdis uespis: ꝛ a caplo i antea fit de festo sequēti. De festiuitatib⁹ trium lectionū nulla fit mētio: qm̄ ꝓrsus abuse sunt ꝛ iuxta mandatum sanctissimi. d. d. ioannis pape. xxij. iussit fieri nouem lectiones: nisi officium fieret de feria.

¶ Dies ieiunij obseruandi.

¶ Uigilia natiuitatis dñi. pentecostes. ioānis baptiste. laurentij. assumptiōis beate marie. natiuitatis ꝛ uisitatōis eiusdeꝫ secundum sanctōem rubricarū nouarum. aplorum omnium. ioannis euangeliste. philippi ꝛ iacobi: ac bernabe uigiliis demptis. ōium sanctorum. quattuor tpa tota quadragesima exceptis diebus dominicis.

¶ Festa ex decreto ecclesie obseruāda.

¶ Oēs dies dñici. festum natiuitatis dñi. Sāctoꝝ laurētii stephani. ioānis euāgeliste. inocētum. siluestri. circūcisiōis. purificatiōis. ānūciationis. resurrectionis domini cum duob⁹ sequētibus diebus. philippi ꝛ iacobi. iuētiōis sācte crucis. ascensionis dñi. pentecostes cū duob⁹ sequentibus dieb⁹ corporis christi. ioannis baptiste. apostolorum petri et pauli. uisitationis beate marie. assumptiōis ꝛ natiuitatis. exaltationis sancte crucis. dedicatio sci michael. ōiuꝫ sāctoꝝ. sci martini. Et ðdicatōis cuiuslibꝫ eccle i ꝓpria parochia

et alioꝝ festa secūdū ꝑcepta epoꝝ. Et ōe festū gñaliter solēne: utputa basilij: antonij: georgij: catharine ⁊ lucie: ⁊ ōium sāctoꝝ specialiū i ṫris suis. Necnō et festum trāsfigurationis dñi ex decreto sāctissimi d.d. calisti tertij pont. max.

¶ Incipit tabula parisiensis.
De antiphonis laudū specialibꝰ q̄ āte natiuitatē dñi suis dicbꝰ distribuunt: fiat ut i subscriptis tabulis cōtinet.

¶ Tabula prima.

In āno illo i quo natiuitas dñi uenerit i dñica secūdū sequētē tabulā, pcedat.
¶ Feria .iiij. tertie bebdōade aduētus ad laudes ⁊ p ho. aṅ. Prophete ꝑdicauerunt. cum suis añ. ⁊ ꝑs. ad bened. aṅ. Missus ē gabriel. ad mag. aṅ. Ecce ancilla dñi. Feria .v. ad lauḋ. aṅ. Tibi soli. cū reliquis ꝑs. ḋ ꝑs. ad beneḋ. an. Cōsolamini. ad mag. an. Letamini cū ierlm. Feria. vi. ad laud. añ. Spū principali. cum reliquis de añis et ꝑs de ꝑs. ad beneḋ. an. Ex quo facta est. Ad mag. aṅ. O sapia. Sabbato ad laud. añt. Benigne fac. ad cāticū an. Expectet. ad bñ añt. Quō fiet istḋ. ad mag. an. O adonai. Dñica .iiij. ḋ aduētu ad lauḋ. et p ho. añ. Canite tuba. ad bñ. an. Aue maria. ad ma. añ. Joseph fili dauid. Feria .ij. quarte bebdomade. ad laudes et p horaſ. aṅ. Ecce ueniet. dñus. ad bened. ant. Egrediet uirga. ad mag. añ. O radix iesse. Feria tertia. ad laudes ⁊ per horas. añt. Rorate celi. Ad bñd. an. Tu bethleē. ad mag. an. O clauiſ dauid. Feria .iiij. in festo sancti thome in laudibus ad ꝯmēoratōem aduentus. an. Nolite timere.. In uespis ad commemorationem aduentus. añ. O oriens. Feria .v. ad lauḋ. et p horas. an. De siō uēiet. ad bñd. añ. Uigilate animo. Ad magni. aṅ. O rex gētiū. Feria. vi. ad laudes et p horas an. Constātes estote. cum suis antiphonis. Ad bened. an. Ecce cōpleta sunt. Ad mag. aṅ. O emanuel. Sabbato uigilia natiuitatis dñi. ad laudes et p horas an. Judea ⁊ ierlm. ⁊c̄.

¶ Secunda tabula.

In anno illo in quo natiuitas dñi secunda feria uenerit sic fiat. Feria .v. secū de bebdomade aduentus. ad laudes et per horas. añ. De sion ueniet. ad benedi. an. Uigilate animo. ad mag. an. Qui post me uenit. Feria. vi. ad laudes an. Spū pricipalꝭ. Ad bñ. añ. Dicite pusilli. ad mag. añ Cantate dño. Sabbato ad lau. añ. Benigne fac. ad bñd. ant. Leuabit dñſ. ad mag. an. O sapia. Dominica tertia ad laudes et per horas. ant. Ueniet dominus. Ad benedic. añ. Super solium. Ad mag. an. Beata es maria. Feria secūda tertie bebdomade ad laudes ⁊ per horaſ antiphona. Ecce ueniet dominus. Ad bened. añ. Egredietur uirga. ad mag. an. O adonai. Feria tertia ad laudes et p horas añ. Rorate celi.. Ad benedictus. an. Tu bethleē. ad mag. an. O radix iesse. Feria .iiij. ad laudes et per horas. an. Prophete ꝑdicauerūt. ad benedictus. ant. Missuſ est. ad magni. añ. O clauis dauid. Feria quinta festum sancti thome ad laudes ꝓ ꝯmēoratione aduētus. Nolite timere. In uespiſ pro commemoratione aduentus. anti. O oriens. Feria sexta ad laudes et p horas an. Cōstātes estote. ad benedictuſ. añ. Ex quo facta est. ad magni. an. O rex gentium. Sabbato ad laudes ⁊ per horas. añ. Canite tuba. Ad canticum añ. Expectetur. ad benedictus. añ. Ecce completa ſt. ad magni. an. O emanuel. Dñica .iiij. uigilia natiui. dñi. ad laudeſ et p horaſ an. Judea ⁊ ierlm.

¶ Tertia tabula.

In anno illo in quo natiuitas domini feria tertia uenerit sic fiat. Feria sexta secunde bebdomade aduentus ad laudes et per horas antiphona. Constantes estote. Ad benedictus antiphona. Dicite pusil. ad magnificat antiphona. Cantate domino. Sabbato ad laudes antiphona. Benigne fac. Ad benedictuſ antiphona. Leuabit dominus. Ad magnificat antiphona. O sapientia.
¶ Dominica .iij. ad laudes ⁊ p horaſ añ.

Ueniet dñs. ad bened. an. Sup solium ad mag. an. Beata es maria. Feria. ij. tertie hebdomade ad laudes ꝛ per horas añ. Ecce ueniet. ad bened. an. Egredietur ṽga. ad magni. an. O adonai. Feria tertia ad laud. ꝛ p hores an. Rorate celi. ad bened. añ. Tu bethleē. ad mag. an. O radix iesse. Feria. iiij. ad laud. ꝛ p horas an. Prophete pdicauerunt. ad bened. an. Missus est. ad mag. an. O clauis dauid. Feria. v. ad laudes ꝛ p horas an. De sion ueīet. ad bened. añ. Uigilate aīo. Ad magn. an. O oriens. Feria. vi. in festo scī thome p cōmemoratiōe aduentus. an. Nolite timere In uespis p ꝯmēoratiōe an. O rex gētiū. Sabbato ad laud. ant. Benigne fac. ad cāticum añ. Expectetur. Ad bñdict᷒. an. Quomodo fiet. ad mag. an. O emanuel. Dñica. iiij. ad laudes ꝛ p horas. an. Canite tuba. ad bened. an. Ecce cōpleta sunt. ad mag. an. Aue maria. Feria. ij. uigilia nati. dñi ad laudes ꝛ p horas an. Juda et ierlm

Quarta tabula.

In anno illo i quo nati. dñi feria quarta uenerit sic fiat. Sabbato secūde hebdomade aduentus ad laud. an. Benigne fac. ad cantici an. Expectetur. ad bened. an. Leuabit dñs. ad mag. añ. Ante me nō est. Dominica tertia ad laudes ꝛ p hor. an. Ueniet dñs. ad bened. an. Sup solium dauid. ad mag. ant. Beata es maria. Feria secunda tertie hebdomade aduētus. ad laudes an. Miserere. ad benedic. an. dicit dñs. ad magn. an. O sapiētia. Feria. iij. ad laud. ꝛ p horas. an. Rorate celi. ad bened. an. Tu bethleē. ad ma. an. O adonai. Feria. iiij. ad laudes ꝛ p horas. an. Prophete pdicauerūt. ad bñd. añ. Missus est. Ad mag. an. O radix iesse. Feria. v. ad laudes ꝛ p horas. an. De sion ueniet ad bened. an. Uigilate aīo. ad mag. ant. O clauis dauid. Feria. vi. ad laudes et p horas an. Cōstantes estote: ad bened. an. Ex quo. ad ma. an O oriens. Sabbato in festo sancti thome p ꝯmeo. aduētus. an. Nolite timere. In uesperis pro cōmemoratione aduētus an. O rex gentium. Dominica. iiij. ad laudes et p horas. añ. Canite tuba. Ad benedictus antiphōa. Aue maria. ad mag. an. Joseph fili dauid Feria. ij. quarte hebdomade aduēt᷒ ad laudes et per horas an. Ecce ueniet ad bñ. an. Ecce complete. ad mag. an. O emanuel Feria. iij. uigilia natiuitatis dñi ad laud. et p horas an. Judea ꝛ ierlm.

Quinta tabula.

In anno illo i quo nati. dñi feria quinta uenerit sic fiat. Feria. ij. tertie hebdomade aduentus ad laudes et p hor. an. Ecce ueniet. ad bened. an. Egredietur ad mag. an. Beatam me dicent. Feria tertia ad laudes añ. Dele dñe. cum reli. de ps. ad bene. an. Cōsurge. ad mag. an. O sapientia. Feria quarta ad laudes et p hor. an. Prophete pdicauerūt. ad benedic. an. Missus est. ad mag. an. O adonai. Feria quinta ad laudes et p horas an. De sion ueniet. ad bened. an. Uigilate aīo ad mag an. O radix iesse. Feria. vi. ad laudes et per horas an. Constantes estote. ad benedic. an. Ex quo facta. ad magni. an. O clauis dauid. Sabbato ad laudes. Benigne fac. cū reliquis ut i psalmista. ad canticum Expectetur. ad bened. Quō fiet istud. ad mag. an. O oriens. Dominica. iiij. ad laudes et per horas. an. Canite tuba. ad bened. an. Noli timere. ad mag. an. p cōmemoratōe aduētus. Aue maria. Feria. ij. quarte hebdomade in qua transfert festum sācti thome ad laud. p ꝯmēoratione aduent᷒. an. Dicit dñs. In uespis p ꝯmēoratiōe aduētus an. O rex gentium. Feria. iij. ad laud. et p ho. an. Rorate celi ad bened. an. Ecce cōpleta. ad mag. an. O emanuel. Feria. iiij. uigilia nati. dñi ad laudes et p horas. an. Judea et ierlm.

Sexta tabula.

In āno illo in quo nati. dñi feria. vi. uenerit sic fiat. Feria. ij. tertie hebdōade aduētus: i qua trāsfert festū sācte lucie, in laudib᷒ p ꝯmēoratiōe aduēt᷒ an. Egredietur ṽga. Expleto ⁊o officio sācte lucie cū ꝯmēoratiōe aduent᷒ dicāt añe. laud. secū ferie sine nota cum suis ps. tm̄. s. Ecce ueniet dñs. cum reliquis. añis. In uespis p ꝯmeo. aduētus an. Beatam me dicent.

Feria tertia. Ad laudes. añ. Dele domine
Cũ religs de ps. Ad bened. añ Cõsurge
Ad mag. ꝶ. Eleuare. Feria. iiij. Ad lau
des. ꝶ. Amplius la cũ reli. de ps. Ad bñd.
ꝶ. Missus ẽ. Ad mag. ꝶ O sapia. Feria. v
ad laudes ⁊ ꝑ bo. ꝶ. De siõ uẽiet. Ad bñ.
ꝶ Uigilate aĩo. Ad mag. ꝶ. O adonai
Feria. vi. ad laudes et ꝑ horas. ꝶ. Constã
tes estote. ad bened. ꝶ Ex quo facta est. Ad
mag. ꝶ O radix iesse. Sabbato ad lau.
añ Benigne fac. cũ religs de ps. ad cãticũ
Expectet. Ad bened. añ. Quõ fiet istõ. Ad
mag. añ. O clauis dauid. Dñica. iiij. ad
laudes et ꝑ horas añ. Canite tuba. Ad be
ned. ant Aue maria. Ad mag. añ. Joseph
fili dauid. Feria secũda quarte hebdoa
de i festo. s. sci thome, ꝑ ꝯmẽoratiõe aduẽ
tus i laudibus. an. Nolite timere. In uespis
ꝑ ꝯmẽoratõe. an. O oriens. Feria tꝉia
ad laudes et ꝑ horas. an. Rorate celi. ad
bened. an. Tu bethleẽ ad mag. an. O rex
gẽtiũ. Feria. iiij. ad laudes et ꝑ horas an.
Prophete ꝑdicauerũt ad bñd. an. Ecce cõple
ta sũt ad magn. an. O emanuel. Feria. v.
uigilia nati. dñi. ad laud. et ꝑ horas. an.
Juda ⁊ ierlm.

Septima tabula.

In ãno illo i quo nat. dñi sabbato ue
nerit sic fiat. Feria. iij. tertie hebdomade
aduẽtus ad laudes et ꝑ horas. añt. Rorate
celi. ad bened. an. Tu bethleẽ ad mag. an
Eleuare eleuare Feria. iiij. ad laud. ant.
Amplius. cũ religs d ps. ad bened. ant.
Missus ẽ gabriel. Ad mag. ant. Ecce ãcilla
dñi. Feria. v. ad laud. añ. Tibi soli. cũ reli
gs d ps. ad bñd. ant. Cõsolamini. ad mag.
an. O sapia. Feria. vi. ad laud. et ꝑ horas
an. Cõstãtes estote. ad bened. an Ex quo fca
est ad mag. an. O adonai. Sabbato ad
laudes an. Benigne fac. cũ religs d ps. ad
cãticũ. Expectet. ad bened. an. Quõ fiet
istud. ad mag. an. O radix iesse. Dñica. iiij
aduetus ad laudes et ꝑ horas an Canite
tuba. ad bñd. añ. Aue maria. ad mag. an.
Joseph fili dauid. Feria secũda. iiij. heb
domade aduentus ad laudes et ꝑ horas
añ. Ecce ueniet. ad bened. Egredietur. ad
mag. an. O clauis dauid Feria tertia in
festo sancti thome in laud. ꝑ ꝯmẽoratõe
aduẽtus. an. Nolite timere. In uespis ꝑ
ꝯmẽoratione aduẽtus an. O oriens. Fe
ria. iiij. ad laudes et per horas. an. Pro
phete predicauerunt. ad bened. an. Ponaz
in sion. ad mag. an. O rex gẽtiũ. Feria. v.
ad laudes et ꝑ horas an. De sion ueniet.
Ad bñd. an. Ecce cõpleta sũt. ad mag. an.
O emanuel. Feria. vi. uigilia nati. dñi ad
laud. et ꝑ horas añ. Judea ⁊ ierlm. ⁊c.

**Sanctuarium ubi gesta sanctoꝝ narran
tur scđm ritum romane curie p āni circu
lum: incipit.**

In festo sancti saturnini martyris: oꝛo.

DEus q nos beati saturnini marty-
ris tui cōcedis natalitio pfrui: eius
nos tribue meritis adiuuari. p. d. **Lec. j.**

ROme natale sancti saturnini marty-
ris ꝛ senis ꝛ sisinnij diacōi: sub ma-
ximiano: a quo primo iter alios seruos
dei dānati sunt: ad fodiendum arenā: ad
faciendas thermas dioclicianas. Quo-
rum unū sisiniū pñtatum sibi cū interro-
gasset isdem maximianus qs uocaretur.
Rñdit: Ego peccatoꝛ sisinnius seruꝰ ser-
uorum dñi nři iesu christi. Cui cū post ta
lia diceret maximianꝰ: aut sacrifica deo
herculi: aut carnes tuas igni cremabo.
Rñdit: Et ego quidez semp hoc optaui:
ueruntñ si meritꝰ fuero ut coronam desi-
deratā accipiam. **Lectio scđa.**

TRaditus igī lauditio prefecto: mis-
sus est in custodiā decem ꝛ septem
diebus. Inde exhibitꝰ est ab amproni-
ano comentariensi aspectibus lauditis: ꝛ
subito lux de celo facta est: ꝛ uox cum lu
ce audita. Uenite bñdicti patris mei per
cipite regnum qđ uobis paratum ē a cō
stitutione mundi. Tūc ampronianus tre
mefactꝰ. Cecidit ad pedes sisinnij, dicēs.
Adiuro te p iesuz christū quem ꝯfiteris:
ne tardes me baptizare: ꝛ facias me per-
tingere tecū ad coronam. Qui baptizatꝰ
statim obtruncatiōe capitis coronā mar
tyrij inuenit. Retruditur iteꝝ i custodia
sisinnius ꝛ senex saturninꝰ cum illo: ubi
multos gentiles ad se uenientes docebāt:
ꝛ baptizabant. **Lectio tertia.**

POst. xlij. deniqz dies: uincti cathe
nis ac nudis pedibus educti ōnuo
añ prefectuz: delata est tripoda ut sacrifi-
carent. Tunc beatꝰ saturninus dixit. Cō-
terrat dñs: deos gētium. Et ꝯtinuo solu-
ta est tripoda erea uelud lutū. Qđ uiden
tes duo milites: papias ꝛ maurꝰ. Credi-
derunt christo. Et cōprehensi a lauditio
non post multos dies martyrio corona-
ti sunt. Deinde lauditꝰ beatum senez sa-
turninum ꝛ sisinniuz in heculeo iussit le-
uari ꝛ attrahi: neruis ꝛ fustibꝰ ꝛ scorpiōi
bus cedi. Quibus ēt flammas post mo-
dum iussit apponi ad lata: ꝛ depositos đ
heculeo ductosqz miliario scđo: uia nu-
mentana capite detruncari. Quorū coꝛ-
poꝛa cum ioanne pbro colligens tharsō
uir christianissimus: qui de facultatibus
suis martyribus multa ministrabat. Se-
peliuit i predio suo uia salaria: sub die ter
tio calendarum decembrium. **In uigi-
lia sancti andree apostoli capitulum.**

FRatres corde creditur ad iustitiaz:
Oꝛe aūt ꝯfessio fit ad salutem: dicit
eim scriptura: ōis qui credit in illū non ꝯ
fundetur. **Hymni uersiculi psalmi ꝛ res
ponsoria breuia dicunt̃ de cōmuni. aplo-
rum ad magnif. añt.** Unus ex duobus q
secuti sunt dominum erat andreas frater simo
nis petri: alleluia. **oratio.**

MAiestatem tuam dñe suppliciter ex
oramus: ut sicut ecclīe tue btus an
dreas apls extitit predicatoꝛ ꝛ rectoꝛ: ita
apud te sit, p nobis ppetuus intercessoꝛ.
Per dñm. **Ad matut. inuitatoriuz.** Re
gem apostoloꝝ. **ps.** Uenite. **In primo noc
turno añt.** Uidit dñs petrum ꝛ andream: et
uocauit eos. **ps.** Celi enarrant. **añt.** Uenite
post me dicit dñs faciam uos fieri piscatores
hoium. **ps.** Benedicam dñm. **añt.** Relictis
retibus suis secuti sunt dñm redemptorē. **ps.**
Eructauit coꝛ. **Lectio prima.**

PAssionem sancti andree apli quaz
oculis nostris uidimus. Oñs pre
sbyteri ꝛ diacones ecclarum achaie: scri
bimus uniuersis ecclijs que sunt in oriē
te ꝛ occidente ꝛ meridiano ꝛ septentrio-
ne i christi noie ꝯstitute. Pax uobis ꝛ u-
niuersis qui credunt in unū deum ꝛ i tri-
nitatem pfectam. uerum pr̃em ingenitū.
uerum filium unigenitum. ꝛ uerum spm
sanctum, pcedentem ex pr̃e: ꝛ in filio per
manentez: ut oñdat̃ unus sps sanctus es
se in pr̃e ꝛ filio: ꝛ hunc esse unigenitum fi
lium qđ ꝛ ille qui genuit. Hanc fidem di
dicimus a sancto andrea aplo iesu chri-
sti. Cuius passionem quam corā positi
sp̄ximus prout possumus explicamus

Proconsul itaqȝ egeas patras ciuitatē i
gressus cepit cōpellere credētes i christo
ad sacrificia idolorꝝ. Cui occurrens sāct9
andreas dixit. Oportebat ut tu q iudex
esse hoīuȝ cōprobaris. Judicē tuū q est i
celis agnosceres: ⁊ agnitū coleres ⁊ colē
do euȝ qui uerus deus est ab his qui ue
ri dij non sūt animū reuocares. Rñsoriū.
Dum pambularet dñs sup mare secus littus
galilee: uidit petrum ⁊ andreā retia mittentes
in mare: ⁊ uocauit eos dicēs: Uenite post me
⁊ faciam uos fieri piscatores hoīum. ℣. Erāt
eīm piscatores ⁊ ait illis. Uenite post. Lec. ij.
Qui egeas dixit: Tu es ādreas qui
destruis templa deorum: ⁊ suades
hoībus supstitiosam sectā quam nup de
latam romani principes exterminari ius
serunt. Sanctus andreas rñdit. Romāi
principes nōdū cognouerunt hoc: q̄ ꝓ
salute hoīum ueniēs dei filius docuerit.
Jsta idola non solū deos non esse: sȝ eē
demonia pessima humano generi inimi
ca: que hoc doceāt hoīes unde offenda
tur ds: ut dū offensus fuerit auertat: ⁊ nō
exaudiat: ⁊ cū auersus fuerit ⁊ non exau
dierit: hēant cum diabolo ipsi captiui: ⁊
tandiu eos deludat q̄ȝdiu de corpore ex
eant rei ⁊ nudi: nihil secum preter pecca
ta portantes. Egeas dixit. Jsta supstitio
sa ⁊ uana uerba sunt. Naȝ ⁊ iesus uester
dum hec predicaret: iudei illum crucis
patibulo affixerunt. Andreas rñdit: O si
uelis scire mysterium crucis: q̄ȝ rōnabili
caritate auctor humani generis ꝓ restau
ratione nr̄a. Hoc crucis patibulum non
inuict9 sed sponte susceperit. ℟. Mox ut
uocē dñi predicātis audiuit beatus andreas
relictis retib9 quorꝝ usu actusqȝ uiuebat: Eter
ne uite secutus est premia largientē. ℣. Hic est
qui ꝓ amore christi pependit in cruce ⁊ ꝓ lege
eius sustinuit passionē. Eterne. Lectio tria.
Egeas dixit: Cum traditus asserat
a suo discipulo ⁊ a iudeis tentus ⁊
presidi adductus: ⁊ ad petitionē iudeorꝝ
a militibus presidis crucifixus. Quō tu
dicis spōtaneū crucis subijsse patibulū:
Andreas rñdit. Jȝ ego dico spōtaneuȝ:
q̄m illic cū ipso fui cuȝ a suo discipulo [illegible]
deret ⁊ anq̄ȝ traderet dixit nobisqȝ tradē
d9 eēt ⁊ crucifigēd9 ꝓ salute hoīuȝ: et tria
die resurrecturū se esse predixit. Cui cū
frater meus petrus diceret: ꝓpicius tibi
esto dñe ne fiat istud. Indignatus sic ait
petro: Uade retro sathana: q: non sapis
que dei sū. Et ut plenius nos instrueret:
q̄m spōte passionē susciperet: dicebat no
bis. Potestatem hēo ponendi animaȝ
meam: ⁊ potestatem hēo iterum sumēdi
eam. Ad ultimū uero duȝ cenaret nobis
cum ⁊ diceret unus uīm me traditurus
est: ⁊ ad istā uocē oēs contristaremur: ne
suspensos cogitatio trucidaret. Ait: Cui
dedero panis fragmētū manu mea: ipse
est. Et cum dedisset uni ex euȝ discipulis
nr̄is: ⁊ futura quasi preterita iā narraret.
Docuit se uoluntate fuisse traditum: cuȝ
nec traditorē fugiendo deseruit: ⁊ i loco
quo sciebat illum esse uenturꝝ pmāsit. ℟.
Doctor bonus ⁊ amicus dei andreas ducitur
ad crucē aspiciens a longe uidit crucē: ⁊ dixit
salue crux: Suscipe discipulum eius q pepen
dit in te magister me9 christus. ℣. Salue crux
que in corpore christi dedicata es: ⁊ ex mēbris
eius tāq̄ȝ margaritis ornata. Suscipe. In. ij.
nocturno añt. Dignum sibi dñs cōputauit
martyrem: quem uocauit aplm dum eēt in ma
ri alleluia. ps. Omnes gentes. añt. Dilexit
andreā dñs in odorē suauitatis. ps. Exaudi
ds deprecationē. añt. Biduo uiuens beatus
andreas pendebat i cruce ꝓ christi noīe ⁊ do
cebat pplm. ps. Exaudi ds orōnē. Lec. iiij.
Egeas dixit: Miror te prudentē ui
rū istum uelle sectari. Quem quo
cunqȝ pacto aut sponte aut inuitū. Cru
ci tū ꝯfiteris affixū. Andreas rñdit: Hoc
est qd̄ ēt me dixisse iā retines. Magnum
ē mysteriuȝ crucis. Qd̄ si forte uolueris
audire referā. Egeas dicit mysteriuȝ nō
pōt dici sed supplicium. Andreas rñdit:
Ipsū supplicium mysteriū restaurationis
humane si patiēter audieris cōprobabo
Egeas dixit: Ego quidē patienter audiā
sed tu si me obtēperante non audies: ipsū
crucis mysteriuȝ in te ipso excipies. An
dreas rñdit Ego si crucis patibulum [illegible]
Patiencie [illegible] gloriam crucis non predicarem

Egeas dixit: Insanus sermo tuus predi-
cat crucē supplicij: qꝛ ꝑ audaciam non ti-
mes penā mortis. Andreas rn̄dit: Non
ꝑ audaciam sed ꝑfidē: non timeo penam
mortis. Mors aūt peccatoꝝ pessima.
Et iō audire te uolo crucis mysterium:
ut agnitū forsitan credas. Et credens ad
restaurationem tue aīe quoquo pacto ꝑ-
tigas. Egeas dixit. Restauratur hoc qđ
ꝑisse docet. nūqd aīa mea ꝑijt: ut ad ei⁹ re-
staurationē ueīa ꝑ fidē n̄ possī quā tu asse-
ras. ℞. Hō oī ducebat ut crucifigerēt eū: ppl's
aūt clamabat uoce magna dicēs: Innocēs ei⁹
sanguis sine cā damnat. ℣. Cumqꝫ ducerent
euꝫ ut crucifigeretur: fcūs est ꝯcursus ppl'oꝝ cla-
mantiū ꝛ dicentiū. Innocēs. Lectio qnta.

Andreas rn̄dit: Hoc est qꝫ te discere
ꝯsiderabā: ut dū ꝑditas aīas oīuꝫ
hoīum docuero. Iustā restauratione ea-
rum ꝑ crucis mysteriū pandam. Prim⁹
eim hō ꝑ lignū preuaricationis mortem
īduxit: ꝛ necessarium erat hoc generi hu-
mão: ut ꝑ lignū passionis morꝫ que īgres-
sa fuerat pelleret. Et qm̄ de immaculata
terra factus fuerat hō prim⁹: q per lignū
preuaricationis mūdo morte intulerat:
necessario de imaculata uirgine nat⁹ est
ꝑfectus hō: in quo dei fili⁹ q primuꝫ fece-
rat hoiem: uitā eternā quā perdiderat ꝑ
adam repareret: ac de ligno crucis ligmuꝫ
ꝯcupiscentie excluderet: expāderet ī cru-
ce imaculatas manus ꝓ manibus incō-
tinenter extentis: Pro suaui cibo arbo-
ris uetite escam fellis accipet. Et in se sus-
cipiens mortalitatē n̄ram. Suam nobis
īmortalitatem offerret. Egeas dixit. Ista
uerba illis narrare potes q tibi credunt.
Mihi aūt nisi hoc ꝯsentias: ut sacrificiū
dijs oīpotētib⁹ offerras. In ipsa quā lau-
das crucē te fustigatū affligi ꝑcipiam. ℞.
O bona crux que decorē ꝛ pulchritudinem
de mēbris dn̄i suscepisti: accipe me ab hoībus
ꝛ redde me magistro meo: Ut ꝑ te me recipi-
at qui ꝑ te me redemit. ℣. Beatus andreas
expansis manibus ad celum orabat dicens:
salue me bona crux. Ut ꝑ te. Lectio sexta.

Andreas rn̄dit: Omnipotenti deo q
unus ꝛ uerus est oī die sacrifico nō
thuris fumum: nec tauroꝝ mugientium
carnes nec hircoꝝ sanguinem: sed ima-
culatū agnuꝫ quotidie in altari crucis sa-
crifico. Cuius carnes postqꝫ oīs ppl's
credentiuꝫ manducauerit: ꝛ ei⁹ sanguinē
biberit: agnus q sacrificatus ē: integer ꝑ-
seuerat ꝛ uiuus. Et cū uere sacrificatus ē
ꝛ uere carnes mādūcate sint a ppl'o: ꝛ ue-
re sanguis eius sit bibitus: tn̄ ut dixi inte-
ger ꝑmanet: ꝛ imaculatus ꝛ uiuus. Ege-
as dixit: Quō potest hoc fieri: Andreas
rn̄dit: Si uis noscere quō pōt fieri. Assu-
me formaꝫ discipuli: ut possis doceri qđ
queris. Egeas dixit: Ego a te tormentis
exigo hui⁹ rei notitiam. Andreas rn̄dit:
Miror te hoiem prudentem ad tantam
stultitiā deuolutū: ut putes me tormētis
diuina tibi pandere sacramenta. Audisti
mysterium crucis. Audi mysteriū sacrifi-
cij. Si credideris christū filiū dei q cruci-
fixus est a iudeis uerū eē deum. Pandā
tibi quo ordine occisus uiuat agnus: qui
cū sacrificat⁹ fuerit ꝛ comestus: īteger tn̄
ꝛ immaculatus in suo regno ꝑmanet. ℞.
Expandi manus meas tota die ī cruce ad po-
pulum non credentē sed ꝯdicenteꝫ mihi. Qui
ambulant uias non bonas sed p⁹ peccata sua.
℣. Deus ultionū dn̄s: ds ultionuꝫ libere egit
exaltare qui iudicas terram: redde retributio-
nē superbis. Qui ambulant. In. iij. noctur-
no aīt. Non me ꝑmittas dn̄e famulum tuuꝫ
a te separari: tp̄s est ut comendes terre corpus
meū. ps. Confitebimur. aīt. Andreas autē
rogabat ppl'm: ut non īpedirent passionem illi-
us. ps. Dn̄s regnauit. i. aīt. Recipe me ab
hoībus ꝛ rdde me magistro meo: ut ꝑ te me re-
cipiat: qui ꝑ te me redemit: alla. ps. Dn̄s re-
gnauit. ij. Lectio sancti euangelij secūduꝫ
mattheum.

In illo tp̄re. Ambulans iesus iuxta
mare galilee: uidit duos frēs: simo-
nē qui uocat petrus ꝛ andreā frēm eius
mittētes rete ī mare. Erant eiꝫ piscatores
Et reliqua. omē. scī greg. pape Lec. vij.

Audistis frēs carissimi: qꝛ ad unius
iussionis uocē petr⁹ ꝛ andreas reli-
ctis retibus secuti sūt redemptorē. Nulla
uero huc adhuc mirabilia facere uiderāt

Nihil ab eodē premio retributiōis eter-
ne audiuerant: ⁊ tñ ad unū deum precep
tum hoc qđ possidet̄ uidebant̄ obliti sūt.
Quāta nos eius miracula uidemꝰ: quot
flagellis affligimur: Quantis minarū as-
peritatibus deterrimur: ⁊ tñ uocantē sequi
contēnimus: in celo iā sedet qui de cōuersio
ne nos admonet. Jaꝫ iugo fidei colla gē
tium subdidit. Jam mundi gl'iaꝫ strauit.
Jam minis crebrescentibus districti sui
iudicij ꝓpinquum denūtiat diē: ⁊ tñ sup-
ba mens nr̄a non uult hoc sponte desere
re: qđ quotidie perdit in uita. Quid er-
go fr̄es carissimi: qd in eius iudicio dictu
ri sumus: qui ab amore p̄ntis seculi nec
preceptis flectimur: nec uerberibus emē
damur. Sed fortasse aliquis tacitis secū
cogitationibus dicat. Ad uocē dñicam
uterqꝫ iste piscator quid aut q̄ꝫtum dimi
sit. Qui pene nihil hūit: Sed hac in re
fr̄es carissimi affectū đbemus potius pē-
sare q̄ꝫ censum. R. Orauit sāctus andreas
dum respiceret in celū: uoce magna clamauit ⁊
dixit: Tu es đs meus quem uidi: ne patiaris
me ab ipio iudice deponi: Quia uirtutē sancte
crucis agnoui. V. Tu es magister meus chri
stus quē dilexi: quē cognoui: quem ꝯfessus sū
tm̄mō i ista uoce exaudi me. Quia. Lec. viij.

M Ultuꝫ reliqͭt qui sibi nihil retinuit.
Multū reliquit qui q̄ꝫlibet paruꝫ
totū đseruit. Certe nos ⁊ habita cū amo
re possidemus: ⁊ ea que minime habemꝰ:
ex desiderio querimus. Multū ergo pe
trus ⁊ andreas dimisit qñ desideria uter
qꝫ ēt hn̄di dereliquit. Multū dimisit qui
cum re possessa ēt ꝯcupiscentijs renunti-
auit. A sequentibus ergo tanta dimissa
sūt q̄ꝫta a non sequentibꝰ ꝯcupisci potue-
runt. Nemo igr̄ cum quosdā ꝯspicit mul
ta dereliq͛sse apud semetipsū dicat. Imi-
tari huius mundi cōtemptores uolo: sed
qđ derelinquā non hēo. Multa fr̄es de-
relinquitis si desiderijs terrenis renunti-
atis. Exteriora eīm nr̄a deo q̄ꝫlibet par
ua sufficiunt: Cor nanqꝫ ⁊ non sb̄am pē-
sat: nec ppendit q̄ꝫtum in eius sacrificio:
sed ex q̄ꝫto ꝓferatur. Nā si exteriorē sub
stantiā ppendamus. Ecce sācti negocia-
tores nostro perpetuam angeloꝝ uitam
datis retibꝰ ⁊ naui mercati sūt. R̄n̄soꝛiū.
Uidens crucē beatus andreas exclamauit di-
cens: o crux admirabilis: o crux inenarrabilis
o crux que p totū mundum rutilas: Suscipe
discipulum christi: non me pmittas errare sicut
ouem non hn̄tē pastorem. V. O bona crux q̄
decorē ⁊ pulchritudinem de mēbris dñi susce-
pisti. Suscipe discipulum. Lectio nona.

E Stimationē quippe precij non hēt
sed tñ regnum dei tm̄ ualet quātuꝫ
hēs. Ualuit nanqꝫ zacheo dimiduꝫ sub
stantie: qꝛ dimidium aliud ad hoc qđ in-
iuste abstulit restituenduꝫ in quadruplū
reseruauit. Ualuit petro ⁊ andree dimis-
sis retibus ⁊ naui: Ualuit uidue duobꝰ
minutis. Ualuit ⁊ alteri calicē aque frigi
de. Regnum uero dei ut diximus tm̄ ua-
let q̄ꝫtum hēs. Pensate igr̄ quid uilius
cū emitur. Quid cariꝰ cum possidet̄. Sꝫ
fortasse nec calix aque frigide suppetit q
indigenti prebeat̄: et tunc securitatem no
bis ꝓmittit sermo diuinus. Redēptore ⁊
eīm nato celi ciues ostensi sūt: qui clama
rent gl'ia in excelsis deo: ⁊ i terra pax ho
minibus bone uolūtatis. Añ dei nanqꝫ
oculos nunq̄ꝫ est uacua manus a mune
re: si fuerit arca cordis repleta bona uo-
luntate. Hic ⁊ eīm psalmista dicit. In me
sūt đs uota tua: que reddā laudationes ti-
bi. Ac si apte dicat: Etsi exterius munera
offerenda non hēo. Intra memetipsū tñ
inuenio qđ in ara tue laudis ipono: q̄ q
nr̄a datione non pasceris: oblatione cor
dis meliꝰ placaris. Nihil quippe đo dul
ciꝰ uoluntate bona offert̄. Uoluntas aūt
bona ē sic aduersa alt'ius sic nr̄a ptimesce
re: sic de ꝓsperitate ꝓximi sicut de nr̄o ꝓ
fectu gl'iari. Aliena dāna nr̄a credere: ali-
ena lucra nostra deputare. Amicum nō
propter mundum: sed propter deuꝫ dili-
gere: inimicum etiam amando tolerare.
Ad laudes ⁊ p horas añ. Salue crux pre
ciosa: suscipe discipulum eius q pependit in te
magister meus christus. ps. Dñs reg. cū re
liq̄s. añ. Beatus andreas orabat dicēs: dñe
rex eterne glorie: suscipe me pendentē i patibu-
lo. añ. Andreas christi famulus: dignus dei

aplis:germanus petri ꝛ i passione socius. añt.
Maximilla christo amabilis : tulit corp⁹ apli
optimo loco cum aromatibus sepelliuit. añt.
Qui psequebantur iustũ demersisti eos dñe i
infernum ꝛ in ligno crucis dux iusti fuisti. ca
pitulũ. Fres corde enim. Ad bñd. añt. Cõ
cede nobis hoiem iustum: redde nobis hoiez
sanctum: ne interficias hoiem deo carũ: iustũ:
mansuctum: ꝛ pium. oio. Maiestatez. Ad
terciã caplm. Fres corde eim credi. Ad sex
Non ẽ distinctio iudei ꝛ tam caplz.
greci: nã idem dñs oium diues in
ões q inuocant illũ: õis eim qcunqz iuo
cauerit nom̃ dñi salu⁹ erit. Ad. ix. caplz.
Isaias eim dicit: dñe quis credidit
auditui nr̃o: ergo fides ex auditu:
auditus aũt p uerbũ christi: sed dico: nũ
qd non audierũt ꝛ qdẽ: in õem terrã exi
uit sonus eoꝝ: ꝛ in fines orb terre uerba
eorũ. Ad uesperas añt de laudibus ca
pitulum. Fres corde enim. Ad mag. añt.
Cũ peruenisset beatus andreas ad locum ubi
crux pata erat exclamauit ꝛ dixit: o bona crux
diu desiderata ꝛ iam ɔcupiscenti aio prepara
ta: secur⁹ ꝛ gaudẽs uenio ad te: ita ꝛ tu exultãs
suscipias me discipulum eius q pependit in te.
oio. Maiestatẽ tuã. In sãcti nicolai epi ꝛ
Deus q beatũ nicolaum ɔfess. oio.
pontificẽ tuũ: in numeris decorasti
miraculis: tribue quesum⁹: ut eius meri
tis ꝛ pcib⁹ a gehẽne icẽdijs liberemur. p.
Nicolaus itaqz ex illustri ꝓ Lect. i.
sapia ortus ciuis fuit patere urb.
Que adhuc multa plebiũ generositate
referta. Parẽtes eius int̃ cateruas potẽ
tiũ q̃zta honorificentia celebrabant: tan
to supne patrie accensi desiderio: magis
celestis q̃z terrene dignitatis gliam appe
tebãt. Reuera eiz cũ esset nimiũ locuple
tati. Nullius honoris isignia. Nulliusqz
sume dignitatis disponere moderami
na uoluerunt: sed õi studio ɔtinẽtiũ se le
ge uinciẽtes. Celibẽ uitam actitare sata
gebant. Et miꝝ in modũ cũ in primeuo
iuuẽtutis flore: hunc solũ genuissent filiũ
cunctis se uoluptatib⁹ abdicarũt: ꝛ inter
suas pces quas frequent̃ i dñi tẽplo fũde
bant hunc solũ supstitẽ: hunc nõ tm̃ diui
tiaꝝ: q̃ztum moꝝ flagitabant heredem.
Quoꝝ uota d̃s ex alto ꝓspectans haud
eoꝝ defuit petitioni. Nimiꝝ qual' futur⁹
eẽt puer. In ipso ut ita dicam primordio
natiuitatis eius mõstrare dignatus est.
Enim uero cũ adhuc mãis Lec. ii.
lacte aleret̃: cepit bino hebdomad
die. iiij. ꝛ. vi. feria semel bibere mãmas: ꝛ
hac uice ɔtẽtus tota die sic permanebat.
Puerilibus igĩ ãnis: ut pr̃iarcha iacob
domi simpl'r trãsactis: cepit bone idolis
adolescẽs esse: ꝛ sicut illa etas assolet las
ciuiã cõplexus ñ ẽ mundi: sz nũc parentũ
comitatus uestigia: nũc solus eccl'aꝝ fre
bat limina: ꝛ qd̃ ibi de scripturis patulo
aduertebat auditu: nõ imemor armario
lo ɔdebat pectoris. Ubi aũt utroqz pen
te orbatus ẽ. Sepius illd̃ euãgelicũ ante
sue m̃tis deducebat oclos. Nisi qs renũ
tiauerit õibus que possidet nõ põt meus
eẽ discipls. Et cũ hanelaret ad pf ciẽduz
qd̃ pio uertebat̃ i pectore: iuuenilẽ cepit
titilare mẽtẽ ne fauoralis pcelleret aura:
qcqd ꝓ christo facere disponebat: hec se
cũ ad deũ uero cũtũ desiderij sui pandẽs
uelamẽ depcabat̃: ut ille q oium sciaz hz
inspirare dignaret̃: quatenus de tãtis sibi
relictis opibus sic ordiaret: ut muta lau
de hũana ɔspectui placeret diuio. L. iij.
Talia eo cogitãte accidit: ut qdã cõ
uicaneus eius nimiũ locuplex ad
tantã ueniret iopiã: ut nec ẽt necessaria ui
te hẽet. Quid pl'a: Urgente iedia tres fili
as quas hẽbat uirgies fornicari ɔstituit:
ut eaꝝ saltẽ isãi cõmertio infelicẽ ageret
uitã: proh pudor ex tẽplo fama tãti ma
li cuius ñ aliud uelocius uiget mobilita
te: totã ptulit urbem: ꝛ m̃ltiplici pplin ser
mone replebat. Qd̃ ubi uir factus cõpit
nicolaus: ɔdoluit miserrimo hõi: atz uir
ginũ execrans stuprũ: decreuit oio ex su
is habũdãtijs eoꝝ supplez iopiã: ne pu
elle nobilibus orte natalibus lupanari
macularent̃ ifamia. Sz cũ nolet aliũ nisi
christũ in suis factis hẽe ɔtẽplatorẽ: cepit
tpoꝝ uices explorare: quo id sic oparet̃:
ut ẽt eos lateret qbus fiebat. Facta autẽ
cuiusdã noctis hora: sumẽs non modicũ

aurũ ligansqꝫ ĩ pãno:ꝑrexit ad domũ ui
ri:quã undiqꝫ circũspiciẽs ꝑ fenestrã que
cõpetens uidebat̃. Clam ĩtro ꝓiecit: clã
qꝫ discessit.

Lectio quarta.

Mane itaqꝫ facto cuꝫ surrexisset hõ:
aurũqꝫ illud reperisset:diriguit pri
mũ. Ac tunc q̃to gestiuit gaudio: q̃tas
ue deo grãs egit siqs uelit exobortis eius
lachrymis põt aduertere. Celebratis ita
qꝫ ex more primogenite filie sue nuptijs.
Cepit hõ diligenter ĩqrere qs eẽt q illius
inopie tantã ꝑstitisset humanitatẽ. Cum
diu talia molirec̃. Nicolaus haud multo
post primi sile ꝑegit opus. Ubi uero tris
reddita est dies:ꝓsiliuit hõ de stratu suo
inuenitqꝫ fului põdꝰ metalli prioris equa
le. Tanto exultauit gaudio:qđ si homeri
aut maronis adesset facũda loquacitas:
in tantaꝝ magnitudine laudũ exprimen
da succũberet. Sꝫ nonnulla orõnis eius
ꝓsequẽtes:ceťas sagaci lectori meliꝰ sub
silentio ad intelligẽdũ relinquere q̃ꝫ ida
gare eligimus. Orauit aũt sic. Dñe ds i
quit absqꝫ cuiꝰ nutu nec passus ad terrã:
nec foliũ cadit arboris. Deꝑcor ineffabi
lẽ clementiã tuã:ut tu q oĩa nosti ostende
re digneris qs sit ille q tanta bona erga
me exhibere non desinit. Hoc autẽ dñe
peto non ut eũ temerario ausu pollutis
ꝯtingere queã manibꝰ:sꝫ ut sciã famlꝫ tu
um q int̃ hoĩes degẽs angelicã hꝫ ꝯuer
sationẽ:⁊ magnificẽ nomen tuũ bñdictũ
in secula.

Lectio quinta.

Talibus orabat dictis: talibusqꝫ se
hortabat̃ sermonibꝰ. Auferã certe
sõnum ab ocul' meis:excubabo sollicitꝰ
uigilansqꝫ ꝑnoctabo: forsitan oñdet mi
hi dñs seruũ suũ. Dixit ⁊ dictũ cepit ope
exercere. Interea paucis ad modũ euo
lutis diebus:ecce cultor trinitatis aduẽit
nicolaꝰ:⁊ iterate uicis factũ terno cupiẽs
supplere numero:equale duoꝝ iactauit
talentũ. Cuius sonitu excitatꝰ hõ statim
egressus:iã uadentẽ. Iãqꝫ fugienteꝫ tali
subsequebat̃ uoce. Siste gradũ teqꝫ me
o ne subtrahas aspectui. Olim te cupiui
cernere. Olĩ te desideraui. Sic fatꝰ otior
aduolat spatioqꝫ correpto nicolaum co
gnouit ꝑ umbrã. Mox humi ꝓstratus.

Osculari satagebat pedes eiꝰ. Qđ sanctꝰ
pio ut erat pectore ꝓhibuit fieri:sed bre
uiter allocutꝰ exegit ab eo:ne cuiq̃ꝫ q ui
tales carperet auras: nicolaũ huiꝰ rei in
dicaret auctorẽ. Felix felicẽ imitatꝰ est ma
gistrũ q non solũ hoĩes sꝫ demões cõpri
mebat. Ne famã eius sereret in pplo. Il
le eĩm ne ueris falsa misceret. Iste aũt ne
quolibꝫ tolleret̃ rumusclo indixit hõi ut
nullo mõ panderet nomẽ eiꝰ.

Lec.vi.

Hic oĩbꝰ uotis colendus:oĩbusqꝫ ꝓ
conijs extollẽdus:q sciẽs duobus
nõ posse placere dñis. unũ elegit:cuiꝰ onꝰ
leue est:cuius iugũ ferre suaue est: cui to
ta deuotiõe colla submitẽs: ponderosaꝫ
sarcinã mundi cũ oblectatiõe sua ꝓiecit.
Noluit eĩm quocũqꝫ mõ seculi captare
famã:ne sãctoꝝ ꝯtubernio priuaret. Cõ
mittẽs se deo assidue:q dispensat ⁊ ordi
nat oĩa qñ uult ⁊ quõ uult. His ita trans
actis myrea metropolis ciuitas orbata ẽ
suo antistite. Cuius obitũ non mediocri
ter adiacẽtium ꝑochiaꝝ ꝯdolentes epi.
Fuerat eĩm bñ morigeratꝰ ac religiosus.
Conuenerũt ĩ unũ cũ clicis cunctis:ut ã
nuẽte dño iesu ꝓuideret illi ecclesie scdm
scripta canonũ idoneũ presulẽ. Conuẽtõe
itaqꝫ facta interat qdaꝫ pontifex magne
auctis uir:ad cuiꝰ intuitũ oĩum pẽdebat
sñia:ut quẽ ille uoce ꝓderet: hunc ꝓcul
dubio eligerent uniuersi. Hic ergo ꝑ om
nia sequens aplõrum uestigia. Cunctos
ieiunijs deuotissimisqꝫ ꝑcibꝰ insistẽs hor
tatꝰ ẽ:quatenꝰ ille q mathiã indidit ut nu
meꝝ suppleret aplicũ. Ipse solita clemẽ
tia pandere dignaret̃:quẽ uellet fungi tã
to sacerdocio.

Lectio .vij.

Tunc oẽs quasi celesti cõmonerent̃
oraculo:sic ꝯuersi ad deum flagita
bãt ex intimis ꝑcordijs:ut pastor eĩus
utilẽ suaꝝ ouiũ pastorẽ oñderet dignaret̃.
Illis qppe cũ sũma deuotiõe orantibus
uocẽ de celo audiuit dicentẽ sibi:ꝓdictus
pontifex:ut egrediẽs añ portas ecclie sta
ret ⁊ quẽ primũ matutinali hora uenire
ꝯspiceret:ipsũ ꝯsecraret antistitẽ. Adiũgẽ
tẽ ẽt ꝙ nicolaꝰ uocaret̃. Tunc ꝑsul ceťis
epis hanc suã reuelationẽ narrans adie
cit: Uobis ĩ orõnibus ꝑsistentibus: ego

forinsecꝰ excubabo. Orate oēs ecce ego excubabo. Credo eīm ꝙ ñ priuemur beneficio dei. Sic ait: Et ualuas basilice scā calliditate obseruabat. Mirū ī modum matutinali hora quasi a deo missus: ante oēs se agebat nicolaꝰ. Cumqꝫ ad eccle ianuas ꝓpinquasset: īiecta manu eū app̄hendit ep̄s: blāditqꝫ sciscitatꝰ est dicens: Quale hēs nomē. Ille colūbina ut erat simplicitate iclinato capite nicolaus: inquit uāe sanctitatis seruus. Lectio. viij.

Ui ꝓtinꝰ ꝑsul palmis īnexis ait: Fili ueni mecū: ē aliqd secretū qd̄ tue indoli fari debeā. Mox īnogressus. En fr̄es ꝓclamauit: uere ait dn̄s: qd̄cunqꝫ petieritis pr̄em in noīe meo: credite qꝛ accipietis ⁊ fiet uob. En īnqꝫ qd̄ petimꝰ accepimus. En adest ō quo uāa flagitauit caritas. Quo uiso ingētē oēs tulere clamorē ad sydera: ⁊ certatim saluatoris. Laudabant magnalia. Epi letabant̄ ꝓ collega cellitꝰ sibi collato: clīci alludebāt sicut hōīe pecudes. Quid mltis morer: Lꝫ plīmū renitens obstiterit: plīmūqꝫ recusauerit: inthronizatꝰ ilico sicut mos exigebat regionis illiꝰ pontificalē accepit īfulam. Pōtificali igī cathedra sublimatꝰ eādē mor̄ grauitatē q̄ꝫ priꝰ: eandēqꝫ sectabat̄ hūilitatē. Creber ī orōne puigilabat: corpꝰ atrēbat ieiunijs. Mlier̄ ꝯsortia: lꝫ ab ipso pueritie sue tp̄e exhorruerit: tam̄ ex hoc quasi quandā pestē fugiebat. In suscipiēdis hōībus humilez: ī loquēdo efficacē se p̄bebat. Alacer erat ī exhortādo: seuerꝰ in corripiēdo uiduar̄ ⁊ orphanorū atqꝫ oppressor̄ sic negocia curabat: ac si ꝓpria eēnt. Rapinam execrabatur potentum. Lectio nona.

Rguebat uinolentos: ⁊ si quē forte quolibet casu afflictū cernebat: mirabilius ꝯsolabat̄. Crescebat quotidie fama bonitatis eiꝰ. Que ubiqꝫ laudez ferebat nicolai: hinc potēs hic ipotens illuz noiabat. Gaudebat ppl̄s cūctꝰ de tlī p̄ro no. Letabant̄ heroes de tāto pōtifice: qꝛ ita se aucte ⁊ gr̄a plenū exhibebat: ut oīum gereret curā: ⁊ ep̄alē dignitatē ñ amitteret. Uer̄ tp̄s añ deficeret: qn ⁊ sermo ō sereret: si de singlis eiꝰ meritis scribere tētaret. Siqs scire uoluerit qualē se q̄ztū qꝫ prestitit mordacē cōprimat dentē ⁊ ex subiectis euident̄ agnoscere ualebit. Cū igī oīum carismatū uirtute corroboraret̄ nicolaus: ⁊ nihil sibi sꝫ totū dei gr̄e tribueret: cepit ita coruscare miraculis: ut non tm̄ sui sꝫ ēt alieni qbuslibet opp̄ssi āgustiis inuocato noie eiꝰ stati sentiret leuamē.

In scī ābrosij epī ⁊ ꝯfessoris Lec. pⁱma.

Sit posito ī admistratiōe p̄fecture galliar̄ p̄re eiꝰ ambrosio: natꝰ ābrosiꝰ ē. Qui īfans ī area p̄torij in cuna positꝰ cū dormiret apto ore: subito examē apū adueniēs: faciē eiꝰ atqꝫ ora ita compleuit ut īgrediendi ī os egrediēdiqꝫ frequentarēt uices. Quē pr̄ q ꝓpe cuz mr̄e uel filia deābulabat: ne abigerent̄ ab ancilla que curā nutriēdi īfātē susceperat ꝓhibēs. Solicita eīm erat ne īfāti nocerēt: expectabat tñ p̄rio affectu quo fine illud miraclꝫ clauderet̄. At ille pꝰ aliqꝫdiu euolantes ī tātā aeris altitudinē subleuate sūt: ut humāis oclis minime uiderent̄. Quo fc̄o territus pr̄ ait: Si uixerit īfātlꝰ iste: aliqd magni erit. Lectio. ij.

Ed postq̄ꝫ edoctꝰ liberalibꝰ disciplinis ex urbe egressus ē. Professusqꝫ in auditorio p̄fecture p̄torij: ita splēdide cās perorauit: ut eligeret̄ a uiro illustri ꝓbo tunc p̄fecto p̄torij ad ꝯsiliū tribuendū. Postq̄ꝫ ꝯsularitatis suscepit īsignia: ut regeret lyguriā emyliāqꝫ ꝓuincias: uenit mediolanū. Per idē tp̄s mortuo auxetio arriāe p̄fidie ep̄o: q dionysio beate memorie ꝯfessore ad exiliū destinato icubabat ecclam. Cū ppl̄s ad seditionē surgeret ī petendo ep̄o: cētqꝫ illi cura sedande seditiōis: ne ppl̄s ciuitatis ī p̄iclm sui ꝯuerteret̄: perexit ad eccliam: ibiqꝫ cū alloqueret̄ plebē: subito uox fert̄ īfantis insonuisse ī ppl̄o: ambrosiū ep̄m: ad cuiꝰ uocis sonitu totꝰ pplī ora ꝯuersa sūt: ac clamantis ambrosiū ep̄m. Lectio. iij.

Taqꝫ qui añ turbulētissime dissidebant: qꝛ arriani ⁊ catholici sibi ep̄z supatis alt̄utris ordinari cupiebant. repēte in hūc unū mirabili ⁊ īcredibili cōcordia ꝯsēserūt. Missa itaqꝫ relatio ē ad clemētissimū īperatorē: Tunc ualētinianus

cuz ſũmo gaudio accepit: ꝙ iudices a ſe
directi ad ſacerdociũ peterent. Letabat
ẽt ꝓbꝰ pfectus ꝙ uerbũ eiꝰ ipleret i ãbro
ſio. Dixerat.n. ꝓficiſcenti cũ mãdata ab
eoꝝ darent ut moris ẽ. Uade age non ut
iudex ſz ut epõs. Pendẽteqꝫ relatõe iteri
fugã parauit atqꝫ i poſſeſſiõe cuiuſdã le
oncij clariſſimi uiri aliq̃zdiu latuit. Sed
ubi relatõi rñſũ ẽ ab eoꝝ leontio ꝓditur.
Preceptũ.n. erat uicario: ut iſiſteret rebꝰ
pficiẽdis. Qui iiũcta ſibi cũ uellet iplere:
ꝓpoſito edicto ↄuenit õẽs: ut ſi uellent ſi
bi rebuſqꝫ ſuis ↄſulẽ ꝓderẽt uiꝝ. L. iiij.

PRodiꝰ itaqꝫ ⁊ adductꝰ mediolanũ
cũ intelligeret circa ſe dei uolũtatẽ
nec ſe diutiꝰ poſſe reſiſtere. Poſtulauit ñ
ſe niſi a catholico epõ baptizari. Sollici
tã.n. hẽbat pfidiam arrianoꝝ. Baptiza
tus itaqꝫ oĩa ferẽ eccliaſtica ipleſſe offici
a: atqꝫ octauo die epõs ordinatꝰ ẽ ſũma cũ
gr̃a ⁊ letitia cunctoꝝ. Ipſe de ſua morte
añ pdixit: ꝙ uſqꝫ paſca nobiſcũ futurꝰ eẽt
qꝺ qdẽ meruit dñm obſecrãdo: quo ma
turiꝰ hic liberaret. Sz eoꝝ tp̃e quo a no
bis migrauit ad dñm: ab ora circiẽ unde
cima diei uſqꝫ ad illã horã qua emiſit ſpm̃.
Expanſis mãibꝰ i modum crucis orauit.
Nos uero labia illiꝰ moueri uidebamus:
uocẽ autem non audiebamꝰ. Lectio. v.

HOnoratꝰ ẽt ſacerdos eccle uercellẽ
ſis. Cũ i ſupiora domꝰ ſue ad qeſcẽ
dum ſe cõpoſuiſſet: t̃tio uocẽ uocãtis ſe
audiuit ſibiqꝫ dicentis: Surge feſtina: qꝛ
mõ ẽ receſſurꝰ. Qui deſcẽdẽs obtulit ſac
tũ dñi corpꝰ: quo accepto ubi glutiuit e
miſit ſpm. Bonũ uiaticũ ferrens: ut i uir
tute eſce aĩa refectiore angeloꝝ ↄſortio:
quoꝝ uita uixit i t̃ris ⁊ helye ſocietate le
taret: qꝛ ut helyas nunq̃z regibꝰ: nec ulliſ
alijs pr̃atibꝰ. Ita ⁊ iſte ꝓ dei tiore loq ue
ritꝰ non ẽ: atqꝫ iñ ad ecclãm maiorẽ ante
lucanã horã qua defũctꝰ ẽ. Corpꝰ ipſius
portatũ ẽ. Ibiqꝫ eaꝺ fuit nocte qua uaca
uimꝰ in paſcha. Lectio ſexta.

QUẽ plimi infãtes baptizati cũ a fõ
te uenirẽt uiderũt. Ita ut aliq ſedẽ
tẽ in tribunali cathedra dicerẽt: alij uero
aſcendẽtẽ ſuis parẽtibꝰ digito oñderent.
Sed illi uidẽtes uidere parẽteſ ñ poterãt
qꝛ tã mũdos oculos nõ hẽbant. Plimi
aũt ſtellã ſupra corpꝰ eius ſe uidere narra
bãt. Sed luceſcẽte die dñico: cũ corpꝰ eiꝰ
pactis ſacramẽtis diuinis de eccla leuare
tur: portãdũ ad baſilicã ãbroſianã i qua
poſitꝰ ẽ. Ita ibi demonũ turba clamabat
ſe ab illo torqueri ut eiulatꝰ eoꝝ ferri non
poſſet: Que gr̃a ſacerdotis nõ ſolũ i illo
loco: uerũ ẽt i plĩmis ꝓuincijs uſqꝫ i ho
diernũ diẽ manet. In ſci melciadis pape
⁊ martyris. Lectio prima.

MElciades natõe afer: ſedit ãnos. iij.
menſes. vij. dies octo: ex die nõas
iulias a ↄſulatu maxẽtij noni uſqꝫ maxẽ
tiũ ſcõm q fuit m̃ſe ſeptẽbrio uoluſiano ⁊
rufino ↄſulibꝰ. Hic ↄſtituit mlta rõe dñi
co die aut qnta feria ieiuniũ celebrandũ
a fidelibꝰ: qꝛ eos dies pagani quaſi ſacrũ
ieiuniũ celebrabant. Et manichei iuẽti ſt
in uerbo ab eoꝝ: fecit ut oblatões ↄſecra
te p ecclas ex ↄſecratu epĩ dirigerent: qꝺ
declaratẽ fermẽtũ. Hic fecit ordinatõem u
nã p mẽſẽ decẽbris: pbros. vij. diacones
. v. epõs p diuerſa loca numero. xij. Hic
ſepultꝰ ẽ in cimitrio calixti uia apia. iiij. idꝰ
decẽbris. Et ceſauit epatꝰ die. xvi. In ſci
damaſi pape ⁊ ↄfeſſoris oro.

EXaudi dñe p̃ces nr̃as: ⁊ intuenicte
bto damaſo ↄfeſſore atqꝫ põtifice:
ſupplicatiões nr̃as placatꝰ itẽde. p.

DAmaſus natõe hiſpanꝰ ex pr̃e ãto
nio: ſedit ãnos. xviij. menſes duos
dies. x. Et cũ eoꝝ ordinatẽ ſub ↄtẽtõe urſi
niꝰ: ⁊ ſcõ ↄcilio ſacerdotũ ↄſtituerunt da
maſũ: qꝛ fortior ⁊ plĩma multitudo erat:
⁊ ſic ↄſtitutꝰ ẽ damaſus: ⁊ urſinũ eijcierũt
ab urbe: ⁊ ↄſtituerunt eũ neapoli epm̃. Et
manſit damaſus i urbe roma pſul i ſede
aplica. Fuit aũt i tp̃ibꝰ iuliani. Lec. ij.

HIc fecit baſilicas duas: unaꝫ iuxta
theatrũ ſci laurẽtij ⁊ aliã uia ardea
tina ubi requieſcit in catacũbis. Et dedi
cauit platoniã: ubi corpora aploꝝ iacue
rant petri ⁊ pauli: quã uerſibꝰ adornauit
Hic multa corpora ſcoꝝ martyrũ reqſi
uit ⁊ inuẽit: quoꝝ ẽt cõcilia uerſibꝰ ador
nauit. Hic ↄſtitutũ fecit de ecclia. Hic
accuſatꝰ inidioſe. Crimiatꝰ ẽ ꝺ adulterio
Et facta ſynodo purgatꝰ eſt a. xliiij. epis:

posset. Que gr̄a sacerdotis nō solū i illo loco: uerū et i plimis ꝓuinciis usqꝫ i hodiernū diem manet. Lectio sancti euangelii secundum mattheum.

In illo tēpore dixit iesus discipulis suis. Uos estis sal terre. quod si sal euanuerit i quo salief: Et reliqua. Omelia sancti ioannis os aurei. Lec. vij

Uos estis sal terre quasi iterroganti bus aplis ad quos sit oia ista locutus: utrū generalif ad populū: aut ad ipsos: uolēs oñdere: qm̄ ad ipos pcipue loquebaf addidit. Uos estis sal terre. Hoc q̄ dicit uos estis sal terre. Ad id respicit qđ supius dixit: qꝛ doctor oībus ꝯtutibꝰ debet eē ornatus. Debet eē paup ut auariciā liba uoce castigꝫ. Debꝫ sēp eē suspirās ꝛ lugēs: siue sua siue aliēa ꝺlicta: ut ꝯfūdat eos: q nec peccare dubitant priꝰ q̄ꝫ peccēt: nec pꝰ q̄ꝫ peccauerit tristāf qꝛ peccauerit. Jđ suspirꝫ ꝛ plāgat: ut p hoc ostēdat: qꝛ grauis ꝛ piclosus ē mūdꝰ iste fide libꝰ. Debꝫ esuriēs eē ꝛ sitiēs iusticiā: ut pigros circa bona opa uel lectōꝫ fiducialiter uerbo fidei: uel icrepatiōis flagello ualeat indagare magis exēplo q̄ꝫ uoce. Debet eē māsuetus: ut magis idulgēdo q̄ꝫ iudicando īgat ecclīaꝫ: ut magis ametur q̄ꝫ timeaf. Debet esse misericors aliis: sibi aūt austerus ut sibi qdē graue pōdus iusticie iponat: aliis autē leue. Lectio octaua.

Debet eē mūdo corde ut nō solum nō se misceat circa negocia secularia: sed nec cogitet de mūdo. Sicut eīm oculus quāto mūdior fuerit tāto lōgius uidet. Sic ꝛ aia quāto fuerit lōgius a solicitudine mūdiali: tanto deo amplꝰ ꝓximior est. Cuius eīm oculus cordis mundum aspicit: illius mēs nō pōt deū uidere. Sit aūt pacificus: ut tota ecclīa eius quasi una sit aia. Ubi aūt ꝯcordia nō est: nec oīo illic exaudif: nec oblatō suscipif: qꝛ nec ibi ē deus ubi discordia dn̄af. Debet aūt eē paratꝰ ad passionē: nō vana desideria martyrii hn̄s: sꝫ ꝯstātiaꝫ fidei martyribꝰ dignā. Nā quātū ad sapientes miles ille patus nō ē ad bellū q ꝯcupiscit exire: sꝫ q potēs est exire. Si eiꝫ his oībꝰ ꝯtutibus fuerit ornatus: tūc est quasi optimū sal: ꝛ totus pplus de illo ꝯdif: magis uidēdo illū q̄ꝫ audiendo. Nā prima doctrina ē uidere bonū. secūda est audire. Lectio nona.

Uos estis lux mūdi. Nō ꝯsideramꝰ qꝛ opus ē salis: qđ ꝛ lucis admōet nos: ut queramꝰ ob quā cām apli sali cōparati sūt: ob quā cām aūt luci. Salꝰ opꝰ est: rē i eo statu tenere i quo iuenerit eaꝫ: ut ad deterius mutari eā nō sinat: ad melius aūt pducere non pōt. Ut puta tenet carnē ne putrescat: putridā aūt nō pōt tenere icorruptā. Lucis autē opus ē: soluere ipas tenebras ꝛ ea q̄ fuerāt i tenebris illustrare. Sic ꝛ apli ceteriqꝫ doctores sal quidem sunt populi christiani cognoscentis deū: seruantes eum i ipa cognitione dei ꝛ sc̄titate: id ē terre culte que uerbo iā crucis: quasi uomeri aratri subiecta est. Lux aūt sunt gentiū ꝓducētes eas ad scientie lumen: uel ceterorum q forte i ecclesia ceciderūt i tenebras peccatorūꝫ. Jtē bōa ꝯuersatio sacerdotis sine uerbo tenet qdem sanctos i sanctitate p suū exēplum. Adducere aūt ignorantes ad sciētiam ueritatis nō potest. Jn uerbo adducere qdem ignorantem ad sciētiā ueritatis: ꝛ sine conuersatōe bona potest: tenere autem i fide ꝛ sanctitate absqꝫ bona ꝯuersatōe non potest. Magis autē scādalizat sicut i sequentibus ostendemus. Ergo propter bonam conuersatōem suam sacerdotes sunt sal: quoniā bona cōuersatio sacerdotum conditura populi est: propter uerbū aūt doctrine lux: qm̄ ꝯbū ignorantiū lumen est. Jn uigilia cōceptionis sancte marie. ad uespas añt. Cōceptio gloriose. Cū rel. de laud. ps. de sancta maria. Caplm. Ab initio ꝛ ante. Hymnus Aue maris. ℣. Cōceptio ē hodie sc̄te marie uirginis. ℞. Cuius uita iclyta cūctas illustrat ecclesias. Ad mag. añt. Gloriose uirginis marie ortum dignissimū recolamus: que ꝛ genitricis dignitatē obtinuit ꝛ uirginalem pudicitiam non amisit. Oratio.

Famulis tuis q̄s dn̄e celestis gratie

munus ĩptire ut qbus beate uirginis pa
ratus extitit salutis exordiũ ꝯceptionis
eius uotiua solẽnitas pacis tribuat incre
mentũ. Ad matu. inuitat. Cõceptio uirgi
nis marie celebremus: christũ eius filiũ adore
mus dñm. ps. Uenite. hym. Quẽ terra põ
tus. In primo noct. añt. Bñdicta tu ĩ mu
lierib᷒ ⁊ bñdictus fructus uẽtris tui. ps. Dñe
dñs noster. añt. Sicut myrrha electa odorẽ
dedisti suauitatis sãcta dei genitrix. ps. Celi
enar. añt. Ante torũ huius uirginis frequen
tate nobis dulcia cãtica drachmatis. ps. Dñi
est terra. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua. ℟.
Intẽde ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. Lectio prima.
Anselmus cantuariẽsis archiep̃us:
⁊ pastor ãglorꝫ. Uenerabilib᷒ coe
piscopis suis ceterisqꝫ orthodoxis salu
tem ⁊ pacẽ. Cõceptio uenerãde dei geni
tricis marie dilectissimi frẽs quemadmo
dũ multa signorꝫ expiẽtia in anglia ⁊ in
frãcia ceterisqꝫ comitatib᷒ celebrãda sit:
declarata me narrãte audiat dilectio ue
stra. Tẽpore illo nãqꝫ quo diuie placuit
pietati anglorꝫ gentẽ de suis malis corri
gere: gloriosissimo normãdorꝫ duci guli
elmo eãdẽ priaꝫ debellãdo subegit. Qui
.s. gulielmus rex anglorꝫ factus dei uir
tute ⁊ idustria sua oẽs eccliasticas digni
tates in melius reformauit. ℟. Hodie cõ
cepta est beata uirgo maria ex ꝓgenie dauid p
quã salus mũdi credẽtib᷒ apparuit: cuius uita
gloriosa lucẽ dedit seculo. ℣. Cõceptionẽ bea
te marie uirginis cuꝫ gaudio celebrem᷒. Per
quã. Lectio secunda.
Quius pie intẽtiõis opibus iuidens
ille oiuꝫ bonorꝫ operꝫ iimicus dia
bolus: tã familiarꝫ fraudib᷒ qꝫ extraneo
rũ icursibus: mltotiẽs conatus ẽ ei᷒ ob
sistere successib᷒: sꝫ deo ꝓtegẽte ⁊ se deũ
regẽ timentẽ ⁊ glorificãte: ad nihilũ reda
ctus ẽ malignus. Audiẽtes aũt daces an
gliã sublatã eẽ a normãdis grauit̃ sũt in
dignati: se suo quasi hereditario iure pri
uati: arma parãt: classem aptãt ut eos ad
eũtes a sibi data diuinitus pãia expellãt.
Hoc cõpto prudẽtissimus gulielm᷒ quẽ
dã religiosũ abbatẽ remẽseꝫ cenobij ac
cersitũ ĩ daciã dirigit: ut ingrat huius rei
ueritatẽ. ℟. Beatissime uirginis marie ꝯcep
tionẽ deuotissime celebremus: ut ipa ꝓ nobis
intercedat ad dñm iesũ christũ. ℣. Cũ iocundi
tate ꝯceptionẽ beatissime marie uirginis deuo
tissime celebremus. Ut ipa. Lectio tertia.
Et ille uir admodũ sagacis ingenij
strenue negociũ regis exeq̃t. Quo
fidelit̃ pacto ad angliã reuerti cupiẽs ma
re ingredit̃: ⁊ iã p maxiaꝫ partẽ ꝓspo cur
su trãsito: subito surgẽtibus uentis arida
tẽpestas celũ cõmouit ⁊ undas. Fatiga
tis igit̃ nautis nec ultra ualẽtibus: remis
fractis: funibus ruptis: cadẽtibus uelis:
spes salutis amittit̃: ⁊ nihil sibi nisi sub
uersionis iudiciũ expectat̃. Cũqꝫ eẽnt de
corporꝫ salute despati curã solũmõ aiarꝫ
creatori suo magnis clamoribus cõmen
darẽt: ⁊ beatã genitricẽ dei mariã matrẽ
miserorꝫ in suũ auxiliũ iuocarẽt: ꝯspiciũt
quendã uenerãde habitudinis uirꝫ pon
tificali infula decoratũ stantẽ ꝓximuꝫ na
ui. ℟. Gloriose uirginis marie ortũ dignissi
mũ recolamus. Cuius dñs hũilitatẽ respiciẽs
angelo nũciãte ꝯcepit saluatorẽ mũdi. ℣. Bea
tissime uirginis marie cõceptionẽ deuotissime
celebremus. Cuius dñs. In secũdo noc. a.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽde ꝓspere
ꝓcede ⁊ regna. ps. Eruc. añt. Adiuuabit eã
deus uultu suo: deus ĩ medio eius nõ cõmoue
bitur. ps. Deus nr̃ refugiũ. añt. Sicut letã
tium oiuꝫ habitatio est in te sãcta dei genitrix.
psal. Fundamẽt. ℣. Adiuuabit eã d̃s uul
tu suo. ℟. Deus ĩ medio ei᷒ nõ cõmouebitur.
Lectio quarta.
Qui aduocãs ad se abbatẽ elsinum
his uerbis cepit cõpellere eũ. Uis i
qt piculũ mari euadere? Uis ĩ pãiaꝫ tuã sa
nus redire? Cũqꝫ cũ fletu id toto corde cõ
sideraret id solũ expetere rñderet: tũc ille
ait. Scias igt me ad te a domina nr̃a ge
netrice dei maria qꝫ dulcit̃ clamasti dire
ctũ: ⁊ si dictis meis obtẽpare uolueris sa
n᷒ cũ comitãtib᷒ tibi piculũ euades. Spo
põdit ille se obtẽpaturꝫ ĩ oĩbus si iminẽs
euaserit naufragiũ. Tũc ille. ꝓmitte mihi ĩ
qt q̃ diẽ ꝯceptionis mr̃is xp̃i solẽnit̃ cele
brab: ⁊ celebrandũ p̃dicab. At ille ut uir
prud. Et qs igt dies erit mihi hoc festũ

celebrãdũ. sexto ait idꝰ decẽbris. ℞. Con
ceptio gl'iose uirginis marie ex semie abrae or
ta d' tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuiꝰ uita
īclyta cũctas illustrat ecclias. ℣. Hodie ꝯcepta
ē beata v̄go maria ex ꝓgenie dauid. Cuius.

Lectio quinta.

Uo iqt officio utemur. Qd' dr̄ ī na
tiuitate dicet̄ i ꝯceptōe: excepto ꝙ
nomē natiuitatis mutabit̄ i nomē ꝯcepti
onis. His dictis ille disparuit: ꝛ citius se
data tēpestate abbas cũ suis cōitibus lit
toribus applicuit: ꝛ q̄ uiderat qbus po
tuit notificauit: ꝛ statuit i remēsi cenobio
ipm festũ celebrari: ꝛ ip̄e quoad uixit de
uote celebrauit. Et nos ergo frēs dilectis
simi si portũ salutis uolumus ꝯphēdere:
dei genitricis ꝯceptōeȝ dignis officijs ce
lebremus ut ab ea digna remuneremur
mercede. Rursũ hec festiuitas alibi d'cla
ratur. ℞. Cũ iocũditate ꝯceptōeȝ beate marie
celebremus. Ut ip̄a ꝓ nob̄ ītercedat ad dñm
iesũ xp̄m. ℣. Corde ꝛ aīo xp̄o canamus gl'iaȝ
in hac sacra solēnitate p̄celse genitricis dei ma
rie. Ut. Lectio sexta.

Temporibus uero caroli regis fran
coꝝ: qdā clericus ordine leuita: re
gis ungarie germãus: beate dei genitri
cis marie horas quotidie diligent̄ canta
re solitus erat. Qui pētũ suoꝝ ductu nu
bere uoluit: ꝛ quãdaȝ adolescentulã ual
de pulcherrimã in ꝯiugiũ accepit. Et die
quadã missa celebrata ꝛ a sacerdote bñ
dictōe nuptiali accepta recordatus ē ho
ras beate marie illo die iuxta morē suuȝ
nõ cãtasse: oēs de ecclīa exire coegit: spõ
sam suã domũ mittēs: ip̄e ✠o iux̄ altare
solus remãsit. Cũqȝ dñice mr̄is horas d'
cantaret ꝛ hãc antiphonã: q̄ȝ pulchra es
ꝛ decora filia ierl'm diceret: subito appa
ruit ei beata uirgo cũ duobus angel' di
cens. Si ego pulchra sũ ꝛ decora: qd est
ꝙ me dimittis ꝛ aliã spõsaȝ suscipis: Nũ
qd non ego sũ pulchrior illa: Nunquid
non ego sum ualde formosior: Ubi ui
disti tam pulchram: Responsoriũ. Conceptio
tua dei genitrix uirgo gaudiũ annũciauit i uni
uerso mũdo. Ex te eīm ortus ē sol iusticie xp̄s
deus nr̄: exsoluēs maledictōeȝ d'dit bñdictōeȝ:
ꝛ ꝯfundēs mortē donauit nobis uitã sēpiternã.
℣. Bñdicta tu i mł'ieribus ꝛ bñdictus fructus
uētris tui. Ex te eīm. In tertio noctur. anti.
Gaude maria uirgo cũctas hereses: sola īter e
misti i uniuerso mũdo. ps. Cãtate. i. a. Spe
ciosa facta es ꝛ suauis i d'litijs tuis sãcta dei ge
nitrix. ps. Dñs reg. exl'. a. Post partũ uir
go iuiolata ꝑmãsisti dei genitrix intcede ꝓ no
bis. ps. Cantate. ij. ℣. Elegit eã deus ꝛ pre
elegit eã. ℞. In tabernaculo suo habitare fac̄
eam. Lectio septima.

Qui ille rñdit. dña mea: silitudo tua
omnē pulchritudinē mũdi excellit.
Tu es sup angelos eleuata: tu es sup ce
los celorum exaltata. Quid ergo uis ut
faciam: At illa. Si sponsam inqt carnalē
quã despõsasti amore mei dimiseris: me
sponsam i celesti regno habebis. Et si fe
stum conceptionis mee annuatim sexto
idus decembris solēniter celebrabis: et
celebrandum predicabis: mecuȝ i regno
dei collocatus eris. His itaqȝ dictis dña
nostra disparuit. ℞. Beatam me dicēt om
nes generationes. Quia fecit mihi magna q
potens est ꝛ sanctum nomen eius. ℣. Et miseri
cordia eius a progenie i progenies timētibus
eum. Quia fecit. Lectio octaua.

Clericus uero domuȝ redire nolēs
illico absqȝ parentum suorum con
silio ad abbatiam q̄ȝdam extra patriam
illam est profectus: ꝛ monachali habitu
decoratus. Et post exiguum tempus me
ritis beate marie que diligēter se d'corat
ꝛ beatificat aquilegie patriarcha factus:
Festum conceptionis die prefata q̄ȝdiu
uixit annuatim cum octauis proprijs so
lēniter celebrauit ꝛ celebranduȝ predica
uit. Item hoc festuȝ alibi declaratur. In
pago gallico clericus quidaȝ ordine sa
cerdos: solitus erat cantare beate uirgis
horas. Nocte quadam de uilla rediens
ubi cum uxore cuiusdam fuerat fornica
tus: uolens ad oppidum in quo mora
batur tendere: pelagum cupiens trãsme
are: solus naueȝ ingressus d'oīnice mr̄is
matutinũ nauigãdo cantare cepit. ℞. Fe
lix naqȝ es sacra uirgo maria ꝛ oī laudꝰ dignis
sima. Quia ex te ortꝰ ē sol iusticie xp̄s d's nr̄.

℣. Ora ꝓ populo: interueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuũ iuuamen quicũqȝ celebrãt tuã conceptionẽ. Quia ex te. Lectio nona.

QUamqȝ aue maria gr̃a plẽa diceret ⁊ in medio fluminis eẽt: ecce turba demonũ in ꝓfundũ pelagi: una cũ ei9 nauicula eũ ꝓcipitauit: ⁊ eius aiaȝ sicut meruerat ad tormẽta rapuit. Die aũt tertio illico demones eam tormẽtis afficiebãt. Uenit beata uirgo cũ turba sãctoꝝ ⁊ dixit eis. Ut qd meã famulantẽ aiam ĩiuste affligitis. Aiũt. Nos eã debemus habere: qm̃ capta est ĩ ope nr̃o. R̃ndit ꝟgo beata. Nõ est sic: sȝ ĩ meo ope: qꝛ matutinũ dũ uos ꝓmisistis decãtabat. Uñ magis rei facti estis qꝛ erga me hoc fecistis. His itaqȝ dictis demões aufugiũt: ⁊ beata ꝟgo aiam detulit ad corpus ⁊ hoieȝ resuscitauit. Arripiẽsqȝ aquã a dextris ⁊ a sinistris quasi muꝝ stare iussit: ⁊ de ꝓfundo pelagi ad portũ incolumem ꝑduxit. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añ. Conceptio gloriose uirginis marie ex semine abrae: orta q̃ tribu iuda: clara ex stirpe dauid. ps. Do regna. cũ reli. añ. Cõceptio est hodie sãcte marie uirginis: cuius uita iclyta cũctas illustrat eccl̃ias. ℟. Regali ex ꝓgenie maria exorta refulget cuius precib9 nos adiuuari mẽte ⁊ spiritu deuotissime poscim9. ℟. Corde ⁊ aĩo christo canam9 gl̃iam in hac sacra solẽnitate ꝓcelse genitricis dei marie. ℟. Cũ iocũditate ꝯceptionẽ beate marie celebrem9: ut ipa ꝓ nobis ĩtercedat ad dñm iesũ christũ. Capl̃m. Ab ĩitio. hym. O gloriosa. ℣. Cõceptio est hodie sãcte marie uirginis ℟. Cuius uita icly. cũctas illustrat eccl̃ias. Ad bñdic. ℟. Cõceptionẽ hodiernã ꝑpetue uirginis dei marie solẽniter celebrem9 quã celsitudo throni ꝓcessit al. Oratio Famulis tuis. Ad tertiã capl̃m. Ab ĩitio. Rñsoria bre. ⁊ ꝟsi. dicũtur de cõi uirginũ. Ad sextã capl̃m. Et radicaui. Ad nonã capl̃m. In plateis. Ad uespas añ. Cõceptio gloriose. Cũ rel. psal. de sancta maria. Capl̃m. Ab initio. hym Aue maris stella. ℣. Cõceptio ẽ ho. sancte marie uirginis. ℟ Cuius uita icly. cũc. illu. ec. Ad magnificat añ. Cõceptio tua dei gẽitrix uirgo gaudiũ annũciauit uniuerso mũdo: ex te eñim ortus est sol iusticie christus deus noster: qui soluẽs maledictionẽ dedit bñdictionem: ⁊ confundens mortẽ donauit nobis uitã sempiternã. Oratio. Famulis tuis. In sancti melciadis pape ⁊ martyris. Lectio prima.

MElciades natione afer: sedit annos tres menses septẽ dies octo: ex die nonas iulias a consulatu maxentii noni usqȝ ad maxentiũ secundũ qui fuit mẽse septẽbris uolusiano ⁊ rufino consulib9. Hic constituit nulla rõe dñico die aut quinta feria ieiuniũ celebranduȝ a fidelibus: quia eos dies pagani quasi sacrum ieiunium celebrabãt. Et manichei inuenti sunt in urbe ab eodẽ: fecit ut oblationes consecrate per ecclesias ex consecratu ep̃i dirigerent̃: qđ declarat̃ fermentũ. Hic fecit ordinatõem unam per mẽsem decembris: pbros septẽ. diacones quinqȝ ep̃os per diuersa loca numero. xii. Hic sepultus est in cimiterio calixti uia apia quarto idus decẽbris. Et cessauit ep̃at9 die. xvi. In sancti damasi pape ⁊ confessoris oratio

EXaudi dñe ꝓces nr̃as: ⁊ intueniẽte btõ damaso ꝯfessore atqȝ põtifice: supplicatões nr̃as placat9 itẽde. ꝑ. Lec. i.

DAmasus natõe hispan9 ex p̃re ãtonio: sedit ãnos. xviii. menses duos dies. x. Et cũ eod̃ ordinat̃ sua ꝯtẽtõe ursin9: ⁊ sc̃o ꝯcilio sacerdotũ ꝯstituerunt damasũ: qꝛ fortior ⁊ plima multitudo erat: ⁊ sic ꝯstitut9 ẽ damasus: ⁊ ursinũ eiecerũt ab urbe: ⁊ ꝯstituerũt eũ neapoli ep̃m. Et mansit damasus ĩ urbe roma ꝓsul ĩ sede apostolica. Fuit autem in temporib9 iuliani. Lectio secunda.

HJc fecit basilicas duas: unaȝ iuxta theatrũ sc̃i laurẽtii ⁊ aliã uia ardeatina ubi requiescit in catacũbis. Et dedicauit platoniã: ubi corpora apl̃oꝝ iacuerant petri ⁊ pauli: quã uersib9 adornauit. Hic multa corpora sc̃oꝝ martyꝝ requisiuit ⁊ iuenit: quoꝝ ẽt cõcilia uersib9 adornauit. Hic ꝯstitutum fecit de eccl̃ia. Hic accusat9 iuidiose. Crimiat̃ ẽ đ adulterio Et facta synodo purgat9 est a. xliiij. ep̃is:

qui et dãnauerunt ꝯcordiũ ⁊ calystũ dia
cones accusatores ei⁹ ⁊ ꝓiecerũt ꝺ eccl'a.

Lectio tertia.

HIc ꝯstituit titulũ in urbe roma basi
licã quã ipse ꝯstruxit: ubi ⁊ donauit pate
nã argenteã pensãtẽ libras. xv. hic ꝯstitu
it ut psalmos die noctuqꝫ canerẽt p õẽs
ecclias. Qui hoc ꝑcepit pbris epis ⁊ mo
nasterijs. Hic fecit ordinatões qnqꝫ p m̃
sem decẽbriũ i urbe roma: pbros. xxxij.
diacones. xl. ep̃os per diuersa loca. lxii.
Qui et sepult⁹ in uia ardeatina i basilica
sua. iij. idus decẽbris iuxta m̃em suaꝫ et
germanã: ⁊ cessauit epat⁹ dies. xxxi. In
sancte lucie uirgis ⁊ marty. ad mag. añt.
In tua patiẽtia possedisti aĩam tuã lucia spon
sa christi: odisti q̃ in mũdo sẽ: ⁊ coruscas cũ an
gelis: sãguine ꝓprio inimicũ uicisti: oĩo.

EXaudi nos ꝺs salutaris nr̃: ut sicut
de beate lucie festiuitate gaudem⁹:
ita pie deuotiõis erudiamur affectu. p.

CUm p uniuersã sicilie ꝓuin Lec. j.
ciã beatissime uirgis agathe fama
crebresceret: ⁊ syracusan⁹ ppl's p milia ꝓ
pe. xlv. ad urbeꝫ cathanensiũ sitiẽs ad se
pulchrũ beate uirgis ꝑgeret: ꝯtigit luciã
uenerabilẽ uirginẽ nobilissimã syracusa
noꝝ sil' ꝑgere ad eius festiuitatis gl'iã iui
tantẽ. Cui⁹ m̃r eutitia p annos. iiij. fluxu
sanguis fatigata: nullo poterat medicoꝝ
remedio liberari. Igĩ dũ ꝓcessionis my
steria agerẽt: hec euãgelij lectio fuit qua
legĩt. Tacta fymbria uestimẽti mulier a
sãguinis fluxu saluata. Et dũ hec lectio
recitaĩ dixit sc̃a lucia m̃ri sue. Si credis
his que legũt. Crede agathã passã i chri
sti noĩe hoc meruisse: ut sẽp i p̃nti hẽat cũ
p cuius noĩe passa ẽ. Cõtinge ergo sepl'
chrũ eius credẽs ⁊ libabis. ℟. Lucia uir
go qd a me petis: qꝺ ipsa potis p̃stare ꝯtinuo:
nã m̃ri tue fides tua subuẽit: ⁊ ecce saluata est.
Quia iocundũ deo i tua uirginitate hĩtaculuꝫ
ꝑparasti. ℣. Sicut p me ciuitas cathanensiuꝫ
sublimaĩ a christo: ita p te ciuitas syracusana ꝺ
corabitur. Quia. Lectio sc̃da.

IGitur cũ pactis õib⁹ ppl's accessissꝫ
ꝓstrauerunt se añ sepulchrũ m̃r et
filia: ⁊ ceperũt lachrymis rogitare suffra
gium. Intẽa dũ orõnis ꝓlixitas tendere
tur sõno lucia uirgo arripiĩ. Et uidit i sõ
nis beatã agathã in medio angloꝝ gem
mis ornatã: stantẽ ⁊ dicẽtem sibi: Soror
mea lucia uirgo deo deuota qd a me pe
tis: qꝺ ipsa poteris p̃stare ꝯtinuo: Nã ma
tri tue fides tua subuenit: ⁊ ecce saluata ẽ
Et sicut p me ciuitas cathanẽsiũ sublima
tur a christo. Ita p te syracusana ciuitas
decorabiĩ: q: iocundũ deo in tua uirgita
te hĩtaclm ꝑparasti. ℟. Rogaui dñm meũ
iesũ christũ ut ignis iste non dñetur: Et ipetra
ui a dño inducias martyrij mei. ℣. Pro eo
ut me diligerent detrahebãt mihi. Ego aũt ora
bam. Et impetraui. Lectio tertia.

AT his auditis expgefacta surrexit
tremẽs: ⁊ ait m̃ri sue: Mr̃ mea ecce
salua sc̃a es: p ipsã te deprecor que te sal
uam fecit suis orõnib⁹: ne tu mihi aliqñ
sponsũ noĩes: ne tu uelis ꝺ corporis mei
posteritate fructũ mortalitatis iq̃rẽ. Sꝫ
oĩa que tu mihi datura cras eunti ad ite
gritatis mee corruptorẽ mortalẽ hoĩem:
da mihi eũti ad integritatis mee factorẽ
dñm iesũ christuꝫ: Cui mater eutitia ait:
Oĩa que fuerunt p̃ris tui defũcti ante no
uẽ annos in tacta custodiẽs: ãpliaui poti
us q̃ꝫ minuiui p̃imoniũ tuũ. Mea uero
que sũt uel ẽẽ p̃nt: ipsa meli⁹ nosti. Tege pri
us oculos meos: ⁊ qꝺcũqꝫ tibi placuerit
de ipsis facultatibus facito. ℟. Grata sc̃a
est a dño i certamie: q: apud deũ ⁊ hoĩes glifi
cata ẽ: in ꝯspectu principis loq̃batur sapiẽtiaꝫ.
Et dñs oĩum dilexit eã ℣. Adiuuabit eã ꝺs
uultu suo: ꝺs in medio ei⁹ non cõmouebitur.
Et dñs. Lectio quarta.

LUcia dixit: Audi mater ꝯsiliuꝫ me
um: Non satis deo carum est: qui
illi hoc dat quo ipse perfrui non potest:
sed si tibi uis esse gratum deũ hoc da qꝺ
tu poĩas uti. Nã qꝺ das moriẽs: hoc iꝺ
das: q: tecũ ferre ñ ꝑuales. Uiuẽs ergo ⁊
salutẽ tui corporis tenens: da christo qꝺ
possides. Et qcqd te mihi daturã spopõ
deras uel etiam cogitabas christo icipe
tradere. At ubi pene omnia distracta
sunt ⁊ pauperibus erogata uiduis ⁊ or
phanis peregrinantibus ⁊ deo serui
entibus. Spõsus ꝓponit litem i iudicio

pascasij ꝯsularis dicēs sponsā suā christi
anissimā eē: ⁊ ꝯ leges uiuere augustoꝝ.
Quā pascasi⁹ corripiēs: cōprehēsā cepit
ad sacrificia demonū iuitare. Cui beata
lucia dixit: Sacrificiū uerꝫ ⁊ immaclatū
apud deū ⁊ prēm: hoc ē uisitare pupillos
⁊ orphanos i tribulatiōe eoꝝ. Pascasi⁹
dixit: Primōiū tuū cū tuis corruptorib⁹
expendisti: ⁊ iō quasi meretrix loqueris.
℟. Diffusa ē grā. cū reliqs ꝯ uirgib⁹. L. v.

LUcia dixit: Primōiū meū loco tu-
to ꝯstitui. Corruptores aūt nec mē
tis nec corporis mei aliꝗ suscepi. Pascasi⁹
dixit. Qui sūt corruptores mentis: Lucia
rūdit: Uos estis de qb⁹ dicit apls: Corrū
punt bonos mores colloq̄a mala. Sua-
detis eīm aīas boīuꝫ meretricari ⁊ disce
dere a suo creatore ⁊ sequi demonia atꝫ
uanissimos lapides colere. Corruptores
uero corporis sūt ij q̄ tpalem delectationē
p̄ponunt epul' sēpiternis: ⁊ labentē letitiā
eternis gaudijs anponunt. Pascasi⁹ di-
xit. Cessabūt uerba cū puentū fuerit ad
uerbera. Lucia rūdit: Dei uerba cessare
ñ poterūt. Pascasi⁹ dixit: Ergo ds tu es:
Lucia rūdit: Dei sūmi ancilla sū: q2 ipse
dixit: Cū steteritis añ reges ⁊ p̄sides ꝑpt
nom̄ meū: nolite cogitare quō aut qd lo-
quamī: non. n. uos estis q̄ loq̄mī: ꝫ sp̄us
scs qui loquit̄ in uobis. Lectio sexta.

PAscasi⁹ dixit: In te ergo sp̄s scs ē:
Lucia rūdit: Apl's dicit: Qui caste
⁊ pie i hoc seclo uixerit tēplū dei sūt. Et
sp̄s scs hītat in eis. Pascasius dixit: Ego
faciā te ad lupanar adduci. ⁊ dum fueris
scortata fugiet a te sp̄us scs. Lucia rūdit
Non coinq̄nat̄ corp⁹ nisi de ꝯsēsu mētis.
Nā ⁊ si in manu mea thura ponas ⁊ per
manū meā facias sacrificiū: ds hoc atten
dit ⁊ deridet. De sēsib⁹ eīm ⁊ uolūtatib⁹
iudicat ds. Tūc pascasi⁹ iussit lenōes ue-
nire: ⁊ tradidit eā illis dicēs: Inuitate ad
castitatē ei⁹ pplꝫ. Et facite eā tandiu illu-
di q̄zdiu nuntiet̄ mortua. At illi ubi eam
ceperūt uelle trahere ad lupanar: tanto
pondere eā fixit sp̄s scs ut penit⁹ moueri
non posset. Lectio septima.

ACcedentes aūt sil' ex officio ipellen
tes deficiebāt uirib⁹: ⁊ christi uirgo
imobilis p̄sistebat. Tūc miserūt funes in
manib⁹ ⁊ i pedib⁹ ei⁹ ⁊ ceperūt ōes pīter
trahere. Illa uero quasi mōs imobilis p-
manebat. Tūc angustiari cepit pascasi⁹
ꝯsularis ⁊ merore defice̅. Et uocauit ma
gos haurispices: ⁊ tēploꝝ ōiuꝫ sacerdo
tes: qq3 ōes agebant supstitione sua ꝯtra
eā ut moueret̄ ⁊ nō poterāt. Tūc cōsula-
ris oleo eā iussit p̄fūdi. Credēs asserētib⁹
q̄ maleficijs staret imobilis. Itēꝫ p̄cepit
⁊ adducta sūt mlta paria bouū: ut ab ipsis
traheret̄: ⁊ nec sic p̄ualuerūt uirginē chri-
sti mouere. Quā eīꝫ sp̄s scs stabiliuerat:
quō pc̄cōꝝ maīb⁹ moueri poterat: Pas
casi⁹ dixit que sūt ista maleficia tua. Lucia
rūdit. Ista maleficia non sūt ꝫ bñficia dei.
Pascasi⁹ dixit. Que ē hec rō q̄ñ puella
delicata a mille uiris tracta non ē mota:
Lucia rūdit: Et si alia decēꝫ milia adhi-
bueris: audies p̄ me sp̄m scm dicētē. Ca-
dent a latē tuo mille ⁊ decēꝫ mille a dex-
tris tuis. Lectio octaua.

HOc audito plus torquebat̄ iudex i
san⁹ p̄ cogitatione tormētoꝝ quali
eā pena pderet. Cui sacra uirgo clama-
bat. Pascasi miserrime quid cruciaris:
Quid palorib⁹ trepidas: Quid p̄ diuer-
sa mētis tue aīo torqueris: Tēplū dei si
me ꝓbasti crede. Si uero ñ credis discē
Hec pascasius audiēs: eo magis furiose
ampli⁹ hanelabat: q2 eā de scipso sibi ri-
sū exhibere cernebat. Tūc p̄cepit ministris
ignē copiosū circa eā accēdi. Ita ut picē
⁊ resinā ⁊ feruens oleū sup eā iactarent:
ut celeri⁹ ꝯsumeret̄: q2 uoce eū publica ꝯ
fūdebat. At illa i noīe dñi nr̄i iesu xp̄i ste
tit imobil' dicēs. Ego rogaui dñm meū
iesū xp̄m ut ignis iste nō dñet̄ mihi: qua-
ten⁹ tibi isultē plaudens i dño. Et ipetra-
ui ab eo iducias martyrij mei: ut credēti
b⁹ timorē tollerē passionis. Lectio. ix.

TUnc uidētes angustiari pascasiū a-
mici ei⁹ iusserūt gladiū mergi i gut
ture ei⁹: ⁊ ꝯfestim p̄cussa ē: que p̄cussa q̄z-
diu uoluit orauit: q̄zdiu uoluit allocuta
est turbam circūstantē dicens eis: Annū
ncio uobis pacem ecclesie dei datam di-
oclitiano de regno suo deiecto ⁊ ma-
ximiano hodie mortuo. Et sicut habet

ciuitas cathariēsiū intuētionē sācte soro-
ris mee agathe: ita me sciatis huic syra-
cusane ciuitati a dño datā: si uolūtatē dei
feceritis ex corde. Hec uero ꝓsequēte fa-
mula dei lucia: ut diximus gladio uisce-
ribus patefactis: añ oculos eiꝰ uinctꝰ du-
ciť pascasiꝰ. Cucurrerat eiꝫ relatio sicloꝝ
qđ fuisset depdatꝰ ꝓuinciā. Qui ꝑductꝰ
ad urbē romā ab oī senatu auditꝰ capita-
lem accepit sñiam. Dei uero sacratissima
uirgo lucia de loco ī quo pcussa est peni-
tꝰ nō ē mota: sed nec emisit spꝫ nisi prius
uenīētibus sacerdotibꝰ ⁊ sacramētoꝝ my-
steria ei dantibꝰ. Et oī pplo r̄ndente am̄.
In ɔfessione dñi emisit spm. Ad laudes
⁊ p ho. añt. Orante scā lucia appuit ei beata
agatha ⁊ ɔsolabať ancillā christi. ps. Dñs re.
cū reliqs añt. Lucia uirgo qd a me petis qđ
ipsa poteris pstare ɔtinuo mrī tue. añt. Per
te lucia uirgo ciuitas syracusana decorabitur
a dño iesu christo. añt. Bñdico te pr̄ dñi mei
iesu christi: qꝛ p filiū tuū ignis extinctꝰ ē a late-
re meo añt. Soror mea lucia uirgo deo ɔuota
qd a me petis qđ ipa potis pstať ɔtinuo mrī tue.
Ad bñd. añt. Colūna es imobilis lucia spō-
sa christi: quare oīs plebs te expectat: ut accipi-
as coronā uite allā. oro. Exaudi. Ad uesp.
añt. Orāte scā. cū reliqs ad mag. añt. Tā-
to pondere eā fixit sps scs: ut uirgo dei imobi-
lis pmaneret. oro ut supra. In scīi thome
apli in primis uesp. ad mag. ⁊ ad bñ. añt.
ān. Quia tu uidisti me thoma credidisti: bea-
ti qui nō uiderūt ⁊ crediderūt allā. oro.

Da nobis quesumꝰ dñe bti apli tui
thome solēnitatibus gliari: ut eius
sēp patrocinijs subleuemur: ⁊ fidez ɔgrua
deuotione sectemur. p. Lectio prima.

Thomas hebraice latine abyssus ł
geminꝰ iterptatur: ⁊ grece didymꝰ
noiať: qꝛ utraqꝫ iterptatō eiꝰ statui ɔgru-
it. Didymꝰ recte uocari potuit pp dubi-
um cor in credēdo effectū dñice resurrec-
tōnis. Abyssus: qꝛ altitudinem dñice uir-
tutis in resurrectione certa fide penetra-
uit. Et iuxta latinā linguā xpi geminꝰ ac
filiis saluatoris audiendo icredulus uidē-
do fidelis. Lectio scda.

Hic euangeliū pdicauit parthis me-
dis: persis: hyrcanis: bractianisqꝫ.
Et destinatꝰ ad oriētalē plagā. In terna
gentiū predicās: ibiqꝫ pdicationē suā us-
qꝫ ad ultimum passiōis sue ꝑducēs: ꝑfe-
ctus ē ad indiā supiorē p reuelationē. Et
ad opinionē eius oēs ppli festinabant ui-
dentes signa ⁊ ꝓdigia que faciebat: ⁊ nō
poterant ɔtēnere pdicationē eius. Nam
⁊ demones pellebat oēs ēt dolores: calo-
res ⁊ rigores pellebat: cecos illumiabat
mortuos ēt suscitabat. Lectio tertia.

Cuius corpꝰ cum honore ⁊ hymnis
transtulerūt ad eccłam. Cōdiētes
aromatibꝰ pciosis: ⁊ fiebāt signa magna
⁊ ꝓdigia magna in loco ubi positū erat
Nā demōiosi libabanť: ⁊ egritudines
curabanť. Deiqꝫ supplicātes syri ab im-
patore alexādro romano ueniēte uictor
de psidis ꝑlio. Xerse rege deuicto ipetra-
runt hoc: ut mitteret ad regulos idoꝝ: ut
redderent defūctū ciuibꝰ. Sicqꝫ factū est
ut translatū eēt de india corpꝰ apli: ⁊ posi-
tū in ciuitate edessa ad laudē dñi nr̄i iesu
xpi. Cui ē honor ⁊ glia in scla scloꝝ am̄.
Alie tres lectōes leguntť de cōi aploꝝ.

In illo tpe: Thomas scdm ioānez.
unꝰ ex. xij. q dr̄ didymus: ñ erat cuꝫ
eis qñ uenit iesus. Et reliqua om̄. s. g. pa-

Iste unꝰ discipłs defuit pe. Le. vij.
Reuersus qđ gestū est audiuit: au-
dita credere renuit. Uēit iteꝝ iesus: ⁊ nō
credenti discipło laťꝰ palpādū pbuit: ma-
nꝰ ośdit: ⁊ ostensa suoꝝ cicatrice uulneꝝ
infidelitatis illius uulnꝰ sanauit. Quid
frēs carissimi qd inť hec animaduertitis:
Nunqd casū gestū creditis: ut electus il-
le discipłs tunc deesset. Post aūt ueniēs
audiret: audiēs dubitaret: dubitans pal-
paret: palpās crederet: Non hoc casu sꝫ
diuina dispensatiōe gestū ē. Egit nanqꝫ
miro ordine supna clementia ut discipłs
dubitās: dū i magrō suo uulnera palpet
carnis: in nobis uulnera sanaret infideli-
tatis. Plus eiꝫ nob thome ifidelitas ad
fidem qꝫ fides discipuloꝝ credentiū ꝓfu-
it: qꝛ dum ille ad fidē palpando reduciť:
nr̄a mens oī dubitatione postposita in fi-
de solidať. Lectio. viij.

Sic quippe disciplin post resurrecti-
onē suam dubitari pmisit: nec tam

in dubitatione deseruit: sicut añ natiuita-
tem suã: hec mariã sponsũ uoluit: q tñ ad
eius nuptias non puenit: nã fact⁹ ē disci-
pl's dubitans ⁊ palpãs testis uere resur-
rectionis: sicut spõsus mr̃is fuerat custos
integerrime uirginitatis. Palpauit autẽ
⁊ exclamauit: Dñs me⁹ ⁊ ds meus. Di-
cit ei iesus: Quia uidisti me credidisti cũ
paulus apl's dicat: ē eim fides sb̃a speran
darũ rex argũ non apparentuȝ: ꝓfecto
liquet qꝛ fides illaꝝ rerũ argumentũ est:
que apparere non possũt. Que eiȝ appa
rent iã fidẽ nõ hñt sed agnitionẽ. **Le. ix.**

D Um ergo uidit thomas dũ palpa-
uit. Cur ei dicitur: Quia uidisti me
credidisti: Sȝ aliud uidit aliud credidit.
A mortali quippe hoiem diuinitas uide
ri non potuit. Hoiem igr̃ uidit ⁊ deum ꝯ
fessus est dicens. Dñs me⁹ ⁊ d's me⁹: ui-
dendo ergo credidit: q ꝯsiderando uerũ
hoiem hũc deũ: quẽ uidere non poterat
exclamauit. Letificat ualde qđ sequitur.
Beati qui nõ uiderunt ⁊ crediderũt. In
qua nimiꝝ sñia signati qui eũ quẽ carne
non uidim⁹ mente tenem⁹. Nos signati
sum⁹: sed si fidẽ nr̃am opib⁹ seqmur. Ille
⁊ enim uere credit q exercet opando qđ
credit. Quo ꝯ de his qui fidẽ noie tenus
tenent paulus dicit. Cõfitent̃ se nosse de-
um: factis aũt negant. Hic iacob⁹ ait: Fi
des sine opibus mortua est. **In sc̃i igi**
ni pape ⁊ martyris. Lectio. i.

I Ginius natõe grec⁹ ex philosopho
de athenis. Cui⁹ genealogiã non i
ueni. sedit ãnos. x. mẽses tres dies. viij. fu
it aũt tpib⁹ seueri ⁊ marci: a cõsulatu ma-
gni ⁊ camerini usqȝ ad orphiton ⁊ prase
um. Hic cõposuit cleꝝ ⁊ distribuit grad⁹
Hic fecit ordinatiões tres p mense decẽ-
briũ. Pbros. xv. diacones. v. epos p di-
uersa loca numero. vij. Qui ēt sepult⁹ est
iuxta corp⁹ beati petri i uaticano. iij. id⁹
ianuarij: ⁊ cessauit epat⁹ dies. iij. **In sc̃i**
felicis in picis pbri ⁊ martyris: oro.

C Oncede quesum⁹ ops ds: ut ad me
liorẽ uitã sanctoꝝ tuoꝝ exẽpla nos
ꝓuocent: quaten⁹ quoꝝ solennia agim⁹
et actus imitemur. p. **Lectio prima.**

C Um furor diocliciani ⁊ maximiãi
sãctos dĩ diuersis penis iterficeret:
duos fr̃es simili mõ felicẽ ⁊ felicem gr̃a di
gnos pbros sancte ecclie catholice obla
tos sibi dracc⁹ urbis ꝑfect⁹ iussit adduci
ut sacrificarent. Qđ si ꝯtẽpsissent punirẽt̃
Interea un⁹ ex ipsis noie felix q erat seni
or fr̃. Cũ duct⁹ fuisset ad tẽpluȝ seraphis
iuxta secretariũ ubi sedebat memoratus
dracc⁹ uidens eũ dixit: Iusserunt te sacra
tissimi principes deo serapi sacrificare.
Tunc sãct⁹ felix insufflauit in faciẽ e⁹ ⁊ sta
tim corruit: atqȝ i puluerẽ redactus. Iteȝ
altera die deduct⁹ ē ad tẽpluȝ ubi mercu
rij erat statua. Et hortabant̃ ut ibi thura
iactaret. Qui simili mõ exsufflauit i faciẽ ei⁹
⁊ statim corruit in terram. **Lectio scd'a.**

D Educt⁹ ē igr̃ beatus felix ad simulacrũ
diane ut uel ibi sacrificaret. Qđ ui-
dens in sufflãs in faciẽ ei⁹ cecidit: ⁊ tanq̃
si nunq̃ȝ fuerit stati in puluerẽ redactũ ē.
tunc reduct⁹ ē ad fr̃em ut poneret̃ i equu
leo ⁊ ingreret̃ qbus hoc maleficijs fecis-
set: ⁊ rñdens dei famls ait: Hoc non ma-
lefijs diaboli sed bñficijs dei opat⁹ sum.
Tunc irat⁹ dracc⁹. Iussit euȝ duci ex̃ mu
rũ uia portuensi ad locũ q scđo miliario
lõge ē ⁊ ibi eũ ad sacrificãdũ duxerũt ad
phanũ qđ in ipso loco erat. **Lectio. iij.**

B Eatus igr̃ felix flexis genib⁹ orauit
Et exurgens ab orõne isufflauit in
arborẽ ingẽtissimã: ⁊ statim radicit⁹ euul-
sa ē arbor: sil' ⁊ templũ cui erat ꝯiuncta: ⁊
simulacrũ qđ int⁹ erat: ita ut nihil ex ipso pe
nitus remaneret. Qđ cũ nunciatũ fuisset
urbis ꝑfecto: iussit eũ ibidẽ decollari. Cor
pus uero ei⁹ ihumanatũ iussit lupis ⁊ ca
nib⁹ dereling. Sȝ christiani i eod loco in
quo arbor fuerat: qꝛ nimiã fr̃e multitudi-
neȝ apuerat euersio arboris illi⁹ eũ sepeli
erũt. Voluerũt aũt altra die corpus eius
effodere: sȝ ita uirt⁹ diuina martyrẽ suũ
diligenter humatũ defensauit: ut qcunqȝ
attentaret manũ mittere: a diabolo eripet̃.
Sicqȝ factũ est ut petri tẽpli in edificatio
nẽ sepulture ei⁹ ꝓficerẽt: ubi tpe pacis fabri
cata est ecclia: in qua bñficia diuina exu-
berant orõnibus eius usqȝ i hodiernum

dieˀ. Ad laudē dñi nr̄i iesu christi cui ē ho
nor ⁊ gl̄a in sc̄la scloꝝ amen. In sancti
marcelli pape ⁊ martyris oratio.

PReces quesumus dn̄e ppl̄i tui cle-
mēt exaudi: ut beati marcelli mar-
tyris tui atqꝫ pontificis meritis adiuue-
mur cuius passione letamur. p. Lec. i.

TEmpoꝛ quo maximianꝰ augustus
rediit de ptibus africe ad urbeꝫ ro
mā: uolens placere dioclitiano augusto
ut i noie eius thermas a solo edificaret.
Cepit inuidia christianoꝝ oms̄ milites
romanos ad afflictionē laboris cōpelle-
re: ⁊ p uaria loca: alios ad lapides: alios
ad arenā fodiendam dānauit. In ipso tē
poꝛe erat uir noie tarson: uir potēs ⁊ fa-
cultatibus plenus ⁊ uita fidelis. Hic cū
uidisset affligi christianos ad fatigationē
⁊ laboꝛē: cepit de sua facultate sc̄tis mar
tyribus alimoniā ⁊ uictū ministrare per
uiros christianos: sisinniū: ⁊ ciriacū: sma
ragdum: ⁊ largum. Lectio secunda.

HOc audiens marcellus ep̄s urbis
gaudio repletus est: de elemosyna
quā tarson sc̄tis ministrabat. Et uocās
ad se sanctos uiros christianos ⁊ seruos
dñi nr̄i iesu christi: sisinniū: ciriacum: sma
ragdū: ⁊ largum. Inq̄siuit ab eis ⁊ notū
fecerunt sancto marcello ep̄o: quō tarsō
sanctis dei uictualia ministrabat. Tunc
gaudio repletus: ducens cōciliū. Conse
crauit sisinniū ⁊ ciriacum diacones eccle
romane. Factū est aūt in una nocte dum
ferrent humeris suis uictum: quē tarson
mistrabat tenti sūt a militibus paganis et
pducti ad tribunū expurium. Suscipiēs
eos tribunus: reclusit in custodia publi-
ca. Post diem tertiā nuntiauit maximia
no augusto. Lectio tertia.

HOc cum audisset maximianus ius-
sit: ut in custodia ipsi foderet arenā
⁊ humeris suis portarent usqꝫ ad locum
ubi therme edificabant̄. Erat autē ibi se
nex inter eos noie saturninus: qui iaꝫ se-
nectute maceratus fuerat: ⁊ ceperunt eum
ad portandū adiuuare: hoc cum uidisset
custodes fieri: q: sisinnius ⁊ ciriacus dia-
conos sarcias suas ⁊ alias cū adiutorio
christi portarent: martyrizati sūt ⁊ nuncia
uerunt tribuno expurio. Tūc tribunus
nūciauit maximiano augusto dicēs: qđ-
cunqꝫ hymnis ⁊ laudibus dei: ⁊ oī uene
ratiōe christo gl̄am reddebāt. Lec. iiii.

EOdē tp̄e misit maximianꝰ augustꝰ:
⁊ iussit sibi sisinniū p̄ntari. Cui cuꝫ
p̄ntatꝰ fuisset sisinniꝰ diaconꝰ dixit ad euꝫ
maximianꝰ. Quis uocaris? Rn̄dit. Ego
peccatoꝛ sisinniꝰ seruꝰ seruoꝝ dñi nostri
iesu christi. Maximianꝰ augustus dixit
Que carmina sūt i uob. Rn̄dit sisinniꝰ dia
conꝰ dicēs: si cognosceres que sūt carmia
fideliū: scires creatoꝛē tuuꝫ. Rn̄dit maxi-
mianꝰ augustus: ⁊ qs est creatoꝛ nisi iuic-
tꝰ hercules? Rn̄dit sisinniꝰ diaconꝰ: Nob
turpe est uel noiare uel audiꝛ hos. Ma-
ximianꝰ dixit: unuꝫ tibi ex duobꝰ eligere
festina aut sacrifica deo herculi: aut car-
nes tuas ignibus cremabo. Lect. v.

SIsinniꝰ diaconꝰ dixit. Ego qdē sēp
hoc optaui: uerūtn̄ si meritꝰ fuero:
ut coronā desideratā accipiā. Iratꝰ maxi
mianꝰ augustus tradidit cū laud itio p̄fec
to. Tunc lauditiꝰ p̄fectꝰ reclusit eū i custo
dia mamortia: ⁊ fuit ibi i custodia diebꝰ
.xvii. Post hos dies trāsactos iussit lau
ditius p̄fectꝰ aspectibꝰ suis sisinniū p̄nta-
ri. Qui cū p̄ntatꝰ fuisset ab āproniano co
mētariēse: subito lux ď celo facta ē: ⁊ uox
de luce exiit dicens: Uenite ad me bn̄di-
cti p̄ris mei pcipite ŕgnū qđ uob paratū
ē ab origine mundi. Tunc āpronianꝰ tre
mefactꝰ cecidit ad pedes sisinnii diaconi
⁊ dixit ei. Adiuro te p christū quem ꝯfi-
teris ne tardes me baptizare: ⁊ faciaś me
tecū ptingere ad coronā. Lec. vi.

EAdeꝫ hora allata ē aqua ⁊ catheti-
zauit eū: ⁊ bn̄dixit fontē: ⁊ deposu-
it nudū i pelui ⁊ dixit ei: Credis i deū pa
trē ⁊. f. ⁊. s. s. Et ille rn̄dit: Credo. Et dixit
ei sisinniꝰ diaconꝰ. Illuminet te christus.
Et eleuauit eū de pelui: ⁊ adduxit eū ad
sanctum marcellū ep̄m: quē chrismate ꝯ-
signauit: ⁊ altare ꝯsecrauit: ⁊ participati
sūt oms̄ corpꝰ ⁊ sanguineꝫ domini nostri
iesu christi. Eodem die post meridiem
iussit sibi lauditius sisinnium diaconem

pn̄tari ab amproniano comentariensi iā
baptizato: qui cepit clamare ⁊ dicere qd
uos coartat diabolus in dei seruos: tāta
mala exercere. Tunc prefectus dixit ad
amproniani̅ comentariensē: quō ego ui
deo ⁊ tu christian⁹ effectus es. Lec. vij.

R Espondit ampronianus ue mihi i-
felici: q꞉ perdidi dies meos. Rn̄dit
ꝑfectus: Uere nūc pdis dies tuos. Et iuſ
sit eum capitalē subire sn̄iam dicens. Si
hic extinctus non fuerit: multi p eū peri-
bunt. Eodē tp̄re ductus in uia salaria mi
liario scd̄o: capite truncatus est: sub die
quarto nonaꝝ februariaꝝ. Tunc iussit
retrudi in custodia senē saturninum ⁊ si-
sinnium diaconē dicens: Si non imola-
uerint diis: diuersis eos penis interficiā.
Cunqꝫ saturninus senex eēt in custodia
una cū sisinnio diacono: ueniebāt ad eos
multi gentiles ⁊ baptizabant cum om̄i fi
ducia. Lectio octaua.

I pso tp̄re maximianus interfecit so-
rorem suā artemiaꝫ. Post dies oc-
to ueniens sanct⁹ marcellus ep̄s cum lu-
cina matrona christianissima cōdiuit cor
pora sanctoꝝ cū aromatibus ⁊ linteami
nibus: ⁊ iposuit nocte in panone suo cū
eunuchis suis: ⁊ sustulit martyres ubi co
mendati fuerant. Et translata sunt corpo
ra cū sancto ciriaco ī predio eius uia ho
stiensi miliario ab urbe roma. vij. ubi re-
quiescunt ī sarcophagis lapideis. Quos
manu sua recondidit beata lucina in pa-
ce amen: sexto idus augusti: eodē tp̄re fe-
cit beata lucina donationē de facultatib⁹
suis omni eccl'e catholice. Lectio. ix.

H Oc audiēs maximianus augustus
indignatus ꝓscriptione eā damna
uit. Beata aūt lucina rogauit sāctū mar-
cellum ep̄m: ut domū eius ecclam ꝯsecra
ret. Qd̄ ⁊ cum om̄i deuotione fecit beat⁹
marcellus ep̄s. At ubi frequenter ī eadē
domo missas celebraret in media ciuita
te uia latina: ⁊ audiret hoc maximianus
augustus iratus misit in eandem ecclam
⁊ fecit preceptione sua: ut ibi plante ster-
nerentur ad aīalia. Stabuli publici et
eundē marcellum ep̄m ad seruitium aīa-
lium deputauit cū custodia publica: ubi
⁊ per multos annos seruiēdo emisit sp̄m
septimodecimo calēdas februarias. Cu-
ius corpus rapuit ioānes pb̄r noctu cuꝫ
beata lucina ⁊ ꝯdiuit cuꝫ aromatibus ⁊
sepelliuit in cemiterio priscille uia sallari
a non longe ab urbe roma: miliario. iij.
⁊ requieuit in pace amen. In festo sanc
ti antonii abbatis. Lectio prima.

B Eatus antoni⁹ abbas cū esset in ci-
uitate patras in monasterio: nō ua
lebat seruitium dei facere quō ipse cupie
bat: q꞉ quotidie uidebat ad se uenire mul-
tas gētes seculares. Et cogitās ⁊ gemēs
in corde suo dicebat: Fr̄es qd faciemus:
Quia ꝯturbant me cogitationes mee: ⁊
non est hic locus quiet⁹ ut possimus sal-
uare aīas nr̄as: Hec dicebat illis quos
sciebat in dei amore positos: ⁊ p singlos
dies molestabat ⁊ hortabat eos: dicebat
qꝫ illis: Quid faciem⁹: Illi autēꝫ dicebāt
ꝙ tu pr̄ iubes. Ille aūt dicebat: Uēite p-
gamus de loco isto: ⁊ eamus in illū locū
ubi fidel'r ⁊ firmiter d̄o seruiam⁹. Lec. ij.

I Lli aūt qui in timore dei erāt positi
aīo suo dixerūt. Si sic oportet nos
pater: ⁊ nos non te derelinquim⁹. Tunc
beat⁹ antōius dixit: filij mei uocauit nos
deus in ordine monachorum ⁊ sacerdo
tum: sed tamen uideamus ut non sit fal-
sum in nobis. Si secundum scripturam.
Precepta dei in ōibus audire ⁊ adiplē
nolim⁹. Et iteꝝ. Qd̄ oclis ñ uidit: nec au-
ris audiuit nec ī cor hōis ascēdit: que p-
pauit d̄s his qui diligunt eū. Cum autēꝫ
sol ad occasū uenisset introierūt ī ecclam
⁊ ceperunt laudes reddere deo om̄pti: si
cut mos erat. Et cū cōpletū eēt officium
monasterij: ⁊ om̄s requiescerēt ī lectulis
suis. Ille ꝓstrauit se in terrā dep̄cans de-
um ⁊ dicēs. De⁹ celi ⁊ terre q cūctoꝝ es
cognitor: in cui⁹ uoluntate cūcta sūt posi
ta: ⁊ non ē q possit tue resistere uolūtati:
q reuocas errātes ut nō peant. Custodi
seruos tuos: ⁊ ostēde nobis locuꝫ in quo
tibi mūdo corde: ⁊ casto corpore seruia-
m⁹: q꞉ nō ē hic loc⁹ ꝯuersatōis nisi ō ama
toribus huius seculi. Lectio tertia.

ET cũ orasset beatus antõiꝰ abbas
accidit ei modicꝰ sõnꝰ. Ueniens au
tē angelus dñi in sõnis dixit ei. Antoni
surge uad̓ i locũ i quo dico tibi: tu ⁊ fr̃es
tui q uolũt sequi te. Ego aũt dabo tibi i
heremo figurã angeli: ⁊ ibi pascam te de
cunctis regionibꝰ terre. Et cũ ascẽderis
in montẽ excelsũ cedron: ibi iuenies mo/
dicam uallem nemorosã pulchrã nimis
inter montes: illicq̃ȝ iuenies lapidẽ mar/
moreũ in silitudinem hõis: q tibi aliquid
pauoris imitet: sed noli timere: q̃ꝛ ego te
cum sũ in õi opere tuo. Tunc beatus an
tonius surgẽs a sõno dixit. Gr̃as ago ti/
bi dñe iesu christe: qui me dignatꝰ es ex/
audire. Et introiuit in ecclĩam: tangẽs si/
gnum ad matutinũ. Et ꝯgregatis cũctis
fr̃ibus insil̃ fecerunt officiuȝ. Lectio. iiij.

MAne aũt facto exierunt de ecclĩa: ⁊
añ portas eccl̃e pariter sederũt Et
exinde cepit bt̃s antonius narrare sõnũ
suum qd̓ uiderat fr̃ibus suis. Dixi uobis
iã fratres mei seqmini me: ⁊ ducã uos in
locum illũ ubi aĩe uestre saluent̃: q̃ꝛ non
ẽ hic locus idoneꝰ nisi amatoribus seculi
⁊ uanitatũ. Et ꝓpterea fugiamꝰ nos a fa
cie istius cupiditatis. Illi uero rñdentes
qui erant aĩo bono dixerunt. Pr̃camus
ubi tu uis: sed tñ uideamꝰ ne in uacuum
laboremus: sed ꝓuide ut ad exẽpla sanc
toꝝ possimus ꝑuenire. Lectio. v.

ITerũ dicit bt̃s antonius fr̃ibus su/
is. Uidete fr̃es ut cor uñm ⁊ cogita
tio uñ̃a non uacet in uanuȝ: ⁊ ne seducat
uos huius seculi cupiditas sed uolunta/
tẽ dñi ⁊ meas exhortationes per oĩa cu/
stodite: ⁊ audite me q̃ꝛ ita dr̃ i euangelio.
Qui uoluerit aĩam suam saluã facere: ꝑ/
det eam. Et qui ꝑdiderit aĩaȝ suã in hoc
mundo ꝓpter me. In uitã eternam inue
niet eã. Et paulopost ceperunt omnes can
tare psalteriũ usq̃ȝ ad horam nocturnaȝ:
qñ somnus deprimit. Tunc surgens bt̃s
antonius. In prima uigilia noctis acce/
pit baculum suuȝ ⁊ suscitauit illos qui se
cuturi erant illum. Lectio sexta.

EGredientes uero d̓ monasterio cũ
silentio perrexerũt ad muruȝ ciui
uitatis: ⁊ deposuerunt beatũ antonium
ꝑ funiclm: ⁊ õēs qui cũ eo erant. Exeun/
tes aũt foras ciuitatem ambulauerunt ꝑ
diuersa loca mõtiũ tota nocte illa ⁊ duo/
bus diebus: ⁊ ꝑuenerunt in uallẽ nemo/
rosã pulchram nimis. Odore oĩuȝ arbo
rum repletaȝ. Erat aũt ibi lapis in simili/
tudinem hõis aspectus. Et ille erat locꝰ
ubi expoliauerunt filij israel fr̃em suum
ioseph. Et in sanguine hedi intinxerant
tunicã eius: ⁊ ipsũ uendiderũt ismaelitis
.xxx. argẽteis. In s̃cte prisce mar. oĩo.

DA quesumus omp̃s d̓s: ut qui bea/
te prisce martyris tue natalitia coli
mus: ⁊ annua solẽnitate letemur: ⁊ tãte fi
dei ꝓficiamꝰ exẽplo. p. In santorũ mar
tyꝝ: marij: marthe: audifax ⁊ abacuch.

EXaudi dñe ppl̃m tuum cum oĩo.
sanctoꝝ tuoꝝ patrocinio supplicã
tem: ut tẽporalis uite nobis tribuas pace
gaudere ⁊ eterne repire subsidium. p. d.

TEmporibus claudij imꝑatoris ue/
nit quiddam uir de perside ꝑtibus
noie marius: cũ uxore sua noie martha:
⁊ filijs suis audifax ⁊ abacuch uiri chri/
stianissimi ad oĩonem aplõꝝ. Ueniẽtes
aũt romã: ceperunt corpora sanctoꝝ per
carceres ⁊ sepulturas ꝯquirere. Et dum
frequenter: solicite: ⁊ curiose: quererẽt: ue
nientes in castrũ transthyberiȝ: intra car
cerem inuenerunt hoiem uenerabilem
noie quirinũ: qui iam multa uerbera ꝓ
christi noie ꝑpessus fuerat ⁊ facultate nu
datꝰ: ad quẽ uenientes miserunt se ad pe
des eiꝰ: mariꝰ ⁊ martha uxor eius cũ du/
obus filijs audifax ⁊ abacuch: ut orarẽt
ꝓ eis: ⁊ ibi manserũt diebus octo. Et ce/
perunt de facultatibus suis mistrare bt̃o
qrino: ⁊ lauare pedes eoꝝ qui i uinculis
erant constricti. Lectio secunda.

EOdem tp̃e iussit claudiꝰ: ut siq chri
stianoꝝ repti fuissent: in uulgo aut
i custodia sine itermissiõe punirent̃. Ipo
precepto diuulgato tenuit ducẽtos sexa/
ginta duos christianos uia salaria: q are/
nã fodiẽtes dãnati fuerãt ꝓ christi noie.
Quos ut iussit insiglia foras muros por
tesalarie ducerẽt: ⁊ in eodem loco clausi

sunt in ciuitatis amphiteatro: ubi eos mł
tis sagitis iussit interfici. Hoc cum factū
fuisset contristati sunt nimis mariꝰ ⁊ mar
tha uxor eius: cuȝ duobꝰ filijs suis audi
fax ⁊ abacuch: uenerunt ad locū ubi cor
pora sanctoruȝ interfecta fuerant una cū
ioanne pꝛbytero. Et inuenerunt corpora
sanctoꝝ igni supposita: ⁊ exeuntes se: ce
perunt corpora subtrahere ⁊ sepelire cū
linteaminibus ⁊ facultatibus suis. Quia
uir locuplex erat cum filiis suis ⁊ uxore:
⁊ quot potuerūt sepelierunt ī crypta uia
salaria in cliuo cucumeris. **Lectio. iij.**

CLaudius igr̄ audiens qḋ sancti dei
sepellissent corpora martyꝝ. Ira
tus tradidit eos uicario musiano dicēs.
Si non sacrificauerint ⁊ derelinquerint
supstitionem hanc diuersa eis tormta ex
erce. In eadē die iussit sibi eos ītellude p̄
parari: ⁊ oīa genera tormentoꝝ defferri.
Qui cū adducti eēnt in ꝯspectu eiꝰ: furor̄
repletus dixit: Intimatum ē uobis qḋ p̄
ceperunt principes nr̄i: ⁊ oms rei publi
ce: Rn̄dit audifax: Nescimus. musianꝰ di
xit: deferantur tormenta. At ubi allata sī
dixit: Om̄ia hec genera tormentoruȝ in
uobis expendent: si decretum non feceri
tis. Si uero audieritis precepta pricipū:
⁊ natales ur̄i renouabuntur: ⁊ dignitate
fulgebitis precelsa. **Lectio quarta.**

HOc iusserunt uictores reipublice
ut sacrificetis dijs sine mora: ⁊ esto
te amici principū. Rn̄dit audifax filiꝰ eiꝰ
maior ⁊ dixit: stultam reȝ locutus es. Di
xit musianus ad marium marthā ⁊ aba
cuch: Uos qd dicitis? Rn̄derunt. Om̄s
quasi ex uno ore locuti sumꝰ. Musianꝰ
iussit eos expoliari ⁊ fustibus cedi: mar
tham uero stare an̄ eos. Qui dum cede
rent sub uoce preconia dicente: Precep
ta principum nolite ꝯtemnere. Martha
gaudens dicebat: Filij mei ꝯstantes esto
te. Marius uero laudabat dn̄m dicens:
Gl̄ia tibi dn̄e iesu christe **Lectio qnta.**

MUsianus uicarius iussit eos leuari
a terra ⁊ suspendi in equuleo. Qui
duȝ attraherent neruis: uoce magna cla
mabat audifax filius eius maior. Gl̄ia ti
bi dn̄e iesu christe: qui nos uocar̄ digna
tus es: ⁊ cū seruis tuis dinumerare. Ira
tus musianus iussit ignē ad latera coruȝ
poni: ⁊ ungulis fercis radi. Illi aūt uul
tu alacri leti clamabant: Gr̄as agimus ti
bi dn̄e. Musianus iussit eos deponi de
equuleo in ꝯspectu marthe ⁊ manus co
rum precidi. **Lectio sexta.**

QUnqȝ manus sanctoꝝ fuissent pre
cise: cepit sanguis emanare. Mar
tha aūt colligens sanguinē mariti ⁊ filio
rum: faciē ⁊ caput suum liniebat cū gau
dio. Tūc iussit ut manibus ad cola liga
tis: sic per ciuitatem circuirēt sub uoce p̄
conia dicente: Deos blasphemare noli
te. Clamauit aūt marius audifax ⁊ aba
cuch. Non sunt dij sed demōes: qui uos
pdere hn̄t ⁊ principē ur̄m. Qui ducti uia
cornelia miliario tertiodecimo ad nym
phas catabassi. Ibi in eodē loco decola
ti sunt sub arenario: marius: audifax: ⁊ a
bacuch: Martham uero in nymphā ne
cauerunt. Quoꝝ corpora iteruȝ iussit in
cendi: ne sepulturā hn̄ent. Matrōa uero
noīe felicitas rapuit corpora: ⁊ in predio
suo semiusta sepelliuit. Martham uero
leuauit de puteo ⁊ iunxit corporibus sā
ctis: tertiodecimo calendas februari
as: regnante dn̄o nr̄o iesu christo: qui ui
uit ⁊ regnat in secula seculorum amen.
In sanctoꝝ mart. fabiāi ⁊ sebastiāi oꝛo.

INfirmitatem nr̄am respice omp̄o
tēs: ⁊ qꝛ pondus ꝓprie actiōis gra
uat: beatoꝝ martyꝝ tuorum fabiani ⁊ se
bastiani intercessio gl̄iosa nos ꝓtegat. p.
De sancto fabiano. Lectio prima.

FAbianus natione romanus ex p̄re
fabio sedit annos. xiiij. menses. xi.
dies. xi. martyrio coronatur. Fuit aūt tē
poribus maximiani ⁊ affricani: usqȝ ad
decimum scōm ⁊ quadratum: ⁊ passus ē
quartodecimo calendaꝝ februariarum.
Hic regiones diuisit diaconibus: ⁊ fecit
septē diacones: qui septē notarijs imine
rent: ⁊ gesta martyrū fideliter in integro
colligerent. Et multas fabricas p cimite
ria fieri precepit. Et post passionem eius
moyses ⁊ maximus pbri ⁊ nicostratus

diaconus cõprehensi sunt ⁊ in carcerm
missi. Eodez tp̄e uenit nouatus ex africa
⁊ sepauit ꝯ ecclesia nouatianū ⁊ quosdā
confessores: postq̄z moyses in carcerem
defunctus ē: qui fuit menses. xi. Et sic mlˀ
ti christiani fugerunt ꝑ diuersa loca. Hic
fecit ordinationes. v. per mensem decem
brium pbros. xxij. diacones. vij. epos ꝑ
diuersa loca numero. xi. Qui ēt sepultus
est in cimiterio calixti uia apia tertio de-
cimo calendas februarij ⁊ cessauit epatꝰ
dies. vij. Alie de scto sebastiano Lec. ij.

SEbastianus uir christianissimꝰ me-
diolanensiuz partibus eruditus ci-
uitate narbonensi oriundus dioclitiano
⁊ maximiano imperatori ita carus erat:
ut pricipatū ei prime cohortis traderēt
⁊ suis aspectibus eū iuberent semp astar̄
Erat enim uir totius prudentie in sermo
ne uerax: in iudicio iustus: in cõsilio pro
uidus: in cõmisso fidelis: in interuentiõe
strenuus in bonitate conspicuus: in uni-
uersa moꝝ hõestate preclarus. Huc mi-
lites ac si patrem uenerabantur. Hunc
uniuersi qui preerant palatio carissimo
uenerabantur affectu. Erat eiz uerus ꝺi
cultor. Et necesse erat ut quem ꝺs tanta
perfuderat gr̄a ab oībus amaretur chri-
sto igitur quottidie sedulum exhibebat
officium: sed agebat quatenus hoc sacri
legis regibus esset occultum: non passio
nis timore perterritus neq̄z p̄rimonij sui
amore ꝯstrictus: sed ob hoc tm̄ sub chla
myꝺ terreni impij christi militiā gerebat
absconditam: ut christianoꝝ aīos quos
inter tormenta uidebat deficere cõforta-
taret: ⁊ deo redderet aīas quas diabolus
conabatur auferre. Deniq̄z postq̄z mul-
tas martyrū mentes a timore passionis
eripuit: ⁊ ad coronā perpetue glorie inci
tauit: ipse quoq̄z quis esset apparuit: qui-
a lumen in tenebris latere non potuit.

Lectio tertia.

PReclarissimis igitur uiris marceli
anus ⁊ marco duobus germanis
fratribus ꝓ christi noīe in uinculis cõsti-
tutis quotidie solatium exhibebat ⁊ taz
ipsis q̄z ⁊ uis coꝝ cum quibus detenti
fuerant: salutaria fidei consilia mistrabat
q̄z fugitiua seculi blandimenta respuerēt
⁊ momētanea tormentorū genera non ti
merent. Igitur cum ⁊ alia multa beatus
sebastianus indutus chlamyde iacintus
baltheo quotidie faceret: quadam die
dū hec ⁊ his similia ex suo oꝛ ꝓferret: su
bito per unam fere horam: splendore ni-
mio de celo ueniente illumiatus est: ⁊ sꝫ
ipso splendore pallio candidissimo amic
tus iuuenis apparuit iuxta euz. Hec au-
tem gerebant intra domum primiscrinij
noīe nichostracti: apꝺ quem custodieba
tur marcelianus ⁊ marcus. Qui nicho-
stractus hēbat uxorem noīe zoe. Hec āt
ante. vi. annos egritudinis nimietate fac
ta est muta. Prudentiam tm̄ audiendi et
intelligendi non solum non amiserat: ue-
rū ēt ⁊ melius q̄z priꝰ licuerat officiū ob-
tinebat auditus. Hec itaq̄z cuz intellexis
set oīa que beatus sebastianus dixerat: ⁊
tm̄ lumen circa eum uidisset. Cunq̄z ōes
facti miraculi stupore tenerent annuebat
manu omnibus ut quasi exprobrandi es
sent: qui tam euidenti assertori nō crede-
rent ⁊ genibus eius ad uoluta: rogar̄ eū
manuum indicijs cepit. Sꝫ beatus seba
stianus cum uideret cordis secreta ligue
expressione declarari non posse. Cā hu-
ius silentij percuntatus didicit: sermonis
illius copiam nimia ui infirmitatis subla
tam.

Lectio quarta.

TUnc beatus sebastianus dixit: Si
uere ego seruus christi sum: ⁊ si ue-
ra sunt omnia que de ore meo hec muli-
er audiuit ⁊ credidit. Jubeat dn̄s meus
iesus christus ut reddeat ad eā officium
labioꝝ eius: ⁊ aperiat os eius: qui apuit
os zacharie ꝓphete dn̄i. Ad hanc uocē
exclamauit mulier uoce magna dicens:
Beatus es tu ⁊ benedictus sermo oris
tui: ⁊ benedicti qui credunt per te in chri
stum filium dei unigenitum. Ego eīm ui
di oculis meis ad te angelum dei uenien
tem de celo: ⁊ librum ante oculos tuos
tenentem: ex cuius lectione uniuersa ser-
monis tui ōro decurrebat. Benedicti q
ōibus que locutꝰ es credūt: ⁊ maledicti

serui dubitauerunt uel i uno uerbo que
audierunt: quoniam sicut aurora sup ue-
niēs: uniuersas tenebras noctis excludit
ꝛ omnium oculis lumen ꝙ nox ceca ne-
gauerat reddit. Ita lux sermonum tuoꝝ
omnem caliginē omnēqꝫ ignorantie ce
citatē extersit: ꝛ serenuꝫ post tenebras di
em mentibus dedit. A me autem non so
lum incredulitatis tenebras exclusit: ueꝝ
etiam sermonis mei hostium: quod ꝑ sex
annos clausum fuerat patefecit. Lect. v.

Uidens autem nicostratus uir eius
tanta mirabilia christi in sua uxore
celebrata: cepit pedibus eius aduolui: ꝛ
indulgentiam petere: ꝓ hoc quod impe-
riali ꝛ prefectorio iussu sāctos dei habu-
isset in uinculis. Et auferens de manib⁹
eoꝝ ferreos nexus: genua eorum ample
xus. Rogare cepit ut dignarentur absce
dere dicēs: O qꝫ beatus essem si pro ue-
stra possim mereri salute constringi: forsi
tan sanguinis mei effusione abluerer: ut
mortem illam penarum eternarum eua-
derem: ꝛ ad illam uitam pertingerē: quā
nobis per os domini mei sebastiani ma-
nifestare dignatus est dominus. Cū hec
ꝛ his similia sanctus sebastianus prose-
queretur: prostrauerunt se uniuersi: ꝛ fle-
xis genibus ceperūt cordis mugitū red-
dere: ꝛ se peccasse ꝛ inique egisse peniten
tie uocibus exclamare fundebant: ergo
amaras lachrymas: ꝛ se christo uelle cre
dere clamosis uocibus resonabāt. Tūc
beatus sebastianus iubet omnes eos a
uinculis cathenarum absolui. Post hec
abijt ad sanctum policarpum presbyteꝝ
ubi erat causa persecutionis occultus: ꝛ
narrauit ei oīa que gesta sſt. Lec. sexta.

Quibus auditis sanctus policarp⁹
gratias egit deo: ꝛ una cum eo ue-
nit ad domum nicostrati primiscrinij. Et
uidens turbas credentium: Salutans e-
os cuꝫ gaudio ait: Beati omnes qui au-
distis uoceꝫ domini nostri iesu christi di-
centis: Uenite ad me omnes qui labora
tis ꝛ honerati estis: ꝛ ego uos ꝯficiā. Tol
lite iugum meū super uos. ꝛ discite a me
quia mitis sum ꝛ humilis corde: ꝛ inueni-
etis requiem aīabus uřis. Iugum enim
meum suaue est ꝛ on⁹ meū leue. Uos ita
qꝫ fratres nostri quos nondū baptisma-
tis unda diluit: ꝛ ꝯsecrandos deo omni-
potēti carissimos filios fecit: pro hoc ꝙ
a ꝓposito suo sc̄o reuocare: conati estis
beatissimos milites christi: opus uobis
erat penitentia: ut per ipsā ad indulgenti
am ueniretis. Nunc aūt qꝛ ad tantaꝫ glo
riam accessistis: ut etiam ad passionem a
qua dolētes alios reuocare uoluistis ad
ipsam uos desideretis gratāter occurre
re ꝛ libent̄ amplecti. Sciatis ad indulgē
tiam peruenisse ꝛ ad palmā pertingere.

Tres ultime lectiones de om̄. cōi marty
rum. In sc̄e agnetis uirginis ꝛ martyris
ad uesperas. capitulum.

Confitebor tibi dn̄e rex: ꝛ collauda
bo te deum saluatorē meum: ꝯfite-
bor nōi tuo qm̄ adiutor ꝛ ꝓtector fc̄s es
mihi: ꝛ liberasti corpus meum a ꝑditōe.
Hymni. ℣. breuia r̄nsoria: ꝛ inuitatoriuꝫ
dicunt̄ de cōi uirginum. ad magnifi. aīt.
Beata agnes in medio flāmaꝝ expāsis mani
bus orabat: te deprecor adorande colende: ꝑ
metuende. qꝛ per sc̄m filium tuum minas euasi
sacrilegi tyrāni: ꝛ carnis spurcitias imaculato
calle transiui: ꝛ ecce uenio ad te: quem amaui:
quem quesiui: quem sēp optaui. Oro.

Omnipotens sempiterne de⁹: q infir
ma mundi eligis ut fortia queqꝫ ꝯ-
fūdas: ꝯcede ꝓpicius ut qui beate agne-
tis martyris tue solennia colimus: eius
apd̄ te ꝓcinia sētiaꝫ⁹. ꝑ. In. j. noct. aīt.
Discede a me pabulum mortis qꝛ iā ab alio a-
matore preuenta sum. ps. Beatus uir. aīt.
Dexterā meā ꝛ collum meū cinxit lapidibus
preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles
margaritas. ps. Quare. aīt. Posuit signuꝫ
in faciem meā: ut nullū preter eum amatorem
admittam. ps. Dn̄e quid. ℣. Spē tua ꝛ pul
chritudine tua. ℟. Intende ꝓspere. Lect. j.

Seruus christi ambrosius eps̄: uirgi
nibus sacris diem festum sacratissi
me uirginis celebremus. Hinc psalmi re
sonent: inde concrepent lectiones. Hinc
ppłoꝝ turbe letentur: inde subleuentur
pauperes christi. Omnes. n. gratulemur

in domino: ⁊ ad edificationem uirginuꝫ
qualit̄ passa sit agnes beatissima ad me-
moriam reuocemus. Tertiodecimo eta-
tis sue anno mortem perdidit ⁊ uitam in
uenit: quia solum uite dilexit auctorem i
fantia quidem computabat̄ in annis: sed
erat senectus mentis in mensa. Corpore
quidem iuuencula sed aīo cana: pulchra
facie sed pulchrior fide. Dum a scholis
reuertitur: a prefecti urbis filio adamat̄.
Cuius parentes dū reqsisset: cepit offer̄
plīma ⁊ pliora ꝓmittere. Deniqꝫ detule-
rat secuꝫ preciosa ornamenta: q̄ a beata
agne ueluti sīt stercora recusata. Unī fcīm
est ut iuuenis ille maiori purgeret̄ stimu-
lo ⁊ putans eam meliora uelle accipere:
ornamenta oīum lapidum preciosoꝝ se-
cum defert gliam: ⁊ p se ipsū ⁊ p notos ⁊
⁊ p affines cepit aures uirgis appellare.
Diuitias domos possessiones familias
atqꝫ ōes mundi diuitias repromisit: si cō
sensum suū eius ꝯiugio non negaret. ℟.
Dieꝫ festū sacratissime uirginis celebrem⁹: qua
liter passa sit beata agnes ad memoriam reuo-
cemus: tertiodecimo etatis sue anno mortem
ꝑdidit ⁊ uita īuenit: Quia solū uite dilexit auc
torem. ℣. Infantia quidē cōputabatur ī ānis
sed erat senect⁹ mentis in mēsa. Quia. Le. ij.

BEata igr̄ agnes tale iuueni fertur d̄
disse rnsum. Discede a me fomes
peccati nutrimentum facinoris. Pablm
mortis. Discede a me qr iaꝫ ab alio ama
tore preuenta sū: q mihi satis meliora ob
tulit ornamenta: ⁊ anulo fidei sue subar-
rauit me: longe te nobilior ⁊ genere ⁊ di
gnitate. Ornauit inestimabili dextroche-
rio dextrā meam ⁊ collū meum cinxit la
pidibus ꝓciosis. Tradidit auribus me-
is iestimabiles margaritas: ⁊ circūdedit
me uernantibus atqꝫ coruscantib⁹ gēmis
Posuit signū in faciē meam: ut nllꝫ pret̄
eū amatorē admittā. Induit me cyclade
auro texta: ⁊ immensis monilibus orna-
uit me. Ośdit mihi thesauros incompa-
rabiles: quos mihi se donaturuꝫ si in eo
perseuerauero repromisit. responsoriū.
Dextrā meā ⁊ collū meum cinxit lapidibus
preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles

margaritas: Et circūdedit me uernantib⁹ atꝫ
coruscantibus gēmis. ℣. Posuit signū infan
ciē meā: ut nullū preter eū amatorē admittam.
Et circumdedit. Lectio. iij.

NOn ergo potero ad ꝯtumeliaꝫ pri-
oris amatoris: uel aspicere aliū ⁊ il
lum derelinquere: cū quo sū caritate de-
uincta: cui⁹ generositas celsior. Possibi-
litas fortior. Aspect⁹ pulchrior: amor su
auior: ⁊ ōi gr̄a elegātior: a quo mihi iam
thalamus collocatus ē. Cui⁹ mihi orga-
na modulatis uocibus resonant. Cuius
mihi uirgines iustissimis uocibus cātāt
iam mel ⁊ lac ex eius ore suscepi: iam am
plexis eius castis astricta sum: iā corpus
eius copori meo sociatū est: ⁊ sāguis ei⁹
ornauit gēnas meas. Cuius mr̄ uirgo ē:
cuius pr̄ feminā nescit: cui angeli seruiūt
cuius pulchritudinē sol ⁊ luna mirāt̄: cu-
ius odore reuiuiscunt mortui: cui⁹ tactu
ꝯfortantur īfirmi: cuius opes nunq̄ꝫ defi
ciunt: cuiusqꝫ diuitie nunq̄ꝫ decrescunt. ℟.
Amo christum ī cui⁹ thalamū ītroibo cui⁹ mr̄
uirgo ē: cui⁹ pr̄ fēiam nescit: cuius mihi orga-
na modulatis uocibus cātant: Quē cum ama
uero casta sū: cū tetigero munda sū: cuꝫ accepe-
ro uirgo sum. ℣. Anulo fidei sue subarrauit
me ⁊ imensis monilibus ornauit me. Quē cū.
In. ij. noc. aīt Induit me dn̄s cyclade auro
texta: ⁊ immensis monilibus ornauit me. ps.
Cum inuocarē. aīt Mel ⁊ lac ex eius ore sus
cepi: ⁊ sanguis eius ornauit gēnas meas. ps.
Uerba mea. aīt. Ipsi soli seruo fidē: ipsi me
tota deuotione cōmito. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣.
Adiuuabit eam deus. Lectio quarta.

IPsi soli seruo fidem: ipsi me tota de-
uotione committo. Quem cū ama-
uero casta sum: Cuꝫ tetigero munda sū.
Cum accepero uirgo sum. Nec deerunt
post nuptias filij: ubi partus sine dolore
succedit: ⁊ fecunditas quottidiana cumu
latur. Audiens hec īsanus iuuenis amo-
re corripitur ceco: ⁊ inter āgustias animi
⁊ corporis hanello cruciabatur spu. In
t̄ hec lecto prosternitur: ⁊ p alta suspiria
amor a medicis aperitur. Fiunt nota pa
tri que fuerunt inuenta a medicis: ⁊ eadē
paterna uoce que fuerant iā dicta a filio

ad petitionem uirginis reuoluuntur. ℞.
Induit me dominꝰ uestimento salutis: ⁊ indu
mento letitie circundedit me. Et tanq̄ꝫ sponsaꝫ
decorauit me corōa. ℣. Tradidit auribus me
is inestimabiles margaritas: ⁊ circundedit me
uernantibus atqꝫ coruscantibus gemmis. Et
tanq̄ꝫ.

Lectio quinta.

Abnegat agnes beatissima: ⁊ se nul
lo pacto asserit prioris spōsi federa
uiolare. Cum pater diceret in fascibus se
prefecture agere: ⁊ iccirco nec sibi quem
uis illustrissimū posse preferri. Cepit ind̄
uehementer inquirere quis esset spōsus
d̄ cuius se agnes potestate iactaret. Exti
tit quidam ex parascitis eius: qui diceret
hanc christianaꝫ esse ab infantia ⁊ magi-
cis artibus ita occupatam: ut dicat chri-
stum suum sponsum esse. Audiens hec
prefectus letus efficitur ⁊ missa appariti
one cum ingenti strepitu suis etiaꝫ tribu-
nalibus precepit sisti. Et primo quidem
blandis eam sermonibus secretiꝰ prouo
cat: dehinc terroribus pulsat. Sed chri-
sti uirgo nec blandimento seducitur: nec
terrore concutitur: sed eodem uultu ⁊ eo
dem aīo perseuerans ⁊ terrentem similit̄
sicut blandientem animo deridebat. ℞.
Mel ⁊ lac ex eius ore suscepi: Et sanguis eius
ornauit genas meas. ℣. Ostendit mihi the-
sauros in comparabiles: quos mihi se daturū
repromisit. Et sanguis.

Lectio sexta.

Videns itaqꝫ prefectus tantam ī pu
ella constantiam parentes eius al-
loquitur. Et quia erant nobiles ⁊ uiꝫ eis
inferre non poterat: titulum christianita-
tis opposuit. Sequenti nanqꝫ die agnē
sibi presentari precepit. Et iteruꝫ atqꝫ ite
rum repetens: replicare cepit de iuuenis
amore sermonem. Cunqꝫ omni sermo e-
ius casso labore deficeret. Sisti eam ite-
rum suis tribunalibus iussit. Cui ⁊ dixit
Superstitio christianorum: de quorum
te magicis artibus iactas nisi a te fuerit se
gregata: non poteris insaniem deponere
pectoris: neqꝫ equissimis consilijs prebe
re consensum. Unde te iam ad uenerran-
dam deam uestam preparare necesse est.
ut si perseuerātia uirginitatis placet: eiꝰ die
noctuqꝫ sacrificijs uenerandis insistas. ℞.
Iam corpus eius corpori meo sociatum est: ⁊
sanguis eius ornauit gēnas meas. Cuius ma
ter uirgo est: Cuius pater feminam nescit. ℣.
Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt: cuius
pulchritudineꝫ sol ⁊ luna mirantur. Cuius ma
ter

In tertio nocturno aīt. Cuius pulchri
tudinem sol ⁊ luna mirantur: ipsi soli seruo fi-
dem. ps. Domine quis habitabit. aīt. Chri
stus circundedit me uernantibus atqꝫ corusca-
tibus gemmis preciosis. ps. Eructauit. aīt.
Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt cuius
pulchritudinem sol ⁊ luna mirantur. ps. De-
us noster refugium. ℣. Elegit eam deus. ℞.
In tabernaculo.

Letio septima.

Ad hec beata agnes dixit. Si filiuꝫ
tuum quanuis iniquo amore uexa
tum: tamen uiuentem homineꝫ recusaui
utiqꝫ hominem qui est rationis capax: q
⁊ audire ⁊ uidere ⁊ palpare ⁊ ambulare
potest: ⁊ flore lucis cū bonis perfrui. Si
ergo hūc amoris christi causa nulla pos-
sum ratione respicere: quomodo possuꝫ
idola surda ⁊ muta sine sensu ⁊ sine ani-
ma colere: ⁊ ad iniuriam summi dei cer-
uices meas uanis lapidibus inclinare:
Audiens hec prefectus dixit: Cupio cō-
sulere infantie tue: ⁊ adhuc te deos bla
sphemantem iccirco differo: quia annos
tuos infra sensum aspicio. Noli ergo te-
metipsā ita d̄spicere: ut morꝰ deoꝝ icurras.
℞. Ipsi sū desponsata cui angeli seruiūt: cuius
pulchritudinem sol ⁊ luna mirantur. Ipsi soli
seruo fidem: ipsi me tota deuotione committo.
℣. Dexteram meam ⁊ collum meum cinxit la-
pidibus preciosis: tradidit auribus meis in
estiabiles margaritas. Ipsi.

Lectio octaua.

Beata agnes dixit: Noli infantiam
corporalem in me ita despicere: ut
putes me uelle te habere propicium. Fi-
des enim non in annis sed in sensibus
comprobatur: ⁊ deus omnipotens ma-
gis mētes comprobat q̄ꝫ etates. Dij au-
tem quoruꝫ motus me incurrere nō uis

ipsi irasci permittant:ipsi loqui:ipsi mihi
hoc precipiant:ipsi se iubeant coli.uerũ
quoniam ad hoc te uideo tendere quod
impetrare non poteris:quicquid tibi ui/
detur exerce. Simpronianus prefectus
dixit:Aut cuꝫ uirginibus dee ueste sacri
fica:aut cum meretricibus scortaberis i
contubernio lupanari:ꝛ longe erũt a te
christiani:qui te magicis artibus imbue
runt:ut ad hanc calamitatem intrepido
animo peruenires. Und ut dixi aut sacri
fica dee ueste ad laudem generis tui: aut
ad ignominiam natalium tuorũ eris pu
blice abiectionis scortum. ℟. Omnipotẽs
adorande:colende:tremende bñdico te:Qui/
a per filium tuum unigenitum euasi minas ho
minum impiorum et spurcitias diaboli impol
luto cale transiui. ℣. Te cõfiteor labijs:te cor/
de:te totis uisceribus cõcupisco. Quia p filiũ.

Lectio nona.

TUnc beata agnes cum ingenti con
stantia dixit: Si scires quis est de⁹
meus non ista tu ex ore tuo ꝓferres. Un
de quia noui uirtutem domini mei iesu
christi:secura contemno minas tuas:cre
dẽs ꝙ neqꝫ sacrificeꝫ idolis tuis:nec pol
luar sordibus alienis: Mecum enim ha
beo custodem corporis mei angeluꝫ do/
mini. Nam unigenitus dei filius quem
ignoras:murus est mihi impenetrabilis
ꝛ custos mihi est nunqꝫ dormiens: ꝛ de/
fensor mihi est nunqꝫ deficiens. Dij aũt
aut erei sũt ex quibus cucume melius fi
unt ad usus hominum:aut lapidei ex q/
bus platee ad euadendum lutuꝫ melius
sternunt. Diuinitas ergo non i lapidib⁹
uanis habitat:sed in celis.non in ere:aut
in aliquo alio metallo:sed in regno sup/
no consistit. Tu autẽ ꝛ similes tui nisi ab
istorum cultura asseritis: similis uos pe/
na cõcludet. Ad laudes ꝛ p horas añt.
Ingressa agnes turpitudinis locum angelum
domini preparatum inuenit. ps. Dominus
regnauit. cum reliquis añt. Mecũ enim ha
beo custodem corporis mei angelum domini
añt. Anulo suo subarrauit me dominus me⁹
iesus christus:ꝛ tanqꝫ sponsam decorauit me.
corona. añt. Benedico te pater domini mei

iesu christi:quia per filium tuum ignis extinct⁹
est a latere meo. añt. Congaudete mecum et
congratulamini:quia cum his omnibus luci/
das sedes accepi. capitulum. Confitebor ti/
bi domine rex. hymnus. Iesu corona uirgi/
num. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟.
Propterea benedixit. Ad benedictus añt.
Ecce qđ concupiui iaꝫ uideo:qđ speraui iã te
neo:ipsi sum iuncta in celis.quem in terris po
sita tota deuotione dilexi. oro. Omnipotens
sempiterne deus. Ad tertiam capitulũ Cõ
fitebor tibi. Ad sextam capitulum

LIberasti me secunduꝫ multitudinẽ
misericordie nominis tui a rugien/
tibus preparatis ad escam de manibus
querentium animam meam:ꝛ de multis
tribulationibus que circundederũt me.
Ad nonam capitulum.

LAudabit usqꝫ ad mortem aĩa mea
dominum:quoniam eruis sustinẽ/
tes te:ꝛ liberas eos đ manu angustie do
mine de⁹ noster. Ad uespas añt. Ingressa
agnes. ps. Dixit dominus. cum reliquis.
in fine ps. Lauda ierusalem. A capitulo i
ante dicitur de sanctis uincẽtio ꝛ anasta/
sio. oro:

ADesto domine supplicationib⁹ no
stris:ut qui ex iniquitate nostra re/
os nos esse cognoscimus: beatoruꝫ mar
tyrum tuorum uincentij ꝛ anastasij inter
cessione liberemur.p. Et fit commemo/
ratio de sancta agnete añt. Stans beata a/
gnes in medio flamme expãsis manibus ora/
bat ad dominum:omnipotens adorande: co/
lende: tremende benedico te:ꝛ glorifico nomẽ
tuum in eternum. In sanctorum martyru
uicentij ꝛ anastasij. Lectio prima.

CUm apud cesaream augustanaꝫ ci
uitatem:ut multorum sinceritas ꝛ
signa ueritatis uerba testantur: Datiano
cuidam presidi ꝛ gentili sacrilego seuien
di in christianos rabies aspirasset:ꝛ ad
dñiorum imperatorũqꝫ suorum iussum
potestatem se accepisse gauderet: Cũ an
teqꝫ mordere posset uelut canem cuꝫ la
trantem perpessa fuisset ecclesia: Conti/
git epm gloriosissimum uirum ualeriuꝫ:
cum sancto uincẽtio quẽ gradus diacõi

ſublimabat ⁊ perſeuerantia boni deo cariſſimum fecerat: eius furori priores occurriſſe beatiores ſe in ipſa futuros confeſſione credentes: ſi ſtatiꝫ precoqꝫ coronam uirtutum ſuarum meritis feſtina deuotione rapuiſſent. Quos cõſiderãs datianus in fide chriſti fundatiſſimos atqꝫ conſtantiſſimos a uexatõne itineris incepit fatigare atqꝫ ab urbe memorata ad ciuitatem ualentiam poſt ſe trahi ſuo precepit officio. Itaqꝫ ut cum ſumma pena carceris famis inopia ſtridore catenarũ manibus collo ceruicibus ferri pondera ſuſtinẽtes: per omnes artus mortalia corporis ſupplicia paterentur. Lec.ij.

At ubi ſunt eius impijs oculis preſentati: reſpiciens eos uehementer expauit: ꝙ ⁊ corpore eſſent incolumes: ⁊ mente conſtantes: ⁊ iratus cuſtodibus dicebat. Quid iſtis indulgentiori paſtu ⁊ largiori potu propinaſtis? Et mirabatur furore cecus robuſtiores eſſe quos deus pauerat: Iraſcẽsqꝫ uinci poſſe crederet ab his quos fortes eſſe ⁊ mente ⁊ corpore attendebat. Interea iam confuſus in animo fingebat audaciam ⁊ quaſi ad timidos uox eius inflata: ſic incipit. Quid agis ĩquit tu ualeri qui ſub nomine religionis contra pricipes facis. Hec autem dicebat epiſcopo credens ꝙ ceteros facile ſuperaret: ſi eum qui caput eſſet eccleſie ſuperaſſet. Sed deus fecit euꝫ a minori hoc eſt a diacono ſuperari: ut aduerteret: quid dicturus eſſet ille: qui in capite ſacerdotij erat. Cum ẽt euꝫ leuita eiꝰ qui haberet minoris officij miniſteria ſuperaſſet. Lectio tertia.

Igitur cum quaſi fortiorẽ ſe eſſe exiſtimat: iudiciaria preditus poteſtate: ⁊ quaſi ex ſupiori parte uexare cepiſſꝫ epiſcopum de domino ieſu chriſto que ſunt credenda cum manſuetudine reſpõdentem: feruens ſpiritu ꝓrupit in hãc uocem beatus uincentius. Quid ſub murmure uerborum manſuetorum ſuperbũ alloqueris? Exclama potius ⁊ increpa iſtum infidelem chriſticolam ut contrita rabies que contra ſuum dominuꝫ latrat ipſa uocis auctoritate frangatur. Datianus tunc iniuriatũ dũ ſe ſenſit ĩgemuit: et ad officium cuꝫ furore ait: Amouete epiſcopum ualerium: ⁊ hunc uincentiuꝫ applicate: quia rebelli animo prius in cõtumeliam publicã uenit. Cumqꝫ eſſet in eiꝰ conſpectu applicatus ait: Amouete euꝫ ad eculeum: ⁊ membris diſtendite: ⁊ toto corpore diſſipate. At ubi leuatus eſt: ⁊ extenſus ait ad eum datianus: Uincenti ubi iſtud miſerabile corpus tuum cõſpicis. At ille reſpõdens ait: In ſublimibus agor: ⁊ iſtos principes tuos in huiꝰ ſeculi poteſtate fidentes altior ꝯſpicio.

Lectio quarta.

Datianus dixit: Nullum erit tormẽtorum genus quod tuuꝫ pretereat corpus. Beatus uincentius reſpondit: Hoc eſt quod ſemper optaui: nemo mihi amabilior: nemo mihi familiarior te ẽ. Tu ſolus ad uota mea ꝯcordas. Tũc adhiberi ei ungulas precepit ⁊ flãmas. Qđ cũ fieret: putabat euꝫ ſibi uerba humilia reſponſurum. Cui uir dei uincentiꝰ dixit. Hec eſt gloria nominis chriſtiani: uberiorem mihi preſtas gloriam: cuꝫ exquiſita ⁊ acerbiora tormenta tecum fuerint ſuperata. paratus ſum chriſti ſeruus ad omnia: ut dum deuotionem meã punis in corpore: acerbius ipſe puniaris in mẽte. Clamare datianus cepit: ⁊ in tortores ⁊ carnifices ſuos ipſo furore flagrare uirgis fuſtibus milites ſuos cedere: ⁊ in ipſos amplius deſeuire. Dumqꝫ aduerſus chriſti ſeruum deuotiſſimum ſeuit: ſuos cepit miniſtros diabolus cedere et laniare: ⁊ eos qui in ſua erant ditione uexare.

Lectio quinta.

Tunc uincentiꝰ ait: Quid ẽ datiane? Si ꝯſideras dei uirtutẽ: ecce iã de apparitoribus tuis uidicor. Nam qđ penam meã exiſtimas uindicta eſt. Ad hec martyris uerba ſũma uoce datianus cepit infremere: ⁊ rabido ore cum dentiuꝫ ſtridore ãhãellaꝫ: ut oñderet ꝑfidia ſe potius qꝫ iuſtitia dei martyrẽ lacerari. Toti deniqꝫ ceſſere carnifices ⁊ fatigata torquentium manus: dum ꝑ latera pẽdet:

uicta defecit. Expalluit in torquentibus uultus: ac sudoris riuulo liquescētia mē bra tabuerunt: anhneluz fessis pectus ex tabuit: ut probarentur seipsos potius in ter sancti martyris tormenta torqueri. ip sius quoqz datiani facies nimio pallore turbata: ꝛ quasi amens effecta: confu sis oculis cepit esse deiecta. Lectio. vi.

NUnciant a custodibꝰ ꝛ facta ꝛ dic ta datiano. Que audiēs datianus exanguis effectus ac pallidus: ꝛ ipse sibi male conscius: in se cepit sētire supplicia que in dei famulum seuiebant. Et quia ex ore fallentis rō egreditur: ut auctorem puniat falsitatis: tandem uox uera ꝛ si in uicta simplicitate prorupit. Et qd ait bu ic amplius faciemus qui sumus in om nibus quecunqz fecimus uicti: Transfe ratur ad lectulum stramentisqz mollion oribus fulciatur. Nolo eum gloriosiorez facere si inť tormenta defecerit. Ferť ad lectulum gaudentium manibus ꝛ letan tium humeris: qui corpus eius omne lā berent. cum honore portatur: necnon eti am eorum qui in ipsius fuerant crassati supplicijs: obsequijs utitur baiulorum. Probatus dei famulus etiaz inimicorū meruit seruitutem. Statiqz ut est in lectu lo positus: orans perrexit ad dñz perfec tam secum martyrij baiulans palmam.

Pro sancto anastasio. Lectio septima.

POst hec premotis quidenis ferme diebus impator infidelis eundem sibi non disparem principē: ꝛ alios non nullos ad īterficiendū dei martyrez ana stasium: ꝛ plurimos alios christianoruz captiuos transmisit. Qui mandatis obse quentes beatū anastasium cuz alijs fere septuaginta christicolis ex̄ uillā bethsal ces: in qua erat carcer: ex̄ctos iuxta fluui um preceperunt exponi: ac deiñ omnes sigillatiz inter quos ꝛ supradictos duos christicolas qui ꝛ uincti abeuntē cesare am beatum anastasium comitati fuerant spectante christi martyre īstibꝰ suffocari. Et singulo quoqz coꝝ interēpto beato anastasio dicebant. Quare uis sicut unꝰ eorum male perire: ꝛ non potiꝰ ut uiuas acqescere ipatori ꝛ acceptis honoribꝰ sič unꝰ nūm in palatio esse: ut neqz huiꝰ uite dulcedine frauderis: nec acerbe mortis fato interimi precipiaris. Lectio. vi

AT christi uictoriosissimus martyr uelut iam sui desiderij cōpos oīpo tenti deo gr̄as offerens. Ad hec rñdit. ꝓ christi equidē amore a uobis mēbratim cōcidi optauerā. Vex si huiusmodi quē ꝛ uos minamini obitus mecum manet: gr̄as deo meo iexhaustas replico: q me suoꝝ martyrum participē glīe dignatus ē facere tam paruo supplicio. His dictis gl'iosissimus dei martyr beatus anastasi us trāsitoria uita huiuscemodi t̄mio limi tata uoti cōpos gaudij plenus imarcessi bili brauio coronatꝰ ad ueram eternāqz uitā que christus ē meruit peruenire. At postq̄z eū suffocauerunt p̄ciosissimuz ca put eius absciderūt. Demum bulā acci pientes que uinculis suphbeserat ipatori secū deuexerunt. Lectio. ix.

BEllarius itaqz qui ut p̄libatū ē chri stianus atqz custos carceris aderat corpus beati martyris ut cognoscibile eēt semotū uoluit collocare. Sed hec q̄ stionarij hebrei. s. existentes mime pmise runt. Cognoscentes filij iesdim transituz gloriosissimi martyris pueriqz eorū: qui cum ipse ad martyrizandum duceretur: presentes affuerāt: precipiti tramite illuc statim concurrerunt: superspectisqz eius manibus eum recognoscentes maximū pondus argēti p̄factis q̄stionarijs clācu lum obtulerūt. At ipsi eiꝰ postea deferen di corpꝰ lñiam prebuerūt. Sequenti igiť nocte supius rememoratꝰ de cenobio be ati sergij martyris monachis comitanti bus pueris filioꝝ iesdim: qbusdā mona chis qui ibidē aderāt ad tollendū sacra tissimū corpus secretissime uenit. Cunqz illuc uenisset inuenit qdē canes īterfecto rū corpora comedentes. Corpꝰ uero be ati anastasij seorsū iacens penitus itactū.

In sancte emerētiane uirginis ꝛ marty ris. Lectio prima.

EMerentiana aūt que fuerat collec tanea beate agnetis uirgo sanctissi

ma: licet cathecumina constanter ītrepi-
da contra seuiētes astabat imobilis ⁊ in
his uerbꝭ exprobrabat eos. Supflui mise
ri caduci atqꝫ atrocissimi deum ⁊ dn̄m:
qui in celis est contēnitis ōipotentē: ⁊ co
lentes eum occidistis: ⁊ ꝓ defensione la-
pidum innocētes hoīes iugulastis. Hec
⁊ his silia duꝫ turbis furentibus diceret
lapidata est ab eis. Et orans iuxta sepul
chrū agnetis beatissime emisit spm̄. Nō
dubium est quin in suo sanguine sit bap-
tizata que pro defensione iustitie dum ꝯ-
fiteretur dominum mortem cōstanter ac
cepit. Eadeꝫ deniqꝫ hora fit terremotus
uehementissimus ⁊ cum nimia esset celi
serenitas: tante coruscationes tātaqꝫ ful-
gura ⁊ tonitrua extiterunt: ut pars maxi-
ma insani populi expiraret. Unde factū
est ut nullus penitus ex eo aduenientibꝰ
ad sepulturam sanctorum: aliquas mole
stias excitaret. Uenientes aūt parentes
beate agnetis cum sacerdotibus nocte:
abstulerunt corpus sancte uirginis eme-
rentiane: ⁊ sepelierunt illud in confinio
agelli beatissime uirginis agnetis. No
tandum ꝙ quandocunqꝫ aliquod festuꝫ
apostolorum petri ⁊ pauli celebratur in
dn̄ica de qua fit cōmeoratio: cōmemo-
ratio dn̄ice semper cōmemorationem al
terius eorundem tam in utrisqꝫ uespe-
ris qꝫ in matutinis ⁊ missa precedit. In
ꝯuersiōe sancti pauli ad uespas an̄t. Ego
plantaui. cuꝫ reliquis de laudibus ps̄. Di
xit. cum reliquis in fine ps̄. Laud. dn̄ꝫ
ōes gētes. capitulum.

Saulus adhuc spirans minarꝝ ⁊ ce-
dis in discipulos dn̄i accessit ad pri
cipem sacerdotum: ⁊ petijt ab eo eplas i
damascum ad synagogas: ut si quos in-
uenisset huius uie uiros ac mulieres uic
tos perduceret in hierusalem. hymnus.
Doctor egregie. Sit trinitati. ℣. Tu es uas
electionis sācte paule aplē. ℟. Predicator ue
ritatis ⁊ doctor gentium. Ad mag. an̄t. Ua
de anania ⁊ quere sauluꝫ. ecce enim orat: quia
uas electionis est mihi: ut portet nomen meuꝫ
coram gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs israel. oīo.

Deus qui uniuersum mundum bea
ti pauli apostoli predicatōne docu
isti: da nobis qs ut qui eius hodie cōuer
sionem colimus: per eius ad te exempla
gradiamur. per. Notandum ꝙ quādo
cunqꝫ festum celebratur d̄ sancto paulo
fit commeratio d̄ sc̄o petro hoc mō an̄t.
Tu es pastor ouium princeps apostolorum
tibi tradite sunt claues regni celorum. ℣. Tu
es petrus. ℟. Et super hanc petram edifica-
bo ecclesiam meam. oīo.

Deus qui beato petro aplo tuo col-
latis clauibus regni celestis aīas li
gandi atqꝫ soluendi pontificiū tradidisti
concede ut intercessionis eius auxilio a
peccatoruꝫ nostroꝝ nexibus liberemur. q.
Similiter quando fit festuꝫ de sancto pe
tro: fit commemoratio de sc̄o paulo an̄t.
Sancte paule aplē. ℣. Tu es uas electio. ℟.
Predicator ueritatis. oīo. Deus qui multi-
tudinem gentium. Require infra i cōme.
sancti pauli: ⁊ hoc fit tam in matut. qꝫ in
uesperis: ⁊ nulla fit cōmemoratio de sāc-
to uel sancta cuius qꝫuis ecclesia facere
cōsueuit: neqꝫ de pace. ad matut. inuita.
Laudemus deū nostrum in conuersione doc-
toris gentium. ps. Uenite. hy. Doctor egre
gie. Sit trinitati. Ad noct. an̄t. Qui opera-
tus est petro. cum reliquis an̄t. ⁊ ps. ℟. ⁊
℣. sicut infra in alia festiuitate. An̄t uero
dicuntur ōes absqꝫ uersiculis i fine an̄t.
Qui operatus est petro in apostolatuꝫ: opera-
tus est ⁊ mihi inť gentes ⁊ cognouerunt gratiā
que data est mihi a christo dn̄o. ps. Celi enar
rant. cum reliquis ps̄. de aplis an̄t. Scio
cui credidi ⁊ certus sum: quia potens est ⁊ de-
positum meum seruare in illum diem iustus iu
dex. an̄t. Mihi uiuere christus est ⁊ mori lu-
crum. gloriari me oportet in cruce dn̄i mei iesu
christi. ℣. In omnem terram. ℟. Et in fines
orbis. Lectio prima.

Saulus adhuc spirans minarꝝ ⁊ ce-
dis in discipulos domini accessit
ad principem sacerdotum ⁊ petijt ab eo
epistolas in damascuꝫ ad synagogas: ut

siquis inuenisset huius uie uiros ac mu-
lieres uinctos perduceret in hierusalem
Et cum iter faceret: contigit ut appropin
quaret damascum. Et subito circũfulxit
eum lux de celo: ⁊ cadens in terra audi-
uit uocem de celo dicentem sibi: Saule
saule: Quid me persequeris? Qui dixit:
Quis es domine? Et ille: Ego sum iesus
nazarenus quem tu persequeris. Durũ
est tibi contra stimulum calcitrare. Et tre
mens ac stupens dixit: Domine quid
me uis facere? Et dominus ad eum:
Surge: ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ dice-
tur tibi quid te oporteat facere. rñsoriũ.
Qui operatus est petro in aplãtum: operatus
ẽ ⁊ mihi inter gentes. Et cognouerunt grãm q̃
data est mihi. ℣. Grã dei in me uacua non fu
it: sed gratia eius sẽp in me manet. Et cog.

Lectio secunda.

Uiri autem illi qui comitabãtur cũ
eo stabant stupefacti audiẽtes qui-
dem uocem neminem autem uidentes:
Surrexit autem saulus de terra: apertis-
q̃ oculis nihil uidebat: ad manus autẽ
illum trahentes introduxerunt damas-
cum: ⁊ erat ibi tribus diebus non uidẽs
⁊ non manducauit neq̃ bibit. Erat autẽ
quidã discipulus damasci nomine ana-
nias. Et dixit ad illum in uisu dominus:
Anania. Et ille ait: Ecce ego domĩe. Et
dominus ad illum. Surge ⁊ uade in ui-
cum qui uocatur rectus: ⁊ quere in do-
mum iude saulum nomine tharsensem.
Ecce enim orat. ⁊ uidit uirum ananiam
nomine introeuntem ⁊ imponentẽ sibi
manus ut uisum recipiat responsorium.
Bonum certamen certaui, cursum consuma-
ui fidem seruaui. Ideoq̃ reposita est mihi co-
rona iustitie. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus sũ
quia potens est depositum meum seruare in il-
lum diem iustus iudex. Ideoq̃.

Lectio tertia.

Respondit autem ananias: Domi-
ne audiui a multis de uiro hoc: q̃-
ta mala sanctis tuis fecerit in hierusalem
⁊ hic habet potestatem a principibus sa
cerdotum alligandi omnes qui inuocãt
nomen tuum. Dixit autem dominus ad
eum: Uade quia uas electionis mihi est
iste: ut portet nomen meum coram genti
bus ⁊ regibus ⁊ filijs israel. Ego eĩ ostẽ
dam illi quanta oporteat eum pro nomi
ne meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit
in domum: ⁊ imponens ei manũ dixit:
Saule frater dominus iesus misit me: q
apparuit tibi in uia qua ueniebas: ut ui-
deas ⁊ implearis spiritu sancto. Et cõfe-
stim ceciderunt ab oculis eius tãq̃ squã
me: ⁊ uisum recepit. Et surgens bapti-
zatus est: ⁊ cum accepisset cibum confor
tatus est. Fuit autem cum discipulis qui
erant damasci per dies aliquot. Et conti
nuo ingressus in synagogas predicabat
iesum: quoniam hic est filius dei. Stupe
bant autem omnes qui eum audiebant:
⁊ dicebant. Nonne hic est qui expugna
bat in hierusalem eos qui inuocant no-
men istud? Et huc ad hoc uenit ut uinc-
tos pduceret ad principes sacerdotũ? ℟.
Reposita ẽ mihi ĩ corona iustitie. Quã reddet
mihi dñs ĩ illum diem iustus iudex. ℣. Scio
cui credidi ⁊ certus sum. Quaꝫ. In. ij. noct.
añt. Tu es uas electionis sancte paule aposto
le predicator ueritatis in uniuerso mũdo. añt.
Magnus sanctus paulus uas electionis uer
digne est glorificandus: qui ⁊ meruit thronũ
duodecimum possidere. añt. Bonũ certam̃
certaui: cursum consumaui: fidem seruaui. ℣.
Constitues. ℟. Memores. Sermo sancti
augustini episcopi. Lectio quarta.

Hodie dilectissimi nobis lectio de
actibus apostolorum hec pronun
tiata est: ubi apostolus paulus ex perse-
cutore christianorum annũciator factus
est christi. Percutiens eum christus ⁊ sa
nans: occidens ⁊ uiuificans. Occisus a-
gnus a lupis: ⁊ factus agnus de lupis.
Predictũ enim erat ĩ preclara prophe-
tia: cum iacob patriarcha benediceret fi
lios suos: presentes tangens: futura pro-
spiciens: predictum erat quod in paulo
contigit. Erat autem paulus sicut ipse

testatur de tribu beniamin. Cum autem
iacob benedicens filios suos uenissz ad
benedicendū beniamin: Ait de illo. Bē
iamin lupus rapax. Quid ergo: Lupus
semper rapax: Absit. Sz qd: Mane ra-
piet predam: ad uesperam diuidet escas.
Hoc in apostolo paulo impletum est: qz
ꝛ de illo dictum erat. Jam si placet audi
amus illum mane rapientem: ad uespas
escas diuidentem. Mane ꝛ uespere po-
site sūt pro eo: ac si diceretur prius ꝛ post
ea. Sic ergo accipiamus: prius rapiet
predam postea diuidet escas. rīsorium.
Tu es uas electionis scē paule apostole predi
cator ueritatis in uniuerso mundo: Per quez
omnes gentes cognouerunt grām dei. ℣. In
tercede pro nobis ad deum qui te elegit. Per
quem

Lectio. quinta.

ATtendite raptorem: Saulus iquit
acceptis epistolis a principibus sa-
cerdotū: ibat ut ubicunqz inueniret chri-
stianos: ad sacerdotes attraheret: ꝛ ad-
duceret utiqz puniendos. Ibat spirans
ꝛ anhelans in cedes. hic est mane rapi-
ens: nam ꝛ quando lapidatus est stepha
nus primus martyr pro christi nomine
euidentius erat ꝛ saulus. Et sic aderat la
pidantibus ut non ei sufficeret si tantum
suis manibus lapidaret. Ut enim esset re
us in omnium lapidantium manibus ip
se omnium uestimenta seruabat: magis
seuiens omnes adiuuando qz suis māi
bus lapidādo. Audiuimus māe rapiet:
uideamus ad uesperam qualiter diuidat
escas: uoce christi de celo prostratus: ꝛ
accipiens desuper interdictum iam se-
uiendi cecidit in faciem suam: prius pro-
sternendus postea erigendus:: prius per
cutiendus: postea sanandus. Non enim
in illo postea christus uiueret: nisi occide
retur in eo qꝫ antea male uixisset. ℟.
Gratia dei sum id quod sum: Et gratia eius ī
me uacua non fuit: sed semper in me manet. ℣.
Qui operatus est petro in apostolatū: opera
tus est mihi inter gentes. Et gratia. Lec. vi.

QUid ergo prostrat⁹ audiuit: Sau-
le saule: Quid me psequeris: Du-
rum est tibi contra stimulum calcitrare
Et ille quis es domine: Et uox desuper.
Ego sum iesus nazarenus quez tu perse-
queris. Membris ī terra adhuc positis:
caput in celo clamitat. Et nō dicebat qd
persequeris fideles meos: sed quid me p
sequeris. Et ille quid me iubes facei. Jā
parat se ad obedientiam: qui prius seui
ebat ad persequendum. Jam formatur
ex persecutore predicator: ex lupo ouis:
ex hoste miles. audit quid facere dbeat.
Cecus sanus factus est: ut interiori luce
fulgeret cor eius. Exterior lux ad tem-
pus subtracta est persecutori: ut redderet
predicatori. Et eo tamen tempore quo
cetera non uidebat: iesum tamē uidebat:
ita ꝛ ipa eius cecitas: informabatur pp
ter mysterium credentium quod qui cre
dit ī christū ipsū ītueri debet. ceta creatu-
ra uilescat: ut creator ī cord dulcescat. ℟.
Saulus qui ꝛ paulus magnus predicator a
deo confortatus conualescebat ꝛ confundebat
iudeos. ℣. Ostendens quia hic est christus fi
lius dei. A deo confortatus. In tertio noc
turno aīt. Saulus qui ꝛ paulus magnus p-
dicator a deo confortatus conua-
lescebat ꝛ confundebat iudeos. aīt. Ne ma-
gnitudo cogitationum extollat me: datus ē mi
hi stimulus carnis mee angelus sathane qui
me colaphizet: propter qd ter dominuz rogaui
ut auferatur a me: ꝛ dixit mihi dominus: suffi-
cit tibi paule gratia mea. aīt. Reposita est mi
hi corona iustitie: quam reddet mihi dn̄s in il
lum diem iustus iudex. ℣. Nimis honorati
℟. Nimis confortatus. Lectio sancti euā
gelij secundum mattheum.

IN illo tempore dixit simon petrus
ad iesum: Ecce nos reliquimus
omnia ꝛ secuti sum⁹ te. Quid ergo erit
nobis: Et reliqua. Om. scī hieronymi p
sbyteri.

Lectio septima.

GRandis fiducia petr⁹ piscator erat
diues non fuerat: cibos manu ꝛ ar
te querebat: ꝛ tamen loquitur confident
dimisimus omnia. Et quia non sufficit
tm̄ relinquere: iūgit qꝫ perfectū ē. Et secu
ti sum⁹ te: fecim⁹ qd iussisti. Quid igi dab
nobis premij. Jesus autem dixit ill. Am

dico uobis ꝙ uos qui secuti estis me: in regeneratione cuꝫ sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ uos super sedes duodecim iudicantes .xij. trib⁹ israel. Non dixit qui reliquistis omnia. Hoc eniꝫ ⁊ socrates fecit philosophus: ⁊ multi alij diuitias contempserūt: sed q secuti estis me: quod proprie apostoloꝝ est atqꝫ credentium. ℞. Sancte paule aplē predicator ueritatis ⁊ doctor gentium: Intercede ꝓ nobis ad deum qui te elegit: ut digni efficiamur gr̄a dei. * Tu es uas electionis sancte paule aplē predicator ueritatis. Intercede p.

Lectio octaua.

In regeneratione cum sederit filius hoīs in sed̄ maiestatis sue: qn̄ ⁊ mortui de corruptione surgent incorrupti: sedebitis ⁊ uos in solijs iudicantiū cōdemnantes duodeciꝫ tribus israel: quia uobis credentibus illi credere noluerūt Et omnis qui reliquerit domum uel fratres aut sorores: uel patrē aut matrē aut uxorem: aut filios aut agros propter nomen meum: centuplū accipiet ⁊ uitā eternam possidebit. Multi eiꝫ erunt nouissimi primi: ⁊ primi nouissimi. R̄sorium Damasci prepositus gentis arethe regis uoluit me cōprehendere a fratribus ꝑ murū submissus sū in sporta: et sic euasi manus eius ī noīe dn̄i. * Deus ⁊ pater dn̄i nostri iesu christi scit quia non mentior. Submissus.

Lectio .ix.

Locus iste cum illa sententia cōgruit: in qua saluator loquitur. Nō ueni mittere pacem sed gladium. Ueni eiꝫ separare hominē a patre suo ⁊ filiam a matre ⁊ nurum a socru: ⁊ inimici hominis domestici eius. Qui ergo propter fidem ⁊ predicationem euangelij christi carnales affectus contempserunt: ⁊ diuitias atqꝫ seculi uoluptates: isti centuplum accipient: ⁊ uitam eternam possidebunt. Ex occasione huius sētētie quidam introducunt mille annos post resurrectionem: dicentes nobis tunc centuplum omniuꝫ rerum quas dimisimus ⁊ uitam eternaꝫ esse reddendam: Non intelligentes ꝙ si in ceteris digna sit retributio: in uxoribus appareat turpitudo: ut qui unam ꝓ deo dimiserit: centupluꝫ recipiat in futuro. Sensus igitur iste est: qui carnalia ꝓ saluatore dimiserit: spiritualia recipiet q̄ comparatione ⁊ merito sui ita erūt quasi si paruo numero centenarius comparetur numerus. Unde dicit ⁊ apostolus qui unam tantum domum ⁊ unius prouincie puissimos agros dimiserat: Quasi nihil habentes ⁊ omnia possidentes.

Ad laudes ⁊ per horas antiphona.

Ego plantaui: apollo rigauit: deus aūt incrementum dedit alleluia. ps. Dn̄s regnauit. cū reliquis añt. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: ut inhabitet in me uirtus christi. añt. Gratia dei in me uacua non fuit: sed gratia eius sēper ī me manet. añt. Damasci ꝓpositus gentis arethe regis uoluit me comprehēdere: a fratribus per murum submissus sum in sporta: ⁊ sic euasi manus eius in nomine domini. añt. Ter uirgis cessus suꝫ semel lapidatus sum: ter naufragium pertuli pro christi nomine. capitulū. Saulus adhuc spirās. hy. Exultet celum. * Tu es uas electionis. ℞. Predicator ueritatis. Ad bn̄di. añt. Uos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicātes duodeciꝫ tribus israel dicit dn̄s. oīo. Deus qui uniuersum mundum. Ad tertiaꝫ capitulum. Saulus adhuc. R̄soria breuia ⁊ uersiculi dicuntur d̄ communi apostolorum. Ad sextam capitulum.

Surrexit auteꝫ saulus de terra: apertisqꝫ oculis nihil uidebat: ad man⁹ autem illum trahentes introduxerūt damascum: ⁊ erat ibi tribus diebus non uidens ⁊ non manducauit neqꝫ bibit. Ad nonam capitulum.

Saulus autem multo magis conualescebat ⁊ confundebat iudeos: q habitabant damasci: affirmans quoniaꝫ hic est christus. Ad uesperas añt. Ego plantaui. cuꝫ reliquis psalmis de apostolis capitulum. Saulus adhuc spi. hymn⁹. Doctor egregie. sit trinitati. Ad magni. añt. Sc̄e paule aplē ꝑdicator ueritatis et doctor gētium intercede pro nobis ad deū qui te elegit. ℣. Tu es. ℞. Predicator ueritatis. oratio. Deus qui uniuersum mundum.

Postea de sancto petro ut supra. In sác-
te agnetis secundo omnia dicuntur sicut
in primo festo: excepto ꝙ sequens añt.
Stás a dextris. dicatur ad mag. In utris-
qꝫ uesperis añt. Stans a dextris eius agn⁹
niue candidior: christus sibi sponsam et marty
rem consecrauit. oratio.

Deus qui nos annua beate agnetis
martyris tue solennitate letificas:
da ut quam ueneramur officio: etiaꝫ pie
conuersationis sequamur exemplo. p. d.
Ad matut. ⁊ in uesperis psalmi de com-
muni uirginũ dicuntur. Lectio prima.

Igitur dum parentes beate agnetis
assiduis pernoctationibus uigila-
rent ad tumulum eius: uident in medio
noctis silentio exercitum uirginum: que
omnes auro textis cycladibus indute
cũ ingenti lumie preteribant inter quas
uident beatissimam agnẽ simili ueste ful-
gentem: ⁊ ad dexteram eius agnum niue
candidiorem. Hec itaqꝫ dum uiderẽt pa
rentes eius: ⁊ qui simul aderant stuporẽ
mentis incurrunt. Sed beata agnes ro-
gat sanctas uirgines parumper graduꝫ
figere: ⁊ stans parentibus suis dixit: Ui-
dete ne me quasi mortuam lugeatis: sed
congaudete mihi ⁊ congratulami: qui-
a cum his omnibus lucidas sedes acce-
pi ⁊ illi sum iuncta in celis queꝫ in terris
posita tota animi intentione dilexi. Et
his dictis pertransijt. Et hec uisio publi-
ce ab omnibus qui uiderãt quotidie di
uulgabatur. Lectio secũda.

Factum est autem ut per aliquãtos
annos ad constantiam constantini
augusti filiam hoc factum ab his qui ui
derant narraretur. Erat autem ipsa con-
stantia regina uirgo prudentissima: sꝫ ita
obsessa uulneribus: ut capite usꝫ ad pe-
des nulla membroruꝫ pars libera remã
sisset. Accepto autem consilio ⁊ spe recu
perande salutis uenit ad tumulum mar-
tyris nocte: ⁊ licet pagana tamen credu-
la animi intentione preces fundebat. qd
cum faceret repẽtina somni suauitate cor
ripitur. Et uidet per uisum agnem beatis
simam taliter sibi monita preferentem.

Constanter age constantia: crede domi
num iesum christum filium dei esse salua-
torem tuum: per quem modo conseque-
ris omnium uulnerum que in tuo corpo
re pateris sanitatem. Ad hanc uocem cõ
stantia euigilat sana: ⁊ sic sana ut nec
signum in eius membris alicuius uulne
ris remaneret. Reuersaqꝫ ad palatium
sanissima facit gaudiuꝫ ⁊ patri suo augu
sto ⁊ fratribus suis imperatoribus: cõuo
catur ciuitas tota: fit letitia militantibus
⁊ priuatis atqꝫ omnibus audiẽtib⁹ hec.
Infidelitas gentium confundebatur: ⁊ fi
des dñica letabatur.
Lectio tertia.

Interea patrem ⁊ fratres augustos
rogabat: ut basilica beate agnetis cõstru
eretur: ⁊ sibi illic mausoleum collocari p-
cepit. Cucurrit hec opinio ad omnes: ⁊
quotquot credentes ad ei⁹ tumulũ uenis
sent: saluabãt quacunqꝫ fuissẽt infirmita-
te detenti. Quod facere christum nullis
dubitat usqꝫ in hodiernum diem. Perse
uerauit aũt constautia augusti filia in uir
ginitate: per quã multe uirgines ⁊ medi-
ocres ⁊ nobiles ⁊ illustres sacra uelami
na susceperunt. Et quia fides mortis dã-
na non patitur usqꝫ in hodiernum diem
multe uirgines romane agnẽ beatissimã
quasi in corpore manentem attendunt: ⁊
eius exemplo agentes uiriliter integre
perseuerant: Credẽtes sine dubio ꝙ per
seuerantes perpetue uictorie palmam ac
quirãt. Hec ego ambrosius seruus chri-
sti dum in uoluminibus diuinis inuenis-
sem scripta: non sum passus infructuoso
silentio tegi. Ad honoreꝫ igitur tãte mar
tyris sicut gesta eius agnoui cõscripsi: et
ad edificationem uestram o uirgĩes chri
sti textum passionis eius credidi destinã
dum: obsecrans caritatem spiritus sanc
ti: ut labor noster in uestra imitatiõe fruc
tum in conspectu domini ualeat inueniř.
Si festum sancte agnetis secundo uene
rit in dominica: fit officium de dominica
cum commemoratione de festo. In sãc
ti ignatij episcopi ⁊ martyris.
Lectio prima.

TEmpore traiani imperatoris: tertius in christianos persecutionis impetus ebulliuit. Sub qua clemens papa romanus in mare precipitatus est: ubi i templo diuinitus sibi preparato: manibus angelicis decēter meruit cumulari. Tūc ⁊ simon filius cleophe discipulus christi ierosolymorum episcopus. Crucifixus ē pro nomine eius. Ignatius quoqȝ beatissimus antiochenus episcopus: romā adductus ⁊ bestijs traditus: gloriosum suscepit martyriuȝ. Hic matri dei ⁊ ioanni euangeliste deuotas scripsit epistolas: et ab eisdem responsiuas non minus gloriosas recepit: que seriatim hic inferius subscribuntur.

Lectio secunda.

IOāni sancto seniori suus ignatius ⁊ qui cum eo sunt fratres. De tua mora dolemus grauiter allocutionibus ⁊ consolationibus tuis roborandi: si tua absentia protendatur: multos destituet. Properes igitur uenire: quia credimus expedire. Sunt ⁊ hic mlte de nostris mulieribus: mariam iesu uidere cupientes: ⁊ quotidie a nobis ad uos discurrerē uolentes: ut eam contingant: ⁊ ubera eius tractent que dominum iesum aluerunt: ⁊ quedam secretiora eius percunctentur ipsam enim mariam ⁊ solome quam diligis filia anne ierosolymis quinqȝ mensibus apud eam commorans: ⁊ quidā noti eius referunt eandem matrem dei omnium gratiarum abundam: ⁊ omniū uirtutum fecundam. Et ut dicunt i persecutionibus ⁊ afflictionibus est hilaris i penurijs: indigentijsqȝ non querula: iniuriantibus grata: ⁊ molestata letatur. Miseris ⁊ afflictis coafflicta condolet: ⁊ subuenire non pigrescit. Lectio tertia.

COntra uitiorū pestiferos in pugna fidei disceptās enitescit. Nostre noue religionis ⁊ penitentie est magistra: ⁊ apud fideles omniū operuȝ pietatis ministra. Humilibus quidem est deuota ⁊ deuotis deuocius humiliatur. Et miruȝ ab omnibus magnificatur: cum a pharisaeis ⁊ scribis ei detrahatur. Preterea et multi multa referunt de eadem: tamen ōibus per omnia non audemus fidem cōcedere: nec tibi referre: sed sicut nobis a fide dignis narratur in maria iesu: humane nature: natura sanctitatis angelice sociatur. Et hec talia excitauerunt uiscera nostra: ⁊ cogunt ualde desiderare aspectum huius si fas sit fari celestis prodigij ⁊ sacratissimi monstri. Tu autem diligēti modo disponas cum desiderio nostro ⁊ ualeas amen Lectio quarta.

IOanni sancto seniori suus ignatius. Si licituȝ est mihi apud te ad ierosolyme partes uolo ascendere: ⁊ uidere fideles sanctos qui ibi sunt: precipue mariam iesu quam dicunt uniuersi admirādam ⁊ cunctis desiderabilem. Queȝ eiȝ non delectet uidere eaȝ ⁊ alloqui: que uerum deum de se peperit: si nostre sit fidei ⁊ religionis amicus. Similiter ⁊ illuȝ uenerabilem iacobū qui cognoiatur iustus quem referunt christo iesu simillimū facie: uita ⁊ mō conuersationis: ac si eiusdem uteri frater eēt gemellus. Quē dicūt si uidero uideo ipsū iesum: scdm oia corporis eius liniamenta. Pretea ceteros scos ⁊ scas: Heu qd moror: cur detineor: Bone preceptor pperare me iubeas ⁊ ualeas amē. Lec. v.

CHristiferē marie suus ignatius. Meneophitū ioānisqȝ tui disciplm confortare ⁊ consolari debueras: de iesu eniȝ tuo percepi mira dictu: ⁊ stupefēs suȝ ex auditu. Ate aūt que sēp ei fuisti familiarius coniuncta: ⁊ secretorum eius conscia. Desidero aio certior fieri d auditis. Scripsi tibi ēt alias: ⁊ rogaui de eisdē. Ualeas ⁊ neophiti qui mecū st ex te ⁊ p te ⁊ in te cōfortentur amen. Lectio sexta.

IGnatio dilecto discipulo humilis ācilla christi iesu. De iesu que a ioānne audisti ⁊ didicisti uera st. Illa credas illis inhereas: ⁊ christianitatis uotuȝ firmiter teneas: ⁊ mores ⁊ uitā uoto cōformes. Ueniā aūt una cū ioanne te ⁊ q tecū st uisere: sta ⁊ uirilr age i fide: nec te cōmoueat psecutionis austeritas. Sed ualeat ⁊ exultet sps tuus i deo salutari tuo: amen. Lectio septima.

Natale sci ignatij epi et martyris qui tertius post beatu petru aplm antiochenam rexit ecclesiam. Qui persecutione traiani damnatus ad bestias romam uinctus mittitur: ubi presente traiano circum sedente senatu: pillis plumbeis scapule eius contuse primum: deinde latera eius dilaniata et lapidibus asperis cofricata: post expanse manus eius et igne replete: papyro oleo infuso et accenso: latera eius adusta: post super carbões pauimento aspersos: ubi sancte plante eius steterunt. Post lectum flammatez: post dorsum eius ungulis discussum et laceratu p° aceto et sale plagis ei° pessusis: post uinculis ferreis beata membra astricta: et pedes eius in ima carceris ligno cclusi ubi tribus diebus et tribus noctibus panem non comedens et aquam non bibens mansit. Lectio octaua.

Sedente uero traiano in amphitheatro: occurrente omnium turba romanoruz: ligatis duobus leonibus obijcitur. Cunqz proiectus bestias rugiëtes audiret: ardore patiendi ait. Uiri romani qui hoc certamen spectatis: non sine causa laboraui: non propter prauitatem hec patior: sed pter pietatem. Frumentum enim christi sum dentibus bestiaru molar: ut panis mundus inueniar.

Lectio nona.

Hec autem illo dicente: accurrut ad eum leones et ex utraqz parte super eum incedentes prefocauerunt eum tantumodo: et carnem eius non tetigerunt: ut reliquie eius tuitio essent romanoruz et magne urbi. In qua beatus petrus crucifixus e. Paulus decolatus: bonefim° lapidatus. Passus est autem beatus episcopus et martyr ignatius a csulatu traiani et marcelli caledis februarij. Reliquie uero corporis eius a fratribus: qui eum usqz ad martyrium deduxerat: antiochiam relate iacent: extra portam däniticaz in cimiterio eccle: qntodecimo calendas ianuarij delate. In purificatione beate marie ad uesperas ant. O admirabile comercium. cum reliquis sicut in octaua natiuitatis dni. ps. de sca maria capitulum.

Ecce ego mitto angeluz meu: et preparabit uiam an faciem mea et statim ueniet ad templuz scm suum dnator: que uos queritis: et agelus testamti que uos uultis. hymnus. Aue maris stella. ℣. Responsum accepit simeon: a spiritu sancto ℟. Non uisurum se mortem: nisi uideret christum dni. Ad mag. ant. Senex puerum portabat: puer autem senem regebat: quem uirgo peperit: et post partum uirgo permansit: ipsum quem genuit adorauit. oio.

Omnipotens sempiterne deus: maiestatem tuaz supplices exoramus ut sicut unigeitus tuus hodierna die: cu nre carnis substantia in templo est presetatus: ita nos facias purificatis tibi mëtibus presentari. p eundem. Ad matut. inuitato. Ecce uenit ad templum sanctum suum dominator dominus: gaude et letare syon occurrens deo tuo. ps. Uenite. hymnus. Quem terra pontus. In .i. noct. ant. Benedicta tu i mulieribus: et benedictus fructus uetris tui. ps. Domine dominus noster. ant. Sicut myrra electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ps. Celi enarrat. ant. Ante thorum huius uirginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis. ps. Domini e terra. ℣. Specie tua: et pulchri. ℟. Intende p.

Sermo sancti augustini episcopi. Letio prima.

Sic olim predictum est. Mater syon dicet homo: et homo natus e in ea et ipse fundauit eam altissimus. O omnipotentia nascentis. O magnificentia de celo ad terra descendentis: adhuc in uterum portabatur: et ex utero matris a ioanne baptista salutabatur: in templo presentabatur: et a simeõe sene famoso anoso: probato: coronato: cognoscebatur. Tunc cognouit: tunc adorauit: tunc dixit. Et nunc domine dimitte seruum tuum in pace. Quia uiderunt oculi mei salutare tuum. Differebatur exire de seculo: ut uideret natum per quem conditum est seculum. Agnouit infantem senex: factus est in puero puer: inouatus e in etate: quia plenus erat pietate. Rogo

fres carissimi: quis sit iste senex simeon:
quam magnitudinem sentiebat in paruo.
Quod uidebat mater portabat: qd intel
ligebat: mundum regebat: ipse ferebat
et christus regebat. Simeon senex fere-
bat christum infantem: christus regebat
simeonē in senectute. ℞. Adorna thalamū
tuum syon: Et suscipe regem christū quem uir-
go concepit: uirgo peperit: uirgo post ptum quem
genuit adorauit. ℣. Induere uestimentis glie
tue ciuitas sancta. Et suscipe.

Lectio secunda.

Quid ergo dixit simeon? Audite.
Nunc dñe dimitte seruum tuum in
pace. In pace inqz: quam cōmendatur
es discipulis tuis dicens: Pacem meaz
do uobis: pacem relinquo uobis. Dictū
enim fuerat ei a dño: q non gustaret mor
tem nisi uideret christum dñi natum. Na
tus est christus: ille ueniebat: ꝛ ille ibat:
sed nisi ueniret ille: iste ire nolebat. Jam
senectus matura excludebat: sed sincera
pietas detinebat. At ubi nat' est christus
at ubi eum mãibus mřis portatum uidit
ꝛ diuinam infantiam pia senectus agno-
uit: accepit eum in manibus suis ꝛ dixit:
Nunc dimittis dñe seruum tuuz in pace
Impletū est desiderium senis imundi ip
sius senectute. Ipse ad senez uenit: q mū-
dum inueteratum inuenit. In isto quidē
seculo diu esse nolebat: ꝛ christū in hoc
seculo uidere cupiebat. Cantans cū pro-
pheta ꝛ dicēs: Ostende nobis dñe miaz tu
am: ꝛ salutare tuuz da nobis. Deniqz ut
noueritis ita esse istius letitia cōduxit di-
cens: Nūc dimittis seruū tuū dñe i pace
q: uiderunt oculi mei salutare tuum. ℞.
Postqz impleti sunt dies purgationis marie
scđm legem moysi: tulerunt iesū in ierusalez: ut
sisterent eum dño: Sicut scriptuz ē in lege dñi.
q: omne masculinum ad aperiens uuluam sāc
tum dño uocabitur. ℣. Obtulerūt ꝑ eo dño
par turturum: aut pullos suos columbarum.
Sicut scriptum.

Lectio tertia.

Hec sunt testimonia tua dñe iesu an-
teqz sternerent fluctus maris. Lapi
crederent iperanti anteqz uentus te iubē
te siluisset: mortui te uocāte resurrexisset:
sol te moriente paluisset: terra te morien-
te tremuisset: celum te ascendente patuis-
set. Adhuc eim in manibus matris por-
tabaris: ꝛ iam dñs orbis agnoscebaris:
Ubiqz eniz eis christus dñs pulcher oc-
currebat. Pulcher in celis pulcher i ter
ris: pulcher in patre uerbum: pulcher in
matre caro ꝛ uerbum: pulcher in utero
uirginis: ubi non amisit diuinitatem cuz
suscepit humanitatem: quia cum hic fuis
set ꝛ cum manibus portaretur locuti sūt
celi: gauisi sunt angeli: magos stella dire-
xit: adoratus est in presepio: cibaria mā-
suetorum. Adoratus est in templo puer
christus a sene simeone. Gestatus est in
ulnis a quo ipse regebatur. Pulcher er
go christus in miraculis: in flagellis: in
sermonibus: in uerberibus: pulcher nō
curans morte: ꝛ mortuo suscitans. Pul-
cher i ligno: plcher i celo plcher i seplcro
℞. Obtulerunt ꝑ eo dño par turturuz: aut du
os pullos colūbarū: Sicut scriptum est in lege
dñi. ℣. Postqz aūt impleti sunt dies purgati
onis marie scđm legem moysi: tulerūt illum in
ierusalem: ut sisterent eum dño. Sicut scriptū.
In .ij. noct' aāt. Spē tua ꝛ pulchritudīe tua i
tende ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. ps. Eructauit.
aāt. Adiuuabit eam ds uultu suo: ds in me-
dio eius nō cōmouebitur. ps. Deus noster.
aāt. Sicut letantium oīum nostruz habitatio
est in te sancta dei genitrix. ps. Fūdamenta.
℣. Adiuuabit eam deus: uultu suo. ℞. Ds
in medio ei': non cōmouebitur.

Lectio quarta.

Quis ergo fratres carissimi non ad-
oret: primum ꝛ nouissimum initiuz
ꝛ finem alpha: ꝛ o? Quis inqz non ado-
ret: per quem aspirauit dies: ꝛ fugate sūt
umbre? Natus est imperator ut absolue
retur peccator. Sic enim scriptuz est: In
firma mundi elegit deus: ut confundat
fortia. Dominus enim iesus christus tri-
buit nobis magnam spem: per carnem
quam suscepit: magnam gratiaz: magnā
ꝯsolationē. Nat' ē q nō noueram': lacta
t' ē a matre: suxit qd noueram'. Merca-
t' ē a nob qd hic habūdat nasci ꝛ mori.

Resurgere ⁊ in eternum uiuere non hic
erat: inuenit humiles merces terrenas: ⁊
terrestribus attulit peregrinas ⁊ celestes
Si expauescis o qsquis es auditor mor-
tis christi: ama christi resurrectionē. Mul-
ti quidem ꝯtempserunt humilē christū:
⁊ non peruenerunt usqꝫ ad altitudinem
christi. Qui aūt adorauerunt humilem:
inuenerunt excelsum. Audiūt iudei ⁊ di-
cunt: Nō est christus. O iudei ceci si uēm
agnouistis quare occidistis. *Rn̄sorium.*
Simeon iustus ⁊ timoratus expectans redēp-
tionem israel: Et sp̄s sanctꝰ erat in eo. *℣.* Res-
ponsum accepit simeon a spiritu sancto: nō ui-
surum se mortem: nisi uideret christum dn̄i. Et
spiritus. *Lec. v.*

Dominus quidem suscepit circunci-
sionem: ablaturus ipsam circunci-
sionem. Suscepit umbraꝫ: daturus lucē.
Suscepit figuram: impleturus ueritatē.
Ipse quidem nobis legem dedit: sed in
qua fuit heliseus: qn̄ mortuum filium cu-
iusdam religiose suscitauit. In ea figu-
ra data est lex: hoc factum est. Nunciatū
est heliseo: mortuus est infans. Dedit ser-
uo suo baculum ⁊ dixit illi: Uade inquit
⁊ pone super puerum ⁊ reuiuiscet. Acce-
pit seruus baculum: ⁊ posuit super puer̄
⁊ non surrexit. Propterea iudei legē ac-
cipere potuerūt: uiuere ex ea non potue-
rūt. O tu iudee audi: Muta te si uis mu-
tari: si non uis mutari i uetustate hēs dā-
nari. Noli amare ueterē tunicaꝫ. Pater
tuus crucifixit: tu odisti. Ille māu tu cor-
de. Ambo facinus iplestis. Displiceꝫ tibi
qꝫ fecit pr̄ tuus: Audi qꝫ dicit dn̄s tuus.
Pater inqt in me manens: ipse mihi mā-
datum dedit: qd dicaꝫ ⁊ quid loquar: Et
scio qꝛ mādatū eius uita et̄na ē: si uerbū
pr̄is uita et̄na ē: q loquebatᷣ uita erat et̄na
℟. Rn̄sum acceperat simeon a sp̄u sācto: non
uisurum se mortem: nisi uideret christum dn̄i:
Et benedixit eum ⁊ dixit: Nūc dimittis seruuꝫ
tuum in pace: quia uiderunt oculi mei salutare
tuum dn̄e. *℣.* Cum inducerent puerum iesuꝫ
parentes eius: ut facerent scd̄m ꝯsuetudinem le-
gis ꝑ eo ⁊ ipse accepit eum in ulnas suas. Et
benedixit. *Lectio .xi.*

Non ergo fecit aliud a se: qꝛ non est
a se: sed a quo est: a pr̄e. Pater eiꝫ
deus: sed non de deo. Filius aūt deus sꝫ
de deo. Ideo filius qꝛ a deo genitus est:
⁊ semp filius sine initio genitus ⁊ tn̄ geni-
tus. Et quō hoc intelligatur audite. Ex-
pectatis a me: audite ꝓphetā p me. Ge-
nerationem eius quis enarrabit: Et tam̄
multa diximus de eius generatione: sed
ea que ō matre est. Ceterū quō natꝰ est ō
pr̄e in celo: quis posset explicare: qs pōt
enarrare ⁊ inuestigare. Teneamus nos
ad istam humanam natiuitateꝫ: per quā
donauit nobis deus gr̄am suam. Gr̄a in-
quit donata nō merces reddita: Qui cre-
auit sanat. Per ipsam leuat ruentē. Per
ipsam curat egrotantem. Per ipsam co-
ronat uincentem. *Responsorium.*
Cum inducerent puer̄ iesum parentes in tem-
plo: ut facerent scd̄m ꝯsuetudineꝫ legis: pro eo
accepit eum simeon in ulnas suas: ⁊ benedixit
deum dicens: Nunc dimittis dn̄e seruum tu-
um in pace. *℣.* Suscipiens simeon puerum in
manibus: exclamauit dicens: Nunc dimittis.
In. iij. noct. an̄t. Gaude maria uirgo cunctas
hereses sola interemisti in uniuerso mundo. *ps.*
Cantate dn̄o. i. *an̄t.* Speciosa facta es ⁊ sua-
uis: in delitijs tuis sc̄a dei genitrix. *ps.* Dn̄s
regnauit. i. *an̄t.* Post partū uirgo inuiolata
permansisti: dei genitrix itercede ꝓ nobis. *ps.*
Cantate dn̄o. ij. *℣.* Elegit eam deus: ⁊ preele-
git eam. *℟.* In tabernaculo suo: habitare facit
eam. *Lectio sancti euangelij secundum
lucam.*

In illo tp̄e. Postq̄ꝫ impleti sunt di-
es purgationis marie: secunduꝫ le-
gem moysi tulerunt illum in ierusalem:
ut sisterent eum dn̄o: sicut scriptum est in
lege dn̄i. *Et reliqua om̄. sancti ambrosij
episcopi.* *Lectio septima.*

Et ecce hō erat i ierusalem: Cui no-
men simeon: ⁊ homo iste iustus et
timoratus: expectans reconciliationem
israel. Non solum ab angelis ⁊ ꝓphetis
a parentibus ⁊ pastoribus: sed etiaꝫ a se-
nioribus ⁊ iustis generatio dn̄i accipit te-
stimonium. Omnis etas ⁊ uterqꝫ sexus
euentuꝝ miraculorum fidem astruunt.

uirgo generat sterilis parit: mutus loqui
tur: Elisabet prophetat: magus adorat:
utero clausus ioannes exultat: uidua cõ
fitetur: iustus expectat. Et bñ iustus: qa
non suam sed populi gratiã requirebat.
Cupiens ipse corporee uinculis fragili
tatis absolui: sed expectans uidere pmis
sũ. Sciebat dñm: quia beati oculi qui ui
derent christũ dñi: ⁊ accepit eum in mã
bus suis: ⁊ benedixit deum ⁊ dixit. Nũc
inquit dñe: dimitte seruũ tuũ in pace: ui
dete iustum uelut corporee carcere mo
lis iclusuʒ uelle absolui: ut sic possit eẽ cũ
xpo: dissolui eiʒ ⁊ eẽ cũ xpo mlto meli⁹ ẽ
℞. Suscipiẽs iesum in ulnas suas: simeon ex
clamauit ⁊ dixit. Tu es uere lumen ad illumi
nationẽ gentiũ ⁊ gloriam plebis tue israel. ℣.
Cum inducerent pueruʒ iesum parẽtes eius: ⁊
ipse accepit eum in ulnas suas. ⁊ bñdixit deũ:
⁊ dixit. Tu es uere. Lectio octaua.

Qui uult ergo dimitti ueniat in tem
plum: ueniat in ierusalem: expectet
christũ dominũ: accipiat i manibus uer
bum domini: cõplectatur uelut quibus
dam fidei sue brachijs: tunc dimittur ut
non uideat mortem: qui uiderit uitam.
Uides uberem in omnes dei gratiã ge
nerationes diffusam ⁊ prophetiã icredu
lis esse negataʒ non iustis. Et benedixit
illis simeon. Et dixit ad mariam matreʒ
eius. Ecce positus est hic in ruinã ⁊ in re
surrectionẽ multorũ in israel. Ecce sime
on prophetã: in ruinam ⁊ in resurrectio
nem multorum uenisse dominũ iesũ chri
stum: ut iustorum in quoꝝ merita discer
nat: ⁊ pro nostrorum qualitates factorũ
iudex uerus ⁊ iustus aut supplicia discer
nat: aut premia. Et tuam ipsius aĩam ꝑ
transibit gladius: nec litem docet nec hi
storia: ex hac uita mariam corporalis ne
cis passione migrasse. Non eĩm aĩa sed
corpus materiali gladio transuerbera
tur. Et ideo prudentiaʒ marie aut igna
ram celestis mysterij ostendit.
℞. Senex puerũ portabat: puer autem senem
regebat. Quem uirgo concepit: uirgo peperit.
uirgo post partum quem genuit adorauit. ℣.
Accipiens simeon puerum in manibus: grãs
agens benedixit dñm. Quem uirgo cõcepit.

Lectio nona.

Viuũ eĩm est dei uerbum ⁊ validuʒ
⁊ acutius omni gladio accutissimo
penetrans usqʒ ad diuisionem aĩe ad spi
ritus artuũqʒ ⁊ medularũ. Cogitatiões
cordis ⁊ secreta scrutatur animoꝝ: quia
nuda ⁊ aperta sunt dei filio omnia: queʒ
conscientie secreta non fallunt: prophe
tauit itaqʒ simeon: prophetauerat copu
lata cõiugio prophetarat uirgo. Debuit
etiam uidua ne qua aut professio deesset
aut sexus. Et ideo anna ⁊ stipendijs ui
duitatis ⁊ moribus talis inducitur: ut di
gna plene fuisse credatur que redempto
rem omniũ uenisse nũciaret: cuius meri
ta cum alibi descripserimus cuʒ uiduas
hortaremur: hoc loco quoniã ad alia ꝑ
peramus: non putamus iteranda. Non
occiose tñ annos octogitaquatuor uidui
tatis expressit: q₂ ⁊ septeʒ duodecades ⁊
due quadragesime uidẽt sacꝝ nũeꝝ desi
gnare. ℞. Gaude maria uirgo cũctas hereses
sola iteremisti: que gabriel' archãgelis dictis cre
didisti. Dum uirgo deum ⁊ hominẽ genuisti:
⁊ post partum uirgo iuiolata permansisti. ℣.
Gabrieleʒ archangelũ credimus diuinitus te
esse affatum: uteruʒ tuũ de spiritu sancto credi
mus inpregnatũ: erubescat iudeus infelix: qui
dicit christum ex ioseph semine esse natũ. Dũ
uirgo. Gloria patri. Ad laudes ⁊ ꝑ horas
anti. Simeõ iustus et timoratus expectabat
redemptionẽ israel: ⁊ spiritus sãctus erat ĩ eo.
ps. Dñs regna. Cum reli. anti. Rñsum ac
cepit simeon a spiritu sancto non uisuꝝ se mor
tem nisi uideret dñm. aꝯ. Accipiens simeõ pu
erum in manibus gratias agens bñdixit do
minũ. aꝯ. Reuertere in terram iuda: mortui sũ
eĩm qui querebant aĩam pueri. añt. Optule
runt pro eo dño par turturũ aut duos pullos
columbarum. Capitulum. Ecce ego mitto.
Hym. O gloriosa dña. ℣. Diffusa est grã.
℞. Propterea benedixit. Ad bñdictus. aꝯ
Cum inducerent puerum iesuʒ parentes eius
accepit eum simeon in ulnas suas: ⁊ benedixit
deum dicens. Nunc dimittis domine seruuʒ
tuũ in pace. Oratio. Omnipotẽs sẽpiterne
de⁹ ad primã capitulũ. Regi seculorũ. ℞.

breue Christe filij dei uiui. ℟. Qui natus es
de maria. uirgine ℣. Exurge christe. ℟. Et
libera. Et sic eodez modo per oēs festiui
tates beate marie uirginis ꝛ p octauam
assumptionis dicitur. Sciendū quod in
omnibus hymn⁹ beate uirginis: preter.
Aue maris stella. In fine dicitur. Gloria ti
bi domine qui natus es. Nisi annunciatio
celebretur post octauā pasce: tunc enim
dicitur Gloria tibi domine q surrexisti. Ad
tertiaz capitulū. Ecce ego mitto. Breuia
rñsoria ꝛ uersiculi de cōmuni uirginum.
Ad sextam capitulum.
Ecce ueniet dicit dñs exercituum:
ꝛ quis poterit cogitare diē aduen
tus eius: ꝛ qs stabit ad uidendū eū: ipse
enim quasi ignis cōflans ꝛ quasi herba
fullonū: Ad nonam capitulum.
Et placebit dño sacrificiuz iuda et
ierlm: sicut dies seculi: ꝛ sicut āni ā
tiqui dicit dñs omnipotēs. Ad uespas aᷓ
Simeon iustus. Cum reliquis psalmis ď
sancta maria capitulū. Ecce ego mitt. hy.
Aue maris stella. ℣. Rñsum accepit simeon
a spiritu sancto. ℟. Non uisurum se mortem:
nisi uideret dominum. Ad magnificat an
tiphōa Hodie beata uirgo maria puerū iesū
presentauit in tēplo: et simeon repletus spiritu
sancto: accepit eū in ulnas suas et benedixit eū
In eternum. Oratio.
Omipotens sempiterne deus. In sancti bla
sij epi ꝛ martyris. lectio prima.
Apud sebasten ciuitatē passio sācti
Blasij epi qui multoꝛuz patrator
miraculoꝛū sub pside agricolao: post di
utinā cessionē: post carcerē atqꝫ deinde i
ligno suspensiōe: ubi pectinib⁹ fereis: car
nes eius dirupte sūt: post iteꝝ teterrimū
carcerē: post dimersionez laci unde desu
per uadens saluus exiuit iubente iniqssi
mo iudice: capite ad extremū cū duob⁹
pueris trūcatus: felicia regna ita cum ip
sis ingressus est. Ipso aūt adhuc agōizā
te: septē mulieres beatissime que guttas
sanguinis eius preter fluētes de beatissi
mis plagis: corpoꝛis ipsius colligebāt:
depꝛehēse qꝺ essent christiāe: post cami
num ignis: ubi plūbo sup infusse sunt: p⁹
pectines ferreos: quibus carnes earum
dirupte sūt: post creas tunicas excandē
tes: nouissime sentētia data: gladio pcus
se datoqꝫ precio sanguinis: uitā merean
tur eternam. In sancte agathe uirginis ꝛ
martyris ad mag. aāt. Mentē sanctā spō
taneam honorē deo et patrie liberationē. oīo
Deus qui inter cetera potētie tue mi
racula etiam in sexu fragili uicto
riam martyrij ꝯtulisti: cōcede ꝓpitius ut
cuius natalicia colimus: p eius ad te exē
pla gradiamur. p. Ad matutinuz inuita
toriū. Regē uirginū. In primo noct. aāt.
Ingenua sum: et expectabili genere: ut oīs pa
rentela mea testatur. ps. Beatus uir. ant.
Sūma ingenuitas ista est i qua christi seruitus
cōpꝛobatur. ps. Quare fremuerunt. aᷓ. An
cilla christi sum: ideo me ostendo seruilē habe
re psonā. ps Dñe qd multiplicati. ℣. Spē
tua. ℟. Intende. Lectio prima.
Natale scte agathe uirginis ꝛ marti
ris in sicilia ciuitate cathanensi: sub
qnciano ꝓconsule iperatore decio: qui
cōsularis uir qntianus cupiens multifa
ria intentione ad eam ptingere: eo ꝙ eēt
nobilissimis oꝛta natalibus: fecit eaz arc
tari: ꝛ cuidā matrone nomine afrodisse
tradi: que habebat nouem filias turpissi
mas: ut mutaret animū eius. Que uidēs
mentē eius imobilē: post. xxx. dies abijt
ad qncinū ꝛ dixit. Facilius possunt saxa
moliri: ꝛ ferrū in plūbi molitiē conuerti:
qꝫ uel ab intentiōe christiana mens ist⁹
puelle reuocet. Jussit igitur qntianus eā
ad secretariū eius adduci: ꝛ sedens ꝓ tri
bunali beatissimā agathā interrogat: cuius
cōditionis es: Agatha respōdit: nō solū
ingenua sꝫ expectabili genere: ut oīs pa
rētela mea testat. ℟. Dū toꝛqueret beata aga
tha i māmila grauiter: dixit ad iudicē. Impie
crudelis ꝛ dire tyrāne nō es cōfusus amputa
re in femina: qꝺ ipse in matre suxisti. ℣. Ego
eim hēo māmillas integras intus in aīa mea
quas ab īfantia dño consecraui. Impie.
Lectio secunda:
Dixit qntianus beate agathe. Si in
genua probaris ꝛ nobilis: cur ad
moribus te seruilem psonam ostendis:

Cui beata agatha respondit. Quia inqt
ancilla christi sum: ideo me seruilē ōndo
habere personam. Cumqz in confessiōe
christi fortissime que fidei sunt proseque
retur: iussit eā qntianus a lapis cedi. De
inde constantius christū predicantez ius
sit ad carcerem trahi. Agatha autez letis
sime ꝛ gloriāter carcerem intrauit: ꝛ qua
si ad epulas inuitata: ita gaudens agōez
suū domio precibus cōmendabat. ℞.
Agatha letissime ꝛ glorianter ibat ad carcerē:
Et quasi ad epulas iuitata: agonē suū dño p̄
cibus cōmendabat. ℣. Nobilissimis orta na
talibus ab ignobili gaudēs trahebatur ad car
cerem. Et quasi. Lectio tertia.

Sequenti die iterum beata agatha
aspectibus iudicis presētatur: quā
iussit eculo ingenti suspendi ꝛ torqueri
Tunc post alia agatha iudici respondit.
Sicut qui iudex quez diu desiderat: aut
sicut qui inuenit thesauros multos: ita ꝛ
ego delector in his penis corporalibus
posita. Non enim potest triticum in hor
reo repōi: nisi prius theca eius fuerit for
titer conculcata ꝛ redacta in paleis: ita ꝛ
aīa mea nō potest in paradisū dei cū pal
ma itrare martyrii: nisi diligent p̄feceris
corp⁹ meū a carnificibus tuis attrectari.
℞. Quis es tu qui uēisti ad me curare uulne
ra mea: Ego sum aplūs christi nihil in me du
bites filia: ipse me misit ad te: Quem dilexisti
mente ꝛ puro corde. ℣. Nam ꝛ ego aplūs ei⁹
sum: ꝛ in nomine eius te scias esse saluandam.
Quez dilexisti. In secundo noct. a͡n. Aga
tha sancta dixit: si feras mihi premittas audi
to christi nomine mansuescūt. psal. Cum inuo
carez. a͡n. Si ignem adhibeas: rorē mihi sal
uificū de celo angeli mistrabūt. psal. Uerba
mea. a͡n. Agatha letissime ꝛ gloriāter ibat ad
carcerem: ꝛ quasi ad epulas inuitata agonem
suum dño precibus cōmendabat. psal. Do
mine dñs noster. ℣. Adiuuabit eam. ℞. De
us in medio. Lectio quarta.

Iussa est beata agatha in māmilla
dextra torqueri. quādiu tortā fec̄ eā
impius iudex abscidi. Recipitur beata
uirgo iterum in carcerem: ubi nec panis
nec aqua ministraretur ei. Et ecce circa
mediam noctem uenit quidam senex q
se medicuz esse cōmemorabat: ferens di
uersa medicamenta: quem antecedebat
puer luminis portitor: qui inter alia uir
gini dixit. Consideraui inquit ꝛ uidi qa
potest salutē tua mamilla suscipere. Cum
qz illa uerbis senis nō preberet assensuz
putans ꝙ uellet ei carnalez adhibere me
dicinam. Dixit seni inter alia. Habeo sal
uatorem dominū iesum christuz qui uer
bo curat omnia: ꝛ sermo ei⁹ solus restau
rat uniuersa: subridens senior ꝛ me iqt:
ipse misit ad te. Nam ꝛ ego apostolus e
ius sum: ꝛ in nomine eius scias te esse sal
uandam. Et sic ab oculis ei⁹ sublatus ē.
℞. Ego autem adiuuata a dño perseuerabo:
in confessione eius: qui me saluā fecit. Et cōso
latus ē me. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu chri
ste qui misisti ad me aplūm tuū curare uulnera
mea. Et consolatus. Lectio qnta.

Post quatuor dies reducta est iterz
beata agatha ad quintianū: qui te
stas accutas ꝛ carbones iussit spargi: et
nudo corpe eā sup uoluptari: ꝛ ecce subi
to totus ille locus cōmotus est: ꝛ pars
parietis cecidit ꝛ oppressit duos consi
liarium iudicis: ꝛ amicum eius. Quinti
anus igitur fugiens: quia ex uno latere
terremotum: ex alio latere populi sediti
onem formidabat: Iterum iussit eam in
carcerē recipi: que ingressa expandit ma
nus suas ad deum: ꝛ dixit. Domine qui
me creasti ꝛ custodisti ab infantia mea: ꝛ
fecisti me in iuuentute uiriliter agere: qui
tulisti a me amorem seculi: qui corp⁹ me
um a pollutione separasti: qui fecisti me
uincere tormenta carnificum: ferrū ignē
ꝛ uincula qui mihi in tormenta uirtutez
pacientie cōtulisti: te deprecor ut modo
spiritum meum accipias. Tempus ē do
mine: ut me iubeas seculum istud dereli
quere: ꝛ ad tuam misericordiam perueni
re. Hec dicens beatum celo emisit spiri
tum: cuius sacrū corpus auferentes chri
stiani populi aromatibus conditum in
sepulchro nouo posuerunt. ℞. Ipse me

curauit qui per apostolum petrum in custodia
me confortauit: pro eo q iussa sum suspendi in
equuleo. Propter fidez castitatis adiuua me
domine deus meus: in tortura mamillarū me
arum. **uersiculus.** Ipse me dignatus est ab
omni plaga curare: ⁊ mamillam meam meo pe
ctori restituere. Propter. **Lectio sexta.**
CUm autem collocaretur: uenit qui
dam iuuenis sericis uestibus indu
tus: quem sequebantur amplius q̄ȝ cen
tum pueri albati ⁊ pulchri. Et introiuit
ad locum ubi condiebatur corpus sanc
te uirginis: ⁊ posuit tabulam breuē mar
moream ubi scriptum est. Mentem san
ctam spontaneam: honorem deo: ⁊ p̄rie
liberationem. Et tā diu ibi stetit idem iu
uenis: donec sepulchrum eius cum dili
gentia clauderetur: ⁊ absondens non est
ulteri⁹ uisus i tota ꝓuincia siculoꝝ. Un
de non est dubitandum q angelus eius
fuerit. Passa est autez beata agatha no
nis februarij. Quintianus post hec iter
arripuit: ut facultates beate agathe inue
stigaret: ⁊ ut teneret omnes de parentela
eius: q dei iudicio i medio flumis iterijt.
Responsorium. Uidisti domine ⁊ expecta
sti agonem meum quomodo pugnaui in sta
dio: sed quia nolui obedire mādatis principū
Iussa sum in mamilla torqueri. **uersiculus.**
Propter ueritatem ⁊ mansuetudinem ⁊ iustici
am iussa suȝ. **In tertio nocturno antipho
na.** Nisi diligenter perfeceris corpus meum
a carnificibus attrectari: nō potest anima mea
in paradisum dei cum palma intrare martyrij
psalmus. In domino confido. **antiphona**
Uidisti domine agonem meuȝ quomodo pu
gnaui in stadio: sed quia nolui obedire māda
tis principum: iussa sum in mamilla torqueri.
psalmus. Domine quis habi. **antiphona**
Propter fidem castitatis iussa sum suspendi ī
equuleo: adiuua me domīe deus meus in tor
tura mamillarum mearum. **psalmus.** Cōser
ua. **uersiculus.** Elegit eam deus. **Respon
sorium.** In tabernaculo. **Tres ultime lec
tiones de cōmuni uirginum leguntur.
Responsorium.** Beata agatha ingressa car
cerem expandit manus suas ad deum ⁊ dixit.
Domine qui me fecisti uincere tormenta carni
ficum: iube me domine ad tuam misericordiaȝ
peruenire. **uersiculus.** Domine qui me crea
sti ⁊ tulisti a me amorem seculi: qui corpus me
um a pollutione separasti. Iube me. **Respon
sorium.** Medicinam carnalem corpori meo
nunq̄ȝ exhibui: sed habeo dominū nostrum ie
sum christuȝ: qui solo sermōe restaurat uniuer
sa. **uersiculus.** Qui me dignatus est ab om
ni plaga curare: ⁊ mamillā meā meo pectori re
stituere: ipm inuoco deum uiuū. Qui solo.
Responsorium. Gaudeamus omnes i do
mino diem festū celebrantes sub honore Aga
the martyris: de cuius passione gaudent ange
li ⁊ collaudant filium dei. **uersiculus.** In ma
culatus dominus: im maculatam sibi famulā
in hoc fragili corpore positam misericorditer
cōsecrauit. De cuius. **Ad laudes ⁊ per ho
ras antiphona.** Quis es tu qui uenisti ad
me curare uulnera mea: ego sū apostolus chri
sti nihil in me dubites filia. **psalmus.** Domi
nus regnauit. **Cum reliquis antiphona.**
Medicinam carnalez corpori meo nunq̄ȝ ex
hibui: sed habeo dominū iesum christum qui
solo sermone restaurat uniuersa. **antiphona**
Gratias tibi ago domine iesu christe: quia me
mor es mei: ⁊ misisti ad me apostolum tuuȝ cu
rare uulnera mea. **antiphona.** Benedico te
pater domini mei iesu christi: quia per aposto
lum tuum mamillam meam meo pectori resti
tuisti. **antiphona.** Qui me dignatus est ab
omni plaga curare: ⁊ mamillam meaȝ meo pe
ctori restituere: ipsum inuoco deum uiuū. **Ad
benedictus antiphona.** Paganoruȝ mul
titudo fugiens ad sepulchruȝ uirginis tulerūt
uelum eius contra ignem: ut comprobaret do
minus: q a periculis incendij meritis agathe
martyris sue eos liberaret. **Oratio.** Deus q
inter cetera. **Ad uesperas antipho.** Quis
es tu. **psalmus.** Dixit dominus. **Cum re
liquis in fine.** Lauda ierusalē. **Ad magni
ficat antiphona.** Stans beata agatha ī me
dio carceris: expansis manibus orabat ad do
minum tota mente. Domine iesu christe magi
ster bone gratias tibi ago qui me fecisti uince
re tormenta carnificum: iube me domine ad tu
am in marcessibilem gloriā feliciter peruenire

Oratio ut supra. In sancti ualentini presbyteri et martyris.

Presta quesumus omnipotens deus: ut qui beati ualentini martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eius intercessione liberemur: per dominum nostrum iesum. In cathedra sancti petri ad uesperas antiphona. Ecce sacerdos magnus. Cum reliquis de uno confessore pontifice psalmus. Dixit. Cum reliquis in fine. Laudate dominum omnes gentes. Capitulum. Ecce sacerdos magnus. Hymnus. Quodcunque uinclis super. Gloria deo. uersiculus. Tu es petrus. Responsorium. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Ad magnificat antiphona. Tu es pastor ouium princeps apostolorum: tibi tradite sunt claues regni celorum. Oratio.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis: animas ligandi atque soluendi pontificium tradidisti: concede ut intercessionis eius auxilio a peccatorum nostrorum nexibus liberemur qui uiuis. Et fit commemoratio de sancto paulo antiphona. Sancte paule apostole predicator ueritatis et doctor gentium intercede pro nobis ad deum qui te elegit. uersiculus. Tu es uas electionis sancte paule apostole. Responsorium. Predicator ueritatis in uniuerso mundo. Oratio.

Deus qui multitudinem gentium beati pauli apostoli predicatione docuisti: da nobis quesumus ut cuius commemorationem colimus etiam apud te patrocinia sentiamus: per dominum nostrum. Ad matutinum inuitatorium. Tu es pastor ouium princeps apostolorum. Tibi tradidit deus claues regni celorum. psalmus. Uenite exultemus. Hymnus. Quodcunque uinclis. Gloria deo. Ad nocturnum antiphona. Beatus uir. Cum aliis antiphonis psalmis et uersiculis de confessore pontifice Lectio prima. Epistola prima beati petri apostoli.

Petrus apostolus iesu christi electis aduenis dispersionis: ponti galatie: capadotie asie: et bithynie secundum prescientiam dei patris in sanctificationem spiritus: in obedientiam et aspersionem sanguinis iesu christi: gratia uobis et pax multiplicetur. Benedictus deus et pater domini nostri iesu christi qui secundum magnam misericordiam suam regenerauit nos in spem uiuam per resurrectionem iesu christi ex mortuis: in hereditatem incorruptibilem: et incontaminatam et immarcessibilem conseruatam in celis: in uobis qui in uirtute dei custodimini per fidem in salutem paratam reuelari in tempore nouissimo: in quo exultabitis: modicum nunc si oportet contristari in uariis temptationibus: ut probatio fidei uestre multo preciosior sit auro quod per ignem probatur: inueniatur in laudem et gloriam et honorem: in reuelationem iesu christi quem cum non uideritis diligitis: in quem nunc quoque non uidentes creditis: credentes autem exultabitis leticia inenarrabili et glorificata reportantes finem fidei uestre salutem animarum uestrarum. Responsorium. Simon petre antequam de naui uocarem te: noui te: et super plebem meam principem te constitui: Et claues regni celorum tradidi tibi. uersiculus. Quodcunque ligaueris super terram erit ligatum et in celis: et quodcunque solueris super terram erit solutum et in celis. Et. Lectio secunda.

De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt prophete qui de futura in uobis gratia prophetauerunt: scrutantes in quod uel quale tempus significaret in eis spiritus christi: prenuncians eas que in christo sunt passiones: et posteriores glorias quibus reuelatum est: quia non sibi ipsis uobis autem ministrabant ea: que nunc nunciata sunt uobis: per eos qui euangelizauerunt uobis spiritu sancto misso de celo: in quem desiderant angeli perspicere: propter quod succincti lumbos mentis uestre sobrii perfecti sperate in eam que offertur uobis gratiam: in reuelatione iesu christi quasi filii obedientie: non configurati prioribus ignorantie uestre desideriis: sed secundum eum qui uocauit uos sanctos; ut et ipsi sancti in omni

conuersatione sitis: quoniam scriptum ē
Sancti estote quoniā ego sanctus suz. ℟.
Si diligis me simon petre pasce oues meas:
domine tu nosti quia amo te: Et animā meam
pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecū:
non te negabo. Et.

Lectio tertia.

ET si patrem inuocatis eum qui si
ne personarum acceptiōe iudicat
secundum uniuscuiusqꝫ opus: in timore
incolatus uestri tempore conuersamini:
Scientesqꝫ non corruptibilibꝰ auro uel
argento redempti estis de uana uestra
conuersatione paterne traditionis: sed ꝓ
cioso sanguine quasi agni incontamina
ti ⁊ imaculati iesu christi: precogniti qui
dem ante constitutionez mundi: manife
stati autem nouissimis temporibus: pro
pter uos qui per ipsum fideles estis i de
um qui suscitauit eum a mortuis: ⁊ dedit
ei gloriā ut fides uīa ⁊ spes eēt i deo. ℟.
Tu es petrus: ⁊ super hanc petram edificabo
ecclesiam meam: ⁊ porte inferi non preualebūt
aduersus eam: Et tibi dabo claues regni celo
rum. ℣. Quodcunqꝫ ligaueris super terram
erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunqꝫ solueris
super terram: erit solutum ⁊ in celis. Et.

Sermo sancti augustini episcopi. Lectio quarta.

INstitutio solennitatis hodierne a
senioribus nostris cathedre nomē
accepit: ideoqꝫ primus apostolorum pe
trus: hodie episcopatus cathedrā susce
pisse referatur. Recte igitur ecclesie nata
lem sedis illius colunt: quam apostolus
pro ecclesiarum salute suscepit: dicente
domino. Tu es petrus ⁊ super hanc pe
tram edificabo ecclesiam meam. Petrū
itaqꝫ ecclesie fundamentum nominauit:
⁊ ideo digne hoc fundamentū ecclesia
colit: supra quod ecclesiastici edificij al
titudo consurgit: unde conueniēter psal
mus qui lectus est dicit. Exaltent eum in
ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorum
laudent eum. Bene ergo eum deus in
ecclesia exaltari precipit: quia dignum ē
ut fundamentum hoc in ecclesia onore
tur: per quod celuz ascenditur. quod na
tale ergo cathedre hodie colit: sacerdo
tale honoratur officiuz. Sibi hoc eccle
sie prestant: cum tantum necesse plus ha
beant ecclesie dignitatis: qꝫtum sacerdo
tale officium plus honoris. Responso.
Tu es pastor ouium princeps apostolorum:
tibi tradidit deus omnia regna mūdi: Et ideo
tradite tibi sunt claues regni celorum. ℣. Qd
cunqꝫ ligaueris super terram: erit ligatum ⁊ in
celis: ⁊ quodcunqꝫ solueris super terram: erit
solutum ⁊ in celis. Et.

Lectio quinta.

QUm autem solennitatez hanc eccle
sijs merito religiosa obseruantia i
troduxerit: miror apud quosdam infide
les: unde tam perniciosus error incurre
rit: ut super tumulos defunctorum cibos
⁊ uina conferant: quasi uere egresse e cor
poribꝰ anime carnales cibos requirant.
Epulas enim ⁊ refectiones caro tantum
requirit: spiritus autem ⁊ anima his nō
indiget. Preparare aliqs caris suis dicit
qd ipse deuorat. qd prestat uentri impu
tat pietati. Cessate ergo fratres ab hoc
gentili infidelitatis errore. Anime autē
sancte que in hoc seculo: aut per uite in
nocentiā pure sunt: aut penitentie satisfa
ctione purgantur: a saluatore nostro reci
piuntur: ⁊ cum eo esse credende sunt se
cunduz apostoli dictum. Cupio dissolui
⁊ esse cum christo. Responsorium.
Ego pro te rogaui petre: ut non deficiat fides
tua: Et tu aliquando conuersus confirma fra
tres tuos. ℣. Caro ⁊ sanguis non reuelauit
tibi: sed pater meus qui est in celis. Et.

Lectio sexta.

ANime ergo fratrum parentumqꝫ
nostrorum minime carnalibus ci
bis delectantur. Offendi his magis pos
sunt qꝫ delectari: si cum ille in sacris sedi
bus maneant: uos eas in terris esse cre
datis. cessate ergo ab his erroribus: ⁊ si
cut scriptum est: que sursum sunt sapite:
non que super terraz: ut superstitiones fi
dei nostre contrarias repudiantes: dum
ea que deo sunt placita faciatis: etiā uos

cum christo domino in eternum esse pos
sitis. Quãuis solennitas festiuitatis ho
dierne a nobis merito honoret̃ fratres
carissimi: quia dum natalem cathedre co
limus: episcopatum petri apostoli uene
ramur: tamen cum intra quadragita di
es hec solennitas uenerit: facere eam no
bis debet sanctorum dierum reuerentia
gratiorem. Bene eĩm natale cathedre ĩ
ter ipsa ieiuniorum initia nobis deus p̃
stitit: ut dies que erat prius intemperan
tie: nunc sit sobrietatis: que erat gule: nũc
sit abstinentie: que erat peccatis: nunc sit
sanctitatis. Responso. Quem dicunt ho
mines esse filium hominis: dixit iesus discipu
lis suis. Respondens petrus dixit. tu es chri
stus filꝰ dei uiui. Et ego dico tibi quia tu es
petrus: et super hanc petram edificabo ecclesi
am meam. uersi. Beatus es simon bariona
quia caro ⁊ sanguis: non reuelauit tibi: sed pa
ter meus qui est in celis. Et. Lectio scti euã
gelij secundum matheum.

IN illo tẽpore uenit iesus in partes
cesaree philippi: ⁊ interrogabat disci
pulos suos dicens. Quem dicunt homi
nes esse filium hominis: et reliqua.

Omelia beati hieronymi p̃sbyteri. Le
ctio septima.

PHilippus iste est frater herodis de
quo supra diximꝰ. Tetrarcha itu
ree ⁊ traconitidis regionis: qui in hono
rem tyberij cesaris: cesaream philippi q̃
nunc paneas dicitur appellauit. ⁊ est in
prouincia phoenicis: imitatus herodem
patrem: qui in honore augusti cesaris ap
pellauit cesaream: que prius turris strati
onis uocabatur: ⁊ ex nomine filie eiꝰ ly
biaden transiordanem extruxit. Iste lo
cus est cesaree philippi: ubi iordanis ad
radices oritur lybani: ⁊ habet duos fon
tes: unum nomine or: ⁊ alterum dan: q
simul uincti iordanis nomen efficiunt.
Et interrogabat discipulos suos dicens
Quem dicunt homines esse filium ho
minis: non dixit quem me esse dicũt ho
mines: sed filium hominis: ne iactanter
de se querere uideretur. Responsorium
Petre amas me: tu scis domine quia amo te
Pasce oues meas. uersi. Simon ioannis
diligis me plus his: tu scis domine quia amo
te. Pasce.

Lectio octaua.

ET nota q̃ ubicunq; scriptum est
in ueteri testamento filius homis:
in hebreo scriptum est filius adam. Illõ
quoq; qd̃ in psalmo legimus. Filij hõi
num usq;quo graui corde: in hebreo di
citur filij adam. Pulchre autem interro
gat quem dicunt homines esse filium ho
minis: quia qui de filio hominis loquũt
homines sunt. Qui uero diuinitatem il
lius intelligunt: non homines sed dij ap
pellantur. At illi dixerunt. alij ioannem
baptistam. alii heliam. alii uero hieremi
am aut unum ex prophetis. Miror quos
dam interpretes causas errorum inquire
re singulorum: ⁊ disputationem longissi
mam texere: quare dominũ nostrum ie
sum christum: Alii ioannem putauerũt.
alii heliam. alii hieremiam. aut unum ex
prophetis: cum sic potuerunt errare in
helia ⁊ hieremia: quomodo herodes
errauit in ioanne dicens. Quem ego de
colaui ioannem ipse surrexit a mortuis:
⁊ ideo uirtutes operantur in eo. Uos aũt
quem me esse dicitis: Respondens simõ
petrꝰ dixit. Tu es christꝰ filꝰ dei uiui. R.
Elegit te dominus sacerdotem sibi ad sacrifi
candum ei: Hostiam laudis. uersi. Immola
deo sacrificium laudis: ⁊ redde altissimo uota
tua. Hostiam.

Lectio nona.

PRudens lector attende: q̃ ex con
sequentibus textuq; sermonis: A
postoli nequaq̃ homines sed dii appel
lantur. Cum enim dixisset. Quem di
cunt homines esse filium hominis: Sub
iecit. Uos autẽ quem me esse dicitis: Il
li qui homines sunt humana opinãtur.
uos quem me esse existimatis: Petrus
ex persona omniũ apostolorũ profitet̃.
Tu es christus filꝰ dei uiui. Deũ uiuum
appellat ad distinctionem eorum deorũ
qui putantur dii: sed mortui sunt. Satur
num. iouẽ. uenerẽ. mineruã. liberum. her
culem ⁊ cetera idolorum portẽta significãs

nec noianda. Rñdens aũt iesus dixit ei. Beat⁹ es simõ bariona: qꝛ caro ꝛ sãguis ñ reuelauit tibi: sꝫ pr̄ me⁹ q est i celis. Testimonio de se apli reddit uicẽ. Petr⁹ dixerat. tu es xp̄s fili⁹ dei uiui: mercedeꝫ recepit uera ꝯfessio. Btũs es simõ bariõa. quare: qꝛ ñ reuelauit tibi caro ꝛ sãguis: sꝫ reuelauit pr̄ me⁹ q ẽ in celis. Qḋ caro ꝛ sãguis reuelare ñ potuit: Sp̄us sc̄i grã reuelatũ ẽ tibi. Ergo ex ꝯfessiõe sortit̃ uocabulũ: qḋ reuelatõe ex sp̄u sc̄o hẽbat: cui⁹ ꝛ filius appellãdus sit: siquidem bariona in lingua nostra sonat fili⁹ colũbe. Ad laudes ꝛ p horas aꝝ. Ecce sacerdos magnus. Cũ reliqs. caplꝫ. Ecce sacerdos magnus. hy. Jam bone pastor. ℣. Sit trinitati ℣. Elegit te dñs sacerdotẽ sibi. ℟. Ad sacrificandũ ei hostiã laudis. Ad bñ. aꝝ. Qḋcũqꝫ ligaueris sup terrã erit ligatũ ꝛ i celis: ꝛ qḋcunqꝫ solueris sup terrã erit solutũ ꝛ i celis. Dicit dñs simõi petro. oõ ut supra. Et fit ꝯmẽoratio de sc̄o paulo. p horas dici oĩa de ꝯfessore põtifice dicũt: dẽpta oõne. Ad uespas aꝝ. Ecce sacerdos magn⁹. Cũ reliqs psal. de ꝯfessore põtifice. Cap̄. Ecce sacerdos magn⁹. hy. Qḋcũqꝫ uidis. ℣. Glia deo ℣. Elegit te dñs sacerdotẽ sibi. ℟. Ad sacrificãdũ ei hostiã laudis. Ad mag. aꝝ. Dũ esset sũm⁹ põtifex t̃rena nõ metuit: sꝫ ad ecclastica regna gliosus migrauit. oõ. De⁹ q btõ petro. Et fit cõmemoratio de sc̄o paulo. In sancti mathie apostoli oratio.

Deus q beatũ mathiã aploꝝ tuorũ collegio sociasti: tribue q̃s ut eius intercessiõe tue circa nos pietatis sẽp uiscera sentiamus: per. Lectio prima.

Mathias hebraice: latine dr̄ donat⁹: qui subrogat̃ p iuda scharioth. Iste eĩm i loco eius duodecim⁹ electus est ab aplis: cũ ꝓ duobus sors mitteret̃. Hic sine cognomie solus habet̃: cui dat̃ euangelij predicatio i iudea: cui⁹ festa celebrãtur sexto calẽdas martias. Fuit etciꝫ de septuagita discipulis un⁹. Alie due lectiones legũtur de actib⁹ aploꝝ. Lec. ij.

In debus illis exurgẽs petrus i medio fratrũ dixit. Erat aũt turba hominũ silis: fere cẽtũ uigiti. Viri f̃res oportet ipleri scriptura: quã predixit sp̄s sc̄s p os dauid de iuda: q fuit dux eoꝝ q cõprehenderũt iesũ: q conn̄ueratus erat in nobis: ꝛ sortitus ẽ sortẽ misterij hui⁹. Et hic qdẽ possedit agrũ de mercede inigtatis: ꝛ suspẽsus crepuit medius: ꝛ diffusa sũt oĩa uiscera eius: Et notũ factũ est omnib⁹ habitãtib⁹ ierlm: ita ut appellaretur ager ille ligua eorũ acheldemach: hoc est ager sãguinis. Scriptũ est eĩm i libro psalmoꝝ. Fiat hitatio eius deserta: ꝛ nõ sit q inhitet in ea: ꝛ ep̄atũ eius accipiat alter. Lectio tertia.

Oportet ergo ex his uiris q nobcũ sunt cõgregati: in õi tẽpore quo intrauit ꝛ exiuit int̃ nos dñs iesus: incipiẽs a baptismate ioãnis: usqꝫ i diẽ qua assũptus est a nob̄ testẽ resurrectõis ei⁹ nobcũ fieri unũ ex istis. Et statuerunt duos: ioseph q cõgnoiabat̃ barsabas: q cognoiatus ẽ iustus: ꝛ mathiã. ꝛ orãtes dixerũt. Tu dñe q corda nosti hoiuꝫ: oñde queꝫ elegeris ex his duob⁹ unũ: accipe locuꝫ misterii hui⁹ ꝛ aplatus: de quo p̄uaricat⁹ ẽ iudas: ut abiret i locũ suũ. Et ḋderũt sortẽ eis: Et cecidit sors sup mathiã: ꝛ annũeratus ẽ cũ. xi. aplis. Tres alie lectiones de sermõe cõi aploꝝ: ꝛ tres ultie de omel. cõi eoꝝ legũt. Sciẽduꝫ q̃ eo ãno quo bisext⁹ ẽ: festũ sc̄i mathie ñ celebrat̃ eo die quo i martilogio scriptũ ẽ: sed i sequẽti: ꝛ i utroqꝫ die ãnũciat̃ vi. klas marcij: luna tñ ꝓcedit i cursu suo: ut pꝫ ex distico. Bisextũ sexte martis tenuere calende. Postrẽoqꝫ die celebrãt̃ festa mathie. In sc̄aꝝ martyꝝ ppetue ꝛ felicitatis oõ

Da nob q̃s dñe de⁹ nr̄ sc̄aꝝ uirginũ ꝛ martyrũ ppetue ꝛ felicitatis palmas icessabili ueneratione uenerari: ut quas digna mẽte ñ possumus celebrare: hũilib⁹ saltẽ frequẽtem⁹ obseqis: p. d. In sc̄orũ quadraginta martyrum oratio.

Presta q̃s õipotẽs ds: ut q gliosos martyres fortes i sua cõfessiõe cognouim⁹ pios apud te i nr̄a intcessione sentiamus: p. d. Lectio prima.

Apud sebastẽ armẽnie minoris. xl. militũ tp̄e lucini regis sub preside

agricolao:q post uicula ꝛ carceres creb
rimos:pꝰ cessas lapidibꝰ facies: missi sũt
in stagnũ:ut gelu ↄstricta corpora eoꝛuꝫ
nocte dirũpent. Unꝰ aũt de nũero. xl. ef
fectus pusillanimis refugit ad balneũ:et
mox ut attigit caloꝛẽ: statĩ resolutuꝫ red
dit spũꝫ. Qd uidẽtes cetĩ i laudẽ õipotẽ
tis dei:sctĩ spũs gratia confoꝛtati: erupe
runt. Lectio secunda.

CIrca uero horã ꝯtiã noctis: resplẽ
duit uelut sol lumẽ feruẽs sup eos:
ꝛ glaties desoluta ẽ. Porro q eos custo
diebant somno grauabanẽ. Clauiculari
us tantũ solus uigilabat: Qui audiens
eos oꝛantes:uidensqꝫ tantã lucẽ atqꝫ gla
tiem resolutã:respiciens unde eoꝛũ ipsa
lux haberetur:uidens super sanctos co
ronas ↄ̃scẽdentes: numero. xxxviiij: Ce
pit ergo cogitare. Quadraginta inquit
sunt. Unius coꝛona ubi est:

Lectio tertia.

EXpergefaciens itaqꝫ clauicularius
reliquos custodes:pꝛoiecit uestimẽ
ta sua in facies eoꝛum: ꝛ exiluit in stagnũ
clamans ꝛ dicẽs. Christianus sũ. Hac
autem facto:impijssimi tyrãni satellites i
uenerunt Clauiculariũ ipsum connume
ratum martyribꝰ unde unꝰ ceciderat. Cũ
qꝫ uere fidelem eum cõpissent:eosdẽ om
nes tractos ad littus:baculis crura eoꝝ
confregerunt: atqꝫ ita crurifragio marty
rium consumauerunt. Lectio quarta.

NOmina hoꝛũ martyrum sunt hec.
Domitianus. Eunoicus. Sisiniꝰ.
Eradius. Alexander. Joannes. Claudi
us. Athanasius. Ualens. Elianus. Me
lithon. Eodicius. Achacius. Jubianus
Helius. Theodolus. Cyrillus. Flauiꝰ.
Seuerianus. Cyrion. Ualerius. Thudi
on. Sacerdon. Priscus. Euticiꝰ. Sma
ragdus. Philoctimõ. Actius. Micha
lius. Lisimachus. Dõnus. Teophilus.
Euticius. Xantius. Aggius. Leontius
Jsitius Gaius. Goꝛgonius. Candidus.
Quoꝛuꝫ unus mechon nomine: Cũ eẽt
omnium etate iunioꝛ: ꝛ cruribus fractis
adhuc superuiueret: timens beatissima
mater eius que martyribus astabat:ne i
cruciatibus deficeret: uirili aio hoꝛtaba
tur eum dicens. Fili modicũ substine:ec
ce christus ad ianuam stat adiuuans te.

Lectio quinta.

CUnqꝫ sanctoꝛum coꝛpoꝛa birotis
superposita ferrent ad incendium
ministri diaboli. Uidens pia mater solũ
filium relictum :quẽ ministri ad hoc reli
querant : quia sperabant ꝙ posset eius
animũ culturis demonuꝫ inclinare si ui
ueret:tollens eum super humeros suos
uirili gressu sequebatur uehicula. Cũqꝫ
ferretur puer inter amplexos maternos
animam cello reddidit.

Lectio sexta.

PEruenięns mulier ad locum ubi
sanctoꝛum coꝛpoꝛa cremabantur:
superiecit ossa martyris: ut moꝛte etiam
ꝛ sepultura martyribus sociaretur. Cõ
busta igitur sunt coꝛpoꝛa eoꝛum ꝛ in flu
minũ ꝓiecta:sed diuina dispensatione re
liquie eoꝛũ sunt integre reperte: ꝛ hono
re digno condite. In sancti gregoꝛij pa
pe ꝛ confessoꝛis. Oratio.

DEus q aie famuli tui gregoꝛij eẽne
beatitudinis pꝛemia ↄtulisti:conce
de ꝓpitius ut q peccatoꝝ nr̃oꝝ pondere
ꝑmimur: eiꝰ apđ te pꝛecibꝰ subleuemur.
per. d. Lectio pꝛima.

GRegoꝛius natiõe romanꝰ: de patre
goꝛdiano:sedit annos. xiij. menses
sex: dies. x. Hic exposuit omelias euãge
lioꝛuꝫ:nũero. xl. Job. xxxv. in ezechielẽ
.xx. Pastoꝛalẽ ꝛ dialogoꝝ libros. iiij. ꝛ
multa alia que enũerare nõ possumus.
Eodẽ tẽpoꝛe uenit romanus patricius ꝛ
exarchus rome. Et dũ reuerteretur rauẽ
nã retinuit ciuitates que a longobardis
tenebanẽ:id ẽ sutriuꝫ:polimartiũ:oꝛtas:
Tuder: Ameliã: Perusiam: Luciolis:
ꝛ alia multa.

Lectio secunda.

EOdeꝫ tempoꝛe beatissimus grego
rius misit seruos dei: Mellitum
Augustinum ꝛ Joannem: ꝛ alios plu
res cum eis monachos timentes

deum in predicationem ad gentez angelorum: ut eos conuerterent ad dominuz iesum christū. Hic augmentauit predicationē canonis. Diesq; nostros in tua pace disponas ⁊ cetera. Hic fecit ad beatuz petrum apostolum super altare ciboriū columnis suis quatuor ex argento puro. Hic precepit ut supra corpus beati Petri ⁊ Pauli celebraretur missa.

Lectio tertia.

Eodem tempore dedicauit ecclesiā gothorum que fuit subura: in noīe sancte agathe martyris. Hic domū suaz constituit monasterium: Qui mortuus sepultus est in basilica beati petri apostoli ante secretarium: duodecimo die mēsis martij. Hic fecit ordinationes duas: unam in .xl. aliaz in mense septimo. p̄sbyteros. xxxviii. diacones quinq;: episcopos per diuersa loca numero. xlii. Et cessauit episcopatus menses quinq; dies. xvi. Tres alie lectiones legūtur de sermone cōmuniū confes. ⁊ due de omelia eorundem. ultima de omelia ferie si adsit.

In sancti benedicti abbatis. oratio.

Intercessio nos quesumus domine beati benedicti abbatis cōmēdet: ut qd nostris meritis non ualemus: eius patrocinio assequamur: per. Lec. p̄ia.

Fuit uir uite uenerabilis: gratia bn̄dictus ⁊ nomine. Ab ipso pueritie sue tempore cor gerens senile. etatē quippe moribus transiens: nulli animū uoluptati dedit: Sed dū in hac terra adhuc esset: quo tēporaliter libere uti potuisset: despexit iam quasi arridū mundū cū flore. Qui liberiori genere ex ꝓuincia nursie ortus: Rome liberalibus litterarū studiis traditus fuit. sed cū in eis multos ire per abrupta uitiorū cerneret: eum quem quasi in ingressu mundi posuerat retraxit pedem: ne si qd de sciētia eius attingeret: ipse quoq; postmodum in mane precipitiū totus iret. Despectis itaq; lr̄aruz studiis relicta domo: rebusq; patris: soli deo placere desiderās: sancte ꝯuersatōis habitū quesiuit. Recessit ergo sciēter nescius ⁊ sapienter indoctus. Huius ergo omia gesta nō didici: sed pauca que narro: quatuor ex discipulis eius referētib⁹ agnoui. Cōstantio. s. reuerendissimo ual de uiro: q ei in monasterij regimīe successit. Ualētiniano quoq; qui annis mltis lateranensium monasterio prefuit. Simplicio qui congregationem illius p⁹ eū tertius rexit. honorato etiam qui nunc adhuc celle eius in qua qua prius cōuersatus fuerat preest.

Lectio secunda.

Hic itaq; cum iam relictis litterarū studiis petere deserta decreuisset: nutrix que hunc artius amabat sola secuta est. Cunq; ad locum uenissent qui effide dicitur: multisq; honestioribus uiris caritate se illic detinentibus: in beati petri ecclesia demorarēt. Predicta nutrix illius ad purgandum triticum a uicinis mulieribus prestari sibi capisterium petiit: qd super mensam incaute derelictum casu accidente fractum est: sicq; ut in duabus partibus inueniretur diuisuz: quod mox ut rediens nutrix illius fractum inuenit: uehementissime flere cepit: quia uas quod prestitum acceperat fractum uidebat. Benedictus autem religiosus ⁊ pius puer cum nutricem suam flere cōspiceret: eius dolori compassus: ablatis secum utrisq; fracti capisterij partibus: se se cum lachrymis in oratione dedit. q ab oratione surgens ita iuxta se uas sanuz reperit: ut in eo fracture inueniri uestigia nulla potuissent. Mox aūt nutricē suam blande consolatus: ei sanū capisterium reddidit qd fractū tulerat.

Lectio tertia.

Que res in eodem loco a cūctis est cognita: atq; in tanta admiratione habita: ut hoc ipsum capisterium ei⁹ loci incole in ecclesie ingressu suspenderēt quatenus ⁊ presentes ⁊ secuturi omnes agnoscerent. Benedictus puer a quanta conuersationis gratiam perfectiōe cepisset. Qd ānis multis illic ante oculos omnium fuit: ⁊ usq; ad longobardorum tempora: super fores ecclesie pependit.

Benedictus igitur plus appetens mala
mundi perpeti q̃z laudes: pro deo labo
ribus fatigari: q̃z uite huiusmodi fauo
ribus extolli: nutricem suam occulte fu
giẽs deserti loci secessuz petijt: cui sub la
cus uocabuluz est. Qui a romana urbe
.xl. uere miliaribus distans: frigidas at
q̃z perspicuas emanat aquas. Que illic
uidelicet aquarum abundantia: extenso
prius lacu colligitur: ad postremum ue
ro in amnẽ deriuatur. Quo dum fugiẽs
pergeret: monachus quidam romanus
nomine: hunc euntem reperit: ꝛ quo ten
deret requisiuit. Cuius cũ desideruz co
gnouisset ꝛ secretum tenuit: ꝛ adiutoriũ
impẽdit: eiq̃z sancte conuersationis habi
tum tradidit: ꝛ in q̃ztũ licuit ministrauit.

Lectio quarta.

Vir autem dei ad eundem locum p
ueniens: i arctissimo specu se tradi
dit: ꝛ tribus annis excepto romano mo
nacho hominibus incognitus mansit.
Qui romanus scilicet non longe in mo
nasterio sub deodati patris regula dege
bat. Sz pie eiusdem patris sui oculis fu
rabatur horas: ꝛ quem sibi ad mandu
candum surripere poterat: diebus certis
benedicto panem ferebat. Ad eandem
uero specuz a romani cella iter nõ erat:
quia excelsa desuper rupis eminebat: sz
ex eadem rupe in longissimo fune religa
tum romanus: deponere panem consue
uerat. In quo etiaz resti paruum tintina
bulum inseruit: ut ad sonum tintinabuli
uir dei cognosceret: quando sibi roma
nus panem preberet: quem esuriens ac
ciperet. Sed antiquus hostis unius ca
ritati inuidens: alterius refectioni cum
quadaz die submitti panez conspiceret:
iactauit lapidem: ꝛ tintinabulum fregit:
romanus tamen modis congruentibus
ministrare non desijt.

Lectio quinta.

Cum uero iam omnipotens deus
ꝛ romanuz uellet a labore quiesce
re: ꝛ benedicti uitam in exemplo homi
nibus demonstrare: ut posita super can
delabrum lucerna claresceret: quatenus
omnibus qui in domo dei sunt luceret.
Cuidaz presbytero longius manenti: q
refectionez sibi in paschali festiuitate pa
rauerat: per uisum apparere dignatus ẽ
dicens. Tu tibi delicias preparas: ꝛ ser
uus meus illo in loco fame cruciatur. q
protinus surrexit: atq̃z in ipsa solennita
te paschali cum alimentis que sibi pa
rauerat ad locum tetendit: ꝛ uirum dei
per abrupta montium: per cõcaua ualli
um: per defossa terrarum quesiuit: cũq̃z
latere in specu reperit. Cũq̃z oratione fa
cta ꝛ benedicentes omnipotentem deuz
consedissent: post dulcia uite colloquia:
is qui aduenerat presbyter dixit. Sur
ge ꝛ sumamus cibum: quia hodie pasca
est: cui uir dei respondit. Scio quia pas
cha est: quia uidere te merui a lõge quip
pe ab hominibus positus: quia die eo
dem paschalis esset solennitas ignora
bat. Venerabilis autem presbyter rur
sus asseruit dicens. Veraciter hodie re
surrectiõis dominice paschalis est dies:
abstinere tibi minime congruit: quia et
ego ad hoc missus sum: ut dõa omnipo
tentis dei pariter sumamus. Benedicen
tes igitur dominum: sumpserunt cibuz.
Expleta itaq̃z refectione ꝛ colloquio ad
ecclesiam presbyter recessit.

Lectio sexta.

Eodem tempore hunc in specu lati
tantem pastores inuenerunt: quez
dum uestitum pellibus inter fructeta cer
nerent: aliquam bestiam esse crediderũt:
sed cognoscentes dei famulum eorum
multi: ad pietatis gratiaz a bestiali men
te mutati sunt: nomen itaq̃z eius per uici
na loca cunctis innotuit. Factũq̃z est ex
illo iam tempore: ut a multis frequenta
ri cepisset: qui cum ei cibos deferrẽt cor
poris: ab eius ore in suo pectore alimen
ta ferebant uite. Quadam uero die duz
solus esset: temptator affuit. nam nigra
parua quedam auis: que uulgo merula
uocatur: circa eius faciem uolitare cepit:
ꝛ eius uultui importune insistere: ita ut

capi manu potuisset: si hanc uir sanctus
tenere uoluisset: sed signo crucis edito
recessit auis. Tanta autē carnis tempta
tio: aue ea recedente secuta est: quantaꝫ
uir sanctus nunq̄ꝫ fuerat expertus.

Lectio septima.

QUandam nanqꝫ aliquando femi
nam uiderat: quā malignus spirit⁹
ante eius mentis oculos reduxit: tanto
qꝫ igne serui dei animū in spem illius ac
cendit: ut se in eius pectore amoris
flamma uix caperet: ⁊ iam pene deserere
heremum uoluptate uictus deliberaret.
Tūc subito superna gratia respectus ad
semetipsum reuersus est: atqꝫ urticarum
⁊ ueprium iuxta densa subcrescere fruc
teta conspiciens: exutus indumento nu
dum se in illis spinarum aculeis ⁊ urtica
rum incendijs proiecit. Ibiqꝫ diu uolu
tatus toto ex eis corpore uulneratus exi
it: ⁊ sic per cutis uulnera eduxit a corpo
re uulnus mentis: quia uoluptatem car
nis traxit in dolorem.

Lectio octaua.

LIquet petre adhuc de hoc uenera
bili patre multa narrare: sꝫ quedaꝫ
eius studiose pretereo: quia ad aliorum
gesta uoluenda festino. Hoc autez nolo
te lateat: ꝙ uir dei inter tot miracula qui
bus mundo claruit: doctrine quoqꝫ uer
bo non mediocriter fulxit. nam scripsit
monachorum regulam discretione pre
cipuaꝫ: sermone luculentā: cuius si quis
uelit subtilius uitam moresqꝫ cognosce
re: potest in eadē regule institutione om
nes magisterij illius actus inuenire: quia
sanctus uir nullo modo potuit aliter do
cere q̄ꝫ uixit.

Lectio nona.

EOdez uero anno quo de hac uita
erat exiturus: quibusdam discipu
lis secum conuersantibus: quibusdaꝫ lō
ge manentibus: sanctissimi sui obitus de
nunciauit diem: presentibus indicens ut
audita per silentium tegerent. absentib⁹
indicans quod uel quale eis signum fie
ret: quando eius anima de corpore exi
ret. Ante sextum uero sui exitus diē ape
riri sibi sepulturam iubet: Qui mox cor
reptus febribus acri cepit ardore fatiga
ri. Cumqꝫ per dies singulos languor in
grauesceret: sexto die portari se in orato
rium a discipulis fecit: Ibiqꝫ exitum su
um dominici corporis ⁊ sanguinis per
ceptione muniuit: atqꝫ inter discipulorū
manus imbecilia membra sustentans: e
rectis in celum manibus stetit: ⁊ ultimū
spiritum inter uerba orationis efflauit.

Notandū ꝙ de festis que ueniunt post
quartam feriaꝫ maioris hebdomade us
qꝫ ad feriam secundam post octauaꝫ pas
che: nihil tunc fit: sed post octauam cele
brant: ⁊ in fine inuitatorioꝝ: antiphona
rum uersiculorum ⁊ responsoriorum: tā
breuium quā aliorum adiungitur. Alle
luia. Et hoc idem obseruatur in omni
bus festis que celebrātur inter pascha ⁊
pentecosten. In annunciatione sancte
marie uirginis ad uesperas antiphona.
Missus est gabriel angelus. Cuꝫ reliquis
de laudibus psalmis de sancta maria. ca
pitulum.

ECce uirgo concipiet ⁊ pariet filiū:
⁊ uocabitur nomen eius emanuel
butyrū ⁊ mel comedet: ut sciat reproba
re malum ⁊ eligere bonum. Hymnus.
Aue maris stella. uersiculus Aue maria
gratia plena. Responsorium. Dominus te
cum. Ad magnificat antiphona. Spiri
tus sanctus in te descendet maria: et uirtus al
tissimi obumbrabit tibi. Oratio.

DEus qui de beate marie uirginis
utero uerbum tuum angelo nunci
ante carneꝫ suscipere uoluisti: presta sup
plicibus tuis: ut qui uere eam genitricē
dei credimus eius apud te intercessioni
bus adiuuemur: per eundem christū do
minum nostrum. Ad matuti. Inuitatori
um. Aue maria gratia plena dominus tecū
psalmus. Uenite exultemus domino: iubile
mus deo salutari nostro. Hymnus. Queꝫ
terra pontus ethera.

In primo nocturno antiphona. Bene
dicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus uē
tris tui. psalmus. Domine dominus noster.
antiphona. Sicut myrra electa odorem de
disti suauitatis sancta dei genitrix. psalmus.
Celi enar. antiphōa. Ante toruz huius uir
ginis frequētate nobis dulcia cātica drachma
tis. psalmus. Domini est terra. uersiculus
Specie tua. Responsorium. Et pulcritu di
ne. Sex lectiones leguntur de sermone
sancti augustini episcopi.

Lectio prima.

Vidi portam in domo domini clau
sam: ⁊ dixit āgelus ad me. Porta
hec quam uides non aperietur: ⁊ homo
non transibit per eam: quoniaz domin⁹
solus intrat ⁊ egreditur per eaz: ⁊ clausa
erit in eternum: sed mirabilis est prophe
tie adimpletio. Quid est porta in domo
dñi clausa: nisi ꝙ maria sēp erit intacta:
Responsorium. Missus est gabriel ange
lus ad mariam uirginem desponsatam ioseph
nuncians ei uerbum: ⁊ expauescens uirgo de
lumine: ne timeas maria inuenisti gratiaz apō
dominum. Ecce concipies ⁊ paries ⁊ uocabit
altissimi filius. uersiculus. Dabit ei domin⁹
deus sedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in
domo iacob in eternum. Ecce concipies.

Lectio secunda.

Et quid est homo nō transibit per
eam: nisi ꝙ ioseph non cognouit
eam: Et quid est solus dominus intrat
⁊ egreditur per eam: nisi quia spiritus sā
ctus impregnauit eam: ⁊ deus angelorū
nascitur per eam: Et quid est clausa erit
in eternum: nisi quia maria uirgo est an
te partum ⁊ uirgo post partum: Dicat
ergo maria porta facta sum celi. Janua
facta sum filio dei: illi facta sū ianua clau
sa qui post suam resurrectionem ingres
sus est per hostia clausa: per quē egres
sus est ad suos crucifixores. Ad discipu
los autem suos clauso cenaculi hostio i
gressus est claustra: qui natus de uentre
meo: me matrem dimisit intactam.
Responsorium. Aue maria gratia plēa do
minus tecum. Spiritus sanctus superueniet
in te: ⁊ uirtus altissimi obumbrabit tibi: quod
enim ex te nascetur sanctū uocabitur filius dei
uersiculus. Quomodo fiet istud quoniam
uirum non cognosco: ⁊ respondens angelus
dixit ei. Spiritus sanctus.

Lectio tertia.

Adimpleuit uentrem meum diuini
tate: ⁊ uterum meum non euacua
uit castitate. Exiuit de uentre meo gigas
occursu magnificus: ⁊ uenter meus nō
est pudore euacuatus: nec in conceptio
ne inuenta suz sine pudore: nec in partu
ritione inuenta sum cuz dolore. O mira
⁊ laudabilis inter feminas: in qua ab an
gelo salutat̄ uirginitas. Sola impregna
ta nec uiciata: exonerata nec euacuata:
quia sic est ab angelo salutata. Aue inqt
gratia plena dominus tecum.: felix ūbili
cus castitatis: quē āplex⁹ ñ tetigit marital'
Responsorium. Suscipe uerbuz uirgo ma
ria ꝙ tibi a domino per angelum transmissuz
est: concipies ⁊ paries deum pariter ⁊ homīez
Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.
uersiculus. Paries quidez filium ⁊ uirgini
tatis non patieris detrimentum: efficieris gra
uida ⁊ eris mater semper intacta. Ut bene.
In secundo nocturno antiphona. Spe
cie tua ⁊ pulchritudine tua intende prospere
procede ⁊ regna. psalmus. Eructauit. anti
phona. Adiuuabit eam deus uultu suo: de
us in medio eius non cōmouebitur. psalm⁹.
Deus noster refugi. antiphona. Sicut letā
tium omniū nostrum habitatio est in te sancta
dei genitrix. psalmus. Fundamenta. uersi
culus. Adiuuabit eam. Responsorium.
Deus in medio eius. Lectio quarta.

Considero conceptum tuum beata
uirgo: ⁊ expauesco intueor paratū
tuum: ⁊ contremisco: adoro filium tuum
⁊ reuiuisco. Enarra obsecro mihi quo
modo meruisti dici mater dei: sponsaqz
filij dei. Qď rogo: indica mihi: sed tantū
colloquenti tecum ignosce mihi. Ignos
ce mihi inqz ꝙ audeaz seruus tuus: atqz
utinam uel bonus: ⁊ non etiam inutilis

⁊ malus seruus. Et ideo malus serus: q꞉
tecum non cuz tremore loquor ut seruꝰ.
Ignosce ergo mihi ꝙ audeam cum spō
sa domini mei cōfabulari: ⁊ tamen indi
ca mihi quomodo potuerit dei filius ꝑ
te generari. ℞. Ecce uirgo concipiet et pariet
filium dicit dominus: Et uocabitur nomē eꝰ
admirabilis deus fortis. ℣. Super soliuz da
uid et super regnum eius sedebit in eternum.
Et uocabitur. **Lectio quinta.**

AUdite fr̄es audite mariā nobcū lo
quentem: carne absentem: spiritu
presentez: uerecundia uirginitatis uultū
auertentem collocutore: ⁊ indicantē quō
impregnata sit a creatore. Eram inquit
maria in domo mea puella iudea. Ex se
mine dauid regis generata ⁊ facta suz de
sponsata: despōsata sū coniugij ⁊ placui
alteri: non interueniente adulterio: sed i
teruenienie spiritu sancto: despōsata suz
homini iudeo ⁊ placui altissimo deo: de
spōsauit me uir iudeus: ⁊ adamauit me
christꝰ d̄s. ℞. Egredietur uirga de radice ies
se: ⁊ flos de radice eius ascēdet: Et erit iusticia
cingulū lumborum eius: ⁊ fides cintoriū renū
eius. ℣. Et requiescet super eum spiritus dn̄i:
spiritꝰ sapientie ⁊ intellectus: spiritus consilij ⁊
fortitudinis. Et erit iusti. **Lectio sexta.**

IGnorauit quidem Joseph spōsus
meus: ꝙ me ad amasset deus meꝰ:
⁊ putauit ꝙ de adulterio īpregnatus eēt
uenter meus. Nāqꝫ ignorāte ioseph spō
so meo: uenit ad me quidā magnus chri
sti paranymphꝰ non patriarcha primus
aut propheta egregius: sꝫ gabriel ille ar
changelus facie rutilans ueste coruscās
ingressu mirabilis: aspectu terribilis: uisi
tauit ⁊ perturbauit me: salutauit ⁊ graui
dauit me: dixitqꝫ. Aue gratia plena do
minus tecum. Dominus inquit tecum
sed plus q̄ꝫ mecum. Dominus tecum: sꝫ
non sicut mecuz. In me enim licet sit do
minus: me metipsum creauit: per te au
tem generatus est dominus.
℞. Sancta ⁊ imaculata uirginitas: quibus te
laudibus efferam nescio. Quia quez celi cape
re non poterant: tuo gremio contulisti. ℣. Be
nedicta tu ī mulieribꝰ ⁊ bn̄dictus fructus uētris
tui. Quia quē. **In .iij. noc. a.** Gaude maria
uirgo: cūctas hereses sola interemisti in uniuer
so mundo. **ps.** Cantate. j. **an̄.** Speciosa fac
ta es ⁊ suauis: ī dcliijs tuis sācta dei genetrix
psal. Dn̄s regna. exul. **a.** Angelus domi
ni annūciauit marie: ⁊ cōcepit de spiritu sancto
allā. **ps.** Cantate. ij. ℣. Elegit eam deus. ℞.
In tabernaculo suo. **Scd̄ꝫ lucā.**

IN illo tp̄e missus ē gabriel āgels a
deo in ciuitatem galilee: cui nomē
nazareth: ad uirginem desponsatam ui
ro cui nomen erat Joseph de domo da
uid: ⁊ nom̄ uirginis Maria. **Et reliqua.**
**Omelia sancti Ambrosij episcopi. Lec
tio septima.**

LAtent quidem diuia mysteria: nec
facile iuxta propheticū dictum: qs
q̄ꝫ hominū potest scire consiliuz dei: sꝫ
tamē ex ceteris factis atqꝫ preceptis do
mini saluatoris: possumꝰ intelligere hoc
perpensioris fuisse consilij: ꝙ ea potissi
mum electa est: ut dominū pareret: que
erat desponsata uiro. Cur autem nō an
tequā desponsaretur impleta est: fortasse
ne diceretur ꝙ conceperat ex adulterio:
⁊ bene utrūqꝫ posuit scriptura: ut despō
sata esset ⁊ uirgo. Uirgo ut expers uiri
consortij uideretur: desponsata ne teme
rate uirginitatis: adurerē infamia: cui gra
uis aluꝰ corruptele uiderel īsigne ꝑferre
℞. Cōgratulamini mihi om̄es q diligitis do
minū: Quia cū essem paruula placui altissimo
⁊ de meis uisceribus genui deū ⁊ hominē. ℣.
Beatam me dicent omnes generationes: qa
ancillam humilē respexit deus. Quia cū essem
Lectio octaua.

MAluit autem dominus aliquos de
suo dubitari ortu: q̄ꝫ de matris pu
dore. Sciebat enim teneram esse uirgis
uerecundiam: ⁊ lubricam famam pudo
ris: nec putauit ortus sui fidem matris i
iuriis astruendam. Seruatur itaqꝫ sanc
te marie sicut pudore integra: ita inuiola
bilis opinione uirginitas. Oportet eim
sāctos ⁊ ab his testimoniū hr̄e q foris sl.
nec decuit uirginibus sinistra opinione

uiuentibus uclamē excusatōis relinq: q infamata quoqꝫ mater domini uideret.

℞. Gaude maria uirgo cūctas hereses sola i teremisti: que Gabriel archāgelis dictis credidisti. Dum uirgo deum ꝛ hominem genuisti: ꝛ post partum uirgo inuiolata permansisti.

℣. Gabrielem archangelū credimus diuinitꝰ te esse affatū: uterū tuū de spiritu sācto credimꝰ īpregnatū: erubescat iudeus infelix q dicit xp̄m ex ioseph semie esse natū. Dum uirgo. Gloria patri. Dum uirgo.

Lectio nona

Quid aūt iudeis: qd herodi posset ascribi: si natū uidetur ex adulterio psequi. Queadmodū aūt ipse diceret. nō ueni soluere legē sed adiplere si uideret accepisse a legis iiuria ꝛ uindicare op.p brū: si nō agnosceret sacim. Quid qd̄ et fides marie uerbis maioꝛ asserit: ꝛ mendacij causa remouet: Uideret. N. culpā obūbꝛare uoluisse mendatio. In nupta pregnās causaꝫ aūt mētiēdi indespōsata habuit: despōsata nō habuit. Cū coniugij p̄miū: ꝛ gr̄a nuptiaꝝ ꝑtus sit femiarū.

Ad laudes ꝛ p horas aāt. Missus ē gabriel angelus ad mariā uirginē despōsatam ioseph. ps. Dn̄s regna. Cum reliquis aāt. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu in mulieribus: all'a. aāt. Ne timeas maria inuenisti grām apud dn̄m: ecce cōcipies ꝛ paries filium: all'a. aāt. Dabit ei dn̄s sedē dauid patris eius: ꝛ regnabit in eternū. aāt. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi secundū uerbū tuū. Capitulū Ecce uirgo. hym. O gloriosa dn̄a. ℣. Aue maria gratia. ℞. Dn̄s tecū. Ad bn̄dic. aāt. Quomō fiet istud angele dei. qm̄ uirum in cōcipiendo nō ptuli: audi maria uirgo christi: spiritus sanctus supueniet in te: ꝛ uirtus altissimi obumbrabit tibi Oratio. Deus q de beate marie. Ad tertiā caplm. Ecce uirgo. Responsoria breuia ꝛ uersiculi dicuntur de cōmuni uirginū. Ad sextam capitulum.

Dabit ei dn̄s sedeꝫ dauid patris eiꝰ: ꝛ regnabit in domo iacob ineternum: ꝛ regni eius non erit finis Ad nonam capitulum.

Egredietur uirga de radice iesse ꝛ flos de radice eius ascendet: ꝛ regescet super eum spiritus domini. Ad uespas antiphona. Missus est. Cum reliquis psalmis de sancta maria capitulum. Ecce uirgo. Hymnus. Aue maris stella. ℞. Dominus tecum. Ad magnificat aāphona. Gabriel angelus locutus est marie dicens aue gr̄a plena dominus tecum: benedicta tu inter mulieres ꝛ bn̄dictus fructus uētris tui. Oratio. Deus q de beate marie. In sācto rum martyrum tiburcij ꝛ ualeriāi ꝛ maximiani oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: ut qui sanctorum martyruꝫ tuorum Tiburtij ꝛ Ualeriani ꝛ Maximi solēnia colimus: eius etiam uirtutes imitemur. per.

In sancti aniceti pape ꝛ martyris. lectio prima.

Anicetus natione syrus ex patre ioanne: de uico amissa: sedit ānos nouem menses tres: dies tres: fuit autem tēporibus seueri ꝛ marci a consulatu ueteris usqꝫ ad presentem ꝛ rufinuꝫ. Hic cōstituit ut clerus comā non nutriret: secundum preceptum apostolorum. Hic fecit ordinationes quinqꝫ per mensem decēbrium: presbyteros decem ꝛ septeꝫ: diacones quatuor: episcopos per diuersa loca: nouem: qui etiā obiit martyr: ꝛ sepl'tus est in cimiterio Calixti duodecimo calendas maii: ꝛ cessauit episcopatus dies septem.

In sanctorum martyrum Sotheris pape ꝛ Gaii pape. lectio prima.

Sother natione campanus: ex p̄re concordio de ciuitate fundis: sedit annos nouem: menses tres: fuit auteꝫ tēporibus seueri a consulatu. Rustici ꝛ aquilini usqꝫ ad segregiū ꝛ clarum. Hic ꝯstituit: ut nulla monacha pallam sacratā contingeret: nec incensum iponeret in sācta ecclesia. Hic fecit ordinationes tres per mensem decembrium. presbyteros octo: diacones nouem: Episcopos per diuersa loca numero undecim. Qui etiā sepultus est in cimiterio Calixti uia apia decimo calendas maias: ꝛ cessauit episcopatus dies. xxi. lectio secunda.

GAius natiōe dalmatinus: ex gene
re diocliciāi ipatoris: ex patre gaio
sedit annos. xi. mēses. iiij. dies. xij. fuit añ
tēporibus carini a die sextodecimo calē
das ianuarij a cōsolatu cari. secūdi: ⁊ ca
rini usqꝫ in diē decimū calēdas maii dio
cletiano quarto ⁊ ꝯstantino. ij. Hic con
stituit ut oēs ordines in ecclesia sic ascen
derēt. siqs eps fieri mereret: ut eēt hostia
rius: lector: exorcista: accolitus sequens
subdiaconus: diaconus: presbyter: ⁊ ex
inde epus ordinaretur. Hic regiones di
uisit diaconibus. Hic fugiens persecuti
onem dioclitiani: in cryptis habitando
martyrio coronatur. Lectio tertia.

HIc fecit ordinationes. iiij. p mensez
decēbriū: presbyteros. xxv. diaco
nes. viij. epos p diuersa loca. v. Qui pᵒ
ānos: xi. cū gabiāo fratre suo ꝓpter filiā
gabini p̄byteri noie susanna i martyrio
coronatur: qui etiam sepultus est in cimi
terio calixti uia apia. x. calendas maij: ⁊
cessauit epatus dies undecim. In festiui
tatibus sanctorū a pascha usqꝫ penteco
sten psalmi ⁊ hymni consueti de cōmūi
sanctorū dicūtur: nisi ubi psalmi ⁊ hym
ni proprij assignētur: ⁊ cantātur hymni
usqꝫ ad ascensionē i tono. Ad cenā agni
prouidi. quia consonāt illi tono ⁊ in fine
dicitur. Gloria tibi dñe qui resurrexisti. pret
q̄ꝫ in hymno sancte crucis: qui uero nō
consonāt dicitur i tono cōsueto: preter
hymnus. Sanctorū meritis. Loco cuius
dicitur usqꝫ ad ascensionē. Rex gloriose
martyrū. Etiā si nō cātatur officiū: simili
modo hymni festiuitatū que ueniūt ab
ascensione usqꝫ penteco. Cātantur in to
no ascensionis: si cōsonant illi tono: ⁊ in
fine dicitur. Gloria tibi dñe q scādi. Qui
uero nō ꝯsonāt dicitur in ꝓprio tono.
De pluribus martyribus siue uno mar
tyre: ad uesperas capitulum:

STabunt iusti in magna constantia
aduersus eos qui se angustiauerūt
⁊ qui abstulerūt labores illorū. V. Sanc
ti et iusti in dño gaudete: allā. R. Vos elegit
deus in hereditatem sibi: alleluia. Ad mag.
añt. Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis domine
et eternitas tēporū: allā. Oratio occurrens
Ad matuti. inuitato. Exultent in domino
sancti: allā. ps. Venite. Hymnᵘ occurrēs
tres psal. dicūt sb una. a. In primo noc
turno sub una añt. Stabunt iusti i magna
constantia aduersus eos: qui se angustiauerūt
allā: V. Sancti et iusti in domio gaudete: alle
luia. R. Vos elegit deus: et cetera. Lectōes
legūtur de ꝓprio si habet. si uero nō ha
betur ꝓpriū: uel in cōplete habet legun
tur uel supplentur lectiones de sermone
sancti Ambrosij epi. Dignū et cōgruum.
Sermo sancti Ambrosij epi lect. prima.

DIgnū ⁊ ꝯgruū est fratres carissimi
ut gaudia nostra cum sanctis mar
tyribus cōferamus: ⁊ his annūciemus
dñice resurrectionis gloriam: qui consor
tes sunt dominice passionis. Qui eim so
cij sunt contumelie: debent ⁊ participes
esse glorie. Ita eim dicit beatus aplus: si
cut socij passionū estis: ita ⁊ resurrectōis
ertis. Si tollerabimus inqt ⁊ conregabi
mus. Qui ergo tollerauerunt mala pro
pter christum debent habere gloriā. Cū
christo annūciemus inqꝫ cū sanctis mar
tyribus dominice resurrectionis gloriaꝫ
ut dum sepulture illius predicamus re
serata claustra: ⁊ horum sepulchra reser
rentur. Cum corpus illius mortuū dici
mus: tepētibus uenis subito uiguisse. ho
rum quoqꝫ membra iam frigida inmor
ta litatis calore foueātur. R. Beatus uir q
metuit dominū: alleluia: in mandatis eius cu
pit nimis: alleluia: alleluia: alleluia. V. Gloria
et diuitie in domo eius: et iusticia eius manet i
seculū seculi. In mandatis. Lectio secūda.

EAdē enim ratio martyres suscitat:
que ⁊ dominū suscitauit. nam sicut
uiam passionis eius expti sunt: ita experi
entur ⁊ uite. Scriptuꝫ est eim in psalmo
Notas mihi fecisti uias uite. Hoc utiqꝫ
in resurrectione ex persona dicitur salua
toris: qui dum post mortē ab inferis red
dit ad superos: incipiat notaꝫ habere ui
am uite que ātea habebat ignota. Igno
ta enim erat ante christi aduentuꝫ uia ui
te: quia nullius adhuc resurgentis fuerat
temerata uestigio. At ubi dñs resurrexit

nota facta solo attrita est plurimoꝛuꝫ: de
quibus sãctus euãgelista ait. Multa coꝛ
poꝛa sanctoꝝ resurrexerũt cum eo: ⁊ in
troierunt in sanctã ciuitatẽ. Unde cũ do
minus in resurrectõe sua dixerit. Notas
mihi fecisti uias uite: possumus nos etiã
dicere dño. Notas fecisti nob uias uite.
ipse eniꝫ notas fecit nobis uias uite: qui
nobis semitã manifestauit ad uitam. ℞.
Tristitia uestra: alleluia. Conuertetur in gau
dium: alleluia: alleluia. ℣. Mundus aũt gau
debit: uos uero contristabimini: sed tristicia ue
stra. Conuertetur. **Lectio tertia.**

Otas mihi fecit uias uite: cum me
docuit fidem: misericoꝛdiã iusticiã
⁊ castitatem. His eim itineribus ꝑuenit
ad salutem. ⁊ licet nos in resolutione coꝛ
poris moꝛtis umbꝛa circũdet: tamẽ gres
sus suos uita non deserit: sed inter ipsas
medias inferni leges incũctanter christi
uirtutibus ambulamus. Unde ait sanct⁹
pꝛopheta. Nam ⁊ si ambulem in medio
umbre moꝛtis: non timebo mala: quoni
am tu mecũ es. Qd manifestius dñs ait:
de fideli dicens: Qui autem credit in me
nõ moꝛietur in eternũ. Et licet moꝛiatur
uiuit: ergo fratres cuꝫ sanctis martyrib⁹
resurrectionis domini gloriã cõferamus
Conferam⁹ inqꝫ: ⁊ licet melius nouerint
omnia: tamen nos illis predicemus: quẽ
admodũ de sepulchri gremio resurrexe
rint ad superos: illi nobis reuelent quo
pacto de inferni profundo remeauerint
ad sepulchrum. ℞. Preciosa in conspectu
domini: allã. Moꝛs sanctorum eius: allã. ℣.
Custodit dominus oĩa ossa eoruꝫ: unũ ex his
non ꝯteretur. Moꝛs sanctoꝛum. **In secũdo
noct. añt.** Ecce quomodo cõputati sũt inter
filios dei: et inter sãctos soꝛs illoꝝ est: allã. ℣.
Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis dñe: allã. ℞.
Et eternitas tẽpoꝛum: alleluia. **Lectio. iiij.**

Otum inqꝫ nobis faciãt: quemad
modũ i exanime iã coꝛp⁹ ⁊ frigidũ
sese caloꝛ insinuauerit: spiritum sanguis
infuderit: ⁊ gelatas humoꝛe uenas pri
stini uigoꝛis pulsus agitauerit. Notuꝫ in
qꝫ nobis faciãt: quẽadmodum oꝛganum
coꝛpoꝛis dissipatum: in pꝛioꝛem statum
neruoꝝ rursus coaptauerit: resoluta cõ
page ⁊ armoniã uiscerũ. Iã silenteꝫ ⁊ ue
terem ꝯcentũ spũs uiuificãs aĩauerit: sa
cerdotes predicẽt que saluatoꝛ post resur
rectionẽ mirabilia gessit ad supos: mar
tyres reuelẽt quãta in ipa moꝛte refrige
ria opatus sit in defũctis. Sicut scim⁹ fra
tres: uota semp dñi subseqtur festiuitas
seruuloꝝ: ⁊ gaudiũ patrisfamilias fide
liũ sibi leticia cõmutaẽ: sed ut queꝫ subse
cuti sũt in silitudine passiõis: eũ comitẽẽ
in gloria resurrectõis. dicẽte aplo. Comi
tantur auteꝫ eũ ⁊ resurrectõis glia. Qd si
socij passionũ estis ⁊ resurretionis eritis
℞. Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis domine.
Et eternitas tempoꝛum: allã: allã. ℣. Leticia
sempiẽna erit sup capita eoꝝ: gaudiũ et exulta
tionẽ obtinebũt. Et eternitas. **Lectio qnta.**

St ergo sãctis martyrib⁹ cũ christo
in eius resurrectione societas? Est
plane: quia ⁊ si nõdum surrexerũt coꝛpo
re: ꝯsurrexerũt iã certe merito. Si adhuc
nõ assũpserũt sua mẽbꝛa sũpserũt iã gra
tiam. Si nõdũ liberati sũt ab iferis: liba
ti sũt a peccatis. Hec eim pꝛima ẽ resur
rectio: peccatoꝝ euasisse tenebꝛas: luceꝫ
qꝫ possidere iusticie. uerũtñ etiã foꝛtasse
pluni ex eisdeꝫ beatis martyrib⁹ resurrec
tionẽ cũ dño coꝛpoꝛalit: ul ꝯsequũt: l fue
rũt ꝯsecuti. Nã sic legim⁹ i pꝛima resurre
ctõis festiuitate: suscitãte se dño: mlta sã
ctoꝝ coꝛpoꝛa suscitata uixisse: Et itroisse
in sanctã ciuitatẽ. Cur nõ quotiẽscũqꝫ re
surrectiõis eius festiuitas celebꝛaẽ: totiẽs
resurgere credam⁹ ⁊ scõs? Ubi eiꝫ uoto
rũ iugis ẽ solẽnitas gr̃a iugis ẽ ⁊ donoꝝ
℞. In seruis suis: allã. Cõsolabitur deus: allã
℣. Iudicabit dñs populũ suũ et i seruis suis.
Cõsolabitur. **Lectio sexta.**

Ed foꝛtasse quis dicat. Sepulchꝛa
clausa sunt: monumẽta cõstructa:
quẽadmodum ꝓdire exinde potuerũt?
Ut taceamus quia omnia possibilia sũt
deo: ⁊ clausis tumulis penetralibus pos
sit spirituale coꝛpus educere: ut hec om
nia pꝛetermittã: Ioannis tamen aposto
li habemus exempluꝫ: quẽ tumulus sus
ceptũ claudeẽ potuit: custodire ñ potuit

Nam depositum corpus perdidit non
assumpsit. Hinc enim clausis tumuli fori
bus gratia resurrectionis ablatus est: ut
cōstaret sepultura nec inueniretur sepul
tus. Deniq3 cum sacerdotes adorādi cā
corpus inquirerent: reserato aditu tu-
mulus non potuit reddere quē suscepit.
Hostias ergo secum suas saluator susci-
tat cum resurgit: qui uiuit ⁊ regnat cum
patre ⁊ spiritu sancto in secula sclo℞ amē.
℞. Filie ierlm uenite et uidete martyres cū co
ronis: qbus coronauit eos dn̄s: In die solēni
tatis et leticie: all'a. ℣. Qm̄ confortauit seras
porta℞ suarū: bn̄dixit filios tuos in te. In die
solē. In tertio noc. añt. Lux ppetua lucebit
sāctis tuis dn̄e: et eternitas tēpo℞: all'a. ℣. Le
ticia sempiťna sup capita eo℞: all'a. ℞. Gaudi
um et exultationē obtinebūt: all'a. Lec. s. euā
gelij secundum ioannem.

In illo tempore dixit iesus discipu
lis suis. Ego su3 uitis uera ⁊ pater
meus agricola est. Et reliqua. Om. sāc
ti augustini episcopi. Lectio septima.

Iste locus euangelicus fratres: ubi
se dicit dominus uitem: ⁊ discipu-
los suos palmites: secundu3 hoc dicit ꝙ
ē caput ecclesie nos quoq3 membra eiꝰ.
mediator dei ⁊ hominu3 homo christus
iesus: unius quippe nature sunt uitis et
palmites. Propter qđ cu3 esset deus cu
ius nature non sumus: factus est homo:
ut in illo esset uitis humana natura. Cu-
ius ⁊ nos homines palmites esse posse-
mus. Quid ergo est. Ego sum uitis ue
ra: Nunquid addens uera hoc ad ean-
dem uitem rettulit: unde ista similitudo
translata est: Sic enim dicitur uitis per
similitudinem: non per proprietatē: quē-
admodum dicitur ouis agnus leo petra
lapis angularis ⁊ cetera huiusmodi: que
magis ipsa sunt uera: ex quibus dicūtur
iste similitudines non proprietates. Sed
cum dicit ego sum uitis uera: ab illa se u-
tiq3 discernit cui dicitur: Quomodo cō-
uersa es in amaritudinem uitis aliena:
Na3 quo pacto est uitis uera: que expec
tata est ut faceret uuas: fecit aute3 spinas
Ego sum inquit uitis uera: ⁊ pater meus
agricola est. Omnem palmitem in me
non ferentem fructum tollet eum: ⁊ om-
nem qui fert fructum purgabit eum: ut
fructum plus afferat. ℞. Ego su3 uitis. ue
ra: et uos palmites. Qui manet in me et ego
in eo: hic fert fructū multū: all'a: alleluia. ℣. Si
cut dilexit me pater et ego dilexi uos. Qui ma
net. Lectio octaua.

Nunquid unum sunt agricola ⁊ ui-
tis. Scd̄m hoc ergo uitis christus:
secundum quod ait: Pater maior me ē.
Secundum id autem quod ait: Ego et
pater unum sumus: ⁊ ipse agricola est.
Nec talis quales sunt q extrinsecꝰ operā
do exhibent ministerium: sed talis ut det
etiam intrinsecus incrementum. Na3 ne
q3 qui plantat est aliquid: neq3 qui rigat:
sed qui incrementum dat deus. Et utiq3
deus est christus qui se asserit uerbū: qui
a deus erat uerbum: unde ⁊ ipse ⁊ pater
unum sunt. Et si uerbum caro factu3 est:
ꝙ non erat manet qđ erat. Deniq3 cum
de patre tanq̄3 de agricola dixisset: ꝙ in-
fructuosos palmites tollat: fructuosos au
tem purget: ut plus afferant fructu3: Cō
tinuo etiam seipsum mundatore3 palmi-
tum ostendens: iam uos inquit mundi
estis: propter sermonem que3 locutus sū
uobis. Ecce ⁊ ipse mundator est palmi-
tu3: ꝙ est agricole non uitis officiū. Qui
etiam palmites operarios suos fecit. na3
⁊ si non dant incrementum: impendunt
tamen aliquod adiumentum sed non de
suo: quia sine me inquit nihil potestis fa-
cere. Audi etiam ipsos confitētes. Quid
est autē apollo: Quid uero paulus: Mi
nistri per quos credidistis: ⁊ unicuiq3 si-
cut dominus dedit. Ego plantaui apol-
lo rigauit. Et hoc ergo sicut unicuiq3 do
minus dedit non itaq3 de suo. Iam uero
qđ sequitur sed deus incrementu3 dedit
non per illos sed per seipsum facit. Exce
dit hoc humanam humilitate3. Excedit
angelicam sublimitate3: nec omnio per-
tinet nisi ad agricolam trinitatē. ℞sorium.
Candidi facti sunt nazarei eius: all'a: splendo-
rem deo dederūt: alleluia: Et sicut lac coagula
ti sūt: all'a: all'a. ℣. Cādidiores niue: nitidiores

lacte: rubicūdiores ebore antiquo : saphyro
pulchriores. Et sicut. Lectio nona.
IAm uos inquit mundi estis: mūdi
s. atqꝫ mundandi. Neqꝫ enim nisi
mundi essent: fructum ferre potuisset. Et
tū oēs qui fert fructum purgat agricola:
ut fructum plus afferat. Fert fructum qꝛ
mundus est: atqꝫ ut plus afferat: purgat
adhuc. Quis enim est in hac uita sic mū
dus ut non sit magis magisqꝫ mundan-
dus: Ubi si dixerimus: quia peccatū nō
habemus: nos ipsos seducimus: ⁊ ueri-
tas in nobis non est. Si autem cōfessi fu
erimus peccata nostra: fidelis ē ⁊ iustus:
qui dimittat nobis pecca nostra: ⁊ mun-
det nos ab omni iniquitate. Mūdet uti-
qꝫ mundos hoc est fructuosos: ut tanto
sint fructuosiores: q̄zto fuerint mūdiores
Jam uos mundi estis propter sermonē
quem locutus sum uobis. Quare nō ait
mundi estis propter baptismum: quo ab
luti estis: sed ait propter uerbuꝫ quod lo
cutꝰ sū uobis: Nisi qꝛ ⁊ i aqua uerbū mū
dat. Detrahe uerbum: ⁊ quid est aqua:
nisi aqua: Accedit uerbuꝫ ad elementū
⁊ fit sacramentum: etiam ipsum tanq̄ꝫ ui
sibile uerbum. Nam de hoc utiqꝫ dixe-
rat: quando pedes discipulis lauit. Qui
lotus est non indiget nisi ut pedes lauet:
sed est mundus totus. Unī ista tanta uir-
tus aque: ut corpus tangat ⁊ cor abluat:
nisi faciente uerbo: non quia dicitur: sed
quia creditur: Nam ⁊ in ipso uerbo aliō
est sonus transiens aliud uirtus manēs.
Hoc est uerbum fidei quod predicamꝰ
ait apostolus. Quia si confessus fueris i
ore tuo: quia dominus est christus: ⁊ cre
dideris in corde tuo: quia deus illum su-
scitauit a mortuis saluus eris. Corde eīꝫ
creditur ad iustitiam: ore auteꝫ confessio
fit ad saluteꝫ. Unde in actibus apostolo
rum legitur: fide mundans corda eoruꝫ.
Et in epistola sua beatus petrꝰ: sic ⁊ uos
inquit baptisma saluos facit: non carnis
depositio sordium sed conscientie bone
interrogatio in deum. Hoc est uerbum
fidei quod predicamus. Quo sinī dubio
ut mundare possit: consecratur ⁊ baptis-
mus. Christus quidem nobiscum uitis
cum patre agricola. Dilexit ecclesiam et
se ipsum tradidit pro ea. Lege apostolū
⁊ uide quid adiungatur. Ut eam sanctifi
caret inquit: Mundans eam lauacro a-
que in uerbo. Mundator igitur nequa-
q̄ꝫ fluxo ⁊ labili tribueretur elemento: ni
si adderetur in uerbo. Hoc uerbuꝫ fidei
tantum ualet in ecclesia dei: ut per ipsum
credentem offerentem benedicentem tin
gentem etiam tantillum mundet infantē
q̄zuis nondum ualentē corō credere ad
iustitiam: ⁊ ore confiteri ad salutem. To-
tum hoc fit per uerbum de quo dominꝰ
ait. Jam uos mundi estis propter uerbū
quod locutus sum uobis. Ad laudes ⁊
per hor. añt. Sancti tui domine florebunt si
cut lilium: alleluia: ⁊ sicut odor balsami erunt
ante te: alleluia. ps. Dominus regnauit dec.
cum reliquis añt. In celestibus regnis sāc-
torum habitatio est: alleluia: ⁊ in eternū requi-
es eorum: alleluia. añt. In uelamento clama-
bāt sancti tui domine: alleluia: alleluia: alleluia
añt. Spiritus ⁊ anime iustorum hymnum di
cite deo nostro: alleluia : alleluia. añt. Fulge-
bunt iusti sicut sol in conspectu dei: alleluia. ca
pitulum. Stabunt iusti in magna cōstātia.
hymnus occurrens. ℣. Preciosa in con-
spectu domini: alleluia. ℟. Mors sanctoruꝫ
eius: alleluia. Ad benedictus añt. Filie hie
rusalem uenite ⁊ uidete martyres cum coronis
quibꝰ coronauit eos dñs in die solennitatis ⁊
letitie: allā: allā. oratio occurrens. Ad ter-
tiam capitulum. Stabunt iusti in magna
cōstātia. ℟. b. Sancti ⁊ iusti i domino gau-
dete: alleluia: alleluia. ℣. Uos elegit deus in
hereditatem sibi: alleluia. Gloria patri. Sanc
ti ⁊ iusti. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis
domine: alleluia. ℟. Et eternitas temporum:
alleluia. Ad sextam capitulum.
ECce quomodo computati sunt in-
ter filios dei: ⁊ inter sanctos sors il
loruꝫ est. ℟. breue. Lux perpetua lucebit sāc
tis tuis domine: alleluia: alleluia. ℣. Et eterni
tas temporum: alleluia. Gloria patri. ℣. Le-
ticia sempiterna super capita eorum : alleluia.
℟. Gaudium ⁊ exultationem obtinebunt: al-
luia. Ad nonam capitulum.

SCimus quoniam diligentib⁹ deū
omnia cooperantur in bonū: his
qui secundum propositū uocati sunt sāc-
ti. ℞. breue. Letitia sempiterna super capita
eorum: alleluia: alleluia. ℣. Gaudium ⁊ exul-
tationem obtinebunt: alleluia. Gloria patri ⁊.
℣. Preciosa in conspectu domini: alleluia. ℞.
Mors sanctorum eius: alleluia. Ad uespe
ras antiphona. Sācti tui domine. cum re
liquis ps. qui occurrunt. Capitulū Sta
bunt iusti. ℣. Preciosa in cōspectu domini.
℞. Mors sanctorum. Ad magnificat an-
phona. Sancti ⁊ iusti in domino gaudete: al
leluia: uos elegit deus in hereditatem sibi alle-
luia. oratio occurrens De confessori-
bus ⁊ uirginibus officium consuetū agi-
tur preter toñ. illorum hymnorum qui
mutari non possunt ⁊ hoc dempto qđ
ad inuitatorium añt. uersiculos. ℞. tam
breuia q̄ȝ alia in fine adiungitur alleluia.
Tres uero psalmi per omnes nocturn.
sub prima antiphona cuiuslibet noctur-
ni dicuntur.
In sancti georgij martyris oratio.
DEus q nos beati georgij martyris
tui meritis ⁊ itercessione letificas:
concede propitius: ut qui eius beneficia
poscimus: dono tue gratie cōsequamur.
per dominum. Lectio prima.
IN perside ciuitate diospoli: passio
sci georgij martyris: cui⁹ gesta passi
ōis ⁊ si int apocryphas ꝯnūeret scriptas
tñ illustrissimū eius martyrium inter co-
ronas martyrum ecclesia dei uenerabili-
ter honorat. In sancti marci euangeli
ste ad uesperas añt. Sancti tui domine. cū
reliquis de laudibus ps. Dixit dominus.
cum reliquis in fine. Laudate dominum
omnes gentes. Capitulum. Stabunt iusti.
hymnus. Tristes erant. ⁊ dicitur. Quesu-
mus auctor omnium. In utrisq̄ȝ uesperis ⁊
matutinis. ℣. Sancti ⁊ iusti. ℞. Uos elegit
deus. Ad magnificat antiphona. Lux p-
petua. ut supra oratio.
DEus qui beatum marcum euange
listam tuum euangelice predicatio
nis gratia sublimasti. tribue quesumus:
eius nos semper ⁊ eruditione proficere
⁊ oratione defendi. per dominum. Ad
matuti. inuitatorium. Regem apostolorū.
In tono paschali ⁊ alleluia in fine hym-
nus. Tristes erant. Ad nocturnum anti-
phona. Sancti iusti. psalmi de aposto-
lis. Sciendum est q̄ antiphone noc-
turnales laudum uesperorum ad bene-
dictus ⁊ ad magnificat capitula breuia
respōsoria ⁊ uersiculi dicuntur ut in mar
tyribus supra notata sunt. Tres lectōes
leguntur de passione eius: ⁊ tres de ex
positione beati gregorij super ezechielē
uidelicet. Sancta quatuor animalia.
Require de communi euangelistarum.
Relique tres de omelia sācti gregorij pa
pe scilicet. Dominus ⁊ saluator. Super
euangeliū sancti luce. Designauit dñs.
Lectio prima.
MArcus discipulus ⁊ interpres petri
iuxta quod petrum referentem
audierat: Rogatus rome a fratribus
breue scripsit euangelium. Quod cum
petrus audisset probauit: ⁊ ecclesie le
gendum sua auctoritate tradidit: sicut
scribit clemens in sexto informationum
libro: ⁊ papias hieropolitanus episcop⁹
meminit huius marci. Et petrus i prima
epistola sub nomine babylonis figurali
ter romam significans. Salutat uos in-
quit ecclesia que est in babylone collec-
ta: ⁊ marcus filius meus. Respōsoriū.
Tristitia uestra. Lectio secunda.
ASsumpto itaq̄ȝ euangelio quod ip
se fecerat perrexit egyptum. Et pri
mus alexandrie christum annuncians
constituit ecclesiam. Tante doctrine ⁊ ui
te continentie fuit ut omnes sectatores
christi ad exemplum sui cogeret. Deni-
q̄ȝ philo disertissimus iudeorum uidens
alexandrie primam ecclesiam adhuc iu-
daizantem quasi in laudem gentis sue li
brum super eorum conuersationem scrip
sit. Et quomodo lucas narrat hieroso-
lyme credētes omnia habuisse ꝯmunia:
sic ille quod alexandrie sub marco fieri
doctore cernebat: memorie tradidit. De
niq̄ȝ amputasse sibi policem dicitur: ut sa
cerdotio reprobus haberetur. Sed tñ

consentiēs fidei predestinata potuit elec-
tio:ut nec sic in opere uerbi perderet: qđ
prius meruerat in genere. ℟. Preciosa ī
conspectu.

Lectio tertia.

Preterea alexandrie episcopus fu-
it. Cuius per singula opus fuit scri
bere: ⁊ euangelij in se dona disponere: ⁊
disciplinam in se legis agnoscere: ⁊ diui-
nam carnem domini naturam intelligē
que in nos primū requiri oportet: debic
inquisita uolumus agnosci: habētes mer
cedem exhortationis: quoniam qui plā-
tat ⁊ qui rigat unum sunt. Qui autem in
crementum prestat deus. Mortuus est
autem octauo neronis anno. Quem pa
gani scilicet uidentes die sācto pasce mis-
sarum solennia facientem: miserunt funē
in collo eius: ⁊ trahebant eū ad loca bu-
culi que erant iuxta mare sub rupibus:
ubi erat ecclesia constructa. Et fluebant
carnes eius in terram: ac saxa sanguine ī
ficiebantur. Vespere autē facto miserūt
eum in carcerem: ubi circa mediam noc
tem primo angelica confortatus est uisi-
tatione: deinde ipso domino sibi christo
apparente ad celestia regna uocatur. At
mane cū traheretur ad loca buculi: gra
tias agens ⁊ dicens: Domine in manus
tuas commendo spiritum meum: defūc-
tus ē: ⁊ a uiris religiosis placida quiete
sepultus septimo calendas maias. ℟.
Lux perpetua. Sācta quattuor animalia. ℟.
Filie hierusalē. ℟. Virtute magna reddebāt
apostoli Testimoniū resurrectionis iesu chri
sti domini nostri: alleluia: alleluia. ℣. Repleti
quidem spiritu sancto loquebantur cum fidu-
cia uerbum dei. Testimonium. ℟. Isti sunt a-
gni nouelli: qui annunciauerūt: alleluia: modo
uenerunt ad fontes. Repleti sunt claritate: alle
luia: alleluia. ℣. In conspectu agni amicti sūt
stolis albis ⁊ palme ī manibus eoꝝ. Repleti.
In tertio noct. ℟. Ego sum uitis uera. ℟.
Candidi facti sunt. Ad laudes ⁊ per hor.
aāt. Sancti tui domine cum reliquis. capi
tulum. Stabunt iusti. hymnus. Exultet ce
lum. ℣. Preciosa in conspectu. ℟. Mors
sanctorum. Ad benedictus aāt. Filie hieru
salem. oratio. Deus qui beatum. Ad uel-
peras aāt. Sancti tui domine. cum reliqs
psalmis de apostolis. capitulū. Stabūt
iusti. hymnus Tristes erant. ℣. Preciosa.
℟. Mors. Ad magnificat aāt. Sancti ⁊
iusti. oratio. Deus qui beatum. In sanc-
torū cleti ⁊ marcellini pape ⁊ martyris.

Lectio prima.

Cletus natione romanus de regio
ne uico patricij patre emyliano se-
dit annos septem mensem unū dies. xi.
Fuit autem temporibus uaspasiani ⁊ titi
a consulatu uaspasiani septimi ⁊ domiti-
ani quinti usqꝫ ad domitianum nonum
⁊ ruffum consules: martyrio coronatur.
Hic ex precepto beati petri uigintiquin
qꝫ presbyteros ordinauit in urbe roma
mense decembris. Qui etiam sepultus ē
iuxta corpus beati petri in uaticano sex
to calendas maij: ⁊ cessauit episcopatus
dies. xx.

Lectio secunda.

Marcellinus natiōe romanus ex pa
tre proiecto sedit annos octo men
ses duos dies. xxv. Fuit autem tempori
bus dioclitiani ⁊ maximiani ex die calē-
darum iulij a consulatu dioclitiani sexti
⁊ constantini secundi usꝫ ad dioclitianū
nonum ⁊ maximianum octauum. Quo
tēpore fuit persecutio magna: ita ut intra
triginta dies. x. ⁊ . vij. milia hominū ꝓmi
scui sexus per diuersas prouincias chri-
stiani martyrio coronarentur. De qua re
⁊ ipse marcellinus ad sacrificiū ductus
est ut turificaret. Quod ⁊ fecit. Et post
paucos dies penitentia ductus ab eodē
dioclitiano ꝓ fide christi cum claudio ⁊
cyrino ⁊ antonio capite truncatus est: et
martyrio coronatus. Coniurauit autem
beatus marcellinus marcellum presby-
terum dum iret ad passionem suam: ut ꝓ
ceptum dioclitiani nunqꝫ impleret.

Lectio tertia.

Et post hec iacuerunt corpora sanc
torum in platea ad exemplum chri
stianorum: dies. xxxvi. ex iussu dioclitiāi.
Et exinde marcellus presbyt collegit cor
pora sancta noctu cum presbyteris ⁊ di-
aconibus cum hymnis: ⁊ sepeliuit uia sa
laria i cemitio priscille in cubiculo claro

quod patet usqꝫ in hodiernum diem qđ
ipse pauerat penitens dũ traheret ad oc
cisionem in criypta iuxta corpus sancti
crescentonis sexto calendas maij. Qui e
tiam fecit ordinationes duas per mensẽ
decembrium presbyteros quattuor: dia-
cones duos episcopos per diuersa loca
quinqꝫ. Ab eodem die cessauit episcopa
tus annos septem menses sex dies uigin
tiquinqꝫ prosequente dioclitiano christi
anos. In sancti uitalis martyris oĩo.

Presta quesumus omnipotens de
us: ut intercedẽte beato uitale mar
tyre tuo ⁊ a cunctis aduersitatibus libe-
remur in corpore: ⁊ a prauis cogitationi
bus mundemur in mente. p. Lectio. j.

Apud rauennam natale sancti uita
lis martyris patris sanctorum ger
uasij ⁊ prothasij. Qui militans cum pau
lino iudice rauennaꝫ ingressus est. Et cũ
uideret in conspectu iudicis sui christia-
num nomine urcisinum arte medicũ na
tione lygureꝫ post nimia tormenta capi-
talem excepisse sententiam: Cumqꝫ iam
ueniret ad palmaꝫ ⁊ expauisset: exclama
uit. Noli ursicine medice qui alios curarẽ
consueuisti: teipsum eterne mortis iaclo
uulnerare: ⁊ qui per passiões nimias ue-
nisti ad palmam coronam perdere tibi a
domino preparatam. Lectio secunda.

Utqꝫ martyrium consumauit idem
ursicinus: statim beatus uitalis cor
pus eius rapiens intra rauennaticaꝫ ur-
bem sepeliuit: ad iudicem ultra uenire ip
se contemnens. Tentus itaqꝫ est a pauli
no consulari: ob id maxime quia prefa-
tum ursicinum in passionis agõe positũ
suis exhortationibus roborasset: Post
qꝫ eculei tormenta ad palmam perduci
iussus est. Locus autem ubi decollaban
tur christiani hoc habebat uocabulum:
eo ꝙ arbores palme illic essent. Et facta
fouea donec reperiretur aqua: ibi supinꝰ
est depositus: ⁊ terra ac lapidibus op-
pressus. Lectio tertia.

Coniunx quoqꝫ eius ualeria cuꝫ re
uerteretur ad urbem mediolanen-
sium: siluanos sacrificantes incurrit. Cũ-
qꝫ eam deponentes de sagittario horta-
rentur de idolotitis manducare: Nec si-
bi omnino licitum testaretur: quia esset
christiana: nimia ab eis cede mactata est
ut uix feminecem sui homines eam ad
mediolanensem urbẽ perducerent. Que
infra biduum migrauit ad dominum.

In sanctorum apostolorum philippi ⁊
iacobi omnia dicuntur sicut in festo sanc
ti marci Preter orationem ⁊ lectiones
antiphonas laudum ⁊ per horas ⁊ anti
phonas ad benedictus ⁊ ad magni. aña.

Non turbetur cor uestrum neqꝫ formidet: cre-
ditis in deum ⁊ in me credite: in domo patris
mei mansiones multe sunt: alleluia: allã. oĩo.

Deus qui nos annua apostolorum
tuorum philippi ⁊ iacobi solenni-
tate letificas: presta quesumus: ut quorũ
gaudemus meritis istruamur exemplis.
per dominum. Lectio prima.

Cum sancti apostoli dominĩ ⁊ sal-
uatoris nostri iesu christi ceteriqꝫ
discipuli ad predicandum uerbum dei p
singulas quasqꝫ orbis terre prouincias
diuiderent: factus apostolus domini no
stri iesu christi philippus post ascensio-
nem saluatoris per annos uiginti instan
ter predicauit gentibus per syriam euan
gelium. Ubi cum tentus esset a gentibꝰ:
⁊ adductus ad statuã martis ⁊ cõpellere
tur ad sacrificandum: exijt de subbasse
in qua statua erat draco ingens: ⁊ percus-
sit filium pontificis qui ministrabat ignẽ
sacrificij. Percussit etiaꝫ duos tribunos
qui preerant prouincie: cuius officiales
tenebant in uinculis sanctum philippuꝫ
apostolum. De flatu draconis autẽ om-
nes morbidi redditi egrotare ceperunt.

Lectio secunda.

Tunc sanctus philippus dixit om
nibus. Audite consilium meum et
recuperabitis sanitatem. Et isti qui sunt
mortui resuscitabuntur. Draco quoqꝫ q
uobis est nociuus in dei mei nomine fu-
gabitur. Dicunt ei omnes. Dic nobis
quid faciamꝰ. Dixit ei apostolus philip-
pus. Deijcite hunc martem ⁊ confringi
te ⁊ in loco in quo fixus stat: crucem dñi

noſtri ieſu chriſti figite: ⁊ hanc adorate.
Tunc illi qui cruciabantur ceperunt cla
mare. Recuperetur in nobis uirtus ⁊ de
ijciemus martem hunc. Facto itaqꝫ ſilē
tio apoſtolus dixit. Precipio tibi draco
in nomine domini noſtri ieſu chriſti: exi
de illo loco ⁊ uade ⁊ morare in loco de-
ſerto: ubi non eſt acceſſus hominum: et
nulla utilitas humanis uſibus miniſtra-
tur: ita ut uadens nemini noceas. Tunc
draco ſeuiſſimus ille exiēs cepit ire feſti-
nus ⁊ ultra nuſqꝫ comparuit. Filium au
tem pontificis qui miniſtrabat ignem ſa
crificij: ⁊ duos tribunos qui mortui fue-
rant ſuſcitauit: omnemqꝫ turbam que
morbida fuerat dracōis flatu ſanitati re-
ſtituit.

Lectio tertia.

Unde factum eſt ut uniuerſi qui phi
lippum apoſtolum perſequebātur
penitentiam agentes: deū hunc exiſtimā
tes adorarent. Ipſe autem per unum an
num iugiter docebat eos: ⁊ crediderunt
multa milia hominum ⁊ baptizati ſunt.
Ordinatis autem clericis epiſcopis ⁊ p̄-
ſbyteris uł diaconibus atqꝫ eccleſijs mł
tis inſtructis per reuelationem ipſe ad a-
ſiam reuerſus eſt. In ciuitatem gerapoli
commoratus: hereſim malignaꝫ ebioni
tarum extinxit: qui docebant non ueruꝫ
natum ex uirgine dei filium hominēꝫ aſ-
ſumpſiſſe. Erant autem due filie eius ſāc
tiſſime uirgines: per quas deus multitu-
dinem uirginum lucratus eſt. Ipſe uero
beatiſſimus apoſtolus dī philippus ſep
timo die migrationis ſue uocauit ad ſe
omnes preſbyteros ⁊ diacones ſed ⁊ ui
cinarum urbium epiſcopos: ⁊ dixit eis.
Hos ſeptem dies mihi dominus ī iſta ui-
ta cōceſſit. Memores eſtote domini no-
ſtri ieſu chriſti ⁊ ſtate uiriliter. Dominus
autem compleat promiſſum ſuum: ⁊ cor
roboret eccleſiam ſuam. Hec ⁊ his ſimi-
lia predicante apoſtolo domini anno oc
togeſimoſeptimo tentus ab infidelibus:
crucifixus lapidatuſqꝫ perrexit ad domi
num: ⁊ in ea ciuitate poſitum eſt ſanctuꝫ
corpus eius. Et poſt aliquantos annos
due ſacrate uirgines filie eius dextra le-
uaqꝫ ſepulte ſunt: ubi preſtātur beneficia
dei orante apoſtolo philippo omnibus
qui credunt regnum patris ⁊ filij ⁊ ſpiri-
tus ſancti.

Pro ſancto iacobo.

Lectio quarta.

Iacobus qui appellatur frater do-
mini cognomento iuſtus: ut nōnul
li exiſtimāt ioſeph ex alia uxore: ut au-
tē mihi uidetur marie ſororis matris do-
mini: cuius ioannes in libro ſuo memi-
nit: Filius poſt paſſionem domini ſtatiꝫ
ab apoſtolis hieroſolymorum epiſcopꝰ
ordinatus: Unam tantū ſcripſit epiſtolā
que de ſeptem canonicis eſt. Que ⁊ ipſa
ab alio quodam nomine eius edita aſ-
ſeritur: licet paulatim tempore proceden
te obtinuerit auctoritateꝫ. Hegeſippꝰ ui
cenus apoſtolicorū temporum in quito
comentariorū libro de iacobo narrans
ait. Suſcepit eccleſiaꝫ hieroſolyme poſt
apoſtolos frater domini iacobuſ cogno
mento iuſtus. Multi quidem iacobi uo
cabantur. Hic de utero matris ſue ſanc
tus fuit: uinum ⁊ ſiceram non bibit. Car
nem nullam comedit. Nunqꝫ attonſus ē
nec unctus unguento nec balneo uſus.
Huic ſolitum erat ingredi ſancta ſancto-
rum. Siquidem ueſtibus laneis non u-
tebatur ſed lineis. Solus templum in-
grediebatur: ⁊ flexis genibus pro po-
pulo deprecabatur: Intantum ut camel-
lorum duriciem tranſiſſe eius genua cre
derentur.

Lectio quinta.

Dixit ⁊ multa alia que enarrare lon
gum eſt. Sed ioſephus ī uigeſimo
libro antiquitatū refert: ⁊ clemens in ſep
timo ſuper expoſitionem forme: mortuo
feſto qui iudeam regebat: miſſum eſſe a
nerone ſucceſſorem eius albinum. Qui
cum necdum ad prouinciam perueniſſꝫ:
Ananus inquit pontifex adoleſcēs ana-
ni filius d̄ genere ſacerdotali accepta oc
caſione anarchias ideſt principatus con
cilium congregauit. Et compellēs publi
ce iacobum ut chriſtum dei filium dene-
garet: contradicentē lapidari iuſſit. Qui

precipitatus de pinna templi: cum frac-
tis cruribus adhuc semianimis tollens
ad celum manus diceret: Domine igno
sce eis: quid enim faciant nesciunt: fullo
nis fuste quo uestimenta uda extorqueri
solent in cerebro percussus interijt. Tra
didit idem iosephus tante eum sanctita-
tis fuisse ⁊ celebritatis i populo: ut prop
ter eius necem creditum sit subuersā hie
rosolymam.

Lectio sexta.

Hic est de quo paulus apostolus
scribit ad galathas. Alium autem
apostolorum uidi neminem nisi iacobū
fratrem domini. Et apostolorum super
hoc crebrius acta testantur. Euangeliuꝫ
quoqꝫ quod appellatur secundum he-
breos: ⁊ a me nuper in grecum sermonē
latinumqꝫ translatum est: Quo ⁊ orige-
nes sepe utitur post resurrectionem sal-
uatoris refert. Dominus autem cum de
disset syndoneꝫ seruo sacerdotis: iuit ad
iacobum ⁊ apparuit ei. Iurauerat enim
iacobus se non comesurum panem ab il
la hora qua biberat calicem domini: do
nec uideret dominum resurgenteꝫ a dor
mientibus. Rursumqꝫ post paululum.
Afferte ait dominus mensam et pa-
nem: Statimqꝫ additur. Tulit domi
nus panem ⁊ benedixit ⁊ fregit ⁊ de-
dit iacobo iusto: ⁊ dixit ei. Frater mi cōe
de panem tuum: quia surrexit filius ho-
minis a dormientibus. Triginta itaqꝫ ā-
nis hierosolyme rexit ecclesiam idest us
qꝫ ad septimum neronis annum: ⁊ iuxta
templum ubi precipitatus fuerat sepult⁹
titulum usqꝫ ad obsidionem titi ⁊ ultimā
adriani notissimum habuit. Quidam ex
nostris in montem oliueti eum putant
conditum: sed eorum falsa opinio est.

Lectio sancti euangelij secundum ioan-
nem.

In illo tempore dixit iesus discipu-
lis suis. Non turbetur cor uestruꝫ
creditis in deum: ⁊ in me credite: in do-
mo patris mei mansiones multe sūt. Et
relqua. Omelia sancti augustini episco-
pi.

Lectio septima.

Erigenda est nobis ad deū fratres
maior intentio: ut uerba sancti euā
gelij que modo in nostris auribus sonu
erunt: etiam mente capere utcunqꝫ possi
mus. Ait enim dominus iesus christus.
Non turbertur cor uestrum. Creditis in
deum: ⁊ in me credite. Ne mortem tan-
qꝫ homines timerent: ⁊ ideo turbarētur:
consolatur eos: ⁊ deum se esse contestās
Creditis inquit in deum: ⁊ i me credite.
Consequens est enim ut si in deuꝫ credi-
tis: ⁊ in me credere debeatis. Quod nō
esset consequens si christus non esset de
us. Creditis inquit in deum ⁊ in euꝫ cre-
dite: Cui natura est non rapina esse se e-
qualem deo. Semetipsum enim exinani
uit: non tamen formam dei amittens: sed
formam serui accipiens. Mortem metui
ist huic forme serui: non turbetur cor ue
strum: suscitabit illam formam deus.

Lectio octaua.

Sed quid est quod sequitur: In do-
mo patris mei mansiones multe
sunt: nisi quia ⁊ sibi metuebant. Und au
dire debuerunt. Nō turbetur cor uestrū.
Quis enim eorum non metueret: cum
petro dictum esset fidentiori atqꝫ promp
tiori non cantabit gallus donec ter me
neges. Tanqꝫ ergo essent ab illo peritu-
ri merito turbantur: sed cum audiunt in
domo patris mei mansiones multe sūt:
si quo minus dixisseꝫ uobis: quia uado
parare uobis locum: a turbatione recre
arentur. Certi ac fidentes etiam post pe
ricula tentationum se apud deum cum
christo eē māsuros: qr ⁊ si ali⁹ ē alio forti
or: ali⁹ alio sapiētior: ali⁹ alio iustior: ali⁹
alio sāctior: In domo pr̄is mei māsiōes
multe sunt. Nullus eoruꝫ alienabitur ab
illa domo: ubi mansionem pro suo quis
qꝫ accepturus est merito.

Lectio nona.

Denarius quidem ille equalis est ō
nibus: queꝫ paterfamilias eis qui
operati sunt in uinea iubet omnibus da
ri non in eo discernens qui minus ⁊ qui
amplius laborauerunt. Quo utiqꝫ dena
rio uita significatur eterna: ubi amplius
alio nemo uiuit: quoniam uiuendi non
est diuisa in eternitate mensura: Sed mł
te mansiones diuersas meritoꝝ in uita
eterna significant dignitates. Alia enim
est gloria solis: alia gloria lune: alia glori
a stellarum. Stella enim a stella differt i
claritate. sic ⁊ resurrectio mortuoꝝ. Tā
q̄ꝫ stelle sancti diuersas mansiones diuer
sas claritates tanq̄ꝫ in celo sortiuntur. in
regno: sed propter unum denarium nul
lus separatur a regno. Atqꝫ ita deus
erit omnia in omnibus: ut quoniam de
us caritas est: Per caritatē fiat: ut quod
habent singuli commune sit omnibus.
Sic enim quisqꝫ etiam ipse habet: cum
amat in altero quod ipse non habꝫ. Nō
erit itaqꝫ aliqua inuidia imparis clarita
tis: quoniam regnabit in omnibus uni
tas caritatis. *Ad laudes ⁊ p horas añt.*
Domine ostende nobis patrem ⁊ sufficit no
bis: alleluia. *ps.* Dominus regnauit decorē.
cum reliquis antiphona. Philippe qui ui
det me: uidet ⁊ patrem meum: alleluia. *añt.*
Tanto tempore uobiscum suꝫ: ⁊ non cognoui
stis me: philippe qui uidet me: uidet ⁊ patrem
meum: alleluia. *añt.* Si cognouissetis me: ⁊
patrem meuꝫ utiqꝫ cognouissetis: ⁊ ammodo
cognoscetis eum ⁊ uidistis eum: alleluia: alle
luia: alleluia. *añt.* Si diligitis me: mandata
mea seruate: alleluia: alleluia: alleluia. *Ad be
nedictus añt.* Ego sum uia ueritas ⁊ uita: ne
mo uenit ad patrem nisi per me: alleluia. *ora
tio.* Deus qui nos annua. *Ad uesperas
añt.* Domine ostende. *cum reliquis ps. de
apostolis. Ad magnificat añt.* Si manse
ritis in me ⁊ uerba mea in uobis manserint:
quodcunqꝫ petieritis fiet uobis: alleluia: allelu
ia: alleluia. *oratio.* Deus qui nos annua.
*Inuentionis sanctissime crucis officium
duplex est: ⁊ ideo nulla eadem die fit cō
memoratio: ut alias fieri cōsueuit: ⁊ quo
tienscunqꝫ occurrerit in dominica de ea
dem fit inuentione ⁊ commemoratio do
minice: eo quod dominicale officium in
sequentem potest transferri dominicā.
Ad uesperas antiphona.* Helena constā
tini mater. *cum reliquis de laudibus psal
mus.* Dixit dominus domino meo sede a.
cum reliquis in fine psalmus. Laudate do
minum omnes gentes: laudate.

Capitulum.

Fratres hoc enim sentite in uobis:
quod ⁊ in christo iesu: qui cum in
forma dei esset non rapinam arbitratus
est esse se equalem deo. *hymnus.*
Vexilla regis prodeunt: fulget cruc. *℣.* Hoc
signum crucis erit in celo: alleluia. *℟.* Cum
dominus ad iudicandum uenerit: alleluia.
Ad magnificat antiphona. O crux splē
didior cunctis astris mundo celebris: homini
bus multum amabilis sanctior uniuersis: que
sola fuisti digna portare talentum mundi: dul
ce lignum: dulces clauos: dulcia ferens ponde
ra: salua presentem cateruam: in tuis hodie lau
dibus congregatam: alleluia: alleluia: alleluia:
alleluia.

oratio.

Deus qui in preclara salutifere cru
cis inuentione passionis tue mira
cula suscitasti: concede ut uitalis ligni p̄
tio eterne uite suffragia consequamur.
Qui uiuis ⁊ ⁊ regnas. *Ad matutinum
inuitatorium.* Christum regem crucifixum:
uenite adoremus: alleluia. *ps.* Venite exulte
mus domino. *hymnus.* Pange lingua
gloriosi preliū certaminis ⁊ super. *In primo
nocturno āntiphona.* In uere crucis festa re
colim⁹ uniuersi: cuius preconium per orbeꝫ mi
canti lumine fulget: alleluia. *psalmus.* Bea
tus uir qui. *psalmus.* Quare fremuerunt gē
tes ⁊. *psalmus.* Domine quid multiplicati.
uersus. Hoc signum crucis erit in celo. *res
ponsum.* Cum dominus ad iudicanduꝫ ue
nerit.

Lectio prima.

Anno ducentesimo trigesimo sexto
a ōstructiōe tēpli ⁊ euersiōe hieru
salē uespasiano ⁊ tito filio eius regnante

piiſſimo ⁊ sereniſſimo conſtantino auguſto ſexto anno regni eius: Gens multa barbarorum congregata ē contra romanos ad bellum duce maxentio. Non dum conſtantinus tempore illo dominice paſſionis acceperat ſignum. Erat autem cor eius fiduciam habens in domino. Nocte eadez uir ſplendidus apparuit ei dicens. Cōſtantie ne timeas: ſed i celum reſpice: ⁊ uide ſignum uictorie. Euigilans a ſomno uidit ab orientis parte i celo crucis ſignum fulgore igneo rutilās Et perterritus tali aſpectu uidit angelos ſibi aſtare dicentes. Conſtantine in hoc ſigno uinces. Igitur conſtantinus ſecurꝰ de uictoria effectus: depinxit ſibi ſignū i fronte quod uiderat in celo: ⁊ illud etiaz ſuper milites in ſimilitudinem crucis exaptat. Iam uero religionis ſigno armatus: ut eius manifeſta fieret fides: crucis ſignuz ex auro ⁊ lapidibus precioſis formatuz habens in dextra: contra impios ingreditur: Obſecrans ⁊ orans dominū ut dextra quam munierat ſigno crucis: romano non macularetur ſanguine. Et ecce maxentius primo diluculo cum ingenti manu ingreſſus eſt pontem. Iuſſerat enim ipſe maxentius ad deceptionez ſterni fluuium nauibus ⁊ pōtibus educ tis exequari. Ingreſſo igitur ponte ſtatim naues in profunduz demerſe ſunt: ⁊ ſolus nefandiſſimus princeps maxētius in aquis cadens mortuus interiit. Impolluta principis dextra a cruore ſeruata ciuili. Deinde ſuper barbaros cōſtātinus faciens īpetuz proxima luce illi territi fugerunt. Et ſic populus romanus ab adulteriis homicidiis tyrannice ſeruitutis maxentii diuina uirtute liberatus eſt. ℟.

Glorioſum diem ſacra ueneretur eccleſia: duz triumphale reſeratur lignuz. In quo redemptor mortis uincula rumpens: callidum aſpidez ſuperauit: alleluia: alleluia. ℣. In ligno pendens noſtre ſalutis ſemitam uerbum patris inuenit. In quo.

Lectio ſecunda.

Adepta igitur conſtātinus uictoria: ſeptimo anno imperii ſui urbem īgreſſus ē romanam. Et conuocās ſacerdotes chriſtiane religionis de ſigno crucis per quod bellum uicerat diligentiſſime perquirebat. Et audiens quod eſſet tropheuz celeſtis regis miſit ad ſiluestrū epiſcopum eiuſdem urbis. Qui dum ueniſſet ad euz: protulit ei ōēs diuīas ſcripturas: qui legit ⁊ credidit. Et ſtatiz cathetizauit eum docens fidem chriſtianoruz. Et baptizauit in nomine patris ⁊ filii et ſpiritus ſancti. Confirmatus itaqꝫ in fidē chriſti conſtantinus iuſſit templa deorū deſtrui: ⁊ edificari eccleſias in noīe chriſti ſaluatoris nr̄i. Tūc leti ōēs romani a iugo tyrānice ſeruitutis erepti cuz coniugibꝰ ac libis ꝯſtantinū ſalutis auctorē fatentur. Sed ille in laudibus ppl̄i non extollitur. ſed ut uidit imagines ſibi ad honorē triūphi a ſenatu erigi: iubet in dextram ſuā dn̄ice crucis depingi uexillum ⁊ ſcribi ſubtus hoc ſignuz ſingulare: qđ eſt uere uirtutis inſigne. Erat aūt ꝯſtantinus perfectus in fide ⁊ feruens in ſpiritu ſancto. Et cū legendo didiciſſet ubi eſſz dn̄s crucifixus: miſit ad helenam matrē ſuam: que ⁊ ipſa in ſōnis admonita urgebatur tranſire hieroſolymam ut inquireret precioſum ⁊ ſanctum lignum dn̄i noſtri ieſu chriſti. Gratia uero ſp̄s ſc̄i requieuit i beatiſſima mr̄e ꝯſtātini helena: ⁊ dū cū mltis militibꝰ itraſſz hieroſolymaz iuſſit ꝯgregari iudeos uiros pitiſſimos i lege pluſqꝫ tria milia: ⁊ ſcrutata ē locū paſſionis chriſti. Qui dicentes ſe penitus locū ignorarē precepit ōēs igne cremari. Illi aūt timentes tradiderūt iudā dicētes. Hic uir iuſtus et ſimeonis ꝓphete filius ⁊ fr̄ ꝓthomartyris ſtephani meliꝰ nobis legē nouit. Hic dn̄a que cor tuuz deſiderat: oñdet diligenter. Studuit eīm a pr̄e ſuo ſimeōe pr̄ eiꝰ a zacheo puſillo ēt pr̄e ſuo īenarrabilia đ noīe ieſu chriſti. Tūc dimiſit eos: ⁊ iudam ſolum tenuit. ℟.

Crux ſc̄a dū paret ꝓſternūtur hoſtes certamine forti: gaudent chriſticole. Crucifixū ieſū immſis ꝑconiis uenerātes: all'a. ℣. Barbari dū ruunt letātur plebes: redēptorē adorāt. Crucifixum.

Lectio tertia.

Helena uero ꝯuocans ad ſe iudam

dixit ei. Mors ⁊ uita apposita sunt ti
bi:si non ostenderis mihi qui dicitur cal
uarie locus:ubi absconditum est precio
sum lignum dominicum. Judas dixit.
Sunt amplius q̃z ducenti anni ⁊ ego cũ
iunior sim:quomodo possum scire:He
lena dixit. Jmple desiderium meum ⁊
uiue:alioquin per ipsum crucifixum mo
rieris:quia te fame mori faciã. At ille res
pondit. Locũ nõ noui neq̃z tũc illic erã.
Et cum hoc dixisset iussit eum mitti in la
cũ: ut staret illic sine cibo ⁊ sin̄ potu sep
tem diebus. Cum autem transissent sep
tem dies clamauit iudas de lacu dicẽs.
Eripite me hinc obsecro: ⁊ ego ostẽdaz
uobis crucem christi. Cum autem ascen
disſz iudas de lacu illico leuauit uocẽ su
am ad dñm dicens. Heloy heloy: hoc ẽ
deus meus deus meus:ostẽde nobis oc
cultum thesaurum: ⁊ fac ab eodem loco
fumum aromatũ ⁊ odorem suauitatis as
cendere: ⁊ ego credam crucifixum:q2 ip
se erat rex israel nunc ⁊ in secula seculoꝝ
amen. Hoc cum orasset iudas statim cõ
motus est locus ⁊ multitudo fumi aro
matum ⁊ odor suauitatis ascendit de eo
dem loco: ita ut miraretur iudas ⁊ dice
ret. Jn ueritate christe tu es saluator mũ
di. Grãs tibi ago dñe iesu christe:q2 cum
sim indignus exaudisti me. Judas autẽ
statim precinxit se ⁊ destructo prius tem
plo idoli qđ ueneri fuerat constructũ in
derisum christi:cepit ipse primus fodere
terram. Cum autem fodisset ꝓpe passus
.xx. inuenit tres cruces abscõditas:quas
helena leta suscipiens cũz machario tũc
episcopo hierosolymitano interrogat
quenaz esset crux christi:que hoc modo
cognita est. Erat eniz titulus in una quã
pilatus posuerat. Jesus nazarenꝰ rex iu
deoꝝ. Unde mulier quedaz tũc erat gra
ui infirmitate detenta: de cuius sanitate
omnes desperati erant. Dixitq̃z iudas.
Omnipotens eterne deus: qui ꝑ unigẽi
tum filium tuum humano generi confer
re dignatus es salutem:ostende per tac
tum que sit crux passionis christi iesu do
mini nostri. Applicuit nanq̃z unaz crucẽ
mulieri ⁊ nihil profuit. Applicuit secun
dam ⁊ nihil actum est. Ut applicuit terti
am:statim apertis oculis mulier đ lecto
leta surrexit magnificans deum. Eadem
enim hora populus cum funere in de
transitum faciens: iussit iudas stare fe
retrum ⁊ deponi mortuum. Et cum pri
mam crucem posuisset super mortuum:
non surrexit:posuit secundam ⁊ nihil ꝓ
fuit. Ut autem apposuit tertiam:surrexit
uiuus qui ferebatur mortuus. Jnuenit e
tiam iudas clauos christi. De uno sanc
ta helena frenum equi filij sui fieri prece
pit: ⁊ de alio diadema capitis imperato
ri: ut impleretur ꝓphetia que dicit. Jn
die illo qđ erit in freno sanctum domino
uocabitur. Salutare uero lignuz crucis
fecit secare per medium:partem unam fi
lio detulit cõstãtinopolim:ptez aliã i tec
tis argẽteis ⁊ aureis hierosolymis ĩliqt.
℟. Hec est arbor dignissima i ꝑadisi medio si
tuata. Jn qua salutis auctor ꝓpria morte mor
tez omniũ superauit:alleluia:alleluia. ℣. Crux
precellenti decore fulgida:quam helena constã
tini mater concupiscenti animo requisiuit. Jn
qua. Jn .ij. noct. añt. Felix ille triumphus:
sit salus egris uite remediuz: allã. ps. Uerba
mea. ps. Cum inuocarem. ps. Domine do
minus noster. ℣. Adoramus te christe ⁊ bñ
dicimus tibi:alleluia. ℟. Quia per crucem tu
am redemisti mundum:alleluia. Sermo sãc
ti ãb. epi i libro đ obitu theodosij. L. iiij.

Constãtino lz baptismatis gr̃a i ul
timis ↄstituto oĩa pcc̃a dimiserit tñ
q2 primꝰ ĩpator credidit: ⁊ pꝰ hereditatez
fidei principibus dereliqt: magni meriti
locũ reppit:cuiꝰ tpibꝰ cõpletum ẽ illud ꝓ
pheticũ. Jn illo die q2 erit sup frenũ equi
sc̃z dño uocabit. Qđ illa sc̃e memorie he
lena mr̃ eiꝰ ĩfuso sibi dei spũ ĩuelauit. Be
atus ↄstantinus tali parente q̃ ĩparãti fi
lio diuini muneris q̃siuit auxiliũ:quo int
ꝑlia quoq̃z tuꝰ assisteret: ⁊ piclm nõ time
ret. Magna feĩa q̃ mlto amplꝰ ĩuẽit qđ
ĩpatori ↄferret q̃z qđ ab ĩpatore accipet.
anxia mr̃ pro filio cui regnũ orbis rõani
cesserat:festiauit hierosolymã: ⁊ scrutata
est locuz dominice passionis stabulariã

hanc primam fuisse asserũt: sed coniunc
tam constantino imperatori: qui postea
regnum adeptus est. Bona stabularia
que taꝫ diligenter presepe domini requi
siuit. Bona stabularia que stabularium
non ignorauit illum: qui uulnera curauit
a latronibus uulnerati. Bōa stabularia
que maluit estimare stercora: ut christuꝫ
lucri faceret. Ideo illum de stercore chri-
stus leuauit ad regnum secundum quod
scriptuꝫ est. Quia suscitauit de terra ino-
pem: ⁊ de stercore erexit pauperem. ℞.
Crux ⁊ uirga uigilans iubar glorie ⁊ uictorie
signũ. Quā salus eterna ex cũctis cedris te dñs
preciosam elegit: alleluia: alleluia. ℣. O lignũ
uite ⁊ crux dignissima: que decorem ⁊ pꝛlcꝛitu
dinem de membris domini suscepisti. Quaꝫ.

Lectio quinta.

VEnit ergo helena cepit reuisere lo-
ca sācta: infudit ei spiritus ut lignũ
crucis inquireret. Accessit ad golgotha
locum ⁊ ait. Ecce locus pugne ubi ē uic
toria: Quero uexilluꝫ salutis ⁊ ñ inuenio.
Ego igt i regnis ⁊ crux dñi ipuluere: E-
go in aureis tectis ⁊ in ruinis christi tri-
umphus: Ille adhuc latet: ⁊ latet palma
uite eterne. Quomodo me redemptā ar-
bitror: si redemptio ipsa non cernit: Ui
deo quid egeris diabole: ut gladi⁹ quo ꝑ
ēpt⁹ es obstrueret. Sed isaac obstructos
ab alienigenis puteos eruderauit: nec la
tere aquaꝫ passus est. Tollatur igitur ru
ina: ut uita appareat: promatur gladi⁹:
quo ueri golie caput est amputatum. A-
periatur humus ut salus fulgeat. Quid
egisti diabole ut absconderes lignũ: nisi
iterum ut uincereris: Uicit te maria que
genuit triumphatorem: quem sine muta-
tiōe uirginitatis edidit: qui crucifixus ui-
ceret te: ⁊ mortuis subiugaret. Uinceris
hodie ut mulier tuas insidias depreben
dat. Illa quasi sancta dominum gestauit
ego crucem eius inuestigabo. Illa gene-
ratum docuit: ego ad dominum remedi-
um peccatorum: diuinum ꝺ ruinis eleua
bo uexillum. Aperit itaqꝫ humum: decu
tit puluereꝫ: tria patibula confusa reppit
que ruina contexerat: inimicus abscōde
rat. Si non potuit oblitterari christi triũ
phus in incerto heret ut mlier haberet.
Sed certam indaginem spiritus sanct⁹
inspirat: eo ꝗ duo latrones cum domi
no crucifixi fuerant: querite ergo mediũ
lignum. Sed poterat fieri: ut patibula in
ter se ruina confunderet. ℞. Dum sacrum
pignus celitus reuelatur: christi fides robora-
tur. Adsunt prodigia diuina in uirga moysi
primitus figurata: alleluia: alleluia. ℣. Ad cru
cis tactum mortui resurgunt ⁊ dei magnalia re
serantur. Adsunt.

Lectio sexta.

REddit ad euangelij lectionem inue
nit: quia in medio patibulo pilati ti
tulus erat: iesus nazarenus rex iudeorũ.
hinc collecta est series ueritatis. Titulo
crux patuit salutis: hoc est ꝗ petentibus
iudeis respondit pilatus: Quod scripsi
scripsi. Idest nō ea scripsi que uobis pla
cerent: sed que etas futura cognosceret:
non uob ꝫ posteritati. Propemodũ he
lena qꝺ legat unde crucem domini reco
gnoscat. Inuenit ergo titulum: regem
adorauit non lignum: utiqꝫ quia hic gē-
tilis est error ⁊ uanitas impiorum: ꝫ ad-
orauit illum qui pependit in ligno scrip-
tus in ligno. Illum qui sicut scarabellus
clamauit: ut per se clitoribus peccata do-
naret. Ad iudam mulier festinabat reme
dium tangere immortalitatis: metuebat
calcare sacramentum salutis. Leto corꝺ
⁊ trepidante uestigio quid faceret nescie
bat: ꝓtendit tamē ad cubile ueritatis. Li
gnum refulsit ⁊ gratiam miscuit. Et quia
iam feminam uisitauerat christus in ma-
ria: spiritus i helena uisitaret. Docuit eā
quod mulier ignorabat: ⁊ eduxit in uiaꝫ
quam mortalis homo scire non poterat.
Quesiuit clauos quibus crucifixus do-
minus ⁊ inuenit. De uno clauo frenuꝫ fi
eri precepit: de altero diadema intexuit.
Unum ad decorem: alterum ad deuotio
nem uertit. Uisitata est maria: ut euam li
beraret. Uisitata ē helena ut imperator
redimeretur. ℞. O felix femina que fragrā
ti amore dñi feruēs: crucē ⁊ clauos iuēīr meru-
it. Et idyti ꝑcipis frenũ ex eis studuit decora
re: alleluia: alleluia. ℣. In die illo sicut scriptũ

ē quos erit in freno sanctum domino uocabi-
tur. Et. In tertio nocturno antiphona.
Adoramus te chriſte ⁊ benedicimus tibi: quia
per crucem tuam redemiſti mundum: alleluia.
ps. Cātate domino. i. ps. Dominus regna-
uit exultet. ps Cātate. ij. ℣. Omnis terra ad
oret te ⁊ psallat tibi: alleluia. ℟. Psalmum di
cat nomini tuo: alleluia. Lectio sancti euā
gelij secundum ioannem.

In illo tempoꝛe. Erat homo ex pha
riseis nicodemus nomine pͥnceps
iudeorum. Hic uenit ad iesuȝ nocte ⁊ di-
xit ei: Rabbi scimus quia a deo uenisti
magister. Et reliqua. Om. sācti augusti-
ni episcopi. Lectio septima.

Iam hoc nostis: qa rabbi magister
dicitur. Scimus quia a deo uenisti
magister. Nemo eīm potest hec signa fa-
cere que tu facis: nisi fuerit deus cuȝ eo.
Ergo iste nicodemus ex his erat qui cre
derant in nomine eius: uidentes signa et
pdigia que faciebat. Superius eīm hoc
dixi. Cum autem esset irl'is in pascha in
die festo multi crediderunt in nomine e-
ius. Quare crediderunt: Sequitur: uidē-
tes signa eius que faciebat. Et de nicode
mo quid dr: Erat princeps iudeorum ni
codemus nomine: Et uenit ad eum noc
te ⁊ ait: Rabbi scimus quia a deo uenisti
magister. Et iste ergo crediderat in noīe
eius. Et ipse unde crediderat in noīe eiꝰ:
Sequitur: Nemo potest hec signa facerē
que tu facis: nisi fuerit deus cuȝ eo. Si er
go nicodemus de ill' mltis erat q credide
rāt in noīe eiꝰ: quare iesus nō se credbat eis
iā īseriꝰ attēdamꝰ. ℟. Dlce lignū dlces c'auos
dulce pondꝰ sustinuit. Que sola digna fuit poꝛ
tare precium huius seculi: allā. ℣. Hoc signuȝ
crucis erit in celo: cum dn̄s ad iudicandum ue
nerit. Que. Lectio octaua.

Respondit iesus ⁊ dixit ei: Amē amē
dico uob: nisi quis renatus fuerit
denuo: non potest uidere regnuȝ dei. Ip
sis ergo iesus se credidit qui nati fuerūt dē
nuo. Ecce illi crediderunt in euȝ: ⁊ iesus
non se credebat eis. Tales sunt ōnes ca-
thecumini: ipsi credunt in noīe christi: sȝ
iesus non se credit illis. Intendat ⁊ itelli-
gat caritas uestra. Si dixeris cathecumi
no: credis i christū: Rn̄dere pōt. Credo.
Et signat se. Iam cruceȝ christi portat in
fronte: ⁊ non erubescit de cruce dn̄i sui.
Ecce credit i noīe eiꝰ. Interrogemus eū.
Manducas carnē filij hominis: ⁊ bibis
sanguinem filij hominis. Nescit quid di-
cimus: quia iesus non se credidit ei. ℟.
Hoc signum crucis erit in celo: cum dn̄s ad iu
dicandum uenerit. Tunc manifesta erūt abscō
dita cordis nostri: allā: allā. ℣. Cum sederit fi-
lius hominis in sedꝫ maiestatis sue: ⁊ ceperit iu
dicare seclm per ignem. Tunc. Lectio. ix.

Cum ergo ex illo numero esset nico
demus: uenit ad dominuȝ sed noc
te uenit. Et hoc forte ad reȝ pertinet. Ad
dn̄m uenit ⁊ nocte uenit. Ad luceȝ uenit
⁊ in tenebris uenit. Renati autē ex aqua
⁊ spiritu sancto: quid audiunt ab aposto
lo: Fuistis aliquando tenebre: nunc aūt
lux i dn̄o: sicut filij lucis ambulate. Et ite
rum. Nos aūt qui diei sumꝰ: sobrij sumꝰ.
Qui ergo renati sūt noctis fuerunt: ⁊ diei
sunt: ⁊ tenebre fuerunt: ⁊ lumen sunt. Iaȝ
credit se illis iesus: ⁊ non nocte ueniunt
ad iesum sicut nicodemus. Non in tene-
bris querunt diem. Tales enim ipsi etiā
fuerunt. Accessit ad illos iesus facit in il-
lis saluteȝ: quia ipse dixit. Nisi qui man-
ducauerit carnem meam: ⁊ biberit sāgui
nem meum: non habebit uitam in se. Et
qui signum crucis habent in frōte cathe
cuminum iam de domo magna sunt: sed
fiant ex seruis filij. Non enim nihil sunt
quia iam ad domum magnam pertinēt.
Ad laudes ⁊ per horas aīt. Helena con-
stantini mater hierosolymā petijt alleluia. ps.
Dominus regnauit decorem. cum reliquis
aīt. Tunc precepit eos omnes igne cremari:
at illi timentes tradiderunt iudam: alleluia. an
tiphona. Mors ⁊ uita apposita sunt tibi: sī
non ostenderis mihi crucem christi: alleluia.
antiphona. Cūq3 ascēdisset iudas de lacu:
perrexit ad locū ubi iacebat sancta crux: allelu
ia. antiphona. Orabat iudas: deus deus
meus ostende mihi lignum sancte crucis: alle
luia. capitulum. Fratres hoc enim sentite in
uobis ⁊c. hymnus. Lustris sex q iaȝ pactis.

℣. Adoram⁹ te christe ⁊ bñdicimus tibi:alła.
℟. Quia per crucem tuã redemisti mundum
alła. Ad bñd. añt. Helena sancta dixit ad iu
dã:comple desideriũ meum ⁊ uiues sup terrã:
ut oñdas mihi qui dr̃ caluarie locus:ubi abs-
conditum est preciosum lignum dñicum:allelu
ia. ps. Benedictus. oõ. ut supra. Ad terti
ã capitulum. Fratres hoc eniz sentite. ℟. b.
Hoc signum crucis erit in celo: alleluia: allelu
ia. Cum dominus ad iudicandum uenerit: al
leluia:alleluia. Gloria patri. Hoc signum. ℣.
Adoramus te christe ⁊ benedicimus tibi : alle
luia. ℟. Quia per sanctam crucem tuam rede
misti mundum:alła. Ad sextam capłm.
Mihi autem absit gloriari nisi in cru
ce dñi nostri iesu christi: per quem
mihi mũdus crucifixus est ⁊ ego mũdo.
℟. b. Adoramus te christe:⁊ bñdicimus tib i
alleluia:alleluia. ℣. Quia per crucem tuam re
demisti mundum:alleluia. Gloria patri. Ado
ramus te. ℣. Omnis terra adoret te deus: et
psallat tibi:alleluia. ℟. Psalmuz dicat nomi
ni tuo:alleluia. Ad nonam capitulum.
Propt' q ⁊ deus exaltauit illũ: ⁊ de
dit illi nomen qd̕ est sup õe nomen
ut in nomine iesu omne genu flectatur:
celestium terrestriũ ⁊ infernoꝝ: ⁊ omnis
ligua ꝯfiteatur:qꝛ dominus noster iesus
christus in gloria ẽ dei pr̃is. ℟. b. Omnis
terra adoret te deus: ⁊ psallat tibi:alleluia: alle
luia. ℣. Psalmuz dicat nomini tuo:alleluia.
Gloria patri. Omnis terra. ℣. hoc signũ cru-
cis erit in celo:alleluia. ℟. Cum dominus ad
iudicandũ uenerit:alleluia. Ad uespas añt.
Helene constantini. cum reliquis añt. ps.
Dixit dominus domino. cum reliquis in
fine. Laudate dominuz omnes gentes. capi
tulum. Fr̃es hoc eiz sentite. hy⁹. Vexilla re
gis prodeunt. ℣. Hoc signum crucis. ℟. Cũ
dñs. ad mag. añt. Crucem scãm subijt : qui
infernum ꝯfregit:accinctus est potẽtia: surrexit
die tertia:alła. ps. Magni. oõ ut supra.
In sanctoꝝ martyruz alexandri euentij
theodoli atqꝫ iuuenalis añt. Lux perpetua
lucebit sanctis tuis dñe:⁊ eternitas temporum
alleluia. ℣. Scĩ ⁊ iusti. ℟. Vos elegit. oõ.
Presta quesumus omnipotens de-
us ut qui sanctorum tuorum alexã
dri euentij theodoli atqꝫ iuuenalis nata-
litia colimus:a cunctis malis imminenti
bus eorum intercessionibus liberemur.
per. d. Ad mat. inuit. Exultent in dño sanc
ti:alleluia. ps. Venite. hymn⁹. Eterna chri
sti munera. cum reliquis ut in plurib⁹ mar
tyribus inter pascha ⁊ pentec. Lectio. j.
Rome uia numẽtana miliario octa-
uo. Passio alexandri pape euentij
⁊ theodoli presbyteroꝝ sub traiano pri
cipe iudice aureliano. Qui alexander ro
mane ecclesie epatuz quintus post petrũ
annos decem tenuit: menses septem di-
es duodecim. Qui scitate ⁊ conscientia i
comparabilis fideqꝫ clarissimus maxi-
mam partez senatoꝝ urbis conuertit ad
dominum. Hic constituit aquam aspersi
onis cum sale benedici i habitaculis ho
minum: ⁊ passionem domini miscuit in
predicatione sacerdotum:quando misse
celebrantur . Qui postmodum iubente
traiano principe ab aureliano comite
utriusqꝫ militie carceri mãcipatus:p⁹ stu
penda ⁊ diuina miracula:ubi p puerum
q facula ferebat ardentẽ:e carcerĩ noctur-
no silentio p fenestraz eductus ad domũ
qrini tribuni:ubi beatus hermes prefec
tus sub custodia tenebat pducit. Lc. ij.
Postqꝫ aũt sanata est filia ipsius qri
ni balbina noie: ⁊ ipse quirin⁹ con-
uersus baptismi grãm desiderauit: Post
qꝫ liberationẽ ⁊ baptizationẽ eoꝝ quos
in uincul' artatos in carcere qrin⁹ ipse te-
nuerat: Int' quos quoqꝫ duos scĩssimos
pbros ꝯstrinxerat euentiũ ⁊ theodolum
q de oriente uenerant: Post ista oĩa ⁊ si-
qua ab eo uenerabiliter gesta sunt: aure-
liano comiti principe adhuc traiano:siq
dem adrian⁹ nondũ impabat: Exhibit' ẽ
sil' cũ ipsis duobus pbris beatis : primo
qꝫ in eculeum leuat⁹ ⁊ tortus ungulis at
qꝫ lãpadibus atract⁹ ẽ grauissime. cumqꝫ
nullas daret uoces dixit aurelian⁹. Qua
re taces: Beatus alexander rñdit. Quia
tempore orationis christianus homo cũ
deo loquitur. Deposito autez beato ale-
xãdro: iussit ipius iudex applicari euẽtiũ
⁊ theodolũ. Et irrogauit btz alexãdrũ:q

ſunt iſti. Sanctus alexander reſpondit:
Ambo uiri ſci: ambo preſbyteri. Tunc
conuerſus ad beatum euentium iudex i
terrogauit. Qñ factus ē chriſtianus: cui
beatus euentius. Ante annos ſeptuagin
ta. Nam annorum. xi. ſum baptizatus: ⁊
annorum uiginti preſbyter ordinatus: et
nunc ago octoginta ⁊ unum annum eta
tis: quem in carcere in uinculis comple
ui.

Lectio tertia.

ET poſtq̄ȝ interrogauit etiam theo
dolum: ⁊ in ꝯfeſſione manentem i
uenit: iuſſit furnum incendi fortiter: ⁊ be
atum alexandrū atq̄ȝ euentiuȝ in medio
precipitari. Cum quibus ⁊ beatus theo
dolus ſponte in flāmis ꝓſiluit: ꝯcantās
cum ipſis ⁊ pariter grās agēs. Igne nos
examinaſti ⁊ non eſt iuenta in nobis ini
quitas. Qḋ cum nunciatū eſſet aureliāo
impio: fecit beatiſſimum alexandrū pūc
tis creberrimis per tota pūgi mēbra do
nec deficeret. Huiuſmodi fine uir ſanct⁹
martyriū ſuū compleuit. Sācti aūt duo
preſbyteri gladio ꝯſumati ſunt. Quoruȝ
corpora ſeuera femina religioſa collegit:
⁊ beatum alexandrum ⁊ euētiuȝ in uno
ſepulchro ſanctū uero theodolum ſepa
ratuȝ in alio poſuit: uia numentana i pre
dio ſuo quinto nonas maij. In ſancti
ioannis anteportā latinam ad ueſperas.
Añ. Scī tui dñe. cum reliquis ps̄. Dixit
dñs dño. cum reliquis in fine ps̄. Lauda
te dñm omnes gentes. Caplm. Stabunt iuſti.
hy⁹. Triſtes. ℣. Sancti ⁊ iuſti. ℟. Uos ele
git deus. Ad mag. añ. In feruentis olei do
lium miſſus beatus ioannes apl̄s diuina ſe ꝓ
tegente grā illeſus exiuit: all'a. Et dicitur in
utriſq̄ȝ ueſperis oratio.

DEus qui ꝯſpicis quia nos undiq̄ȝ
mala noſtra perturbant: preſta q̄s:
ut beati ioannis apoſtoli tui interceſſio
glorioſa nos protegat. p. Ad matuti.
⁊ omnes alias horas oīa dicuntur ſicut
in feſto ſancti marci: preter orationem et
lectiones tres lectiones leguntur de hie
ronymo in libro illuſtrium uirorum.

Lectio prima.

IOannes apoſtolus quē ieſus ama
uit plurimuȝ: filius zebedei ⁊ frater iaco
bi apoſtoli: queȝ herodes poſt paſſionē
domini decolauerat: nouiſſimus omniū
ſcripſit euangelium rogatus ab aſie epiſ
copis aduerſus corinthum aliosq̄ȝ here
ticos: ⁊ maxime tunc contra ebionicum
dogma conſurgens: qui aſſerunt chriſtū
ante mariam non fuiſſe. Unde etiam cō
pulſus eſt diuinam eius natiuitatem edi
cere. Sed ⁊ aliam cauſam huius ſcriptu
re ferunt. Quod cū legiſſet matthei mar
ci ⁊ luce uolumina: probauerit quidem
textum hiſtorie: ⁊ uera eos dixiſſe firma
uerit: ſed unius tantum anni in quo paſ
ſus eſt: poſt carcerem ioannis hiſtoriam
texuiſſe.

Lectio ſecunda.

PRetermiſſo itaq̄ȝ anno: cuius acta
a tribus expoſita fuerāt ſuperioris
temporis: anteq̄ȝ ioannes clauderetur i
carcereȝ geſta narrauit. Sicut manifeſtū
eſſe poterit iis q diligenter quattuor euā
gelioruȝ uolumina legerit. Que res ⁊ di
aphoniaȝ que uidetur ioannis eſſe: cum
ceteris tollit. Scripſit aūt ⁊ unam epl'am
cui⁹ exordiū eſt. Qḋ fuit ab initio qḋ au
diuimus ⁊ uidim⁹ ocul' nr̄is: qḋ ꝓſpexim⁹
⁊ manus nr̄e ꝯtrectauerunt de uerbo ui
te: que ab uniuerſis eccl'aſticis ⁊ eruditis
uiris ꝓbatur. Relique aūt due quarum
principiū ē. Senior electe dñe ⁊ natis ei⁹
⁊ ſequētis. Senior gaio cariſſimo quem
ego diligo i ueritate ioānis pbri aſſerun
tur. Cuius hodie ⁊ alteȝ ſepulchrū apḋ
epheſū oñditur. Et nōnulli putant duas
memorias eiuſdē ioannis eē euāgeliſte.
Sup qua re cū p ordineȝ ad papiā audi
tore eius uentū fuerit differem⁹. Lec. iij.

QUartodecimo igī anno: ſcḋam p⁹
neronē pſecutionē mouente domi
tiano i pathmon iſulā relegatus ſcripſit a
pocalypſiȝ: quā iterpretaī iuſtin⁹ martyr
⁊ hyreneus. Interfecto aūt domitiāo ⁊ ac
tis ei⁹ ob nimiam crudelitatē a ſenatu re
ſciſſis: ſub ptiace redit epheſū. Ibiq̄ȝ uſ
q̄ȝ ad traianū principē perſeuerās totas
aſie fundauit: rexitq̄ȝ eccl'as. Et cōfectus
ſenio: ſexageſimo octauo p⁹ paſſionē dñi
anno mortu⁹ ē ⁊ iux̄ eādē urbē ſepl'⁹ eſt.

Tres alie lectiones leguntur de passiōe eius. Lectio quarta.

SEcundam post neronem persecutionem christianoruz Domitianus exercuit: huius tpibus beatus ioannes apl's ꝛ euangelista apȯ urbē ephesū a ꝓconsule cōprehensus admonebatur iuxta edictum imperiale ut negaret christuz ꝛ a predicatione cessaret. At ille rn̄dens dicebat: Obedire oportet deo magis q̄z hōibus. Proinde nec christum dn̄z meum negabo: nec a predicatione nominis eius quiescam: donec ꝯsumem cursū ministerij quod suscepi Lectio quinta.

AD cuius responsionez motus proconsul: iussit eum uelut rebellez cesaris in doliuz feruentis olei mergi. Qui statim ut coniect' est in illud: uelut fortis atletha unctus non adustus de uase exiit. Ad quod miraclm stupefactus ꝓconsul uoluit eum libertati sue reddere ꝛ fecisset: nisi iussioni regie contraire timuisset. Tūc precepit eū in exiliū duci in insulam que dicitur pathmos. In qua insula apocalypsim: quam ei dn̄s reuelauit: manu propria conscripsit. Lectio sexta.

DOmitianus autem eodem anno quo iussit sc̄m ioannez exiliari: a senatu romano interfectus est. Et qm̄ deo cura fuit de apl'o suo: ex totius senatus cōsultu hoc diffinitum ē: ut qcquid domitianus fieri uoluit cassaret. Hinc factum ē quod sc̄s ioannes qui uoluntate domitiani cum iniuria fuerat deportatus: cū honore ad ephesum remearet. occurrit aūt illi ōis ppl's uirorum ac mulierum ōnes exultantes ꝛ dicentes: Benedictus qui uenit in nomine domini. sc̄d3 mattheū.

IN illo tpe: Accessit ad iesum mater filioꝝ zebedei cum filijs suis adorans ꝛ petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Om̄. sc̄i hieronymi presbyteri.

UNde opinionem habet regni mat filioꝝ zebedei: ut cum dn̄s dixerit. Fili' hōis tradetur principibus sacerdotum ꝛ scribis: ꝛ condēnabunt eū morte ꝛ tradent eū gentibus ad illudendū ꝛ flagellandum ꝛ crucifigendū: ꝛ iguominiā passionis timentibus discipulis nunciauerit: illa gl'iam postulat triumphantis: Hac ut reoꝛ ex cā: qꝛ post omnia dixerat dn̄s: ꝛ tertia die resurget. Putauit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum: ꝛ qȯ in secundo aduentu promittitur primo eē cōplendum ꝛ auiditate feminea cupit ꝛ immemoꝛ futurorum. Qȯ aūt interrogat dn̄s ꝛ illa petente respondit. Quid uis: Non uenit de ignorantia: sed ex eius persona dicitur qui flagellandus ꝛ crucifigendus erat: quō in hemoroissa quis me tetigit: Et ȯ lazaro ubi posuistis eū: In uetere quoq3 testamento. Adā ubi es: Et descendēs uidebo si iuxta clamorem suum qui uenit ad me perfecerint: sin aūt non est ita ut sciam. Postulat aūt mater filiorum zebedei errore muliebri ꝛ pietatis affectui nesciens qȯ peteret. Nec miꝝ si ista arguatur impitie cū de petro dicatur: Qn̄ tria uult facere tabernacula: nesciēs qd diceret: Rn̄des aūt iesus dixit eis. Nescitis quid petatis. Lectio octaua.

MAter postulat sed dn̄s discipulis loquitur. Intelligens preces eius ex filioꝝ descēdere uoluntate. Potestis bibere calicē quem ego bibitur' sū: Calicem in scripturis diuinis intelligimus passionem. Pater si possibile est trāseat a me calix iste: ꝛ i psalmo. Quid retribuam dn̄o ꝓ ōibus que retribuit mihi: Calicem salutaris accipiam: ꝛ nomen dn̄i i uocabo. Statiq3 infert: quis sit iste calix. Preciosa in conspectu dn̄i mors sanctorum eius. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: sedere aūt ad dexteram meam ꝛ ad sinistram non est meuz dare uobis sed quibus paratū est a patre meo. Queritur quō calicē martyrij zebei ȯ filij iacobus uidel3 ꝛ ioannes biberint: cū scriptura narret iacobuz tn̄ apostolum ab herode capite truncatum. Ioannes aūt ꝓpria morte uitaz finiuerit. Sed si legamus eccl'asticas historias: in qbus fertur: qȯ ꝛ ipse propter martyrium sit missus i feruentis olei dolium: ꝛ inde ad suscipiēdā coronaz christi atletha ꝓcesserit

Statiqꝫ relegatus in pathmos isula fit: uidebimus martyrium aio non defuisse: ⁊ bibisse ioannē calicem ꝯfessionis: queꝫ ⁊ tres pueri in camino ignis biberunt: licet ꝑsecutor nō fuderit sanguinē. **Le. ix.**

Quod autem dicit sedere ad dexteram meam ⁊ sinistrā: non est meuꝫ dare uobis: sed qbus paratuꝫ est a patre meo: Sic intelligendū est. Regnum celorum non est dantis sed accipientis. Nō est .n. personarum acceptio apud deum: sed qcūqꝫ se taleꝫ prebuerit: ut regno celorum dignus fiat: Hic accipiet qđ non persone sed uite paratuꝫ ē. Si itaqꝫ tales estis qui ꝯsequi mereamini regnum celoruꝫ: qđ pater meus triumphātibus ⁊ uictoribus ꝑparauit: uos quoqꝫ accipietis illud. Alij de moyse ⁊ helia dcēm uolunt quos pauloante in monte cū eo uiderāt loquētes: sed mihi nequaqꝫ uidetur. Nō enim in regno celoruꝫ uocabula non dicuntur: ne paucis noīatis ceteri putarentur exclusi. Et audientes decē indignati sunt de duobus fratribus. Decē apli nō indignantur matri filioꝝ zebedei: nec ad mulierē audaciam referunt postulantis sed ad filios: qđ ignorantes mensuraꝫ suam immodica cupiditate exarserint: quibꝰ ⁊ dñs dixerit. Nescitis quid petatis. subintelligitur aūt uel ex responsione domini uel ex indignatione apostolorum: qđ filij matrem immiserint ad grandia postulanda. **In inuentione sancti michaelis ad uesperas capitulum.**

Significauit deus que oportet fieri cito loquens ꝑ angelum suuꝫ seruo suo ioanni: qui perhibuit testimoniū uerbo dei: ⁊ testimoniuꝫ iesu christi q̄cūqꝫ uidit. **hy.** Tibi christe. **℣.** Stetit āgls iuxta aram templi: alleluia. **℟.** Hñs turibulū aureum in manu sua: alleluia. **Ad magni. aīt.**

Dum sacrum mysterium cerneret ioannes archangelus michael tuba cecinit: ignosce domine deus nr̄: qui aperis librum: ⁊ soluis signacula eius alleluia. **oratio.**

Deus qui miro ordine angelorum ministeria hominūqꝫ dispensas: ꝯcede ꝓpitius: ut quibus tibi ministrantibus in celo semper assistit: ab his ī terra uita nr̄a muniatur. p. **Ad mat. inuitato.**

Regem archangelorum dñm: uenite adoremꝰ alleluia. **ps.** Uenite. **In primo noct. aīt.**

Concussuꝫ est mare: ⁊ contremuit terra: ubi archangelus michael descendebat de celo. **ps.** Dñe dñs. **ps.** In dño cōfido. **ps** Dñe quis. **℣.** Stetit angelus iuxta aram templi. **℟.** Habens turibulū aureum in manu sua.

Lectio prima.

In monte gargano uenerabilis memoria beati archangeli michaelis ubi ipsius cōsecrata nomine habetur ecclesia: uili quidem facta schemate sed celesti predita uirtute: Uertice siquidē excelsi montis posita de corpore eiusdeꝫ saxi: spelunce instar precauata ostenditur. Est autem locus in apulie finibus: ubi inter sinum adriaticum ⁊ montem garganum ciuitas sipontus est posita. Qui a menibus ciuitatis ad. xij. milia porrectꝰ in cacumine suo supremo hāc toto orbe uenerandam gestat ecclesiam. Que hoc modo mortalibus cognita est. Quidam uir prediues nomine garganus: qui ex euentu suo monti uocabulum indidit: infinita multitudine pecorum pollebat: cōtigit autem armenti thaurum gregis cōsortia spernentem: singulr incedere solitum: ⁊ ad extremuꝫ redeunte pecore domum non reuerti. Queꝫ dominus suus per deuia queqꝫ requirens inuenit tandem in uertice montis foribus cuiusdaꝫ assistere spelunce: quem cuꝫ sagitta appetisset illa uelud flamine uenti retorta: euꝫ a quo iactata est mox reuersa percussit.

℟. Locutus est ad me unus ex septeꝫ angelis dicens. Ueni ostendam tibi nouam nuptā spōsam agni. Et uidi hierusalem descenteꝫ de celo ornatam monilibus suis: alleluia: alleluia: alleluia. **℣.** Et sustulit me in spiritu in montem magnum ⁊ altum. Et uidi. **Lectio scda.**

Turbati ciues ac stupefacti qualiter res fuerat effecta: Non enim populus accedere audebat: Consulunt episcopum quid facto opus sit: qui idicto ieiunio triduāo a deo monuit esse querēdū quo pacto sanctus archāgelus michael

apparuit epo per uisionem dicens. Ego
sum michael archangelus qui in cõspec
tu dñi assisto. ipsius loci me esse custodez
atqꝫ omnium que ibi geruntur inspecto
rem hoc uolui indicio probari. Hiis reue
latione compertis: consuetudinem fece
runt ciues: hic deũ precibus sactũqꝫ iter
cessorem poscere michaelem: duas qui
dem ianuas sibi cernentes. Quaruz una
australis que maior erat aliquot gradi
bus in occasum urgentibus adiri potat:
sed nec intra cryptam intrare ausi pre
foribus quotidie orationi uacabant. ℟.
Audiui uocem in celo angelorum multoꝝ di
centium. Timete dñm ꝛ date claritatem illi: et
adorate eum qui fecit celuz ꝛ terram mare ꝛ fõ
tes aquarum: alľa: alľa. ℣. Uidi angl̃z dei for
tem uolantem per medium celuz: uoce magna
clamantem ꝛ dicentem. Timete. Lec. tertia.

INterea neapolite beneuẽtanos la
cessere tentant: qui antistitis sui mo
nitis edocti triduanum ieiunium agunt.
Et ecce nocte ipsa que belli precedebat
diem: adest i uisione sanctus michael ap
parens antistiti: preces dixit eorum exau
ditas. Spopondit uictoriam: seqꝫ eis af
futurum. Quod mox ueritas facti demõ
strat. Domũqꝫ uictores reuersi: uota do
mino gratiarum ad templuz festinant re
ferre. Uidentqꝫ mane iuxta ianuam sep
tentrionalez instar pusterule pusille: qua
si hominis uestigia marmori artius ipres
sa. Agnoscũtqꝫ beatum michaelem pre
sentie sue signum hoc uoluisse mõstrare.
Ubi postea culmen appositum et altare
impositum: ipsa ecclesia ob signa uestigi
orum apodanea est uocata. Et postmo
dũ collatione facta sipõtini ad meridiem
loci illius: beati petri apostolorum prin
cipis nomine condunt ecclesiã. Rñsoriũ.
Ostendit mihi angelus fontẽ aque uiue: alľa:
ꝛ dixit ad me alľa. Hic deum adora: alľa: alľa:
alľa. ℣. Priusqꝫ autem audissem et uidissem
cecidi ut adorarez ãte pedes ãgeli: q mihi hec
oñdebat ꝛ dixit mihi. Hic. In. ij. noct. añ.
Michael archãgele ueni in adiutorio popu
lo dei: alľa. ps. Celi enarrant. ps. Dñi est ter
ra. ps. Benedicam dñm. ℣. Ascendit fumus
aromatum in cõspectu dñi: alľa. ℟. De manu
angeli: alľa. Gregorius in moralibus.
Lectio quarta.

NAtura angelica ꝛ si contemplatiõi
auctoris inherendo in statu suo im
mutabilis permanet: eo ipso tamen quo
creatura ẽ i semetipsa uicissitudinem mu
tabilitatis habet. Mutari tamen ex alio
ad aliud ire est et in semetipsam stabilem
non esse. Unaqueqꝫ enim res quasi tot
passibus ad aliud tendit q mutabilitatis
sue motibus subiacet. Sola autem natu
ra incomprehensibilis a statu suo nescit
moueri: que ab eo qd semper idez est ne
scit immutari. Nam si angelorum substã
tia a mutabilitatis sue motu fuisset aliena:
bene ab auctore condita nequaqꝫ in re
probis spiritibus a beatitudinis sue arce
cecidisset. ℟. Factum est silentium in celo dũ
cõmitteret bellum draco cum michaele archan
gelo. Audita est uox milia milium dicentium:
salus honor ꝛ uirtus omnipotenti deo alľa. ℣.
Milia milium ministrabant ei ꝛ decies cente
na milia assistebãt ei. Audita. Lectio. v.

MIre ãt õipotẽs deus naturam sum
morum spirituum bonam: sed mu
tabilem condidit: ut qui permanere nol
lent ruerent: ꝛ qui in conditione sua con
sisterẽt: tanto in ea iã dignius qͣto ex ar
bitrio starent: ꝛ eo apud deum maioris
meriti fierẽt: quo mutabilitatis sue motũ
uoluntatis sue studio fixissẽt. Quia g ipa
quoqꝫ natura angelica ẽ in semetipa mu
tabilis: quã uidelz imutabilitatẽ uicit per
hoc q ei q sẽp idẽ ẽ amoris uincul alliga
tur. Recte nũc dr. Ecce q seruiũt ei nõ sũt
stabiles: atqꝫ eiusdẽ ꝓtinꝰ documentum
mutabilitatis subiungit: cum de aposta
ticis spibꝰ subisert: ꝛ in angel suis reppit
prauitatẽ. Ex quoꝝ bñ cã fragilitatis hu
mane ꝯsideratione colligit: cuz illico sub
nectit. Quãto magis hi q habitant domos
luteas q terrenum hñt fundamentuũ ꝯsu
muntur uelut a tinea. ℟. Stetit ãgelus iux
arã templi hñs turibulũ aureum in manu sua
ꝛ data sunt ei incensa multa. Et ascendit fumꝰ
aromatum de manu angeli in conspectu dñi:
alľa. ℣. In ꝯspectu ãgloꝝ psallã tibi adorabo

ad tēplꝫ ſcm̄ ſuū: ꝛ ꝯfitebor nōi tuo. Et. L.vi.
Viteas quippe domos bitamus: q
in corpora terrena ſubſiſtimus. Ex
rebus īſenſibilibꝰ diſcimꝰ qd de ſenſibili
bus atqꝫ ītelligibilibꝰ ſentiamus. Terra
nanqꝫ aere fecundat̄. Aer eīꝫ ex celi qua
litate diſponit̄. Sic iumētis hoīes: hoīni
bus angeli: Archāgeli uero angelis p̄ſt.
Nam qḋ iumētis hoīes p̄ſint ꝛ uſu cerni
mus: ꝛ pſalmiſte uerbis docemur q ait.
Oīa ſubieciſti ſḃ pedibꝰ eius oues ꝛ bo
ues uniuerſas īſup ꝛ pecora campi. Qḋ
ꝟo āgeli hoībus p̄ſint: p ꝓphetā teſtatur
angl's dicēs. Princeps regni pſaꝝ reſti
tit mihi. Qḋ ꝟo āgeli a ſupioribus ange
loꝝ p̄tatibus diſpēſent̄ zacharias ꝓphe
ta phibet q ait. Ecce angelus q loq̄bat̄ i
me egrediebat̄: ꝛ angelus egrediebat̄ in
occurſū eius ꝛ dixit ad euꝫ. Curre ꝛ loq̄
re ad pueꝝ iſtū dicens: abſqꝫ muro bita
bitur bieruſalem. ℞. In ꝯſpectu angelorū
pſallā tibi: ꝛ adorabo ad tēplū ſc̄tū tuū. Et cō
fitebor nōi tuo dn̄e. ℣. Sup miam tuā ꝛ ueri
tatem tuā: qm̄ magnificaſti ſup nos nomē ſc̄tꝫ
tuū. Et confitebor. In.iij.noc. ⁊ Angel's ar
chāgelus michael dei nūcius de aīabus iuſtis
all'a. ps. Cātate.i. ps. Dn̄s reg. exul. pſal.
Bn̄dic aīa.i. ℣. In ꝯſpectu angloꝝ pſallā ti
bi deus meus all'a. ℞. Adorabo ad tēplū ſan
ctū tuū ꝛ ꝯfitebor nōi tuo: all'a. Lec.ſ.e.ſ.m.
In illo tp̄re. Acceſſerūt diſcipuli ad
ieſū dicētes. Quiſputas maior ē in
regnū celoꝝ. Et reliqua. Om̄.ſancti bie
ronymi preſbyteri. Lectio ſeptima.
Videte ne ꝯtēnatis unuꝫ de puſillis
iſtis q in me credūt. dico eīꝫ uobis
ꝙ angeli eoꝝ in celo ſemp uidēt faciē pa
tris mei qui in celis eſt. uenit filius hoīs
ſaluare qḋ pierat. Sicuti eīꝫ abſcidēdos
ꝛ eruēdos īfideles ac pfidos hoīes q ſcā
dalū ſūt corpori eccleſie dn̄s precepit: ita
quoqꝫ monet ne quē ex puulis.i. hūilibꝰ
hoībus ſecundū ſeculū q ſimpliciter ac
fideliter credunt ī dei filio ꝯtēnamus. fas
eīm non eſt ꝯtēnere unūquēqꝫ in chriſto
credentē: q non ſolū ſeruus dei ſed ꝛ fili
us dei p adoptionis gratiaꝫ nūcupatur.
Cui regnum celorum ꝛ conſortiuꝫ ange
lorum promittitur. Et merito addit do
minus dicens. Dico enim uobis ꝙ an
geli eoꝝ in celo ſemp uident faciē patris
mei qui in celis eſt. Reſſoriū. In ꝯſpectu gē
tium nolite timere: uos eīꝫ ī cordibus ur̄is ad
orate ꝛ timete dn̄m. Angel's eīꝫ eius uobiſcuꝫ
eſt. ℣. Stetit angelus iuxta arā tēpli: bn̄s turi
bulū aureū in manu ſua. Angelus. Lec.viij.
Quantā grāꝫ circa unūquēqꝫ credē
tem in ſe dn̄s bēat ipe ḋclarat: cū
angelos eoꝝ ſemp uidere faciē p̄ris q in
celis ē oñdit. Eteīm circa oēs credētes in
chriſto angeloꝝ magna ē grā. ḋniqꝫ ora
tiones eoꝝ angeli perferūt in celo: unde
illud ad tobiā ab angelo raphaele dictū
ē. qn̄ orabas tu ꝛ nurus tua ſara: ego ob
tuli memoriam orationis ur̄e in ꝯſpectu
dei. Eſt ēt circa eos firma angeloꝝ cuſto
dia: quoꝝ auxilijs ab inimicorū inſidijs
unuſqſqꝫ liberat̄. Nec eīm poſſet tuta eē
humana infirmitas inter tot ꝛ tantas ho
ſtis illius inſidias niſi ſanctoꝝ angelorū
muniretur auxilio. Dei āt āgelos ad cu
ſtodiā dari ſanctoꝝ ꝓpter nequitias ſpi
rituales non ſolum ex preſenti loco: ſꝫ ēt
ex alijs teſtimōijs poſſumus agnoſcere:
cū dicit̄. Immittit angelus dn̄i in circui
tu timentiū eū ꝛ cuſtodit eos. Et iterum
mōtes in circuitu eius.i. angeli ꝛ dn̄s in
circuitu populi ſui. Reſſorium. Hic eſt mi
chael archangelus p̄ceps militie angeloꝝ: cu
ius honor p̄ſtat bn̄ficia populoꝝ: ꝛ orō pducit
ad regna celoꝝ. ℣. Archāgelus michael ꝑpo
ſitus padiſi: quē honorificāt angelorum ciues.
Cuius honor. Lectio nona.
Vnde ꝛ de beato petro legimus in
actibus apoſtolorum. Forſitan an
gelus eius eſt. In apocalypſi autem nō
ſolum ſanctorum ſed ꝛ fideliū cuſtodes
angelos eē legimus. Merito ꝛ ſanctus
Heliſeus iam cum intra domum ab ho
ſtibus obſideretur dicēte puero ſuo: qd
faciemus: Reſpondens ait ad illum. no
li timere quia plures nobiſcum ſunt q̄ꝫ
cum illis. uiderat eīm ad auxilium ſuuꝫ
propter inſidias hoſtium angelos adue
niſſe. Quos ut puer quoqꝫ illius uideret
dep̄catus ē dn̄m dicēs. Dn̄e api oculos

pueri huius ut uideat. Et uidit inquit exercitum ⁊ quadrigas ⁊ turbam multam in montibus. Aduenerat enim ad defensionem helisei exercitus angelorū. In libris quoqȝ machabeorum ad expugnādos inimicos frequenter propter defensionem populi aduenisse āgelos legimꝰ.

Ad laudes ⁊ per horas aṅt. Stetit āgelus iuxta aram templi habens turibulum aureum in manu sua: alleluia. ps. Dominus regnau. cum reliquis aṅt. Dum preliaretur michael archangelus cuȝ dracone: audita est uox dicētium salus deo nostro: alleluia. aṅt. Archāgele michael constitui te principē super omnes animas suscipiēdas: alleluia. aṅt. Angeli domini dominum benedicite in eternuȝ: alleluia. aṅt. Angeli archangeli throni ⁊ dominationes principatus ⁊ potestates uirtutes celorum laudate dominuȝ de celis: alleluia. capitulū.

Significauit deus que oportet fieri cito loq̄ns p angelū suū seruo suo ioāni: qui testimoniū phibuit uerbo dei: ⁊ testimonium iesu christi q̄cunqȝ uidit. hymnus. Christe sāctorum. ℣. Stetit angelus iuxta: alleluia. ℞. Habens turibuluȝ: alleluia. Ad benedict. aṅt. Factum est silentiuȝ in celo dum committeret bellum draco: ⁊ michael pugnauit cum eo: ⁊ fecit uictoriam: alleluia. Ad tertiam capitulum. Significauit. ℞. b. Stetit angelus iuxta aram templi: alleluia: alleluia. ℣. Habens turibulum aureum in manu sua. ℞. alleluia: alleluia. Gloria. Stetit. ℣. Ascendit fumus aromatum in cōspectu domini: alleluia. ℞. De manu āgeli: alleluia.

Ad sextam capitulum.

Beatus qui legit ⁊ qui audit uerba prophetie huius ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt. tempus enim prope est. ℞. b. Ascendit fumus aromatum in conspectu domini: alleluia: alleluia. ℣. De manu angeli. ℞. Alleluia: alleluia. Gloria. Ascendit. ℣. In conspectu angelorum psallaȝ tibi deus meus: alleluia. ℞. Et adorabo ad templum: alleluia. Ad nonam capitulum.

Factum est prelium magnum in celo: michael ⁊ angeli eius preliabātur cum dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ āgeli eius: ⁊ non preualuerūt neqȝ locus inuentus est eorum amplius in celo. ℞. b. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus: alleluia: alleluia. ℣. Et adorabo ad templum sanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. ℞. Alleluia: alleluia. Gloria. In conspectu angelorum. ℣. Adorate deum alleluia. ℞. Omnes angeli eius: alleluia. Ad uesperas aṅt. Stetit angelus. cum reliquis. ps. Dixit dominus. cum reliquis in fine ps. Cōfitebor tibi domine. capituluȝ. Significauit. hymnus. Tibi christe. ℣. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus: alleluia. ℞. Et adorabo ad templum sanctuȝ tuum. ⁊ confitebor nomini tuo: alleluia. Ad magnific. aṅt. Princeps gloriosissime michael archangele esto memor nostri: hic ⁊ ubiqȝ semper precare pro nobis filiuȝ dei: alleluia: alleluia. oratio. Deus qui miro.

In sanctorum martyrum gordiani ⁊ epimachi. oratio.

Da quesumus omnipotēs deus: ut qui sanctorum martyrum tuorum gordiani ⁊ epimachi solennia colimus: eorum apud te intercessionibus adiuuemur. per .d.

Lectio prima.

Rome uia latina in cemiterio eiusdē natale sanctoruȝ gordiani ⁊ epimachi quos iulianus imperator ⁊ apostata inter multos christianos quos publicis custodijs mancipauit: Beatum ianuarium senem sacerdotem comprehensum cuidam uicario gordiano audiēdum tradidit. Qui beatum ianuarium patienter audiens spiritu dei illuminatus credere cepit.

Lectio secunda.

Quem protinꝰ beatus presbyter cū uxore mariana nomine ⁊ familia ꝑmiscui sexus numero. l. ⁊ tres ⁊ eo amplius baptizauit. Quod factum audiens iulianus plenus ira damnauit inscriptōnibus sanctum presbyterum ianuariuȝ. sāctum gordianum similiter damnatum in custodia publica posuit: atqȝ cuidam clementiano quem uicarium loco eius dederat: tradidit. porro uxorē eiꝰ ad aquas saluias manere in rusticoruȝ precepit seruitio.

Lectio tertia.

CLementianus autem ante tribu
nal residens beatum gordianuz ui
ctum cathenis sibi precepit presētari. Il
le autem in confessione christi fixus diu
plūbatis ceditur. In ultimo capite trun
catur. cuius corpus precepit iniquissim⁹
iudex ante templum apollinis in tellude
iactari: ut a canibus roderetur. Qđ noc
turno tempore christiani rapientes mili
ario plus uel minus ab urbe roma po
suerunt in crypta: ubi iam pridez corpus
beati martyris epimachi sepultū fuerat.

In sanctorum martyrum nerei archilei
atqꝫ pancratij. oratio.

SEmper nos domine martyrum tu
orum nerei ꝛ archilei atqꝫ pancra
tij foueat quesumus beata solennitas et
tuo dignos reddat obsequio. Per do
minum.

Lectio prima.

ROme in cemiterio pretaxati nata
le sanctoꝝ martyꝝ nerei ꝛ archilei
fratrum qui fuerunt eunuchi beate flaui
e domicille: quiqꝫ cum ea apud insulam
pontianam longum pro christo duxerūt
exilium. Postmodum uero ab aurelia
no sponso domicille quem ipsa ob amo
rem christi spreuerat: primo uerberibus
grauissimis attriti: dinde moninio ruffo
consulari sunt traditi. A quo cum eculeo
ꝛ flammis compellerentur ad immolan
dum ꝛ dicerent se a beato petro aposto
lo baptizatos nulla ratione posse idolis
immolare: capite cessi sunt. Quorum cor
pora rapuit auspicius discipulus eorum
nutritor sancte uirginis domicille. Que
etiam nauicule imposita adduxit: ꝛ i pre
dio domicille i crypta arenaria sepeliuit
uia ardeatia a muro urbis miliario uno
semis.

Eodem die pro sancto pancra
tio.

VIa aurelia miliario secundo nata
le sancti pancratij martyris. Qui
cum esset annorum tredecim martyriū
capitis abscisione sub diocliciano com
pleuit. Cuius reuerendum corpus octa
uilla illustris femina occulte noctu subla
tum: aromatibus conditū sepeliuit: quar
to idus maij.

In sancti bonifacij martyris.

Lectio prima.

PAssio sācti bonifacij martyris sub
dioclitiano ꝛ maximiāo apđ thar
sum ciuitatem passi: sed rome in uia que
latina nuncupatur sepulti. Qui cum essz
procurator rerum cuiusdam nobilis ma
trone nomine aglaes: ꝛ cum ea in stupro
misceretur: tandem utriqꝫ diuino nutu
compuncti consilium habuerunt: ut ad
requirendum corpora sanctorum marty
rum bonifacius mitteretur: si quo modo
seruientes eis atqꝫ obsequentes per eoꝝ
orationes saluari mererentur. Perueni
ens igitur post dies aliquot tharsum ci
uitatem dixit ad eos qui cuz eo erant bo
nifacius. Viri eūtes requirite nobis bo
spicium. ego autem ibo uidere eos quos
ualde desidero certantes martyres.

Lectio secunda.

HEstinans itaqꝫ ad locum uidet bea
tissimos martyres aliuz per pedes
suspensum igne supposito: alium in quat
tuor lignis extensuz ꝛ diutissime afflictū:
alium ungulis exaratum: alium manib⁹
abscissum: aliū stipitem in collo habentē
infixum ꝛ a terra eleuatū: ꝛ sic per diuer
sa supplicia martyria ab impio carnifice
disposita. Cumqꝫ eminus feruens ꝛ ipse
amore christi respiceret: magnum deum
sanctorum martyruz clamare cepit: ꝛ ac
currens consedit pedibus eoruz deoscu
lans uincula ac dicēs. Certate martyres
christi: calcate diabolum: modicum per
seuerate. Paruus quidem labor sed mł
ta requies ꝛ ineffabilis postmodum saci
etas.

Lectio tertia.

ISta enim tormenta que pro diuini
tatis amore patimini tēporalia sūt
ꝛ quasi in momento transeūtia: post bre
uissimi tamen temporis spatium ad per
petue felicitatis uos trāsmittent gaudia:
ubi regis uestri uisione gaudentes: illiqꝫ
celestium cantionum laudes inter cho
ros angeloruz immortalitatis decore ue
stiti referētes: in eterne calamitatis abys
so impijssimos uestros uidebitis crucia
ri tortores. Aspiciens autem eū simplic̄r⁹

iudex iussit eum applicari ad tribunal: ei
qꝫ dixit. Quis es tu: Sanctus bonifaciꝰ
dixit. Christianus sum ⁊ bonifacius uo-
cor. Tunc iratus iudex iussit eum suspen
di: ⁊ tam diu corpꝰ eius ungulis radi do
nec ossa eius apparerent. Deinde cala-
mos acutos sub ungulis manuum eius
affigi.

Lectio quarta.

CUnqꝫ sanctus dei martyr in celuꝫ
aspiciens alacriter dolores tolera
ret: uidens impius iudex iussit os eius a
periri: ⁊ plumbum buliens infundi. Sãc
tus autem martyr dicebat. Gratias tibi
ago domine iesu christe filij dei uiui. De
inde iudex iussit afferri ollam ⁊ eam pi-
ce impleri: atqꝫ sanctuꝫ martyrem uerso
capite in bulientem picem mitti. sed cum
nihil lesus esset: iussit iudex ut gladio ca-
put eius abscideretur. Quo facto fremo-
tus magnus factus est: ita ut multi infide
les uirtutem christi in martyrem cernen-
tes crederẽt. Conserui uero martyris bo
nifacij circuibant ubiqꝫ querentes eum:
⁊ non inuenientes adinuicem dicebant.

Lectio quinta.

CUnqꝫ ergo inter se colloquerẽtur
contigit ut obuiaret eis unus d' co
mentariensibus. Queꝫ interrogauit. Ui
distis aliquem uirum peregrinum roma
num: Ille ait eis. Hesterno die uir pere-
grinus abscisus est capite ĩ stadio. Et ite
rum interrogauit. Qualis erat aspectus
eius. At illi dixerunt. Uir quadratus et
crassus robusto capillo cocinea armela
sia indutus. Et dicit ille quem queritis a
pud nos hesterno die martyrio est fini-
tus. At illi. Homo enim quem nos que
rimus adulter est ⁊ ebriosus. Dicit eis il
le. Uenite uidere eum. Cunqꝫ ostendis-
set eis beatissimi martyris corpus ⁊ pre
ciosissimum caput eius: dixerunt ei. Iste
est queꝫ querimus. Petimus ut des no-
bis eum. Qui respondit. Ego gratis cor
pus eius uobis dare non possuꝫ. Illi au
tem dantes ei solidos quingẽtos accepe
runt corpus sancti martyris ⁊ ungentes
eum aromatibus: inuoluentesqꝫ lintea-
minibus preciosis posuerunt illud in ba
sternam: ⁊ sic reuertebantur gaudentes
⁊ glorificantes deum.

Lectio sexta.

ANgelus autem domini apparens
domine quondam ipsius rem fac
tam beati martyris indicauit. Que con-
festim eum omni ueneratione obuiauit
sancto corpori ⁊ edificans ei domum di
gnam reposuit illud in ea: ab urbe roma
stadiorum quinqꝫ. Martyrizatus est au
tem beatus bonifaciꝰ quartodecimo die
mensis maij apud tharsum metropolim
silicie: ⁊ sepultꝰ est rome nonis iunij. Be
ata uero aglaes abrenunciauit mundo
⁊ pompis eius: ⁊ distribuens uniuersa q̃
possidebat egenis ac monasterijs rela-
xans uniuersam familiam suam a iugo
seruitutis: ⁊ ipsa sine intermissione uacãs
orationibus ⁊ ieiunijs: tantam gratiam
a domino iesu christo promeruit ut in e-
ius nomine uirtutum clarescerct signis.
Superuixit autem in habitu sanctimõia
li annis tredecim: sepulta apud sanctum
martyrem operibus pijs consumata.

In sancte potentiane uirginis.

Lectio prima.

ROme sancte potentiane uel pu-
dentiane uirginis: que illustrissi-
mi generis pudentis discipuli sancti pau
li apostoli filia: Cuius mater sabiella so-
ror uero praxedis. Quas pijssimus paf
earum pudens in omni religione christi
erudiuit: uirgiesqꝫ christo reliquit. Que
post obitum sancti patris in omni exerci
tatiõe pietatis ita exercuerũt: ut nocte di
eqꝫ incessanter hymnis ⁊ oratiõibus cũ
familia sua domino inseruirent: beatissi-
mo pio urbis episcopo cum eis in laudi
bus dei participante. Remuneratioꝫ
igitur pro pijssimis laudibus percepture
que per gratiam christi fructuose consu-
mauerant: Post multorum martyrum
uenerabiliter exhibitas sepulturas: Pꝰ
omnes facultates suas in pauperum uis
ceribus iclusas: ⁊ christo fidelr ꝯmdatas

tandem de terris ad christum migraue-
runt. Potentiana uenerabilis quarto-
decimo calendas iunij posita in cemi-
terio priscille uia salaria. Praxedis ue
ro uirgo eque sãctissima duodecimo ca
lendas augusti ⁊ ipsa cuz sorore iuxta pa
trem pudentem posita.

In sancti urbani pape ⁊ martyris oro.

Da quesumus omnipotẽs deus: ut
qui beati urbani martyris tui atqz
pontificis solennia colimus: eius apud
te intercessionibus adiuuemur. per d.

Lectio.

Urbanus natione romanus ex pa-
tre pontiano: sedit annos octo mẽ
ses undecim dies duodeciz. Hic fecit mi
nisteria sacrata omnia argentea ⁊ patẽas
argenteas uigintiquinqz apposuit. Hic
uero confessor extitit temporibus diocli
tiani. Hic sua traditione multos conuer
tit ad baptismum ⁊ credulitatem: etiam
ualerianum nobilissimum uiruz sponsũ
sancte cecilie ⁊ fratrem eius: quos etiam
usqz ad martyrij palmaz perduxit: ⁊ per
eius monita multi martyrio coronati sũt.
Hic fecit ordinationes quinqz per men-
sem decembrium presbyteros nouem di
acones quinqz episcopos per diuersa lo
ca octo. Qui etiaz sepultus est in cemite
rio pretestati uia apia octauo calẽdas iu
nij: ⁊ cessauit episcopatus dies. xxx. In
sancti eleutherij pape ⁊ martyris. lectio.

Eleutherius natõne grecus ex pa-
tre habundio de oppido nicopoli
sedit annos. xxi. menses sex dies quiqz.
Fuit autem temporibus antonini ⁊ co-
modi usqz ad patrianum ⁊ braduã. Hic
accepit epistolam a lucio britãnico rege:
ut christianus efficeretur per eius mãda
tum: ⁊ hoc iterum firmauit: ut nulla esca
usualis a christianis repudiaretur: maxi
me fidelibus quam deus creauit: que ta
men rationalis ⁊ humana est. Hic fecit
ordinationes tres per mensez decembri
um presbyteros duodecim diacones oc
to episcopos per diuersa loca quindeci.
Qui etiam sepultus est iuxta corpus be-
ati petri in uaticano octauo calendas iu
nij: ⁊ cessauit episcopatus dies. v. In sãc
ti ioannis pape ⁊ martyris.

Lectio prima.

Ioannes natione tuscus ex patre ꝯ
stantino: sedit annos duos menses
octo dies sexdecim. Fuit autem a consu-
latu maximi usqz ad consulatũ olimbrij
tempore theodorici regis ⁊ iustini augu
sti christiani. Hic uocatus est a rege the-
odorico rauennam. Quẽ ipse rex rogãs
misit in constantinopolim cum legatiõe
ad iustinum imperatorem orthodoxuz.
Qui eodez tempore iustinus imperator
uir religiosissimus summo ardoris amo
re religionis christiane uoluit hereticos
exiliari. Nam summo feruore religionis
christiane hoc consilio usus est: ut ecclesi
as arrianorum catholicas consecraret.
Pro hac causa theodoricus rex hereti-
cus hec audiens exarsit in iraz: ⁊ uoluit
totam italiam gladio extinguere.

Lectio secunda.

Eodem tempore ioãnes papa egro
tus infirmitate cum fletu ambula-
uit: ⁊ senatores ⁊ consules cum eo idest
theodorus importunus ⁊ agapit9 ⁊ ali9
agapitus patrici9 accipientes hec in mã
datis legationuz: ut redderentur ecclesie
hereticis: in partibus orientis: q si non:
õem italiam gladio perderet. Qui dum
ambulassent cũ ioanne papa: occurrerũt
beato ioanni pape a miliario. xij. omnis
ciuitas cum cereis ⁊ crucibus in hono-
rem beatorum apostolorum petri ⁊ pau
li: quia ueteres grecorum hoc testificabã
tur: dicẽtes a tpe ꝯstãtini augusti ⁊ a bea
to siluestro sedis aplice epo usqz ad iu-
stini augusti tempora non meruisse greci
arum partes uicariuz beati petri aposto
li suscepisse cũ gaudio ⁊ glã. Lect. iij.

Tunc iustinus augustus dãs hono
rem deo: humiliauit se pronus ĩ ter
ram: ⁊ adorauit beatissimuz ioannem pa
pam. Eodez tempore beatus ioãnes pa
pa cum senatoribus supradictis cuz grã
di fletu rogauerunt iustinuz imperatorẽ

ut legatio acceptabilis esset in cōspectu
eius. Qui uidelicet papa ioannes ⁊ sena
tores uiri religiosi omnia meruerunt: ⁊ li
berata est italia a theodorico rege here
tico. Iustinus autem imperator gaudio
repletus est: quia meruit temporibus su
is uicarium beati petri apostoli uidere i
regno suo: de cuius manibus cuȝ gloria
coronatus est iustinus augustus.

Lectio quarta.

EOdem tempore cum ij supradicti
idest papa ioannes cum senatore
theodoro importuno ⁊ agapito excon
sule agapito patricio defuncto thesaloni
ce positi essent constantinopoli: theodo
ricus hereticus tenuit duos senatores p̄
claros ⁊ exconsules symachuȝ ⁊ boeci
uȝ: ⁊ occidit interficiens gladio. Eo tem
pore reuersus ioānes uenerabilis papa
⁊ senatores cum gloria: dum omnia ob
tinuissent a iustino augusto: Theodoric⁹
cum grandi dolo ⁊ odio suscepit eos sci
licet ioannē papā ⁊ senatores. Quos e
tiam gladio uoluit occidere: sed metuēs
indignationeȝ iustini augusti: tamen om
nes in custodia afflictos cremauit: ita ut
beatus ioannes episcopus prime sedis
pape in custodia afflictus deficiēs more
retur. Qui tandem defunctus est rauēne
in custodia duodecimo calendas iunij
martyr.

Lectio quinta.

POst hoc factum nutu dei omnipo
tētis nonagesimo octauo die post
qȝ occisus est ioannes beatissimus papa
i custodia: theodoricus rex hereticus su
bito interijt ⁊ mortuus est. Hic papa io
ānes perfecit cemiterium beatorum mar
tyrum nei ei ⁊ archilei uia ardeatina. Itē
renouauit cemiterium sanctorum felicis
⁊ audacti. Item renouauit cemiteriū pri
scille. eodeȝ tempore positum est ornam
tum super confessionem beati pauli de
gemmis purissimis ⁊ hyacinthinis.

Lectio sexta.

ITem hui⁹ temporibus iustinianus
imperator obtulit patenam aureā
cum gemmis pensanteȝ libras uiginti ca
licem aureum cum gemmis pensantem
libras quinqȝ: scyphos argenteos quin
qȝ: pallia auro texta quindecim: que ipse
ioannes papa ōtulit beatis apostolis pe
tro ⁊ paulo ⁊ ad sanctam mariam ⁊ ad
sanctum laurentium. Hic ordinauit epi
copos per diuersa loca quindeciȝ: cuius
corpus translatuȝ ē de rauenna: ⁊ sepul
tum ē in basilica beati petri apostoli sub
die sexto calendarum iunij olymbrio cō
sule: ⁊ cessauit episcopatus dies. lviij.

In sancti felicis pape ⁊ martyris.

Lectio.

FElix natione romanus ex patre cō
stantino sedit annos duos menses
decem. martyrio coronatur. Fuit autem
temporibus claudij ⁊ aureliani a consu
latu claudij ⁊ paterni usqȝ ad consulatuȝ
aurelij ⁊ capitolini. Hic constituit supra
memorias martyrum missas celebrari.
Hic fecit ordinationes duas per menseȝ
decembrium presbyteros octo diacōes
quinqȝ episcopos per diuersa loca quin
qȝ. Hic fecit basilicam in uia aurelia ubi
est sepultus tertio calēdas iunij miliario
ab urbe roma quinto: ⁊ cessauit episco
patus dies quinqȝ.

In festo sācte petro nille uirginis.

Lectio prima.

PEtronillam bene nostis uoluntate
beati petri apostoli clenicam factā.
nam recolo uos interfuisse. Cum apud
ipsuȝ plurimi discipuli eius efficeremur:
Contigit ut titus diceret apostolo. Cum
uniuersi a te sanentur īfirmi: quare petro
nillam paralyticam iacere permittis: A
postolus uero ait. Sic expedit ei: sed ne
estimetur īpossibilitas eius īcolumitatis
meis sermōibus excusari ait ad eā. Sur
ge petronilla ⁊ ministra nobis. Et statiȝ sa
na surrexit.

Lectio secunda.

MInisterio aūt expleto iussit eā redi
re ad grabatū suum. At ubi in dei
timore cepit eē perfecta non solū ipsa sa
nata est: uerūetiaȝ plīmis recupauit i me
lius suis orationibus sanitatē. Et qm̄ ipa
nimis speciosa erat: uenit ad eaȝ flaccus
comes cum militibus: ut eā sibi uxorem
assumeret. Cui petronilla ait. Ad puellā

inermē cū militibus armatis uenisti: Si
uxorem me uis hēre fac matronas uirgi-
nes honestas post triduū ad me uenire:
ut cum ipsis ad domū tuā ueniā. Lec. iij.

Actū est autez ut trium diez accep
to spatio uirgo sacta ieiuniis ⁊ ora
tionibus occuparetur: habens secuz san
ctā uirginem feliculam collectaneā suaz
in dei timore perfectam. Tertio itaqz die
ueniens ad eā sanctus nichomedes pres
byter celebrauit mysteria christi. Uirgo
autem sacratissima mox ut christi sacra-
mentū accepit: reclinans se i lectulo emi
sit spm: cuius corpus uia ardeatina sepul
tum est. In festo sanctoz martyrū mar
cellini petri ⁊ herasmi. Lectio prima.

Rome marcellini presbyteri ⁊ petri
exorciste sub diocliciano iudice se-
reno. Factum est dum teneretur beatus
petrus in obscurissimo carcere uinculis
ferreis astrictus custos carceris noie ar-
themius hēbat filiā demoniacam quaz
unice diligebat. Cui uir dei petrus audi
consilium meum arthemi: ⁊ crede unige
nitum filium dei uiui dn̄m nostrum iesuz
christum qui est liberator omnium in se
credentium. Si credideris saluabitur fi
lia tua. Cui arthemius. Miror prudenti
am consilij tui. Te deus tuus liberare n̄
potest cum illi credas: ⁊ quotidie pro e-
ius nomine plagas ⁊ uincula perferas.
Et quomodo poterit filiam meam si ei
credidero liberarē: Si me uis credere do
tuo: ecce ego duplicabo super te cathe-
nas: ⁊ claustra omnia carceris muniam:
te autem ipsum in ipsa una ac tenebrosa
solum includam. si de his omnibus libe
rabit te deus tuus credam ei.

Lectio secunda.

Cui beatus petrus assensum dedit:
promittens ad domum eius se uē-
turum. Hoc inquiens faciam non ad li-
bitum tentationis tue sed ad declaratio-
nem domini nostri iesu christi. Agitans
caput arthemius inquit. Iste homo pas-
sionibus nimiis fatigatus aliena loqui-
tur. Et hec dicēs abscessit narrauitqz ge-
sta ⁊ dicta uxori sue candide. Et ecce su-
bito noctis initio adest homo dei petrus
arthemio ⁊ candide indutus uestibus
candidis tenens in manibus suis trium-
phum crucis: in cuius uestigia corruen-
tes illi clamabant. Uerus deus unus est
⁊ uerus dominus iesus christus. Statiqz
filia eorum nomine ⁊ uirgo paulia a spi
ritu immundo uexata curata est. Et cum
hoc fieret: omnes qui in domo arthemij
erant crediderunt. Conuenitqz multitu-
do uicinorum amplius qz trecentorum:
mulierum uero abundantior numerus
clamantium: preter christū non est alius
deus omnipotens. Lectio tertia.

Cunqz omnes cuperent esse christi-
ani adduxit uir dei petrus marcel-
linum presbyteruz: qui omnes unanimi
ter baptizauit. Sed ⁊ arthemius omnes
qui in uinculis erant absoluit. Qui ⁊ om
nes baptismi gratiaz perceperunt. Audi
ens hoc iudex serenus iussit marcellinū
pbrm ⁊ petrum exorcistā presentie sue ex
hiberi: ⁊ auditū beatū marcellinuz iussit
pugnis cedi i ambabus arteriis. At ubi
defecerūt cedētes ab eo sepato petro: ius
sit ut nudus sup uitri fragmenta sternere
tur i custodia: ⁊ uictus ei ⁊ lumē negaret.
Petrus ꝯuersus ad serenum dixit Cuz
sis noie serenus totū te nubilū ⁊ tenebro
sum factis ondis. Tūc eū ⁊ ipse serenus
iussit in uinculis recipi: ⁊ pedes in cippo
artissimo astrigi. Lectio quarta.

Factum est dū sepati essent: apparu
it angelus dn̄i marcellino presbyte
ro oranti nudo: ⁊ iduit eū uestimentis suis
⁊ adduxit eum ubi beatus petrus erat i
cippo ⁊ ferro. Sz ⁊ ipsū soluit: ⁊ ambos
perduxit ad domum ubi nuper baptizati
orabant. Non post multum uero cuz be
atus arthemius cum uxore sua ⁊ filia ca-
pitalem suscepissent sententiam: compre
hensi ⁊ illi ab his qui sanctos dei marty
res punituri erāt: alligati sūt manibus re
tro ad arborem usqzdum nūciaretur iu
dici sereno de eis. Ille iussit eos duci in
siluam nigram que hodie in honore sāc-
toz silua candida appellatur: ⁊ in eadez
ambos pariter decollari. Lectio quita.

QUnqꝫ fuissent in media silua ipsi si-
bi manibus suis mundauerunt lo-
cum a spinis: ubi orantes simul ⁊ dantes
sibi pacis osculum: genu flexo decollati
sũt. Et qui eos decollauit: uidit animas
eorum splendide ornatas ab angelis fer-
ri ad celum. Et penitentiaꝫ agens sub iu-
lio papa baptizatus est in senectute sua
nomine dorotheus. Quoruꝫ corpora re-
uelantibus se beatis martyribus: tulerũt
postmodum lucilla ⁊ firmina christianis-
sime femine: ⁊ iuxta sanctum tyburtium
ĩ inferiori parte crypte sepelierũt quinto
calendas septembriũ. Pro sancto he-
rasmo. Lectio sexta.

IN campania beati herasmi episco-
pi ⁊ martyris sub dioclitiano ⁊ ma-
ximiano imperatoribus. Primo plum-
batis crudeliter cessus: deinde fustibus
diutissime maceratus deinde resina sul-
phure plumbo pice cera oleoqꝫ solutis
perfusus: cum ingenti miraculo illesus
apparuit. Quod cum multi quibus ine-
rat mens sanior uiderent: eiectis idolis
omnibus: diabolice impietatis erroribꝰ
abdicatis: iugum dñi suaue ⁊ onꝰ eiꝰ leue
ꝑ sacre fidei fũdamẽtũ ⁊ baptismatis sacra-
mẽtũ susceperũt. Ipse uero martyr inuicti-
ssimꝰ imenso ferri pondere ꝯstrictus: car-
ceralibus tenebris sub durissima custo-
dia detruditur: unde angelica uisitatiõe
confortatus eripitur. Uerum postmodũ
clarissima miracula ipsius fama uulgan-
te: tentus est ab imperatore maximiano
a quo diuersis supplicijs tortus: in tan-
tum ut tunica erea ignita uestiretur. Ite-
rumqꝫ in olla que plumbo pice cera resi-
na ⁊ oleo feruefacta fuerat missus uirtu-
te domini omnia superans: illesus exin-
de progreditur. In sanctorum marty-
rum primi ⁊ feliciani.

oratio.

HAc nos quesumus domine sancto-
rum martyrum tuorum primi ⁊ fe-
liciani semper festa sectari: quoruꝫ suffra-
gijs protectionis tue dona sentiamus. p.

Lectio prima.

ROme in monte celio natale sancto-
rum martyrum primi ⁊ feliciani sꝫ
dioclitiano ⁊ maximião imperatoribꝰ.
Qui gloriosissimi martyres in domino
semper uiuentes: a pontificibus templo-
rum apud imperatores ꝙ christiani eẽnt
incusati ⁊ inquisiti: Erant enim ciues ro-
mani: adducti sunt in conspectu impera-
torum. Et iusserunt eos ferro uinctos in
carcerem recludi: ubi affuit eis angls do-
mini qui eos cõsolaretur. Lectio scda.

POst aliquot uero dies iusserunt
eos imperatores suis aspectibus
presentari: ⁊ iusserunt militibus ut du-
cerent eos ad phanum herculis ut sa-
crificarent. Quod si sacrificare nollent:
fortiter eos penis affligerent. Uerum
cum nulla possent eos ratione mouere:
sed pro christi nomine optarent potius
mori: extenderũt eos milites ⁊ uirgis for-
titer mactauerunt. Et cum renunciassent
imperatoribus milites que gesta sũt: ira-
ti ualde iusserunt eos tradi promoto pre-
sidi ciuitatis numentane: ut aut sacrificarẽ
eos cogeret: aut diuersis penis interfice-
ret. Lectio tertia.

ET accipiẽtes eos milites: duxerũt
in uiã que dr numentana: miliario
tertiodecimo ferro uinctos: ⁊ miserunt e-
os in carcerem iuxta foruꝫ ciuitatis: ubi
iterum angelica uisitatione releuantur.
Post multum uero temporis iussit sibi
promotus preses in foro ciuitatis tribu-
nal preparari. Et cum intromissi fuissent
primus ⁊ felicianus: ⁊ iubente preside fu-
issent post responsionem abinuiceꝫ sepa-
rati: primum beatum felicianum iussit ꝓ-
ses cum plumbatis cedi dicẽs ei. Ut qd
non deponis istam insaniã pectoris tui:
ut eligas dies bonos ⁊ iocundos ⁊ non
tormentis diuersis corpus tuum macere-
tur? Lectio quarta.

BEatus felicianus dixit. Octoginta
annos uite hẽo: suntqꝫ ãni. xxx. ꝙ
agnoui ueritatẽ dĩ: et nihil de blãdimẽtis
huiꝰ mũdi cogitãs elegi seruirẽ creatori õi-
potẽti eterno ac uero deo. Tunc preses

iussit eum ad stipitem ligari: ⁊ aculeos
in manibus eius ac pedibus figi ⁊ diu
torqueri: ⁊ ꝑ dies tres nec aqua nec ulluꝫ
genus cibi ei ministratum est.

Lectio quinta.

QUnqꝫ per triduum continuuꝫ per-
maneret in dei laudibus: iussit eũ
preses flagellis cedi: ⁊ de stipite sic depo
ni ⁊ in custodiaꝫ recludi. Ac postmodũ
applicari sibi sanctum primum: queꝫ ua
lidissimis fustibus cessum: deinde in ecu-
leo iussit leuari ⁊ lampades ad latera ei⁹
apponi: ⁊ deposito ď eculeo precepit re-
liquari plumbum: ⁊ beato martyre extẽ-
so in lecto buliens in ore eius fundi. Tẽ
qꝫ fecit presentem esse beatum felicianũ.

Lectio sexta.

SEd cuꝫ inuictissimi persisterent sãc
ti martyres: angustiatus preses ius
sit eos ad amphitheatrum duci: ⁊ duos
leones eis dimitti. Quibus ad pedes sã-
ctorum ruentibus lassati sunt ⁊ ursi fero-
cissimi: sed ⁊ ipsi martyrum uirtute seui-
ciem perdiderunt. Quod uidentes ij qui
ad spectaculum conuenerant: pene mil-
lequingenti uiri miraculis perculsi: Cre
diderunt in domino iesu christo. Ueruꝫ
preses cum insuperabiles eos cerneret:
gladio animaduerti precepit. Quorum
corpora nocte a christianis fidelibus rap-
ta sepulta sunt ad arcus numẽtanos iux
ta arenarium quinto idus iunij: ab urbe
roma miliario quartodecimo. In sanc
ti barnabe apostoli oratio.

DEus q nos beati barnabe aposto-
li tui meritis ⁊ itercessione letificas
concede propitius: ut qui eius beneficia
poscimus: dono tue gratie cõsequamur.
per dominum nostrum.

Lectio.

BArnabas hebraice latine interpre
tatur filius prophete uel filius con
solationis. Barnabas qui ⁊ ioseph nati
one cyprie ciuitatis ex cyro rege persaꝝ
fundata extitit: cum paulo in gentibus a
postolatum adeptus est. Deinde prop-
ter ioannem discipulum qui etiaꝫ cogno
mento marcus appellatur seiunctus a
paulo: nihilominus euangelij predicati-
onem sibi opus iniunctum exercuit: mar
tyrio coronatur. Cuius festiuitas celebra
tur tertio idus iunij. In sanctorum basi
lidis cyrini naboris ⁊ nazarij oratio.

SAnctorum tuorum basilidis cyrini
naboris ⁊ nazarij quesumus domi
ne natalicia nobis uotiua resplendeant:
⁊ quod illis cõtulit excellentia sempiter-
na: fructibus nostre deuotiõis accrescat.
per dominum nostrum.

Lectio prima.

MEdiolani natale sanctorum marty
rum nazarij ⁊ celsi pueri. Beati na
zarij pater africanus: mater uero perpe-
tua a beato petro apostolo baptizata. ip
se uero sanctus nazarius a sancto clemẽ
te instructus ⁊ baptizatus est. Quem a
nolinus sub rabie persecutionis que per
neronem excitata est diu maceratum et
afflictum in carcere: cum quo beatissimũ
celsum puerum quem idem ipse nu-
trierat: gladio feriri iussit. Quorum cor
pora christiani furati quinto calendas
augusti sepelierunt foras portam: que di
citur romana in hortis proprijs. Reue-
labant autem se beatissimi martyres cui
dam ceratio nomine: cui uxor fortuna
ta. ⁊ per uisum monuerant se occultari
propter rabiem persecutionis: quam ne-
ro impius excitauerat.

Lectio secunda.

LAtuerunt uero usqꝫ ad tempora ar
chadij ⁊ honorij imperatorum:
quos beatus ambrosius domino reue-
lante repperit. Patefacto autem sepul-
chro in quo iacebat corpus sancti naza-
rij: qui quando passus fuerit ut scribit sãc
tus paulinus usqꝫ tunc ignorabatur: ui
derunt sanguinem martyris ita recenteꝫ
qui presentes erant: quasi eadem die fu-
isset effusus. Caput etiaꝫ ipsius quod ab
impijs fuerat abscisum ita integrum atqꝫ
incorruptum cum capilis capitis ⁊ bar-
ba reperiunt: ut uideretur eo tẽpore quo
leuabat: locatũ atqꝫ positũ in sepulchro.
Etiã odore tãto repleti sũt: ut oĩuꝫ aroma
tũ uinceret suauitatẽ. quo leuato ⁊ i lectica

composito statim ad sanctum celsuz mar
tyrem:qui in eodem horto positus erat:
ad orationem perrexit sanctus episcop⁹:
⁊ utrosqꝫ transtulit ad basilicam aposto
lorum que est in roma.

Lectio tertia.

Inuenti autez ⁊ translati sunt pridie
idus iunij. Festiuitas uero agitur
quinto calendas augusti. de martyrio ꝯ
memoratio tam̄ eorū publica ⁊ celebris
in die sanctorum martyrum geruasij et
prothasij a fidelibus populis presentat̄:
⁊ uenerabiliter excolitur. Item beatoꝝ
martyrum basilidis cyrini ⁊ naboris sꝫ
⁊ beatorum nazarij ⁊ celsi. Quos duos
passos fuisse apud hebredinensem urbē
antiquitas memorando celebrarat.

In sancti antonij confessoris de padua nuncupati. oratio.

Ecclesiam tuam deus beati antonij
confessoris tui solennitas uotiua le
tificet:ut spiritualibus semper muniatur
auxilijs:⁊ gaudijs perfrui mereatur eter
nis. per dominū.

Lectiones de legenda propria.

Lectio prima.

Est nanqꝫ ut fertur in regno portu
gallie ciuitas quedam ad occiden
talem eius plagam in extremis mundi fi
nibus sita:que ab incolis mundi nuncu
patur ulixbonaeo ꝙ sicut uulgo dicitur
ab ulixe bene sit cōdita. Intra cuius mu
ros ecclesia quedam mire magnitudinis
ad honorem gloriose uirginis marie fa
bricata consistit. In qua preciosum illud
⁊ omni ueneratione dignum beati uincē
tij martyris corpus honorifice conditūz
requiescit. Ad cuius plagam occidenta
lez felices beati antonij progenitores di
gnum iuxta conditionis sue statuz domi
cilium possidebant:quod ⁊ ipsi hostio tē
pli propinquo limine imminebat. Qui
cum in primo iuuentutis flore felicē hūc
genuissent filium:ab ipso sacri baptisma
tis fonte Frenādus ei nomen imponūt.
Hunc nimirum in supradicte dei sancte
genitricis ecclesia sacris litteris imbuen
dum tradunt:⁊ futurum christi preconez
quodam presagio ministrorum christi e
ducationi committunt. Puerilibus igit̄
annis simpliciter domi transactis:annuz
circiter quintūdecimum felici cursu com
pleuit. Cunqꝫ etate iam nubili subcrescē
tibus in carne corruptionis motibus se
preter solitum sentiret illicite perurgeri:
adolescētie ⁊ uoluptati nequaquā frena
laxauit:sed fragilitatis humane conditi
onem transcendens:currentes cūz impe
tu ꝯcupiscentie carnalis habenas strixit.
Iāqꝫ mūdū quotidianis ꝺcipiebat incre
m̄tis ⁊ quez non plene i introitu eius po
suerat retraxit pedem:timēs ne forte pul
uis terrene felicitatis aliquatenus inhere
ret:qui currenti uelociter animo i uia do
mini offendiculum generaret. Lec.ij.

Est autem iuxta eandem quam pre
diximus ciuitatem: monasterium
qꝺdam de ordine sancti augustini:haud
longe a menibus distans. In quo uiri re
ligione famosi in canonici regularis ha
bitu domino famulantur. Ad hūc deni
qꝫ locum uir dei spretis mūdi oblectami
nibus se transtulit: ⁊ canonici regularis
habitum humili deuotiōe suscepit. Ubi
cum annis ferme duobus commoratus
frequentiam amicorum pijs mentibus i
portunam sustinuisset:ut omnez sibi per
turbationis huiuscemodi occasionē tol
leret: natale solum qꝺ ad eneruandos
uiriles animos non mediocriter potest
derelinquere statuit:quatenus alieni ag
geris littoꝝ tutatus:domino quietius mi
litare posset. Obtenta igitur uix precib⁹
superioris licentia:non ordinez sed locū
mutauit:⁊ ad monasteriuz sancte crucis
de colymbria se transtulit.

Lectio tertia.

Post hec autem cum reliquias sāc
torum martyrum fratruz uidelicet
minorum dominus petrus infans a ma
ochio deportasset: ⁊ eorundem meritis
miracolose se liberatum per omnes hys
panie prouincias diuulgasset:audiēs ser
uus dei antonius mira que per eos fi
ebant:directus est ⁊ ipse in fortitudīe spi
ritus sancti. Accingensqꝫ cinctorio fi
dei renes suos roborabat brachium

armatura zeli illi⁹: dicebatqꝫ ī corde suo. si sanctorum martyrum suorum corone participem fore dignaretur altissimus. O si me flexo poplite pro nomie iesu collatendentem lictoris inueniret gladius. Putas uidebo? Putas iocunditatis illud tempus implebo? Hec ↄ his similia tacitus secum loquebatur. Morabanť autem eo tempore non longe a ciuitate colymbria: in loco qui sanctus antonius appellatur: fratres de ordine minorum. Litteras quidem nescientes sed uirtutes littere opibus edocentes: qui ↄ iuxta ordinis statuta elemosyne petende gratia ad monasterium in quo uir dei cōuersabat q̃ſepe ueniebant. Ad quos cum ex more die quadam uir dei uisitandi gratia secretius accessisset: inter cetera que locutus ē: hoc quoqꝫ dixit. Ordinis uestri habitum fratres carissimi animo desideranti suscipiam: si mox ut introgressus fuero ad terram sarracenorum mittere spoponderitis: quatenus cū sanctis martyribus merear ↄ ego corone consequi participium. Qui non mediocri gaudio extanti uiri uerbis exhilarati: diez quo hec fiant proximum sequentem constituunt: ↄ ne mora periculum trahat tempus dilationis precidunt.

Lectio quarta.

Fratribus igitur letabunde domū redeuntibus remansit seruus dei ā tonius super dictis ab abbate licentiam petiturus. Qua nimiruz precibus extorta fratres promissi non immemores iuxta condictum facto mane conueniunt: ↄ religionis sue habitum in monasterio uiro dei ocyus imponunt. Quod cum factum fuisset accurrens quidam de fratribus ac concanonicis eius in amaritudine cordis loquebatur dicens. Uade uade quia sanctus eris. Ad quem ꝯuersus uir dei antonius humili uoce respondit dicens. Cum me sanctum fore audieris deum collaudabis. Et his dictis fratres gradu concito domuz properant: ↄ euestigio sequentem nouum hospitē in ꝯsione caritatis suscipiunt. Uerum quia irruentium in se parentum suoruz impetū dei seruus formidabat: requirentium eū solicitudinem declinare satagebat. nam ↄ mutato uocabulo antonius sibi nomē imposuit: ↄ q̃ntus uerbi dei preco futur⁹ esset quodam presagio designauit. Antonius enim altitonans dicitur.

Lectio quinta.

Et reuera uox eius ut tuba uehemens intonuit: quia cum sapientiā dei in ministerio absconditam inter perfectos loqueretur: talia ↄ tam profunda de scripturis tonuit: ut uel rarus pro consuetudine sensus exercitatus disertitudinem lingue ipsius intelligere posset. Sēsim igitur per incrementa zelus fidei eū enixius purgebat: ↄ martyrij sitis in corde illius accensa quiescere euz nullaten⁹ permittebat. Unde factum est ut iuxta ꝓmissum data sibi licentia terram sarracenorum festinus adiret. Sed que sunt hominis cognoscens altissimus in faciez ei restitit: ac intentato graui morbo per totum hyemis spacium eum acrius flagellauit. Sicqꝫ factum est: ut cum de proposito suo nihil prospere actum cerneret: pro recuperanda saltem corporis sanitate ad natale soluz compulsus remearet. Qui cuz nauigando in finibus hispanie applicare disponeret: in sicilie partibus uentorum compulsu se positū cernebat. Circa tempus autez illud capitulum generale apud asisium constitutum est celebrari. Quod ut uiro dei antonio per fratres messane ciuitatis innotuit: semetipso robustior factus ad locum capituli utcunqꝫ peruenit.

Lectio sexta.

Post multum uero temporis contigit fratres ad ciuitatem forliuij pro suscipiendis ordinibus transmitti. cōuenientibus igitur ex diuersis partibus fratribus ob dictam causam ac predicatoribus affuit inter eos antonius. Instante autem collationis hora necnon ↄ fratribus ex more congregatis minister loci fratribus de ordine predicatorum: qui ī presentiarum erant supplicare cepit: ut

exhortationis grã salutis uerbum sitiẽti
bus ꝓponerent. Cũq̧ iprouisũ se quisq̧
nec uelle nec debere ꝑdicare ꝯstanti⁹ as
seruisset: Conuersus ad frem antoniuz p̃
cepit ei: ut q̃dcunq̧ sibi sp̃s suggereret ꝯ
gregatis fribus annunciaret. Non enim
credebat eum qcq̃z de scripturis nosse: ſʒ
nec qcq̃z nisi forte que ad officium eccle
siasticũ spectant putabat legisse: uno tñ
ꝑsumptiõis ꝯfisus suffragio: q̃d uidelʒ cũ
lr̃alr̃ loqui uix cum necessitas exegissʒ au
dierat.

Lectio septima.

R Euera enim cũ talis esset industrie
ut memoria ꝓ libris uteretur: ⁊ elo
quij mystici grã copiosus afflueret: ꝑitio
rem eum nouerant fres in abluẽda supe
lectili cogne q̃z in exponendis mysterijs
scripture. Quid multa: Virib⁹ totis quo
ad potuit renitens: tandẽ ad clamorẽ õi
um simplr̃ loqui exorsus ẽ. Cunq̧ cala
mus ille sc̃i sp̃s linguaʒ loquor ipsius lu
culenta satis expositione ac breui sermo
nis compendio multa prudẽter disseruis
set stupenda: fres admiratõne pculsi intẽ
tis auribus porãtem uix unanimit̃ inten
debant. Dabat qppe stuporis augmen
tum insperata dictoꝝ ꝓfunditas: ſʒ nec mi
nus edificabat sp̃s quo loq̃bat̃ ⁊ feruẽtis
sima caritas. Oẽs deniq̧ sc̃a ꝯsolatione
ꝑfusi humilitatis meritũ in seruo dei an
tonio cum dono sciẽ uenerati sunt. Qm̃
aũt testante dño non põt ciuitas abscon
di supra montem posita non multo post
tp̃e delata ad ministrum eoꝝ que conti
gerant relatione inrupto qetis silentio:
ad publicũ uenire cõpulsus est antoni⁹.
Iniuncto nanq̧ sibi predicationis offici
o heremi cultor emittitur ⁊ ad euangeli
zandum dei gloriam diu clausa ora laxã
tur. Nitentis igr̃ auctoritate suffultus in
tm̃ ꝑdicationis opus explere studuit: ut
nomen euangeliste gestoꝝ strenuitate ꝯ
pensaret.

Lectio octaua.

C Ircuibat ꝑind̃ ciuitates ⁊ castra ui
cos atq̧ cãpestria: ⁊ uite seminari
um sicut affluentissime ita ⁊ feruẽtissime
cunctis spargebat. Discurrente aũt eo ⁊
ob aiaꝝ zelum regem sibi ꝓrsus negan
te: contigit eum ad ciuitatem ariminensẽ
celitus applicuisse. Ubi cũ multos cerne
ret heretica prauitate delusos: Conuoca
to mox totius ciuitatis pplo: i seruor̃ sp̃s
ꝑdicare cepit: ⁊ qui philosophoꝝ nõ no
uerat argutias uersuta hereticorum dog
mata sole lucidius ꝯfutauit. Ita deiñ uer
bum ei⁹ ⁊ doctrina salutaris in cordibus
audientiũ radices fixit: ut eliminata erro
ris spurtitia: non parua credentium tur
ba dño fidelr̃ adhereret. In qb⁹ heresiar
chã unum bonillum noĩe ab annis trigi
ta errore infidelitatis abductum ꝑ seruũ
suum antoniũ dñs ad uiam ueritatis cõ
uertit: q ⁊ accepta pñia mandatis sc̃e rõa
ne ecclesie usq̧ in finẽ deuot⁹ obtẽpauit.

Le. ix.

P Ost hec aũt cũ urgente fãi
liari causa minister ordinis seruũ
dei antonium ad curiam destinasset: tali
eum fauore apd̃ uenerabiles ecclesie pã
cipes dotauit altissimus: ut a summo põ
tifice ⁊ uniuersa cardinalium multitudie
ardentissima deuotione audiretur predi
catio illius. Nempe enim talia ⁊ taʒ pro
funda de scripturis facundo eructabat e
loquio: ut ab ipso domino papa familia
ri quadam prerogatiua arca testamenti
uocaretur. Sermo nanq̧ ipsius i gratia
sale conditus non mediocrem audienti
bus gratiam conferebat. Mirabant̃ ma
iores uirum pubetenus idiotam spiritua
lia spiritualibus subtiliter comparantẽ:
stupebant minores peccati causas ⁊ oc
casiones euellenteʒ ⁊ uirtutũ mores cau
tius inserentem. Omnis deniq̧ conditi
onis ordinis ⁊ etatis uiri congruentia si
bi uite documenta suscepisse letati sunt.
Nlla ꝓrsus eũ flectebat ꝑsonaꝝ accepti
o: nlla fauoris humãi pmiscebat opinio:
ſʒ iux ꝓphete uoceʒ quasi plaustrũ tritu
rãs rostra hñs ferẽtia mõtes cõminuit: ⁊
colles sicut puluerẽ posuit.

In sanctoꝝ martyrum uiti ⁊ modesti. oratio.

D A ecclesie tue q̃s dñe sãctis tuis ui
to ⁊ modesto atq̧ crescentia inter
cedentibus superbe non sapere: ſʒ tibi pla
cita humilitate proficere: ut proterua de
spiciens: quecunq̧ matura sunt libera

exerceat caritate. p. Lectio prima.

Apud siciliã bt̃s uit⁹ ĩ puerili etate uirtutibus maturus: primum a pr̃e suo sacrilego hyla ut a cultura dei reced̃ret tentatus est: deind̃ a ualeriano iudice cathonijs cessus in ɔfessione pmansit: inde redditus pr̃i. Cum penis illum affligere pr̃ meditaret̃: Monitu angelico naui conscendens comitantibus secũ modesto ⁊ crescentia nutritoribus ad tonagritanum territorium deuenit. Lectio .ij.

Commorati sũt autem iuxta fluuiũ qui dicitur siler dño seruiẽtes. Populus autem uniuerse regionis illius audientes demonia ipsorũ sanctitatem ɔfitentia: ueniebant ad illos: ⁊ audiẽtes uerba uite ab eis: conuertebantur ad dñm iesum christum. In illis diebus fili⁹ dioclitiani ĩpatoris uexabatur a spũ ĩmundo dicens. Nisi uenerit uitus nõ exibo. Dioclitianus dixit. Et ubi eum possum⁹ inuenire: Demon dixit. In territorio tõagritano. Tunc dioclitianus misit cũ festinatione qui eũ adducerent. Lectio .iij.

Inuentus aũt beatus uitus simĺ cũ suis nutritoribus ad dioclitianum adducitur: ⁊ filius eius oɔne curat̃. Sz cum ei impius ĩperator suaderet multis donis ꝓmissis ut culturã dijs ĩpenderet: eiusq̃ aĩum de bono ꝓposito moueɼ nõ posset: artissimis uincuĺ ferreis astrictũ ĩ carcerem teterrimũ ĩcludi iussit. Cũ quo pariter modestum ⁊ crescentiã. Deinde circunstante poplo in amphitheatrũ inducuntur. Et cũ introducti fuisset ait beatus uitus ad modestum pr̃em suum. Forti aĩo esto ne timeas ecce appropinquabit corona nostra. Lectio quarta.

Dioclitianus aũt persuadebat eis ut sacrificarent. Uitus dixit: Christuz dñm hẽmus ⁊ ei sacrificamus. Tunc dioclitianus ĩ ollam resine ⁊ pice succẽsaz ⁊ plumbo soluto feruefactã ipsos iactari precepit. Ubi sancti martyres psallẽtes in modum trium puerorum hymnũ domino dicebant. Et egressi sunt uultu illeso. Post hec imperator iussit eis dimitti leonem ferocissimum qui mox ad pedes eorum cecidit: ⁊ lingua sua pedes martyrum lingere cepit. Lectio quinta.

Ad ultimuz uictus sacrilegus imperator simul ⁊ uidens multitudinez populi miraculo percussam ad christum uerum deum conuersam: catasta parari iussit ⁊ seruos dei super extendi. Cunq̃ cederentur martyres dei: ossibusq̃ discinderentur: exclamauit beatus uitus ad d̃uz dicens. Domine deus libera nos. Et statim tonitruum magnum factum est: et coruscatio atq̃ taz magnus terremotus ut templa deorum corruerent: ⁊ multos opprimerent. Imperator uidens hoc signum territus fugit. Lectio sexta.

Descendens autez angelus domini eripuit eos: ⁊ statim apparuere iuxta fluuiuz qui dicitur siler. ⁊ requieuerũt sub arbore. Tunc orauerunt ad dominum: ut susciperet in pace animas suas: ⁊ statim expirauerunt. Florẽtia uero illustrissima femina corpora sanctoruz collegit: ⁊ in loco qui dicitur marianus cõdita aromatib⁹ sepeliuit. In sanctorum martyrũ marci ⁊ marcelliani oɔ.

Presta q̃s omp̃s d̃s ut qui õiuz sc̃orum martyꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalitia colimus: a cũctis maĺ iminentib⁹ eoꝝ intercessionib⁹ liberemur. p.

Rome uia ardeatina natale sc̃oꝝ martyrum marci ⁊ marcelliani p̃clarissimi generis tranq̃llini ⁊ marcie filioꝝ. Qui primo carcere ꝓ fide christi passi: postmodum a fabiano duce tenti: ⁊ ad stipitem ligati in pedib⁹ acutos acceperunt. Quib⁹ cũ diceret insan⁹ iudex ĩfelices ⁊ miseri deponite amentiã: ⁊ liba te uosmetipsos a cruciatibus iminentib⁹ rñderũt. Nunq̃ tã bene epulati sumus. Nõ cepim⁹ eẽ fixi ĩ amore christi. Utinam nos sic eẽ sicut sum⁹ tã diu pmittas q̃z diu huius tegimur corporis indumẽto. Cunq̃ trãsisset una dies ⁊ una nox ⁊ illi in psalmis ⁊ hymnis laudantes christum p̃seuerrent: lanceis per lata transfixi cuz glia martyrij ad syderea regna migrauerunt. In sc̃oꝝ martyrũ geruasij ⁊ prothasij.

DEus qui nos annua sanctorũ mar
tyrum tuorum geruasij ⁊ prothasij
solennitate letificas: concede ꝓpitius: ut
quorum gaudemꝰ meritis: accendamur
exẽplis. per dominum. **Lectio prima.**

AMbrosius seruus christi fratribus
per omnem italiam in dño eternaȝ
salutem. In diuinis uoluminibus reus
scribitur: qui non studuerit dare gratis:
quod ipse gratis accepit. Quicquid eniȝ
ecclesie dñi ꝓfuturum erat: subtraxisse ui
detur cuȝ noluerit tradere omnibus qđ
ipse non celãdum acceperit. Unde psal
mographus canit. Iustitiam tuam non
abscondi in corde meo: ueritatem tuam
⁊ salutare tuuȝ dixi: non celaui misericor
diam tuam in concilio multorum. Et ꝑ
hoc opere quasi uicissitudineȝ a deo po
stulans adiecit. Tu autem dñe ne elõges
misericordiam tuam a me. Quasi deo di
ceret. Sicut ego feci alios misericordiaȝ
inuenire: ita ipse non patiaris longe fieri
mias tuas a me. **Lectio secunda.**

APeriamus ergo cur ista ꝑmisimus
⁊ uestros aios qui pie de dño senti
tis ⁊ creditis: de inuentione sanctorũ cor
porum ad letitiam inuitemus. In diebꝰ
itaqȝ transacte nuper quadragesime: cuȝ
dominus donasset mihi ut ieiunantium
me faceret esse participeȝ in oratione po
situm ita me somnus oppressit: ut nec ui-
gilans aperte: nec dormiẽs integre uide-
rem apertis oculis duos iuuenes ephe-
bos uestibus candidissimis .i. collobio
⁊ pallio idutos: Caligulis calciatos ma
nibus extensis orantes. Nullam quideȝ
grauedinem patiens loqui cum eis non
poteram: Sed quia ut dixi pars i me sõ-
ni incũbebat: qui me ad eoruȝ interroga
tionem uerbũ proferre non sineret. Ple
ne autem mihi euigilanti uisio eoꝝ elap
sa est. **Lectio tertia.**

FActum est proinde ut rogarem dñi
misericordiam: ut si ludificatio de-
monum esset abscederet: si uero esset ue-
ritas plenius appareret. Ad impetrãdũ
uero quod poscebam a dño: augmenta-
ui ieiunium. Similiqȝ modo canente gal
lo orantes mecum iuuenes apparuerũt.
Tertia uero nocte ꝯfecto ieiunijs corpo
re non dormienti sed stupenti cũ quadã
mihi tertia apparuerunt persona: que si
milis esse beato paulo apostolo uideba
tur: cuius me uultum pictura docuerat.
Contigit iterum ut ipse mecum illis tacẽ
tibus loqueretur dicens. Isti sũt qui mo
nita mea secuti: respuentes predia ⁊ diui
tias secuti sunt dñi nostri iesu christi uesti
gia. Nihil terrenum nihilqȝ carnale con
cupiscentes in media hac mediolanensi
urbe per decem annos in dei seruitio ꝑ-
durantes: ad hoc pertingere meruẽ: ut
christi martyres fierent. Quorum corpo
ra in eo loco inuenies i quo stas ⁊ oras.
Lectio quarta.

DUodecim pedum altitudine terre
coopertam arcam inuenies: quam
arcam superius exaltabis: ⁊ in nomine e
orum ecclesiam fabricabis. Cumqȝ eorũ
nomina requirerẽ dixit mihi. Ad caput
eorum libellum scriptuȝ inuenies i quo
⁊ ortus ⁊ eorum finis scriptus est. Con
uocans itaqȝ omnes per circuitũ fratres
⁊ coepos urbium uicinarum: ⁊ referens
uniuersa que uideram ipsis coram posi-
tis: primus ego terre fossor accessi: cetis
uero episcopis prosecutis fodientes per
uenimus ad arcam quam sanctus ꝑmi-
serat paulus. Quam aperiẽtes inuenimꝰ
quasi in ipsa hora positos sanctos miro
odore fragrantes. Ad quorum caput li-
bellum inuenimus: in quo erant hec per
ordinem uniuersa conscripta.
Lectio quinta.

EGo seruus christi philippus intra
domum meam sanctoruȝ corpora
cum filio meo rapui ⁊ sepeliui. Quoruȝ
mater ualeria ⁊ pater uitalis sunt dicti:
quos uno ortu geminos genuere: ⁊ unũ
prothasium alium geruasiũ uocauerũt.
Cũqȝ ab intestato geruasius ⁊ prothasiꝰ
hoc ẽ pr̃e sc̃o uitale martyr̃ ⁊ m̃re sc̃e me
morie ualeria patrimonio utrisqȝ succes-
sissent: domum propriam in qua nati fue
rant: ⁊ res uniuersas parentum ⁊ caselu
las uenundantes omne preciũ paupibꝰ

rogauerunt: ⁊ familiole sue q̄ʒ ingenu-
am fecerant. Post hec autem geruasius
⁊ prothasius in uno se cenaculo conclu-
serunt: ⁊ per decem annos lectioni ⁊ ora-
tioni adherentes anno undecimo cōuer-
sionis sue ad palmam martyrij idola res-
puentes: sub astasio principe in mediola-
nensi ciuitate die calendarum ianuarum
feliciter peruenerunt. **Lectio sexta.**

EOdem tempore superueniente co-
mite astasio qui proficiscebatur ad
bellum: q̄d a marchomanis fuerat exci-
tatum: occurrere ei cultores idolorū cuʒ
sacerdotibus suis dicentes. Si uis letus
ad augustos nostros reuerti ⁊ uictor: ger-
uasium ⁊ ꝓthasium dijs nostris cōpelle
sacrificare. Uehementer enim dij nostri
de eoꝝ contemptu commoti respōsa no-
bis dare ꝯtemnunt. Audiens hec astasi-
us comes iussit eos teneri ⁊ ad se perdu-
ci. Cumqʒ perducti fuissent ad illuʒ ait co-
mes astasius. Hortor uos ⁊ mōeo ut a d̄-
oruʒ nostroꝝ iniurijs commorantes: ad
immolandum eis deuoti studatis insiste-
re: ut expeditio mea unanimiter celebre-
tur. Beatus geruasius dixit. Uictoriam
de celo debes ab omnipotēti deo requi-
rere non de simulacris mutis ⁊ uanis: q̄
oculos habent sine lumine aures sin̄ au-
ditu nares sine odoratu os sine sermone
manus sine tactu pedes sine gress: ⁊ uē-
treʒ absqʒ interioribus probantur habe-
re ⁊ sine flatu esse noscuntur. **Lec. vij.**

TUnc idignatus astasius comes ius-
sit beatum geruasium tādiu plūba-
tis tundi q̄ʒdiu exalaret spm̄. Quo remo-
to iussit sibi astare prothasium. Cui ⁊ di-
xit. Miser uel tu uiuere stude: ⁊ noli bio-
thanatus fieri sicut ⁊ frater tuus geruasi-
us. Cui beatus prothasius respondens
ait. Quis est miser? Ego qui te nō timeo
an tu qui me timere probaris? Astasius
dixit. Ego te miser hō quō timeo? Beat⁹
ꝓthasius dixit. In hoc probaris timere
me ⁊ ledi: si non sacrificauero dijs tuis.
Si enim non timeres te ledi a me: ad sa-
crificium idolorū non me compelleres.
Ego autem te non timens cōtemno mi-
nas tuas: ⁊ omnia idola tua ut stercora
reputans deum solum qui regnat in cel-
adoro. **Lectio octaua.**

AUdiens hec astasius comes iussit
eum fustibus cedi: ⁊ dum diu torq̄-
retur: iussit eum erigi dixitqʒ ei. Protha-
si ut quid taʒ superbus ⁊ tam rebellis exi-
stis? uis perire sicut tuum probasti perisse
germanum geruasiū. Beatus ꝓthasius
respondit. Non tibi irascor astasi comes
nec ego nec ipa iustitia: qm̄ cecos tui cor-
dis oculos attendo. Incredulitas enim
que in tuis sensibus regnat: nō te permit-
tit uidere que dei sunt. Nam ⁊ dominus
meus iesus christus crucifigētibus se nō
maledixit: sed potius ut eis indulgeretur
orauit: addens ⁊ hoc quia nescirent quid
facerent. Und̄ ⁊ ego tui comes astasij mi-
sereor: quia nescis quid facias. Age ergo
q̄d cepisti ut mihi possit occurrere cum
meo fratre geruasio hodie bēignitas sal-
uatoris nostri. **Lectio nona.**

TUnc comes astasius iussit euʒ capi-
te cedi. Cumqʒ decolatus esset bea-
tus ꝓthasius: ego seruus christi philipp⁹
abstuli cum filio meo furtim nocte sanc-
ta corpora: ⁊ in domo mea d̄o solo teste
in ista arca saxea sepeliui: credēs me ora-
tionibus eoꝝ consequi miam dn̄i nostri
iesu christi. Qui cuʒ pr̄e ⁊ spiritu sācto ui-
uit ⁊ regnat in secula seculoꝝ. Martyri-
zati sunt aūt beatissimi martyres geruasi-
us ⁊ ꝓthasius in mediolanensi ciuitate
sub die. xiij. calendarum iuniarum. **In
sancti siluerij pape ⁊ martyris Lectio. j.**

SIluerius natione campanus ex pa-
tre ormista episcopo romano sedit
tantum menses. ix. dies. xi. Hic leuatus
est a theodato tyranno sine deliberatio-
ne decreti: Qui theodatus corruptus pe-
cunia talem timoreʒ indixit clero: ut qui
non consentiret in eius electione gladio
puniretur. Quidam uero sacerdotes nō
subscripsere in eum scd̄m morē antiquū
uel decretum: ꝯfirmauerunt aūt ordina-
tionem. Dolens autē augusta pro arthe-
mio p̄iarcha q̄ depositus fuisset a sanc-
to agapito papa: q̄r hereticū eū repisset:

ꝛ in locum eius constituisset mennaz ser-
uum dei. **Lectio secunda.**

TUnc augusti ꝯsilio unam uel aliter
usa cū uigilio diacono misit episto
lam romā ad siluerium papaz rogans et
obsecrans: ne pigriteris ad nos uenire:
aut certe reuoca arthenium in locū suū.
Qui dum legisset beatus siluerius litte
ras ingemuit ꝛ dixit. Modo scio qꝛ hec
causa finem uite mee adducit. Sed bea-
tissimus siluerius fiduciam habens ī do
mino ꝛ beato petro: rescripsit dicēs. Do
mina augusta ego rez istā nunq̄ʒ ero fac
turus ut reuocem hominem hereticum ī
sua nequitia damnatum. **Lectio tertia.**

TUnc indignata augusta misit iussi-
ones suas ad belisarium patriciuz
per uigilium diaconem ita continentes.
Uide aliquas occasiones in siluerиuz pa
pam ꝛ depone illuz de ep̄atu: aut festinꝰ
certe transmitte euz ad nos. Ecce habes
ibi uigilium archidiaconem ꝛ apocrysa
rium nostrum carissimum: qꝛ nobis pol-
licitus est reuocare arthenium patriar-
cham. Tunc suscipiens iussionem belisa
rius patricius dixit. Ego quidem iussio-
nem facio: sed is qui interest in necem sil
uerij pape ipse reddet rationem ō factis
suis dn̄o iesu christo. **Lectio quarta.**

ET urgente iussione exierunt quidā
falsi testes qui dixerūt. Quia nos
crebro inuenimꝰ siluerium papā scripta
mittentem ad regem gothoꝝ. Ueni ad
portam que appellatur asinaria iuxta la-
teranas ꝛ ciuitatē tibi trado ꝛ belisariuz
patric um. Quod audiens belisarius pa
tricius non credebat. Sciebat enim qꝺ
per inuidiam hec de eo dicebantur. Sʒ
dum multi in eandem accusationem per
sisterent pertimuit. Tunc fecit beatum sil
uerium papam uenire ad se in palacium
preicis: ꝛ ad primum ꝛ secundum uelum
retinuit omnem clerū. **Lectio quinta.**

INgresso igitur silueгio cum uigilio
soli in mauseolo: antonia patricia
sedebat in lecto: ꝛ belisarius patricius se
debat ad pedes eiꝰ: ꝛ dū eum uidissʒ an
tonina patricia dixit ad eū. Dic nobis sil
uerij papa quid fecimus tibi ꝛ romāī ut
tu uelles nos in manus gothoruz trade-
re: Et adhuc ea loquente igressus subdi
aconus regionarius prime regiōis tulit
pallium ō collo eius ꝛ duxit in cubiclm
ꝛ expoliauit eum: ꝛ induit eum monasti
cā uestem ꝛ abscondit eum. **Lectio. vi.**

TUnc sixtus subdiaconus regionis
sexte uidens eum iam monachuz
egressus foras nunciauit ad cleruz dicēs
quia dn̄s noster papa depositus est ꝛ fc̄s
est monachus. Quod audiētes fugerūt
omnes: quem suscepit iulius archidiaco
nus in sua quasi fide: ꝛ misit eū in exiliuz
in pontianas ꝛ sustentauit eū pane tribu
lationis ꝛ aqua angustie. Qui deficiens
mortuus est ꝯfessor factus. Qui etiam se
pultus est in eodē loco. xij. calās. iulij. ibi
qʒ occurrit multitudo male habentium
ꝛ salui facti sunt. Hic fecit ordinationem
unam per mensez decēbris presbyteros
. xiij. diacones. v. ep̄os per diuersa loca
numero. xix. Et cessauit ep̄atus dies sep
tem. **In sancti paulini ep̄i ꝛ confessoris
Lectio.**

IN ciuitate nola campanie natale
sancti paulini ep̄i ꝛ cōfessoris. Qui
se tēporibus uandalorum pro filio cuius
dam uidue in seruitutē tradens: ꝛ terribi
li iussione regis eorum quis esset agnitus
reddita sibi omni captiuitate ciuitatis su
e ꝛ oneratis frumento nauibus cum igē
ti gloria ex africa ad patriā sedem reuer
sus est. Clarauit autem non solum erudíti
one ꝛ captiosa uite sanctitate sed etiā po
tentia aduersus demones.

**In uigilia natiuitatis beatissimi ioannis
baptiste. In primis uespi. ℞.** Ipse preibit
an̄ illum in sp̄u ꝛ uirtute helie parare dn̄o ple-
bem pfectā. **ps.** Dixit. **℞.** Joannes ē nomen
eius: uinū ꝛ siceā non bibet: ꝛ multi ī natiuita-
te eius gaudebūt. **ps.** Cōfitebor. **℞.** Ex ute-
ro senectutis ꝛ sterili ioannes natus ē pcursor
dn̄i. **ps.** Beatus uir. **℞.** Iste puer magnꝰ co-
ram dn̄o. nā ꝛ manꝰ eius cum ipso est allā. **ps.**
Laudate pue. **℞.** Nazareus uocabitur puer
iste: uinū ꝛ siceā non bibet: ꝛ ōe immundū nō
manducabit ex utero mr̄is sue. **ps.** Laudate

dñm õẽs gentes. capłm.

Audite insule ꝛ attendite ppłi delõ
ge. dñs ab utero uocauit me: de uẽ
tre mr̃is mee recordat⁹ est nois mei. hy⁹.
Ut queant lassis. ℣. Fuit hõ missus a deo.
℞. Cui nomen erat ioannes. Ad mag. añ.
Ingresso zacharia templũ dñi apparuit ei ga
briel angelus stãs a dextris altaris incẽsi. ps.
Magnificat anima. oratio.

Deus qui p̃ñtem diẽ honorabilẽ no
bis in bt̃i ioannis natiuitate fecisti:
da populis tuis spiritualium gr̃am gau
diorum: ꝛ omnium fidelium mentes di
rige in uiam salutis eterne. per dominũ.
Ad mat. inuit. Regem p̃cursoris dñm ueni
te adoremus. hy. Antra deserti. In .j. noct.
añ. Priusq̃ꝫ te formarem ĩ utero noui te: ꝛ ã
teq̃ꝫ ꝓgredereris sc̃ificaui te. ps. Beatus uir.
añ. Ad oĩa que mittã te dicit dñs ibis ne tĩe
as: ꝛ que mãdauero tibi loqueris ad eos. ps.
Quare fremu. añ. Ne timeas a facie eorum
q꞉ ego tecum sum dicit dñs. ps. Dñe qd mł.
℣. Fuit hõ missus a deo. ℞. Cui nomen erat
ioannes. Sermo sc̃i aug. ep̃i Lectio .j.

Post illũ sacrosanctũ dñi natalis di
em nlli⁹ hõis natiuitatẽ legim⁹ ce
lebrari nisi solã ioannis baptiste. In aliis
sc̃is ꝛ electis dei nouimus illũ diem coli:
quo illos post ꝯsumationẽ laborũ ꝛ de
uictũ triumphatũq꞉ mundũ ĩ ꝑpetuas e
ternitates p̃ñs hec uita parturit. In aliis
ꝯsumata ultimi diei merita celebrant̃: in
hoc ẽt prima die ipsa ioannis ĩitia ꝯsecrã
tur. Pro hac absq꞉ dubio cã q꞉ per hũc
dñs aduentũ suũ ne subito ĩspatũ hoies
nõ agnoscerẽt uoluit eẽ testatũ. Ioãnes
aũt figura fuit ueteris testamenti: ꝛ ĩ se ꝑ
tulit formã legis: ꝛ iõ prenũtiat saluatorẽ
uenturũ: sicut lex gr̃am p̃currit. Qd̃ autẽ
nondũ nat⁹ de secreto materni uteris ꝓ
phetauit: ꝛ expers lucis iã testis ẽ ueritã
tis: Hoc ẽ intelligẽdũ qd̃ latens sub uela
mine ꝛ carne l̃re ꝛ redẽptorẽ mundo spũ
p̃dicauit: ꝛ nobis dñm deũ nr̃m quasi de
quodã legis utero ꝓclamauit. Ergo q̃a
iudei errauerunt a uentre. i. a lege q̃ chri
sto grauida erat: errauerunt a uẽtre locu
ti sũ falsa: ideo hic uenit in testimoniũ: ut

testimonium perhiberet de lumine. ℞.
Fuit hõ missus a deo: cui nomen erat ioannes
Hic uenit in testimonium: ut testimoniũ ꝑhibe
ret de lumine: ꝛ pararet dño plebem ꝑfectã. ℣.
Erat ioannes in deserto predicans baptismũ
penitentie. Hic. Lectio sc̃da.

Quod aũt ioannes ĩ carcere ꝯstitut⁹
ad christũ discipulos suos destina
uit: lex ad euangelia trãsmittit. Que lex
iux̃ typum ioãnis quasi ignorãtie clauso
carcere in obscuro ꝛ ĩ occulto iacebat: et
iudaice cecitatis sensus ĩtra l̃raꝫ tenebat̃
inclusus. De hoc beat⁹ euangelista ꝓlo
quit̃. Ille erat lucerna ardens ꝛ lucẽs: a
deo ꝙ sp̃s sc̃s igne succenso mũdo igno
rantie nocte possesso lumẽ salutis oñde
ret: ꝛ quasi int̃ densissimas delictoꝝ tene
bras splendidissimũ iustitie solẽ lucis sue
radio p̃monstraret de seipso dicẽs. Ego
uox clamantis ĩ deserto. Uideam⁹ ĩ quo
deserto. i. ĩ gentiũ ppło. Uacua eim timo
re dei pectora ꝛ spũ sc̃o arentia deserto
squalentis heremi cõpant̃. Desertus hic
eim mũdus ab õi cultura fidei ꝛ tioꝝ diui
ꝛ pcc̃oꝝ spinis obsitus squalebat tanq̃ꝫ
ager ĩcultus ꝛ pẽitus nullã bonoꝝ ope
rũ fecunditatem obtulerat: nullũ ĩmbreꝫ
gratie spiritualis exceperat. R̃sorium.
Helisabet zacharie magnum uiꝝ genuit ioãnẽ
baptistam p̃cursorem dñi. Qui uiã dñi p̃para
uit ĩ heremo. ℣. Fuit hõ missus a deo: cui no
men erat ioannes. Qui. Lectio tertia.

Mittitur beat⁹ ioannes q cũ ꝓpheti
ca atq꞉ ap̃lica p̃dicatione annũciã
do p̃ñiam: quasi rudẽ cãpuꝫ ꝓscinderet:
fecundaret ꝛ excoleret: diuiniq꞉ uerbi se
minib⁹ ĩpleret: ꝛ ad maturã frugẽ. i. ad re
generationis gr̃aꝫ p̃pararet. Nã illud q̃ꝫ
te glĩe est: ꝙ zacharie sacerdoti seni ꝛ he
lisabet sterili a gabriele. i. ab angelo illo
ꝓnuntiat̃: a quo marie dñi natiuitas nũ
ciatur: ꝛ quasi ex aliquo filio dñi p̃mittit̃
fili⁹ sterilis añ filiũ uirginis: nescio qd̃ ma
ius miraclm ipsa nouitate declarãs: In
spata ꝓle sterilitas nũerat̃: q꞉ nouo ptu
erat dictãda uirgitas. Premittit̃ añ iesũ
christũ ioãnes quasi testm̃ uet⁹ añ nouũ
ut dies diei eructet uerbũ: ꝛ sacramtoꝝ

obscura ꝓfunditas euidentiorib⁹ noue
doctrine mysterijs reuelet̃. Premittitur
ergo lucerna añ solē seru⁹ añ dñm: ami-
cus añ sponsũ: ꝑco añ iudicē uox añ uer-
bum. Et ideo de se dicit. Ego uox cla-
mantis in deserto. ℟. Priusq̃ȝ te formarem
in utero noui te: ⁊ anteq̃ȝ exires de uentre sanc
tificaui te. Et ꝓphetam in gentibus dedi te. ℣.
Uir dilectus a deo ⁊ hoīb⁹ honoratus ē. Et.
In secundo nocturno antiphona: Mi
sit dñs manum suā ⁊ tetigit os meũ: ⁊ ꝓphetā
in gentib⁹ dedit me dñs. ps. Cum inuoc. añ.
Ecce dedi uerba mea in ore tuo: ecce cōstitui te
sup gentes ⁊ regna. ps. Uerba mea. añ. Dñs
ab utero uocauit me de uentre mr̃is mee: recor
datus ē nōis mei. ps. Dñe dñs nr̃. ℣. Inter
natos mulierũ non surrexit maior. ℟. Ioāne
baptista. Lectio, quarta.

Quid ē q̇ bt̃s ioannes uocē eē se di
xit. i. q̄r uerbi annunciator ⁊ p̄dica
tor erat. Hic iam solicite reqram⁹: qd int̄
uerbũ sit ⁊ uocē. Scripture sc̄e uerbũ eē
diffiniunt: qđ intra animi silētiũ mēte cō
cipim⁹. Uerbũ eē diffiniunt ipsā cogitati
onē q̄ adhuc intra ꝯscie secreta retinet̃.
Uocē uero p quā uerbũ ꝓfert̃ i mediuȝ.
Uox son⁹ ē index cogitatiōis: uerbuȝ ue
ro ipsa cogitatio. Sicut. n. qñ uerbũ cor-
de ꝯcipim⁹: necessaria ē uox quasi qđdaȝ
uehiclm uerbi ⁊ qđlibet uerbũ ipsum p
oris sonũ ad aliuȝ trāsferim⁹: tñ sic eũ inte
grũ ēt itra nos. i. clausũ tenem⁹: ⁊ sic a lo-
loquente trāsfert̃: ut tñ i sua sede teneat̃:
ita ⁊ omps pr̄ inotescere nobis uolēs sa
pientiā ⁊ uerbũ illud qđ i principio erat
ds apud deũ: sicut ipse testat̃: Eructauit
cor meũ uerbũ bonũ: btm̄ ioannē quasi
uocē p quā ad nos uerbũ suũ ꝓferret as
sumpsit. Qđ quidē uerbũ de illa sede ita
ad nos descendit: ut in sinu idest in profũ
do paterni pectoris permaneret: terrena
uisitans ⁊ celestia non relinquens. ℟.
Descendit angls dñi ad zachariā dicēs: acci-
pe puer̃ in senectute tua. Et hēbit nom̄ ioānes
baptista. ℣. Iste puer magnus corā dño. naȝ
⁊ man⁹ eius cũ ipso ē. Et. Lec. v.

Hanc itaq̧ gliam beat⁹ ioānes bap
tista non de lōgiquo p̄dicauit sicut
reliq ꝓphete: sȝ uicin⁹ ⁊ ꝓxim⁹ añcessit.
Illi aduentũ supni regis añ multa tpa p̄-
dicauerunt. Alij dixerũt qñq̧ uenturum
eē: alij ecce cito ueniet. Iste uero quē uē
tur̄ p̄dixit uenisse monstrauit: ⁊ ꝓpheti-
am suā ipso quā nuntiabat assistēte com
pleuit. Adhuc itaq̧ i utero mr̄is sue spu
sc̄o replet⁹ suā ipsi⁹ natiuitatē ꝓphetādo
ꝓuenit: ad silitudinē dñi sc̄ificatus anteq̃ȝ
genit⁹ itra uiscera exultās ⁊ saluatoris ad
uentũ mr̄no ore ꝓtestans. Uere lucerna
ardens i quo tā singularis gr̄a diuine di-
gnatōis effulsit: ut iā affore redēptorem
sc̄e genitricis uoce narraret: ⁊ p eā uelut
p quandā ueritatis lucernā nondũ i lu-
cem ꝓlat⁹ oñderet. Hic ē ille q noui ⁊ ue
teris testam̄ti idone⁹ ē mediator ⁊ gliosi
agni dign⁹ oñsor: q dñm suũ ⁊ nũtiare u-
no tp̄e meruit ⁊ uidere: una eadēq̧ sue
natiuitatis etate: ⁊ noua incipiens ⁊ uete
ra concludens. De persona huius euan
gelista testat̃. A dieb⁹ inquit ioannis bap
tiste regnum celorum uim patitur. ℟.
Hic ē p̄cursor dilectus ⁊ lucerna lucēs añ dñȝ
Ipse ē. n. ioānes q uiā dñi p̄parauit i heremo
sȝ ⁊ agnũ dei demonstrauit: ⁊ illuminauit men
tes hoīum. ℣. Ipse p̄ibit añ illum i spu ⁊ uir-
tute helie. Ipse est. Lectio. vi.

Quim⁹ q̄r familiariter mn̄s humana
ni diuersis mundi hui⁹ illecebris et
ꝯcupiscentijs deuicta: fugit laborē: expe-
tit uoluptatem: ⁊ uix ad hoc ducit̃ ut cō-
suetudinē a se uite prioris excludat. Sed
cũ cepit cogitare ultimi diei necessitateȝ:
ac futuri iudicij pōdus icitata ⁊ stimula
ta uel spe p̄mij ul' timore supplitij uolũta
riũ bellũ indicit passiōib⁹: ⁊ uiȝ facit pri-
stinis desiderijs suis: ⁊ uiolent̃ se uincere
ipsa ꝯtendit. Non eim sine uiolentia fieri
pōt: ut de abũdantia ⁊ delitijs ad fameȝ
⁊ sitim ad abstinentiā ⁊ crucē trāseat: ⁊ sō
no prius atq̧ ocio amicā carnē ꝯtritiōe
uigilijsq̧ ꝯficiat. Non iq̧ sine uiolētia fie
ri pōt: ut unusq̧ iracundiā patiētia: sup
biam humilitate cōmutet: amore paup-
tatis ac sufficiētie affluētiā superet: uiolē
tiā sobrietate luxuriaȝ castitate ꝯdēnet: ⁊
hō subito in uir̄ transformet̃ perfectum:

ꝛ quodãmõ alẗ ĩddaẗ ex alĩo ac ſicut a ta
lib⁹ p uiolẽtiã regnũ celeſte diripitur. ℞.
Innuebãt pr̃i ei⁹ quẽ uellet uocari eũ: ꝛ poſtlãſ
pugillarẽ ſcripſit dicens. Ioãnes ẽ nom̃ ei⁹ ℣.
Apertũ ẽ os zacharie ꝛ ꝓphetauit dicẽs. Io.
In .iij. noc. aꝛ. Poſuit os meũ dñs quaſi gla
diũ acutũ ſb ũbra man⁹ ſue ꝓtexit me. ps. Dñe
qs hit. aꝛ. Formans me ex utͦ ſeruũ ſibi dñs
in lucẽ gẽtiũ: ut ſis ſalus mea uſqꝫ ab extremis
terre. ps. Dñe in uirtut. añt. Reges uide-
bunt ꝛ ꝯſurgent pñcipes: ꝛ adorabunt dñm dͦ
um tuũ q elegit te. ps. Bñdicam dñm ℣. E-
liſabet zacharie magnũ uiꝝ genuit. ℞. Ioãnẽ
baptiſtam pcurſorem dñi. Scd̃m lucam.

Eliſabet ĩpletũ ẽ tp̃s pariendi ꝛ pe
perit filiũ. Et audierũt uicini ꝛ co-
gnati ei⁹: qꝛ magnificauit dñs m̃iam ſuaꝫ
cũ illa ꝛ ꝯgratulabanẗ ei. Et reliqua. O-
melia ſancti ambroſij ep̃i. Lectio .vij.

PEperit ergo filiũ heliſabet: ꝛ ꝯgra-
tulabanẗ uicini. Hꝫ ſanctoꝝ editio
letitiã pl̃imoꝝ: qꝛ cõe ẽ bonũ. Iuſtitia ei
cõis ẽ uirt⁹. Et iõ in ortu iuſti futur⁹ uite ĩ
ſigne premittiẗ: ꝛ grã ſecuture uirtutis ex-
ultatione uicinoꝝ pfigurante ſignaẗ. Pl
chre aũt tp̃s quo fuit ĩ utero ꝓpheta me
moraẗ ne marie p̃ſtia taceaẗ. Sꝫ tp̃s ſileẗ
ĩfãtie: eo qd̃ p̃ſtia dñi m̃ris ĩ utero robo-
ratur: q ĩfãtie ĩpedimẽta neſciuit. Et iõ ĩ
euãgelio nihil ſup eo legim⁹: niſi ortũ ei⁹
ꝛ oraclm̃ exultatiõeꝫ ĩ utero ꝛ uocẽ ĩ de-
ſerto. Neqꝫ eiꝫ ullã ĩfãtie ſenſit etatẽ: qui
ſupra naturã ſupra etatẽ ĩ utero ſit⁹ m̃ris
a mẽſura pfecte cepit etatis plenitudinis
chriſti. Et r̃ndit m̃r ei⁹ ꝛ dixit. Non ſꝫ uo
cabiẗ ioãnes. Et r̃nderũt ad illã. Nẽo ẽ ĩ
cognatione tua q uocetur hoc noĩe. ℞.
Precurſor dñi uenit de quo ipſe teſtatur. Nl-
lus maior inter natos mulieꝝ ioãne baptiſta.
℣. Hic ẽ ꝓpheta ꝛ pluſqꝫ ꝓpheta de quo ſal
uator ait. Nullus. Lectio octaua.

INnuebant ergo pr̃i eius quẽ uellet
uocari eũ: ꝛ accepit pugillarẽ ꝛ ſcri
pſit. Ioanne ẽ nom̃ ei⁹. Et mirati ſt̃ õnes
Continuo aũt reſoluta ẽ ligua ei⁹: ꝛ aptuꝫ
ẽ os ei⁹ ꝛ loq̃baẗ bñdicens deum. Mire
ſãct⁹ euãgeliſta p̃mittendũ putauit: ꝙ pl̃i
mi ĩfantẽ pr̃is noĩe zachariã appellandũ
putare: ut aduertas m̃ri non nom̃ alicui⁹
diſplicuiſſe generis ſed id ſc̃o ĩfuſum ſp̃u
qd̃ ab anglͦ an̄ zacharie fuerat p̃nuntia
tũ. Et qdẽ ille mut⁹ ĩtimare uocablm̃ filij
nequit uxori: ſꝫ p ꝓphetiã heliſabet didi
cit: qd̃ non didicerat a marito. Ioannes
inq̃t ẽ nom̃ ei⁹. Hoc ẽ ñ ei nos nom̃ ĩpõi
m⁹: qꝛ iã a deo nom̃ accepit: hꝫ uocablm̃
ſuũ qd̃ agnouim⁹ non qd̃ elegimus. ℞.
Gabriel anglͦs apparuit zacharie dicens naſce
tur tibi fili⁹ nom̃ eius ioãnes uocabitur. Et m̃l
ti ĩ natiuitate eius gaudebũt. ℣. Erit magnus
corã dño uinũ ꝛ ſicerã ñ bibet. Et m̃l. Le. ix.

HAbent hoc merita ſãctoꝝ: ut a dͦo
nom̃ accipiant. Sic iacob iſrael dr̃
qꝛ uidit deũ. Sic dñs nr̃ ieſus chriſt⁹ no-
minaẗ⁹ ẽ añqꝫ naẗ⁹: cui nõ anglͦs ſꝫ pr̃ no-
mẽ ĩpoſuit. Eſdras dicit. Reuelabiẗ eĩm
ĩq̃t fili⁹ m̃s ieſus cũ his q cũ eo iocunda-
bunẗ: q relicti ſt̃ in ãnis quadrigentis. Et
erit p⁹ ãnos hos ꝛ morieẗ fili⁹ m̃s ieſus ꝛ
ꝯuerteẗ ſeclm̃. Uides anglͦs q̃ audie
runt ñ q̃ uſurpauerũt. Nec mireris ſi no
mẽ mulier qd̃ ñ audiuit aſſeruit: qñ ſp̃us
ſãct⁹ ei q angelo mandauerat reuelauit.
Nec eĩm poťat dñi ignorare p̃nũtiũ q̃ ꝓ
phetauerat chriſtũ. Et bñ addiẗ: qꝛ nẽo ĩ
cognatione ei⁹ uocabatur hoc noĩe: ut
intelligas nomen non generis eſſe ſꝫ ua
tis. zacharias quoqꝫ nutu ĩtrogatur. ℞.
Ecce ꝯſtitui te hodie ſup gẽtes ꝛ ſup regna dĩc
dñs. Ut euellas ꝛ dͦſtrues ꝛ edifices ꝛ plãtes ĩ
noĩe dñi. ℣. Tu puer ꝓpheta altiſſimi uoca-
beris: p̃ib ante faciẽ dñi pare uias eius. Ut e-
uellas. ℞. Ipſe p̃ibit an̄ illũ in ſp̃u ꝛ ueritate
helie. Ut ꝯuertat corda prm̃ ĩ filios: pare dño
plebẽ pfectã. ℣. Erit eĩm magn⁹ coraꝫ dño et
ſp̃u ſc̃o replebitur. Ut. ℞. Inter natos mulie
rũ non ſurrexit maior ioãne baptiſta. Qui uiã
dñi p̃parauit in heremo. ℣. Fuit hõ miſſus a dͦo
cui nomen ioãnes erat. Qui. Ad laudes ꝛ p
ho. aꝛ. Heliſabet zacharie magnũ uiꝝ gẽuit io
annẽ baptiſtã p̃curſorẽ dñi. ps. Dñs regnauit
cũ rel. añt. Innuebant pr̃i eius quẽ uellet uo
cari eũ ꝛ ſcripſit dicens: ioannes ẽ nomẽ eius.
añt. Ioannes uocabitur nom̃ eius ꝛ ĩ natiui-
tate eius m̃l ĩ gaudebũt. añt. Inẗ natos muli
eruꝫ non ſurrexit maior ioanne baptiſta. añt.

Tu puer ꝓpheta altissimi uocaberis ꝓib ante
dñm par uias eius. capłm Audite isule. hy.
O nimis felix. ℣. Iste puer magnꝰ coraꝫ dño.
℟. Nã ꝛ manus eiꝰ cũ ipso ẽ. Ad b. aṅ. Ap
tum ẽ os zacharie ꝛ ꝓphetauit dicẽs: bñdictus
dñs ds israel. ps. Bñdcs. oꝛo ut supra. De
us q pñtem dieꝫ. Ad. iij. capłm. Audite isule
ꝛ attẽ. ℟. b. Fuit hõ missus a deo. ℣. Cui no
men erat ioãnes. Missus a deo. ℣. Glã. Fu
it hõ. ℣. Inter natos mulierũ nõ surrexit ma
ioꝛ. ℟. Joanne batista. Ad. vi. capłm.

ET nunc hec dicit dñs: formans me
ex utero seruuꝫ sibi: dedi te in luce
gentium ut sis salus mea usqꝫ ad extre
mum terre. responsoria breuia. Inter
natos mulierum non surrexit maioꝛ. ℣. Jo
anne baptista: ñ surrexit. Glã. Inter. ℣. Heli
sabet zacharie magnũ uiꝝ genuit. ℟. Joannẽ
baptistã ꝑcursoꝛem dñi. Ad. ix. capłm.

REges uidebunt ꝛ cõsurgent princi
pes ꝛ adoꝛabunt dñm deum tuuꝫ
ꝛ sanctum israel qui elegit te. ℟. breuia
Helisabet zacharie magnũ uirum genuit. ℣.
Joannẽ baptistã ꝑcursoꝛem dñi. Magnum.
Glia. Helisabet. ℣. Iste puer magnꝰ corã do
mino. ℟. Nã ꝛ manꝰ eius cũ ipso ẽ. Ad ues
peras aṅ. Helisabet zacharie. cũ rel. ꝺ lau
dibꝰ ps. Dixit dñs. cũ rel. i fine ps. Lau
date. d. o. g. capłm. Audite isule hy. Ut q
ant lassis. ℣. Iste puer magnꝰ coraꝫ dño. ℟.
Nã ꝛ manus eius cũ ipso ẽ. Ad mag. aṅ.
Puer q natus ẽ nob plusqꝫ ꝓpheta ẽ: hic est
eĩm de quo saluatoꝛ ait: inẽ natos mulierũ nõ
surrexit maioꝛ ioanne batista ps. Magnifi.
oꝛo ut supra. Deus q pñtem di. Infra oc
tauã fit offĩm sancti ioannis nisi festum oc
currat ꝛ fiunt quotidie. ix. lc. Et notan
dum ꝙ de dñica q̃ occurrit in festo: uel
ĩfra octam beati ioãnis baptiste nihil fit
tunc qꝛ aṅ sequẽtem dñicam nulla occur
rit feria in qua possit offĩm eiꝰ cãtari: sꝫ de
eaꝺ dñica fit tm̃ cõmemoꝛatio ad uespas
mat. ꝛ missam i dñica sequenti q̃. s. occur
rit post festũ aploꝝ. Et prima fer. q̃ seqẽ
post octaꝫ aploꝝ: cantaẽ offĩm misse eius
dẽ dñice de qua fcã ẽ ꝯmẽoꝛatio. Silr fit
de dñica q̃ uenit in festo l infra octam scĩ
laurentij: ꝛ i dñica: q̃ occurrit post festum

assũptiõis. Et prima feria pꝰ octaꝫ assũp
tionis. Si uero numerꝰ hebdom. usꝫ ad
aduentũ: excedit numeꝝ offõꝝ dñicaliũ
officia dñicaꝝ q̃ occurrũt ĩfra ꝑdcãs. iiij.
octauas: extẽdunẽ totiẽ pꝰ easdẽ octas in
aṅ. p dñicas ut oꝫ. Si post octaꝫ aplorũ
ꝛ assũptionis bĩe uirgis ꝯtingat fieri offi
ciũ feriale: dĩ oꝛo ꝛ offĩm misse ꝑcedentis
dñice. Et si officia supent hebdõadas di
stribuunẽ sicut dictũ ẽ de talibꝰ pꝰ octam
epiphaie ĩfra hebdõadã lc. legũtr ꝺ ser
mone sancti augustini epi. Lectio. j.

DUo aũt sunt abstinẽtie ꝛ crucis ge
nera unũ coꝛpoꝛale ꝛ aliud spuale.
Unũ a potu atqꝫ epulis tẽpare appetitũ
gule a delectatõibꝰ ꝛ mollissimis suauita
tibus coercere. Et ab his q̃ tactu ꝛ gustu
ꝛ uisu decipiunt sensũ uiriltr reuocare: ac
uiolenẽ abstrahere. Alteꝝ abstinentie et
crucis genꝰ ẽ ꝑciosius atqꝫ sublimiꝰ moꝛ
aĩe regere ꝛ pturbatõẽs illiꝰ modestie trã
qllitate placare. ire ac supbie ipetꝰ quasi
ferã bestiã refrenare: litigare quotidie ꝯ
uitia: increpare quadã cesura ꝛ austerita
te uirtutis: ꝛ rixã quodãmõ cũ hoie ĩtio
re ꝯserere. Lectio secunda.

PReciosa hec i ꝯspectu dñi ꝛ glosa
crux cogitationes malas i pte redi
geẽ: uolũtates ꝓprias abnegaẽ: easqꝫ ite
rioꝛi examinatõe discutẽ: ꝛ regentis ipio
subiugare: a sermone quo aĩa lediẽ tãqꝫ
a cibis noxijs abstinere: ꝛ sesũ ab his q̃ ꝯ
ria sũt spuali tẽperãtia sobriũ custodire.
Hec q facit ꝑrupto passiõis muro uiolẽ
ter ad celoꝝ regna ꝯscendit. Uiꝫ itaqꝫ si
bi factura ẽ aĩa ut palmã laboꝝ quẽ sibi
subtrahi multis inimicis aduersãtibꝰ sen
tit: uiribus ꝯtendat eripe. Lectio. iij.

NEcesse ergo ẽ cũ summo laboꝛe ex
hoc mundo rape palmã salutis: et
quasi excubãtibꝰ ꝛ circuniectis hostibus
obsessos fructꝰ puigili intentiõe dec ꝫpe:
ꝛ pdã ad thesauros uite uelut de medio
arreptã sclĩi huius icẽdio repoꝛtare. Sꝫ
ꝛ aliud direptionis genꝰ ẽ: qñ alijs ꝓmis
sa ꝛ oblata diripimꝰ. Saluatoꝛ ad hoc l
maxime suscepta icarnatione descẽderat
ut iudeoꝝ pplm iustificaret: sicut ipse in

euangelio loquit̄. Non sũ missus ĩqt nisi
ad oues q̃ perierũt dom⁹ israel. Lec. iiij.
Sed ⁊ discipuli ita ĩcredulã synago
ge plebeȝ coarguebant. Uob ĩnqt
oportuerat uerbũ dei loq: sed q: uos ĩdi
gnos iudicastis eterne uite ecce cõuerti
mur ad gentes. Ergo cũ iudei munera si
bi pata respuerĩt: publicãi ⁊ pccores ex
gentib⁹ crediderũt. Ac sic rapit ecclia sy
nagoge regnũ. Regnũ eiȝ nãm christ⁹ ē.
Rapim⁹ itaqȝ eũ. cũ a iudis occiditur se
pelit̄ a nobis. Rapim⁹ ãt a dormientib⁹
sicut ipsi ĩ euãgelio ꝯfitent̄. Lectio. v.
Dicite inquĩt: q: discipli ei⁹ nocte ue
nerũt ⁊ furati sunt eũ nob dormiẽ
tib⁹. Surgat ergo q̃ dormit: ne forte xp̃s
ꝑ negligentiã resolut⁹ ãmittat: dũ mẽs ei⁹
ĩ infidelitate ⁊ torpore dormitat. Rapit̄
itaqȝ regnũ celoꝝ dum negat̄ a domesti
cis ⁊ a gentib⁹ adorat̄. Rapit̄ eũ ad salu
tem mittit̄ alijs ab alijs ĩuenit̄. Cũ sui eũ
recusãt suscipiũt alieni. Insectant̄ ꝓprij
cõplectunt̄ ĩimici. Qñ hereditatẽ ciuis re
spuit: ꝑegrinus ĩuadit. Fili⁹ repudiat ser
uus recognoscit. Lectio sexta.
Adhuc ⁊ alio ordine regnũ celoꝝ
uim patit̄: qñ illud hoĩes acqrunt:
qd̄ ãgeli ꝑdiderũt: qñ illuc adoptari hũi
les ascenderũt: uñ supbi ĩcole deciderũt.
Ergo cũ int̄ tãtos inuidos iter tantos la
trões ⁊ inuisibiles ĩsidiatores uiuam⁹: qui
b⁹ tandẽ uirib⁹ celorũ regna capiemus:
Quib⁹ inqȝ nisi obediẽdo doctorib⁹ ⁊ ui
tijs ⁊ iniustitijs ex cupiditate nascẽtibus
resistendo: ofẽdo pcc̃a ⁊ ieiunijs atqȝ e
lemosynis redimẽdo: Adiuuet nos salua
toꝝ mũdi q̃ cũ p̃re ⁊ sp̃u sc̃o uiuit ⁊ r̃gnat
ds̄ ꝑ infinita scl̃a scl̃oꝝ. Infra octauam de
de con. sacti ambrosij epi. Lectio. vij.
Sed q: ĩcredulitas ei affatũ eripue
rat ⁊ auditũ: qd̄ uoce nõ potat ma
nu ⁊ l̃ris est locut⁹. Scripsit eiȝ dicẽs. Jo
annes ẽ nom̃ ei⁹. Et hoc nom̃ non ĩpo͂it:
ȝ astruit̄. Meritoqȝ ꝯtinuo resoluta ẽ li
gua eius: q: quã uixerat ĩcredulitas fid͂s
soluit. Credam⁹ igit̄ ⁊ nos ẽt loquamur:
ut lingua n̄r̃a q̃ ĩcredulitatis uinculis est
ligata rõnis uoce soluat̄. Scribam⁹ igit̄
sp̃u mysteria: si uolum⁹ loq. Scribam⁹ p̃
nuntiũ christi nõ in tabul' lapideis ȝ ĩ ta
bulis cordis carnalib⁹. Eteiȝ q̃ ioanneȝ
loqtur christũ ꝓphetat. Lectio. viij.
Loquamur ioãnẽ loquamur ⁊ chri
stũ: ut n̄r̃ȝ os possit apiri: qd̄ ĩ sacer
dote tanto irrõnabil' mõ pecudis frena
mutantis fidei coherebãt: Et zacharias
p̃r ei⁹ replet⁹ ẽ sp̃u sancto ⁊ ꝓphetauit di
cẽs. Uide q̃ȝ bon⁹ ds̄ ⁊ facil' ĩdulgere pec
catis. Non solũ ablata restituit: ȝ ẽt ĩspa
ta ꝯcedit. Ille dudũ mut⁹ ꝓphetat. Hec
eĩm gr̃a dei maxima: ꝙ eũ q̃ negauerant
ꝯfitent̄. Nemo ergo diffidat: nemo ueťm
ꝯsci⁹ delictoꝝ p̃mia diuina ds̄pet. Nouit
ds̄ mutare s̃niam si tu noueris emenda
delictum. Lectio nona.
Et tu puer propheta altissimi uoca
bis. Pulchre cũ de dño ꝓpheta
ret: ad ꝓphetã sua uerba ꝯuertit: ut hoc
quoqȝ bñficiũ eẽ dñm designaret: nec cuȝ
publice numeraret sua: quasi ĩgrat⁹ q̃ ac
cepat bñficia tacuisse uideret̄ q̃ agnosce
bat ĩ filio. Sȝ fortasse aliq quasi irrõna
bilẽ mẽtis excessũ putãt: ꝙ octo dieꝝ al
loqtur ĩfãtẽ. ueꝝ si teneam⁹ ĩtellim⁹ ꝑfec
to ꝙ potuit uocẽ p̃ris nat⁹ audire: q̃ ma
rie salutationẽ añq̃ȝ nasceretur audiuit.
Sciebat eĩm ꝓpheta alias eẽ aures pro
phete q̃ sp̃u di ñ corporis etate ĩserãtur.
Hẽbat ĩtelligẽdi sẽsũ q̃ exultandi hẽbat
affectũ. Sũl illd̄ aduerte quã paucis heli
sabet q̃ȝ mltis zacharias ꝓphetarẽt: ⁊ u
terqȝ sc̃o ĩplet⁹ sp̃u loq̃bat: sed disciplina
seruat̄ ut mulier discere magis q̃ diuia st̄
studeat q̃ȝ docere. Nec facile ullã ꝓphe
tasse ubi⁹ q̃ȝ m̃r̃em dñi repim⁹. Prophe
tissa maria soror aaron ꝯcito cãtici uer
ba ꝯclusit. Eadẽqȝ ubi ꝓlixius ẽ locuta
cũ f̃r̃e nequaq̃ȝ sui penã sermonis euasit.
In sc̃oꝝ martyꝝ ioannis ⁊ pauli ad ma
gn. a. Astitert̄ iusti añ dñz ⁊ abĩuicẽ ñ st̄ sepa
ti: calicẽ dñi bibert̄ ⁊ amici dei appellati st̄. Oro
Quesum⁹ omp̃s ds̄ ut nos gemina
ta letitia hodierne festiuitatis exci
piat: q̃ de beatoꝝ ioãnis ⁊ pauli gl̃ificati
one ꝓcedit: quos eadẽ fides ⁊ passio ue
re fecit eẽ germanos. p. Et sit ꝯmẽoratõ

de sco ioanne. &c. legit de passione eo⁊.
ROme ioánis ⁊ pauli fratrum. Lect. j.
Quo⁊ prior ppositus scós primiceri
us ɔstátie uirgis ɔstátini filie. Cũ iulianus
cesar captus eét cupiditate sacrilega: auari
tiá suá euangelij testimonio colorabat.
Ná facultates ac pr̃imonia auferés xpia
nis dicebat. Christus uẽ dicit i euágelio:
Qui ñ renũciauerit oia q̃ possidet ñ pót
mẽs eé discipl's. Perueniitq3 ad eũ q paulus
lus ⁊ ioãnes õi die turmas xpiano⁊ re
crearent: ex his opibus quas sacratissima
uirgo ɔstantia reliq̃rat: ⁊ misit q eos cir
cũuenirẽt dicẽs debere sibi eos adhere
re. Illi uero rñderũt iter alia. Pro iiqta
te tua destitimus a tua salutatione: ⁊ a soci
etate ipij tui nosmetipsos oio sbtraximus.
Sumus. n. nos ñ falsi s3 ueri xpiani. Julia
nus igĩ mãdauit eis dicens. Considerar
debetis q2 uos. aula regia nutriti estis: ñ
debetis decẽ a late meo: ut hẽa3 uos pri
mos i palatio meo. Qd si ɔtẽpt a uobis
fuero: necesse erit mihi agere ut ɔtẽni nõ
possim. ℞. Isti sũt duo uiri mie: qui assistũt á
te dñm. Dñatorẽ uniuerse terre. ℣. Isti sũt du
e oliue ⁊ duo candelabra lucẽtia añ dñ3. Dña.
PAulus ⁊ ioãnes dixerũt. Nõ lc. ij.
tibi facimus iiuria3 ut pponamus tibi
qualẽcũq3 psoná. Dñm tibi pponimus q
fecit celũ ⁊ terrá mare ⁊ oia q̃ in eis sũt. Et
scire te uolumus q2 nũq3 ad salutatõem tu
am nunq3 ad culturá tuá nunq3 ad pala
tiũ tuũ ueniemus. Quibus iulianus ait. Decẽ
diebus uobis a me danẽ iducie: decia ue
ro die trãsacta sponte ad me ueniẽtes a
micos uos hẽam: ñ ueniẽtes uero tanq3
hostes publicos puniá. Tunc sci uiri io
ãnes ⁊ paulus xpianos ad se iuitãtes or
dinauerũt de õibus q̃ reliq̃re potant: ac p
totos. x. dies incessanẽ die noctuq3 elyo
iisistentes. Die uero undecia sũt ɔstricti in
tra domũ suá. Missus nanq3 ẽ terẽtianus
cápi ductor ad eos cũ militibus hora ce
nandi. Qui igressus iuenit eos orantes:
⁊ dixit eis. Dñs nẽ iulianus statũculá aureá
iouis ad uos misit: ut adoretis illá ⁊ thu
ra offeratis: q si nõ feceritis ãbo mõ gla
dio feriemi. Non. n. decet uos itra aula3
regiá nutritos ut publice occidami. Joã
nes ⁊ paulus dixerũt. Si tuus dñs ẽ iulia
nus: hẽto pacẽ cũ eo. Nob át dñs alius
ñ ẽ nisi unus ds pr̃ filius ⁊ sps scs: quẽ ille ne
gare ñ timuit. Et q2 semel a facie dei ,pie
ctus ẽ: uult ⁊ alios secũ i iritu deuenire.
℞. Uidi ɔiunctos uiros hñtes splẽdidas ue
stes ẽt angl's dñi locutus ẽ ad me dicens. Isti sũt
uiri sci sci amici dei. ℣. Uidi anglm dei forẽ
uolantẽ p mediũ celũ uoce magna clamantem
⁊ dicentem. Isti.
Lectio tertia.
TUnc terẽtianus tria hora noctis trãs
acta fecit fieri foueá intra domum
eo⁊ ut sine strepitu fame punirenẽ ⁊ sicõ
collari: statiq3 iuolui ⁊ reponi: diuulgãs
q iussu cesaris missi fuisset in exiliũ. Sta
ti át iulianus i bello psa⁊ iterfectus ẽ. Jouia
no át sco xpianissimo ipatore: apte sũt ec
clẽ: ⁊ cepat religio xpiana gaudere. Dẽo
nes át ex obsessis corporibus i domũ ioá
nis ⁊ pauli eijciebanẽ: ɔfitentes scam pas
sionẽ eo⁊: ita ut unicus filius terẽtiani q eos
decollauerat ueniret itra domu3 sco⁊ et
clamaret p os eius demon: q paulus ⁊ io
ãnes icenderẽt eũ. Tunc terẽtianus ueniẽs
,pstrauit se i faciẽ: clamans nesciẽs qd fa
ceret: ut hõ paganissimus iussionẽ cesaris
adiplesset. Uñ fcm est ut dato noie suo
,primo die pasce pcipet xpi gra3: assidue
orans ⁊ flẽs ad locũ illũ in quo sco⁊ cor
pora reqescunt: donec a scis dei filius eius
mũdareẽ. Et ab ipso terẽtiano descripta
ẽ passio ho⁊ marty⁊. Passi sũt aũt sexto
cal. iulij. ℞. Uiri sci gliosi. cũ rel. p ordinẽ
ut i cõi plimo⁊ martyrũ ultimũ uero. ℞.
di. Hec ẽ uera finitas. Ad laud. ⁊ p ho. an.
Paulus ⁊ ioannes dixerũt iuliano: nos unũ
dm colimus q fecit celũ ⁊ terrá. ps. Dñs regna.
cũ rel. añt. Paulus ⁊ ioãnes dixerũt ad terẽ
tianũ si tuus dñs ẽ iulianus hẽto pacẽ cũ illo no
bis ulius ds ñ ẽ nisi dñs iesus xps. an. Joãnes
⁊ paulus cognoscẽtes tyrãnidẽ iuliani faculta
tes suas paupibus erogare cepunt. an. Sci sps
⁊ aie iusto⁊ hymnũ dicite deo alla. an. Joãnes
⁊ paulus dixerũt ad gallicanũ: fac uotũ deo ce
li ⁊ eris uictor melius q3 fuisti. Ad b. an. Isti sũt
sci q p amore xpi minas hõium ɔtẽpserũt: sci

martyres i regno celoꝝ exultant cū angel'.o q̄ȝ
ꝓtiosa ē mors scoꝝ:q assidue assistunt añ dñm
ꝛ adinuicē ñ sunt sepati. ps. Bñd. oro. Que
sum' ops ds. Ad uespas. a. Pa ul' ꝛ ioānes.
cū rel. ps de cōi plrimoꝝ martyrum ad
mag. a. Isti st due oliue ꝛ duo cādelabra lu-
centia añ dñm. hñt ptatē claudere celum nubi-
bus ꝛ apire portas eius:qꝛ lingue coꝝ claues
celi facte st. oro. Quesumus omps ds. In
sancti leonis pape ꝛ confessoris oro.

Deus q btm leonē pontificē scoꝝ tu
oꝝ meritis coequasti ꝯcede ꝓpiti'
ut q cōmemoratiōis eius festa pcolim':
uite quoqȝ imitemur exēpla.p.

Lectio prima.

Leo iunior natōe sicl's ex pře paulo
sedit mēses.x.dies.xviij.uir eloquētis
sim' ꝛ in diuis scripturis sufficient istruc-
t' greca latinaqȝ ligua eruditus. Cātilēa
ac psalmodia pcipu' ꝛ in eaꝝ sēsib' sub-
tilissima exercitatiōe limat'. Ligua quo-
qȝ scholastic' ꝛ loquendi maiori lectiōe
polit' exhortator oiuȝ bonoꝝ opeꝝ ple
biqȝ florētissime igerit sciam. Pauptatis
amator ꝛ erga iopes ꝓuisione ñ solū mē
tis pietate sȝ ꝛ studij sui labore solicitus.
Hic suscepit scām synodū q̄ p dei ꝓuidē
tiā nup in regia urbe celebrata ē:greco e-
loqo ꝯscriptam:exeq̄nte ac residēte pijssi
mo ac clemētissimo magno principe ꝯstā
tino intra regale palatiū ei' qd appellat
trullus. Siliqȝ cū eo legati sedis aplice:ꝛ
duo přiache.i.ꝯstātiopolitan' ꝛ ātioche-
nus atqȝ cētūqnquagita epi. In qua cō-
dēnati st cyrus sergius honorius pyrrh'
paulus ꝛ petr' necñ ꝛ machari' cū disci-
pulo suo stephāo sȝ ꝛ policroni' nouus
simon q unā uoluntatē ꝛ opationē i dño
iesu christo dixerūt l' ꝓdicauerūt: aut qui
denuo ꝓdicaturi fuerāt aut defēsauerūt.

Sed ut nūc due uolūtates ꝛ o lc. ij.
patiōes i ipso dispēsatore christo ꝛ
saluatore do nro dicant: qȝ studiosissime
in latinū trāstulit. Uerūtñ supꝛascripti de
fensores malaꝝ heresū machari' stepha
n' policroni' ꝛ anastasi' dū nollent a suo
malo ꝯcedeꝛ ꝓposito: p diuersa mōastia
st ꝯtrusi. Qui ꝓdcs scissim' absoluit duos
uiros ad pcipiēdā cōionē:q d regia urbe
cū supꝛascripto machario ꝛ ceteris i roma
nā directi st ciuitatē:nec dū a synodo a-
nathematizati.i.anastasiū pbrm ꝛ leōtiū
diaconē eccle ꝯstātinopolitane:i die sco
theophanie exponētes uidelȝ p ꝓprias
scripturas fidē suā seruandā:iux' q ꝛ sca
synod' dermiauit:anathēatizātes uidelȝ
ōes hereticos ꝛ supꝛascriptos uiros cō-
plices:quos sca synod' uel sedes aplica
anathematizauit.

Lectio tertia.

Huius tpibus ꝓcurrēte diuali iussio
ne clemētissimi principis restitua ē eccl'ia
rauennatis sub ordiatiōe sedis aplice:ut
defuncto archiepo q elect' fuerit iux' an-
tiquā ꝯsuetudinē:i ciuitatē romanā ueni
at ordinādus. Hic fecit ꝯstitutū q archi
uo eccl'ie ꝯtinet:ut q ordinat' fuerit archi
eps nullā ꝯsuetudinē ꝓ usu pallij aut di-
uersis officijs eccle psoluere debeat: sed
nec mauri quondā epi anniuersitas aut
agenda celebret. Sȝ ꝛ typū aptocepha-
lie qd sibi elicuerat:ad amputāda scāda-
la sedis aplice ꝯstituerūt. Hic fecit eccl'aȝ
in urbe roma iux' scāȝ bibianā:ubi ꝛ cor
pora sāctoꝝ simplicij faustini ꝛ beatricis
atqȝ alioꝝ martyꝝ recōdidit: ꝛ ad nom
beati pauli apli dedicauit: sub die.xxij.
mēsis februarij ubi ꝛ dona obtulit. hui'
tpib' die.xvi.mēsis aprilis idictōe.xi. lu-
na eclypsim ptulit: ꝛ p' cenam dñi nocte
pene tota sanguineo uultu elaborauit: ꝛ
post galloꝝ cantū cepit paulatim delipi
dari ꝛ in suo statu reuerti. Si ꝓdcm fe
stū i dñica uenerit agit de festo cū cōme-
moratōe de sācto ioāne. In uigilia a-
ploꝝ petri ꝛ pauli ad uespas añt. Petr'
ꝛ ioannes: cū rel. de laud. ps. Dixit dñs.
cū rel. ps. i fine ps. Laudate.d.o.g. caplm.

Misit herodes rex man' ut affligeret
quosdā de eccl'a: occidit autē iaco
bū frēm ioānis gladio. uidens aūt qui-
a placeret iudeis apposuit ut apphende
ret ꝛ petrū. hy'. Aurea luce. ℣. In ōem ter-
rā exiuit sonus coꝝ. ℟. Et in fines orbis terre
uerba eorum. Ad magnificat añt. Tu es
pastor ouium princeps aploꝝum tibi tradite

sunt claues regni celoꝝ. ps. Magnif. oro.
D Eus q hodiernā diez aplo'ꝝ tuoꝝ
petri ꝛ pauli martyrio ꝯsecrasti: da
ecclie tue coꝝ in oib' seq ꝑceptū: p quos
religionis sūpsit exordiū. p. Ad mat. iuit.
Regē aplo'ꝝ dn̄z uenite adorem'. ps. Uēite.
hy. Eterna christi munera. Añt. nocturna
les ps. ℣. ꝛ b. ℞. dn̄r de cōi aplo'ꝝ. Tres
prime lect. legunt de actibus aplo'ꝝ. Et a
lie tres legunt de sermone sci leonis pa
pe. Et tres de om̄. sancti hieronymi pbri
sup euangeliū scd̄m mattheū. Uenit iesus
in ptes cesaree. Lectio prima.

P Etrus aūt ꝛ ioannes ascēdebāt in
tēplū ad horā oꝛonis nonam. Et q
daz uir q erat claudus ex utero mr̄is sue
baiulabatur: quē ponebant quotidie ad
portā tēpli q̄ dicebat speciosa: ut peteret ele
mosynā ab introeūtib' in tēplū. Is cū ui
disset petrū ꝛ ioannē icipientes itroire in
tēplū: rogabat ut elemosynā acciperet. In
tuens aūt in eū petr' cū ioāne dixerunt.
Respice i nos. At ille intēdebat i eos spe
rās se aliqd acceptuꝝ ab eis. Petr' aūt
dixit. Argentū ꝛ aurū non ē mihi: quod
aūt hēo hoc tibi do. In noie iesu christi
nazareni surge ꝛ ambula. Et apprehēsa
manu ei' dextera alleuauit eū. Et ꝓtinus
ꝯsolidate sūt bases ei' ꝛ plante. Et exiliēs
stetit ꝛ ambulabat: Et itrauit cū illis in tē
plū ambulans ꝛ exiliēs ꝛ laudās deū. ℞.
Simon petre anteq̄ȝ de naui uocarē te noui te
ꝛ super plebē meā principē te ꝯstitui. Et claues
regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Qd̄cunq̄ȝ ligaue
ris sup terrā erit ligatum ꝛ i cel: ꝛ qd̄cunq̄ȝ sol
ueris sup terrā erit solutū ꝛ in cel. Et. Lec. ij.

E T uidit ōis ppls eū ambulantez ꝛ
laudantē deū. Cognoscebant autē
illū qm̄ ipse erat q sedebat ad elemosynā
ad speciosā portā templi. Et repleti sūt stu
pore ꝛ extasi i eo qd̄ ꝯtigerat illi. Factuȝ
ē aūt in crastinū ut ꝯgregarent pricipes
coꝝ ꝛ seniores ꝛ scribe in irlm: ꝛ ānas pri
ceps sacerdotū ꝛ caiphas ioānes ꝛ ale
xander ꝛ quotquot erant d̄ genere sacer
dotali. Et statuentes eos in medio inter
rogabant in qua uirtute aut in quo no
mine fecistis hec uos. Responsorium.

Si diligis me simon petre pasce oues meas.
dn̄e tu nosti q2 amo te. Et aīam meaȝ pono ꝓ
te. ℣. Si oportuerit me mori tecū nō te nega
bo. Et animam. Lectio tertia.

T Unc petrus replet' spū scō dixit ad
eos. Principes ppli ꝛ seniores au
dite. Si nos hodie diiudicamur i bn̄fici
o hōis infirmi i quo iste salu' fact' est: no
tū sit oībus uobis ꝛ ōni plebi israel: q i
noie iesu christi nazarei: quē uos crucifi
xistis: quē ds̄ suscitauit a mortuis: in hoc
iste astat corā uobis san'. Hic est lapis q
reprobat' ē a uobis edificantib': q factus
ē in caput anguli: ꝛ nō ē in alio aliquo sa
lus. Nec eiȝ ē aliud nom̄ sub celo datum
hoīb' i quo oporteat uos saluos fieri. ℞.
Tu es petrus ꝛ sup hanc petrā edificabo ecle
siam meā: ꝛ porte iferi non ꝑualebūt aduersus
eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Qd̄
cunq̄ȝ ligaueris sup terrā erit ligatū ꝛ in celis:
ꝛ qd̄cunq̄ȝ solueris sup terrā erit solutū ꝛ in ce
lis. Et tibi da. Sermo. s. leōis pape. le. iiij.

O Mniū quidē scōꝝ solennitatuȝ di
lectissimi tot' mundus ē pticeps et
uni' fidei pietas exigit: ut qcqd ꝓ salute
uniuersoꝝ gestū recolit: cōib' utiq̄ȝ gau
dijs celebretur. Uerūtn̄ hodierna festiui
tas ꝑter illā reuerentiā quā toto terrarū
orbe ꝓmeruit: spāli ꝛ ꝓpria nr̄e urbis ex
ultatōe uenerāda ē: ut ubi ꝑcipuoꝝ aplo
rū glificat' ē exit': ibi i die martyrij eoꝝ
sit letitie principat'. Isti eiȝ sūt uiri p quos
tibi euangelium christi roma resplendu
it: ꝛ que eras magistra erroris discipula
facta es ueritatis. ℞. Dn̄e si tu es iube me
uenire ad te sup aquas. Et extendēs manū ap
ꝑhendit eum ꝛ dixit iesus: modice fidei quare
dubitasti? ℣. Cūq̄ȝ uidisset uentū ualidū ueni
entē timuit: ꝛ cū cepisset mergi clamauit dicēs.
dn̄e saluū me fac. Et extendens. Lectio. v.

I Sti sūt scī pr̄es tui ueriq̄ȝ pastores q
te regnis celestib' iserēdā mlto me
li' multoq̄ȝ felici' ꝯdiderunt: q̄ȝ illi quoꝝ
prima studio meniū tuoꝝ fundamēta lo
cata sūt: e quibus is tibi nomē dedit: qui
fraterna te cede fedauit. Isti sunt enim q
te in hanc gloriā prouexerunt: ut sis gēs
sācta pplus electus ciuitas sacerdotalis

⁊ regia: p sacram beati petri sedem caput totius orbis effecta latius p̄sidens religione diuia quā dn̄atiōe t̄rena. Quāuis enim mltis aucta uictorijs iussu ipij tui t̄ra mariq3 distēdrisl: min⁹ tn̄ ē q̄ tibi bellic⁹ labor subdidit q̄3 q̄ pax christiana sbiecit. ℟. Scē petre indue te uestimētis tuis: accipe fortitudinem ad saluādas gentes. Quia ceciderūt cathene de mābus tuis. ℣. Angls dn̄i astitit ⁊ lumen refulsit i h̄itacl̄o carceris: pcussoq3 latere petri excitauit eū dicēs surge uelociter. Qr.

Deus nanq3 bon⁹ iustus Lect. vi. Omp̄s: qui miam suā humano generi nunq̄3 negauit: nobis ēt hos beatos aplos ⁊ martyres i hac urbe ꝓ custodia collocauit: ōesq3 in cōe mortales ad cognitionē suā abundātissimis sep̄ bn̄ficijs erudiuit. uoluntariā errantiū cecitatez ⁊ ꝓcliuez in deteriora neq̄tia secretiore ꝯsilio ⁊ altiore pietate miseratus ē: mittēdo. s. uerbū suū equale sibi atq3 coeternuz. qd̄ caro factū ita diuinā naturā nature uniuit humane: ut illi⁹ ad infima īclīatio nobis fieret ad sūma ꝓuectio. Ut āt huius īenarrabilis gr̄e p totū mūdū diffūderet effect⁹ romanū regnū diuina ꝓuidentia p̄parauit. Cui⁹ ad eos limites icremēta ꝓducta sunt: quibus cūctarū undiq3 gētiū uicina ⁊ contigua esset uniuersitas. ℟. Tu es pastor ouiū princeps aplor̄: tibi tradidit deus oia regna mūdi. Et iō tradite sūt claues regni celor̄. ℣. Quodcūq3 ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūq3 solueris sup t̄rā erit solutū ⁊ in cel. Et iō. L. s. e. s. mat.

In illo tp̄e Uēit iesus i ptes cesaree philippi: ⁊ interrogabat discip̄los suos dicens. Quē dicunt hoīes eē filiuz hoīs: Et reliqua. Om̄. s. hie. pbri. lec. vij.

Philippus iste ē f̄r herodis de quo supra dixim⁹ tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis: q in honorē thyberij cesaris cesareā philippi q̄ nunc paneas dr̄ appellauit: ⁊ in ꝓuincia phenicis. Imitat⁹ herodē p̄rem q in honorē augusti cesaris appellauit cesareā: q̄ prius turris strationis uocabat̄: ⁊ ex noīe filie eius libyadē transiordanē extruxit. Iste locus est cesaree phlippi ubi iordanis ad radices ort̄ libani. Et h̄ēt duos fontes unuz noīe ior ⁊ alter̄ dan: qui sil̄ iuncti iordāis nom̄ efficiunt. Et int̄ ogabat discipulos suos dicens. Quē dicūt hoīes eē filiū hominis: Non dixit quē me eē dn̄t hoīes s3 filiū hoīs: ne iactāt de se q̄rere uideret̄. ℟. Ego ꝓ te rogaui petre ut nō deficiat fides tua. Et tu aliqn̄ ꝯuersus cōfirma fr̄es tuos. ℣. Caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi s3 pr̄ meus qui ē in celis. Et tu. Lectio octaua.

Et nota q̄ ubicunq3 scriptū ē in ueteri testamento fili⁹ hoīs: i hebreo scriptū ē filius adā. Illudq3 q̄ i psalmo legimus. Filij hoīu3 usq3quo graui corde: in hebreo dr̄ filij adam. Pulchre āt interrogat: quē dicūt hoīes eē filiū hoīs: q: qui de filio hoīs loquuntur hoīes sūt. Qui uero diuinitatē illius ītelligunt: nō hoīes sed dij appellātur. At illi dixerūt. Alij ioannē baptistam alij heliaz alij uero hieremiam aut unū ex ꝓphetis. Miror quosdaz interp̄tes cās errorum īquirere singulorum ⁊ disputationez longissimam texere: quare dominum nostrum iesum christuz alij ioānē putauerunt: alij heliam: alij hieremiam aut unum ex prophetis: cum sic potuerint errare in helia ⁊ hieremia: quō herodes errauit in ioanne dicens. Quē ego dcollaui ioannē ip̄e resurrexit a mortuis ⁊ iō uirtutes operātur in eo. Uos autem quem me esse dicitis: Respondens simō petrus dixit. Tu es christus filius dei uiui. Prudens lector attende: qd̄ ex ꝯseq̄ntib⁹ textuq3 simonis apli nequaq̄3 hoīes s3 dij appellāt. ℟. Quē dn̄t hoīes esse filiū hoīs: dixit iesus discipulis suis. respondens petr⁹ dixit. Tu es christus filius dei uiui. Et ego dico tibi q: tu es petrus ⁊ sup hanc petrā edificabo ecclam meam. ℣. B̄ts es simon bariona q: caro ⁊ sāguis nō reuelauit tibi s3 pr̄ meus q ē i cel. Et. Le. ix.

Cum eim dixisset quem dicunt homines esse filium hominis: subiecit. Uos quē esse dicitis: Illis quia sunt humana opinātib⁹ uos qui dij estis: quē me existimatis: Et petrus ex persona oīum ꝓfitet̄. Tu es christus filius dei uiui. Deum uiuū appellat ad cōpationē cor̄

deorum q putant̄ dij: sed mortui sūt: satur
nū iouē cererē mineruā liberū herculez
⁊ cetera idolorū portenta significās. rñdēs
āt iesus dixit ei. Btūs es simon bariona:
qꝛ caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sed
pr̄ meꝰ q est in cel. Testimonio de se apli
reddit uicem. Petrus dixerat tu es chri
stus filiꝰ dei uiui. Mercedē recepit uera
ꝯfessio. Btūs es simon bariona. Quare:
Quia ñ reuelauit tibi caro ⁊ sāguis: sꝫ re
uelauit tibi pr̄ meus q ē i celis: qd̄ caro ⁊
sāguis reuelare nō potuit: spiritus sancti
gratia tibi reuelatum est. responsoriuꝫ.
Petre amas me: tu scis dñe qꝛ amo te. Pas
ce oues meas. ℣. Simon ioannis diligis me
plus his: tu scis dñe qꝛ amo te. Pasce. Ad
laud. ⁊ p hor. añt. Petrus ⁊ ioānes ascēde
bant in tēplū ad horā orōnis nonā. ps. Dñs.
cū rel. añt. Argentū ⁊ aurū ñ ē mihi: qd̄ āt hē
o hoc tibi do. añt. Dixit angl̄us ad petrū cir
cūda tibi uestimētū tuū ⁊ sequere me ⁊c. Misit
dñs angl̄m suū ⁊ libauit me de manu herodis
allā. añt. Tu es petrus ⁊ sup hāc petrā edifi
cabo ecclām meā. caplm. Misit hero d. hy.
Jam bone pastor. Doctor egregie. Sit trinita
ti. ℣. Annunciauerūt opa dei. ℞. Et fc̄a eiꝰ i
tellexerunt. Ad b. añt. Qd̄cunqꝫ ligaueris sr̄
terrā erit ligatū ⁊ in cel: ⁊ qd̄cunqꝫ solueris sup
terrā erit solutū ⁊ in cel dicit dñs simoni petro.
ps. Bñdc̄s. orō. Deus q hodier. Ad. iij.
caplm. Misit herodes. ℞. b. dñr de cōi a
postolorum. Ad sextam capitulum.

Petrus qdē seruabat̄ i carcere: orō
aūt fiebat sine intermissione ab eccl̄a
ad deum p eo. Ad nonam capitulum.

Et petrus ad se reuersus dixit: nūc
scio uere: qꝛ misit dñs angl̄m suum
⁊ libauit me de manu herodis ⁊ de ōi ex
pectatione plebis iudeorū. In. ij. uespis
fr̄es q hūerint ecclāz sc̄i pau. dñt. ⁊c. Ego
plantaui. cū rel. ps. Dixit dñs. cū rel. in fi
ne ps. Laudate. d. o. g. caplm. Bonū certa
men. ut infra ad laud. hy. Doctor egregie.
Sit trinitati. ℣. Tu es uas electionis sc̄e pau
le apl̄e. ℞. Predicator ueritatis in uniuerso
mūdo. Ad mag. añt. Sc̄e paule apl̄e pdica
tor ueritatis ⁊ doctor gētiū itcede p nobis ad
deū q te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a di.

añt. pdc̄a sine. ℣. dr̄ i cōmēoratiōe sc̄i pau
li cū aliqd̄ festū d̄ bt̄o petro celebrat̄ orō

Deus q multitudinē gētiū beati pau
li apli predicatiōe docuisti: da nob
q̄s: ut cuiꝰ natalitia colimꝰ eiꝰ apd̄ te pa
tro
cinia sētiamꝰ. p. Addit̄ p sc̄to petro. ⁊c.
Tu es pastor ouiū pricepꝰ aplorū tibi tradite sūt
claues regni celorū. ℣. Tu es pet. ℞. Et super
hanc petrā edificabo ecclām meā. orō.

Deus q bt̄o petro aplo tuo collatis
clauibꝰ regni celestis aīas ligandi
atqꝫ soluendi pontificiū tradidisti: ꝯcede
ut itercessiōis eiꝰ auxilio a pc̄coꝝ nrōꝝ
nexibus liberemur. q. Qui uero non hūe
rūt ecclām sc̄ti pauli dñt. ⁊c. Jurauit dñs.
cū rel. ⁊c. ⁊ ps. de aplis caplm. Misit he
rodes. hy. Aurea luce. Janitor celi. Sit trini
tati. ℣. Annunciauerūt opa dei. ℞. Et fc̄a eiꝰ
intellexerūt. Ad mag. añt. Hodie simon pe
trus ascēdit crucis patibl̄m: allā. hodie clauicu
larius regni gaudēs migrauit ad christū: hodi
e paulus apl̄s lum̄ orbis t̄re iclinato capite p
christi noīe martyrio coronatus est: allā. orō.
Deus q hodiernā. Notandū q isto die ñ
fit cōmēoratio d̄ sc̄to paulo: qꝛ orō cōis
ē: nisi fr̄es hn̄t ecclām sc̄i pauli sicut dc̄ꝫ
ē. His duobꝰ diebus nulla fit ꝯmēoratō
de sc̄to ioāne: qꝛ fit duplex offiñ. In cō
mēoratione sc̄ti pauli ad mat. iuit. Regē
aplorū dñm uenite adoremus. ps. Uēite ex.
hy. Doctor egregie. Sit trinitati. In. j. noct.
añt. Qui opatus ē petrꝰ in aplatū: opatus ē ⁊
mihi int̄ gētes: ⁊ cognouerunt grām q̄ data ē
mihi a christo dño. ps. de cōi aplorum. ℣.
Qui me segregauit ex utero mr̄is mee: ⁊ uoca
uit me pgrām suā. In fine ps. dñr. ℣. ⁊c. añ
añt. Excepto q p hor. diei nō dñr tñ. ℣.
añt. Scio cui credidi ⁊ certus sū: qꝛ potens ē
depositū meū seruare i illū diem iustus iudex.
℣. De reliquo reposita ē mihi corona iustitie.
añt. Mihi uiuere christus ē ⁊ mori lucrū: glo
ri me oportet in cruce dñi nostri iesu christi. ℣.
Per quē mihi mundus crucifixꝰ ē ⁊ ego mū
do. ℣. ⁊. b. ℞. dñr de cōi aplorū. Tres lec
tiones legūtur de actibꝰ aplorū. Lec. j.

Erāt āt in eccl̄a q̄ erat antiochie p
phete ⁊ doctores in qbus erat bar
nabas ⁊ simon qui uocat̄ niger et lucius

cyrenésis τ manaé q erat herodis tetrar
che collectane⁹ τ saulus. Ministrantib⁹ at
illis dño τ ieiunantib⁹ dixit spus scs. Se
parate mihi barnabá τ saulum i op⁹ ad
quos assũpsi eos. Tunc ieiunátes τ orá
tes iponentesq eis man⁹ dimiserũt eos.
Et ipsi quidé missi a spu sco abierunt se
leutiá: τ inde nauigauerunt cyprũ. Et cũ
uenissent salaminam predicauerunt uer
bum domini in synagogis iudeoruz. ha
bebant autem in ministerio τ ioanné. R.
Qui opatus é petro in aplátũ: opat⁹ é τ mihi
inter gétes. Et cognouerunt grãm dei q̃ data
é mihi. V. Gra dei in me uacua nõ fuit: sz gra
ei⁹ sẽp in me manet. Et eo. Lectio. ij.

Et cũ pambulasset uniuersas isulas
usq ad paphũ: inuenerũt quendá
uiz magũ pseudo pphetá iudeũ: cui no
men erat barien: q erat cũ pconsule ser
gio paulo uiro pudente. Hic accersitis
barnaba τ paulo desiderabat audire uer
bũ dei. Resistebat aũt illis elimas mag⁹:
sic eim iterptat nom ei⁹: querés auertere
pconsulé a fide. Saulus aũt q τ paulus
repletus spu sco intués i eũ dixit. O ple
ne oi dolo τ oi fallacia fili diaboli inimi
ce ois iustitie nõ desinis subuertere uias
dñi rectas. Et nũc ecce man⁹ dñi sup te:
τ eris cecus non uidés solé usq ad tps.
Et ɔfestiz cecidit i eũ caligo τ tenebre: et
circuiens querebat q ei manũ daret. R.
Bonũ certamen certaui cursũ ɔsumaui fidem
seruaui. Jnq repositá est mihi corona iustitie.
V. Scio cui credidi τ certus sũ: qz potés é de
positũ meũ seruare in illũ dié. Jnq. Lec. iij.

Tunc pconsul cũ uidisset fcm credi
dit admirans sup doctriná dei. Et
quidá uir illustris infirmis pedibus sede
bat claudus ex utero mris sue: q nunq̃
ambulauerat. Hic audiuit paulũ loqué
tem. Qui ituit⁹ eũ τ uidens qz hret fidé
ut salu⁹ fieret dixit uoce magna. Surge
τ sta sup pedes tuos rectus. Et stati exili
uit τ ãbulabat. Turbe aũt cuz uidissent
qd fecerat paulus: leuauerũt uoces suas
lycaonice dicétes. Dij siles fci hoib⁹ des
cenderũt ad nos. Et uocabát barnabaz
ioaem: paulum uero mercurium quoni
am ipse erat dux uerbi. responsorium.
Reposita é mihi corona iustitie. Quá reddet
mihi dñs i illa die iustus iudex. V. Scio cui
credidi τ certus sũ: qz potens é depositũ meũ
seruare in illũ diem. Quaz. Jn. ij. noct. ant.
Tu es uas electionis scé paule aplé pdicator
ueritatis in uniuerso mundo V. Per quem
oes gentes cognouerunt grãm dei. V. Ma
gnus scs paulus uas electóis uere digne é gl
ificandus: q τ meruit thronũ duodecimũ possi
dere. V. Jn regeneratione cũ sederit fili⁹ hois
in sede maiestatis sue. V. Bonũ certamen cer
taui cursũ ɔsumaui fidé seruaui. V. De cetero
reposita est mihi corona iustitie. Et tres lec
tões legunt de aug. in libro d gra τ libo
arbitrio. Sermo. s. aug. epi Lectio. iiij.

Aplis paulus qz certe inuenim⁹ sine
ull⁹ meritis bonis: imo cum multis
meritis mal⁹ dei graz ɔsecutũ reddétis bo
na p malis sua iá appropinquáte passio
ne scribens ad tymotheũ: ista utiqz iam
merita sua bona cõmemorat: ut p⁹ pau
ca merita ɔsequat coroná: q p⁹ mala me
rita ɔsecut⁹ é graam. Deniqz supest iqt mi
hi corona iustitie: quá reddet mihi dñs i
illa die iustus iudex. Cui redderet coro
ná iustus iudex si ñ donasset gram miseri
cors pr. Et quõ ect ista corona iustitie ni
si pcessisset gra q iustificat ipiuz. Quõ ista
dbita redderent nisi pri⁹ illa gratuita do
narent. Proiñ ɔsiderem⁹ ipsa merita q
bus dixit coroná redditurũ iudicé iustũ:
τ uideam⁹ utrũ merita ipsi⁹ tanq ipsi⁹. i.
ex ipso cõpata an dona sint dei. Bonuz
inqt certam certaui: cursũ ɔsumaui: fidez
seruaui. Prio ista bõa opa si nõ ca pces
sissent cogitatiões bone nlla essent. R.
Tu es uas electionis scé paule aplé pdicator
ueritatis in uniuerso mũdo p qué oes gentes
cognouerũt grãm dei. V. Intercede p nobis
ad deum qui te elegit. Predicator. Lec. v.

Attendite itaqz qd de ipsis cogitati
onibus dicat. Ait enim scribens
ad corinthios. Nõ qz idonei sum⁹ cogi
tare aliqd a nobis tanq ex nobis: sz suf
ficientia nra ex deo est. Deiñ singula ispi
ciamus. Bonũ inqt certamen certaui.
Quero qua uirtute certauerit. Utrũ que

illi ex semetipso fuerit: an que desup da-
ta sit. Sed absit ut tant⁹ doctor gentium
ignorauerit legē dei: cuius uox ē in deu-
teronomio. Ne dicas in corde tuo: forti-
tudo mea ⁊ potentia manus mee fecit mi
hi uirtutē magnā hāc: sed memoraberis
dñi dei tui: q2 ipse tibi dat fortitudinem ⁊
facere uirtutē. Quid aūt ꝓdest bonū cer
tamē nisi sequat̄ uictoria: Et quis dat uic
toriā nisi ille de quo dicit ipse: Grās deo
q dat nob uictoriā p iesū xpm dñz nr̄z. ℟.
Grā dei sum id qđ sum. Et grā eius in me ua
cua non fuit: sz semp in me manet. ℣. Qui opa
tus est petro in aplatuz opatus ē mihi inter gē
tes. Et gratia.

Lectio sexta.

ET in alio loco cū memorasset testi
moniū de psalmo: Qm̄ pp te mor-
tificamur tota die: deputati sumus sicut
oues occisionis: Subiecit atq3 ait. Sed
i his ōibus superuincim⁹: ꝓpter eu3 qui
dilexit nos. Deinde dixit. Cursū ꝯsuma-
ui. Sz ille hoc dixit: qui alio loco dixit.
Igr̄ non uolentis neq3 currentis sed mi-
serentis est dei. Que sñia nullo mō pōt e
tiam sic ꝯuerti ut dicatur. Non miserētis
dei sed uolentis ⁊ currētis hōis. Quisqs
eim hoc ausus fuerit dicere: apte se osten
dit aplo ꝯdicere. Postremo dixit. Fidē
seruaui. Sed ille hec dixit qui alibi ait.
Miam ꝯsecutus sū ut fidelis eēm. Non
enim dixit miam ꝯsecutus sum: q2 fidelis
erā sed ut fidelis eēm. Hinc oñdens ēt ip
sā fidem hr̄i nisi deo miserāte nō posse et
eē donū dei: Plus ōib⁹ laboraui inquit.
Sed uide quid adiunxerit. Non autem
ego sed gratia dei mecum. responsoriu3.
Saulus q ⁊ paulus magnus pdicator. A dō
ꝯfortatus conualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos.
℣. Oñdēs quia hic ē christus fili⁹ dei. A deo.
In .iij. noct. añ. Saulus qui ⁊ paulus ma-
gnus pdicator a deo ꝯfortatus ꝯualescebat et
ꝯfundebat iudeos. ℣. Oñdens q2 hic ē chri
stus filius dei. añ. Ne magnitudo reuelatio
nū extollat me: dat⁹ est mihi stimls carnis mee
angls sathane q me colaphizet: pp qđ ter dñ3
rogaui ut auferretur a me: ⁊ dixit mihi dñs. suf
ficit tibi paule grā mea. ℣. Nam uirtus i infir-
mitate pficitur. añ. Reposita est mihi corōa
iustitie qua3 reddet mihi dñs in illū diē iustus
iudex. ℣. Coopante in me grā sps sci. Tres
ultime lectiones de om̄. sci hiero. pbri ui
del3. Grandis fiducie. Sr̄ euangeliu3 scōm
mattheū. Dixit simon petrus ad iesū. ℟. i ꝯ
uersione eius. ℟. Scē paule aplē predicator
ueritatis ⁊ doctor gentium intercede ꝓ nob ad
deum qui te elegit: ut digni efficiamur grā dei.
℣. Tu es uas electionis scē paule aplē pdica-
tor ueritatis. Intercede. ℟. Damasci preposi-
tus gentis arethe regis uoluit me cōprehende
re a fratribus p mur3 Submissus su3 in spor
ta ⁊ sic euasi manus eius in noīe dñi. ℣. De
⁊ pr̄ dñi nr̄i iesu christi scit q2 non mētior. Sb.
℟. Magnus scs paulus uas electionis uere
digne est glificandus. Qui ⁊ meruit thronum
duodecimū possidere. ℣. A christo d̄ celo uo
catus ⁊ in terrā ꝓstratus ex psecutore scs ē uas
electionis. Qui ⁊ meruit. Ad laudes ⁊ per
hor. añ. Ego plantaui: apollo rigauit: dō au
tem incremētū dedit: alla. ps. Dñs regcū re
liquis. ℣. Unusquisq3 ꝓpriā mercedem acci
piet scōm suum laborē. añ. Libenter glābor
in infirmitatibus meis: ut inhitet i me uirt⁹ chri
sti. ℣. Qñ eim ifirmor tunc fortior sum. añ.
Grā dei in me uacua non fuit: sz grā eius sem
per i me manet. ℣. Grā dei su3 id qđ sū. añ.
Damasci ppositus gentis arethe regis uoluit
me cōprehendere a fribus per mur3 submissus
sū in sporta: ⁊ sic euasi man⁹ eius i noīe dñi. ℣.
Deus ⁊ pr̄ dñi nr̄i iesu christi scit q2 non men-
tior. añ. Ter uirgis cesus sum: semel lapida
tus sū: ter naufragium ptuli ꝓ christi noīe. ℣.
Nocte ⁊ die in ꝓfundū maris fui. caplm.

BOnū certamen certaui cursum ꝯsu
maui fidem seruaui: de reliquo re
posita est mihi corōa iustitie: quā reddet
mihi dñs in illū diem iustus iudex. hy⁹.
Exultet celum laudibus. ℣. Tu es uas elec-
tionis scē paule aplē. ℟. Predicator ueritatis
in uniuerso mundo. Ad b. añ. Uos qui se
cuti estis me: sedebitis super sedes iudicantes
.xij. tribus israel dicit dñs. ℣. In regeneratio
nē cū sederit filius hōis in sede maiestatis sue.
oro. Deus qui mltitudinē. ꝓ sco petro. ar.
Tu es pastor ouium. ℣. Tu es petrus. ℟.
Et super hanc petram edificabo ecclesiam me
am. oratio. Deus qui beato petro apostolo.

ut supra i uespis. Ad .iij. capitulum. Bo
num certamen certaui. ℟. b. dñr de cõi aplo
rum. Ad sextam capitulum.
NE magnitudo reuelationum extol
lat me: datus ē mihi stiml's carnis
mee anglus sathane qui me colaphizet:
ppter qd ter dñm rogaui ut auferretur a
me: et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea.
Ad nonam capitulum.
EGo enim sum minimus aplorum qui
non sum dign⁹ uocari apls: qm pse
cutus sū ecclesiaz dei. gra autem dei sum
id qd sum: et gra eius in me uacua ñ fuit.
Notandum q per oct. dr ad magni. añt.
Gloriosi principes terre quo. ℣. Constitues
eos principes super õez terrã. ℟. Memores
erũt nois tui dñe. Et ad b. dr ar. Petr⁹ apls
cũ. ℣. In õem terraz exiuit sonus eorum. ℟. Et
in fines orbis terre uerba eorum. cũ orone De
us qui hodiernam diem. ar. Gliosi principes
terre quõ in uita sua dilexerunt se ita et i morte
non sunt separati. al. ar. Petrus apls et paulus
doctor gentium ipsi nos docuerunt legem tuã
dñe. Ad uespas añt. Iurauit dñs. cũ rel.
ps. de aplis caplm. Audite insule. hy. Ut
queant lapsis. ℣. Fuit hõ missus a deo. ℟.
Cui nomen erat ioãnes. Ad mag. ant. In
gresso zacharia. Et duplicatur rõne cõme
morationis festi sci pauli oro. Deus qui
presentem diem. Deiñ fit cõmemoratio de a
plis añt Gloriosi principes. ℣. Constitues
eos. ℟. Memores erũt. oro. Deus qui ho
diernam diem. ℟. ut supra i festo. In octa.
sci ioannis baptiste fit idem offiñ sicut in
die cũ cõmemoratione de aplis. In fe
sto uisitationis glose uirgis marie ad he
lisabet in primis uesperis antiphona.
Accedunt laudes uirginis admirande inda
ginis nouiter pmlgate. en uisitat helisabet ma
ria mater ipsamet celica pbitate. ps. Dixit. d.
cũ rel. ps. de. s. maria ant. Diuo replet mũe
re maria sine murmure cũ filiuz concepit: surre
xit ab oraculo statim in montis calculo abijt et
pfecit. ar. Accendit ardor sps mariaz tangẽs
celitus de nazareth migrando: mox ad mõta
na transtulit: ubi tumultu caruit superna degu
stando. ar. Monstrans culmen dulcedinis
maria sui sanguinis helisabet salutat: stantem i

domo primi ppinqua templo dñi deuote sb
ministrat. ar. Carisma sci sps diffudit se diui
nitus in puerum: cũ sensit conceptum salutiferum
marie sibi obuium helisabet. cũ sensit. caplm.
EGo mater pulchre dilectiõis timo
ris et magnitudinis et sce spei. hy.
IN mariam uite uiam matrem uerã
uiuentium: pie uenit q redemit pec
cata delinquentium. Gressum cepit cũ
concepit maria multum properans: uisi
tauit confortauit: helisabet compatiens.
Salutatur inflammatur helisabet et fili
us: inaudita fiunt ita de dono sancti sps.
Fecundata grauidata mater olim steri
lis: infãs datus nundũ nat⁹ exultat chri
sto iubilis. Seruit maior gaudet minor
maria fert solatium: uisitantis preparãtis
ad spm ppheticum. Precursorẽ et doc
torẽ maria plebi indicat: qui rectorẽ pur
gatorem digito mundo nuntiat. Leua
gregẽ duc ad regẽ maria cũctos uisitãs:
ut saluet et letet cũ sis mr meditãs am. ℣.
Specie tua et pulchritudine tua. ℟. Intende
psipere pcede et regna. Ad mag. añt. Acce
leratur rõ in puero nundum nato instinctu sa
cri pneumatis diuinitus sibi dato: nouit presen
tem dñm in uirgine clam latentez: adorauit cũ
iubilo ad seruulum uenientem. ps. Magni.
OMnipotẽs sẽpiterne ds q ex oro.
abundantia caritatis beatã mariaz
tuo filio fecundatã ad salutationẽ helisa
bet inspirasti: pstã qs ut p eius uisitationẽ
donis celestib⁹ repleamur: et ab omnib⁹
aduersitatibus eruamur. per eundem. d.
Ad mat. inuit. Reginam celi mariaz corcordi
ter adoremus. Que uisitans helisabet spem cõ
tulit ut amemus. ps. Uẽite exultemus dño.
OChristi mr celica fõs hy. ad noct.
uiu⁹ fluens gra: lux pellẽs cũcta sci
smata: maria deo pxima. Ex motu ue
ri luminis trãsiuit i mõticul: uirgo iuuat ue
tulã: de pcursore grauidã. Mr uenit de
nazareth: ut salutet helisabet: replent do
no sps anus et ei⁹ fili⁹. In elisabet cõpla
cuit: q mr dei affuit ifãs gaudet in utero:
pñte xpo dño. Marie uisitatio: exẽplum
dat p brauio: q sit pata õib⁹: ipsã pie qrẽ
tibus. Trinitatis clementia: cũcta lauet

facinora per m̄ris christi merita: nos du-
cat ad celestia amen. **In primo noct. an.**
De celo uelut radius descendens sacer spus
helisabet intrauit: mox benedictam uirginem
sanctitatis propaginē ꝓphetice clamauit. **ps.**
Dñe dñs. **añt.** Inter turmas feminas ⁊ sanc-
tarum excubias maria collaudatur: ꝓpter fruc-
tum qui queritur quo iure mundus emitur: et
plene uisitatur. **ps.** Celi enarrant. **añt.** Uo-
cat hanc m̄rem nomine dñi primo famine heli-
sabet in superna: qđ fuit clausum alijs in uella-
tis mysterijs notitia interna. **ps.** Dñi ē terra
℣. Specie tua. **℟.** Intende prospere proceđ.

Lectio prima.

Beatissima uirgo dei a suis primor-
dijs dño fuit consecrata: ⁊ propter
beneficia eius inaudita exhibita popu-
lo inuocanti: ōes in necessitate constituti
ad eā confugiunt tanq̄ȝ ad singulare re-
medium: ubi humanum subsidium non
sufficit requisitum. Disponit nanqȝ oīa
inferiora sua sapientia ꝓuidentia ⁊ grati-
a ꝓpulsata. Ubi gubernatrix seculi ⁊ ter-
rene potētie: in maria. Ubi m̄r misericor-
die ⁊ imperatrix uenie: ī maria. Ubi ma-
ter militātis ecclesie: in maria. Ubi aduo-
cata seculi: in maria. **℟.** Surgens maria
grauida migrauit per cacumina in ciuitatem iu-
dee. Intrauit domum ꝓpē zacharie cum ope-
re salutis ꝯsobrīe. **℣.** Ut audiuit helisabet sa-
lutes mox de nazareth exclamat miratiue. In-
trauit.

Lectio secunda.

Huius rei consideratione urbanus
romanus pontifex sextus dure fe-
rens materiam scismatis occurrentem ꝑ-
pendensqȝ animo perspicaci: ꝙ beata uir-
go sit peritissima aduocata delinquentiū
uiatorum: reparatrix sagacissima discre-
pantium animorum: ⁊ uisitatrix diligen-
tissima errantiū singulorum: Pro gratia
igitur extinctionis scismatis impetranda
pie statuit eius uisitationis officiuȝ ab ec-
clesia celebrari. Et licet festum uisitatōis
marie ad helisabet illo tempore post an-
nuntiationem dominicam debuerit cele-
brari: quo ipsa scā helisabet uisitauit ꝑꝑ
maximas uirtutes ibi operantes. **℟.**
Dixit uerba ꝓphetica helisabet celicola de uir-
gine maria. Beata est que credidit in hac fient
que didicit a dño m̄te pia. **℣.** Uenit ex te san-
ctissimus uocatus dei filius sicut predixit anglus
sue matri in uia. Beata. **Lectio tertia.**

Quia tamen illo tempore circa offi-
ciuȝ quadragesimale aut passionē
christi ecclesia specialiter occupatur: ne
ergo tanta officij solennitas pretermittat
ad laudem ⁊ gloriam uisitationis uirgīs
gloriose: Idem urbanus pie statuit insti-
tutionis prefati festi memoriam in crasti-
num octauarum ioannis baptiste cū oc-
tauis sequentibus de festo uisitatiōis ma-
rie a cunctis fidelibus celebrari. Ut au-
tem omnis fidelium multitudo ad mēo-
riam prefate uisitatōnis marie ad helisa-
bet artius ⁊ deuotius excitetur: uoluit idē
romanus pontifex urbanus sextus: ut ō-
nibus uere confessis ⁊ contritis dictū fe-
stum uisitationis marie celebrātibus cuȝ
octauis loco distributionum materialiū
in ecclesijs fieri consuetis: de thesauro spi-
rituali ecclesie uere indulgentie sicut in
festo corporis christi futuris temporibus
effectualiter largirentur. **Responsum.**
Helisabet congratulans ꝓfunde se humilians
in aduentu messie. Unde ait ꝯdeceat qđ mater
dei ueniat ad me cum plausu uie. **℣.** En felix
salutatio duplata exultatio dabantur ī sophie.
Unde ait. **℣.** Gloria patri. Unde. **In scđo
noct. añt.** Non fuit christus oneri nec grauis
moles pueri uisceribus matris digne: sed igna-
ra de pondere cum corporali robore transilijt
benigne. **ps.** Eructauit. **añt.** Transiuit in iti-
nere maria multum ꝓpere monticulos scandē-
do: euitauit lasciuiam ꝓpter morum ꝯstantiā
colloquia spernendo. **ps.** Deus nr̄ refugiū.
añt. Longam uiam ꝑtransijt maria: montes
circuit hilaris laborando: honores mundi re-
spuit: deuotionem tenuit celica meditādo. **ps.**
Fundamenta. **℣.** Adiuuabit eam. **℟.** De⁹
in medio eius. **Lectio quarta.**

Cum igitur angelus marie nuncia-
uit: ꝙ inuenerit gratiam apud deū
⁊ ꝙ de ea conciperetur filius dei ad salu-
tem omnium populorūȝ: q̄ȝ cito ipsa cre-
didit statim concepit in utero uerbū dī.
Et post gratias exhibitas de tāto bñficio

ibi scto: ex magna caritate ⁊ pietate studu
it suam cognatā helisabet iā sex mensib⁹
grauidataꝫ in irlm salutare: ⁊ sibi cōpati
⁊ seruire. Uñ dī de eadem. Exurgēs ma
ria abijt in montana cū festinatione i ci-
uitatem iuda: ⁊ intrauit in domū zacha-
rie: ⁊ salutauit helisabet. ℟. Maria parēs
filios plangens q̄rit depditos in scelere morta
li. Clamans clamat ut releuet: manus pōit ut
subleuet: ne pena ruant mali. ℣. Helisabet q̄si
erat ioānem doctū nouerat de uita supernali.
Clamans clamat. **Lectio quinta.**

Abijt igī maria cū festinatione: qa
ab angelo i itiere faciliter ducta fu
it sps sci inflāmatione: p abrupta monti-
um ducebaṫ: q̄ eiusdē sps motione suaui
ter fuerat agitata. Beata igī maria i dño
ꝯfidens: hilariter transmigrauit sup cacu
mina sicut passer in aspitate itineris con-
gaudebat: p uiā suauitatē colloq̄ꝝ asp
nebat: bona montiū i irlm collaudabat:
irlm i montanis celerrime cupiebat. ℟.
Rosa de spinis ꝓtulit: uirga d̄ iesse floruit: ma
ria uisitauit. Uis odoris diffunditur: tota do-
mus pficitur gr̄a cū intrauit. ℣. Miranda sa
lutatio fit plebi gratulatio q̄ fructū expectauit.
Uis odoris. **Lectio sexta.**

Uoluit ibi iueniri i publico uł uide-
ri sed abijt festinanter. Abijt igī cū
festinatione in ciuitatē iuda: ut ioannes
precursor dñi in utero statim scificareṫ: ut
christi incarnatio i ciuitate magis publi-
ca pandereṫ: ⁊ ut de illo loco ad fines ter
re tantoꝝ mysterioꝝ declaratio uberius
portaretur. Et intrauit domū zacharie ⁊
salutauit helisabet. Ecce quō intrauit su
pior ad minorē: dña ad seruaꝫ: regina ce-
li ⁊ terre ad famulā ⁊ ācillā: ut sic laudā-
do laudib⁹ helisabet uisitaret: ⁊ laus eius
reciprocas ad laudes resonaret. **rñsoriū.**
Stella sub nube tegitur maria mūdo p̄mitur
rutilans in splendore. Helisabet pducitur ad
solamen lux spargitur roborans in uigore. ℣.
Luna soli ꝯiungitur helisabet deuoluitur: estu
ans i amore. Helisabet. Glā. Helisa. **In. iij.
noct. añt.** Tunc ad sermonē uirginis dabaṫ
donū flāminis mā filꝰ ⁊ ꝓli: hic gaudebat in
utero hec ꝓuidit de puero ⁊ de regia poli. **ps.**
Cantate. i. **an.** Adest mira credulitas ac uirgi
nis fecunditas p exēplū monstratuꝫ: concepit
prius sterilis: q̄ uox est ipossibilis nisi p uerbū
datum. **ps.** Dñs regn. exł. **an.** Fit nature ꝓpi
quus: qd̄ sterili fit filius: quā uirgo fiat p̄gnans
sed nihil īpossibile deo nec ifactibile p uerbum
suū dictans. **ps.** Cantate. ij. ℣. Elegit eā. ℟.
In tabernaculo. **Lect. s. euā. scđm lucā.**

In illo tp̄e exurgens maria abijt in
montana cū festinatiōe i ciuitatē iu
da: ⁊ intrauit domū zacharie: ⁊ salutauit
helisabꝫ. Et r̄liqua. **Om. s. āb. epi Le. vij.**

Morale est ōibus ut q fidem exigūt
fidē astruant. Et iō cuꝫ angls abscō
dita nunciaret: ut fides astrueret exēplo
senioris femine sterilisq̄ꝫ ꝯceptuꝫ uirgini
marie nunciauit: ut possibile deo ōe qd̄
ei placuerit assereret. Ubi audiuit hoc
maria non quasi icredula d̄ oraculo nec
quasi incerta d̄ nūtio nec quasi dubitans
de exēplo sed quasi leta ꝓ uoto religio-
sa ꝓ officio festina ꝓ gaudio i montana
prexit. Quō enim iam plena deo nisi ad
superiora cū festinatione ꝯscenderet: ℟.
Occasū uirgo nescijt uelut lux mundi ꝓfluit d̄
summo fundēs lumine. Helisabet applicuit: d̄
uotos sibi attrahit: de celo pandēs numen. ℣.
Sp̄s rapit symbola celestibus ꝯformia tanq̄ꝫ
aquaꝝ flumen. Helisabet. **Lectio. viij.**

Nescit tarda molimia sp̄s sācti gr̄a.
Discite uos sc̄e mulieres sedulitatē
quā pregnantib⁹ debeatis exhibere co-
gnatis. Mariā q̄ ante sola in intimis pe
netralibus uersabaṫ non a publico uirgi
nitatis pudor non a studio aspitas mon-
tiū non ab officio ꝓlixitas itineris retar-
dauit. In mōtana uirgo cū festinatōe uir
go officij mēor iiurie imemor: affectu ui-
gente non sexu relicta prexit domo. ℟.
Thronum lucis ꝓspexerat q̄ ut aurora fulse-
rat sole mane splēdente: helisabet ut uidit. Uer
ba q̄ palam ꝓtulit speculo suadēte. ℣. In ma
rie p̄ntia patent pl'a latentia helisabet dicente.
Uerba. ℣. Gloria. Uerba. **Lectio nona.**

Discite uirgines sc̄e non circūcursaṫ
per alienas edes non demorari in
plateis nō aliquos i publico miscere ser-
mones: maria in domo sera festina in

publico mansit apud cognataȝ suam tri-
bus mensibus: non q̄ dom⁹ eam delecta
ret aliena: sȝ qꝛ frequētius ī publico uidē-
ri displicebat. Didicistis uirgis pudoreȝ
marie: discite humilitatē. Uenit ꝓpiqua
ad ꝓximam iunioꝛ ad seniorē: nec soluȝ
uenit sed ēt prioꝛ salutauit. Decet eim ut
q̄ꝫto castioꝛ uirgo sit tanto humilioꝛ. ℟.
Helisabet ex opere signoꝝ dat ꝓ pignore: ma-
riā inuocare. Quā grā ꝯstrinxerat: ⁊ pietas ꝯ
mouerat uetulā uisitare. ℣. Nllis diffidat ho-
die ad mariā ꝯfluere sibiq̄ȝ supplicare. Quam
℣. Gla. Quā. Ad laudes ⁊ p horas añt.
Sacra dedit eloquia maria risoria helisabet
laudanti: clamauit deo canticū magnificando
dñm d̄sursū bona danti. ps. Dñs regnauit.
cū rel. añt Tunc exultauit aïus cū ipsius fit
filius angelo nuntiante: ancilla dei credidit cō
festi uerbū genuit maria supplicante. añt Ue-
ra humiliatio fuit christi ꝯceptio d̄o respiciēte:
ex hoc laudabunt singuli: mariaȝ m̄rem seculi
ipsamȝ sic dicente. añt Magna ꝑfecit dñs ī
marie uirtutib⁹ deū ꝯcipiendo: fit m̄r plena grē
⁊ impetratrix uēie oīb⁹ miserādo. añt. Ma-
ria tribus mensibus quasi stetit laborib⁹ heli-
sabet subdendo: ꝯferebat de angelo ⁊ uerboꝝ
mysterio que ꝓtulit salutando: mutuȝ audiuit
eloqui ꝓphetias dñi de christo declarando:
pl̄a uidit de puero mirabili ab utero p̄cursorē
uocando: sc̄a post reuerentia reuersa ē ad pro-
pria maria ꝯtemplando. capl̄ȝ. Ego m̄r. hy.

De sacro tabernaculo uirtutuȝ flos
egredit̄: in mōtis diuerticulo odoꝛ
marie spargitur. Ex caritatis germine
helisabet appropiat: ⁊ pietatis culmie ip
sam deuote uisitat. Salutat seruaȝ dña:
hic m̄rem christi noīat. ꝯfertur ingēs gr̄a
m̄rem ⁊ ꝓlem satiat. En christi incarna
tio p mundū natuȝ pandit̄: hunc adorat
cū gaudio: q uētre m̄ris claudit̄. Clamat
senex in iubilo uidens marie gl̄iam: bea-
ta credēs angelo fuisti rē ueridicā. Hic
stupet rex regl̄a nature mutans ordineȝ:
ubi fiūt miracl̄a p solū celi pricipē. Pia
uirgo pijssima sufficiens auxiliū: cum sis
m̄r largissima nos uisites in seculuȝ am̄.
℣. Diffusa ē. ℟. Proterea bñdixit. Ad b.
añt. Adiutrix uisitatio ⁊ frequens mīstratio

helisabet oblata: mariam dat ꝓpiciā ad īpetrā
dam grām cū fuerit uocata: nam m̄r ē eccl̄ie flu
ctuantis nauicule subditos gubernādo ꝓmp-
tos suo regimini dirigēti q̄ȝ flamini deuios ui-
sitando. cant. Bñdictus dñs. oīo ut supra
Ad iij. capitlm. Ego m̄r pulchre. ut supra
℟. b. ⁊ ℣. de cōi uirginū. Ad sextā capl̄ȝ.

Surge ꝓpera amica mea ⁊ ueni iaȝ
hyēs trāsijt iber abijt ⁊ recessit: flo-
res appuerūt in terra nr̄a: tp̄s putatiōis
aduenit. Ad nonam capitulum.

Surge ꝓpera amica mea speciosa
mea ⁊ ueni columba mea ī forami-
bus petre in cauerna macerie: ośde mi-
hi faciē tuā: sonet uox tua ī aurib⁹ meis.
uox eiȝ tua dulcis ⁊ facies tua d̄cora. In
sc̄dis uesperis añt. laud. Sacra dedit elo-
quia. cū rel. añt. ps. de sc̄a maria capl̄m.
Ego m̄r pulchre. hy. ut in primis uespis.
In mariā uite uiā. ℣. Diffusa. ℟. Propter
ea. Ad mag. añt. Jesu redēptoꝛ optime ad
mariam nos ꝓprime: ut mundi aduocata pa
ri forma nos uisitet sicut fecit helisabet p sūmā
pietatē: moꝛes ⁊ actus dirigat ⁊ ad celos alli
ciat p grām collatā. cant Magnificat. oīo.
ut supra infra octaȝ uisitatōis uirgis ma
rie ad helisabet non fit de aliquo alio fe
sto nisi tm̄ cōmemoratio de apl̄is. Et in
octa aploꝝ petri ⁊ pauli fiat cōmemora
tio de beata uirgine: non obstāte q̄ fit of
ficium duplex infra hebdomadā. Lec. i.

Exq̄sita mundo gaudia hodierne fe
stiuitatis nouitas multis occultata
retro seculis matrū. s. pia humilis officio
sa salutationis uisitatio euangelice ueri-
tatis auctoritate dudū firmata institutis
salutaribus renouauit. Post allocutio-
nem siquidē ⁊ uisitationem angeli beata
dei genitrix ueteris cognate domū cum
festinatione montana subiens humil̄r in
trauit: ⁊ helisabet quā p̄cursorem dñi pa
riturā nouerat ꝯgratulando de dono co
gnate ⁊ seni ministratura iuuēcl̄a uisitat
⁊ salutat. Lectio secūda.

Audiuit eim maria ab angelo steril̄
ꝯceptum femine leta ꝓ uoto religi
ōsa ꝓ officio festina ꝓ gaudio relicta do
mo ꝓpria urgente uetis affectu cognate

in montana perexit. Quō enim iam deo plena nisi ad superiora uirtutum culmina festinanter ꝯscenderet: q̄ supernoꝝ ciuiū obumbratione uirtutis altissimi suauitatem degustauit. Leta igr̄ ad salutandum helisabet uirgo in mōtana abijt: portans in utero filium dei regem gl'e dn̄m maiestatis.

Lectio tertia.

Uenit ꝓpinqua ad ꝓximam iunior ad seniorē rex ad militē superior ad īferiorē: maria ad helisabet christus ad ioannem: ut uirtus debilium a fortiorib⁹ roboret. Occurrit helisabet ꝛ antiq̄ sterilitatis carens opprobrijs amicū sponsi solis auroram seruū dn̄i iudicis preconē uocem uerbi ꝓphetam altissimi felicissima uentre deportat.

Lectio quarta.

O Quaȝ dignū ꝛ felix scāꝝ occursus feminaꝝ. O quā beatissime matres beatissimorum paruuloꝝ. O stupenda satis humilitas. uirgo mater saluatoris dn̄i mr̄em uisitat serui ꝛ precursoris. Salutat prior uirgo maria ita fortassis inquiens. Gaudiū tibi semp sit cognata dilectissima. Et forte aliquo sermone cōgruo grates referens resalutat helisabet sācta. Salutāte mr̄e christi repletus est ioānes spu sco. Uocem prior helisabet audiuit: sed ioannes prior gr̄am sensit: ꝛ cū repletus spu sancto exultaret in utero repleuit ꝛ matrem.

Lectio quinta.

IUnguntur amplexus matrū uenit ad oscula: felices uteri copulantur: regēq; ꝛ militem non nisi duo tenerrimi parietes ꝯiungunt. Helisabet salutantē mr̄em dn̄i sui esse cognouit: ꝛ eā cum ueneratione debita uenerata est. Joannes eum q̄ uirginis portabat utero esse deū intellexit. Et q2 lingua non poterat aīo exultante salutauit: ꝛ officij ꝓmptitudinē nundū nato dn̄o quib⁹ ualebat indicijs intimauit.

Lectio sexta.

ET q2 eum aduenisse gaudebat qui ꝯceptus ex carne mr̄is uirginis filius altissimi uocaretur ꝛ esset ꝛ illū: quē ubiq; p̄ntem nouerat: ēt corporaliter eū adesse sentiebat. Magna uocis deuotione mr̄em laudans ꝛ filiū clamabat. Benedicta tu int̄ mulieres. Bn̄dicta inquā inter oēs mlieres benedictas maiori bn̄dictione incōpabiliter: īsigniśq; ꝛ diuini germinis gloriā suscepisti: non amittens integritatis coronā. Per te maledictio prime mr̄is exclusa est: que sola fuisti particeps bn̄dictionis ꝛ expers maledictōis omnium mulieꝝ.

Lectio. s. e. scd̄m lucā.

IN illo tp̄e Exurgens maria abijt ī montana cum festinatione ī ciuitatē iuda: ꝛ intrauit domū zacharie ꝛ salutauit helisabet. Et reliqua.

Sequitur ō omelia sancti ambrosij epi. Lectio. vij.

NOuerit deferre senioribus: sit magistra humilitatis: in qua ꝓfessio ē castitatis est ꝛ cā pietatis: est ēt ꝛ norma doctrine. Contuendum est ei2 q2 superior uenit ad inferiorē: ut inferior adiuuetur. Maria ad helisabet christus ad ioānē. Deniq; ēt postea ut sanctificaret baptismum ioannis dn̄s uenit ad baptismum. Cito quoq; aduentus marie ꝛ p̄ntie dn̄ice beneficia declarātur.

Lectio octaua.

SImul aūt ut audiuit salutationem marie helisabet exultauit infās in utero eius: ꝛ repleta est spu sācto helisabet: ꝛ exclamauit uoce magna ꝛ dixit ad mariam. Uide distinctionē singuloꝝ uerborū proprietates: uoce prior helisabet audiuit: sed ioānes prius gr̄am sensit: illa nature ordinē audiuit: iste exultauit ratiōe mysterij.

Lecti. nona.

ILla marie iste deū sensit aduentū. femina mlieri ꝛ pign⁹ pignori. Iste gr̄am loquūtur illi intus opant: pietatis q; mysteriū mr̄nis adoriuntur ꝓfectib⁹. Dupliciq; miraculo ꝓphetāt mr̄es spu paruuloꝝ.

Seqtur ītra hebdomadam de sermone. Lectio prima.

BEnedicta tu in utero ꝓpter singularem fructū ī mundo: ꝓpter humilē cultū in celo ꝓpter excellentissimum premiū. Sed ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ uentris tui: nō generali more scōrum bn̄dict⁹: sed super oia bn̄dictus in scl'a. Ille inq̄ fructus ꝑ quē ꝛ semen incorruptionis ꝛ supne hereditatis: quā in adam ꝑdidim⁹ uirginal' uentris fructū recepim⁹: qui ad saluādū

mundū uenit in noīe dn̄i merces nr̄a filꝰ
fructus uētris benedictus. Lectio scd̄a.

S Ancta admodū helisabet uetꝰ mu
lier ⁊ noua mr̄ uenientē ad se mox
ut uidit mr̄em dn̄i sui esse cognouit. Sed
nihil in se talis meriti reperiens ꝙ digna
fieret a tanta hospite uisitari dicebat. ⁊
unde hoc mihi ut mr̄ dn̄i mei ueniat ad
me: O q̄ʒta in corde ꝓphetisse erat hūili
tas. Nimirum ille sp̄s qui eius ꝓphetie
donū cōtulit munus et prestitit humili
tatis. Quo circūplexa minus dignam se
aduentu mr̄is dn̄i sui recognouit. Le. iij.

P Rophetico eim repleta sp̄u n̄ qua
si ignorans hoc ꝓtulit sed quasi n̄
humani hoc meriti sed diuine gr̄e munꝰ
esse cognoscat: ut mat ꝓphete a mr̄e dn̄i
ad ꝓpheticum sui pignoris salutaret: ꝓp
ter qd̄ dixit. Unde hoc mihi est: O q̄ʒtū
bonum mihi accidit non cognosco me
um. Unde hoc mihi: qua iustitia quibus
factis ꝓ quibus meritis ut ueiat mr̄ dn̄i
mei ad me: Miraculum sentio mysteri
um cognosco. Auscultate qd senserit aut
qd cognouerit: Ecce inqt ut facta ē uox
salutationis tue in auribꝰ meis: exultauit
in gaudio infans in utero meo. Le. iiij.

A Quam sc̄a salutatio: o miranda ⁊
subita opatio sp̄s sancti: ut uno eo
dēqʒ momento cuʒ uoce salutantis gau
dium nascat paruuli nundū nati. Stati
eim dū uox ꝑuenit ad aures corporales
uirtus sp̄ualis cor intrauit audientis. In
tellexit helisabet eodē quo impleta erat
sp̄u reuelante ꝙ exultatio sui significaret
infantis illius ad se uenisse mr̄em: cuiꝰ in
fās eius precursor futurus existeret. Po
terant ne mr̄ ⁊ infans ab exultatione ua
care: ⁊ quocunqʒ miraculo quibus p̄ns
aderat p̄ntia regnantis ⁊ mr̄ mundi rēdēp
toris: O gl'iosum p̄conis officiū qui iter
mr̄na adhuc ꝯclusus uiscera ad futurum
iā saluatoreʒ mundi ꝙ sermone n̄ poterat
sp̄u ꝓphetico exultās reuelabat. lc. v.

O Stupenda dignatio pueꝝ nouiter
ꝯconceptum in motū exultationis
ꝓrumpere eiqʒ gratanter occurrere: ser
uitio dulciori quē utero uirginali diuini
tus sensit infusū. A sc'lo non est auditum
ꝙ exultaret qs sicut hic puulus in utero
mr̄is. Beata aīa que in uia pctōꝝ non
stetit: sed uia secretiori semita de celestibꝰ
officinis egrediens inaudite ꝯgratulatio
nis est sortita dulcedinē. felix helisabʒ ad
quaʒ mr̄ ꝓperat redēptoris quā salutati
ōis obsequiis celoꝝ imperatrix honorat.
Sed puer multo felicior: q salutantis ma
iestatē agnoscens infra uisceꝝ tenebrosa
uolumina gaudio gaudet: qr ui tā beate
salutationis attendit. Lectio sexta.

E T ꝓpter hoc ꝓphetissa sp̄u sancto
repleta cū qualis ⁊ q̄ʒta esset q̄ ad
se uenerat agnouisset: ⁊ qua se indignam
eius uisitatione iudicaret: postq̄ʒ uirginē
mr̄eʒ benedictā in mulieribus ⁊ fructū
uentris eius bn̄dictum ac gaudiū prolis
in utero suo ꝯtestata fuisset: eaqʒ de uirgi
ne mr̄e per sp̄m in occulto didicerat: ⁊ di
uina operante potentia absqʒ ulla ambi
guitate cōplenda cognouerat ōibus qui
aderant palmā euangelizauit dicēs. Be
ata q̄ credidit qm̄ ꝑficient in ea que dicta
sunt ei a dn̄o. Tanto igr̄ miraculo cū ma
ria sp̄m quē inter cordis sui secreta sūma
plenitudine redundantē sentiebat: ꝑ alie
ni oris claustra cerneret erupisse: ampliꝰ
se ꝯtinere non potuit. Et ad manifestatio
nem sp̄s os suum appuit: ⁊ uerbū bonū
qd̄ ꝯceperat eructās in laudē dn̄i ⁊ salua
toris sui exclamauit dicēs. Magnificat
aīa mea dn̄m. Et exultauit sp̄us meus in
deo salutari meo: Cui est honor ⁊ impiū
in secula seculoꝝ amen. Sequitur de o
melia sancti ambrosij ep̄i lectio septima.

I Esus eim qui i utero uirginis erat
ioannē adhuc in uentre mr̄is posi
tum sanctificare festinabat. Deniqʒ ante
q̄ʒ ueniret maria ⁊ salutaret helisabet n̄
exultauit infans in utero eius: sed statim
ut maria locuta est uerbum: qd̄ filiū dei
in mr̄is uentre suggesserat exultauit infās
in gaudio. Et tunc primum suum precur
sorem fecit ꝓphetam iesus. Oportebat
quoqʒ mariam dei ꝓle dignissimaʒ post
alloquium angeli ad montana conscen
dere ⁊ in sublimioribus cōmorari. Und

scriptū est. Consurgens maria in diebus
illis uenit in montana. **Lectio octaua.**
Ebuerat ēt cum eēt solicitudine ſi
pigra ꝓpare solicite: ⁊ spu sc̄o ple-
na ad sublimiora ꝑduci ⁊ uirtute dei pro
tegi a qua iam fuerat obūbrata. Ueīt er
go in ciuitatē iuda ⁊ intrauit ī domuz za
charie ⁊ salutauit helisabet. Et factū est
cum audiuit salutationē marie helisabz:
exultauit infans in utero ei⁹ ⁊ repleta est
spu sancto. **Lectio nona.**
Non est ita dubiū qđ q̄ tūc repleta
est spu sc̄o ꝓpter filium sit repleta.
Neqz enim primū spm sc̄m meruit: sz cū
ioannes adhuc clausus in utero spm sc̄z
recepisset: tunc ⁊ illa post sc̄ificationē filij
repleta est spu sc̄o. Poteris hoc credere
si sic̄ qd ēt de saluatore cognoueris. **In
cipit priuilegium dn̄i bonifacij pape .ix.
de uisitatione uirgis marie ad helisabet.**
Bonifacius ep̄s seruus ser **Lec. j.**
uoꝝ dei ad ꝑpetuam rei memoriā
supni benignitas ꝯditoris humanā crea
turā ad silitudinē suā creataz misericordi
ter pietate respiciens: ⁊ collapsā fore pri-
mi parentis lapsu ꝯsiderans: illā miro ꝺ
creuit ꝯsilio releuandam ut. s. uerbum su
pernū qđ erat in principio eaz a mortis
nexibus libaret. Uoluit igī pij pr̄is qua
nos dilexit caritas tp̄is ueniente plenitu
dine uerbum ipsū eternū sub forma ser-
ui carnē nr̄e mortalitatis assumere: ut tā
dem mortē nr̄az moriendo destrueret: ac
dānationis sn̄iam sil' ⁊ maculā: quaz per
reatum primi hōis generis humani po-
steritas icurrisse noscebat: clemēs uerbi
eterni bonitas aboleret. **Lectio sc̄da.**
Qua ꝓpter de clara stirpe regia da-
uiticā ꝑeligeret uirginē in cuius u-
tero mystico spiramine uerbū ipsum car
nē susciperet: ut egrederetur iux̄ uerbū pro
pheticum uirga de radice iesse: ⁊ flos de
radice ei⁹ ascenderet: ⁊ requiesceret sp̄s dn̄i
super eū. Perfectā reginā inclytā in ma
trē eligens: q̄ tāto regi digna fuit sui cor
poris thalamū ꝑparare: de quo tanq̄z spō-
sus pre filijs hoīum ꝓcederet speciosus:
Locū in nazareth que flos siue sc̄itas ꝺ̄
ad suam conceptionez elegit: in quo per
angelice salutationis eloquia ipsius icar
nati uerbi mysteria miraqz fuerunt solen
nia celebrata. Ibi. n. nr̄e redēptionis sūp
simus exordia: ibiqz primū dies sc̄ificati
onis illuxit: qui nobis de salute spem itu
lit ⁊ de eternitate letitiaz. **Lectio tertia.**
In hoc ⁊enim tāte fecūditatis loco
uirgo regia uenustissima a deo cō-
secrata flos sc̄itatis uas celestis gr̄e mun
dissimū oīum uirtutū florib⁹ redimita cu
ius pulchritudinez sol ⁊ luna mirant: re-
dēptorem gentiū uirgo ꝯcepit: datura lu
cem gentib⁹ sub mortis caligie ꝯstitutis.
Sane ipsa regina celoꝝ in cuius se clau-
sit uiscera dei filius fc̄s hō: ex tanti hono
ris fastigio sibi p angl̄m nunciato nequa
q̄z elationis assumpsit spm: sed tanq̄z an-
cilla humilis q̄zuis mr̄ effecta dn̄i humi-
litatis sue quam respexit dn̄s exequēs of
ficiuz: exurgens abijt in montana ad he
lisabz cognatā suā: q̄ uocabat steril' iā sex
mensibus pregnantē cū festinatione. Et
quēadmodū ab āgl'o humillime salutati
onis susceperat oraclm: sic ēt ipsam heli
sabet humiliter salutauit. **Lectio. iiij.**
Helisabet uero ut salutationē audi-
uit uirginis gloriose repleta spiri-
tu sc̄o: ⁊ incarnati uerbi mysteriuz in ute
ro sentiens uirginali: uoce magna excla-
mauit ⁊ dixit. Bn̄dicta tu inter mulieres
⁊ bn̄dictus fructus uētris tui. Et un̄ hoc
mihi ut ueniat mr̄ dn̄i mei ad me: Ecce e
nim facta est uox salutationis tue in auri
bus meis: exultauit pre gaudio infans i
utero meo. Et beata que credidisti qm̄ ꝑ
ficientur in te que dicta sunt tibi a dn̄o.
Ad quam uirgo ueneranda in humilita
tis spu rn̄dens illud mirabile canticū de
cātauit. Magnificat aīa mea dn̄z. Et ex
ultauit sp̄s m̄s in deo salutari meo. Qui
a respexit humilitatem ancille sue ecce e
nim ex hoc beatā me dicent oēs genera
tiōes. Quia fecit mihi magna qui potēs
est ⁊ sc̄m nomen eius. **Lectio quinta.**
O Magnum mysteriuz o admirabi
le cōmertium o ineffabile sacramē
tum: ut mr̄es de pignoribus q̄ gestabant

in uteris i spu p̄sentirent ⁊ ēt ꝓphetarēt:
ut sacri euangelij pandit historia. celi re/
gina partu ꝯsecrāda diuino ꝓ hūilitatis
ampliori signaculo p̄curroris sui quē ge/
stabat filij genitrici grauide humanitatis
īpendit obsequm. Quo īpenso cōpleta
q̄ȝ huiusmodi uisitatōe quasi triū mēsium
tp̄e: in domū suā est reuersa. Hec ē. n. illa
de qua sacra canūt eloq̄a q̄ sola amicta:
lunā hn̄s sb̄ pedib⁹: stelis meruit corōari
duodecis. Hec ē. n. illa q̄ i suis castis uisce
ribus celi terreq̄ȝ gestauit opificem: ⁊ so/
la cūctas hereses interemit: ⁊ ꝓ christiano
pplo ut aduocata strenua ⁊ exoratrix ꝑ/
uigil ad regē quē genuit īcedit. Le. vi.

Igitur felicis recordatōis urbanus
papa sextus p̄decessor nr̄ dignū re
putans ⁊ debitū: ut festū uisitationis ipsi
us beate marie uirgis: qn̄ ut p̄fertur uisi/
tauit helisabet in dei eccl̄a celebraret: q̄
testimonio sc̄i suffultum euangelij huma
nis neq̄t actibus detractari: ac attendēs
q̄ laudes tante uirgis humana lingua n̄
sufficit exprimere: nec ēt sc̄i ⁊ iusti eam in
cuius ille quē celi cape non porant se cō/
tulit aula uirginali dignis laudū p̄conijs
ad plenū efferre potuerunt: ⁊ cōsiderans
idem p̄dictus pontifex: q̄ ex quo dn̄m i
sanctis suis laudaꝛ iubemur: q̄ȝto magis
in ueneratione beate marie uirginis ma
tris ipsius exultātib⁹ animis collaudaꝛ:
⁊ eius laudū augendo titulos gr̄as refer
re quē genuit filio debeamus: q̄ ēt exalta
ta super sydera stellato ꝯsidet sui solio ge
nitoris. Seq̄tur de om̄ sc̄i ambrosij ep̄i

Inuenit beata maria sicut in
aliq̄ȝtis exēplarib⁹ repimus ꝓphe
tare. Non. n. ignoram⁹ q̄ꝺ sc̄dm alios co
dices ⁊ hec uerba helisabet uaticinetur.
Sp̄u itaq̄ȝ sc̄o tunc repleta est maria qn̄
cepit hr̄e in utero saluatorē. Statim. n. ut
sp̄m sc̄m accepit dn̄ici corporis ꝯditorē
⁊ filius dei cē cepit in utero: ēt ipsa īpleta
ē sp̄u sc̄o. Exultauit ergo īfans i utero he
lisabet ⁊ repleta est sp̄u sācto: ⁊ clamauit
uoce magna ⁊ dixit. Bn̄dicta tu īnt mu/
lieres. Debemus i hoc loco ne simplici/
ores q̄q̄ȝ decipiantur ea que solēt hereti/
ci oppōere ꝯputare. In tātā q̄ppe nescio
quis ꝓrupit insaniā ut assereret negataꝫ
fuisse mariā a saluatore: eo q̄ꝺ post nati/
uitatē illius iuncta fuerit ioseph ⁊ locut⁹
est. Que ⁊ quali m̄te dixerit: ipse nouerit
qui locutus est. Lectio octaua.

Si qn̄ igr̄ heretici uobis tale q̄d ob/
iecerit: r̄ndete eis ⁊ dicite. De sp̄u
sancto plena helisabet ait. Benedicta tu
īter mulieres. Si a sp̄u sācto bn̄dicta ca/
nitur maria: quō eam saluator negauit:
Porro q̄ꝺ asserunt eā nupsisse post ptū:
unde approbent non hn̄t. Ij. n. filij q̄ io/
seph dicebanē non erant orti de maria:
neq̄ȝ est ulla scriptura q̄ ista cōmemoret.
Bn̄dicta tu īter mulieres ⁊ bn̄dict⁹ fruc/
tus uentris tui. Et un̄ hoc mihi: hoc q̄ꝺ
ait unde mihi hoc non ignorans dicit: ⁊
maxime sp̄u sc̄o plēa quasi nesciat q̄ꝺ iux̄
dn̄i uoluntatem mr̄ dn̄i uenerit ad eaꝫ: ſȝ
isto sensu loquitur. Quid boni feci: que
mea opa tanta sunt ut mr̄ dn̄i ad me uēi/
at: per quā iustitiam ex q̄bus bonis: De
qua fidelitate mentis hoc merui: ut mar̄
dn̄i mei ueniat ad me: Ecce eim ut facta
ē salutatio tua in aures meas exultauit i/
fans in utero meo. Lectio nona.

Sancta erat aia beati ioannis ⁊ ad/
huc in m̄ris utero clausa uenturū/
q̄ȝ in mundū sciebat quem israel ignora
bat. Un̄ exiliuit sed i gaudio. Senserat e
nim uenisse dn̄m suū ut sc̄ificaret seruum
anteq̄ȝ de m̄ris uentre ꝓcederet. Utinaꝫ
mihi eueniat: ut ab infidelibus stult⁹ di/
car qui talibus credidi: opus ipsū ōn̄dit
⁊ ueritas: non me stultitie sed sapiētie ce
didisse: ⁊ q̄ꝛ hoc q̄ꝺ stultū apud hoīes īl
los putatur mihi salutis occasio ē.

Nec ēt diuine uisus fuisset resiste Lc. i.
re uoluntati: q̄ tam sibi q̄ȝ alijs de/
uotis ad huiusmodi sanctā festiuitatem
celebrandā: ut pie idē predecessor credi/
dit: dignata fuit mentē inspirare: Delibe
ratione ēt super hoc matura p̄habita de
frm̄ suoꝝ sancte romane eccl̄e cardinali/
um: de quoꝝ numero tunc eram⁹: ꝯsilio
ad exaltationem fidei catholice digne ⁊

ꝯnabilr uidelꝫ. vi. idus apꝉl pōtificat͛ sui
anno. xi. statuit ut festū p̄fatū uidelꝫ festū
uisitatōis bt̄e marie uirgis qn̄ ut p̄fert ui-
sitauit helisabet. vi. nonas iulij annis sin-
gulis in dei eccl'a cū laudū cātico letitia
⁊ iubilo cordisqꝫ tripudio sub duplici of
ficio p orbem uniuersum solenniter cele-
braretur. Lecti secunda

S Uasit et̄ ⁊ consuluit idē p̄decessor
ut ipsius festi uigilia ut uigilia nati
uitatis ⁊ assūptiōis predicte uirginis fe-
stiuitatū et̄ in obseruatione ieiunij deuo-
tius obseruaret̄. Et mandauit silr: ut du
plex officiū absqꝫ alicuius sc̄i cōmemora
tione exceptis primis uespis an̄ octam a
p̄loꝝ petri ⁊ pauli ⁊ officio tot' diei oc-
taue cū cōmemoratione tm̄ eiusdē noui
festi p septē sequentes dies i dei eccl'a cuꝫ
celebritate debita decātaret̄. Lectio. iii

A C et̄ uolens idē predecessor christi
fideles ad colendū tm̄ festuꝫ uirgi
nis ⁊ et̄ celebrandum donis sp̄ualib' ani
mare ipsosqꝫ mysticis de thesauris mili
tantis eccl'e b̄ndictionū muneribus cupi
ens p̄uenire ōibus uere penitētibus ⁊ ꝯ-
fessis qui matutinali officio festi eiusdē i
ecclesia in qua idem officiū celebraretur
interessent centum dieꝝ numero iptiuit.
Qui uero misse totidem. Qui aūt in pri
mis ipsius uespis silr centum. Qui auteꝫ
in secundis totidem. Illis uero q prime
tertie sexte none ac cōpletorij officijs iter
essent ꝓ qualibet horaruꝫ ipsaꝝ quadra
gita dies. Illis aūt q per octas festi p̄dic
ti matutinalibus uespoꝝ misse ac p̄dicta
rum horaꝝ officijs interessent: cētum di-
es singulis octauarum ipsaꝝ diebus de
omp̄tis dei mīa ⁊ beatoꝝ petri ⁊ pauli a
p̄loꝝ ei' auctoritate ꝯfisus de iniunctis si
bi p̄nijs misericordit͛ relaxauit. Lec. iiij.

N E aūt ꝓ eo ꝙ ipsius predecessoris
supueniente obitu l̄re ap̄lice super
p̄missis ꝯfecte minime extiterunt: huius-
modi ꝯstitutio dicti p̄decessoris frustret̄
effectu: uolentes ex auctoritate ap̄lica d̄-
cernentes ꝙ huiusmōi cōstitutio a dicta
die uidelꝫ. vi. idus aprilis perinde sortia-
tur effectum: ac si sup ea dicti p̄decessoris

sub ipsius diei date ꝯfecteqꝫ fuissent ꝓut
supius enarratur: Quodqꝫ p̄ntes l̄re ad
ꝓbandum plene ꝯstitutionem huiusmo
di ubiqꝫ sufficiant: nec ad id ꝓbationis
alteri' adminicl'm reqrat̄. Lectio. v.

U Niuersos p̄riarchas archiep̄os ep̄os
⁊ alios eccl'aꝝ prelatos mōemus:
⁊ hortamur in dn̄o per ap̄lica eius scrip-
ta in uirtute sc̄e obedientie districte p̄cipi
endo mandantes ⁊ remissionē peccami-
num iniungentes: quaten' tam gloriosū
festū celebret̄ annis singulis. vi. nonas iu
lij ut prefertur d̄uote ac solēniter celebre
tur. ac ieiunium iniungentes huiusmodi
uigilie suadeant in augmentuꝫ meriti ob
seruari ⁊ faciant per uniuersas eccl'as su
aꝝ ciuitatū ⁊ diocesū celebrari ac officiū
pagi supradc̄m ut pia eiusdē uirgis inter
cessione ipsi christi fideles ⁊ hic a noxijs
ꝓtegi ⁊ futura sempiterna ꝯsequi gaudi
a mereantur. Lectio sexta.

N Ulli ergo oīo hoīum liceat hanc
pagiam nr̄e uolūtatis ꝯstitutionis
monitōis exhortationis ⁊ mandati ifrin
gere uel ei ausu temerario contrarie. Si
qs autem hoc attentare p̄sumpserit idi-
gnationem omp̄tis dei ⁊ beatoruꝫ petri
⁊ pauli ap̄lorum eius se nouerit incursu
rum. Datum rome apud sc̄ꝫ petrum qn
to idus nouembris pontificatus nostri
anno primo. Sequitur de omelia sc̄i
ambro. ep̄i Lectio septima.

N Isi eīm fuisset celestis ⁊ beata nati-
uitas saluatoris: nisi habuisset diui
aliqd ⁊ humilitatem hoīum supgradiē-
tes nunqꝫ i toto orbe illius doctrīa pene
trasset. Si tm̄ hō fuisset ⁊ in marie utero
⁊ dei filius: quō poterat fieri ut illo tp̄e
⁊ nunc non solum corpora: sed et̄ aīaruꝫ
morbi multiplices curarentur? Quis no
strum non insipiens fuit: q nunc ꝓpter
mīam dei hēmus itelligentiam ⁊ scimus
deū? Quis n̄ icredulus iustitie q pp chri
stum iustitiā hēmus seqmurqꝫ iustitiam?
Quis nostrum q non errabundus ⁊ ua-
gus q nunc ꝓpter aduentum saluatoris
non fluctuamur atqꝫ turbamur. sꝫ sum'
in uia illo uidelꝫ q ait ego sū uia.

Possum⁹ ⁊ reliqua ꝯgregãtes: lxviij
uidere qm̃ oĩa que scripta sũt de eo
diuina admiratõe digna referantur: qḋ ⁊
natiuitas illius ⁊ nutrimẽta ⁊ uirtus ⁊ pas
sio ⁊ resurrectio non solum illo tp̃e: sꝫ ẽt
nunc operentur ĩ nobis. Quis nos o ca
thecumini ĩ eccl'am congregauit? Quis
stimul's ĩpulit: ut relictis domibus ĩ hũc
cetũ coeatis? Neqꝫ eĩm nos domos no
stras singillatim circuimus: sed omp̃s
pať uirtute inuisibili subijcit cordibus ue
stris quos scit esse dignos hunc ardorẽ:
ut quasi iuicti ⁊ retractantes ueniatis ad
fidẽ: maxime ĩ exordio religionis cuꝫ ue
luti trepidi ⁊ pauentes salutis fidem cuꝫ
timore suscipitis: obsecro uos o cathecu
mini nolite retractare. Lectio nona.

Nemo uestrum formidet ⁊ paueat:
sed seqmini ꝑeuntẽ iesum. Ille uos
trahit ad salutẽ: congregat ĩ ecclesiã nũc
quidẽ super terrã. Si autẽ dignos fruct⁹
feceritis ĩ eccl'a primitiuorum q scripti sũt
in celestibus: Beata que credidit ⁊ bea
tus qui credit: quia erit perfectio his que
dicta sunt ei a dño: sup qbus ⁊ maria ma
gnificat dñꝫ iesũ. a Magnificat ãt aĩa mea
dñm spu dñi. Que quam habeant iterp̃
tationem si concesserit dñs ut rursus ĩ ec
clesiam congregemus: ut confestim ueni
atis ad domũ dei: ⁊ diuine lectõi prebea
tis aures queremus uẽtilabimus discer
nemus ĩ christo iesu cui est gloria ⁊ ĩpe
rium ĩ secula seculorum amen. In sãcto
rum martyrum ꝓcessi ⁊ martiniani oĩo.

Deus q̃ nos scõrum tuoruꝫ ꝓcessi ⁊
martiani confessionibus gloriosis
circundas ⁊ ꝓtegis: da nobis ⁊ eoꝝ imi
tatione ꝓficere ⁊ ĩtercessione gaudere. p.

Tempore quo simon mag⁹ Lec. j.
increpuit ĩtus: ĩpijssimus nero tradi
dit beatissimos apostolos christi petruꝫ
⁊ paulum paulino uiro clarissimo magi
sterie potestatis. Eodẽ ãt tp̃e paulin⁹ mã
cipauit eos ĩ custodia mamortini. Et ue
niebant ad eos multi christiani ĩfirmi ⁊
curabantur ab ĩfirmitatibus suis: atqꝫ a
lij a demonibus obsessi liberabantur per
oratões apostolorum. Erãt aũt custodiẽ
tes eosdem beatissimos apostolos mul
ti milites. Inter quos erãt duo magistri
ani mello pricipis ꝓcessus ⁊ martinian⁹
Ij cum uiderent mirabilia que faciebat
ꝑ beatos apl'os suos dñs iesus christus
mirari ceperunt dicẽtes. Uiri uenerabiles
nostis qꝛ hic ĩpator nero iã ĩ obliuiõe re
cessit a ꝑsonis uestris. Ecce eĩm nouẽ m̃
ses sunt q̃ ĩ custodia estis. Rogam⁹ itaqꝫ
uos ut ambuletis quo uolueritis: ⁊ tãtũ
nos ĩ huius noĩe ĩ cui⁹ uos cognouim⁹
facere uirtutes magnas baptizate. le. ij.

Tunc dixerũt eis beatissimi apl'i pe
trus ⁊ paulus. Uos credite ex õni
corde ⁊ mente ur̃a ĩ noĩe sancte trinitatis
⁊ uos ipsi potestis facere q̃ nos facerẽ co
gnouistis. Hec audiẽtes qui ĩ custodia e
rant clamauerunt unanimiť dicẽtes. Da
te nobis aquã qꝛ siti ꝑiclitamur. Eadem
aũt hora beatissimus petrus apl's ⁊ pau
lus ĩ ipsa custodia mamortini dũ esset di
xit ad eos. Credite in deũ p̃rem omp̃teꝫ
⁊ ĩ dñm iesum christũ filium eius unigẽi
tum ⁊ in sp̃m sanctũ ⁊ oĩa ministrabũtur
uobis. Eadem aũt hora miserunt se ões
ꝓstrati ad pedes apl'oꝝ rogãtes ut bap
tismum ab eis reciperent. At uero beatis
simi apl'i orauerunt ĩ ipsa custodia. Cun
qꝫ orassent: illico beat⁹ petrus apl's fecit
signum crucis in monte tarpeio ĩ custo
dia mamortini. Et eadẽ hora emanaue
runt aque de mõte. Tunc baptizati sunt
beatus ꝓcessus ⁊ martinian⁹ magistriãi
mello pricipis a beato petro apl'o. Hec
dũ uidissent cuncti q ĩ custodia erant: ꝓ
strauerant se ad pedes beati petri apl'i et
baptizati sunt ꝓmiscui sexus ⁊ etatis nu
mero. xlvij. Tunc obtulit ꝓ eis sacrifici
um laudis ⁊ participati sunt ões corpoꝛ
⁊ sanguine dñi nr̃i iesu christi. Lec. iij.

Tunc uidentes beati ꝓcessus ⁊ mar
tinian⁹ magistriani mello principis
dixerunt ad sanctos apl'os christi petruꝫ
⁊ paulum. Pergite quo desideratis: qꝛ
⁊ oblitus nero despauit de uobis. Exeũ
tes aũt de custodia sancti apl'i petrus et
paulus uenerunt ꝑ uiam que appia nun
cupatur ⁊ ceperunt ꝑuenire usqꝫ ad por

tam appiaʒ. Tunc beatissimus pet⁹ apl's
dum tibiam demolitam haberet de cō
pede ferri: cecidit ei fasciola ante septem
solia i uia noua. Eodeʒ tēpore uenit iux-
ta portam appiam: ⁊ uidit dñm iesū chri
stum. Queʒ recognoscēs dixit ei petrus
Dñe quo pergis? Et dñs ad eū. Romaʒ
redeo iterum crucifigi. Tu aūt redi ro-
mam. Et redit petrus romam. Cunqʒ re
diret mane. Ecce magistriāi milites tenu
erūt eū. Eodē quoqʒ tp̄e nūtiatū ē pauli
no uiro clarissimo magistro officij: q ꝑ-
cessus ⁊ martinianus magistriāi milites
effecti fuissēt christiani. Et misit milites ⁊
tenuit eos ⁊ iussit i custodia retrudi. Alia
autem die ꝑcepit eos sibi p̄ñtari. Qui cū
adducti fuissent añ conspectum paulini
uiri clarissimi dixit eis paulinus. Sic stul
ti fc̄i estis: ut deserētes deos ⁊ deas quos
īuictissimi pricipes colunt ⁊ antiqtas no
stra adorat: sequētes uana i audacia uēa
pfistatis: sacramenta militie uēe admitta-
tis. Respondit martinian⁹ clara uoce et
dixit. Nos modo cepimus hēe sacramē-
ta militie celestis. Paulinus uir clarissi-
mus magister officij dixit. Deponite iaʒ
amentiam uestram ⁊ adorate deos imor
tales quos a cunabulis uestris uenerati
estis. Beati martyres ꝓcessus ⁊ martini
an⁹ rñderunt una uoce dicētes. Nos xp̄i
ani facti sum⁹. Infra octam aploꝝ oia
dñr de cōi aploꝝ p̄ter lectōes. sr. ad b. et
mag. ⁊ orōnē oro. Deus q hodiernā Sex
lectōes de sermone sc̄i maxi epi legunt̄ ⁊
tres de om̄. cōi aploꝝ. Sermo sc̄i maxi-
mi epi: Lectio prima.

Gloriosissimos christiane fidei prin
cipes ānuis festiuitatibus honorā
tes fr̄es carissimi: ipsū dñm ac d̄m nr̄m q
huius auctor ē fidei: debita religione ue
neramur. Apl'i nanqʒ latio sermōe dicūt
missi. Qui ergo honorāt missos manife
stum est eos honorare mittentē. Qm̄ di-
gnitas q̄ defert̄ misti is: illi sine dubio cu-
i⁹ misti sūt exhibetur: ut ait ipse saluator
discipulis suis. Qui uos audit me audit:
⁊ q uos recipit: me recipit. Uere beata a
postoloꝝ merita i qbus se christus ⁊ reci
pi predicat ⁊ audiri. Beati nihilomin⁹
⁊ illi quorum deuotio delata aplis recur
rit i christum. Tenētes itaqʒ fr̄es tāte hu
ius ꝓmissionis fidē de supplicijs patruʒ
nr̄orum ꝓ christi confessione susceptis fi
delibus gaudijs exultemus: qm̄ qui de
martyrum morte letatur martyres non
dubitat regnare cū christo p⁹ mortē.

Lectio prima.

Nos uero ecclesiarum oīum reuerē
tissimos p̄res petrum dico ⁊ paulū
piissimis studijs honoremus: quib⁹ xp̄i
prestante gr̄a fc̄s ē hodie de morte natal':
quibus finis uite uiuēdi īitiuʒ dedit: qb⁹
ut ait apl's paulus uiuere christus erat: ⁊
⁊ mori lucrum. Erat utiqʒ eis christus ui
uere qbus uita non erat sine christo. erat
eis christus uiuere: q2 totū christi ꝓficie-
bat ecclijs qd̄ uiuebant. Erat eis ⁊ mori
lucrū q2 illi hac morte uitā sibi mercaban
tur eternā. Erat eis ⁊ mori lucruʒ quoꝝ
corruptioni icorruptio succedebat: ⁊ dā-
na p̄ñtium tp̄m lucra perpetua leq̄bant̄.
Sʒ iā necessariū carissimi reor ut ꝓprias
eoꝝ sp̄alesqʒ uirtutes ꝓut ariditas ligue
nr̄e igenijqʒ tenuitas patit̄: imo uir mise-
ricors deus ānuit: ꝓloquamur. Hic ita-
qʒ ē ille petrus q ꝯfitendo christū dñʒ ui
ui dei esse filiū ualidissima iuictaqʒ nob
credendi fundam̄ta ꝯstituit. Nā ꝑcontā-
ti dño qs esse ab hōib⁹ diceret̄ rñdit. Tu
es xp̄s fili⁹ d̄i uiui. i. tu dñe d̄ carne uirgis
fc̄us es xp̄s: q dei uiui es fili⁹ sempitern⁹.
Tu dñe ab hōib⁹ nat⁹ es hō: q icogitabi
li maiestate d̄s es apd̄ d̄m. Tu es xp̄s q
ꝓ redēptōe nr̄a ad passionē ueniēs ipas-
sibil' p̄manes apud p̄rem.

Lectio tertia.

Quis igr̄ unq̄ʒ i tm̄ hoc icōp̄hēse de
itatis arcanū sēsū attoller̄ potuisset
obtutū: nisi ab ore petri salutaris hui⁹ fi-
dei ueritas radiassʒ: qs meritoꝝ ei⁹ gl'iaʒ
q̄zuis magno eqpare possit eloqo: a quo
a nob adorāde diuitatis fides ⁊ cepit et
p̄manet? Quis tanto glosior uiro q fideʒ
secreti iscrutabilis loquēdo ꝯdit: uiuēdo
docuit patiēdo firmauit? Ut āt ꝯfessionis
hui⁹ q̄zta eēt magnitudo saluator oñdret

dicit ei. Beatus es simon bariona q2 ca
ro ꝛ sanguis non reuelauit tibi: ſ3 pr̄ me9
q est in celis. Quis ergo christū p carnē
ꝛ in carne natū omp̄tis p̄ris eē filiū sentī
potuisset: nisi pa9 hoc ipse pr̄ per petrum
reuelaret e celo. Hec illi ꝯfessio dedit ut
añ claues regni celestis accipet: q̄3 celi
ianuas itroiret. S3 neque q̄3 nos fr̄es d
traditis petro claub9 regni more n̄raru3
clauiū cogitatio frena pmoueat. Clauis
eīm celi lingua petri ē: q2 singuloꝝ meri
ta censēdo apl's unicuiq3 regnu3 celi aut
claudit aut apit.

Lectio quarta.

NOn ē ergo clauis ista mortalis arti
ficis aptata manu ſ3 data est a chri
sto p̄tās iudicandi. Deniq3 ait ei. Quoꝝ
remiseritis pc̄cā remissa erunt: ꝛ quoru3
retinueritis retēta erunt. Hic est petrus
quem christi eē ꝯfidētissimū: subiecta ue
stigijs ei9 maria ꝓbauerunt. Na3 a dn̄o
suo nouos sibi dari i fluctib9 gressus ut
fid̄lis poposcit: ꝛ ut dilect9 emeruit. Qui
ob hoc solū trepidasse uisus ē ut fragili
tas humana cognosceret q̄3ta eēt it dn̄3
ꝛ seruū distantia dū aggrauata pc̄cīs ca
ro mergit̄ ꝛ imaculata nescit planta dscē
dere: sil' ꝛ illō ne dū sup aquas ambulās
petrus: pede intrepido pueniſſet ad chri
stū: dn̄i sui uiribus equaret̄. S3 qd illum
tātope dicim9 trepidasse: cū pia trepidati
one sua maiorē ꝓfecit ad fidē. Ut ei3 cre
didit petr9 impio dn̄i sui posse a fluctib9
sustentari ita nihilominus dū mergit̄: cre
dit ipsius dn̄i sui se uirtute saluandū. Ue
re b̄ti petri ꝛ dū trepidat mirabilis fides
quā nec purgentis piculi potuit turbare
formido. Clamando. n. dū mergit̄ dn̄e li
bera me de se diffusus ē: non de dn̄o du
bitauit. Neqs ergo timorē hunc glosissi
mi petri ducat in uitiū: qm̄ timor iste quā
uis primum ei9 turbauerit fidē: ꝯfidentiā
tn̄ i eo repate credulitatis ornauit.

Lc. v.

HIc ē petr9 cui christ9 dn̄s cōionē sui
nois libent̄ idulsit. Ut. n. sicut apl's
edocuit paulus: Petra autem erat chri
stus: ita ꝛ p christū petrus fc̄s ē petra: di
cente ei dn̄o. Tu es petr9 ꝛ sup hanc pe
trā edificabo eccl'iam meā. Nā sicut i de
serto dn̄ico sitiēti ppl'o aqua ꝓduxit e pe
tra: ita uniuerso mundo ꝑfidie ariditate
lassanti de ore petri fons salutifere ꝯfessi
onis emersit. Hic ē petrus cui christus as
census9 ad p̄rem: pascēdas agniculas su
as ouesq3 cōmēdat: ut quos ille pietatis
miseratione redimerat: hic fidei sue uirtu
ti seruaret. Et recte sane ei arbiter occul
toꝝ dei filius pascēdas oues suas tuen
dasq3 cōmisit: cui nouerat in nutriendo
grege dn̄ico nec studiū deesse nec fidem.
hic ē petr9 q dum ad crucē tanq̄3 crucifi
xi discipl's duceret̄: uerso se corpor̄ poscēs
crucifigi passionē non renuit: sed coequa
litatē crucis dn̄ice declinauit: ut oñderet
uniuersis admirāde de se humilitatis uir
tutē nouiq3 mysterij disciplinā ꝛ int̄ tor
menta seruasse. Quā secur9 carissimi pre
xit petr9 ad crucē qui repulso timor̄ mor
tis moriendi ordinē tā acerba i passione
quesiuit.

Lectio sexta.

QUid fr̄es carissimi d glosissimo pau
lo referam9: i quo dn̄s fidē nois sui
dū ip'sā fidē ꝑseq̄ret̄ elegit. Qui dū uelut
acerrim9 ꝑsecutor xp̄iane fidei uastabat
eccl'am: inimico adhuc ei9 i pectore ami
cū sibi cor christus iuēit. Duq3 tp̄alia ca
pit ad supplicia xp̄ianos ipse ppetuā cap
t9 ad gr̄am fc̄s ē subito pastor ex lupo ex
p̄done custos ex hoste defēsor. Uñ pate
it nec paulū maligne mētis ꝓposito ple
bē dn̄icā ꝑsecutū nec xp̄m latuisse qd ei
gere deberet i paulo. hic ē paulus q chri
sti uocib9 clamat9 e celo oculis i se iudai
ce ifidelitatis obtusis uidēdi aciē nō pdi
dit ſ3 mutauit. Amisit oclos ꝛ recepit ut
uno eodēq3 tp̄e ꝛ ꝑsequētē cecitatis uidi
cta pcelleret: ꝛ uocātis dei gr̄a illumiaret
electū. Ait nanq3 illi de celo dn̄s. Saule
saule qd me ꝑseq̄ris. i. cur me ꝑseq̄ris sau
le. Que mea odiū erga me tuū excitauit
iniq̄tas. Nunqd q2 illuminaui cecos: q2
sanaui egros: q2 fugaui demōes: q2 esuri
entes pplos ex. v. panib9 paui: An quia
de tumul' mortuos suscitaui: An forte q2
fidelib9 meis regnū celeste ꝓmisi: Sed si
p̄pare me posse dubitas q̄ ꝓmitto aspice
si tn̄ potes trade te uel qualis appello.

Sed quare me psequeris paule: Aut qd me
psequendo pficies: Nunqd aduersum re-
gnantem in celo ullum tua psecutio hebit ef
fectum: Nunqd nocere mihi quicq̄ poteris
quem non potes intueri: Ego enim inqt sum ie
sus nazarenus quem tu psequeris: qui terraz
celo crucem regno mortem ppetuitate muta
ui: de qbus oibus non te debere cunctari
et erept⁹ tibi nunc et p⁹ paululum redditus
tibi suadebit aspect⁹. In octa apłorum
oia officia dicūr de cōi apłorum pret lectōes
orōnes añt. ad b. et ad mag. s. Gloriosi prin
cipes. et añt. Petrus apls. orō.

D Eus cuius dextera beatum petrum
ambulantem in fluctib⁹ ne mergeret
erexit: et que apłz ei⁹ paulum tertio naufra
gantem de pfundo pelagi liberauit: exau-
di nos ppitius et pcede ut ambo merí-
tis eternitatis gliam psequamur. q uiuis.
Sermo. s. aug. i lib. de uerbis dñi: et legū
tur sex lectiones lectio prima.

E Uangeliū qd recentissime recitatum
est de dño iesu christo: q sup aquas
maris ambulauit et de apło petro q ambu
lans timendo titubabat et diffidendo mer
sus: pfitendo rursus emersit: amonet nos
intelligere mare pñs sclm eē: petrum uero
aplm eccle unice typum. Ipse enim petr⁹
in apłorum ordine primus in christi amore
pmptissim⁹ sepe un⁹ rñdit p oib⁹. Ipse d
niq3 dño nro iesu christo requirenti: quem nā
eum hoies dicerent eē et opiniones uarias
hoium discipłis rñdentib⁹: rursusq3 dño
iterrogante et dicente: Uos aūt quem me eē
dicitis rñdit petrus. Tu es christus filius
dei uiui. un⁹ p multis rndit rñsum unitas
in multis. Tunc ait ei dñs. Btūs es simō
bariona: qz caro et sanguis nō reuelauit ti
bi sed pr̄ ms q ē i celis. Deinde addidit. Et
ego dico tibi tanq̄ diceret. Quia tu dixi
sti mihi tu es christus fili⁹ dei uiui ego di
co tibi: qz tu es petrus. Simō quippe ante
a uocabatur. Lectio secunda.

H Oc aūt ei nomen ut petr⁹ appellaret
a dño ipositum est: et hoc in ea figura: ut si-
gnificaret ecclam. Quia. n. christus petra
petr⁹ pplis christian⁹: Petra. n. principa-
le nomē est. iō petrus a petra: nō petra a pe
tro: quō nō a christiano christus: sz a chri-
sto christian⁹ uocat. Tu es ergo inqt pe-
trus: et sup hanc petram quam pfessus es: su-
per hanc petram quam cognouisti dicens: tu
es christus fili⁹ dei uiui. i. sup me iesum filium
dei uiui edificabo ecclam meam. Sup me
edificabo te nō me sr te. Nā uolentes hoies
edificari sup hoies dicebant. Ego qdez
sum pauli: ego aūt apollo ego uero cephe
ipse ē petr⁹. Et alij q nolebant edificari su-
p petrum sed sup petram: ego aūt sum christi.
Apłs aūt paulus ubi cognouit se eligi et
christum pteni: diuisus ē inqt christus. Nū
qd p uobis paulus crucifix⁹ ē: aut i noie
pauli baptizati estis: Quō nō in pauli sic
nec i petri: sed i noie christi ut petr⁹ edifi-
caret sup petram nō petra sup petrum. Lc. iij.

I Deo g petr⁹ a petra cognoiat⁹ btūs
eccle figuram portans: apłat⁹ principa
tum tenens: ptinuo p⁹ paululum iā audito q
btūs eēt: iam audito q petr⁹ eēt: iā audito
q sup petram edificat⁹ eēt: Postea q̄ au-
diuit futuram dñi passionem qz pdixerat caz
cito futuram discipulis suis: displicuit ei: ti-
mens ne pderet moriendo quem pfessus fu
rat uite fontem: turbat⁹ ē dicens. Absit a te i
qt dñe non fiet istud. Propitius esto tibi
ds nolo te mori. Petr⁹ dicebat christo:
nolo te mori: sz meli⁹ dicebat xps uolo p
te mori. Deniq3 ptinuo rephendit: quez
paulo añ laudauerat: et quem btūz dixerat:
sathanam appellat. Redi inqt p⁹ me satha
na scandalum mihi es. Non enim sapis q di
sunt sz q hoium st. Quid nos ultra uult fa
cere ex hoc qd sum⁹ q sic clpat qd hoies
sum⁹: Uultis scire qd nos uelit facere: Au
dite psalmum. Ego dixi dij estis et filij ex
celsi oēs. Sz humana sapiendo uos autem
sicut hoies moriemi. Idem ipse petr⁹ pau-
lo añ btūs postea sathanas i momēto uno
infra pauca uerba. Miraris differentiam
noium: differentias attende cārum. Lec. iiij.

Q Uid miraris qz paulo añ btūs p⁹ea
sathanas: Attende cām. Quare be-
atus: Quia tibi non reuelauit caro et san
guis: sed pater meus qui est in celis. Ide
o beatus quia caro et sanguis non reue-
lauit tibi. Si enim caro et sanguis hoc

tibi reuelaret de tuo:qꝛ uero caro ⁊ san/
guis tibi non reuelauit: ſ꜍ pr̄ m̄s qui in
celis ē de meo ñ tuo. Quare de meo: qꝛ
oīa q̄ h꜍ pr̄ mea ſunt. Ecce audiſtis cām
quare beatus quare petrus. Quare autē
illud qđ horreſcimus ⁊ repetere nolum⁹:
quare: niſi qꝛ de tuo. Non enim ſapis q̄
dei ſunt: ſed q̄ hoīum. Hec intuētes nos
eccl̄e membra: uideam⁹ qđ de deo: qđ de
nr̄o. Tunc eīm non titubabimus: tūc in
petra fundabimur: fixi ⁊ ſtabiles erimus
aduerſū uentos imbres flumina tentatōes
uidel꜍ pn̄tis ſcl̄i. Illum tñ uidete petrum
qui tunc erit figura noſtra. Modo fidit
mō titubat: mō immortale ꝯfitet: modo
timet ne moriat.

Lectio quinta.

PRoinde qꝛ xp̄i eccl̄a h꜍ firmos: h꜍
⁊ infirmos: nec ſine firmis pōt eſſe
nec ſine infirmis Unde dicit apl̄s paul⁹.
Debemus aūt nos firmi infirmoꝝ one/
ra ſuſtiere. In eo qđ dixit petrus: Tu es
chriſtus filius dei uiui: firmos ſignificat.
In eo aūt qđ trepidat ⁊ titubat ⁊ chriſtū
pati non uult mortē timendo uitā non a/
gnoſcendo: infirmos eccl̄e ſignificat. In
illo ergo uno apl̄o .i. petro ī ordine apl̄o
rum primo: ⁊ p̄cipue in quo p̄figurabat
eccl̄a: Utrunq꜍ gen⁹ ſignificādū fuit .i. fir
mi ⁊ infirmi: qꝛ ſine utroq꜍ non eſt eccl̄a.
Hinc ē ergo ⁊ qđ mō lectu꜍ ē. Dn̄e ſi tu
es iube me uenire ad te ſuper aquas. Si
tu es iube me: non eīm poſſū hoc in me
ſed in te: Agnouit qđ ſibi eſſet a ſe: qđ ab
illo cuius uoluntate ſe credidit poſſe qđ
nulla humana infirmitas poſſit. Ergo ſi
tu es iube: qꝛ cū iuſſeris fiet. qđ ego non
ualeo p̄ſumendo: tu potes iubēdo. **lc. vi.**

ET dn̄s ueni inquā. Et ſine ulla du/
bitatione petr⁹ ad uerbū iubētis ā/
bulauit ad pn̄tiam ſuſtentantis regentis
ſine ulla cunctatōe deſiliuit in aquas: ⁊ ā
bulare cepit. Potuit qđ dn̄s non ī ſe ſ꜍ ī
dn̄o. fuiſtis eīm aliq̄n tenebre: nūc aūt lux
in dn̄o. qđ nemo pōt ī paulo nemo ī pe/
tro nemo in alio ullo apl̄oꝝ hoc pōt in
dn̄o. Ideo bn̄ paulus utilr ſe ꝯtēnens illu꜍
comēdat unq̄ paulus iqt pro uobis cru
cifixus ē: Aut ī noīe pauli baptizati eſtis:

non ergo ī me ſed mecū: non ſub me ſed
ſub illo. ergo ābulauit petrus ſup aquas
in iuſſu dn̄i: ſciens hoc ſe a ſe hr̄e nō poſ/
ſe. fides ualuit qđ humana infirmitas ñ
ualeret. ij ſunt firmi eccl̄e. Attendite audi
te intelligite agite. Neq꜍ .n. agendū eſt cū
infirmis alibi: ut ſint infirmi: ſed agēdum
ē cū infirmis ut ſint firmi. Multos aūt ipe
dit a firmitate p̄ſūptio firmitatis. nemo e
nim erat a deo firm⁹ niſi q ſe a ſe ipſo ſen
tit infirmū. **Lec. ſ. euā. ſcđm mattheum.**

IN illo tp̄e: Juſſit ieſus diſcipl̄os ſu/
os aſcendere ī nauiculā ⁊ p̄cedere
eū tranſfretū đōec dimitteret turbas. Et re
liqua. **Om̄. ſci hierony. pb̄ri lectio. vij.**

COmpulit diſcipl̄os ſuos dn̄s aſcē/
dere in nauiculā: ⁊ p̄cedere eū trāſ
fretū donec dimiteret turbas. Diſcipulis
iubet tranſfretare: ⁊ cōpellit ut aſcendāt
nauiculā. Quo ſermone oñdit eos inui/
tos a dn̄o receſſiſſe: dū amore p̄ceptoris
nec puncto qdē tp̄is uolunt ſepari. Et di
miſſa turba aſcendit in mōtē ſolus orat.
ſi fuiſſent diſcipl̄i cū eo petrus ⁊ iacobus
⁊ ioannes q uiderūt gl̄am transformati:
forſitan aſcēdiſſet ī mōtē cū eo. S꜍ turba
ad ſublimiora ſeq non pōt: niſi docuerit
ea꜍ iux̄ mare ī littore ⁊ aluerit ī deſerto.
Qđ aūt aſcendit ſolus orare non ad eū
referas q de .v. panibus .v. milia hoīum
ſaturauit: exceptis puulis ⁊ mulieribus:
S꜍ ad eū q audita morte ioānis ſeceſſit
ī ſolitudine: ñ q̄ pſonā dn̄i ſepem⁹: ſ꜍ quō
opa ei⁹ int̄ dm̄ ⁊ hoīē diuiſa ſit oñdam⁹.

NAuicula āt in medio mari **lc. viij.**
iactabat fluctibus. Recte quaſi inui
ti ⁊ retractantes a dn̄o apl̄i receſſerāt: ne
illo abſente naufragiū ſuſtinerēt. Deniq꜍
dn̄o ī montis cacumie cōmorāte ſtatim
uēt⁹ ꝯrius orit ⁊ turbat mare: ⁊ piclitant
apl̄i: ⁊ tādiu iminens naufragiū pſeuerat
q꜍diu ieſus ueniat. Quarta aute꜍ uigilia
noctis uenit ad eos ſup mare. Statiōes
⁊ uigilie militares ī quatn̄a horaꝝ ſpati/
a diuidunt. Qñ ergo dic̄ quarta uigilia
noctis ueniſſe ad eos dn̄m: oñdit eos to
ta nocte piclitatos: ⁊ extrema noctis ho
ra .i. in conſumatione ſeculi eis auxiliu꜍

p̃bitur. Et uidentes eũ supra mare ambulantem: turbati sunt dicentes: quia fantasma est. Si iuxta marchionem et manicheum dñs nr̃ non ẽ natus ex uirgine sed uisus in fantasmate: Quõ nũc apl̃i timent ne fantasma uideant: et pre timore clamauerunt? Confusus clamor et incerta uox magni timoris est indicium. Statimq; iesus locutus est dicẽs. Hẽte fiduciã. Ego sum nolite timere. Lectio nona.

QUod primum uersabatur in causa occurrit et timentibus precepit dicẽs. hẽte fiduciam ego sum: et qd̃ sequit̃ ego sum: nec subiũgit qd sit: uel ex uoce sibi nota poterant eum intelligere: q obscuras noctis tenebras loq̃bantur: uel ipsum esse repetebant quem locutũ ad moysen nouerat: hec dices filijs israel. Qui est misit me ad uos. Rñdẽs autẽ petrus dixit. Dñe si tu es iube me uenire ad te super aquas. in õibus locis ardẽtissime fidei inuenit̃ petrus. Interrogatis discipulis quem eũ hoĩes dicerent: christum filium ↄfitetur. Uolentem ad passionẽ pgere lʒ erret in re: tñ non errat i effectu: Nolens eũ mori quem fuerat paulo ante cõfessus: In monte cum saluatore inter primos primus ascendit et in passiõe solus sequitur. Peccatuʒ negationis qd̃ ex repentino timore descẽderat: a maris statim abluit lachrymis. In s̃cor martyrũ .vij. f̃rm et s̃ctar uirginũ rufine et s̃cde et

PResta q̃s omps ds̃ martyr orõ. ut q gl̃osos martyres fortes in sua ↄfessione cognouim⁹ pios apud te in n̄ra intercessione sentiamus. per. Lectio .j.

ROme. vij. fratrũ filior sancte felicitatis. i. ianuarij felicis philippi siluani alexandri uitalis et martialis prefecto urbis publio tp̃e antonini principis. Primum auditi deĩn p uarios iudices: ut uarijs supplicijs laniarẽtur missi. E quibus ianuarius p⁹ uerbera uirgar et carcerem a plũbatis occisus est. Felix et philippus fustibus macerati. Siluan⁹ p̃cipitio itercẽptus ẽ: alexãder uitalis et martialis capitali s̃ñia puniti sunt. Sermo s̃ancti augustini episcopi Lectio secunda.

MAgnũ spectacl̃m posituũ est añ oculos fidei nec auditu audiuim⁹ corde uidim⁹ optãtem m̃rem añ se istã uitaʒ finir̃ filios suos lõge ↄ̃rijs uotis ↄsuetudi humane. Oẽs eim hoĩes filios suos ex hac uita migrãdos p̃cedere uolunt et nõ seq. Illa ãt optauit posterior mori. Non eim amittebat filios sed pmittebat. Nec ĩtuebat̃ tanq̃ʒ uitã finirẽt: sʒ tanq̃ʒ ichoarent. Desinebãt eim uiuere ubi q̃ñqʒ fuerant morituri: et icipiebãt uiuere sine fine uicturi. Par est fuisse spectatricẽ mirati sumus poti⁹ hortatricẽ. Fecundior uirtutibus q̃ʒ fetib⁹: Uidens certãtes i qbus õibus et ipsa certabat: et i õibus uicẽtib⁹ ẽt ipsa uincebat. Lectio tertia.

UEra mulier una m̃r quõ nobis añ oculos posuit unã m̃rẽ s̃cam ecc̃liã ubiqʒ exhortantẽ filios suos p illi⁹ noie mori de quo eos ↄcepit et pepit. Sic sanguie martyrũ iplet⁹ ẽ orbis et de ill' p̃iactis semib⁹ segetes eccl̃e pululauit. Unde hoc hõi nisi q salus iustor a dño et ptectoꝛ eor in tp̃e tribulatiõis? Uidim⁹ nouim⁹ ptectorẽ fuisse dñm i tp̃e tribulatiõis triũ uiror illor: q deambulãt iter ignes inoxios: et d̃sʒ sine ulla lesione laudabãt: ubi hõ seuiebat et flãma pcebat. Uidim⁹ nouim⁹ quẽadmodũ salus eor iustoruʒ a dño fuerit ut i ignem mitterẽt̃ nec urerentur: et illũ aspum regẽ quẽ loquẽdo irritauerant: uiuendo ↄuerterẽt. Lec. iiij.

CRedidit qppe i eor d̃m pposuitqʒ edictũ: ut qcunqʒ blasphemarẽt d̃um sydrach misach et abdenago i interitũ irẽt et dom⁹ eor i dispsionẽ. qʒ dissimil' iussio s̃cd̃a prime iussiõi. Qual' p̃ria iussio: peat q statuã aureã ñ adorauerit. qual' s̃cd̃a: peat q d̃m uerum blasphemauerit. fideles hoĩes nõ mutati ĩfidelem hoĩem mutauerit. Illũ i pf̃idia stare ñ pmiserit: quia ipsi fide steterit. Salus ãt eor a dño manifestata fuit. Qñ illi non ardebãt: et laudabãt: aderat dñs. Qñ isti ardebãt: ↄfitebãt̃ et tñ moriebant̃. Ubi erat dñs? An forte illi iusti erãt isti peccores? Audiuim⁹ eim istos cũ paulo añ eor passio legeret̃ ↄfiti pec̃ca sua et dicer̃. qm̃ illa oĩa ñ irascẽte sibi

dño sȝ p̃ne legis merito paterẽt.

Lectio quinta

QUid illi: Legite ꝛ uidebitis ẽt ipsos
ꝓpria pcc̃a ꝯfiti ꝛ dicẽ se merito p
peti. Equalr iusti ꝯfessores pcc̃oꝝ equalr
pcc̃ores. Et iõ iusti q꞉ ꝯfessores pcc̃oꝝ.
Jõ rep̃hensibiles quia non m̃daces. Si
eĩm dixerimus ait ioannes q꞉ peccatum
non hẽm᷒: nos ipsos seducim᷒ ꝛ ueritas
in nobis nõ ẽ. Si aũt ꝯfessi fuerimus pec
cata nr̃a: fidelis ẽ ꝛ iustus q dimittat nob
peccata ꝛ mũdet nos ab õi iniq̃tate. Ad
iustos ergo ptinet ꝯfessio peccatoruȝ: ad
supbos ptinet defensio meritoꝝ. Parit
ergo isti peccata ꝯfitentes parit deo glaȝ
dantes pariter ꝓ ei᷒ legibus moriuntur.
Quare illi ab ignibus liberant: isti igni-
bus ꝯsumunt. Ergo ne illis ds̃ aderat ꝛ
hos deseruerat: Absit. Jmmo utrisq꞉ af-
fuit. Jllis ĩ aperto istis in occulto. Jllos
uisibiliter liberat: istos inuisibiliter coro-
nat. Jlli quidẽ de morte liberati sunt: sed
in hui᷒ uite tentatione manserũt: ab igne
liberati a p̃iculo reseruati: uno tyranno
uicto cum diabolo adhuc certaturi.

FRatres mei sicut christiãi **Lec. vi.**
intelligite. Machabei melius ꝛ tu
tius liberati sũt ab illis tribus uiris ꝛ cete
ris remanentibus. Jlla una tentatio libe
rata est: ab istis ipsa uita finita ẽ: que tota
tẽtatio ẽ. Deide diuio iudicio occiso ꝓcl
dubio sed tñ iusto nabuchodonosor me
ruit ꝯuerti. Antiochus meruit obdura-
ri. Jlle inuenit miam. Jste auxit superbi-
am. **Jn sc̃ti pij pape ꝛ martyris. Le. j.**

PJus natione italus ex p̃re rufino fr̃
pastoris de ciuitate aq̃legia sedit ã-
nos. xi. menses. iiij. dies. xxi. Fuit aũt tẽ
poribus antõini a ꝯsulatu clari ꝛ seueri.
Sub huius ep̃atu hermes librum scrip-
sit: in quo mandatũ ꝯtinetur ꝙ ei p̃cepit
angl̃s dñi cum uenit ad eũ in habitu pa-
storis ꝛ precepit ei: ut sc̃m pascha die dñi
co celebraretur. Hic ꝯstituit hereticũ ue
nientẽ ex iudeoꝝ herese suscipi ꝛ bapti-
zari: ꝛ ꝯstitutũ de eccl̃a fecit. Hic fecit or-
dinatiões q̃nq꞉ p mensẽ decẽbriũ pb̃ros
. x. diacones. xxi. ep̃os per diuersa loca

numero. xij. Qui ẽt ẽ sepultus iuxta cor-
pus beati petri ĩ uaticano. v. idus iulij: ꝛ
cessauit ep̃atus dies. xiiij. **Jn sanctoruȝ martyrum naboris ꝛ felicis oratio.**

PResta q̃s dñe ut sicut nos sanctoꝝ
martyꝝ tuorum naboris ꝛ felicis
natalicia celebranda non deserunt: ita iu
gĩ suffragijs ꝯmittentur. p. **Jn sc̃ti ana cleti pape ꝛ martyris lectio. j.**

ANacletus natione grec᷒ de atheniſ
ex p̃re antiocho: sedit annos. ix. m̃
ses duos dies. x. Fuit aũt tp̃ibus domiti
ani a ꝯsulatu domitiani ꝛ sabini usq꞉ ad
domitianum decimũseptimum ꝛ clemẽt
ꝯsules. Hic memoriã beati petri cõposu
it ꝛ ꝯstruxit. Dum pb̃r factus fuisset a be
ato petro: fecit alia loca ubi ep̃i recond
rẽtur sepulture. Jbi aũt ꝛ ipse sepultus ẽ
iuxta corp᷒ bt̃i petri tertio idus iulij: hic
fecit ordinationes duas per mensem de-
cembrium pb̃ros quinq꞉ diacones tres
ep̃os per diuersa loca numero sex: ꝛ ces
sauit ep̃atus dies. xiij. **Jn sanctoꝝ martyrũ simphorose cũ. vij. filijs suis. Lec. j.**

APud tyburtinam ciuitatem italie
natale beate simphorose beati ge-
tulij martyris uxoris cum septeȝ filijs su
is crescẽte iuliano nemesio primitiuo iu
stino stacteo eugenio. Cum quibus pas
sa est sub hadriano p̃cipe. Qui ipsã sim
phorosam iussit palmis cedi deiñ suspen
di crinib᷒. Sed cũ supari nullaten᷒ possȝ
iussit eã alligato saxo in flumine p̃cipita-
ri. Cuius fr̃ eugenius curie p̃cipalis ty-
burtine colligẽs corp᷒ ei᷒ sepeliuit. Ma
ne aũt facto iussit impator septẽ figi stipi-
tes ibiq꞉ filios eius ad coreleas extẽdi: ꝛ
crescentẽ in gutture transfigi iulianum ĩ
pectore nemesium in corde primitiuũ p
umbellicum iustinum per membra distẽ
tum scidi per singulos corporis nodos
atq꞉ iuncturas: stacteum lanceis immira
bilibus donec moreretur ĩ terra configi:
eugenium scindi a pectore usq꞉ ad inferi
ores partes. Altera autem die hadrian᷒
precepit corpora simul auferri ꝛ proijci ĩ
foueã alteram. Et posuerunt pontifices
sacrorum nomen loci ipsius ad septem

biothanatos. Natalis uero scõꝝ mar-
tyrum quintodecimo calendas augusti.
Quoꝝ corpora regescunt uia tyburtina
miliario. ix. In scē praxedis ℣. Lect. i.
R Ome scē praxedis uirginis hec cū
sorore sua beata potentiana uel pu
dētiana a scīssimo prē pudēte: q fuit edoc
tus in fide ab aplō paulo in ōni castitate
ꝛ lege diuina erudita p⁹ transitū parētis
uigilijs ꝛ orōnibus atq; ieiunijs assidue
uacans: Omne prīmoniū suū sil' cuꝫ pre
dicta sorore in substētatōe paupuꝫ ꝛ chri
sti scoꝝ erogauit. In titlō uero quē pr̄ ea
rum pudens noīe beati pastoris dedica-
uit una cum cōsilio beati pij sedis aplice
epī fontem baptismatis ꝯstruere soror ꝛ
ipsa student: ut familia eaꝝ die scō pasce
baptizarent quos ad nonagintasex nūe
ro manumissos beat⁹ pius ags salutari-
bus abluit. Iñ p⁹ innūera pietatis opa
post multoꝝ martyruꝫ sepulturas: inter
quos beatū simeteꝝ pbm cū alijs. xxij.
apud titulū supradictum sepeliuit: q per
martyrij palmā ad regna celoꝝ transie-
rant: eadē beatissima uirgo migrauit ad
dñm coronam iustitie receptura. xij. calē
das augusti. Sepulta ē aūt in cemiterio
priscille uia salaria iuxta sororem suā atꝫ
scm prēm pudentem posita fuit. In sācte
marie magdalene ad uespas caplm
C Onfitebor tibi dñe rex ꝛ collauda
bo te deuꝫ saluatorē meū: ꝯfitebor
nōi tuo qm̄ adiutor ꝛ ꝓtector scē es mihi:
ꝛ liberasti cor meum a perditione. hy⁹.
Nardi maria pistici. ℣. Diffusa ē grā in labi
is tuis. ℟. Propterea bñdixit te ds̄ in eternū
Ad mag. añt. In diebus illis mulier q̄ erat
in ciuitate peccatrix: ut cognouit ꝙ iesus accu-
buit i domo simonis leprosi: attulit alabastruꝫ
unguenti: ꝛ stans retro secus pedes dñi iesu la
chrymis cepit rigare pedes eius: ꝛ capillis ca-
pitis sui tergebat: ꝛ osculabatur ꝛ cū unguēto
ungebat. ps. Magnificat. orō.
B Eate marie magdalene q̄s dñe suf
fragijs adiuuemur: cu⁹ precib⁹ ex-
oratus: quatriduanū frēm uiuū ab iferis
resuscitasti. q uiuis. Ad mat. inuitatoriū.
Laudem⁹ dm̄ nrm̄ in conuersione marie mag
dalene. ps. Venite ex. hy. Nardi maria pi
stici. In. i. noct. añt O q̄ꝫ pulchra ē casta ge
neratio cū claritate. ps Dñe dñs. cu rel. de
cōi uirginū. ar. eua ei⁹ sb capite meo: ꝛ dex
tera illius amplexabit me. añt Reuertere re-
uertere sunamitis: reuertere reuertere: ut intue-
atur te. ℣. Spē tua ꝛ pulchritudine tua. ℟.
Intende prospere procede ꝛ regna. Sex lec
tiones legunt de sermone. s. aug. epi Ser
mo scī augustini epi. Lectio prima.
E Uangelium cū legeret attentissime
audistis: ꝛ res gesta narrata atq;
uersata est añ oculos cordis urī. Uidistis
enim non carne sed mēte dñm iesum chri
stū in domo pharisei recūbentem ꝛ ab il
lo inuitatū non fastidientē. Uidistis etiā
mulierē in ciuitate famosā male utiq; fa
me que erat peccatrix: nō iuitatā irruisse
ꝯuiuio ubi suus medic⁹ recumbebat: ꝛ q̄
sisse pia ipudentia sanitatē. Irruens qua
si iportuna ꝯuiuio opportuna beneficio.
Nouerat eim q̄to morbo laboraret: ꝛ il
lum ad sanandū idoneū esse ad queꝫ ue-
nerat sciebat. Accessit ergo nō ad caput
dñi sꝫ ad pedes: ꝛ q̄ diu male ambulaue
rat: uestigia recta q̄rebat. Prius fudit la-
chrymas cordis: ꝛ lauit dñi pedēs obsequio
ꝯfessiōis. Capillis suis tersit: osculabat un
xit: tacita loquebat. Non sermonem pro
mebat: sed deuotionem ostendebat. ℟.
Maria magdalena ꝛ altera maria ibant dilu
culo ad monumentū. Iesū quem queritis nō
est hic: surrexit sicut locutus ē: precedet uos in
galileā: ibi eū uidebitis: allā: allā. ℣. Et ualde
mane una sabbatorū ueniunt ad monumentū
orto iam sole: ꝛ introeūtes uiderunt iuuenē se-
dentem in dextris q dicit ill' Iesū. Lec. ij.
Q Uia ergo tetigit dñm rigando os-
culando tergendo ungēdo pedes
ei⁹: Phariseus q inuitauerat dñm iesum
christū: qr ex illo genere erat hōium sup
borū: de quibus isaias ꝓpheta dicit: qui
dicunt: recede lōge a me: noli me tāgere:
qm̄ mūdus sū: putauit dñꝫ nesciisse muli
erē. Hec apud se cogitans dicebat i cor-
de suo. Hic si esset propheta sciret que
mulier illi accessit ad pedēs. Idō nesciū cre
didit: qr ille non repulit: qr accedentem

non ꝓhibuit:qꝛ tangi se a peccatrice per
misit. Nā illum nescisse unū sciebat. Quid
eim sciebat: O pharisee inuitator ⁊ irri
sor dn̄i dn̄m pascis: ⁊ a quo pascendus
sis non itelligis. Un̄ scis dominuz nescis
se que fuerit illa mulier: nisi qꝛ ꝑmissa est
accedere: nisi qꝛ illo patiente osculata est
pedes eius: nisi qꝛ fleuit: nisi qꝛ auxit: Hec
enim non debuit ꝑmitti facere in pedib⁹
mūdis mulier imunda. ℟. Congratulami
mihi omnes q diligitis dn̄m: qꝛ quez querebā
apparuit mihi. Et dum flerem ad monumen
tum uidi dn̄m meum all'a. ℣. Recedentibus
discipulis nō recedebā: ⁊ amoris eius igne suc
censa ardebam desiderio. Et dum. Lect. iij.

AD illius ergo pharisei pedes si tal'
mlier accessisset: dicturus erat q̄ isa
ias de talib⁹ dixit. Recede a me noli me
tangere qm̄ mundus suz. Accessit aūt ad
dn̄m n̄ mūda: ut rediret mūda. Accessit e
gra ut rediret sana. Accessit cōfessa: ut re
diret ꝓfessa. Audiuit eni dn̄s phariseum
cogitantem. Jam hic intelligat pharise⁹
si non potuerat uidere peccantem: quō
potuit audire cogitantez. Proposuit er
go homini similitudinez de duobus q d
bebant uni feneratori. Etiam ipsū enim
sanare cupiebat: ⁊ ne gratis apud eū pa
nem comederet: ipsū pascente esuriebat.
Ipsum emendare ipsū mactare ipsū mā
ducare: ipsū in suum corpus traijcere uo
lebat sicꝫ ⁊ illi mlieri samaritāe dixit. sitio.
Quid. n. sitio: Desidero fidem tuam. ℟.
Tulerunt dn̄m meum ⁊ nescio ubi posuerunt
eum. dicunt ei angeli: mulier quid ploras: sur
rexit sicut dixit. Precedet uos in galileam ibi
euz uidebitis: all'a: all'a. ℣. Dū ergo fleret incli
nauit se ⁊ ꝓspexit in monumentū: ⁊ uidit duos
angelos in albis sedētes q dicunt eis. Prece
det. In. ij. noct. aᵃ. Spē tua ⁊ pulchritudine
tua intēde ꝓspe ꝓcede ⁊ r̄gna. ps Eructauit.
ant. Adiuuabit eaz d̄s uultu suo: d̄s i medio
ei⁹ non cōmouebitur. ps. Deus noster refug.
Aque multe non potuerūt extinguere ca
ritatem. ps. Magnus dn̄s. ℣. Adiuuabit
eā deus uultu suo. ℟. Deus in medio ei⁹ nō
cōmouebitur. Lectio quarta.

DIcuntur ergo uerba dn̄i in hac simi
tudine ⁊ agitur utrunqꝫ: ut ⁊ inuitator il
le sanetur cum suis discūbentibus: dn̄m
n̄m iesum christum pariter uidentibus
pariter ignorantibus: ⁊ ut illa mulier ha
beat fiduciam ꝯfessiōis sue: nec purgetur
ulterius aculeis ꝯscientie sue: Debebat
unus inquit qnquaginta denarios alius
qngentos. Dōauit ambobus. Quis eū
plus dilexit: Rn̄dit cui similitudo ꝓposi
ta erat: q̄ respondere utiqꝫ rō compelle
bat. Credo dn̄e ille cui plus dōauit: At
tendens mulierez dixit ad simonem. Ui
des hanc mulierem: Intraui domum tu
am: aquam pedibus meis non dedisti:
hec aūt lachrymis suis rigauit mihi pe
des: capillis suis tersit. Osculuz mihi nō
dedisti: illa ex quo igressa est nō cessauit
osculari pedes meos. Oleo caput me
uz non unxisti: illa pedes meos unxit un
guēto. Jō dico tibi. Dimittēt ei pcc̄a m'
ta: qm̄ dilexit multum. Cui autem modi
cum dimittitur: modicuz diligit. ℟sorium.
Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea benedi
xit te deus in eternum. ℣. Spē tua ⁊ pulchri
tudine tua intende prospere procede ⁊ regna.
Propterea. Lectio qn̄ta.

ORitur q̄stio profecto soluenda que
attentionem uestre caritatis deside
rat: ne forte sufficere non possimus uerb
ad totam eius obscuritatē remouendaz
⁊ dilucidandam ꝓ angustia tp̄is: maxie
cum caro ista estib⁹ fatigata iam recreari
desideret: ⁊ debitum suuz poscens ⁊ aie
auiditatem impediens ōn̄dat qd̄ dictum
est. Sp̄s quidem ꝓmptus est caro aūt i
firma. Metuendum ē ⁊ ualde metuēdū
ne in his uerbis dn̄i non bene intelligen
tibus his qui ꝯcupiscentias suas carna
les faciūt: ⁊ ab eis i libertatē duci pigres
cunt subrepat illa sententia que predicā
tibus etiam apostolis nata est in linguis
maledicorum. Unde dicit apostolus. Et
sicut quidam dicūt nos dicere faciamus
mala ut ueniant bona. Dicit eiz aliquis
Sicui modicum dimittitur modicum di
ligit. Cui autem plus dimittitur plus di
ligit: ⁊ expedit plus diligere q̄z minus di
ligere. Oportet ut multum peccemus et

multuz debeamus: qd nobis dimitti cupiamus ut dimissore magnorum debitorum amplius diligamus. R. Specie tua et pulchritudine tua. Intende, prospere procede et regna. V. Diffusa est gratia in labijs tuis, propterea benedixit te deus in eternum. Intende. Lec. vi.

P Eccatrix illa mulier quanto plus debebat: tanto dimissorem debitorum suorum amplius diligebat dno ipso dicente. Dimittuntur ei multa: quia dilexit multum. Cur aut dilexit multum: nisi quia debebat? Denique addidit et adiunxit. Cui aut modicum dimittitur: modicum diligit. Nonne expedit inquit ut multum mihi dimittatur quam minus: unde amplius diligam dnm meum? Uidetis certe profunditatem questionis. Scio uidetis angustias temporis: et hec uidetis et sentitis. Accipite ergo pauca. Si magnitudini questionis non satisfecero: iterum prudentes recondite sermonem in futuro tenete debitorem. Da nunc duos homines ut sub exemplis euidentioribus qd proposui cogitetis. Unus eorum plenus est peccatis diu pessime uixit: alter eorum peccauit pauca. Accedunt ergo ambo ad gratiam ambo baptizantur. Intrant debitores exeunt liberi. Plus donatum est uni minus alteri. R. Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem. Propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie. V. Propter ueritatem et mansuetudinem et iustitiam. Propterea. In iij. noct. ant. Nigra sum sed formosa filia hierusalem: ideo dilexit me rex: et introduxit me in cubiculum suum. Ps. Cantate. i. V. Trahe me post te in odorem unguentorum tuorum oleum effusum nomen tuum. Ps. Dns regnauit ex. ant. Ueni sponsa christi accipe coronam quam tibi dns preparauit in eternum. Ps. Cantate. ij. V. Elegit eam deus et preelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam. Secdm matt.

I N illo tpe: Rogabat iesum quidam phariseus ut manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisei distribuit. Et reliqua. Om. s. greg. pape. Lect. vij.

C Ogitanti mihi de marie penitentia flere magis libet quam aliquid dicere. Cuius enim uel saxeum pectus illa cuius peccatricis lachryme ad exemplum penitendi non emolliant. Considerauit namque qd fecit: et noluit moderari quid faceret. Sup conuiuantes ingressa est. Non iussa uenit in epulas lachrymas obtulit. Dicite quo dolore ardet que flere inter epulas non erubescit. Hanc uero quam lucas peccatricem mulierem: ioannes mariam nominat. Illam esse mariam credimus: de qua marcus septem demonia eiecta fuisse testatur. Et quid per. vij. demones nisi uniuersa uitia designantur. Quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur: recte septenario numero uniuersitas figuratur. Septem ergo demonia maria habuit: que uniuersis uitijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauanda ad fontem misericordie cucurrit: conuiuantes non erubuit. Nam quia semetipsam grauiter erubescebat intus: nihil esse credidit quod uerecundaretur foris. R. Media nocte clamor factus est. Ecce sponsus uenit exite obuiam ei. V. Prudentes uirgines aptate uestras lampades. Ec. Lc. viij.

Q Uid igitur miramur fratres mariam uenientem ad dnm suscipientem? Suscipientem dicam an trahentem? Dicam melius et trahentem et suscipientem: quia nimirum ipse eam per misericordiam trahit inter: q per mansuetudinem suscepit foris. Sed iam textum sancti euangelij percurrentes: ipsum quoque ordinem quo uenerit sananda uideamus. Attulit alabastrum unguenti et stans retro secus pedes iesu: lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat: et osculabatur pedes eius et unguento ungebat. Liquet fratres qd illicitis actibus prius mulier intenta: unguentum sibi pro odore sue carnis adhibuit. Quod ergo sibi turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat: sed hos iam per penitentiam conterens flebat. Capillos ad compositionem uultus exhibuerat: sed iam capillis lachrymas tergebat. Ore superba dixerat: sed pedes dni osculans: hoc in redemptoris sui uestigia figebat. Quot ergo in se habuit oblectamenta: tot de se inuenit holocausta. Conuertit ad uirtutum numerum criminum numerum: ut totum deo seruiret in penitentia: quicquid in se deum contempserat in culpa. R.

Regnū mundi ⁊ ōem ornatum seculi contēpsi
ꝓpter amorē dñi iesu christi. Quem uidi quez
amaui: quem credidi quē dilexi. ℣. Eructauit
cor meum uerbum bonū: dico ego opera mea
regi. Quem uidi. Lectio nona.

SEd hoc pharise⁹ intuēs despicit ⁊ ñ
solum uenientem peccatricem mu
lierem sed ēt suscipientem dñm reprehē
dit dicens intra se. Hic si essz ꝓpheta sci
ret utiqz que ⁊ qualis est mulier que tan
git eum: quia peccatrix est. Ecce pharise
us ueraciter apud se supbus: ⁊ fallaciter
iustus: egram reprehendit de egritudine
medicum de subuentiōe: qui ipse quoqz
de elationis uulnere egrotabat. Int̄ du
os āt egros medic⁹ aderat. Sz un⁹ eger
in febre integrum sensum tenebat: alter
uero in febre carnis ⁊ sensuz perdiderat
m̄tis. Illa qppe flebat qd̄ fecerat. Pha
riseus falsa iustitia elatus uim sue inuali
tudinis exaggerabat. In egritudine er
go ⁊ sensum perdiderat: qui hoc ipsum
quoqz qd̄ a salute longe esset ignorabat.
Sed inter hec gemitus nos cogit quos
dam nostri ordinis uiros intueri. Qui sa
cerdotali officio prediti siquid fortasse iu
ste exterius uel tenuissime egerint: proti
nus subiectos despiciunt: ⁊ peccatores
quoqz in plebe positos dedignantur: eis
qz cōpati culpam suā ↄfitentibus nolūt:
ac uelut pharisei more a peccatrice muli
ere tangi despiciunt. Que ꝑfecto mulier
si ad pharisei pedes uenisset: nimiruz cal
cibus repulsa discederet. inquinari enim
se alieno peccato crediderat: sed qz hunc
uera sua iustitia non replebat. Ad lau
des ⁊ per horas añt. Dum esset rex in accu
bito suo nardus mea dedit odorez suauitatis.
ps. Dominus regnauit cum reliquis añt.
In odorem unguentorum tuorum currimus:
adolescentule dilexerunt te nimis. añt. Jam
hyems transiit: imber abijt ⁊ recessit: surge ami
ca mea ⁊ ueni. añt. Ueni electa mea ⁊ ponam
in te thronum meum: alleluia. añt. Ista ē spe
ciosa inter filias hierusalem. capitulum. Cō
fitebor tibi dñe rex. hymn⁹. Huius obtentu
℣. Elegit eam deus ⁊ preelegit eam. ℟. In ta
bernaculo suo habitare facit eam. Ad bñdi.

añt. Maria ergo unxit pedes iesu ⁊ extersit
capillis suis: ⁊ dom⁹ īpleta est ex odore unguē
ti. ps. Bñdictus. oro. Beata maria magda
lene. Ad tertiam capitulū. Confitebor tibi
dñe rex. h. ℟. ⁊ ℣. dicuntur de cōi uirginum
Ad sextā capitulum

LIberasti me scd̄m multitudinē mie
nominis tui a rugiētibus prepara
tis ad escam de manibus querentiū aiaz
meā: ⁊ de multis tribulationib⁹ q̄ circun
dederunt me. Ad nonā caplm

LAudabit usqz ad mortem aīa mea
dñm: qm̄ eruis sustinentes te ⁊ libe
ras eos de manu angustie dñe deus nr̄.
Ad uespas añt Dum esset rex. cum reliqs
ps. de cōi uirginum caplm. Confitebor ti
bi domine rex. hy⁹ Nardi maria pistici. ℣.
Elegit eam deus ⁊ preelegit eam. ℟. In taber
naculo suo habitare facit eam. Ad mag. añt.
Mulier que erat in ciuitate peccatrix attulit a
labastrum unguenti: ⁊ stans retro secus pedes
dñi lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capil
lis capitis sui tergebat: ⁊ osculabatur pedes e⁹
⁊ unguento ungebat. ps Magnificat. oro.
Beate marie magdalene. In sancti apollina
ris epi ⁊ martyris oro.

DEus fidelium remunerator aiaruz
quiqz hunc diez beati apollinaris
sacerdotis tui martyrio cōsecrasti tribue
nobis q̄s famulis tuis: ut cuius ueneran
dā celebramus festiuitatē ei⁹ p̄cibus indul
gentiam ↄsequamur. p. d. In sancte chri
stine uirgis ⁊ martyris lectio prima

APud italiā in tyro que est circa la
cum uulsinū natale sce christine uir
gis. Que in christū credens deos aure
os urbani p̄ris sui ꝑfecti ↄfregit ⁊ paupi
bus distribuit. Ob hoc iubente p̄re ala
pis afflicta: uerberibus dilaniata ferro o
nusta i carcerē ↄiecta ē. P⁹ hec cū diutis
sie ⁊ crudelissie dilāiaret̄ d carnib⁹ suis p̄ri
i faciē ꝓiec̄. Cūqz alligata rote igne sup
posito ⁊ fuso oleo d̄si torreret̄: erupēs flā
ma mille gētiliū iterfec̄. Itez carceri tra
dita angelo uisitante sanata est ⁊ refecta.
Deiñ cū magno saxi pondere i mare. i. i
lacum uulsinū iactata angelico presidio
liberata ē. Quā successor p̄ris eius dion

multis iteꝝ supplicijs afflixit. Sꝫ orante
illa simulacrũ apollis qḋ adorare iube-
batur i favillã subito redactum est. Quo
miraculo tria milia hoium ad fideꝫ chri
sti ꝯuersi sᷓt. Novissime successor ꝑdicti iu
lian⁹ p⁹ fornacẽ candentẽ ubi. v. dieb⁹ ille
sa ꝑmansit: p⁹ serpentes a venefico imis-
sos sed xp̄i fide supatos: p⁹ abscissionẽ li-
gue sagittis eã ꝯfigi ꝑcepit: sicq̄ꝫ cursũ glo
si martyrij ꝯsumavit. In sci iacobi apli
E Sto dñe plebi tue scificator oro.
ꝛ custos: ut apli tui iacobi mũita ꝓ
sidijs ꝛ ꝯversatõe tibi placeat: ꝛ secura mĩ
te oseruiat. p. Sermo. s. ioã. os aurei lc. i.
A Ccessit ad iesũ mr̄ filioruꝫ zebedei:
hec ẽ salome cui⁹ apud alterũ evã-
gelistaꝫ ponit̃ nom̃ vere pacifica: q̄ filios
genuit pacis. Nõ solũ aũt ex marco evã
gelista qui manifeste ipsos frēs expõit ac
cessisse ad iesũ: ꝛ hec eadẽ postulasse itel-
ligere possumus: qm̃ a filijs erat sũmissa.
Sed ex pn̄tib⁹ christi sermonib⁹ qb⁹ nõ
quasi ad mulierẽ ipsã ꝑ se petẽtẽ sed qua
si ad filios sũmittentes ꝛñdit. Nescitis qd
petatis. Estimo. n. q̄ ij frēs cũ audissent
dñm de passiõe sua ꝓphetãtẽ cepunt di
cere itra se cũ eẽnt fideles. Ecce rex cele-
stis descẽdet ad regna tartarea: ut regem
qdẽ mortis destruat: ipsã aũt mortẽ divi
nitatis sue potentia calcet: ꝛ sic vinculo te-
nebrarũ soluto captivas aias ad sua re-
gna reducat: nec inumerabil' malitia de-
monum resistere poterit ꝯ eũ. Lect. ij.
I Nq̄ꝫ eim i corpore ꝯstitutũ fremue
rũt dicẽtes. Quid nobis ꝛ tibi fili
david fili dei excelsi: Venisti añ tp̄s tor-
quere nos: Quõ nudã ipsã divinitatem
ꝯ se descendẽtẽ poterũt sustineꝛ: Ecce p⁹
tres dies mortis sue revertetur ab iferis
quasi victor de bello. Nã cuꝫ victoria fu
erit ꝯsumata qd aliud restat: nisi ut regni
glia subsequat̃: Ergo qd facimus frēs:
Quõ possum⁹ regni illi⁹ eẽ ꝑticipes: Sci
mus q̄ᷓ invidus ñ est. Qui. n. seipsũ dona-
vit hoib⁹: quõ regni sui societatẽ ñ dona
bit: Petentis negligentia reꝑhẽdit̃: ubi
ꝰ dantis mia ñ dubitat̃. Si nos rogam⁹
magĩm forsitan ceteroꝝ frm̄ corda ꝯcuti-
em⁹. Et dũ nobis duob⁹ ꝓvidere volu
mus iter õẽs scandalũ excitam⁹. Nã ꝛsi
sci sũt tñ hoies sᷓt. Et si vici a carne ñ pñt
iã quasi spuales: tñ ꝑcuti possũt quasi ad
huc carnales. Ut qd ergo movere vel le
ves occasiones debem⁹: qb⁹ iꝓba car-
nis natura trãqllas aias eoꝝ iqetet. lc. iij.
S Ummittam⁹ ergo mr̄em nr̄aꝫ: ut su
o noie deꝑcet̃ ꝓ nobis: ꝛ fiũt duo
bona. Si. n. res ipa reꝑhensibilis iventa
fuerit: facile meret̃ veniã quasi mulier. ip
se. n. sexus excusat errorẽ. Si aũt non fu
erit iportuna facili⁹ ipetrabit mr̄ ꝓ filijs
rogans. Ipse. n. dñs q mr̄os aios filio-
rũ miseratiõe ipleuit: facili⁹ exaudiet ma
ternũ affectũ. Magna laus mulieris ex
hoc loco colligit̃. Primũ q̄ᷓ non solũ il-
li reliq̄runt p̄rem: sꝫ ẽt ipsa reliq̄rat virũ
suum ꝛ secuta fuerat christũ. Et illi oñde
runt q̄ᷓ illi erãt huiusmõi mr̄is: ꝛ ipsa oñ-
dit q̄ᷓ mr̄ erat taliũ filioꝝ. Qḋ ãt vivũ re-
liq̄rat virũ sermo demonstrat: q de voca
tõne eoꝝ script⁹ ẽ dicens. Illi ãt dereliq
rũt p̄rem suũ zebedeũ i navi cũ mercena
rijs ꝛ secuti sᷓt christũ. Nisi forte qs dicat:
q̄ᷓ christus plusq̄ꝫ triennio docuit: ꝛ itra
tp̄s vocatiõis aploꝝ ꝛ passionis christi
mortu⁹ ẽ zebede⁹: ꝛ sic illa secuta ẽ christũ
tñ secuta est. Lectio quarta.
Q Valis radix talia ꝛ germina ꝛ qua
lis terra tal' ꝛ fruct⁹. Non eã vicit si
cut ceteras mlieres marital' affect⁹: q̄ᷓ ille
tp̄alis erat marit⁹ iste aũt ꝑfect⁹ sponsus.
Illi⁹ amor deceptio erat carnalis: isti⁹ ãt
dilectio icorruptibilis vite. Non illaꝫ te-
nuit miseratio senectutis eius: q̄ᷓ ille sine
ista vivere poterat: ista tñ sine christo sal-
va eẽ ñ potat. Cogitavit. n. qm̃ ampli⁹ ꝓ
derit viro suo si pp̄ dm̄ reliq̄rit virũ: q̄ꝫ si
pp̄ virũ reliq̄rit dm̄. Proterea sexui fra-
gilis ẽt etate defecta xp̄i vestigia seq̄ba
tur: q̄ᷓ fides nunq̄ꝫ senescit: ꝛ religio fati-
gationem non sentit̃. Ita ergo non sen
tit illa sicut cete mr̄es: q corpora natoruꝫ
suoꝝ amãt: aiam ãt ꝯtẽnunt. Desiderant
eiꝫ illos valere i sc̄lo isto: ꝛ non curãt qd
sint passuri i illo. Alij militias filijs ꝓvi-
dent alij honores: ꝛ nemo filijs ꝓvidet

dñi. Perditionē illoꝝ cum magno ꝑcio
cōparāt: ⁊ salutē illis nec dono accipere
uolunt. Si uident illos paupes tristanť ⁊
suspirant. Si āt uiderit illos peccātes ne
mo tristať: ut oñdāt qꝛ corpoꝝ sunt parē
tes non aīarum. Lectio quinta

ACcessit ergo ad iesū rogans ⁊ petēs
aliqd ab eo. Audacē. n. fecerat eaꝫ
natoꝝ affecť ⁊ reuerentiā forsitan spirita
lē uicerat amor carnalis. Dicit. n. iesus.
Quid uis: Nō introgat quasi nesciēs ut
audiret qd uellet: sꝫ ut illa exponente ma
nifestā faceret irrōnabilē petitionē ipsoꝝ:
Qm̄ petebant qdē quasi religiosi ⁊ cele
stis glē amatores: non quasi sciaꝫ hñtes
utilium postulationū ⁊ nociuaꝝ. Nā fre
quenť dñs patiť discipulos suos aliqd ñ
recte aut dicere aut agere aut cogitaꝛ: ut
ea illoꝝ culpa occasiones iuēiat docēdi
exponēdiqꝫ reglam pietatis: sciēs qr ⁊ ip
se error eorū non nocet pñte magro. Et
ōes non solū i pñti sed ēt i futo doctrina
eiꝰ edificat. Et illa dixit. Dic ut sedeant ij
filij mei: unꝰ ad dexteram ⁊ alius ad sini
strā tuā in regno tuo. Nō dicimꝰ recte pe
tit: sed hꝰ dicimꝰ qꝛ ñ terrena sed celestia
filijs suis optabat. Tunc dñs occultorū
cognitor non ad uerba itercedētis mulie
ris rñdit dicens. Nescitis qd petatis. Cō
cupiscētia. n. carnalˀ ꝯsideratiōē i uob spu
lem exclusit. Non audistis me referentē.
Cū uenerit filiꝰ hōis in maiestate sua: po
net oues ad dexterā hedos āt ad sinistrā:
Et dicet his q ad sinistrā sunt. Discedite
a me maledicti i ignē etnū: Quō uos ul'
tis ut unꝰ sedeat ad dexterā ⁊ alius ad si'
nistrā: Ego uos uocaui ad ptē dexteraꝫ
ꝟ sinistris: ⁊ uřo ꝯsilio curritis ad sinistrā

Ideo forsitā p mulierē res age k. vi.
bať. uidit. n. diabolꝰ qꝛ p illos ipos
aduersus eos agere nō ualebat: ꝯtulit se
ad ꝯsueta arma mulierū: ut sicut adā per
mulierem spoliauit: ita ⁊ istos superet p
mřem. Nā ⁊si mř erat tñ mulier erat. ꝑp
ter qō ⁊ si affecť eiꝰ dulcis erat quasi mřis
itellecť tñ eiꝰ nociuꝰ erat quasi mulieris.
Sed iā ñ poťat p mulierez pditio itroire
i scos: ex quo de muliere salus cunctorū
ꝓcessit. Intelligere ḡ debemus ⁊ nos:
ut ñ illud a deo petamꝰ: qō non bonum
eē iudicamꝰ: sed orātes i ptate eius pona
mꝰ ut ⁊ illud nos exaudiat: qō ipse nobis
expedire cognoscit. Nescitis qd petatis.
Bonū quidē desideriū sed incōsiderata
petitio. Idō ⁊ si ipetrare non debeat sim'
plicitas petitōis eoꝝ: tñ ꝯfundi nō mere
batur. Propterea non uolūtatē neqꝫ ꝑ
positū eoꝝ culpat: sed solā ignorantiā re
ꝑhēdit dicēs. Nescitis qd petatis. Quid
aūt athleta idoneꝰ añ certam̄ de premio
pactū facit: Si cuius certam̄ bñ ꝓcesserit
postea pōt iudex scđm meritū certamis
ꝑmiū mensurare ⁊ estimare. Si āt añ pre
miū ꝯstitutū fuerit: non ōi mō scđm qua
litatē ꝑmij pōt exitū hře certamē: qꝛ qua
le ꝑmiū deť in ptate ē munerātis. Qualē
āt exitū hēat unūqōqꝫ certamē ñ ē in pta
te certātis. Nescitis ergo qd petatis. Qō
ē bonū si alř itelligeretis: illud peťe debe
batis dicētes. Qm̄ in hoc mūdo piculo'
sissimo uiuimꝰ: qꝛ i pelago ubi nunqꝫ est
minꝰ tēpestas: Et si tēpestas iteꝝ fča non
fuerit: tñ timor tēpestatis est sp: Idō da no
bis auxiliū grē tue: ut nō uicamur a ma
lo sed ipsi ōe malū uicamꝰ. In sči christo
phori martyris. lectio prima.

IN lytia ciuitate samon natalis sčč'
ti christophori martyris. Qui uir'
gis ferreis attritus ⁊ a flāmis estuatꝰ icē'
dij christi uirtute saluatꝰ ē. Ad ultimū sa
gittaꝝ ictibꝰ ꝯfossus martyriū capitis ob
truncatōe cōpleuit. In sči pātaleōis mar
tyris lc. j.

NIcomedie passio sči pā
taleonis. Qui cū iubēte maximia'
no artē disceret medicie a pbro hermola
o ad fidē xpi ꝯuersus multa miracl'a feč.
Patrēqꝫ suū ⁊ sēatorē eustorgiū xpi fidi
subiugauit. Obquā cām teťꝰ ab eodē ma
ximiano eculei pena ⁊ lāpadaꝝ exustiōe
cruciatꝰ ē. Sed iter hec dño apparēte re'
frigeratꝰ tandē ictu gladij martyriū cōsu
mauit. In scoꝝ martyꝝ nazarij celsi ui
ctoris ⁊ inocentij orō.

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ nos dñe na
zarij ⁊ celsi uictoris ⁊ inocētij ꝯfes'
sio bťa cōmuniat ⁊ fragilitati nře sbsidiū

dignanter exoret.p **Lectio prima.**
N Azarius genit⁹ a pr̄e noīe african⁹:
Mr̄e uero ei⁹ noīe ꝑpetua ciue rōa
na. Baptizatus ꝑ man⁹ lini successoris
bt̄i petri: roma egressus ⁊ placentiā ⁊ me
diolanū ptransiēs ī ciuitatē gallie noīe ci
melliū: Cū ꝑdicaret nomē christi ⁊ bapti
smū p̄nīe: filiū cuiusdā mulieris q̄ erat pri
ma ciuitatis noīe celsū: a mr̄e oblatū bap
tizauit: ⁊ in fide christi plen⁹ īstruxit. De
ī̄n treueri deueniens: cū nomē christi pu
blice predicaret: nerōi de eo ꝑ corneliuz
q illi ciuitati ꝑerat significatū ē. Qui mis
so dētone milite suo nazariū ⁊ celsū sibi
ꝑcipiens p̄ntari: Jussit eos ligatis mani
b⁹ ⁊ pedib⁹ in maris ꝓfundum ꝑcipitari:
dicēs nautis. Tollite hos ī nauē nr̄am ⁊
ligatis manib⁹ ac pedib⁹ mittite eos ī ma
ri: accipiat eos ꝓfundū maris: ⁊ demer
gat eos fluctus barathri. Et si salui eiecti
fuerit in locū quēpiā: īcendite eos igni: et
cinerem eius ī mare mittite: ne resurgant
adhuc: ⁊ nob' maiora dāna īferāt: ⁊ renū
tiate mihi: ⁊ dabo uobis dōa mūdi hui⁹:
⁊ honorabo uos ⁊ eritis gl'iosi ī diīs. Et
eleuantes naute ī unā naui nazariū ⁊ cel
sum nauigauerunt. **Lectio secunda.**
B Eat⁹ āt nazari⁹ grās agens deo: te
xit faciē suā ⁊ pueri ⁊ obdormierūt
Naute uero ꝓiecerūt eos ī mari: ⁊ nubes
mox suscepit eos. Et factū est circa naui
totū mare tenebrosū. Angl's āt dn̄i descē
dit ad nazariū ⁊ ostēdit ei testamētum dn̄i
in mari. Et excitauit dn̄s sp̄m stridentem
ex īferiorib⁹ abyssi: ⁊ facta ē tēpestas ma
gna circa nauē: ⁊ timuerunt naute dicen
tes. Peccauim⁹ coram deo nazarii: iōq3
pim⁹. Nauigantes uero stadia fere .l. cuz
iā demergerent: uidēt nazariū supra ma
re ambulātē cū puero: ⁊ exclamauerunt
naute una uoce dicētes. Sc̄e uir dei na
zari salua nos ꝑ dn̄m q te saluauit: ⁊ credi
m⁹ tibi: ⁊ adducem⁹ nauē in quēcūq3 por
tū uolueris. Rn̄dens āt sc̄s nazari⁹ dixit
eis. Creditis q2 ds̄ m̄s possit liberaꝛ uos:
Et dixerūt naute. Nos quoq3 exclama
uim⁹ una uoce īuocātes dn̄m tuum: ⁊ cre
dim⁹ q2 pōt ipse ds̄ tu⁹ libare nos. **lec. iii.**

E T ascendēs bt̄s nazarius ī nauem
dixitq3 eis. Custodite uos a doctrīs dā
monior̄ ⁊ neronis. Tunc cathezizati in
fide xp̄i nauigare cepunt. Et factū ē maꝛ
pacificū. Et iter agētes uenerūt ad ripā:
⁊ deposuerūt sāctū nazariū in loco quo
dā ꝓcul ā ianuensi urbe passos fere sex
cētos. Ubi ꝑ ipsius merita orōnes ⁊ uo
ta soluunt: ⁊ uocat̄ loc⁹ ad sanctos pegri
nos. Deiñ igressi ciuitatē ianuensē: ꝑexit
mediolanū: Ubi reqeuit nazari⁹ ī carce
re sc̄os martyres dei geruasiū ⁊ ꝓthasiū
⁊ inuenit eos. Quib⁹ adherēs ꝯfortabat
eos. Audiens hec anolin⁹ q eū iaz ex ur
be mediolanēsi expulerat: q2 hec faceret
bt̄s nazari⁹: īdignatione replet⁹ dixit mi
litibus suis. Quō effugit manus neronis
hō iste: Et iussit eū in alio carcere mitti.
Et missis munerib⁹ ⁊ ꝑmiīs ad neronez
īpatorem: scripsitq3 ei. Neroni cesari ipe
ratori ⁊ pricipi piīssimo ī oībus diīs nr̄is
Anolin⁹ seru⁹ tu⁹ salutē. Uix q dr̄ nazari
us īueni fugiētē p̄tatē tuā seditionib⁹ ptur
bantē nr̄am ciuitatem. **Pro sc̄o uictore**
V Ictor natōe affer ex pr̄e feli **lc. iiij.**
ce: sedit annos .x. mēses duos dies
.x. Fuit āt tp̄ibus augusti cesaris: a com
modo qnto ⁊ grauiōe usq3 ad latanū ⁊
ruffū. Hic ꝯstituit ut sc̄z pascha die dn̄ico
celebraret̄ sicut eleutheri⁹. Hic fec̄ sequē
tes cleros: martyrio coronat̄. Et cōstituit
ut necessitate faciente ubicūq3 īuent⁹ fuis
set siue ī flumine siue ī mari siue in fōtib⁹:
tm̄ xp̄iane ꝯfessiōe credulitatis clarifica
ta qcūq3 hoīum ex gētib⁹ uēiēs baptiza
ret̄. Hic fecit ordinatōes duas ꝑ mensez
decēbriū pb̄ros .iiij. diacones .vij. ep̄os ꝑ
diuersa loca numero .xij. Hic fecit ꝯstitu
tum ad īterrogationē sacerdotū de circu
lo pasche cū pb̄ris ⁊ ep̄is facta collatōe ⁊
accersito theophilo ep̄o alexādrie facta
ꝯgregatōe ut a quartadecima luna primi
mēsis usq3 ad uigesimā primo die dn̄ico
custodiat̄ sc̄z pascha. Hic sepl'⁹ ē iux̄ cor
pus bt̄i petri ī uaticano .v. cal. augusti: et
cessauit ep̄at⁹ dies .xij. **Pro sc̄o inocētio**
I Nocēti⁹ natione albaneñ. ex **lc. v.**
pr̄e inocētio sedit ānos .xv. menses

duos dies.xx. Hic ꝯstitutū fecit de omni
eccl'a ⁊ rlis mōasterioꝝ ⁊ ꝯ iudeis ⁊ ꝯ paga
nis ⁊ m'ltos cathaphrigas iuēit quos in
exilio mōasterij ꝯligauit. Et hic iuēit pelagi
uz ⁊ celestinū hereticos ⁊ dānauit eos. Et
hic ꝯstituit ut q nat⁹ fuerit ꝯ xp̄iana stirpe:
denuo nasci ꝯbeat ꝑ baptismū h' ē bapti
zari. Qđ pelagi⁹ dānabat. Eođ tp̄e ꝯdica
uit basilicā scoꝝ geruasij ⁊ ꝓthasij ex duo
bꝰ testi cuiusdā austris feie uestie laborā
tib⁹ pbris ursio ⁊ leopardo ⁊ diacono li
biāo. Que feia supascripta testi paginā
sic ordīauit: ut basilica scoꝝ martyrū ex
ornamētis ⁊ margaritis ꝯstrueref uēditis
iustis estiatōib⁹. Et ꝯstructa ē usƺ ad ꝑfec
tū basilica. In quo loco btīssim⁹ inocēti⁹
ex ꝯlegatiōe illustris feie uestine titlƺ rōa
nū ꝯstituit: ⁊ i eađ domo obtulit patenas
argēteas duas pēsātes solidos.lxi. Bal
neū i uicolongo q cognoiat templū: ꝓti
um solidoꝝ.xl.siliquas untias tres porte
numētane ꝓstans solidos.xxxiij. lc.vj.

Hic ꝯstituit sabbato ieiuniū celebra
ri: qꝛ sabbato dn̄s in sepl'chro posi
t⁹ ē: ⁊ discipuli ieiunauerūt. Hic cōstituit
basilicā bt̄e agnetis martyris a pbris leo
pardo ⁊ paulino solicite ac digne guber
nari ⁊ regi ⁊ ornari eorum dispositione.
Tituli supradc̄e uestie pbris ꝯcessa ē po
testas. Hic fecit ordinatōes.iiij. ꝑ mensē
decēbriū pbros.xxx.diacones.xiij.ep̄os
ꝑ diuersa loca numero.liiij. Qui ēt sepul
tus ē in cemitˢio ad ursū pilcatum.v. cal.
augusti: ⁊ cessauit ep̄at⁹ dies duodecim.

In scoꝝ martyꝝ felicis simplicij faustini
⁊ beatricis oratio.

Presta q̄s dn̄e ut sicut ppl's xp̄ian⁹
martyꝝ tuoꝝ felicis simplicij fausti
ni ⁊ beatricis tp̄ali solēnitate ꝯgaudent:
ita ꝑfruat eterna: ⁊ qđ uotis celebrat: cō
ꝓhendat effectu. p. Lectio prima.

Rome uia aurelia bt̄i felicis pōtificis
sub ꝯstātino filio ꝯstantini. Idē cō
stantin⁹ augustus ꝯciliū hereticoꝝ ac ualē
tis ⁊ ursatij arrianoꝝ approbans: q ⁊ ip
se arrian⁹ erat: ab eusebio nicomediensi
rebaptizat⁹ eiecit scm felicē urb epƺ ꝯ scđ
ep̄at⁹ sui. Et fca est ꝑsecutio maxia i clero
ita ut pbri ⁊ cl'ici pl'es necarēt ⁊ martyrio
corōarēt. Scs āt ac btīssim⁹ papa felix ꝯ
posit⁹: hitauit i ꝓdiolo suo: qđ ē uia portu
ēsi. Et a gētib⁹ postmōƺ hereticis exiñ leuat⁹
ductus ē i ciuitatē: capiteqƺ trūcato mar
tyrio coronat.iiij.idus nouēbris. Et exi
de raptū ē corp⁹ eius a pbris ⁊ cl'icis ⁊ se
pultū ē in basilica quā ipse ꝯstruxerat ui
a aurelia.xv.cal. decembris i miliario.ij.
ab urbe. Cuius natale celebrat.iiij. cal.
augusti. Lectio secunda.

Felix natione romanus ex p̄re felice
pbro de titulo fasciole: sedit annos
octo mēses.xi.dies.xviij. Hic fuit tp̄ibus
oldobrachi regis usƺ ad tp̄a theodorici.
hic fecit basilicam sci agapiti iux̄ basilicā
sācti laurētij martyris. Sb hui⁹ ep̄atu ite
rū uenit relatio de grecia petrū alexādri
num reuocatū ab achaio ep̄o ꝯstātiopo
litano. Tunc uenerabil' felix archiep̄s se
dis ap̄lice urbis rome mittens defēsorez
cū ꝯcilio sedis sue: Et facto cōcilio dāna
uit achaiū cū petro. Post ānos tres ite
rū uenit relatio ab ipatore zenone ut pēi
tēs ꝯdixet achai⁹. Tc̄ papa felix misit ep̄os
nemesium ⁊ uitalē: ut si iuenirent cōplicē
petri achaiū iteꝝ dānarent eos: si ñ offer
rēt libellū p̄n̄ie. Qui dū itroissent i ciuita
tē eracleā corrupti sūt pecunia data supra
dictis ep̄is: ⁊ ñ fecerūt scđm ꝓceptū sedis
ap̄lice. Ueniētes uero romā ad sedē ap̄li
cā eodeƺ tp̄e uenerabil' felix papa fecit sy
nodū: ⁊ opatus ē discussionē: ⁊ iuēit i iu
dicio ambos ep̄os: ⁊ nemesiū ⁊ uitalem
reos ⁊ corruptos pecunia. Et eiecit neme
sium ⁊ uitalē ep̄os a cōione fideliū. Tūc
nemesius ep̄s ñ se tacuit corruptū pecūi
a: cui ꝯciliū ꝯcessit tp̄s p̄n̄ie. Hoc fcm est
tp̄e oldobrachi regis. hic fecit ordiatōes
duas i urbe roma ꝑ mēsē decēbriū pbros
.xxviij.diacones.v.ep̄os ꝑ diuersa loca
numero.xxxi. Hic sepl'tus ē i basilica bt̄i
pauli ap̄li: ⁊ cessauit ep̄at⁹ dies.v. Et p⁹
transitū ei⁹ fcm ē a pbris ⁊ a diaconibus
ꝯstitutū de ōi eccl'a. Pro sāctis simplici
o faustino ⁊ beatrice lectio tertia.

Temporibus diocliciani ⁊ maximi
ani ipatoꝝ natale sāctoꝝ martyrū

simplicij faustini ꝛ beatricis. Qui pꝰ mul
ta ac diuersa supplicia iussi sunt capitaiē
subire sñiam: ꝛ ligato saxo i collo eoꝝ ia
ctari p pontē q uocat lapideus i thyberi
nis reumatibus. Quoꝝ corpora dei nu
tu iuenta sūt a beata sorore eoꝝ beatrice:
ꝛ a beatis pbris crispo ꝛ ioāne sepulta sūt
in loco qui appellat sextuz philippi uia
portuensi. iiij. cal. augusti. Bēa āt beatrix
soror martyrū cū oraret apud uenerabi
lē lucinā: sc̄m ē ut uicinus qdaz possessor
lucretius ābiret possessiunculā eius. Pꝛ
hec itaqz fecit teneri sc̄am beatricez ꝛ ad
duci ad sacrificandū. Tunc bt̄a beatrix
exclamauit: christiana sū: non sacrifico d
monijs. Ducta ē itaqz ꝛ carcerali custo
die mancipata. Cunqz i dei noīe libere p
ageret: fecit ambitiosus lucretiꝰ p̄focari e
am noctu. Quā uenerabilis lucina sepe
liuit iux̄ sc̄os martyres germāos eiꝰ. iiij.
cal. augusti. Post hec igressus i p̄dio sāc
toꝝ lucretius: dū ibi epularet quedā mu
lier infantulū lactabat. Qui infātlꝰ corā
oīb' in ꝯuiuio uocē emisit. Audi lucreti:
occidisti ꝛ iuasisti: ecce datꝰ es in p̄tatem
inimici. Ad hāc uocē iuasus ē a maligno
spu i ꝯuiuio ibi: ꝛ p tres horas uexatus
a diabolo emisit spm. In sāctoꝝ marty
rum abdon ꝛ senen oīo.

Deus q sc̄is tuis abdon ꝛ senen ad
hāc glām ueniendi copiosū munꝰ
grē ꝯtulisti: da famul tuis suorum ueniaz
peccatoꝝ: ut sc̄oꝝ tuoꝝ intercedētibꝰ me
ritis: ab oībus mereamur aduersitatibꝰ li
berari: per. Lectio prima.

Rome abdon ꝛ senen subregulorū
sub decio ip̄atore. Quos decius in
corduba ciuitate p̄sarū sibi p̄ntari iussit.
Quibus dixit. Sic facti estis ut non re
cordemini: q̄r nō colētes deos traditi estis
i manus romanoꝝ ꝛ nr̄as: Cui beatꝰ ab
don. Magis nos uictores sc̄i sumus do
fauente ꝛ dn̄o nr̄o iesu christo q regnat i
eternū. Jubente decio ambo uicti cathe
nis reclusi sunt i arcta custodia. Tūc dixe
runt abdon ꝛ senen. Ecce gliam quā sep
sp̄auimus. Lectio secunda.

Post menses. iiij. ueniēs decꝰ romā
adducens secū beatos abdō ꝛ senen ca
thenis uictos iussit oēm senatū ꝯuocari:
ꝛ fecit ꝯuentū i tellude cū ualeriano p̄fec
to. v. cal. augusti. Et iussit sibi p̄ntari ab
don ꝛ senen maceratos diuersis penis: ꝛ
dixit ad senatū. Dij deeqz tradiderūt ho
stes ferocissimos i manus nr̄as. Ecce ini
mici reipublice ꝛ romani impij. Et itro
ducti sūt ornati auro ꝛ lapide p̄cioso uinc
ti cathenis. Visqz senatus mirari cepit i
aspectibus eoꝝ. Et cū ꝯstanter christum
i ꝯspectu eoꝝ fateret: Deciꝰ iratꝰ iussit ua
leriano p̄fecto: ut si non adoraret dn̄i so
lem feraꝝ morsibus iteriret. Qui d̄nuda
uit eos: ꝛ duxit an̄ simulachrū solꝰ iux̄ am
phiteatrū ut sacrificarent. Veꝝ illi ꝯtēnē
tes expuerūt i simulachrū solis. Lec. iij.

Tunc ualerianꝰ iussit ut cū plūbatis
cederēt. d̄in itroducti sūt i āphitea
trum ꝛ dimissi eis sūt ibi leōes duo ꝛ ur
si quattuor. Qui uēiētes uenerūt ad pe
des sanctoꝝ: ꝛ nullatenꝰ recedebāt sꝫ ma
gis custodiebāt eos. Valerianꝰ uero ple
nus furore iussit gladiatores itroire ꝛ be
atos subregulos iterficere: ꝛ ligare pedes
eoꝝ: ꝛ an̄ simulachrū solis iactare. Ubi
iacuerunt corpora sāctoꝝ tribꝰ diebus.
Post triduū uenit quidā qrinꝰ christianꝰ
subdiaconꝰ: q manebat iux̄ amphiteatrū
ꝛ collegit corpora noctu: ꝛ recōdidit i ar
ca plūbea i domo sua tertio cal. augusti.
Ubi latuerūt usqꝫ ad tp̄a ꝯstantini. Tūc
se reseruātes beati martyres: leuati sūt et
trāslati i cemiterio pōtiani. nunc Colonia.

In sc̄i petri in uicula ad v̄as an̄t. Herodes rex. cum rel. de laud. p̄s. Dixit dn̄s. cū rel. i fin̄ p̄s. Laudate. d. o. g. capitulum.

Misit herodes rex manꝰ ut affligeret
quosdā de eccl̄a occidit āt iacobū
frem ioānis gladio: uidens āt q̄r placeret
iudeis: apposuit ut app̄hēderet ꝛ petrū.
hy. Petrꝰ b̄t̄s. Glā deo. V. Tu es petrꝰ. R.
Et sr̄ hāc petrā edificabo eccl̄am. ad mag. an̄.
Tu es pastor ouiū princeps aploꝝ: tibi tradi
te sūt claues regni celoꝝ. p̄s. Magni. oīo.

Deus q btm̄ petrum apl̄um a uicul
absolutū illesū abīr fecisti: nr̄oꝝ q̄s
absolue uincula peccatoꝝ: ꝛ oīa mala a

nobis ꝓpiciatꝰ exclude. Et ꝑ sācto paulo cōmemoratio fit. aīit Sc̄e paule apl̄e ꝑdicator ueritatis ⁊ doctor gentiū: intercede pro nobis ad deū q te elegit. ℣. Tu es uas electōnis sc̄e paule apl̄e. ℟. Predicator ueritatis ī uniuerso mundo. orō.

Deus qui mltitudinē gentiū bt̄i pauli apl̄i ꝑdicatione docuisti: da nob̄ q̄s: ut q eius hodie cōmemorationē colimus: ꝑ eius ad te exēpla gradiamur. per Ad mat. iuita. aīit. noct. ps. ℣. ⁊ b. ℟. dn̄r de cōi apl̄orū ad noct. hyꝰ. Petrus bt̄s. Gl̄a deo. Tres prime lectiōes legūt ꝺ actibus apl̄orum:

Lectio prima.

Misit herodes rex manꝰ ut affligeret quosdā de eccl̄ia. Occidit aūt iacobū fratrē ioannis gladio. uidēs aūt quia placeret iudeis: apposuit ut appħēderet ⁊ petrum. Erāt āt dies azimorū. Quem cū appħendisset misit in carcerē tradens q̄ quattuor qternionibꝰ militū custodiendū: uolēs pꝰ pascha ꝓducere eū pplo. Et petrus qdē seruabat in carcerem: orō aūt fiebat sine itermissione ab eccl̄a ad ꝺeum ꝓ eo. Cū aūt ꝓducturꝰ eū esset herodes in ipsa nocte: erat petrꝰ dormiēs uinctus cathenis duabꝰ: ⁊ custodes an̄ hostium custodiebāt carcerē. Et ecce angelus dn̄i astitit ⁊ lumē refulsit in habitaculo carceris: ꝑcussoq̄ latere petri excitauit eum dicēs. Surge uelociter. Et ceciderūt cathene de manibus eiꝰ. Dixit āt angl̄s ad eū: ꝑcigere ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circūda tibi uestimentū tuū: ⁊ seq̄re me. Et exiens seq̄bat illum ⁊ nesciebat: q̄ uerū ē qꝺ fiebat ꝑ angelum. Existimabat āt se uisū uidere. Transeuntes āt primā ⁊ sc̄dam custodiā uenerunt q̄ ad portā ferreā que ducit ad ciuitatē q̄ ultro apta est eis. Et exeūtes ꝓcesserūt uicū unū: ⁊ ꝯtinuo discessit āgl̄s ab eo. ℟. Simon petre an̄q̄ de naui uocarē te noui te: ⁊ sup plebem meā principē te ꝯstitui. Et claues regni celorum tradidi tibi. ℣. Quodcunq̄ ligaueris sup terrā erit ligatum ⁊ ī cel: ⁊ quodcūq̄ solueris super terrā erit solutū ⁊ ī cel. Et clau.

Lectio secunda.

Et petrus ad se ꝯuersus dixit. Nūc scio uere q̄ misit dn̄s āgelum suū: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de ōni expectatione plebis iudeorum. Cōsiderās q̄ uenit ad domū marie m̄ris ioannis: q cognoīatus ē marcꝰ: ubi erant mlti ꝯgregati ⁊ orantes. Pulsante āt eo ad hostium ianue: ꝓcessit puella ad uidēdū noīe rhode. Et ut cognouit uocē petri ꝑgaudio non apuit ianuā. Sed itro currēs nūtiauit stare petrū an̄ ianuam. At illi dixerunt ad eā. Insanis: Illa aūt affirmabat sic se hēe. Illi aūt dicebāt. Angl̄s eius ē. Petrus aūt ꝑseuerabat pulsans. Cū autem appuisset hostiū: uiderūt eū: ⁊ obstupuerunt. Annuēs āt eis manu ut tacerēt narrauit quō dn̄s eduxisset eum ꝺ carcere. Dixitq̄. Nūciate iacobo ⁊ frībꝰ hec. Et egressus abiit in alium locum. ℟. Si diligis me simon petre: pasce oues meas: dn̄e tu nosti q̄ amo te. Et aīam meā pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit me mori tecū non te negabo. Et aīam.

Lectio tertia.

Facta aūt die erat non parua turbatio inter milites: qd nā fcm̄ esset de petro. Herodes āt cū requisisset eū: ⁊ nō inuenisset: inq̄sitiōe fc̄a ꝺ custodibus: iussit eos duci: descendensq̄ a iudea ī cesaream: ibi cōmoratus ē. Erat aūt iratus tyriis ⁊ sidoniis. At illi unanimes uenerūt ad eū ⁊ ꝑsuaso blasto q erat sup cubiculum regis: postulabāt pacē: eo q̄ alerent regiōes eorum ab illo. Statuto aūt die herodes uestitus ueste regia sedit ꝓ tribūali ⁊ ꝯcionabatur ad eos. Populus aūt acclamabat dei uoces ⁊ non hōis. Confestim aūt ꝑcussit eū angl̄s dn̄i: eo q̄ nō dedisset honorem deo: ⁊ consūptꝰ a uermibus expirauit. Uerbū aūt dn̄i crescebat ⁊ multiplicabatur. Barnabas autē ⁊ saulus reuersi sunt ab hierosolymis expleto ministerio assumpto ioanne q cognominatus est marcus. Responsoriū. Tu es petrus ⁊ super hāc petrā edificabo ecclesiam meā: ⁊ porte īferi non ꝑualebūt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣.

Quodcūq̃ ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ i
celis: ⁊ quodcūq̃ solueris super terrā erit solu-
tū ⁊ in celis. Et ubi. Sermo sancti amb.
epi.

Lectio quarta.

Vidicimus fratres q̄ ad silitudinē
eue beatum petrum hostiaria quo
q̃ mulier decepisset. Et sicut adā mulier
circunscripsit: ita ⁊ aplm petrū femina cir
cunuenit. Usitatus eīm sexus ē ad decipi
endum: Fraudis sue uasclum diabolus
recognouit: Fideles uiros nō nisi p̄ mu
lierem oppugnare ꝯsueuit. Ibi adā per
euā superat. Hic petrum p̄ hostiariā. Fu
it eīm sicut legimus in paradiso delitiaꝝ
diabolus: nec defuit sicut itelligimus in
pretorio iudeoꝝ. Ibi iminebat sathanas
serpens: hic iudas coluber perurgebat.
Est ergo eadem similitudo deceptōis in
petro q̄ in adam fuit: qm̄ eadem ē simili-
tudo mādati. Acceperunt eiz uterq̃ a dn̄o
mandatū: adam ne tāgeret: apl's ne nega
ret. Ille ne lignū scientie presumeret: hic
ne crucē sapientie p̄teriret. Sz trāsgredi-
ens uterq̃ preceptū pari mō delinquūt.
Gustauit ille q̄ non licebat: loquitur iste
qđ nō decet. Et tn̄ facilior est negatio pe
tri q̃ ade preuaricatio. Citius. n. apl'o q̃
ꝓthoplausto subuenitur. hunc enim de
us ad uesperam requirit errantem: illum
dominus pulloꝝ cantu denegantē. ℟.
Surge petre ⁊ idue te uestimentis tuis: accipe
fortitudinē ad saluandas gētes. Quia cecide-
runt cathene de manibꝰ tuis. ℣. Angl's dn̄i a
stitit ⁊ lumē refulsit in hitaculo carceris: percus
soq̃ latere petri excitauit eū dicens surge uelo-
citer. Quia.

Lectio quinta.

ADam reus facti nudus erubuit: pe
trus conscius correptus ingemuit.
Ille tanq̃ deprehensus cōfugit ad tene-
bras: hic tanq̃ emendatus prorupit ad
lachrymas. Illi uelut latenti ⁊ celanti se
a diuinitate dicitur: adam ubi es. Nō q̄
adam a conspectu domini latere potue-
rit: sed q̄ peccatrici ꝯscientie nullus cer
tus locus sit. Dum metuit deprehendi:
respexit hunc dominus ⁊ apertis oculis
eius emendauit errorem. Recte oculis e
mendauit petrum: quia scriptum est. O-
culi domini super iustos ⁊ aures eius ad
preces eorum. Ergo petrus prorumpit
in lachrymas nihil uoce precatur. Inue
nio enim q̄ fleuerit: non inuenio quid di
xerit. Lachymas eius lego: satisfactionē
non lego. Recte plane petrus fleuit ⁊ ta-
cuit: quia quod defleri solet: non solet ex
cusari: ⁊ qđ defendi non potest ablui po
test. Lauant enim lachryme delictū qđ
uoce pudor est confiteri. Lachryme er-
go uerecundie pariter cōsulunt ⁊ saluti:
nec erubescunt in petendo: ⁊ impetrant i
rogando. Lachryme inq̃ tacite quodā-
modo preces sunt. Ueniam autē postu
lant ⁊ merentur. Causam non dicunt: et
misericordiam consequuntur. Quare: ni
si q̄ utiliores lachrymarum preces sunt
q̃ sermonum: quia sermo in precando
forte fallit: lachryma omnino non fallit.
responsorium. Tu es pastor ouium prin
ceps apostoloꝝ: tibi tradidit deus omnia re
gna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues re
gni celorum. ℣. Quodcunq̃ ligaueris super
terram erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq̃ sol
ueris super terram erit solutū ⁊ i celis. Et ideo.

Lectio sexta.

SErmo. n. interdum non totum pro
fert negocium lachryma semper
totum affectum: ⁊ ideo petrus nō utitur
sermone quo fefellerat: quo peccauerat:
quo fidē omiserat: ne p̄ id ei nō credatur
ad confitendum: quo usus fuerat ad ne
gandum. Ac per hoc magis uult cau-
sam suā flere quā dicere: qđ uoce nega
uerat lachrymis ꝯfiteri. Inuenio autem
⁊ aliud cur tacuerit petrꝰ: nā tacito uenie
postulatio p̄ ipudentiā plus offēderet q̃
ipetraret. Solet. n. citius mereri indulgē
tiam: q uerecundiꝰ depcat. In oī igr̄ cul-
pa ante flendū ē q̃ p̄candū. scimus hoc
iam exēplo quēadmodū nr̄a peccata cu
remus. Ecce nihil nobis apl's nocuit qđ
negauit: ⁊ plīmum profuit qđ emēdauit.
Deniq̃ imitemur eum dicentē alibi. Cū
enim tertio interrogaret a dn̄o. Simon

amas me? Respondit ei tertio. Domine tu scis: quia diligo te. Ait dominus. Pasce oues meas: ⁊ hoc tertio. Quod quidem ut dictum est: ad operationē prioris profecit erroris. qui enim dñz tertio negauerat: tertio confitetur. Et quotiens culpam delinquendo contraxerat: totiēs gratiam diligendo conquirit. Videte ergo quantum fletus profuerit petro. Anqȝ fleret lapsus est: ⁊ posteaqȝ fleuit erectus est. Et q añ lachrymas ꝑuaricator extitit: post lachrymas assūpt⁹ ē pastor: ⁊ alios regēdos recepit: q pri⁹ seipsū nō rexit. Ipso adiuuante q cū pr̄e ⁊ spū sācto uiuit ⁊ regnat i scl'a scl'oꝝ am̄. ℞. Ego rogaui ꝑ te ut non deficiat fides tua. Et tu aliqñ ꝯuersus ꝯfirma fr̄es tuos. ℣. Caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sed pr̄ me⁹ q ē i cel. Et. Lect. s. e. scd̄m mat. Venit iesus in ptes cesaree philippi. Et rel'. Om̄. s. hier. pbri Require i natali eius. ℞. Quē dicunt hoīes eē filium hoīs: dixit iesus discipulis suis. respōdēs petrus dixit: tu es christus fili⁹ dī uiui. Et ego dico tibi q: tu es petrus ⁊ sup hāc petram edificabo ecclām meā. ℣. Bt̄s es simō bariona: q: caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi sȝ pr̄ meus q ē in celis. Et ego. ℞. Solue iubēte deo terraꝝ petre cathenas. Qui facis ut pateant celestia regna bt̄is. ℣. Quodcunqȝ ligaueris sup terrā erit ligatum ⁊ i cel: ⁊ quodcunqȝ solueris sup terrā: erit solutū ⁊ in cel. Qui facis. Ad laudes ⁊ p ho. añt. Herodes rex apposuit ut apprehēderet ⁊ petrū quē cum apphēdisset misit in carcerē uolens post pascha ꝑducere eum pplo. ps. Dñs reg. cū rel. añt. Petrus qd̄ seruabatur i carcere: ⁊ oro fiebat sine itermissione ab eccl'a ad dm̄ ꝑ eo. añt. Dixit angls ad petrū: circunda tibi uestimentū tuū ⁊ seq̄re me. añt. Misit dñs anglz suū: ⁊ libauit me de manu herodis: all'a. añt. Tu es petrus: ⁊ sr̄ hanc petrā edificabo ecclīam meā. caplm. Misit herodes. hy. Iaz bone pastor. Sit trinitati. ℣. Tu es petrus. ℞. Et sup hanc petrā edificabo ecclām meā. ad b. añt. Quodcunqȝ ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ i cel: ⁊ quodcunqȝ solueris sup terrā erit solutū ⁊ i cel: dic̄ dñs simōi petro. ps. Bñdcs. oro. Deus qui btm̄ pet. Et fit ꝯmemoratio de scō paulo ut supra i primis ꝟis. Ad. iij. sextā ⁊. ix. capl'a dicunt sicut i natali eiusd. In. ij. uespis añt. Herodes rex. cū rel. ⁊. ps. de aplis caplz. Misit herodes. hy⁹. Petrus bt̄s. ℣. Tu es petr⁹. ℞. Et sup hanc petrā. Ad mag. a. Solue iubente deo terraꝝ petre cathenas: qui facis ut pateant celestia regna bt̄is. ps. Magnificat. oro. Deus q beatū petrum. Et fit cōmemoratio de scō paulo ut supra i primis ꝟis. In scōꝝ machabeoꝝ oro.

Fraterna nos dñe martyꝝ tuoꝝ corona letificet: q̄ ⁊ fidei nr̄e ꝓbeat incremēta uirtutū: ⁊ multiplici nos suffragio consoletur. p. Lectio prima.

Contigit āt ⁊ septē fr̄es una cūz m̄re apprehensos cōpelli a rege ꝯ fas ad carnes porcinas flagris ⁊ tauris cruciatos. Vnus āt ex ill' q erat prim⁹ sic ait. Quid queris: ⁊ qd uis addiscere a nob? Parati sumus mori: magisqȝ p̄rnas dei leges ꝑuaricari. Iratus itaqȝ rex iussit sartagines ⁊ ollas eneas succendi. Quibus succēsis iussit ei q prius locut⁹ fuerat amputari linguā: ⁊ cute capitis abstracta summas quoqȝ man⁹ ⁊ pedes ei ꝑcidi: Ceteris ei⁹ fratrib⁹ ⁊ m̄re inspiciētib⁹: ⁊ cū iaz per oīa inutilis fact⁹ esset: iussit ignem admoueri: ⁊ adhuc spirantē torreri in sartagine. In qua cum diu cederet̄ ⁊ cruciaret̄: ceteri cū m̄re inuicē se hortabant̄ mori fortiter dicentes. Dñs ds aspicit ueritatem ⁊ ꝯsolabitur i nobis: quēadmodum p ꝓtestationez cātici declarauit moyses: ⁊ in seruis suis ꝯsolabitur. Lectio. ij.

Mortuo itaqȝ primo hoc mō seq̄ntem ducebant ad illudendū. Et cute capitis eius cū capillis distracta interrogabant si mādúcaret: priusqȝ toto corpore per membra singula puniretur. At ille respondens patria uoce dixit. Non faciam: propter quod ⁊ iste sequenti loco primi tormenta susceperit. Et in ultimo spiritu constitutus sic ait. Tu quidez sceleratissime in presenti uita nos perdis: sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus in eterne uite resurrectione suscitabit. Post hec tertius illuditur: ⁊ linguam postulatus: cito protulit ⁊

manꝰ ꝯstanter extendit ⁊ cum fiducia ait.
E celo ista possideo ſ ꝓpt̃ dei leges nũc
hec ip̃a despicio: qm̃ ab ip̃o me ea recep
turum ſpo: ita ut rex ⁊ q cum ipſo erant
mirarentur adoleſcentis aium: ꝙ tanq̃
nil timeret cruciatus. Lectio tertia.

Et hoc ita defuncto quartũ filr̃ ue-
xabant torq̃ntes. Et cũ iam eẽt ad
mortẽ ſic ait. Potiꝰ ẽ ab hoĩbꝰ morti da-
tos ſpe expectare a deo itez ab ipſo re
ſuſcitãdos. Tibi. n. reſurrectio ad uitã ñ
erit. Et cũ admonuiſſet ẽt q̃ntũ uexabãt
eũ. At ille reſpiciens i eũ dixit. Pt̃em in
ter hoĩes hñs: cũ ſis icorruptibil̃ facis q̃d
uis. Noli ãt putare genꝰ nr̃m a deo eẽ de
relictũ. Patient̃ ſuſtie ⁊ uideb qualr̃ ma-
gna pt̃as ipſiꝰ te ⁊ ſem̃ tuũ torq̃bit. Poſt
hec ducebãt ⁊ ſextũ. Et is mori icipiens
ſic ait. Noli fruſtra errar̃. Nos. n. pp nos
metipſos: hec patimur peccãtes in deũ
nr̃m: ⁊ digna admiratione fc̃a ſt̃ i nobis.
Tu ãt ne exiſtimes tibi ipune futuꝝ: ꝙ ꝯ
dm̃ pugnare tẽtaueris. Tunc rex accen
ſus ira i ſeptimũ ſup ões crudeliꝰ deſeuit
idigne ſe deriſũ. Et hic itaq mũdus obi
it p oĩa i dño ꝯfidens. Nouiſſime ãt pꝰ fi
lios ⁊ mr̃ ꝯſumata ẽ. In ſc̃i ſtephani pa
pe ⁊ martyris oꝛo.

Deus q nos bt̃i ſtephãi martyriſ tui
atq põtificis ãnua ſolẽnitate letifi-
cas: ꝯcede ꝓpitiꝰ: ut cuiꝰ natalitia colimꝰ
de eiuſdẽ ẽt ꝓtectiõe gaudeamꝰ. p. Lec. i.

Rome i cemiterio calixti natale ſãc
ti ſtephani pape ⁊ martyris ſub ua
leriano ⁊ galieno ipatoribꝰ. Qui cũ pſe
cutione ſeua craſſarent: tũc bt̃s ſtephanꝰ
ꝯgregato uniuerſo clero ſuo hortabatur
eos: ut ꝓ xp̃o coronã martyrij alacrit̃ ſu
ſcipẽt. Ordiauerat ãt. iij. pbroſ diacõeſ. v
ij. ⁊ clicos. xvi. cũ qbꝰ d regno dĩ aſſidue
docebat. Dina ãt gr̃a ꝓcurante occurre
bãt mlt̃i ex gẽtilibus ⁊ hõeſti uiri ut bap
tizarent̃ ab eo. Int̃ quos nemeſiꝰ tribunꝰ
cũ õni domo ſua filiaq ipſiꝰ noĩe lucilla
q̃ ceca p btm̃ ſtephanũ illuminata fuerat
⁊ olympiꝰ alt̃ tribunus cũ uxore ſua exu
pia ⁊ filio theodolo: ⁊ quotquot credid-
rant i domo olympij: q poſtea glioſa cõ

feſſione martyriũ meruerũt. Celebrabat
ãt miſſas atq ꝯſilia p cryptas martyrũ
fc̃m ẽ ãt ut ualerianus ⁊ galienꝰ pſecuto
res nõis xp̃i ſũmo reqrerent ſtudio btm̃
ſtephanũ: ut eũ uel clicos eiꝰ diuerſis af-
fligerent penis. Miſerũt itaq mltitudi-
nẽ militũ: ⁊ tenuerũt eũ cũ mltitudine cli
coꝝ pbroꝝ ⁊ diaconoꝝ. Qui ueniẽs ad
tribunal ualeriani ſolus itroiuit. Cui ua-
lerianus. Tu es ſtephanus q rẽpublicã
conaris euert̃e: ⁊ pſuaſiõibus atq horta
tõibus mal̃ pplm̃ a deoꝝ ſuadẽs recede
re cultura. Lectio ſecunda.

Beatus ſtephanus dixit. Ego q̃d ñ
euerto rẽpublicã: ſed hortor ut d̃re
lictis demonijs q̃ adorant̃ i idol̃: ad dm̃
uiuũ ⁊ ueꝝ creatorẽ celi ⁊ terre reddeãt:
⁊ agnoſcant xp̃m ieſũ filiũ dei dm̃ uerũ
eẽ: q cũ pr̃e ⁊ ſpu ſc̃o ſolus ẽ ſẽpit̃nus: ut
non peãt cũ diabolo i int̃itũ ſẽpiternum.
Tunc iuſſit ualerianus eũ duci ad tẽplũ
martis: ⁊ ibidẽ dictata ſñia capite trunca
ri ſi nõ acqeſceret adorare nefãdi martis
ſimlachrũ. Perductus bt̃s ſtephanus a
militibus foras muros porte appie ad tẽ
plũ leuatiſq oculis ad celũ dixit. Dñe d
us pr̃ dñi nr̃i ieſu chriſti q turri ꝯfuſionis
babylonis deſtruxiſti: deſtrue nũc ⁊ hũc
locũ: ubi diabolica ſupſtitione p idoloꝝ
culturã aĩe pereunt pploꝝ. Et ſtati facto
fragore tonitrui cũ terroribus coruſcati-
onum corruit maxima pars tẽpli ⁊ mili-
tes p auefacti ões fugerũt. Lectio. iij.

Beatus uero ſtephanus prexit cũ õ
nibus chriſtianis ad cemitium ſãc-
te lucine. Et multis eos ꝯſolatus ſermõi
bus: obtulit ꝓ eis ſacrificiũ deo omp̃ti.
Que geſta audiẽs ualerianus: miſit plu-
rimos militũ q beatũ ſtephanũ punirẽt.
Qui uenientes iuenerunt ſacrificium d̃o
offerentẽ: intrepidũq ⁊ ꝯſtant̃ añ altaris
ſolennia cepta pficientẽ. Et in eodẽ loco
eũ in ſua ſede decollauerunt ſub die. iiij.
nonaꝝ auguſtaꝝ. Cuius corpus xp̃iani
ppl̃i ſepelierunt in eadẽ crypta cũ ipſa ſe
de: ubi aſtans ſanguis eius effuſus eſt in
loco: qui hodie appellatur cemiteriũ ca
lixti. Stephanus ex patre iulio ſedit

annos.iiij.menses duos dies.xv. marty
rio coronat. Fuit aūt tpibus ualeriani et
gallicani ⁊ maximi usqȝ ad ualerianū ter
tium ⁊ gallicanū scdm. hic ꝯstituit sacer-
dotes ⁊ leuitas uestib⁹ sacris i usu quo
tidiano non uti nisi tm̄ in ecclia. hic fecit
ordinatōes duas p mēsē decēbriū pbros
.vij. diacones.v.epos tres. Qui ēt sepul
tus ē i cemitio calixti uia appia.iiij.nōas
augusti: ⁊ cessauit epat⁹ dies.xxij. In iuē
tione scī stephani ꝓthomartyris oīa dnī
de uno martyre pter capl'a q̄ dnr sicut in
natali eius capitulum.

Stephan⁹ aūt plen⁹ gr̄a ⁊ fortitudīe
faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna in
pplo. by Deus tuoꝝ militū. oro.

Da nobis q̄s dn̄e imitari qd colim⁹
ut discam⁹ ⁊ īimicos diligere: qꝛ ei⁹
inuētionē celebram⁹. q nouit ēt ꝓ psecu
toribus exorare dn̄m nr̄m iesū christū fi
lium tuū. q tecū. Sex lectōes legunt de
iuentiōe eius lectio prima.

Hierosolymis iuentio corporis btis
simi stephani ꝓthomartyris ⁊ sāc
toꝝ gamalielis nicodemi atqȝ abibon: si
cut reuelatū ē a dn̄o bto pbro lutiano se
ptimo honorij principis anno. Nā dum
quiesceret i basilica baptisterij in stratu suo
sexta feria lucescente circa horā tertiā no
ctis: dū adhuc pene uigilaret: tāqȝ in ex-
cessu mētis effect⁹: uidit uiꝝ senē statura
ꝓceꝝ uultu decoꝝ ꝓlixa barba i uestitu
cādido amictū pallio: In cui⁹ sūmitatib⁹
erant tanqȝ aureę cruces ꝯtextę: calciatū
calligis i supficie deauratis: ⁊ in manu te
nebat uirgā aureā. De qua tangēs eū di
xit se eē gamalielem: q nutriuit apl'z pau-
lū: ⁊ int' alia ei dixit. Sūma cū diligentia
nr̄os patefacito tumulos: qꝛ indecent' de
specto loco reconditi sum⁹. Lectio scda.

Et cū interogasset q̄s eēt cū eo dixit.
Un⁹ ē iqt donn⁹ stephan⁹ a iudeis
ꝓ fide xp̄i hierosolymis lapidib⁹ torren
tib⁹ oppssus: iussuqȝ sacerdotū relict⁹ ex̄
portā uia q̄ mittit cedar bestijs ac auib⁹
deuorādus. Sȝ hec oīo ꝓhibuit ille cui
illesā idē martyr fidez seruauit. Quo fac
to recescēte iudeoꝝ pfidia ꝯuocās accer-
siui mihi religiosoꝝ uiroꝝ turbā ꝯuentū
qȝ fideliū: quā blādiens affat⁹ sū ita. Ob
secro uos fr̄es carissimi ut nēinē reuerea
mi colligētes scm̄ pign⁹ bti stephani. De
ferte i uilule nr̄e possessionē: quā noīe su-
o appellauerat caphargamala: q̄.xxij.
ab urbe hierosolyme lapide' distat: ⁊ mo
re solito solenni eū funer' sepelite. Qd ⁊
factū ē. Ille uero q huiusmōi locello ia-
cet cōtigu⁹: ipse ē nicodem⁹ nepos me⁹ q
ut renasceret' ex aqua ⁊ spū sācto a salua
tore audiuit: q a petro ⁊ a ioanne ē bapti
zat⁹. Pro quo postmodū idignati prici-
pes sacerdotū subtracto ei principat⁹ ho
nore conabant' illū tradere morti. Sȝ nr̄i
gr̄a nr̄eqȝ ꝓpinquitatis iure repssi non fe
cerunt. Lectio tertia.

Expulso āt eo foras urbē diripuerūt
oēm supelectilē ei⁹: multisqȝ afficien-
tes plagis semiuiuū relinq̄rūt. Ego nimi
rū ⁊ hunc collegi ⁊ adhiberi curā pcepi.
Cui cū paululum istāti fuit supstites uita
ad optatā ⁊ ipse q̄etē migrauit. Quē ex-
hibitis funeris exeqis ad ꝓthomartyris
pedes iussi tradere sepultū. Ille q̄dē ēti
us q mecū q̄escendi possidet locū: ipse ē
abibon fili⁹ m̄s: q mecum iesu xp̄o uigesi
mū hn̄s ānū etatis pit' credidit: ⁊ a p̄fatis
apl'is ētni fontis ē unda pfusus. Is dū es
set legis doctrina plen⁹ erudit⁹: tēplo dei
cū paulo sedulo uacās diuina meditādo
pcepta: ab illo uitio cui se gen⁹ sbdet' ma
xime solet humanū: ꝓtectione tuēte sup
na extitit liber: ⁊ i hoc ꝓposito castitatis
pausauit i pace cū qb⁹ ⁊ ego iaceo. lc.iiij.

Coniūx quoqȝ mea ethica ⁊ selemi
as primogenit⁹ nr̄ nolētes credere
xp̄o: sed religionis sūmitati ac fidei dero
gātes i possessione capharselemia sūt tu
mulati. Uerūtn̄ quo nos positi sum⁹: cuȝ
fodere cepis ianes eoꝝ repies tumulos
qꝛ nobiscū n̄ fuerūt digni tumulari. Cum
qȝ uenerabil' pbr pdc̄m uirū sciscitaret' di
cens: Ubi uos iueniem⁹ dn̄e: Ait illi. In
angulo nr̄o q siriace delagabrica necnō
delbathalia uocat'. i. uiroꝝ dei seu beato
ruȝ possessio. Que uisio consimilis ei ite
rum atqȝ iterum apparuit. Surgens

autem uenerabilis pbr perrexit i ciuitatē ad antistitē ioannē: de quo per uisionem monit⁹ fuerat. cunqȝ illi cleroqȝ ei⁹ uisionis seriē pticlati rettulisset: ille lachrymis p̄ gaudio fusis bñdixit dñm. Lec. v.

REgȝ ueraciter ut erat p oia cōpta. btūs eps sub ōni celeritate ad fratres ꝛ coepos uicinaꝝ urbiū misit. Qui cū occurrisset ꝛ locū p̄signatū fodere cepissent terræmotu facto stati imensi odoris suauitas tanta exiñ respsa ē: q̄zta nulloꝝ etas hoium tunc tpis meminerit se sēsisse: ut putarent se pñtes in amenitate padisi positos. Et i ipsa hora de suauitate odoris septuagintatres aie st̄ curate a diuersis i̅firmitatibus. Aderant tūc tpis testes miraculoꝝ cū beato ioāne eustomin⁹ sebastianus ꝛ eleutheri⁹ iericōtin⁹ pontifices cū clicoꝝ scīssimo comitatu. Qui osclantes beati stephani pign⁹ locūqȝ claudentes: cū gaudio ad ,ppria st̄ reuersi. Lec. vi.

POst paucos āt dies corpus ,ptho martyris stephani i scām ecclam ubi archidiacon⁹ fuerat ordinat⁹. vij. cal. ianuarij cū psalmis ꝛ hymnis detulert. Tē tpis cū ,plixe siccitatis esset imēsitas sufficiens supne pietatis pluuia descēdit: q̄ sitientē largi⁹ terrā madefaciens irrigauit. Quod meritis bti stephani prothomartyris nlls ābigit piclitanti pplo ɔcessum fuisse. hanc reuelatiōeȝ lucian⁹ pbr greco sermone ad ōium ecclaꝝ psonam descripsit. Quā auit⁹ pbr hō hispan⁹ i latinū ɔuertit: ꝛ p. horosiū pbrm occidētalibus dedit. Qui ēt sil' reliqas bti stephāi primus occidenti detulit: ubi ad memoriaȝ scī martyris inūerabilia miracula fca st̄ de qb⁹ plima btūs augustin⁹ de ciuitate dei memorat. Lec. s. e. scdm mattheū.

IN illo tpe Dicebat iesus turbis iudeoꝝ ꝛ principib⁹ sacerdotū. Ecce ego mitto ad uos ,pphetas ꝛ sapiētes et scribas: ꝛ ex illis occidetis ꝛ crucifigetis ꝛ ex eis flagellabitis i synagogis uris. Et reliqua. Om̄. scī hiero. pbri Lectio. vij.

HOc qd̄ ātea dixeram⁹: Implete mēsurā pr̄m uroꝝ ad psonā dñi ptinere eo qd̄ occidēdus eēt ab eis: pōt ꝛ ad discipulos ei⁹ referri de qb⁹ nūc dicit. Ecce ego mitto ad uos ,pphetas ꝛ sapiētes ꝛ scribas: ꝛ ex illis occidetis ꝛ crucifigetis ꝛ ex eis flagellabitis in synagogis uestris: ꝛ psequmini de ciuitate i ciuitatē: ut i̅pleatis mensurā pr̄m uroꝝ. Silr̄qȝ obseruaɴ̄ aplm scribentē ad corinthios uaria dona eē discipuloꝝ christi. Alios ,pphetas q uentura p̄dicerēt. Alios sapiētes q nouerint qñ debēt ,pferre sermonē. Alios scribas i lege doctissimos. Ex qbus lapidat⁹ ē stephan⁹ paulus occisus crucifixus petr⁹ flagellati i actib⁹ aploꝝ discipuli. ꝛ psecuti eos sūt de ciuitate i ciuitatem: expellentes de iudea ut ad gētium pplm trāsmigrarent: ut uēiat sup uos ōis sanguis iustus q effusus ē sup terraȝ: A sanguie abel iusti usqȝ ad sanguinē zacharie filij barachie quē occidistis inter tēplū ꝛ altare. Lectio octaua.

DE abel nulla ē ābiguitas qn is sit: quē cain fr̄ ei⁹ occiderit. Iustus .n. non solū ex dñi nūc sñia sed ex genesis testimonio cōprobat: Ubi accepta eius a dño narrant munera. Querim⁹ qs sit iste zacharias fili⁹ barachie: qr multos legimus zacharias. Et ne libera nobis tribuatur erroris facultas: additū ē: queȝ occidistis inter tēplū ꝛ altare. i diuersis diuersa legim⁹: ꝛ debeo singuloꝝ opiones exponere. Alij zachariā filiū barachie dīt: q in. xij. ,pphetis undecim⁹ ē. Pr̄isqȝ nomen i eo ɔsētit sed ubi occisus sit iter templū ꝛ altare scriptura ñ dicit: maxime cū tpibus ei⁹ uix ruine tēpli fuerint. Alij zachariam pr̄eȝ ioānis baptiste itelligi uolunt: ex qbusdā apocryphoꝝ sōnijs approbantes: qd̄ ,ppterea occisus sit: qr saluatoris p̄dicaret aduentū: hoc qr ō scripturis non hēt auctēm: eadē facilitate ɔtēnit qua ,pbat. Lectio nona.

ALij istum uolunt esse zachariam q occisus est a ioas rege iudee inter templum ꝛ altare: sicut regum narrat historia. Sed obseruandum q̄ ille zacharias non fuit filius barachie sed filius ioiade sacerdotis. Uñ ꝛ scripta dic. Nō fuit recordatus ioias pr̄is ei⁹ ioiade que sibi

fecisset bona. Cū ergo zachariam teneamꝰ ⁊ occisioni ꝯsentiat locꝰ: q̄rimus quare barachie dicat̄ filius ⁊ ioiade. Barachia i lingua nr̄a: Bn̄dictꝰ dn̄i dr̄: ⁊ sacerdotis ioiade: iustitia hebreo noīe demōstratur. In euangelio quo utuntur nazarei: ꝑ filio barachie filium ioiade scriptū repimus. Simpliciores fr̄es inter ruinas tēpli ⁊ altaris siūe i portarꝫ exitibus quasi locum dicunt rubra saxa mōstrantes: zacharie sanguie putant esse polluta. nō ꝯdemnamꝰ errorē q de odio iudeorꝫ ⁊ fidei pietate descēdit. Ad laudes ⁊ ad .iij. capitulū. Stephanꝰ āt. ℞. h. ⁊ ℣. dicuntur de uno martyre. Ad sextā caplm.

SUrrexerunt aūt qdam de synagoga q̄ appellabatur libtiorꝫ cyrenēsiuz ⁊ alexādriorꝫ ⁊ eorꝫ q erant a cilitia disputantes cū stephano: ⁊ non poterāt resistere sapiētie ⁊ spui qui loquebatur. Ad nonam capitulum.

POsitis aūt genibus clamauit uoce magna dicens: dn̄e ne statuas illis hoc peccatuz: ⁊ cū hoc dixisset obdormiuit in domino. In uigilia festi niuis nuncupati. Ad uesperas antiphona. Dum esset rex i accubito suo nardus mea dedit odorem suauitatis. ps. Dixit dn̄s. cū reliquis ps de sc̄a maria añt. Leua eius sō capite meo ⁊ dextera illius amplexabit̄ me. ℣. Nigra sum sꝫ formosa filia irlm: iō dilexit me rex ⁊ itroduxit me in cubiclm suum. añt. Iaz hyems transijt imber abijt ⁊ recessit: surge amica mea ⁊ ueni. añt Speciosa sc̄a es ⁊ suauis i delitijs tuis sc̄a dei genitrix. caplm.

AB initio ⁊ ante secula creata suz ⁊ usqꝫ ad futurꝫ sclm nō desinā: ⁊ i habitatione sc̄a coram ipso ministraui. hy. Aue maris stel. ℣. Dignare me laudar̄ te uirgo sacrata. ℞. Da mihi uirtutem ꝯtra hostes tuos. Ad mag. añt. Sc̄a maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue debiles: ora ꝑ pplo interueni ꝑ clero intercede ꝑ deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen quicunqꝫ celebrant tuam sc̄am festiuitatem. ps. Magnificat anima. oratio.

DEus qui ad declarandā gl'iam genitricis tue gloriose uirginis marie descēsu niuis in estiuis caloribus locum i quo edificaretur ei tēpluz dignatꝰ es demonstrare: tribue q̄s: ut eius obseqis isistētes refrigerato estu ꝯcupiscētie candore inocētie dealbemur. q. Ad matu. inuitator. Sc̄a maria dī genitrix uirgo Intercede ꝑ nobis. ps. Uenite ex. hy. Quem terra. In .i. noct. añt. Bn̄dicta tu in mulieribus ⁊ bn̄dictus fructus uētris tui. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. añt. Sicē myrrha electa odorem dedisti suauitatez sc̄a dei genitrix. ps. Celi enarrant. Ante thorū huius uirgis frequentate nobis dulcia cātica dragmadis. ps. Dn̄i ē terra. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudine tua. ℞. Intende prospere ꝓcede ⁊ regna. Sermo lectio prima.

CUm ad oīum sc̄orum reuerentiam christianorꝫ debeat deuotio excitari: ad beate marie uirgis laudez ⁊ pconium extollendā: eo magis debet se humanus sensus erigere: q̄to magis certum ē ꝑ ipsaz nobis repationis nr̄e remedia ꝓuenisse: ⁊ celestis regni nr̄is aditū reseratum fuisse: quē primi parentis culpa sera dire mortis obstruxerat. Hec siqdē ē illa scala celestis: quaz eximius ille pr̄iarcha iacob de terris usqꝫ ad celorꝫ sūmitatem erectam i somnijs clara reuelatōe inspexerat. Hāc et sc̄issimaz uirginē uirga illa signauit: q̄ ad sui radicis uiriditatē ꝯuulsa tēpestiua maturitate flores ⁊ poma ꝓduxerat. hec quoqꝫ mltis mysteriorꝫ signis ⁊ ꝓphetarꝫ oraculis nūtiata humano tādē generi ꝑ fructū uentris sui repationez iduxit: ⁊ salutē credentibꝰ suis p̄ciosis suffragijs acqsiuit. Nam q̄ta nob ipsiꝰ meritis ⁊ itercessionibus bn̄ficia diuia ꝓueniant nullꝰ unq̄ꝫ sermōibꝰ potuit explicari. Uerꝫ qualr̄ infra romane urb menia beatissima dei genitrix sp̄alem atqꝫ singularē domū elegerit: atꝫ p̄ocinīū sue dignatiōis alme urbi p̄stare uoluerit: ⁊ q: id rō flagitat: dignū duximus ignorātibꝰ reserare. sic. n. ⁊ gestis antiqoribꝰ ⁊ tp̄m serie legitur ⁊ repit: a tp̄ibꝰ ꝯstantini q primus iter augustos ꝑ ꝯstruēdis ecclijs lic̄iaz relaxauit: usqꝫ ad tp̄a iunioris pape libij i honorē ꝑpetue uirgis gēitricis marie nlla ūq̄ꝫ ifra urbem fuerat ecclia fabricata

⁊ qm̄ satis uidebaꝭ idignuꝫ ne urbs que
totius orbis caput ee̅ dignoscitur ⁊ chri-
stiane religionis oi̅um ecc̄arum obtinet
principatum: a pꝛīcinio ⁊ ꝯstructiōe seu
bitatione beatissime dei gēitricis appare
ret imunis: Placuit diuie ꝓuidētie egre
giam hanc urbem mr̄is sue hitaculo de-
corare: quatenus dum a pplo frequēter
ueneratur i terris: opem sue itercessionis
de celis sibi gaudeant aduenisse. Igitur
ōnipotēs deus q̄ꝫ glorioso ⁊ q̄ꝫ stupēdo
miraculo sue sc̄e genitricis uoluit edificā
dā ecc̄lam demōstrare: dignū ē ut ad nr̄e
deuotionis studia excitanda: qđ diuis re
uelationibus gestum ē replicemꝰ tp̄s. ℟.
Sancta ⁊ immaculata uirginitas q̄bus te lau-
dibus efferam nescio. Quia quē celi cape non
poterant tuo gremio contulisti. ℣. Bn̄dicta tu
in mulieribus ⁊ bn̄dictus fructus uentris tui.
Quia.

Lectio secunda.

TEmpore. s. quo liberius papa sācꝰ
sedē prouida gubernatiōe regebat
quidam ioannes noīe alme urbis p̄ticia
tus curā gerēs: tam moꝝ q̄ꝫ nobilitatis
generositate p̄clarus possessionū ac mul
tarum diuitiaꝝ opulentia locuplex: cū fi
liuꝫ n̄ hr̄et: una cū ꝯiuge sua q̄ sibi diuia
ꝓuidentia: tā moꝝ q̄ꝫ nobilitatis silitudi
ne fueraꝭ sociata: beatissimā dei genitricē
sibi in p̄cipuā ac sp̄alē dn̄am p̄elegere. Ij
siᷝ uno ore pariq̄ꝫ ꝺuotiōe beatissime uir
gini uota soluentes dicebāt. Regia celo
rum dn̄a angloꝝ ⁊ saluatrix oi̅um tibi tā
to deuotius fragiles supplicamꝰ q̄ꝫto uis
cera pietatis tue copiosius erga hoīes
benigna ipendis. Accipe igr̄ sc̄issima mr̄
que tibi sincera ꝺuotōe p̄soluimus: ⁊ ita
uitam nr̄am ⁊ oīa que in terris ut hoīes
possidemꝰ solita miseratōe dispone: qua
tenus tibi nr̄a deseruiat actio: ⁊ nr̄e facul
tates tibi i aliquo bn̄placito obsequo ex-
pendantur. Non igr̄ diuina clemētia pre
cibus defuit supplicantium: nec pijssime
uirginis aures a iustorum petitōe defue
re: sed coꝝ uota deus exalto suscipiens:
petitōes ipsorum uoluit effectui mācipa
re: ⁊ fini ꝺbito tradere. Intrabat tunc q̄p
pe mensis augusti: qn̄ acrioribus solᷝ ar-
doribus telluris germina desiccantur: et
homines magis solis adustionibus ꝺco
quuntur. Eo enim tempore uolens bea-
ta dei genitrix locum edificande sibi ba-
silice hominibus demonstrare: quadam
nocte dicti iā mensis idest nonis augusti
subito contra naturaꝫ aer nimia frigoris
ꝯgelatione constringitur: ⁊ tanta nubiuꝫ
constipatione densatur: ut imbre ꝺsuper
fuso in ipso casu niuium mltitudo deflu-
eret: que solummodo locum edificande
basilice cooperiens miraculum pariter
⁊ algorem submistrauit. Responsoriū.
Congratulamini mihi ōes qui diligitis dn̄m:
Quia cū essēꝫ paruula placui altissimo ⁊ ꝺ me
is uisceribus genui deum ⁊ hoīem. ℣. Bea-
tam me dicent ōes generationes: q̄r ancillam
humilē respexit ꝺs. Quia cū.

Lectio tr̄ia.

IN ipsa deniq̄ꝫ nocte prenominato
pontifici atq̄ꝫ iam dicto patricio et
uxori sue similem uisionem sancta dei ge
nitrix uoluit demonstrare. Que res ⁊ re
uelationem miraculi confirmaret aspec-
tu: ⁊ subita temporis immutatio occulte
uisiōis reuelatiōe nosceret. Apparēs sc̄is
sima uirgo p̄noīato pōtifici tr̄ cū admōi
tōis oraculo uoluit edocere. Operū tuo
rū intētio ⁊ circunspecte solicitudis uigi-
lantia: qua omp̄ti deo plimū placere co-
gnosceris: te mō in hoc cōmēdabilē red-
didere: ita qđ hactenꝰ erga noīs mei de-
uotōem ab alijs n̄ fuerit attētatū: ⁊ apte
nunc mihi placuerit ꝯsumari adeo ut cā
salutis existas oībꝰ q ꝺuotōeꝫ tui p̄cōris
fuerint imitati. Ueꝝ ne perfūctoriū huꝰ
reuelatōis mysteriū ābiguis cogitationi
bꝰ credas: qđ p̄ntibꝰ tibi uerbis asserui:
sub oi̅um admiratōe maxio ēt miraculo
uolui ꝯfirmare: ita ut ꝯ̄ tp̄is naturam tm̄-
mō eū locū ifusione mirāde niuis: q̄ can
dorē ⁊ donū sp̄s sc̄i significat: repleueri: i
quo basilicā noīs mei tibi p̄cipio cōstruē
dā. hēbis siq̄ dē ⁊ ioāne p̄ticiū i hoc operē
idoneū adiutorē: q ad te sūmo diluculo
tuis p̄ceptis pariturus uenire procurabit.
Cum quo simul ⁊ uniuerso clero ac po-
pulo urbis ad montem qui superagius
dicitur incunctater accede: ibiq̄ꝫ locum

a me de industria reseruatum inuenies:
atq3 in eo mox ecclesiam nõi meo incipi
as fabricare. Cumq3 ille ĩtate uisionis stu
pore posit⁹ miraret: ⁊ cogitatõe ꝑsõe ani
mus hesitaret: ab ea ꝓrsus risũ audiuit
se esse dei genitricem mariã de qua dei
filius dñs iesus christus uelut sponsus d
thalamo ad hoies incarnatus processit.
His dictis beata uisio ab oculis eius sb
trahitur. Sicq3 eodem momento ꝓtaxa
to pⁱcio ⁊ eius uxori sub his uerbis ap
paruit **℟.** Continet ĩ gremio celum terram
q3 regentẽ uirgo dei genitrix: ꝓceres comitan
tur herilẽ. Per quos orbis ouans christo sb
principe pollet. **℣.** Uirgo dei genitrix quem
totus non capit orbis in tua se clausit uisce
ra fcus homo. Per quos. **In .ij. noct. añt.**
Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua intende ꝓspe ꝓ
cede ⁊ regna. **ps.** Eructauit. **aӡ.** Adiuuabit
eam ds uultu suo: ds in medio eius non com
mouebitur. **ps.** Deus nr̃ refugiũ. **aӡ.** Sicut
letantium oĩum nr̃m hitatio est in te sancta dei
genitrix. **ps.** Fundamenta. **℣.** Adiuuabit eã
deus uultu suo. **℟.** Deus in medio eius non
cõmouebitur. **Lectio quarta.**

Deuotionem inquiẽs tui pectoris ⁊
fidele ꝓpositum quo pⁱcciniũ no
stre defensionis spaliter eligisti: pio respe
xi ĩtuitu: ⁊ solicita erga christi fideles mi
seratione suscepi. Quãobrem scire te uo
lo qm̃ tuaꝝ rerum hereditatũq3 ꝑpetuũ
successorem tibi uolui ꝓuidere: ita ut dũ
mihi domum in terra ꝯstruxeris: ego ti
bi in celis copiosum thesauꝝ ⁊ eternam
ꝯstruam mansionem. hoc igitur tibi im
pero faciendum ut cũ summo mane sur
rexeris ad liberium papam festinãter ac
cedas. Ego enim domui mee locũ spua
lem elegi: ⁊ ut solẽnis ꝑpetuo hẽatur: uo
luntatem meam ingenti uolui miraculo
demonstrare: ita ut in hoc tp̃e nix ipsum
cooperuerit: ⁊ alium locum nulla penit⁹
infusione ꝯtigerit: ĩ quo meo nomini ba
silicam cum consilio liberij pape tibi pre
cipio erigendam. Cum ⁊ huic ⁊ sue ꝯiu
gi nomen suũ sancta dei genitrix ĩdicas
set: sancte reuelationis inspectio ab eorũ
oculis elabitur: ⁊ in tanta eos admiratio
ne dimisit: ut reliquam noctis partẽ ĩsom
nem ducerent: ⁊ ita in diuinis laudibus
exultarent. Cumq3 primo mane ianuas
palatij sui ad põtificem perrecturus exis
set sicut in somnijs audierat: totum locũ
niue coopertum inspexit. Qua de re ap
te uisionis attestatione firmatus iubẽtis
imperijs anxius obedire curabat. Und
ueloci cursu ad lateranense palatium ue
niens pontificis hostium pia cepit uiolẽ
tia infestare: credens latere pontificẽ qd
eadem hora sibi fuerat reuelatum. Sed
cum amotis obstaculis ad pontificem ꝑ
uenisset: Anxiusq3 cuperet quod sibi re
uelatum fuerat indicare: sermonem con
cepti gaudij pius papa preuẽit dicẽs. **℟.**
Sicut cedrus exaltata sum ĩ libano ⁊ sicut cy
pressus in montẽ sion quasi myrrha electa De
di suauitatem odoris. **℣.** Et sicut cynamonũ
⁊ balsamum aromatizans. Dedi. **Lec. v.**

Omnipotenti deo fili carissime im
mensas gratias ꝑsoluere nos opor
tet: qui cum simus indigni ⁊ omni meri
torum sublimatiõe pⁱuati ad spuale scẽ
sue genitricis obsequium nos dignatus
est deputare: atq3 cum ingenti admiratõ
ne hoc qd per nos ĩpleri uoluit dignat⁹ ẽ
declarare: ut qualitate tp̃is immutata pa
uore ac stupore nimio oĩum corda ꝑcus
serit. Unde te scire cupio qm̃ nuncij iam
ex parte nostra directi pplm̃ simul ⁊ cle
rum totius urbis ad nos pariter uocaue
runt. Sic enim in mandatis accepi: ut cũ
ad nos conuenerint ad superagiũ mõ
tem sil' pergere debeamus: Illum locũ
potissimum requirentes: quẽ beata dei
genitrix inopinata niuiũ infusiõe sibi or
natũ spuali prerogatiua reseruauit. Cũ
q3 hec uerba complesset senatus ⁊ tot⁹
ppli maiores pre foribus astitere: pontifi
cem magna cũ instantia requirentes tũ
ex uocatione sua tum ẽt ex nouitate mi
raculi plimum concitati. Cum aũt pon
tifex una cum pⁱcio ⁊ cardinalibus uni
uersis exisset hoc sermonis initiũ ad eos
papa exorsus est dicens. Plimũ fratres
in dño gaudere ⁊ exultare nos conuẽit:
qd cum superna clementia egregiã hãc

urbem caput ⁊ fundamẽtũ christiane reli
giõis effecerit: ⁊ in ea primatũ toti⁹ ecclie
p beatoꝝ aploꝝ petri ⁊ pauli merita col
locauerit: hodie tñ eam pijs muneribus
⁊ spalibus donis ampliare atq₃ decora
re dignatur: ita ut tanti psidij nobis i hoc
tpe uoluerit adiutoriũ adhibere: ut nll's
possit ambigere nobis celit⁹ imensa diui
na bñficia puenisse. Ecce fratres carissimi
nix quã de celo in hoc feruẽtissimo tẽpo
re ɔcidisse ɔspicitis diuini beneficij indi
cium declarat. Quã iõ omps ds uoluit
terris influere ut nos sua mia dealbãdos
oñderet: si ad hoc qd nobis per scãm su
am genitricem ipare dignatus est deuo
tissimis mẽtibus accingamur. Cum oib⁹
seriatim exponeret: q sibi ⁊ ioanni pñcio
fuerant reuelata: oẽs unanimiter clama
uerunt. Bñdictus ds. Et ad predictum
locum una cum pontifice omnes exultã
tes cum diuinis laudibus perrexerũt ℟.
Que est ista q ꝓcessit sicut sol ⁊ formosa tanq₃
irlm. Uiderunt eam filie sion ⁊ beatã dixerũt:
⁊ regine laudauerunt eam. ℣. Et sicut dies ueri
ni circundabant eã flores rosaꝝ ⁊ lilia conual
lium. Uiderunt.

Lectio sexta.

REquirentes uero locũ quem sãcta
dei genitrix pontifici repromiserat:
eum plenũ altis niuibus iuenere. In cu
ius siqdem circuitu tam alta nix limitez
fecerat: ut nulli uidereť ambiguũ: qd ille
hũc locuz pticipem niuiũ infusione fecis
se certius uidereť: q quondã i area gede
onis uellus roridũ celesti pluuia euiden
tius ɔseruauit. Ad quẽ uidelz locũ plebs
uniuersa ɔcurrens imensas grates deo
⁊ beatissime uirgini rettuleť. Mox uero
pontifex fossorium letus accipiens sicut
nix designauerat ꝓprijs manibus terraz
cepit effodere q extemplo aptata ẽ p cir
cuitum. Et ita huius gliose uirgis meri
tis architecto uicis manibus diuina cle
mentia reserauit fundamẽtum. Immensi
igi miraculi tam pontifex cum uniuersa
curia q₃ clerus ⁊ ppl's admiratõne reple
ti: Uota dño ⁊ sue genitrici unanimit p
soluentes diuis ꝓ totius ppli expiatõne
mysterijs celebratis: unusqsq₃ ad sua cũ
gaudio repedauit. Illustris uero pñcius
tam abundanter oia que necessaria fue
rant mĩstrauit: ut nihil patereť deee₃: qd
uidereť opi necessarium. Uñ oia que hẽ
bat beatissime uirgini ɔferens ipsam ue
nerabilẽ basilicaz sibi ⁊ sue uxori fecit he
redem. Quã pfectam idẽ põtifex i bono
rem dei ⁊ beate marie uirgis cõsecrauit.
In qua qdez sibi psepe dñi cunabula ui
delz fenuz ⁊ pãnos mãi dñi redemptoris
⁊ eiusdem psepis altari miro ordine ĩue
renter: cũ multis alijs aploꝝ ɔfessorũ atz
uirginum reliquijs: quoꝝ noia superua
cuum ẽ noiare: collocauit. In maiori siq
dem altari de lacte eiusdẽ gloriose uirgi
nis de capillis ipsius ⁊ uinclis sui sacra
tissimi capitis una cuz uestimẽto sui sacra
tissimi corporis ɗuotissie recõdidit. Atq
qd quidez altare sub lapide porphyrico
beati matthie apli corpus reqescit: ⁊ eius
caput exterius a canonicis ipsius basili
ce ɔseruatur. Cuius qdem bñficia plenis
effectibus in ipsa eccl'a exuberant quoti
die ad laudez ⁊ glãm omptis dei: eiusq₃
gẽitricis sẽpq₃ uirgis marie ⁊ oĩuz scõꝝ.
Qui uiuit ⁊ regnat i scl'a secloꝝ amẽ. ℟.
Ornatam monilibus filiam irlz dñs ɔcupiuit
Et uidentes eam filie sion beatissimam pdica
uerunt dicentes unguentuz effusũ nomen tuũ.
℣. Astitit regina a dextris tuis in uestitu ꝺau
rato circundata uarietate. Et uidentes. In. iij.
noct. añt. Gaude maria uirgo cunctas here
ses sola interemisti i uniuerso mundo. ps. Cã
tate. i. añt. Speciosa fcã es ⁊ suauis in deliti
is tuis scã dei genitrix. ps. Dñs regnauit exl.
a. Dignare me laudaŕ te uirgo sacrata: da mi
hi uirtutem ɔtra hostes tuos. ps. Cantate. ij.
℣. Elegit eam ds ⁊ pelegit eam. ℟. In taber
naculo suo hitare facit eam. Scđm lucam.

IN illo tpe: Loqnte iesu ad turbas
extollens uocẽ quedã mulier ɗ tur
ba dixit illi. Beat⁹ uenter q te portauit ⁊
ubera que suxisti. Et reliqua. Om. ori
genis. Lectio septima.

MAgne deuotionis ⁊ fidei oñditur
hec mlier. Que pharisceis blasphe
mantibus dñm: tãta sinceritate eiusq₃ in
carnationẽ ɔfitetur: ut ⁊ pñtiũ ⁊ futuroꝝ

confundat pfidiã. Si.n. caro uerbi dei a carne uirgis mřis esset extnea: ut multi heretici dixerunt: sine cã uentř q eum portauit: ⁊ ubera q̃ eum lactauerũt bñficarẽt. Vñ dicit apl's ꝯ hereticos. Quia misit ds̃ uo filium suũ fcĩ ex muliere fcĩ sub lege. ℟. Beatam me dicent õẽs gñationes. Quia fec̃ mihi dñs magna q potẽs ẽ ⁊ scm̃ nom̃ eiꝰ. ℣. Et mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timentibus eũ. Quia. Lectio octaua.

Nec audiendi sunt q legẽdũ putant natũ ex muliere non scm̃. Alioqui uerꝰ filius hõis ñ eẽt: nisi ex mře carnem traxisset. Scd̃z quoqꝫ physicos ex eodẽ fonte ⁊ lac nutriendis ⁊ semẽ ꝓcreandis pueris manat. Ergo de semine uirgĩs potuit ꝯcipi: q eius lacte potuit nutriri. Hec mulier typum gessit eccl'e credentis xp̃z uerum dm̃ ⁊ uerꝝ hoiem natũ fuisse. Vere bt̃a parens christi que sicut qdã ait: Enixa est puerpa regẽ q celum terrãqꝫ tenet p scl'a sp. ℟. Felix nanqꝫ es sacra uirgo maria ⁊ õi laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustitie christus ds̃ nr̃. ℣. Ora p pplo īterueni p clero ītercede p deuoto femīeo sexu: sẽtiant õẽs tuum iuuamẽ qcunqꝫ celebrant tuaz scam festiuitatem. Quia. Lectio.ix.

Cuius nom̃ ab eťno cõplectẽs oĩa gyro ipium sine fine manet: quẽ uẽtre bt̃o gaudia mřis hñs cum uirgitatis pudore: nec primã silem uisa est nec hře sequentẽ. At ille dixit. Quimo: Beati q audiunt uerbum dei ⁊ custodiunt illud. Pulchre saluator attestatõi mulieris annuit: non tm̃mõ mřem suam asseuerãs esse beatã: sed ẽt õẽs q in se uerbuz auditu fidei ꝯcipiunt: ⁊ boni opis custodia eoꝝ in corda ꝓximoꝝ pariũt ⁊ nutriũt: quasñia iudeos clam pcutit: q filium dei christũ eẽ negant. Tota ꝑfecto uite celestis pfectio duobꝰ his cõprehendit: ut uerbuz dei audiamus: ⁊ faciamꝰ. Ad laudes ⁊ p ho. añt. Dum eẽt rex. cũ rel. ar. ps. Dñs re. cũ rel. caplm. Ab initio ⁊ añ. hy. O gl'iosa dña. ℣. diffusa ẽ gr̃a in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te ds̃ in eternũ. Ad b. ar. Beata es maria q̃ credidisti: pficientur ĩ te que dicta st̃ tibi a dño. ps. Bñdictus. oĩo ut supra. Ad tertiam caplm. Ab initio. ℟. b. de cõi uirginum p õẽs ho. dñr. Ad .vi. caplm. Et sic in sion. Ad. ix. caplz. Et radicaui ĩ pplo. oĩo ut supra ad uespas. ar. Dũ eẽt rex. cũ rel. añt. ⁊ ps. de scã maria caplm. Ab initio hy. Aue maris stel. ℣. Diffusa est gr̃a ĩ labijs tuis. ℟. Propterea. Ad magn. añt. Beatã me dicent õẽs gñationes: qꝛ ancillam hũilẽ respexit ds̃. ps. Mag. oĩo ut supra. Si hoc festũ uenerit in dñica fit sẽp de festo cũ cõmemoratione de dñica. De festo uero sancti dñici qd̃ cadit eod̃ die nihil fit sed trãsfert ĩ sẽcũ dñici ꝯfessoꝛ. oĩo.

Deus qui eccl'am tuã bti dñici cõfessoris tui illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis: ꝯcede ut eiꝰ ītercessione tp̃alibus non destuatur auxilijs: ⁊ spualibus sẽp ꝓficiat icrementis. p. Lectio.i.

Beatus dñicus p̃dicatorũ dux ⁊ pr̃ iclytus q appropinquante mũdi termino quasi nouuz sydus emicuit: ex hispanie ptibus uilla q̃ dr̃ callaroga exoniensis diocesis oriundus fuit. Decebat sane ut qui oli lucifeꝝ in tp̃e suo ꝓduxerat hespum quoqꝫ aduespascente iam die super filios terre ꝯsurgere faceret ab occasu: ut extremis tẽporibꝰ ab extremis terre nubes educeret: quaꝝ ĩbre serotino uineam quã dextera eiꝰ plantauerat uberius irrigaret. Sicut.n. ioãnes baptista uelut lucifer solis ortũ p̃ueniens: saluatoris primum p̃nũtiauit aduentũ: sic scũs iste dñicꝰ uespꝛini syderis ĩ se gerens officiuz occidente scl'i luce uicinũ cernitur p̃uẽisse iudiciũ. Fame aũt pualida ĩ uniuersis hispanie ptibus igruente: seruꝰ dei dñicꝰ adhuc manens palentie: cũ uideret egẽorum miserias: neminẽqꝫ ꝯsolatorem anxio admodũ cõpassionis urgebat affectu. Lectio secũda.

AB infãtia qppe cũ eo creuerat miseratio que alioꝝ sibi coaceruans miserias: nllius afflictõis aspecte pmittebat eũ non esse pticipem. De cordis hospicio xenodochium fecerat: ⁊ mie uiscera claudere alicui nesciebat. Talibus uirtutum floribus ĩ bt̃o uiro gratissima uenustate uernantibꝰ: cepit nom̃ sanctitatis eiꝰ

circunquaq3 diffundi. Preterea sub si-
lentio transeundū non est: q cū fr̄es pre
dicatores apud locum scī sixti morarent
in urbe multaq3 necessariorū ꝑpter ordi
nem apud hoīes nondū notum frequen
ter paterent iopiā: Contigit die quadam
ut ꝓcurator frm eiusdē loci panem quez
apponeret fr̄ibus nō hēret. Missi uero
fratres ꝓ elemosyna petenda: cū domos
multas more solito circuissēt: sacerdotes
qdem ⁊ leuitas q3 plūmos: sed samarita-
nū rarissimū inuenerunt. Vn̄ factum est:
ut panis uix modicū ⁊ ualde modicum
reportarent. Lectio tertia.

Imminente igr̄ refectōnis hora ad
seruū dei dn̄icū qui tunc pn̄s ꝓcu-
rator erat accessit ⁊ defectū exposuit. Ipse
uero exultans i spū uultu alacri bn̄dixit
deū: ⁊ quasi quadam fiducia ifusa sibi de
sup ꝯfortatꝰ: id modicum qd̄ hēbat panē
p ptes diuidi sup mensā mandauit. Erāt
aūt tunc tp̄is in ꝯuentu fr̄es circit. xl. Fc̄o
itaq3 signo ueniunt fr̄es ad refectorium:
bn̄dictionem mēse letis uocibus ꝓsequū
tur. Dūq3 p ordinē residentes bucellam
panis quā unusq̄sq3 corā se repperit cum
gaudio frangeret: Et ecce duos iuuenes
eiusdē hꝰ formeq3 ꝯsimil refectoriū itra-
uerūt: palliorū sinus q̄ a collo pendebāt
plenos panibꝰ quales ipse pistor q mitte
bat nouit ꝯficere deferentes. Quibꝰ i ca-
pite unius mēse iux̄ quā uir dei dn̄icꝰ resi
debat silenter oblatis: ita subito discesse-
runt: ut nullus unq̄3 de cetero uel un̄ ue
nerit scire potuerit: uel quo postmodum
diuertissēt. Ill' uero p̄dictis iuuenibus di
scedētibꝰ: uir dei dn̄icus manu ad fr̄es cir
cunquaq3 ꝓtensa: mō inqt fratres mei co
medite. Qd̄ āt hoc diuinitꝰ meritisq3 ser
ui dei dn̄ici fuerit ꝓcuratū: nlls penitus
dubitauit: sicut q3 plēs adhuc superstites
ex his q tunc aderant fratribus attestāt.
In transfiguratiōe saluatoris ad uespas
añt. Glifica me pr̄ glīa quā hūi anq̄3 mūdus
formaretur. ps. Dixit dn̄s. cū rel. i fine ps.
Laudate dn̄m ōes. añt. Glie deitas quā oñ-
dit est incerta ⁊ occulta in humanitate eiꝰ. añt.
Oñdit qm̄ hic est factor celi ⁊ terre ⁊ ipse dn̄s
uiuorum ac mortuorū. añt. Imperauit celo ⁊
deposuit heliam p̄cepit terre ⁊ moysen resuscita
uit. añt. Oñdit eis gliam suam: ut qm̄ resurge
ret a mortuis in glia: naturā cognoscerent dei
tatis. capitulum.

Iustum arbitror q3diu sum i hoc ta
bernaclo suscitare uos i cōmōitōz.
certꝰ sū. n. q uelox est depositio taberna-
culi mei scd̄m qd̄ ⁊ dn̄s nr̄ iesus christus
significauit mihi. hymnus.

Dons pietatis culmia: thabor petēs
potentiā: patefecit discipulis: occul
ta sui numinis. Cuiꝰ refulsit facies: ulut
sol i meridie: ⁊ corporis uelamina: ut nix
fc̄a sunt cādida. Moyses huic ⁊ helias: i
mensas ferūt g̃as: qd̄ adiplere uenerat:
q̄ dudū iam p̄dixerat. Prisci ꝓceres tē
poris: intuētes apl̄i: cepunt christo dicer̄:
bonū ē hic ꝯsistere. Sed uox de celo to
nuit: ꝓstratos illos terruit: quos christus
sursū subleuans: sua ꝯfirmat g̃a. Gla ti
bi tritas: equal' una deitas: ⁊ ante oīa se-
cula: ⁊ nunc ⁊ in perpetuum: amen. ℣.
Speciosus forma p̄ filijs hoīum. ℟. Diffusa
ē g̃ra in labijs tuis. ad mag. añt. Ascendit ie
sus in montem tribus cū disipulis ut oraret. et
cum orasset fc̄a est spēs uultus eius altera: ⁊ ue
stibus eius albis refulgens ps. Mag. oro.

Deus q hodierna die unigenitū3 tu
um mirabilr̄ transfiguratū celitus
utriusq3 testamenti pr̄ibꝰ reuelasti: da q̄s
dn̄e bn̄placitis tibi actibꝰ ad eius sēper ꝯ
tēplandā ꝯtingere glām in quo tue pn̄i-
tati optime cōplacuisse testatꝰ es. p eūdē.
Ad mat. inuitat. Christū dn̄m transfiguratum
hodie Venite adoremus. ps. Venite. hyꝰ.
Fons pietatis. In. i. noct. añt. Assūpsit ie-
sus discipulos suos ⁊ ascendit in montē: ⁊ trās
figuratus est añ eos. ps Afferte dn̄o. añ Ho
die dn̄s nr̄ iesus christus facie ut sol in mōte re
splenduit: ⁊ ueste tanq̄3 nix enituit candidus.
ps. Eructauit. añt. Ante duos uates tresq3
discipulos ut sol resplendens apparuit iesus:
ut i ore duorū ul' triū testiū stet ōne uerbū. ps.
Deus nr̄ refugi. ℣. Oēs gentes quascūq3 fe
cisti uenient. ℟. Et adorabunt uestigia pedū
tuorum. Calixti. iij. pontificis maximi pri
uilegium. Lectio prima.

Calixtus eps seruus seruorum dei.
Ad ꝑpetuā rei memoriā: Int̄ diuine
dispositōis archana: q̄ iscrutabil' ꝓuidē-
tia ꝯditoris in hōibus opata est: hodier
na festiuitas in qua unigenitus dei filius
ꝓ humani gn̄is repatione trabea nostre
mortalitatis idutus: claritatis sue diuini-
tatisq̃ potentiā demonstrauit: stupendi
⁊ admirādi nobis non idigna cā extitit.
Nā ⁊si eiusdem redēptoris nr̄i preclara
miracula: erudimēta pariter ⁊ exēpla pe-
ne innumera ad nr̄am doctrinā nr̄amq̃
ꝑfecto salutē edita: oīa admiratione atq̃
ueneratione dignissima sint: admirandā
tn̄ eiusdē saluatoris nr̄i transfigurationē
singularibus insignitā mysterijs ⁊ sacra
mentis ieffabilibus coruscantem: eo de
uotius ꝓ uniuersoꝝ salute fidelium nos
ꝯuenit celebrare: atq̃ uotis ānuis pia d̄
uotione recolere: quo inter ipsius redēp
toris salutiferas actiones hec eadem pn̄
tis diei uisio redēptis mortalibus in una
eadēq̃ ꝑsona deitatis potentiam ⁊ uerā
hōis naturam ostendit: ac in nobis fidei
spei et caritatis dona confirmans: eterne
beatitudinis prestitit cautionē. Rn̄soriū.
Assūptis hodie dn̄s iesus tribus discipulis i
mōtē ut oraret subijt excelsū: solusq̃ orans co
rā eis transfiguratus ē. Faciesq̃ eius ut sol res
plenduit ac uestimenta eius ut nix fc̄a sunt can
dida. ℣. Ut aūt testimoniū hr̄et a lege ⁊ pro
phetis: hinc inde moyses ⁊ helias uisi sunt in ma
iestate. Faciesq̃. Lectio sc̄da.

Hec est eīm illa cunctis christicolis
ueneranda festiuitas: q̄ imensā dei
nostri clementiam ⁊ miam erga nos qui
christum induimus: ⁊ ipsi⁹ sumus isigniti
caractere demonstrauit. Sed ⁊ sacrosc̄e
uniuersalis eccl'e fundamēta non solum
petrā christus fundauit: uerꝫ ēt stabiliuit.
Nam cū interrogaret dn̄s quem dicerēt
hoīes esse filium hoīs: requirēti discipu
li: alios ioannē baptistā alios quidē heli
am alios uero hieremiam aut unū ex ꝓ
phetis hoīes dicere respondisset: atq̃ ite-
rū dn̄s interrogaret: Uos aūt quē me eē
dicitis: Et petrus ꝓ se ⁊ ꝓ alijs inquiens
affirmaret: tu es christus filius dei uiui

Hec ipsa uerissima salutiferaq̃ petri cō-
fessio i hac admirabili saluatoris nr̄i trās
figuratione per uocē prīs dicentis: Hic
est filius m̄s dilectus in quo mihi bn̄ cō-
placui: confirmata stabilita ac multimo-
de approbata est: ⁊ iudeoꝝ perfidia qua
ipsū esse heliā aut hieremiā uel ex ꝓphe
tis aliquē falsa asseueratione contende
bant penitus ꝯfutata. Alioꝝ uero ipsū
tanq̃ legis trāsgressorem ⁊ blaspheman
tiū sibi dei gl'iam usurpantem mendacit̄
accusantiū fuit exclusa calūnia: cum illic
moyses legislator ⁊ helias ꝓ gl'ia dei e-
mulator atq̃ propheta eximius astantes
christo testimonium perhiberent. ℟.
Sicut unius dei trinitas ꝑ prīs uocem: ꝑ colū
be descensum: ꝑ baptizatum in iordane filium
declarata est: Sic eodē hodie transfigurato fili
o ueraciter a pr̄e in monte clamatum ē: hic ē fi-
lius meus dilect⁹ in quo mihi bn̄ complacui.
℣. Legem signans moyses: ⁊ helias ꝓphetiā
gl'ificati affuerunt gl'oso dn̄o dicentes excessū
eius quē cōplecturus erat i irl'm. Sic. Lec. iij.

Quanta igr̄ ueneratione colenda ⁊
solennitate precipua celebranda ē
hodierna festiuitas: i qua prīs uoce ⁊ testi
monio ꝓprio petri cōfessionē manifeste
confirmat. Roboratur apl'oꝝ fides at-
q̃ confessio q̄ ecclesie catholice extitit fū
damentum in ipso saluatore ⁊ redēptore
nr̄o firmiter stabilitum. Christus nanq̃
uerꝫ fundamentum ecclesie: preter qd̄ ali
ud poni non pōt: cui ipse aploꝝ pinceps
sp̄u sc̄o afflatus ad ꝯfutandas ꝑfidorum
fallacias: ueluti testis fidelis christo testi-
moniū ꝑhibet dicens. Accipiēs eīm a d̄o
prē honorem ⁊ gl'am uoce delapsa ad e-
um huiusmodi a magnifica gl'ia. Hic est
filius me⁹ dilectus in quo mihi bn̄ cōpla
cui: ipsū audite. Et hanc uocem de celo
nos audiuim⁹ allatā: cū essemus cū eo in
monte sc̄o. Intellexerunt nanq̃ petrus
⁊ comites q̄ fide tenebant maiestatē filij
dei ꝑ lumīs claritatem: ac in eo diuinam
⁊ humanā ꝯuēisse naturā: ut ⁊ prīna uox
⁊ imensa uelut solis claritas: que oēm
sensū ⁊ mortaliū facultatē excedit: moy
si quoq̃ ⁊ helie prīsītia cum uenerationis

debite maiestati diuie exhibitōe de futu-
ra ipsius passiōe loq̄ntium: eū uez dei fi
liū nunciarēt: qḋ euangelista ioānes affir
mās ait. Uidim⁹ gliā ei⁹: gliā quasi unige
niti a pr̄e plenum gratie ꝛ ueritatis. ℞.
Primogenitus ꝑdijt ex ore p̄ris: ego feci ut o
riretur lum̄ i cel: ego i altissimis hito. Et thro-
nus m̄s in colūna nub. ℣. Priusq̄ȝ montes
fierent aut formaretur orb terre a sc̄lō ꝛ usq̄ȝ in
sc̄lm. Et thro. In .ij. noct. añ. Bonum est
nos hic eē: si uis faciamus hic tria tabernacl̄a
tibi unū moysi unū ꝛ helie unū. ps. Oēs. g.
añ. Rñdens petrus ait ad iesū: dñe si uis faci
amus hic tria tabernacula: tibi unū moysi unū
ꝛ helie unū. ps. Magn⁹ dñs. ℣. Ecce nubes
lucida obumbrauit eos: pr̄na uox audita est:
hic est filius m̄s. ps. Deus iudiciū. ℣. Ois
terra adoret te ꝛ psallat tibi. ℞. Psalmū dicat
nōi tuo. De sermōe origēis sup exodon.
lectio quarta.

L Ectio nobis exodi que recitata est:
nos ad intelligētie īq̄sitionem l'ici
tat ul' repellit. Incitat m̄tes studiosas ꝛ li
bas: desides ꝛ occupatas repellit. Scrip
tū ē. n. q̄ uidit aaron: ꝛ ōes filij israel mo
ysēȝ: ꝛ erat glificata facies ei⁹ ꝛ color uul
t⁹ eius ꝛ timuerūt accedere ad illum. Et
po stpauca ponebat inq̄t moyses super
faciem suā uelam̄. Cū āt introiret i ꝯspec
tu dñi ut loq̄retur illi deponebat uelam̄.
Hec aūt apl's differens illo magnifico sē
su quo i ceteris utitur: de quo dixit: Nos
aūt sensū christi hēm⁹ ait. Qḋ si misteriū
mortis i litt'is formatum i lapidibus fuit
ad gliā: ita ut non possint itendere filij is-
rael i faciem moysi ꝑpter gliam uult⁹ ei⁹
q̄ abolet: quō non magis misteriū sp̄s e-
rit in glia? Et iteꝝ paulop⁹ dicit. Et non
sicut moyses uelamen pōebat sup facieȝ
suā: ut non itenderēt filij isrl' in faciē uult⁹
eius. Obtusi st̄ eim sensus eoꝝ usq̄ȝ i ho
diernū diē. Cum. n. legit moysi uelamen
ē positū super cor eoꝝ: Quis non admi-
ret misterioꝝ magnitudinem? Quis nō
pertimescat uelamen obtusi cordis? ℞.
Corā tribus discipul' transfigurato dño. Mo
yse ꝛ helia hinc inde secū loq̄ntibus oñdit suā
maiestatem. ℣. Ut in ore duoꝝ uel triū testiū

sicut scriptum ē: staret ōe uerbū: ꝛ ut ipse testio
niūȝ hr̄et a lege ꝛ ꝑphetis. Moyse. lc. q̄nta.

G Lorificata est facies moysi s̄ȝ non
potant itendere i faciē uultus ei⁹ fi
lij israel: nō potat itendere ppl's synago
ge. Siq̄s āt ꝯuersationē ꝛ uitam pōt hr̄e
eminentiorē q̄ȝ reliquū uulgus: iste pōt i
tueri gliā uult⁹ eius. Et nunc. n. sicut dicit
apl's: Uelamen ē positū i lectōe ue't'is te-
stam̄ti. Et nūc moyses glificato uultu lo
quit sed gliā q̄ est i uultu ei⁹ non possum⁹
ītueri. Iccirco āt non possum⁹: q̄r adhuc
ppl's sum⁹: ꝛ nihil studij nihil meriti plus
q̄ȝ reliqua plebs hēmus. Ueruȝ q̄r dicit
sc̄s aplus: Idipsū āt uelamen in lectione
ue't'is testamenti manet: amputaret nobis
ōem intelligentie spē tāti ꝛ talis apl'i ꝑla
ta sñia nisi addidisset. Cū aūt q̄s ꝯuersus
fuerit ad deū auferet uelamen. Igr̄ cām
auferendi uelamis ꝯuersionē nr̄am eē di
cit ad dñm. Ex quo colligenda st̄ nob in
dicia: q̄ legentes scripturas diuīas latet
nos itellect⁹: dōec obscura st̄ nob ꝛ clau
sa q̄ scripta sunt: q̄r nondū ꝯuersi ad dñȝ
sum⁹. Si. n. ꝯuersi essem⁹ ad dñm: sine du
bio auferretur uelamē. Et hoc ipsū ꝯuer
ti ad dominum quale sit uideamus. ℞.
Hodie in mōte transfigurato dño apti sunt ce
li: ꝛ uox p̄ris itonuit: hic est fil⁹ m̄s dilectus in
quo mihi cōplacui. ℣. Intonuit de celo dñs
ꝛ altissimus dedit uocē suā: hic ē. Lectio. vi.

E T ut euidenti⁹ scire possim⁹ q̄d sit
ꝯuersus: dicendū nobis pri⁹ est q̄d
sit auersus. Ois qui cū recitant̄ uerba le
gis: cōibus fabulis occupat̄ auersus est.
Ois q cū legitur moyses de negocijs se
culi de pecunia: de curis solicitudinē ge-
rit auersus est. Ois q possessionuȝ curis
stringit̄: ꝛ diuitiaꝝ cupiditate distendit̄: q
gl'e seculi ꝛ mundi honorib⁹ studet auer
sus est. Sed si ab alijs quidē uidetur alie
nus: adsistit āt ꝛ audit uerba legis ꝛ uul
tu atq̄ȝ ocul' intēt⁹: corde tñ ꝛ cogitationi
bus euagat̄: auersus est. Quid ergo ē cō
uerti? Si his ōibus terga uertam⁹ ꝛ stu-
diosis actibus mētisq̄ȝ solicitudie uerbo
dei opam demus: ꝛ i lege ei⁹ die ac nocte
meditemur: obmissis ōibus deo uacem⁹

exerceamur i testimõijs eius: hic est ꝯuer-
sus ad dñm. Tu ergo si uolueris filiũ tu-
um scire lr̃as: quas liberales uocant: scʒ
grammaticã uel rhetoricã disciplinã: nũ
qd non ab õibus eũ uacuũ ⁊ liberũ red
des? Nunqd non omissis ceteris huic u-
ni studio dare opam facis? Pedagogos
magistros libros impensas nihil prorsus
deesse facis quousqʒ ad perfectum pro-
positi studij opus reportet. Responsorium.
Splendida fc̃a est ut sol facies iesu dñ respice-
ret in eũ pr̃. Et uidentes discipuli claritatẽ uul
tus eius admirantes timuerunt ualde. ℣. Et
apparuerunt ill' moyses ⁊ helias cũ eo loquen
tes. Et ui. In iij. noc. aña. Celi aperti sũt sup
eum: ⁊ fc̃a ẽ uox de celo dicens: hic ẽ filius m̃s
dilectus i quo mihi cõplacui. Ps. Bñdixisti.
Aña. Uox de celo sonuit: ⁊ uox prĩs audita ẽ:
hic ẽ filius m̃s dilectus i quo mihi cõplacui ip
sum audite. Ps. Cãtate. i. ℣. Audientes disci
puli prĩs uocẽ ceciderunt i facies suas ⁊ timue
runt ualde. Ps. Cantate. ij. ℣. Celi apti sunt
sup eũ. ℟. Et uox prĩs audita ẽ. Scd'm ma.

In illo tp̃e: Assũpsit iesus petrũ ⁊ ia
cobũ ⁊ ioãnẽ frẽm eius ⁊ duxit illos i
montẽ excelsum seorsũ: ⁊ trãsfiguratus ẽ
añ eos. Et rel'. Om. s. aug. epi lectio. vij.

De regionibus messis gaudia de ui
nea fructus suauitatis: de scripturis
ãt doctrinas uiuificãtes hẽmus. Regio-
nes uno tp̃e hñt uindemiã: scriptura ue
ro sep̃ effluit doctrinã uiuificãtẽ. Regio
qñ metit' amittit gratiam: ⁊ uinea postq̃
uindemiata fuerit humiliatur: scriptura
ãt quotidie metit': ⁊ spice iterp̃tatorũ nõ
deficiunt: quotidie uindemiat' ⁊ botriões
spei eius nõ desinunt. Appropiquemus
ꝗppe huic regioni: ⁊ d' uiuificante succo
eius saciemur: ⁊ metamus de ea spicas
uite eterne uerba dñi nr̃i iesu christi q di-
xit. Sunt hic uiri astantes q nõ gustabũt
mortem: dõec uideant filiũ hõis i gl'a sua
Et post dies sex assũpsit simonem petrũ
⁊ iacobum ⁊ ioãnem frẽm eius: ⁊ duxit
illos i mõtem excelsum seorsum: ⁊ trãsfi-
gurat' ẽ añ eos: ⁊ facies ei' refulsit sic' sol
⁊ uestim̃ta eius facta st̃ cãdida sic' nix. ℟.
Ecce nubes lucida obũbrauit eos: ⁊ ecce uox
de nube dicens. Hic ẽ filius meus dilectus i
quo mihi bñ cõplacui: ipsũ audite. ℣. Et audi
entes discipuli ceciderunt i facies suas exterri-
ti a uoce celitus dicẽtis. Hic. Lec. octaua.

Uiros ãt quos dixit ut non gustarẽt
mortẽ: donec uiderent locũ aduen
tus eius: st̃ ij tres apl̃i quos accepit: ⁊ po
suit i mõtem: ⁊ oñdit ill' quõ oportet eũ
uenire in nouissimo die i gl'ia deitatis ⁊ i
corpore sue humanitatis. Iterũ qdem as-
sumpsit eos i mõtem ut oñderet eis qs ẽ
filius ⁊ cuius. Qñ. n. interrogauit eos quẽ
dicunt hoies esse filium hõis: ⁊ dixerunt
ei: Quidã heliã alij hieremiam aut unũ
ex ꝓphetis: ꝓpterea assumpsit eos i mõ
tem: ut oñderet illis qr̃ non ẽ helias sed
d's helie: nec iterũ hieremias sed q sc̃ifica
uit hieremiã in utero m̃ris: neqʒ unus ex
ꝓphetis: sed dñs ꝓphetarũ ⁊ q misit eos.
Rursum oñdit eis qm̃ hic est factor celi:
⁊ ipse est dñs uiuorũ ac mortuorũ. Impe-
rauit. n. celo ⁊ deposuit heliã: p̃cepit ter
re ⁊ resuscitauit moysen. Et iterũ assũpsit
eos in montẽ: ut oñderet ill' qr̃ filius dei
est: ut pr̃ uocet filium ⁊ doceat eos: qr̃ fili
us eius est in ueritate. Responsorium.
Hodie petrus iacobus ⁊ ioãnes p̃mam d' ce-
l' uocẽ intonantẽ audierũt: hic ẽ filius m̃s. Ho-
die ab eis moyses ⁊ helias i maiestate uisi sunt
cũ dño ut sol fulgentes loquentes. ℣. Hodie
noui testamenti discipuli antiq̃ legis i gl'ia ꝓce
res uiderunt. Hodie ab. Gl'a. Hod. Lec. ix.

Si enim dixisset qr̃ ego sũ d's ex d's
nõ satisfaceret eis ꝓpter carnẽ qua
erat idutus: ⁊ qr̃ cum eis ꝯuersabat' uidẽ
tibus bt̃a maria genitrice eius ⁊ ioseph
q eum nutriuit: ⁊ q cognoscabatur pr̃ eius
⁊ cuius filij nuncupabantur fr̃es eius. Et
iterũ qr̃ esurijt sitiuit recubuit dormitauit.
Assũpsit ãt eos ꝓpterea ut oñderet eis re
gnum suum añ mortem: ⁊ potentiã suã
añ passionem ⁊ gl'iam suã añ iiuriam suã
⁊ honorem suũ añ iproperium suũ: ut qñ
tenerent eum iudei: cognoscerent qr̃ nõ
ꝓpter potentiã eorũ crucifigeret': sed ꝓpt'
beniuolentiam suã ⁊ ꝓ salute mundi. Et
rursum oñdit eis gl'am suã añ resurrectõ
nẽ: ut qñ resurgeret a mortuis in gloria

nature deitatis cognoscerent: qꝛ nō mer
cedē honoris ꝑpt honorē suū accepit ue
lut idignus: sed qꝛ fuit ei ab olim ꝛ a sclo
cū pře: ꝛ cum spu ab utroqꝫ ꝓcedente sič
dixit. Pr̄ glifica me glā quā babui añqꝫ
mundus formaret a te. Hec est ergo glā
deitatis eius i cetera ꝛ occulta i bumani
tate sua: quā oñdit aplis in ascēsione mō
tis. R. Hodie pater de celis testificauit filium
quo audito discipuli timuerunt ualdē: prostra
tiqꝫ sř a uoce dicentis: bic est filius m̄s in quo
mibi bñ cōplacui. V. Celi apti sř sup eū ꝛ uox
pr̄is intonuit. Hic. ē. Ad laud. ꝛ ꝑ bo. ãn.
Accessit iesus ꝛ diuine uocis pauore ꝓstratos
tetigit discipulos suos dicens: surgite ꝛ nolite
timere. ps. Dñs reg. cū rel. añ. Ut testio
niūꝫ bñet a lege ꝛ ꝓphetis i medio moysi ꝛ he
lie transfigurat⁹ apparuit iesus. ãn. Lex ꝑ mo
ysen signata ē ꝛ ꝓphetia ꝑ beliam: q i maiesta
te uisi sunt cū dño fulgentes i monte loqntes.
ãn. Descendentib⁹ ill' de monte p̄cepit iesus di
cens nemi dixeritis uisionem: dōec filius bōis
a mortuis resurgat. ãn. Uisionē quaꝫ uidistis
nemi dixeritis: donec a mortuis resurgat filius
bōis. caplm. Iustū arbitror. by.

IEsus postqꝫ monstrauerat tribus
celestem gliam: descēdens mandat
ceteros: boc latere discipulos. nulli li
ceat dicere: deuicto mortis principe: do
nec filius bōis: uictor surgat a mortuis.
Urbana surgens reserat: clausa pādit
enigmata: q̄ dudum tēplū texerat: sensim
pandit mysteria: Glia tibi trinitas. V.
Dñs regnauit decorē induit. R. Induit dñs
fortitudinem ꝛ p̄cinxit se. Ad b. añ. Hodie
transfigurato dño a pr̄is uoce testificato: moy
ses ꝛ belias affuerunt splendidi excessū ei⁹ quē
cōplecturus erat loqntes. ps. Bñd. oro. De
us q bodier. ut supra. ad tertiā caplm. Iu
stum arbitror. R. b. Speciosus forma p̄ filijs
boium. V. Diffusa ē grā in labiis tuis: p̄ filijs
boium. Glā. Speciosus. V. Ois terra ado
ret te ds ꝛ psallat tibi. R. Psalmū dicat noi
tuo. oro. Deus q. ut supra. Ad. vi. caplꝫ.
ACcepit enim a deo patre bonorē ꝛ
gliam uoce delapsa buiuscemōi a
magnifica gloria bic est fili⁹ meus dilect⁹
in quo mibi complacui ipsum audite. R.

b. Omnis tra adoret te ds: Et psallat tibi. V.
Psalmum dicat nōi tuo: Et psallat tibi. Glā.
Ois. V. Celi apti sunt sup euꝫ. R. Et uox pa
tris audita est. Ad nonam capitulum.
ET babemus firmiorem propheti
cum sermonem: cui benefacitis in
tendentes quasi lucerne lucenti in caligi
noso loco: donec dies lucescat: ꝛ lucifer
oriatur in cordibus uestris. Historia bre.
Celi apti sunt sup eū. V. Et uox pr̄is audita ē
sup eū. Glia. Celi apti. V. Uisionē quā uidist
is nemi dixeritis. R. Donec a mortuis resur
gat filius bōis. Ad uespas añ. Accessit ie
sus. cū rel. de laud. ps. Dixit dñs. cū rel. i
fine ps. Laudate dñm ōnes gētes. caplm.
Iustum arbitror. by. Fōs pietatis. V. Spe
ciosus forma p̄ filijs boium. R. Diffusa ē grā
in labijs tuis. Ad mag. añ. Non sepatū in
glā deitatis sed unius uox exclamauit i corpo
re exiguo: ꝛ glia terribili ex maria filium idiui
duum cū eē in bumano corpore: ꝛ in glia deita
tis sue. ps. Mag. oro. Deus qui bodier.
ut supra. In sanctorum martyrum sixti
pape ꝛ felicissimi ꝛ agapiti oro.
DEus qui nos concedis sanctorum
martyrum tuorum sixti ꝛ agapiti:
natalitia colere: da nobis in eterna beati
tudine de eorum societate gaudere. per.

Lectio prima.

SIxtus natione grecus ex philoso
pho sedit annos duos menses undecim
dies septem martyrio corōatur. Fuit au
tem temporibus ualeriani ꝛ decij quo tē
pore fuit maxima persecutio. Eodem tē
pore bic comprebensus est a ualeriano:
ꝛ ductus est ut sacrificaret demōijs. Qui
contempsit p̄cepta ualeriani ꝛ capite trū
catus est: ꝛ cū eo alij septem diacones .i.
felicissimus agapitus ianuari⁹ ꝛ magn⁹
uicētius ꝛ stepbanus octauo idus augu
sti. Et predicti prefuerunt a cōsulatu ma
ximi ꝛ grauionis usqꝫ ad consulatum tu
sci ꝛ bassi. Et inceperunt a tredecimo ca
lendas augusti. Quo tempore seuissima
persecutio agebatur sub decio. Et post
passionem beati sixti post tertiam diem
passus est beatus laurentius eius archi
diacon⁹ quarto idus augusti: ꝛ sbdiacon⁹

claudius ⁊ seuerus presbyter ⁊ crescenti
us lector ⁊ romanus hostiarius. Hic cō
stituit ut missarum actionem sacerdote i
cipiente populus decantaret hymnum.
Sanctus sanctus sanctus dominus de⁹
sabaoth. Hic fecit ordinationes tres per
mensem decembrium. presbyteros qua
tuor diacones septem episcopos duos.
Qui etiam sepultus est in cemiterio ca
lixti uia appia. Nam septem diaconi su
pradicti sepulti sunt in cemiterio pretesta
ti uia appia. Supradictus autē beatus
laurēti⁹ i cemitio cyriace i agro uaticāo i
crypta cum alijs multis martyribus se
pultus est: ⁊ cessauit episcopatus dies tri
gintaquinq̃.

Lectio secunda.

Sixtus urbis rome episcopus athe
nis doctus ⁊ natus ⁊ prius quidē
philosophus: postea uero christi discipu
lus. Temporibus decij cesaris ⁊ ualeria
ni prepositi iusserunt sibi sanctum sixtū
episcopum presentari cum clero suo noc
tu intra ciuitatem in tellude. Tūc sixtus
episcopus dixit ad clerum suū. Fratres
⁊ cōmilitones mei nolite expauescere.
Omnes sancti quanta passi sunt tormen
ta: ut securi perpetuam obtinerent uite e
terne palmam? Nam ⁊ dominus noster
iesus christus passus ē pro salute nostra
ut nobis relinqueret exemplū. Et uoce
clara dixit. Uenite nemo metuat trores.
Felicissimus ⁊ agapitus dixerūt. Et nos
sine te patre quo ibimus? Et presentatus
noctu decio ⁊ ualeriano cū duobus di
aconibus: dixit ad sāctum sixtum episco
pum decius cesar. Scis quare tentus ⁊
conuentione publica nobis presentatus
es? Respondit sixtus episcopus. Scio et
bene scio. Decius dixit. Ergo si scis fac
ut uniuersi sciāt: ut ⁊ tu uiuas ⁊ clerus tu
us augeatur. Respondit sixt⁹ episcopus.
Uere sic facio ut clerus meus augeatur.
Dixit decius. Ergo sacrifica dijs immor
talibus ⁊ esto princeps sacerdotum. Be
atus sixtus episcopus dixit. Ego sacrifi
caui semper ⁊ sacrifico deo patri omni
potēti ⁊ domino meo iesu christo ⁊ spui
sancto hostiam puram ⁊ immaculatam.

Lectio tertia.

Decius dixit. Cōsule senectuti tue.
sicut ⁊ nos consulimus: ita consu
le tu tibi ⁊ clero tuo. Beatus sixtus epis
copus dixit. Usq̃adeo consultus sū et
mihi ⁊ clero meo: ut de profūdo mortis
eterne coner mecum omnes eripere uel
liberare. Decius dixit. Sacrifica. Nam
si non sacrificaueris: tu eris exemplum ō
nium. Sixtus episcopus dixit. Iā semel
tibi dixi quia sacrificium semper offero
deo meo ⁊ iesu christo filio eius. Decius
dixit ad milites. Ducite eum ad templū
martis: ut sacrificet deo marti. Quod si
noluerit: reducite eum in priuatam custo
diam. Et eduxerunt eum ad templum
martis ⁊ cohortabantur ut sacrificijs co
inquinaretur. Tūc beatus sixtus episco
pus dixit. O felices quid non ploratis:
qui adoratis idola uana manu facta mu
ta ⁊ surda: que nec sibi nec aliquibus ꝓ
sunt? Sed audite filij ⁊ liberate animas
uestras de eterno supplicio: ⁊ nolite pa
uescere ista tormenta: sed illa metuite: et
agite penitentiam: quia nescientes sacrifi
castis idolis uanis. Et cōtento decio in
troduxerunt eum in priuatā custodiā cū
duobus diaconibus suis felicissimo ⁊ a
gapito.

Lectio quarta.

Cumq̃ audisset laurentius archidi
aconus sixtum episcopū in custo
dia recludi: his uerbis appellare cepit.
Quo progrederis sine filio pater? Quo
sacerdos sancte sine diacono properas?
Tu nunq̃ sine ministro sacrificasti: nec
offerre cōsueueras. Quid in me ergo dis
plicuit pater? Nunquid degenerē me ꝓ
basti? Experire certe utrum idoneū mini
strum elegeris: cui cōmisisti dominici sā
guinis consecrationem. Cui consuman
dorum consortium sacramentorum cre
didisti: huic sanguinis tui consortium ne
gas? Uide ne periclitetur iudicium tuū
dum fortitudo laudatur. Abiectio disci
puli detrimentum est magistri. Quid qđ
illustrius certantes uiri discipulorum cer
taminibus q̃ suis uincunt? Deniq̃ a

braam filium obtulit: ⁊ petrus stephanũ premisit. Et tu pater ostende in filio uirtutem tuam: ⁊ offer quẽ erudisti: ut securus iudicij tui comitatu nobili peruẽias ad coronam.

Lectio quinta.

Tunc sixtus episcopus dixit. Non ego te fili desero neqꝫ derelinquo: sed maiora tibi debẽtur ꝓ fide christi certamia. Nos quasi senes leuioris pugne cursũ recipimus: te quasi iuuenẽ manẽs gloriosior ꝺ̃ tyranno expectat triumphꝰ. Flere desiste post triduum me sequeris. Inter sacerdotem ⁊ leuitam medius hic numerus decet. Non erat tuum sub magistro uincere: quasi adiutorẽ quereres q̃ ꝯsortium passionis mee expetis. Totaꝫ tibi hereditatem dimitto. Quid p̃ntiam meã requiris? Helias heliseuꝫ reliquit ⁊ uirtutẽ nõ abstulit. Et dixit beatus sixtus ad beatum laurentiũ. Accipe facultates ecclesie: ⁊ thesauros quibus tibi uidetur expende. Tũc beatissimus sixtus episcopus tradidit archidiacono suo laurẽtio õẽs facultates ecclesie. Eodeꝫ tp̃e acceptа potestate beatus laurentius cepit ꝑ regiõẽs peregrinos curiose querere: ⁊ ubicunqꝫ sancti clerici uel pauperes essẽt absconditi: ⁊ portans thesauros ꝓut cuiqꝫ opus erat ministrabat.

Lectio sexta.

Post hec beatus sixtus ducitur ad telludem ut audiret ⁊ cũ eo duo diacones felicissimus ⁊ agapitꝰ. Et sedens ꝺ̃cius ac ualerianus: Dixit decius ad beatum sixtum episcopum iracundia plenus. Nos quidem consulimus senectuti tue: audi p̃cepta nostra ⁊ sacrifica. Respondit beatus sixtus. O miser tu tibi cõsule: ⁊ noli blasphemare: sed age penitentiam de sanguine sanctorum queꝫ effudisti. Decius furore repletus dixit ad ualerianum. Si iste extinctus non fuerit: non eris clarus adiutor. Ualerianus respondit. Capite puniatur. Agapitus ⁊ felicissimus dixerunt. O miseri si audieritis precepta patris nostri: euadetis eterna tormenta que uos torquere habent. Ualerianus prepositus dixit. Quid diu uiuũt isti qui nobis tormenta promittunt? Sꝫ ducantur ad templum martis ut iterũ sacrificent. Qꝺ̃ si noluerit sacrificare ⁊ supplicare: i eodeꝫ loco capite truncẽtur. Et ducti foras muros porte appie: cepit beatus sixtus diceꝛ. Ecce idola uana surda ⁊ muta ⁊ lapidea quibus miseri inquinãtur ut perdant uitam eternaꝫ. Et dixit ad templum martis. Destruat te christus filius dei uiui. Et cum hoc dixisset beatus sixtus responderũt omnes christiani. Amen. Subito cecidit aliqua pars tẽpli et cõminuta ẽ. Tũc beatus laurẽtius cepit clamare. Noli me derelinq̃re pr̃ sc̃e: quia thesauros tuos iaꝫ expẽdi: quos tradidisti mihi.

In sancti donati epi ⁊ martyris oratio.

Deus tuorum gratia sacerdotum ꝑfecta quesumus: ut sãcti martyris tui ⁊ episcopi donati cuius festa gerimus: sẽtiamus auxilium. per dominum.

Lectio prima.

Apud tusciam i ciuitate aretio natale sancti donati episcopi ⁊ martyris. Qui nutritus a sancto pignenio presbytero: in titulo sancti pastoris eruditus est: non solum in diuinis uerum etiam i humanis litteris sufficiẽtissime. Cũ quo ⁊ iulianus creuit ⁊ subdiaconus ordinatus: reiecto postmodum gradu inutilis factus ad imperium aspirauit. Quo tempore beatum pigmenium rome in custodia mancipauit: ⁊ sanctos patrem ⁊ matrem donati gladio occidit. Donatus uero fugam petijt aretium ciuitatem: ⁊ habitauit cum hilariano gloriosissimo monacho seruiens deo continuis orationibus ⁊ ieiunijs. Factum est autem ut mulier quedam nomine siranna gentilis et pagana capta oculis ⁊ corde uere ceca cum unico filio suo herculiano nomine cellam beati hilariani: cum quo beatus uir habitabat: requireret: quam fide christi instructam: ad beatum satyruꝫ episcopum hilarianus ⁊ donatus perduxerũt. Qui ut fidem ipsius accepit: gratias deo agens indixit ei ieiunium: ut humiliaretur in cinere ⁊ cilicio.

Lectio secunda.

AT sic deīn cathetizauit eā ⁊ bapti-
zauit tā ipſam ꝙ filiū eius. Et mox
aperti ſunt oculi ſyrāne: cepitq; clamaȓ.
Vere dei fili⁹ eſt chriſtus qui illumiauit
oculos meos. Qđ factum audiens āpro-
nianus: non multo poſt attulit filiū ſuuʒ
demoniacum ad beatū donatum. Quo
orante cū beato ſatyro epō ⁊ hilariano
expulſus demon puerum ſanū reliquit.
Sed ⁊ non longo poſt tpe uir quidā eu-
ſtaſius rector tuſcie ⁊ exactor fiſci duʒ oc-
cupatus alicubi tenereȓ: ſuperueniētibus
hoſtibus uxor ipſius eufroſina pecuniā
fiſci abſcondit: ⁊ paucis diebus ſuccedē-
tibus abſente adhuc uiro ꝺfuncta ē. Re-
diens āt poſtmodū uir eius īuenit uxorē
ſuam mortuā pecuniāq; fiſci ſibi celari.
Qua de re non parꝝ triſtis efficiȓ ſiľ perq;
ſita pecunia: cuʒ ēt a principib⁹ curie ſup-
plicia ipſi meditarenȓ. Fugiens idē cuſta-
ſius uenit ad beatum ſatyꝝ ⁊ donatū ⁊ i-
dicauit eis anxietatē animi ſui. Stās ita-
q; donatus ſup ſepulchrum uxoris ipſi⁹
uoce magna clamauit. Eufroſina p iesū
chriſtum crucifixū te ꝯiuro ut dicas nob
qđ ſit factum de pecunia fiſci: qr uir tuus
ꝓ ea ab exactorib⁹ ualde affligit. Que
mox de ſepulchro reſpondit. In igreſſu
domus ſuffoſſa lateȓ pecunia quā queri-
tis. Recepta ē igȓ pecunia liberato cuſta-
ſio ab īpoſitione calumnie. Lectio. iij.

VErū recepto beato ſatyro cū patri-
bus ſuis: eius loco ſacerdotiuʒ be-
atus donatus ſuſcepit. Cūq; die quadaʒ
miſſā celebraſſet pplo: ⁊ de corpore chri-
ſti ac ſāguine ipſi⁹ pplo uenerabiliter re-
creareȓ: diaconus quidā noīe anthimus
tradebat ſanctū ſanguinē chriſti: ⁊ ſubito
paganoꝝ impulſu cecidit ⁊ ſanctū calicē
cōminuit. Unde ualde triſtis tam ipſe ꝙ
pplo chriſti efficitur. Cuius triſtitiā ꝺs p
beatum donatum illico releuauit. Nam
collecta ſunt fragmēta dñici calicis ⁊ be-
ato uiro allata. Que flens ille ſuſcipiens
orōne facta uas ī priſtinam formā reſtau-
rauit. Quo ſigno ꝑculſi pagani ſimul cū
chriſtianis deitatē chriſti ꝯfeſſi ſūt: ac cir-
citer. lxxix. aīe in chriſtum credentes per
baptiſmum ſaluate ſunt. Multis ergo ſi-
gnis dñs glorificans ſcm̄ ſuum ad coro-
naʒ martyrij ꝑuexit. Deniq; tēpus tpe iu-
liani īpatoris a quadratiano auguſtali ſi-
mľ ⁊ cū eo hilarianus uir dei iubeȓ idoľ
ſacrificare. Cui fideľr reluctāti iuſſit qua-
dratianus eius os lapidibus ꝯtūdi: Hi-
larianū ergo monachū in ꝯſpectu ei⁹ taʒ
diu fuſtibus cedi: donec ſpm̄ emitteret:
Deinde beatum donatuʒ in cuſtodia re-
cludi. Ubi cuʒ īnumera miracula dñs p
ſeruū ſuum oꝑareȓ: miſit quadratian⁹ qui
euʒ gladio ꝑcuteret. vij. idus auguſti. cu-
ius corpus chriſtiani iuxta ciuitatem cuʒ
ueneratione ſepelierunt. Martyriſ uero
hilariani oſſa ī hoſtia ciuitate tumulata
ſeruanȓ. In ſcoꝝ martyꝝ cyriaci largi ⁊
ſmaragdi oratio.

DEus q̄ nos annua btoꝝ martyruʒ
tuoꝝ cyriaci largi ⁊ ſmaragdi ſolē-
nitate letificas ꝯcede ꝑpitius: ut quoruʒ
natalitia colimus: uirtutē quoq; paſſiōiſ
imitemur. p. Lectio ꝑma.

ROme natale ſcī cyriaci martyris: q
p⁹ lōgā carceris macerationē quā
ſub maximiano ꝑtulit cū ſiſinio diacono
ſuo ⁊ ſmaragdo ⁊ largo p⁹ multa mira-
cula facta ī qbus filiā diocliciani artemiā
ipſius rogatu a demonio curauit ⁊ bap-
tizauit: filiā quoq; ſaporis regis ꝑſarum
iobiā: miſſus illi: a diocliciāo ꝑp hoc eā
libauit a demonio ⁊ baptizauit cuʒ ipſo
rege ⁊ alijs quadringētis triginta. Redi-
ens romā p⁹ mortē diocliciani tēt⁹ ē inter
alios chriſtianos a filio ei⁹ maximiano:
⁊ ī cuſtodiā miſſus: eo ꝙ ſororē ſuā chri-
ſtianā feciſſet. Deniq; ꝑcepit ut ī die pro-
ceſſionis ſue nudus cathenis obligatus
añ redā ei⁹ traheret. Et p⁹ hec ductus de
carcere cū ſocijs largo ⁊ ſmaragdo ⁊ cre-
ſcētiano p carpaſiū uicariū pice reliqua-
ta caput ei⁹ ꝑfuſum ē. Lectio ſcđa.

ET ruſū p dies. iiij. eductus denuo
ꝺ carcere ī cataſta extēſus attractiſ
q; neruis ⁊ fuſtibus ceſus: poſtmodum
iubente maximiano capite trūcaȓ⁹ eſt: cū
largo ⁊ ſmaragdo ⁊ alijs. xx. Scriptū ē
autē ī geſtis marcelli pape. ī illo tempore

maximianus interfecit sororem suam ar-
themiā. Postq̄ȝ uero maximianꝰ augu
stus iussit ut omnes qui erāt in custodia
una cum cyriaco diacono capite trunca
renť: ꝓmiscui sexus numero. xxi. decol-
lati sť uia salaria ītra thermas salustij fo-
ras muros. Eoꝝ corpora collegit noctu
ioannes pbr ⁊ sepeliuit ī eađ uia sub die
vij. cal. apriliū. **Lectio tertia**

P Ost dies āt octo ueniens btīssimꝰ
marcellus ep̄s cū lucina matrona
christianissima corpora scōꝝ ꝯdiuit cum
aromatibus ⁊ liteamibus. Deiñ sustulit
ea ⁊ trāstulit ī prediū suum uia hostiensi
miliario ab urbe roma. vij. ⁊ manu sua
recondidit ī sarcophagis lapideis: cuȝ q
bus ⁊ btm̄ cyriacū. viij. die mensis augu
sti. Carpasius uero uicarius petijt domū
btī cyriaci: quā donauerat ei maximianꝰ
augustus ⁊ ꝯcessit. Ingressus ī eam car-
pasius īueñt locum ubi sanctus cyriacus
diaconus fōtem edificauit: quē ꝯsecraue-
rat marcellus ep̄s: ubi uenientes ad fidē
baptizabat scūs cyriacus diaconus. In
quo loco carpasius balneum statuit. Et
dū lauisset ⁊ epulas exhibuisset: carpasi-
us cum decem ⁊ octo piter cū ipso: ⁊ de-
ciderent fidem christianam subito cecide
runt ⁊ mortui sunt. **In sācti romani mar
tyris lectio prima.**

R Ome scī romāi militis. Qui ꝑ uer
ba sācti laurētij credidit ī dño iesu
xp̄o. Et cepit dicere ad btm̄ laurētiū. Ui
deo añ te hoīem pl̄cherrimū stātē cū lite
o ⁊ exigentē mēbra tua: ꝑ qua te adiuro
ꝑ xp̄m q tibi misit anglm̄ suū ne me dere
liquas. Tunc deciꝰ furoꝛ plenus ⁊ dolo
dixit ad ualerianū. Puto qđ uicti sumꝰ
ꝑ artem magicā. Et iussit btm̄ laurentiuȝ
de catasta leuari. Eadē hora ueniēs bt̄s
romanus ⁊ afferēs urceū cum aqua: mi-
sit se ad pedes btī laurentij: ⁊ rogabat eū
cū lachrymis ut baptizareť. Et accepta
aqua bñdixit ⁊ baptizauit eū. Audiens
āt decius hoc fcm̄ dixit: exuite eū ⁊ fusti-
bus cedite. Et adductus bt̄s romanus ā
te ꝯspectū decij cesaris: nōdū īterrogatus
cepit clamare uoce clara dicēs. Christia

nus sū. Et iussit eum deciꝰ cesar ī ipsa ho
ra capitis subire sñiam. Et ductus foras
muros porte salarie decollatus est: qnto
idus augusti. Tunc uenit noctu iustinus
pbr ⁊ collegit corpus btī romani marty
ris: ⁊ sepeliuit illud ī crypta ī agro uera-
no. **In uigilia sācti laurentij martyris
ad uespas añ** Laurētius igressus ē. **cū rel.
de lauđ. ps** Dixit dñs. **cum rel. ī fine ps.**
Laudate. d. o. g. **capłm.**

F Ratres q ꝑce seminat parce ⁊ me-
tet: ⁊ qui seminat in benedictionibꝰ
de benedictionibus ⁊ metet. **hymnus.**
Deꝰ moꝝ. **℣.** Glia ⁊ honore corōasti eū dñe.
℟. Et ꝯstituisti eū super opa manuū tuaꝝ. **ad
mag. a.** Leuita laurētius bonū opꝰ opatꝰ ē: q
ꝑ signum crucis cecos illumiauit: ⁊ thesauros
eccl'e dedit paupibus. **oīo**

D A nobis q̄s omp̄s ds̄ uitioꝝ nr̄o
rum flāmas extinguere: q btō lau-
rentio tribuisti tormentoꝝ suoꝝ incēdia
superare. per. d. **Ad matut. inuitatorium.**
Bt̄s laurētius christi martyr triūphat corona
tus ī cel: uenite adoremus. **ps.** Uenite. **hy.
℣. ⁊. b. ℟. dñr de uno martyre. In primo
noct. añ** Quo ꝓgrederis sine filio pr̄: quo
sacerdos sancte sine ministro properas: **ps.**
Bt̄s uir q. **℣.** Bt̄s larētius dixit. **℣. a. non
dñr nisi hac nocte tm̄ añ.** Noli me dereli-
q̄re pr̄ scē: q thesauros tuos iā expendi quos
tradidisti mihi. **ps.** Quare fre. **℣.** Quid in
me ergo displicuit pr̄nitati tue. **a.** Non ego te
desero fili neq̄ȝ te derelinquo: sȝ maiora tibi de
bent ꝓ fide christi certamina. **ps.** Dñe qd. **℣.**
Beatus sixtus dixit. **Lectio prima.**

P Ostq̄ȝ bt̄s sixtꝰ urƀ rome ep̄s mar
tyrij coronā adeptus ꝯsumauit a-
gonem: uenerūt milites ⁊ cōphēderunt
btm̄ laurentiū archidiaconē: ⁊ duxerunt
⁊ tradiderunt eū parthemio tribuno. E-
adē hora parthemius tribunus nuncia-
uit decio: eo q laurētius archidiaconus
sixti: q thesauros reconditos habebat ī
custodia teneretur. Gauisus est decius: ⁊
⁊ iussit sibi beatum laurentium presenta
ri. Quem ita aggreditur decius cesar di-
cens. Ubi sūt thesauri eccl'e quos apđ te
nouimus eē reconditos. Bt̄s laurētius

non rńdit ei uerbū. Eodē die dcius cesar
tradidit eum ualeriano prefecto dicens.
Exqre ab eo thesauros diligent̄ ⁊ psuad
ut sacrificet. Qđ si nō sacrificauerit diuer
sis eum penis cruciatibusq̄ȝ interfice. ℟.
Leuita laurēti⁹ bonū opus opat⁹ ē: q p signuȝ
crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclesie
dedit paupibus. ℣. Dispsit dedit paupibus:
iustitia eius manet i sclm scli. Et the. Lec. ii.

T Unc ualerianus dedit eū cuidā ui
cario in custodia noie hyppolito.
Et cū accepisset hyppolitus btm laurē
tium reclusit eū i carcere cū multis. Erat
āt in custodia ibi hō multo tpe gentil: no
mine lucillus: q plorando amissis oclis
cecus fcs erat. Et dixit ad eū bts lauren
tius. Crede in filiū dei dñm iesū christuȝ
⁊ baptizare in noie ei⁹: ⁊ illuminabit te.
Rńdit lucillus. Ego sēp desideraui bap
tizari in noie dñi iesu christi. Bts laurēti
us dixit. Credis ex toto corde tuo? Rń
dit lucillus cū fletu dicens. Ego credo i
dñm iesum ⁊ idola uana ⁊ falsa respuo.
Hyppolit⁹ uero patient̄ auscultabat uer
ba eoꝝ. Tunc bts laurenti⁹ cathezizauit
eū: ⁊ accepta aqua baptizauit eū in noie
pris ⁊ f. ⁊ s. s. Et in ipsa hora apti sūt ocu
li eius: ⁊ cepit clamare dicens. Bñdict⁹
dñs nr̄ iesus christus ds eternus qui me
illuminauit per beatum laurentium. ℟.
Puer meus noli timere q: ego tecū sum dicit
dñs. Si transieris p ignē flāma non nocebit
te: et odor ignis ñ erit i te. ℣. Libabo te a ma
nu pessimoꝝ: ⁊ eruā te de manu fortium. Si.

Lectio tertia.

T Unc multi ceci audientes ꝙ factū
fuerat ueniebant ad btm laurentiū cū
lachrymis. Et bts laurentius i custodia
positus hyppoliti ponebat manū super
cecoꝝ oculos ⁊ illuminabant̄. Audiens
āt hec hyppolitus dixit ad beatuȝ laurē
tiuȝ. Oñde mihi thesauros. Dicit eis be
atus laurenti⁹. O hyppolite si credis in
deū prem ⁊ filiū eius dñm nr̄m iesū chri
stū: ⁊ thesauros tibi oñdo: ⁊ uitaȝ eternā
pmitto. Dixit ei hyppolitus. Si dcis fa
cta cōpenses: faciā que hortaris. Tūc be
atus laurentius baptizauit eum cū ōi do

mo sua. Post hec decius cesar dixit be
ato laurentio. Sacrifica dijs. Nam tota
nox ista i te expendet̄ cū supplicijs. Bts
laurentius dixit. Mea nox obscurum
non habet: sed omnia i luce clarescūt. ℟.
Strinxerūt corporis mēbra posita sup craticu
lam mīstrantibus prunas isultat leuita christi.
Bte laurenti martyr christi itercede p nobis.
℣. Mea nox obscurū nō hȝ: sȝ oīa in luce cla
rescunt. Bte. In ii. noct. añ. Bts lauren
tius orabat dicens: dñe iesu xpe ds de deo mi
serere mihi seruo tuo. Ps. Cū inuoc. ℣. Qui
a accusatus ñ negaui nom̄ scm̄ tuum: iterroga
tus te christū ꝯfessus sum. Añ. Dixit roman⁹
ad btm laurentiū: uideo añ te iuuenē pulcher
rimum festina me baptizare. Ps. Uerba mā.
℣. Afferens āt urceū cum aqua: misit se ad pe
des eius. Añ. Bts laurentius dixit. mea nox
obscurū non hȝ: sed oīa i luce clarescunt. Ps.
Dñe dñs nr̄. ℣. Quia ipse dñs nouit: q: ac
cusatus non negaui nom̄ scm̄ tuū. Sermo
sancti augustini epi lectio quarta.

C Um ōnes beatos martyres quos
nobis tradidit antiqtas honorificē
tia digna ueneremur: precipue tū beatū
laurentium martyrē debem⁹ tota deuo
tōe suscipe. Maioreȝ ergo affectū ibi de
beo ubi credulitatem meā cogit cōtēpla
tio: qȝ ubi fideȝ meā hortat̄ opinio. Ma
iorem ergo affectū illic debeo: ubi per ea
que uidi cōpellor deuotiōe credere etiā
illa que non uidi. Nam cum audio ⁊ ali
qȝta que mihi ipossibilia uiderētur: cepi
ea credere potuisse fieri: dum similia facta
conspexi. Et ideo tpibus nr̄is passi hāc
nobis pstiterunt ꝯferre grām: ut fidē pre
teritam ꝯfirmarent. Supradēm igr̄ btm
uirꝝ tota debemus deuotōne suscipe. pri
mū q: preciosū sanguinem suū ppt dñm
tradidit. Deiñ ꝙ prerogatiuā nobis apđ
dñm nr̄m ñ minimā contulit: oñdens qual̄
debeat esse christiani fides: de cuius con
sortio existere martyres mererent̄. Terti
o ꝙ idem tā scē conuersationis fuerit: ut
coronā martyrij tpe pacis inueniret. ℟.
Quo pgrederis sine filio pr̄: quo sacerdos sāc
te sine diacono pperas? Tu nunqȝ sine mīstro
sacrificiū offerre ꝯsueueras. ℣. Quid ergo in

me displicuit pr̄nitati tue: nunqd degenerē me ꝓbasti: expire certe utrum idoneum ministruz elegeris: cui cõmisisti dn̄ici sanguinis dispensationem. Tu nunqꝫ. **Lectio .v.**

Sed cū īfideles tanta sanctitate beatum laurentiū ꝓ christi noīe uidissent certare: erroresqꝫ eoꝝ manifestos rōnabili castigatione ꝯuincere: tunc illi inebriati furore rapuerūt eū ⁊ cede crudelissima sauciatum beati uiri corpus flāmis in craticula tradiderunt. Uere btū corpꝰ qd̄ non ad penā funestus ignis uel tormēta a fide christi imutauit: sed ad regez dn̄icam scā religio coronauit. Sꝫ tn̄ ipsa flāma ñ iō suscepit martyrē: ut eū a fid̄ sua ignis imutaret: sed ut approbatū dn̄o suo redderet. Tali āt incēdio beati laurētij ꝯsecrata sūt uiscera non condemnata. ℟. Noli me derelinqre pater sancte: qꝛ thesauros tuos iam expādi. Non ego te desero fili neqꝫ derelinquo: sꝫ maiora tibi debētur ꝓ fide christi certamina. ℣. Nos quasi senes leuioris pugne cursum recipimus: te aūt quasi iuuenē manet gloriosior de tyranno triūphus: post triduum me sequeris sacerdotē leuitā. Non. **lc. vi.**

Conuenit huic passioni qd̄ ait apl's Ipse aūt saluus erit sic tn̄ quasi per ignē. Saluus. n. iste ē scs dū eius uenerabile corpus ꝯfessiōis ē icēdio ꝯcrematū. Hec ergo tota cā passionis ē fides: ꝓpter quā morti additus ē scs uir: ut sui siles eē se ceteros hortaret. Nam exhortatio illa intm̄ ꝓfecit: ut illo e seculo recedente fides religionis eius loca uniuersa illiꝰ iuaserit: ita ut christus ubi tūc in bt̄o martyre suo laurentio ꝓsecutionē passus ē: nūc illic plimoꝝ christianoꝝ exultet i pplis. Sufficere nobis debent ad ꝓfectuz salutis nr̄e martyrū exēpla scoꝝ: qui pp adipiscendam celestē coronā oībus se mandatis dn̄icis subdiderunt: ⁊ ita cūctis deuixerūt se legibus saluatoris: ut propter anteactam uitam mererentur ad hanc martyrij gloriam peruenire. **rn̄sorium.** Beatus laurentiꝰ clamauit ⁊ dixit: deum meū colo ⁊ illi soli seruio. Et iō non timeo tormenta tua. ℣. Mea nox obscuꝝ non habet: sed oīa i luce clarescūt. Et iō. **In. iij. noct. añt.** Strixerunt corporis mēbra posita super craticulā: subijciētibus prunas insultat leuita christi. **ps.** Dn̄e quis hi. ℣. Carnifices uero urgētes ministrabant carbones subter cratem ferreā. **añt.** Igne me examinasti ⁊ non ē inuenta in me iniquitas. **ps.** Exaudi dn̄e iustit. ℣. Probasti dn̄e coꝛ meum ⁊ uisitasti nocte. **añt.** Interrogatus te dn̄m cõfessus sum assatus grās ago. **ps.** Dn̄e in uirtute. ℣. Grās tibi ago dn̄e qꝛ ianuas tuas ingredi merui. **Scd̄m ioañē.**

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Amē am̄ dico uobis: nisi granū frumēti cadens in terra mortuū fuerit ipꝫ solum manet. Et reliqua. **Om̄. s. augu. epi lectio septima.**

Ipse dn̄s iesus erat granuz mortificādum ⁊ multiplicandū. Mortificandum i infidelitate iudeoꝝ: multiplicādum in fide pploꝝ. Jam uero exhortās ad passionis sue sectanda uestigia: Qui amat inqt aīam suam pdet eam. Qd̄ duobus modis intelligi pōt. Qui amat perdet. i. si amas perdes. Si cupis uitā tenere i christo: noli mortē timere ꝓ christo. Item alio mō. Qui amat aīam suaz perdet eā. Noli amare ne pdas. Noli amaē in hac uita: ne pdas in eterna uita. Hoc aūt qd̄ posterius dixi magis hr̄e uidetur euangelicus sensus. Seqtur eīm. Et qui odit aīam suam i hoc mundo: i uitam eternam custodit eā. Ergo qd̄ supradcm̄ ē q amat: subintelligit i hoc mūdo ipse utiqꝫ pdet. Qui aūt odit utiqꝫ i hoc mūdo: in uitā eternā custodit eaz. Magna ⁊ mira sn̄ia quēadmodū sit hōis in aīam suaz amoꝛ ut peat: odiū ne peat. Si male amaueris tūc odisti: si bn̄ oderis tunc amasti. Felices qui oderunt custodiēdo: ne perdant amando. Sed uid̄ ne tibi subrepat ut teipsuz uelis īterimere sic ītelligēdo: ꝙ debes in hoc mūdo odisse aīam tuā. ℟. In craticula te deum non negaui. Et ad ignez applicatus te dn̄m iesum christum ꝯfessus suz. ℣. Probasti me dn̄e ⁊ uisitasti nocte. Et ad.

Lectio octaua.

Hinc eīm quidam maligni atqꝫ peruersi ⁊ in se ipsis crudeliores ⁊ sceleratiores homicide flāmis se donant: aqs

p̄focant: p̄cipitio collidūt ⁊ pereunt. hec
christus non docuit. Immo ēt diabolo
precipitium suggerenti respondit. Uade
retro sathanas. Scriptum ē. Non tenta
bis dominum deum tuum. Petro autē
dixit significans qua morte clarificatur⁹
esset dn̄s. Cum esses iunior cingebas te ⁊
ambulabas ubi uolebas: cum aūt senue
ris alter cinget te ⁊ ferret quo tu nō uis.
Ubi satis exp̄ssit non a seipso: ſ; ab alio
debe͛ occidi: q uestigia seqtur christi. Cū
autem cause articulus uenerit ut hec cō-
ditio preponatur: aut faciendū esse ꝯtra
dei preceptum: aut ex hac uita migrādū:
quoꝝ duorum homo cogatur alterum
eligere: cominante mortem p̄secutore ibi
eligat deo dilecto mori q̄ȝ offenso uiue͛.
Ibi oderit in hoc mundo aiam suā ut in
uitā eternam custodiat eam. Siqs mihi
ministrat me sequat̄. Quid est me sequat̄
nisi me imitetur? Christus enim ꝓ nobis
passus est ut ait aplus petrus: uobis re
linquens exemplū ut sequamini uestigia
eius. Ecce qđ dictuȝ est. Siquis mihi mi
nistrat me sequat̄. Quo fructu? Qua mer
cede? Quo premio? Et ubi sum inquit e-
go illic ⁊ minister meus erit. Responsuȝ.
O hyppolite si credideris in dn̄m iesum chri-
stum: Et thesauros tibi ostn̄do: ⁊ uitam eternaȝ
ꝓmitto. ℣. Btūs laurēti⁹ hyppolito dixit: si cre
dis in dn̄m iesum christū. Et the. Lectio .ix.

Gratis ametur ⁊ opis quo ministra
tur illi premiuȝ sit esse cū illo. Ubi
enim bene erit sine illo? Aut qn̄ male esse
poterit cum illo? Audi euidentius. Siqs
mihi ministrauerit honorificabit euȝ pa
ter meus qui est i celis. Quo honoretur
nisi ut sit cum filio eius? Qđ enim supius
ait. Ubi ego sū: illic ⁊ minister meus erit.
Hoc intelligitur exposuisse cū dicit. Ho
norificabit eum pater meus. Nam queȝ
maiorem honorem poterit accipe adop
tatus: q̄ȝ ut sit ubi est unicus? Non equa
lis factus diuinitati sed ꝯsociatus eterni-
tati. Quid sit autē ministrare christo: cui
operi merces tanta ꝓponitur: hoc poti⁹
debemus ingrere. Si eniȝ hoc putaueri
mus esse christo ministrare: ea que sunt
corpori necessaria preparare: Aut cenan
ti cibum coquere uel apponere uel po-
culum dare potūq; miscere: fecerūt hoc
illi: qui potuerūt eum in corpore p̄ntem
habere: sicut martha ⁊ maria: qn̄ ⁊ laza
rus unus erat ex discumbentibus. Sed
eo mō christo ēt iudas perditus ministra
uit. Naȝ ⁊ loculos ipse habebat: ⁊ q̄uis
ex eis que mittebantur sceleratissime fu-
rabat̄ p illū tn̄ ēt necessaria p̄abātur. ℟.
Gaudeo plane q: hostia christi effici merui: ac
cusat⁹ non negaui. Interrogat⁹ christum cōfes
sus sum: assat⁹ gr̄as ago. ℣. Probasti dn̄e cor
meū ⁊ uisitasti nocte: igne me examinasti. Int.
℟. Uoluit esse hostia leuita laurenti⁹: q dū as
saretur non negauit dn̄m. Et iō inuentus ē sa-
crificium laudis. ℣. Immola deo sacrificium
laudis ⁊ redde altissimo uota tua. Et ideo. ℟.
Beatus laurentius dixit: disce miser q̄nta est
uirtus dn̄i. Nam carbones ij non dolorem:
sed refrigerium mihi p̄stant. ℣. Ecce miser assa
sti me una p̄te regyra aliam: ⁊ manduca. Nā.
Ad laudes ⁊ p hō. añt. Laurentius ingres
sus ē martyr ⁊ ꝯfessus est nomen dn̄i iesu chri
sti. ps. Dn̄s regn. cū rel. añt. Laurenti⁹ bo-
num op⁹ operatus est: q p signum crucis cecos
illuminauit. añt. Adhesit aia mea post te: q:
caro mea igne cremata est ꝓ te ds̄ meus. añt.
Misit dn̄s angl̄m suū ⁊ liberauit me de medi
o ignis: ⁊ non sū estuatus. añt. Beatus lau-
rentius orabat dicens: gr̄as tibi ago dn̄e: q: ia
nuas tuas ingredi merui. caplm. Fr̄es qui
pce se. ℣. Disp̄sit dedit paupibus. ℟. Iusti
a eius manet in sclm̄ scli. ad b. añt. In crati
cula te dn̄m non negaui: ⁊ ad ignem applicatus
te christum ꝯfessus sum: ꝓbasti cor meum ⁊ ui-
sitasti nocte: igne me examinasti ⁊ non ē inuen
ta in me iniquitas. orō. Da nobis q̄s omp̄s.
ad .iij. caplȝ. Qui pce seminat. ad .vi. caplȝ.

Unusqsq; ꝓut destinauit i cord suo
non ex tristitia aut ex necessitate hi
larem .n. datorē diligit ds̄. Ad .ix. caplȝ.

Potens est autem deus omneȝ gra
tiam abundare facere in uobis: ut
in omnibus semper omnem sufficienti-
am habentes abundetis in omne opus
bonum sicut scriptum est: dispersit de
dit pauperibus: iustitia eius manet in

seculuz seculi. Ad uespas añt. Laurẽtius ingressus est. cũ rel. de laudib' ps. de uno martyre caplm. Fratres q pce seminat. ℟. Leuita laurentius bonum opus operatus ẽ. ℟. Qui per signum crucis cecos illuminauit. Ad magnif. añt. Beatus laurentius dum ĩ graticula superpositus ureretur ad impijssimũ tyrannum dixit: assatum est iam uersa ꝛ mãdu ca. nam facultates eccłe quas requiris in celestes thesauros manus pauperum deportauerunt. oratio. Da nobis q̃s õipotens deus. Infra octaz sci laurẽ. fit offm̃ de eo nisi se sti occurrat ꝛ fiunt quotidie .ix. lectões In scoꝝ martyꝝ tiburtij ꝛ susane orõ.

Beatoꝝ martyrũ tiburtij ꝛ susanne nos dñe foueant ꝯtinuata presidia: qꝛ nõ desinis ꝓpitius ĩtueri: quos talibus auxilijs ꝯcesseris adiuuari. p. Lectio prima.

Rome inter duas lauros natale sãcti tiburtij martyris filij cromatij urbis pfecti quẽ erudierunt ĩ fide beatus sebastianus ꝛ scs tranquillin' ac gloriosus polycarp' pbr: qui ipsũ in sacro fõte baptismatis inouauit: ꝛ familiaz ei' ꝓmiscui sexus mille quadringentos cũ eo pariẽ baptizauit. Huius ꝛei filius tiburti': cuz pp ĩmanitatem psecutiõis idem pẽ ei' ꝛ ĩgens multitudo christianoꝝ cũ illo ĩ cãpaniam ex ꝯcilio põtificis caij prexissz: amore martyrij flagrans resedit in urbe roma. Et cũ ieiunijs ꝛ orõnibus ibi cuz beato papa caio occuparet: Quadã die transiens occurrit hoĩ q de alto lapsus fuerat: ꝛ ita caput ꝛ õia mẽbra quassauerat: ut de sola sepultura ei' ageretur. Iuxᵗ quẽ ipse accessit ꝛ cepit dicere sup uulnera eius lente orõnẽ dñicam ꝛ symbolũ: Et ita factus est hõ ꝯsolidatis mẽbris incolumis quasi nihil ꝯtigissz ei mali. lc. ij.

Tunc apprehendẽs parentes ei' segregauit eos a turbis: ꝛ ĩdicauit uirtutem nõis christi. Et uidens aium eorũ fixum fortiter ĩ timore dei pduxit eos ad papam caium. Qui iuuenez sanatũ deo grãs referentem: ꝛ parentes eius pariter baptizauit. Intereadũ ꝓcella psecutõis grauiter ĩundaret: iũxit se qdã sĩlata fiõ beato caio. Porro hic apostata extitat: ꝛ erat fraudulentus: in õi sermone ꝛ callidus in õi cõmisso. Qui dum a beato tiburtio uiro scholastico ꝛ nobili ꝛ sancto freqñt argueretur ꝙ capillos sup apicez frontis tonsoris arte cõponeret: ꝛ ꝙ assidue potaret: ꝛ ludendo prãderet qd' libẽtius se feiaꝝ aspectibus daret: ꝙ a ieiunijs ꝛ orõnibus se tolleret qd' sõno dediᵗ' non ĩteresset puigil ĩ hymnis dei. lc. iij.

Dum ꝓ his igĩ õib' a beato tiburtio acri' argueretur: sĩlauit se equanimiter monentez accipe. Et egit arte quatenus scm̃ tiburtium orantẽ pagani cõphenderent. In qua cõphensiõe seipsũ fecit teneri: ꝛ sĩl' duci ad secretariũ iudicis. At ubi introducti sẽ fabian' dixit ad euz qui se arte tradiderat. Quis dicеris: Ille rñdit torquatus. Fabianus dixit. Quid ꝯfiteris: christianus inqᵗ sũ. Fabian' dixit. Ignoras tu ꝙ inuictissimi principes iusserunt: ut qui sacrificare noluerint: diuersis supplicijs macerentur: Torquat' ait. Hic magĩ me' ẽ ipe me sp docuit: qd' hũc uideo facere necesse ẽ ut ego hoc faciam. Fabianus ꝯuersus ad tiburtiuz dixit. Audisti quid torquat' asserit. lc. iiij.

Sanctus tiburtius rñdit. Torquat' diu ẽ ꝙ se esse christianũ mẽtiẽ. Uiꝛ ẽ .n. ipsa nois sci grauiter fert ꝛ moleste suuz nom̃ non a suis moribus usurpari. Reuera eĩm illustrissime hoc christianũ uocabulum diuĩe uirtutis est sectatoꝝ. s. christi: q uere philosophi sci sũt: qui ueri xpiani dei sunt: ꝛ hoꝝ q ob terẽdas libidines fortiter dimicarũt. Nec credas uir illustrissime hũc eẽ christianuz: q in lenocinio sui molliendo capitis fimbrias obmittit. Qui tonsorez diligit: q in scapulis molliter gestit: qui fluxum gressuuz ipro bo nisu distendit. Qui uiros negligent agit feias diligentius ĩuet. Nunqz tales testes christus dignatus est hře seruos. Uerum qm̃ hic me se imitaturuz asserit: Hic in tuo conspectu probabis eum eẽ mentitum. hic enim qualis semper fuerit nunc euidenter ostendet. Lectio qnta.

Fabian' dix: ꝯsultĩ' facies si saluti tue ꝯsulas: ꝛ principũ decreta ñ ꝯtẽnas

Tiburtius dixit. Ego saluti mee melius
non consulo: q͡z ut deos deasq͡z ꝯtēnens
unum dn̄m iesū christum esse confitear.
Torquatus adiecit. Non solū ipse chri-
stianus crudelis est: uerū ēt multis persu-
adet ⁊ docet ōes deos demones ee̅. Ipse
autem cum socijs suis: cum q̄bus magi-
cas artes exercet: die noctuq͡z incantatō
nibus occupatur. Beatus tiburtiꝰ dixit.
Falsus testis non erit īpunitus. Iste quē
uides illustrissīe uir malitie sue curis exe
stuans: ad nihil aliud christianis est īūc-
tus nisi ut cogitaret quō christianū se no
bis ostēderet: ⁊ quō alijs se fidelissimum
mentiretur. Reprehendam tamen in eo
cyclopeam edacitatem demersum uino
pudorem ⁊ sepulturam diuini nōis scīta
tem. Ebrius patiebatur sitim esuriem uo
mens. Nec ut christianꝰ sed ut antonianꝰ
quondam ille ꝯuiua manducabat bibe-
bat uomebat. Et nunc christianos arguit
christianos accusat. In nos mitem iudi
cem incitat: gladium nolenti iudici porri
git ēt ut demonijs ceruices nr̄as incline-
mus hortatur. Uidemus uotū tuum: ui
demus crueta cōsilia ⁊ scelerata arte uer
borum uenena tui pectoris intuemur.

Lectio sexta.

Alcigere nunc o christiane ⁊ uterē of-
ficio carnificis iudicatꝰ ⁊ ipsius iu-
dicis uoce. Applica eculeos: appende
christianos: dāna percute incende. Be-
ne nos accipis si exiliū minaris hoc phi
losophantibus totus est mundus: si sup
pliciū euadimus mundi carcerē: si ignes
maiora horum ī cupiditatibus uicimus.
Discerne q̄cquidlibet. Omnis nobis uil
est pena ubi pura comes est ꝯscia. Post
hec fabianus cum uerissime iuuenis sāc-
tissimum christum ꝯfiteretur: iussit añ pe
des carbones ardentes effundi: dicens
ad eum. Elige tibi unum de duobꝰ. Aut
thura ustis carbonibus adijce: aut pedi
bus super eos nudis incede. Ille autem
faciens signum crucis constanter su-
per eos nuda ingressus planta est. Et
cepit dicere: Depone infidelitatem ⁊ di
sce: q̄ꝛ hic solus est d̄s quem cōfiteor cre
aturis ōibus dn̄ari. Nā mihi in noīe dn̄i
nr̄i iesu christi uidetur ꝙ sup roseos flo-
res ingrediar: quia creatura ipsa creato-
ris famulatur īperio. Cui fabianꝰ. Quis
ignorat magicam uos docuisse christuꝫ
uestrum. Obmutesce infelix exclamat ti
burtius ⁊ noli auribus meis hāc iniuriā
facere: ut audiā te rabido ore latrantem
melifluum nomen ⁊ sanctum nomina-
re. Iratus fabianus dictauit sn̄iaꝫ ut gla
dio aīaduerteretur. Ductus est autē uia
lauicana. iiij. miliario ab urbe ⁊ orōnem
effundēs uno ictus gladij percussus ab-
scessit. In eodē quoq͡z loco a pente chri
stiano sepultus est quarto idus augusti.

In festo sancte clare uirginis orō.

Famulos tuos q̄s dn̄e beate uirgis
tue clare uotiua natalitia recensen-
tes: celestium gaudiorum sua facias iter-
uentione participes ⁊ tui unigeniti cohe
redes. q tecum. Lectio prima.

Uenerabilis christi spōse deoq͡z di
cate uirginis clare natalitium dieꝫ
fratres carissimi honorificentia ōbita ce
lebrantes: sacre uite ipsius primordia ꝓ-
cessum ⁊ exitum succincti sermonis cōpē
dio percurramus. Originis q̄dem nobi
litate ac conuersatōnis honestate precla
ris parentibus exorta: pꝰ acceptaꝫ super
ne gr̄e claritatem non solum in urbe assi
sio claruit: uerum etiam in orbe munda-
no clarior refulsit. Nam cum mater ipsiꝰ
noīe hortulana nobilē hanc plantulam
uteri sui gestaret ī hortulo: ⁊ partui iā ui
cina añ crucem crucifixū oraret attente:
ut eam de partus periculo salubriter ex-
pediret: uocem audiuit dicenteꝫ sibi. Ne
paueas mulier: q̄ꝛ q̄ddam lumen salua p
turies: q̄d ipsum mundū clarius illustra
bit. Quo edocta oraculo iam natam īfā-
tulam ⁊ sacri baptismatis unda renataꝫ
clarā uocauit: īdubitabili fidē tenens ma
nifestandam in ea fore de ꝓmissō a deo
sibi ꝓmissi celestis luminis claritateꝫ. lc. ij.

Dita mox in lucem paruula clara
tempestiuo uelut aurora diuinorū
cepit carismatum luie crescere: ac inter te
neros annos laudabilium morū īgēua

igenua probitate clarere: pietatis quidē
suauitate repletam: ex dono tam nature
q̄z gratie: manum libenter extēdebat ad
pauperes: ⁊ ut suuz sacrificiū gratius do
offerret: ꝓprio corpusculo delicata ciba
ria subtrahebat: clā͂qꝫ ꝑ internūcios mit
tens: reficiebat uiscera pupillorum. Sāc
te orationis studium hēbat amicum: ubi
christi iesu sepius odore bono respersa:
suauis spiritus gustu ad perennes attra
cta delicias: paulatī uitā celibē actitabat.
Sub uestibus quoqꝫ ꝑciosis ac mollib⁹
ciliciolū gerebat absconditū: ⁊ tanq̄z no
bilis altera uirgo cecilia mundo exteri⁹
florens christū īterius īduens: dissilato ī
posterꝝ mortali coniugio: uirginitatē suā
dn̄o cōmendabat. Suauibus ꝓinde ue-
lut aromatica cella redūdans unguētorꝝ
odoribus ore uicinorꝝ laudari nescia ce-
pit: ⁊ secretos actus ueridica fama ꝓden
te: rumor ꝓbitatis eius uulgabatur ī po-
pulo. Talia fuerūt ī domo sua pr̄na deli
bamenta uirtutis: tales primitie sp̄s talia
preludia s̄citatis. Lectio tertia.

AUdiens uero tunc celebre nomen
francisci: q uelut nouus hō missus
a deo oblīatā ꝑfectionis uiam crucifixi
sectādo uestigia renouabat: īspirante pr̄e
sp̄uum: ubi opportūitas societatis ⁊ t̄pis
affuit: ad eundē se ꝯtulit suiqꝫ cordis ar-
chanū desiderū patefec̄. Suadente igit̄
uiro dei mundi ꝯtēptū ⁊ more fidelissimi
paranymphi dulcia christi ꝯnubia uirgi
nis auribus īstillāte: non trahit ī longuz
uirgo ꝑclara ꝯsensū: qnimo celestis ignis
ardore succensa: terrene gl̄iam uanitatis
exalto contēnit: carnis illecebras ꝓrsus
horrescit: torꝝ in delicto se nesciturā ꝓpo
nit: ac eiusdem beati pr̄is ꝯsilijs se penit⁹
cōmittit. Jubet ex hoc famulus dn̄i cele
britate īminente palmarꝝ: ut in die festo
ornata ꝓcedat ad palmam cū frequētia
pplorꝝ: ac nocte sequenti cum christo exi
ens ex̄ castra: mundanū gaudium in luc
tum ꝯuertat dn̄ice passionis. Lec. iiij.

I Situr domo ciuitate ⁊ ꝯsanguine-
is derelictis: ad s̄caꝫ mariam de an
gelis festiauit: ubi fr̄es q ī aula dei sacras
obseruabant excubias: prudenteꝫ uirgi
nem obuiā sponso cū lampade non ua
cua procedentem gestantes ⁊ ipsi lucer-
nas ardentes in manib⁹ excepunt: eāqꝫ
post crinium attonsionē corā altari uirgi
nis marie matris dei hītum religionis ī-
dutam ad uicinum q̄ȯdā s̄cimonialium
monasteriū deduxerūt. Nec. n. decuit ali
bi florigere uirginitatis odorē ad uespaꝫ
t̄pm excitari: quaꝫ in eius thalamo que
prima oīum atqꝫ dignissima sola extitit
mater ⁊ uirgo: ut quasi añ ipsius sacratis
simum torꝝ humilis ancilla sublimi spō-
so ꝯiuncta decantanda iugiter dulcia cā
tica drachmatis angelica primit⁹ nuncia
tiōe perciperet: ⁊ armoniaca postmodū
iubilatione cantaret. Lectio. v.

GRaui post hec persecutione consā
guineorum deo sacrate uirgini ab
hoste humani generis suscitata: sed cele-
stis dextere superata uirtute: ad eccl̄iam
sancti damiani: pro cuius reparatiōe uir
dei franciscus uoce de ipsa cruce mirabi
liter ad se facta mandatuꝫ acceperat: una
cuꝫ sorore uirgine nomine agnete per ip
sius preces ⁊ lachrymas ad similia uota
conuersa: de eiusdem patris consilio cō-
migrauit. Jn huius locelli ergastulo ꝓ
celestis amore sponsi uirgo clara se con
clusit: in hoc ut a mundi tempestate se ce
lans corpus quoad uiueret carcerauit.
Jn huius cauerna macerie uelut geme-
bunda simplexqꝫ columba nidificās uir
ginum christi collegium genuit: monaste
rium sacrum instituit: pauperūqꝫ domi-
narum ordinem inchoauit. Opinione si
quidem sanctitatis eius circunquaqꝫ dif
fusa in odorem spiritualium unguentorꝝ
ceperunt adolescentule currere: omniqꝫ
suauitati mundialium gaudiorum spon-
si celestis preferre connubium: pro ipsius
amore precipuo sub clausura perpetuaꝫ
uitam satagentes religiosam ⁊ celibeꝫ ac
titare. Lectio sexta.

HUius itaqꝫ religionis christo dn̄o
dedicate lapidem se aduertens esse
primarium in fundamento sancte humi
litatis uirtutū omniū fabricaꝫ collocare

ſicut ab ipſo principio ſtuduit ut cunctis
ſibi ſuccedentibus ſuoqz regimini tanq̃z re
putatione propria uilior ⁊ obſequio ꝓmp
tior ⁊ cultu deſpectior in ſemetipſam uer
humilitatis formulaz demonſtraret. Nã
⁊ regimen ſororum pauperum uix eti
am per obedientiam coacta ſuſcipiens
pie ſub miniſtratõnis operibus: q̃z q̃z de
ſpicibilibus ⁊ abiectis: humiliato nõ mi
nus corde q̃z corpore ſolicitius intende
bat. Foras exeuntium famularuz lutulẽ
tos pedes abluens extergens ⁊ oſculãs
iuxta noſtri ſaluatoris exẽplũ intuſqz mi
niſtrantium laborioſis obſequijs ac ſi
ancilla foret empticia cum omni promp
titudine tenerum exponens corpuſculũ
ſanis infirmis ac debilibus tanq̃z domi
nabus ſuis promptum ⁊ hilarem cũ op
portunitas aderat impertiebatur pro ui
ribus famulatũ. Sic igitur humilis fran
ciſci diſcipula magiſtra uirginum effecta
ſicut a ſanctiſſimo patre didicerat: nõ taz
preferri affectabat q̃z ſubijci: nec taz obe
dientie ſancte iuſſum alijs imponere q̃z
portare: quatenus perfectiõis omnis ra
dicez humilitatem ſpontaneã ⁊ in ſemet
ipſa per exercitationis frequentiam irri
garet ⁊ excoleret: ⁊ in filiarum cordibus
per exemplaritatis efficaciam complan
taret.

Lectio ſeptima.

Paupertatis euangelice cuius inde
ficientem affluẽtiam beatus pater
filijs in ſucceſſionem hereditariam dere
liquit: Hec tanq̃z legitima filia legitima
noluit portione carere. Propter qđ in
ſue conuerſionis initio paternam heredi
tatem que ad eam peruenerat diſtrahi fe
cit: ſibiqz de precio nil reſeruans totum
pauperibus erogauit. Tãtum deniqz cũ
ſãcta paupertate fedus inijt ⁊ amorez cõ
traxit: ut nihil preter deũ habere uellet:
nihil preter neceſſarium uictuz ⁊ ueſtitũ
permitteret a ſororibus recipi: nihilqz in
poſterum reſeruari. Paupertatis priui
legium a domino innocentio tertio: cuz
multa ipſius pontificis dignatione cõceſ
ſum: cuius primam notulaz propria ma
nu non ſine lachrymis idem conſcripſit
antiſtes: Cum dñs gregorius nonus pa
terno compaſſus affectu mitigare diſpo
neret: ⁊ eandem ſanctam uirginem a uo
to paupertatis abſoluere: tãta arte reſpõ
dit dñi cariſſima filia de peccatis quidez
ſe uelle libenter abſolui: nõ aũt de obſer
uandis ↄſilijs ieſu chriſti. Altiſſime ſiqdẽ
paupertatis uoto tam forti dilectionis ĩ
heſerat uĩculo: ut tolerabilius ei uidere
tur ſeuienti ſpiculatori feriendaz ceruicẽ
ꝓtendere: q̃z tam precioſe margarite pul
chritudinem perdere: facieqz conuerſa re
troſum a tante ꝑfectionis propoſito reſi
lire.

Lectio octaua.

Virgo itaqz prudens luculenter ad
uertens ꝓ glorioſe paupertatis io
pia celeſtis exuberantie gloriaz eẽ reddẽ
daz: Elemoſynaꝝ fragmina panũqz mi
nutias quas elemoſynarij cõportabant:
ualde ſuſpiciebat hilariter: ⁊ quaſi meſta
ð panibus ĩtegris exultabat potius ĩ fra
gmentis. Cũ unicus ſemel foret ĩ mona
ſterio panis: ⁊ hora iam ĩſtaret edendi:
diſpẽſatrice recurrẽte ad mřem: iuſſit illa
dimidium panis eiuſdem fratribus ero
gari: dimidium uero reſiduum reſeruatũ
ſororibus. in quiquaginta diuidi partes
iuxta eaꝝ numerum inciſuras. Hac igiť
iuſſione ĩſolita famule chriſti fidelis ab
humili filia: ⁊ ſi cũ admiratione ſuſcepta:
non ſine deuotione tñ effectui mancipa
ta creuit diuio munere ĩnť frãgentis ma
nus parua illa maceria: ⁊ cuilibet ð con
uentu ſua extitit portio copioſa. Modo
quoqz conſimili cum defeciſſet oleum ĩ
lechito: allatũ uaſculum uirgo preclara
proprijs manibus abluit: cõfeſtiqz ſeor
ſum locatuz ſuperfuſo diuinitus oleo uſ
qz ad ſummum repleri ſacris ſuis preci
bus impetrauit.

Lectio nona.

Auſteritatiſ ſacre rigorẽ ꝓ quo chri
ſti ſponſa ꝑfulgida nigraz ſe non ĩ
merito aſſerez potuit: ſed formoſam ptiz
imitabilem ptim admirabilez: qui humi
liť audiř uoluerit: ueraciť comprobař ua
lebit. Simpla nanqz tunicula ⁊ uili palli
olo de rudi panno tegebat potius q̃z fo
uebat corpuſculum: plumaꝝ pellium et

etiam caltiaruz penitus ignorabat usuz: ⁊ tenerā carnē omni tp̄e cōtinuatis ieiunijs atterebat. Maiorem quadragesimaz ⁊ eam que dr̄ sancti martini cōtinue in pane ⁊ aqua ieiunans: solis dieb⁹ dn̄icis uini modicum degustabat. Trib⁹ uero diebus in hebdomada. scd̄a vz. iiij. ⁊. vi. feria nihil sumebat in cibum: ut sic alternatim dies penuriose refectionis ⁊ dies acerbe mortificatōis inuicem sibi succederēt: ⁊ uigilia perfecte inedie quasi i festū solueret panis ⁊ aque. Probibuit tādē beatus franciscus excedētem illum austeritatis feruorem: precipiēs ut nullum trāsiret diem: qn saltem untiam ⁊ dimidiaz panis pro necessaria sumeret sustentatōe nature.

Infra octauaz sancti laurētij. Lec. j.

Tunc iussit detius ut os ei⁹ cum lapidibus cederet. Cūqz cederet cōfortatus i dn̄o dicebat. Gratias tibi ago dn̄e iesu xp̄e: qr tu es deus ōiū xp̄ianoꝝ liberator. Detius dixit. Date lectulum ferreum ut requiescat laurentius contumax. Allatus ē autem lectus cum costis tribus in conspectu detij cesaris i modū craticule. Tunc expoliat⁹ ē beat⁹ laurentius uestimentis suis in ɔspectu detij et ualeriani: ⁊ extensus ē i cratē ferream. Et allati sūt bacilli cum prunis: ⁊ miserunt subter cratem ferreaz: ⁊ coarctari cū furca ferrea fecit beatū laurētiū. Lec. ij.

Et dixit detius cesar ad beatū laurentiū. Sacrifica dijs. R̄n̄dit beat⁹ laurēti⁹. Ego me obtuli sacrificiuz deo i odorem suauitatis: qr sacrificium deo ē sp̄s cōtribulat⁹. Carnifices uero urgētes ministrabāt carbones mittētes sub crate ⁊ desup cōprimētes cum furcis ferreis. Beat⁹ laurēti⁹ dixit. Disce miser qr carbōes tui mihi r̄frigeriū p̄stāt: tibi āt eťnū suppliciuz. Quia ipse dn̄s nouerit: qr accusatus nō negaui: iterrogatus xp̄z confessus sum: assatus gr̄as ago. O insania uēa: o infelices q non cognoscitis: qr carbones isti non ardorē: sz refrigeriū mihi p̄stāt. Lectio. iij.

Et ceperūt ōēs q aderāt admirari: quō p̄cepat euz detius uiuū assari. Ipse autem uultu pulcherrimo dicebat: Gr̄as tibi ago dn̄e iesu xp̄e q me ɔfortare dignatus es. Et eleuans oculos cōtra detiuz beatus laurenti⁹ sic dixit. Ecce miser assasti me una i pte: igyra aliā ⁊ māduca. Tūc gr̄as agens dn̄o cum gl̄a dixit. Gr̄as tibi ago dn̄e iesu xp̄e: qr ianuas tuas ingredi merui: ⁊ hec dicēs emisit spiritum.

De sermōe sc̄ti augustini ep̄i. Lec. iiij.

Non enim illo tempore tm̄ perfecerunt preceptum dn̄i: quo confessionis supplicium ꝓtulerunt: sed necesse fuit illos prius secundum euangelium ipius uixisse: ut xp̄i passionibus participarent. Necesse inqz erat ut initia bona fierent: quorum finis ē optimus subsecut⁹: ⁊ martyres eos non solum fuisse cū passi sunt: sed etiam martyres xp̄i fuisse cuz uiuerēt. Martyr. n. grece latine dr̄ testis. Igit quotienscūqz bonis actibus mandatum xp̄i facimus: totiens xp̄o testimonium perhibemus. unde ⁊ crux dn̄i non tm̄ illa dr̄ que passionis tempore ligni affixione construitur: sed ē alia q̄ totius uite curriculo cunctarum disciplinaꝝ ɣtutibus coaptatur. De qua mihi uidet saluator dicere. Qui uult post me uenire: abneget semetipsum ⁊ tollat crucē suam ⁊ sequat me. Lectio qnta.

Nunquid enim omnes martyres q secuti sunt dominum: crucifixi sunt cum domino? Nunquid omnes uirgies qui iuxta apocalypsim secuntur agnum dei crucifixi sunt ut sequerentur? Nūqd apl̄s paulus crucifixus fuerat q dicebat: Mihi āt absit gl̄ari nisi i cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i: per quē mihi mundus crucifix⁹ ē ⁊ ego mundo? Hoc āt dicit ut intelligas crucem non ligni eē patibulum: sed uite uirtutisqz ꝓpositū. Tota igitur uita xp̄iani hominis si secundum euangeliuz uiuat crux atqz martyrium ē. Lec. vi.

Gaudeamus itaqz dilectissimi gaudio spirituali ⁊ de felicissimo iclyti uiri fine gloriemur i dn̄o q ē mirabilis i

scis suis. In quib⁹ nobis ⁊ p̄sidiū cōstitu
it ⁊ exemplū: atq3 ita ꝑ uniuersum mun
dum clarificauit gratiamm suam: ut a so
lis ortu usq3 ad occasum leuiticoꝝ lumi
nū coruscante fulgore: quā clarificata est
hierosolyma stephano: tā illustris fieret
roma laurētio: cuius oratione ⁊ patroci
nio nos adiuuari sine cessatione confidi
mus: ut q₃ ōes ut apl's ait: Quicūq3 ī xp̄o
uolūt pie uiuere ꝑsecutiōem patiunť: cor
roboremur spū caritatis ut ad superādas
ōes tētatiōes: ꝯstātes fidei ꝑseuerātia mu
niamur.

De omel. sci august. epi. Lectio. vij.

H Inc ē illud qđ cū ei diceret dn̄s: qđ
facturus sis fac celeriter: arbitrati sūt
qdam q̄ eū iusserit ꝓpter diem festū ne
cessaria p̄parare: ul' īdigētib⁹ aliqd dare.
Nullo mō igr̄ de huiusmōi ministris di
ceret dn̄s: ubi su3 ego: ibi ⁊ minister me⁹
erit. Et siqs mihi ministrauerit honorifi
cabit eū pr̄ me⁹. Qm̄ iudā talia ministrā
tem reprobatū potius q̄3 honorificatum
uidem⁹. Ut qd ergo alibi q̄rimus quid
sit mīstrare xp̄o: ⁊ nō potius ī istis ipsis
ṽbis agnoscim⁹? Cum enim dixit: Siqs
mihi ministrat me sequať: hoc itelligi uo
luit ac si diceret. Siquis me nō sequitur
ñ mihi ministrat. Ministrant ergo xp̄o
iesu: q nō sua querūt: sed q̄ iesu xp̄i. Hoc
ē. n. me sequať. Uias ambulet meas non
suas: sicut alibi scriptū ē. Qui se dicit in
xp̄o mānere debet sicut ille ābulauit ⁊ ip̄e
ambulare. **Lectio octaua.**

D Ebet etia3 si porrigit esuriēti panē
de mīa facere nō de iactātia. Non
aliud debet ibi querere q̄3 op⁹ bonū: ne
sciente sinistra qd faciat dextera. i. ut alie
neť ītētio cupiditatis ab ope caritatis. q
sic mīstrat xp̄o mīstrat: recteq3 illi diceť.
Cū. n. uni ex minimis meis fecistis: mihi
fecistis. Nec ea tm̄ q̄ ad mīam ptinēt cor
poralē: s3 oīa opa bona pp xp̄m faciens.
Tūc. n. erūt opa bona qm̄ finis legis xp̄s
ad iustitiam ōi credēti. Minister est xp̄i
usq3 ad illud op⁹ magne caritatis: qđ est
aīam suam ꝓ frib⁹ pōere. Hoc ē. n. ⁊ ꝓ
xp̄o ponere: q₃ ⁊ hoc pp mēbra sua dic
tur⁹ ē: Cū ꝓ istis fecistis ꝓ me fecistis. de
tali qppe ope ēt se mīstrū facere ⁊ appel
lare dignať ē ubi ait. Sicut fili⁹ hoīs nō
uenit mīstrari s3 mīstrare: ⁊ aīam suā po
nere ꝓ multis. Hinc ergo ē unusqsq3 mi
nister xp̄i: unde est minister ⁊ xp̄s. Sicut
mīstrāte3 xp̄o honorificat pr̄ ei⁹: honore
illo magno: ut sit cū filio ei⁹: nec unq̄3 d
ficiat felicitas ei⁹. **Lectio. ix.**

C Um ergo audistis frēs dn̄m dicētē
ubi sū ego: illic ⁊ mīster meus erit.
Nolite tm̄mō bonos ep̄os ⁊ clicos cogi
tare: ēt uos ꝓ modulo ur̄o mīstrate xp̄o
bn̄ uiuēdo: elemosynas faciēdo: nomē
doctrināq3 ei⁹ qb⁹ potueritis p̄dicando:
ut unusqsq3 ēt pr̄familias hoc nomine a
gnoscat pr̄nū affectū sue familie d̄bere se
ꝓ xp̄o: ⁊ ꝓ eťna uita suos hoīes moneat
doceat horteť corripiat īpēdat beniuolē
tiā: exerceat disciplinā. Et ita ī domo sua
eccl'asticū ⁊ quodāmō ep̄ale īplebit offi
ciū: mīstrās xp̄o: ut ī eťnū sit cū ip̄o. Nam
⁊ illā maximā passiōis mīstratōem mlťi
ex ur̄o nūero ministrauerūt: multi ñ ep̄i
neq3 clerici iuuenes ⁊ ṽgīes seniores cū
iuniorib⁹: mlťi cōiugati ⁊ ꝯiugate: multi
pr̄es matresfamilias ministrantes xp̄o
ēt aīas suas ī ei⁹ martyrio posuerunt: et
honorificante p̄re coronas glosissimas
receperunt.

**In sanctoꝝ martyrum hyppoliti ⁊ soci
orum eius. Oratio.**

D A nobis quesum⁹ ōīpotens de⁹ ut
beatorū martyꝝ tuoꝝ hyppoliti ⁊
cassiani uenerāda solēnitas ⁊ deuotiōe3
nobis augeat ⁊ salutem. Per.

Lectio prima.

R Ome sācti hyppoliti martyris sb
detio īperatore ⁊ ualeriāo p̄fecto.
Hūc beatum hyppolitum uicariū scus
laurētius cū apud eum esset ī custodia
baptizauit. Qui peractis sanctis exegiis
martyris post tertium diem ad domum
suam rediens: reddidit pacem etiā omni
bus seruis suis ⁊ ancillis: ⁊ communica
uit de sacrificio altaris beati laurētij mar
tyris. Et posita mēsa priusq̄3 cibum sūe
ret: uenerunt milites ⁊ tenuerūt eum et

pduxerūt eū ad detiū. Quē uidēs ſubri
dēs dicit ei: Nūqd ⁊ tu magus effectus
es: q: corpus laurētij abſtuliſſe diceris:
Sēs hyppolituſ rñdit. Hoc nō feci qua
ſi magus: ſ; quaſi xpianus.

Lectio ſecūda.

Detius furore repletus: iuſſit ut cū
lapidibus os eius ꝯtūderet. Et ex
poliauit eū ueſte qua īduebatur habitu
xpiano: ⁊ dixit ei. Sacrifica dijs ⁊ uiues:
ſināt peries p tormēta ſicut laurentius.
Sāctus hyppolitus dixit. Utinam exē
plum merear beati laurētij fieri: quē; tu
miſer auſus fuiſti ore polluto nomīare.
Extenſis igiť fuſtibus ⁊ cardis tam diu
ceſus ē: donec cedētes deficerēt. Inde le
uatus a terra iuſſit eum detius ueſtiri mi
litari ueſte qua gētilis utebatur: ⁊ dixit ei
Recole militiam: ⁊ eſto nr̄ amicus: ⁊ ī ꝯ
ſpectu nr̄o utere militia priſtina quā ſep
habuiſti.

Lectio tertia.

Cum beatus martyr dixiſſet mili
tia mea hec ē firmiſſime deo meo
ieſu xpo militare: Unī cupio ad celerem
palmam cum fructu uenire: Tunc deti⁹
iracūdia plenus dixit ualeriano. Accipe
ōes facultates eius: ⁊ interfici eum crud
li examinatione. Porro ualerianus ex
qſita ōi facultate ei⁹ iuenit ī domo Hyp
politi ōem familiam chriſtianam: quam
ī ꝯſpectu ſuo pñtari fecit. Et iuſſit beatū
hyppolitum foras muros porte tiburtie
cum familia ſua duci. Beatus hyppoli
tus ꝯfortabat ōes dicens. Fratres mei
nolite metuere: q: ego ⁊ uos unum deū
habemus. Et decollati ſūt ꝓmiſcui ſexuſ
numero decem ⁊ nouem. Beatus uero
hyppolitus ligatus pedes ad colla īdo
mitorum equoꝝ: ſic p cardetum ⁊ tribu
los tractus: emiſit ſpiritum. Nocte uenit
beatus iuſtinus pbr̄ ⁊ collegit corpa ſcō
rū: ⁊ ſepeliuit in campo eodem iux̄ nym
phas ad latus agri uerani idibus aug.

In ſcē ꝯcordie martyris

Rome ſancte cōcordie meritis eiuſ
dem ſancti hyppoliti. Cum ualeri
anus ad familiam hyppoliti ſibi pñtatā
dixiſſet: ꝯſiderate etates ur̄as ne ſil' pere
atis cū hyppolito dño ur̄o: Rñdit beata
ꝯcordia. Nos cū dño nr̄o ꝯſideram⁹ ma
gis pudice mori: q̄; ipudice uiuere. Ad
hec ualerianus. Gen⁹ ſeruoꝝ nō niſi cū
ſupplicijs emēdatur. Et iuſſit ut beata cō
cordia cū plūbatis cederet: ⁊ cū cederet
emiſit ſpm. Corpuſq; ei⁹ ī coaclam ꝓiec
tū: cū diu q̄reret ſcs iuſtin⁹ ⁊ nō iueniret:
triſtis reddit: ut nō ceſſarēt flere oculi ei⁹.
Tertiodecimo uero die p⁹ paſſiōem ſāc
ti hyppoliti uenit qdam noīe porphyri⁹
mileſ ad hireneū elocariū q occulte xpia
nus erat: ⁊ dixit ei. Si ſecretū poſſis cu
ſtodire me īdicabo arti tue multū q̄ſtu;.
Ante hos dies iuſſit ualerian⁹ prefectus
quādā hereditariā hyppoliti plūbatiſ ꝯ
ficere: ⁊ corp⁹ eius in cloaca; iactari: hec
in ueſtib⁹ ſuis ſpero ꝙ margaritas habe
ret abſconſas ł aurum. Audiens hec hi
rene⁹ ītimauit ſecreto beato iuſtio pbr̄o.
Qui flectēs genua gr̄as egit deo. Por
phyri⁹ āt ueniēs nocte ſil' cū hireneo iue
nit corp⁹ ſcm: ſed ī ueſtimētis ei⁹ nihil iue
nit. Btūs āt hireneus uocauit ad ſe quē
dā xpianū abūdiū noīe: ⁊ tulerūt corpuſ
ei⁹ ⁊ pduxerūt ad beatū iuſtinū. Qd gra
tias agēs deo ille ſuſcepit: ⁊ iux̄ corpora
martyru; hyppoliti ⁊ alioꝝ ſepeliuit oc
tauo calēdas ſeptēbris.

In ſcī euſebij ꝯfeſſoris. Oratio.

Deus qui nos beati euſebij ꝯfeſſo
ris tui ānua ſolēnitate letificas: ꝯce
de ꝓpitius: ut cuius natalitia colim⁹: per
eius ad te exēpla gradiamur. p.

Lectio prima.

Beatus euſebius pbr̄: cum pñte cō
ſtantio fidem catholicam conſtātiſ
ſime defenſaret: ⁊ liberium papam dole
ret arriane perfidie ꝯſēſiſſe: ab irato con
ſtantio imperatore arriano includitur ī
quodam cubiculo domus ſue habente
ī latitudine pedes. iiij. Multis igitur die
buſ in oratione ibi conſtanter perſeuera
uerit: ⁊ nonodecimo calendas ſeptem
bris poſt menſes. vij. adhuc tamen inclu
ſus dormitionem accepit. Cuius corpuſ
collegerunt gregorius ⁊ horoſius pbr̄i:
⁊ ſepelierunt in crypta iux̄ corpus beati

sixti martyris ⁊ epi uia appia i cemiterio
calixti. Ubi ⁊ titulum ipsius scribentes
posuerunt ita. Eusebio homini dei. Au
diens constantinus qꝫ gregorius ⁊ horo
sius sepelissent corpus beati eusebij i ea
dem crypta: ubi eum ꝯdiderant: ꝑcepit
uiuum icludi gregorium: hūc semiuiuū
noctu horosius pbr̄ excepit inde: ⁊ post
paululum defunctum iux̄ corpus beati
eusebij sepeliuit. Factaqꝫ est grauissima
persecutio in eccl̄a catholica ab arrianis
sedem aplicam tenēte tūc liberio.

In uigilia assūptiōis beate marie ✠gis.
Ad uespas. a͞r. Assūpta ē maria. Cū rel. de
laudib᷒. ps. De s̄ca maria caplm.

In oībus requiem q̄siui ⁊ i heredita
te dn̄i morabor. tunc ꝑcepit ⁊ dixit
mihi creator oīum: ⁊ q creauit me requi
euit in tabernaculo meo. Hym. Aue ma
ris stella. ℣. Exaltata ē s̄ca dei genitrix. ℟. Su
per choros angelorum ad celestia regna. Ad
mag. a͞r. Uirgo prudētissima quo ꝓgredis
quasi aurora ualde rutilans: filia sion tota for
mosa ⁊ suauis es: pulchra ut luna electa ut sol.
ps. Mag. Oratio.

Famulorꝫ tuorꝫ quesumus dn̄e de
lictis ignosce: ⁊ q tibi placere ƌ ac
tib᷒ n̄ris nō ualemus: genitricis filij dn̄i
n̄ri ītcessione saluemur. p eūdē.

De s̄cto laurētio i utriusqꝫ uespis ⁊ ma
tutinis nulla fit cōmemoratio. Ad matu.
Inuitatoriū. Uenite adoremus regē regū:
Cuius hodie ad ethereum uirgo mr̄ assūpta ē
celum. ps. Uenite exul. hym. Quem terra.
In primo nocturno añ. Exaltata ē s̄ca dei
genitrix sup choros anglorꝫ ad celestia regna.
ps. Dn̄e dn̄s n̄r. a͞r. Paradisi porte p te apte
sunt: que hodie glo̅sa cum āgelis triumphas.
ps. Celi enarrāt. a͞r. Benedicta tu in mulieri
bus: ⁊ benedictus fructus uentris tui. ps.
Dn̄i ē t̄ra. ℣. Exaltata ē sancta dei genitrix. ℟.
Sup choros anglorum ad celestia regna.
Sermo s̄cti hieronymi pbr̄i.

Lec. prima.

Cogitis me o paula ⁊ eustochiū: im
mo caritas xp̄i me compellit: qui
uobis dudū tractatib᷒ loq ꝯsueuerā: ut
nouo loquēdi gn̄e s̄ctis q̄ uobiscū ƌgūt
uirginibus: latino utens eloquio exhor
tatōis gr̄a sermonē faciā de assūptione
beate ⁊ glose sempqꝫ uirgis marie: more
eorꝫ q declamatorie i ecclesijs solēt loqui
ad pplm: qđ utiqꝫ gen᷒ docendi nōdum
attigerā. Sꝫ qꝛ negare nequeo qcqd iūū
gitis nimia u̅r̄a uict᷒ dilectiōe: experiar q̄
hortamini: affectu īfātiū more balbutien
tiū: q q̄cunqꝫ audierit fari gestiūt: cū nec
dū possit ad plenū uerba formare. Ma
xime qꝛ pp simpliciores quasqꝫ id me de
promere cōpellitis: ut hēat s̄ctū collegi
um n̄r̄m sermone latino: qbus se occupet
laudib᷒ ex eadē die: qbus ue diuinis ua
cent lectionib᷒: ꝑsertim cū ⁊ eadem i mul
tis festiuitatib᷒ m̄ltorum s̄ctorum patrū
studia: miro cuderint eloquio: q̄ de hac
q̄dam uberius: ubiqꝫ i scripturis diuinis
ꝑdicta legūtur. Quid. n. aliud sonāt euā
gelia: nisi nascētem dn̄m ex maria uirgie
⁊ omnia eius incrementa quousqꝫ fuit
i mūdo: dūtaxat diuinis efferunt preco
nijs. Porro ab exordio sancti euangelij
gabrielē archangeliū colloquētē marie
audistis: ⁊ deinceps omnia reliqua plen᷒
legistis. Ad presepe quoqꝫ o paula te te
ste: nato puero multitudinem angelorū
īter crepūdias noui partus ⁊ querelas
nescij ploratus: ꝓfescenninis gl̄a i excel
sis deo: ⁊ i terra pax hoīb᷒ bone uolūta
tis cātantem audisti: ⁊ radiantem stellā
uidisti. Pastorib᷒ īsuper euāgelizātibus
credidisti. Magos preterea tria deferen
tes mūera i uisiōe beatis oculis ꝯspexisti.
Ipsa eadem munera bene intelligendo
uotis omnibus fide deo obtulisti. Nā
⁊ cum eisdem magis deum puerum in ꝑ
sepio adorasti. ℟. Uidi speciosam sicut colū
bam ascendentem desuper riuos aquarum: cu
ius inestimabilis odor erat nimis in uestimē
tis eius. Et sicut dies uerni circundabant eā
flores rosarum: ⁊ lilia conuallium. ℣. Que est
ista que ascendit per desertum sicut uirgula fu
mi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris. Et sicut.

Lectio secūda.

SEd forte cõquesta me delatorē q
te ꝓdideri mihi clamabis. Ad qđ
ego. Si celatum esse uolebas teste ꝯsciē
tia: mihi narrare ante presepium ubi plu
rimum lachrymata es nõ deberes. Qđ
ut uerum fatear: xp̄i preconia ēt si uolue
ro adiuratus: neq̄ tuas laudes oīo tace
re queo. Iccirco tue te īterrogent filie q̄s
lacte nutris: tu ea meli⁹ referabis: q̄ nescio
si p spem aliquā certe: aut ī sp̄u uidisti.
Unde uos o filie pulsate mr̄em precib⁹:
pulsate ad hostium īuitātis amici: si quo
mõ tādē uobis apiant̄ que sunt reserata
matri. Uerūtñ de his qd plura dicam:
Oīa saluatoris gesta ꝛ beate marie obse
q̄a: nec nõ ꝛ actus uite ex euāgelio didi
cistis. Et nūc qd supest: ut ab aliquo doc
tore reqratis: De assumptione tamē eius
qualr̄ assūpta ē: q̄ꝛ id ur̄a deposcit ītentio
p̄ñtia absens scribere uobis curaui: que
abñtia p̄ñs deuot⁹ obtuli: ut bēat sāctuz
collegiū ur̄m ī die tāte solēnitatis munus
latini sermōis: in quo discat tenera īsātia
lactis experiri dulcedinē: ꝛ de exiguis exi
mia cogitare: qualr̄ sauēte deo p singlos
annos tota hec dies expēdat̄ ī laudem:
ꝛ cū gaudio celebretur: ne forte si uenerit
ur̄is ī manib⁹ illud apocryphū đ trāsitu
eiusdē uirgīs dubia ꝓ certis recipiatis:
q mlti latinoꝝ pietatis amore studio le
gēdi cari⁹ āplectūt̄. p̄sertim ex his cuz ni
hil aliud experiri pōt ꝓ certo: nisi q ho
dierna die glosa migrauit a corpe.
℟. Sicut cedrus exaltata sū ī libano: et sicut cy
pressus ī mõtem sion: quasi myrrha electa. De
di suauitatem odoris. ℣. Et sicut cynnamomū
et balsamū aromatizās. Dedi.

Lectio tria.

MOnstrat̄ āt sepulchrū ei⁹ cernentib⁹
nob usq̄ ad p̄ñs ī uall' iosaphat me
dio: q̄ uallis ē iter mõtem sion ꝛ montez
oliueti posita: quā ꝛ tu o paula oculis as
pexisti. Ubi ī eius honore fabricata ē ec
clesia miro lapide tabulata: ī qua sepulta
fuisse: ut scire potestis ab oīb⁹ ibidem ha
bitātib⁹ p̄dicat̄: sed nūc uacuū eē mauso
leū cernētib⁹ ostēditur. Hec iccirco dixe
rim: q̄ꝛ multi nr̄oꝝ dubitāt utrū assūpta
fuerit simul cū corpore: an obierit relicto
corpe. Quō āt l' quo tp̄e aut a quib⁹ p̄so
nis scīssimum corpus eius īde ablatū fue
rit: l' ubi trāspositū: utꝝ ue resurrexerit ne
scitur: q̄uis nõnulli astruere uelit eā iā re
suscitatam: ꝛ beata cum xp̄o īmortalita
te ī celestib⁹ uestiri: qđ ꝛ de beato ioanne
euāgelista eius mīstro: cui uirgini a xp̄o
uirgo commissa ē: plurimi asseuerant: q̄ꝛ
ī sepulchro ei⁹ ut fert̄ nõ nisi māna inue
nitur: qđ ꝛ scaturire cernit̄. Uerꝝ tñ quid
hoꝝ ueri⁹ censeat̄ ambigim⁹. Melius tñ
deo totū cui nihil īpossibile ē cõmittim⁹:
q̄ꝫ aliqd temere diffinire uelimus auct̄e
nr̄a q nõ ꝓbam⁹. Sicuti ꝛ de his qui cū
dño teste euāgelio surrexisse creduntur.
sed utrum redierit ī t̄re puluerē an non:
certū nõ hēmus: nisi q legim⁹: q multa
corpa scōꝝ qui dormierant surrexerūt:
ac uenerūt ī scām ciuitatem. s. hierusalez
ꝛ apparuerūt multis. De quib⁹ profec
to nõnulli doctorum senserūt etiā ꝛ ī suis
reliq̄rūt scriptis: qđ ī illis ꝑpetua cõpleta
sit resurrectio. Fatent̄ eñi q ueri testes ñ
essent: nisi ꝛ uera esset eoꝝ resurrectio.
Unde ꝛ beatus petrus dixisse legit̄: cuz
de dauid loqueretur ī testimonium. Et
sepulchrum īquit eius apud nos est: qua
si nõ sit ausus dicere: q ipse aut corpus
eius apud nos est: sed tantum sepulchrū
quo ī conditus fuerat. ℟. Que est ista que
processit sicut sol: ꝛ formosa tanq̄ hierusalem.
Uiderunt eam filie sion: ꝛ beatam dixerūt: et
regine laudauerunt eaz. ℣. Et sicut dies uerni
circundabant eam flores rosarum ꝛ lilia con
uallium. Uiderunt.

In secūdo noct. añ. Specie tua ꝛ pulchri
tudine tua: intende ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. ps.
Eructauit. añ. Adiuuabit eā de⁹ uultu suo: de
us ī medio eius non commouebitur. ps. De
us noster re. añ. Sicut letantium oīum nr̄m
habitatio est in te sancta dei genitrix. ps. Fū
damēta. ℣. Assumpta est maria in celuz gau
dent angeli. ℟. Laudantes benedicunt do
minum.

Lectio quarta.

Hinc aiūt resurrexisse: ꝛ ipsum cum
ceteris sciis: ꝛ ideo uacuum reman
sisse mausoleuꝫ uti nunc beate marie qđ
sane factum et de alijs quibuslibet locis
scripturarum affirmare conantur : ꝙ hi
iam cum xp̄o regnent in eterna societate
resuscitati. Quod quia deo nihil ē īpossi
bile: nec nos de beata maria factum ab
nuimus q̄ꝫq̄ꝫ ꝓpter cautelam salua fide
pio magis desiderio opinari oportea::
q̄ꝫ inconsulte diffinire ꝙ sine periculo ne
scitur: Unde de his ex quibus certi su
mus tantisp̄ loquamur ad exhortatōem
uřam qualicunqꝫ sermone ad edificatio
nem ꝛ laudem nominis dei: ut ꝛ religio
seruetur pro famulatu ꝛ deuotio augeat̃
pro affectu: qm̄ hec est uirgo que sola
interemit uniuersam hereticam prauita
tem: sola sit post dn̄m que nos confirmet
in omni ueritate: suisqꝫ commendet pre
cibus ꝛ meritis auxilietur: ut ꝛ ipsi digni
inueniamur in eius laudibus. Quod si q̄
ritur post ascensionem dn̄i quid egerit:
unum pro certo ē: quia uirgo sancta cor
pore ac mente permansit. Quam sane
angelus gabriel: ac si celestis paranymph⁹
intactam custodiuit: ꝛ ioannes apl̄us et
euangelista: cui xp̄s eandem ī cruce com
misit: uirgo uirginem seruauit: suisqꝫ ei ď
seruiuit obsequijs: non ꝙ eximius ille scō
rum apostolorum chorus eam deserue
rit: inter quos post resurrectiōem intrās
ꝛ exiens familiarius contulit de xp̄i īcar
natione: tanto siquidem uerius: q̄ꝫto ab
initio per spm̄ scm̄ plenius omnia didi
cerat ꝛ prospexerat oculis uniuersa : lꝫ
ꝛ apostoli per eundem spm̄ scm̄ omnia
cognouerunt : ꝛ in omnem electi perue
nerint ueritatem. Responsorium.

Ornatam monilibus filiam hierusalem dn̄us
concupiuit. Et uidentes eam filie sion beatissi
mam predicauerūt dicētes: unguentum effusū
nomē tuum. ℣. Astitit regina a dextris tuis in
uestitu deaurato circūdata uarietate. Et.

Quam sane beatā uir Lect. v.
ginē: ꝛ si ōes uenerati sunt discipli
eiqꝫ famulabantur officio dilectionis: io
annes tamen amplius ac specialius usqꝫ
ad finem uite: qui sibi commissam accep̄
in suam quasi matrem filius: cum beni
gnus magister de cruce mulier inquit:
ecce filius tuus: ad discipulum autem: ec
ce mater tua: ut uirgo uirgini cohereret:
deseruiret officiosissime cura adoptiōis.
Non enim pudicissima uirginitas alicui
discipulorum rectius q̄ꝫ uirgini commē
datur: ut esset adinuicem grata societas
ꝛ floridus aspectus: nec non ꝛ uenust⁹ cō
uersādi uernans alternatim pudicitiarū
splendor decoratus. Una siquidem ꝟgi
nitas ī ambob⁹: sꝫ altera ꝓportio ī maria.
Altera siqdem q: facūdior: sed ip̄a: Ipsa
uero sꝫ ꝛ altera: q: ꝛ si ipsa eademqꝫ īcor
ruptio: tn̄ fecūditas ītegritatis lōge glori
osior q̄ꝫ uirginitas. Iccirco ꝛ fecunditas
ī illa tota deificata ē ꝛ uirginitas. Alioqn
nusq̄ꝫ secūdū naturā nascēdi ꝟgitas: ubi
fecūditas p̄dicat̃: nꝫ facūditas ubi ꝟgitas
seruat̃ ītegra. Ideoqꝫ totū supexcellit de
illa que dicuntur: quia sunt diuina atqꝫ ī
effabilia. Unde uirginitas ꝛ fecunditas
ꝓlis supereminens nouitas ē: q̄ꝫq̄ꝫ hū̃a
num cernatur ex carne qđ nascitur: uerū
tn̄ ꝛ si magnificētior mltum uirginitas in
maria pp̄ gratie excellentiam: una tamē
ītegritas carnis ꝛ una uirtus que ad īui
ceꝫ quasi cognata sociantur. Hinc quo
qꝫ ioannes quicq̄d ē quod maria genuit
euangelizādo suo commendat eloquio.
Uerbum inquit: quod in principio erat
ꝛ uerbum erat apud deum: ꝛ deus erat
uerbum. Hoc quippe ꝟbum quod erat
in principio: ꝛ apud deum erat: ꝛ de⁹ erat
uerbum. Ipsum deum genuit beata uir
go maria ex se carne factum. Iccirco et
uirginitas longe sacratior ꝛ fecunditas:
ut ita dicam multo ineffabilior: quam
suo potuerit ille explicare eloquio. Uer
tn̄ quāto uirginitas cognatior uirginitati
tanto beatus euangelista ceteris excellē
tior ꝛ uicinior uerbo. Ideo quicquid est
quod uirgo genuit totum: prout potuit
homo ꝑ spiritum sanctum nobis refer
uit manifestius ꝛ docuit.

Responsorium.

Beatã me dicent õẽs gñationes. Quia fecit mihi dñs magna q: potẽs est ⁊ sãctũ nomen eius ℣. Et mĩa eius a ꝓgenie ĩ ꝓgenies timẽtibus eum. Quia.

Lectio sexta.

CEterum ad exemplũ humane uite conuersatio eius pᵒ ascẽsionem xp̃i gñalr cum aplĩs suis fuit: quousq3 disperguntur: sicuti lucas meminit dicens. Qñ regressi qdẽ a mõte oliueti hierosolymã uenerũt ⁊ ascẽderũt ĩ cenaculum ubi manebant petrus ⁊ ioannes: ⁊ iacobᵒ ⁊ ãdreas philippus ⁊ thomas bartholomeus. ⁊ mattheus: iacobᵒ alphei ⁊ simon zelotes ⁊ iudas iacobi. Hi õẽs ĩquit erant ꝑseuerantes unanimiter in oratione cum mulieribus: ⁊ maria mater iesu ⁊ fratribᵒ eius. Ecce iesu ascendente: cum quibus uirgo uacat in schola uirtutum: ⁊ meditatur in lege mandatorum dei: ut ⁊ ipsa sit forma discipline xp̃i ⁊ exemplum perfectionis uirginibus: Conuersatur autẽ cuz testibus sancte resurrectionis: et ipsa testis est: uersaẽ cum senatoribus celi infra curiam paradisi sub sp̃s sc̃i disciplia ⁊ magisterio totius diuine maiestatis. inuenitur prima beata ⁊ gloriosa ℣go maria inter primas summi regis cohortes: quarum uita non erat iam e terris in quibus xp̃s prelibebaẽ. sed de celis. Hinc ascendisse leguntur in cenaculum: quo pascha dignissime celebratur. Ibi quippe manebant cum maria matre iesu unanimiter aspirati in caritate perseuerantes ĩ oratione: donec induerentur uirtute ex alto. Ceperant iam enim orare: qui dudu3 cum dño conuersantes uirtutibus ⁊ miraculis pascebantur. Et bene perseuerantes in oratione nihil hesitantes: donec acciperent munera spiritus sancti: q̃ poscebant: quos ⁊ uos o filie imitamini que ĩ schola christi permanere uouistis. Perseuerate in oratiõibus unanimiẽ: uiuẽtes: quousq3 ĩtrare possitis gaudia eterne uite: quo beata uirgo feliciẽ hodie intrauit alternantibus hymnidicis ãgelorum choris infra pascua eterne uiriditatis: ubi una societas omnium supernoꝝ ubi dulcis solennitas angeloꝝ: ubi post labores ⁊ erumnas felix ⁊ suauis ẽ refectio animarum.

Responsorium.

Beata es maria que dominum portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit ⁊ in eternũ permanes uirgo. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Genuisti.

In tertio nocturno. Añt.

Gaude maria uirgo: cunctas hereses sola interemisti in uniuerso mundo. p̃s. Cantate. Añ. Dignare me laudare te uirgo sacrata: da mihi uirtutem contra hostes tuos. p̃s. Dominus reg. exul. Añ. Post partum uirgo inuiolata ꝑmansisti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. p̃s. Cantate. ij. ℣. Maria uirgo assumpta est ad ethereũ thalamũ. ℟. In quo rex regũ stellato sedet solio.

Lectio sc̃ti euãgelij secũdũ lucam.

IN illo tp̃e. Intrauit iesus ĩ qõdam castellum: ⁊ mulier q̃dam martha nomine excepit illum in domum suã. Et reliqua. Omel. sancti augustini epi.

Lectio septima.

SAnctum euãgelium cum legeretur audiuimus a femina religiosa susceptũ eẽ dñm hospitio: eaq3 martha uocabatur. Et cum esset ipsa occupata in cura ministrandi: soror eius maria sedebat ad pedes dñi: ⁊ audiebat uerbu3 eiᵒ. Laborabat illa: uacabat ista. Illa erogabat: hec implebatur. Uerũtamẽ martha laborãs mltũ ĩ illa occupatõe ⁊ negocio mĩstrandi ĩtꝑpellabat dñm: ⁊ de sorore sua cõquesta ẽ: q ea laborãte3 non iuuaret. Dñs ãt ꝓ maria respondit marthe: ⁊ ipse eius factus est aduocatus: q iudex fuerit ĩterpellatus. Martha ĩquit circa mlta occupata es: qñ unũ ẽ necessarium. Maria meliorem ꝑtem elegit q̃ nõ auferetur ab ea. Responsorium.

Diffusa e grã ĩ labijs tuis. Propt̃ea bñdixit te deᵒ ĩ etnũ. ℣. Myrrha ⁊ gutta ⁊ cassia a uestimẽtis tuis a gradibus eburneis: ex q̃bus delectauerũt te filie regũ ĩ honore tuo. Propte.

Lectio octaua.

AUdiuimꝰ.n. ẽt iterpellatõez ĩpellã
tis: ⁊ sñiam iudicis. Qua sñia ĩpel
lãti rñdit. susceptã defẽdit. Erat.n.maria
itẽta dulcedini ꝟbi dei. Intẽta erat mar
tha quõ pasceret dñm. itẽta erat maria:
quõ pasceret a dño. a martha ꝯuiuiũ do
mino parabat: i cuiꝰ ꝯuiuio maria iocun
dabat. Cũ ergo maria suauit audiret uer
bũ dulcissimũ: ⁊ corde itẽtissimo pascere
tur ĩpellato dño a sorore sua: quõ puta
mꝰ eam timuisse ne diceret ei dñs. Sur
ge ⁊ adiuua sororem tuam. Mira enim
suauitate tenebat: qꝛ ꝓfecto maior ẽ ĩfec
tio mẽtis q̃ȝ uẽtris. Excusata ẽ sedet secu
rior. Quõ ãt excusata. Attẽdamꝰ ĩspicia
mus ꝑscrutemur qd̃ possumꝰ pascamur
⁊ nos. ℞. Beata es uirgo maria dei genitrix
que credidisti dño: perfecta sũt i te que dicta sũt
tibi: ecce exaltata es super choros ãgelorum.
Intercede pro nobis ad dñm deũ nr̃m. ℣. Aue
maria gratia plena dñs tecũ. Intercede.

Lectio nona.

QUid.n. putamꝰ repbẽdẽdũ eẽ misteri
um marthe: quã cura hospitalita
tis occupauerat: que ipm dñm hospitio
recepat. Quõ ergo recte repbẽdebat: q̃
tãto hospite letabat. Hoc si uerũ ẽ dimit
tãt hoies qd̃ mistrãt egẽtibꝰ: eligãt sibi p
tem meliorẽ q̃ nõ auferẽt ab eis. Uacent
uerbis: ihyent doctrine dulcedini: occu
pẽtur circa sciam salutarẽ. Nihil ei cure
sit qs pegrinꝰ i uico iaceat: qs egeat pane
qs iduẽdus: qs uisitãdus: qs redimẽdus
qs sepeliẽdus. Uacẽt opa mie: uni instẽt
scie. Si melior pars ẽ: cur nõ ões hoc fa
ciũt: qñ ipm dñm hac cã patronũ hẽmꝰ?
Nõ.n.timemus i hac re ne offẽdamꝰ eius
iustitiã: cũ patronã teneamꝰ eꝰ sñiam. Et
tamẽ nõ ẽ ita: sed sicut dixit dñus ita est.
Quõ itelligit nõ ẽ ita. Est ãt quõ itellige
re debes. Ecce aduerte. Circa mlta es oc
cupata: qñ unũ ẽ necessariũ. Maria meli
orẽ ptem elegit. Nõ tu malã: sed ista meli
orẽ. ȝ uñ meliorẽ: qꝛ tu circa mlta: ista cir
ca unũ. ꝓpoit.n. unum mltis. ñ.n. a mltis
unũ: sed mlta ab uno. ℞. O glosa dña excel
sa sup sidera: que nec primã silẽȝ uisa ẽ: nec hẽre
sequẽtẽ. Sola sine exẽplo placuit uirgo xpo.
℣. Sola fuit mulier patuit qua ianua leti: ex
qua uita redijt. Sola.

Ad laudes ⁊ p hoi. Añ.

ASsũpta ẽ maria i celũ gaudẽt ãgeli: lau
dãtes bñdicũt dñm. ps. Dñs regna
uit cũ reli. a̳. Maria ṽgo assũpta ẽ ad ethere
um thalamum: i quo rex regũ stellato sedet so
lio. a̳. In odorẽ unguẽtoꝝ tuoꝝ currimꝰ: adu
lescẽtule dilexerũt te nimis. a̳. Benedicta filia
tu a dño: qꝛ p te fructũ uite cõmunicauimꝰ. a̳.
Pulchra es ⁊ decora filia hierlm: tribil' ut ca
strorum acies ordinata. Caplm. In õibꝰ regẽ
Hym. O glosa dña. ℣. Exaltata es sca dei
genitrix. ℞. Super choros ãgeloꝝ ad celestia
regna. Ad bñd. a̳. Que ẽ ista q̃ ascendit sic̃
aurora ꝯsurgẽs: pulchra ut luna electa ut sol:
tribilis ut castrorum acies ordinata. ps. Bñ.
Oro. Famuloꝝ tuoꝝ: ut supra. Ad primã
Caplm. Regi secloꝝ. Rñso. bre. Xp̃e fili dei
uiui miserere nobis. ℣. Qui natus es d̃ ṽgine
maria. Miserere. Gl̃a pri. Xp̃e.fi. ℣. Exurge
adiuua nos. ℞. Et libera nos ꝓpter nomẽ tu
um. ⁊ sic. dr̃ p totã octam Ad tiã Caplm
In õibus requiem. Rñso. bre. Exaltata ẽ sca
dei genitrix. ℣. Super choros angelorum ad
celestia regna. Sancta. Gl̃a patri. Exaltata. ℣.
Assũpta est maria in celum gaudent angli. ℞.
Laudantes benedicunt dñm.

Ad sextã caplm.

ET sic i sion firmata sum ⁊ in ciuitate sãc
tificata similiter requieui: ⁊ in hierlm po
testas mea. Rñ. bre. Assũpta est maria i celuȝ
Gaudent angeli. ℣. Laudãtes bñdicunt dñȝ
Gaudent. Gl̃a. Assũpta est. ℣. Maria ṽgo
assumpta est ad ethereum thalamum. ℞. In
quo rex regũ stellato sedet solio.

Ad nonã. Caplm.

IN plateis sicut cinnamomũ ⁊ balsamũ
aromatizans odorem dedi quasi myr
rha electa dedi suauitatem odoris. Rñ. bre.
Maria ṽgo assũpta est. Ad etherẽũ thalamũ
℣. In quo rex regum stellato sedet solio.

ad ethereum: Gła. Maria ṽgo. ℣. Dignare me laudare te ṽgo sacrata. ℟. Da mihi ṽtutez ꝯ hostes tuos. Ad uespas .añ. Assūpta est maria in celum: cū reliqs ꝯ laudib⁹ ps. De sc̄a maria caplm. In oībus requiē quesiui. Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. Exaltata ē sc̄a dei genitrix. ℟. Sup choros angeloꝝ ad celestia regna. Ad magni. an. Hodie maria ṽgo celos ascēdit gaudete: qꝛ cū xp̄o regnat i etnū. ps. Mag. Orō. Famuloꝝ tuoꝝ. ut supra.

Infra octaz bt̄e marie sex lectiōes legūt de sermōe sc̄i hieronymi pb̄ri .s. Hodie nāqꝫ. Et tres de omel. festiuitatis eiusdez. De festiuitatib⁹ uero q̄ īfra octam assūptiōis currūt nihil tūc agit: sed p⁹ octauā celebrāt. Sed de octaua beati laurentij fit eodē die de quo cadit. In uespis diei ante octauā beati laurētij a caplo iantea fit de sc̄o laurētio cū cōmemoratiōe sancte marie. Ad matuti. fit idē offm̄ qđ i die ꝛ p horas usqꝫ ad Caplm i secūdis uesperis: ꝛ tūc a caplo iantea fit de bt̄a ṽgine cū cōmēoratiōe sc̄i laurentij.

Pro prima die īfra octam assūptōis beate ṽginis de sermōe sc̄i hieronymi pb̄ri

Lectio prima.

Hodie nanqꝫ gl̄osa sp uirgo maria celos ascendit: rogo gaudete: qꝛ ut ita fatear: ieffabilr sublimata: cū xp̄o regnat i etnū. Regina mūdi hodie de t̄ris ꝛ de p̄nti seculo inqꝫ capit. Iterum dico gaudete: qꝛ secura de sua immarcessibili gl̄a ad celi palatiū iā puenit. Exultate in quā ac gaudete ꝛ letet oīs orbis: qꝛ hodie nobis oībus iteruenietib⁹ ei⁹ meritis sal⁹ aucta ē. uobis quoqꝫ diligentibus eā honor ꝛ ṽtus una cū reliqs ṽgib⁹ sacris amplius prestat ꝛ gl̄a. Idcirco dilectissimi letamini ꝛ laudate: qꝛ si deū ore ꝓphetico i sc̄is suis laudare iubemus: mltomagis eū i hac celebritate bt̄e marie uirgis matris eius oꝫ nos cū hymnis ꝛ cāticis diligentius extollere: ꝛ dignis deo iubilare p̄conijs: ac mysticis honorare mūerib⁹. Nulli dubiū qn totū ad gl̄az laudis eius ptineat: qcqd digne genitrici sue i pensum fuerit ac solennit adipletū.

Lectio secūda.

Ex quo timeo satis: ꝛ ualde ptimesco: dū uīis cupio parere ꝓfectib⁹: ne forte sicut iprob⁹: ita ꝛ idign⁹ laudator īueniar. ꝓfecto .n. cū nec s̄ctitas nec facūdia suppetat: ut beatā ꝛ gl̄osā ṽgiem digne laudare queā. Qm̄ ut ueꝝ fatear qcqd hūanis dici potest uerbis: min⁹ est a laude dei: qꝛ diuinis ꝛ āgelicis ē excellētius p̄dicata ꝛ laudata p̄conijs. A ꝓphetis qdē p̄nūciata: a pt̄iarchis figuris et enigmatib⁹ p̄figurata: ab euāgelistis exhibita ꝛ mōstrata: ab āgelo uenerabilr atqꝫ officiosissime salutata. Preterea qualis ꝛ qn̄ta eēt ab eodē diuinitus declarat cū ait: Aue gr̄a plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu i mulierib⁹. Talib⁹ nāqꝫ decebat ṽgiez oppignerari munerib⁹: ut eēt gr̄a plena: q̄ dedit celis gl̄am: t̄ris dn̄m: pacēqꝫ refudit: fidē gētib⁹: finē uitijs uite ordiez: morib⁹ disciplinā.

Lec. tertia.

Et bn̄ angelus ad uirgiem mittit: qꝛ sp ē angelis cognata uirgitas. profecto ī carne p̄ter carnē uiuei e nō t̄rena uita ē: sed celestis. Unde i carne āglicaz gl̄am acqrere maioris ē meriti qꝫ hr̄e. eē .n. angelū felicitas ē: eē ṽgiem uirtutis ē. Dū hoc hō optinere uirib⁹ nitit cuz gr̄a qđ hꝫ angls ex natura. Utrūqꝫ tn̄ eē uirginē ꝛ anglm diuini mūeris ē offm̄ non humani. Aue iquit gr̄a plena. Et bn̄ plena: quia ceteris p ptes p̄statur. Marie uero simul se tota īfundit plenitudo gr̄e. Hec quippe ē quod dauid canit. Descēdit sicut pluuia i uellus. uellus itaqꝫ cum sit de corpore: nescit corpis passionem. Sicut ꝛ uirginitas cum sit in carne uitia carnis nescit.

Lectio quarta.

Celestis plane imber in uirgineum uellus placido se infudit elapsu: ꝛ tota diuinitas inde se contulit i carne: quando uerbum fc̄m est caro: ac deinde p crucis patibulum exp̄ssū terris oībus

pluuiã salutis effudit ⁊ stillicidia grẽ hu
manis ꝑstitit mẽtibus. Lec. iiij.

DOminus tecũ iqt. Mira res: Et iã
erat cũ ꝟgĩe q ad ꝟgĩem mittebat
angelũ. Et ꝓcessit nũtiũ suũ dñs: ꝫ non
recessit a deo: nec teneri potuit locis: q
õib⁹ hẽtur i locis. Et totus ubiqꝫ ẽ: sine
quo nihil totũ. Ergo uerbũ p̃ris nunq̃ꝫ
a patre discedẽs. Hõ ꝓprie fieri dignat⁹
est secreto suo mysterio qd̓ ipse nouit.
Qui qm̃ totuꝫ suscepit qd̓ ẽ hõis: hõ to
tus est. Et totũ accipiẽs qd̓ dei ẽ: õino a
liud q̃ꝫ deus q natus ẽ ex maria eẽ ñ po
tuit. Scit. n. deus oĩa ⁊ põt: ppea qꝛ ita ẽ
sciuit se ac potuit in utero ꝟgĩs sine sui
corruptione miscere atqꝫ uniri. Ut unus
eẽt xp̃s deus ⁊ hõ: una ꝑsona: una sba.
Ob qd̓ dei genitrix electa ẽ ⁊ ꝑelecta: iu
re ab angelo grã salutaẽ ⁊ ꝓdicaẽ plena.
Uere plena p quã largo sc̃i tp̃is imbre p
fusa ẽ õis creatura. Et iõ satis eam duo
tissime primũ angelus ueneratur ⁊ salu
tat. Lectio qnta.

MIraẽ itaqꝫ ⁊ ipse: qualis aut q̃ꝫta sit
quã salutat. Nõ. n. simplex fateor:
I ꝯsueta fuit ista salutatio: ꝫ õi admiratõe
digna. Siqdeꝫ uenerationis fuit dilatio:
oblatio muneris: famulatus obsequij:
qꝛ ⁊ si i sc̃is p̃ribus ⁊ ꝓphetis grã fuisse
credit: nõ tñ eatenus plena. In mariam
uero totius grẽ q i xp̃o ẽ plenitudo uẽit
q̃ꝫq̃ꝫ aliter: ⁊ ideo iquit: Bñdicta tu int
mulieres. id est. bñdicta plus q̃ꝫ oẽs mu
lieres. Ac p hoc qcqd maledictiõis infu
sum ẽ p euam: totuꝫ abstulit benedictio
marie. Insup ⁊ grãm refudit xp̃i ortus:
quã nõ habuit prius oĩs mũdus. Igitur
quod natura nõ habuit: usus nesciuit:
ignorauit rõ: mẽs nõ capit hũana: pauet
celũ: stupet terra: creatura oĩs ẽt miraẽ:
celeste hoc totũ ẽ qd̓ p gabrielẽ marie di
uinit⁹ nũtiaẽ ⁊ p xp̃m adipletur.

Lectio sexta

QUa de causa de tali tãtaqꝫ loq me
idignum fateor. Sed ⁊ puto ꝙ ne
mo sit q ꝑsumat nisi q q̃ꝫta sint q pãdũt
penitus ignorat. Tamẽ ⁊ si ad hec nẽo
idoneus iuenitur: uotis õibus cessare ñ
dꝫ qlꝫ ẽt peccõr a laudib⁹: q̃ꝫuis explere
nequeat qd̓ sentiẽ. Uñ sermo diuin⁹ cũ d
peccõre ageret i psalmis: Sacrificiũ iqt
laudis honorificabit me: ⁊ illic iẽ i q⁹ ostẽ
dã illi salutare dei. Ac si patenẽ dicaẽ. Il
lic iter ẽ laudis ad eẽnam laudẽ sine fine
mãsurã: sed nemo appꝛhẽdet illud: nisi e
go premõstrauero. Propẽea carissime
qꝛ iter salutis uẽe i laudib⁹ ẽ saluatoris:
hortor uos ⁊ cõmoneo i hac sacra solẽni
tate genitricis dei marie nolite cessare a
laudibus.

Lectio sc̃i euãgelij secũdũ lucã.

IN illo tp̃e. Intrauit iesus i qd̓dam
castellũ: ⁊ mulier q̃dã martha noĩe
excepit illũ i domũ suã: ⁊ reliqua. De o
mel. sc̃i Augu. epi. Lectio. vij.

MUlta sũt q̃ fc̃a sũt: unus q fecit celũ
⁊ terrã: mare ⁊ oĩa que in eis sunt.
Quã multa sunt? Quis ista numeret? qs
hec fecit? Deus omnia. Ecce bona ualď
Bona ualde que fecit: q̃ꝫto magis ille q
fecit? Attendamus ergo occupatões no
stras circa multa. Necessarium est miste
riuꝫ corpa refecturis. Quare hoc? Quia
esuritur. Quia sititur. Mia miseris neces
saria ẽ. Frãgis panẽ esurienti: qꝛ inuenisti
esuriẽtẽ. Tolle famẽ: cui frãgis panẽ? tol
le pegriatiõeꝫ: cui exhibes hospitalitatẽ?
tolle nuditatẽ: cui ꝑstas ueste? Nõ sit egri
tudo: quẽ uisitas? Nõ sit captiuitas: queꝫ
redimis? Nõ sit rixa: quẽ ꝯcordas? Non
sit mors: quẽ sepelis? In illo futuro sec̃lo
nõ erũt ista mala. ergo nec ista misteria.

Lectio octaua.

BEne ergo martha circa corpalẽ dñi
qd dicã necessitatẽ an uolũtatẽ: an
necessitatem simul ⁊ uoluntatem mistra
bat carni mortali? Sed quis erat i carne
mortali? In principio erat uerbum: ⁊ ꝟ
bum erat apud deũ ⁊ deus erat uerbũ.
Ecce qd̓ maria audiebat. Uerbũ caro
fc̃m ẽ ⁊ hitauit i nobis. Ecce martha cui
ministrabat. Ergo maria meliorem par
tẽ elegit q̃ ñ auferetur ab ea. Hec. n. ele
git qd̓ semper manebit: iõ nõ auferẽ ab
ea: quia circa unum uoluit se occupare.

Jam tenebat mihi ãt adherẽ deo bonũ
ẽ. Sedebat ad pedes capitis nostri. Et q̃z
to humilius sedebat: tãto amplius capie
bat.

Lectio nona.

COnfluit .n. aqua ad humilitatẽ cõ
uallis: denatat de tumoribus coll̃.
Nõ ergo dñs opꝰ marthe reprehẽdit: ſz
minꝰ distinxit. Circa multa es ĩquit occu
pata. Porro unũ ẽ necessariũ. Jam hoc
sibi maria elegit. Transit labor multitu
dinis ⁊ remanet caritas unitatis. Ergo
quod elegit maria nõ auferet̃ ab ea. A
te ãt qđ elegisti utiqꝫ hoc sequit̃: utiqꝫ hꝰ
subintelligit̃: a te ãt qđ elegisti auferet̃: ſz
bono tuo auferet̃ ut qđ meliꝰ ẽ detur. Au
feret̃ .n. a te labor: ut reges dei. Tu naui
gas: illa iam ĩ portu est. Videtis ergo frĩs
⁊ q̃ztum arbitror iam intelligitis in his
duabꝰ mulieribꝰ q̃ ambo fuerãt deo gra
te: ambe amabiles: ãbe discipule. Vide
tis ergo ⁊ magnum aliqd ĩtelligetis: qui
cũqꝫ ĩtelligitis: qđ audire ⁊ scire debetis
ẽtq nõ ĩtelligitis.

Pro secũda die de sermõe scĩ Hierony
mi pbr̃i. Lectio prima.

QUod si uirgo es: gaude q² meruisti
eẽ: ⁊ tu qđ laudas. Tantũ cura: ut
sis q̃ digne laudare possis. Qđ si ꝯtinẽs
es ⁊ casta: uenerare ⁊ lauda. q² nõ aliũđ
cõstat ut possis esse casta: q̃z ex gr̃a xp̃i q̃
fuit plenissime in maria quã laudas. Qđ
si ꝯiugata certe aut peccatrix: nihilominꝰ
ꝯfitere ⁊ lauda: q² inde mia õibꝰ ꝓfluxit
⁊ gr̃a ut laudent. Et q̃zuis nõ sit speciosa
laus ĩ ore peccatoris: noli cessare: q² ĩde
tibi ꝓmittit̃ uenia: unđ ⁊ õibꝰ: ut laudes.
Alioquin nisi iuxta modulum ĩgenij nr̃i
deum laudare ĩ sanctis suis studeamus:
quomõ eum secundum qđ canimus iu
xta multitudinem magnitudinis eius lau
dare poterimus? Omnino hoc p̃termit
tendum non est qđ impleturi sumus q̃ñ
qꝫ secundum qđ dr̃. Beati q habitant ĩ
domo tua dñe ĩ secl̃a secl̃oꝝ laudabũt te

Lectio secunda.

INterdum ꝟo q² immensus est: qđ
uoce non possumus: nec facundia
ualemus: exequamur uotis ⁊ medullis
cordis: q² magnꝰ ⁊ bonus est atqꝫ immẽ
sus: tãtus ac talis: q̃ztum ⁊ qualem ip̃e se
nouit ore ac sp̃u cõfiteamur ad iustitiam
⁊ salutem. Hinc ergo ões pariter festiui
tatem gloriose semperqꝫ uirginis marie
deuotissime celebremus: q² hec dies pre
clara: in qua meruit exaltari sup̲ choros
angelorum: ⁊ peruenire ultra q̃z nr̃e hũa
nitatis est natura. Ubi nõ substantia tol
litur: sed glorie magnitudo monstratur:
cum eleuatur in dextera patris: ubi xp̃s
ꝓ nobis introiuit pontifex scõs ĩ eternum
ad celi palatium.

Lec. tertia.

HEc ẽ inquam dies: in qua usqꝫ ad
beatitudinem throni ĩtemerata mr̃
⁊ uirgo processit: atqꝫ in regni solio subli
mata pꝰ xp̃m gloriosa resedit. Sic itaqꝫ
ubiqꝫ cõfidenter sancta dei canit ecclesia
ꝙ de nullo alio sanctorum fas est crede
re: ut ultra angelorum uel archangeloꝝ
merita transcenderit: quia ⁊ si similitudo
repromittitur sãctis: ueritas non negat̃.
Hoc quippe priuilegium non nature est
sed gratie uirginis marie: de qua natus
ẽ ip̃e deꝰ ⁊ hõ. Jccirco ⁊ ipsa plus ẽ meri
tis ⁊ nõ natura q̃z ꝟgo ⁊ hõ. Unde ⁊ si
cetere ꝟgines imitantur illam usqꝫ ad ꝯ
ceptũ partus ⁊ noue salutationis gabrie
lis obsequium: deinceps totum diuinuz
ẽ qđ opat̃ ĩ ea teste anglo q² sp̃u scõ ⁊ ꝟ
tute altissimi obumbratur. Ante hoc ipꝫ
sane uterũ uirginis q̃zuis mũđꝰ q̃zuis im
pollutus ⁊ alienꝰ a ꝯtagione pecc̃i: q̃zuis
scõs: tñ adhuc uilitate hũanitatis ĩduit̃: ut
ita dicã: ac si lana cãdidissima: suoqꝫ co
lore dealbata. Ad quã sane cuꝫ accessit
sp̃s scõs: quasi ip̃a eademqꝫ lana cũ ĩficit̃ san
guie ꝯchilij ꝉ muricis ꝟtit̃ ĩ purpurã. ꝟsa
ẽ ⁊ ip̃a sine coitu ĩ m̃rem: ut ñ sit iã admo
dũ qđ fuerat: ſz purpura ꝟissima ad idu
mẽtũ ⁊ gl̃aꝫ sũmi regis diuinitꝰ aptissime
dedicata: ut nulli deinceps ea uti usu fe
mineo licuerit nisi deo.

Lec. quarta.

QUippe ut ita loquar: beata ⁊ glo
sa ꝟgo maria eo mõ q̃zuis dudum
ĩcõpabilis eẽꝫ uniuersis q̃ sub celo sunt
ꝟgibꝰ: ut decenter posset ĩ se suscipere di
uinitatis admixtiõem: salua utraqꝫ nat̃a

tñ cum gr̃a replet : cuȝ sp̃u sancto persun
ditur: cum uirtute altissimi obumbrat: sit
preciosior meritis: celsius sublimior: fasti
gijs pulchrior : sanctitate gloriosior: suo
rum progatiuis meritorum: ita ut nullis
iam usib⁹ sit ipa eadēq; mancipāda nisi
diuinis. Unde o sanctissime ꝟgines: ⁊ si
imitari oȝ tātam ac talem uirginem: tāq;
p̃clarā: uenerari mlt̃um ꝯuenit: ⁊ ultra
angelicam quodāmō dignitatē : q̃ȝtum
fas ē cū gaudio dignissimis laudibus ef
ferri. Que ut diximus non temere xp̃i p
gr̃am sup choros angeloꝝ exaltata duo
tissime hodie p̃dicat : q: p̃cessit eam dñs
⁊ saluator nr̃: ex ea uera fide genitus ad
celestia: ut pararet ei sicut ipe suis pmisit
discipulis: in ethereis mansionib⁹ locuȝ.
hinc quoq; dauid pphета olim gratula
bundus xp̃o canit. A summo inquit ce
lo egressio eius: ⁊ occursus eius usq; ad
summum ei⁹.

Lectio q̃nta

Ascendit ergo eādem gl̃am resūp
tur⁹ lȝ nō amiserit quā pri⁹ habue
rat anteq; mundus fieret. Ascendit ⁊ p̃
parauit huic sanctissime ⁊ gloriosissime
uirgini locum immortalitatis: ut cum eo
regnare posset i ppetuum. Et hec est ei⁹
diei p̃ntis festiuitas: in qua glo̾sa ⁊ felix
ad ethereum puenit thalamum. Que p
fecto festiuitas: sicuti ⁊ ꝟgo icomparabi
lis est ceteris uirginib⁹: ita icomparabil̾
est ista festiuitas ōium sc̃orum festiuitati
b⁹. Admirāda ēt uirtutibus angelicis p
pter qd̓ ex persona supnoꝝ ciuium ⁊ ei⁹
assumptione admirans: Sp̃s sc̃tus ait i
canticis: Que ē ista q̄ ascendit p dersertū
quasi uirgula fumi ex aromatib⁹. Bene
quasi uirgula fumi q: gracilis ⁊ delicata
q: diuinis extenuata disciplinis. Eteniȝ
ꝯcremata itus i holocaustum incendio
pij amoris ⁊ desiderio caritatis. Ut uir
gula iquit fumi ex aromatibus.

Lectio sexta.

Nimiruȝ q: multis repleta erat uir
tutum odoribus: manans ex ea fra
grabat suauissimus odor ēt angelicis spi
ritib⁹. Ascēdbat āt de deserto p̃ntis seculi
uirga de radice iesse olim exorta. Sed
admirabantur electorum anime p̃ gau
dio: quenam esset que etiam meritorum
uirtutibus angelorū uinceret dignitatē.
De qua rursus idem sp̃s sanctus i eisdē
canticis. Que est ista que ascendit inquit
quasi aurora consurgens pulchra ut lu
na electa ut sol: terribilis ut castrorū aci
es ordinata. Admiratur āt sp̃s sc̃s: q: ōes
de ascensu h⁹ uirgis admirātes facit : q;
quasi noui diluculi aurora rutilans asce
su suo resplēdeat : multis freta ⁊ uallata
sc̃orum agminibus. Unde dr̃: Terribilis
ut castrorum acies ordinata.

Lectio sc̃i euāgelij secundum lucam.

In illo tp̃e. Intrauit iesus i q̄dam
castellum: ⁊ mulier q̄dam martha
noīe excepit illū i domū suā. Et reliqua.

De omel. sc̃i augustini ep̃i. Lectio. vij.

Uidetis inquā de his duab⁹ mulie
rib⁹ duas uitas eē figuratas: p̃ntē:
⁊ futurā: laboriosā ⁊ quietā: erūnosaȝ et
beatā: tp̃aleȝ ⁊ eternā. Due sūt uite quas
descripsi breuit ut potui. Iaȝ de illis uos
cogitate copiosius: qd hec hēat uita: nō
dico mala: nō neq;: nō nefaria: non luxu
riosa: non impia: sed laboriosa erumnis
plena: timorib⁹ castigata: tētationib⁹ sol
licita: Hāc ipam inocentem uitaȝ dico:
qualem decebat circa dñm hr̃e marthā.
Hāc ergo quātū potestis inspicite: et de
hac ut dixi copiosius cogitate.

Lectio octaua.

Uita ꝟo iiqua aberat ab illa domo
nec cū martha erat nec cū maria.
Et si aliqñ fuit: dño itrāte fugit. Remāse
rūt ergo i illa domo: q̄ susceperat dñm: in
duab⁹ feis due uite: ābe innocentes: ābe
laudabiles: sȝ una laboriosa: alt̾a ociosa
Nulla facinorosa: nulla desidiosa: ābe i
nocētes: ābe iquā laudabiles: sȝ una labo
riosa: altera ociosa: nulla facinorosa quā
cauere dȝ laboriosa: nl̾la desidiosa quaȝ
cauere dȝ ociosa. Erāt ergo i illa domo
due iste uite: ⁊ ipe fons uite. In martha
erat p̃ntium imago : i maria futurorum.
Qd̓ agebat martha ibi sumus : qd̓ age
bat maria. hoc speram⁹: hoc agam⁹ bn̄:
ut illud habeam⁹ plene. Lec. nona.

Nam quid inde habemus in q̃ʒtuʒ
habemus q̃ʒdiu hic sumus: q̃ʒtum
est q̇ inde habemus: Nam ⁊ modo in-
de aliquid agimus: remoti a negocijs se
positis familiaribus curis. Conuenistis
statis auditis in q̃ʒtum hoc agitis marie
similes estis: ⁊ facilius uos q̇ agit mari-
a q̃ʒ ego qui prerogo. Si quid tamen
dico christi est. Ideo uos pascit quia chri
sti panis communis est: unde ⁊ ego uob
cum uiuo. Nunc autem uiuimus si uos
statis in dño fratres. Nolo in uobis sed
in domino: quia neqʒ qui plantat est ali-
quid: neqʒ qui rigat: sed qui incrementuʒ
dat deus pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanctus
cui est gloria laus potestas ⁊ imperium
per immortalia ⁊ infinita secula seculoꝝ
amen. Pro die tertia de sermone sãc
ti hieronymi presbyteri lectio prima.

Siquidem terribilis suis facta uirtu
tibus ut castrorum acies admodũ
ordinata: hinc inde sanctorum angelorũ
fulta presidijs. Pulchra ut luna immo
pulchrior q̃ʒ luna: q: iam sine defectu sui
coruscat celestibus illustrata fulgoribus.
Electa ut sol fulgore uirtutum: quia ipse
eam elegit sol iustitie ut nasceretur ex ea.
Ad cuius profecto exequias q̃ʒtum fas
est credere famulabãtur angeli: ⁊ uniuer
se celorum congratulabantur curie. Nec
mirum quia honor maternus eius est q
natus est ex ea quẽ õis celorum ordo ue
neratur ⁊ adorat super se eleuatum cum
patre in sede maiestatis deuʒ. Legimus
ergo q̃ʒ sepe ad funera nec non ad se
pulturas quorunlibet sanctorum ange-
los aduenisse: ⁊ ad exequias eoruʒ obse
quia prestitisse: necnon ⁊ animas electo-
rum usqʒ ad celos cum hymnis ⁊ canti-
cis atqʒ laudibus detulisse: ubi ⁊ utrius-
qʒ sexus chori commemorantur frequẽ
ter auditi laudes cecinisse in terra ⁊ q̇ p
spicatius est: multo non nunq̃ʒ lumine e-
osdem resplẽduisse. Insuper ⁊ adhuc ui
uentes in carne ibidem miri odoris fra-
grantiam diutius persensisse. Lectio .ij.

Quod si ad recreandam spem dilec
tissime ⁊ corroborandam fideʒ inf
dum astantium saluator noster christus
ob merita suorum amplius cõprobãda
talia ⁊ tãta dignatus est exhibere per su
os celi ministros circa defunctos: q̃ʒto ma
gis hodierna die credendum est militiã
celorum cum suis agminibus festine ob
uiam aduenisse genitrici dei eãqʒ ingen-
ti lumine circunfulsisse: ⁊ usqʒ ad thronũ
olim sibi ante mundi constitutionem pa
ratum cum laudibus ⁊ canticis spiritua
libus perduxisse. Nulli dubium omneʒ
illam celestem hierusalem tunc exultasse
ineffabili letitia: tunc iocundatam esse ĩ
estimabili caritate: tuncqʒ cum omni gra
tulatione iubilasse: quãdo festiuitas hec
que nobis hodie reuoluit annua: illis õi
bus facta est continua. Quando solis iu
stitie splendidissima mr̃ celorum secreta
penetrauit. Nec imerito. Creditur enim
ꝙ saluator omnium ipse q̃ʒtũ datur ĩtelli
gi per se tot᷒ festiuus occurrit ⁊ cũ gau-
dio eam secũ in throno collocauit. Alias
autem quomodo ipleuisse creditur q̇ ĩ
lege ipse precepit. Honora inquit patreʒ
tuum ⁊ matrem. Lectio tertia.

Porro ꝙ patrem suum honorauit
ipse tibi testis est cum ad iudeos
ait. Ego gloriam meam non quero: est q
querat ⁊ iudicet. Sʒ ego honorifico pa
trem meum ⁊ uos inhonorastis me. De
matre uero euangelista cum redirent: ue
niens ait nazareth ⁊ erat subditus illis.
Sʒ alia est natura qua dṡ pater secd̃m se
honoratur: alia qua idem parentibus sb
dit. In utraqʒ tñ unus idẽqʒ christus rec
te credit: eo ꝙ uerbũ caro fc̃m est ⁊ habi
tauit in nobis. Unus emanuel quod est
nobiscum deus. Hanc quippe imitatio-
nem diuinitatis atqʒ humanitatis incon
fusam: igitur idiuisãqʒ fides catholica ser
uat. Quã sane intelligendo cognoscit na
tural atqʒ scd̃m subsistentiam conuentio
unitatis: ut neqʒ conuersio ĩ alterutrã du
aꝝ sbaꝝ partem recipiatur neqʒ diuisio.
Sic nãqʒ credere honorare est matrem
domini: que ⁊ deum nobis genuit ⁊ ho-
minem. Neqʒ hominẽ sine deo: neqʒ dm̃
sine homine: sed deum ⁊ homiem unum

⁊ uerum iesum christum. Alioqui dei ge
nitrix dici non posset: ꝙ multi hereticorū
negare conati sunt: nisi uere deuz genuis
set incarnatū: ⁊ ꝓpterea nos duas i chri
sto recte confitemur natiuitates: una uiđ
licet de patre sine initio ⁊ sine tempore se
piternam ⁊ coeternam deo patri: alteraz
autem de matre cum tempore: qñ misera
tionem eius induens ⁊ misericordiā spō
tanea uoluntate ad nos descendit natus
homo deus. Ac per hoc iuxta ueritatez
⁊ matris gestatur in utero qui deus sem
per agnoscitur. Lectio. iiij.

H Inc etiam theotocon eam ueracit
confitemur dei. s. genitricem. Nec
nō ⁊ etiam christotocon: non ꝙ uerbum
carnem secum tulerit: neqȝ olim prefate
carni copulatum sit: sed tunc quādo uer
bum caro fcm est: ex carne uirginis diui
tatis atqȝ humanitatis substantia in ute
ro: ita inconfuse unitur: ut una persōa sit
deus ⁊ homo christus. Ex duabus siquiđ
naturis sine ꝯfusione alterius: ut non ni
si unus ineniatur dominus iesus manēs
deus in forma dei: qui semetipsuz formā
serui accipiens exinaniuit: manens unus
idēqȝ in forma quaz suscepit. Totus ꝙp
pe deus in carne uirginis de qua natus
est: ⁊ totus homo. Hinc quoqȝ aplus in
quo habitat inquit corporaliter omnis
plenitudo diuinitatis. Quapropter o filii
e estote prudentes sic̄ serpentes ⁊ simpli
ces sic̄ columbe: ut ex prudentia perfecte
intelligentie anuluz fidei uestre ⁊ marga
ritam pro qua omnia reliquistis: integrā
iuiolatāqȝ seruetis: ne dotem simul ⁊ ar
ram sps scī: qđ absit: perdatis. Lectio. v.

D Iligentius itaqȝ procurate si quo
modo simplicitas columbe que fu
it in maria illesa inuiolataqȝ custodiatur.
De qua salomon in canticis quasi i eius
laude. Ueni inquit columba mea imma
culata mea: iam enim hyems transijt im
ber abijt ⁊ recessit. Ac inde inquit. Ueni
de libano ueni. Nec immerito igitur de
libano uenire iubetur: quia libanus can
didatio interpretatur. Erat enim multis
meritorum candidata uirtutibus: ⁊ deal
bata niue candidius sps scī muneribus:
simplicitatem columbe in omnibus rep
sentans: qm̄ quicquid in ea gestum est: to
tum puritas ⁊ simplicitas totum ueritas
⁊ gratia fuit: totum mīa ueritas ⁊ iustitia
que de celo prospexit. Et ideo imacula
ta quia in nullo corrupta. Circundedit e
nim uirum in utero sicut hieremias scus
testatur: ⁊ non aliunde accepit. Faciet in
quit dn̄s nouum super terram: ⁊ mulier
circundabit uirum. Lectio sexta.

U Ere nouum ⁊ oiuz nouitatū super
eminens nouitas uirtutum: qm̄ deꝰ
quē ferre non potest mundus nec uidere
aliquis ut uiuere possit: sic ingressus est
hospicium uentris ut corporis claustra
nesciret: sicqȝ gestatus ut deus totus i ea
esset. Et sic inde exiuit ut ezechiel fatetur
omnino clausa. Unde canitur in eisdem
canticis de ea. Ortus ꝯclusus fōs signa
tus emissiones tue paradisus. Uere orꝰ
delitiarum in quo ꝯsita sunt uniuersa flo
rum genera ⁊ odoramenta uirtutū. Sic
qȝ ꝯclusus ut nesciat uiolari: neqȝ corrū
pi ullis insidiatorum fraudibus. Fons
itaqȝ signatus sigillo totius trinitatis ex
quo fons uite manat. In cuius lumine ō
nes uidebimus lumen. Quia iuxta ioā
nem ipse est qui illuminat omnez homi
nem uenientem in hunc mundum. Cuꝰ
ꝓfecto emissio uteri supernorum ciuium
omnium est paradisus. Tres ultime
lectōes resumuntur de om̄. s. aug. epi sup
euangelium luce. s. Intrauit iesus ordie ob
seruato. Pro quarta die de sermone
sancti hieronymi presbyteri lectio. i.

D E isto nanqȝ uentris agro isaac pri
archa longe odorans aiebat dicēs.
Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni
quē benedicit dn̄s. Quanuis putent pa
rum intelligentes: ꝙ priores sancti minꝰ
de christo intellexerint mysterium incar
nationis: cum ⁊ ipsi eadē saluati sint gra
tia. Unde constat tēpus non preiudicas
se sacramēto uniti hominis ac dei: ita ut
iam esset in illo per unitatem persone ab
initio seculi: qui nec dū natus erat de ma
ria uirgine: ꝙ multis scripturarꝝ declarāt

indicijs. Unde dñs ad iudeos. Anteq̄ꝫ a
braā iq̄t fieret ego sū. Quibus utiqꝫ uer
bis oñdit se qui loquebatur ī eo semper
fuisse mysterio unitatis persone qui sem-
per idem ē. Et ideo ut unitatem cōmēda
ret christi anteq̄ꝫ abraam īquit fieret ego
sum. Nam abraaz anteq̄ꝫ fieret humani
tatis est breuitas. Ego autē suz eternitas
nature declaratur. In qua nimirum eter
nitate iam se fuisse qui loquebatur: per sa
cramentum sue incarnationis insinuat.
Qd̄ apl̄s iudas uolens dilucidare aper-
tius: iesus inquit populum ex egypto sal
uans sc̄d̄o: eos qui non crediderunt per
didit. Et alibi paulus apl̄s. Neqꝫ tētem⁹
christum: sicut quidam eoꝝ tentauerūt.
Non q̄ iam iesus esset aut christus nat⁹
ex maria: sed quia in illo unico filio dei
iam unitas persone cōmendabatur: que
occulta erat in mysterio. Lectio sc̄da.

Quod ⁊ alibi euidenter q̄ elegit nos
inquit in ipso: ante mundi constitu
tionez: qꝛ ꝓfecto quicquid deus fecit ab
initio: christus fecit totum per unitatē sa-
cramenti. Et ideo iam iesus erat in filio
qui pplm̄ educebat: ⁊ christus in eo qui
tentabatur: qm̄ semper per sacramēti uni
tatem in deo fuisse nō dubitatur. Alioq̄n
nisi ita credideris aut christus deus non
erat omnino: aut ꝯtra ꝓphetam deus re
cens esse uidebitur. Sed ne talibus qua
tiamur calūnijs scrutande sunt scripture:
in quibus unitas in christo cōmendatur
persone: cui non preiudicat tp̄s: ne unus
semp̄ dicatur. Hinc quoqꝫ beatus petr⁹
ꝯ p̄ribus loquens ait. Per grāz dñi nr̄i
iesu christi credim⁹ saluari quēadmodū
⁊ illi. Nanqꝫ illos dñs solus ducebat: et
non erat cum eis deus alienus. Uñ nec
nobiscum deus recens: qꝛ unus idēqꝫ est
qui ⁊ eoꝝ ductor fuit: ⁊ nr̄ per passionē
sue carnis redemptor. Unus siquidē sua
in carne: unus in sacramento atqꝫ unus
in sp̄u. Nec admittitur omnino ut alius
filius hominis: alius filius dī itelligatur
qui nec tp̄e prescribitur nec passiōe sepa
ratur: sed totus deus in christuz: ⁊ christ⁹
in deū transijt: ut quicquid dei filius est:
christus dicatur: ⁊ quicq̄d christus in car
ne pertulit id deus pertulisse recte creda
tur. Alioquin si ad rationem respicias et
ad sensus humanos: nequaq̄ꝫ ita potue-
runt inter se conuenire diuinitas ⁊ hūa-
na conditio. Lectio tertia.

Conuenerūt tn̄ i christo ⁊ un⁹ ex ā-
bob⁹ emanuel. Uñ mihi uidet̄ q̄ al
titudinē tanti mysterij diligēter intellige
re ⁊ uidere non potuerunt. Qui aut du-
os filios certe aut alium christuz q̄ꝫ dei
filium estimauere. Quapropter nec nos
hominem seorsum colimus qd̄ nefas est
nec adoramus: sed deum magis incarna
tum: qui proprium sibi corpus animatū
uniuit: ita ut deus uerbum caro fieret: et
non in alium quēlibet sed in semetipsuz:
qui unus ⁊ uerus dei filius semper erat.
Iccirco non alium q̄ꝫ eundē ipsūqꝫ dī
filium colimus ⁊ adoramus: qui nihil in
se pro assūpto hoīe est auctus: nihilqꝫ q̄
uerbum caro fc̄m est imminuitus uel im
mutatus. Et ideo unus idēqꝫ semp̄ cum
patre filius adoratur: non nouus neqꝫ re
cens ex tp̄e: non alienus a natura uel ge-
nere. Qd̄ si tibi nouum uidetur q̄ pro te
hoīem assumpsit: noueris q̄ hoc semper
cum eo ⁊ in eius ꝯsilio fuit: ut sic fieret: ⁊
nunc quando plenitudo tp̄is uenit id fc̄z
est: qd̄ in christo semper fuit. Lectio. iiij.

Talibus quippe priores sancti diui
nitus afficiebantur odoramētis: ta
libus inspirabantur de christo presagijs
q̄ nasciturus erat in mundo: in quo esset
omnium salus ⁊ benedictio eterne here-
ditatis. Iste siquidem sūt fidei uestes: iste
sunt quibus priores sancti uestiebātur:
iste quas rebeccha immo sp̄s sc̄s secum
domi habuit: quibus induit iacob filiuz
suum. Alias autem nisi a spiritu sc̄o ꝯser
uata domi ⁊ prolata non essent: quid mi
ri ordinis in eisdem pater isaac hauriet:
ut diceret cum persensisset uestimentorū
fragrantiam. Ecce odor filij mei sicut o-
dor agri pleni quem benedixit dñs. Sz
forte dicturus ē aliquis. Quid ad rebec
cham sp̄s sanctus pertinet: Cum mltis ī
locis persone ꝓ deo figurate accipiant̄:

Uerũtamẽ ⁊ spiritus sanctus ĩ hebreo ru
ba feminino genere dicitur: nõ ꝙ sexus in
deũ monstretur immo ne forte suspicet̃.
sub regula trium linguarum sps sactus
diuerse accipitur. ĩ hebreo. s. ut dixi femi
nino gñe legitur: in greco uero ne sexus
in eo credatur ꝑ neutro inuenitur: ⁊ in la
tino masculinũ eẽ decernitur. Lec. v.

Qui nimirũ sps sacꝰ bene ꝑ rebec
chã itelligitur. Et ideo totum est in
mysterio quod geritur: ut ꝑ uestimẽtoꝝ
fragrãtiam xp̃s annuncietur. Quẽ nos
quicũqꝫ baptizati sumus in xp̃o induimꝰ
in quo benedixit nos non qualicunqꝫ:
sed õi ut ait apostolus: Benedictiõe spũ
ali in celestibus. Unde ⁊ angelꝰ marie lo
qui incipiens a benedictiõe exorsus ait.
Benedicta tu inquit ĩ mulieribus: et be
nedictus fructus uentris tui. Cuiꝰ ꝓfecto
in spiritu longe odorem trahens p̃fatus
isaac benedicebat filium: in quo celestis
omnis benedictio mundo effloruit. Et
bene ab eo plenus ager dr̃: quia plẽa gr̃a
uirgo maria ꝓnunciatur: de cuiꝰ utero
credentibus fructus uite effulsit. Et nos
inquit euangelista: ões de plenitudine
eius accepimus gr̃am ꝓ gratia.

Lectio sexta.

Quapropt̃ obsecro uos o filie talẽ
ac tantã gr̃am ne inuacuum accipi
atis: q̃ ẽ ĩ xp̃o iesu: ĩ quo ẽ deꝰ ⁊ hõ sic uni
tus in una eadẽqꝫ ꝑsona: ut legatur q̃ꝫ
sepe in diuinis l̃ris hõ deo eternus ꝓpt̃
unitionem sbe ac deinde deus homini ui
deat̃ compassus: cũ nec nisi initiabilis sit
hõ nec passibilis deꝰ. Tamẽ sic unitꝰ ẽ de
us suo corpori: ut nullam patiat̃ fieri int̃
deum ⁊ hoiem hũana opione distantiã:
ne forte ꝙ absit aliꝰ filiꝰ dei ⁊ aliꝰ filiꝰ hois
credat̃. Presertim qr̃ scriptura sic cõnec
tit ⁊ ꝯcorporat deũ ⁊ hoiem: quis adeo
nec in passione possit ab hoie deũ discer
nere. Unde si ad tempus respicias iuẽi
es semp cum filio hois eũdẽ dei filiũ ita
unitum ⁊ indiuiduum: q̃ꝫtuꝫ ad uocem
scripture pertinet: ut nec hõ a deo separi
tp̃e: nec ab hoie deꝰ ualeat passione. Siq
dem ut hec apertius intelligatis: ipiꝰ xp̃i
uerba discutite. Nemo ascendit ĩ celum
inquit: nisi q de celo descendit: filiꝰ hois
q ẽ in celo. Quis q̃so ẽ qui loquit̃: xp̃us
utiqꝫ. Ubi rogo tunc erat cuꝫ hec loque
batur: In terra scilicet. Et quõ de celo
anteq̃ꝫ nasceret̃ descendisse testat̃: etiam
⁊ cum loquit̃ in celo esse fatetur: eũdẽqꝫ
se filium hõis dicit: cum utiqꝫ de celo ni
si dñs descẽdere nõ potuerit: ⁊ cũ in t̃ris
loquit̃: nõ nisi unꝰ idẽqꝫ xp̃s fuit.

Tres ultime lectiões resumũt de omel.
sancti augustini ut supra. Pro q̃nta die
de sermõe sancti hieronymi pbr̃i.

Lectio prima

Et hec ẽ mira ⁊ admirabil̃ nouitas
ĩmo õium nouitatũ supueniẽs no
uitas unitatis. Quã nisi diligent̃ prudẽs
uirgo ab exordio sãcti euãgelij aĩaduer
tas magis errare ĩ õi scriptura uideberis
diuina: q̃ꝫ itelligere ueritateꝫ. Cõstat ig̃
unũ eũdẽqꝫ xp̃m secũdũ utrasqꝫ formas
opatũ hũanitatis. s. ac diuinitatis: ⁊ per
hoc duas exercuisse opatiões. Opata ẽ
.n. utraqꝫ forma l̃ natura cum alteriꝰ cõi
one qd ꝓpriuꝫ habuit. Uerbo siqdem
opante qd ẽ uerbi: ⁊ carne exeq̃nte que
carnis erãt: cõicãte siqdem ei uerbo ĩ ea
dẽ opatione: dũ eadẽ deꝰ atqꝫ hõ in una
subsistentia uel ꝑsona sine diuisione aut
cõmixtione credit̃: ⁊ p̃cognita identitas
p̃iudicat̃. Uerũtñ deꝰ uerbũ ẽ ⁊ nõ caro:
quãq̃ꝫ carnẽ rõnabil̃r aĩatã assumpserit:
hãcqꝫ sibi unitiõe naturali ⁊ secũdũ sbaꝫ
counivit. Sil̃r ⁊ caro caro ẽ aĩata ⁊ non
uerbũ: lꝫ dei uerbi caro ꝯspecta sit ⁊ uisa
Uñ ⁊ ioannes. Qd fuit ab initio ⁊ qd au
diuimꝰ ĩquit ⁊ uidimꝰ ac ꝑspeximꝰ: ⁊ ma
nꝰ nr̃e trectauerũt de uerbo uite: Profec
to cũ nemo dm̃ uerbũ uidere aut tracta
re possit manibꝰ: nisi ꝑ sacramẽtum sibi
uniti hois. Que nimiꝝ unitio tã mira ẽ:
ut discerni nequeat. Aliogn qd fuit ab
initio uerbũ: quõ recte dr̃: Hoc totũ esse
qd apl̃i audierãt qd uiderãt: qd manibꝰ
trectauerũt: nisi qr̃ xp̃s unus idẽqꝫ erat:
Ac ꝑ hoc ꝙ uiderãt qd tractarãt uerbũ
uite erat. Et nihil aliud ex duabꝰ naturis
quã unũ iuxta subsistentiã l̃ ꝑsonam.

Lectio secunda.

Hinc ē q unus ideqȝ manens filius unigenitus ⁊ dissepꝑat in utrisqȝ naturis ɔspicit. Et q̄ sūt utriusqȝ sōe naturalr operabat secundum unicuiqȝ insitā essentialem qualitatem: ł naturalē ꝓprietatem. Que si naturam hr̄et singularem ⁊ coniunctaȝ non ageret utiqȝ. Nunc āt emanuel duȝ unus esset in eo ip̄o utraqȝ idem deꝰ ⁊ hō: q̄ utriusqȝ nature sūt ueraciter gessit secundum aliud: ⁊ aliud q̄ gesta sunt operans. Ergo secundum q deꝰ idem esse que diuina sūt: secūdum q hō idem ipse que humana sunt: seip̄m uolēs oñdere: q deꝰ ideȝ ipse ⁊ hō sit. Et iō ip̄e idem tā que diuina sunt agit: qȝ q̄ hūana simil̄r ⁊ loqtur. Et non alius quideȝ miracula opatus est: alius perpetrauit hūana: passionesqȝ sustinuit. Sed unus ideȝ qȝ xp̄s filius dei atqȝ hoīs filius: qui ⁊ diuina gessit ⁊ humana. Siquidem inseparabiliter atqȝ indiuise cōmunes xp̄s habuit actiones: sed intelligēde sunt ip̄oꝝ opeꝝ qualitates.

Lectio tertia.

Contemplandumqȝ est semper: ad que ꝓuebat humilitas carnis: ⁊ ad que inclinetur altitudo diuinitatis. Ita ut per omneȝ textum sancti euangelij uideatur nihil caro sine uerbo agere: neqȝ uerbum sine carne qcq̄ȝ efficere. Uñ q̄ concipit ⁊ parit uirgo: sicut non sine potentia uerbi est: ita non sine ueritate carnis q̄ nascit. quod pannorum fasciis iacet inuolutum: ⁊ in presepio reclinatur. Porro quod stella duce a magis adoratur: sicut diuinitatis ē: ita hūanitatis. q̄ i egyptum p fugam ne capiatur adducit sic itaqȝ omnia uirtutum opa ɔsiderāda sunt: ut reddamus deo que dei sunt: ⁊ homini q̄ sunt hominis. Quoniam sicuti ē unum q lazarū uerbo potentie uocat: ut exeat foras de monumento: sic idem ipse unus ē q fleuit humanitatis affectu.

Lectio quarta.

Sic quippe cūcta oȝ ɔsiderare: quatenus ⁊ plena diuinitas itelligatur i xp̄o hōi unita: ⁊ plena hūanitas i deuȝ assūpta. hec iccirco dixeri tantisp de fidē icarnatōis christi Carissime: quia plures orientalium circūeunt suis secibus aduoluti: nescio nubilare uos uelint obscuritatis eloquio: uel greco turbine latinam ɔfundere puritatē. Sunt enim ⁊ prudentes uirgines: sunt ⁊ fatue. Et iō dilectissime imitamini quam amatis: imitamini beatā ⁊ glosam uirginem: cuius hodie i terris festa colitis: de qua dr̄. Maria āt ɔseruabat oīa ꝟba hec conferēs i corde suo: q̄ d̄ xp̄o dicebantur. Conferte ergo ⁊ uos in cordibus ur̄is Carissime: q̄ de ip̄so eodemqȝ dño catholice dicuntur: ut ⁊ fidem integram seruare possitis: et matrem eiꝰ debite uenerari. Qm̄ nullus honor eiꝰ aliꝰ: nisi cum ille iure honorat. q nasci dignatꝰ ē ex ea.

Lec. q̄nta.

Queꝝ ergo q̄cūqȝ estis filie: q̄cūqȝ matres: cogitate attentiꝰ: ⁊ ꝑpēdite diligentiꝰ: qbus afficiebat beata ⁊ itemerata uirgo doloribus: pꝰ xp̄i ad celos ascēsum: expletis oībus q̄ de ip̄o erant ab āgelis predicata: ⁊ a ꝓphetis multifarie multisqȝ modis p̄signata: diuinis declarata oraculis: ꝟtutibus exhibita: ⁊ q̄ humanitatis sunt ostensa presagijs. Queso siqua sī in uobis uiscera pietatis: ɔsiderate quo cruciabatur amore: quoue desiderio estuabat hec uirgo: dum reuolueret aīo cūcta que audierat: q̄ uiderat: ⁊ que cognouerat. Puto q qcqd cordis ē qcqd mentis: qcqd ꝟtutis hūane ē: si totuȝ adhibeas nō sufficiat: ut cogitare ualeas q̄ȝto idesinēt cremabat ardore pij amoris: q̄ȝtis mouebatur repleta sp̄u sc̄o celestiū secretoꝝ icitamentis.

Lectio sexta.

Quia ⁊ si diligebat xp̄m ex toto corde ex tota anima: et ex tota ꝟtute: nouis tñ quotidie iflāmabat p̄ñtia absēs desiderioꝝ affectibꝰ. Tanto siqdem ualidiꝰ: q̄ȝto diuinis illustrabat itus uisitationibꝰ: quā totaȝ repleuerat sp̄s sancti grā: totā icāduerat diuiñ amor: ita ut i ea nihil eēt mūdanus q̄ uiolaret affectꝰ: sed ardor ɔtinuus ⁊ ebrietas pfusi amoris. Nā ⁊ xp̄s ab oībus ē amandus ex toto corde: ex tota aīa: atqȝ ex tota ꝟtute q̄rēdus: maxie tñ ardēnꝰ ab ea cꝰ ⁊ dñs erat

⁊ filiꝰ. Fortassis ergo p̄ nimio amore i lo co quo sepultꝰ dn̄i: iterdū habitasse credi mus: quatenus piis pasceret ienus amor optanbꝰ. Sic nāqȝ locus mediꝰ ē hic ide cōstituꝰ: ut adire posset ascēsionis eiꝰ uesti gia: ⁊ locū sepulture ac resurrectiōis seu oīa i qbus passus ē loca inuisere. Non qd iā uiuētes q̄reret cū mortuis: sȝ ut su is solaret aspectibus. Hoc qppe hȝ ipa tiēs amor: ut quē desiderat semp iuenire se credat. Ignorat siqdem iudiciū: rōne multotiēs caret: modū nescit: nec aliud cogitare potest: qȝ qd diligit. Amor non accipit d̄ impossibilitate solatiū: neqȝ ex difficultate remediū. **Tres ultime lectio nes resumūt de omel. scī augu. ut supra.**

In octaua assūptiōis beate uirgis idem fit officiū qd i die.

In sancti agapiti martyris. Oratio.

LEtetur ecclīa tua deus beati agapi ti martyris tui cōfisa suffragiis: atqȝ eius precibus gl'osis ⁊ deuota pmaneat ⁊ secura cōsistat. Per.

APud p̄nestinam ciuitatē miliario ab urbe tricesimotrio: natale scī agapiti martyris sub aureliano ipatore preside antiocho. Cū eēt ānoꝝ qndecim ⁊ amo re xpi ferueret: iussu ipatoris tētus: ⁊ pri mo neruis crudis diu cesus: deide p̄sidi ut sacrificare ɔpelleret traditꝰ ē. Qui duris simo carcere eū reclusit: ⁊ p. iiij. dies cibū ōem negauit. Inde de carcere presidi ex hibitꝰ: prunas ardētes sup caput eiꝰ ipōi iussit. Et cū grās deo ageret flagellis est cesus: ⁊ nudꝰ suspēsus capite deorsū uer so: atro subter fumo fc̄o. et cū diceret p̄si di: sapia tua i fumo laborat: iteꝝ flagellis cedit a quattuor sibi iuicē succedētibus. Deide bulietē aquā sup uentrē eiꝰ mistri diaboli effuderūt: ⁊ maxillas eiꝰ ɔfrege rūt. Interea iudex d̄ tribunali suo cadēs collectꝰ a mistris i lecto reclinat: ⁊ sētiēs dei uirtutē i martyrē: pꝰ modicū tristē ani mā emisit. De beato xp̄o agapito renūci atū ē ipatori: q beatū uiꝝ leonibꝰ iussit sb iici. Sȝ fere māsuete fc̄e pedibꝰ martyris ad lābēdū se iclinauert. Uidētes āt scele ris mistri: tulerūt de medio scm̄ martyrē ⁊ uenerūt ɔ ciuitatē p̄nestinā: ubi sūt due colūne: ⁊ ibi eū cū gladio pcusserūt sub die. xv. calen. septēbr. Corpꝰ eiꝰ nocte sb latū ē a xp̄ianis: ⁊ positū miliario primo a ciuitate i agro i sarcophago nouo nu tu diuino ibi inuento.

In scōꝝ martyꝝ Timothei hyppoliti ⁊ symphoriani. Oratio.

AUxilium tuū nobis dn̄e quesumꝰ placatus ipende: ⁊ iťcedētibꝰ beatis martyribꝰ tuis timotheo hyppolito et symphoriano dexteram sup nos tue p pitiatiōis extēde. **Lec. prima.**

ROme uia hostiēsi i cemiterio eius dē natale sācti timothei. Qui ab ā tiochia ueniens romā sub melchiad pa pa susceptꝰ ē: q cū ānū totū ⁊ aliquot mē ses ibi p̄dicans: mltos ad xp̄m ɔuertissȝ tētus a tarquinio urbis p̄fecto: ⁊ longa carceris custodia maceratꝰ: cū sacrifica re noluissȝ: ťtio cesus: ⁊ grauissimis sup pliciis attrectatꝰ: ad ultimū decollatus: ⁊ iuxta beatū aplȝ paulū sepultꝰ ē. Scrip tū ē i historia scī siluerii.

In scī bartholomei aplī. Oratio.

OMnipotēs sempiťne deus: q huiꝰ diei uenerādā scāmqȝ leticiā i bea ti apli tui bartholomei festiuitate tribui sti: da eccl'e tue q̄sumus: ⁊ amare qd cre didit: ⁊ p̄dicare qd docuit. p. **Lectio. j.**

BArtholomeꝰ apl's nomē ex syra li gua suscipiēs: iťptat filius suspēden tis aquas. Lycaoniā i sortē p̄dicationis accepit: atqȝ euāgeliū iuxͣ mattheū apd idos i eoꝝ liguā ɔuertit. Ad ultimum in albano maioris armenie urbe uiuens a barbaris decoriatus: atqȝ p iussū regis astrigis decollatꝰ ē: sicqȝ ťre ɔditꝰ ē. Ueni entes āt inūerabiles ppli duodeci ciuita tū: q p eū crediderāt: una cū rege polimi o abstulerūt eū cū hymnis ⁊ ōi glā: ⁊ cō struxerūt ei ecclām nimie magnitudinis ⁊ i ea posuerūt corpus eius. Fc̄us est āt timor sup ōes icredulos: ⁊ crediderūt uni uersi atqȝ baptizati sūt a pb̄ris quos ordi nauerat beatus bartholomeus. Iste pꝰ qȝ lycaoniā quā i sortē p̄dicatōis accepe rat xp̄ȝ deū p̄dicauit ad idos ēt ut p̄missū

ē suā p̄dicatōem ex̄tēdit:atq₃ euāgelium
iuxta mattheū i eoꝝ linguā ꝯuertit. Paſ
ſus ē āt uenerabil' apl's ꝛ martyr xp̄i bar
tholomeus octauo calēdas ſeptēbris:re
gnante dn̄o nr̄o ieſu xp̄o: cui ē honor et
gl'a cū d̄o p̄re ꝛ ſp̄u ſc̄o i ſecl'a ſecl'oꝝ.am̄

In ſancti ludouici cōfeſſoris regis frācie
Oratio.

Deus q beatum ludouicū confeſſo
rē tuu₃ de terreno ac temporali re
gno ad celeſtis ꝛ etn̄i gl'am trāſtuliſti:ei⁹
q̄ſum⁹ meritis ꝛ itercesſione regis regu₃
ieſu xp̄i filij tui nos coheredes efficias:ꝛ
eiuſdē regni tribuas eē ꝯſortes.p eūd.

In ſc̄ti zepherini pape ꝛ martyris.
Lectio prima.

Zepherin⁹ natione roman⁹ ex patre
abūdio ſedit ānos nouē:mēſes.vij
dies.x. Fuit āt tp̄ib⁹ antonini ꝛ ſeueri : a
cōſulatu ſaturnini ꝛ gallicani uſq₃ ad pn̄
tem ꝛ ſtrigatū ꝯſules. Hic fecit ꝯſtitutu₃
de eccl'a:ꝛ patenas uitreas teneri p̄cepit
āte ſacerdotes aſtātes cu₃ miſſe celebra
reni: excepto ꝙ ius ep̄i itereſt tm̄.ſi cler⁹
ſuſtineret ōib⁹ p̄ntib⁹ ex ea ꝯſecratiōe de
manu ep̄i:n₃ cōionē ꝯſecratā accipet pb̄r
tradēdā ppl'o. Hic fecit ordiatiōes.vij.p
mēſem decembriū:pbr̄os.xiiij.diacones
.vij.ep̄os p diuerſa loca nūero.xiij. Qui
etiam ſepultus ē i cemiterio ſuo iux̄ cemi
terium calixti uia appia.vij.calēdas ſep
tēbris ꝛ ceſſauit ep̄atus dies ſex.

In ſc̄i auguſtini ep̄i ꝛ ꝯfeſſoris ac eccl'ie
doctoris. Oratio.

Adeſto ſupplicatiōib⁹ nr̄is ōipotēs
de⁹:ꝛ q̄bus fiduciā ſperādē pietatis
idulgēs:itcedēte beato auguſtino ꝯfeſſo
re tuo atq₃ pōtifice:ꝯſuete mie tribue be
nignus effectū.p Lec.prima.

In aphrica depoſitio ſc̄i auguſtini
ep̄i. Ex puīcia ergo hic aphricana
ciuitate tagaſtenſi de nūero curialiū: pa
rētib⁹ boneſtis ꝛ xp̄ianis,pgenitus:alitus
q₃ ac nutritus eoꝝ cura ac diligētia:ipen
ſiſq₃ ſeclarib⁹ lr̄is eruditus:apprime ōi
bus.v₃.diſciplinis ibutus quas liberales
uocāt. Nā ꝛ grāmaticā p'u⁹ i ſua ciuitate
ꝛ rhetoricā i aphrice capite carthagine
poſtea docuit: ꝯſequēti ēt tp̄e trāſmare i
urbe roma ꝛ apud mediolanū. In qua
urbe tūc ep̄atū admīſtrabat acceptiſſim⁹
deo ꝛ i optis uiris p̄clariſſim⁹ ſacerdos
ābroſi⁹. h⁹ iterea v̄bi dei p̄dicatoris fre
quētiſſimis i eccl'ia diſputatiōib⁹ aſtās in
ppl'os itēdebat ſuſpēſus atq₃ affixus.

Lectio ſecūda.

Et ſcm̄ ē diuina p̄ſtāte opitulatione
ut p illū tm̄ ac tale₃ ātiſtitem ābro
ſiū ꝛ doctrinā ſalutarē eccl'e catholice et
diuia pcipet ſacramīta. Moxq₃ ex itimis
cordis ac medullis ſpē ōem quā hēbat i
ſecl'o dereliquit. Iā n̄ uxore₃ n̄ filios car
nis:n̄ diuitias:n̄ honores ſecli q̄rens: ſed
deo cū ſuis ſeruire ſtatuens:ꝛ cum hiſ q
eidē adherebāt:deo uiuebat ieiunijs:ora
nib⁹:bonis opib⁹ i lege dn̄i meditās die
ac nocte. ꝛ de his q̄ ſibi deus cogitāti at
q₃ orāti itellecta reuelauit:ꝛ p̄ntes ꝛ abſ
tes ſermōibus atq₃ libris docebat. Fc̄m
eſt āt ut ordiaret pb̄r i eccl'a hypponenſi
ōibus id uno ꝯſilio ꝛ deſiderio pfici petē
tib⁹: magnoq₃ ſtudio ac clamore flagitā
tibus. Mox ibi mōaſteriū iſtituit:ꝛ cum
dei ſeruis uiuere cepit:ſecūdū modu₃ ꝛ
r'lam ſb ſc̄is apl'is ꝯſtitutā:maxie ut nemo
ꝓpriū q̄cq₃ i illa ſocietate hr̄et:ſ₃ eis eſſēt
oīa coīa:ꝛ diſtribuerent unicuiq₃ ſicut op⁹
erat.

Lectio.iij.

Interiecto āt tempore ſc̄o epiſcopo
id ualerio agente:ōibus gratulāti
bus:atq₃ id fieri igenti deſiderio claman
tibus epiſcopatum ſuſcipere ſuo uiuēte
epiſcopo compulſus eſt atq₃ coactus:at
q₃ ita fc̄m eſt:ut epiſcopus ordiatus ml'to
iſtātius ac feruētius maiore aucte uerbū
ſalutis etne alacriter pullulāte ac creſcen
te dn̄i eccl'a predicaret. Uixit āt i clicatu
l'epiſcopatu annis fere.xl. Etatis uero il
lius anni.lxxvi. Uerbū dei uſq₃ ad extre
mā egritudine₃ ipretermiſſe alacriter: et
fortiter ꝛ ſana mente:ſanoq₃ conſilio iec
cleſia predicauit. Membris ōibus ſui
corporis icolumis: integro aſpectu atq₃
auditu : ꝛ aſtantibus atq₃ uidentibus fr̄i
bus ſuis ꝛ orātibus obdormiuit cū p̄ri
bus ſuis enutritus in ſenectute bona.

Testm̄ nullum fecit: qꝛ unde faceret pau
per dei nō habuit. Tertio obsidiōis mē
se: nā ciuitas eꝰ quattuordeci mēsibꝰ ꝯclu
sa ⁊ obsessa ē a uādalis alanis: aliisq3 cō
mixtis gētibꝰ: decubuit febribꝰ ⁊ illa ulti
ma ē excitatus egritudine. Hic bēs epūs
augustinꝰ spū diuino tactus: ī scā ecclesia
catholica ad īstructōem aīarum fecit li
bros: tractatꝰ: eplās: nūero mille trigita:
exceptis q nūerari nō pñt: qꝛ nec nūeruȝ
designauit eoꝝ. Huiꝰ corpus uenerabile
primo de sua ciuitate pp barbaros sardi
niam translatuȝ: nuper a liuprando rege
lōgobardoꝝ dato ꝑcio magno ticini re
latū: ⁊ honorifice ꝯditum ē.

Sermo scī aug. epi. Lect. iii.

Caritati uṙe de nobis ipis hodie ser
mo reddēdus ē. Quia enim ut ait
apls: Spectaculū facti sumus mundo: ⁊
angelis ⁊ hoibus: q nos amant querūt
qd laudēt ī nobis: q āt nos oderūt: detra
hūt nobis. Nos āt ī utroq3 medio cōsti
tuti: adiuuāte dño deo nr̄o: ⁊ uitā nr̄aȝ et
famā nr̄am sic custodire debemꝰ: ut non
erubescant de detractoribꝰ laudatores.
Quō āt uiuere uelimꝰ: ⁊ quō deo propi
tio iā uiuimꝰ: q̄3uis de scriptura sācta mł
ta noueritis: tñ ad cōmonēdos uos ipsa
de libro actuum aplorum uobis lectio re
citabit: ut uideatis ubi descripta sit forma
quā desideratis iplere. Dū ergo recitat
uos ītētissimos uolo: ut pꝰ eiꝰ recitatiōem
qd īstitui loquar dño donāte ītētiōi uṙe.
Et lazarꝰ diaconꝰ legit. Cū orasset motus
ē locꝰ ubi erāt ꝯgregati: Et repleti sūt ōes
spū sācto: ⁊ loqbāt uerbū dei cū fiducia
ōi uolēti credere. Multitudis āt erat cre
dētiū aīa una ⁊ cor unū: ⁊ nemo eoruȝ q̄
possidebat aliqd suū eē dicebat: sed erāt
illis oia coia. Et qdē uirtute magna red
debāt apli testioniū resurrectōis dñi iesu:
gr̄aq3 magna erat sup ōes illos. Neq3. n.
egēs qsq3 fuit īter illos. Quotquot eniȝ
possessiōes ꝑdiorum ł domoꝝ erāt uēdē
tes afferebāt ꝑcia eoꝝ ⁊ ponebāt āte pe
des aploꝝ. Distribuebant. n. unicuiq3 ꝑ
ut opus erat.

Lectio quarta.

Cumq3 lazarꝰ diaconꝰ recitās codi
cē epo tradidisset: augustinꝰ eps di
xit. Et ego legere uolo. Plus. n. me ꝺlec
tat hꝰ uerbi eē lectorē q̄3 uerbū mei dispu
tatorē. Cūq3 orasset: motꝰ ē locꝰ ubi erant
ꝯgregati: ⁊ repleti st̄ ōes spū sācto: ⁊ loq
bāt cum fiducia ꝟbū dei ōi uolēti crede
re. Cūq3 epo legeret dixit. Audistis quid
uelimus: orate ut poscimꝰ. Cōtigit āt qdā
necessitas: ut hec diligētiꝰ ageret. Qm̄ si
cut iā nostis pbr̄ ī nr̄a societate ꝯstitutus:
quali societati testioniū, pbib3 lectō quā
mō cū recitaremꝰ audistis. Moriēs testa
mētum fecit: qꝛ hēbat unde faceret. Et
erat q diceret suum cum ī ea societate ui
ueret: ubi nemini licebat dicere aliqd su
um: s3 eēnt illis oia coia. Siquis dilector
⁊ laudator uṙ apud detractorem nostrū
ꝑdicaret istā societatē ⁊ diceret cum epo
augustino: sicut uiuūt ōes cohitatores eꝰ
quō scriptū ē ī actibꝰ aploꝝ: cōtinuo ille
detractor caput mouens: dētes ꝓmouēs
diceret: ita uero sic ibi uiuit: quō dicis?
Quare mētiris? Quare falsa laude hono
ras indignos? Nonne ibi ī domo ī eorū
societate positꝰ pbr̄ testm̄ fecit: ⁊ qd hūit
quō uoluit disposuit ⁊ ṙliquit? certe ibi s̄t
oia coia? Certe nemo dicit aliqd suum?
sub his ꝟbis qd ageret ille laudator meꝰ.
Nōne os eiꝰ quasi plūbo opilaret ille de
tractor? Nōne illū laudasse pēiteret? Nō
ne reuerētia pfusus: ⁊ illiꝰ sermone confu
sus idē nobis ł testatori illi malediceret?
Hec fuit necessitas ut ad hāc diligētiam
uenirem.

Lectio qnta.

Uncio ergo uobis unde gaudea
tis. Oēs fratres ⁊ cōclicos meos:
q mecū hītant pbr̄os: diacones ⁊ subdi
acones ⁊ patriciū nepotē meū tales iue
ni: quales desideraui. Sed ꝺ sua qualicū
q3 paupertate: qd statuerūt nō ꝺfecerūt.
Hi duo sūt uales diaconꝰ ⁊ paulus ante
dicꝰ nepos meꝰ subdiaconꝰ: ⁊ mr̄is uita
īpediebat: qꝛ ide uiuebat: ⁊ expectabat ī
illo ēt legitime etatis accessus: ut qd face
ret firmissime faceret. Nōdū āt facit: qꝛ
ipos agellos h3 cū fratre suo cōes: ⁊ pro
īdiuiso possidēt. Sicut āt eos cupit ecclie

ꝯferre:ut ide alant sui q sūt i ꝓposito scī tatis:quousqȝ i hac uita degent. Scriptū ē.n.⁊ hec apls loqt. Quisqs āt suis ⁊ ma xime domesticis nō ꝓuidet:fidē negat:⁊ ifideli deterioꝛ ē. Adhuc āt ⁊ mācipia sē ei silr cū sꝛe coīa nōdū diuisa. Dispōit ea manumittere:⁊ nō pōt āteqȝ diuidātur. Que.n.ad ipʒ ptineāt adhuc ignoꝛat:ad ipm qui sane maioꝛ ē ptinet diuisio:⁊ ad frēm electio:⁊ ipse frater eius deo seruit. Subdiaconus ē cū scō fratre meo ⁊ co epo seuero i ecclia milōbitana. hoc agit hoc sine dubitatōe pagēdū ē:ut illi seruu li diuidāt:manumittāt:⁊ sic de ecclia: ut eoꝝ accipiat alimtū. Nepos āt meꝰ ex qͦ ꝯuersus ē ⁊ mecū eē cepit:⁊ ipediebat et ipse aliqd ď agellis suis agere uite usuari o mr̄is sue:hoc anno defucta ē. Int ipm ⁊ soroꝛes eiꝰ sīt q̄dā cause i xp̄i adiutoꝛio cito finiēde:ut et ipe faciat qď dei seruuʒ decet:qď ista ꝓfessio ⁊ ista exigit lectio.

Lectio scī euāgelij secūdū mattheum.

In illo tp̄e dixit iesus discipulꝭ suis Uos estis sal terre. Qď si sal euacu erit i quo salietur:Et reliqua. Omelia scī augustini episcopi. Lec.vij.

Ostendit hic dn̄s fatuos eē iudicā dos q tp̄aliū bonoꝛum lꝰ copiam sectantes lꝰ inopiam metuentes amittunt eterna:q̄ nec dari possūt ab hoībus:nec auferri. Itaqȝ si sal infatuatum fuerit: in quo salietur:id est si uos per quos condi endi sunt quodammodo populi: metu ꝑsecutiōis tp̄alium amiseritis regna celo ꝝ:qui erūt hoies:p quos erroꝛ a uob au ferat:cum uos elegerit deꝰ p quos erroꝛē auferat ceteroꝝ:Ergo ad nihilum ualet ultra sal ifatuatum:nisi ut mittatur foras ⁊ ꝯculcetur ab hoībus. Non itaqȝ calca tur ab hoībus q patitur persecutionem: sed q persecutionem timendo ifatuatur. Calcari enim non pōt nisi iferioꝛ. Sed i ferioꝛ non est:qui q̄zuis coꝛpe multa i tra sustineat:coꝛde tn̄ fixꝰ i celo ē.

Lectio octaua

Uos estis lumen mūdi. Quomodo superius dixit sal terre:sic nūc dicit lux mūdi. Nam neqȝ superius ista terra accipienda ē quam pedibus coꝛpoꝛeis calcamus:sed homines qui in terra ha bitant:uel etiam peccatoꝛes:quibus cō diendis ⁊ extinguendis apostolicuʒ sal dn̄s misit:⁊ hic mundum nō celum ⁊ ter ram:sed homines qui sūt i mūdo:uel di ligunt mundum opoꝛtet intelligi:quibꝰ illuminandis apostoli missi sunt. Nō po test ciuitas abscondi supra montem posi ta.i.fundata super insignem magnamqȝ iustitiam:quam significat etiam ipe mōs i quo disputabat dominus.

Lectio nona.

Neqȝ accendunt lucernaʒ:⁊ ponūt sub modio. Quid putamus hic eē dictum sub modio:nisi ut occultatio tan tum lucerne accipiēda sit:tanqȝ diceret. Nemo accendit lucernam:⁊ occultat il lam. Aliquid modius significat:ut hoc sit ponere lucernam sub modio:supioꝛa facere coꝛpoꝛis commoda:quam predi catiōem ueritatis:ut ideo quisqȝ ueritatē non predicet dum timet:ne aliquid in re bus coꝛpoꝛalibus ⁊ tempoꝛalibus mole stie patiatur. Et bene modius dicitur:si ue ꝓpter retributioneʒ mensure:quia ea quisqȝ recipit que gessit i coꝛpoꝛe:ut illic iquit apls recipiat unusquisqȝ que gessit in coꝛpoꝛe.

In sancti hermetis martyris. Oro.

Deus qui beatum hermeteʒ marty rem tuum uirtute constantie i pas sione roborasti:ex eius nobis imitatiōe tribue,p amoꝛe tuo ꝓspera mundi despi cere:⁊ nulla eius aduersa foꝛmidare. p.

Lectio prima.

Natalis beatissimi hermetis marty ris. Hunc illustrissimum beatꝰ ale xander pontifex ⁊ martyr:cum esset pre fectus urbis rome baptizauit eum cum uxoꝛe ⁊ filijs ac soroꝛe theodoꝛa. Cūqȝ eo pariter mille ducentos quinquagita seruos eius:uxoꝛes quoqȝ ⁊ filios earū: prius ingenuitate illis concessa. Non mꝉ to post ab aureliano imperatoꝛe trusus in carcere:beato ēt alexādro in custodia

posito tribuno quirino cōmēdat. Qui
dixit ad beatum hermē. Que rō ē ut uir
illustris uite sacra indicans: nō solum ad
istam iiuriam redigi uelis: uerum etiam
pfectu re honore ⁊ uinculis tanq̄ȝ priua
tus ihonorari te equanimit feras. Sāct⁹
hermes ait. Ego pfecturam non perdidi
sed mutaui. Nam dignitas trena a terre
nis tollr ac mutat. Dignitas uero celestis
eterna sublimitate subsistit. Dicit ei quiri
nus. Miror te prudentem uirum ad tan
tam stultitiam deuenisse: ut credas ex istā
uitam te aliquid habiturū. Post quā ci
neres corpis ita ad nihilum redigantur:
ut nec ista subsistāt ossa. Cui bt̄s hermes
Et ego ante hos annos illos deridebā:
⁊ istam carnalem uitam utilem esse dice
bam. Et ait quirinus. Et me fac probare
ut si ita est sicut tu dixisti. ⁊ ego credam.
Beatus hermes dixit. Sanctus alexan
der qui hētur in uinculis hec me docuit.

Lectio secūda.

AUdiens hec quirinus cepit maledi
cere alexandro: ⁊ dixit ad hermen.
Ego te rogaui dicens. Fac me probare
iuste te cīdidisse: ⁊ tu mihi nominasti ho
minem magum quem i uiculis habeo ⁊
i carceris ima conclusum. Si uerum est
ergo qđ dicis uado ad eum: ⁊ triplicabo
illi uincula ⁊ custodes. Si potuerit ho
ra cenandi uenire ad te: credam que do
cuerit. Iuit ⁊ triplicauit uincula: ⁊ custo
des posuit. Primo igitur noctis initio
uenit puer qui uidebatur eē non ampli⁹
.v. annoꝝ: ferens faculam ardentem in
carcerem. Et flectens genua sua cum be
ato alexandro orauit dicens orōnem do
minicam. Et apprehendens manū eius
eduxit per fenestram: ⁊ perduxit eum ad
beatum hermetem in domum quirini.
Quirinus hoc factum uidens ⁊ extitus
est. Ecce nos uides in unum: quos custo
dijs mancipasti. Cā cur ego crediderim
sc̄o alexandro ista ē.

Lectio tria

UNicus cum mihi esset filius in ni
mio lāguore posit⁹: qui adhuc am
bulabat ad līarum studia: hic i capitoliū
cum eēt ductus ad me: mr̄ sua ⁊ ego cuȝ
sacrificaremus dijs: ⁊ pōtificibus premi
a dedissemus: mortuus ē. Tunc increpa
re me cepit nutrix eius dicens: Si cū ad
limina sancti petri duxisses: ⁊ credidisses
xp̄o: filium tuum icolumem hr̄es. Cui e
go respondi. Dum tu ipsa ceca sis facta:
⁊ non sis curata: quō filium meum red
det incolumē? Si ante istos inquit .v. ā
nos credidissem xp̄o: redditi mihi esset
oculi. Cui dixi: Uade ⁊ crede. Et si tibi
oculos aperuerit alexander: credam qđ
⁊ mihi reddat filium meū. Abijt ad ipm
ceca: ⁊ ecce reuersa est ad me sana. Im
ponensq̄ȝ humeris filium meū mortuuȝ
cucurrit: ⁊ iactauit eum ante pedes alexā
dri. At ille oratione facta resuscitauit eū.
Et ego confestim misi me ad pedes eius
⁊ rogaui me fieri xp̄ianum. Patrimoni
um uero matris eius ipsi contuli. Aliq̄ȝ
ta ēt đ meo addidi. Cetera uero aut pau
peribus erogaui aut seruis meis q me
cum facti sunt xp̄iani dedi. Hec ⁊ his si
milia cū egisset circa quirinū bt̄s hermes
credidit cum omni domo sua ⁊ baptiza
tus ē. Aurelianus cūcta hec audiēs dic
tauit in ultimo sn̄iam: ut beat⁹ hermes pu
niretur. Qui decollat⁹ a beata sorore sua
theodora collect⁹: uia salaria uetere nō
lōge ab urbe roma: sub die qnto mensis
septembris sepultus ē.

In decollatiōe sc̄i ioānis bapti. Capitla
hym. vsi. Inuita. añ. noct. psalmi ⁊ Rñs.
bre. dicūtur de uno martyre. Ad mag. añ

Misso herodes spiculatore pcepit amputari
caput ioānis in carcere: quo audito discipli e⁹
uenerūt ⁊ tulerūt corpus eius ⁊ posuerūt illud i
monumento.

Oratio.

SAncti ioannis baptiste ⁊ martyris
tui quesumus dñe ueneranda festi
uitas: salutarijs auxilij nobis prestet ef
fectum. Per.

Sermo sc̄i ioānis os aurei.

Lec. prima.

HOdie nobis ioannis uirtus: hero
dis feritas: cum fertur: confusa sūt
uiscera: corda tremuerūt: calligauit uisus

hebuit intellectus: aufugit auditus: aut qd
constat in sensibus humanis: quando p
didit uirtutum magnitudinem criminū
magnitudo: Herodes inquit tenuit ioā
nem: ⁊ alligans posuit eum in carcerem.
Joannes schola uirtutum: magisterium
uite: sanctitatis forma: norma iustitie: uir
ginitatis speculum: pudicitie titulus: casti
tatis exemplum: penitentie uia: peccorū
uenia: fidei disciplina. Joannes maior
homine: par angelis: legis summa: euan
gelij sanctio: apostolorum uox: silētium
pphetarum: lucerna mūdi: precursor iu
dicis: xpi mediator: domini testis: totius
medius trinitatis. Et hic tantus datur i
cestui: traditur adultere: adijcitur saltatri
ci. Merito ergo confusa sūt uiscera cor
da tremuerunt. **Responsorium.**

Misit herodes rex manus ac tenuit ioannez
⁊ uinxit eum in carcerem: quia metuebat eum
propter herodiadem. Quam tulerat fratri suo
philippo uxorem. ℣. Arguebat herodem ioā
nes pp herodiadem. Quam.

Lectio secūda.

AT uero herodes pphanauit tēplū
sacerdotium sustulit: confudit or
dinem: temerauit regnum: corrupit quic
quid erat religionis: quod legis: quod ui
te: quod morum: quod fidei: quod disci
pline: perdidit ⁊ confudit. Herodes si
carius in ciues: in nobiles latro: in soci
os populator: in domesticos predo: ple
bis interemptor: occisor filiorū: in extra
neos homicida: i pprios patricida: iebri
ans terram cruore: in siti sanguinis pma
nebat. Hinc ē q ioannis sanguinez piū
i poculo crudelitatis absorbuit. Sz ista
lectio iam loquatur. Herodes inquit te
nuit ⁊ alligauit ioannem. Qui uincula
soluerat peccatorum: peccatorum uincu
lis alligatur: ut uicta uenia locum uenie
non relinquat. Alligauit eum ⁊ posuit i
carcerem. Herodes tu adulterium facis
⁊ in carcerem uadit ioannes. Sic iudicas
sedens in loco iudicis reus: in loco iudi
cis innocentie persecutor.

Responsorium.

Joānes baptista arguebat herodem. Propt
herodiadem quaz tulerat fratri suo uiuēti uxo
rem. ℣. Misso herodes spiculatore precepit
amputari caput ioannis i carcerē. Propter.

Lec. tertia.

ROgo ubi rerum facies: ubi forma:
ubi pudor: ubi existimatio publici
cognitoris: ubi deus: ubi homo: ubi fas:
ubi lex: ubi ipsius iura nature: Siml' oīa
sūt herodes te agēte: te iubente: te iudicā
te cōfusa. Tenuit inquit ioannem: ⁊ alli
gans posuit in carcerem. Herodes te pe
tit causa: te arguūt uincula: te carcer accu
sat: te uulgat producta in publicum pēa.
Joannes iiuriatur: cāz custodie requirit
i te iuenit quod puniat: ⁊ in ioanne qd
doleat. Joannes orbi notus: fama uirtu
tis cognitus: celebratissimus sanctitate:
dum attrahit ad se inquisitores iniurie:
facit ut cunctis tu' inotescat icestus. Agit
ut te habeat cōfusio publica quē corrige
re nō ualet secreta correctio ⁊ priuata.

Responsorium.

Puelle saltāti imperauit mater: nihil aliud pe
tas nisi caput ioannis: ⁊ cōtristatus est rex pp
iusiurandum: ⁊ propter simul discumbentes.
℣. Ait puella matri sue qd petam: at illa ait:
Nihil aliud.

Lectio quarta.

HErodez ioānes monitis nō accusa
tione pulsauit: utpote amator casti
tatis: quem corrigere uoluit non perire.
Sed herodes facibus libidinis ardens:
perire maluit q̄z redire: ⁊ uxorem fratris
illicite possidere: ⁊ placere captiuis crimi
num. inocentie inimicis odiosa fit semp
libertas. Nam uirtus contraria uitiosis:
sacrilegis exosa sanctitas: inimica casti
tas ipudicis: corruptis integritas: pēa lu
xuriosis aduersa frugalitas: crudelib' du
ra sp mia: impijs pietas non ferenda.

Probat hoc euangelista cum dicit. Di
cebat ioānes herodi: Non licet tibi hēc
uxorem frīs tui. Ecce unde ioannes offē
dit: ecce unde herodes furit. Malos q
monet offendit: īcurrit odiū q arguit cri
minosos. Dicebat ioannes qd̄ erat legis
qd̄ erat iustitie: qd̄ erat salutis. certe qd̄
erat non odij sed amoris. Ecce qualem
consecutus ē ab impio ꝓ pietate merce
dem: uolens inquit occidere eum timuit
pplm. ℟. Justus germinabit sicut lilium. Et
florebit ī eternum. ℣. Plātatus in domo dñi
ī atrijs domus dei nostri. Et. Lec. v.

Facile deuiat a iustitia: q ī causis nō
deū s3 hoīem formidat. Huic pec
candi differtur facultas : sed non aufer
tur uoluntas. Unde etiam qd̄ suspendit
a crimine auidiores reddit ad crimen: et
estuat animo quousq3 perficiat qd̄ cogi
tat malum. Solus. n. dei ē timor: q nocē
tes corrigit: fugat crimina: innocentiam
seruat: perpetuam tribuit facultate3. S3
audiamus ipsam ioannis baptiste pas
sionē. Die inquit natalis herodis salta
uit filia ipsi⁹ herodiadis in medio tricli
nio: ꝛ placuit herodi ꝛ oīb⁹ amicis eius:
ꝛ iureiurādo pollicitus ē dare ei qd̄cūq3
postulasset ab eo. At illa premōita a ma
tre Da mihi iquit ī disco caput ioannis
baptiste. ℟. Iste cognouit iustitiam: et uidit
mirabilia magna: et exorauit altissimū Et iuen
tus ē in numero sctōrum. ℣. Iste ē qui cōtēp
sit uitā mūdi: et peruenit ad celestia regna. Et i

Lectio sexta

Hec ē mulier antiqua malicia : que
adam eiecit de paradisi d̄litijs. hec
celestes hoīes fecit terrenos: hec uitā ab
stulit mūdo: pp uni⁹ arboris pomu3. hec
hūanum gen⁹ misit ī īfernū: hoc malum
ducit hoīes ad mortē: hoc malum fugit
helias ꝓpheta. Et cui⁹ lī gua clauis facta
ē celi: tāq3 reus fugit a facie mlieris. hec
īuenit uerum laborem ꝛ pressuram: que
nūc occidit ioannem baptistam. deiecit
pueriā: pdidit iuuentutem: illicit ꝛ quie
tat emortuam senectutem. Premonita
a matre sua: da mihi iquit in disco caput
ioannis baptiste. Libidine estuans mis
cetur icestui. ꝛ extinguit lucerna3 mūdi.
Tunc contristatus ē rex uehementer: tñ
pp iusiurandum ꝛ recumbētes iussit da
ri: misitq3 spiculatorem ꝛ decollauit ioā
nem. Et allatum ē caput eius ī disco: et
datu3 ē puelle. Puella āt dedit mr̄i sue.
Audistis fratres q̄3ta sit nata de uolūtate
crudelitas: de libidine īpietas. Allatū ca
put ioannis in disco: qui salutaria moni
ta dabat incestui. Mensa migrat īcaueā:
ī arenam uertitur domus: fiunt de pran
soribus spectatores: mutatur furore con
uiuium: fit cibus cedes : Finis apponit
natali. in ortum exhibetur occasus. Con
uiuium mutatur in homicidiu3: organa
uertuntur in funus: tragedie personant
seculoru3. Intrat bestia non puella: q̄rit
caput amputare non salutare. Discurrit
fera non femina: aspergit flibas per cer
uices non capillos : anfractibus dilatat
membra: seuitia crescit augmentis. Fit
grandis crudelitate non corpore. Et sin
gularis fera u sq3dū capiat predam : fre
mit ore: dentibus frendit: ferum non su
scipit: sed producit. Premonita inquit a
matre sua: De mr̄is peccato dās mugitū:
abscidit caput: corp⁹ reliquit trūcum. No
ua belua q̄ ↄtēpta corporis preda: caput
ipsa trūcatura persuasit.

Responsorium

Honestum fecit illum dominus et custodiuit
eum ab inimicis: et a seductoribus tutauit illū
Et dedit illi claritatem eternam. ℣. Descendit
cum illo in foueam : et in uinculis non dereli
quit eum. Et.

Lectio scī euāgelij secūdū mattheū.

In illo tempore. Misit herodes ac
tenuit ioannem ꝛ uinxit eum in car
cerem propter herodiadem uxorem phi
lippi fratris sui: quia duxerat eam. Et re
liqua.

Omelia sancti augustini episcopi.
Lectio. vij.

Cum euāgelium legeretur crudele spectaculum āte oculos nřos cōsti tutū ē. Caput sči ioānis ī disco feralis mis sum crudelitatis pp odiū ueritatis. Pu ella saltat ⁊ seuit mř: ⁊ iter delitias ⁊ las ciuias ꝯuiuātiū temere iurať: ⁊ ipie qđ iu rať iplet. Factū ē ioāni qđ ipse pdixerat. Illū oꝫ crescere dixerat de dño: me aūt minui. Iste minuť ē i capite. Ille creuit i cruce. Odium peperit ueritas. Nō po tuit equo animo tolerari: q hō dei sāct monebat: q utiqꝫ salutem eorum quere bat: quos sic monebat. responderunt illi mala pro bonis. Quid enim ille diceret: nisi quo plenus erat: Et quid illi respon derunt nisi quo pleni erant. Ille triticuꝫ seminabat: sed spinas inuenit. Dicebat re gi. Non lꝫ tibi hře uxorem fřis tui. Uice bat regem libido: tenebat apud se, phibi tam uxorem fřis sui. Sed eū tñ sic hēbat ut nō seuiret. Honorabat eū a quo uer audiebat. Sed detestabilis mulier odiū concipiebat: qđ aliqñ dato tpe pareret. Qñ parturiebat: qñ pepit filiā: ⁊ filiā sal tatricem. Rex ille qui sēm uir habebat ioānem: q eū pp deum timebat: ⁊ si ei ñ obediebat. ℟. Desideriū aīe eius tribuisti ei dñe. Et uolūtate labiorū eiꝰ ñ fraudasti eū. ℣. Qm̄ preuenisti eū i bñdictōibus dulcedinis: posuisti i capite eius coronā de lapide pcioso. Et.

Lectio. viii.

Postqꝫ ab illa petitū ē caput ioānis i disco: cōtristatus ē. Sed pp iurati onem ⁊ pp recumbentes misit spiculato rem: ⁊ impleuit qđ iurauit. Ammonet nos locꝰ iste Carissimi: ut pp uitam ⁊ mo res nřos aliqd de iuramēto tractemus. Falsa iuratio nō ē leue peccm̄. Immo tā magnū est peccm̄ falsū iurare: ut ppť reatū false iuratiōis dñs phibuerit ōem iuratiōem. Ait enim dictū est nō piura bis. Reddes āt dño iusiurādū tuū. Ego āt dico uobis nō iurare ōino nec p celū qꝫ thronꝰ dei est: neqꝫ p řrā: qꝫ scabellum pedū eꝰ est: neqꝫ aliud qđcūqꝫ iuramtū. Neqꝫ p caput tuū iuraueris: qꝫ nō potis facere capillū unū albū ł nigrū. Sit āt i ore uřo: est est: nō nō. Siqd āplꝰ est a ma lo est. ℟. Stolā iocūditatis iduit eū dñs. Et coronā pulchritudis posuit sup caput eius. ℣. Cibauit illū dñs panē uite ⁊ itellectus: ⁊ aqua sapiētie salutaris potauit illū. Et co.

Lectio nona.

Inuenimꝰ āt i sčis scripturis ipꝫ dñꝫ iurasse: qñ ei usqꝫ ad imolatōem di lecti filij obediuit abraam locutus ē ei an gelus de celo dicens: Per memetipsum iuro dicit dominus: quia obedisti uoci mee ⁊ non pepercisti filio tuo unigenito ppter me: nisi benedicens benedicam te ⁊ implens implebo semen tuuꝫ sič stellas celi ⁊ sicut arena maris. Et benedicēť in semine tuo ōes gentes. Quod inde totū orbem terrarum xpianos implere exhi betur uerax iuratio dei. Idemqꝫ in psal mis uere de deo i xpo pphetatū ē. Iura uit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos i eternum secundum ordinem melchise dech. Qui nouerunt scripturas: sciūt qd protulerit melchisedech sacerdos dei ex celsi: quando benedixit abraam: ⁊ non o portet ut hec memoremus pp cathecumi nos. Fideles tamen agnoscūt: quēadmo dū ante pphetatū sit: qđ mō uidemꝰ im pleri. Et unde hoc iurauit dñs: ⁊ ñ peni tebit eū: tu es sacerdos i eťnum: qñ hero dē penituit q iurauerat: Cū ergo dñs iu rauerit: quare dñs xps suos iurare phi buit: Dico quare: nō peccꝫ uer iurare sꝫ quia grāde peccꝫ ē falsū iurare. Lōge ē a pecco falsū iurādi q oīo ñ iurat: propi quat false iurationi q uel uerum iurat. Do minus ergo q iurare phibuit supra ripā uoluit te ambulare: ne pes tuus i āgusto labatur et cadas. Sed dñs inquit iurauit Securus iurat qui mētiri nescit.

Ad laudes ⁊ per horas. aīt.

Herodes enim tenuit ⁊ ligauit ioannem: ⁊ posuit in carcerem: propter herodiadem. ps. Dominus regnauit. Cum reliquis aīt. Dñe mi rex da mihi i disco caput ioānis baptiste. ℣. Puelle saltanti imperauit mater: nihil aliud petas nisi caput ioannis.

ā. Arguebat herodē ioānes pp herodiadē: quā tulerat frī suo philippo uxorē. ā. Da mi hi ī disco caput ioānis baptiste: ⁊ ꝯtristatus est rex pp iusiurādū. Ad bened. ā. Misso he rodes spiculatore p̄cepit amputari caput ioan nis ī carcere: quo audito discipuli eius uenerūt ⁊ tulerūt corpus eius: ⁊ posuerūt illud ī monu mento. ps Benedictus. Oro. Sancti ioā nis baptiste. Ad uespas. ā. Herodes. n. te nuit. cū rel. ps de uno martyre. Ad mag. ā. Misit rex incredulus mistros detestabi les: ⁊ amputari iussit caput ioannis baptiste. Oro ut supra.

In sācte sabine martyris. Oro.

Deus q iter cetera potentie tue mi racula etiā ī sexu fragili uictoriam martyrij cōtulisti: concede ꝓpitius: ut cu natalitia colimus p eius ad te exempla gra diamur. p

Lec. prima.

Rome ī aduentino ī oppido uindi nensi ad arcum faustini: bēīssime ⁊ illustrissime sabine martyris: q̄ fuit ux or quōdam p̄clarissimi ualentini: ⁊ filia herodis metallarij. Que passa est hadri ano imperāte sub p̄fecto elpidio. Hanc bēa uirgo seraphia: cū ī domo eius conuer saret: psuasit ī fide dñi nāi iesu xpi. Que postmodū eādē uirgiem usq3 ad locū pas sionis secuta: cū ei p̄ses berillus dixisset: Quid tibi ipsa derogas: aut quare temet ipā3 uile3 reddis: Aut quare nō ꝯsidras q̄ es: aut cuius filia es: Cōiūxisti. n. te xpiāis ⁊ oblita es natalis tui: ⁊ mēoriam tāti ui ri cuius fuisti: ⁊ deoꝝ quoꝝ irā uereor ne in curras: Reuertere magis ad domū tuam: ⁊ dimitte hāc nephādā q̄ maleficijs te et plures demutauit a deoꝝ cultura:

Lectio secunda.

Beata sabina r̄ndit. Istius sācte puelle de qua dicis maleficijs utinā et tu suasus esses sicuti ⁊ ego suasa sū: ⁊ ab im mūdis ꝑfecto recederes idolis: ⁊ ueru3 ac certissimū agnosceres deū: q bonos ad eīnā uitā uocat: ⁊ malos ī penā reliqt ppetuā. Qd p̄ses audiēs reuertit illā dimi sit. ut xpo beata seraphia glosissimo mar tyrio coronata ē: illustrissima sabina col ligēs reliqas eius: celebratis uenerabilibus eius obsequijs: ut thesaurū sempitnū l' mar garitā p̄ciosā reposuit ī monumēto suo: qd ipsa sibi cū summo ornatu fecerat.

Lectio tertia.

Deinde interpositis aliquot diebus cō p̄hēsa iudici elpido p̄ntat. Qua3 il le uidens dixit: Tu es iquit sabina uxor quondam ualentini illustrissime memo rie ⁊ filia herodis: Cui sancta matrona r̄ndit. Ego sum. Et gr̄as ago dño meo ie su xpo: q me peccatricē p sc̄am famulam suam seraphiam de multis sordibus: et potestate demonum liberare dignatus ē. Commotus ē postmodu3 p̄fectus. cū uideret ī ꝯfessionem xpi ꝯstātiam s̄niam dictauit dicens. Sabinam dijs iobediē tem: dños quoq3 augustos nr̄os plasphe mantem gladio pcuti decernimus: atq3 om̄es facultates eius publicis titulis de signare. Passa est autem religiosissima xpi sabina quarto calendas septembris: Et a christianis corpus eius sublatum: sepultum est ī monumentum: ubi ipsa ue nerabiliter reposuerat magistrā fidei sue seraphiam ad arcū faustini: iux̄ area3 ui ditiani ī oppido uidinensi.

In sc̄orum martyrum felicis ⁊ adaucti. Oratio.

Maiestatem tuam dñe supplices de precamur: ut sicut nos iugiter sanc torum tuorū commemoratione letificas ita semp supplicatione defendas. p. d.

Lec. prima.

Rome uia hostiensi miliario secun do ab urbe: beatorum martyrum felicis ⁊ adaucti: sub diocliciano ⁊ maxi miniano imperatoribus prefecto et iudi ce dracco. Fuerunt ambo duo fratres nomine ⁊ opere felices: ambo presbyte ri. Horum senior hic felix: qui ex iussiōe imperatorum cum ad secretarium iudi cis ess3 perductus iuxta tēplum serapis: dū cogeret ad sacrificandum exsufflauit in faciem statue eree: et statim cecidit.

Itē duct⁹ ad statuā mercurij i alia edicu la: sili mō illā exsufflauit: ꝛ mox cecidit. Itē ad simulacrū diane qḋ pari mō de iecit.

Lectio secunda.

Reduct⁹ ad pfectū ipōitur eculeo: et iqsitus qb⁹ maleficijs hoc fecisset: Beatus felix respōdit. Nō maleficijs di aboli: ſʒ bñficijs ōipotētis dei mei h⁹ egi. Furore itaqꝫ acēsus pfectus: iussit eum duci extra urbē uia hostiēsi: qꝛ illic arbor excellētissima stabat demonib⁹ ꝯsecrata: iuxta quā tēplū erat ubi ad sacrificādū ipelleret: quo pductus: orone facta dixit ad arborē. Precipio tibi i noīe dñi iesu xpi: ut radicitus corruas: ac tēplū ꝛ simu lacrum uel arā ei⁹ funditus cōminuas: ut ampli⁹ cultu tuo aīe nō decipiātur: q̄ stati ad ꝟbum ipi⁹ ita euersa ē: ut ꝛ tēplū ꝛ simulacrū cōminueret: ꝛ qḋ fuerat non āpli⁹ appareret. Qḋ cū nūciatū fuisset p̄ fecto statim iussit eū decollari: ꝛ corp⁹ ei⁹ i bumatū lupis ꝛ canib⁹ dereliq.

Lectio tertia.

Vata sñia obuius ei fuit qdam uir xpianus: hoīb⁹ qdem absconsus: deo ꝟo manifestus. Hic cū didicisset ꝙ beat⁹ felix duci fuisset iussus: cepit clama re ꝛ dicere. Et ego ex eadem lege sū: ꝛ ip sum quē hic sāctus pbr̄ ꝯfitet̄ dñm iesum xpm colo. Mox ꝛ ipse ab officio pfecti ꝯphēsus parit̄ dato sibi osculo cū beato felice decollatus est. Hui⁹ nomē qꝛ non i uenerūt xpiani: postea adauctū eū uoca uerūt: eo ꝙ sācto martyri felici auctus sit ad coronā: ipiqꝫ .p fidei ꝯfessiōe corona sit aucta. Christiani itaqꝫ hos inueniē tes ibi in eodē loco ubi arbor steterat: q̄ cadens nimiā altitudinē terre opuerat: eos sepelierūt: quoꝝ corpa uolētes paga ni exinde effodere: cū man⁹ apposuerūt: statim a diabolo correpti sūt: ubi postea pacis tp̄e basilica fabricata est: ꝛ martyꝝ memoria digne exculta. Cōpleuerūt āt martyriū suū pridie calēdas septēbris.

In scōꝝ martyꝝ .xij. fratrū. Oratio.

Fraterna nos dñe martyꝝ tuorum corona letificet: q̄ ꝛ fidei nr̄e pbeat icrementa uirtutū: ꝛ multiplici nos suffra gio cōsolet̄. Per.

In sancti egidij abbatis Orō.

Intercessio nos quesum⁹ dñe beati egidij abbatis ꝯmēdet: ut qḋ nr̄is meritis non ualem⁹: ei⁹ pꝛocinio assequa mur. Per.d. **In uigilia nati. beate ma rie ꝟginis. Ad uespas .aꝝ.** Natiuitas glo se **Cū reliquis de laudib⁹. psalmi. De sācta maria. Capitulum.**

Ab iitio ꝛ āte secl'a creata sū ꝛ usqꝫ ad futuꝝ seculū nō desinā: ꝛ i habi tatiōe scā corā ipso mistraui. **Hymnus.** Aue maris stella. Natiuitas ē hodie sancte marie uirgis. **℟.** Cuius uita iclyta cūctas illu strat eccl'as. **Ad magni. aꝝ.** Gloriose uirginis marie ortum d gnissimū recolamus: que et ge nitricis dignitatē obtinuit: et uirgialē pudiciti am nō amisit.

Oratio.

Famulis tuis q̄sum⁹ dñe celestis gr̄e munꝰ iptire: ut qbus beate ꝟginis ptus extitit salutis exordiū: natiuitatis eius uotiua solēnitas pacis tribuat icremētū. Per. **Ad matutinas iuitatoriū.** Natiui tatem ꝟgis marie celebrem⁹: Christū ei⁹ filium adoremus dñm. **ps.** Uenite. **Hymn⁹.** Quē terra. **In primo noct. aꝝ.** Benedicta tu i mu lieribus: ꝛ benedic̄ fruc̄ uētris tui. **ps.** Dñe dñs nr̄. **aꝝ.** Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix. Celi enarr. **aꝝ.** Ante toꝝ h⁹ ꝟgis frequētate nobis dul cia cātica dragmatis. **ps.** Dñi ē tra. **℣.** Spe tua ꝛ pulchritudine tua. **℟.** Intende prospere procede ꝛ regna.

Lectio prima.

Osculetur me osculo oris sui: qꝛ me liora sūt ubera tua uino fragrantia unguētis optimis. Oleū effusū nomē tu um: Ideo adulescētule dilexerūt te. Tra he me p⁹ te curremus i odorem unguēto rum tuorum. Introduxit me rex in cella ria sua. Exultabim⁹ ꝛ letabimur i te: mēo res uberum tuoꝝ sup uinum: Recti dili gūt te. Nigra sū ſʒ formosa filia hierusa lē sic̄ tabnacl'a cedar: sic̄ pellis salomōis. Nolite me ꝯsiderare ꝙ fusca sū: qꝛ deco lorauit me sol. filij mr̄is mee pugnauerūt

ꝫ me: poſuerūt me cuſtodē in uineis: ui
neam meam nō cuſtodiui. Indica mihi
quē diligit aīa mea: ubi paſcas: ubi cu
bes i meridie: ne uagari icipiā pꝰ greges
ſodalium tuoꝝ. Si ignoraſ te o pulchra
inter mulieres egredere ⁊ abi pꝰ ueſtigia
greguꝫ tuoꝝ: ⁊ paſce hedos tuos iuxta
tabnacula paſtoꝝ. Equitatui meo i cur
ribus pharaonis aſſimilaui te amica
mea: pulchre ſūt gene tue ſicut turturis:
collum tuum ſicut monilia. Murenulaſ
aureas faciemus tibi uermiculatas ar
gento. ℟. Hodie nata eſt beata uirgo maria
ex progenie dauid. Per quā ſaluſ mundi cre
dentibus apparuit: cuius uita glorioſa lucē de
dit ſclō. ℣. Natiuitatē beate marie uirginis cū
gaudio celebremus. Per. **Lectio. ii.**

Um eſſet rex i acubito ſuo nardus
mea dedit odorem ſuū. Faſciculus
myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: iter ubera mea
commorabiť. Botrus cypri dilectꝰ meuſ
mihi: i uineis engaddi. Ecce tu pulchra
es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui
columbarum. Ecce tu pulcher es dilec
te mi ⁊ decorus: lectulus nr̄ floridus. Li
gna domoꝝ nr̄arum cedrina: laquearia
cypreſina. Ego flos campi ⁊ lilium ꝯual
lium: ſicut liliuꝫ iter ſpinaſ: ſic amica mea
iter filias: Sicut malus iter ligna ſiluarū
ſic dilectus meꝰ iter filias. Sub umbra il
lius quā deſideraui ſedi: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulciſ
gutturi meo. Introduxit me rex in cellā
uinariā: ordinauit i me caritatē. Fulcite
me floribus: ſtipate me malis: qꝛ amore
lāgueo. Leua eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dextra
illiꝰ amplexabiť me. ℟. Beatiſſime uirginis
marie natiuitatem deuotiſſime celebremuſ. Ut
ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum
chriſtum. ℣. Cum iocunditate natiuitatem be
ate marie uirginis celebremus. Ut ipſa.

Lectio tertia.

Adiuro uos filie hierlm p capreas
ceruoſqꝫ cāpoꝝ: ne ſuſcitetis neqꝫ
euigilare facietis dilectā: quoaduſqꝫ ipſa
uelit. Uox dilecti mei. Ecce iſte uenit ſali
ens i mōtibus trāſiliens colles. Similis
ē dilectus meꝰ capree hynuloqꝫ ceruoꝝ.
En ipſe ſtat pꝰ parietem nr̄m reſpiciens
p feneſtraſ: pſpiciens p cancellos. En di
lectus meꝰ loquiť mihi. Surge propera
amica mea: columba mea formoſa mea:
⁊ ueni. Jam hyems trāſijt: imber abijt ⁊
receſſit. Flores apparuerunt in ťra nr̄a:
tempus putationis aduenit. Uox turtu
ris audita ē in terra noſtra. Ficus protu
lit groſſos ſuos. Uinee florentes dede
runt odorem ſuum. Surge propera ami
ca mea: ſpecioſa mea ⁊ ueni. colūba mea
in foraminibus petre i cauerniſ macerie.
Oſtende mihi facieꝫ tuaꝫ: ſonet uox tua
in auribus meis. Uox enim tua dulcis:
⁊ facieſ tua decora. Capite uobis uulpeſ
paruulas que demoliuntur uineas. naꝫ
uinea noſtra floruit. Dilectus meꝰ mihi:
⁊ ego illi: qui paſcitur iter lilia donec aſ
piret dies: et inclinentur umbre. Reuer
tere ſimilis eſto dilecte mi capree: hynu
loqꝫ ceruoꝝ ſuper montes bethel. ℟. Gl.
Glorioſe uirginis marie ortum digniſſimum
recolamus. Cuius dominus humilitatem
reſpiciens angelo nunciante concepit ſaluato
rem mundi. ℣. Beatiſſime uirginis marie na
tiuitatem celebremus. Cuius.
In ſecundo nocturno. Antiphona. Spe
cie tua et pulchritudine tua: intende proſpere
procede et regna. ℣s. Eructauit. ℣. Adiuua
bit eam deus uultu ſuo: deus in medio eius
non commouebitur. ℣s. Deus nr̄ refu. ℣.
Sicut letantium omnium noſtrum: habitatio
eſt in te ſancta dei genitrix. ℣s.
℣. Adiuuabit eam deus uultu ſuo. ℟. Deus
in medio eius nō cōmouebitur.

Sermo ſancti augu. epi. Lec. quarta.

Adeſt nobis dilectiſſimi optatus di
es beate ac uenerabilis ſemperqꝫ
uirginis marie: ideo cum ſumma exulta
tione gaudeat terra noſtra: tāte uirginis
illuſtrata natali. Hec eſt enim flos cam
pi: de qua ortum eſt precioſum lilium cō
ualliū: p cuiꝰ partū mutať natura ꝓtho
plauſtoꝝ: quo deleť et culpa. p̄ciſū ē i ca

illud eue infelicitatis elogiū de quo dicitur i tristitia paries filios: quia ista in leticia dominum parturiuit. Eua enim luxit ista exultauit. Eua lachrymas maria gaudium in uentre portauit: q2 illa peccatorem: ista edidit innocentem. Uirgo quippe genuit: quia uirgo cōcepit: inuiolata peperit: q2 in conceptu libido nō fuit. Utrobiq3 miraculum: et sine corruptōe grauida et in ptu uirgo puerpa. Aue inquit angelus ad eam gratia plena dñs tecu3. Impleta est maria gra et eua euacuata ē a culpa. Maledictio eue i benedictionē mutatur marie. Aue gra plena dñs tecū. Tecu3 dominus in corde tecum in uentre tecum in utero tecum in auxilio. Gratulare beata uirgo christus rex ex solio suo uenit in uterum tuum. Ex sinu patris in uterum dignatus ē descendere matris. Benedicta tu inquit in mulieribus: que uitam uiris et mulieribus pepisti. R. Natiuitas gloriose uirginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuius uita inclyta cunctas illustrat ecclesias. V. Hodie nata est beata uirgo maria ex progenie dauid. Cu⁹. Lectio quinta.

Mater generis nostri penam intulit mundo: genitrix domini nostri salutem attulit mūdo. Auctrix peccati eua auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria uiuificando profuit. percussit illa: sanauit ista. Pro inobedientia enim obediētia cōmutatur. Fides ꝑ pfidia cōpensatur. Leta igitur maria gestat infantem: exultans amplexatur filiū: portat a quo portabat. Nec fortuitu ut fingunt sabelliani reppit paruulū: sed decursis nouem mēsibus pepit christu3. Plaudat nē organis maria et inter ueloces articulos tympana puerpe crepent. Concinnant letantes chori et alternantibus modulis dulcisona carmina misceantur. Audite igitur quemadmodum tympanistria nostra cantauerint. Ait enim. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicēt omnes generatiōes. Quia fecit mihi magna qui potēs est: et sanctum nomen eius. Causa igitur tante salutis inualescentis erat miraculū nouu3. Nouus marie partus partū eue euicit: et eue plāctū marie cāt⁹ exclusit. R. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebremus: Ut ipsa pro nobis intercedat ad dominum iesum christum. V. Cord et animo christo canamus gloriam in hac sacra solennitate genitricis dei marie. Ut ipsa. Lectio. vi.

Deniq3 post illum benedicibilis presagium: dum tacita secum uirgo mētis altercatione confligeret: qualis esset ipsa salutatio nuncius interim celestis exequitur. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum. Ecce concipies in utero et paries filium: et uocabis nomen eius iesum. At illa. Quomodo inquit fiet istud: quoniam uirum non cognosco? Et angelus ad eam. Spiritus sanctus superueniet in te: et uirtus altissimi obūbrabit tibi. Ia3 audistis quomodo fiet hoc. Respondit nunc uerbum uite. Audistis quomodo fiet hoc: quia spiritus sanctus superueniet in te: ut prolem gignas et uirginitatem non amittas: filium proferas et post partum īcorrupta permaneas. O beata maria seculum omne captiuum tuum deprecatur ascensū. Te domina mūdus sue fidei obsidem fecit. Noli morari uirgo nuncio festinante: responde uerbū et suscipe filium: da fidem et senti uirtutē. Ecce inquit ancilla domini: fiat mihi secundum uerbum tuum. Nec mora reuertitur nuncius: et in uirginalem thalamum ingreditur christus. Respōsoriu3. Natiuitas tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit uniuerso mundo. Ex te enim ortus est sol iustitie christus deus noster: exoluens maledictionem dedit benedictionem: et confundens mortem donauit nobis uitam sempiternam. V. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus uentris tui. Ex te. In tertio nocturno añt. Gaude maria uirgo cunctas hereses sola interemisti in uniuerso mundo. Ps. Cantate. i. añt. Dignare me laudare te uirgo sacrata: da mihi uirtutem contra hostes tuos. Ps. Dominus regnauit exl. V. Speciosa fca

es ⁊ suauis in delitijs tuis sancta dei genitrix.
ps. Cantate.ij. ℣. Elegit eam deus ⁊ ꝓelegit
eã. ℟. In tabernaculo suo habitare facit eã.
Initium sci euangelij secundũ mattheũ.
Liber generationis iesu christi filij
dauid filij abraam. Abraam autẽ
genuit isaac. Isaac autem genuit iacob.
Et relꝗ. Om̃.s.hie.pbri. Lectio septima.
In isaia legimus generationẽ eius
quis enarrabit: Non ergo putem⁹
euangelium ꝓphete esse contrarium: ut
qđ ille impossibile dixit affatum: hic nar
rare incipiat: qꝛ ibi de generatione diui-
nitatis: hic de incarnatione est dictuꝫ. A
carnalibus autem cepit: ut per hoiem de
um discere incipiamus. Filij dauid filij a
braam. Ordo preposterus sed necessari
o commutatus. Si eim primuꝫ posuisset
abraam ⁊ postea dauid rursus ei repetẽ-
dus fuerat abraam: ut generatiõis series
texeretur. Ideo autem ceteris pretermis-
sis horum filium nuncupauit: qꝛ ad hos
tm̃ facta est de christo repromissio. Ad a
braam inquit. In semine tuo benedicẽt
ões gẽtes: qđ est christus. Ad dđ ãt. De
fructu uẽtris tui ponã sup sedẽ meam ℟.
Beatam me dicent õnes generationes. Quia
fecit mihi dñs magna: qꝛ potens est ⁊ sanctuꝫ
nomen eius. ℣. Et mĩa eius a ꝓgenie in pro-
genies timentibus eum. Quia. Lec. viij.
Iudas autem genuit phares ⁊ zarã
de thamar. Notandum in genealo
gia saluatoris nullam sanctarum assumi
mulierum: sed eas quas scriptura repre
hendit: ut qui propter peccatores uene-
rat: de peccatricibus nascens oium pec-
cata deleret. Unde ⁊ in consequentibus
ruth moabitis ponitur ⁊ bersabee uxor
urie. Naason autem genuit salmon. Iste
est salmon princeps tribus iude sicut in-
numeris legimus. Ioram autem genuit
oziã: Ozias autem genuit ioathan. ℟.
Felix namqꝫ es sacra uirgo maria: ⁊ õni laude
dignissima. Quia ex te ortus ẽ sol iustitie chri-
stus deus noster. ℣. Ora pro populo interue
ni ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo sexu: sẽ
tiant omnes tuum iuuamen quicunqꝫ celebrãt
tuam sanctam natiuitatem. Quia ex te.

Lectio nona.
In quarto regum uolumine legim⁹
de ioraꝫ ochoziam fuisse generatũ
Quo mortuo iosabeth filia regis ioram
soror ochozie tulit ioas filium fratris sui
⁊ eum internitioni que exercebatur ab a
thalia subtraxit: cui successit ĩ regnum fi-
lius eius amasias. Postqꝫ regnauit fili⁹
eius azarias qui appellat ozias: cui suc-
cessit ioathan filius eius. Cernis ergo ꝙ
secundum fidem historie tres reges ĩ me
dio fuerunt quos hic euãgelista ꝑtermit-
tit. Ioram quippe non genuit oziam sed
ochoziam ⁊ reliquos quos enumeraui-
mus. Uerum quia euangeliste propositũ
erat thessarecades ĩ diuerso statu tempo
rum ponere: ⁊ ioram se generi miscuerat
impijssime iezabelis: Iccirco usqꝫ ad ter
tiam generationem eius memoria tollit
ne in sancte natiuitatis ordine poneret.
Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt. Natiuitas glo
riose uirginis marie ex semine abrae: orta đ tri
bu iuda: clara ex stirpe dauid. ps. Dñs rgna
uit. cũ reliquis añt. Natiuitas est hodie sãc
te marie uirginis cuius uita inclyta cunctas il-
lustrat ecclesias. aũt. Regali ex progenie ma-
ria exorta refulget cuius precibus nos adiuua
ri mente ⁊ spiritu deuotissime poscimus. aũt.
Corde ⁊ animo christo canamus gloriã: ĩ hac
sacra solennitate precelse genitricis dei marie.
aũt. Cum iocunditate natiuitatẽ beate marie
celebremus: ut ipsa pro nobis ĩtercedat ad do
minum iesum christum. capitulum. Ab ini-
tio ⁊ ante secula. hy⁹. O gloriosa domina ex.
℣. Natiuitas est hodie sancte marie uirginis.
℟. Cuius uita inclyta cunctas illustrat ecclesi-
as. Ad benedict. aũt. Natiuitatem hodier
nam perpetue uirginis genitricis dei marie so-
lenniter celebremus: quia celsitudo throni pro-
cessit alleluia. oratio. Famulis tuis.
Ad tertiam capitulum. Ab initio ⁊ ante se
cula. ut supra responsoria breuia de cõi
uirginũ dicr ⁊ ℣. Ad sextam capitulum.
Et radicaui in pplo honorificato: ⁊ ĩ
ptes dĩ mei hereditas illius ⁊ ĩ ple-
nitudine scõꝝ detẽtio mea. Ad.ix.capꝫ.
In plateis sicut cinnamomuꝫ ⁊ bal
samũ aromatizans odorem dedi

quasi myrrha electa dedi suauitatẽ odo ris. Ad uespas. Añ. Natiuitas glose. cum reliqs ps. de sca maria caplin. Ab initio ⁊ ante. hym. Aue maris stella. ℣. Natiuitas ẽ hodie. ℟. Cuius uita inclyta. Ad mag. aña. Natiuitas tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit uniuerso mũdo: ex te. n. ort' ẽ sol iustitie xp̃s de' nr̃: ⁊ soluẽs maledictõem dedit benedictionem: ⁊ confundens mortem donauit nobis uitam sempiternam. ps. Magnificat. Oro. Famulis tuis quesum' dñe.

Infra octauã natiuitatis beate marie nouẽ quotidie legũt lectiones. In prio nocturno de canticis. In secũdo de sermõe sci augustini epi. In tertio de omelia sci hieronymi pbr̃i: ⁊ sẽp icipitur a prio. ℟. De octaua uero fit eo die quo cadit: ẽt si occurret i dñica: q̃ hẽt historiam primo ponendam. De festis infra octauam occurrentibus nihil penitus agit': sz pacta octaua celebrãtur: dempto festo exaltationis sancte crucis: qd ĩfra eãdez octauã eo die quo occurrit: celebratur.

Pro die prima infra octauã de canticis canticorum. Lectio prim

IN lectulo meo p noctes quesiui quẽ diligit aĩa mea. Quesiui illã: ⁊ non inueni. Surgam ⁊ circuibo ciuitatem: p uicos ⁊ plateas q̃ram quẽ diligit anima mea. Quesiui illũ ⁊ nõ iueni. Inuenerũt me uigiles q custodiũt citatẽ. Nũ quẽ diligit aĩa mea uidistis? Paululum cuz p transissez eos: iueni quẽ diligit aĩa mea. Tenui eum nec dimittam: donec ĩtroducã illũ i domũ matris mee: ⁊ i cubiculuz genitricis mee. Adiuro uos filie hierusalem per capreos ceruosq3 cãpoꝝ: ne suscitetis neq3 euigilare faciatis dilectã donec ipsa uelit. Lectio secuda.

QUe ẽ ista q̃ ascẽdit p desertum sicut uirgula fumi ex aromatib' myrrhe ⁊ thuris: ⁊ uniuersi pulueris pigmẽtarij? En lectulũ salomonis sexagita fortes ambiunt ex fortissimis isrl' õẽs tenẽtes gladios: ⁊ ad bella doctissimi. Uniuscuiusq3 ensis super femur suũ: pp timores nocturnos. Ferculum fecit sibi rex salomon de lignis libani: colũnas eius fecit argẽteas reclinatoriũ aureũ: ascẽsum purpureum: media caritate ɔstrauit: pp filias hierlm. Egredimini ⁊ uidete filie sion regẽ salomonem i diademate: quo coronauit euz mater sua i die despõsatõis illi': ⁊ i die leticie cordis ei'. Lec. iij.

QUam pulchra es amica mea: q̃3 pulchra es: oculi tui columbarum absq3 eo qd ĩtrĩsecus latet. Capilli tui sic̃ greges caprarum: q̃ ascẽdunt de monte galaad. Dẽtes tui sicut greges tonsaruz q̃ ascẽderũt de lauacro. Oẽs gemellis fetibus: ⁊ sterilis nõ ẽ iter eas. Sicut uita coccinea labia tua: ⁊ eloquiũ tuum dulce: sicut fragmenta mali punici: ita gene tue: absq3 eo qd ĩtrĩsecus latet. Sicut turris dauid collum tuũ: q̃ edificata ẽ cuz ꝓpugnaculis. Mille clypei pẽdet ex ea oĩs armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hynnuli capree gemelli: qui pascũt in lilijs: donec aspiret dies: ⁊ inclinentur umbre. Uadã ad mõtẽ myrrhe ⁊ ad collẽ thuris.

De sermone sancti augustini.

Lectio prima.

EFficitur subito pregnãs bt̃a gẽitrix ⁊ cuncta per secula predicatur hec felix. Concipit mox ad crudelitatem uerbi uirilis ignara consorcij. Impleť uter' nullo hũano pollutus amplexu. Extat maria uirgo cum concipit: uirgo grauida: uirgo cum parit: ⁊ uirgo p' partum. Preclara ergo illa uirginitas: ⁊ gloriosa fecunditas. Exultat maria ⁊ mater et matrem se leta miratur: ⁊ de spiritu sãcto se protulisse gaudet. Nec quia peperit innupta terretur: sed quia genuerit cũ exultatione miratur. Gaudeam' ergo et nos fratres i die tãte uirgis: q̃ dũ desponsareť fabro: celi nupsit architecto. Promittiť eniz ei filius p uisitatõez sci sp̃s. Hec illa audiens gaudet: cupitq3 effici mať.

Lectio qnta.

QUid igiť mix si sine corruptione nascit': q de sãctificatiõe ɔcipit': non n. decebat: ut ille q nobis afferebat salutẽ matri preriperet ĩtegritatis dignitatẽ. Nam q terra mari celoq3 non capitur:

ĩtra uni⁹ corpusculi mēbra sucipitur. Hec ē illa nouitas hieremie ꝓphete uaticinio ꝑnũtiata. Faciet īquit nouũ dñs sup trã: femina circũdabit uir̃. O femina super feminas bñdicta: q̃ uir̃ õino nõ nouit: et uir̃ suo utero circũdedit. Lec. vi.

Circũdat uir̃ maria: angelo fidem dando: q̄r eua ꝑdidit uir̃ serpenti ꝯsētiēdo. Salutat angl's puellã: uiri salutatiõis ignarã. Terret uirgo nouitate ꝟbor̃: ad quã angelus ꝙ supi⁹ ꝑtulim⁹ dixit: Ne timeas maria īuenisti.n. grãꝫ apd dñꝫ. Ne ingt a ꝯspectu meo m̄ dñi mei trearis. Ego ꝯceptiõis tue mīster aduẽi: nõ ut uirgitatē amitteres īterueni. Ipse me misit ad te: qui ē nasciturus ex te. Cõcipies.n. ⁊ paries filiũ: nõ cuiuslibet meriti hoiem: sed toti⁹ seculi saluatorem.

Initiũ sci euãgelij secũdũ mattheum.

Liber gñationis iesu xp̄i filij dauid filij abraã. Abraã ãt genuit isaach Isaach ãt genuit iacob. Et reli.

Omelia sci. hieronymi pbr̄i.

Lectio. vij.

Et p⁹ trãsmigratiõem babylõis iechonias genuit salatiel. Si uoluerimus iechomam ĩ fine prime tessarecadis ponere: ĩ sequẽti nõ erũt quatuordecim: sed tresdecim. Sciamus ergo iechomã priorē ip̄m eē: quē ⁊ ioathã secũdũ ãt filium: nõ pr̄em. Quorum prior p.h. ⁊.m. sequens p.c. ⁊.n. scribit. Qd̄ scriptor̃ uitio ⁊ lõgitudie tp̄m apud grecos latinosq̄ꝫ cõfusũ ē. Jacob ãt genuit ioseph. Hoc loco obijcit nobis iulianus august⁹ dissonãtiam euãgelistar̃: cũ euãgelista matthe⁹ filiũ dixerat iacob: ⁊ lucas eum filiũ hely appellauerit: ñ itelligēs ꝯsuetudiem scripturar̃: qd̄ alter secũdũ naturã: alter secũdũ legē ei pr̄ sit. Lectio octaua.

Scim⁹.n. hoc p moysen dño iubēte ꝑceptũ: ut si frat aut ꝓpiqu⁹ absq̄ꝫ liberis mortu⁹ fuerit: ali⁹ ei⁹ accipiat uxorē ad suscitãdũ semē fratris l' ꝓpiqui sui. Sup hoc ⁊ african⁹ tp̄m scriptor: ⁊ eusebi⁹ cesariēsis ĩ libris diaphonias euangelior̃ pleni⁹ disputarũt. Genuit ioseph uir̃ marie. Cũ uir̃ audieris suspicio tibi nõ subeat nuptiar̃: sed recordare ꝯsuetudiem scripturar̃: ꝙ spõsi uiri ⁊ sponse uocẽtur uxores. Et a trãsmigratiõe babylonis usq̄ꝫ ad xp̄m gñatiões. xiiij. Numera a iechonia usq̄ꝫ ad ioseph: ⁊ īuenies gñationes. xiij. Uer̃ quartadecima ĩ ip̄ꝫ xp̄m reputabit. Christi ãt gñatio sic erat.

Lectio nona.

Querat diligens lector ⁊ dicat. Cuꝫ ioseph nõ sit pr̄ dñi saluatoris qd ꝑtinet ad dñm gñatiõis ordo deduct⁹ usq̄ꝫ ad ioseph: Cui respõdebim⁹: primũ ñ eē cõsuetudinē scripturar̃: ut mulier̃ ĩ gñatõib⁹ ordo texet. deīde ex una tribu fuisse ioseph ⁊ mariã. unde ⁊ ex lege eã accipere cogebat: ut ꝓpiqua ⁊ qd̄ siml' censet ĩ bethleē: ⁊ de una uidelicet stirpe generati: atq̄ꝫ iõ p gñatõem ioseph marie quoq̄ꝫ origo mõstraretur.

Pro die secũda de canticis cãticor̃.

Lec. prima.

Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nõ ē ĩ te. Ueni de libano ueni sponsa mea ueni: de libano ueni: coronaberis. De capite amaria: de uertice sanie ⁊ hermon de cubilib⁹ leonũ: de mõtibus pardor̃. Uulnerasti cor meuꝫ soror mea spõsa uulnerasti: ĩ uno ictu oclor̃ tuor̃: ⁊ ĩ uno crine colli tui. Quã pulchre sunt mãme tue: soror mea sponsa. Pulchriora sũt ubera tua uino: ⁊ odor unguentorum tuor̃ sup oĩa aromata. Fauus distillans labia tua sponsa: lac ⁊ mel sub lingua tua: ⁊ odor uestimētor̃ tuor̃ sicut odor thuris. Lectio secũda.

Hortus ꝯclusus soror mea sponsa: hortus ꝯclusus fõs signat⁹. Emissiones tue paradisus punicor̃ malor̃ cũ pomor̃ fructib⁹: cypri cum nardo: nardus ⁊ croch⁹: Phystula ⁊ cinnamomũ cũ uniuersis lignis libani. Myrrha et aloe cũ õib⁹ primis unguẽtis. Fons hortorum: puteus aquar̃ uiuẽtiũ: q̃ fluunt ĩpetu de libano. Surge aquilo ⁊ uẽi auster pfla hortum meũ: ⁊ fluant aromata illius. Ueniat dilect⁹ me⁹ ĩ hortum suum ut comedat fructũ pomor̃ suorum. Ueni ĩ hortũ meũ soror mea sponsa: messui

myrrhã meã cũ aromatib⁹ meis. Come di fauũ cũ melle meo: bibi uinũ meũ cũ lacte meo. Comedite amici mei ⁊ bibite ⁊ iebriamini cariſſimi.

Lectio tertia

Ego dormio ⁊ cor meũ uigilat. uox dilecti mei pulſantis. Aperi mihi ſoror mea amica mea: colũba mea: ĩmaculata mea: qꝛ caput meũ plenũ ẽ rore: ⁊ cincini mei guttis noctiũ. Expoliaui me tunica mea: quõ iduar illam? Laui pedes meos: quõ iquinabo eos? Dilectuſ me⁹ miſit manũ ſuã p foramẽ: ⁊ uẽt me⁹ ĩtremuit ad tactũ ei⁹. Surrexi ut aperirẽ dilecto meo. Man⁹ mee diſtillauerũt myrrhã: ⁊ digiti mei pleni myrrha ꝓbatiſſima.

De ſermone ſãcti auguſtini epi.

Lectõ quarta.

Recole maria ĩ libro yſaie ꝓphete uirginẽ quã parituram legiſti: ⁊ gaude atq; exulta: qꝛ tu ſola eẽ meruiſti. Tu .n. ibi pfigurata es uirgo. Tu ecce ↄcipies ĩ utero: nõ de uiro: ſed de ſpũ ſcõ. Et grauida eris ⁊ icorupta manebis. Paries qdem filium: ⁊ uirgĩtatis non patieris detrimẽtũ. Efficieris grauida ⁊ eris mater ſemp itacta. Senties põdera uentris: ⁊ pudorẽ ñ pdes caſtitatis. Intumeſcunt ubera tua: ⁊ itacta manent genitalia tua. At illa dixit: Ecce ancilla dñi fiat mihi ſecũdũ uerbum tuum.

Lectio qnta.

O felix obediẽtia: o iſignis gra: que dũ humiliter fidẽ dedit: celi ĩ ſe opificẽ corporauit. Impleuit in ea dñs qđ dudũ pdicauerat: obediẽtiam uolo: pluſ q̃ ſacrificiũ ⁊ ſciam dei pluſq̃ holocauſta. Hec fuit uere obediẽtia õi ſacrificio gratior. Hec uolũtas cũctis hoſtijs acceptior. Hinc ꝓmeruit glãm: quã ipa p⁹ modũ clauſit. Ecce ait ex hoc btãm me dicẽt oẽs gñatiões. O beata maria quis digne tibi ualeat iura grarum ⁊ laudũ pconia ipẽdere: q̃ ſingulari tuo aſſenſu mundo ſuccurriſti pdito. Quas tibi laudes fragilitas hũani generis pſoluet: q̃ ſolo tuo cõmertio recuperandi aditum inuenit.

Lectio ſexta.

Accipe itaq; quaſcũq; meritis tuis ĩpares grarum actiones: ⁊ cũ ſuſceperis uota: culpas nr̃as curãdo excuſa. Admitte noſtras preces ĩtra ſacrariũ exauditionis: ⁊ reporta nobis antidotum reconciliatiõis. Sit per te excuſabile: qđ p te ingerimuſ: ſit impetrabile: q̈ fida mẽte poſcim⁹. Accipe qđ offerim⁹ ⁊ dõa qđ rogamus: ⁊ excuſa qđ timem⁹. Scã maria ſuccurre miſeris: iuua puſillamines: refoue debiles. Ora ꝓ pplo iterueni ꝓ clero: itercede ꝓ deuoto femineo ſexu: ſẽtiãt oẽs tuũ iuuamen quicũq; celebrant tuũ natalem. Aſſiſte parata uotis poſcẽtium: ⁊ repẽde oĩbuſ optatũ effectũ. Sit tibi aſſidue exorare ꝓ pplo dei que meruiſti benedicta precium proferre mũdi. Qui uiuit ⁊ regnat in ſecula ſecloꝝ amẽ

Initiũ ſãcti euãgelij ſecũdum mattheũ.

Liber gñatiõis ieſu xp̃i filij dauid filij abraam. Abraam ãt genuit yſaac. Yſaac ãt genuit iacob: ⁊ reli.

Omel. ſci hieronymi pbr̃i.

Lec. ſeptia.

Poſt enumeratum igr̃ ordinẽ õiuꝫ generationum rurſus euangeliſta hũc eũdem nũerum ordine tripartito diſtinxit: recurrẽs ad auctorem generis abraam a quo ſumpſit exordium. Aut ergo oẽs quippe gñatiões ab abraam uſq; ad dauid generatões ſũt. xiiij. Et a dauid uſq; ad trãſmigratiõem babylõiſ generatiões ſunt. xiij. Et cũ ĩ hoc tripartito ordine ſecũdũ totiuſ numeri rõneꝫ quadragitaduas generatiões abſolute euangeliſta potuerit memorare: Querenduꝫ ẽ quare ſcriptor euangelij mattheus in tres iſtas partes quaternas ⁊ denas generationes trina diuiſ ione deſcripſerit.

Lectio octaua.

Primuꝫ ergo õium ĩ quo dixit exiſtimo: qꝛ idem ſanctus abraam ipe primuꝫ ⁊ princeps fidei: ⁊ familiaritatẽ meruit diuini colloquij: ⁊ ad ſacramẽtũ futurum ueritatis ſignũ circũciſiõis accepit. Unici etiam ac dilecti filij piam deo

hostiā offerēdo i salutez generis humani mysteriū dn̄ice passiōis meruit figurare. Ad ꝯcludēdū hūc igr̄ nūerum quatuor decim gn̄ationum: digne sāctus dauid tā to p̄riarche sociatur: quo ⁊ ipse secūduz ordinē reptus ē rex nobilis ac ꝓpheta: xp̄m eternū regem ac uerum ꝓphetam ⁊ regni sui ac ꝓphetie prefigurauit exē plo.

Lectio nona.

SEcundū quoqȝ ordinē a dauid igr̄ usqȝ ad trāsmigratōem babylonis generationes sūt .xiiij. Et hꝰ quoqȝ ordis numerꝰ a dauid principiuz sumens usqȝ ad trāsmigratōez babylonis: ⁊ congruo fine cōclusit: ut ex captiuitate babylōica redēptionis nr̄e reditum sp̄ualem nosce remus. Tertio uero ordine sic refert euā gelista: a trāsmigratione inquit babylōis usqȝ ad xp̄m generatiōes sūt .xiiij. In hꝰ quoqȝ ordine i quo euāgelista quattuor generationes eē retulit iuxta numerum .i. a trāsmigratōe babylonie usqȝ ad xp̄z nō amplꝰ qȝ .xiiij. iueniuntur.

Pro die tertia de cāticis cāticoꝝ.

Lectio prima.

PEssulū hostij mei aperui dilc̄o me o: at ille d̄cliauerat atȝ trāsierat. aīa mea liquefacta ē: ut locutꝰ ē: q̄siui ⁊ n̄ iue ni illum: uocaui ⁊ non respondit mihi. i uenerunt me custodes qui circūeunt ciui tatem: percusserunt me ⁊ uulnerauerunt me: tulerunt mihi pallium meum custo des murorum. Adiuro uos filie hierusa lem: si inueneritis dilectum meum: ut an nuntietis ei: qr̄ amore lāgueo.

Lectio secūda.

QUalis est dilectus meꝰ ex dilecto: o pulcherrima mulierum: Qualis est dilectus tuus ex dilecto: qr̄ sic adiura sti nos: Dilectus meus candidus: ⁊ ru bicundus: electus ex milibꝰ. Caput eius aurum optimum: come eius sicut elate palmarum: nigre quasi coruus. Oculi eꝰ sicut columbe super riuulos aquarum: que lacte sunt lote: ⁊ resident iuxͣ fluenta plenissima.

Lectio tertia.

GEne eius sicut areole aromatum: consite a pigmētarijs. Labia eius lilia distillantia: myrrham primaz. Ma nus illius tornatiles auree plene hiacyn tis: uenter eius eburneus distinctꝰ saphy ris. Crura illius columne marmoree: q̄ fundata sūt super bases aureas. Species eius ut libani: electus ut cedri: guttur illi us suauissimum: ⁊ totus desiderabil'. Ta lis est dilectus meꝰ: ⁊ iste est amicꝰ meus filie hierusalem.

Tres lectiōes resumūt de sermōe sancti augustini ordine seruato. Initiū sc̄i euā gelij secūdū mattheū.

LIber gn̄atiōis iesu xp̄i filij dauid fi lij abraā. Abraā āt genuit isaac. Isaac āt genuit iacob. ⁊ reliqua.

Omel. sc̄i hieronymi pb̄ri.

Lectio .vij.

ET quia euāgelista p quē sp̄s sanctꝰ loquebatur: uel errasse ul' falli po tuisse fas non ē credere: hꝰ quartedecime gn̄ationis quā comprehendit in nūero sine dubio nobis scrutādam intelligētiā reliquit. Sed si sacramentum salutis nr̄e itelligimus deum hominem factum: ac dei filium hominis fieri uoluisse: In his quoqȝ duabus generatiōibus diuine: ac humane comprehensum numerum ab euangelista iueniemꝰ impletum.

Lectio octaua.

DUe enim gn̄atiōes dn̄o reputātur: sp̄s ⁊ carnis: dei ⁊ hoīs: qr̄ unigēitꝰ dei filius qui est sp̄s ⁊ uerbum: ⁊ deꝰ āte tp̄a eternus ex patre manebit. Idē quo qȝ in tempore ad sacramētum salutis hu mane in corpore ex uirgine natus ē. Un de nō imerito euangelista natiuitatē uer bi ⁊ carnis .i. dei ⁊ hominis sub dua bus generationibus in nomine coniun xit. Nā ⁊ ipse numerus qui per quaterde nas ⁊ denas generatiōes ordine triparti to distinctus est ab euāgelista: statutus n̄ sine ratione ac positus iuenit.

Lectio nona.

IN decē .n. preceptis legis ⁊ quat tuor libris euāgelij unitatē nobis ⁊ cōcordiam legis atqȝ euāgelij māifestat.

Nam lex ut diximus i decem uerbis cō
scripta ɔtinet. Euāgeliū aūt i quattuor li
bris digestum hētur. Unde ñ immerito
p gñationes ab euangelista statutus hic
numerus ē:q: plenitudo legis xp̄s iā ue
nerat:q nouū testm̄ ueteri coplAuit. Me
rito ⁊ dauid oñdens hᵘ pfecti numeri sa
cramētū in psalmo quartodecio. Beatū
⁊ pfectū uir toto textu psalmi ,pphetie
doctrina ɔfirmat. Ac ne aliqd sine inter
ptatione spūali preterijsse uideatur: ipse
quoqȝ tripartitus ordo sacramentū no
bis perfecte trinitatis oñdit.

Pro quarta die de canticis cāticorum.

Lectio prima.

Quo abijt dilectus tuus o pulcher
rima mulierum:quo declinauit di
lectus tuus:⁊ qremus eū tecū. Dilectᵘ me
us descendit in hortum suum ad areo
lam aromatum:ut ibi pascat i hortis: et
lilia colligat. Ego dilecto meo:⁊ dilectᵘ
meᵘ mihi:q pascitur inter lilia. Pulchra
es amica mea suauis ⁊ decora sicut hie
rusalem:terribilis ut castrorum acies or
dinata. Auerte oculos tuos a me: qr ipi
me auolare fecerūt. Capilli tui sicut grex
caprarum:q apparuerūt de galaad. Dē
tes tui sicut greges ouium: q ascenderūt
de lauacro. Omnes gemelis fetibᵘ:⁊ ste
rilis nō ē i eis. Sicut cortex mali punici
sic gene tue absqȝ occultis tuis.

Lectio secūda.

Sexaginta sunt regine:⁊ octoginta
ɔcubine:⁊ adolescentularum non
ē numerus. Una ē colūba mea perfecta
mea:una ē matri sue:electa genitrici sue.
Uiderūt eā filie sion ⁊ beatissimā predi
cauerunt regine ⁊ ɔcubine: ⁊ laudauerūt
eam. Que ē ista q ,pgredit quasi aurora
ɔsurgēs:pulchra ut luna:electa ut sol:ter
ribilis ut castrorum acies ordinata. De
scendi in hortum nucū : ut uiderem po
ma ɔuallium:⁊ ispicerē si floruiss; uinea
⁊ germinassēt mala punica. Nesciui. A
nima mea ɔturbauit me: pp quadrigas
amiadab. Reuertere reuertere sunamitis
reuertere reuertere ut itueamur te.

Lec. tertia.

Quid uidebis i sunamite:nisi choros
castrorū: Quā pulchri sunt gressus
tui in calciamentis filia pricipis. Iūcture
femorū tuorū sicut monilia:q fabricata
sūt manu artificis. Umbilicᵘ tuus crater
tornatilis nūqȝ idigēs poculis. Uenter
tuus sicut aceruus tritici:uallatus lilijs.
Duo ubera tua sic duo hinnuli gemelli
capree. Collum tuum sicut turris ebur
nea:oculi tui sicut piscine iesebon: q sūt
i porta filie multitudinis. Nasus tuᵘ sicut
turris libani q respicit ɔ damascū.

Tres lectiões legūt de sermōe sci augu.
epi ordine seruato.

Initiū sci euangelij secūdū mattheum.

Liber gñatiōis iesu xp̄i filij dauid:fi
lij abraā. Abraam āt genuit isaac
Isaac āt genuit iacob. Et reliqua.

Omel. sci hieronymi pbri.

Lectio septima.

Sed ⁊ explicata ut putamᵘ euangeli
ci numeri ratione:nobis questio in
ipso fine non parua suboritur. Siquidē
ab hoc ordine gñatiōum:quē sanctᵘ mat
theus a dauid usqȝ ad ioseph occurrit.
Ordo alterius ⁊ euangeliste: idest luce
per eundem ioseph usqȝ ad dauid cur
rens dissentire uidetur. Mattheᵘ genus
ioseph : cui desponsata uirgo fuit:p suc
cessionem regiam deducit: id ē a dauid
per salomonem filium eius : ⁊ ceteros dei
de reges. Lucas uero sursum uersus ge
nerationes enumerās:ordinem eiusdem
ioseph generatiōis:a dauid qdē sed per
nathan ɔcurrere oñdit:id est p aliū ordi
nem ordinis dauid. Uterqȝ.n.⁊ nathan
⁊ salomon filij sūt dauid.

Lectio octaua.

Duo ergo ordines sūt gñatiōis da
uid:unᵘ p salomonē regē descēdit.
Aliᵘ p nathan. Et cū māifestū sit ioseph
ex unᵒ ordis gñatione descēdere queren
dū ē a duobus euangelistis. diuersus ge
neratiōum ordo referat. Nam mattheus
secūdum suum ordinem quem decurrit:
ioseph a iacob dicit esse ,pgenitum. Lu
cas uero secundum suū ordinem eūdē
ioseph heli filium esse commemorat: Et

q: dubiū nō ē euāgelistas l'ꝯtraria l'i ali quo sibi repugnātia minime dicere: quorū sēsus īdifferēti utiqꝫ rōe ꝯcordat. questionis ist' rō ꝛ eā q̄rēda ē. De qua quid diuersi senserint breuiter īsinuam'.

Lectio nona.

PLures nāqꝫ asserūt hūc ioseph secūdū scī matthei relatōēm ð iacob quidem priogenitū: sed a luca iux̄ legis rōēm bely filium deputari: q: idē lucas ut supra meminim' legis exequitur rōēz: in qua scriptuz fuerat: ut siquis accepta uxore sine filijs moreret: frat ipsius acciperet uxorē eius: ut suscitaret semē defūcti: ita ut qꝺ ex eo nasceret i defūcti nomie uocaret. Et q: beli sine filijs asserit desecisse: iacob fert uxorē beli q: ei' erat, pximus accepisse: atqꝫ ex ipsa ioseph genuisse: ob quā cām idē ioseph duoꝝ patrum fili' deputat. Iacob secūdū carnē: ut matthe' refert: beli secūdum legem ut lucas scribit.

Pro die quinta, de cāticis cāticorum.

Lectio prima.

CApiut tuum ut carmelus: ꝛ come capitis tui sicut purpura regis iūcta canalibus. Quā pulchra es ꝛ q̄ꝫ decora carissima i delitijs: statura tua assimulata ē palme: ꝛ ubera tua botri. Dixi. Ascēdā i palmā: ꝛ app̄hēdam fructus ei'. Et erūt ubera tua sicut botri uinee: ꝛ odor oris tui sicut odor maloꝝ: guttur tuū sicut uinū optimū. Dignū dilecto meo ad potādū labijsqꝫ ꝛ dentibus illi' ad ruminanduz. Ego dilecto meo ꝛ ad me ꝯuersio eius. Ueni dilecte mi egrediamur i agrū: commoremur i uillis. Mane surgam' ad uineas. Uideam' si floruit uinea: si flores fruct' parturiūt: si floruerūt mala punica. Ibi dabo tibi ubera mea. Mādragore dederūt odorē i portis nr̄is. Oīa poma noua ꝛ uetera dilecte mi seruaui tibi.

Lect. secunda.

QUis mihi det te frēm meum suggētem ubera matris mee: ut īueniam te solū foris ꝛ deosculer: ꝛ iā me nemo despiciat: App̄hēdaz te ꝛ ducam in domum matris mee: ꝛ i cubiculū genitricis mee. Ibi me docebis: ꝛ dabo tibi poculū ex uino ꝯdito: ꝛ mustū maloꝝ granatoꝝ meorum. Leua ei' sub capite meo: ꝛ dextera illius amplexabit me. Adiuro uos filie hierusalē: ne suscitetis neqꝫ euigilare faciatis dilectā: donec ipsa uelit. Que ē ista q̄ ascendit de deserto: delitijs affluens: inixa sup dilectū suum: Sub arbore malo suscitaui te. Ibi corrupta ē mr̄ tua: ibi uiolata est genitrix tua. Pōe me ut signaculū sup cor tuū: ut signaculum sup brachiū tuū: q: fortis ē ut mors dilectio: dura sicut īferus emulatio. Lāpades ei' ut lampades ignis atqꝫ flāmaꝝ. Aque multe nō potuerūt extīguere caritatem: nec flumina obruent illā.

Lec. tertia.

SI dederit hō ōēm sbam dom' sue ꝓ dilectione: quasi nihil despiciet eam. Soror nr̄a parua ꝛ ubera nō hꝫ. Quid faciem' sorori nr̄e in die q̄n alloq̄nda ē. Si murus est edificemus sup eum ꝓpugnacula argentea. Si hostium est: compigamus illud tabulis cedrinis. Ego murus: ꝛ ubera mea sicut turris: ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiēs. Uinea fuit pacifico: in ea que hꝫ ppl'os. Tradidit eaꝫ custodib': uir affert pro fructu eius mille argenteos. Uinea mea coram me est. Mille tui pacifici: ꝛ ducenti his qui custodiunt fruct' ei'. Que habitat in hortis: amici auscultāt: fac me audire uocem tuā. Fuge dilecte mi ꝛ assimilare capree hinnuloqꝫ ceruorū sup mōtes aromatū.

Tres lectiōes de sermone scī augustini epi: ut supra.

Initiū scī euāgelij secūdū mattheū.

LIber gn̄atiōis iesu xp̄i filij dauid filij abraam. Abraam autem genuit isaac: Isaac āt genuit iacob. Et reliqua.

Omelia sancti hieronymi pbr̄i.

Lectio septima.

ALij questionem hāc hactenus ītelligendam esse crediderunt: ꝙ de hoc ordine generationis quem matthe' enarrat ꝓprie ioseph natus sit. De illo āt ordine quem lucas scribit sācta maria

uirgo descendit: q̄ m̄r dn̄i secūdū carnez
fuit: que secundum euangelicam fidem
ioseph in ꝯiugem deputata ē. Quia eniz
femina portio uiri est iux̄ relatōem gene
sis: ⁊ caput mulieris iuxta apostoluz uir
dr̄: ideo a luca generatio marie i ioseph
translata asseritur. Siquidem ordo gene
ris i uiris nō in mulierib⁹ solet ōputari.

Lectio octaua.

ALij hāc ordinis diuersitatem ita in
telligēdam eē deputāt. Dicūt .n. ꝺ
eo ordie gn̄atōum quē matthe⁹ enūerat:
genus regale descēdere qꝺ optinere no
uim⁹ de eo quē lucas decreuit p mixtio
nem generis sacerdotalis ostendi: quia
pmixtum genus regale ⁊ sacerdotale: et
auctoritas legis ⁊ assertio euangelica ma
nifestat. Nam ⁊ lege scriptum ē ꝙ naasō
filiam aaron sacerdotis accepit uxorem.
In euangelio uero dr̄ ad mariam ab an
gelo de helisabeth uxore zacharie sacer
dotis: ecce helisabeth cognata tua.

Lectio nona.

hElisabeth autem de semine aaron
nisi esset cognata marie ab āgelo
dicta non fuisset. Unde manifeste intelli
gitur origo marie ex utraqȝ tribu descē
dere. Et sane dignum atqȝ ꝯueniens erat
celesti mysterio: ut eadem maria: q̄ mat
dn̄i secundum carnem esse meruit: ex re
gali genere: ⁊ sacerdotali origine nascere
tur: de qua filius dei rex ⁊ sacerdos eter
nus est corpus humane carnis assūpsit.

In sancti hadriani martyris.

Lectio prima.

APud nicomedā natale sc̄i hadri
ani martyris cum alijs. xxiij. Ma
ximianus cum grauissime perseq̄ret xp̄i
anos apud antiochiam: oblati sūt ei qui
dam xp̄iani: fide ac religione isignissimi:
quos ille p⁹ ueritatis ꝯfessionem extēsos
lignis ⁊ neruis crudis cedi iussit: ac de
inde lapidib⁹ ora eoruz contundi: liguas
qȝ precidi. Hec omnia cernēs hadrian⁹
qui erat prior officij dixit ad eos. Adiu
ro uos per deum uestrum pro quo hec
patimini: dicite mihi in ueritate que ē re
muneratio uestra quam expectatis pro
his tormentis. Uidetur enim mihi ma
gna ⁊ mirifica esse. Cui. xxxiij. uenerabi
les martyres dixerunt. Expectamus qꝺ
nec oculus uidit: nec auris audiuit: nec i
cor hominis ascendit ienarrabile bonū:
quod preparauit dn̄s diligentib⁹ se. Au
diens hec hadrianus: statim exiliēs stetit
i medio eorum ⁊ dixit his qui gerebant
exceptoris officium. Annotate ꝯfessiōez
meam: cuz his sanctis ⁊ athletis dei: qr ⁊
ego xp̄ianus sum.

Lectio secunda.

POst non multum spatium cum au
disset maximianus nomen ei⁹ reci
tari inter nomina sc̄oꝝ martyrum: euo
cato ad se dixit ei. Insanis hadriāe. Nū
quid ⁊ tu uis male perire. Hadrianus re
spondit. Non insanio: sȝ ꝺ mlta insania
ad sanam mentem reuertor. Cumqȝ ꝓse
uerant que sunt fidei ⁊ ueritatis ꝓseque
retur: furore repletus maximianus iussit
cum ferro uinctum cum reliquis sc̄tis
martyribus ad carcerem pertrahi. Erat
āt ipse iuuenis annorum. xxviij. Et fama
celeriter percurrente: didicit uxor illi⁹ na
talia: cuncta que circa hadrianum mari
tum suum euenerant. Et gaudio plena:
quia mulier erat xp̄ianissima: cucurrit ad
carcerem: procidensqȝ ad pedes uiri sui:
osculabatur uincula eius dicens illi. Be
atus es dn̄e mi hadriane: qr inuenisti di
uitias quas tibi non dimiserunt parētes
tui. Uade securus iam pergens ad xp̄z:
Recondens in ipso diuitias: quas inuēi
es in tempore necessitatis. Ubi de penis
damnatorum neminem quisq̄ liberabit: n̄
pater filium: non mater filiam: non diui
tie transeuntes: nō ulla seruorum ābitio
⁊ patrimonij amplitudo ad extremū nec
amicus amicū. Omnes enim tūc ꝓpria
sarcina comitabitur.

Lectio tr̄ia.

TU dn̄e mi tecum hēs xp̄m in quo
omnia tua reposuisti. Perge fidu
cialiter: perge ne timeas: ut recipias pro
missa ipsius. Non reuocet te nullus itui
tus rerum uelut umbra trāseūtium: nō af
fines: nō parentum gemitus: nō pulchri

tudo ipsa corporis tui: execratio seducto rum: adulationes amicorum: non te ter reant species tormētorum. Horum q te cum sūt martyrum ꝯstantiam ⁊ patiētiaʒ aspice. his solis intende. Hec pᵒ q̄ʒ gloriosissima femina ꝓsecuta est: singulorum beatissima uincula deosculans dixit. Rogo uos inquit serui xp̄i: ꝯfortate hūc hadrianum beatissimis monitis uris: ⁊ lucrifacite animam eius xp̄o. Uos sitis ei patres: ut ꝑ uos nascatur eterne uite. Ad quam hadrianus dixit. Perge nūc soror mea in domum meam: ⁊ cum agnouero fieri interrogationem nr̄am accersā te ut uideas finem rei.

Lectio quarta.

Post aliquot dies cum questio immineret beatus hadrianus dato ꝑtio custodibᵒ: ⁊ datis fideiussoribᵒ: perexit ad domum suam uocare beām nataliam. Cūq̄ʒ pergeret uidit eum quidam q bn̄ eum nouerat: ⁊ ꝑcurrens ad domum nūciauit natalie eum uenire. Qd̄ illa audiēs primo non credidit. Quis inquit potuit eum absoluere de uinculis illis? Non mihi ꝯtingat ut absoluatur: neq̄ꝫ separetur a sanctis illis. Et cum puer domesticus superueniens affirmaret eum dimissum: Suspicata illa ꝙ martyrium fugisset cōtristata flebat amarissime. Et cū iā uidere hadrianum incipet: ꝓiecit q̄ erāt i manibus: ⁊ accurrēs clausit hostium domus clamans ⁊ dicens. Longe efficiatur a me hic qui corruit ⁊ mētitus ē dn̄o deo suo. Nō loquatur mihi nec audiā liguā q̄ dolo se egit i ꝯspectu creatoris sui. Et ꝯuersa dicit in eum. O sine deo ꝑ oīb' hoībus. Quis te cogit apprehēdere opus qd̄ non potuisti ꝑficere? Quis te sepauit a sāctis? Aut quis te seduxit ut recederes a ꝯuētu pacis ł pausationis? Dic mihi. Quare i fugam ꝯuersus es anteq̄ʒ fieret pugna? Quare ꝓiecisti arma tua añq̄ʒ uideres hostem tibi repugnantem? Quō uulneratus es: nec dum emissa sagitta? Quid faciam infelicissima q̄ ꝯiūcta sum impio? Non est mihi ꝯcessum ut uocarer uxor martyris: sʒ ut dicerer uxor trāsgressoris. Ad horam fuit exultatio mea: ⁊ ecce per secula erit opprobrium meum.

Lectio quinta.

Qui beatus hadrianus ꝓ foribus stans dicebat. Aperi mihi soror mea natalia: q2 nō sicut tu existimas effugi martyrium. Ueni autem ꝓpterea q2 instat tempus questionis nostre: ut sicut ꝓmisi presens fiat. At illa non credēs. Uide inquit quomodo me seducit trāsgressor: ecce quomodo mentitur alter iudas. Recede a me homo. Nam ante me ipā interficiaʒ q̄ʒ tibi socier. Cumq̄ʒ beatissimusᵒ martyr de zelotipia coniugis letis sermonibus suis ei satisfecisset: ⁊ nisi citius aperiret moras se facere non posse assereret: tandem illa ei aperiens prouoluitur ad pedes eius. Et q̄ʒ citius inde exeuntes ꝓperabant ad ꝯfessionem: ut in numero coronatorum hadrianus inueniretur. Cū adhuc esset in uia dixit beatus hadrianᵒ. Soror mea dic quomodo ordinasti substantiam tuam? Cui illa. Noli dn̄e mi noli memorare iam que sunt mundi huius: ne attrahant animum tuum. Auferantur ab animo tuo omnia corruptibilia: solū modo illa festina uidere: que īposita sūt tibi ⁊ sanctis: cum quibus ambulas i uia dei. Completa itaq̄ʒ die ut ꝓducerentur: exhibiti sunt beatissimi martyres in conspectu maximiani: putrefactis ita iaʒ carnibus eorum pre acerbitate tormētorū: ut uermes d̄ ulceribus eorum scaturirēt. Natalia uero applicans se beato hadriano uiro suo dicebat. Uide dn̄e mi: ut solummodo ad deum fiat mens tua: ne tuum cor in aliquo trepidet: dum uideris tormenta tibi ꝓposita. Labor quidem nunc modicus: sed in secula seculorum eterna repausatio.

Lectio sexta.

Maximianus respiciens hadrianuʒ ait. Adhuc tu permanes i insania? Beatus martyr respondit. Pro hac amētia tua et insania paratus sum hāc uitam finire. Iratus post piam confessiōem impius tyrānus: iussit eum tam crudeliter inuicem sibi succedentibus flagellatoribᵒ cedi: donec apertis costis uiscera patefi

erent. Iterum constrictus ferro in carcerem mittitur. Et cum aliquib⁹ diebus cũ reliquis sanctis dei clausus ibi fuisset: tãdem reductus simul ꝛ cum eo alij quos immensis penarum generibus pene assumpserat: sistitur maximiano. Quos ille iam uidens irreuocabiles: iussit ut uecte magno ferreo confringerentur tibie eorum. Confractis itaq₃ eorum crurib⁹ ac pedibus incisis: insuper beato hadriãno icisa manu orantes: ꝛ gratias agẽtes dño emiserunt spm. Corpora eorum iussit tyrannus incendi. Sed subito facte sũt coruscationes ꝛ tonitrua ꝛ pluuia ꝛ extict⁹ est ignis. Plurimiq₃ de apparitoribus fulminibus percussi: pauci fuga uix euaserunt. Accurrentes interea xpiani rapuerunt ex igne iam extincto reliquias martyrum. Et ascensis nauibus fugierũt: perueneruntq₃ bizantiũ: ꝛ reuerenti honore sepelierunt eas ibi. Non longe p⁹ tempore beati hadriani corpus romam etiam translatum honorabili in templo exornatũ est. Natalia uero ꝛ ipsa ꝺ nicõedia scõrũ martyrum amore bizantium enauigans. Post paucos dies aduent⁹ sui dormitionem accipit in domino: et iux̃ sanctorum corporum sepulta est calẽdis decembris. Passio hoꝝ martyrũ .vi. idus septẽbris fuit.

In sci gorgonij martyris. Oratio.

SAnctus tu⁹ dñe gorgonius sua nos intercessione letificet: ꝛ pia faciat solenitate gaudere. Per.

Lectio prima.

PAssio beatoꝝ martyrum dorothei ꝛ gorgonij apud nicomediam sub dioclitiano imperatore. Horum prior dorotheus magister in officijs q̃ itra palatiũ exhibebãtur: erat cubiculi regij ꝑpositus: hñs secum officio: fide ꝛ magnanimitate parem gorgonium. Quorum istitutiõib⁹ optimis omnes pene cubiculi ministri in fide dei uigilanter ꝛ libere ꝑsistebant. Hi deniq₃ cũ uiderẽt quẽdam martyrem crudelibus atq₃ imanib⁹ supplitijs cruciari: constãter ꝛ libere cur aiũt imꝑatoꝛ punis i hoc solo sñiam q̃ in nobis omnibus uiget: ut quid in illo crimẽ iducitur: qꝺ a nob omnib⁹ ↄfitetur: Hic nobis fides: hic cult⁹ ꝛ unanimes: eadq₃ sñia. Quos ille nihilomin⁹ cum i mediũ uenire iussisset: iussit eos appẽdi: ꝛ flagris toto corpore laniari: ꝛ uiscerib⁹ iam pelle nudatis iubenter aceto ꝛ sale ꝑfundi. Cũq₃ etiam hoc genus tormenti cõstanter ac fortiter tolerassent: craticla prunis substerstrata poni iubetur in medio. Ibiq₃ quod reliquum fuerat in uerberibus assumpti corporis supponi: ꝛ nõ ad sbitum: sed sensim paulatimq₃ succẽdi. ad ultimum laqueo appensos iussit necari. Interiecto tempore beatus gregori⁹ romam transfertur: positusq₃ est uenerabilĩ uia latina inter duas lauros. Cõpleuerũt martyrium suum quinto idus septembris.

In scõrum martyrum ꝓti ꝛ hyacinthi.

Oratio.

BEatorum martyrũ tuoꝝ ꝓti ꝛ hyacinthi nos dñe foueat beata confessio: ꝛ pia iugiter intcessio tueat. p.d.

Lectio prima.

ROme uia salaria uetere in cemitio basille: natale scõrum ꝓti ꝛ hyacinthi: qui erãt eunuchi beate eugenie ꝟginis: cum qua ab heleno epo baptizati: aliquanto tempore diuinis solum eruditionibus uacantes in sancto ꝓposito ꝑstiterunt: atq₃ in seruorum dei monasterio mira humilitate conuersati sũt: et h⁹ apud egyptum. Inde cum beatissima ꝟgine romam reuersi: sub galieno imperatore q̃ essent christiani ꝺprehensi: cogũtur sacrificare: sed non consentientes durissime uerberantur. Cũq₃ deo fideꝫ seruantes gauderent: pariter decollantur t̃tio idus septembris. Post hec tenetur beata eugenia: ꝛ iubetur a prefecto urbis niceno diane sacrificia exhibere. Que stãs ãte tẽplũ: mãib⁹ extẽsis fudit oꝛonẽ. Qua orante simulachrũ diane ita ↄminutũ ẽ:

ut sola pulueris eiꝰ indicia remansissent. Magicis artibꝰ hec reputātes ingēti saxo circa scapulas eiꝰ ꝯstricto: thyberi eaȝ ꝑcipitē dederūt. Quō āt agonem passionis sue compleuerit: breuiter supra notatū ē. xviij. calēdis ianuarij.

In exaltatiōe scīssime crucis. Ad uespas aⁿ. O magnū pietatis opꝰ. cū reli. de laudi. ps. Dixit dn̄s cum reli. in fine. ps. Laudate dn̄m ōes gētes. Caplm.

Fratres hoc. n. sētite i uobis qđ et i xp̄o iesu: q cū i forma dei esset non rapinam arbitrat̄ ē: eē se equalem deo. Hym Vexilla regis. ℣ Hoc signum crucis erit in celo. ℟ Cū dn̄s ad iudicādū uenerit. Ad mag. aⁿ O crux splendidior cūctis astris: mūdo celebris: hōibꝰ mltum amabilis: sāctior uniuersis: que sola fuisti digna portare talētū mūdi: dulce lignū: dulces clauos: dulcia ferēs pōdera: salua p̄ntem cateruā. i tuis hodie laudibꝰ ꝯgregatā. allā allā allā allā.

Oratio

Deus q nos hodierna die exaltationis sācte crucis ānua solēnitate letificas: presta q̄sumꝰ: ut cᵘ mysterium i terra cognouimus: eiꝰ redēptiōis p̄mia i celo mereamur. Per eūdem.

Ad mati. Inuitatoriū Xp̄m regē dn̄m ꝓ nobis i cruce exaltatum. Venite adoremus. ps. Venite exul. hym Pāge ligua. In p̄io noc. aⁿ Nobile lignum exaltatur: xp̄i fideles rutilat: dū crux ab ōibus ueneratur. ps Beatus uir. aⁿ Sācta crux extollitur a cūctis regibus: uirga regia erigitur: i qua saluator triumphauit. ps Quare fremuerūt. aⁿ O crux uenerabilis q̄ salutē attulit miseris: qbus te efferā preconijs: q̄ uitam nobis celibē preparasti. ps Dn̄e qd mlt. ℣ Hoc signum crucis erit i celo. ℟ Cū dn̄s ad iudicādū uenerit.

Lectio prima.

Cum uenerabile lignū sc̄e crucis ab helena ꝯstātini matre iuētū fuisset: ita p mediū sectū ē: ut crux ꝯstātinopolis portata sit: ⁊ crux hierosolymis thecis argēteis sit reseruata. Multoꝝ itaqȝ tp̄m labēte curriculo. Phoca romanis iperāte: p se aduersus republicā cū cosdroe rege grauissima bella gerētes: mltas romanorum ꝓuītias: ⁊ ipam hierosolymā inuadūt. Destruētes eccl̄ias: sc̄aqȝ loca ꝓphanātes. iter ornamēta sacra q̄ abstulerūt: ēt uexillū dn̄ice crucis abducūt. Fecerat nāqȝ cosdroe rex turrē argēteā: in qua iter lucētibꝰ gēmis thronum extruxerat aureū. Ibiqȝ solis quadrigā. lune et stellaꝝ imagines collocauerat: atqȝ per occultas phystulas aque meatꝰ adduxerat: ut quasi deꝰ pluuiā desup uideret̄ isūdere. Et dū i subt̄raneo specu eqs in circuitu trahentibus currum: acta turris fabrica moueri uidebat̄: quasi quodāmō rugitū tonitrui iuxᵗ possibilitatē artificis mētiebat̄. Qui ēt i tātā ꝓrūpe ausus ē ꝓteruiā: ut ab icolis uicinaꝝ gētiū quas i petu uastās barbarico: suo nephādo subiugarat iperio: coli se iuberet ut deuȝ: uocariqȝ regē regū ⁊ dn̄m dn̄antium. ℟ Tropheū crucis undiqȝ distēditur ab uniuersis hodie exaltatur: q: hoc ē signū qđ leuauit dn̄s i nationes: Et ꝯgregauit dispersos isrl̄. ℣ Sceptrū crucis aureū ꝓtēdit ōipotens: quo clemētie signum fidelibus demōstrauit: Et:

Lect. secunda.

In hoc itaqȝ loco sedē sibi ꝑpara uerat: atqȝ iuxᵗ se collegam sibi crucem dn̄icam posuerat: filioqȝ suo tradito regno ipse i phano hᵘcemōi residebat. Mortuoqȝ phoca: eradiꝰ ipator creatur uir strenuꝰ ⁊ armis exercitatꝰ: lingua eruditus: corpore decorus. Pergens itaqȝ filiꝰ cosdroe ꝯ eradiū iuxᵗ danubiū fluuiū cū suo descēdit exercitu. Tādē ispirante clementia saluatoris utrisqȝ p̄cipibꝰ placuit: ut ⁊ ipsi singuli i medio fluminis pōte dimicaturi ꝯfligerent: ⁊ cui sors uictoriam cōtulisset: ipse sine dāno utriusqȝ exercitus iperium usurparet. Decreuerāt etiaȝ i iuramēto: ut si aliqs ex eoꝝ pp̄lo principi suo uenire in auxilium presumpsisset cruribꝰ excisis ⁊ brachijs mergeretur in fluie. Cumqȝ utriqȝ populo hoc placuisset ipsi duo dimicantes in pontis medio congressi sunt. Diu autem illis iter se certantibus: ⁊ tandē dn̄s pulsatꝰ lachrymis xp̄ianoꝝ p ꝟtutē sc̄e crucis: cui se die eod

mēoratus pīceps attētius cōi erat: fideli
suo eradio xp̄s ɔcessit de hoste triūphū.
Tātaq3 mētis imutatio cosdroe iuasit exer
citum: ut uolūtarie ōes eradio se sōderēt
tā potestate q3 fide. Quos ille benigne
suscipiēs: i hoc illis clementer p̄stitit: ut
ōes ad baptismū ɔuolarēt. Qd utiq3 se
facturos pariter spopōdrūt. R. Nos autē
gl'ari oportet in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i: in quo
ē sal' uita ⁊ resurrectio nr̄a. Per quē saluati ⁊
liberati sumus. V. Tuā crucē adoramus dñe
⁊ recolimus gl'osam passiōem. Per.

Lectio tertia.

IPse āt xp̄ianissim' pīceps regna q̄
cosdroe tenuerat circūquaq3 plu
strans: ad sedē illi' ɔuenit: cum paucis ad
eu3 ascēdit: sedēsq3 i throno repperit au
reo. Cūq3 cosdroe tremefactus salutatō
nis uerba ꝓferret Eradio ipe respōdit.
Si uis salutem hīc ꝑfectā: ꝓ eo ꝙ lignū
sc̄e crucis q̄uis idignus: honorifice tñ
iux̄ modulū tuū tractasti: ⁊ si cedere i do
minū iesū xp̄m uolueris: cūq3 i ueritate
ɔfessus fueris regnū ꝑsaꝝ tibi tm̄ pīmo
nio et uita: acceptis a te paucis obsidib'
dabo. Si āt aliđ egeris: mox mō gladio
iteribis. Cūq3 cosdroe salutiferis mōitis
nequaq3 acqesceret: eradius extacto gla
dio caput ei' amputauit. Tamē eū sepeli
ri fec̄ q2 rixa fuerat ⁊ qm̄ honorē domini
ce cruci detulerat: filiū ei' unicū de sacro
fonte suscepit. Erat. n. tūc ānoꝝ decem.
Descriptiones ēt regni ꝑsaꝝ sub ei' noīe
fieri p̄cepit. Totū uero argētū turris illi'
i ꝑdā sui exercit' deputauit. Auꝝ uero et
gēmas ⁊ uasa ⁊ reliqua utēsilia ad restau
ratiōem eccl'iaꝝ quas tyrānus destruxe
rat reseruauit. R. Uirgā extēdit altissimus:
⁊ i fauū nr̄e redēptiōis itingēs: caliginose nu
bis terrā clarificās. Cecoꝝ oculos crucis signa
culo reparauit. V. Crucē eradius letanter su
scepit: succūbit cosdroe: ⁊ de' suis magnalia p̄
stat. Cecoꝝ. In sc̄do noctur. a. O crux uic
toria ⁊ admirabile signū: i celesti curia fac nos
captare triūphū. ps. Cū iuocarē. a. Funeste
mortis damnat supplicium: dum xp̄s i cruce
nr̄a destruxit uincu'a criminū. ps. In dño ɔ
fido. a. Rex exaltatur i ethera: cum nobile
trophēū crucis ab uni' uersis xp̄icolis adorat
per secula. ps. Dñe i uirtute. V. Adoramus
te xp̄e ⁊ benedicimus tibi. R. Quia ꝑ crucem
tuā redemisti mūdū.

Lectio quarta.

REx uero eradius suspiciēs lignum
sancte crucis hierosolymā ꝑpat:
ōesq3 gaudētes ppl'i cu3 hymnis ⁊ canti
cis obuiam ꝑgunt: Cūq3 de mōte oliue
ti descēdiss3: ⁊ ꝑ eā portā quā dñs itrauit
qn̄ ad passiōem uenerat: ipe equo regio
ornamētis iperialib' decorat': sedēs uolu
isset itrare: repente lapides porte cadētes
clauserūt se iuicem: ⁊ factus ē paries un'.
Cūq3 mirarēt attoniti nimioq3 terrore ⁊
merore cōstricti: respiciētes i altū: uidēt
signū crucis i celo flāmeo fulgore splēdē
te. Angelus āt dñi accipiēs illud signum
crucis i manibus sup portam stetit ⁊ ait.
Qn̄ rex celoꝝ ⁊ dñs toti' mūdi passiōis
sacramenta ꝑ hūc aditum cōplectur' itra
uit: nō se purpuratū nec diademade reni
tētē exhibuit: aut equi patētis uehiculu3
quesiuit: sed humilis aselli terga superse
dēs cultorib' suis hūilitatis exemplu3 re
liquit. His dictis ɔfestim angelus dñi ad
celos redijt. Tūc ipator gaudēs de uisio
ne angelica depositis imperij insignibus
discalciatus: protinus crucem in manib'
suscipiens properabat ad portam. Sta
timq3 porta se erigens liberum intranti
bus patefecit ingressum. Et cum magno
honore imperator preciosam partem li
gni quam secum detulerat suo loco resti
tuit. Responsorium.
Incessus humiles dauid exhibuit cum arca
dñi fertur a ꝑlio: xp̄m significās i mūdi medio
dū se p̄buit humilē i crucis tmino. V. Crucem
portat humeris tyro magnificis: portā igredit
ꝑfusus lachrymis: depōit regia supplex et hu
milis. Xp̄m.

Lectio quinta

REstituta uero cruce suo loco: glo
ria dominij repleuit temp lum. Ui
cebat enim odor suauissimus uolitās oīa
arom ata ⁊ thura balsami atq3 myrrhe.
Confestim popularis gaudij fauor in al
tu3 sublatus diuinā laudabat potentia3.

Sicq3 ēt gl'osus semper augustus erum
pens ait. O crux admirabile signum: in
qua dñs nr̄ iesus xp̄s dei fili⁹ suspēdens
p nro᷑ pōdere criminum mortis dam
nauit suppliciū. O sanguis ei⁹ adorādus
a thronis ꝛ angelis: qui effusus ē i nostre
salutis pretium. O crux splendidior cūc
tis astris: mūdi celebris: hoīb⁹ multum
amabilis: sanctior uniuersis: q̄ sola fuisti
digna portare talētum mundi: Dulce li
gum: dulces clauos: dulce pondus susti
nuisti Salua p̄ntem cateruam i tuis ho
die laudibus cōgregatam: ꝛ tuo uexillo
signitam. ℟. Tēpli dñici completo ope: ꝯfert
donaria salomon sapiens: crucē aplis: matrē
discipulo. Pacem humilib⁹ dat xp̄s singulis:
cursus magnifici adepto brauio. ℣. Offert ma
gnalia p̄nceps magnificus: ꝛ priuilegia dedit
ecclijs tēdit ad ꝑpria ꝯpletis oīb⁹. Pacē.

Lectio sexta.

Hec cū dixisset flexis genib⁹ cum la
chrymis osculatus ē scā3 crucem:
pacē dās oīb⁹ famulis ꝛ dei seruis. Tūc
renouāte deo āntiqua miracula: eodem
die mortuus unus recepit ꝑpriā salute3
ꝛ sanitatē. Paralytici quoq3 quattuor a
missam adepti sūt sanitatem. Leprosi ue
ro decem cutē recipiunt mūdam. Quide
cim quoq3 ceci luci sanitatē restituta3 ac
cipiunt. Plurimi ēt a demonib⁹ erepti:
m̄ltiq3 alij uarijs īfirmitatib⁹ sūt liberati.
Unde ab uniuerso terrarum orbe digne
colit: digneq3 glorificat nomē signumq3
uiuifice crucis: p quā uita ꝛ salus est cre
dētib⁹ restituta. Tūc īperator offerēs m̄l
ta donaria: eccl'as reparari fecit suis sūpti
b⁹: reddēs priuilegia sua auctoritate ꝑpla
ta: restituens captiuos ī ꝑpria: dās op
portuna p̄sidia. Cōstantinopolim rediit
diuina potentia rectus p̄seuerans ī sācte
crucis signaculo: p̄cipiensq3 miraculorū
ei⁹ plurima īcrementa: donante dño nr̄o
iesu xp̄o cui ē honor ꝛ gl'a cum p̄re ꝛ spu
sācto p oīa secl'a secl'o᷑ amen. Resp̄o.
Cōfertur sanitas dire sautiatis cū dei famulus
ī ligno sublimi serpētē exaltat. Et deuicta mor
te salus acquiritur: cū xp̄s ī cruce alt⁹ sublima
tur. ℣. Arbor dignissima du3 plebi panditur
resurget mortuus renouātur antiqua miracl'a.
Et deuicta.

In tertio noc. ℟. Adoramus te xp̄e ꝛ bene
dicimus tibi: q2 p scām crucem tuam redemisti
mundum. Ps. Cantate. j. ℟. Per lignum
serui facti sumus: ꝛ per sanctam crucem libera
ti sumus: fructus arboris seduxit nos: filius
dei redemit nos all'a. Ps. Dñs regnauit ex͞l.
℟. Saluator mūdi salua nos: q per crucem
ꝛ sanguinem redemisti nos: auxiliare nobis te
deprecamur deus nr̄. Ps. Cantate. ij. ℣. Ois
terra adoret te deus ꝛ psallet tibi. ℟. Psalmū
dicam nomini tuo dñe.

Secundum ioannem.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis
suis. Nūc iudiciū ē mūdi: nūc prin
ceps h⁹ mūdi eijcietur foras. Et reli.

Omelia sci augustini episcopi.

Lectio septima.

Nunc inquit iudiciū ē mūdi. Quō
g expectād⁹ ē i fie secli: S3 i fie secl'i
q expectat iudiciū erit iudicādo᷑ uiuo
rū atq3 mortuo᷑. Judicium erit p̄miorū
penarūq3 eternarum. Quale ergo nunc
iudicium est. iam in superioribus lectiōi
bus q̄ztum potui commonui caritatem
u̅ram. Dici etiam iudicium nō damnati
onis sed discretionis. Unde scriptum est
iudica me deus ꝛ discerne cām meam d̄
gente non sancta. Multa autem sunt iu
dicia dei. Uñ d2 in psalmo. Judicia dei
abyssus multa. Dicit etiā apostolus. O
altitudo diuitiarum sapiētie ꝛ scie dei: q̄3
īcōprehēsibilia sūt iudicia eius. Ex qbus
iudicijs ēt hoc est qd̄ hic ait dominus.
Nunc iudicium est mundi: seruato i fine
iudicio: ubi nouissime uiui ꝛ mortui iudi
candi sunt. Possidebat ergo diabolus
genus humanu3: ꝛ reos suppliciorū te
nebat chirographo peccatorū. Domi
nabatur in cordibus fidelium ad creatu
ram colendam: discreto creatore: decep
tos: captiuosq3 ptrahebat: p xp̄ianā fide3
q̄ morte ei⁹ ꝛ resurrectōe firmata ē: atq3
p ei⁹ sāguie3: q i remissiōe3 effusus ē peccō᷑

merita milia credētiū a dñatu diaboli li berantur ⁊ xp̄o copulantur: ⁊ sub tanto capite uno ei⁹ sp̄u fidelia mēbra uegetan tur. ℞. Dulce lignū dulces clauos: dulce pon dus sustinuit. Que digna fuit portare preciū bui⁹ seculi. ℣. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicādū uenerit. Que.

Lec. octaua.

Hoc uocabat iudiciū: hāc discretio nem: hāc a suis redēptis diaboli ex pulsiōem. Deniq₃ attēde qd dicat quasi quererem⁹ qd ē qd̄ ait. Nūc iudicium est mūdi: securius exposuit: ait. n. Nūc prin ceps mūdi h⁹ eijcieť foras. Audiuim⁹ qua le dixerit esse iudicium. Nō ergo illd̄ qd̄ i fine uenturū ē ubi uiui ⁊ mortui iudicā di sunt. Alijs ad sinistram alijs ad dexte ram seperatis. sed iudicium quo pīceps mūdi h⁹ eijcietur foras. Quomodo ergo itus erat: ⁊ quō eum dixit eijciendum fo ras: Nūquid i mūdo erat: ⁊ ex̄ mūdum missus ē foras: Si. n. de illo iuditio dice ret qd̄ i fine uenturū ē: posset aliquis opi nari eternum ignem: quo mittēdus ē dia bolus cū angelis suis: ⁊ cū oīb⁹ q sī ex p te ei⁹: nō natura sed uitio: nō q₃ creauit et genuit: sed q₃ psuasit ⁊ tenuit. Posset er go aliqs opiari illum ignem ex̄ mūdum esse. Et hoc esse dictum eijcieť foras. ℞. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicā dū uenerit. Tūc manifesta erūt abscōdita cor dis nr̄i. ℣. Cū uenerit fili⁹ hoīs i sede maiesta tis sue: ⁊ cepit iudicare sclm p ignem. Tūc.

Lectio nona.

Quod uero ait nūc iudiciū ē mūdi expōnēs qd dixerit nūc inquit pri ceps h⁹ mūdi eijcieť foras. Hoc itelligen dū ē q nūc fit: nō q tm̄ p⁹ futurū ē i nouis simo die. Prouidebat ergo dñs q post passiōem sciebat resurrectiōem ⁊ glorifi catiōem suam p uniuersum mundū mul tos pplos crediturōs: i quoꝝ cordibus diabolus itus erat: cui qñ ex fide renun tiant: ⁊ qñ nō t₃ locum cordis ubi uera fi des bitat ⁊ eiectus ē foras. Sed dicet ali quis. Nūqd de cordib⁹ pīarchaꝝ ⁊ pro phetaꝝ ueterūq₃ iustoꝝ nō ē eiec⁹ foras: eiec⁹ ē plane. Quō g̊ dēm ē nc̄ eijcieť fo ras: Quō putam⁹: nisi q₃ tūc qd̄ i paucis simis hoīb⁹ fcē ē: nūc in mltis magnisq₃ pplis. Nā mox futuꝝ eē pdictū ē: sic illd̄ qd̄ dictum ē. Sp̄s scs̄ āte nōdū erat dat⁹ q₃ iesus nōdū fuerat glorificat⁹. pōt hīe silem qōnem ⁊ silem solutiōem. Nū. n. si ne sp̄u scō futura pnūtiarūt pphete: aut nū ēt dñm īfantem i sp̄u scō symeō senex ⁊ anna uidua cognouerūt: ⁊ zacharias ⁊ helisabeth: qui de illo nōdū nato: s₃ iā cōcepto tāta p sp̄m sc̄3 pdixerāt: Ad lau des ⁊ p horas. a͡ɫ. O magnū pietatis opus mo:s mortua tūc ē qñ i ligno mortua uita fuit. ps. Dñs regnauit. cū rel. a͡ɫ. Salua nos xp̄e saluato: p v̄tutem crucis: qui saluasti petrum i mari. a͡ɫ. Ecce crucē dñi fugite ptes aduerse: ui cit leo de tribu iuda radix dauid all'a. a͡ɫ. Nos āt gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu xp̄i a͡ɫ. Per signum crucis de inimicis nostris liba nos deus noster Caplm. Fratres hoc enim hym. Lustris sex ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ be nedicimus tibi. ℞. Quia per scām crucē tuā redemisti mundum. Ad bened. a͡ɫ. Super oīa ligna cedrorum tu sola excelsior: i qua uita mūdi pepēdit: in qua xp̄s triumphauit ⁊ mors mortem superauit in eternū. ps. Bñd. Oro. Deus qui nos hodierna die. Ad tertiā. Ca plm. Fratres hoc enim. Rñso. bre. Hoc si gnum crucis erit i celo. ℣. Cum dominus ad iudicandum uenerit. Erit in. Gloria. Hoc si gnum ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimus ti bi. ℞. Quia per sāctā crucem tuam redemisti mundum.

Ad sextā Caplm.

Mihi autem absit gloriari nisi in cru ce domini nostri iesu christi: p quē mihi mundus crucifixus est: ⁊ ego mun do. Responsoria breuia.

Adoremus te christe ⁊ benedicimus tibi. ℣. Quia per crucem tuam redemisti mūdum: Et Gloria. Adoramus ℣. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi. ℞. Psalmum dicam nomini tuo domine.

Ad nonã caplin.

Propt' qd τ de' exaltauit illũ: τ dedit illi nomẽ qd est super õe nomẽ ut in noie iesu õe genu flectat celestiũ terstriũ τ iefnoꝝ: τ õis ligua cõfiteatur: qꝛ dñs iesus xps i glã ẽ dei pr̃is. Rñso. brc. Õis terra adoꝛet te. Et psallat tibi. ℣. Psalmũ dicat nõi tuo dñe. Et. Glã. Õis tra. ℣. Hoc signũ crucis erit i celo. ℟. Cũ dñs ad iudicãdũ uenerit. Ad uespas. Añ. O magnũ pietatis. cũ reli. de laudi. ps Dixit dñs. cum religs. i fine ps. Laudate dñz ões gẽtes. Caplin Fratres. hoc eniz hym. Uexilla regis. ℣ Hoc signũ crucis erit i celo. ℟. cum dñs ad iudicãdũ uenerit. Ad mag. aꝰ. O crux benedicta que sola fuisti digna poꝛtare regẽ celoꝝ τ dñz. Alla ps Magni. Oro. Deus q nos hodierna die.

In scoꝝ martyꝝ cornelij τ cypriani.
Oratio.

Beatoꝝ martyꝝ paritqꝫ põtificum cornelij τ cypriani nos quesumus dñe festa tueant τ eoꝝ ꝯmẽdet oro ueneranda p.

Lectio prima.

Corneli' natõe rõan' ex pr̃e castio sedit annos tres dies .x. martyrio coꝛonat. Sub h' epatu nouat' nouatianũ ex̃ eccl'az oꝛdiauit ex aphrica nicostratũ. Hoc facto ꝯfessores q se sepauerũt a coꝛnelio cũ maxio pbro: q cũ moyse fuit ad eccl'am sũt reuersi: τ facti sũt ꝯfessores fideles. P' hec corneli' eps certũcellis pulsus ẽ: τ ibi scriptã epl'am de sua ꝯfirmatione missã a cypriano: quã cyprian' i carcerẽ subscripsit a celerrimo latoꝛ suscep. Hic tpib' suis rogat' a quadã mãona lucina corpa apl'oꝝ petri τ pauli de catabũda leuauit noctu. Primũ qdem corpus bti pauli, beata lucia posuit i predio suo uia hostiensi: ad lat' ubi decollat' ẽ. Beati petri accepit corp' btis corneli' epus: τ posuit iux̃ locũ ubi crucifix' ẽ: it corpa scoꝝ martyꝝ epoꝝ i tẽplo apollinis in mõte aureo i uaticano palatij neroniani .iij. calẽdas iulij.

Lect. secunda.

Post hec corneli' eps ãbulauit noctu certũcellis. Eodẽ tpe audiuit decius de eo q epl'am accepisset a bto cypriano carthaginẽsi epo: misitqꝫ certũcellis τ adduxit beatũ corneliũ. Quẽ tñ iussit sibi pñtari cũ pfecto urbis i tellude noctu: cui ita dixit. Sic definisti: ut nec deos ꝯsideres: nec pcepta pricipũ l' mias meas timeas: ut ꝯ rẽpublicã l'ras accipias τ dirigas: Cornelius eps dixit. Ego de coꝛona dñi l'ras accepi: nõ ꝯ rẽpublicã sꝫ spuale cõsiliũ ad aias redimẽdas. Tũc deci' iracũdia plen' iussit os ei' cũ plũbatis cedi: τ pcepit eũ duci ãte tẽplũ martis ut adoraret: qd si nõ faceret capite trũcarei.

Lectio tria.

Itaqꝫ ãte passionem suã oia bona ecclie tradidit stephão archidiacono suo. hic fecit oꝛdiatões duas p mẽsez decẽbris: pbros. iiij. diacones. iiij. epos septẽ. Qui ẽt decollat' ẽ i loco supradco τ martyr effcs ẽ: c' corp' nocte collegit beata lucina cũ clicis: τ sepeliuit in crypta iux̃ cemiteriũ calixti i pdio suo uia appia octauodecio calẽdas octobris: τ cessauit epatus dies. xxxv.

Pro sco cypriano epo. Lectio. iiij.

Apud aphricã beati cypriani epi sub ualeriano τ galieno iperatoribus: galerio maxio ꝓcõsule. Quib' agẽtib' τ elaborãtib' cõphẽsus ex pcepto aspasij pñi ꝓconsulis i exiliũ ciuitate coꝛdubitana miss' ẽ. Habitauitqꝫ ibi suspẽsa mẽte tñ ad calcandas passiões huius tpis amore xpi aiatus. Quo conuẽiebant ad eum plures egregij clarissimi oꝛdinis τ sãguis: sed τ seculari nobilitate gloriosi: qui propter amicitiam eius antiquam secessum subinde suaderent. et ne parũ esset nuda suadela: etiam loca i qua secederet ei offerebant. Post dies autem multos egressus exilio habitabat in hortis suis. Et cum illic moraretur: uenerunt ad eum duo principes ex officio proconsulis galerij maximi q aspasio paterno successerat. Et leuãtes eum i curriculo duxert ad ꝓcõsulẽ i locũ sixti

ubi ꝑ ĩparãda sanitate degebat. Collect⁹
q3 ab aristore officiĳ: secessit ĩ hospitiũ ei⁹
ĩ uicũ saturni. Cõuenit ãt ad eũ õis ppl'ſ
frm. Qđ cũ puenisset btõs martyr ꝑcepit
custodiri puellas q̃ uenerãt audire ×bũ
dei: qm̃ ãte hostium prĩcipis manebãt ob
amorem martyris glosi.

Lectio qnta.

ALtera die. xviĳ. calẽdas octobris:
mane galeri⁹ maxim⁹ scm̃ cyprianũ
epm̃ offerri sibi ꝑcepit ĩ atrio secutiolo.
Cui iter alia cũ dixisset ꝓcõsul: iusserunt
te sacratissimi prĩcipes cerimoniari: Sc̃s
cyprian⁹ dixit. Nõ faciã. Maximinian⁹
ꝓcõsul dixit. Cõsule tibi. Sc̃s cyprian⁹
dixit. Fac quod tibi preceptum ẽ. Nam
ĩ re tã iiusta nulla ꝯsultatio ẽ. maximini
an⁹ ꝓcõsul dixit: Diu sacrilega mẽte uixi
sti: ⁊ nefarios tue ꝯspiratiõis hoĩes ag
gregasti: ⁊ inimicũ te diĳs romanis et sa
cris religiõibus ꝯstituisti: nec te piĳ ĩpera
tores ad sectã cerimoniaꝝ suaꝝ uocare
potuerũt. Cũ sis neqssimi criĩs auctor: ⁊ si
gnifer deꝑhẽsus eris ĩpẽ documẽto cũ hĩs
q̃⁹ s scelere tuo tecũ aggĩgasti. sãguie tuo
satiet̃ discipline. Et his dictis decretũ ex
tabellis recitauit. Tatiũ cyprianũ gladi
o aĩaduerti placet. Sc̃s cyprian⁹ hec au
diens dixit. Deo gr̃as ago. Et cũ ducere
tur ppl's fratrũ plãgẽs dicebat. Et nos cũ
eo parit̃ decollemur. Et ita ꝑductus glo
sus martyr p⁹ ꝑtoriũ in agro sexti: exuit
se iacerno byreo ⁊ cõplicans posuit ad
genua sua. Deide dalmaticam tunicam
tulit ⁊ diaconib⁹ tradidit: ⁊ stans in linea
sustiebat spiculatorẽ: cui. xxv. aureos da
ri precepit.

Lectio sexta.

FRatres uero flentes linteamina ⁊
oraria ãte eũ ponebãt: ne sc̃us cru
or defluens absorberet̃ a t̃ra. Qui cũ lici
nias manules sibi ligare ñ potuisset: iulia
n⁹ pbr̃ ⁊ iulian⁹ diacon⁹ ipĩ ligauerũt. Ipse
manu ꝓpria sibi oculos texit: ⁊ genua ĩ
t̃ra posuit: orõnẽq3 ad dñz fudit: ⁊ sic gla
dio ꝑcussus migrauit. corp⁹ ei⁹ pp gẽtiliũ
curiositatẽ ĩ ꝓrio collocatũ ẽ. S3 ne a gẽ
tib⁹ tolleret̃: nocte aduenĩẽte ex eodẽ lo
co ubi positũ fuerat sublatũ ẽ: ⁊ inde cu3
cereis ⁊ scholarib⁹ ĩ area cuiusd am cãdi
di ꝓcuratoris ĩ uia mapaliense iux̃ pisci
nas cũ magno triũpho sepultũ ẽ. Post
multa uero curricula annoꝝ glosissimo
carolo frãcis ĩperãte: cõtigit legatõẽ frã
coꝝ ferẽtes illustres ac sapientes circun
spectos legatos trãsitũ ꝑ aphricã fecisse.
hi cũ carthaginẽ dirutã ⁊ loca uenerabi
liũ martyꝝ reuerẽtes a rege psaꝝ aaron
q excepta ĩdia totũ pene tenebat oriẽtẽ:
uidisset: facile sibi cõciliato prĩcipe ac fa
uorẽ ĩ re tali ꝑstãte: ꝓ magno munere ro
gauerũt: ut ossa beati cypriani eis ferẽda
ꝑmitteret. Qđ ille non magni ducens cõ
tinuo postulata concessit: ut q2 pio impe
ratori: cuius gr̃am oĩum q in toto orbe t̃
rarum erant regum ac principum amici
tie preponeret: ipsi ea ferrẽt libẽt̃ assẽsit.

In sc̃i nicomedis martyris. Oratio.

ADesto dñe populo tuo: ut beati ni
comedis martyris tui merita ꝑcla
ra suscipiens: ad impetrãdã miam tuam
semꝑ ei⁹ p̃ocinĳs adiuuetur. ꝑ.

Lectio prima.

NAtale sc̃i nicomedis martyris: quẽ
flacus comes: cu3 ad eum platum
fuisset q̃ corpus sancte felicule uirginis
quam ipse pro xp̃o punierat: sepelisset: fe
cit teneri ⁊ duci ad sacrificandum. Qui
cum diceret ego non sacrificabo nisi deo
omnipotenti qui regnat in celis: non his
excisis lapidibus qui in templis quasi in
carceribus custodiuntur clausi: plumba
tis diutissime cesus migrauit ad dñm.
Corpus eius in thyberim precipitatum
est quod a clico ipsius nomine ⁊ opere
iusto collectu3 ⁊ perductum ad horticel
lum suũ: sepultũ est iuxta muros uia nu
mentana.

In sãctorum martyrum lucie ⁊ geminia
ni ⁊ sãcte euphemie uirgis ⁊ martyris: ⁊
fit offm̃ plurĩoꝝ martyꝝ. Oĩo.

PResta dñe ꝑcib⁹ nr̃is cũ exultatiõe
ꝑuẽtũ: ut quoꝝ diẽ pass. õis annua
deuotiõe recolim⁹: et fidei cõstãtiam sb
sequamur. Per.

Lectio prima.

Imperātib⁹ dioclitiano ꝛ maximi mano iudicib⁹: ab ephrasio ꝛ me gasio: passio sc̄orum lucie ꝛ geminiani. Māserat autem beata lucia in uiduita te annos. xxxvi. Totius āt uiꝛe ipsi⁹ fue rāt anni septuagintaqnq3. Que accusa ta a filio euprepio q̄ xp̄iana esset: iussit e am dioclitianus sibi adduci: et dixit ei. Audio quia reum illum crucifixum con fiteris: ꝛ deos n̄ros derides. Nunc ergo si parata es uiuere: parati sunt ꝛ dij om nipotentes: ut eis offeras thura: ut possit tibi esse propitij ꝛ uiuas. Sancta lucia r̄ndit. Nec sunt sibi propitij nec cultori bus suis. Nam mihi propitiabitur dn̄s meus iesus xp̄s: ꝓ c⁹ amore parata sum ignem uincula: ꝛ quas uolueris penas sufferre. Audiens dioclitianus ꝯstātiam fidei eius: iussit eam trahi ad carcerem: ubi consolationem diuinam ꝓmeruit. Reducta āt iterum ante dioclitianum se dentem ꝓ tribunali: extensa est gloriosa femina ꝛ fustib⁹ diutissime uerberata. Et ecce subito terremotus factus ē: ꝛ tēplū iouis ita surrutum: ut nec lapis sup lapi dem edificij remanserit.

Lectio secūda.

Dioclitianus autem ollam ereā ad duci fecit: eamq3 pice ꝛ plumbo i pleri: ꝛ in circuitu ligna aggregari ꝛ suc cendi: ꝛ sc̄am luciam ītra olla3 demergi: Ubi sancta dei psallens triduo uixit. Mittens uero dioclitianus qui renunti aret ei: si tota iam in cinere3 eēt resoluta: Is qui missus fuerat nuntiauit impera tori q̄ absq3 ulla lesione uiueret. Tunc impius tanto miraculo nullo mō ad cre dendum xp̄o incitatus: iussit ut onerata ferro ꝛ plumbo per ciuitatis plateas du ceretur. Peruenit āt ante domum hōīs prepotentis nomine geminiani: ī cuius domo demonum simulacra innumera erant. Cūq3 sancta lucia domum ipsam pertransisset: subito columba alba uelut nix de celo super caput geminiani t̄rio figurans crucem resedit. Geminianus re spiciēs uidit sibi patere celum. Et statim accipiens cursum peruenit ad locu3 ubi sancta dei torquebatur. Et ꝓsternens se pedibus eius: cepit narrare quod uidit: ꝛ baptismi lauacrum expetere. Reducta ē igit beata lucia ī carcerem.

Lectio t̄tia.

Erat āt qdam sacerdos ꝓthasius nomine: cui nocte apparens ange lus dn̄i monuit: ut iret ad carcerem: et hōiem geminianum: qui fontem salutis requirebat baptizaret. Qui cum euigi lasset festinus abijt: ꝛ beatum uiꝝ aqua salutari lauit. Post tertium uero diem exhibita ē sc̄a lucia dioclitiano: ꝛ cū ipa geminianus: de quo iam imperator au dierat. Quos ille penis grauissime af flictos diuq3 tortos: tradidit eos cuida3 peruersissimo iudici: ut quod deerat pēaꝝ ipse suppleret. Qui primo iussit ceruices eorum fustib⁹ ꝯfundi: ꝛ mox terremoto facto camera domus iudiciarie cecidit: iudicem impium oppressit.

Lectio quarta.

Deinde sc̄i martyres exhibiti sunt primo ab ephrasio: sub quo et sep tuagintaqnq3 martyrium impleuerunt: qui uisis miraculis q̄ circa sanctos suos dn̄s operabatur crediderunt. Hic ipissi mus iudex p⁹ sc̄orum horum martyru3 necem a diabolo equ⁹ eius incitatus de lapideo ponte precipitatus ē in fluuium corpusq3 eius postea nullo loco reptum ē. Deinde beata lucia ꝛ beatus gemina nus a megasio consulari uiro arctari p⁹ laudabilem uictoriam martyrij gladio aiaduersi sūt: sub die. xvi. calendas octo bris. Quoꝝ corpa rapuit q̄dam mulier xp̄iana noīe maxima: ꝛ ut decuit marty res sepeliuit.

Lectio qnta ꝓ sc̄a euphemia.

Natale sc̄e euphemie uirgis marty rizata ē sub dioclitianno imperato re proconsule aūt prisco ī ciuitate chalce donia. Que deferente iniquissimo appel liano cū alijs septuaginta ꝛ nouem tra dita est pro consuli prisco. Cui priscus: Honora teipsam ꝛ generis tui dignitatē ne amittas ꝛ immola deo marti. Beata

euphemia ei⁹ iquã suasiõem ꝯtẽnẽs pect⁹ suũ signaculo xp̄i muniens iperita stetit. Priscus irat⁹ ut eam supare posset post tormenta ⁊ carceres: et uerbera ⁊ argumenta rotarum: ignes ac pondera lapidum angularium: bestias: ⁊ plagas uirgarum: secures ⁊ sartagines igneas adhibuit. Ad ultimum i theatrum duci iussit ⁊ leones ⁊ bestias ei laxari.

Lectio sexta.

Tunc beata uirgo fundens oꝛones ad dñm dixit. Tu dñe notus oīb⁹ qui te inuocant fide pura ⁊ integra: suscipe aiam ancille tue: sicut suscepisti sacrificium p̄ris nr̄i abrae: ita digneris suscipere sacrificium humilitatis mee: quod tibi ob confessionẽ laudis tue immolat. Tũc una solummõ de bestijs accurrens morsum sancto corpori eius infixit: ⁊ ita immaculatum sp̄m uirgo deo reddidit. Uenientes autem mater eius theodora ⁊ philophion pater eius: curatum corpus eius sepelierunt: quasi mille passus a ciuitate calchedonia. Completum ẽ āt martyriũ ei⁹ die. xvi. mẽsis septembris.

In sc̄i matthei apl̄i ⁊ euangeliste.

Oratio

Beati euãgeliste matthei dñe p̄cib⁹ adiuuemur: ut qđ possibilitas nr̄a nõ obtinet: ei⁹ nobis intercessiõe donet. Per.

Lectio prima.

Beatus matthe⁹ apl̄s ẽt euangelista qui latine interpretatur donatus: qui etiam ex tribu sua leui sumpsit cognomẽ: in qua ortus fuit: in latino autem ex opere publico nomen accepit: qui ex publicanis electus fuit a dño: ⁊ translatus in apostolatum. Hic scripsit in iudea euangelium litteris ⁊ sermonibus hebreis: initiũ ab humana xp̄i natiuitate dicẽs. Liber generationis iesu xp̄i filij dauid filij abraam: significans xp̄m descendentem ex semine patriarcharum: sicut per sp̄m sanctum promissum est p ꝓphetas. Is etenim eundem redemptorem nr̄m natũ ⁊ passum annuntians: in similitudinẽ hominis animal primum comparat.

Lect. secunda.

Prius quidem in iudea euãgelizauit postmodum in macedonia. Uerum cum se pararet transire ad ethiopiã que ei in sortem predicatiõis aduenerat patria lĩgua hoc ẽ hebrea euangeliũ cõposuit: ⁊ ea que predicauerat cõprehendens: His a quibus prof. ciscebatur ad memoriam reliquit. Cũq3 uenisset i ciuitatem magnaз eorum que đr nabdaber in qua erat rex nomine egyppus: filium unicum eius a mortuis suscitauit: eũde3 q3 regem cuз uxore ⁊ toto regno ad xp̄3 conuertit: filiam quoq3 eius ephigeniaз sacro uelamine consecrauit. Quaз cum hyrtacus successoꝛ illius uellet suo cõiugio copulare ab apl̄o ꝓhibitus est.

Lectio tertia.

Tunc iratus rex hyrtacus iux̄ altare ubi corpus xp̄i ab eo fuerat cõfectum misso spiculatore q orantẽ apl̄m expansis manibus a tergo pũctuз: ictu gladij feriens xp̄i martyrem fecit. Passus ẽ beatissimus apl̄s matthe⁹ i psida et requiescit i montib⁹ parthoꝝ. xi. calẽdas octobris. Tres alie lectiões de cõi euãgelistarum legunt. v3 sc̄a. iiij. aialia.

Lectio sc̄i euãgelii secũdũ mattheũ.

In illo tp̄e. Uidit iesus hõiem sedẽtẽ i theloneo mattheum noīe: ⁊ ait illi. Sequere me. Et surgẽs secutus ẽ eũ. Et rel'. Omel' sc̄i ãbrosij epi. Lec. septia.

Mystica uocatio publicani: quẽ seq dñs iubet: nõ corpis gressu sed mẽtis affectu. Itaq3 ille prius auara đ mercedib⁹: dura de laborib⁹ piculisq3 nautarum emolumenta conuertens: uerbo uocatus ꝓpria relinquit: q rapiebat aliena. Ac uile illud sedile destituẽs: toto p⁹ dñ3 uestigio mẽtis icedit: ꝯuiuij q⁹ q3 magni exhibet apparatum. Qui. n. domicilio xp̄m recepit itnoꝛ maxis delectatõib⁹ exuberãtiũ pacisciꝛ uolũtatũ. Ita dñs libẽt i gredit: ⁊ i e⁹ q crediderit recũbit affectu. S3 rursũ accẽdit iuidia pfidoꝝ: ⁊ future pene spes pfigurat. Epulãtib⁹. n. fidelib⁹ ⁊ i illo celoꝝ recũbẽtibus regno perfidia ieiuna torquebit. Sil' oñdit q3tũ intsit it emulos legis ⁊ grẽ: q illi q legẽ secqũt

ieiune mẽtis famẽ patiant̃ eternam. Qui
uero uerbũ i iteriorib᷒ aĩe receperĩt alim̃
ti celestis ⁊ fontis ubertate recreati: esuri
re et sitire nõ pñt. Et iõ q aĩo ieiunabant
murmurabãt dicẽtes. Quare cũ publica
nis ⁊ peccõrib᷒ mãducat ⁊ bibit: Serpẽ
tina uox ẽ ista. Deniqꝫ hãc primam uo
cẽ serpẽs emisit dicẽs eue: Quid utiqꝫ
deus uobis dixit: nolite mãducare ex õi
ligno: Lec. octaua.

Ergo pñs sui uenena diffundũt: q
dicũt. Quid utiqꝫ cũ publicanis et
peccõrib᷒ mãducat ⁊ bibit: Uñ dñs cum
peccõrib᷒ mãducãdo ⁊ cũ gẽtib᷒ ñ ꝓhibꝫ
nos iire ɔuiuium dicẽs. Nõ egent qui sa
ni sũt medico: sed q male hñt. Nouũ me
dicamẽtũ nou᷒ magister aduexit: hoc de
terra nõ pullulauit. Imprudẽs. n. ẽ crea
tura õis h᷒ ɔfectõis. Uenite õẽs q icurri
stis peccõꝝ uarias passiões: utimini pere
grino medicamẽto: quo uenenũ serpẽtis
excludit: ꝙ ñ solũ passiõum abstulit cica
tricem: sꝫ et cãm diri uulneris ãputauit.
Hoc. n. medicamẽtũ nõ famẽ iducit: sed
cibũ aĩe submistrat. Uenit. n. fili᷒ hois
mãducãs ⁊ bibẽs ⁊ dicũt: demoniũ hꝫ: ⁊
iõ nõ ẽ mẽs nr̃a ieiuna. Ieiunãt hi quib᷒
abest xp̃s: bonoꝝqꝫ meritoꝝ copijs egẽt
At uero cui uir᷒ sua uolũtate sufficit: qui
sua recipit domo xp̃m ɔuiuiũ magnũ ex
hibet. Hõ ẽ bonoꝝ opeꝝ spũale cõuiuiũ
quo diues ppl̃s eget: paup epulat̃. Et iõ
iquit: ieiunare nõ pñt filij sponsi: quã diu
cũ ill̃ sit spõsus. Ueniẽt ãt dies cũ aufe
ret̃ ab eis spõsus: ⁊ tũc ieiunabũt in illis
dieb᷒. Lectio. ix.

Qui sũt illi dies qb᷒ a nob xp̃s aufe
retur: maxĩe cũ ipse dixerit: uobis
cũ ero usqꝫ ad ɔsũmatõem mũdi: Ipse
dixit. Nõ relinquã uos orphanos. Certũ
ẽ. n. ꝙ si nos reliquat salui ẽẽ neq̃amus.
Nemo tibi xp̃m potest auferre: nisi te illi
ipe auferas. Nõ te auferat iactãtia tua: ñ
te auferat arrogãtia tua: nec tibi de lege
ꝓsumas. Nõ. n. uocare iustos uenit: sed
peccõres. Quõ igr̃ dñs iustitias dilexit:
neqꝫ uidit dauid iustũ derelictũ: Aut q̃ ẽ
ista eq̃tas: si iustus derelĩqtur peccõr as
sistẽt: nisi itelligas ꝙ eos iustos dicit: qui
ex lege ꝓsumãt: ⁊ euãgelij grãꝫ nõ requi
rant: Nemo ãt iustificatur ex lege sꝫ redi
mit̃ ex grã. Est igit̃ i lege iustitia sꝫ nõ est
ꝑ legẽ iustitia. Nã ipse apl̃s hebre᷒ ex he
breis: secũdũ legẽ phariseus: secũdũ iu
stitiã q̃ i lege ẽ ɔuersat᷒ sine querela: q glĩa
tur ex lege: q̃ mihi iquit lucra fuerãt: hec
dixi pp xp̃m detrimẽta ẽẽ: hoc ẽ abiecit iu
stitiã ⁊ glĩam legis. Iustitia. n. legis sine
xp̃o uacua ẽ: q: plenitudo legis ẽ xp̃s. et
iõ si ẽ i lege iustitia: ñ ẽ tñ ꝑ legẽ iustitia:
ergo xp̃s gratis ẽ mortu᷒. Mortu᷒. n. est
xp̃s: ut ipleret iustitiã.

In sanctorum martyꝝ mauritij ⁊ socio
rũ eius. Oratio.

Annue q̃sum᷒ õipotẽs de᷒ ut scõrũ
martyꝝ tuoꝝ mauritij ⁊ socioꝝ ei᷒
nos letificet festiua solẽnitas: ut quoruꝫ
suffragijs nitimur: eoꝝ natalitijs gl̃emur.
p. Lectio prima.

In gallis ciuitate seduno loco a
gauno: scõꝝ martyꝝ thebeorum
mauritij exupij candidi uictoris inocẽtij
⁊ uitalis cũ socijs suis: q sub maximinia
no passi ꝓ xp̃o gl̃osissime coronati sunt.
Ut igitur beatissime passiõis eoꝝ causã
breuiter loquamur: sub maximiniano q
romãe reipublice cũ dioclitiano collega
iperiũ tenuit: ꝑ diuersas fere ꝓuicias la
niati aut iterfecti sũt martyꝝ plurimi. I
dẽ nãqꝫ maximianus erga deũ celi pro
phan᷒ ipietatẽ suã ad extiguẽdũ xp̃iãita
tis nomẽ armauerat. Si qui tunc confite
ri ueri dei cultũ audebãt: sparsis usqꝫqua
qꝫ militum turbis: uel ad supplicia uel
ad necẽ rapiebãt. Erat eodẽ tp̃e i exerci
tu legio militũ: q thebei appellabãt. Le
gio ãt uocabat̃ q̃ tũc sex milia ac sexcen
tos. lxxvi. uiros i armis habebat. Hi in
auxiliũ maximiano ab oriẽtalib᷒ ꝑtibus
accersiti uenerant: uiri i reb᷒ bellicis stre
nui: uirtute nobiles: sed fide nobiliores.
Erga ipatorem fortitudĩe: erga xp̃m de
uotõe certabãt. Itaqꝫ cũ hi sicut ⁊ ceteri
militũ ad dilaniãdũ xp̃ianoꝝ mltitudĩeꝫ
destinarẽt: soli crudelitatis misterium de
trectare ausi sũt: atqꝫ h᷒modi ꝑceptis se

obtēpaturos negāt. Maximian⁹ nō lon
ge aberat. Nā se circa octo dieꝝ itinere
fessus tenebat.

Lectio secūda.

IGitur cognito thebeoꝝ responso
ꝓcipitāti ira feruidus ob neglecta
imperia: decimū quēqꝫ ex eadē legione
gladio feriri iubet: quo facil⁹ ceteri reb⁹
certis triti metu cederēt. Reintegratisqꝫ
mādatis edicit: ut reliq i psecutiōem xpi
anoꝝ cogāt. Ubi uero ad thebeos de
nūtiatio iterata puēit: cognitūqꝫ ē ab eis
iūgi sibi rursus executiōes ꝓphanas:
uociferatio passim ac tumult⁹ in castris
aperiūt affirmantiū nunqꝫ se ulli in hoc
tā sacrilega mysteria cessuros. His dein
de cōptis maximian⁹ oī belua cruētioꝛ
rursus ad igenij seuitiā reddit: atqꝫ ipat:
ut iteꝝ decim⁹ eoꝝ neci daret: ceti nihilo
min⁹ ad hec q̄ spnerēt cōpellerent. Qui
bus iussis denuo i castris platis: segrega
tus ē atqꝫ pcussus q decim⁹ sorte obuene
rat. Reliqua uero se militum mltitudo
mutuo sermōe istigabat: uti tam precla
ro ordine psisterēt. Incitamētum tamen
maximū fidei penes scm mauritiuꝫ fuit:
primicerium legionis ei⁹: qui cum exu
perio ut exercit⁹ appellat campiductore
ꝛ candido senatore militū accedebat ex
hortando singulos ꝛ monendo: fideliuꝫ
cōmilitonū ēt martyꝝ exēpla igerēs.

Lectio tria.

HIs itaqꝫ prioꝛib⁹ suis atqꝫ auctori
b⁹ aīati beatissimi uiri: maximiani
adhuc isania estuanti mādata mittunt: si
cut pia ita ꝛ fortia. Milites sum⁹ iquiunt
iperatoꝛ tui: sed tñ serui qd libere confite
mur dei. Tibi militiam debemus illi ino
cētiam: a te stipēdiū laboꝛis accepim⁹: ab
illo uite exoꝛdium sūpsim⁹. Sequi ipera
torem i hoc nequaqꝫ possum⁹: ut aucto
rem negem⁹ deum: utiqꝫ auctorē dn̄s nr̄z
auctorē uel nol' tuum. si nō ad tā funesta
cōpellimur: ut offēdam⁹: tibi ut fecimus
hacten⁹ adhuc parebim⁹. Sinalr ipsi pa
rebim⁹: potiusqꝫ tibi. Offerim⁹ nr̄as i quē
libet hostium man⁹: quas sanguie inocē
tū cruētare nefas ducim⁹. Dextere ipse
aduersus ipios pugnare ac inimicos sci
unt laniare: pios ꝛ cōciues nesciūt. Me
minimus nos ꝓ ciuib⁹ potiusqꝫ aduersus
ciues arma sūpsisse. Pugnauim⁹ semp
ꝓ iustitia ꝓ pietate: ꝓ inocētium salute.
Hec fuerunt noƀ hacten⁹ precia piculo
rū. Pugnauim⁹ ꝓ fide: quā quoq̄ pacto
ꝯseruem⁹ tibi: si hāc deo nr̄o nō exhibe
m⁹. iurauim⁹ primū i sacramēta diuina: iu
rauim⁹ ide i sacramēta regia. Nihil noƀ
de secūdis credas necesse eē: si prima prū
pim⁹.

Lectio quarta.

CHristianos ad penā p nos requiri
iubes. Jam tibi ex hoc alij requirē
di nō sūt. Habes nos hic ꝯfitētes deum
prēm auctorem oīum: ꝛ filiū ei⁹ iesuꝫ xpꝫ
credim⁹. Uidem⁹ laborum periculoruꝫ
qꝫ nr̄orum socios: nobis quoqꝫ sanguie
eorum aspersis trucidari ferro: ꝛ tamen
sanctissimorum commilitonum mortes
ꝛ fratrum funera non fleuimus: non do
luimus: sed potius laudauimus: ꝛ gau
dio ꝓsecuti sumus: quia digni habiti es
sent pro dn̄o deo eorum pati. Non nos
uel hec ultime uite necessitas i rebelliōeꝫ
cogit. Non nos aduersus te imperatoꝛ
armauit ipsa saltem que in periculis est
fortissima desperatio. Tenemus ecce ar
ma ꝛ non resistimus: quia mori satisqꝫ
occidere maluimus: ꝛ interire innocētes
qꝫ noxij uiuere poptamus. Siquid i nos
ultra statueris: siqd adhuc iusseris: siqd
admoueris: ignes: tormēta ferrum: subi
re parati sumus: xpianos nos fatemur: p
sequi xpianos nō possumus.

Lectio quinta.

CUm hec talia maximianus audis
set: obstinatosqꝫ i fide xpi cerneret
aīos uirorum: desperans gloſam eorum
ꝯstantiam posse reuocare: una sententia
interfici omnes decreuit: ꝛ rem ꝯfici cir
cūfusis militum agminibus iubet. Qui
cum missi ad beatissimam legionem ue
nissent: stringunt in scōs impium ferrum
mori non recusantes uite amore. Cede
bant itaqꝫ passim gladijs nō reclamātes
saltem aut repugnantes. Sꝫ ꝛ ꝺpositis
armis ceruices psecutoribus prebētes: ꝛ
iugulꝫ psecutori l' itectuꝫ corp⁹ offerētes

Victor āt martyr nec legiōis eiusdē fuit
nec miles: sꝫ emerite iā militie ueterāus.
hic cum iter agēs subito icidisset i hos: q
passim epulabātur leti martyꝝ spolijs: at
qꝫ ab his ad ꝯuescēdū iuitatus cū ꝓplatā
ab exultātibꝰ cām letitie cognouisset: ōte
status ꝯuiuas: detestatūqꝫ ꝯuiuiū refugi
ebat. Lec. vi.

Requirētibꝰ qꝫ ne ⁊ ipe forsitan xp̄ia
nꝰ esset. Christianū se ⁊ semp futuꝝ
eē respōdebat: ac statim ab irruentibus i
terfectꝰ. Ceteribꝰ martyribꝰ sicut morte
ēt honore ꝯiūctꝰ ē. Quid deīde maximi
anū tyrānū sit cōsecutuꝫ breui colligere
placuit. Cū dispositis īsidijs genero suo
ꝯstātino mortē moliret: dephēso dolo a
pud massiliam captus ē. Nec multo post
strāgulatꝰ: teterrimoqꝫ supplicio affectꝰ:
ipiam uitam digna morte finiuit. At ue
ro beatissimoꝝ martyꝝ corpa pꝰ multos
passiōis eoꝝ ānos: sc̄o theodoro ep̄o re
uelant: ⁊ i eoꝝ honore basilica honeste
cōpōitur. Sꝫ ⁊ pꝰ multū tēpꝰ tm̄ inocētij
martyris mēbra rhodarius reuelauit: q
nō iō a sinu retro ꝓpulit: ut i gurgitis sui
ꝓcellā demergeret: sꝫ ut ceteris martyri
bꝰ sepultura uenerabilr̄ sotiaret.

In sc̄i lini pape ⁊ martyris. Lectio. j.

Linus natiōe italus: de regiōe thu
scie: p̄re herculiano sedit ānos. xv.
mēses tres dies. xij. Fuit āt tp̄e neronis a
ꝯsulatu saturnini ⁊ scipionis: usqꝫ ad ca
pitonē ⁊ ruffū ꝯsules martyrio coronat
hic ex p̄cepto bt̄i petri ꝯstituit: ut mulier i
eccl'am uelato capite itroiret. hic fecit or
diatiōes duas: ep̄os. xv. p̄bros. xviij. q
ēt sepultus ē iux̄ corpꝰ bt̄i petri i uaticano
sub die nono calēdas octobris.

In sc̄oꝝ martyꝝ cypriani ⁊ iustie. Orō.

Beatoꝝ martyꝝ cypriani ⁊ iustine
nos dn̄e foueāt cōtinuata p̄sidia: qꝛ non
desinis ꝓpitius ītueri: quos talibꝰ auxilijs
ꝯcesseris adiuuari. p.

Lectio prima.

Sanctorum martyꝝ cypriani ep̄i
⁊ iustine: qui passi sūt sub dicliciāo
iperatore iudice eutellio. Justine pater
erat clusius apud ciuitatē antiochiam.
Qui uiam christiane religiōis a diacono
noīe prelio audiētes baptizati sūt a sācto
ep̄o optato. Virgo āt iustina dn̄o seruiēs
frequētabat eccl'am. Agladius āt qdam
scholasticus uidēs ꝟgiem frequēter eun
tem ad ecclesiam exarsit ob amorem eiꝰ.
Et cū nullo mō posset ptingere ad eam:
rogauit cyprianum magum: pretiuꝫ pol
licens: ut arte sua demones iuocaret: q
eam i amore eꝰ excitare posset. Cyprianꝰ
āt magus uocatis demonibꝰ: cepit agere
ut uirginē xp̄i ei adducerent. Qui semel
bis ⁊ tertio ueniētes ad beatā iustinaꝫ ni
hil penitus apud illā suis deceptōibꝰ ua
luerūt: sed xp̄i signo repulsi: uicti recesse
rūt. Cyprianus uero cū illoꝝ ꝟtutem ad
uersus uirgineꝫ haud qcq̄ꝫ ualuisse uide
ret dicit ad diabolū. Dic mihi quemad
modum uicti estis a uirgine xp̄iana? Cui
diabolus. Dicere tibi nō possū: nisi prꝰ
iures mihi. Cūqꝫ cyprianus illi iurasset
ait diabolus. Vidi signū crucifixi: ⁊ exti
mui. Cyprianus dixit. Ergo crucifixus
maior est te? Dicit ei diabolus. Etiam.

Lectio secūda.

Audiens cyprianus uirtutē xp̄i: cō
tēnens uirtutem diaboli: ⁊ currēs
uenit ad ep̄m antimum: ceciditqꝫ ad pe
des eius rogās ut docēt eū: ⁊ baptismo
xp̄i ꝯsecraret. Beatꝰ āt antimꝰ ep̄s gr̄as a
gēs deo: cathetizauit eum. Et reuertens
cyprianus i domū suā: oīa idola ꝯfregit.
Tūc rediēs ad eccl'iam: diligēt ꝟbū salu
tis ascultare cepit. hora deīde qua cathe
cumini foras mittebāt i eccl'ia residens:
mōitus ē a diacono: ut cū reliquis cathe
cuminis egrederet. Conuersus uero ad
diaconū dixit ei. Seruus factus sū xp̄i
⁊ tu foras me mittis? Dicit ei diaconus.
Factus es p̄fectus seruus dei? Cyprianꝰ
dixit. Viuit mihi xp̄s q demōes ꝯfūdit:
⁊ mihi misertus est: qꝛ nō exeo hinc nisi
p̄fectus fuero seruus xp̄i. Nūtiauit dia
conꝰ beato antimio ep̄o ea q̄ dixerat ei cy
prianus. Qui secūdū ordinē istructū: bap
tizauit eū: ⁊ nō mlto pꝰ ēt diaconū ordia
uit. Qui doctrina ⁊ moribus plusq̄ꝫ dici

possit excrescēs miraculoꝝ gr̄a p̄clarissime
floruit. Uerū nō mlto iteriecto tp̄e fact⁹ ē
ep̄s: scāmq3 iustinā mr̄em uirginū instituit.
Quoꝝ uirtutē nō ferēs diabolus: p
satellites suos apud eutellū comitē orientis
egit:ut ꝯp̄hēderēt cyprianus ep̄s ⁊ uirgo
iustina. Cui⁹ ꝯspectui uiculis ligati cū
fuissēt adducti:comes dixit ad beatū cyprianū:
Tu es cyprianus doctor xp̄ianorū:q p maleficia
mltos errare fecisti: Beatus
cyprian⁹ dixit: Aliqn̄ i pditiōe dēmonū
posit⁹ mltos luxuriosos feci. Sed saluauit
me deus p uirginē iustinā:dum eā
p demonia tētare uellem:q̄ illa fide xp̄i p
oīa uicit ⁊ ꝯtempsit.

Lectio t̄tia.

Comes iniqu⁹ iussit scm̄ ep̄m p⁹ hec
suspendi ⁊ exungulari:btām uero
iustinam p⁹ alapas:crudis neruis immaniter
cedi: deinde scm̄ ep̄m i carcerē ꝯcludi:
⁊ scām uirginē i domo cuiusdam matrone
custodiri. Qui p⁹ aliquot dies i p̄sentia
sui reductos i sartagine ferrea iussit
torqueri:picē: adipē:⁊ cerā d̄sup ministris
ifundētib⁹. Et cū ibi laudē oīpotēti
deo dicerēt:athanasius sacerdos idoloꝝ
postulauit comitē dicēs. Iubeat claritas
tua:⁊ i noīe deoꝝ uicā uirtutē xp̄ianoꝝ.
Et cū appropiquasset ad carthaginem:
erupit ignis ⁊ ꝯsūpsit illum. Comes acceptis
tot miraculis:q̄ xp̄s in seruis suis
opabat̄ scripsit ipatori qd sup eis iuberet.
Qui rescripsit ut dirigerēt̄ nicomediam
⁊ ibi gladio ferirent̄. Perductis igit̄ ad
locum decollationis uidit eos quidam
xp̄ianus theonicus:⁊ accurrens osculat⁹
ē cyprianum. Qd̄ cernens seruus cognatus
regis iratus egit:ut cum scīs cypriano
⁊ iustina theonicus decollaretur. Et
iacuerunt corpora sanctorum proiecta
feris sex diebus insepulta. Quidam āt
naute xp̄iani nocte rapuerunt ea:⁊ nauigantes
deportauerunt ad urbem romā.
Et matrona uenerabilis ruffina reuerenter
excipiens illa: sepeliuit ea in predio
suo. Passi sūt āt. vij. calēdas octobris.

In scōꝝ martyrum cosme ⁊ damiani.
Oratio.

Presta q̄sum⁹ oīpotēs de⁹: ut q scōrū
tuoꝝ cosme ⁊ damiani natalitia
colim⁹:a cūctis malis imminētib⁹ eoꝝ itcessiōib⁹
liberemur p.d.

Lectio prima.

Apud egeā ciuitatē natale scorum
martyrū cosme ⁊ damiani sub p̄secutione
dioclitiani preside lisia. Hi uenerabili
matre theodora geniti: sacris lr̄is
eruditi: ꝓfessioue artis medici uirtutibus
clarissimi. Hoꝝ religiōem audiēs p̄ses
lisias misit apparitores q eos adducerēt.
Quos aspiciēs iterrogauit ex qua ꝓuincia:
aut q̄ eēnt eoꝝ noīa. Beat⁹ cosmas et
damian⁹ rn̄derūt. Ex arabia sum⁹: noīa
nr̄a cosmas ⁊ damian⁹:xp̄iani sum⁹. Sūt
nobis et alij fratres. Antim⁹ leonti⁹ euprepius.
Quos misso officio:iussit sibi illico
preses p̄n̄tari: ⁊ cepit agere ut sacrificarent.

Lectio secunda.

Et cum nulla ratione fūdatos aīos
eoꝝ supra petrā xp̄m mouere posset:
manib⁹ ⁊ pedib⁹ uictos iussit eos fortiter
torqueri: deinde sicut erāt cōcathēati
in mari mergi. Quib⁹ statim angel⁹ dn̄i
affuit:⁊ dirutis uiculis e pelago libauit.
Hec uidētes milites renūciauerūt p̄sidi.
Ille mox eis ad se reductis: docete me
iquit maleficia ur̄a:⁊ ego sequar uos cōicās
opib⁹ ur̄is. Scī uero respōderūt:xp̄iani
sum⁹:maleficia nescim⁹:⁊ i xp̄i nomie
maleficioꝝ uirtutē ꝯtēnimus. Recepti st̄
iubēte preside i carcerē ⁊ sequēti die ꝓcōsul
sedens ꝓ tribunali fecit copiosū ignē
parari: ⁊ beatos martyres de carcere ꝓductos
i medio iactari. S3 orātib⁹ sāctis
ignis uirtutē suā amisit.

Lectio t̄tia.

Stupefactus preses ⁊ q̄ circa martyres
dei ꝓuenerant magicis artibus
designās suspēdi ac torqueri eos iterum
iubet. Sed cum grato ⁊ hilari uultu
supiores tormentis existerent:paratis
crucibus iussit ipius ꝓconsul gloriosos
martyres suspendi atq3 extendi:⁊ lapidibus
in cruce leuatos persequi. Sed cu3
ictus lapidum iniacientes retorquerent̄:
p̄ses furore succēsus sagittis eos aggredi

iussit: ut saltem leuiori uolatu ferrum eis īfigeretur. Uerum cum nec in aliquo sāctos lesissent: plurimi mittentium sagittas uulneribus earum defecerūt. Cernēs ita q3 preses malitiā suam uirtute diuina superari gladio illos aīaduerti iubet. Martyrizati sunt āt beati cosmas ⁊ damianus: antimus leontius ⁊ euppius. xxvij. die mēsis septembris. Quorum corpora religiosi uiri sepelierūt i loco uenerabili nō lōge a ciuitate egea. Duorꝝ āt fratrum cosme ⁊ damiani memoriam: roma templo: p̄claro ope nōi eorꝝ edificato solēnit agit.

In dedicatiōe sc̄i michaelis archāgeli.

Ad uespas añ. Stetit angelus. cum reliqs de laudibus. ps. Dixit dñs cū reli. in fine ps. Laudate dñm

Caplm.

Significauit deus que oz fieri cito loquēs p anglm suum seruo sui ioāni q testioniū phibuit ꝟbo dei: ⁊ testioniu3 iesu xp̄i q̄cuq3 uidit. hym. Tibi xp̄e. ꝟ. Stetit angelus iuxta arā templi. ℟. Habens turibulum aureum in manu sua. Ad mag. aꝛ. Dum sacrum mysterium cerneret ioannes: archāgelus michael tuba cecinit: ignosce dñe deus nr̄: q aperis librum ⁊ soluis signacula eius alleluia.

Oratio.

Deus qui miro ordine angelorꝝ ministeria hōiumq3 dispēsas ꝯcede, p pitius: ut qbus tibi mīstrātibus i celo semper assistetur: ab his in terra uita nr̄a muniat. Per.

Ad matutinas. Inuitatorium. Regē archāgelorꝝ dñm: uenite adoremus. hym. Tibi christe. In primo noc. aꝛ. Cōcussū ē mare ⁊ ꝯtremuit t̄ra: ubi archāgelus michael descēdebat de celo. ps. Dñe dñs nr̄. aꝛ. Laudemus dñ3 quē laudāt angeli: quē cherubin et seraphin: sc̄s sc̄s sc̄s ꝓclamant. ps. In dño ꝯfido. aꝛ. Ascēdit fumus aromatum i ꝯspectu dñi d̄ manu angeli. ps. Dñe qs hi. ꝟ. Stetit angelus iux̄ arā templi ℟. Dñs turibulū aureum i manu sua.

Lectio prima.

In mōte gargano uenerabilis memoria beati archāgeli michaelis: ubi ipsius ꝯsecrata noie hētur eccla: uili facta schemate: sed celesti p̄dita uirtute: uertice siqdem excelsi montis posita: de eiusdem corpe saxa spelūce instar p̄cauata ondītur. Est āt locus in apulie finibus: ubi iter sinum hadriaticum ⁊ mōte3 garganum ciuitas sypōtus posita est: q a menibus ciuitatis ad duodecim milia: porrectus in cacumine suo supmo. Hāc uenerādā toto orbe gestat ecclīam. Que hoc mō mortalibus cognita est. Quidam p̄diues noie garganus: qui ex euētu suo mōti uocabulum indidit: infinita multitudine pecorum pollebat. Contigit taurum armenti gregis consortia spernente3: singulare incedere solitum: ⁊ ad extremum redeunte pecore domum non reuerti. Quem dominus per deuia queq3 ꝗquirens: inuenit tandem in uertice montis pre foribus cuiusdam assistere spelunce. Quem cum sagitta appetisset: illa uelut flamine uēti retorta eum a quo iactata ē mox reuersa pcussit. Turbati ciues ⁊ stupefacti qualis fuerat res effecta: nō enim accedere ꝓpius audebāt: cōsulūt ep̄3 qd facto opus sit. Qui idicto ieiunio triduano: a deo monuit eē querēdum. ℟. Factum est silentium in celo dum committeret bellum draco cum michaele archangelo. Audita est uox milia milium dicentium. salus honor ⁊ uirtus omnipotēti deo ꝟ. Milia milium ministrabant ei: ⁊ decies centena milia assistebāt ei. Audita.

Lectio secūda.

Quo peracto sāctus michael apparuit ep̄o per uisionem dicens. Ego sum michael archangelus: qui i ꝯspectu dñi semper assisto: ipsius loci esse me custodem: atq3 omnium q̄ ibi geruntur inspectorem hoc uolui indicio probari. His reuelatione compertis: ꝯsuetudinē fecerunt ciues. Hic dñi p̄cibus sc̄mq3 intercessorem poscere michaelem. Duas quidem ianuas ibi cernentes: quarum una australis que ⁊ maior erat aliquot gradibus in occasum ꝟgentibus adiri poterat.

351

Sz nec itra cryptam itare ausi: ꝑ forib᷒ quotidie oratiōi uocabāt. Interea nea polite beneuētanos bello lacessere tētāt. Qui antistitis sui monitis edocti tridua num ieiuniū agūt. Et ecce nocte ipsa: q̄ belli ꝑcedebat diez: adest in uisione sācī᷒ michael apparens antistiti: Preces eo ruz dixit exauditas: spopōdit uictoriaz: seqꝫ eis adfuturꝫ: Qd mox ueritas facti demonstrat domum uictores reuersi: uo ta dn̄o grarum ad templum festinant re ferre. Uidentqꝫ mane iux ianuam septē trionalem instar pusterule pusille quasi hoīs uestigia marmori arctius impressa: agnoscuntqꝫ beatum michaelem pn̄tie sue signū hoc uoluisse mōstrare: ubi po stea culmen appositum: ⁊ altare ipositū: ipsa eccl'ia ob signa uestigioꝝ apodanea ē uocata. Et p᷒ modū collatōe facta sypō tini ad meridiē loci illi᷒: bt̄i petri ap̄loꝝ pricipis noīe cōdūt eccl'am. Respon.

Stetit angelus iuxta aram templi: hn̄s turibu lum aureum ī manu sua: ⁊ data sūt ei icensa ml̄ ta. Et ascendit fumus aromatum de māu an geli in ꝯspectu dn̄i. ℣. In cōspectu angelorum psallam tibi deus meus: adorabo ad templuꝫ scm̄ tuum. ⁊ cōfitebor noī tuo dn̄e. Et.

Lec. tertia.

Iterum romano pontifice: ⁊ sypō tino ep̄o de ꝯsecratione illius loci q̄retib᷒. Ac ꝑpterea triduanum ieiuniū cū ciuib᷒ celebrantibus: nocte ieiunij sup ma: scs̄ michael sypōtino ep̄o p uisionez apparēs: monuit ut intraret eccl'am: quā ipse dedicauit: ⁊ missas iux morem ibi a geret. Meum inquit erit ondere quō p meipm̄ locum ꝯsecrauerim. Adueniunt mane cum oblatiōib᷒ ⁊ magna instantia precum intrauit regiam australem. Et ec ce longa porticus ī aquilonem porrecta: atqꝫ illam attingens pusterulā: ex quā uestigia marmore diximus ipressa: sed priusqꝫ huc uenirēt apparet ad orientez basilica pergrandis: q p gradus ascēdit. Hec cum ipsa porticu sua qngentos fere hoīes cape uidet: altare uenerandu rubroqꝫ coopertum palliolo prope medium parietis meridiani ondens. Erat aūt ipsa domus angulosa: non in modum o peris humani parietib᷒ erectis: sed istar spelunce preruptis: ⁊ sepius eminētibus aspata scopulis. Culmine quoqꝫ petro so diuerse altitudinis: quod hic uertice tangi: alibi manu uix posset attingi. Cre do docente archangelo dn̄m non orna tum: sed cordis querere ⁊ diligere purita tem. Nullus autem huc nocturno ē tp̄e ausus igredi: sed aurora transacta matu tinos ibidem decantant hymnos. Ex ip so āt saxo: quo sacra ꝓtegitur edes: ad a quilonem altaris dulcis ⁊ nimiū lucida guttatim aqua dilabitur quaꝫ icole stillā uocāt. Ob hoc ⁊ uitreū uas eiusdem re ceptui ꝑpatum. Deniqꝫ nōnulli p᷒ lōgas febrium flammas: hac hausta stilla cele ri ꝯfestim refrigerio potiunt salutis. In numeris quoqꝫ ⁊ aliīs modis ibi crebro sanant egroti: ⁊ multaqꝫ angelice tātum illic potestati geri miracula comprobāt. Sed nōnullo p᷒ rome: uenerabilis etiaꝫ bonifacius pōtifex: eccl'am scī michalis noīe ꝯstructam dedicauit in sūmitate cir ci cyptatici: miro opere altissime porrec tam. Unde ⁊ idem locus in summitate sui ꝯtinēs ecclam inter nubes sit᷒ uocat.

℟. In ꝯspectu angloꝝ psallā tibi: ⁊ adorabo ad tēplū scm̄ tuū: Et cōfitebor noī tuo dn̄e. ℣. Sup miam tuā ⁊ ueritatē tuā: qm̄ magnifica sti sup nos nomen sc̄tū tuum. Et.

In secūdo noc. aῇ. Michael archāgele ue ni in adiutorium populo dei. ps. Celi enar rāt. aῇ. Michael prepositus paradisi: quem honorificant angelorum ciues. ps. Dn̄i ē tra aῇ. Gloriosus apparuisti in conspectu dn̄i: ꝑ pterea decorem induit te dn̄us. ps. Bn̄dicā dn̄m. ℣. Ascendit fumus aromatum in con spectu domini. ℟. De manu angeli.

Gregorius ī moralib᷒. Lectio quarta.

Natura angelica ⁊ si ꝯtemplatōi au ctoris inherendo in statu suo immu tabilis permanet: eo ipso tamen quo cre atura est in semetipsa uicissitudinez mu tabilitatis habet. Mutari āt ex alio ī ali ud ire ē: ⁊ in semetipsam stabilem non eē

Una queqȝ.n.res quasi tot passib⁹ ad ali
ud tendit:quot mutabilitatis sue motib⁹
subiacet. Sola ãt natura icõprehensibil'
a statu suo nescit moueri:q̃ ab eo qḋ sẽp
idem est nescit immutari. Nam si ange
lorum substantia a mutabilitatis sue mo
tu fuissȝ aliena: bene ab auctore condita
nequaq̃ȝ a reprobis spiritib⁹ a btitudinis
sue arce cecidisset. Mire ãt oĩpotẽs deus
naturam summoꝝ spuum bonam:sȝ mu
tabilem condidit : ut q p̄manere nollent
reuerent:⁊ qui i ꝯditiõem ꝯsisterẽt tanto
in ea iam dignius:q̃ȝto ex arbitrio starẽt:
⁊ eo maioris apḋ dñm meriti fierẽt:quo
mutabilitatis sue motũ uolũtatis sue stu
dio uixissent. ℟. In cõspectu gentium nolite
timere.uos.n. in cordib⁹ urĩs adorate ⁊ timete
dñm. Angelus enim eius uobiscum est. ℣.
Stetit angelus iux̃ arã tẽpli hñs turibuluȝ au
reum in manu sua. Angelus.

Lec.v.

Quia ergo ipsa quoqȝ natura ange
lica est in semetipsa mutabilis:quã
uidelicet mutabilitatem uicit:per hoc ꝙ
ei q semper idem est uinculis amoris alli
gatur:recte nũc dı̄. Ecce q seruiunt ei ñ
sunt stabiles:atqȝ eiusdem ꝑtin⁹ docũ
tum mutabilitatis adiungitur:cum de a
postaticis spiritib⁹ subifert. Et i angel' suis
reperit prauitatem. Ex quorum bene cã
ifirmitatis humane ꝯsideratõem colligit
cum ilico subnectit. Quãto magis hi q
habitant domos luteas : qui terrenum
habent fũdamẽtum ꝯsumentur uelut ari
nea. Luteas qppe domos habitamus:
q: in corpora terrena subsistimus. Ex re
bus insensibilibus discimus:qd de sensi
bilibus atqȝ intelligibilib⁹ sentiam⁹. Ter
ra nãqȝ aere fecundatur:aer enim ex celi
qualitate disponitur:sic iumẽtis homies:
hõibus angeli:archangeli uero angelis
presunt. Nam ꝙ iumentis hoĩes p̄sint:
⁊ usu cernim⁹:⁊ psalmiste ṽbis docẽur q
ait. Oĩa subiecisti sb pedib⁹ ei⁹:oues ⁊ bo
ues uniuersas:insuper ⁊ pecora campi.
Qḋ angeli hõib⁹ presint p ꝑphetaȝ testa
tur angelus dicens. Princeps regni per
sarum restitit mihi. Hic e.

Hic ẽ michael archangelus : princeps militie
angelorum. Cui⁹ honor prestat bñficia pplorũ
⁊ oĩo perducit ad regna celoꝝ. ℣. Archãgelus
michael p̄positus paradisi:quẽ honorificãt an
geloꝝ ciues. Cuius honor.

Lectio sexta.

Quod uero angeli a superiorib⁹ an
gelorum potestatib⁹ dispensent: za
charias perhibet ꝑpheta q ait. Ecce ãge
lus qui loquebatur in me egrediebatur:
⁊ angelus alius egrediebat̃ i occursum e
ius:⁊ dixit ad euȝ. Curre ⁊ loquere pue
rum istum dicẽs. Absqȝ muro habitatur
hierusalem. Si.n.in ipsis officijs scoruȝ
spuũ nequaq̃ȝ potestates summe minima
disponerent : nullo mõ hoc qḋ hõi dice
ret angelus ab ãgelo cognouisset. Quia
igitur cũctorum conditor oia p semetipȝ
sȝ:⁊ tñ ad distiguẽdum pulchre uniuersi
tatis ordine:alia alijs dispẽsantib⁹ regit.
Nõ imerito reges angloꝝ sps accipim⁹
qui quo auctori oium familiari⁹ seruiunt:
eo subiecta apti⁹ regant. libet inquirere
si pax i sublimib⁹ sũma retinet̃:qd ẽ qḋ p
angelũ danieli dı̄. Ego ueni pp sermões
tuos:priceps ãt regni psaꝝ restitit mihi
uiginti ⁊ uno dieb⁹. Et ecce michael un⁹
de pricipib⁹ prim⁹ uenit i adiutoriũ mihi.
Et paulo p⁹. Nũc reuertar ut prelier ad
uersus principẽ psaꝝ . Cũ ãt egrederer
apparuit princeps grecoꝝ adueniens.
Quos inqȝ alios pricipes gẽtium nisi ã
gelos appellat? Quis sibi resistere exeũ
ti potuisset? Que ergo eẽ pax i sublimib⁹
potest si iter ipos quosqȝ angelicos spus
p̄liãdi certamẽ agit̃: q sp ꝯspectui uerita
tis assistunt. Responsorium.
Uenit michael archãgelus cũ mltitudie ange
loꝝ:cui tradidit deus aĩas scoꝝ: Ut pducat
eos i paradisũ exultatiõis. ℣. Emitte dñe spm
sctũ tuũ de celis:spm sapiẽtie ⁊ itellectus. Ut.

In tertio noc. aĩ. Angelus archãgelus mi
chael dei nũtius de aĩabus iustis alla alla. ps.
Cãtate.i. aĩ. Data sunt ei incensa mlta ut ado
leret ea ante altare aureum:qḋ ẽ ãte oclos dñi
ps. Dñs reg.exul. aĩ. Magna magnalia

de michaele archãgelo: q fortis ĩ prelio fec̃ uictoriam. ps. Benedic. ã. ℣. In cõspectu angelorum psallam tibi deus meus. ℟. Adorabo ad templum sãctum tuũ ⁊ cõfitebor nõi tuo.

Secũdũ mattheũ

In illo tp̃e accesserũt discipuli ad iesum dicentes. Quis putas ẽ maior ĩ regno celoꝝ. Et reliqua.

Omelia sãcti hieronymi pbr̃i.

Lectio septima.

Uidete ne ꝯtemnatis unum ex pusillis istis q credunt in me. Dico eniz uobis q angeli eoꝝ ĩ celo sp uidẽt faciẽ p̃ris mei: qui est in celis. Uenit filiꝰ hoĩs saluare qđ perierat. Sicuti enim abscidẽdos uel erudiẽdos infideles ac pfidos homines q scãdalo sunt corpori ecclie dñs p̃cepit: ita quoqꝫ monet ne quem ex paruulis: id ẽ hũilibꝰ hoĩbꝰ secũdum seculũ: qui simplr ac fidelr credũt in dei filium ꝯtemnamus. Fas. n. nõ ẽ ꝯtemni unũquẽqꝫ credẽtem in xp̃o: q non solum seruus dei: sed et filiꝰ p adoptionis gr̃am nuncupatur: cui regnũ celoꝝ ⁊ ꝯsortium ãgelorum ꝓmittitur. Et merito addit dñus dicens. Dico. n. uob: q̃ ãgeli eoꝝ ĩ celo sp uidẽt faciẽ p̃ris mei q ĩ celis est. Quãtam gr̃am circa unumquẽqꝫ credẽtem ĩ se dominus hẽat: ipse declarat: cũ angelos eorum semper uidere faciem p̃ris sui qui in celis ẽ oñdit. Etenim circa ões credẽtes in xp̃o angelorum magna est gratia. Deniqꝫ orõnes eorum in celo angeli pferũt. Unde illud ad tobiam a raphaele ãgelo dictum est. Qñ orabas tu ⁊ nurus tua sarra: ego obtuli memoriam orõnis ur̃e ĩ ꝯspectu dñi. Est etiam circa eos ⁊ firma anglorum custodia: quorum auxilijs unꝰ quisqꝫ ab inimicorum insidijs liberatur. Nec enim posset tuta esse humana infirmitas inter tot ⁊ tãtas hostis illiꝰ ĩsidias: nisi sc̃orum angeloꝝ muniretur auxilio.

Respõsorium.

In tp̃e illo ꝯsurget michael: q stat ꝓ filijs ur̃is ⁊ ueniet tp̃s quale nõ fuit: ex eo ex quo gẽtes ẽẽ cepunt usqꝫ ad tp̃s illud. ℣. In tp̃e illo saluabit ppls tuus oĩs q ĩuẽtus fuerit scriptus ĩ libro uite. Et ueniet.

Lectio octaua.

Dei autem angelos ad custodiam sanctorum dari propter nequitias spirituales: non solum ex presenti loco: sed etiam ex alijs testimonijs possumus agnoscere cum dicitur. Immittit angelꝰ domini in circuitu timentium eum: ⁊ custodiet eos. Et iterum. Montes ĩ circuitu eius: ⁊ dominus in circuitu ppli sui. Unde ⁊ de beato petro legimus ĩ actibꝰ apostolorum. Forsitan angelus illius ẽ. In apocalypsi ãt. Non solum sc̃orum: sꝫ ⁊ finium custodes esse angelos legimus. Merito ⁊ sc̃us heliseus iam cum intra domum ab hostibꝰ obsideret: dicẽte puero suo. Quid faciemꝰ dñe: Rñdens ait ad eum. Noli timere: qm̃ plures sũt nobiscũ q̃ꝫ cum illis. Uiderat enim ad auxilium suum: ꝓpter insidias hostium angelos aduenisse. Quos ut puer quoqꝫ illiꝰ uideret dominum deprecatus est dicens. Domini aperi oculos pueri hꝰ ut uideat. Et uidit inquit exercitum ⁊ quadrigas: et turbam multam in montibus. Aduenerat enim ad defensionem helisei exercitꝰ angeloꝝ. In libris quoqꝫ machabeorũ ad expugnãdos ĩimicos frequẽter ꝓpt ppli defẽsionẽ aduenisse ãglos legimus. De hꝰmõi itaqꝫ angelis: q sc̃is ac fidelibꝰ hoĩbus ad gr̃am uel ad custodiam dani in p̃nti loco dñs loqui cognoscit dicẽdo. Dico enim uobis q angeli eorum sẽp uidẽt faciẽ patris uestri q ĩ celis est.

Responsorium.

Michael archãgelus uenit in adiutoriuz populo dei. Stetit in auxilium pro animabus iustis. ℣. Setit angelus iuxta aram templi: habens turibulum aureum in manu sua. Stetit in. ℟. ℟sorium.

Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dignus michael archangelus: qui pugnauit cum diabolo gratia dei ille uictor in celis extitit. Et ille hostis antiquus patuit ruine magne. ℣. Gaudent angeli: letantur archangeli: de michaele dei nuntio. Et ille.

Lectio nona.

Quia igit̃ circa credẽtes ĩ xp̃o diuĩa
dignatio sit. Ex hoc ipso cognosci
mus: quoꝝ angeli sp̃ ĩ celo ĩ cõspectu pa
tris assistũt. Excubãt. n. ꝓ eis: ⁊ pfert̃ orõ
nes ⁊ desideria sc̃oꝝ ĩ cõspectu dei. Qua
ꝓpter fas ẽ ut unum de pusillis ĩ xp̃o cre
dentibus nõ ꝯtemnamus: quos ⁊ ab an
gelis custodiri legimus: ⁊ quoꝝ angl̃os
faciem patris semper uidere scimus ĩ ce
lis. Multi. n. xp̃iani q̃uis despecti ⁊ hu
miles in seculo h̃eantur: tñ apud deũ ma
gni sunt: hñtes in se fidem ac timorẽ dei:
secundum q̃ ip̃e dñs in apocalypsi mani
festat dicẽs. Scio tribulatõem tuã ⁊ iopi
am tuam: sed diues es apud me. Quem
ergo in hoc seculo iopem ⁊ pauperez di
xit: apud se diuitem esse ostendit. Non
rex apud illũ nobilior: nõ paup ĩfirmior
non diues potentior: nõ dñs potior: ñ ser
uus deterior: sed õib⁹ equal̃. õib⁹ iudex: õi
b⁹ de⁹ ⁊ dñs ẽ: secũdũ qđ scriptũ de eo le
gim⁹. Non. n. mirat̃ magnitudiem c⁹q̃ꝫ q
õium dñs ẽ: nec reuerebit̃ psonã alic⁹: q̃ꝛ
pusillũ ⁊ magnũ ip̃e fecit: ⁊ equalr̃ est illi
cura đ õib⁹. Uñ nõ imerito ⁊ sc̃s petrus
ĩ actib⁹ apl̃oꝝ ita testat̃ ẽ dicẽs. In uerita
te cõperi: q̃ꝛ nõ ẽ psonaꝝ acceptor de⁹: sꝫ
ĩ õi gẽte q timet illũ: ⁊ opat̃ iustitiã accep
tus est illi. Et iõ nõ nobilitatẽ c⁹q̃ꝫ aut di
uitias mirat̃ ille q õium dñs ẽ. nõ paup
tatẽ ꝯtẽnit: ñ natales despic t: sꝫ õib⁹ cre
dẽtib⁹ ĩ se equalr̃ g̃ram suam celestẽ largi
tur: ⁊ diuitib⁹ ⁊ paupib⁹: ⁊ dñis ⁊ seruis õi
seruiet etati. un⁹. n. dñs: unigenit⁹ dei fili⁹:
⁊ una mater eccl̃a.

Ad laudes ⁊ per horas. Añ.

Stetit angelus iux̃ aram templi hñs tu
ribulum aureum in manu sua. ps. Dñs re
gna. cũ reli. añ. Dum preliaretur michael
archangelus cum dracone: audita est uox di
centium salus deo nostro all̃a. ℣. Archãgele
michael constitui te principem super omnes
animas suscipiendas. ℣. Angeli domini dñꝫ
benedicite in eternum ℣. Angeli archangeli
throni: ⁊ dñationes: principatus: ⁊ potestates
uirtutes celorum: laudate dominum de celis
all̃a. Capl̃z. Significauit deus. hym. Chri
ste sanctorum decus angelorum. ℣. Stetit an
gelus iux̃ aram templi. ℞. Habens turibulũ
aureum in manu sua. Ad bñđ. añ. Factum ẽ
silentium in celo dum draco committeret bel
lum: ⁊ michael pugnauit cum eo: ⁊ fecit uicto
riam all̃a. ps. Bñđ. orõ. Deus qui miro or
dine. Ad t̃tiã capl̃z. Significauit deus.
Rñ. bre. Stetit angelus iux̃ aram templi. ℣.
Habens turibulum aureum in manu sua.
Juxta. Gloria. Stetit. ℣. Ascendit fumus aro
matum in conspectu domini. ℞. De manu an
geli. Orõ. Deus qui miro.

Ad sextã caplm̃.

Beatus qui legit ⁊ qui audit uerba
prophetie huius ⁊ seruat ea que ĩ ea scrip
ta sunt tempus enim ꝓpe est.
Rñsoria breuis. Ascendit fumus aroma
tum: In conspectu dñi. ℣. De manu angeli.
In conspectu. Gloria. Ascendit. ℣. In con
spectu angelorum psallam tibi deus meus. ℞.
Adorabo ad templum sanctum tuum ⁊ confi
tebor nomini tuo. Orõ ut supra.

Ad nonã Caplm̃.

Factum est prelium magnum in ce
lo: michael ⁊ ãgeli eius preliabant̃
cum dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ ange
li eius: ⁊ non preualuerunt neq̃ꝫ locus ĩ
uentus est eorum amplius in celo.
Rñsori. bre. In conspectu angelorum psal
lam tibi deus meus. ℣. Et adorabo ad tẽpluꝫ
sanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. Psal
lam tibi. Gloria. In conspectu. ℣. Adorate
dominuꝫ all̃a. ℞. Oẽs angeli ei⁹ all̃a. Oratio
ut supra. Ad uespas. ℣. Stetit angelus.
cum reli. de laudi. ps. Dixit dominus.
cum reliquis in fine. ps. Confitebor tibi
domine in toto corde meo quoniam au
disti. Capitulum. Significauit. Hymnus.
tibi christe. ℣. In conspectu angelorum psallã
Tibi deus meus. ℞. Et adorabo ad templũ
sanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. Ad
mag. añ. Princeps gloriosissime michael
archãgele esto memor nostri hic ⁊ ubiq̃ꝫ semp
precare ꝓ nobis filium dei all̃a: ps magnifi
cat. Oratio ut supra.

In sc̄i hieronymi pbr̄i ꝛ ꝯfessoris: eccl'ie
qꝫ doctoris. Oratio.

DEus q eccl'ie tue i exponēdis sacris
scripturis bt̄m hieronymū gl'osuꝫ
ꝯfessorē tuū: doctorē maximū ꝛ electum
ꝓuidere dignatus es: tribue quesumus:
ut eiusdem pijs suffragantibus meritis:
qđ ore sil' ꝛ ope docuit: te adiuuāte exer
cere ualeam⁹. ꝑ.

Lectio prima.

APud bethleē iude depositio sācti
hieronymi pbr̄i. Hic nat⁹ ē i oppi
do stridonis: qđ dalmatie quōdam pan
nonieqꝫ cōfiniū fuit: p̄re eusebio: uestem
xp̄i puer rome suscepit: ibiqꝫ l'r̄is grecis
ac latinis: aprime erudit⁹ ē. P⁹ q̄ꝫ autem
omne mundanarum studium litteraruꝫ
adeptus est: probatissimoruꝫ quoqꝫ mo
nachorum habitum fratrumqꝫ imitatus
romane ecclesie postmoduꝫ pbr̄ ordiat̄.
Cūqꝫ per triennium ꝯtinuum car⁹ accep
tusqꝫ a populis ueneraretur: ōiumqꝫ iu
dicio dignus esse summo sacerdotio de
cerneret̄. Quidam ex clericorum mona
chorumqꝫ ordinibus: ꝓ petulātia proqꝫ
igluuie discurrentes ad effugādū urbe
hieronymum: q utrorūqꝫ eorum scribēs
uitiuꝫ dep̄hēderat īsidias pauerūt. Uerꝫ
ipse ꝑꝑ celorum regna: domum. parētes
sororem. cognatos. romam egressus de
reliquit: ꝛ hierosolymaꝫ militaturus đo
ꝑgens. Primo ad gregoriū naziāzenum
tūc ꝯstātinopolitane urbis ep̄m: supplex
docilisqꝫ discipulus accessit: ut sc̄aꝝ scrip
turarum studijs erudiret̄. Inde i syriam
p̄rexit: ꝛ i possessiōem euagri ep̄i aliq̄ꝫtu
lū cōmoratus ē. Ad deserta loca deinde
ita let⁹ accict⁹ qꝫ accessit ut uolasse eū ma
gis q̄ꝫ measse crederes. Quadriēniū ita
qꝫ i illa uasta solitudine: q̄ exusta solis ar
doribus: horridum mōachis prestat ha
bitaculū exegit. Indeqꝫ ad bethleeꝫ op
pidum remeauit: ubi prudens aial ad p̄
sepe dn̄i se obtulit ꝑmāsurum. Biblio
thecam sane suam: quā sibi sūmo studio
ipse ediderat: ōiūqꝫ librorū orones quas
pene mēorat̄ retinebat: iterꝫ relegēs dieꝫ
ieiunans ducebat ad uesꝑam.

Lectio secūda.

PLures ad eū religiosorum: quib⁹
uite ei⁹ fama cōꝑta ē ꝓtinus ꝯfluxe
rūt: bonūqꝫ doctorem paruo adhuc sub
tugurio boni obseruauere discipuli. Nec
multo p⁹ cellulas ibi ob disciploꝝ suorū
copiam: ꝛ ꝑꝑ frequentiaꝫ aduēiātiuꝫ ad
bethlemiticam portam q̄ ad occidētem
ꝯspicit: ꝛ egredientib⁹ ad septentrioneꝫ
uidetur paruulum hitationis locellū cō
struxit. Quib⁹ nisib⁹ q̄ꝫtisue laborib⁹: he
braicam linguam atqꝫ chaldaicam: l'r̄as
qꝫ hebreas didicerit: ut ꝟbis ei⁹ edicaꝫ:
cum esseꝫ inquit iuuenis: ꝛ solitudis me
deserta uallarēt: icētiua uitioꝝ: ardorēqꝫ
nature ferre nō poterā. Quam cū crebris
ieiunijs fatigarem: mēs tn̄ cogitatiōibus
estuabat. Ad quam edomandam cuidā
fratri: q ex hebreis crediđrat me i discipu
lum dedi: ut post quintiliani acumina: et
ciceronis fluuium: grauitatemqꝫ fronto
nis: ꝛ lenitatem plinij: alphabetum disce
reꝫ: stridentia: hanelantiaqꝫ uerba medi
tarer. Quid ibi laboris sumpserim: quid
sustinuerim difficultatis: quoties despa
uerim: quotiesue cessauerim: ꝛ ꝯtētiōem
discendi rursus inceperim: testis est ꝯsciē
tia mea. Armatus itaqꝫ fide: gr̄amqꝫ xp̄i
adeptus: hebreorum uolumina que i ca
none ꝯtinentur: de hebreo in latinam lin
guam uertit: eaqꝫ pene omnia 'commē
tatus est.

Lectio tertia.

UT ergo opera eius ualde util'r con
fecta breuiter commemoremus:
scripsit uitam pauli monachi. Epistolaꝝ
ad diuersos librum unum. Ad heliodo
rum exhortatoriam: altercatōem luciferi
ani ꝛ orthodoxi: chronicam omnimođ
historie. In hieremiā ꝛ ezechielem ome
lias. xxviij. quas de greco in latinū uer
tit. De seraphin. de osanna. de frugi: et
luxurioso filio. đ trib⁹ q̄ōnib⁹ ueris legis.
omelias i cāticis cāticoꝝ duas: aduersus
eluidiū đ marie ꝟgitate ꝑpetua. ad custo
chiū đ ꝟgitate seruāda. ad marcellā ep'la
rum librum unum. Cōsolatoriā đ morte
filie ad paulam. In epistolam pauli ad
galathas commentariorū libros tres.

Jn epl'az ad titū librū unū. Jn epistolaz
ad philomenā librū unū. Jn eccl'asten
ↄmētarios. Questionū hebraicarū. Jn
genesi librū unū. De locis librū unum.
Hebraicoꝝ noīum librū unū. De spiri
scō didimi quē ī latinū trāstulit librum u
nū. Jn lucā omelias. xxxix. Jn psalmis:
a decimo usqꝫ ad sextūdecimū tractatus
vij. Captiuū mōachū. Uitam bti hilari
onis. Nouū testm̄ grece fidei reddidit.
Uet'ius t̄ hebraicū trāstulit. Eplaꝝ āt ad
paulā ꝛ eustochiū īcert⁹ ē nūer⁹. Sexde
cim ꝓphetaꝝ uolumia quattuor ꝛ septu
aginta libros editos ↄmētatus ē. Jnter
has itaqꝫ numerosas opis sui paginas
cētū ꝛ. xxxv. uiroꝝ illustriū ecclasticos
scriptores a passione xp̄i usqꝫ ad quartū
decimū theodosij īpatoris annū in ordi
nē digessit. Jtē ↄ iouinianū libros duos.
Apologeticū ad pamachiū. Jn matthe
um ↄmētarioꝝ libros. iiij. Encheridion
ī psalterio. Aduersus eluidiū ↄqꝫ pelagi
um luculentissima uolumina edidit. De
māsiōib⁹ quoqꝫ filiorū isrl' ꝛ alia q̄ꝫplīma
ad edificatiōem eccl'e catholice pietate ↄ
posuit. Tanta deniqꝫ lassitudine fatigat⁹
ē: ut ēt ī stratu suo iacens: funiculo trabe
suspenso supin⁹ apphēso erigeret: ut. s. of
ficium m ōasterij ꝓut poterat exhiberet.
Tādem p⁹ pfectā placitāqꝫ deo ↄuersati
onē: nonagesionono etatis sue anno apd
bethleē oppidū ī pace qeuit pridie calen
das octobris: duodecimo honorij impe
ratoris anno: libros suos p ǵnquaginta
ꝛ sex annos ↄfecit.

Epla scī hieronymi ad paulā ꝛ eustochi um.

Lectio quarta.

Quia īpossibile ē ī sensū hoīs nō ir
ruere moto medullaꝝ calore: ille
laudatur: ille p̄dicat beatus: q statim ut
cepit cogitare interficit cogitatus: ꝛ alli
dit eos ad petram: petra āt ē xp̄s. Quo
tiens ego ipse ī heremo ↄstitutus ꝛ in il
la uasta solitudine: que exusta solis ardo
ribus horridum monachis prestabat ha
bitaculum putabam me romanis īteeē
delitijs. Sedebam solus: qꝛ amaritudīe
repletus eram horrebant sacco membra
deformis ꝛ squalida cutis situm ethiopis
se carnis adduxerat. Quotidie lachry
mas quotidie gemitus: ꝛ siqn̄ repugnā
tem somn⁹ imminens opp̄ssisset. nud hu
mo uix ossa herentia collidebam. De ci
bis uero ꝛ potu taceo: cum etiā languen
tes monachi aqua frigida utantur: ꝛ coc
tum aliquid accepisse luxuria sit. Jlle igi
ego q ob geenne metum tali me carcere
ip̄e damnaueram: scorpionum tātum so
cius ꝛ feraꝝ: sepe choris intereram pu
ellarum. Pallebant ora ieiunijs: ꝛ mēs
estuabat in frigido corpore. Et ante ho
minem iam sua carne p̄mortuū: sola libi
dinū icēdia bulliebāt. Jtaqꝫ ōi auxilio d
stitut⁹: ad iesu iacebā pedes: rigabam la
chrymis: crine tergebā: ꝛ repugnātē car
nem hebdomadarū iedia subiugabam.

Lectio qnta.

Non erubesco ↄfiteri īfelicitatis mee
miseriā: qn potius plango me nō eē
qd fueri. Memini me clamātem diē cre
bro iunxisse cuꝫ nocte: nec prius a pecto
ris cessare uulnerib⁹: q̄ꝫ rediret dño icre
pāte trāquillitas. Jpsam quoqꝫ cellulaꝫ
meam quasi cogitatōuꝫ meaꝝ ↄsciam p
timescebā: ꝛ mihimet irat⁹ ꝛ rigidus solus
deserta penetrabā. Sicubi ↄcaua ualliū.
aspa mōtiū: rupiū p̄rupta cernebām: ibi
mee orōnis loc⁹: illic miserrime carnis er
gastulum. Et ut mihi testis ē dñs: p⁹ mul
tas lachrymas: p⁹ celis oculos inherētes:
nōnūq̄ꝫ uidebat mihi iteresse agminibus
angelorum: ꝛ let⁹ gaudensqꝫ cātabā. P⁹
te ī odorem unguentoꝝ tuoꝝ currem⁹.
Si āt illi has sustinēt tentatōes lididinū:
q exusto corpe solis cogitationib⁹ oppu
gnātur: quid patit puella q̄ in delitijs ui
uit? Nēpe secūdū illd apli uiuēs mortua
ē. siqd itaqꝫ ī me pōt eē ↄsilij: si expto cre
ditur. Hoc primum moueo: hoc obte
stor: ut spōsa xp̄i uinū fugiat ꝓ ueneno.
Hec aduersus adolescentiam prima ar
ma sūt demonū. Nō sic auaricia quatit:
iflat supbia: delectat ambitio. Facile his
caremus uitijs. Hic hostis intus iclusus
ē. Quocūqꝫ pergimus nobiscū inimicū
portamus. Uinū ꝛ adolescētia duplex ē

icēdium uoluptatis. Quid oleum flāme
adijcim⁹? Quid ardēti corpusculo fomē
ta igniū mistramus? Paulus ad tiotheū
scribit. Jam noli aquā bibere: sed modi
co utere uino: pp stomachū tuū ꝛ frequē
tes tuas ifirmitates. Lectio sexta.

Vide quib⁹ causis uini potio ꝯceda
tur. Vix hoc stomachi dolor et fre
quēs meret ifirmitas. Et ne nobis forsitā
de egrotatōib⁹ blādiretur: modicū prece
pit ēē sumēdum. Medici pot⁹ usus cōsi
lio q̄ȝ apli. lȝ apls medicus sit spual. Re
feram tibi mee ifelicitatis historiam. Cuȝ
ante ānos plurimos domo parentibus.
sorore cognatis: ꝛ qđ his difficili⁹ ē ꝯsue
tudine lautioris cibi: pp celoꝝ me regna
castrasse: ꝛ hierosolymā militatur⁹ pgerē
bibliothecā quā mihi rome summo stu
dio ac labore ꝯfecerā: carere nō poterā.
Jtaqȝ miser ego lecturus tuliū ieiunabā.
Post noctiū crebras uigilias: p⁹ lachry
mas: quas mihi preteritoꝝ recordatio
peccōꝝ ex itimis uiscerib⁹ eruebat plato
sumebat i manib⁹. Si qñ i me metipsum
reuersus ,pphetas legere cepissez: sermo
horrebat icultus. Et qꝛ lumen cecis ocul'
ñ uidebā: ñ ocloꝝ putabā sed sol'. Dum
ita me antiqu⁹ serpēs illuderet: in media
ferme quadragesima medullis infusa fe
bris corp⁹ iuasisset exhaustū: ꝛ sine ulla
requie qđ dictu quoqȝ icredibile sit: sic i
felicia mēbra depasta est ut ossibus uix
herent.

In festo sci remigij ꝯfes. Lectio prima.

Remis sci remigij epi ꝛ ꝯfessoris: ui
ri pclarissimi: uirtutis ꝛ sanctitatis.
Hic gētem frācoꝝ idoloꝝ culturis dedi
tam ꝯuertit ad xpm: rege ipoꝝ sacro fon
te baptismatis ꝛ sacramtis fidei prius in
itiato. Septuaginta ꝛ eo amplius i epatu
ānos expleuit. Hic iter cetera facta: puel
lam a morte corpis suscitauit.

In sācti frācisci ꝯfessoris. Oratio.

Deus q ecclam tuā bti frācisci meri
tis fetu noue ,plis āplificas: tribue
nobis ex ei⁹ imitatōe terrena despicere:
ꝛ celestiū donoꝝ sp pticipatiōe gaudere
per. Lectio prima.

Apparuit gra dei saluatoris nři di
ebus istis nouissimis in seruo suo
francisco: quē pr miaꝝ ꝛ lūiuȝ i taȝ larga
dulcedinis benedictione pueniт: qđ sicut
ex uite ipsius decursu luculēt apparet: ñ
solū de mūdialib⁹ tenebris eduxit i lucē:
sed ꝛ pfectis effecit uirtutū progatiuis ꝛ
meritis celebrē: nec ñ ꝛ pclar⁹ circa eum
crucis ostensis mysterijs insignit demon
strauit illustrem. Hic nimiꝝ de uallis spo
letane partib⁹ de ciuitate assisij trahens
originem. primūqȝ ioannes uocat⁹ a ma
tre: deinde frācisc⁹ a patre. Noiatōis qui
dem pñe uocabulū tenuit: sed ꝛ rē mīni
nois nō reliquit: lȝ. n. inter uanos fuerit
hoīum filios iuuenili etate nutrit⁹ iuanis:
ꝛ p⁹ aliqualē lrarum noticiam lucratiuis
mercationum deputat⁹ negocijs: supno
tñ sibi assistente presidio: nec iter lasciuos
iuuenes p⁹ carnis petulātiam abijt: nec
iter cupidos mercatores spauit i pecunia
ꝛ thesauris. Jnerat nāqȝ iuuenis frācisci
pcordijs diuinit⁹ iclyta cū leuitate man
suetudinis: quedam ad paupes miseratio
liberalis: q̄ secū ab ifātia crescens tanta
cor illius benignitate repleuerat: ut iam
euangelij non surdus auditor: ōi propo
neret se petenti tribuere: maxime si diui
num allegaret amorē.

Lect. secunda.

In ipso quidem iuuentutis flore
firma se dño sponsione ꝯstringens:
q̄ nūqȝ si possibilitas afforet petentib⁹
,p amore dñi se negaret: dum promissuȝ
tam nobile usqȝ ad mortem seruare non
destitit: ad copiosiora in deum dilectio
nis ꝛ gratie incrementa peruenit. Veruȝ
licet hic iugiter in corde ipsius diuini a
moris uigeret igniculus: ignorabat ad
huc adolescens curis terrenis implicitus
celestis allocutionis archanum: donec
facta manu dñi super eum: ꝛ castigatus
fuit exterius prolixi languoris grauedie
ꝛ clarificatus interius sancti spiritus ūc
tōe. Corporeis postmodū uirib⁹ utcūqȝ
resūptis: mēteqȝ mutata i meli⁹: cū militē
quēdā nobilē quidem gñe: sȝ iopē rebus

obuium ĩspato habuisset occursũ gñosi
regis ⁊ paupis christi memor effectus:
tãta fuit erga uiꝝ pietate pmotus : ut de
centia q̃ sibi de nouo pauerat ĩdumenta
d̃poneret:illũq̃ȝ ꝓtin⁹ se nudato uestiret.
Nocte uero sequẽti cũ se sopori dedissȝ:
palatiũ speciosũ ⁊ magnũ cũ militaribus
armis crucis signaculo ĩsignitis:is ꝓ cui⁹
amore militi egeno subuenerat dignatia
sibi reuelatiõe mõstrauit:nec nõ uisa oĩa
sua fore militũq̃ȝ suoꝝ:si crucis xp̃i uexil
lum ꝯstãter assumeret : sub asseueratiõis
certitudĩe repromisit. Extunc a publice
negociatiõis tumultu se subtrahens:soli
taria loca q̃rebat amica nemorib⁹: ĩ qui
b⁹cũ gemitib⁹ ĩenarrabilib⁹ĩcessant ĩten
deret p⁹ lõgam precũ ĩstantiam quã sibi
pfectiõis semitã a dño postulabat ostẽdi
ad uotũ exaudiri ꝓmeruit.

Lec.tertia.

Na quippe dierum dum sic seque
strat⁹orarec appuit ei xp̃s iesus uelu
ti cruci cõfixus: eidem tam efficaciter ĩn
gerens euãgelicum illud. Qui uult ueni
re p⁹me abneget semetip̃m ⁊ tollat crucẽ
suã ⁊ sequatur me:ut mẽtẽ ipsi⁹ ĩtrisecus
⁊ ĩcẽdio dilectiõis adureret:⁊ abscitbio
cõpassiõis ĩpleret. Nã ⁊ ad p̃misse uisio
nis cõtuituȝ liq̃facta ẽ aĩa ei⁹:⁊ memoria
passiõis xp̃i uiscerib⁹ cordis ipsius adeo
ĩpressa medullitus:ut et crucifixi dñi pla
gas oculis mẽtis ĩterius quasi iugit̃ cer
neret:⁊ uix exterius a lachrymosis gemi
tibus ꝯtinere ualeret. Igit̃ cũ iã ꝓ dilecti
one christi iesu õeȝ sbam domus sue:qua
si nihil reputãdo despiceret: thesauꝝ sẽti
ebat se repisse absconditũ: p̃ciosũq̃ȝ mar
garite fulgorẽ: quoꝝ desiderio tract⁹ sua
disponebat cuncta distrahere: diuinoq̃ȝ
mercãdi mõ negociatõeȝ mũdanã ĩ euã
gelicã cõmutare. Egressus itaq̃ȝ semel
ad meditãdũ in agro:cum deambularet
iux̃ ecclam quãdam sancti damiani: que
minabat̃ p̃ nimia uetustate ruinã:⁊ ĩstigã
te se sp̃u eãdẽ cã orõnis ĩtrasset:ꝓstratus
ãte imaginẽ crucifixi: ñ modica fuit in o
rãdo cõsolatiõis suauitate repletus.

Lectio quarta.

Umq̃ȝ lachrymosis oculis ĩtende
ret ĩ dñicam crucem:uocẽ de ipsa
cruce ad se quodãmõ delapsam : corpo
reis audiuit auribus ter dicentem franci
sce:uade repara domum meam:que ut
cernis tota destruitur. Ad cuius stupẽde
uocis ꝯmonitiõem mirificam:uir dei pri
mum q̃dem pfectus:deinde gaudio ⁊ad
miratõe repletus:ꝓtinus exurrexit:totũ
se recolligẽs ad pficiẽdum mandatuȝ de
reparanda materialis eccle domo:lȝ prĩci
palis ĩtẽtio ẜbi ad eã ferret̃:quã xp̃s sui
sãguis acq̃siuit p̃cioso cõmercio:sicut eũ
sp̃s sc̃s edocuit: ⁊ ipse postmõȝ sibi fami
liaribus reuelauit. Mox cũctis ut potu
it ꝓ xp̃i amore distractis ecclie p̃fate sa
cerdoti pauperculo ad ipsius reparatio
nẽ ⁊ pauperũ usũ pecuniã obtulit:et qd̃
eũ ad tp̃s secum morari pmitteret suppli
cit̃ req̃siuit. Acquiescente autem illo de
mora:sed timore parentum recusante pe
cuniam:uerus ille iam pecuniarum con
temptor in quãdam fenestram pondus
metalli proijciens:abiectum uelut pulue
rem uilipendit. Sentiens aũt ex hoc ad
uersum se patris ꝯcitatum eẽ furorem ut
ire locum daret:diebus aliquibus ĩ qua
dam occulta fouea ieiunans orans et la
chrymans latuit.tandem sp̃uali quadaȝ
completus letitia ⁊ uirtute indutus exalto
exterius fiducialiter prodijt:⁊ ciuitatem
ꝯstanter intrauit. Queȝ cum iuuenes cer
nerent facie squalidũ ⁊ mente mutatum
ac per hoc alienatum putarent a sensu:
lutoq̃ȝ platearum uelut stultuȝ ĩpeterent
⁊ clamorosis ei uocibus insultarent: Fa
mulus dñi nulla ꝓrsus fractus ac muta
tus iniuria: ut surdus in omnibus ptran
sibat.

Lectio q̃nta.

Re õibus autem pater ipsius fu
rens ⁊ fremens : tanq̃ȝ si naturalis
esset miserationis oblitus : ptractum do
mi filium: uerberibus ⁊ uinculis cepit an
gere:ut dum eius per molestias corpus

attrectaret ad mũdi blãditias aĩum iclia
ret. Experiẽtia tñ certa cognoscẽs dñi fa
mulũ ad q̃cũqȝ aspa ꝓ xp̃o pferẽda p̃op
tissimũ cum liquido cerneret: ꝙ eũ reuo
care nõ posset: cepit eidẽ uehemẽter insi
stere: ut ep̃m ciuitatis una secũ adiret: et⁹
qȝ renũciaret i manib⁹ hereditario iuri
patnaꝝ oĩũ facultatũ. Ad qd̓ exequẽdũ
dñi seruus ultro se offerẽs: mox ut pueñt
corã ãtistite: nec moras ẽ passus nec con
tatus de aliquo: nec exegit uerba nec
reddidit: qn potius uestimẽta sic cũcta:
ꝙ ⁊ femoralia ipsa reiecit: totusqȝ coraȝ
astantib⁹ ut ebri⁹ spu amore illi⁹ nudari
nõ horruit: qui nudus i cruce ꝓ nob̃ pe
pẽdit. Solut⁹ exide mũdi ꝯtẽptor a uicul'
ẽrenaꝝ cupidinũ: dũ ciuitate relicta secu
r⁹ ⁊ liber laudes dño i medio nemorum
gallica ligua cãtaret: occurrẽtib⁹ sibi latro
nib⁹ magni regis p̃co nõ timuit: nec a
laude cessauit: utpote q uiator seminud⁹
⁊ uacu⁹ erat: ⁊ aplico more in tribulatiõe
gaudebat. Exinde totius humilitatis a
mator: ad obsequẽdum leprosis se tran
stulit: ut dũ miserabilib⁹ ⁊ abiectis perso
nis seruitutis iugo se subderet sui mũdi
qȝ ꝯtẽptũ pfecte pri⁹ disceret q̃ȝ doceret.

Lectio sexta.

Et qdem cũ pri⁹ eos sup õe hoĩuȝ
genus horrere soleret: diffusa i eum
copiosius gr̃a: corde tã hũili se illorum
mãcipauit obsequiis: ꝙ ⁊ lauabat pedes
⁊ ligabat ulcera: ⁊ educebat putrediney
⁊ saniẽ abstergebat. iauditi quoqȝ feruo
ris excessu ulcerosaꝝ plagaꝝ ruebat in
obscula: os suum ponẽs i puluerẽ: ut sa
turatus obprobriis: carnis supciliũ legi
spu potestatiue subiiceret: suiqȝ dñium
hoste subacto domestico pacifice possi
deret. Igit̃ cũ iam eẽt in xp̃i hũilitate fun
dat⁹: ac pauptate diues effectus: q̃ȝq̃ȝ nil
ꝓsus hrẽt: repatiõi tñ eccle iux̃ datũ sibi
e cruce mãdatũ: adeo sollicite cepit intẽ
dere: ut ⁊ corp⁹ attritũ ieiuniis onerib⁹ la
pidũ subderet: ⁊ elemosynaꝝ subsidia ẽt
ab illis non abhorreret deposcere: apud

quos ꝯsueuerat abũdare. Deuotõe quo
qȝ sibi assistẽte fideliũ q p̃clarã i uiro dei
iam cepant nosce uirtutẽ: nõ solũ scĩ da
miani: uerũ ẽt pricipis aplorum ⁊ uirginis
gloriose ruinosas ⁊ derelictas resarciuit
ecclesias: ut q̃ p eum i posterum dñs spu
alit' opari disponeret: sensibil' foris ope mi
sterialr presignaret. Nam instar reperate
triplicis fabrice: ipsius scĩ uiri ducatu: se
cũdũ datã ab eo formã rl'am ⁊ doctrinaȝ
xp̃i triformiter renouanda erat ecclia: sicũ
⁊ uox facta ad eũ de cruce ẽtio replicans
de dom⁹ dei repatiõe mãdatũ p̃abulum
extiterat signum: ⁊ nunc in tribus ab eo
istitutis ordinib⁹ cernim⁹ eẽ cõpletum.

Lectio septima

Ecclesiarum itaqȝ trium cõsumato
iam opere: cum in ea que uirginis
erat moraret' assiduus: illius suffragantib⁹
meritis que precium ꝓtulit nr̃e salutis ui
am perfectionis inuenire ꝓmeruit: per i
fusum sibi diuinitus sp̃m euangelice ueri
tatis. Nam cum una dierum inter mis
sarum solennia legeretur euangelium il
lud: in quo discipulis ad predicandum
missis: euangelica norma in uiuendo p̃
scribitur: ne uidelicet possiderent aurũ l'
argentum: nec i zonis pecuniam: nec pe
ram deferrent in uia: nec duas haberẽt
tunicas: nec calciamenta nec uirgã: mox
i huiusmodi uerborum auditu tãta eum
uirtute spiritus xp̃i gratia perunxit et in
duit: ut in formam uiuen di prefatam ñ
solum noticia ⁊ affectu: uerum etiam ui
ta ⁊ habitu transformaret. Illico eni cal
ciamenta deposuit: : reiecit baculum: pe
ram ⁊ pecuniam abdicauit. Unaqȝ con
tentus tunicula: dimissa corrigia pro cin
gulo funem sumpsit: omnem solitudineȝ
cordis apponens: qualiter audita pfice
ret: ⁊ apostolice rectitudinis regule se ipȝ
per omnia coaptaret. Deniqȝ spiritus
christi ui flammea totus accensus: cepit
ut alter helyas ueritatis emulator exi
stere: cepit ⁊ aliquos ad iustitiam pfectã
iducere: cepit ⁊ ceťos ad pñiaȝ inuitare

Erant aũt ipsius eloquia nõ iania nec risu
digna: erãt uirtute sp̃s sc̃i plena: erãt me
dulas cordis penetrãtia: ut ⁊ i uehemen
tem stuporem audientes ɔuerterẽt: ⁊ ob
stinatorum mẽtes efficacia uirtuosa mol
lirent.

Lectio octaua

INnotescente etenim apud mltos
sublimi eius sãctoqꝫ ꝓposito: tam
ex doctrine simplicis ueritate qꝫ uite: ce
perunt ipsius exemplo uiri quidam ad
penitentiam animari: ⁊ eidem relictis õi
bus habitu uitaqꝫ coniungi: quos ⁊ fra
tres minores uir humilis censuit appel
lari. Sane iam sc̃m deo uocãte ɔsumma
to senario: cum pius eorum pr̄ ⁊ pastor
locum solitudinis nactus in multa cor
dis amaritudine uitam deploraret adu
lescentie non sine culpa transactam: sibi
qꝫ ac proli quam in xp̃o genuerat: ueni
am postularet ⁊ gr̃am: Excessiua quadã
in eum superueniente letitia: certificatus
est de remissione plenaria õium delicto
rum: usqꝫ uidelicet ad nouissimum qua
drantem. Raptus deinde supra se ac in
quoddam lumen uiuificum totus absor
tus: que circa se ac fratres suos futura e
rant luculenter aspexit: sicut ipse pꝰ mõꝫ
ordinis profectum ⁊ dilatatõem per dei
clemẽtiam i ꝓximo fieri debere ꝓnunti
ans: ad confortationem pusilli gregis fa
miliarit̃ reserauit. paucis admodũ elapsis
diebus qbusdam sibi coherentibꝰ alijs
cum iam ad duodenariuꝫ excreuissent:
disposuit dñi famulus cum illo simplici
um cetu aplice sedis adire p̄ñtiaꝫ: ut pre
ostensam sibi a dño normam uiuendi:
quã ⁊ breui sermõe ɔscripserat: : suppli
ci ter ⁊ instanter exposceret eiusdem sacra
tissime sedis auctoritate plenaria confir
mari.

Lectio nona

PRoperante itaqꝫ ĩspo cum socijs
iuxta ꝓpositum comparere ɔspec
tui summi põtificis dñi. s. innocentij t̃tij:
preuenit eum dignatiõe clementie dei
uirtus ⁊ sapientia xp̃s: suum per uisiõem
commonefaciẽdo uicarium: ut supplicã
ti pauperculo ⁊ placitum daret audituꝫ
⁊ benignũ p̄beret assensum. Uidit nãqꝫ
i sõnis põtifex ipse romanus Lateranẽ
sem basilicam ruine fore iam proximaꝫ:
quã qdam hõ pauperculus modicus et
despectus ꝓprio dorso submisso ne cad
ret sustentabat. Cum igit̃ in famulo dei
suis comparente ɔspectibus sapiens cõ
templaretur antistes simplicis aĩ purita
tem: mũdi cõtemptum: pauptatis amorẽ
ꝓpositi perfecti constantiam: aĩarũ zelũ
ignitumqꝫ uoluntatis sancte feruorem:
Uere inquit hic est ille qui opere ac doc
trina christi sustentabat ecclesiaꝫ. Proin
de ad ipsum precipuam extunc deuotio
nem ɔcipiens: ac petitioni eius per oĩa
se inclinans: approbauit regulam. Dedit
de p̄ñia predicanda mandatum: postula
ta tũc cũcta cõcessit: ac plura se cõcessuꝫ
i posterum liberalit̃ repromisit. Fretꝰ exi
de gr̃a superna frãciscus: sũmiqꝫ auctori
tate põtificis: cum fiducia multa uersus
uallem spoletanam iter arripuit: ut pfecti
onis euangelice ueritatem: quam mente
conceperat ⁊ ꝓfessione deuouerat: facto
incepto pficeret ⁊ uerbo doceret. Mo
taquoqꝫ cum socijs questione huiusmo
di: utrum inter homines conuersari: an
ad loca solitaria se conferre deberet: Cũ
p orõnis istãtiam diuinũ sup hoc bñpla
citum requisisset: superne relationis illu
stratꝰ oraculo: intellexit se ad hoc missuꝫ
a dño: ut xp̃o lucraret̃ animas: quas dia
bolus conabatur auferre. Ideoqꝫ magis
õibus qꝫ sibi soli uiuere p̄eligẽdum esse
cernẽs: recollegit se quodam tigurio de
relicto secus assisium: ut ibi secundũ sc̃e
pauptatis normam i omni religionis di
strictione cum fratribus uiueret: ⁊ uerbũ
dei pro loco ⁊ tempore pplis p̄dicaret.
Factus igitur euangelicus preco: ciuita
tes circuibat ⁊ castra: non i doctis hũane
sapientie uerbis: sed in uirtute sp̃s annũ
tians regnum dei: dño dirigente loquen
tem reuelatiõibꝰ preuijs: ⁊ sermonem ɔ
firmante sequẽtibꝰ signis.

In sc̃oꝝ martyꝝ sergi ⁊ bacchi marcelli
⁊ apulei. Oratio.

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ nos dñe ser
gi ⁊ bacchi marcelli ⁊ apulei bt̃a
merita ꝓsequãt: ⁊ tuo sp̃ faciãt amore ser
uẽtes. p. d.

In sci marci pape ⁊ ꝯfessoris. Oratio.

EXaudi dñe preces nr̃as: ⁊ itercedẽ
te beato marco cõfessore tuo atq̃
pontifice supplicatões nr̃as placat᷒ itẽde
Per.

Lectio prima.

MArcus natiõe roman᷒ ex p̃re prisco
sedit annos duos mẽses octo dies
.x. Fuit ãt tp̃ib᷒ ꝯstãtini ⁊ nepotiani ac se
cũdi ꝯsulũ: ex die calẽdaꝝ februariuz: us
q̃ i diẽ calẽdaꝝ octobris. Hic ꝯstituit ut
ep̃s hostiẽsis qui ꝯsecrat ep̃os urbis pal
lio uteretur: ⁊ ab eodem ep̃s urbis rome
ꝯsecraretur: ⁊ constitutũ de cõi eccl'astico
ordine fecit. Hic fecit duas basilicas: unã
uia ardeatina ubi requiescit: aliam i urbe
roma iuxta templum palatinis. Huius
suggestione obtulit ꝯstãtinus augustus
basilice: quã cemiteriũ ꝯstituit uia ardea
tina fundum rosaruz cũ õi agro cãpestri
precium solidorum. xxxx. In basilica in
urbe obtulit hec. Patenã argẽteã pensã
tẽ libras. xxx. amas argẽteas duas pen
santes libras. xx. Syphũ argẽteũ unum
pẽsãtez libras. x. Calices mistrales argẽ
teos pensantes libras duas. Coronã ar
gẽteam pẽsantez libras. x.. Fũdum anto
nianum uia claudia precium solidorum
.xxxx. Fũdum bacchanas uia appia p̃
tium solidorũ. xl. Et termissũ ⁊ termissos
duos. Fũdum oreã uia ardeatina p̃tium
solidoꝝ. xl. ⁊ termissum. Hic fecit ordia
tiones duas per mẽsem decẽbriũ pb̃ros
.xxv. diacones. vij. ep̃os p diuersa loca
numero. xxvij. Qui ẽt sepultus ẽ i cemi
terio balbine uia ardeatina: pridie nonas
octobris: ⁊ cessauit ep̃atus dies. xx.

**In scoꝝ martyꝝ dionysij rustici ⁊ eleu
therij. Oõ.**

DEus qui nos hodierna die beatuz
dionysium martyrem tuum uirtu
te ꝯstantie in passione roborasti: quiq̃ il
li ad p̃dicandum gẽtib᷒ gl'am tuaz rusti
cum ⁊ eleutherium sociare dignatus es:
tribue nob q̃sumus: ex eoruz imitatione
ꝓ amore tuo prospera mũdi despicere: ⁊
nulla eius aduersa formidare. p.

Lectio prima.

APud parisium natale scorum mar
tyꝝ dionysij ep̃i: eleutherij pb̃ri: et
rustici diaconi. Qui beatus ep̃s a põtifi
ce romano i gallias directus: ut p̃dicati
onis opa pplis a fide xp̃i alienis exhibe
ret: tãdẽ parisioꝝ ciuitatem deuenit. Et
per aliquot annos sãctum opus fideliter
⁊ ardenter executus: a prefecto fescẽnino
sisinio ꝯphẽsus: ⁊ cũ eo scs pb̃r eleutheri
us: ⁊ rusticus diaconus gladio aiaduer
si martyrium ꝯpleuerũt.

In sãcti calixti pape ⁊ martyris.

DEus qui nos ꝯspicis ex nr̃a infirmi
tate deficere: ad amorẽ tuũ nos mi
sericorditer per scorum tuoꝝ exempla re
staura. p.

Lectio prima.

CAlixtus natione romanus ex patre
demetrio de regione urbe rauenãti
um: sedit ãnos. v. mẽses duos dies. x. Fu
it ãt tp̃ib᷒ macrini ⁊ heliogabali: a ꝯsula
tu antonini ⁊ alexãdri martyrio corõat᷒.
Hic ꝯstituit ieiuniũ die sabbati quater i
anno fieri frumenti: uini ⁊ olei: secunduz
ꝓphetiã. Hic fecit basilicã transthyberi.
hic fecit ordiatões. v. p mẽsem decẽbriũ.
pb̃ros. xvi. diacones. iiij. ep̃os p diuersa
loca numero decem ⁊ nouem. Qui sub
persecutione alexandri imperatoris mar
tyrij gl'am adeptus est.

Lect. secunda.

POstq̃ eni palmatiuz ꝯsulẽ cum õi
domo sua baptizauit: ⁊ senatorem
simplitiuz ac domũ ei᷒ atq̃ felicẽ cũ uxo
re sua blanda: quã a paralisi curauit: ⁊ ij
dẽ ipsi ab alexãdro occisi uniuersi gl'am
martyrij ꝯsecuti sunt: sed ⁊ p᷒q̃ calepodi
us pb̃r eius gladio martyrium sumpsit:
tẽtus ẽ beatus calixtus papa ab alexan
dro: ⁊ diutissime fame cruciat᷒: ⁊ quotidi
e fustib᷒ cesus: atq̃ ꝓhibitum ẽ neqs ad
eũ ueniret. Si uero aliqs uẽire noctu au
deret: ꝯphẽsus occideret. Qui cũ multis
dieb᷒ eẽt i custodia uẽit ad eũ calepodius
ꝑ uisũ ⁊ ꝯsolabat eũ dicẽs. Firmus esto
pr̃ q2 corona tua iã ꝑfecta ẽ. **Lec. tertia.**

ERat aũt ibi miles qdã noie priuatus
ulcerib⁹ plen⁹: q dolorib⁹ ꝯtinuis
cruciabatur. Hic misit se ad pedes scĩ ca
lixti: rogãs ut sanaret eũ ab ulcerib⁹ ꝛ do
lorib⁹ suis. Quẽ mox sanctus põtifex ab
ulcerum dolore ac feditate simul ꝛ ab in
fidelitate i noie scẽ trinitatis baptizatũ
curauit. Qḋ audiẽs alexander ipm qdẽ
militem fecit plumbatis deficere: beatuz
uero calixtum p fenestrã domus ꝑcipita
ri ꝛ ligato ad collum eius saxo i puteum
demergi: ꝛ eum p rudera tumulari. P⁹
dies uero decẽ ꝛ septẽ pbr̃ eius austerius
cũ clicis noctu ueniẽs leuauit corp⁹ eius
ꝛ sepeliuit i cemiterio calepodij uia aure
lia: sub pridie idus octobris. Et fec̃ aliud
cemiteriũ uia appia ubi mlti sacerdotes
ꝛ martyres requiescũt: qḋ appellaẽ usqꝫ in
hodiernũ diẽ cemiteriũ calixti: ꝛ cessauit
ep̃atus dies sex.

In sancti luce euãgeliste. Oratio.

INterueniat ꝓ nobis q̃sum⁹ dñe sã
ctus tuus lucas euãgelista: q crucis
mortificatiõem iugiẽ i suo corpore ꝓ tui
nois honore portauit. Per.

Hieronym⁹ i libro illustriũ uirorꝫ. Lec. j.

LUcas medic⁹ antiochẽsis: ut eius
scripta idicant: greci sermõis non
ignarus fuit: sectator apli pauli: ꝛ õis ei⁹
ꝑegrinatiõis comes. Scripsit euãgeliuz
de quo idem paulus. Misim⁹ iquit cum
illo fratrem: c⁹ ẽ laus i euãgelio p omnes
ecclias. Et ad colossenses. Salutat uos
lucas medic⁹ carissim⁹. Et ad timotheuz.
Lucas ẽ mecũ solus. Aliud quoqꝫ edi
dit uolumen egregium: qḋ tituli aplica
actionũ ꝑnotaẽ. Cui⁹ historia usqꝫ ad biẽ
niũ rome cõmorãtis pauli ꝑuenit: id est
ad quartũ neronis annũ. Ex quo intelli
gim⁹ i eadẽ urbe librũ eẽ ꝯpositũ.

Lectio secunda.

IGitur de laudib⁹ pauli ꝛ tecle ꝛ to
tã baptizati leonis familiã iẽ scrip
turas apocrifas ꝯputemus. Quale eniz
ẽ ut iduiidu⁹ comes apli iter ceẽas ei⁹ res
hoc solũ ignorauerit. Sed ꝛ tercullian⁹
uicin⁹ illorꝫ tpm refert: pbr̃m quẽdam in
asia disputatiõe pauli apli ꝯuictũ apud
ioannem: q actor esset libri ꝛ ꝯfessum
se hoc pauli amore fecisse loco excidisse.
Quidã suspicaẽ quotiẽscũqꝫ paulus in e
pistolis suis dicat: iuxta euãgeliũ meuz:
de luce significare uolumie: ꝛ lucam nõ
solũ ab aplo paulo didicisse euãgeliũ: q
cũ dño i carne nõ fuerat: sed ꝛ a ceteris
aplis quos ipe quoqꝫ i pricipio uolumi
nis sui declarat dicens. Sicut tradiderũt
nob q a pricipio ipi uiderũt ꝛ mistri fue
rũt sermõis. Igiẽ euãgeliũ sicut audierat
scripsit. acta uero aplorꝫ sicut uiderat ipe
ꝯposuit: Sepult⁹ ẽ ꝯstãtinopoli ad quaz
urbẽ. xx. ꝯstãtini ãno ossa ei⁹ cũ reliquijs
andree apli trãslata sunt.

Lectio tertia.

LUcas hebraice: latine ꝯsurgẽs siue
ipse eleuãs: q dr̃ elucanus: euange
lista eruditissim⁹ i sermõib⁹ grecis: arte
medic⁹: natione syrus. Scripsit in grecia
euãgeliũ theophilo ep̃o initians a sacer
dotali spu dicẽs. Fuit i dieb⁹ herodis re
gis iude sacerdos noie zacharias: ut o
stenderet christũ hostiã fuisse effectum ꝓ
salute mũdi: ꝛ i aduẽtu ei⁹ obmutescere
sacerdotiũ iudeorꝫ ꝛ ꝓphetiam cessare.
Ipse est enim aplice ꝯscriptor historie:
quẽ pleriqꝫ tradũt ꝓselitũ fuisse: ꝛ hebre
as lr̃as ignorasse. Hic qdẽ p udtuli mysti
cũ uultũ: xp̃m ꝓ nobis ꝑdicat imolatuz.
Unñ merito i silitudie aialiũ boui cõpaẽ.
Hic tñ fuit pauli discipulus ꝛ iduiidu⁹ co
mes ꝑegriatõis ei⁹. Qui ab ineũte pueri
tia castissim⁹ fuit. Et euãgelice ꝑdicatiõis
opus exercuit: seruiẽs dño sine crimine.
Nã neqꝫ uxorẽ habuit neqꝫ filios. Obijt
aũt septuagesimoquarto uite sue ãno: et
sepult⁹ ẽ i bithinia plen⁹ spu scõ. Cui⁹ ossa
regnãte ꝯstãtino i ꝯstãtiopoli sũt trãslata.
C⁹ natalitiũ celebraẽ. xv. calẽdas nouẽbr.

In sancti illariõis abbatis. Lectio. j.

ILarion ortus ex uico tabatha qui
circiter qnqꝫ milia agaza urbe pa
lestine ad austrum sit⁹ ẽ. Cũ parẽtes hñet
idolis deditos: rosa ut dr̃ de spinis flour
it: A qbus missus alexandriã: grãmatice
tradit⁹ ẽ. Ibiqꝫ q̃ztũ illa patiebaẽ etas:
magna igenij ꝛ morꝫ documẽta prebuit:

i breui car⁹ oīb⁹ ⁊ loquēdi arte ignarus.
Qōqꝫ his mai⁹ est oīb⁹ credēs i dn̄o iesu:
totaqꝫ illi uolūtas i eccl̄ia cōgregatiōib⁹
erat. Audiēs āt tūc celebre nomē antonij
qđ p oēs egypti pplos ferebaṫ: icēsus uisē
di eū studio pexit ad heremū. Et statim
ut eū uidit mutato pristino habitu: duo
bus mēsibus iuxta eū māsit: ꝯtēplās ordi
nē uite eius: morꝫqꝫ grauitatē. Quaz cre
ber i oīone. q̄z hūil i suscipiēdis fratrib⁹:
seuerus i corripiēdis alacer i exhortādis
fratribus esset: ⁊ ꝗ cōtinētiā cibiqꝫ ei⁹ as
peritatē nulla ūq̄z frāgeret ifirmitas.

Lect. secunda.

REuersus āt cū qbusdā mōachis ad
pr̄iam: parētib⁹ iā defūctis: ptez sbe
sūb⁹ ptē paupib⁹ largit⁹ ē: nihil oio sibi ser
uās. Erat āt tūc ānorꝫ. xv. Sic nudus ⁊
armat⁹ i xp̄o solitudiem igressus ē: sacco
tm̄ mēbra cooptus ⁊ pelliciā hn̄s empen
ditem: quā illi beat⁹ antoni⁹ ꝓficiscēti de
derat: sagūqꝫ rusticū: qndeci tm̄ caricas:
p⁹ solis occasū comedēs. Igiṫ a sextode
cimo āno usqꝫ ad uicesimū etatis sue an
nū: estus ⁊ pluuias breui tugurīūculo de
clinauit: ꝗ iunco ⁊ carice texerat: structa
deinceps breui cellula: que usqꝫ hodie
pmanet: latitudine pedum. iiij. altitudine
pedū. v. hoc ē statura humiliore. Porro
lōgitudine paulo āpliore q̄z eius corpus
culū patiebaṫ: ut seplchrū poti⁹ q̄z domū
crederes.

Lect. tertia.

CApillū seml' i āno die pasce totōdit
Sup nudā humū i stratu iūceo us
qꝫ ad mortē cubitauit: saccū quo seml' fu
erat idut⁹ nūq̄z lauās. Nec mutauit alte
rā tunicā nisi cū prior penit⁹ scissa esset.
Scripturas quoqꝫ sāctas memoriṫ tenēs:
p⁹ oīonē psalmos quasi deo p̄nte recita
bat. A uicesimo primo āno usqꝫ ad uice
simū sextū trib⁹ ānis dimidiū lētis sextari
um: madefactū aqua frigida comedit: ali
is trib⁹ panē arridū cū sale ⁊ aqua. Por
ro a. xxvij. usqꝫ ad tricesimum: herbis a
grestib⁹ ⁊ uirgultorꝫ quorūdā radicibus
crudis sustentatus ē. A tricesimo āt prio
usqꝫ ad tricesimūqntū sex uncias ordea
cei pāis: ⁊ coctū modici olus absqꝫ oleo
i cibo habuit.

Lectio quarta

SEntiēs āt caligare oculos: ⁊ totum
corpus i petigine ⁊ punicea quadā
scabredine ꝯbi ad supiorē uictū adiecit
oleū. Et usqꝫ ad sexagesimū ťtiū uite sue
ānū hoc ꝯtinētie cucurrit gradu: nil extri
sec⁹ aut pomorꝫ aut legumis: aut cuiusli
bet rei gustās. Hic dū se uideret corpe ꝺ
fatigatū: ⁊ ꝓpiquā putaret iminere mor
tē. A sexagesimoquarto āno usqꝫ ad oc
togesimū pane abstinuit icredibili feruo
re mētis: ut eo tp̄e quasi nou⁹ accederet ad
seruitutē dn̄i: quo solent ceteri remissi⁹ ui
uere.

Lectio quinta.

HJebat āt ei ꝺ farina ⁊ ꝯminuto ole
re sorbiciūcula cibo ⁊ potu uix. v.
uncias appēdētib⁹. Sicqꝫ ꝯplēs ordinez
uite: nūq̄z āte solis occasū: nec i diebus fe
stis: nec i grauissima ualitudie soluit ieiu
niū. Igitur potētissimus i miraclis: ⁊ sci
tate icōpabil': octogesimo etatis sue āno
cū absens eēt esitī⁹ q eū sp familiarissie co
lebat: quasi i testamēti uicem mān ꝓpria
scripsit epl'am: oēs diuitias suas ei dereli
quēs: euāgeliū. s. ⁊ tunicā saccinā: cucul
lum ⁊ palliolū. Jamqꝫ modic⁹ calor te
pebat i pectore: nec pter sēsum qcq̄z uiui
hoīs superat: ⁊ tn̄ aptis oculis loquebaṫ.
Egredere qd times? Egredere aīa quid
dubitas? Septuagīta ꝓpe ānis seruisti
xp̄o: ⁊ mortem times? In hec ꝟba exala
uit sp̄m. Statiqꝫ humo corpus obrutuz
ē: q: sic oēs ipe q ad egrotātē uenerant ad
iurauit: ne pūcto qdē hore p⁹ mortem ser
uaretur.

Lectio sexta.

QUod p⁹ q̄z palestine scs̄ uir esitius
audiuit pexit cyprum: ⁊ simulauit
i eodē se uelle hitare hortulo: ut diligēti
custodia suspitōem tolleret acollis: ⁊ cuz
igenti sue uite piculo p⁹. x. ferme menses
corp⁹ ei⁹ furatū ē. Qđ i regiōem palestinā
deferēs totis monachorꝫ ⁊ oppidorum
turbis ꝓsequētib⁹: i ātiquo mōasterio cō
didit: illesis tunica: cucullo: ⁊ palliolo: et
toto corpe quasi adhuc uiueret integro:
tātisqꝫ fragrāte odorib⁹ ut delibutū ūguē
tis putaretur.

In scoꝝ chrysancti ⁊ darie. Oro.

BEatoꝝ martyꝝ tuoꝝ dñe chrysci ⁊
darie q̄s adsit nob oꝫo:ut quos ue
nerāur obseq̄o eorū piū iugit expiamur
auxiliū.p.d.

Lectio prima.

POllemius illustrissimus uir alexan
drie urbis honoratus: prim⁹ ad ur
bem romam cum filio suo chrysācto ue
niēs:a romano senatu suscept⁹ ē:⁊ magnis
honorib⁹ a numeriano imꝑatore illustra
t⁹:cathedrā i curia romana suscepit. Hic
āt filiū suū unicū noīe chrysanctū:oīb⁹ li
beralib⁹ studijs tradidit. Erat enim ardē
tis igenij:ita ut oīa q̄cūq̄ ei ab oratorib⁹
aut philosophis fuissēt tradita captu aī
fortiter retineret. Cui⁹ reuera prudentie:
cuiusq̄ fuerit intelligentie rerum exitus
docet. Nam uniuersa librorum uolumi
na cum animo curiosi⁹ discuteret:ad cuā
gelicos apices ꝑuenit:⁊ figēs curiositatis
sue cursum ad semetipm ait. Tam diu te
ꝺcet chrysce ꝑ libroꝝ tenebras curaꝝ tu
arū frena laxare q̄ꝫdiu ad lumē ꝑtigere
ualeas ueritatis.

Lectio secūda.

HEc secū quotidie aīo ꝯuoluēti: ⁊ q̄
tidie xp̄i famulos reqrēti: occurrit
q diceret nosce quēdā carpophoꝝ noīe
uirū ꝑ oīa eruditū christianū ⁊ scm: ſꝫ ꝑ
secutiōis atrocitate seuiente:i quadā mō
tis spelūca collocatū:uix posse a paucissi
mis ac fidelissimis uisitari. Audiens hec
chrysc̄s cepit eē feruētior:⁊ genib⁹ referē
tis fusis precib⁹ aduolut⁹:ēt cū lachrymis
postulare:ut ad ei⁹ noticiā mereret̄ ꝑuēi
re. Fit ꝓuidēte deo qd̄ ei⁹ fidei desideriū
flagitabat. Et ꝑuēiēs ad scꝫ carpophoꝝ
qnte regiōis pb̄r̄m itra paucos mēses oī
bus diuinis līīs ibuit:⁊ ita cepit eē diligē
ter istruct⁹:ut statim p⁹. vij. dies baptismi
sui iesū xp̄ꝫ filiū dei uoce publica ꝑdica
ret.

Lectio tertia.

TUnc affines ei⁹ uiri nobiles ⁊ potē
tes cōꝑhēdētes pr̄em ei⁹ pollemi
um ceperūt arguere eum dicentes. Pe
riculo pr̄imonij ⁊ capitis tui iste iuuenis
ꝯ deos deasq̄ nr̄as uociferat clamorib⁹
uanis:dicitq̄ nescimus xp̄m uerum dm̄
esse. Quem si audierit imꝑator ista prose
quētem nec tibi poterit nec nob eē cōsul
tum. Quis.n.audeat ista ꝑsumere nisi q
se aut sine rege ł sine lege romana agere
credat impune: Tūc irat⁹ pr̄ ei⁹ pollemi⁹
fecit eū i tenebroso ⁊ squalido loco clau
di:⁊ uesptinis horis paruissimo cibo re
fici. Hoc āt uir dei chrysc̄s magis ad ex
ercitatiōem sibi q̄ꝫ ad suppliciū dicebat i
ferri. Cūq̄ hoc factum publica ꝯfabula
tio detexisset:dicit pr̄i ei⁹ un⁹ ex audiētib⁹.
Si filiū tuū ab hac usurpatiōe conaris e
ripe:magis eum delitijs ⁊ uoluptatibus
occupa:⁊ cuiuscūq̄ elegātissime atq̄ pru
dētissime ꝯiugio trade: ut cum didicerit
eē maritus obliuiscat̄ eē xp̄ian⁹. Nā istas
tenebras ⁊ afflictiōes quas ad supplitiū
illi te credis inferre ad laudeꝫ xp̄i ⁊ ꝑpe
tuam gl̄am sibi extimat euenire.

Lectio quarta.

AUdiēs hec pollemi⁹ iubet triclinia
uestib⁹ sericis strata parari:ipꝫ quo
q̄ auferēs de squalida illa ⁊ tetra hītati
one induit euꝫ uestib⁹ ꝑciosis: ⁊ ponens
eum in triclinio:elegit quiq̄ pulcherrias
ꝟgines ex ancillis suis: ⁊ accuratissimis
uestib⁹ ⁊ ornamētis composuit:⁊ simł eas
cum chrysc̄o constituēs: iussit quotidia
na ꝯuiuia affluentissimis dapib⁹ exhibe
ri. Puellis āt iterminatus est dicēs. Nisi
cum iocis uēis ⁊ amplexibus ab intētōe
xp̄ianitatis seperaueritis:diuersis uos fa
ciam interire supplitijs.

Lectio quinta.

IGitur inter hec ludibria:uir dei im
mobilis aīo ⁊ delitias quasi sterco
ra ꝯtemnebat. Puellas āt uirgīes quasi
uipas pborrebat. Jacebat āt i oꝫone im
mobilis ⁊ amplexus earum ⁊ oscula qua
si sagittarū ictus scuto sue fidei excipiēs:
clamabat ad dñm dicens. Exurge dñe i
adiutorium mihi:dic anime mee sal⁹ tua
ego sum. Quis.n.istam pugnaꝫ a diabo
lo excitatam uincere preualet:nisi tua ꝓ
eo fuerit dextera dimicata: Errat q se pu
tat castitatē ꝑfectā suis nisib⁹ optinere:ni
si.n.tuo ībre fuerit extīcta flāma libidīs:
nō pōt aīus uenire quo ꝑgit. Igit̄ post
hec celerius ꝑfectus cum cogeret eum

ad ſacrificandum: ſimul cũ beata daria
ꝟgie: quã uir dei ut ſibi ꝯiugio copl'aret
adducta: iã ad fidẽ xp̄i ꝯuertat: ⁊ diuerſa
diceret ⁊ audiret: iuſſit ſcʒ chryſãm equu
leo igẽti ſuſpẽdi. Cũq; ipõeret equuleo
chryſãct' ligna oĩa cõminuta ſt: uicl'a ꝟo
uniuerſa dirupta ſt. Lãpadeſ q' qʒ q̃ erãt
ad latera ei' extĩcte ſũt. Qui mitterẽt ma
nũ ad ſãctã dariã ſtupebãt nerui eoꝝ: ⁊
p̄ doloribuſ gemitũ cordis reddebãt.

Lectio ſexta.

VIdẽs itaq; hec celerin' p̄fectus ue
hementer expauit: ⁊ curſu rapidio
ſiſſimo ad iperatorem ꝑperans: cũcta q̃
geſta fuerãt enarrauit. Tũc numerianus
ñ uirtutib' diuinis hec: ſed maleficijs im
putãs: iuſſit eos duci i uiã ſalariã: atq; in
arenario depõi ſimul chryſãctũ ⁊ dariã:
⁊ uiuos t̃ra ⁊ lapidib' obrui. Tũc beatiſ
ſim' chryſãs cũ beata ꝟgie daria ꝺponũ
tur i foueam: pſalmis hymnis ⁊ oꝛonib'
iſiſtẽtes. Factaq; ẽ i paſſiõe ſocietas ſan
guis: ſicut fuerãt ẽt mẽte ꝯiuges: ⁊ quaſi i
uno lectulo ita i una fouea atq; i una uo
lũtate ꝑdurãtes: ſimul ꝑtigerent ad coro
nam. In ſãcti euariſti pape ⁊ marty.

Lectio prima.

EUariſtus natiõe grecuſ: ex patre iu
deo: noĩe iuda: de ciuitate bethleẽ:
ſedit ãnos. xiij. mẽſes. vij. dies duos. Fu
it ãt tp̄ib' domitiani ⁊ nerue ⁊ traiani a
ꝯſulatu ualentis ⁊ ueteris uſq; ad gallũ
⁊ barduam ꝯſules: martyrio coronatur.
Hic tituloſ in urbe roma diuiſit pb̃ris: et
ſeptẽ diacões ordiauit: q custodirẽt ep̄ʒ
p̄dicãtẽ pp ſtilũ ꝟitatis. Hic fecit ordina
tiões tres p mẽſẽ decẽbriũ: pb̃ros. vij. dia
cones duos: ep̄os p diuerſa loca nume
ro. v. Qui ẽt ſepult' ẽ iux̃ corpus bt̃i petri
i uaticano. vij. calẽdas nouẽbris: ⁊ ceſſa
uit ep̄at' dies. x. ⁊ nouem.

In ſcoꝝ ap̄loꝝ ſimonis ⁊ iude. Oro.

DEus qui nos p beatos ap̄l'os tuos
ſimonẽ ⁊ iudã ad agnitiõem tui no
minis uenire tribuiſti: da nob̄ eoꝝ gl'am
ſempit̃nã ⁊ ꝑficiẽdo celebrare ⁊ celebrã
do ꝑficere. Per.

Lectio prima.

SImon chananeus ad diſtictõem ſi
moniſ petri dr̃: de uico galilee cha
na: ubi aquas dñs mutauit i uinũ. Ipſe
ẽ q in alio euãgeliſta ſcribit zelotes. Si
mon ãt hebraice: latine it̃p̄tat audiens.
zelotes: id ẽ chanane' zelo dei feruẽſ: par
i cognoĩto petri: ⁊ ſimiliſ in honore: cui
i ſorte p̄dicatõis egypt' aduenit. Poſtq;
circũquaq; xp̄i euãgeliũ p̄dicauit: demũ
p' martyriũ iacobi ex ꝯſẽſu õium ap̄l'oꝝ
hieroſolymitane eccl'e ep̄us ẽ ordiatus.
Quã cũ p ãnos plĩmos rexiſſet ⁊ centeſi
mum atq; uigeſimum ãnum ageret: tp̄i
bus traiani ĩpatoris cum apud hiero
ſolymam atticus ꝯſularis hr̃etur: accuſa
tur ab hereticis tãq̃ʒ xp̄ianus. Qui cum
ab attico ꝯſulari tẽtus eſſet: multiſ ſuppli
cijs p plurimos dies afflictus ẽ: ita ut eti
am iudex ipſe cũ amicis ſuis de ei' patiẽ
tia miraretur. Ad ultimũ uero iubet eũ
ſili quã dñs ꝑtulit paſſionẽ uitã finire: õi
bus q aderãt nihilominus ⁊ ipſo iudice
mirãtib': ut cẽtũ ⁊. xx. ãnoꝝ ſenex crucis
ſupplitiũ ꝑtuliſſet. Paſſus ẽ autem die
. v. calẽdarum nouẽbrium: quo ẽt die fe
ſtũ beati iude coap̄li ei' ſili honore cele
bratur. Lectio ſecũda.

IUdas q it̃erp̄tat ꝯfeſſor: iacobi fr̃:
q alibi appellatur lebe': figuratum
nomẽ hʒ a corde: qđ noſ diminutiue cor
culũ poſſum' appellare. Ip̄e i alio euãge
liſta thade' ſcribit: quẽ eccl'aſtica tradidit
hiſtoria. Miſſũ edeſſã ad abagarũ regẽ
hũc hñs modũ. Dñi ⁊ ſaluatoris noſtri
ieſu xp̄i diuitaſ: cũ p mirabil' uirtutiſ opa
p õẽʒ locũ celebraret inũeros tã de uici
nis q̃ʒ de pegrinis ⁊ longe poſitis ꝑ ĩme
dioꝝ ⁊ cure ꝟtutib' iuitabat: ſi q p̄cipue
morbi alicui' egritudĩe laboraret. Unde
⁊ rex qdã abagar' nomĩe gẽtis ultra eu
phraten poſite: pricipatum nobil'r tenẽſ:
morbo quodã corpis irremediabili q̃ʒ
tum iter hoĩes tenebat. Qui cũ de noĩe
ieſu ⁊ de mirabilib' ꝟtutũ ei' audiſſet: ſup
plex ei p ep̄l'am fact' exorat. Miſſoq; ad
eum nuncio: petijt hoĩem diutini morbi
uincul'o quib' tenebat abſolui. Sʒ ad pñſ
qdem a dño corpis ei' cura differt: dign'

tũ efficit ĩscripto epl'e saluatoris. In qua
sil' ẽt ꝓmittit ei:ꝙ nõ multo post desiderij
sui ꝯseq̃ret effectum. Deniqʒ pᵒ resurrecti
onẽ atqʒ ascensiõem dñi ad celos: missus
ẽ ad eum thadeus apl's ex commonitio
ne diuina ad edessam ciuitatem euange
lista ⁊ predicator uerbi dei: q̃ a dño pro
missa fuerant impleturᵒ. Iste ẽ thadeᵒ fra
ter dñi: q ĩ mesopotamia atqʒ in ĩferiori
bᵒ põti euãgelizãs efferas ⁊ ĩdomitas gẽ
tes quasi beluarũ naturas s̃co dogmate
mitigabat: ⁊ fidei dñice subiugabat. Se
pultus ẽ in erichto armenie urbe: cuiᵒ festi
uitas celebrat̃. v. calẽdas nouẽbris.

In uigilia õium s̃coꝝ. Ad uespas. añ.
Uidi turbã magnã. **cũ rel. de laudi. ps.** Di
xit dñs. **cũ reli. In fine ps.** Laudate dñz
ões gẽtes.

Capl'm

Ecce ego ioãnes uidi alteꝝ angelũ
ascẽdẽtem ab ortu solis: habẽtem
signum dei uiui: ⁊ clamauit uoce magna
quattuor angelis qbᵒ datum ẽ nocere t̃re
⁊ mari dicẽs: nolite nocere t̃re ⁊ mari ne
qʒ arboribᵒ quoadusqʒ signemus seruos
dei nr̃i ĩ frõtibᵒ eoꝝ. **hym.** Xp̃e redẽptor õi
um. **℣.** Letamini ĩ dño ⁊ exultate iusti. **℟.** Et
gl'amini ões recti corde. **Ad mag. añ.** Angeli
archãgeli throni ⁊ dñatiões: p̃ricipatᵒ ⁊ pote
states: v̾tutes celoꝝ: cherubin atqʒ seraphin: pa
triarche ⁊ ꝓphete: s̃ci legis doctores: apl'i ões:
xp̃i martyres: s̃ci cõfessores: v̾gies dñi: anacho
rite: s̃ciqʒ ões ĩtercedite ꝓ nobis. **ps.** Magni.

Oratio

Omnipotẽs sempit̃ne deᵒ: q nos õi
um sãctorum tuoꝝ merita sub una
tribuisti celebritate uenerari: q̃s: ut d̾side
ratã nobis tue ꝓpitiatõis abũdãtiã: mul
tiplicatis intercessoribᵒ largiaris. p.

Ad matutinũ. Inuitatorium.
Regẽ regũ dñm: uenite adoremᵒ. Quia ip̃e ẽ
corona sãctorum õium. **ps.** Uenite exulte.
hym. Xp̃e redemptor õium.
In p̃rimo noc. añ. Nouit dñs uiam iustorũ
q in lege eiᵒ meditãtur die ac nocte. **ps.** Beatᵒ
uir. **añ.** Mirificauit dñs s̃cos suos ⁊ exaudiuit
eos clamãtes ad se. **ps.** Cum inuocarem. **añ.**
Admirabile ẽ nomẽ tuũ dñe: q: gl'a ⁊ honore
coronasti sãctos tuos: ⁊ ꝯstituisti eos sup opa
manuũ tuarũ. **ps.** Dñe dñs nr̃. **℣.** Letamini
ĩ dño ⁊ exultate iusti. **℟.** Et gl'amini ões recti
corde

Lectio prima.

Legimus in ecclesiasticis historijs:
ꝙ s̃cs bonifacius: q quartus a bea
to gregorio romane urbis ep̃atum tene
bat: suis p̃cibᵒ a phoca cesare impetrauit
donari ecclesie christi templum rome:
qđ ab antiq̃s pãtheon ãtea uocabat̃: q:
hoc quasi simulachrum õium uideret̃ eẽ
deoꝝ. In quo eliminata õi spurcitia: fec̃
ecclam sancte dei genitricis atqʒ õiũ mar
tyrum xp̃i: ut exclusa multitudine demo
num: multitudo ibi sãctorum a fidelibus
in memoria hẽret̃: ⁊ plebs uniuersa in ca
pite kl'aꝝ nouẽbriũ: sic̃ ĩ die natal' dñi ad
ecclesiam ĩ honore omnium sanctorum
ꝯsecratã ꝯueniret. Ibiqʒ missarum solẽ
nitate a presule sedis apl'ice celebrata: õi
bᵒ qʒ rite ꝑfectis unᵒ q̃sqʒ ĩ sua cũ gaudio
remearet. Ex hac ergo ꝯsuetudĩe sancte
romane eccl'ie: crescẽte religione xp̃iana
decretũ ẽ: ut ĩ eccl'ijs dei q̃ ꝑ orbẽ terrarũ
lõge lateqʒ ꝯstruãt̃: honor ⁊ memoria õi
um s̃corum quã prediximus haberetur:
ut q̃cq̃d hũana fragilitas ꝑ ignorãtiaʒ ul'
negligẽtiam seu ꝑ occupatõem rei secula
ris ĩ solẽnitate s̃corũ minᵒ pl'e ꝑegisset: in
hac sãcta obseruatione solueretur: quate
nus eorũ patrocinijs ꝓtecti ad superna
poloꝝ gaudia ꝑuenire ualeamᵒ. **R̃so.**
In dedicatõe templi decãtabat ppl's laudem.
Et ĩ ore eoꝝ dulcis resonabat sonᵒ. **℣.** Fũdata
ẽ domus dñi supra v̾ticem mõtium: ⁊ uenient
ad eã ões gẽtes. Et ĩ ore.

Lectio secunda.

Nos ergo fratres carissimi ĩ omniũ
primordijs sãctorum noiare: lauda
re ⁊ glorificare ꝯdecet eũ q cũctos cõdi
dit s̃cos: ꝑ quẽ facta sũt oĩa: ꝑ quẽ cuncta
subsistũt elemẽta: cuiᵒ maiestas nec ĩcipit
nec desinit ĩ seculũ: ut merito õe p̃ricipiũ
ac finis creature noietur. Uñ ꝑ quẽdam
prudẽtẽ dicitur. Ois sapia a dño deo est
⁊ cũ illo fuit semꝑ: ⁊ ẽ ãte euũ. Altitudieʒ
celi ⁊ latitudiem terre: ⁊ ꝓfundum abyssi
q̃s dimẽsus est: Arenam maris: ⁊ pluuie

guitas ⁊ dies seculi qs dinūerauit: Ipse solus inuestigare: metiri ac dinumerare hec oia pōt: q celi ambitū sua circuit sapientia: pfūdū abyssi sua penetrat ꝟtute. Et egregi⁹ ille uersificator dei sapiaꝫ oia posse atqꝫ nosse ꝯsiderat dicēs. Qui stellas nūeras: quaꝝ tu noia solus. Signa: potestates: cursus: loca tpa: nosti. Cuius principium atqꝫ uirtutem inuestigare supra modum eē hūanū: apl's spu sco plenꝰ ꝯmeōrabat dicens. O altitudo diuitiarū sapie ⁊ scie dei: qꝫ icomphēsibilia sūt iudicia ei⁹: ⁊ iuestigabiles uie ei⁹. Quis .n. cognouit sēsum dn̄i: aut qs ꝯsiliari⁹ ei⁹ fuit: Aut qs prior dedit illi: ⁊ retribuet ei Qm̄ ex ipso ⁊ per ipm ⁊ in ipso sunt oia: ipsi honor ⁊ gl'a in secl'a seculorū amē.

℟. Uidi dn̄m sedētem super soliū excelsum et eleuatū: ⁊ plena erat oīs terra maiestate eius. Et ea que sub ipso erant replebāt templū. ℣. Seraphin stabat subter illud sex ale uni ⁊ sex ale alteri. Et.

Lectio tertia.

Beata dei genitrix ⁊ sēp ꝟgo maria tēplum dn̄i: sacrariū sps sci: uirgo āte partum uirgo p⁹ ptum: pn̄tis diei solennitatis cum suis uirgib⁹ expers nullomō credēda ē: q dei pplm faciēdo: monebat spernere perituri luxus seculi: a lenocinio mortalis nature declinare: carnis pudicitiam cum ꝟgitatis honore: itra cordis hospitia obseruare. eāqꝫ oīū uirtutuꝫ reginā: fructū salutis ppetue: sociam eē āgelorū suis affirmabat exemplis: ita ut innumerabil' utriusqꝫ sex⁹ multitudo ei⁹ seqretur uestigia: ⁊ relictis copulatiōib⁹ nuptiaꝝ: spretaqꝫ liberoꝝ ꝓpagine: spōso q i celis ē penni mēte actu: habitu ⁊ gestu applicari maluerint: orōnib⁹ istātes: ieiunijs adherētes: uigilias sacras adamātes elemosynas sectātes: paupes recreātes: nudos uestiētes: ifirmos uisitātes. i tribulatiōe gaudētes: i uerbis calūniosis: l' iniuriosis patiētes: i augmēto sue ꝓfessionis hūiles: i dāno rerū tpaliū deo grās agētes. His oīb⁹ ⁊ his silib⁹ ꝓ desiderio regni celestis: ⁊ ꝓpter spem eṫne retributionis ardētissimo amore indeficienter atqꝫ libenter isistunt. Et sic in caritate dei ac ꝓximoꝝ amore pseuerātes deo soli uitā finire gaudentes.

Responsorium.

Sancta ⁊ immaculata uirginitas: quibus te laudibus efferam nescio. Quia quē celi capere n̄ poterāt tuo gremio ꝯtulisti. ℣. Benedicta tu i mulieribus: ⁊ bn̄dictus fructus uētris tui. Quia quem.

In secūdo noc. aṅ. Dn̄e q opati sūt iustitiaꝫ habitabūt i tabernaculo tuo: requiescet i monte sancto tuo. ps. Dn̄e qs hītabit. aṅ. Hec ē generatio qrētium dn̄m: querētium faciem dei iacob. ps. Dn̄i ē terra. aṅ. Letamini in dn̄o et exultate iusti: ⁊ glamini oēs recti corde. ps. Beati quoꝝ. ℣. Exultent iusti in ꝯspectu dī. ℟. Et delectentur i leticia.

Lectio quarta.

Quia supna celoꝝ regna spīb⁹ angelicis ad laudem ⁊ glām atqꝫ honorem sui nois ac maiestatis in ppetuū miro ordine collocauit: de quib⁹ plura loq pertimescimus: qꝛ soli deo scire ē quō ul' quēadmodū eoꝝ i nob iuisibil' absqꝫ ꝯtagione seu diminutione: i sola sui puritate ꝯsistat natura. Sed tantum nouē esse angelorum ordines ad dei iudicia ac misteria ꝯplēda: testante sacro eloqo cognouimus: quoꝝ principatus atqꝫ potestates subtilr̄ ac mirabilr̄ dei oīpotētis nutu distinguūtur. Alij ex illis ad nos in mūduꝫ missi futura pdicēdo pueiūt. Alij ad hec sūt ꝯstituti: ut per eos signa ⁊ miracula frequēter fiant. Alij subiectis angeloruꝫ spiritib⁹ presūt: atqꝫ eis ad explēda diuina mysteria disponēdo pricipātur. Alij mira potētia ceteris pminēt: ꝓ eo q eis ad obediēdū alia āgeloꝝ agmina subiecta sunt. Alij uero tanta diuinitatis gratia replēt: ut in eis do⁹ sedeat: ⁊ p eos sua iudicia decernat. Alij tāto pfectiori scia pleni sunt: qꝫto claritatem dei uicini⁹ cōtemplātur. Alij ita deo ꝯiūcta sūt agmina angeloꝝ: ut inter hec ⁊ deū nulli alij spūs intersint. Tātoqꝫ magis ardent amore: qꝫto subtilius claritatem diuinam aspiciunt. Talib⁹ ut dixim⁹ a primordio incipientis uite bēoꝝ spūum d stictiōib⁹ supna celorum regna a deo cōditore i ppetuuꝫ mirabilr̄ collocata subsistunt. His oīb⁹

fratres carissimi tam decoris ac deo dilec
tis angelorum agminib⁹: h⁹ diei solẽnitatẽ
credimus esse ꝯsecratã. Sed ecce dũ ce
lestium ciuiũ secreta rimamur: supra mo
dum nr̃e fragilitatis digressi sumus. Ta
ceamus interim de secretis celestib⁹: sed
ante oculos ꝯditoris tgam⁹ peccatorum
maculas: ut ad eos de qb⁹ loquimur per
uenire ualeam⁹. ℟. In ꝯspectu ãgeloꝝ psal
lam tibi. Et adorabo ad templũ sc̃ũ tuum et
cõfitebor noĩ tuo dñe. ℣. Sup mĩa tua ⁊ ueri
tate tua: qm̃ magnificasti sup nos nomẽ sc̃tũ
tuum. Et.

Lectio qnta.

Adhuc tñ aliqd de hac tã pulchra
ac preclara festiuitate loq icipiam⁹
q̃ nõ solũ ut prediximꝰ angeloꝝ spibus
ueꝝ et sc̃tis oĩb⁹ qui i t̃ra sũt ab exordio
mũdi ꝑcreati honorabilr̃ ꝑdita cõsistit.
Ex quib⁹ fuerũt pr̃iarche uiri religiosi in
uita sua: pr̃es ꝓphetaꝝ ⁊ apl̃oꝝ: quorũ
memoria non relinqĩt: et nomẽ eoꝝ ma
net i et̃nũ: q2 deo digni iuẽti sũt: fid̃ ꝑcla
ri: hospitalitate precipui: astuti i sēsu: sapi
entes i oper: reb⁹ secularib⁹ locupletes: re
patores orbis atq3 recreatores: iusticia i
signes: lõganimes i spe: obediẽtes i ꝑcep
tis: creduli i ꝓmissiõib⁹: susceptores ãge
loꝝ effecti: facie ad faciẽ deũ uidẽtes i cõ
silio prudẽtes: i prelio uictoriosi: statũ mũ
di regẽtes: sceptrũ regni obtinẽtes. Quo
rũ perij posteritas nõ cessauit quoadus
q3 xp̃s ex eoꝝ germine p uteꝝ itacte uir
ginis: q ẽ spes oĩum gẽtium natus i mũ
do corruscãdo apparuit: ⁊ primatũ toti⁹
orbis: atq3 monarchiã capiẽdo retiebat.
Hos seqĩ electio ꝓphetaꝝ: cũ qb⁹ locu
tus ẽ de⁹: ⁊ os̃dit illis secreta sua: ut q̃ uẽ
tura erãt quasi p̃ñtia spu sc̃to illumina
ti agnoscere atq3 enunciare potuerint.
Principes ꝓplorum uentura predicãdo
facti: alij itra uterum. alij in pueritia. alij
in iuuẽtute. alij i senectute deo cogniti: ⁊
sc̃i facti: iuenti sunt fide pleni: deuotione
sũmi: industria solertes: excellenti igenio
ꝑditi: i exercitatiõe disciplie istructi: i sc̃a
meditatiõe assidui: metuq3 mortis intre
pidi: uerberauerũt tyrãnos: sacrilegos i
terfecerũt.

Respõsorium.

Precursor dñi uenit de quo ipse testatur. Nul
lus maior iter natos mulieꝝ ioãne baptista ℣.
Hic ẽ ꝓpheta ⁊ plusq3 ꝓpheta: de quo salua
tor ait. Nullus

Lectio sexta

Huic athlete dei electus concordat
duodenus apl̃oꝝ nũerus: quos pri
mis miraculorum uirtutibus ad cõponẽ
dum noue fidei fundamentum. Erigen
dũq3 adhuc tenere statum eccl̃ie: proui
dentia diuina ex oĩb⁹ quos capiebat mũ
dus elegit: ut i oẽs t̃rã son⁹ eoꝝ ꝑdicatiõis
exiret: ⁊ in fines orbis terre eorum proce
derent uerba. Qui uero uinee id est xp̃o
tanq3 palmites adheserũt: quorũ fructus
in sempiternum ꝑmanens non marcessit:
quibus ipse dñs locutus est dicẽs. Uos
estis lux mũdi. Nõ põt ciuitas abscõdi
supra mõtem posita: neq3 accẽdũt lucer
nam ⁊ ponũt eã sub modio: sed sup can
delabrum: ut luceat omnib⁹ qui i domo
sũt. Sic luceat lux ur̃a coram hominib⁹:
ut uideant opera uestra bona: ⁊ glorifi
cent p̃rem ur̃m qui in celis est. Et iterũ.
Iam non dicam uos seruos sed amicos:
q2 seru⁹ nescit qd faciat dñs eius. Uos aũt
dixi amicos: q2 oĩa q̃cũq3 audiui a p̃re
meo: nota feci uobis. Et q̃ocũq3 ligare
uoluissent sup t̃ram: ligatũ esse ⁊ in celis:
⁊ q̃ocũq3 soluere uoluissẽt super terram:
solutum esse et in celis ꝓmisit. Et iteꝝ cũ
uenissent ad iudicãdũ seculũ: eos sup se
des duodeci eẽ sessuros: ⁊ secum iudica
turos orbẽ terre ꝑdixerat. Talib⁹ ut cre
dim⁹ patronis hec dies subiecta ꝺclarat.

℟. Isti sũt q uiuẽtes in carne plãtauerũt eccle
siã sanguie suo: nõ sũt de terris corpa eorũ se
parata. Quoꝝ merita sũt i celis coequata. ℣.
In oẽm t̃rã exiuit son⁹ eoꝝ: ⁊ i fines orbis t̃re
ṽba eoꝝ. Quorum.

In tertio noc. añ. Timete dñm oẽs sc̃i eius:
qm̃ nihil deest timẽtibus eum. ecce oculi domi
ni super iustos: ⁊ aures eius ad preces eorũ.
ps. Bñdicã dñm. añ. Dñe spes sc̃toꝝ ⁊ tur
ris fortitudis eorum: dedisti hereditatẽ timẽti
bus nomẽ tuũ: ⁊ ĩhitabunt in tabernaculo tuo
in secula. ps. Exaudi de⁹ deꝓ. añ. Qui diligi
tis dñm letamini i dño: ⁊ cõfitemini memorie

sãctitatis eius. ps. Dñs regna. xcī. añ. Justi
āt in ppetuū uiuēt. R. Et apud dñm ē merces
eorum.

Lectio septima.

His subiectū ē triūphale martyrum
nomē: q p diuersa tormentoꝝ gene
ra xpi passiōem nō lacessētib' pcordio
rū mētib' imitabāt. alij uero pēpti: alij flā
mis exusti: alij flagris ꝟberati: alij uectib'
pforati. Alij cruciati patibulo: alij ōmersi
pelagi piculo: alij uiui decoriati: alij uicu
lis mācipati. Alij liguis priuati: alij lapi
dib' obruti. Alij frigore afflicti: alij fame
cruciati. Alij uero truncatis manibus
siue ceteris cesis mēbris: spectaculū cōtu
melie i pplis: nudi pp nomē dñi portan
tes. Hi sunt triūphatores τ amici dei: q
ptēnentes sceleratoꝝ iussa pricipū: mō
coronātur: τ accipiūt palmā laboꝝ: qa
fūdati erāt supra firmā petrā. i. xpm. De
talib' τ h'mōi aplus mēte ꝯpūctus igemi
scēs ait. Sci ludibria τ uerbera expti: in
super τ uincula τ carceres. Lapidati sūt
secti sunt: tentati sunt: in occisione gladij
mortui sunt. Circuierunt i melotis τ i pel
lib' caprinis. Angustiati: afflicti: quib' di
gnus ñ erat mūd' τc. Et beatus papa grē
gorius in expositione cuiusdam euange
lij de h'mōi bellatorib' ꝗrimoniam faciē
do. Ecce inquit electi dei carnē domant:
spm roborāt: demōib' iperāt: uirtutibus
coruscāt: pñtia despiciunt: τ etnā pñam
uocib' morib' qꝫ pdicāt. Eā ēt moriēdo
diligūt: atqꝫ illam per tormenta attigunt.
Occidi pñt τ flecti nequnt. Et si corā hōi
b' tormenta passi sūt: spes illoꝝ imortali
tate plena ē. In paucis uexati in multis
bñ disponēt: qm̄ de' tētauit illos: τ iuenit
illos dignos se. Tāqꝫ aurū i fornace ꝓ
bauit electos dñs: τ quasi holocausta ho
stie accepit illos. Nūc ergo martyrū xpi
certamia atqꝫ uictorias audiuim'. Eis
nimiꝝ hūc diē tm̄ credim' scificatū: ꝗtuꝫ
i semetipsis ut sãctificarētur laborare per
tormēta nō cessauerūt. R. Sãcti mei qui in
carne positi certamē habuistis. Mercedem la
boris ego reddam uobis. V. Uenite bñdicti
pris mei pcipite regnū. Mercedē.

Lectio octaua.

Christi uero sacerdotib' atqꝫ docto
rib' siue ꝯfessorib' h' festiuitatē diei
nō ignotā eē credim': q corda fideliū spū
aliter quasi imbrib' irrigāt celestib': ut fe
liciter ꝓferre imarcessib:lē bonoꝝ opeꝝ
possint fructū. Qui talēta sibi credita: nō
solū reddere: uerū ēt cū usura sine fraude
āpliare ꝓcurauerūt: qꝛ bonū qd p grām
spūs sci itelligēdo didicere: ñ sibi tm̄mō:
sed τ alijs subiectorum mētib' ꝓfuturuꝫ
secūdū aplicū pceptū: arguēdo: obsecrā
do. icrepādo: curāqꝫ faciēdo inserere ni
tebāt. Quoꝝ mēs lucidissima manus ue
ro plene sūt mūditia: eo ꝙ imēsa altaris
sacrosca christi corporis τ sanguinis my
steria celebrantes: τ in sui cordis penetra
libus hostiam uiuam deoqꝫ placentem:
id ē semetipsos sine macula: atqꝫ āmixti
one parui opis offerre nō desistant. Et li
cet psecutoꝝ nō sensissent gladiū: tñ p ui
te meritū deo digni: martyrio nō priuāt:
qꝛ martyriū ñ tm̄ effusiōe sāguis: sꝫ absti
nētia peccatoꝝ: τ exercitatōe dei pcepto
rū perficitur. Sic τ anachoritaꝝ singula
re ꝓpositum: ab huius diei solēnitate ñ
separatum esse confidimus. Qui per sin
gula heremi loca: in speluncis τ exiguis
cellarum tugurijs unici modico cōtenti
pabulo demorabātur: bestijs sociati: m'
ti auib' submistrati: ciborum spernentes
delitias: luxus seculi calcantes: laudem
temporalem non amantes: uisus hoīuꝫ
fugientes: angelorum assuetis loquelis:
plurimis uirtutū effulsere signis: cecis ui
sum innouantes: claudis gressum firmā
tes. Surdis auditū tribuebāt: superātes
demonia: mācis man' restituebāt: mortu
os suscitabāt. Ueꝝ quia his ōibus nō me
diocrit: sed psecte h' sacratissime solēnita
tis diei: maximo sine fine ꝯstat honore.
Nos ergo fratres carissimi tantoꝝ pto
cinia itercessoꝝ: de quibus locuti sumus:
tota mētis itentiōe queram': ut p tpalia
festa que gerimus: eorum meritis interce
dētib' ad eterna gaudia peruenire uale
amus.

Responsorium.

Sint lumbi uři precincti ꝛ lucerne ardentes ĩ manibus uřis. Et uos silẽs hõibus expectantibus dñm suum: qñ reuertat a nuptijs. ℣. Uigilate ergo qꝛ nescitis qua hoꝛa dñs uester uẽturus sit. Et uos.

Lectio sc̃i euãgelij secũdũ mattheũ.

IN illo tp̃e. uidẽs iesus turbas ascẽdit ĩ mõtem: ꝛ cũ sedisset accesserũt ad eũ discipuli eiꝰ. Et reliqua.

Omelia sancti augustini ep̃i.

Lectio nona.

SI q̃rit̃ qd significet mõs: bñ itelligĩ significare maiora precepta iustitie quia minora erant que iudeis data sũt. Unus tamen deus p sc̃os ꝑphetas ꝛ famlos suos secũdũ oꝛdiatissimã distributõem tp̃m dedit mioꝛa p̃cepta pplo: quẽ timoꝛe adhuc alligari opoꝛtebat: ꝛ p filium suum maioꝛa pplo quẽ caritate iam libari ꝯuenerat. Cũ ãt maioꝛa maioribꝰ mioꝛa mioꝛibꝰ dãt̃: ab eo dãt̃ q solꝰ nouit ꝯgruẽtẽ suis tp̃ibꝰ gñi hũano exhibẽ medicinam. Nec mirũ ẽ q̃ dant̃ maioꝛa precepta pp regnũ celoꝝ: ꝛ minoꝛa data sũt propter regnũ t̃renũ: ab eodẽ uno deo q fecit celũ ꝛ t̃ram. De hac ergo iustitia q̃ maioꝛ ẽ dicit ꝑpheta. Iustitia tua sicut montes dei. Et hoc bñ significat: q̃ ab uno magistro solo docẽdis tãtis rebus: ideo docet̃ ĩ mõte. Sedẽs ãt docebat: qḋ ptinet ad dignitatem magistri. Et accedũt ad eum discipuli eiꝰ ut audiẽdis illis uerbis: hi essent etiam coꝛpe uiciniores: q p̃ceptis iplẽdis aĩo appropiquabant. Aperuit os suũ ꝛ docebat eos. Ista circũlocutio qua scribit̃: ꝛ apiens os suum foꝛtasse ipa moꝛa ꝯmẽdat aliq̃to longiorem futurum eẽ sermonem: nisi foꝛte non uacet qḋ nũc eũ dictũ est apuisse os suuꝫ: q̃ ipse ĩ lege ueteri apire soleret oꝛa prophetaꝝ. Quid ergo dicit: Beati paupes spu qm̃ ipoꝝ ẽ regnũ celoꝝ.

Ad laudes ꝛ p hoꝛas. añ.

UIdi turbã magnã: quã dinumerare nemo poterat ex oĩbus gẽtibus stãtes ãte thronũ. ps. Dñs regnauit cũ rel. añ. Et oẽs angeli stabãt ĩ circuitu throni ꝛ ceciderũt in cõspectu throni ĩ facies suas ꝛ adoꝛauerũt deũ. ꝛ.

Redemisti nos dñe deus ĩ sãguine tuo ex õi tribu: ꝛ lingua ꝛ pplo: ꝛ natione: ꝛ fecisti nos deo nr̃o regnũ. ꝛ. Bñdicite dñꝫ oẽs electi eiꝰ agite dies leticie ꝛ cõfitemini illi. ꝛ. Hymnus oĩbus sãctis eius: filijs isrl̃ pplo appropinquãti sibi: glĩa hec ẽ oĩbus sc̃is eius. Caplm̃. Ecce ego ioãnes. hym. Iesu saluator seculi. ℣. Exultabũt sãcti ĩ glĩa. ℟. Letabũtur ĩ cubilibus suis. Ad bened. añ. Te gloꝛiosus aplo͂ꝛum choꝛus: te ꝑphãꝝ laudabil̃ nũerus: te martyꝝ cãdidatus laudat exercitus: te oẽs sãcti ꝛ electi uoce ꝯfitent̃ unanimes. b̃ta trinitas unus deus. ps. Bñdictus. Oĩo. Oĩpotẽs sẽpit̃ne deus. Ad tertiã Caplm̃. Ecce ego ioãnes. ℟. bꝛeue. ꝛ ℣. dñr de cõi plim̃oꝝ martyrum. Ad sextam Caplm̃.

POst hec uidi turbã magnã quã dinũerare nẽo poťat ex õibꝰ getibꝰ: ꝛ tribubꝰ pplis ꝛ linguis stãtes ãte thronũ dei: ĩ ꝯspcũ agni: amicti stolis albis: ꝛ palme ĩ manibꝰ eoꝝ. Ad nonã Caplm̃.

BEnedictio ꝛ claritas: ꝛ sapĩa: ꝛ grãrũ actio: honoꝛ: uirtus ꝛ foꝛtitudo deo nr̃o ĩ secl̃a secloꝝ amẽ. Ad uespas. ꝛ. Uidi turbã magnã. cũ reli. ď laud. ps. Dixit dñs. cũ reli. ĩ fine. ps. Credidi pp. Capitl̃z. Ecce ego ioãnes. hym. Xp̃e redẽptoꝛ. ℣. Exultabũt sãcti ĩ glĩa. ℟. Letabũtur in cubilibus suis. Ad mag. ꝛ. O q̃ꝫ gloꝛiosũ ẽ regnuꝫ ĩ quo cũ xp̃o gaudẽt oẽs sãcti amicti stolis albis: sequũtur agnũ quocũq̃ꝫ ierit. ps. Mag. Oĩo. Oĩpotẽs sẽpi. ut supra

Si festiuitas õiuꝫ sãctoꝛũ ĩ dominica uenerit nihil fit de dñica: sꝫ ĩfra hebdõadã oĩo ꝛ officiũ misse de dñica p̃tita dr̃: licet historia ezechielis põat̃ tũc ĩfra hebdõadã. Pꝰ uespas diei cãtãtur solenit̃ uespe p õsunctis ꝛ ĩ fine dr̃: Pr̃ nr̃. secreto. Postea. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sꝫ libera nos a malo. ℣. A poꝛta ĩferi. ℟. Erue dñe aĩas eoꝝ. ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amẽ. ℣. Dñe exaudi oꝛationem meã. ℟. Et clamoꝛ meus ad te ueniat. ℣. Dñs uobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

FIdeliũ deꝰ oĩum conditoꝛ ꝛ redẽptoꝛ animabus famulorum famularũq̃ꝫ tuarum: remissionem cunctoꝛum

tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optauerunt pijs supplicationibus consequantur. Qui uiuis. Et hec oratio tantum dicitur. Post mat. diei absolute incipitur inuitatorium Regem cui omnia uiuunt. Uenite adoremus. ps. Uenite exu. ... reliquis antiphonis psalmis et versiculis et responsoriis sicut notata sunt in agenda mortuorum: et in fine dicitur Responsorium. Libera me domine de morte eterna etc. cum suis versibus. Deinde immediate dicuntur laudes: et non flectuntur genua: nec dicitur ps De profundis sed finiuntur sicut et uespe.

In sancti cesarij martyris. Oratio.

Deus qui nos beati cesarij martyris tui annua solennitate letificas: concede propitius: ut cuius natalitia colimus etiam actiones imitemur. p.d.

In festo sanctorum martyrum uitalis et agricole

Lectio prima.

Ambrosius seruus iesu xpi uocatus episcopus dilectissimis fratribus et uniuersis plebibus eternam in domino salutem. Magna martyrum et precelsa testimonia que attenuat non potius quam explicat sermo. Igitur inuitatus a plebe bononiensi negare presentiam meam nullatenus potui: quia tempus aderat ut sua dominus mirabilia que solet ostenderet. Aposeritam quidem plenam sanctitate et gratia: mecum detuli: xpi. n. principis nostri triumphi sunt martyrum palme. Ego quia in me minus est quam presumebatur: in martyribus plus reperitur. Sancti martyris nomen agricola est: cuius sanctus uitalis seruus fuit olim: nunc consors et collega martyrij. Precessit seruus ut preuideret locum: secutus est dominus secure quo datam fidem seruuli iam inueniret paratam. Non alienam laudamus passionem: serui domini disciplina est. Hic instituit ille impleuit: nihil illi decerpit. Quomodo minui potest quod xps donauit egregie. Et ille quidem homini seruiendo didicit: quomodo xps placeret. Hic tamen gratiam laudem acquisiuit: in illo magisterij in se martirij. Certauerunt inter se inuicem beneficijs postquam equales esse meruerunt. Hic illum ad martyrium premisit: ille istum accersiuit. Lectio secunda.

Nullum ergo ad commendationem hominis conditio affert impedimentum: nec dignitas prosapie meritum: sed fides affert. Siue liber siue seruus: omnes. n. unum in xpo sumus: et unusquisque quod fecerit bonum: hoc recipiet a domino. Apud dominum bona seruitus et bona libertas equa lance appenduntur. Quoniam nulla maior dignitas quam seruire xpo: qui nos tali precio estimauit: ut animam suam pro nobis traderet: Sed iam ad proposita redeamus. Cumque sanctus uitalis cogeretur a persequentibus ut xpm negaret et ille apostolus profiteretur dominum iesum xpm: omnia tormentorum genera in eum exercentes: ut non esset in corpore eius locus sine uulnere: orationem fudit ad dominum dicens. Domine iesu xpe saluator meus: et deus meus: iube suscipi spiritum meum quia iam desidero ut accipiam coronam quam angelus tuus sanctus ostendit mihi. Et completa oratione emisit spiritum. Lectio tertia.

Sanctus uero agricola mitior habebatur moribus: ut ab ipsis etiam inimicis diligeretur. Ideoque differebant eius passionem. Sed hec persecutorum honorificentia odi erat immanitate acerbior: quam inuidebat martyribus. Deinde quia ubi non acquieuit persecutoribus sanctus agricola crucifixus est: ut aduertamus illas blanditias eorum non fuisse sedulitatis sed fraudis: per supplicia et tormenta que sancto uitali exercuerunt: dominum eius sanctum agricolam terrere uoluerunt. Sed conuertit hoc xps dominus noster in gratiam: ut martyrium serui dominus imitaretur: utrisque nomen aptum: ut martyrio designati iam ipsis uocabulis uiderentur. Ille uitalis dictus est quasi conceptu istius uite: ueram eternam illam uitam sibi acquireret. Iste agricola qui bonos fructus spiritualis gratie seiaret: et sacri sanguinis effusione meritorum suorum omniumque virtutum rigaret plantaria.

Lectio quarta.

Passi sunt autem sancti martyres temporibus diocletiani et maximiani imperatorum et sepulti sunt in iudeorum solo: inter eorum sepulchra: qui eorum dominum negauerunt. Eundem locum mihi dominus noster iesus xps reuelare dignatus est. Illic martyrum excubias reqrebamus: tanquam inter spinas rosam eligentes. Circumfundebamur a iudeis cum sacra corpora ueherentur. Aderat populus xpianus cum plausu et leticia. Dicebant iudei. Flores uisi sunt in terra nostra: cum uiderent martyres xpi. Xpiani dicebant Tempus incisionis adest. Jam qui metit mercedem accipit.

Alij seminauerūt: nos martyꝝ metimus fructus. Audientes iudei uoces plaudē tis ecclie dicebāt inter se. Uox turturis audita ē i terra nr̄a. Uñ bñ p ,pphetā dī. Dies diei eructat ꝟbum: ꝛ nox nocti indicat sciam. Dies diei: christian⁹ xp̄iano: nox nocti: iude⁹ iudeo. Detuli ergo mūera q̄ meis elegi manib⁹: crucis tropheū: cui⁹ gr̄am i op b⁹ agnoscitis. Certe ꝛ ipsi demones ꝯfitebāt: ꝛ ab hōib⁹ mox egrediebant. Et multi q egritudib⁹ diuersis affligebāt: cōtigentes sudaria sanctorum sanabantur.

Lectio quinta.

SEd et alia multa mirabilia p scos suos i p̄ntia ppl'i facta sunt: dū trāsferent. Cōdant alij aurum atq₃ argētu₃: ac de latētib⁹ eruāt uenis: legāt preciosa moniliū serta. Tꝑalis ille thesauris est: et sepe hn̄tib⁹ pniciosus. Nos eligimus martyꝝ clauos ꝛ multos quide₃: ut plura fuerūt uulnera q̄₃ membra. Collegim⁹ sāguiem triumphalem ꝛ crucis lignum. Hec sācte uidue negare non potuimus postulāti. Munera itaq₃ salutis accipite q̄ nūc sub sacris altarib⁹ recōdūt. Ea igi uidua sācta ē iuliana: q̄ dño templū parauit atq₃ obtulit.

Lectio sexta.

HUsis itaq₃ p̄cibus te ōipotētem deum deprecor: ut supra domū hanc super hec altaria: super hos lapides spūales: quib⁹ sensibile tibi i singulis ꝟtutib⁹ sāctorum tuorum uitalis ꝛ agricole templum sacratum est: quotidianus presul itēdas: orōnesq₃ seruorum tuorum q̄ funduntur i hoc loco: diuīa tua suscipiat misericordia. Fiat tibi in honorem sanctificationis omne sacrificium quod in hoc templo fide integra ꝛ pia sedulitate ōfertur. Et cum ad illam respexeris hostiam salutarem: p quam peccatum mūdi hui⁹ abluit: respicias ēt ad has pie host as castitatis: ꝛ diuturno eas tuearis auxilio: ut fiant tibi in odorē suauitatis hostie acceptabiles xp̄o dño placētes: ꝛ integru₃ sp̄m eoꝝ ꝛ corp⁹ sine q̄rela: locūq₃ usq₃ i die₃ dñi nr̄i iesu xp̄i filij tui seruare digneris. Passi sūt āt sācti martyres uitalis et agricola i ,puītia italie i ciuitate bononiensi sub diocliciano ꝛ maximiano iꝑatorib⁹ pridie nonas nouēbris: regnāte dño nr̄o iesu christo: cui ē honor ꝛ gl'a i secl'a seclorum amen.

In sāctoꝫ martyꝝ. iiij. coronatoꝝ. Orō

PResta quesum⁹ ōipotēs de⁹: ut qui gl'osos martyres: claudium nicostratum: simphorianum: castorium atq₃ simplicium: fortes in sua ꝯfessione cog⁹uimus: pios apd̄ te in nr̄a intercessione sentiamus. Per. d.

Lectio prima.

CUm perrexisset dioclitian⁹ august⁹ i pānoniā ad metalla diuersa sua p̄ntia d' mōtib⁹ abscidēda: factū ē dum ōes artifices metallicos ꝯgregaret: iuenit int' eos peritie artis hoīes ībutos: claudiu₃: castoriū: simphorianu₃ ꝛ nicostratum: mirificos i arte quadrataria. Hi occulte xp̄iani erāt custodiētes mādata dei: ꝛ qc qd artis opabāt i sculptura: i noīe dñi nr̄i iesu christi sculpebāt. Uētū ē āt quadam die iꝑante dioclitiano augusto: ut simulachru solis cū quadriga ex lapide thasio artifices cū ōi argumto curꝝ ꝛ equos l'oia ex h' lapide sculpent. Eod' āt tpe ōes artifices cū philosophis cogitātes: ceperūt artis h⁹ deliare sermonē. Et cū icidissent lapidē magnū ex metallo thasio: n̄ ꝯueīebat ars sculpture secūdū preceptū dioclitiani augusti. Et mltis dieb⁹ erat ꝯtentio it' artifices ꝛ philosophos. Quadam āt die ꝯuenerūt ōes artifices i unum nūero sexcenti uigiti duo cum philosophis gnq₃ ad textu lapidis: ꝛ ceperūt uenas lapidis pq̄rere. Eratq₃ mira ꝯtētio it' artifices ꝛ philosophos.

Lectio secunda.

TUnc cepūt phi ꝯ̄ claudiū siphorianū: nicostratū: castoreū atq₃ siplici u₃ hēe alīcatōe₃. quare i arte ur̄a p̄ceptis piissimi dioclitiani augusti nō obeditis ꝛ facitis uolūtatē ei⁹. Claudi⁹ dixit. Nos n̄ blasphemam⁹ creatorē nr̄m qr nos ipos n̄ ꝯfūdi₃⁹: ut rei iueīāur i ꝯspcū e⁹. phi dixerūt. Claruit nos qr christiani estis. Castorius dixit. Uere christiani sumus. Tūc philosophi elegerunt alios artifices:

quadratarios: τ fecerūt sculpētes asclepi
um ex metallo ꝓconixo: τ ꝓtulerūt ante
philosophos pˀ dies. xxx. unū. Tūc phi
losophi nūciauerūt diocliciano augusto
asclepiū ꝑfectum. Qui illico iussit ut āte
ↄ̄spectū eiˀ deferet̄. Cū ergo uidissꝫ simu
lachrū miratˀ nimis dixit.. hoc artis ige
niū ipsoꝝ ē: q̄ nob i arte sculpture placu
erūt. Philosophi dixerūt. Sacratissime
īperator τ sp̄ auguste. hos quos ↄ̄clarat
serenitas ūr̄a i arte quadrataria peritissios
eē: id ē claudiū siphoriāū nichostratū ca
storiū atqꝫ sipliciū inotescat māsuetudi
ūr̄e eos sacrilegos christianos eē: τ ꝑ icā
tatiōem carminū ōe genˀ hūanū sibi hu
miliari. Dioclitianˀ dixit ad eos. Si pre
ceptis iustine nō obedierit: τ uera ē locu
tio suggestiōis ūr̄e ferāt sn̄iam sacrilegij.

Lectio tr̄ia.

TUnc dioclitianus artē eoꝝ ↄ̄siderās
ꝓ̄cepit lāpadio tribuno dicēs. Am
modo si nō sacrificauerit deo soli: uerbe
ribˀ τ scorpiōibˀ eos afflige. Si āt ↄ̄sense
rit deduc eos ad māsuetudinem. Post
dies āt q̄nqꝫ sedit lāpadius i eodēꝫ loco
āte tēplū sol: τ iussit eos sub uoce ꝑcōia
ītroduci: τ ondit eis t̄rores τ oia gn̄a tor
mētoꝝ. Quibˀ ītromissis sic eos aggredit̄
dicēs. Audite me τ euadite tormeta: et
estote cari τ amici nobiliū pricipū: τ sa
crificate deo soli. Nā iā loq nō est apud
uos sermōibˀ blandis. Rn̄dit claudius
una cū socijs suis cuꝫ magna fiducia di
cēs. Jam hoc sciat dioclitianˀ īpator tuˀ
nos xp̄ianos ueraces eē: τ nūq̄ꝫ dicede
re a cultura ueri dei nr̄i. Tūc iratˀ lampa
diˀ tribunus: iussit statim eos expoliari:
τ scorpiōibˀ mactari sub uoce ꝑconia di
cēs. Precepta pricipū nolite ↄ̄tēnere. In
eadem āt hora arrepiˀ ē lāpadiˀ a demo
nio τ discerpēs se expirauit: sedēs i tribu
nali suo. Hoc audiēs uxor eiˀ τ familia
ad philosophos cucurrerūt cū mugitu
magno: ita ut diuulgaret̄ diocliciano. hˀ
cū audisset dioclitianˀ īpator iratus ē ue
hemēter τ nimio furore repletˀ dixit. Fi
ant loculi plūbei τ uiui i eos recludant̄
τ ꝓiciantur in flumine. Tūc nicetius q

dam togatus q assidebat lāpadio qd̄ ius
serat dioclitianus expleuit: τ fecit loculos
plūbeos: τ uiuos ōes i eos inclusit: τ ꝑci
pitari iussit i fluuiū. Scs̄ uero cyrillus hˀ
audiēs cū esset in carcere afflixit se nimis
de nece scōꝝ τ trāsiuit ad dn̄m. Scī autē
martyres passi sūt ꝓ noie dn̄i nr̄i iesu xp̄i
sub die. vi. idus nouēbris. Et pˀ dies. xlij.
q̄dā nicodemˀ uir xp̄ianissimˀ: leuauit lo
culos cū corpibˀ: τ posuit in domo sua.

In scī theodori martyris. Oratio.

DEus qui nos beati theodori marty
ris tui ↄ̄fessiōe gl'osa circūdas τ ꝓ
tegis: presta nobis eiˀ imitatione ꝓficere
τ eiˀ orone fulciri. p. d.

Lectio prima.

NAtale sācti theodori martyris: tem
poribus maximiani τ maximi īpa
torum. Qui cum esset miles τ uere xp̄ia
nus adductus est ad ↄ̄ricam ꝑpositum le
gionis. A quo dilatione accepta ut sn̄iaꝫ
fidei mutaret: cū i sn̄ia irreuocabilr̄ ꝑma
neret: iudici a pp̄lo sistit̄. Qui iussit eū mit
ti i carcerē τ signari hostium carceris: ubi
diuina uisitatiōe ↄ̄solat̄. Pˀ aliquot dies
iteꝝ āte presidē adductˀ: suspēsus ē i ligno
τ ungul' ferreis lat'a eiˀ rasa: quousꝫ coste
ipsiˀ nudarent̄. Et cū nec sic posset a fide
diuelli: ꝑses dedit sn̄iam dicens. Theo
dorum non obtemꝑantem ꝑceptis iuic
tissimorum imperatoꝝ: potētieqꝫ deorū:
credentem uero iesum crucifixum iubeo
ignibˀ tradi. Stans igitur beatus martyr
signaculo crucis munitus: manibˀ pˀ igū
ligatis i loco ꝓpellit̄. Et circūspiciēs ui
dit i turba lachrymātem cleonicum qui
cū eo tyro adductus fuerat: τ exclamās
dixit. Cleonice expecto te festina τ me se
quere. Et cū iā flāma globis undiqꝫ ual
laretur: beatus martyr orationem fudit
laudans τ glorificās p̄rem τ filium τ sp̄ꝫ
sanctum: sicqꝫ sanctam animam christo
reddidit. v. idus nouēbris. Quedam aūt
mulier eusebia noie collegit corpˀ illius:
τ in sindone munda inuoluens trāstulit
in possessionem suam: in loco qui appel
latur euchaita.

In sci martini epi z ꝯfessoris. Capl'z vy.
.℟. z vre. ℞. oia dñr de ꝯfessore pōtifice.
Ad mag. a℟. O beatū uirꝫ cuius aīa pad'isuz
possidet: unde exultāt āgeli: letātur archāgeli:
chorus scoꝝ ꝑclamat turba uirginum inuitat:
mane nobiscū i etnū. Ps. Mag. Oratio.

DEus q ꝯspicis qꝛ ex nulla nr̄a ꝟtu
te sbsistim⁹: ꝯcede ꝓpiti⁹ ut icessio
ne beati martini ꝯfessoris tui atqꝫ ponti
ficis: ꝯ oia aduersa muniamur.

Ad matut. Inuitatoriū. Laudemus deuz
nrm: i cōfessiōe beate martini. Ps. Uenite ex
ul. hym. Iste cōfessor. In primo noc. a℟.
Martinus adhuc cathecuminus: hac me ue
ste ꝯtexit. Ps Beat⁹ uir q. cā reli. de uno ꝯ
fes. a℟. Sancte trinitatis fidē martinus cōfessus
ē: baptismi grām pcepit. Ps. Quare fremue.
a℟. Ego signo crucis ñ clypeo ꝓtectus aut ga
lea hostium cuneos penetrabo securus. Ps.
Dñe qd mlti. Lectio prima.

IGit martinus sabbarie pānonio
rū oppido oriūdus fuit: sed itra ita
liam ticini alitus ē. Parētib⁹ secūdū secu
li dignitatē ñ ifimis: gētilib⁹ tñ. Pater ei⁹
miles primū p⁹ tribunus militū fuit. Ip
se armatā militiaꝫ in adolescētia secutus:
iter seculares alas sub rege ꝯstātio: deide
sub iuliano cesare militauit. Nō tñ spōte
qꝛ a primis fere annis diuinam pon⁹ ser
uitutē sacra illustris pueri spirauit ifātia.
Nā cum eēt ānoꝝ decē iuitis parētib⁹ ad
ecclam ꝯfugit: seqꝫ cathecuminū fieri po
stulauit. Mox mirūmodū tot⁹ i dei ope
cōuersus: cū essꝫ ānoꝝ. xij. heremū cōcu
piuit. Fecissetqꝫ uotis satis: si etatis infir
mitas nō impedimēto fuisset. Animus tñ
ei⁹ aut circa mōasteria: aut circa ecclīam
semp itentus. Meditabatur adhuc i eta
te puerili: qd postea deuotus impleuit.
Sed cum edictum esset a regib⁹: ut uete
ranoꝝ filij ad militia scriberentur: prodēte
patre qui felicibus ei⁹ actibus inuidebat:
cum esset annorum. xv. captus z chatēa
tus sacramētis militarib⁹ implicatus est:
uno tñ seruo comite cōtentus: cui tamē
uersa uice dñs seruiebat adeo: ut plerūqꝫ
calciamēta ei ipse traheret: z ipse deterge
ret: cibum simul caperent. hic sepi⁹ mistra
ret. R̄nsorium.

Hic ē martinus electus dei pōtifex: cui dñs p⁹
aplos tātā grām conferre dignatus ē. Ut i uir
tute trinitatis deifice mereret fieri celū mortuo
rū suscitator magnificus. ℣. Sancte trinitatis
fidē martinus confessus est. Ut.

Lectio secūda.

TRiennium fere ante baptismum i
armis fuit: integer tñ ab his uitijs:
qbus illud hominum genus implicari
solet. Multa illi circa comilitantes beni
gnitas: multa caritas: patientia uero atqꝫ
humilitas ultra humanum moduz. Nā
frugalitatem laudari in eo non est neces
se: qua ita usus est: ut iam illo tempore ñ
miles sed monachus putaretur. Quib⁹
rebus ita sibi omnes comilitones de
iunxerat: ut eum miro affectu uenerarēt.
Nec duz tamen regeneratus in xp̄o age
bat: quem bonis operibus baptismatis
cādidatū assistere. s. laborantib⁹: opē fer
re miseris: alere egentes: uestire nudos:
nihil sibi ex militie stipēdijs preter quoti
dianum uictum reseruabat. Iam tē euan
gelij nō surdus auditor: ꝺ crastino nō co
gitabat. Respōsorium.

Dñe si adhuc pplo tuo sū necessarius: non re
cuso subire ꝓpter eos laborem. Fiat uolūtas
tua. ℣. Oculis ac manibus i celū sēper itētus
iuictū ab orōne spm non relaxabat. Fiat.

Lectio tertia.

QUodam itaqꝫ tpe cū iā nihil beat⁹
martinus pter arma z simplicē mi
litie uestem hēet: media hyeme q̄ solito
asperior ihorruerat adeo ut plerosqꝫ uis
algoris extigueret: obuium habuit i por
ta ambianēsiū ciuitatis pauperez nudū.
Qui cum pretereuntes ut sui misererentur
oraret: omnesqꝫ miseruz preterirent: itel
lexit uir deo plenus sibi illū alijs miam
non prestantibus reseruari. Quid tamē
ageret: Nihil preter chlamydem qua in
dutus erat habebat. Iam enim reliqua
omnia in opus sile ꝯsūpserat. Arrepto
itaqꝫ ferro q⁹ accinct⁹ erat mediā diuidit:
ptēqꝫ ei⁹ paupi tribuit: reliq̄ rursus iduit

Interea de circūstātib⁹ risere nōnulli: q᷑ deformis esset: ⁊ truncat⁹ habitu uideret᷑. Multi qdem qb⁹ erat mens sanior alt⁹ gemere ceperūt: ꝙ nihil simile fecisset: cū utiqꝫ plus hn̄tes: uestire paupē sine sua nuditate potuisset. Nocte ig᷑ īsecuta cū se sopori dedisset: uidit xp̄m chlamydis sue q̄ paupē texerat p̄te uestitū. intueri diligentissime dominum: uestemqꝫ quā dederat uidebatur agnoscere. Mox ad angeloꝝ circūstātiuꝫ multitudiem: audiuit iesum clara uoce dicētem. Martinus adhuc cathecumin⁹ hac me ueste cōtexit.

℟. O beatū uiꝝ martinū antistitem. Qui nec mori timuit: nec uiuere recusauit. ℣. Dn̄e si adhuc pp̄lo tuo sū necessari⁹ nō recuso laborem: fiat uolūtas tua. Qui.

In secūdo noc. ℣. Cōfido i dn̄o ꝙ filia mea p̄cib⁹ tuis reddita sit sanitati. ℟. Cū iuocarē ℣. Tetradius cognita dei v̄tute ad baptismi grām peruenit. ℟. Uerba mea. ℣. O ineffabilem uiꝝ per quē uobis tāta miracula coruscant. ℟. Dn̄e dn̄s nr̄.

Lectio quarta

Uere memor dn̄s dictoꝝ suoꝝ que āte predixerat: q̄ꝫ diu fecistis uni ex minimis istis mihi fecistis. Se in paupe ꝓfessus est fuisse uestitum. Et ad ꝯfirmādum tam boni operis testioniū in eodē se hitu quē paup accepat: ē dignat⁹ oñdere. Quo uiso uir beatissim⁹ ñ i glā ē eleuat᷑ hūana: ſꝫ bōitateꝫ dei i suo ope cognoscens cum esset annorum duo de. xx. ad baptismum ꝯuolauit. Nec statim militie renūciauit: tribuni sui p̄cib⁹ deuictus: cui ꝯtubernium familiare p̄stabat. Eteni trāsacto tribunatus sui tp̄e: renūciaturꝫ se seculo pollicebat᷑. qua martin⁹ expectatiōe suspēsus: p biēniū fere posteaq̄ꝫ ē baptismū ꝯsecut⁹: solo. s. noīe militauit. Interea irruētib⁹ itra gallias barbaris: iulianus cesar coacto i unū exercitu apd̄ uagionuꝫ ciuitatem donatiuū cepit erogare militib⁹ ⁊ ut ē ꝯsuetudis singuli citabant᷑: donec ad martinū uētū ē. Tūc uero oportunū tp̄s existimans: quo peteret remissioneꝫ: neqꝫ .n. i itegrū sibi fore arbitrabat᷑: si donatiuum nō militatur⁹ accipet. hactenus īquit ad cesarem militaui tibi: patere ut nūc militem deo. Donatiuum tuum pugnatur⁹ accipiat: christi enim ego miles sum: pugnare mihi non licet. ℟. Ocul⁹ ac manibus in celum sp̄ itētus. Inuictuꝫ ab ōīone sp̄m nō relaxabat. ℣. Dum sacramenta offerret beatus martinus globus igneus apparuit super caput eius. Inuictum.

Lec. v.

Tunc uero aduersus hanc uoceꝫ tyrannus īfremuit dicens: eum metu pugne q̄ postrema die erat futura: nō religionis grā detrectare militiam. At martinus ītrepidus immo illato sibi terrore ꝯstātior. si hoc inquit ignauie ascribit᷑ ñ fidei: crastina die ante aciem in armis astabo: ⁊ in noīe dn̄i iesu xp̄i signo crucis nō clypeo ꝓtectus aut galea: hostiuꝫ cuneos penetrabo securus. Retrudi ergo in custodia iubet᷑ facturus fidem dictis: ut in hermis barbaris obiiceretur. Postera die hostes legatos de pace miserūt: sua omnia seqꝫ dedētes. Uñ qs dubitet beati uiri fuisse uictoriam: cui prestitum sit ne in hermis ad prelium mitteret᷑: Et q̄ꝫuis pius dominus seruare militē suuꝫ ſꝫ inter hostium gladios ⁊ tela potuissꝫ: tñ ne l aliorum morte sancti uiri uiolaret᷑ obtutus exemit pugne necessitatem. Nec qꝫ .n. aliam ꝓ milite suo christus debuit prestare uictoriam: q̄ꝫ ut subactis sine sāguine hostibus nemo moreret᷑. Beatus igitur martinus obitum suum longe āte presciuit. Dixitqꝫ fratribus dissolutiōeꝫ sui corpis iminere.

Responsorium.

Beatus martinus obitū suū lōge āte presciuit: dixitqꝫ fratribus. Dissolutōem sui corporis iminere: q᷑ idicabat se iā resolui. ℣. Uiribus corpis cepit repēte destitui: cōuocatisqꝫ discipul⁹ dixit. Dissolutionem.

Lectio sexta.

Interea cā extitit qua codatēsē diocesiꝫ uisitaret. Nā clicis īt se ecclie il li⁹ discordātib⁹: pacē cupiēs reformare: ſꝫ finē dieꝝ suoꝝ nō ignoraret: ꝓficisci tamē ob h⁹mōi cām nō recusauit: bonā hanc uirtutū suaꝝ ꝯsūmatōem existimās: si pacē ecclie redditā reliquisset. Aliq̄ꝫ diu g⁹ i uico illo l i ecclīa ad quam ierat ꝯmorat⁹

pace iter clicos restituta: cū iā regredi ad monasterium cogitaret: uirib⁹ corporis cep̄ repēte destitui: cōuocatisq3 discipul' indicauit se iam resolui. Tunc uero factus est meror ꝛ luctus omnium: uox una plāgētium. Cur nos pater deseris. aut cui nos desolatos relinquis? Inuadēt enim gregem tuum lupi rapaces. Et quis eos ꝑ hibebit a morsib⁹ percusso pastore? Scimus quidem desiderare te christum: sed salua sunt tibi tua premia: nec dilata minuentur: nostri potius miserere quos deseris. Tunc ille motus his fletib⁹: ut tot⁹ semper in domino misericordie uiscerib⁹ affluebat: lachrymasse perhibetur. Conuersusq3 ad dn̄m: hac tantum flenti uoce ait. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius: non recuso laborem: fiat uoluntas tua. ℟. Dixerunt discipuli ad beatū martinum: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis? Inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidem desiderare te christū: sed salua sunt tibi tua premia nostri potius miserere quos deseris. Inuadēt In tertio noc. aā. Dn̄s iesus xp̄s nō īquit purpuratum aut diademate renitentem se uenturum esse ꝑdixit. ps. In dn̄o ɔfi. ℣. Sacerdos dei martine aperti sunt tibi celi ꝛ regnum pr̄is mei. p̄. Dn̄e qs hita. ℣. Sacerdos dei martine pastor egregie ora ꝑ nobis deum. ps. Dn̄e i uir.

Lectio septima

Nimirum inter spem amoremq3 positus: dubitauit pene quid mallet q2 nec hos deserere nec a christo nolebat diutius separari. Nil tamen in uoto suo ponens aut uolūtati relinquens: totu3 se domini arbitrio potestatiq3 committēs: nonne tibi his paucissimis ꝟbis dicere uidetur? Grauis quidem ē domine corporee pugna militie: ꝛ satis est iam quod hucusq3 certaui. Sed si adhuc in eode3 labore ꝑ castris tuorum stare me p̄cipis non recuso: nec fatiscēte3 causabor etatē. Munia tua deuotus implebo: sb signis tuis quoad ipse iusseris militabo. Et q̄3 uis optanda sit seni sessio post laborem: Est animus tamen uictor annorum: ꝛ cedere nescius senectuti. Ac si iam parcis etati: bonum mihi est domine uoluntas tua. Hos uero de quib⁹ timeo ipse custodias. O uirum ineffabilem nec labore uictum: nec morte uincendum: qui i nullam partez se pronior inclinauit: nec mori timuit: nec uiuere recusauit. Itaq3 cu3 iam per aliquot dies ui febrium teneret: nō tamen a diuino opere cessabat. Per nox in orōnibus ꝛ uigilijs: fatiscētes art⁹ spiritui seruire cogebat: nobili illo stratu suo i cinere ꝛ cilitio recubans. Et cum a discipul' rogaretur: ut salte3 uilia sibi sineret stramenta supponi: non decet inquit fili christianum nisi i cinere ꝛ cilitio mori. Ego si uobis aliud exemplu3 relinquo ipse pereo. Oculis ac manib⁹ i celum sep īrētus: īuictū ab orōne spū n̄ relaxabat. ℟. O beatum uirum in cuius transitu sanctoru3 canit numerus āgelor: exultat chorus ōiu3q3 celestium. Virtutum occurrit psallentium exercitus. ℣. Ecclesia uirtute roborat: sacerdotes dei reuelatiōe glorificant quē micha el assumpsit cum angelis. Vir.

Lectio octaua.

Et cum a pbr̄is qui tunc ad eum ɔfluebāt rogaretur: ut corpusculū lateris mutatione releuaret. Sinite inquit sinite me fratres: celum potius respicere q̄3 terram: ut iam suo itinere iturus ad deum spiritus dirigatur. Hec locutus uidit diabolum ꝑpe assistere. Quid inquit hic astas o cruenta bestia? nihil in me funeste inuenies. abrae sinus me recipit. Cum hac ergo uoce flagitatum diuinis operibus celos spm̄ reddidit. Testatiq3 nobis sunt qui affuerunt: iam in exanimi corpe glorificati hoīs uidisse se gloriam. Vultus eius luce clarior renitebat: cum membra cetera: nec tenuis quide3 macula fuscaret. In alijs etiam ꝛ in illo tantū artub⁹ non pudēdis: septēnis quodam mō pueri gratia uidebatur. Quis istu3 unq3 cilitio tectum? quis cinerib⁹ crederet inuolutum? Ita uitro purior: lacte cādidior: iā i quadā future resurrectiōis glā: ꝛ natura demutate carnis ostēsus ē. Iā uero i obsequm funeris credi nō pōt

q̄ta hoīum multitudo ↄuenerit: tota cor
pori obuiā ciuitas ruit. Cūcti ex agris at
q̄ʒ uicis: mltiq̄ʒ ex uicinis ēt urbib⁹ affue
rūt. R. Martinus habrae sinu letus excipit:
martinus hic paup ⁊ modicus. Celum diues
ingreditur: hymnis celestib⁹ honoratur. V.
Martinus eps migrauit a seculo. uiuit in xp̄o
gemma sacerdotum. Celum.

Lectio nona.

O Quātus luctus hominum q̄ʒta me
rentium precipue lamenta mona
chorum: q eo die usq̄ʒ ad duo milia mo
nachorum ↄuenisse dicuntur. Spāl' mar
tini glīa: c⁹ exemplo in domini seruitute
stirps tanta fructificauerat. Agebat nimi
rum ante se pastor extinctus greges suos:
scē illius multitudinis pallidas turbas
agmina palliata: ⁊ aut emeritorum labo
rū senes: aut iuratos xp̄i i sacramenta ty
rones: tam ꝟginū chorus fletu abstinēs
pre pudore: cum letādū poti⁹ illi esse sen
tiret: quē suo dn̄us gremio cōfoueret: q̄ʒ
scō dissimulabat gaudio qd̄ dolebat. Si
quidem flere pudor ꝓhiberet: gemitum
extorquebat affect⁹. Eteni tā erat sācta d̄
illius glīa exultatio: q̄ʒ pia de morte cōfu
sio. Ignosce fletib⁹: gratulare gaudētib⁹:
qꝛ piū ē gaudere martino: ⁊ pium ē flere
martinuʒ: dū unusq̄sq̄ʒ ⁊ sibi p̄stat: ut do
leat: ⁊ illi ut gaudeat. Hoc igit̄ beati uiri
corp⁹ usq̄ʒ ad locū sepulchri hymnis ca
nora celestibus turba ꝓseq̄t. Compet̄ si
placet secularis illi pompa: nō dicā fune
ris sed triūphi: q̄d simile martini exeq̄is
ↄferet. Ducāt illi p̄ currib⁹ suis uinctos
p⁹ terga captiuos: martini corp⁹ q mūdū
ductu illi⁹ uicerāt ꝓseq̄ūt. Illos ↄfusos
plausib⁹ pploꝝ honoret insania. Marti
no diuinis plaudit̄ psalmis: martin⁹ hym
nis celestib⁹ honorat̄. Illi p⁹ triūphos su
os i tartara seua trudūt̄. martin⁹ habrae
sinu let⁹ excipit̄: martin⁹ hic paup ⁊ modi
cus: celū diues igredit̄. Illic nos ut spero
custodiēs: me hic scribētē respicit te legē
tem R. O q̄ʒtus luctus hoīum q̄ʒta precipue
lamēta monachoꝝ Quia piū ē gaudere mar
tino: ⁊ pium est flere martinum V. Beati ui
ri corpus usq̄ʒ ad locū sepulchri: hymnis ca
nora celestis turba ꝓsequitur. Quia.

Ad laudes ⁊ p horas. a. Dixerūt discipli
ad beatū martinū: cur nos pater deseris: aut
cui nos desolatos relinquis: iuadēt eni gregem
tuū lupi rapaces. ps. Dn̄s regnauit cū reli.
ant. Dn̄e si adhuc pplo tuo sū necessari⁹: non
recuso laborē fiat uolūtas tua. a. O uir īeffa
bilem: nec labore uictum: nec morte uincēdum
q nec mori timuit: nec uiuere r̄cusauit. a. Ocu
lis ac manibus i celū semp ītētus iuictum ab
orōne spiritū nō relaxabat. all'a all'a. a. Mar
tinus habrae sinu letus excipitur: martinus hic
paup ⁊ modicus: celū diues igreditur: hymnis
celestibus honoratur. Ad bened. añt. O q̄ʒ
tus luctus hoīum: q̄ʒta precipue lamēta mona
chorum ⁊ ꝟginum chorus: qꝛ piū est gaudere
martino: ⁊ piū ē flere martinū. Oratio. ut su
pra. Ad uespas. a. Dixerūt discipli. cū reli.
ps. de ↄfessore pōtifice. Ad mag. a. O
beatū pōtificē q totis uisceribus diligebat xp̄ʒ
regē: ⁊ nō formidabat ip̄ij principatū. o martie
dulcedo medicamītum ⁊ medice: o scīssima aīa
quā ⁊ si gladius persecutoris nō abstulit pal
mā t̄n martyrij nō amisit.

In scī menne. Lectio prima.

IN scythia metropoli phrygie salu
tarie: passio sācti menne martyris.
Qui p̄secutione dioclitiani ⁊ maximiāi:
cū eēt miles nobili gn̄e: ⁊ ex egyptiorum
ꝓuicia ort⁹: abrenūciās t̄rene militie: pri
mū celesti regi secreta ↄuersatiōe in here
mo militauit. Deide natalitijs p̄fectoruʒ
iperatorum ꝓcedens ad publicum: ac se
xp̄ianum libera uoce coram eis decla
rans: traditus est pyrrho duci torquēd⁹:
q iussit eum in carcerem recludi q̄ʒ diu i
peratoris natalitia celebraret̄. Peracta
igitur festiuitate: assidente eo ꝓ tribunali
iussit eum suis aspectibus presētari: cui
⁊ dixit.

Lectio secunda

HEsterna eteniʒ die in fauste temera
rie ausus es theatrum introire et
uanissimis nescio quibus eloquijs ꝓpha
nare: maxime cum de te asseratur nostre
fuisse militie. Sacrifica dijs ut omnia ti
bi que per ignorantiam gessisti ignoscāt:
⁊ ad honorem pristinum reformeris. Ad
hec beatus mennas cum respondisset.

Ego hꝰ seculi honore nõ dilector: sꝫ xp̄i
dn̄i discipl's effici cupio. Jubēte duce ex
tēsus ⁊ neruis bubalis manibꝰ ligatꝰ taꝫ
diu a militibꝰ uirgis cesus ē: donec sāgui
ne ipsiꝰ platee locꝰ īpleret. Deide ī eculeo
exungulatus: ⁊ lāpadibꝰ circū latera ad
ustus: cilitioqꝫ plage eiꝰ īposito: ꝑ tribu
las quoqꝫ ⁊ sudes ferreas ligatis manibꝰ
⁊ pedibꝰ tractus plūbatis ēt collo ⁊ maxill'
grauiť cōtusus in laude ⁊ cōfessiōe omni
potētis dei īmobil' ꝑmāsit.

Lectio tertia

NOuissime pyrrhꝰ dux sn̄iam ex ta
bella recitari ꝑcepit. Mennam ex
militia oīum xp̄ianorum auctorem: nolē
tem acquiescere preceptis īperatoꝝ: ne
qꝫ uolētē sacrificare dijs gladio aīaduer
ti placet. ⁊ corpꝰ eiꝰ igne comburi: furtim
itaqꝫ a christianis corpus eiꝰ e medio ig
nis ereptum ē: ⁊ mūdis linteamibꝰ arōa
tibusqꝫ ꝯditum: debita ueneratiōe ī cemi
terio. iij. idus nouēbris curatū ē. Cuius
deide sacrum corpꝰ ꝯstātinopolim trāsla
tū: ciuitate regia digno honore uenera
tur.

In sc̄i martini pape ⁊ martyris.

Lectio prima.

MArtinꝰ de ciuitate tudertina ꝓuicie
tuscie sedit ānos. v. mēsē unū dies
. xxvi. Huiꝰ tp̄ibꝰ paulus ꝯstātinopolita
ne urbis ep̄s īflatus supbie sp̄u aduersus
rectū sācte eccl'ie dogma audacter ꝑsūp
sit patrnis diffinitiōibꝰ ꝯire. Insup studuit
ad coopiīntū ꝓprij erroris qbusdā sub
reptiōibꝰ: ut clemētissimo principi suade
ret typū expōere: quo catholicū dogma
destrueret. In quo typo oēs oīno uoces
scoꝝ patrū: cū nefādissimoꝝ hereticoꝝ
edictiōibꝰ eneruauit: nec unam aut duas
uolūtates aut opatiōes in xp̄o dn̄o nr̄o
diffiniēs ꝯfiteri. Qua de re hꝰmōi praui
tatē suā defēdens qd̄ nūqꝫ nec a prioribꝰ
hereticis ꝑsūptum ē: ipe illicite ꝑsumere
studuit: ī tm̄ ut altare sc̄e sedis ap̄lice qd̄
erat ī domo placidie sacratū ī uenerabili
oraculo subuertēs disrupit: ꝓhibēs ne
adorādam īmaculatā hostiā apocrisarij
nr̄i ibidē deo offerre ualeāt: nec cōionis
sacramēta ꝑcipiāt.

Lectio secūda.

QUi uidelicet apocrisarij: qꝛ ex pre
ceptiōe ap̄lice auctoritatis ꝯmonu
erūt eū: ut de tali heretico ītentu recede
ret: nec nō ⁊ ꝓtestari uisi sūt ꝑsecutiōibus
diuersis: cū alijs orthodoxis uiris. ⁊ ue
nerabilibꝰ sacerdotibꝰ īsecutꝰ ē eos: quos
dā eoꝝ ī custodia retrudēs: alios in exili
um deportās: alios ūberibꝰ submittens.
Quibꝰ pene oēm mūdum ꝯturbātibꝰ: ex
diuersis locis q̄relas ꝯ eos ad ap̄licam
nr̄am sedem plurimi orthodoxi ꝯtulisse
mōstrant: ꝯiurātes ut totiꝰ mali tanteqꝫ
euersionis ꝑ ap̄licam auctēm abscidatur
cōmētum: quatenꝰ minime totius corpꝰ
ecclesie catholice uocibil' eoꝝ hereseos
lāguor disrumpe ualeat.

Lectio tertia.

TUnc martinus sāctissimus ac bea
tissimus ep̄s misit ⁊ ꝯgregauit ep̄os
ī urbe roma centū. v. ⁊ fecit synodum se
cūdū īstituta prm̄ orthodoxoꝝ ī ecclesia
saluatoris iux̄ ep̄atum lateranēse: sedētibus
ep̄is: pb̄ris astātibus diaconibus et clero
uniuerso. Et ꝯdēnauerūt cyrū alexādri
nū sergiū ⁊ pyrrhū: ⁊ paulū p̄triarchā cō
stātinopolitanuꝫ: q nouitates ꝯ immacu
latam fidē ꝑsūpserant inectere. Qui qm̄
ipam excludere ꝓperantes hereticorum
dogmatū ꝯ catholicā dei eccl'am cōfusio
nē ꝯcinauerūt anathematis ultiōe ꝑcussi
sūt. Que synodꝰ hodie archiuo ecclesie ꝯ
tinetur. Et faciēs exēplaria ꝑ oēs tractꝰ
oriētis ⁊ occidētis direxit: ⁊ ꝑ manꝰ ortho
doxoꝝ fideliū dissemiauit. Ipis diebꝰ di
rexit īpator ī italiā olympiū cubiculariū
⁊ exarchū ad regēdā oēm italiā ⁊ ꝑcepit
eis dicēs.

Lectio quarta.

OPortet glam tuam sicut nob sug
gescit paulus patriarcha huius a
adeo ꝯseruāde urbis pagere. Et siquideꝫ
īueneris ꝓuītiā ipam ꝯsētiētē ī typo a no
bis exposito tene oēs ep̄os q ibi sunt: et
hereticos possessoꝝ atqꝫ hitatoꝝ ⁊ pere
grinos: ut ī eodē subscribātur. Sin auteꝫ
quō nobis suggessit platon glosus patri
cius euprasius glosus: potueris suadere
exercitui ibidem existēti: iubemus teneri
martinū q hic erat apocrisarius in regia

urbe: ꝛ pꝰ mōm ī ōēs eccłias legere eum q factus ē a nobis orthodoxꝰ typꝰ: ꝛ ōes epī italie ī ipō subſcribāt. Si āt īueneritiſ ꝯriū ī tali cauſa exercitū tacitū habeto te donec obtinueritis ꝓuinciā ꝛ potueritis nobiſ exercitū aggregare tā romane ciuitatis q̄ȝ rauēnatis: ut ea q̄ uobis p̄cepta ſūt: q̄ȝtotꝰ explere ualeatis. Qui p̄dictuſ olympiꝰ ueniēs ī ciuitatē romanā: īuenit ſcām romanā eccłiam coadunatā cū omnibus epis italie ſeu ſacerdotibꝰ uł clero. Et uolēs adimplere ea q̄ ſibi iuſſa ſūt: armans ſecum exercitū ꝟtute uoluit ſchyſma ſācte romane eccłe ītromittere: hoc ꝑ plurimū tp̄s actū ē: ꝛ nō illū ōipotēs deꝰ ꝑmiſit q̄ nitebaẗ ꝑficere.

Lectio q̄nta.

Videns ergo ſe a ſācta dei eccłia catholica ꝛ apłica ſupatū: neceſſe habuit de ſua quaſi mala ītentione decliare ꝛ qđ nō potuit ꝑ manū armataȝ facere: ſubreptitio modo ꝑ miſſaꝝ ſolēnia in ecclesia ſancte dei genitricis ſpq̄ȝ ꝟgis marie ad p̄ſepe dū cōionē ei porrigeret ſciſſimus papa: uoluit ei interimere: ut mādauerat ſuo ſpathario. Sed ōipotēs deꝰ q ſolitos ē ſeruos ſuos orthodoxos circūtegē ꝛ ab oī malo eripe: ipe excecauit ſpatharū olympij exarchi ꝛ n̄ ē ꝑmiſſus uidere pōtificeȝ: qn̄ exarcho cōionē porrexit ł pacem dedit: ne ſāguis eiꝰ effūdereẗ: ꝛ catholica dei eccłia hereſi ſubiugareẗ. Qđ pꝰ mōm p̄dictꝰ armiger diuerſis cuȝ iuſiurādis ꝓfeſſus ē.

Lectio ſexta.

Videns ergo olympiꝰ exarchus q̄ manꝰ dn̄i circūtegebat martinū ſciſſimū papā: neceſſe habuit ſe cū pōtifice ꝯcordare: ꝛ oia q̄ ei iuſſa fuerāt eidē ſciſſiō epō idicare. Qui facta pace cū ſancta dī ecclesia: colligēs exercitū ꝓfectꝰ ē ī ſiciliā aduerſus gēte ſaracenoꝝ q ibidē inhabitabant. Et peccato faciēte maior interitꝰ ī exercitu romano ꝑuenit. Et pꝰ hec ideȝ exarchus morbo interijt. Deide directꝰ ē ab ipatore theodorus exarchus cognomīto caliopacū: cū theodoro impiali cubiculario: q ꝛ pelluriꝰ dicebatur cū iuſſiōe. Et tollētes ſciſſimū papam martinuȝ de ecclesia ſaluatoris: que ꝛ ꝯſtātiniana appellatur: ꝑduxerūt ꝯſtātinopolim: ꝛ nec ſic eis acqeuit: Deinde directꝰ ē ſepiꝰ dictus ſāctiſſimꝰ uir ī exiliū: ī loco q dr̄ cerſona: ꝛ ibidem ut deo placuit uitam ſuam finiuit ī pace xp̄i confeſſor. Qui ꝛ multa mirabilia opatur uſq̄ȝ ī hodiernum diē. Fecit āt ordiatiōes duas per menſem decembrium: p̄bros. xi. diacones. v. ep̄os ꝑ diuerſa loca nūero. xxxiij. depoſitꝰ die xvij. menſis ſeptembris.

In ſc̄e helisabet nec uirgi. nec marty.

Oratio.

Tuorum corda fideliū deus miſerator illuſtra: ꝛ beate heliſabet p̄cibꝰ gloſis: fac nos ꝓſpera mūdi deſpicere: ꝛ celeſti ſꝑ ꝯſolatōe gaudere.

Lectio prima.

Vas admirabile opꝰ excelſi: uas in ardoris opibus rubigie ꝯſūpta cōflatum: uas ꝟtutum liquore ꝯfertum: odorem uite diffūdēs ꝛ miraculoꝝ pigm̄ta ꝓpinās. Heliſabet beatiſſima in celeſti errario mirifice collocaẗ. Hec ſiqdem regis ungarie filia dū adhuc tenellā teneret etatis īfātiā: molles artꝰ duriori iugo diſcipline p̄mebat: ꝛ rudes ſenſus ſub ferula exorte rōniſ īformās: ī etni regis obſequiū terreni p̄ris ſui regis ꝯmutabat affectū ꝓut īpotētia poterat puerił. Ipſa q̄dem ſue p̄nuncia ſcitatis primos limites de ꝑfectione ꝟtutis īgreſſa īcōpoſitos etatis īceſſus illo grauitatis ordine cōponebat: ut felicia eiꝰ īitia futuꝝ ſāctitatiſ certa indicia cenſereẗ. Frequēt. n. iẗ coeuaſ puellas occupatōibꝰ iocoſis īntēta: earū ꝯſortiū greſſibꝰ furtiuis euitās ad eccłam ꝓperabat: ꝛ oſcula deuotiſſia parietibꝰ imprimēs: xp̄i laudes quas ipite ligue ō negabat officiū membroruȝ nutibꝰ ꝓ etatis modulo ꝑſoluebat. Lectio ſecūda.

Puerilibꝰ igitur annis in dei timore tranſactis: lathgrauio turingie in coniugeȝ copulata: ꝛ ſi ea q̄ ſui uiri erāt pudicitia ſeruata curaret: non minus q̄ dei ſunt ſedula ſequebatur. ō marie prudentia ꝛ marthe follicitudine nō recedēſ

Nocturno nāq₃ tempore pluuiaru₃ spre ta mollitie uiri fugiebat amplexus orōni bus ⁊ genuflexionibus occupāda. Sic q₃ dum esset uir in accubitu suo nardus eius dabat sanctitatis odorem. Dieb⁹ q dem singulis pietatis officio dedita: lic₃ exterius induta regalibus: ne terreni ui ri oculos offendere uideretur: interius ta men sub cilitij tegmine celestem sponsu₃ gerebat absconditum: uiduis: pupillis: egrotis: carcerum iclusis ergastulis: et e gentib⁹ singulis singularia subuentionis remedia mistrādo. Cuiusdam ⁊ paupis graui capitis languore correpti: quasi fi lij curam gerēs: capillos ei⁹ manu tonde bat ꝓpria: caput frequenter i pomerij se creto lauās: ut oculos fugeret ācillaru₃.

Lectio tertia.

Hanc siquidem felix papa gregori⁹ nonus suscepit in filiam: ꝓtexit de uotam: eius sancte icboationis ꝓpositū usq₃ in felicem exitum multa sollicitudie ꝓsecutus. Cuius sitibundam aiam uerbi celestis potauit irriguo: ⁊ euāgelica eru ditiōe refecit. Sicq₃ regina sapie salomo nis instructa: salutiferū bibens imbrem: tot ꝓtulit manipulos operum: quot su scepit semina preceptorum. Que christo spōso cupiens copulari: terreni sponsi ce pit declinare ꝯsortium: de cuius reb⁹ nec cōtigere uolebat aut uesci: nisi de redditi bus ꝓprijs uel licite cōquisitis. Cum aūt teotbomā grauis urgeret inedia: captata uiri absentia: fidelis ⁊ prouida dispensa trix super afflictis pia gerens uiscera: do mus sue frumenta egentib⁹ erogabat in tris. Jāq₃ a uiri lege soluta: depositis glie secularis exuuijs: qbus inedum exterius ꝓ conformitate seculariū utebat: ne mēs uultui ꝛligionis ascripta puluere mūdāo sordesceret uil tunice decore uestit: ac diui tiaꝝ ꝯtēpta iactantia ⁊ generositate parē tū nobilissimis orta natalibus se mūdo fecit ignobilem ut nobilitaret in celis. ꝓ corona suscipiens cinerem: ⁊ cilitium ꝓ fascia pectorali. Pallebāt ora uigilijs abstinētie tenuitate confecta: ⁊ iam mar tyrem adhuc uiuentem: caro premortua testabatur.

Lectio quarta.

Hinc enim mulier chananea de flu xu ꝑene sollicitudis liberata: se to tis conatibus pietatis exercens: dum die quadam defixis in celum oculis cōtem plationi uacaret: ut quasi de humane cō uersatōis consortio uideretur abstracta: dei filium dulcem iesum ad se inclinatu₃ celis patentibus uidit: inter alia sibi cōso lationis lenimenta dicentem. Si tu uis esse mecum ego ero tecum ⁊ a te nullate nus seperabor. Tunc sumptibus ꝓprijs nobile hospitale construxit āpla possessi one dotatum: sua queq₃ preciosa mōilia ⁊ grande₃ pecunie quātitate₃: eidē loco liberalr ē largita. In quo receptā mltitu dinē paupeꝝ corpali uisitabat obsequio affluēter eis necessaria submistrans: pe des eorum ⁊ capita incredibili humani tate lauādo. Leprosoꝝ ēt ulcera que pe ne defluētib⁹ mēbris aspectum ēt ipsum horribilem offerebant: capitis sui uelo mundabat: ⁊ uotiuo ōsculabatur affec tu currēte₃ detergēs saniē: officio pie ma nus: nec fastidiētis indicio nec laboris stu dio denotāda.

Lectio quinta.

Eide ꝓpīquoꝝ destituta suffragio castris ⁊ possessiōibus ceteris spo liat: ⁊ uelut ꝓfuga illa pmitur exilij uilita te: ut ad reclinādū caput sibi diuersorio denegato iā porcorū agmīa stratū quere re sordidū cogeret: arctioris panis ⁊ bre uioris aque subsidiū quasi delicias puta tura. S₃ mulier fortis ⁊ sancta bilaritate mētis iiuriā: ⁊ tolerātia supās pauptatē: sub afflictiōis maleo sup icudē patientie dilatata: miseratiōis solite nō oblita: la nā māib⁹ opabat ⁊ linū: de sui laboris ipēdio: nudos pauperum humeros ue stitura. Per alienas ēt edes quasi qstua ria elemosynas uenabatur pauperum u sibus erogādas: egere sibi cupiēs ut ꝓxi mis abūdaret.

Lectio sexta.

Cum autem quadā die p platee me diū supra lapides quosdā ad decli nādum lutum cōpositos: sub paupe bitu

mulier uenerãda trãsiret:i ipiꝰ breuis itie
ris medio:uetulam iuenit obuiaꝫ: dudũ
iter alias sue domus ancillas stipendiíjs
enutritam: q̃ dñam suam i hitus uilitate
ꝯtẽptam:cedere forsitan erubescens : re
ceptorum bñficiorum oblita : scilibꝰ bũe
ris armatis ad impetũ delira uetula cru
deliter imersit in lutum. Que tandem as
pectu placido ridens ⁊ gaudens:uestibꝰ
sordidatis exurgens:nõ ꝯtumeliam ꝓ in
iuria suscepta repẽdit:nec gñis sui cõcita
uit fastigia in uetule uilitate:nõ murmur
resonat nõ q̃rimonia: nõ calũniã suscitat
nec ultores interpellat:sed patie loris: et
lenitate ꝟborum uesaniam iiuriãtis ĩfre
nãs:ꝓtinꝰ i laudes ⁊ g̃ras creatoris erupit
exemplo magistri supioris edocta: q cuꝫ
malediceret ñ maledicebat: ueniam pro
trãsgressoribꝰ depc̃atus. Frequẽt ẽt dum
ꝓ aliquoꝝ salute dei miam implorarct:
illis ꝓ qbꝰ orabat sudor nimiꝰ erũpebat:
quasi miseratiõis adipe per orõnis instã
tiam circũfusis.

Lectio septima.

Talibꝰ uite cursu feliciter expedito:
domesticis suis ꝑdicẽs obitũ suuꝫ:
ꝑscia sui finis iter sacre scripture colloq̃a:
⁊ pueri iesu magnalia repetita:ei beatuꝫ
reddidit spm cuiꝰ obsequiis deuouit:mũ
do uitã: ⁊ se uite felici ꝯmẽdatiõe cõmen
dãs. Ipsius quidem corpus ad seplture
nobilioris hospitiũ diebꝰ iacens. iiij. ihu
matũ:nõ fetore corrupti cadaueris:sed a
romatũ suauitate fragrabat. Concurrũt
undiqꝫ ppli ad tam uenerabile funus:la
chrymaꝝ lamẽta portãtes nõ minꝰ singu
lari turbati dispẽdio q̃ꝫ de decedentis af
fectu. Fit ꝓceribꝰ ex ꝯtactu domestici sã
guinis cã nõ remota doloris. Matris u
bera dolor plebis illachrymat:deplorãt
paupeꝝ latera:secuture nuditatis iiuriã:
⁊ collapsã ad nutricis manũ:icurata do
lent ulcera leprosoꝝ. Plãgit religiosa re
ligio: ⁊ quasi uiduata torquet: ⁊ matre ꝯ
munis subuẽtiõis extincta tristem mero
ris euentum:non sexus:nõ ꝯditio declia
uit. Sed iter lamẽta plorãtium: ⁊ tristes
ululantiuꝫ uoces uotiue leticie cã succre
scit:priora fomẽta tãti doloris extiguens:
dum sanctissime femine corpꝰ stupẽda mi
raculoꝝ nouitate corruscat:ut miseratõis
uiscera q̃ circa ꝓxios uiuẽs exercuit:nec
mortua claudere uideret.

Lectio octaua.

Inter uaria siqdem admirationis ꝓ
rogatiua notãda:pauca de multis
fastidientium aurium sumat auditꝰ. Ar
chiminũ coloniẽsis diocesis:cuiꝰ aia fue
rat extorta suspẽdio:iã de patibulo ad se
peliẽdũ depositum:helisabet beatissima
ꝓpiquoꝝ illiꝰ inuocata lachrymis a mor
te suscitauit. Ioãnes magũtinẽsis dioce.
suspẽsus laq̃o ⁊ fracto fune patibuli ipsiꝰ
iteruẽtiõe libatur. Puerũ magũtinensis
dioc. ad matris uotum ⁊ lachrymas susci
tauit a morte. Hẽricus puer mortuus in
flumie:ipsiꝰ iuocatiõe reuixit. Fuchardũ
scholarẽ i aqua sũmersũ cũ ad piscandũ
pgeret mortuũ suscitauit. Puer quidam
mortuꝰ de matris utero arte obstetricis e
ductus:ad eiꝰ iuocatõeꝫ spm uite suscep.
Gaffridũ puerũ coloniẽsis diocesis sub
mersum in puteo dum aquam hauriret:
iam mortuum uite restituit. Fredericꝰ ma
gũtinẽsis diocesis existens i balneo: duꝫ
ibidem paupem balneãtem: queꝫ beata
helisabet illuminauerat : uerbis ⁊ uerbe
ribus offendisset: ad ipsius sancte iuoca
tionem:q̃ in pauperem credebat offẽsa:
subito sũmersus: ⁊ prefocatis i aqua: sc̃o
tãdem uoto a parẽtibꝰ l' matre ⁊ uxore
mortuus restitutus ẽ uite. Hẽricus magũ
tinẽsis dioce. cuiꝰ aiam febris acuta extor
serat mortuum suscitauit. Mõachꝰ qdaꝫ
hẽricꝰ noie ď saxonie partibꝰ morbo epi
lentico fatigatus i somnis ammonitꝰ he
lisabet beatissime se deuouit: ⁊ restitutus
sanitati:uotiqꝫ executiõe dilata recidiua
uit in idem: ⁊ tandeꝫ soluto uoto bñficiũ
integre salutis accepit. Quam plures ẽt
eadem egritudine laborantes ipsius sũt
interuentione curati.

Lectio nona.

Eberildis mulier maguntinēsis dioce. luminum cecitate percussa: soluto uoto quod fecerat iuxta sepulchrum ipsius: officium uidēdi resumpsit. Getrudis puella unius oculi uisum: quo p triēniū priuata fuerat: ipsamqꝫ implorando recepit. Uisu ꝙꝫ pluribus cecis eius meritis restituto. Gibbosa mulier gertruda ad eius delata sepulchrum salutẽ est restituta. Benigna mulier maguñ dioc. a demonio grauiter obsessa curatur. Hec siqdez curat hydropicos: obsessos liberat. cecis uisum: surdis auditũ: claudis gressũ mutis loq̄lam iterpellata ꝯcedit. Uariis detentis lāguoribꝰ optate salutis bñficiũ largiendo. His autem predictis uenerādus antistes fide dignorum testium assertione comptis: gaudet pater in filia: i discipula magister exultat: fidelis letaꝛ agricola sui opis seia i regni celestis horreũ iclusisse. Deide uenerabiliũ cardialiũ ꝛ prelatorum mltoꝝ diligēti examiatiōe preābula: ipsorum suffultus ꝯcilio in ciuitate perusii assistente turba i misericordia: istā uenerabilem dei famulam in sanctorum cathalogo annotauit. Dignis igiꝛ ueneratur ꝑconiis: quaz stipēdiis felicibꝰ dñs honorauit. Nec indigne predictus uenerādus antistes eam scōrum ānumerauit collegio: ut saltem miserādo conditio ꝺ uotiōe rñdeat: q̄ de femine pectore beneficia miseratōis accepit. Sumat obsecro secularis gl'a diuitum de femineo pectore paupertatis exemplum. Paupis erubescat superbia: dum sic nobilis humiliata descendit. Discat suos impetus īfrenare luxuria in tam pudice femine castitate. Soluatur auaritie laqueꝰ mulieris eiusdem liberalitate donante: ut ipsiꝰ meritũ gr̄e ꝯsortes efficiat: qui non fuerunt huius uenerationis expertes. Obiit aũt beatissima helisabet in theotonia ciuitate marburh anno predicti pontificis tertio. Regnāte dño nr̄o iesu xp̄o cuz quo precibꝰ eiusdem sanctissime regnemꝰ i celis. Amen.

In sancti pontiani pape ꝛ martyris.

Lectio prima.

Pontianus natione romanꝰ: ex pr̄e calphurnio: sedit ānos .v. menses duos martyrio coronaꝛ. Fuit āt tp̄ibus alexādri a cōsulatu pōpeiani ꝛ pellagii. Eodē tp̄e pōtianꝰ ep̄s ꝛ hyppolitus pbr̄ exilio sūt deportati ab alexādro in sardiniam i isula buccina seuero ꝛ qntiano cōsulibꝰ. In eadē isula defūctus ē .xiii. calēdas decēbris: ꝛ eiusdē loco ordiaꝛ est antheros .xi. calēdas decēbris. Hic fecit ordiatiōes duas p mēsem decēbriū: pbr̄os .vi. diacones .v. ep̄os p diuersa loca nūero .vi. Quē beatꝰ fabianꝰ p nauē adduxit cum clero: ꝛ sepeliuit i cemiterio calixti uia appia: ꝛ cessauit ep̄atus dies .xi.

In festo sācte cecilie uirgis ꝛ martyris.

Ad magnificat. añ.

Est secretū ualeriane qꝺ tibi uolo dicere: āgelum dei habeo amatorem: qui nimio zelo custodit corpus meum.

Oratio.

Deus qui nos ānua bt̄e cecilie martyris tue solennitate letificas da ut quā uenerāur officio etiā pie ꝯuersatiōis sequamur exemplo. Per.

In primo noc. añ. Cecilia ṽgo almachium exupabat: tiburtium et ualerianū ad coronas uocabat. psalmi de bt̄a ṽgie. añ. Expāsis manibus orabat ad dñm ut eam eripet de inimicis. añ. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitibus exorabat.

Lectio prima.

Cecilia uirgo clarissima abscōditū sp euāgelium xp̄i gerebat i pectore suo: ꝛ nō diebꝰ neqꝫ noctibꝰ a colloquiis diuinis ꝛ orōne cessabat. Hec ualerianū quēdā iuuenū habebat spōsū: q iuuenis i amorē ṽginis purgēs aium: diē ꝯstituit nuptiaꝝ. Cecilia uirgo subtus a carne cilitio iduta erat: desup auro textis uestibꝰ tegebaꝛ. Parētū .n. tāta uis: ꝛ spōsi circa illā erat exestuās: ut nō posset amorē sui cordis ostendere: ꝛ ꝙ solū xp̄um diligeret indiciis euidētibꝰ apire. Quid multa? Uenit dies in qua thalamus collocaꝛ ē. Et cātātibꝰ organis: illa i corde suo soli dño decātabat dicēs. Fiat dñe cor meū ꝛ corpꝰ meū imaculatū: ut non ꝯfundar. ꝛ biduanis ac triduanis ieiuniis orans:

ꝯmēdabat dño qꝺ̄ timebat. Inuitabat angelos ꝑcib⁹: lachrymis iterpellabat apostolos: ⁊ sācta agmina oia xp̄o famulantia exorabat: ut suis eam deprecatiōibus adiuuarēt: suā dño pudicitiam commēdaret. ℟. Cātantib⁹ organis cecilia uirgo soli dño decātabat dicēs. Fiat dñe cor meum ⁊ corp⁹ meū immaculatū ut nō cōfundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orās ꝯmēdabat dño qꝺ̄ timebat. Fiat.

Lectio secūda.

SEd cum hec agerent uenit nox in qua suscepit una cū spōso suo secreta cubilis silētia. Et sic eū alloqtur. O dulcissime atqꝫ amātissime iuuenis: est secretū qꝺ̄ tibi ꝯfitear: si mō tu iuratus asseras: tota te illud obseruātia custodire. Iurat ualerian⁹ spōsus se illud nulla ratiōe nulla ue necessitate ꝺ̄tegere. Tūc illa ait: Angelū dei hēo amatorem: q nimio zelo custodit corp⁹ meū. Hic si ł leuit senserit: ꝙ tu me polluto amore ꝯtingas: stati circa te suū furorem exagitabit: ⁊ amittes florem tue gratissime iuuētutis. Si autē cognouerit ꝙ me sincero ⁊ imaculato amore diligas: ⁊ ꝟgitatem meā integrā illibatāqꝫ custodias: ita quoqꝫ diliget te sicut me: ⁊ ostēdet tibi gl̄am suam. Tunc ualerian⁹ nutu dei timore correpł ait. Si uis ut credā sermōib⁹ tuis: oñde mihi ip̄z angelū. Et si ꝓbauero ꝙ uere angel⁹ ꝺ̄i sit: faciā qꝺ̄ hortaris. Si aūt uirū aliū diligis te ⁊ illū gladio feriam. Responsorium.

O beata cecilia q̄ duos fr̄es ꝯuertisti: almachium iudicē superasti. Urbanū ep̄m in uultu angelico demōstrasti. ℣. Cecilia me misit ad uos ut ostendatis mihi. Urbanū.

Lectio tertia.

TUnc beata cecilia dixit ei. Si cōsilijs meis ꝓmittis te acqescere: ⁊ ꝑmittas te purificari fonte perenni: ⁊ credas unū deū eē i celis uiuū ⁊ uerū poteris eū uidere. Dic ei ualerian⁹. Et qs erit ut me purificet: ut ego angelū uideā? R̄ndit ei cecilia. Est senior q nouit purificare homines ut mereant uidere angl̄m. Dicit ei ualerian⁹. Et ego ubi requirā hūc senez? R̄ndit ei cecilia. Uade i tertium miliariū ab urbe uia q̄ appia nūcupat: illic inuenies paupes a trāseūtib⁹ petētes auxilium. De his. n. mihi semper cura fuit: ⁊ optie mei secreti conscij sunt. Hos cū tu uidꝛis dabis eis bn̄dictōem meā dicēs. Cecilia me misit ad uos: ut oñdatis mihi sc̄m senem urbanum: qm̄ ad ip̄m hēo ei⁹ secreta mādata q̄ ꝑferam. Hūc cū uideris idica ei oia uerba mea: ⁊ iduet te uestimētis nouis ⁊ cādidis: cū qb⁹ mox ut ingressus fueris istud cubiculū uidebis angl̄m scꝫ: ē̄t tui amatorem effectum: ⁊ oia q̄ ab eo poposceris ipetrabis. ℟. Uirgo gl̄osa sēper euāgeliū xp̄i gerebat in pectore: ⁊ nō dieb⁹ neqꝫ noctib⁹ uacabat. A colloquijs diuinis ⁊ orōne. ℣. Est secretū ualeriane qꝺ̄ tibi uolo dicere: angelū dei habeo amatorem: q nimio zelo custodit corpus meum. A collo.

In secūdo noc. añ. Dñe iesu xp̄e seminator casti cōsilij: suscipe seminū fructus qꝺ̄ in cecilia seminasti. añ. Beata cecilia dixit ad tyburtiuz hodie te fateor meū eē cognatū: qꝛ amor dei te fecit esse ꝯtemptorem idoloꝝ. añ. Fiat dñe cor meū ⁊ corpus meū immaculatū ut nō ꝯfūdar

Lectio quarta.

TUnc ualerianus perrexit: ⁊ secūduz hec signa que accepat: iuenit sāctuz urbanū ep̄m. Qui iam bis ꝯfessor factus: itra sepulchra martyꝝ latitabat. Cui cū dixisset oia uerba cecilie: gauisus est gaudio magno: ⁊ ponēs genua sua i t̄ra: expādit man⁹ suas ad celū: ⁊ cuz lachrymis dixit. Dñe iesu xp̄e pastor bone: semiator casti ꝯsilij suscipe seminū fructus: quos i cecilia semiasti. Dñe iesu xp̄e pastor bōe cecilia famula tua quasi apis tibi argum̄tosa deseruit. Nam spōsum quem quasi leonem ferocē accepit: ad te quasi agnū māsuetissimū destinauit. Iste huc nisi crederet nō uenisset. Api dñe cordis hui⁹ ianuā sermōib⁹ tuis: ut te creatorē suum eē cognoscēs: renūciet diabolo ⁊ pōpis ei⁹. Hec ⁊ his silia orāte sc̄o urbano ep̄o: sbito ante faciem ipsoꝝ apparuit senior idutus niueis uestib⁹: tenēs titulū i manibus scriptū aureis l̄ris. Que uidēs ualerian⁹ nimio t̄rore corripitur: ⁊ cadēs i terram: f̄cs ē quasi mortu⁹. Tūc senior leuauit

eũ dicẽs. Lege huiꝰ libri textũ: ⁊ crede ut
purificari merearis uidere anglm: cuius
tibi aspectũ cecilia uirgo deuotissima re
promisit. ℞. Cilitio cecilia mẽbra domabat
dñm gemitibꝰ exorabat. Tyburtiũ ⁊ ualerianũ
ad coronas uocabat. ℣. Hec ẽ ṽgo sapiẽs et
una de nũero prudẽtũ. Tyburtiũ.

Lectio. v.

Tunc ualerianꝰ respiciens cepit in
tra se legere. Scriptura ãt tituli hec
erat: Unꝰ deꝰ. una fides. unũ baptisma. U
nus deꝰ ⁊ pr̃ õium: q ẽ sup oia ⁊ i õibꝰ no
bis. Cũqꝫ intra se legisset: dicit ei senior.
Credis ita eẽ an adhuc dubitas? Tunc
ualerianꝰ uoce magna clamauit dicens.
Nõ ẽ aliud qđ ueriꝰ possit credi sub celo.
Cũqꝫ hec dixisset ualerianꝰ: ille senex ab
ocul' coꝝ elapsus ẽ. Tũc sc̃s urbanꝰ bap
tizauit eũ: ⁊ docẽs illũ õem fidei regulã:
remisit eũ ad ceciliã diligent' istructũ. Ue
niẽs igr̃ ualerianꝰ idutis cãdidis uestimẽ
tis ceciliã itra cubiculũ orãtem iuenit: et
stãtẽ iuxᵃ eã angłz dñi pẽnis fulgẽtibꝰ alas
hñtẽ: ⁊ flãmeo aspectu radiãtẽ: duas co
ronas ferẽtem i manibꝰ coruscãtes rosis
⁊ lilijs albescẽtes. Quiqꝫ unã dedit ceci
lie: alterã ualeriano dicẽs. Istas coronas
imaclato corde custodite: qꝛ de paradiso
dei eas ad uos attuli. Ex hoc uob signuꝫ
erit. Nũqꝫ marcidũ aspectus sui adhibẽt
floreꝫ: nũqꝫ sui minuũt suauitatẽ odoris:
nec ab alio uideri poterũt: nisi ab his qbꝰ
ita castitas placuerit: sicut ⁊ uobis proba
ta ẽ placuisse. ℞. Ceciliã intra cubiculũ oran
tem iuenit: ⁊ iuxta eã stãtẽ anglm dñi. Quẽ ui
dẽs ualerianus nimio trore correptus ẽ. ℣.
Angelus dñi descẽdit de celo ⁊ lumẽ refulsit i
habitaculo. Quem.

Lectio sexta.

Et qꝛ tu ualeriane cõsensisti ꝯsilio
castitatis: misit me xp̃s filius dei ad
te: ut quã uolueris petitiõem isinues. At
ille audiẽs adorauit ⁊ dixit. Nihil mihi
i hac uita dulciꝰ extitit ꝙ̃ f̃ris mei affect':
⁊ ipium mihi ẽ: ut me liberato germanũ
meum a piculo pditiõis aspiciã. Hoc so
lũ õibꝰ petitiõibꝰ meis antepono ⁊ depre
cor: ut f̃rem meũ tyburtiũ sicut me libare

digner: ⁊ faciat nos ãbos i sui nois cõfes
siõe pfectos. Audiẽs hec ãgelus letissimo
uultu dixit ad eum. Qm̃ petisti hoc qđ
meliꝰ ꝙ̃ te xp̃s iplere delectat: sicut te p fa
mulã suã ceciliã lucrat' dñs ẽ: ita p te quo
qꝫ tuum lucrabit' f̃rem: ⁊ cũ eodẽ ad mar
tyrij palmã ptinges. His itaqꝫ finitis ser
monibꝰ: aspc̃es angelici numinis migrauit
ad celos. ℞. Dñe iesu xp̃e pastor bone: semi
nator casti cõsilij suscipe seminũ fructꝰ quos in
cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apis
argumẽtosa deseruit. ℣. Nã spõsum quẽ quasi
leonem ferocem accepit: ad te quasi agnũ man
suetissimũ destinauit. Cecilia.

In tertio noc. ℣. Credimus christũ filiũ di
ueꝝ deũ eẽ: q sibi talẽ elegit famulã. ℣. Nos
sciẽtes sc̃m nomen eꝰ õino negare nõ possumꝰ
℟. Tunc ualerianus perrexit ad antistitẽ: et si
gno qđ acceperat iuenit sãctũ urbanũ.

Lectio septima.

Et ill'is epulãtibꝰ i xp̃o atqꝫ in edifi
catione sancta sermocinãtibꝰ tybur
tius ualeriani frater aduenit. Et igressus
quasi ad cognatã suã: osculat' ẽ caput sc̃e
cecilie ⁊ ait. Miror hoc tp̃e roseus hic o
dor ⁊ lilioꝝ unde respiret. Nam si tene
rẽ ipsas rosas aut ipsa lilia i mãibꝰ meis:
nec sic poterãt odoramĩta mihi tãte suaui
tatis ifũdere. Cõfiteor uobis ita sum ĩfec
tus: ut puto me totũ subito renouatum.
Dicit ei ualerianꝰ. Odorẽ iam meruisti
me interpellãte suscipe: mõ te credẽte pro
mereberis ẽt ipso roseo aspectu gaudre:
⁊ itelligere cuiꝰ i rosis sãguis florescit: et
i lilijs cuius corpꝰ albescit. Coronas eniꝫ
hẽmus quas tui oculi uidere non preua
lent: floreo rubore ⁊ niueo cãdore fulgẽ
tes. ℞. Beata cecilia dixit tyburtio: hodie te
fateor meum esse cognatũ: qꝛ amor dei te fecit
esse: Cõtemptorem idoloꝝ. ℣. Sicut .n. amor
dei mihi f̃rem tuum ꝯiugẽ fecit: ita te mihi co
gnatum facit esse Cõtemp.

Lectio octaua.

Dicit ei tyburtius. In sõnis hoc au
dio: an in ueritate ista q̃ tu loqueris
ualeriane? Rñdit ualerianꝰ. In sõnis nos
hucusqꝫ uiximꝰ: iã mõ i ueritate sumꝰ: et
fallacia nob ẽ nlla. Tũc sãcta cecilia uẽit

ad eos nocte cum sacerdotibꝰ: ⁊ uniuer
si baptizati sunt. Igitur dum aurora noc
tis finē daret facto magno silentio cecilia
dixit. Eia milites xp̄i abijcite ergo opa te
nebrarꝫ: ⁊ iduimini armis lucis. Certam̄
bonū certastis: cursū ↄsūmastis: ite ad co
ronā uite: quā dabit uob deꝰ iustꝰ iudex:
nō solū uob: sed oībꝰ q diligūt aduētū eiꝰ.
Hec ⁊ alia multa dicēte bt̄a cecilia: iratꝰ
uehemēt almachiꝰ: iussit eam ad domuz
suam adduci: ⁊ i suā domū flāmis balne
aribꝰ ↄcremari. ℞. Cecila me misit ad uos ut
ostendatis mihi sc̄m urbanū. Quia ad ipsum
habeo secreta q̄ pferam. ℣. Tunc ualerianus
perrexit ad antistitem: ⁊ signo qd̄ accepat iuēit
sanctum urbanū. Quia.

Lectio nona.

Cumqꝫ fuisset i calore balnei sui in
clusa: ⁊ subter icēdij pabula ligno
rū aialia mistrarēt die itegro: ⁊ tota noc
te quasi i loco frigido illibata pstitit sani
tate: ita ut nec unā ps mēbrorꝫ eius saltiz
sudoris signa relaxasset. Qd̄ cū audissꝫ
almachiꝰ: misit q eam ibidē i ipis balneis
d̄collaret. Quam cū spiculator trio pcus
sisset caput eius amputari non potuit.
Sic eā seminecē cruētꝰ carnifex dereliqt.
Cuiꝰ sanguinē oēs bibleis linteamibꝰ plu
rimi q p eā crediderūt extergebāt. Per
triduū āt qd̄ supuixit n̄ cessauit oēs quos
nutrierat ⁊ quos docuerat i fide dñica ↄ
fortare. Quibꝰ ⁊ diuisit uniuersa q̄ habu
it: ⁊ sc̄o pape urbano tradidit ↄmēdata.
Cui ⁊ dixit. Triduanas a dño poposci i
dutias: ut ista tue beatitudini traderez: ⁊
hanc domū meā eccl'am meo noīe cōse
crarem. Tunc sanctus urbanꝰ corpꝰ eius
auferens cum diacono suo nocte sepeli
uit: iter collegas suos ep̄os: ubi oēs sunt
ↄfessores ⁊ martyres collocati. Domuz
āt eius i eternū nomie sācte cecilie ↄsecra
uit. In qua bn̄ficia dñi exuberāt ad mēo
riam beate cecilie usqꝫ i hodiernū diem.
Martyrizata ē āt beatissima cecilia sub
die decio calēdarꝫ decēbriū. Regnante
dño nostro iesu xp̄o cui ē honor ⁊ gloria
in secula seculorꝫ amen.

Responsorium.

Dū aurora finem daret cecilia dixit. Eia mili
tes christi abijcite opa tenebrarꝫ ⁊ iduimini armis
lucis. ℣. Cecilia uale dicens fratribꝰ ⁊ exhortās
eos ait. Eia mili.

Ad laudes ⁊ p horas. ℣. Cantantibus or
ganis cecilia dño d̄cātabat dicēs: fiat cor meū
imaculatum ut non ↄfundar. Ps. dñs reg. cū
reli. an̄. Ualerianus i cubiculo ceciliam cum
angelo orātem iuenit. an̄. Cecilia famula tua
dñe quasi apis tibi argum̄tosa deseruit. an̄.
Bn̄dico te pr̄ dñi mei iesu xp̄i: qꝛ p filium tu
um ignis extinctus est a latere meo. an̄. Tri
duanas a dño poposci idutias: ut domū meā
ecclām cōsecrarem. Ad bn̄d. an̄. Duz au
rora finem daret: cecilia exclamauit dicēs: eia
milites xp̄i abijcite opa tenebrarꝫ ⁊ induimini
armis lucis. Oratio. Deus q nos ānua.
Ad uespas. an̄. Cātātibꝰ organis. cū reliqs
ps. de cōi uirginū. Et a cap̄lo i antea fit
de sc̄o clemēte. Ad mag. an̄. Oremus oēs
ad dñm iesum xp̄m: ut ↄfessoribus suis fōtis
uenas aperiat.

Oratio.

Deus qui nos annua beati clemen
tis martyris tui atqꝫ pōtificis solen
nitate letificas: ↄcede ppitius: ut cuiꝰ na
talitia colimus: uirtutem quoqꝫ passiōis
imitemur.

Pro sc̄a cecilia. an̄.

Uirgo gloriosa sēper euāgeliū xp̄i gerebat in
pectore suo: ⁊ non diebus neqꝫ noctibus a col
loquijs diuinis ⁊ oratione cessabat. Oratio
ut supra.

In sc̄i clementis pape ⁊ martyris. de hie
ronymo i libro illustriū uirorꝫ.

Lectio prima.

Clemens de quo aplūs paulus scri
bēs ad philipēses ait. Cum clemē
te ⁊ cetis coopatoribꝰ meis: quorꝫ noīa
scripta sūt i libro uite: quartus pꝰ petrum
rome ep̄s. Siquidem secundꝰ linus fuit.
tertius anacletus. Tamen ⁊ si pleriqꝫ la
tinorꝫ secūdū pꝰ petrū aplm̄ putēt fuisse
clemētem. Scripsit ex psona romane ec
clesie ad ecclām corinthiorum ualde uti
lem epistolam: que etiam in nonnullis lo
cis publice legitur: q̄ mihi uidetur tituli
caracterij epistole: que sb̄ pauli scribitur
noīe ↄuenire: sed ⁊ multis in eadez ep̄la
nō solum sensibꝰ: sꝫ iuxta uerborꝫ quoqꝫ

ordinem abutitur: ⁊ õino grãdis in utra
qȝ silitudo ẽ. Fert ⁊ secũda ex ipsius noie
epl'a: q̃ a uetib⁹ reprobat: ⁊ disputatio pe
tri ⁊ apionis lõgo sermone ꝯscripta: quã
eusebi⁹ i tertio eccl'astice historie uolumi
ne redarguit. Obijt tertio traiani anno:
⁊ nois ei⁹ mẽoriã usqȝ hodie eccl'a extruc
ta custodit.

Resp̃soriũ. Orante sancto clemente: ap
paruit ei angelus dñi. De sub cuius ped' fõs
uiuus emanat. fluis impetus letificat ciuitatẽ
dei. ℣. Uidi supra mõtẽ agnũ stãtem. De.

Lectio secũda

CLemens natioe roman⁹ de regiõe
celio monte ex patre faustino: sedit
annos. ix. menses duos dies. x. Fuit aũt
tpib⁹ gabbe ⁊ uespasiãi: a cõsultu tragali
⁊ italici usqȝ ad uespasianũ nonũ ⁊ titũ.
Hic cũ multos libros zelo fidei ⁊ xp̃iãe
religionis ascriberet martyrio coronat̃.
Hic fecit. vij. regiões diuidi notarijs fid'
libus ecclie: q gesta martyrũ sollicite et
curiose unusq̃sqȝ p regiõem suam diligẽt
pquireret. hic fecit duas epl'as q̃ catholi
ce nominantur. Hic ex precepto beati
petri suscepit põtificatum ecclesie gubnã
dum: sicut ei fuerat a dño iesu xp̃o cathe
dra tradita l' ꝯmissa. Tñ i epl'a q̃ ad iaco
bũ scripta ẽ: qual' ei ꝯmissa ẽ a beato pe
tro eccl'a repies. Ideo linus ⁊ cletus ãte
eũ ꝯscribũt: q2 ab ipso pñcipe apl'orũ ad
misterũ sacerdotale exhibẽdum sunt epi
ordinati. Hic fecit ordiatões duas p mẽ
sem decẽbriũ. pb̃ros. x. diacones duos.
ep̃os p uniuersa loca. xv. Obijt martyr
sub traiano. Qui ẽt sepult⁹ ẽ in grecia. ix.
calẽdas decẽbris. Et cessauit ep̃atus dies
. xxxiij.

Resp̃soriũ. Ora p nobis beate clemẽs. Ut di
gni efficiamur pmissiõibus xp̃i. ℣. Tu autẽ
beate martyr xp̃i clemẽs: ora p nob deũ. Ut

Lectio tertia.

CUm petrus romã uenisset: ⁊ passio
nẽ suam imminere uideret: clemen
tem p⁹ se ordiauit. Mortuo igitur petro
clemẽs uir puidus pcauens in futurum
ne. s. p hoc exemplum quilibet uellet i ec
clesia reliqui ⁊ hereditario sacrariũ dei
possidere. Lino cessit: ⁊ postea cleto. P⁹
quos clemẽtẽ elegerũt: ⁊ possidere cõpellit
q tantorũ morũ ornamento possidebat:
ut iudeis gẽtib⁹ xp̃ianis õib⁹ cõplaceret.
Singulorũ pauperũ religiosorũ nomina
scripta habebat: ⁊ quos baptismo mũda
uerat mẽdicare nõ sinebat. Et mltos ad
fidem xp̃i ꝯuertebat: inter quos neptem
theodorici impatoris ad fidem ꝯuertit ⁊
in castitatis pposito stare ꝯmonuit. Si
sinius uir eius zelo duct⁹ p⁹ uxorẽ eccl'ã
itrauit: scire uolẽs si eccl'am frequẽtaret.
At ubi ascõ clemẽte oĩo facta ẽ ⁊ a pp'lo
est resp̃sum amen. Sisini⁹ subito cec⁹ ⁊ sur
dus factus ẽ. Qui ait pueris suis: cito de
ecclesia me tollite. At ubi pueri p eccl'am
eum gyrãtes ad ianuas peruenire nõ po
terãt. Tũc theodora declinãs putãs q̃
uir suus eam cognoscere uellet: sȝ uidẽs
eum errantem quesiuit quid nam esset.
Qui dixerunt cum dñs nũ uidere uellet
⁊ audire que non licebat cecus ⁊ surdus
factus est. Tunc illa oratione se dedit. di
xitqȝ suis pueris ducite eum domũ. Cũ
ãt clemẽs hec audiret uenit ad eũ ⁊ uisũ
⁊ auditũ recepit. Orãte igitur theodora
petr⁹ apl's apparuit ei dicẽs. Per te uir
tu⁹ saluabitur: ⁊ his dictis abscessit. Sta
timqȝ sisini⁹ uxorẽ uocauit ut p se oraret:
⁊ sãctum clemẽtem ad se uocaret: qui cũ
uenisset ⁊ ipsũ in fide instruxisset: eũ cũ
. ccc. xiij. de domo sua baptizauit: ⁊ p euã
gelium nobiles ⁊ amici impatoris dño
crediderũt.

Resp̃soriũ.

Dedisti dñe habitaculum martyri tuo clemẽti
in mari: i modũ tẽpli marmorei: angelicis mãi
bus preparatũ. Iter prebens populo terre: ut
enarrent mirabilia tua. ℣. Dedisti dñe sãctis
tuis uiam in mari ⁊ in fluctibus semitã. Iter.
prebens.

Lectio quarta.

QVomes publius sacraruz torquacia
nū audiens innūerabilem multitu
dinē xp̄o credētez: data pecunia monuit
seditiōem excitari nomini xp̄iano. Am
mistrante āt mamortino p̄fecturam sedis
urbane facta ē seditio ppl̄i romani de no
mine clemētis epi:: ꝛ inter se inuicem con
fundebantur dicentes. Quid enim fecit:
aut quid nobis nō exercuit? Quicūqꝫ
ab eo uisitatus ē eger: sanatus ē. Quicū
qꝫ tristis gaudens abscessit. Alij sp̄u dia
bolico inflammati dicebāt magicis arti
bus ista faciēs: deoꝝ nostrorum culturas
euacuat. Iouem dicit deum nō eē. Her
culem consecratorem nostrum dicit imū
dum sp̄m. Venerem deā scām: meretricē
esse cōmemorat. Sanctam dei mineruā
blasphemat. Dianam ac mineruam sil
ꝛ saturnum ꝛ martem accusat. Numina
ēt uniuersa blasphemat. Aut sacrificet
dijs: aut ipse intereat.

Responsorium.

Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in
eternum ante dn̄m. ℣. Plātatus i domo dn̄i
in atrijs domus dei nr̄i. Et.

Lectio quinta.

TVnc mamortinus seditiōem ppl̄i
nō ferens iussit ad se adduci clemē
tem ep̄m. Cūqꝫ secrete uidisset eum cepit
ei dicere. Nobili stirpe te ꝓgenitum oīs
romana multitudo testatur: sed errorē te
passum i eo non fert: in quo nescio quēz
xp̄m colere te dicunt: ꝛ contra oīa tēpla
diuinitate suscipere arguuntur. Unde a
te ē sup̄stitio sup̄flua deponēda: ꝛ dij a te
colendi eximij ut euadas. Sanctus cle
mens ep̄us dixit. Optarem prudentiam
culminis tui ad rōnem accedere: ꝛ mihi
nō tumultu periturum sed ratiōe p̄scribe
re. Nam si canes multi latrauerit nunqd
nobis nec p̄nt auferre ꝙ nos homines
simus rationabiles: ꝛ illi sint irrationabi
les canes? Seditio autem ab imperitis
exorta: ostendit nihil certum hr̄e nec ue
rum. Unde silentij est flagitanda occasio
in qua ꝓ salute sua homo rationabilis
disponere secuz incipiat atqꝫ tractare: ut
deum uerum inueniat: cui fidem suaz iu
xta rationez committat. Et multa quidē
alia; rationabiliter dicente clemente.
episcopo. Furere ꝯ eos cepit urbis p̄fec
tus: q seditōez ipsā excitauerāt. Et missa re
latiōe ad traianū īpatorē dixit clemētē a
pp̄lo seditiosa uociferatione accusari: cū
in eum nulla possit digna accusatio inue
niri.

Respōsorium.

Iste cognouit iustitiā: ꝛ uidit mirabilia magna
ꝛ exorauit altissimum. Et inuētus ē i numero
sanctorum. ℣. Iste ē q ꝯtēpsit uitam mūdi: ꝛ p
uenit ad celestia regna. Et.

Lectio sexta.

TVnc traianus imperator rescripsit
debere eum aut sacrificium consen
tire: aut transpositum mare in heremo:
quod adiacet ciuitati cessone sbire exili
um. Qua accepta auctoritate prefectus
uolebat clementem exilium petere: sꝫ ut
magis dijs libamina exhiberet. Sed be
atus clemens conabatur iudicis animū
ad fidem christi conuertere dicens: se ma
gis exilium appetere qꝫ dijs sacrificare.
Tantam deniqꝫ dominus sancto clemē
ti gratiam tribuit: ut fleret mamortinus
urbis prefectus ac diceret. Deus tuus
quem tu colis: ipse te adiuuet in hac rele
gatione exilij. Et delegauit ei nauem: et
omnibus necessarijs superimpositis di
misit eum. Repleta est autē nauis tam de
clero qꝫ de reliquo populo. Religiosi
enim uiri multi secuti sunt.

Responsorium.

Honestum fecit illum dominus: ꝛ custodiuit
eum ab inimicis: ꝛ a seductoribus tutauit illū.
Et dedit illi claritatem eternam. ℣. Descēdit
qꝫ cum illo in foueam. Et in uinculis non de
reliquit eum. Et dedit.

Lectio septima.

NOn meis meritis dn̄s misit me huc
sed ad uestram coronam adduxit

ut particeps factus passionis uite τ cōso
lationis doctrinam uobis patientie inti
massem. Didicit aūt ab eis ꝙ de tertio
miliario aquā sibi suis humeris deporta
rēt. Tunc sāctus clemens dixit. Oremus
ōes ad dñm iesum xp̄m: ut ꝯfessorib⁹ suis
fontis uenas aperiat: τ q ꝑcussit petram
in deserto τ fluxerunt aque ī abūdantiā:
ipse nobis laticem effluentem impt̄iat: ut
de beneficijs eius gratulemur. Cūq3 orō
ne completa hinc inde circūspiceret: ui
dit agnum stantem: qui pede dextro erec
to quasi locum sancto clemēti ostēderet.
Tunc sanctus clemens ītelligēs dn̄3 esse
quē solus ipse respiceret: prexit ad locu3
τ dixit. In noīe p̄ris τ filij τ sp̄s sc̄i ī hoc
loco ꝑcutite. Sed cū ōes p gyꝝ rastris
effoderēt: sed non ipsum locum ubi agn⁹
stabat ꝯtingerent accepto breui sarculo
sc̄s clemens: leui ictu sub pede agni ꝑcus
sit: ac fons affluentibus uenis ornat⁹ ap
paruit: qui suo impetu euomens fluuiu3
patefecit. Tunc uniuersis gaudēt̄ib⁹ sc̄s
clemens r̄ndit τ dixit. Flumīs impet⁹ leti
ficat ciuitatem dei. ℞. Desideriū aīe tribui
sti ei dn̄e. Et uolūtate labioꝝ eius nō fraudasti
eū. ℣. Qm̄ preuenisti eū in benedictionibus
dulcedinis: posuisti ī capite eius coronam de
lapide precioso. Et uo.

Lectio octaua.

AD istam autem famam confluens
omnis prouincia: τ uenientes uni
uersi ad doctrinam sancti clementis con
uertebantur ad dñm: ita ut inde quingēti
τ eo amplius baptizandi ascriberentur.
Intra unū āt annum facte sunt ibi a cre
dentibus septuagintaquinq3 eccl̄ie. Oīa
idola cōfracta sūt: oīa tēpla ī gyrū ꝓuīcie
destructa: ōes loci per tringenta milia in
totum gyrum incensi τ euersi sunt. Tunc
paganis insistentibus inuidiosa relatio
cucurrit ad īpatorē traianum: q̄ diceret il
li per sāctum clementem xp̄ianorum po
pulos accreuisse. Et missus ē anfidianus
dux q multos xp̄ianos occidit. Dum āt
uideret ōes gaudētes ad passiōem currē
tes cessit multitudini: τ solū clemētem sa
crificare cogebat. Quē cū uideret dux in
dño fixū: ita ut nullaten⁹ frāgerei dixit ad
seruos suos. Perducatur ī medio maris
τ ligate ei ad collū ancorā: τ p̄cipitet̄ ut n̄
pōt xp̄iani hunc ꝓ deo excolere. Qd̄ cū
factum esset omnis multitudo xp̄ianoꝝ
cepit ad littus stare τ flere. ℞. Iorum.
Stolā iocunditatis induit eum dn̄s. Et coro
nam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣.
Cibauit illum dn̄us pane uite et intellectus: τ a
qua sapientie salutaris potauit illum. Et.

Lectio nona.

TUnc cornelius τ pheb⁹ discipl̄i ei⁹
dixerūt. Oēs unanimiter oremus:
ut ondat nob dn̄s martyris sui excubias.
Orātibus autem ppl̄is recessit mare in si
nu suo fere p tria milia. Et igressi p siccū
ppl̄i iuenerūt ī modū tēpli marmorei ha
bitaculum a deo preparatum: τ ibi in ar
ca saxea corpus discipuli petri positū: ita
ut ancora cum qua missus fuerat iuxta
eum esset posita. Reuelatum est discipul̄
eius ut non tollerent eum. Quibus et h⁹
intimatum est: quod omni anno die pas
sionis eius recedat mare: τ per. vij. dies
siccum aduenientib⁹ iter prebeat: qd̄ ad
laudem nominis sui fecit dn̄s usq3 ī hodi
ernum diem. Hoc autem facto omnes
gentes p gyrum crediderunt xp̄o. Ubi
nullus iudeus: nullus ꝑfus hereticus in
uenitur: τ fiunt ibi multa beneficia orati
onibus eius. Na3 ceci illuminantur: ubi
omni anno die natalis eius τ demones
effugantur: τ omnes sanantur infirmi: q
illuc potuerint peruenire. Et est ibi pax
dei τ laus dn̄i cum cantico. Et benedicit̄
ibi xp̄s filius dei: qui cum patre τ sp̄u sc̄o
uiuit et regnat in secula seculorum amē.
Martyrizatus est uenerabilis dei sacer
dos sanctus clemens episcopus urbis ro
me in ciuitate cessone prouincie lycie. ix.
calendis decembris. Regnante domino
nostro iesu xp̄o: cui est honor τ gloria in
secula seculorum amen.

Ad laudes ꝛ p horas. añ. Orante sancto
clemente apparuit ei angelus dñi. ps. Dñs
reg. Cũ reli. añ. Non meis meritis ad uos
me misit dñs uĩis coronis participem me fieri.
añ. Uidi supra montem agnũ stantem ꝺ sub
cuius pede fons uiuus emanat. añ. De sb cu
ius pede fons uiuus emanat: fluis impetus le
tificat ciuitatem dei. añ. Oes gentes per gyꝝ
crediderũt xp̃o dño Ad bñd. añ. Cũ iter ma
re cepisset pplš uoce magna clamabat. dñe ie
su xp̃e salua illũ: ꝛ clemens cuz lachrymis dice
bat: suscipe pr̃ spm meum. Oratio. Deus q
nos an. Ad uespas. aᷓ. Orante sancto clemen
te. Cũ reli. ps. de martyrib⁹. Ad mag. aᷓ.
Dedisti domine habitaculum martyri tuo cle
menti i mari i modum templi marmorei ange
licis manibus preparatum: iter prebens pplo
terre: ut enarrent mirabilia tua. Oĩo. Deus q
nos ãnua. ut supra.

In scē felicitatis marty. Oĩo.

PResta quesumus omĩpotens deus
ut beate felicitatis martyris tui solē
nia recēsentes: meritis ipsius ꝓtegamur
ꝛ pcibus. Per.

In scī chrysogoni marty. Oĩo.

ADesto dñe supplicatõib⁹ nr̃is: ut q
ex iĩqtate nr̃a reos nos eẽ cognoui
m⁹: beati chrysogoni martyris tui itercel
sione liberemur.

Lectio prima.

ROme natale sancti chrysogõi mar
tyris: q p biẽnium iussu diocliciani
cõiect⁹ ẽ in uincula: ubi multa ppessus scē
anastasie alimonijs fouebat. Cũ igr̃ bea
tã anastasiam zelãs uir eius publi⁹ custo
dib⁹ adhibitis ita clausisset: ut nec cui⁹ cũ
q3 fenestrule aditũ aspectaret: ad hũc cõ
fessorẽ xp̃i chrysogonũ: q eã i xp̃o erudi
erat talia scripta dirigit. Scõ ꝯfessori xp̃i
chrysogono. anastasia. l3 pr̃ me⁹ sp cultor
fuit idoloꝝ: mr̃ tñ fausta xp̃ianissima sep
uixisse ꝓbat ꝛ casta: ac me iter ip̃a cuna
bula fecit fieri xp̃ianã: p⁹ cui⁹ decessũ sacri
legi iugũ mariti suscepti. Cui⁹ deo miserã
te toꝝ mẽtita ĩfirmitate declinãs: die noc
tuq3 dñi nr̃i iesu xp̃i ãplector uestigia.

Lectio secunda.

QUamq3 iste p̃rimoniũ meũ: ex quo
illustrat cũ indignis ac turpib⁹ ido
latris exhauriat: me quoq3 uelut magaz
ac sacrilegam custodie tã grauissime mã
cipauit ut uitã corpalẽ amitte suspicer.
Nihil .n. supest nisi ut amisso spu morti
succũbã. In qua morte l3 glier de ꝯfessi
one dñi nr̃i iesu xp̃i: tñ i eo mẽs mea ual
de ꝯteritur: qꝛ opes mee quas ego ex as
se deo uoueram: alienis adeo ꝛ turpibus
iseruiunt. Et ideo dep̃cor te hõ dei: ut in
stanter dñm depreceris: ut aut ad fidẽ su
am uentuꝝ si preuidet plubiũ sinat ueni
re: aut si p̃uidet eũ i hac credulitatis puer
sitate mãsurũ: iubeat eum dare locũ suis
cultorib⁹. Meli⁹ ẽ .n. ei exhalare spm: q3
dei filiũ denegare: ꝛ eum ꝯfitẽtes ĩpedire.
Et eniz õipotẽs testis ẽ xp̃s: qm̃ si libata
fuero: sãctorum uestigijs adherebo: ꝛ cu
ras õium sollicite exercebo ut ceperam.
Uale uir dei ꝛ memẽto mei.

Lectio tertia

CUm ãt hãc eplã3 legisset chrysogo
n⁹ orõne facta cũ multis ꝯfessorib⁹
ita rescripsit. Chrysogon⁹ anastasie. Fluc
tuanti tibi iter ꝓcellas ꝛ turbines mũdi:
cito sup undas deambulans xp̃s aduẽiet:
ꝛ diaboli aduersus te flantem spum: uno
iussionis sue sermone ꝯpescet. Patienter
ergo ꝛ quasi in medio maris posita: cred
ad te xp̃m eẽ uẽtuꝝ: ꝛ ad temetipam con
uersa exclama cũ ꝓpheta dicẽs. Quare
tristis es aĩa mea: ꝛ quare ꝯturbas me:
Spera ideo qm̃ adhuc ꝯfitebor illi salu
tare uultus mei ꝛ de⁹ me⁹. Geminũ diui
ni muneris ꝓbabitur indicium: cũ tibi et
terrena reddent ꝛ donabũt celestia. De⁹
.n. beneficiũ suũ ad hec extremitatibus
ꝓtrabit: ut nõ sit nobis uile qđ p̃stat.

Lectio quarta.

UIde ergo ne conturberis in hoc: q
pie uiuẽti tibi iferãtur aduersa. Nõ
enim decipis sed probaris. Nõ ẽ tuta de
fensio quã putas p hoĩem posse ꝯstare.
Audi scripturã dicẽtẽ. Maledictus hõ q
spẽ suã põit i hoĩe: ꝛ bñdict⁹ hõ q spẽ suã
põit i dño. Caue fortiter ꝛ uigilanter ster
ne uniuersa peccata: ꝛ a deo solo quere

solatiū: cuius iussa ꝯseruas. Cito eni ad te placitū tp̄s cōuertet: ⁊ quasi pꝰ noctis tenebras floridū diei lumen aspicies: atq̄ʒ pꝰ glaciei frigꝰ hyemis trāseuntis aurea tibi tp̄a ⁊ serena succedent: ut oībus qui ꝓ christi amore affligūtur prebeas tp̄alem leticiam: per quam sine dubio ꝯsequeris eternā. Uale i dn̄o ⁊ ora ꝓ me. Hanc epistolam legens anastasia fortiores fidei uires accepit: ⁊ tantum de patientie uirtute gloriari: quantum prius de oppressione infidelissimi uiri se causabat̄ affligi.

Lectio quinta.

Interea dum ista aguntur publius i senatu sedens: legationes suscep̄ inuitus ad psidis ꝓuintiam ꝓfecturꝰ. Tūc reuersus tristis sancte anastasie triplicauit custodiam: ⁊ posuit custodem illi unum ex parascitis suis: qui ei ⁊ lucem ipsaʒ negaret ⁊ uictum. Agebat eniʒ ut anastasia moreretur: ⁊ ille facultatum eiꝰ omnium dn̄s permaneret. Ueritus autem ne absente eo anastasia eadem faceret que solebat instituit ei custodes acerrimos preter unum ex parascitis quem memorauimꝰ nomine comasium. Sicq̄ʒ ꝓfectus ē ꝙ dicet reuertens. Si eam uiuam inuenero omnes uos puniam.

Lectio sexta.

Igitur beata anastasia: cum ita custodia stringeretur: ut uix ei pāis quadra daret̄: estimans se in ipsa tribulatiōe deficere scripsit ep̄lam. Beato martyri ꝯfessori grisogono anastasia. Finis uēit corporis. Memento mei: ut egrediētem animam ipse suscipiat: ꝓ cuius amore ista sustineo: que ex ore huius uetule recogꝰ ueris. Ad hec sanctus grisogonus talia remisit scripta. Grisogonꝰ anastasie. Sēper est ut lumen tenebre ātecedāt. Sic ēt pꝰ infirmitatem salus reuertitur: ⁊ uita pꝰ mortem ꝓmittitur. Uno fine ꝯcludūtur: ⁊ aduersa mūdi ⁊ ꝓspera: ne ul' tristibꝰ desperatio: uel letis elatio dn̄etur. Unum mare est: in quo nauicule corpis nr̄i uelificant: ⁊ sub uno corporis gubernatore anime nr̄e nautico fūgūtur officio. Quorūdam igitur naues fortissimis carinarū nexibus solidate: tenebrosi equoris cōcitatos fluctus illese pretereūt. Quorūdaʒ uero fragilis iunctura lignorum etiam i tranquillo uicinum morti ꝯficiunt cursū. Prope est. n. ut pereant: uui nō cogitant qualiter ad salutis portum pertingant. Tu autem o xp̄i irreprehēsibilis famula crucis tropheum tota mente constrige: ⁊ te ipsam perpara ad opus dei. In quo tuis desiderijs dum paueris cum martyrij palma ad xp̄m attiges. Publius inter hec moritur: ⁊ beata anastasia a carcere liberatur.

Lectio septima.

Egressa igitur sancta anastasia lib̄a pergit ad chrysogonū: ⁊ omnia q̄ acciderant cum gaudio lachrymabili referebat: ⁊ quasi oculorum suorum curaʒ gerens: ita famulorum dn̄i necessitatibꝰ ꝓcurabat. Igitur dioclitianus aquilegie ptibus positꝰ īterficiens christianos. Occurrit relatio de xp̄iāis oībꝰ ꝓfecture urbane: Tūc rescripsit ut deberent ōes inffici ad se uero chrysogonū destiari. Hūc ꝓsecuta ē sācta anastasia cū esset dedicatissimi corpis feia ita uirilr agebat: ut apud aglegiā faceret sanctis obseq̄a meliora q̄ʒ fecerat rome. Interea iussit sibi ad duci sāctum chrysogonum. Cui cū diceret accipe ꝓfecture dignitatem: sume ēt cōsulatum gn̄is tui: tantum ut adores deos. Beatus chrysogonus respondit. Unuʒ deum mente adoro corde colo: sinceris actibus ueneror. Istorum autem deorū uāoꝝ simulacbra: q̄ oīno thecas demōūʒ noui esse: execror atq̄ʒ abijtio.

Lectio octaua.

Hunc iussu dioclitiani ductus est ad aquas gradatas: ⁊ ibidē decollatꝰ. Corpꝰ āt eiꝰ i mare ꝓiectū: pꝰ modicum i possessiōe q̄ dr̄ ad saltus iuētū ē. Qd̄ scs zoillꝰ senex pb̄r collegit ⁊ i locello subterraneo i cubiclo suo posuit. Cui ēt caput eiꝰ reuelatū ē ita recēs quasi eadē hora fuissʒ abscissū. Qd̄ ⁊ corpori eius cōpaginauit.

Et ipe scs zoillus tricesima die hoc ordi
ne perrexit ad deum: ⁊ apparuisse sibi
sanctum chrysogonũ memorauit dicẽs.
Sceleratissimus diocliťianus Agapen
Chioniam ⁊ Hyrenem: faciet infra dies
nouem comphendi: quas quousq̧ puẽi
re faciet dñs ad coronam: faciet eas hẽre
solatium famule sue anastasie. Tu autez
quia dño bene placuisti letus senex ueni
⁊ requiesce cum sanctis.

Lectio nona.

IGitur cum hec narraret scs zoillus
Ecce anastasia constanter domuz
in qua nunq̃ fuerat ingressa ait. Ubi sũt
sorores mee: quas mihi dñs meus chry
sogonus commendauit. Et uidentes se: i
xpo letate sunt: atq̧ locum ubi positus
erat martyr chrysogonus ei ostendentes
rogauerunt eam secum aliquantulum d
morari. Illa uero unam apud eã exigẽs
noctem: rursus ad urbem aquilegiẽsium
pergit satis sollicita de his qui in uincul
habebantur. Qua eunte sanctus zoillus
prexit ad dñm. Passus est autem beat
chrysogonus. viij. calendas decembris:
⁊ conditus in loculo a sãcto zoillo pbro
.x. calẽdas eiusdem mẽsis.

In sancte catharine uirgis ⁊ martyris.

Oratio.

DEus qui dedisti legem moysi in sũ
mitate mõtis sinai: ⁊ i eodẽ loco p
sãctos anglos tuos corp beate catharie
uirginis ⁊ martyris tue mirabilr colloca
sti: presta q̃s: ut ei meritis ⁊ intercessione
ad mõtem q xps est peruenire ualeam.
Per eundem.

Lectio pma.

MAxentius iperator anno regni sui
trigesimo quinto: residens in ciuita
te alexandrinorũ: feralia per uicinas mi
sit edicta: iubens omnes regni sui icolas
diuites ⁊ paupes ad templum deoꝝ suo
rum conuenire: ⁊ solẽne eius sacrificium
offerre. Fit itaq̧ ꝯuentus uniuersalis ad
pretorium regis: ⁊ astante ipso impatore
ante simulachra deorum iuxta possibili
tatem suam. Diuites quidem tauros et
oues: Pauperes uero uolucres uiuos

offerebant. Hac in urbe alexandria erat
quedam puella annorum duodeciz spe
ciosa ualde: sed quod pluris est religiosa
fide: regis quondam filia unica: liberali
bus studijs ab annis puerilibus erudita
nomine catharina. Hec in palatio pris
residebat cum exemplo idolorum: hinc
sonus animalium ⁊ tibicinium: hinc mlt
timodum genus organorum aurib ipi
isonuit q̃ cãm igrens cum ex nũcio didi
cisset: assumptis secum aliquib de fami
lia ad tẽplum usq̧ ꝓperauit: ubi deplo
rantes quosdam ispexit q se xpianos esse
fatebãt ac metu mortis ad ꝓphana sacri
ficia impellebãt. Hinc uehemẽti dolore
cordis sauciata: pectus ⁊ liguam xpi mu
niens signaculo audacter ad ꝯspẽm ipa
toris ꝓrupit. Cui sic ait. Salutatõez tibi
ipator ꝓferre nos et ordinis dignitas: ⁊
rõnis uia ꝓmouebat: si hec q̃ cultibus de
monũ exhibes creatori tuo ipẽderes: et
solam illius maiestatem adorãdam intel
ligeres: p quam reges regnant: p quam
elemẽta mũdi iitiũ susperũt. Dij. n. nõ sũt
plures: sz un nascẽtium: ut uiuẽtiũ forma
tor ẽ: q sicut cũcta creauit ita imperio suo
cuncta cohercet atq̧ dispõit.

Lectio secunda.

CUm hec puella loquit. Imperator
uultus ipsius claritatem ⁊ uerboꝝ
ꝯstãtiam admirans ait. Si nrõꝝ philoso
phoꝝ gymnasijs: o uirgo erudiẽda pse
disses deoꝝ nrõꝝ munimina diuinitatis
honore uacue nequaq̃ astrueres. duz g
nos icepta sacra pagim te iterum nos o
piri oportet: q2 nobiscũ itura es ad pala
tium ⁊ regijs honorãda munerib: si nris
acqescis iussiõibus. Hec dicẽs accepto
clãculum nuncio misit lrãs regio anulo
sigillatas p ifra iacẽtes ꝓuincias ad ões
rhetores ⁊ grammaticos: ut ad pretoriũ
alexandrinum eo studiosius occurrant:
quo impator altis eos honorib donãdos
ꝓmittit: si hãc ꝯcionatricẽ suis assertõib
superatã reddiderint: segregatis ergo ꝓ
uicie finibus regius nuntius ꝓperanter

alexandriam reuertitur:ducens secuz qn
quaginta uiros:qui se in omni sapientia
mundi excellere omnes mortales assere
bant. Interea uirgo sancta sub custodia
seruabatur:cui consiliũ regis ꝺ conflictu
imminenti nunciatur . Ipsa sane imper
territa militie sue agonem deo commen
dabat. Cui angelus dñi apparuit dicẽs.
Constanter age grata deo puella : quia
tecũ ẽ dñus:pro cuius honore certamen
inijsti. Ipse confluentie uerbi impetũ fũ
det in os tuum: cui aduersarij resistere ñ
preualebunt:sed per te conuersi ad xp̃m
cum palma martyrij uite ianuam introi
bunt.

Lectio tertia.

SEdente itaqꝫ pro tribũali iperator
assunt oratores pomposo eloquen
tie fastu tumentes:astat ⁊ puella residẽs
in dño . Facto autem diuturno silentio
uirgo christi tandem conuersa ad illos.
Ego inquit o seniores christi sacramẽtis
imbuta philosophicas disertiones ⁊ syl
logisticas disputationes penit⁹ abrogãs
iudico me inter uos nihil aliud scire:nisi
eum qui est uera scientia ⁊ in se credẽtiuz
gloria:dominum meum iesum christum
qui est rerum omnium principium. Fõs
⁊ origo bonorum:per quem deus pater
mundum cum non esset: ⁊ omnia que in
eo sũt ꝯdidit:q sol⁹ ẽ:ex q̃ oia : ꝑ quem oia
uisibilia ⁊ inuisibilia constant. Qui gen⁹
humanum per diabolum a paradisi deli
tijs dolens exclusum. His nouissimis di
ebus cum esset inuisibilis deus ex uirgie
carnem assumpsit : ꝑ quã uisibilis appa
reret : in qua etiaz mortem pati dignatus
est:resurrexit atqꝫ in celuz ascendit: mira
bilium quoqꝫ operum signis:quia uerus
deus essz apparuit. Hic est deus noster.
hic philosophia mea. hic uictoria mea.
Cum hec ⁊ alia multa uirgo de fide xp̃i
ana dissereret:stupefacti cuncti oratores
atqꝫ manifesta dei uirtute perturbati inui
cem se contuentes obmutuerunt. Quib⁹
indignatus imperator cuz furore nimio
sic ait. Quid uos ignari ⁊ degeneres sic
obtumescitis. Hinc unus eorum maior
natu tyranno respondit. Hoc tibi impe
rator constanter fatemur:quia nisi aliam
sectam probabiliorem ostendes de dijs
quos hactenus coluimus:ecce om̃es ad
xp̃m ꝯuertimur:qꝛ ip̃m uerũ deuz: ⁊ dei
filium ꝯfitemur.

Lectio quarta.

AUdiens hec tyrãnus accenso igne
iussit omnes ligatis manibus ⁊ pe
dibus cõcremari. In quibus illud mira
bile contigit quod nec in capillis eorum
aut uestimentis ulla ignis lesio apparuit.
His ita gestis tyrannus iubet sanctã uir
ginem in carcerem recipi. Postera die
maxentius sedens pro tribunali cathari
nam sibi iubet presentari. Cui sic ait. O
uirgo generosa: o digna iperiali purpu
ra:consule iuuentuti tue: ⁊ sacrifica dijs
nostris : ⁊ eris secunda post reginam in
palatio meo: ⁊ ad nutum tuuz cuncta re
gni spectabunt negocia. Faciam ꝑinde
sceptrifere imaginis statuam in medio
ciuitatis erigi a cunctis ciuibus salutan
dam: ⁊ ab omnibus adorandam . Po
stremo inter deos templum tibi ꝺ isigni
marmore erigam. Ad hec uirgo respon
dit:desine imperator talia suadere que si
scelus etiam cogitare : christus me sibi
sponsam adoptauit:ego me sponsaz xp̃o
indissolubili federe coaptaui. Ille gloria
mea:ille amor meus:ille dulcedo ⁊ dilec
tio mea. Ab eius amore me non rerum
blãdimenta:non exquisita tormenta ab
eius confessione poterunt reuocare. Hic
tyrannus furore commotus iubet eã ex
poliatam scorpionibus cedi: ⁊ de hinc i
obscuro carceris ergastulo claudi:ubi ꝑ
duodenos dies fame ⁊ siti eam imperat
cruciari. Accidit autem ut ipse causis in
stantibus extreme regionis confinia ad
iret . Pernotuerat uero regie crudelis
sima uiri sententia de beata catharina.
unde anxia uidere faciem uirginis :

ꝛ eam alloqui cupiebat. Euocans qppe
quēdā milicie pricipē noīe porphyrium
postlat ut amotis aut placatis custodib⁹
collogo ꝟginis potiret. Nec mora por
phyrius ad ꝯsēsum custodes emoliuit.

Lectio qnta.

IGitur ī uigilia prima noctis regia
simul ꝛ porphyri⁹ ꝓcedūt ad carce
rem: ꝛ itroeūtes uiderūt carcerē iestima
bili claritate undiqꝫ coruscare: cui⁹ fulgo
re pterriti corruerūt ī terram. Mox iesti
mabilis odor suauitatis narib⁹ infusus
ad spē meliorē ꝯfortauit. Surgite inquit
ꝟgo egregia ꝛ ne paueatis: qꝛ ꝛ uos xp̄s
uocat ad palmā. Surgētes ꝯspiciūt puel
lā sedētē: ꝛ āgelos dei placasse carnis scis
suras aromatico unguēto circūfouentes:
qbus caro ꝛ cutis supficies ī admirabilē
decorē ꝯuertebāt. Tūc beata uirgo regi
nā aduocās blande ꝯsolari cepit dicens.
Jam regina forti aīo esto: qꝛ post hoc tri
duum itura es ad dn̄m. Ne ergo momē
tanea penaꝝ gn̄a formides: qꝛ īter mina
bilis glīa talib⁹ ꝓ xp̄o penis emergatur.
Ne reuerearis inquam regis temporalis
ꝯsortium aspnari ꝓ rege eterno ꝛ imortali
spōso dn̄o iesu xp̄o q ꝓ caducis bonori
b⁹ donat pmia etn̄a. ꝓ trāsitoriis largitur
sine fine māsura. Ad hec porphyri⁹ cepit
rogādo iquirere: q̄ nam essent illa pmia:
q̄ xp̄s suis militib⁹ ꝓ dānis tp̄alib⁹ recō
pensabit. Cui uirgo. audi inqt porphyri.
Illa supna pr̄ia, ꝓ qua fit mūdi ꝯtemptus
uelut ciuitas ē nunqꝫ sole idigēs: ubi nul
la turbat aduersitas: molestia nulla iqe
tat. Si queris qd ibi sit ubi tāta ꝛ talis bti
tudo cōsistit: aliter dici nō pōt: nisi qcqd
boni ē ibi ē. ꝛ qcquid mali ē nusqꝫ ē. Qd
inquit bonū? Illud ē dico quod oculus
non uidit nec auris audiuit: nec ī cor ho
minis ascendit: que preparauit deus dili
gētibus se. His ꝛ aliis beate uirginis ser
monibus exhilarati: ꝛ supernorū ciuiuꝫ
presenti uisione letificati regina simul et
porphyrius ꝓcedūt a carcere media noc
te parati ad omnia pro christi nomine su
stinenda. Sed ꝛ ducenti homines milites
porphyrio obsequentes eius suasione ꝛ
monitis idola respuentes ad christum
conuersi sunt.

Lectio sexta.

SEruabat ī carcere interea innocēs pu
ella: ꝛ qꝛ bissenis dieb⁹ sine alimētis
eam esse tyrannus iusserat. xp̄s per hos
dies missa de celo cādida columba cele
sti eam cibo refouebat. Expletis uero di
ebus apparuit dominus cum multitudi
ne angelorum quem sequebatur inūera
turba uirginum. Cui dn̄s. agnosce filia i
quit agnosce auctorem tuū: ꝓ cui⁹ nomi
ne laboriosi certaminis cepisti ꝯflictum.
Cōstans esto quia tecuꝫ sum nec te dese
ro. Hec dicens in celum sese recepit: at
imperator expletis causis ꝓ quib⁹ ierat:
alexandriam rediit. Postera die educit
de carcere uirgo speciosa tribunali eius
presentanda: ad quam tyrannus lꝫ ait te
seruare quam perdere maluissēꝫ: necesse
ē tamē presenti deliberatione qd̄ uis unū
e duobus eligere: aut sacrificare ut uiuas:
aut exquisitis dilacerari tormentis ut pe
reas. Cui catharia respōdit. Uiuere sane
opto: sed uiuere mihi xp̄s sit: mori aūt ꝓ
eo iterminabilis uite emolumētum me lu
crari confido. Tu ergo quecūqꝫ tormē
torum machinamenta potes excogitare
ne differas: quia uocor a domino meo
iesu christo: cui carnem ꝛ sanguinē meū
in sacrificium offerre desidero: quia ꝛ ipe
semetipsum pro me deo patri obtulit in
holocaustum. Ipse deus meus: amator
meus. Ipse pastor ꝛ sponsus unicus me
us. Cum ad hec tyrānus nimio furore
succenderetur superueniens quidam ur
bis prefectus nomine cursates. Et ipse
uir belial exclamabat. O magne inqui
ens imperator non uidet adhuc cathari
na tale genus tormenti quo exterreatur
ut acquiescat tibi ad imolādū diis n̄ris.
Jube ergo ifra hoc triduum ꝛ sint facte
quattuor rote: quaꝝ orbes ꝛ itimi circuli
clauis ꝓminentib⁹ ꝑfigantur: radii uero

eaꝝ ferris pacutis denso ordie ibuātur. Has iuxta rotaſ cathariна expoſita uol uētis machine impetum ſedēs ituеatur: ut ipſa terrore ad culturā deoꝝ icurueт. Sināt: mox rotali ipacato machinamē to pereat exemplo.

Lectio ſeptima

Nec mora iubet tyrānus accelerare rotarum penale tormentum. Et cū iā dies terram illuxiſſet: rote in medio p̄ torij expoſite terrorem circunſtantibus i cutiebāt. Ipſa deniq; penal' machīa ita expoſita erat: ut due rote uno ordine uol uerent: due contrario impetu agerentur: ut ille deorſuʒ lacerando contraherent: iſte deuorando impingerent. Has intus medias xp̄i famula expoſita inter ſerras ⁊ carineas ferreas horribiliter diſcerpen da: erectis in celum luibus: tacite orōis uerba ad dn̄m fundebat. Et ecce āgelus dn̄i deſcēdebat de celo ⁊ molem iſtaʒ ue hementi impetu ita ↄcuſſit: ut ptes auul ſe ſuper infuſum populum tanta ui excu terentur: ut quattuor milia de ipſa turba necarētur. Quid plura? Dolor ⁊ ↄfuſio gētiliū uox ⁊ exultatio xp̄ianoꝝ. Ipſe ty rannus mente turbatus quid agat exco gitat. Erat regina deſuper ſpectans diuie ultionis prodigium: que mox arrepto iti nere ſe i ↄſpectu belue ſeuiētis iniecit: qd tu inquiens miſerāde cōiunx ↄ dn̄m eluc taris? Que te iſania aduerſus factoreʒ ſu um inſurgere coegit? Agnoſce l' nūc i pn̄ ti ſcō q̄ʒ potens ſit xp̄ianoꝝ de⁹: ⁊ q2 dij tui ⁊ idola uana ſunt: que nec ſibi nec ſu is cultorib⁹ aliqd p̄ſtare poſſunt: attonit⁹ ad hec tyrannus et nimio furore ſuccen ſus in hāc uocem erupit. Nū te quoq; magicis artib⁹ ſeductam xp̄ianoꝝ aliqs ſubuertit: ⁊ a cultura deoꝝ auertit? Iuro ergo tibi p magnū deorum imperiuʒ qd̄ niſi maturius reſipiſcens deos nr̄os ado raueris extortis a pectore mamillis: lon go cruciatu torqueberis: ⁊ ſic caput tuū a ceruice recidetur: ⁊ carnes tue feris et uolatilibuſ reijciētur. Iubet ergo miſtriſ eā ↄtēptibilr̄ apprehendi ⁊ ad locuʒ ſup plicij trahi: q̄ reſpiciēs ad beatam catha rinam dixit. O uenerāda uirgo xp̄i fūde preces ad dn̄m ut infra influentem paſſi onis articulum confirmet cor meum ne coronam ab eo promiſſam metu paſſio nis amittam. ad quam precioſa uirgo. Ne timeas adeo dilecta regina ſʒ uirilit̄ age: quia hodie tibi ꝓ tranſitorio regno commutabitur ețnum. Hodie inq̄ʒ im mortalis uite accipies premium. Tunc miniſtri extra ciuitatē eam ducentes fer reiſ haſtilib⁹ regias mamillas trahijciūt: ⁊ ſic ſuſpēdētes ab imo pectore crudelit̄ euellunt. De hinc gladio percuſſa felici martyrio conſumpta ē. Porphyri⁹ igit̄ noctu cum ſuis auferēs corpus regine ⁊ martyris conditum aromatib⁹ ſepeliuit

Lectio octaua.

Mane autem facto fuit queſtio d̄ cor pore regine: quis illud ſbſtuliſſʒ: d̄ quo cum multos ad ſupplicium ptrahi porphyrius uideret cōſtant' an̄ tribunal irruit dicens. Veſano te ſp̄u o ceſar agi tari manifeſtum ē: q humanis corporib⁹ nec ēt ſepulturam indulges. Veruntn̄ ſi reos iudicas eſſe: qui xp̄i famulam ſepe lierunt: hoc crīe ſolus ego piclitari deſid̄ ro. Nam ⁊ ego ſum q glōſam ancillam ⁊ martyrem chriſti ſepeliui. Tunc tyrā nus uelut alto uulnere ſauciatus ꝓ plāc tu rugitum uelut amens emiſit: quo tota regia ptonuit. O o me miſerum: o oībus miſerandum cui tollitur omne quod nr̄i imperij uidetur precipuū. Ecce porphy rius qui erat anime mee cuſtos ⁊ totius laborū ſolatium in omni cura ⁊ ſollicitu dine ſingulare mihi p̄ſidium: ecce hic de orum noſtroruʒ culturam prochdolor q ſpernatur: ⁊ ieſum chriſtianorum domi num prophana uoce confitetur. Hiſ dic tis commilitones ipſius ſeorſū aduocās dū de cōuerſiōe porphyrij qōnē facerēt: ōes una uoce ſe xp̄ianos eſſe fatebantur

nec metu mortis a xp̄i fide ⁊ porphyrij so
cietate auelli se posse testabātur. At ille i
sania ⁊ furore debriatus iubet oēs una
cum porphyrio extra ciuitatem decolla
ri: ⁊ corpora eorum canibꝰ corrodenda
dimitti. Cōsumata est itaqꝫ ⁊ horuꝫ pas
sio i sācte sedei testimonio. Postera die
maxentius sedens ꝓ tribunali beataꝫ ca
tharinaꝫ sibi iubet p̄ntari. Cui sic ait. Ne
nos o malefica deceptrix āplius decipias
qđ uis unum e duobus elige: aut maturi
us dijs offer libamina: aut hodie capita
li plecteris s̄nia. Cui uirgo. Te inquit ty
ranne diutius ꝓtrahere non quero. Fac
quecūqꝫ aio cōcepisti paratā uidebis ad
oia sustinenda q̄ mihi iferre potueris. sic
effatam tyrannus iubet extra portam ci
uitatis decollari. Que cum ad locū pas
sionis duceret: milites ꝟgines ⁊ matrōe
nobiles eam ꝓsequentes lamentabant.

Lectio nona.

Conuersa igitur ad illas dixit. O
generose matrone: O ꝟgines cla
rissime nolite obsecro passiōem meaꝫ la
mentabili planctu onerare: sed cōgaud
te mihi precor potius: quia uocat me xp̄s
deus: ⁊ dn̄s meꝰ q est amor ⁊ spōsus meꝰ
unicꝰ. Hec locuta erectis ad celum ocul
orauit dicens. O spes ⁊ salus credentiū.
O decus ⁊ gloria ꝟginum iesu rex bōe:
gratias tibi ago qui me itra collegiū an
cillaꝝ tuaꝝ cōnumerare dignatꝰ es. Fac
ergo hanc cum ancilla tua misericordiā:
ut quicūqꝫ i laudē ⁊ gl'am nomis tui pas
sionis mee egerint memoriaꝫ: siue i exitu
aie sue: aut etiam in qualicūqꝫ angustia
uel necessitate me inuocauerit celerem ef
fectum obtineant tue ꝓpiciationis. Ecce
ꝓ tuo nomie dn̄e iesu ferietis expecto gla
dium: ⁊ quod carnifex tollere nō pōt: p̄
cor tu suscipe sp̄m meum. Necdum orati
onem compleuerat: ⁊ ecce uox ad eaꝫ đ
celo ē emissa. Ueni dilecta mea: sponsa
mea: ecce tibi beatitudinis aperit ianua:
ecce i occursum tuum chorus; sanctoruꝫ
cum triumphali adueniet corona. Ueni
ergo ⁊ ne sollicitieris de donis q̄ postulas.
Nam ⁊ his qui passionem tuam deuotis
mentibus celebrauerint. Et qui i pericul
⁊ necessitatibus te inuocauerint presidia
optata ⁊ celerem de celo opē promitto.
Facta ergo hac uoce lacteam ceruicē ꝓ
tendens a spiculatore decollata est. Sta
timqꝫ de corpore eius lac ꝓ sanguie effu
sum terram uberius irrorauit: angeli eti
am assumptum corpus eius per altum i
area subuehentes in montem sinai đpo
suerūt. In quo loco innūerabilia ad lau
dem dn̄i fiunt miracula. De sepulchro
eius riuus olei idefícienter narrare uide
tur. Sed ⁊ diminutis ossibus q̄ sarcopha
go cum oleo effluunt ubicūqꝫ asportanē
stillāt oleuꝫ: quo peruncta corpora debi
liū celeri saciātur medicina. Passa est āt
beata catherina sub maxentio siue maxi
mino tyrāno circa ānū dn̄i .ccc x. ꝑstāte
dn̄o nr̄o iesu xp̄o cui ē honor ⁊ gl'a cum
patre ⁊ sp̄u sc̄o i secl'a secl'oꝝ amē.

Et sic ē finis huius sāctuarij.

Commune sanctoꝝ iuxta ritum Romane ecclesie incipit.

In natalitijs apostoloꝝ in primis uesperis. añt. Hoc est preceptũ meũ. Cũ reliqs de laudibus. psal. Dixit dñs. Cũ reliqs in fine psal. Laudate dñm. Capitulum.

Fratres iam nõ estis hospites τ aduene: sed estis ciues sanctorũ τ domestici dei: sup edificati supra fundamentũ apostolorũ: τ prophetaꝝ. Hymnus. Exultet celum laudibus. ℣. In omnẽ terraꝫ: exiuit: sonus eoruꝫ. ℞. Et in fines orbis terre: uerba eorum. Ad magnificat añt. Tradent enim uos in cõcilijs: τ in synagogis suis flagellabũt uos: τ ante reges: τ presides: ducemini propter me: in testimoniũ illis: τ gentibus. Oratio.

Quesumus omnipotẽs deus ut beatus apostolus tuus. N. tuũ ꝓ nobis imploret auxiliũ: ut a nostris reatib⁹ absoluti: a cunctis etiam periculis eruamur. per dñm. Alia oratio plurimoꝝ apostolorum.

Deus qui nos annua apostolorum tuoꝝ. N. τ. N. solennitate letificas presta quesumus: ut quorũ gaudemus meritis instruamur exemplis per dñm. Ad matutinũ Inuitatoriũ. Regẽ apostolorum dñm: uenite adoremus. psal. Venite. Inuitatoriũ hoc in festis sanctoꝝ aploꝝ Andree. Thome. Joannis euangeliste. Marci. Philippi τ Jacobi. Joãnis ante portam latinã. Petri τ Pauli. Et in octaua eorũ: ac in petri aduincula dicit. In festis uero sanctoꝝ apostoloꝝ. Mathie. Barnabe. Jacobi. Bartolomei. Mathei. Luce: ac Simonis τ Jude dicitur huiusmodi inuitatoriũ: Scilicet. Gaudete τ exultate: quia noĩa uestra scripta sunt in celis. Aduertendũ est qđ quotiẽscũqꝫ festum aliqđ apostoli uel euangeliste habuerit responsoria ꝓpria: aut antiphonas laudũ ꝓprias: uel saltem antiphonam solam ad magnificat: tunc inuitatorium illud scilicet Regẽ apostolorũ dicitur. Ubi uero neutrũ occurrerit subscriptoꝝ: tunc inuitatoriuꝫ illud dicitur scilicet gaudete τ exultate. Hec rubrica generalis est nec fallit. Hymnus. Eterna christi munera. In primo nocturno añt. In omnem terram exiuit sonus eorum: τ in fines orbis terre uerba eorum. psal. Celi enarrãt. añt. Clamauerũt iusti: τ dñs exaudiuit eos. ps. Bñdicam dominũ. añt. Cõstitues eos principes super omnem terram: memores erũt nominis tui dñe. psalmus. Eructauit. ℣. In omnẽ terraꝫ exiuit: sonus eorum. ℞. Et in fines orbis terre: uerba eorum. Sermo sancti gregorij pape lectio prima.

Scriptũ est. Spiritus dñi ornauit celos: ornamenta eius celoꝝ sunt uirtutes predicantiũ. Que uidelꝫ ornamenta paulus enumerat dicens. Alij qdem ꝑ spiritum datur sermo sapiẽtie. Alij sermo scientie scđm eundẽ spiritũ. Alij fides in eodem spiritu. Alij gratia sanitatuꝫ in uno spiritu. Alij opatio uirtutuꝫ. Alij ꝓphetia. Alij discretio spirituũ. Alij genera linguaꝝ. Alij interpretatio sermonũ. Hec autẽ oĩa opatur unus atqꝫ idẽ spiritus diuidẽs singulis prout uult. Quot ergo sunt bona predicantiũ: tot sunt ornamenta celoꝝ. hinc rursus scriptum ẽ. Verbo domini celi firmati sunt: τ spiritu oris eius omnis uirtus eoꝝ. Verbũ eiũ domini filius est patris: sed eosdẽ celos uidelicet sanctos aplos: ut tota simul trinitas oñdatur: operata repente de sancti spiritus diuinitate: adijgitur. Et spiritu oris eius oĩs uirtus eoꝝ. Celoꝝ igit uirtus: de spiritu sancto sũpta est: qꝛ mũdi huius potestatib⁹ ɔtrarie nõ ꝑsumerẽt: nisi eos scti sps fortitudo solidasset. ℞. Ecce ego mitto uos sicut oues in medio luporum: dicit dñs: Estote ergo prudẽtes sicut serpẽtes: et simplices sicut columbe. ℣. Dum lucẽ habetis credite in lucem: ut filij lucis sitis. Estote. Lectio secũda.

Quales nãqꝫ doctores sancte ecclesie ante aduentũ huius spiritus fuerint scimus: τ post aduentũ illius cuius fortitudinis sint facti cõspicimus. Certe ipse pastor ecclesie Petrus: quãte debilitatis quãteqꝫ formidinis añ huius spiritus aduentũ fuerit. Ancilla hostiaria

reqsita dicat. Una eim mulieris uoce: p
cussus: dū mori timuit: uitā negauit. ꝛ tūc
petrus negauit i terra: qñ latro ꝯfitebat̄ i
cruce. Sed uir iste tāte formidinis: qual'
post aduētū spūs hui⁹ existat: audiam⁹.
fit ꝯuētus mgr̄atuū: atq3 seniorū: cesis d̄
nūciatur aplis: ne in noie iesu christi loq
debeāt. Petrus magna auc̄te rn̄dit. obe
dire oportet deo magis q̄3 hoīnibus. Et
rursum: si in ꝯspectu dei iustū ē uos po
tius audire quā deū iudicate. Audiēs be
atus andreas ꝑsecutorib⁹ suis rn̄dit: tan
to eim meo regi ero acceptior: quāto ꝓ
eius noie fuero ꝑmanēs i tormētis cōfes
sor. ℟. Tollite iugū meū super uos: dicit do
minus: ꝛ discite a me: q2 mitis su3 ꝛ hūilis cor
de. Iugū eim meū suaue est: et onus meum le
ue. ℣. Et inuenietis requiē animab⁹ urīs. Iu
gum. **Lectio tertia.**

NOn eim possum⁹ que audiuimus:
ꝛ uidim⁹ nō loq. Et illi qde3 ibant
gaudētes a ꝯspectu ꝯcilij: qm̄ digni habi
ti sūt ꝓ noie iesu ꝯtumeliā pati. Ecce pe
trus gaudet i uerberib⁹ q añ in uerbis ti
muit: ꝛ q prius ācille uocē inqsitus timu
it: post aduētū spūs sācti: uires principū
cesus premit. Libet oculos fidei i uirtu
te opificis hui⁹ attollere: atq3 spum: pr̄es
noui testamēti ac ueteris ꝯsiderare. Et ec
ce aptis oclis fidei. Dauid. Amos. Dāie
lem. Petrū. Paulū. Andreā. Matheū
intueor. ꝛ scīs iste spus qual' sit artifex cō
siderare uolo: s3 in ipsa mea ꝯsideratiōe
deficio. Implet nāq3 citharedū puerū ꝛ
psalmistā facit. Implet pastorē armētari
um: Siccomoros uellicantē ꝛ ꝓphetā3
facit. Implet abstinentē puerū: ꝛ iudice3
seruū facit. Implet piscatorē: ꝛ ꝑdicatorē
facit. Implet ꝑsecutorē: ꝛ doctorē gētiu3
facit. Implet publicanum: ꝛ euangelistā
facit. ℟. Dū steritis añ reges ꝛ ꝑsides: nolite
cogitare quō aut qd loq̄mini. Dabit̄ ei3 uob
in illa hora qd loquamini. ℣. Nō eim uos es
tis q loq̄mini: sed sps pr̄is uestri q loqt̄r i uo
bis. Dabit̄. **In secūdo noct. an.** Principes
pplo2: ꝯgregati sunt cū deo abraā. **Ps.** Om
nes gētes. **℣.** Dedisti hereditatē timētib⁹ no
men tuū dñe. ℟ Exaudi deus depcat **Ant.**
A

Annūciauerūt opa dei: ꝛ facta ei⁹ itellexerūt.
Ps. Exaudi deus orationē. ℣. Cōstitues eos
principes: sup oē3 terrā. ℟. Memores erūt
nominis tui domine. **Lectio quarta.**

IMplet andreā: cū patibulū crucis
aspiceret: ꝛ gaudēs ait. Salue crux
que i corpore christi dedicata es: ꝛ mem
bro2 ei⁹ ex margaritis ornata. Anq̄ā in
te ascēderet dn̄s timorē trenū habuisti:
modo xp̄o amorē celestē obtines: accipe
me ab hoib⁹: ꝛ redde me magro meo: ut
ꝑ te me recipiat: q ꝑ te me redemit. Qua
lis ē iste artifex spus: nulla ad discendu3
mora agit̄ i oē qd̄ uoluerit. Mox ut teti
gerit mentē docet: solūq3 tetigisse docu
isse ē. Nā hūanū cor subito ut illustrat: ꝛ
i mutat. Abnegat hoc repēte qd̄ erat: et
exhibet repēte qd̄ ñ erat. Pensem⁹ fr̄es
scōs ꝑdicatores nr̄os: quales iste sps fe
cerit: certe q in uno cōclaui ꝓ iudeorum
metu residebāt: natiuitatis sue singuli lin
guā nouerāt: ꝛ tñ nec ea ipsa lingua quā
nouerāt: apte christū loq presūebāt. Ue
nit sps: ꝛ i ore eos diuersitate3 docuit lin
guar: in mēte aūt ꝛ auc̄te roborauit. ℟.
Uidi ꝯiūctos uiros hn̄tes splēdidas uestes:
ꝛ āgelus dñi locutus ē ad me dicēs: isti sūt ui
ri sācti facti amici dei. ℣ Uidi angelum dei
forte uolante3 ꝑ mediū celū: uoce mgna clamā
tem ꝛ dicentem. Isti sunt. **Lectio quinta.**

INflāmatū etenim cor despexit tormē
ta corporis: que añ metuebat: uiti
u3 carnalis formidinis pre amore ꝯdito
ris: ꝛ q pri⁹ suis aduersarijs succūbebāt
formidie eis iā ꝑ erāt auctoritate. Qui er
go iuuāte eos ad celsitudinis culmē eue
xit: qd aliud dixerim: nisi qd̄ mētes terre
nor hoiu3 celos fecerit: Si ergo remāe
re carnales nolum⁹: hūc ergo fr̄es carissi
mi mirificātē spiritū amem⁹: sed q2 caro
spiritū nescit. Dicat fortasse carnali cogi
tatiōe apud se aliqs: quomodo diligere
ualeo quē ignoro: Hec ꝛ nos ꝯcedim⁹:
q2 mēs uisibilib⁹ intēta uidere nō ualet i
uisibilē. Nulla eim uisibilis: inuisibilia co
gitat. ℟. Beati estis cū maledixerint uobis
hoies ꝛ ꝑsecuti uos fuerint: ꝛ dixerint oē ma
lū aduersū nos mētiētes ꝓpter me Gaudete

⁊ exultate: qm̄ merces uestra copiosa ē in celis
℣. Cū uos oderint hoīes ⁊ cū ſpauerint uos:
⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerint nomē ur̄m tāq̄ȝ ma
lum ꝓpter filiū hoīs. Gaudete. Lec. sexta.
Quīq̄ȝ imaginibꝰ corporeis ſubiacet:
ſurgere ad īcorporea nō ualet. Uñ
fit: ut tāto deterius creatorē neſciat: q̄ȝto
in cogitatiōe ſua familiarius corporeaȝ
creaturā portat. ſed cū deū uidere ñ poſ
ſumus: habemꝰ aliqd qđ agamꝰ. Uñ iter
fiat quo ad eū neceſſe ītelligētie oculus
ueniat. Certe que in ſe nullo mō uidere
ualemꝰ: hunc in ſeruis ſuis uidere iā poſ
ſumus: quos dū ita ꝯſpicimꝰ agere: certū
nob ſit: ī eoꝝ actibus deuȝ hitare. In re
aūt corporea: a rebꝰ corporalibꝰ uſū tra
hamus. Neō eteim nīm orientē ſolē cla
re in ſpherā illius intēdendo ualet ꝯſpi
cere: qꝛ tēſi in eius radijs oculi uerberāt
ſed ſole illuſtratos mōtes aſpicimus: qa
ſolē ortū uidemꝰ. qui ergo ſolē iuſticie in
ſe ipſo uidere nō poſſumus: illuſtratos
mōtes claritatē illius uideaȝꝰ. ſanctos ui
delicet apl'os: q uirtutibꝰ emicāt: miracu
lis coruſcāt: quos nati ſolis caritas per
fundit. ⁊ cū ī ſeipſo ſit inuiſibilis p eos no
bis quaſi p luſtratos mōtes ſe uiſibilem
prebet. ℟. Iſti ſunt triūphatores ⁊ amici dei
q ꝯtēnētes iuſſa principū: meruerūt p̄mia eter
na: modo coronātur ⁊ accipiūt palmā. ℣. Iſti
ſunt q uenerūt ex magna tribulatōe: ⁊ lauerūt
ſtolas ſuas in ſanguīe agni. Modo. In ter
tio noct. an. Exultabūtur cornua iuſti. allā.
ps. Cōfitebimur. an. Lux orta eſt iuſto allā:
rectis corde leticia allā. ps. Dñs regnauit ex
ul. an. Cuſtodiebāt teſtimonia eius: ⁊ p̄cepta
eius allā. ps. Dñs regna. iraſcātur ppli. ℣.
Nimis honorati ſunt: amici tui deus. ℟. Ni
mis ꝯfortatꝰ ē: principatꝰ eoꝝ. Scđm ioānē.
In illo tēpore: dixit ieſus diſcipulis
ſuis. Hoc ē preceptū meū ut diliga
tis inuicē ſicut dilexi uos: Et reliqua.
Omelia ſcī gregorij pape lectio ſeptīa.
Cum cūcta ſacra eloqa plēa ſint do
minicis p̄ceptis: qd eſt qđ de ſola
dilectiōe quaſi de ſingulari mādato do
minus dicit. Hoc ē preceptū meū ut dili
gatis inuicē: niſi qꝛ omē mādatū de ſola
dilectiōe eſt: ⁊ oīa unū preceptū ſunt: qa
quicqd precipit in ſola caritate ſolidat.
Ut eīm multi arboris rami ex una radi
ce ꝓdeūt: ſic multe uirtuteſ ex una carita
te generātur. nec habet aliqd uirilitatis
ramus bōi opis: ſi nō manet ī radice ca
ritatis. precepta ergo dñica ⁊ multa ſūt:
⁊ unū: multa p diuerſitatē opiſ: unū in ra
dice dilectiōis. Qualiter aūt iſta dilectio
ſit tenēda: ipē inſinuat q in pleriſq̄ȝ ſcrip
ture ſue ſentētijs: ⁊ amicos iubet diligi ī
ſe: ⁊ īimicos diligi ꝓpter ſe. Ille eīm ue
racit caritatē hȝ: q ⁊ amicū diligit ī deū: ⁊
īimicū diligit pp deū. ℟. Iſti ſt q uiuētes
ī carne plātauerūt ecclaȝ ſanguīe ſuo: ñ ſt ď ter
ris corpora eoꝝ ſepata: quorū merita ſūt in ce
lis coequata. ℣. In oēm terrā exiuit ſonus eo
rum: ⁊ in fines orbis terre uerba eorū. Quoꝝ
Lectio octaua.
Nam ſūt nōnulli q diligūt ꝓxios: ſȝ
p effectū cognatōis ⁊ carnis: qbuſ
tn̄ in hac dilectiōe ſacra eloqa nō ꝯtradi
cunt. Sed aliud ē qđ ſpōte īpenditur na
ture: aliud qđ preceptis dñicis ex carita
te debetur obediētie: hij nimiꝝ ⁊ ꝓximū
diligunt: ⁊ tamen illa ſublimia dilectio
nis premia nō aſſequūtur: quia amoreȝ
ſuū ñ ſpūalit ſȝ carnalit īpēdūt. Proin
de cuȝ dominus diceret: hoc ē preceptū
meum ut diligatis inuicem: protinus ad
didit: Sicut dilexi uos. Ac ſi apte dicat
ad hoc amate ad qđ amaui uoſ. qua ī re
fratres cariſſimi ſolerter intuendū eſt: qꝛ
antiquus hoſtis dum mentem noſtram
ad rerum temporalium dilectiones tra
hit infirmiorem contra nos ꝓximū exci
tat: qꝛ ea ipſa que diligimus auferre mo
liatur: nec curat antiquus hoſtis hec fa
ciens ut terrena tollat: ſȝ ut caritatē ī no
bis feriat. Nam in odio repente exardeſ
cimus: ⁊ dum foris inuicti eſſe cupimus
intus grauiter ferimur: dum parua foris
defendimus: intus maxima amittimus
quia dum rem diligimus temporalem:
ueram amittimus dilectionem. ℟. Iſti
ſunt uiri ſancti quos elegit dominus in carita
te non ficta: ⁊ dedit illis gloriam ſempiternaȝ:
quorum doctrina fulget eccleſia: ut ſol ⁊ luna.

℣. Sancti p̄ fidem uicerunt regna: operati sūt
iusticiam. Quorum. Lectio nona.
Qua in re fratres carissimi solerter
intuenduz est: qd̓ antiquus hostis
dum mentē nostrā ad rez tēporaliū dile
ctionem trahit infirmiorez ꝯtra nos ꝓxi
mum excitat: qꝛ ea ipsa que diligim⁹ au
ferre moliatur: nec curat ātiquus hostis
hec faciens ut terrena tollat: sed ut carita
tem in nob̄ feriat. Nā in odio repente ex
ardescimus: ⁊ dum foris inuicti esse cupi
mus: intus grauiter ferimur. Dū parua
foris defendimus: intus maxīa amittim⁹
qꝛ dum rē diligimus tēporalē: uerā amit
timus dilectionez. Omnis quippe q̄ no
stra tollit inimicus ē: sed si odio cepimus
hēc inimicū: intus est q̄ ꝑdimus. cum er
go aliquid exterius a ꝓxio patimur: cō
tra occultū raptorem interius uigilem⁹:
qui nūquā melius uincitur: nisi cum rap
tor exterior amat̄. Una quippe ⁊ sūma ē
ꝓbatio caritatis: si ip̄e diligat̄ qui aduer
satur. hic est qd̓ ipsa ueritas: ⁊ crucis pa
tibulū sustinet: ⁊ tñ ip̄is suis ꝑsecutorib⁹
affectū dilectiōis ip̄endit dicens: pr̄ igno
sce illis qꝛ nesciūt quid faciūt: quid ergo
mirum si inimicos diligunt discipuli dū
uiuunt: qñ ⁊ tunc inimicos diligit mag̃
cum occiditur: cuius dilectiōis summaz
exprimit cuz subiungit. Maiorē hac di
lectionem nemo hʒ: ut aīam suā ponat
quis ꝓ amicis suis. Mori etiā ꝓ īimicis
suis uenerat: ⁊ tñ positur̄ se aīam ꝓ ami
cis dicebat: ut ꝑfecto nobis oñderet: qꝛ
eū diligendo lucrū facere de īimicis pos
sumus: ēt ipsi amici sunt qui ꝑsequūtur.
℟. Fuerūt sine querela añ dñm: ⁊ ab inuicē ñ
sunt sepati: Calicē dñi biberūt: et amici dei fa
cti sunt. ℣. Tradiderūt corpora sua ꝓpter de
uz ad supplicia: ideo coronātur et accipiūt pal
mam. Calicē. Ad laudes ⁊ p̄ horas. añt.
Hoc est p̄ceptū meū: ut diligatis īuicē sicut di
lexi uos. psal. Dñs regna. aṅ. Maiorez cari
tatē nemo habet: ut animā suaz ponat qs pro
amicis suis. ps. Jubi. aṅ. Uos amici mei es
tis: si feceritis que p̄cipio uobis dicit domius.
psal. Deus de⁹ meus. aṅ. Beati pacifici: bea
ti mūdo corde: qm̄ ipsi deum uidebūt. psal.

Benedicite. aṅ. In paciētia uestra: possidebi
tis aīas uestras. psal. Laudate. Capitulū.
Fratres iā nō estis. hy. Exultet celū. ℣. An
nūciauerunt: opa dei. ℟. Et facta eius: itellexe
rūt. Ad bñdic. aṅ. Uos q̄ reliqstis oīa: et se
cuti estis me: centuplū accipietis: et uitā eternā
possidebitis: Oīo ut supra. Ad. iij. caplm
Fratres iā nō estis. ℟. breue In oēz terrā:
exiuit sonus eoruz. ℣. Et in fines orbis terre:
uerba eoꝝ. Exiuit. Glia patri. In oēm terram
℣. Cōstitues eos principes: super oēz terraz.
℟. Memores erūt: nomis tui domine. Ad
sextam capitulum.
Ipso sūmo angulari lapide christo
iesu: in quo omnis edificatio ꝯstru
ctā crescit in templū sanctū in dño: i quo
⁊ uos coedificamini in habitaculū dei:
in spiritu sancto. ℟. breue. Cōstitues eos
principes: super omnē terram. ℣. Memores
erunt: nomis tui dñe: Super. Gloria. Consti
℣. Nimis honorati st̄: amici tui deus. ℟. Ni
mis ꝯfortatus est: principatus eoruz. Ad no
nam capitulum.
Ibant apostoli gaudētes a ꝯspetu
ꝯcilij: qm̄ digni habiti sunt ꝓ noīe
iesu cōtumeliā pati. ℟. breue. Nimis ho
norati sunt: amici tui deus. ℣. Nimis cōforta
tus est: principatus eorū. Amici. Gloria. Ni
mis. ℣. Annūciauerunt: opera dei. ℟. Et fa
cta ei⁹: itellexeīt. Ad uespas aṅ. Jurauit dñs:
⁊ ñ penitebit eū: tu es sacerdos ī eternū. psal.
Dixit dominus. añt. Collocet eum dominus:
cum principibus populi sui. psal. Laudate
pu. añt. Dirupisti domine uincula mea: tibi
sacrificabo hostiaz laudis. psal. Credidi. aṅ.
Eūtes ibant: et et flebant mittentes semia sua.
psal. In conuertendo. aṅt. Confortatus est
principatus eorum: et honorati sunt amici tui
deus. psal. Dñe probasti. Capitulū. Fra
tres iam non estis. Hymnus: Exultet celuz
℣. Annunciauerunt: opera dei. ℟. Et facta e
ius: intellexerunt. Ad magnificat ant. Esto
te fortes in bello: et pugnate cum antiquo ser
pente: et accipietis regnum eternum. alleluia.
oratio ut supra. Sermo sancti augustini
episcopi. Lectio prima.
Audistis fratres carissimi: dñm di
centē discipulis suis. Hec locutus

ſum uobis ut gaudiuꝫ meū in uobis ſit.
ꝛ gaudiū ueſtrū impleatur. Quid ē gau
dium chriſti in uobis : niſi qđ dignatur
gaudere de nob‹ Quid ē gaudiū noſtꝝ
quod dicit implendum: niſi eius habere
ꝯſortiū: propter qđ beato petro dixerat
Si non lauero te: non habebis partem
mecū. Gaudiū ergo eius in nobis : gra
tia ipſius eſt quā preſtitit nobis. ipſa ē et
gaudiū noſtrū. Sed de hac ille etiā ante
hominis ſuſceptionē i ſua eternitate gau
debat: quando elegit nos ante mūdi cō
ſtitutionē. nec recte poſſumus dicere: qđ
gaudiū eius plenum non erat. nō eīꝫ de
us iperfecte aliquando gaudebat. ſed il
lud eius gaudiū in nobis non erat: quia
nec nos in quibus eſſe poſſet iā eramus
nec quando eſſe cepimus: cum illo eſſe
cepimus: in ipſo autem ſemper erat: qui
nos ſuos futuros certiſſima ſue preſcien
tie ueritate gaudebat. proinde gaudium
iam ipſe perfectū de nobis habebat: qñ
nos preſciendo ꝛ predeſtinando gaude
bat. **Lectio ſecunda.**

NEqꝫ eīm ullus in illo eius gaudio
metus eſſe poterat: ne forte non fie
ret qđ ſe facturū eſſe preſciebat. Sed ne
qꝫ cum uel facere cepiſſet: qđ ſe facturuꝫ
eſſe preſciuit: gaudium eius qđ beatum
eſt creuit. Alioquin beatior factus eſt qꝛ
nos fecit. Abſit hoc fratres: dei eīm bea
titudo quia nec minor fuerat ſine nobiſ.
ſic non fit maior ex nobis. Gaudium igi
tur eius de ſalute noſtra qđ in illo ſemp
fuit cum preſciuit ꝛ predeſtinauit nos: ce
pit eſſe in nobis quando uocauit nos: ꝛ
hoc gaudiū merito noſtrū dicimus: quo
ꝛ nos beati futuri ſumus. Sed hoc gau
dium noſtrū creſcit ꝛ proficit: ꝛ ad ſuam
perfectionē perſeuerando protendit. er
go inchoatur in fide renaſcentiuꝫ imple
bitur aūt in premio reſurgentiū. **Lec. iij.**

ECce unde dictū exiſtimo: hec locu
tus ſum uobis: ut gaudium meuꝫ
in uobis ſit: ꝛ gaudiū ueſtrū impleatur.
In uobis ſit meū: impleatur ueſtrū. Sē
per eīm erat meum plenum: ꝛ antequaꝫ
uocaremini: cum uocandi a me preſcire
mini: ſed fit ꝛ in uobis: cum hoc efficimi
ni qđ preſciui de uob. Impleat aūt iam
uēm: quia beati eritiſ: qđ nōdū eſtis: ſicut
creati eſtis qꝛ nō fuiſtis. Hoc ē inqͥt pre
ceptum meū ut diligatis īuicē: ſicut dile
xi uos: ſiue dicat preceptū ſiue mādatū:
ex uno uerbo greco utrūqꝫ inṫpretat: qđ
eſt entole. Iā uero ꝛ iſtā ſentētiā añ dixe
rat: de qua me uobis ut potui diſputaſſe
memiſſe debetis. Ibi eīm ſic ait: mādatū
nouū do uobis: ut diligatis īuicē ſicut di
lexi uos: ut ꝛ uos diligatis īuicē. **lec. iiij.**

HUius itaqꝫ mādati repetitio cōmen
datio eſt: niſi qꝛ ibi mandatū inqͥt:
nouū do uob. hic aūt. Hoc eſt inqͥt man
datum meum: ibi tanqꝫ nō fuerit añ tale
mandatū. hic tanqꝫ nō ſit aliud eius mā
datum. Sed ibi dictū eſt nouū: ne in ue
tuſtate noſtra pſeueremus. hic dictum ē
meū: ne ꝯtēnendū putareꝫ. Qđ aūt hic
ita dixit. hoc eſt mandatū meū: uelut nō
ſit aliud. Quid putamus fratres mei. nū
qdnā ſolū eius de iſta dilectione manda
tum eſt: qua diligimus inuicē‹ Nōne eti
am ꝛ aliud maius: ut diligamus deum‹
Aut uero de ſola nobis deus dilectione
mādauit: ut alia nō inqͥramus. Tria cer
te cōmendat Aplus dicēs. Manet autē
fides. ſpes. caritas. tria hec: maior āt his
eſt caritas. Et ſi i caritate hoc ē in dilecti
one cōcluditur duo illa ꝑcepta: maior tñ
dicta eſt hec ſola. **Lectio quinta.**

DE fide igitur nobis quā multa mā
data ſunt: quā multa de ſpe: quis
poteſt cūcta colligere: quis enumerādo
ſufficere: Sed intus eſt qđ ait idē apls.
Plenitudo legis eſt caritas. Ubi ergo
caritas: quid eſt qđ poſſit deeſſe‹ Ubi aūt
nō eſt: qd ē quod poſſit ꝓdeſſe‹ Demō
credit nec diligit: nemo diligit qui ñ cre
dit: fruſtra quidem: ſed tamen poſſet ſpe
rare ueniā qui non diligit: nemo autem
poteſt deſperare qui diligit. Deniqꝫ ubi
dilectio eſt: ibi neceſſario fides ꝛ ſpes.
Et ubi dilectio proximi: ibi neceſſario di
lectio dei. Qui eīm non diligit deū: quo
modo diligit ꝓximū tanqꝫ ſeipſum: qñ
quidē nō diligit ꝛ ſeipꝫ. Eſt qppe ipius

⁊ iniquus. Qui autem diligit iniquitatē
non plane diligit. sed odit animam suā.

Lectio sexta.

HOc ergo preceptum domini teneamus: ut nos inuicem diligamus. ⁊
quicquid aliud precipit faciamus: quoniam quicquid est aliud hic habemus.
Discernitur quippe ista dilectio ab ea dilectione: qua se inuicem diligunt hoīes
sicut homines. Naȝ ut discerneretur adiunctuȝ est: sicut dilexi uos. Ut quid eiȝ
uos dixit christus: nisi ut possim⁹ regnare cum christo? Ad hoc ergo ⁊ nos inuicem diligamus: ut dilectionem nostram
discernamus a ceteris: qui non ad hoc se inuicē diligūt: quia nec diligūtur: qui
autem se propter habendum deum diligunt: ipsi se diligunt. ergo ubi se diligunt
deum diligunt. non est hec dilectio in oībus hominibus. pauci se propter ea diligunt: ut sit deus omnia: in omnibus.

Lectio sancti euangelij scd̄m matheū.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. Hec mando uobis ut diligatis inuicē sicut dilexi uos. **Et reliqua.**

Omelia scti augustini epi lectio septia.

IN lectione euāgelica que hāc antecedit dixerat dn̄s. Nō uos me elegistis sed ego elegi uos: ⁊ posui uos: ut
eatis ⁊ fructuȝ afferatis: ⁊ fructus uester maneat: ut qd̄cūqȝ petieritis patrē in nomine meo det uobis. De quibus uerbis
iam nos qd̄ dedit dn̄s disseruisse meministis. Hic aūt dicit sequenti scilicet lectione: quā mō cū recitaretur audistis. hec
mando uobis ut diligatis inuicē: ac per hoc intelligere debemus hūc esse fructū
nostrum: de quo ante ait. Ego uos elegi de mūdo: ut eatis ⁊ fructum afferatis: et
fructus uester maneat. Et qd̄ adiūxit ut quodcunqȝ pecieritis patrem in noīe
meo: det uobis. tunc utiqȝ dabit uobis si diligamus inuicē. ⁊ hoc ipsum sedēdit
nobis: qui nos elegit non habentes fructum: quia non eum nos elegeramus: et
posuit nos ut fructum afferamus. hoc ē inuicē diligamus: quē fructum sine illo
afferre non possumus. Sicut palmitē si ne uite nihil possunt facere. **lec. octaua.**

CAritas ergo est fructus noster: quā diffiniuit apostolus de corde puro ⁊ cō
scientia bona ⁊ fide non ficta. hac diligamus inuicem. hac diligamus deum: neqȝ enim uera dilectione diligeremus inuicem: nisi diligeremus deum. diligit enim
unusquisqȝ proximum tanqȝ seipsum: si diligit deum. nam si deum non diligit ñ
diligit seipsum. In his autē caritatis duobus preceptis tota lex pēdet ⁊ prophete. hic est fruct⁹ noster: de fructu itaqȝ nobis mandās. Hec mando uobis inquit
ut diligatis inuicem. Unde ⁊ apostolus paulus: cum contra opera carnis cōmēdare fructū spiritus uellet: a capite hoc
posuit. Fructus iquit spiritus est caritas ac deinde cetera tāqȝ ex isto capite exorta ⁊ religata: contexuit que sunt gaudiū.
pax. longanimitas. benignitas. bonitas. fides. mansuetudo. continētia. Quis autem bene gaudet qui bonuȝ non diligit.
unde gaudet? Quis paceȝ ueram nisi cū illo potest habere: qui ueraciter diligit?
Quis est longanimis ī bono perseuerāter manēdo: nisi ferueat diligendo? quis
est benignus nisi diligat cui opitulatur quis est bonus nisi diligendo efficiatur?
quis salubriter fidelis: nisi ea fide que ꝑ dilectionem operatur? quis utiliter mansuetus: cui nō dilectio moderet? quis ab
eo cōtinet unde turpatur: nisi diligat unde honestatur. **lectio nona.**

MErito itaqȝ magister bonus dilectionēȝ sic sepe cōmendat: tanqȝ sola precipienda sit: sine qua non possunt ꝓ
desse terrena bona: ⁊ que non potest haberi sine ceteris bonis: quibus homo efficitur bonus. Pro hac autem dilectiōe
patienter debemus etiam mūdi odia sustinere. Necesse est eīm ut nos oderit:
quos cernit nolle q̄ diligit. sed plurimū nos de seipso dominus consolatur: qui
cum dixisset. Hec mando uobis ut diligatis inuicem: Adiecit atqȝ ait. Si mundus uos odit: scitote: quia me priorē uobis odio habuit. Cur ergo mēbrum se
supra uerticem extollit? recusas eē ī corpe

Si non uis odium mundi sustinere cuz capite. si de mundo inquit essetis: mūdus quod suū erat diligeret. Uniuerse utiq3 hoc dicit ecclesie. Quā plerūq3 etiā ipaz mundi nomie appellat: sicut illud ē. Deus erat in christo mundū reconcilians sibi. Itēq3 illud. Non eī3 uenit filius hominis ut iudicet mundum: sed ut saluet mundus per ipsum. Et in epistola sua ioannes ait. Aduocatum habemus apud patrem iesum christum: ⁊ ipse est propiciator peccatorum nostrorum: non tantu3 nostrorum sed etiam totius mundi.

In natalitijs euangelistaru3 de cōmuni apostoloru3 omnia dicuntur preter lectiones ⁊ orationes.

De expositione beati gregorij pape sup ezechielem lectio prima.

SAncta quattuor aīalia que prophetie spiritu futura preuident: subtili narratione describuntur cu3 dicitur quattuor facies uni: ⁊ quattuor penne uni: qd per faciem nisi noticia: ⁊ quid per pēnā nisi uolatus exprimitur: per faciem quippe unusquisq3 cognoscitur per penna3 uero in altum auium corpora subleuantur. Facies itaq3 ad fidem pertinet. penna ad contemplationem: per fidem namq3 ab omnipotenti deo cognoscimur: sicut ipse de suis ouibus dicit. Ego sum pastor bon⁹: ⁊ cognosco meas: ⁊ cognoscunt me mee. qui rursus ait. Ego scio quos elegerim. Per contemplationem uero: quia dum super nosmetipsos tollimur quasi in aera leuāur. Quattuor ei3 sunt facies uni: quia si requiras quid matheus d incarnatiōe domini sentiat: hoc nimirū sentit quod marcus: lucas: ⁊ ioānes. Si queras quid ioānes sentiat: hoc proculdubio quod lucas: marcus: ⁊ matheus. Si queras quid marcus. hoc qd matheus: lucas: ⁊ ioānes. Si queras qd lucas: hoc qd ioannes matheus: ⁊ marcus.

Lectio secunda.

QUattuor ergo facies uni sunt: quia noticia fidei qua cognoscuntur a deo. ipsa ē in uno: que simul est in quattuor. Quicquid eīm in uno inueneris: hoc in omnibus siml' quattuor recognosces Et quattuor penne uni: quia omnipotētis dei filium dominum nostrum iesum christum: simul omnes concorditer predicant: ⁊ ad unitatem eius mētis oculos leuantes penna contemplationis uolāt Euangelistaru3 ergo facies ad humanitatē dñi ptinet. penna ad diuinitatem: qr in eum quē corporeum aspiciunt: quasi faciem intendunt. Sed hunc du3 esse incircūscriptum atq3 incorporeum ex diuinitate annūciant: per contemplationis pennam quasi in aera leuantur: quia itaq3 ⁊ una est fides incarnationis eius in omnibus: ⁊ par contemplatio diuinitatis in singulis: recte nunc dicitur quattuor facies uni: ⁊ quattuor penne uni.

Lectio tertia.

SEd que uirtus esset: si fidem atq3 ꝯtemplationem domini habentes predicatores: illius opera non haberēt. Sequitur. Et pedes eorum pedes recti. Quid per pedes nisi gressus actuum designantur: Quattuor ergo animaliu3 pedes recti esse designantur: quia sanctorū euangelistarum atq3 omnium perfectorum opera ad sequendam iniquitate3 non sunt retorta. Hos aūt pedes rectos non habent qui ad mala mūdi que relinquerant reflectuntur. de quibus scriptum est Canis reuersus ad uomitu3 suum: ⁊ sus lota in uolutabro luti. Dolebat de quibusdam doctor egregius quod pedum rectitudinem retro torserant: quibus per increpationem dicebat. Quomodo cōuertimini iterum ad infirma ⁊ egena elementa mundi: quibus denuo seruire uultis: Dies obseruatis: ⁊ tempora ⁊ ānos: timeo ne forte sine causa laborauerim in uobis: qui etiam alias amonet dicens. propter quod remissas manus ⁊ dissoluta genua erigite ⁊ rectos gressus facite pedibus uestris.

Lectio quarta.

UT uero in eisdem sanctis predicatoribus uite grauitas fortitudo atq3 discretio monstraretur recte subiūxit.

Et planta pedis eorum: ut planta pedis
uituli. Quid eniz predicatores sancti bo
uum nomine designantur. Docet Pau
lus apostolus: legis testimonium expo
nens. Non obturabis os boui trituran
ti. In sanctis ergo predicatoribus plan
ta pedis est uituli: scilicet mature icedēs.
⁊ fortis. ⁊ diuisa: quia unusquisqȝ predi
cator ⁊ ueneratioꝫ habet in maturita
te: ⁊ fortitudinem in opere: ⁊ diuisioneꝫ
ungule indiscretione. Non enim facile
predicatio eius accipitur: sileuis in mori
bus esse uideatur. Et nulla erit maturita
tis ostensio: si contra aduersa omnia nō
affuerit operis fortitudo. Uirtutis auteꝫ
meritum ipsa fortitudo operis amittit: si
discreta intellectu non fuerit. Ecce enim
sacram scripturam legimus: si omnia ad
litteram sentiamus: uirtutem discretiōis
amisimus. Si omnia ad spiritualem alle
goriam ducimus: similiter indiscretiōis
stulticia ligamur. **Lectio quinta.**

Legunt eniꝫ eloquia sancti predica
tores: ⁊ aliquando pe significatio
nes littere spirituꝫ requirunt: ⁊ modo fa
cta bona precedentium patrum: sicut iu
xta litteram inueniunt imitantur: modo
quedam que iuxta historiam imitanda
nō sunt: spiritualiter intelligunt ⁊ ad pro
fectum tendunt. Quid aliud ergo predi
catores sancti i suo pede id est opere: nisi
gloriam suam denunciant sibi: de quib⁹
aperte dicitur. Et scintille quasi aspectus
eris candentis: eris metalluꝫ ualde sono
rum est: et recte uoces predicantium ae
ri comparantur: quia in omnem terram
exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis ter
re uerba eorum: bene autem aes candēs
dicitur: quia predicantium uox sonat et
ardet. Ardet eniꝫ desiderio: sonat uerbo
Aes candens est predicatio accensa: sed
de cādente aere scintille appellate sunt:
quia eos quos in corde tetigerint: incen
dunt. **Lectio sexta.**

Considerandum quoqȝ est: quod
scintille subtiles ualde ⁊ tenues sit:
quia cum predicatores sancti de celesti
patria loquūtur non tantum ualent ape
rire uerbiꝫ: quantum possunt ardere de
siderio. Ex eoruꝫ ergo lingua quasi qui
daꝫ anemos scintille ueniunt: quia de ce
lesti patria in eorū uoce uix tenue aliqd
cognoscitur: quod tamen ab eis tenuiter
amatur: neqȝ enim celestem gloriam aut
tantuꝫ uidere sufficiunt q̄ꝫtum est: aut tā
tum loqui q̄ꝫtum uident. Candens ergo
es scintillam proijcit: quando uix tenui
ter predicator loqui sufficit hoc: unde ip
se fortiter ignoscit. Diuina autem pieta
te agitur ut ex ipis scintillis tenuissimus
audientis animus inflāmetur: quia sunt
quidam qui dum parua audiunt maio
ri desiderio replentur: ⁊ inde perfecte in
dei amore ardent: unde uix tenuissimas
uerboꝝ scitillas accepit. Uerbū qppe p̄
dicationis semen in corde audientis est
⁊ auditor bonus inde fert postmodum
magnā messeꝫ sciētie: unde pri⁹ paruū ac
ceperunt semē lingue. **Lectio sancti euā
gelij secundum lucam.**

In illo tempore designauit domin⁹
⁊ alios septuaginta duos: ⁊ misit il
los binos ante faciem suam in omnem
ciuitatem ⁊ locum: quo erat ipse uentu
rus. **Et reliqua.**

Omelia bti gregorij pape. lectio septia.

Dominus ⁊ saluator noster fratres
carissimi aliquando nos sermoni
bus: aliquando nos operibus amonet.
Ipsa eteiꝫ facta eius precepta sunt: quia
dum aliquid tacitus facit quid agere de
beamus innotescit. Ecce enim binos in
predicationē discipulos mittit: quia duo
sunt precepta: caritas dei: uidelicet ⁊ pro
ximi: ⁊ minus quam inter duos haberi
caritas non potest. Nemo enim proprie
ad semetipsum habere caritatem dicitur
sed dilectioneꝫ ipse in alterum tendit: ut
esse caritas possit. Binos ergo ad predi
canduꝫ dominus discipulos mittit: qua
tenus hoc tacitus nobis innuat: quia q
caritatem erga alterum non habet: pre
dicationis officiuꝫ suscipere nullatenus
debet. bene autem subditur. quia misit e⁄
os ante faciem suam in omnem ciuitatē
⁊ locum: quo erat ipse uenturus. predica

tores namq3 suos dñs sequitur: quia pre
dicatio preuenit: τ tunc ad mẽtis nostre
habitaculum dominus uenit: cui3 uerba
exhortationis precurrunt: atq3 per hoc
ueritas in mente suscipitur. Lec. octaua.

HInc nãq3 eisdem predicatoribus
Hisaias dicit. Parate uiam domini
rectas facite semitas dei nostri. hinc illis
psalmista ait. Iter facite ei qui ascẽdit su
per occasu3. Super occasum namq3 do
minus ascẽdit: quia unde in passione oc
cubuit: inde maiorem suam gloriam re
surgendo manifestauit. Super occasum
uidelicet ascendit: quia mortem quam p
tulit: resurgendo calcauit. Ei ergo qui as
cendit super occasum iter facimus: cum
nos eius gloriam uestris mentibus pre
dicamus: ut eam τ ipse post ueniens per
amoris sui presentiam illustret. Missis
autem predicatoribus quid dicat audia
mus. Messisquidem multa: operarii aũt
pauci. rogate ergo dominum messis ut
mittat operarios in messem suam. iã mes
sis multa: sed operarij pauci sunt: quod
sine graui merore loqui non possumus.
quia τsi sunt qui bona audiant desunt q
dicant: ecce mundus sacerdotibus ple
nus est: sed tamẽ i messe dei rarus ualde
operarius inuenitur: quia officium qui
de3 sacerdotale suscipimus: sed opus of
ficij non implemus. Lectio nona.

SEd pensate fr̃es carissimi: pensate
Sqđ dicitur: rogate dominũ messis:
ut mittat operarios in messem sua3: uos
pro nobis petite ut digna uobis opera
ri ualeamus: ne ab exhortatione lingua
torpeat: ne postquã locum predicatiõis
suscepimus: apud iustum iudice3 nostra
nos taciturnitas abdicat. Sepe enim ꝓ
sua nequitia predicantium restringitur
lingua: sepe uero ex subiectorum culpa
agitur: ut eis qui presunt predicationis
sermo subtrahatur: τ sua quippe nequi
tia predicantis lingua restrigitur. Sicut
psalmista ait. Peccatori autem dixit de
us. Quare tu enarras iusticias meas. et
rursum ex uitio subiectorum uox predi
cantium prohibetur. Sicut ad ezechie
lem dñs dicit. Linguã tuã adherere faci
a3 palato tuo: τ eris mutus: nec quasi uir
obiurgans: quia domus exasperans est.
ac si apte dicat. Idcirco tibi predicatio
nis sermo tollitur: quia dum me in suis
actibus plebs exasperat: non est digna
cui exhortatio ueritatis fiat. In natale
unius martyris capitulum.

BEatus uir qui inuentus est sine ma
Bcula: τ qui post aurum non abijt:
nec sperauit in pecunie thesauris. qs ẽ hic: τ
laudabi3 eũ. fecit ei3 mirabilia i uita sua
hym. Deus tuorũ militum. ℣. Gloria τ ho
nore: coronasti eum dñe. ℟. Et cõstituisti eum
super: opera manuũ tuarum. Ad mag. añt.
Iste sãctus ꝓ lege dei sui certauit usq3 ad mor
tẽ: τ a ʋbis ipiorũ nõ timuit. Fundat᷒ ei3 erat
supra firmã petrã. Pro uno marty. oõ.

PResta quesumus õipotẽs deus ut
Pq beati. N. martyris tui natalitia
colimus intercessione eius in tui nomis
amore roboremur. Alia oratio.

PResta quesumus oñipotẽs deus
Put intcedẽte beato. N. martyre tuo
τ de cũctis aduersitatib᷒ liberemur i corpo
re: τ a prauis cogitatiõib᷒ mũdemur in
mẽte. p dñ3. Pro uno marty. põtifi. oõ

IN firmitatẽ nr̃a3 respice õipotẽs de
Ius: τ q2 põd᷒ ꝓprie actiõis grauat
beati. N. martyris tui atq3 põtificis iter
cessio gl'iosa nos ꝓtegat. p dñm: Alia ꝓ
marty. ponti. oratio.

DEus q nos bt̃i. N. martyris tui at
Dq3 põtificis annua solẽnitate letifi
cas ꝯcedeꝰ ꝓpiti᷒: ut cui᷒ natalitia coli3᷒:
de eiusdẽ etiam protectiõe gaudeamus.
Ad matuti. iuitatoriũ. Regem martyrum
dominũ: Uenite adoremus. psalmus. Ue
nite. hym. Deus tuorum militum. In pri
mo nocturno añt. In lege dñi fuit uolũtas
eius die ac nocte. psalmus. Beatus uir. a᷒.
Predicans preceptum dñi: ꝯstitutus est i mõ
te sanctũ eius. psalmus. Quare fremuerunt
añt. Uoce mea ad dñm clamaui: τ exaudiuit
me de monte sancto suo. psalmus. Dñe qd
℣. Gloria τ honore: coronasti eũ dñe. ℟. Et
constituisti eum: super opera manuu3 tuarum.
Sermo sãcti augustini epi. Lec. prima.

IN omnibus ſcripturis fratres cariſ
ſimi: chriſtianorum tempora predi
cta ſunt: hoc ideo quia futurum erat ut
reges terre qui propter idola perſeque
bantur chriſtianos propter chriſtuz ido
la delerent: ⁊ ſubiugaretur omnis poteſ
tas iugo chriſti: ut impleretur quod di
ctum eſt: Ultus ſuz eos: qd ē ulꝰ ſū eos
Uindicaui me de ipſis: uindicaui me de
ipſis inimicis meis: quomodo me uindi
caui? Occidendo in eis errorem. Suſci
tando fidem. Corpus enim chriſti loqui
tur. Quicquid in omnibus malis perſe
quebatur chriſtianos deletū eſt. homo e
nim quando te perſequitur noli attende
re illā figuram quam fecit deus. aut ani
mam illam quam ſpirauit deus: non te
perſequitur quod fecit deus: ſed malicia
quam fecit homo: omnia quecunqz fecit
deus: laudant deum. Audiſtis in benedi
ctionibus: ⁊ audiſtis in omni ſolēnitate
quando leguntur: quoniam omnia lau
dant deum: celeſtia: terreſtria: angeli: ho
mines: lūinaria: celi: arbores: terre: flu
mina: maria: quicqd deus creauit ſiue in
celo: ſiue ī terra: ſiue ī mari laudāt deuz.
℟. Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit uſqz
ad mortem: ⁊ a uerbis īpiorum nō timuit. Fū
datus enim erat ſupra firmā petram. ℣. Iſte
eſt qui contēpſit uitaz mundi: ⁊ peruenit ad ce
leſtia regna. Fundatus enim erat.

Lectio ſecunda.

NUnquid aliquando ibi audiſtis:
quia laudat deum auaricia? Nun
quid aliquando audiſtis quia laudat de
ebrioſitas? Nunquid aliquando ibi au
diſtis quia laudat deum luxuria? Nun
quid aliquādo ibi audiſtis quia laudat
deum heresis. omnia iſta quare non lau
dant deum? Quia non ſunt creata a deo
Et arbor ſeruauit quod creata eſt: hō de
leuit quod erectus eſt. Si ſeruaſſet in ſe
bonum quod in illo creauit deus id eſt
ad imaginem ſuam ſemper laudaret de
um non ſolum lingua ſed ⁊ uita. ergo ꝑ
dicta ſunt ⁊ tempora noſtra: ſed in tēpo
ribus noſtris predicta ſunt futura ſciſ
mata. Quomodo ergo pugnauit illa ec
cleſia contra diabolum: ſic ⁊ iſta pugnat
nūquid ceſſat pugnare aduerſus diabo
lum? Sic dictū ē de diabolo: quia leo et
Draco ē. Leo propter impetuz: draco
propter inſidias: leo aperte iraſcitur: dra
co occulte īſidiatur. Pugnauit eccleſia
prioribus temporibus aduerſus leonē:
pugnat modo aduerſus draconem: ſed
quomodo uictus ē leo uincitur ⁊ draco.
℟. Iuſtus germinabit ſicut liliū. Et florebit i
eternum ante dn̄m. ℣. Plantatus in domo
dn̄i in atrijs domus dei noſtri. Et florebit.

Lectio tertia.

QUe fortitudo leonis contra illum
leonem de quo dictū eſt. Uicit leo
de tribu iuda? Et que fortitudo dracōis
contra mortem domini qui ſerpentez ſu
ſpendit in ligno? Triumphauit enim de
morte quaz diabolus propinauerat per
aſtucias ſuas homini. Et cum exaltaret
moyſes ſerpentem in heremo in ligno:
populus qui mordebatur a ſerpente at
tendebat ſerpentem ⁊ ſanabatur. Sic et
modo quēcunqz momorderit aſtutia ſa
thane intueatur chriſtum in ligno pēdē
tem. Ibi enim mors occiſa eſt: dominus
ſemper uiuit. ſed ut occideret mortez ue
ſtitus eſt morte. non enim potuit mors
mori niſi in uita. nō moritur amaritudo
niſi in dulcedine. non moritur frigus ni
ſi in calore. nō eſt mortua mors niſi in ui
ta. Quis eſt uita? Chriſtus deus no
ſter. Sed uita induta erat morte. cru
cifixus eſt mortuus eſt: ⁊ reſurrexit tota
uita: interfecta morte ⁊ deglutita: iam ui
ta reſurrexit: ut de illo diceret apoſto
lus. Scimus quia chriſtus non mori
tur: Et mors illi ultra non dominabi
tur. Cui autem dominata eſt primo
mors: uolenti dominata eſt. Inflauit
ſe aduerſus eum ſatelles leonis. tunc iu
dex a quo iudicabatur erexit ceruicem
⁊ ait: Non mihi reſpōdes? Rugitus ſce
uit leonis: tument colla ſerpentis: ſedanī
ad riſionē agni: q nouit occidere leonē.
℟. Iſte cognouit iuſticiā: ⁊ uidit mirabilia ma

gna: ⁊ exorauit altissimum. Et inuentus est in
numero sanctorum. ℣. Iste est qui contēpsit
uitam mundi: ⁊ peruenit ad celestia regna. Et
inuentus. In secundo nocturno aīt. Fi
lij hominuʒ scitote. quia dominus sanctum su
um mirificauit. psalmus. Cum inuocarem.
aīt. Scuto bone uoluntatis tue coronasti eū
domie. psalmus. Uerba mea. aīt. In uni
uersa terra gloria ⁊ honore coronasti eum. ℣.
Posuisti domine: super caput eius ℟. Coro
nam: de lapide precioso. Lectio quarta.

Audi q: uolēti dn̄ata ē mors: cū eiʒ
hoc ab illo audiuit respōdit. n̄ hēres
in me potestatem nisi data fuisset tibi de
celo. quis dedit desuper hanc potestatē?
Deus. qs est deus? pater ⁊ filius: ⁊ spiri
tus scīs. Ut ergo esset hōini potestas in
deū: ab ipso deo accepit potestatē hō: ut
iudicar ⁊ deū: deū occltū: hoieʒ māifestū
Ut ergo leonem ⁊ draconem de quo su
pra dictum est possumus cum dei adiu
torio uincere cum grandi timore: ac tre
more ante oculos habeamus illud qd̄
apostolus ait. Aduersarius uester diabo
lus tanq̄ʒ leo rugiens aliquid deuorare
querens circuit. Et illud qd̄ de dracone
nos aplus amonet cū omni solicitudine
caueamus. Aptaui uos iqt uni uiro uir
ginē castā exhibere christo. sed timeo ne
sicut serpens seduxit euā astutia sua: ita ⁊
sensus uri corrūpātur a simplicitate que
est in christo iesu. ℟. Honestū fecit illū do
minus: ⁊ custodiuit eū ab inimicis: ⁊ a seducto
ribus tutauit illū. Et dedit illi claritatē eternā.
℣. Descēditq; cū illo in foueā: ⁊ in uinculis n̄
dereliquit eum. Et dedit illi. Lectio qnta.

Quando ergo tibi aliqua publica
tribulatio nota fuerit rabiē ac seeui
tiam leonis itellige: quando te male ꝯcu
piscētie ad auariciā uel luxuriā callida se
ductiōe solicitāt: draconis blandimenta
cognosce. Si ergo fidē rectā cupis fideli
ter custodire: in aduersis fortis esto ꝯtra
leonis seeuitiā. Si ergo uirginitatē aīe in
tegrā seruare desideras: quantum potes
obserua blādimēta draconis: ne forte si
incautus fueris qnq; sensus q in te sunt:
quasi qnq; uirgines pmittas a serpente

corrūpi: quicqd eiʒ pulchrescit usu: quic
quid dulcescit gustu: qcquid blāditur au
ditu: quicqd lēocinatur odoratu: qcquid
molescit atactu: in his omnibus si incau
ti fuerimus surrepentibus concupiscen
tijs malis: aīe uirginitateʒ corrumpi per
mittimus: ⁊ impletur in nobis illud qd̄
per prophetam dictū est. Intrauit mors
per fenestras nostras. Per hoc eniʒ qn
q; sensus quasi per quasdaʒ ianuas: aut
mors aut uita ad animā nostrā ingredit
℟. Desideriū aīe eius tribuisti ei dn̄e. Et uolū
tate labioꝝ eius nō fraudasti eū. ℣. Qm̄ pre
uenisti eū in bn̄dictiōibus dulcedinis: posuisti
in capite eius coronā de lapide p̄cioso. Et uo
luntate labioꝝ eius. Lectio sexta.

Simus ergo deo auxiliante de illis
quinq; uirginibus sapiētibus: que
sicut in euangelio legimus portauerunt
oleum in lampadibus suis: ⁊ quantum
possumus obseruemus: ne inter istas stl
tas inueniamur: que sibi de sola corpo
ris integritate plaudentes: uirginitatem
anime per corruptionem quinque sensu
um perdiderunt: que non portauerunt
oleum secuʒ: quibus dictum est. Ite emi
te uobis a uendentibus. Oleum eiʒ hoc
loco adulatio est: ⁊ laus humana. uēdūt
oleum omnes adulatores: ergo stulte il
le dicte sunt: que forinsecus querebant
laudem: non intus in conscientia habe
bant: ideo non portabant oleum secum.
quia laudem in aliena lingua non in cō
scientia sua uolebant habere. tamen qd
respondetur illis stultis: ne forte non suf
ficiat nobis. Quomodo apostolus dixit
sed neq; meipsum iudico: si ergo consci
entia nostra sub examine iudicij dei tre
pidat: ⁊ quāuis sibi recta putetur: tamen
timet ne exeat iusticie regula de thesau
ris illius: ⁊ inueniatur tortum quod uid̄
batur rectum: q̄to minus curare debe
mus aliena iudicia de nobis carissimi si
ue bona siue mala: nec ualde gaudere d̄
bemus quando laudamur: nec cōtrista
ri quando uituperamur: quia nec dam
nare iniuria: nec coronare pōt laus falsa
℟. Stolā iocūditatis induit eū dominus. Et

coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. ℣.
Cibauit illū dñs pane uite: ⁊ itellectus: ⁊ aqua
sapiētie salutaris potauit illū. Et coronaʒ. In
tertio nocturno. añt. Justus dñs: ⁊ iusticí
am dilexit: eqtatē uidit uultus ei⁹. ps. In dño
cōfido. añ. Habitabit ī tabernaculo tuo: reqe⁄
cet in monte sācto tuo. ps. Dñe qs habi. añ.
Posuisti dñe sup caput eius: coronaʒ de lapi
de pcioso. ps. Dñe in uirtute tua. ℣. Ma
gna ē gloria eius: in salutari tuo. ℟. Gloriam
⁊ magnū decorē: impones sup eum. Lectio
sancti euange. secundū lucam.

In illo tēpore dixit iesus turbis. Si
quis uenit ad me: ⁊ nō odit patreʒ
suū: ⁊ matrē: ⁊ uxorē: ⁊ filios: ⁊ fratres: et
sorores: adhuc aūt ⁊ aiam suā: nō potest
meus esse discipulus. Et reliqua. Ome
lia sācti gregorij pape. lectio septima.

Si ꝯsiderem⁹ fratres carissimi: que
⁊ quāta sunt que nobis ꝓmittūtur
in celis: uilescūt aīo oīa que hn̄tur in ter
ris. terrena nāqʒ suba supne felicitati cō
parata pōdus est nō subsidiū. tēporalis
uita eterne uite cōpata: mors ē potius di
cenda quā uita. Ipse eim quotidian⁹ de
fectus corruptiōis qd ē aliud quā quedā
ꝓlixitas mortis? Que aūt lingua dicere
uel qs itellectus cape sufficit: illa supne ci
uitatis quāta sint gaudia: angelorū cho
ris interesse cū beatissimis spiritib⁹: glie cō
ditoris assistere: presentē dei uultū cerne
re: incircūscriptū lumē uidere: nullo mor
tis metu affici: incorruptiōis ppetue mu
nere letari. Sed ad hec audita iardescit
animus: iāqʒ illic cupit assistere ubi se spe
rat sine fine gaudere. sed ad magna pre
mia pueniri nō pōt nisi p magnos labo
res: unde paulus egregi⁹ pdicator dicit.
Nō coronabitur nisi q legitīe certauerit.
℟. Corona aurea sup caput eius: Expressa si
gno sācitatis: glorie: honoris: ⁊ opus fortitu
dinis. ℣. Qm̄ puenisti eū in bn̄dictionibus
dulcedinis. Posuisti in capite eius coronā de
lapide precioso. Expressa Lectio octaua.

Delectat igit mentē magnitudo pre
miorꝫ: sed nō deterreat certamē la
borū. unde ad se uenientib⁹ ueritas dicit.
Siqs uenit ad me: ⁊ nō odit prēm suū ⁊
matrē. ⁊ uxorē. ⁊ filios. ⁊ frēs. ⁊ sorores.
adhuc aūt ⁊ aiam suā. nō pōt me⁹ eē dis
cipulus. Sʒ pcūctari libet: quō parētes ⁊
carnalr ꝓpinquos pcipimur odisse: q iu
bemur ⁊ īimicos diligē. Et certe d̄ uxo
re ueritas dicit. Qđ deus ꝯiūxit hō non
sepet. Et Paulus ait. Uiri diligite uxo
res uřas: sicut ⁊ christus ecclīaʒ: ecce dis
cipulus uxorē diligēdā pdicat: cū magr
dicat. Qui uxorē n̄ odit n̄ pōt me⁹ eē dis
cipulus. nūqd aliud iudex nūciat: ⁊ aliđ
pco. clamat: an sil' ⁊ odisse possum⁹ ⁊ di
ligere: sed si uiʒ precepti ppēdimus: utrū
qʒ agere p discretionē ualeam⁹: ut eos q
nobis carnis cognationem ꝯiūcti sūt: et
quos ꝓxios nouim⁹ diligamus. ⁊ quos
aduersarios ī uia dei patimur: odiēdo et
fugiēdo nesciam⁹. Quasi eiʒ p odiū dili
git q carnalit sapiēs: dū praua nob īgerit
n̄ audit. ℟. Hic ē uere martyr q ꝓ xp̄i noīe sā
guinē suū fudit. Qui minas iudicū nō timuit:
nec terrene dignitatis gloriā quesiuit. Sed ad
celestia regna puenit. ℣. Justū deduxit dñs p
uias rectas: ⁊ ostēdit illi regnum dei. Qui mi
nas. Lectio nona.

Ut autem dominus demonstraret
hoc erga proximos odiuʒ: non de
affectione procedere sed de caritate ad
didit ꝓtinus dicēs. Adhuc aūt ⁊ aiam
suaʒ: odisse itaqʒ precipimur proximos
odisse ⁊ animā nostram. Constat ergo:
quia amando debet odisse proximum:
qui sic eum odit sicut semetipsum: tunc ⁊
enim bene nostram animaʒ odimus: cū
eius carnalibus desiderijs non adquies
cimus. cum eius appetitum frangimus.
cuʒ eius uoluptatibus reluctamur. que
ergo contempta ad melius ducitur: qua
si per odium amatur. sic nimirum exhi
bere proximis nostris odij discretioneʒ
debemus: ut ī eis ⁊ diligamus quod sūt:
⁊ habeamus odio quod in dei nobis iti
nere obsistunt. Certe dum Paulus hie
rosolymaʒ pergeret: propheta agab⁹ zo
nam illius apprehendit: suisqʒ pedibus
alligauit dicens. Uirum cuius zona est.
sic alligabunt in hierusalem. Sed is qui
animam suam perfecte oderat: dicebat.

Ego nō solū alligari: sed ⁊ mori in ierlm parat⁹ sū ꝓ noīe dn̄i iesu: nec facio aīa3 meā p̄ciosiorē quā me: ecce quō amādo aīa3 suā oderat: imo odiēs amabat quā cupiebat ꝓ iesu nomīe morti tradere: ut hanc ad uitā de peccati morte suscitaret ℞. Dn̄e preuenisti eū in bn̄dictionib⁹ dulcedinis. Posuisti in capite eius coronā de lapide p̄cioso. ℣. Uitā petijt a te: tribuisti ei dn̄e: longitudinē dieꝝ in seculu3 seculi. Posuisti. Responsoriū supra: scriptū ī marty. pōtificibus dici solet: ⁊ precipue in sancti Marcelli. pape ⁊ martyris. Siluerij pontiani: ⁊ martini pape marty. Ad laudes ⁊ p horas aīt. Qui me ꝯfessus fuerit cora3 hōīb⁹: ꝯfitebor ⁊ ego eu3 corā p̄re meo. ps. Dn̄s regnauit. a. Qui sequr me: n̄ ambulat in tenebris: sed habebit lumē uite dicit dn̄s. ps. Jubilate. a. Qui mihi mīstrat: me sequatur: ⁊ ubi ego sū: ibi sit ⁊ mīster meus. ps. Deus deus. a. Siqs mihi mīstrauerit: honorificabit eū p̄r meus q ē in celis: dicit dn̄s. psal. Bn̄dicite. a. Uolo p̄r ut ubi ego sū: ibi sit et mīster meus. psal. Lauda. Caplm. Beat⁹ uir q īuentus ē. hy. Martyr dei. ℣. Justus: ut palma florebit. ℞. Sicut cedrus libāi: multiplicabitur. Ad bn̄. a. Qui odit aīam sua3 in hoc mūdo: in uitā eternā custodit eā. Oratio ubi supra ad tertiā capl3. Beatus uir. q. ℞. bre. Gloria ⁊ honore: coronasti eū dn̄e ℣. Et ꝯstituisti eū: sup opa manuū tuaꝝ. Coronasti. Glia p̄ri. Glia ⁊. ℣. Posuisti dn̄e: super caput eius. ℞. Coronā: de lapide p̄cioso.

Ad sextam capitulum.

Cibauit illū dn̄s pane uite ⁊ ītellect⁹ ⁊ aqua sapiētie salutaris potauit illum dn̄s deus n̄r. ℞. breue. Posuisti domine. Sup caput ei⁹. ℣. Coronā de lapide: p̄cioso. Sup. Glia. Posuisti. ℣. Magna est gloria ei⁹: in salutari tuo. ℞. Gloriā ⁊ magnū decorē: īpones sup eū. Ad nonā capitulū.

Justus cor suū tradidit ad uigilādū diluculo ad dn̄m q fecit illū: ⁊ in ꝯspectu altissimi dep̄cabit̄. ℞. breue. Magna est gloria ei⁹: ī salutari tuo. ℣. Gloria3 ⁊ magnū decore3: īpones sup eum. Jn salutari Glia. Magna. ℣. Justus: ut palma florebit ℞. Sicut cedrus libani: multiplicabitur. Ad uespas a. Qui me ꝯfessus fuerit. cū reliqs. psal. Dixit. Cōfitebor: Beatus. Laudate. Credidi. Capitulū. Btūs uir q. hy. De⁹ tuoꝝ militū. ℣. Justus: ut palma florebit. ℞. Sicut cedrus libāi: multiplicabit̄. Ad mag. aīt. Qui uult uenire post me abneget semet ip̄m: ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequatur me. Oratio ut supra. Jn mat. etiā unius marty. Sermo sancti maximi episcopi.

Ad exhibēdū uīe caritati sermonē festiuitatis sācti martyris. N. in q̄tū dn̄s p̄miserit ipso auxiliāte aliquid enarrare cupim⁹: ⁊ qd̄ n̄ris uirib⁹ nō ualemus: eius suffragijs adiplere possim⁹. Caritas aūt hoīs n̄ ē a seipso: s3 salubrit̄ dōat̄ a christo. Christus illā dōauit martyrib⁹ suis: q eā dōauit fidelib⁹ suis. Caritas ergo christi sicut ī martyrib⁹ suis uicit. sic ad solēnia martyꝝ fideles adducit eandē caritatē ī scō isto martyre. N. uos diligere demōstratis: ad cui⁹ festiuitate3 delectabilr festinatis.

Lectio secunda.

Beatus eīm hic martyr. N. uirtute caritatis īdutus certauit bonū certamē: cursū ꝯsūauit: fidē seruauit: passus supauit: occisus triūphauit. Est aūt quedā hoiu3 seculariū sn̄ia: qua dicere assolēt apud belligeros uiros: uict⁹ dr̄ uictor occisus. hoc dicit suis dilectorib⁹ mūd⁹: sed fidelib⁹ suis aliud loqt̄ christus. Jn scīa ei3 eccl'a īuenit̄ unde illa sn̄ia euacuetur: ut nō dicat̄ uict⁹ qui fuerit uictor occisus. Aliud ē eīm occidi ꝓ mūdo: aliud occidi ꝓ xp̄o. qui occidit̄ ꝓ mūdo uicit̄ cū occidit̄. Jste itaq3 n̄ uictor s3 uict⁹ īuenitur occisus: q2 nisi uinceret̄ nō occideret̄. Qui aūt occidit̄ ꝓ christo uict⁹ nō dr̄: q2 nō uincit̄ q̄muis occidat̄: s3 reuera uictor occidit̄: q2 cu3 occidit̄ uictor efficit̄: corona uero uictoribus datur.

Lectio tertia.

Quomō igitur occisus ille uictor negatur: qui ꝓ eo qd̄ occidit̄ a iusto iudice coronat̄. Ecce beatus hic martyr occisus ē quidē: nō t\u0303n uictus: sed p̄māsit uictor occisus: quia p̄ro īiuncto īuenitur occisus. inuictus enim est christus

dominus: ꝓ quo maluit occidi martyr:
quia si occidi ꝓ inuicto metueret: ad uic
toriā nō ueniret. imo si nō occideret̄ mi
serabilit̄ uinceret̄. Uicit ergo ꝓ fide mo
riendo: q̄ uinceret̄ sine fide uiuēdo. Scri
ptū est aūt: q̄ꝛ iustus ex fide uiuit: deinde
si iste martyr amissa fide uiuere delectare
tur: frustra uiueret corporalit̄: qn̄ spūalit̄
in aīa moreret̄. Corpꝰ eiꝫ ex aīa: aīa ex fi
de uiuit: christus aūt in cordibꝰ fidelium
suoꝝ p fidē habitare dignat̄. **Lec. quarta**

Dicit eīm aplus. Interiorē hoīem
bitare christū p fidē in cordibꝰ ue
stris: pmanēte itaqꝫ fide: pmanet in hoīe
christꝰ. discedēte aūt fide: discedit ab ho
mie christus: discedēte aūt christo: disce
dit ab hoīe uita. Aplus eīm docet quia
christus ē uita nr̄a dicēs. Cū eiꝫ christus
apparuerit uita ur̄a: tūc ⁊ uos apparebi
tis cū ipso in gloria. inanit̄ itaqꝫ corpus
ab aīa uiuificat̄: si discedēte christo aīa
moriat̄. nā ⁊ ipse dn̄s ut fidē esse uitā aīe
demōstraret: infideles mortuos appella
uit dicēs. Dimitte mortuos sepelire mor
tuos suos. qd ergo ꝓderit q̄ꝛ uidet̄ i cor
pore uiuus q fuerat in aīa morte īfidelita
tis occisus. Iste beatus martyr. N. plenꝰ
spiritu sc̄to cogitauit: ⁊ ut semp in aīa ui
ueret: mortē corporis nullatenꝰ formida
uit. meminerat eiꝫ dn̄m dixisse. Nolite ti
mere eos q occidūt corpꝰ: aīam aūt non
possunt occidere. Magis aūt eū timete
q pōt corpus ⁊ aīam pdere in geennam

Lectio quinta.

Nouerat ergo btūs martyr. N. aīa
nō moriēte. corpꝰ qdē cū ea eterna
rege ac felicitate uicturū. Hinc est qd̄ ad
subeūdā corporis mortē idubitāter ⁊ for
titer uenit: q̄ꝛ in ipsa tēporali morte eter
nam uitā aīe simul ⁊ carnis iuenit. Nō ē
ergo uictus iste uictor occisus: cui mors
corporis in tm̄ facta ē triūphalis: ut per
illā mortē fieret imortalis. Tradit̄ itaqꝫ
iudici martyr: deputat̄ cruciatibꝰ occidē
dus. deinde q̄ꝛ feruet amore caritatis do
lorē n̄ metuit supplicij. exhibuit corpus
suū hostiā uiuentē: sanctā: deo placentē.
Impletū est i illo etiaꝫ corporalit̄ qd̄ spi
ritualiter scriptū de iustis in libro sapien
tie ꝯtinetur: de qbus dictū est: qm̄ deus
tētauit illos ⁊ īuenit illos dignos se: tā
quā auꝝ in fornace ꝓbabit illos: ⁊ quasi
holocausti hostiā accepit illos. **lec. sexta**

Holocaustū fratres grecus sermo ē
nō latinus. Qd̄ grece dr̄ holocau
stuꝫ: latine dr̄ sacrificiū. ergo illud sacrifi
ciū uocabat̄ holocaustū: qd̄ totū in alta
ri cremabat̄. Beatū itaqꝫ martyrē chri
sti. N. ⁊ caritas holocaustum exhibuit:
queꝫ crudelitas ꝑsecutoris lacerauit. Et
martyrē qdē iudex macerauit: sed holo
causti hostiā semetipm̄ deo martyr sācti
simus imolauit. Impietas ergo iudicis
martyrē interfecit: quē holocausti hosti
am passio gloriosa ꝑfecit. atqꝫ ut ita dica
tur martyrē suū dn̄s hostiā uiuā libēter
accepit. Nouerat aūt iste martyr dixisse
christū. Qui mihi mīstrat me sequat̄: et
ubi ego suꝫ illic ⁊ mīster meꝰ erit. mīstrat
ergo christo: ⁊ secutꝰ ē christū. Oēs igit̄ i
hac festiuitate letemur: ut uirtutē sāctoꝝ
inquātū dn̄s adiuuat imitemur. huiꝰ fe
stiuitatis gaudiū. cūctis ꝓficiat ad uirtu
tis exemplum. **Lec. sancti euang. scd̄m matheum.**

In illo tp̄e dixit iesus discipul̄ suis.
Siqs uult post me uēire: abneget
semetipsū: ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̄ me
⁊ reliqua. Omelia sancti gregorij pape lectio septima.

Quia dn̄s ac redēptor nr̄ nouꝰ hō
uenit i mundū: noua p̄cepta dedit
mūdo: uite eteiꝫ nr̄e ueti īuitijs enutrite:
ꝯrietatē opposuit nouitatis sue. Quid
eīm uetus: qd carnalis hō nouerat: nisi
sua retinere: aliena rape si posset: cōcupi
cere si nō possꝫ. sꝫ celestis medicꝰ singul̄
qbusqꝫ uitijs obuiātia adhibet medica
mēta. Nā sicut arte medicine calida frigi
dis: frigida callidis curāt̄: ita dn̄s nr̄ ꝯria
opposuit medicamēta pc̄tis: ut lubricis
ꝯtinētiā: tenacibꝰ largitatē: iracūdis man
suetudinē: elatis p̄cipet hūilitatē. Certe
cū se sequētibꝰ noua mādata ꝓponeret:
dixit. Nisi qs renūciauerit oībusque pos
sidet non potest meus esse discipulus:

ac si apte dicat. q̄ ꝑ uiā ueterē aliena ↄcu
piscitis: ꝑ noue ↄuersatiōis studiū ⁊ uр̄a
largimini. Quid uero in hac lectione di
cat audiamus. Lectio octaua.

QUi uult uenire post me abneget se
metipsū: hic dr̄ ut abnegemꝰ nos.
et fortasse laboriosū nō ē hōini relique
re sua. sȝ ualde laboriosū est hōini relin
quere semetipsū. Minus qppe ē abnega
re qd̄ habet: ualde eīm multū ē abnega
re qd̄ ē. Ad se nobis ueniētibꝰ preci
pit ut renūciemꝰ nr̄is: qꝛ q̄ ad fidei agniti
onem uenimꝰ: luctū ↄtra malignos spūs
sumimus: nihil aūt maligni spūs in hoc
mūdo ꝓpriū possidēt. Nudi ergo cū nu
do luctari debemꝰ. Nā si uestitus qs cū
nudo luctat̄: citius ad terrā deijcit̄: qꝛ ha
bet unde teneat̄. Quid eīȝ sūt terrena oīa:
nisi quedā corporis īdumēta? Qui ergo
ↄ̄ diabolū ad certā ꝓperat: uestimēta abij
ciat: ne succūbat. nihil ī hoc mūdo amā
do possideat: nullas reꝝ labētiū delecta
tiones reqrat: ne unde ad uotū tegit̄ ad
casū inde teneat̄: nec tn̄ sufficit nr̄a relin
quere: nisi relinquamꝰ ⁊ nos.

Lectio nona.

QUid ē hoc qd̄ diciȝ ꝰ āliquāȝ ⁊ nos?
Si eīȝ nos metipsos reliqȝꝰ quo ibi
mus: ext̄ nos: ul' qs ē q̄ uadit si se deserit?
sed aliud sumꝰ ꝑ peccatū lapsi: aliud ꝑ na
turā ↄditi. aliud qd̄ facimꝰ. aliud qd̄ facti
sumus. Relinquāȝꝰ nosmetipsos: quales
peccādo nos fecimꝰ: ⁊ maneamꝰ nosmet
ipsi: quales ꝑ grām facti sumꝰ. Ecce eteīȝ
q̄ supbus fuit: si ↄuersus ad christū hūil'
factus ē: semetipsū reliqt. Si luxuriosus
qsqȝ ad ↄtinentiā uenit: uitā mutauit: ab
negauit utiqȝ qd̄ fuit. Si auarus quisqȝ
ambire iā desijt: ⁊ largiri didicit ꝓpria: q̄
prius aliena rapiebat: ꝓculdubio semet
ipsum relinqt: ipse qdē ē ꝑ naturā: sed nō
est ipse ꝑ maliciā. Hinc eīm scriptum est
Uerte ipsos ⁊ nō erūt ↄuersi: nāqȝ ipij n̄
erūt: nō qꝛ oīo nō erūt ī essentia: sed non
erūt in ipietatis culpa: tunc ergo nosmet
ipsos relinqmus: tūc nos abnegamꝰ: cū
uitamꝰ qd̄ ꝑ uetustatē fuimꝰ: ⁊ ad hoc ni
timur: qd̄ ꝑ nouitatē uocamur. Psensꝰ
quō se paulus abnegauerat q̄ dicebat.
Uiuo aūt iā nō ego. extinctus qppe fue
rat sceuus ille ꝑsecutor: uiuere cepat pre
dicator pius. In natalitijs plurimoꝝ
martyrum ad uesper. capitulū.

IUstoꝝ aīe in manu dei sūt ⁊ nō tā
get illos tormētū malicie: uisi sunt
oculis insipientiū mori: illi aūt sūt ī pace.
Hymnus Sāctoꝝ meritis. ℣. Letamini ī
dn̄o: ⁊ exultate iuste. ℟. Et gloriamini om̄es
recti corde. Ad mag. aīt. Istoꝝ ē eīm regnū
celorū: q̄ ↄtēpserūt uitā mūdi: ⁊ ꝑuenerūt ad p̄
mia regni: ⁊ lauerunt stolas suas in sanguine
agni. Oratio pro pluribꝰ marty.

DEus q̄ nos annua sanctoꝝ marty
rū tuorum. N. ⁊ N. solēnitate letifi
cas ↄcede ꝓpitius: ut quorum gaudemꝰ
meritis accedamur exēplis p. Alia oīo.

DEus q̄ nos ↄcedis sanctoꝝ marty
rū. N. N. natalicia colere: da nob
in eterna btitudine de eoꝝ societate gau
dere p. Pro pōtificib. marty. alia oīo.

BEatoꝝ martyꝝ pariterqȝ pōtificū
. N. ⁊ N. nos quesumus dn̄e festa
tueant̄: ⁊ eoꝝ cō mēdet oīo uenerāda ꝑ
dn̄m. Ad matutinum inuitatorium. Re
gem martyrū dn̄m. Uenite adoremꝰ. ps. Ue
nite hy. Eterna christi mūera. In pr̄io noc.
a Secus decursus aquaꝝ: plātauit uineā in
stoꝝ: sed ī lege dn̄i fuit uolūtas eoꝝ. ps Bea
tus uir. a. Tāqȝ auꝝ ī fornace ꝓbauit electos
dn̄s: ⁊ quasi holocausta accepit eos in eternū.
ps. Quare fremuerūt. a. Si corā hōībus
tormēta passi sūt: spes electoꝝ ē īmortal' in eter
nū. ps. Dn̄e qd multi. ℣. Letamī ī dn̄o: ⁊ ex
ultate iusti. ℟. Et gliamī: om̄es recti corde.
Sermo sancti augustini epi lectio pr̄a.

QUotiēscūqȝ frēs carissimi: scōrum
martyꝝ solēnia celebramꝰ: ita ipsis
intcedētibꝰ spectēȝꝰ a dn̄o ↄseq tp̄alia bn̄
ficia: ut ipsos martyres imitando accipe
mereāur etn̄a. Ab eis eīȝ scōꝝ martyꝝ ī
ueritate festiua gaudia celebrāt̄: q̄ ipsoꝝ
martyrum exempla sequūtur. Solēnita
tes enim martyrum exhortationes mar
tyriorum sunt: ut imitari non pigeat qd̄
celebrare delectat. Sed nos uolumus

gaudere cũ sanctis: ⁊ tribulationes mũ
di nolumus sustinere cũ illis. Qui enim
sanctos martyres uel inquãtũ potuerit
noluerit imitari: ad eoꝝ beatitudinẽ nõ
poterit ꝑuenire: sic ⁊ aplus paulus predi
cat dicens. Si fuerimus socij passionuꝫ
erimus ⁊ ꝯsolationũ. Et dñs ĩ euãgelio.
Si mundus uos odit: scitote q꜠ me prio
rẽ uobis odio habuit. Recusat esse ĩ coꝛ
poꝛe: qui odiũ nõ uult sustinere cuꝫ capi
te. Sed dicit aliqs. Et quis est qui possit
beatoꝝ martyꝝ uestigia sequi. huic ego
respondeo. Quia nõ solum martyres:
sed ⁊ ipsuꝫ dñm cũ ipsius adiutoꝛio. Si
uolumus possumus imitari. ℟. Abster
get deus omnẽ lachꝛymam ab oculis sancto
rum: et iam nõ erit amplius: neq꜡ luctus: neq꜡
clamor: sed nec ullus dolor: quoniã prioꝛa trã
sierunt. ℣. Non esurient: neq꜡ sitient ãplius:
neq꜡ cadet super illos sol: neq꜡ ullus estus.
Quoniam. **Lectio secunda**

AUdi nõ me: sed ipsum dñm generi
humano clamanteꝫ. Discite a me
quia mitis sum ⁊ humilis coꝛde. Audi ⁊
beatũ petrum admonentẽ. Christus pro
nobis passus est: uobis relinquens exẽ
plum: ut sequamini uestigia eius. Simili
ter paulus apostolus clamat. Imitato
res dei estote sicut filij carissimi. qd ad
hec respõdebimus fratres: uel quã excu
sationẽ hr̃e poterimus? Si tibi aliqs di
cat: ut uirtutes quas fecit dñs debeas
imitari: iusta põt esse excusatio tua: q꜠ uir
tutes ⁊ mirabilia facere nõ õibus datuꝫ
est: iuste ⁊ caste uiuere: ⁊ caritatẽ cũ om
nibus custodire cũ dei adiutoꝛio õibus
preceptũ est. Nã ⁊ ipse dñs nõ dixit. Dis
cite a me moꝛtuos suscitare: sup aquas
siccis pedibus ambulare. Nõ hec dixit.
Sed qd ait? q꜠ mitis sum ⁊ humilis cor
de. Et iterũ. Diligite inimicos uestros: be
nefacite his qui uos oderũt: Sicut ⁊ pa
ter uester celestis: q solem suũ oꝛiri facit
super bonos ⁊ malos. Et iterũ. Estote ꝑ
fecti: sicut ⁊ pater uester celestis ꝑfectus
est. ℟. Uiri sancti gloriosum sanguinẽ fude
runt pro dño: amauerũt christum in uita sua:
imitati sunt euꝫ in moꝛte sua. Et ideo coꝛonas
triumphales meruerunt. ℣. Unus spiritus ⁊
una fides erat in eis. Et ideo. **Lectio tertia**

ET licet sint alia multa ĩ qb꜠ debea
mus ⁊ dñm ⁊ beatos martyres
imitari: Ista tamen duo precipua sunt. i.
ut mites simus ⁊ humiles coꝛde: ⁊ inimi
cos nostros toto coꝛde ⁊ totis uisceribꝰ
diligamus. De diligẽdis inimicis fratres
carissimi nullus unq꜡ in ueritate poterit
se excusare. potest mihi aliquis dicere.
Non possum ieiunare: non possum uigi
lare. nũquid potest dicere nõ possũ ama
re? Põt dicere nõ possum res meas to
tas paupibus dare: ⁊ in monasterio deo
seruire. nũquid põt dicere nõ possum di
ligere? Si dixeris q꜠ non possis a uino
uel carnibus abstinere credimus tibi. Si
aũt dixeris q꜠ nõ possis in te peccãtibus
indulgere: oĩo nõ credimus. Ecce nulla
nobis remanet excusatio: dũ nõ de cela
rio sed de coꝛde istam elemosynã iplere
iubemur: ut ꝑ uiã uite ad eternã patriam
ꝑuenire mereamur. Duobus eĩm prece
ptis: id ẽ diliges dñm deũ tuũ: ⁊ diliges
ꝓximũ tuũ: quasi duobus pedibus spi
ritualibꝰ. Si ꝑ uiã uere caritatis uolumꝰ
currere ad eternam patriã possumus fe
liciter ꝑuenire. ℟. Tradiderũt coꝛpoꝛa sua
ꝓpter deum ad supplicia: Et meruerũt haberẽ
coꝛonas ꝑpetuas. ℣. Isti sũt qui uenerunt ex
magna tribulatione: et lauerũt stolas suas in
sanguie agni. Et meru. **In scđo nocturno**
añt. Dabo sanctis meis locum nominatũ in
regno patris mei: dicit dñs. **psal.** Dñe quis
habi. **añt.** Sanctis qui ĩ terra sũt eius: mirifi
cauit oẽs uolũtates meas ĩter illos. **ps.** Con
serua. **a͞r.** Sãcti qui sperãt in dño: assumẽt pẽ
nas ut aquile: uolabũt et nõ deficiẽt. **ps.** Dñi
est terra. ℣. Exultent iusti: in ꝯspectu dei. ℟.
Et delectentur: in leticia. **Lectio quarta.**

ISTis pedibus currebat aplus pau
lus qñ dicebat. ego aũt sic curro ñ
quasi in incertũ. Qui ergo dilexerit inimi
cos suos illud ĩ eo iplebit: qđ dñs dixit.
Diligite inimicos u͞ros: ut sitis filij pr̃is ue
stri q ĩ celis ẽ. Elige mõ qđ tibi placuerit
Si inimicos dilexeris: ñ solũ amicus: sꝫ ⁊
filius dei eẽ mereberis. Si uero inimicos

amare nolueris: ꝓpitium deum habere nõ poteris. Quia scriptum est: Qui odit frẽm suũ homicida est. Et iteꝝ. Qui odit fratrem suum ĩ tenebris ambulat: ⁊ in tenebris est: ⁊ nescit quo uadit: q̃m tenebre obcecauerunt oculos eius. Et iterum alibi scriptum ẽ: Itinera eoꝝ qui iniuriaȝ retinent malefacti in mortem. Nunquid hec uerba mea sunt frẽs carissimi: que d̕ scripturis sanctis ⁊ catholicis ꝓferũtur. Ut ergo ne homicide sim⁹: ne ĩ tenebris remaneamus. Studeamus nõ solũ amicos sed etiã inimicos diligere: ut pium ⁊ misericordem dñm possim⁹ scđm cautionis sue uinculum libera ꝯsciẽtia cõuenire. Ipse eñ dixit: Si dimiseritis hominibus peccata eorũ: pr̃ uester celestis dimittet uob̃ d̕bita uña. Si aũt nõ dimiseritis: nec pr̃ uñ dimittet uob̃ d̕bita uña. ℞. Sãcti tui dñe mirabile ꝯsecuti sũt iter fulẽtes p̃ceptis tuis ut inuenirẽtur illesi ĩ aq̃s ualidis: Terra apparuit arida ⁊ in mari rubro uia sine impedimento. ℣. Q̃m percussit petram ⁊ fluxerũt aque ⁊ torrentes iundauerũt. Terra. **Lect. v.**

Diligenter attendite frẽs. Et scitote aliud eẽ in deum peccare: aliud in hominẽ. Quando eñ in nobis peccant homines. Si petentibus ueniã nõ ĩdulgemus: peccatũ incurrim⁹. Quando aliquis in deũ peccauerit: si sine grandi districtione noluerim⁹ indulgere: ꝑticipes nos peccatis eoꝝ efficimur. Dicit ergo dñs: Si dimiseritis hõibus peccata eoruȝ: Dimittet uobis pater uester celestis peccata uña. Rogo uos frẽs: qd dulcius dici potest: In potestate nña posuit qualiter in die iudicij iudicemur. Non dixit uade in orientẽ quere iustitiã: nauigaq; ĩ occidentẽ: ut accipias indulgẽtiã. Dimitte inimico tuo ⁊ dimittet̃ tibi. Indulge: ⁊ indulgebitur tibi. Nihil a te extra te querit. Ad te ipsum ⁊ ad cõsciam tuã. Deus te dirigit. In te enim posuit qđ requiret. Non eñ medicamẽta uulneribus tuis longe opus hẽs inquirere. Peccatoruȝ tuoꝝ indulgentiam si uis in cellario cordis tui poteris inuenire. ℞. Uerbera carnificum non timuerũt sãcti dei moriẽtes ꝓ christi noĩe: Ut heredes fierent in domo dñi. ℣. Tradiderũt corpora sua ꝓpter deum ad supplicia. Ut heredes. **Lectio vi.**

Sed dicit aliquis: Tanta mala me ĩimicus me⁹ cõpulit sustinere: ut euȝ nulla ratione possim diligere. Attendis qd tibi fecerit hõ: ⁊ non attendis quid tu feceris deo. Si cõscientiã tuã diligenter discutis ⁊ inquiris: Sine ulla ꝯpensatõe maiora tu peccata cõmisisti in deũ: quaȝ in te cõmiserit homo. Et qua fronte uis ut tibi de⁹ dignetur dimittere multa: cum tu nõ acquiescis dimittẽ pauca. Si hec que supradiximus spũalia medicamẽta sicut deo ꝓpiciante cõsuestis libenter accipitis. Et in armario sãcto ꝯscientie uñe recondita diligentissime custoditis. Auxiliante dño uenena diaboli non timebitis. Et ꝑ odium ⁊ iracũdiã aut nunq̃ȝ uobis aĩarum uulnera ingeruntur: aut si forte surrexerint: cito per pristinã caritatem reuocant̃. Prestãte dño nr̃o iesu christo cui est honor ⁊ glĩa in sclĩa sclorũ amẽ. ℞. Tanq̃ȝ aurũ in fornace ꝓbauit electos dominus: ⁊ quasi holocausti hostiam accepit illos: ⁊ ĩ tp̃re erit respectus illoꝝ: Q̃m donũ ⁊ pax ẽ electis dei. ℣. Qui confidunt in illũ intelligent ueritatẽ: ⁊ fideles in dilectione acquiescent illi. Q̃m. Gloria pr̃i. Q̃m. **In. iij. noct. añt.** sti autẽ in perpetuũ uiuent: ⁊ apud dñm ẽ merces eoꝝ. **ps.** Exultate iusti. **añt.** Tradiderũt corpora sua in morte ne seruirent idolis: iđ coronati possident palmã. **ps.** Benedicã dñm. **añt.** Ecce merces sanctorũ copiosa ẽ apud deum: ipsi uero mortui sũt ꝓ christo ⁊ uiuent in eternũ. **ps** Deus noster refugiũ. ℣. Iusti autẽ in perpetuum uiuent. ℞. Et apud dominum ẽ merces eoꝝ. **Lectio sãcti euã. scđm lucã.**

In illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis: Cum audieritis p̃lia ⁊ seditiones nolite terreri: oportet primũ hec fieri: sed nondum statim finis. **Et reliqua. Om̃. sãcti gregorij pape. Lectio septima.**

Dominus ac redemptor nr̃ perituri mundi ꝑcurrentia mala denuntiat: ut eo minus pturbent uenientia: quo fuerint prescita. Min⁹ eñ iacula feriunt que preuident: ⁊ nos tolerabili⁹ mundi mala

suscipimus. Si cõtra hec per prouidẽtie clipeuꝫ munimur. Ecce ⁊ eim dicit. Cuꝫ audieritis prelia ⁊ seditiones nolite terreri: oportet primum hec fieri: sed nonduꝫ statim finis. Pensanda sũt uerba redẽptoris nr̃i: per que nos aliud interius: aliud exterius passuros esse ꝯnuntiat. Bella quippe ad hostes pertinent. Seditiones ad ciues. Ut ergo nos indicet interius exteriusqꝫ turbari: aliud nos fatetur ab hostibus aliud a fratribus ꝑpeti. Sꝫ his malis preuenientibus: quia non statim finis sequat̃. Adiungit: Surget gens contra genteꝫ: ⁊ regnũ aduersus regnũ: ⁊ terremotus magni erunt per loca: ⁊ pestilentie: ⁊ fames: terroresqꝫ de celo: ⁊ signa magna erunt. Uel sicut in quibusdã codicibus inuenitur: terroresqꝫ de celo ⁊ tempestas. Atqꝫ post subditur: ⁊ signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus preuenit̃. Et per crebra mala que preueniunt: indicantur mala perpetua que subsecuntur: ⁊ ideo pꝰ bella ⁊ seditiones non statim finis: quia mlta debent mala precurrere: ut malum ualeant sine fine nuntiare. ℟. Propter testamentum dñi ⁊ leges paternas sancti dei ꝑstiterunt in amore fraternitatis: Quia unus fuit semper sp̃s in eis: ⁊ una fides. ℣. Ecce ꝗ̃ bonum ⁊ ꝗ̃ iocũdũ: hitare fr̃es i unũ. Qꝛ. **Lec. viij.**

SEd cũ tot signa ꝑturbatiõis dicta sĩt: oportet ut eoꝝ ꝯsideratõe breuiter singula ꝑstringamus. Quia necesse ẽ ut alia e celo: alia e terra: alia ab elementis: alia ab hoĩbus patiamur. Ait enim: Surget gens contra gentẽ. Ecce ꝑturbatio hoium. Erũt terremotus magni ꝑ loca. Ecce respectꝰ ire de sup. Erunt pestilẽtie. Ecce iequalitas corpoꝝ. Erit fames. Ecce sterilitas terre. Terroresqꝫ ꝺ celo ⁊ tempestates: Ecce iequalitas aeris. Quia ergo oĩa consumãda sũt: ante cõsumationẽ seculi oĩa ꝑturbant̃: ⁊ qꝛ in cunctis delinqmꝰ: in cunctis ferimur ut ipleatur qꝺ dĩ. Pugnabit ꝓ eo orbis terrarum contra isensatos. Oĩa nanqꝫ que ad usũ uite accepimus: ad usũ cõuertimꝰ culpe. Sed cũcta que ad usũ prauitatis inflexi mꝰ: ad usũ nobis conuertimur ultionis. Trãqlitatẽ qppe humane pacis: ad usũ uertimꝰ uane securitatis. Peregrinationem terre ꝓ habitatiõe dileximus p̃rie. Salutẽ corpoꝝ redegimus in usũ uitiorum. Ubertatis habundãtiam nõ ad necessitatẽ carnis: sꝫ ad ꝑuersitatem itorsimꝰ uoluptatis. Ipsa serena blãdimẽta aeris ad amorẽ nobis terrene delectatiõis seruire coegimꝰ. ℟. Sancti mei q in carne positi certamen hũistis. Mercedem laboris ego reddã uobis. ℣. Uenite benedicti p̃ris mei ꝑcipite regnum. Mercedem. **Lectio. ix.**

IUre igit̃ restat ut simul nos oĩa feriant: que simul oĩa uicijs nr̃is male subiecta seruiebant: ut quot priꝰ in mundo hũimꝰ oblectamenta: tot i fine cogamur sentire tormẽta. Notãdũ uero qꝺ dĩ terrores ꝺ celo: ⁊ tẽpestates: cum tempestates hyemales uenire ex ordine tꝑoꝝ soleant. Cur hoc loco tẽpestates uenire in ꝑditiõis signo predicunt̃. Nisi qꝺ eas tẽpestates uenire dñs denuntiat: que nequaꝗ̃ ordinẽ tꝑoꝝ seruant. Que eim ordinate ueniunt: signa nõ sũt. Sed tẽpestates i signo sunt: que ipsa quoqꝫ tꝑoꝝ statuta ꝯfundũt. Qꝺ nos quoqꝫ nuꝑ exptisumꝰ: qꝛ estiuũ tp̃s õe ꝯuersum i pluuias hyemales uidimꝰ. Quia aũt cuncta hec nõ de iniustitia ferientis sĩt: sꝫ demerito mũdi patientis: facta prauoꝝ hoium p̃nuntiant̃ cũ dĩ. Sed añ hec oĩa initiẽt uobis manꝰ suas: ⁊ ꝑsequent̃: ⁊ tradent uos i synagogis ducẽtes ad reges ⁊ p̃sides ꝓpt̃ nomen meũ. Ac si aperte dicat: Priꝰ corda hoium: ⁊ post elemẽta turbant̃: ut cum reꝝ ordo ꝯfundit̃: ex qua retributio ueniat demonstret̃. ℟. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sĩt ⁊ noĩa eoꝝ uiuent. In generatione ⁊ generationẽ. ℣. Sapiam sãctoꝝ narrẽt ppl̃i: et laudẽ eoꝝ nunciet eccl̃a. In gñã. ℟. Hec ẽ uera fr̃nitas ꝗ nunꝗ̃ potuit uiolari certamine: q effuso sanguie secuti sũt dñm. Contẽnentes aulã regiam ꝑuenerũt ad regna celestia. ℣. Ecce ꝗ̃ bonũ ⁊ ꝗ̃ iocundũ hitare fr̃es in unum: Cõtẽnentes. **℟. Suprascriptũ ꝓ ꝑlibus mart. fribus tm̃ dĩ. Ad laudes ⁊ ꝑ horas añt.**
Oĩs sãcti ꝗ̃ta passi sunt tormẽta: ut securi ꝑue

nirent ad palmā martyrij. ps. Dn̄s regnauit.
cum reliquis. añ. Cum palma ad regna ꝑ
uenerunt sancti: coronas decoris meruerūt de
manu dei. añ. Corpora sanctoꝝ ī pace sepul-
ta sunt: ⁊ uiuent noīa eoꝝ in eternū. añ. Mar
tyres domini: dn̄z benedicite in eternum. añ.
Martyrū chorus: laudate dn̄m de celis alle
luia. caplm. Justoruz anime. hymnus. Rex
gloriose martyrū. ℣. Exultabunt sancti in glo
ria. ℟. Letabūtur: in cubilibus suis. Ad bn̄
dic. añ. Uestri capilli capitis omnes numera
ti sunt: nolite timere multis pascribus melio-
res estis uos. oratio que occurrit. Ad terti
am capitulum. Justorum aīe. ℟. breue. Le
tamini in dn̄o: ⁊ exultate iusti. ℣. Et gloriam ī
omnes recti corde. Et exult. Gloria. Letami.
℣. Exultent iusti: ī conspectu dei. ℟. Et delec
tentur in letitia. Ad sextam capitulum.
Reddet deus mercedem laboꝝ sāc-
toꝝ suorum: ⁊ deducet illos in uia
mirabili: ⁊ fuit illis in uelamento diei: ⁊ ī
luce stellaꝝ nocte. ℟. b. Exultent iusti: in ꝯ
spectu dei. ℣. Et delectentur: in letitia. In cons
pectu dei. Gloria. Exultēt. ℣. Justi autem: in
perpetuū uiuēt. ℟. Et apud dn̄z: ē merces eo
rum. Ad nonā caplm.
Fulgebunt iusti ⁊ tanq̄ȝ scintille in a-
rundineto discurrent: iudicabunt
nationes: ⁊ dn̄abuntur ppl̄is: ⁊ regnabit
dn̄s illorum in perpetuū. ℟. b. Justi aūt:
in ppetuū uiuent. ℣. Et apud: dn̄m ē merces
eoꝝ. In ppe. Glīa. Justi. ℣. Exultabunt sācti
in gloria. ℟. Letabuntur: in cubilibus suis.
Ad uesperas añ. Isti sunt sācti: q ꝑ testam̄
to dei sua corpora tradiderūt: ⁊ ī sanguie agni
lauerunt stollas suas. ps. Dixit dn̄s. añ.
Sancti ꝑ fidē uicerunt regna: opati sunt iusti-
tiam: adepti sūt repromissiones. ps. Confite.
añ. Sanctoꝝ uelut agle iuuent renouabitur:
florebunt sicut liliū in ciuitate dn̄i. ps. Bts.
añ. Absterget ds̄ om̄em lachrymā ab oculis
scoꝝ: ⁊ iā non erit ampli⁹ neq̄ȝ luctus neq̄ȝ cla-
mor: s̄ȝ nec ullus dolor: q̄m priora transierūt.
ps. Laudate. añ. In celestibus regnis scō-
rum hītatio ē: ⁊ in eternū reges eoꝝ. ps. Cre-
didi. caplm. Justoꝝ aīe. hy⁹. Scōꝝ meritis.
℣. Exultabunt: sācti in gloria. ℟. Letabūtur:
in cubilibus suis. Ad magnific. añ. Gau

dent in celis aīe scōꝝ qui christi uestigia sūt se-
ti: ⁊ qa ꝑ eius amoꝛ sanguinē suū fuderunt iō
cum christo exultant sine fine. oīo ut supra.
Itē aliū⁹ ꝑ plib⁹ martyribus. Sermo sāc
ti augustini episcopi. Lectio prima.
In psalmo diximus dn̄o dō nostro
Preciosa in conspectu dn̄i: mors
sanctorum eius. Preciosa est mors sāc-
torum martyꝝ: qꝛ precium eorum est sā-
guis domini ipsorum. Passus est enim
passione sua: quia erant passuri post ipȝ.
Precessit ipse: ⁊ secuti sunt multi. Ualdē
enim erat aspera uia: sed fecit ipsam lenē:
qn̄ ipse añ oēs transiuit. Ideo ceteri nō
timuerunt transire: quia ipse prioꝛ transi-
uit. Mortuus est eiȝ ⁊ terruit discipulos
suos. Resurrexit ⁊ abstulit illis timorem
⁊ dedit amorem. Qn̄ eim mortu⁹ est chri
st⁹ trepidauerunt discipuli: ⁊ putauerunt
qꝛ perijt: qn̄ secuti sunt: ibi uidere gratiā
dei. Tunc latro credidit qn̄ discipuli tre-
pidauerunt. Erat eiȝ unus latro in cruce
cum illo. Sicq̄ȝ in illum credidit ut dice-
ret. Dn̄e in mente me habe duȝ ueneris
in regnum tuum. Quis illū docebat nisi
qui iuxta illum pendebat: Erat enim illi
fixus in latere: sed hītabat in corde. In
isto autem psalmo ubi diximus. Precio
sa in conspectu dn̄i: mors sanctorum ei⁹.
Ibi scriptum ē ⁊ qđ audistis. Ego dixi ī
extasi mea oīs hō mendax. Lectio. ij.
Quid dicimus fratres: oīs homo
mendax: Ergo ⁊ martyres mēda-
ces fuerunt: Si auteȝ martyres ueraces
fuerunt: quomodo uerum est omnis hō
mendax: Scriptura dicit: omnis homo
mendax. Si dixerim⁹ ueraces erant mar
tyres: scripturā facimus mendacem. Si
aūt ueruȝ dixit scriptura: quia omnis ho
mo mendax. Ergo martyres mendaces
fuerunt. Quō ergo habemus ostendere
⁊ scripturam ueracem ⁊ martyres uera-
ces. An forte martyres non erāt hoīes:
Si autem erāt hoīes: quō uerum est oīs
hō mendax: Quid ergo faciem⁹: Labo
rabim⁹ ut on̄dam⁹ uobis: quia ⁊ scriptu
ra uerax est. Et oīs hō mendax. Et mar-
tyres ueraces fuerunt: quia pro ueritate

mortui fuerũt:ideo eim sᵗ martyres:qꝛ ꝑ ueritate passi sunt. Martyr eim uerbum ẽ grecum:⁊ latine testis dr̃. Si ergo testes ueritatis fuerunt uera dixerũt: ⁊ uera dicendo coronas accepunt. Si autẽ testes falsi fuerunt qḋ absit:non ad coronas: sꝫ ad penas ierũt. Quia scriptũ ẽ. Testis falsus non erit ĩpunit⁹. Ergo oñdam⁹ illos ueraces. Iã ipsi ueraces se oñderunt:qñ ꝑ ueritate ẽt mori uoluerũt. Lectio.iij.

Quomodo ergo uerax est scriptura: que dicit õis hõ mẽdax: Rogem⁹ dñm nrm iesũ christum:⁊ ipse nobis soluet istam questionẽ. Uñ hẽt illam nobis soluere: De euangelio de quo modo loquebamur:qñ uobis legebaẗ. Audistis eim qñ legebatur euangeliũ:qꝛ martyribus dicebat dñs iesus. Cum tradẽt uos nolite cogitare qd loquami:aut quid dicatis. Dabiẗ uob eiꝫ ĩ illa hora qd loquami. Nõ eim uos estis q loquimi:sed sps pr̃is ur̃i qui loquiẗ in uobis. Quia si uos loqmini mendaciũ dicitis:qꝛ õis homo mendax. Uidetis qꝛ uerax est scriptura que dicit:õis homo mẽdax. Uidit ergo ip̃e dñs: quia õis hõ m̃dax:⁊ dedit martyribus spm suũ:ut non ipsi loquerẽtur: sed sps eius:ut non essẽt mendaces sꝫ ut essẽt ueraces. Ecce quare ueraces fuerũt qꝛ non ipsi loquebanẗ sꝫ sps eius. Et mõ qḋ uobis loquimur:si de nr̃o loqmur:m̃dacium dicimus. Si aũt sunt sps dei que uob dicimus:iḋ uera ⁊ uos ꝓficite. Nolite de ur̃o uelle loqui:si uultis uera loqꝛ ut non remancatis hoĩes mendaces:sed sitis filii dei ueraces. Lectio.iiij.

Omnes heretici etiaꝫ ꝑ falsitate patiunẗ non ꝑ ueritate:qꝛ mẽtiunt cõtra ipsũ christũ. Omñs pagani ipij quecũqꝫ patiunẗ:ꝑ falsitate patiunẗ. Nemo ergo se extollat ⁊ gliẽẗ de passione:sꝫ prius oñdat lingue sue ueritateꝫ. Tu oñdis penam:ego quero cãm. Tu dicis sũ passus ego dico quare sis passus. Nã si attendamus solas passiões:coronanẗ ⁊ latrões. Nunqd audet dicere ille: tãta ⁊ tãta passus sum:quare:qꝛ ds illa dat pp facta tua mala. Ideo malam hũisti penã: qꝛ pri⁹ malã habuisti cãm. Si de passiõe gliãdũ est:põt ⁊ ipse diabolus gliari. Uidete qꝫta patitur:cui⁹ ubiqꝫ tẽpla euertunẗ: cui⁹ ubiqꝫ idola franguntẗ:cui⁹ ubiqꝫ sacerdotes ⁊ areptitij cedunẗ. Nunqd põt dicere ⁊ ego martyr sum:qꝛ tanta patior. Ergo hõ dei prius sibi eligat cãm:⁊ securus accedat ad penã:⁊ post penã accipiet ⁊ coronã. Ergo in memoria eterna erit iust⁹: ⁊ ab auditu malo non timebit. Lect.v.

Ueniet eim iudex õium uiuorum ⁊ mortuoꝝ: sicut in euãgelio legim⁹. Et uerꝫ est:qm̃ ista que mõ uidemus nõ erant:qñ uentura dicebanẗ. Qḋ uidetis mõ predicari nomen christi ꝑ omñs gentes:ↄuerti hoĩes ad unuꝫ : deum dimitti idola:dimitti demonia:euerti tẽpla:frangi simulacra:oĩa ista nonduꝫ erant:tñ dicebanẗ ⁊ mõ uidenẗ. In qbus ergo lr̃is ista scripta sũt:que iã uidemus: Tũc aũt scripta sunt:qñ non uidebanẗ:sed futura ꝓmittebanẗ. In ipsis lr̃is legim⁹:qḋ non dũ uenit. Nondũ eim uenit dies iudicij: nondũ uenit resurrectio mortuoꝝ:nõdũ uenit iudicatur⁹:q prius uenerat iudicãdus. Iudicat⁹ iiuste iudicatur⁹ iuste. Differens potentiã:cũ uult oñdere patientiã Uentur⁹ est ergo:⁊ quõ se ꝓmisit eẽ uenturꝫ:cuꝫ angelis suis. Sic ueniet ⁊ apparebit in claritate õib⁹ ẽt resurgentib⁹. Unusqsqꝫ eim resurrecturus ẽ cũ cã sua. Qualis eim mõ cũ moriẗ recipiẗ in carcerem: tal' ꝓcedit ad iudicẽ. Nõ op⁹ est ut componat cãm suã:ĩclusus non põt. Qui ergo bonas hñt cãs:recipiunẗ in regem: q aũt malas hñt cãs:recipiunẗ in penas.

Sed maiores penas passu Lec.vi.
risunt cũ resurrexerit:in quaꝝ comꝑatione tales sũt iste quas patiunẗ q mortui sᵗ hoĩes mali:qualia sũt sõnia hoĩum q torquenẗ in sõnis. Hic nanqꝫ coꝝ patiunẗ. Caro non patiẗ. Maior aũt cruciatus est. Si uigilans torqueaẗ:ergo cũ surrexerint ões: ⁊ apparuerit añ iudiceꝫ iustum. Sicut ipse ꝑdixit:⁊ sepabit eos. Sicut sepat oues ab hedis. Hedos ponet ad sinistram:oues aũt ad dexterã. Et dicet his qui ad dexterã sunt. Uenite bene

dicti pr̄is mei: ꝑcipite regnum: qđ uobis
patum est ab origine mundi. Ad istā uo
cem gaudent dextri: gaudent iusti. Illis
aūt qui sunt a sinistra dictur⁹ ē. Ite ī ignē
eternū cum diabolo ⁊ angelis eius. Ab
hoc auditu iustus nō timebit. Nondum
ergo receptis fructibus suis: beati sūt mō
sancti martyres: qm̄ cum christo sunt aīe
eoꝝ. quid aūt paretur illis in resurrecti
one: qs pōt uerbis explicare? Qđ oclus
non uidit: nec auris audiuit nec ī cor ho
minis ascendit que preparauit ds̄ diligē
tibus se. Lectio sancti euangelij secun
dum mattheum.

In illo tp̄re. Uidens iesus turbas
ascendit in montem: ⁊ cum sedisset
accesserunt ad eū discipuli eius. Et reli
qua om̄e. sancti augustini ep̄i Lect. vij.

Si queritur qđ significet mons: bn̄ ī
telligitur significaꝛ maiora precep
ta iustitie: qꝛ minora erant que iudeis da
ta sunt. Unus tn̄ ds̄ ꝑ sanctos ꝓphetas
⁊ famulos suos: scd̄m ordinatissimaꝫ di
stributionem tp̄oꝝ. Dedit minora ꝑcep
ta pp̄lo: quē timore adhuc alligari opor
tebat. Et ꝑ filium suū maiora pp̄lo queꝫ
caritate iā liberari ꝯuenerat. Cum auteꝫ
minora minoribus: maiora maiorib⁹ dā
tur ab eo danꝛ: qui solus nouit ꝯgruentē
suis tp̄rib⁹ generi humano exhibere me
dicinā: nec mirum ē: qđ danꝛ maiora pre
cepta pp regnum celorū: ⁊ minora data
sūt ꝓpter regnū terrenū: ab eodem uno
deo qui fecit celum ⁊ terrā. De hac ergo
iustitia que maior est. Dicit ꝓpheta. Iu
stitia tua sicut montes dei. Et hoc bene si
gnificat qđ ab uno magistro solo: docen
dis tātis rebus iō docet in mōte. Sedēs
aūt docebat: qđ ꝑtinet ad dignitateꝫ ma
gistri. Et accedunt ad eū discipuli eius:
ut audiēdis illis uerbis: Ij eēnt etiā cor
pore uiciniores: qui ꝑceptis īpendendis
animo appropinquabant. Lectio. viij.

Aperuit os suum ⁊ docebat eos.
Ista circunlocutio qua scribitꝛ: ⁊ a
periens os suum: fortasse ad ipsa maiora
comendat aliq̄ꝫto longiorem futurum es
se sermonem: nisi forte non uacet qđ nūc
eū dictum est aꝑuisse os suū: qđ ipse in le
ge ueteri aꝑire soleret ora ꝓphetarum.
Quid ergo dicit: Beati paupes sp̄u: qm̄
ipsoꝝ est regnum celoꝝ. Legimus scrip
tū de appetitōe reꝝ tp̄raliū. oīa uanitas
⁊ ꝓsūptio sp̄s: ꝓsūptio sp̄s audatiā ⁊ sup
biam significat. Uulgo ēt magnos sp̄us
superbi hr̄e dicuntur ⁊ recte: qm̄ quidem
sp̄s etiā uentus uocaꝛ. Un̄ scriptum est:
Ignis: grādo: nix: glacies: sp̄s tempesta
tes. Quis uero nesciat supbos īflatos di
ci tanq̄ꝫ uentos distētos. Un̄ illud ēt apl̄i
Scia inflat: caritas edificat. Quaproptꝛ
recte hic intelliguntur paupes sp̄u humi
les ⁊ timentes deū: idest non hn̄tes inflā
tem sp̄m: nec aliūde oīo incipe oportuit
beatitudinē. Siquidē ꝑuentura ē ad sum
mā sapientiā. Initium. n. sapientie timor
dn̄i: qm̄ ecōtrario initiū ōis peccati super
bia scribitur. Supbi ergo appetant ⁊ di
ligāt regna terraꝝ. Bt̄i aūt paupes sp̄u
qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Lectio. ix.

Beati mites qm̄ ipsi hereditate pos
sidebunt terrā. Illā credo terrā: de
qua ī psalmis dī. Spes mea es tu: portio
mea in terra uiuētiū. Significat eīm soli
ditatē ⁊ stabilitatem hereditatis ꝑpetue
ubi aīa ꝑ bonum affectū tanq̄ꝫ loco suo
requiescit sicut corpus in terra ⁊ in cibo
suo alitur: sicut corpus ex terra. Ipsa est
requies ⁊ uita sāctoꝝ. Mites autem sūt
qui cedunt īprobitatib⁹ ⁊ non resistūt in
malo: sꝫ uincunt in bono malū. Rixētur
ergo in mites: ⁊ dimicēt ꝓ terrenis: ⁊ tp̄a
libus rebus. Beati aūt mites: qm̄ ipi he
reditate possidebunt terraꝫ: de qua pelli
non pn̄t. Beati lugentes: qm̄ ipsi cōsola
buntur: luct⁹ est tristitia de amissione ca
roꝝ. Conuersi aūt ad deuꝫ ea que ī hoc
mundo cara amplectebanꝛ amittūt. Nō
eīm gaudent his reb⁹ quibus an̄ gaude
bant: ⁊ donec fiat in illis amor eternorū:
nonnulla mestitia sauciantꝛ. Consolabun
tur ergo sp̄u sācto: qui maxime ꝓpterea
paclitus noīatur. i. cōsolator. Ut tempo
ralem amittentes eterna letitia ꝑfruātur.
In natalitijs confessorum pontificuꝫ ad
uesperas capitulum.

Ecce sacerdos magn⁹ qui indiebus suis placuit deo: ⁊ inuentus ē iust⁹ ⁊ in tp̄re iracūdie fact⁹ ē recōciliatio. hy. Iste ɔfessor. ℣. Amauit eū dn̄s: ⁊ ornauit eū. ℟. Stolā glorie: induit eum. Ad magnifi. an̄. Sacerdos ⁊ pontifex ⁊ uirtutum opifex pastor bone in populo: ora ꝓ nobis dn̄z. In quattuor doctorib⁹ subscripta an̄. i utrisq₃ uespis ad ma. O doctor optime ecclesie s̄ce lumen beate. N. diuine legis amator dep̄care ꝓ nobis filium dei. oratio.

Da quesum⁹ omp̄s d̄s: ut beati. N. ɔfessoris tui ueneranda solēnitas: ⁊ deuotiōez nob augeat ⁊ salutē. p. Alia oīo.

Exaudi quesumus dn̄e preces nr̄as quas in beati. N. ɔfessoris tui atq₃ pontificis solēnitate deferimus: ut q tibi digne meruit famulari: eius intercedētib⁹ meritis: ab oīb⁹ nos absolue pctīs. p. Ad matu. Inuitat. Regē ɔfessor dn̄m: Uenite adoremus. ps̄. Uenite. hy⁹. Iste confessor. In. j. noct. an̄. Beatus uir q in lege dn̄i meditatur: uoluntas eius pmanet die ac nocte ⁊ oīa quecunq₃ faciet semp ꝓsperabūtur. ps̄. Ipse an̄. Beatus iste s̄cs q ɔfisus est in dn̄o: p̄dicauit p̄ceptum dn̄i: ɔstitutus ē in monte s̄co eius. ps̄. Quare fre. an̄. Tu es gloria mea: tu es susceptor meus dn̄e: tu exaltās caput meum ⁊ exaudisti me d̄ monte s̄co tuo. ps̄. Dn̄e quid multi. ℣. Amauit euz dn̄s: ⁊ ornauit eū. ℟. Stolā glorie: induit eum. Sermo sācti ambrosij episcopi. Lectio prima.

Ab sancti ac beatissimi p̄ris nr̄i. N. Cuius hodie festa celebram⁹ laudes addidisse: aliq̄d decerpisse est. Cū si quidem uirtutū ei⁹ gr̄a non sermonibus exponenda sit sed opibus cōprobanda. Cū eīm dicat scriptura diuīa: glīa p̄ris ē filius sapiens. Quante hui⁹ sūt glīe: qui tantorū filiorū sapientia ⁊ deuotione letatur. In christo eīm iesu ꝑ euangeliū ipse nos genuit. Quicq̄d igr̄ in hac s̄cta plebe pōt eē uirtutis ⁊ glīe: de hoc eīm quasi de quodā lucidissimo fonte oīum riuulorum hec puritas emanauit. Et eīm quia castitatis pollebat uigore: q: abstinētie glīabatur angustijs: q: blandimentis erat p̄ditus lenitatis: oīuz ciuium in deū ꝓuocauit affectum. Quia pontificis administratione fulgebat. Plēs e discipulis reliq̄t sui sacerdotij successores. Bn̄ ⁊ congrue in hac die quā nobis beati p̄ris nr̄i. N. hui⁹ ad paradisū transitus exultabilem reddidit: p̄ntis psalmi uersiclm decātauim⁹. In memoria et̄na erit iustus. ℟. Euge serue bone ⁊ fidelis: q: in pauca fuisti fidelis: Supra multa te ɔstituam: intra ī gaudium dn̄i tui. ℣. Dn̄e q̄nq₃ talenta tradidisti mihi: ecce alia q̄nq₃ superlucratus sū. Intra. Lc. ij.

Digne in memoria uertit̄ hoīum: q ad gaudium transit angelorū: q iaz gr̄am christi clarificatus īuenit: q: mūdi glīam non quesiuit: cauens illud q̄d dicit sermo diuin⁹: ne laudaueris hoīem in uita sua: tanq̄ȝ si diceret: Lauda post uitaz: magnifica post ɔsumationē. Duplici eīz ex cā utilius est hoīum magis memorie laudē dare quam uite. Ut illo potissimū tp̄re merita s̄ctitatis extollas: q̄ñ nec laudantez adulatio nocet: nec laudatū tēt̄et elatio. Lauda ergo post piclm: predica securū: lauda nauigantis felicitatē: sed cū ꝑuenerit ad portū: lauda ducem uirtutū sed cū ꝑductus ē ad triumphū. Quis autē uiuēs tu⁹ possit ac sine trepidatiōe laudari: q ⁊ de preterito meminit se hr̄e q̄d doleat: ⁊ de futuro uidet sibi super eē q̄d timeat: Quis uero ī hoc corpusculo positus: debeat sibi quicq̄ȝ uendicare demeritis: quorū iter uite occulta demonū infestatio uelut latronuz obsidet multitudo: Quibus ꝑ oēs uias supplantatores iuisi aīarū laqueos tendunt: īnumerabilib⁹ moribus expauescendos. ℟. Ecce sacerdos magn⁹ q in diebus suis placuit deo. Ideo iure iurādo fecit illum dn̄s cresce͛ in plebem suam. ℣. Benedictionē oīum gentium dedit illi: ⁊ testamentū suum confirmauit super caput eius. Ideo iure. Lectio tertia.

Nauigantibus eīz nobis ꝑ hoc mare magnum ⁊ spatiosū: in quo reptilia quorū non est numerus aīalia pusilla ⁊ magna idest diuersa inimicorum genera que s̄cdm nr̄arum uirium q̄ȝtitatem compensato nobiscuz agone luctantur. In huius itaq₃ mūdi pellago uolutāūb⁹

nobis ualde pertimescendum est: ne na-
uem nr̃am aut procella tempestatis arri
piat: aut fluctꝰ absorbeat: aut in eternam
predam pyrrhata crudelis abducat. Ad
uersus hec ergo m̃tiformis seculi mala
castitatis ꝛ castis actibus resistamꝰ. Be-
ati aũt patris. N. merita iã intuto posita
securi magnificemus. Qui gubernaclm
fidei uiriliter tenens. Anchorã spei tran-
quilla in statione cõposuit. Et bene cele-
stibus diuitijs ꝛ eternis mercibꝰ onustaꝫ
nauem optato in littore collocauit: qui ꝯ
omnes aduersarios: scutũ timoris dei tã
diu infatigabiliter tenuit: donec ad uicto
riam perueniret. Quid eim fuit totius uite
illius cursus nisi unꝰ diei cum per uigili
hoste ꝯflictus. Inuĩstis in eo medicum: q
e celo lapsus est cũ quo sanitas fines ue-
stros: imo ipse sanitatũ auctor ıtrauit. ℟
Iurauit dñs ꝛ non penitebit eum: Tu es sacer
dos in eternũ scd̃m ordinem melchisedech. ℣
Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: Tu
es. In .ij. noct. añ. Inuocanteꝫ exaudiuit do
minus sanctum suum: dñs exaudiuit eum: ꝛ ꝯ
stituit eum in pace. ps. Cum inuocarem. añ.
Letentur ões q sꝑant in te dñe: qm̃ tu bñdixi-
sti iusto: scuto bone uolũtatis tue coronasti eũ.
ps. Verba mea. añ. Dñe dñs nr̃ q̃ admira
bile ẽ nomen tuum ĩ uniuersa terra. qꝛ gloria ꝛ
honore coronasti sanctũ tuum: ꝯstituisti eũ sup
opa manuum tuaꝝ. ps. ipse. ℣. Elegit eum
dñs: sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandũ ei:
hostiam laudis. Lectio quarta.

Quantis hic ille cecis a uia ueritatis
errantibus: ꝛ de sũma iam in profun
du rupe pendentibus amissũ reddidit ui
sum: ꝛ illũ quo christus uidet reparauit in-
tuitũ. Quantoꝝ auribus surdis ꝛ infide-
litatis obturatione dãnatis ad ꝑcipiẽdã
uocem celestium mandatoꝝ: ꝓciosum in
fudit auditum: ut uocati deo ad miaꝫ rñ-
derant ꝑ obedientiam. Quãtos intrinse-
cꝰ uulneratos: ãgelici oɼis arte ꝛ oɼonũ
firmitate curauit. Quantos ꝑ longã icu-
riam peccati labe solutos: ꝛ quadã lepre
ꝯtagione ꝑfusos: castigatiõibus ꝛ exhor
tationibus expugnando: dei in se opan-
te uirtute mũdauit. Quantoꝝ aĩas uiuẽ-
tes in corpore iã defunctas: ꝛ delictoruꝫ
mole obrutas ac sepultas: ad emendati-
onem tanq̃ꝫ ad lucẽ uocando deo resus-
citauit. Et dñi sui admirãdus imitator iã
mortuas deo: econtrario mortificauit ui
tali morte peccato: nihilominꝰ alioꝝ blã
dimẽtis dãnatiõe mẽtis ꝯsentiebat: tunc ĩ
alia pte ea que apparuerant salubritate
claudebat. quo ordĩe hoc faciebat: Clau
debat utiq̃ꝫ eos docendo ne alienũ ma-
lum uiderẽt: ne eis res aliene ꝯcupiscibi-
les apparerẽt: n e eis ꝯiunx extranea pul
chra eẽt in peccati uenenũ: ꝛ ꝑ aspectum
aĩam penetraret. Ne intiori hõi maculã
exterioris culpa transmitteret: ne ad cor te
nebre ꝑ uias lucis intrarẽt: ne ĩ uno quo
q̃ꝫ ꝓphetica illa intiminatio cõpleretur.
Mors inq̃t intrat per fenestras nr̃as. ℟.
Inuenit dauid seruum meũ: oleo sancto meo
unxi eũ: Manus eim mea auxiliabitur ei. ℣.
Nihil proficiet inimicus ĩ eo: ꝛ filius iniqtatis
non nocebit ei. Manus.

Lectio quinta.

Ministeria eim auriũ ꝛ oculoꝝ fene
stre eẽ ꝓbant aiarũ. Qñ aperimus
auditũ: mala ꝛ iiqua loquẽtibꝰ ac dãna-
bilr obtrectantibꝰ: ꝛ que do sꝯ ꝯria suadẽ-
tibꝰ: mors intrat ꝑ fenestras nr̃as: Horror
mortifer noctis erũpit: ꝑ quas sol iustitie
ıtraꝛ debuerat. Qñ iste peccati fenestre a
perte sũt ianue salutis ꝛ uite: ac porte pa
disi clause sũt. Has iste uir beatus fene-
stras: multis seris diuini timoris obstru-
xit. De quãtoꝝ iste cordibꝰ que ıhõesta-
iniqtas ꝛ ipietas possidebat: fugauit lu-
xuriam: deiecit ırã: ꝛ extinxit inuidiam: ꝛ
uelut de antiqua domo barbaris pertur
batis hostibus: reuocando illuc fidẽ: ca-
stitatẽ: iustitiã: miam: hitatores pacificos
intermisit: ꝑ quos in domiciliũ mẽtis ca-
put hoꝝ bonoꝝ christus intraret. Et ap
positis medicamentis pñie quatriduanũ
uelut fetentem increpationuꝫ fremitu sus
citauit: ꝛ emendatione suscepta: de medi
is mortis faucibus erutos: temporiua re
surrectione uite restituebat. Hec itaq̃ꝫ at
q̃ꝫ huiusmodi plurima gerens: que etiaꝫ
ipsi plenius meministis. Que qꝛ profer-

per nos atqꝫ expedire ut dignum ē: non
pōt sermo paupculus: meli⁹ ea uobis uī
dicet affectus. ℟. Posui adiutorium super
potentē: ⁊ exaltaui electum ð plebe mea: Ma
n⁹ eiꝫ mea auxiliabitur ei. ℣. Inueñi dauid ſuū
meū: oleo ſc̄o meo unxi eū Man⁹. Lc. vi.
SUmme alacritatis instātia fuit cul
tor ⁊ custos aiarum: cupiditates re
ferans: iras cōprimēs: malitias extirpās
his magis uirtutibus necessariis fuit: q
bus tanta iniquitas. Sūptis quotidie de
ficiente iustitia uiribus ꝯualescebat. Et q
dem iste i hac pegrinatione solo corpoꝛ
ꝯstitutus cogitatione ⁊ auiditate multa i
eterna pr̄ia ꝯuersatus est. Qui huic mun
do crucifixus ⁊ mortuus: qcquid laboꝛa
uit de hac uita ad illam uitā transtulit: ⁊
quasi bon⁹ rōcinatoꝛ uelut ad centupluꝫ
manum porrigens semp de sinistra trans
misit ad dextrā: ⁊ in celo reposuit thesau
ros suos. Nam ⁊ si hic opa eius uident:
illuc opū merita trāsierūt. Isti⁹ ergo i qꝫ
tū possum⁹ uestigiis isistamus: quibus p
illam aretā nimis uiam ad celi ampla fe
stinans: qua eū sequeremur oñdit. Ideo
eim illū huic terre nr̄e actuum ad illius i
formaremur exēplum: ⁊ aiaꝝ nr̄aꝝ faci
es ad eū respicientes tanqꝫ ad speculum
cōponamus: ⁊ quasi bōi filii silitudinem
patris excolamus in nobis. Respōsoriū.
Iste ē qui añ deū magnas uirtutes opatus ē:
⁊ ōis terra doctrine eius repleta ē. Ipe interce
dat ꝓ peccatis omium pplorum. ℣. Iste ē q
contempsit uitā mundi: ⁊ ꝑuenit ad celestia re
gna: Ipse. In. iii. noct. añt. Dñe iste sanctus
hītabit in tabernaculo tuo: opatus ē iustitiam:
requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe quis
hi. añt. Uitam petiit a te tribuisti ei domine:
gloriā ⁊ magnum decorē imposuisti sup eum:
posuisti in capite eius coronā de lapide precio
so. ps. Dñe in uirtu. añt. Hic accipiet bñdic
tionē a dño: ⁊ miam a deo salutari suo: qꝛ hec
est generatio querentium dñm. ps. Dñi ē ter
ra. ℣. Tu es sacerdos in eternū. ℟. Scd̄m
ordinē: melchisedech. Lectio sancti euan
gelii secudum mattheum.
IN illo tp̄e dixit iesus discipulis suis
parabolam hanc: homo quidā pegre ꝓ
ficiscens uocauit seruos suos: ⁊ tradidit
illis bōa sua. Et reliqua om̄. s. gre. pape
LEctio sancti euangelii fr̄es Lc. vii.
carissimi. Sollicite nos cōsiderare
ammonet: ne nos q plus ceteris i hoc mū
do accepisse aliquid cernimur: ab aucto
re mundi grauius inde iudicemur. Cum
eim augent dona: rōnes ēt crescūt dono
rum: tanto ergo eē humilioꝛ atqꝫ ad ser
uiendum deo ꝓmptioꝛ qsqꝫ debꝫ ex mu
nere: qꝫto se obligatoriē eē ꝯspicit in red
denda rōne. Ecce hō qui pegre ꝓficiscēs
seruos uocat: eisqꝫ ad negociū talenta ꝑ
titur. Post multū uero tp̄is positur⁹ cuꝫ
eis rōnem reuertit: bñ aūt opantes ꝓ ap
portato lucro remunerat: seruum uero a
bono ope torpentem dānat. Quis itaqꝫ
hō iste ē qui pegere ꝓficiscit nisi redemp
toꝛ nr̄: q i ea carne quā assumpserat abiit
in celū: carnis eim locus ꝓpri⁹ terra est:
que quasi ad pegrina ducit: dū p redēp
torē nr̄m in celo collocat. Sed hō iste pe
gre ꝓficiscens seruis suis bona sua tradi
dit: qꝛ fidelibus suis sp̄ualia dona ꝯcessit
Et uni quidē dedit qnqꝫ talenta: alii aūt
duo: alii uero unū. Quinqꝫ ⁊ eim sūt coꝛ
poris sensus. uidelꝫ uisus: audit⁹: gustus:
odorat⁹: ⁊ tactus. Quinqꝫ igr̄ talētis do
nū: quinqꝫ sensuum. i. exterioꝛ scia expri
mitur. Duobus uero itellectus ⁊ opera
tio designatur. Unius autē talenti noīe
intellectus tantummodo designatur. ℟.
Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: stolam glorie
induit eum: Et ad portas paradisi coronauit
eum. ℣. Induit eum dñs loricaꝫ fidei: ⁊ orna
uit eum. Et ad portas. Lectio octaua.
SEd is qui qnqꝫ talēta accepat: alia
qnqꝫ lucratus est: qꝛ sūt nonnulli q
⁊ si in terna ac mystica penetrare nesciūt
ꝓ intentione tñ supne pr̄ie docent recta
quos possunt de ipsis extioribus que ac
ceperūt: dūqꝫ se a carnis petulantia: a ter
renaꝝ reꝝ ambitu: atqꝫ a uisibilium uo
luptate custodiunt: ab his ēt alios āmo
nendo cōpescunt. Et sunt nōnulli q qua
si duobus talentis ditati: intellectum atꝫ

operationē percipiunt:subtilia de īternis
intelligunt:mira in exteriorib⁹ opantur.
Cunqꝫ intelligendo ⁊ opando alijs pre
dicant:quasi duplicatū ꝯ negocio lucrū
reportant. Bīn aūt alia quinqꝫ : uel alia
duo in lucrū uenisse referunt:qꝛ dum ut-
qꝫ sexui predicatio īpendit :quasi accep-
ta talenta geminant. Sed is qui unuꝫ ta
lentū accepat:abiens fodit in terrā:⁊ ab-
scondit pecuniā dn̄i sui. Talentū in terra
abscondere ē acceptū ingeniū in terrenis
actibus īplicare:lucrū spuale non quere
re:cor a terrenis cogitationib⁹ nunqꝫ
leuare. Sunt nāqꝫ nonnulli q donū itel-
ligentie pceperunt:ꝫ tn̄ sola que carnis
sunt sapiūt:de quibus ꝑ pphetā dicitur.
Sapientes sunt ut faciāt mala: bene au
tem facere nesciunt. ℟. Sint lūbi ur̄i precin
cti:⁊ lucerne ardentes inmanibus ur̄is. Et uos
similes hōibus expectātibus dn̄m suum: Qn̄
reuertatur a nuptijs. ℣. Uigilate ergo qꝛ nesci
tis qua hora dn̄s uester uenturus sit. Et uos.
Glia. Qn̄.

Lectio.ix.

Sed dn̄s qui talenta ꝯtulit rōnē po-
siturus reddit:qꝛ is q nunc pie spu-
alia dona tribuit:districte in iudicio exq
rit merita. Qd̄ qsqꝫ accepit ꝯsiderat: ⁊
qd̄ lucrū de acceptis reportat pēsat. Ser
u⁹ qui geminata talēta retulit:a dn̄o lau-
datur:ad eternā remunerationem pduci
tur:cum ei uoce dn̄ica dicitur. Euge ser-
ue bone ⁊ fidelis:qꝛ sup pauca fuisti fide
lis:supra multa te ꝯstituam:intra in gau-
dium dn̄i tui. Pauca quippe sunt om̄ia
bona pn̄tis uite:q̄ꝫuis multa esse uidean
tur cōparatione retributōnis eterne. Sꝫ
tunc fidelis seruus supra multa constitu-
itur:qn̄ deuicta omi corruptionis mole-
stia:de eternis gaudijs in illa celesti sede
gliantur. Tunc ad dn̄i sui gaudium pfec
te intromittit:qn̄ in et̄na illa patria assūp
tus:atqꝫ angelorꝝ cetibus admixtus : sic
interius gaudet de munere:ut non sit iā
qd̄ exterius doleat de corruptione. Ser-
uus autem qui operari de talento noluit
ad dn̄m cum uerbis excusationis reddit
dicens. Dn̄e scio quia homo durus es:
metis ubi nō seminasti:⁊ congregas ubi
non sparsisti:⁊ timens abij:⁊ abscondi ta
lentum tuum. Ecce habes quod tuum
est. Ad laudes ⁊ per horas antiphōa.
Ecce sacerdos magnus:q in diebus suis pla-
cuit deo: ⁊ inuent⁹ est iustus. ps. Dn̄s regna
uit. cū reliquis an̄t. Non est inuētus similis
illi q ꝯseruaret legem excelsi. an̄t. Ideo iure-
iurando fecit illum dn̄s crescere in plebē suaꝫ.
an̄t. Sacerdotes dei benedicite dn̄ꝫ:serui do
mini hymnum dicite deo all'a. an̄t. Serue bo
⁊ fidelis:intra in gaudiū dn̄i tui. capitl'm. Ec-
ce sacerdos. hy⁹. Jesu redēptor. ℣. Justum
deduxit dn̄s. per uias rectas. ℟. Et oñdit il-
li regnum dei. Ad benedic. an̄t. Euge serue
bone ⁊ fidelis:qꝛ in pauca fuisti fidelis: supra
multa te constituam dicit dn̄s. Ad tertiā ca-
pitulum. Ecce sacerdos. Rb. Amauit eum
dn̄s:⁊ ornauit eum. ℣. Stollam glorie indu-
it euꝫ. Et ornauit. Gloria. Amauit. ℣. Elegit
eum dn̄s : sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrifican-
dum ei:hostiam laudis. Ad sextam capi-
tulum.

Non est inuentus similis illi qui cō-
seruaret legem excelsi: ideo iureiu-
rando fecit illum dominus crescere in
plebem suam. Responsum breue.
Elegit eum dn̄s:sacerdotem sibi. ℣ Ad sacri
ficandum ei:hostiam laudis. Sacerdotē. Glia
Elegit. ℣. Tu es sacerdos:in eternū. ℟. Se-
cundum ordinem:melchisedech. Ad nonaꝫ
capitulum.

Nungi sacerdotio ⁊ habere laudem
in nomine ipsius:⁊ offerre illi incē-
sum dignum in odorem suauitatis. Res-
ponsum breue. Tu es sacerdos:in eternum
℣. Secundum ordinem: melchisedech. In e-
ternum. Gloria. Tu es. ℣. Justum deduxit
dominus: per uias rectas. Responsum. Et
ostendit illi: regnum dei. Ad uesperas anti
phona cum reliquis psalmus. Dixit do-
minus domino. cum reliquis in fine psal-
mus. Memento domine dauid ⁊. capitu
lum. Ecce sacerdos magn⁹. hymnus. Iste
confessor domini. uersus. Justum deduxit.
responsum. Et ostendit. Ad magnificat
antiphona. Amauit eū dominus ⁊ ornauit

eum: stolam glorie induit eum: ⁊ ad portas pa
radisi coronauit eum. Pro solis summis
pontificibus subscripta antiphona in
secundis uesperis dicitur ad magnificat
Dum esset summus pontifex: terrena non me
tuit sed ad celestia regna gloriosus migrauit.
In quattuor doctorib⁹ ecclesie sbscriptū
euangelium, cū omeli. subi. ..pta dicit.
Lectio sācti euāgelij scđm mattheum.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis su
is. Uos estis sal terre. Qđ si sal eua
nuerit in quo saliet? Et reliqua. Omē. sanc
ti hieronymi presbyri. Lectio septima.

SAl appellant apli ⁊ doctores: quia
p illos uniuersū eruditū est genus.
Qđ si sal euanuerit in quo saliet: Si doc
tor errauerit quō alio doctorē emendabi
tur: Ad nihilum ualet ultra nisi ut mitta
tur foras: ⁊ conculcetur ab hoībus. Exem
plū de agricultura sūptum est. Sal enim
⁊ i ciboꝝ cōdimentū ⁊ ad siccandas car
nes necessariū ē: ita ut aliū usū non hē
at. Certe legimus inter scripturas urbes
quasdam ita uictoꝝ sale seminatas: ut nl
lū in ipsis semen oriretur. Caueant ergo
doctores ⁊ epi ⁊ uideant potentes. Po
tenter sustinere tormenta nihilqꝫ eē reme
dij: si se maloꝝ ruinis sinant ad tartarū
ducere. Lectio octaua.

UOs estis lux mundi. Non pōt ciui
tas abscondi supra montem posita
neqꝫ accendunt lucernā: ⁊ ponunt eā sb
modio sed sup candelabrū: ut luceat oī
bus q in domo sūt. Docet fiduciā predi
candi: ne apli abscondant ob metū: ⁊ si
miles sint lucernis sub modio: sed tota li
bertate se pdant: ut qđ audierint in cubi
culis: predicēt i tectis. Nolite putare qm
ueni soluere legem aut pphetas: non ue
ni soluere legē sed adimplere: siue qđ de
se p alios pphetas cōpleuerit: siue qđ ea
que añ pp infirmitatem audientiū: ruda
⁊ iperfecta fuerant: sua pdicatione cōple
uerit: ⁊ ea tollens ac uice tallionis exclu
dens: occulta i mente cōcupiscētia dānat.

DOnec transeat celū ⁊ ter Lect. ix.
ra. Promittunt nobis celi noui et
terra noua: que factur⁹ est dñs ds. Si er
go noua creanda sunt: cōsequēter uetera
transitura. Qđ aūt sequit iota unū: aut
unus apex non ptibit a lege: donec oīa
fiant: ex figura hec oñditur: qđ ēt que mi
nima putant in lege: sacramētis plena sūt
⁊ oia recapitulant in euangelio. Cuius
ergo eruditionis est: cuiusqꝫ doctrine etiā
diuersa sacrificia ⁊ que supstitiosa uident
in intimis quotidie dmonstrant cōpleri.
Qui ergo soluerit unū de mandatis istis
minimis ⁊ docuerit sic hoīes: minimus
uocabitur in regno celoꝝ. Qui aūt fece
rit ⁊ docuerit: hic magnus uocabit in re
gno celoꝝ. In natalitijs uni⁹ cōfessoris
non pontificis. Ad uesp. capitulum.

BEatus uir q suffert tentationē: qm
cū pbatus fuerit accipiet coronā
uite: quā repromisit ds diligentibus se.
hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Amauit eum dñs: ⁊ or
nauit eū. ℟. Stolā glorie: induit eum. Ad
magnif. añt. Similabo eū uiro sapienti: qui
edificauit domū suam supra petrā. oīo.

DEus qui nos beati. N. confessoris
tui annua solennitate letificas: con
cede ppitius: ut cuius natalitia colimus
etiam actiones imitemur. p. d. Alia oīo.

ADesto dñe supplicationib⁹ nostris
quas in beati. N. confessoris tui so
lennitate deferimus: ut q nostre iustitie fi
duciam non habemus: eius qui tibi pla
cuit precibus adiuuemur. p. d. Pro ab
bate confessore. oratio.

INtercessio nos quesumus domine
beati. N. abbatis commendet: ut
quod nostris meritis non ualemus: eius
patrocinio assequamur. per. Ad mat. inuit.
Regē cōfessoꝝ dñm: Uenite adoremus. hy⁹.
Iste cōfessor. In. j. noct. añt. Beatus uir qui
in lege dñi meditatur: uoluntas ei⁹ pmanet die
ac nocte: ⁊ oia quecunqꝫ faciet semp psperabū
tur. ps. Beatus uir. añt. Beatus iste sanct⁹
q confisus ē in dño: predicauit preceptū dñi:
constitutus ē in monte sancto eius. ps. Quaꝛ
fremuerunt. añt. Tu es gloria mea: tu es sus
ceptor meus dñe: tu exaltans caput meum: et
exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Do
mine quid. uersus. Amauit eum dominus:
⁊ ornauit eū. ℟. Stolam glorie: induit eum.

Sermo sancti augustini epi. Lectio .i.

SOlet multos mouere fratres carissimi:
qḋ dñs noster iesus christus in ser-
mone euangelico cum prius dixisset: lu-
ceat lumen uestrum coram hoibus: ut uideant
opa uestra bona: ⁊ glorificent patrem uestrum
q in celis est. Postea dixit: Attendite ne
iustitiam uestram faciatis coram hoibus ut
uideamini ab eis. Turbatur enim mens paruu
intelligentis: ⁊ precepto utriqȝ obaudire
cupientis: ⁊ per diuersa ⁊ aduersa distendi-
tur. Tam nemo enim pot quibuis uni dño
obtẽperare repugnantia iubenti: quã ne
mo pot et duobus dñis seruire. Qḋ eo-
dem sermone saluator ipe testatus ẽ. qd
ergo faciet animus nutans: cũ se obtem-
perare non posse existimat: ⁊ nõ obtẽpa
re formidat: Si enim bona opa sua i lu-
ce posuerit hoibus intuenda ut faciat qḋ
preceptũ est. Sic luceat lumen uestrum corã
hoibus: ut uideant bona opera uestra: ⁊
glorificent patrem uestrum qui in celis. Reum
se teneri arbitrabitur: qꝛ contra preceptuȝ
fecerit ubi dr. Attendite ne iustitiam ue-
stram faciatis corã hoibus ut uideamini
ab eis. ℞. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ i pau
ca fuisti fidelis: supra multa te constituam: Intra
in gaudium dñi tui. ℣. Dñe quinqȝ talẽta tra
didisti mihi: ecce alia qnqȝ sup lucratus sũ. Intra

RUrsũqȝ si hec timens ⁊ ca- Lec. ii.
uẽs: eaque benefacit abscõderit ñ
se putauerit seruire iperãti ⁊ dicẽti. Luce
at lumen uestrum corã hoibus: ut uideãt bo
na opa uestra. Qui aũt recte itelligit utrũqȝ
implet ⁊ seruiet uniuersissimo dño: q ser-
uum pigrũ non dãnaret: si ea que fieri nl-
lo mõ poterant iperaret. Audi enim pau-
lum seruũ iesu christi: uocatũ aplm segre
gatum in euangeliũ dei: utrunqȝ facien-
tẽ ⁊ docentem. Uidete queãdmodum lu
ceat lumen eius corã hoibus: ut uideant
bona opa eius. Comẽdemus inqt nosmet
ipsos ad oem conscientiam hoium in conspec
tu dei. Et iterum: puidemus bona non so-
lum corã deo sed et corã oibus hoibus.
Et iterum. Placete oibus p oia: Sicut et
ego omnibus p oia placeo. Uidete rursus
queãdmodũ attendat ne faciat iustitiam
suã corã hoibus: ut uideatur ab eis. Opus
aũt suum probet inqt unusqsqȝ: ⁊ tunc i se-
metipso hẽbit gloriam ⁊ non in altero. Et
iterum: Nã gloria nostra hec est testimoniũ con-
scie nostre. Et illud quo nihil ẽ manifestius. Si
adhuc iqt hoibus placerẽ xpi seruus ñ eẽm.
℞. Iustus germinabit sicut liliũ. Et florebit i eter-
num añ dñm. ℣. Plantatus in domo dñi in
atriis domus dei nostri. Et. Lectio tertia.

SEd neqsqȝ eorum qui de preceptis qua-
si repugnantibus ipsius dñi moueatur
multo magis aplo eius igerat questionẽ
⁊ dicat: Quõ tu dicis: Placete oibus p
oia: sicut ⁊ ego oibus p oia placeo: Et tu
idem dicis: Si adhuc hoibus placerem
christi seruus non essem: Assit ipse dñs: q
⁊ i seruo suo: ⁊ aplo loquebatur: ⁊ aperiat
nob uolũtatẽ suã: ⁊ tribuat obediẽdi facul
tatem. Ipsa qppe uerba euangelica: secũ
portant expositiones suas: nec interclu-
dunt ora esurientiũ: qꝛ pascunt corda pl-
santiũ. Intentio qppe cordis hũani quo
dirigatur: ⁊ qd expectet intuendũ est. Si
enim qui uult uideri ab hoibus: gloriam ⁊
utilitatẽ suam ponit ante hoies: ⁊ hanc i
conspectu hoium querit: nihil eorum que de
hac re dñs recipit ipleuit: qꝛ ⁊ intendit fa
cere iustitiã suam corã hoibus ut uideatur
ab eis. Et non sic eluxit lumen eius coram
hoibus: ut ad hoc uiderent bona opera
eius: ut glorificent patrem qui in celis est.
Se quippe glorificari uoluit non deum:
⁊ suam quesiuit utilitateȝ non dilexit dñi
uoluntatẽ. De qbus dicit aplus: Oms enim
que sua sũt querũt nõ que iesu christi. ℞.
Iste cognouit iustitiam: ⁊ uidit mirabilia ma-
gna: ⁊ exorauit altissimũ: Et inuentus ẽ in nu-
ro sanctorum. ℣. Iste ẽ qui contempsit uitã mundi
⁊ puenit ad celestia regna. Et inuentus. In .ii.
noct. añ. Inuocantẽ exaudiuit dñs scm suũ:
dñs exaudiuit eum: ⁊ constituit eum in pace. ps.
Cum inuocarẽ. añ Letentur oes qui sperant
in te dñe: qm tu bñdixisti iusto: scuto bone uo
lũtatis tue coronasti eũ dñe. ps. Uerba mea.
añ. Dñe dñs nr qȝ admirabile est nomẽ tuuȝ
in uniuersa terra: quia gloria ⁊ honore corona
sti sanctum tuum: ⁊ constituisti eum super opa
manuum tuarum. psalmus ipse. versus.

Os iusti: meditabitur sapiētiā. ℞. Et lingua.
eius : loquetur iudicium. **Lectio quarta.**

Itaqȝ nō illic sententia termiata est
ubi ait: Sic luceat lux uȓa corā hōi
bus : ut uideant bona opera uestra sed
continuo subiunxit cur faciendum sit: ut
glificent inquit pȓem uestruȝ qui in celis
est: ut hō cum benefaciēs uidetur ab hōi
bus: intentionem boni facti hēat in ꝯsciē
tia sua: intentionē uero innotescēdi nō hē
at nisi in laudibus dei: ꝓpter eoꝝ quibꝰ
innotescit utilitatē: quibus hoc prodest:
ut deo placeatur qui hoc ꝓstitit hōi: atqȝ
ita non desperent ēt sibi si uoluerit hoc pos
se prestari. Itaqȝ aliam sñiam ubi ait. At
tendite ne iustitiā uȓam faciatis corā hōi
bus: non alibi terminauit qȝ ubi dixit: ut
uideamini ab eis nec addidit. Et glificēt
patrem uestrum qui in celis est. Sȝ potiꝰ
us addidit: Alioquin mercedē non hēbi
tis: apud pȓem uestrum qui i celis est. ℞.
Iste est qui añ deum magnas uirtutes opatus
est: ⁊ oīs terra doctrina eius repleta est: Ipse i
tercedat ꝓ peccatis oīum populoꝝ. ℣. Iste ē
qui ꝯtempsit uitam mundi: ⁊ peruenit ad cele
stia regna: Ipse. **Lectio quinta.**

Hinc eiȝ oñdit eos qui tales sūt qua
les fideles suos esse nō uult i eo ip
so mercedē querere: quod uident ab hōi
bus ibi ꝯstituere bonum suū: ibi oblecta
re uanitatē cordis sui: ibi exinaniri ⁊ ifla
ri: ibi tumescere ⁊ ꝯtabescere. Cur eiȝ nō
sufficit ut diceret. Attendite ne iustitiam
uestrā faciatis coraȝ hōibus: sed addidit
ut uideami ab eis: nisi qꝛ sunt qdam qui
sic faciunt iustitiā suā corā hōibus: ut nō
uideant ab eis: sed ut ipsa opa uideant:
⁊ glificet pȓ q in celis ē. Qui ea iustificatis
ipsis donare dignatꝰ est: qui tales sīt: nec
suam iustitiā deputant: sȝ eius ex cuꝰ fidē
uiuunt. Uñ ⁊ apłs dicit ut christū lucrifa
ciam: ⁊ iueniar in illo nō hñs meaȝ iusti
tiaȝ que ex lege ē: sȝ eā que est ꝑ fidē chri
sti que ē ex deo iustitia ex fide. Et in alio
loco. Ut nos simꝰ iustitia dei in illo. Uñ
⁊ iudeos ita repħendit. Ignorantes in
quit dei iustitiam: ⁊ suam uolentes cōsti
tuere : iustitie dei non sunt subiecti. ℞.
Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: stolam glorie i
duit eum: Et ad portas paďisi coronauit euȝ.
℣. Induit eum dñs loricā fidei: ⁊ ornauit eū.
Et ad portas. **Lectio sexta.**

Quisquis ergo ita uult uideri opera
sua ab hōibus ut ipe glificetur: a quo ea
que in illo uidentur accepit: ⁊ sic ad imi
tandū bonum iīdē ipsi qui uident pieta
te fidei ꝓuocentur: uere lumē eiꝰ lucet co
ram hōibus: qꝛ lux de illo caritatis radi
atur: non supbie fumꝰ euomit ⁊ in eo ipe
cauet: ne iustitiam suā faciat corā homini
bus ut uideat ab eis: qꝛ nec suā deputat
illā iustitiā: nec iō facit ut ipse uideat: sed
ut ille intelligat q laudat in hōie iustifica
to ut faciat ⁊ in laudāte qđ laudat in alte
ro. i. ut laudantē faciat esse laudabilē. At
tendite ⁊ apłm cū dixisset. Placet omni
bꝰ ꝑ oīa: sicut ⁊ ōibus ꝑ oīa placeo: quō
non ibi remāsit: quasi ibi ꝯstituerit finem
itentōis sue ut placeret hōibus. Alioqn
dixisset falsū: si adhuc hōibus placerem
christi seruꝰ non essē. Sȝ statim subiūxit
quare hōibus placeret: nō querēs iquit
qđ mihi utile ē: sed qđ mltis ut salui fiāt:
ita ⁊ non placebat hōibꝰ pp suā utilitatē
ut christi nō eēt seruus. ⁊ placebat hōibꝰ
pp illoꝝ salutē: ut christi eēt dispensator
idoneꝰ: qꝛ ⁊ illi corā deo ꝯscia sufficiebat
⁊ de illo corā hōibꝰ qd imitarēt elucebat.
℞. Iste hō ꝑfecit oīa que locutꝰ est ei ďs: ⁊ di
xit ad eum: ingredere in requiem meaȝ: Quia te
uidi iustū corā me ex ōibus gentibꝰ. ℣. Iste ē
qui ꝯtempsit uitā mundi: ⁊ ꝑuēit ad celestia re
gna. Quia. **In. iij. nocturno añt.** Dñe iste
sanctus habitabit in tabernaculo tuo: opatus
est iustitiā: requiescet in monte sancto tuo. **ps.**
Dñe quis. **añt.** Uitam petijt a te tribuisti ei
dñe: gloriam ⁊ magnum decorē imposuisti sup
eum: posuisti in capite eius coronam de lapide
precioso. **ps.** Dñe in uirtute. **añt.** Hic accipi
et benedictionem a dño: ⁊ misericordiaȝ a deo
salutari suo: quia hec est generatio querentiuȝ
dñm. **ps.** Dñi est terra. ℣. Lex dei eiꝰ in cor
de ipsius. ℞. Et non supplantabūtur gressus
eius. **Lectio sancti euangelij secundum
lucam.**

In illo tēpore. dixit iesus discipulis

suis. Sint lumbi uestri᷒ pcincti ⁊ lucerne ardentes in manibus uestris. Et reliqua. Omelia sancti gregorii pape. Lectio septima.

SAncti euangelij fratres carissimi aperta nobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa eius planities alta fortasse uideatur: eam sub breuitate transcurrimus. Quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita: ut tamen scientibus non sit onerosa. Quia uiris luxuria in lumbis sit: feminis in umbilico. Testatur dominus qui de diabolo ad beatum iob loquitur dicens. Uirtus eius in lumbis eius: ⁊ fortitudo illius in umbilico uentris eius. A principali igitur sexu lumborum nomine luxuria designatur: cum dominus dicit. Sint lumbi uestri precincti. Lumbos enim precingimus: cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Sed quia minus est mala non agere: nisi etiam quisque studeat ⁊ bonis operibus insudare. Protinus additur. Et lucerne ardentes in manibus uestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus dominus dicit. Luceat lux uestra coram hominibus ut uideant uestra bona opera: ⁊ glorificent patrem uestrum qui in celis est. Duo autem sunt que iubentur: ⁊ lumbos restringere: ⁊ lucernas tenere: ut ⁊ munditia sit castitatis in corpore ⁊ lumen ueritatis in operatione. ℟. Iste homo ab adolescentia sua: penitus meruit infirmos curare: Dedit illi dominus claritatem magnam cecos illuminare ⁊ demones effugare. ℣. Ecce homo sine querella uerus dei cultor abstinens se ab omni opere malo ⁊ permanens in innocentia sua. Dedit.

REdemptori ⁊ enim nostro Lectio. viij. unum sine altero placere nequaquam potest. Si autem is qui bona agit: adhuc luxurie inquinamenta non deserit: aut is qui castitate preminet: nec dum se per bona opera exercet: nec castitas ergo magna est sine bono opere: nec bonum opus est aliquid sine castitate. Sed si utrunque agitur: restat: ut quisquis ille est spe ad supernam patriam tendat: nequaquam se a uitijs pro mundi huius honestate contineat. Qui ⁊ si quosdam aliquando boni pro honestate inchoat. In eius tamen intentione non debet permanere: nec pro bono opere presentis mundi gloriam querere: sed totam spem in redemptoris sui aduentu constituat. Unde ⁊ protinus subditur: ⁊ uos similes hominibus expectantibus dominum suum: quando reuertatur a nuptijs. Ad nuptias quippe dominus abijt: quia resurgens a mortuis ascendens in celum. Supernam sibi angelorum multitudinem: nouus homo copulauit. Qui tunc reuertitur cum nobis iam per iudicium manifestatur: bene autem de seruis expectantibus subditur. Ut cum uenerit ⁊ pulsauerit confestim aperiant ei. ℟. Sint lumbi uestri precincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus uestris. Et uos similes hominibus expectantibus dominum suum: Quando reuertatur a nuptijs. ℣. Uigilate ergo quia nescitis qua hora dominus uester uenturus sit. Et uos. Gloria. Quando. Lectio. ix.

UEnit quippe dominus cum ad iudicium properat. Pulsat uero cum iam per egritudinis molestias esse mortem uicinam denunciat. Cui confestim aperimus. Si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non uult: qui exire de corpore trepidat: ⁊ uidere eum quem contempsisse se meminit iudicem formidat. Qui autem de sua spe ⁊ operatione securus est: pulsanti confestim aperit: quia letus iudicem sustinet. ⁊ cum tempus propinque mortis agnouerit: de gloria retributionis hilarescit. Unde ⁊ protinus subditur. Beati sunt serui illi quos cum uenerit dominus inuenerit uigilantes. Uigilat qui ad aspectum ueri luminis mentis oculos apertos tenet. Uigilat: qui semper seruat operando quod credit. Uigilat qui a se torporis ⁊ negligentie tenebras repellit. Hinc ⁊ enim paulus dixit. Uigilate iusti ⁊ nolite peccare. Hinc rursus ait. Hora est iam nos de sompno surgere. Sed ueniens dominus quid uigilantibus seruis exhibeat audiamus. Amen dico uobis: quod precinget se ⁊ faciet illos discumbere: ⁊ transiens ministrabit illis. Precinget se: hoc est ad retributionem se preparabit. Faciet illos discumbere: idest in eterna quiete foueri. Discumbere quippe nostrum: in regno quiescere est. Unde rursus dominus ait: Ueniet ⁊ recumbent cum abraam: isaac: ⁊ iacob. Ad laudes ⁊ per horas antiphona. Domine quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus

sum. ps. Dñs regnauit. cum reliquis psal/
mis de laudibus añt. Euge serue bone in
modico fidelis intra in gaudium dñi tui. añt.
Fidelis seruus ꝛ prudẽs quem constituit dñs
super familiam suã. añt. Beatus ille seruus
quẽ cum uenerit dñs eius: ꝛ pulsauerit ianuã
ꝛ inuenerit eũ uigilantem. añt. Serue bone et
fidelis: intra in gaudiũ dñi tui. Caplm. Be
atus uir qui suffert. hymnus. Jesu corona cel
si. ℣. Justũ deduxit dñs: per uias rectas. ℞.
Et ostendit illi: regnum dei. Ad bñdic. añt.
Euge serue bone ꝛ fidelis: q: in pauca fuisti fi
delis: supra multa te cõstituam dicit dñs. oão
ut supra. Ad tertiam capitulum. Beatus
uir qui suffert ℞. breue. Amauit eum domi/
nus: ꝛ ornauit eum. ℣. Stolam glorie: induit
eũ. Et ornauit. Gloria. Amauit. ℣. Os iusti
meditabitur: sapientiam. ℞. Et lingua eius lo/
quetur: iudicium. Ad sextam capitulum.
IUstus cor suum tradidit ad uigilã/
duz diluculo ad dñm qui fecit illũ
ꝛ in ↄspectu altissimi deprecabitur. ℞. b.
Os iusti: meditabitur sapientiam. ℣. Et ligua
eius: loquetur iudicium. Meditabitur. Glo/
ria. Os iusti. ℣. Lex dei eius: in corde ipsius.
℞. Et non supplantabuntur: gressus eius. Ad
nonam capitulum.
IUstũ deduxit dñs per uias rectas
ꝛ ostendit illi regnũ dei: ꝛ dedit il
li sciam sanctorum: honestauit illũ in la
boribus: ꝛ compleuit labres illius ℞. b.
Lex dei eius: in corde ipsius ℣. Et non sup/
plantabuntur: gressus eius. In corde. Gloria.
Lex. ℣. Justũ deduxit dominus: per uias rec
tas. ℞. Et ostendit illi: regnũ dei. Ad uespe
ras añt. Domine quinqꝫ talenta. cum reli/
quis. ps. Dixit dñs. cũ reliquis i fine ps.
Laudate dominum omnes gentes. Capitu/
lum. Beatus uir qui suffert. hymnus. Iste
confessor. ℣. Justũ deduxit dñs: per uias rec
tas. ℞. Et oñdit illi: regnum dei. Ad magni
ficat añt. Hic uir despiciens mundum ꝛ terre
na: triumphans diuitias celo condidit ore ma
nu. In natalitijs uirginum ad uesperas.
capitulum.
FRatres qui gloriatur in dño glorie
tur. non enim qui seipsum commẽ/
dat ille probatus est: sed quem deus cõ/
mendat. hymnus. Jesu corona uirginum.
℣. Specie tua: ꝛ pulchritudine tua. Intende
ꝓspere: ꝓcede ꝛ regna. Ad magnificat añt.
Ueni sponsa christi: accipe coronam: quã tibi
dñs preparauit in eternum. Pro pluribus
uirginibus sequens añt. in utrisqꝫ uespis
dicitur. Prudentes uirgines aptate uñas lã
pades: ecce sponsus uenit: exite obuiam ei. ℣.
Adducentur regi uirgĩes: post eã. ℞. Proxi
me eiꝰ: afferẽtur tibi. Pro uirgĩe ꝛ mar. oão
DEus qui int̃ cetera potentie tue mi
racula etiam in sexu fragili uictori/
am martyrij contulisti concede propitꝰ:
ut qui beate. N. natalitia colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad
te exempla gradiamur p. d. Alia itẽ oão.
INdulgentiã nobis quesumus dñe
beata. N. uirgo ꝛ martyr imploret
que tibi grata semper extitit ꝛ merito ca/
stitatis ꝛ tue professione uirtutis Per. d.
Pro plibus uirgibus martyribus oão.
DA nobis quesumus dñe deus no/
ster sanctarum uirginũ ꝛ marty/
rum. N. ꝛ. N. palmas icessabili uene
ratione uenerari: ut quas digna mẽte nõ
possumus celebrare humilibꝰ saltem fre/
quentemus obsequijs. p. d. Pro uirgine
sola ꝛ nec uirgine nec martyre oão.
EXaudi nos deus salutaris noster:
ut sicut de beate. N. festiuitate gau
demus: ita pie deuotionis erudiamur af
fectu. p do. Ad matutinũ inuitatorium.
Regem uirginum dominũ. Uenite adoremꝰ.
ps. Uenite. hymnus. Uirginis proles. In
primo nocturno añt. O q̃ pulchra est casta
generatio: cum claritate. ps. Domine dominꝰ
noster. ãtiphõa. Ante torũ huius uirginis:
frequẽtate nobis dulcia cantica dramatis.
ps. Celi enarrant gloriam. añt. Reuertere re
uertere sunamitis: reuertere reuertere ut intuea
mur te. ps. Domini est terra. ℣. Specie tua: ꝛ
pulchritudine tua. Intende prospere: procede
ꝛ regna. Sermo sãcti augustini episcopi.
Lectio prima.
INter parabolas a domino dictas
solet querentes multũ mouere ista
que de decem uirginibus posita est. Et
multi quidem hinc mlta senserũt que non
sũt ꝑter fidẽ. Sed quõ ptibus eiꝰ õnibus

conueniat expositio id elaborādum est.
Legi enim in quadam scripturarum ea-
rū: genere que apocryphe nominantur.
quod non sit contra catholicam fidem.
Sed huic loco mihi minus congruere
uisa ē: consideranti oīs huius siliitudīs
ptes. De qua tñ expositōne temere nihil
audeo iudicare: ne forte non ei⁹ incōueni
entia mihi angustiam fecerit. Si mea tar
ditas in eā ꝯuenientiam nō uenerit. Qđ
aūt mihi uideat̄ non absurde de hoc lo-
co accipi q̄ztum potero breuiter ⁊ diligē
ter exponā. Interrogatus igr̄ dñs noster
a discipulis de cōsumatione seculi: inter
multa que locut⁹ est. Hoc quoqꝫ dixit:
Tunc sile estimabitur regnū celoꝝ decē
uirginibus: que acceperūt lampades su-
as: ⁊ uenerunt obuiam sponso ⁊ sponse.
Quinqꝫ aūt ex eis erant fatue: ⁊ quinqꝫ
prudentes. Sꝫ quinqꝫ fatue acceptis lā
padibus non sūpserunt oleū secū. Pru
dentes aūt acceperunt oleū secū in uasis
suis cū lāpadib⁹. Tardāte aūt spōso dor
mitauerunt ōes ⁊ dormierūt. Media āt
nocte clamor factus ē. Ecce sponsus uēit
surgite obuiā ei. ℟. Ueni sposa christi acci
pe coronā quaꝫ tibi dñs pparauit: p cui⁹ amo
re sanguinē tuum fudisti. Et cū angelis i para
disū introisti. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponaꝫ in
in te thronum meū: qꝛ concupiuit rex spēm tu-
am. Et cum angelis. Lectio scđa.

TUnc surrexerūt oīs uirgines ille:
⁊ aptauerūt lampades suas. Et di-
xerunt ille stulte ad sapientes. Date nob
de oleo uřo: qꝛ lampades nře extinguunt̄.
Respōderūt aūt sapientes dicentes. Ne
forte non sufficiat nobis ⁊ uobis: ite poti
us aduēdentes ⁊ emite uobis. Et dū irēt
emere uenit spōsus: ⁊ que pate erant itra
uerunt cū eo ad nuptias: ⁊ clausa ē ianu-
a. Nouissime aūt ueniunt ⁊ relique uirgi
nes dicētes. Dñe dñe aperi nobis. At il-
le respondens ait. Amē dico uobis nesci
o uos. Uigilate ergo qꝛ nescitis diem ne
qꝫ horam. Decē itaqꝫ uirginum qđ qui
qꝫ admittuntur ⁊ qnqꝫ excludunt̄: bono
rūꝫ ⁊ maloꝝ discretionē significat. Qua-
propter cū uirginitatis nomen honora-
bile ē: cur receptis exclusisqꝫ cōmune ē:
Deinde quid sibi uult numer⁹ in utraqꝫ
parte qnarius: Quicquid autē significat
oleū mirum uidet̄: qđ sapientes petenti-
bus non cōicant: cū ⁊ inuidere fas nō sit
eis: que ita perfecte sūt ut a sponso recipi
antur. Quo nomine nullo dubitāte dñs
noster iesus christus significatur: ⁊ miseri
cordes eē oporteat ad prestanduꝫ ex eo
qđ hñt: prescribente illa sententia eiusdeꝫ
dñi dicentis oīn petēti te tribue. ℟. Dif-
fusa est gr̄a in labijs tuis: Propterea bñdixit
te deus in eternū. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudīe
tua intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Propterea

QUid ē aūt qđ possit dādo Lec. iij.
nō sufficeꝛ utrisqꝫ. Hec maxie auget
questionis difficultatē. Quanqꝫ ⁊ cetera
diligenter considerata: ut oīa in unam
rōnem ꝯcurrant: nihilqꝫ i unam ptem di
catur qđ impediat alterā: magna cautio
est adhibenda. Uident̄ itaqꝫ mihi quin-
qꝫ uirgines significare qnqꝫ ptitam con-
tinentiam a carnis illecebris. Continen-
dus est enim animi appetitus: a uolupta
te oculoꝝ: a uoluptate aurium: a uolup-
tate olfaciendi: gustandi: ⁊ tangendi. Sꝫ
qꝛ ista cōtinentia ptim corā deo fit: ut illi
placeat̄ interiori gaudio ꝯsciētie. Partiꝫ
coram hōibus tm̄: ut glīa humana capia
tur. Quinqꝫ dicuntur sapientes: ⁊ quiqꝫ
stulte. Utreqꝫ tamen uirgines: qꝛ utraqꝫ
ꝯtinentia est: q̄zuis diuerso fomite gaude
at. Lampades aūt sūt que manibus por-
tantur: opera que scđm istam continenti
am fiunt. Dictum ē aūt. Luceant opera
uestra coram hōibus. Omnes uero acce
perunt lampades suas: ⁊ uenerunt obui
am sponso. Intelligendum est ergo chri
sti nomine censeri: de quibus agitur. Nō
eīm possunt qui christiani non sunt spō-
so christo uenire obuiam. Respōsoriū.
Specie tua: ⁊ pulchritudine tua: Intēde pros
pere procede ⁊ regna. ℣. Diffusa est gratia in
labijs tuis: propterea benedixit te deus in eter
num. Intende prospere. Gloria patri. Intenđ
prospere. In secundo nocturno. antipho-
na. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende ꝓ
spere procede ⁊ regna. ps. Eructauit cor meū

añt. Adiuuabit eam deus uultu suo: deus in
medio eius non cõmouebitur. ps. Deus nr̃
refugium. añt. Aque multe nõ potuerunt ex/
tinguere caritatẽ. ps. Magn⁹ dñs. ℣. Adiu
uabit eam deus: uultu suo. ℟. Deus i medio
eius: non commouebitur. **Lectio quarta.**

SEd quinqꝫ fatue acceptis lampadi
bus suis non sũpserũt oleum secũ.
Multi eñi ꝗ̃uis de christi bonitate plu/
rimum spent: gaudium tñ non habẽt dũ
continẽter uiuunt nisi i laudibus hoĩuꝫ.
Non ergo hñt oleum secũ. Nam ipsã le/
titiam oleo significari arbitror: Prop/
terea inqt: Unxit te deus de⁹ tuus oleo
letitie. Qui aũt non ꝓpterea gaudet: qa
deo intrinsec⁹ placet. Hẽt oleum secum.
Prudentes aũt acceperunt oleum secũ
i uasis suis cũ lampadibus: idest letitiam
bonoꝝ operum in corde atqꝫ cõscientia
posuerunt. Sic ⁊ apls ãmonet. Probet
se hõ inquit. Et tunc i semetipso habebit
gliam ⁊ non i altero. Tardante aũt spon
so dormitauerunt oẽs. Quia ex utroqꝫ
genere cõtinentiũ hominũ: siue coꝝ qui
coram deo exultant: siue coꝝ qui in lau/
dibus hoĩum acquiescũt moriunt. Hoc
interuallo tp̃is donec sub aduentu dñi fi/
at resurrectio mortuoꝝ. Media autem
nocte idest nullo sentiente aut sperante.
Quippe cũ ipse dñs dicit: De die autẽ il/
la et hora nemo scit. Et aplꝯ dicit: Di/
es dñi tanquã fur ita in nocte ueniet: Ex
quo significat penit⁹ latere cũ uenerit. ℟.
Propter ueritatem ⁊ mansuetudinẽ: ⁊ iustitiã
tuaꝫ: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣.
Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua intende ꝓspere
ꝓcede: ⁊ regna. Et deducet te. **Lectio qnta.**

CLamor fact⁹ est. Ecce spõsus uenit:
surgite obuiã ei. In ictu oculi i no/
uissima tuba omnes resurgemus. Ergo
surrexerunt oẽs ille uirgines: ⁊ aptaue/
runt lãpades suas: idest rõnes reddẽdas
operum suoꝝ. Oportet eĩm nos exhibe/
ri ante tribunal christi: ut illic recipiat u/
nusquisqꝫ qð gesserit in corpore siue bo/
num siue malũ. Et dixerunt ille stulte ad
sapientes. Date nobis de oleo ũrõ: qꝛ lã
pades nr̃e extinguntur. Quoꝝ eĩm facta
aliena laude fulciuntur: eadẽ subtracta ð
ficiunt. Et de consuetudine id semp inq/
rit: uñ gaudere animus solet. Itaqꝫ qui
corda hoĩum non uident: testimoniũ uo
lunt hr̃e apud deum: qui cordis ĩspector
est. Sed quid rñdent sapientes: ne forte
non sufficiat nobis. Unusqsqꝫ enim ꝓ se
rõnem reddet: nec alieno testimonio qs/
ꝗ̃ adiuuatur apud deum: cui secreta cor
dis apparẽt: ⁊ uix quisqꝫ sibi sufficit: ut ei
testimonium ꝑhibeat conscientia sua. ℟.
Dilexisti iustitiam: ⁊ odisti ĩiquitatem Prop
terea unxit te deus deus tuus oleo letitie ℣.
Propter ueritatẽ ⁊ mansuetudinem ⁊ iustitiã.
Propterea unxit. **Lectio sexta.**

QUis eĩm gliabitur mundũ se habe
re cor. Inde est qð apls dicit: Mi/
hi aũt minimũ est: ut a uobis iudicer aut
ab humano die: sed neqꝫ meipsũ iudico.
Qua ꝓpter cum de se qsqꝫ aut non oio:
aut uix possit uerã ꝓferre sententiã. Quo
mõ pot̃ de alio iudicare: cum sciat nemo
qd agatur in hoĩe nisi spiritus hoĩs: Ite
magis ad uendentes ⁊ emite uobis. Nõ
ↄsilium dedisse putande sunt: sed crimen
eaꝝ ex obliquo cõmemorasse. Uendunt
eĩm oleum adulatores: qui siue falsa siue
ignorata laudando: in errores aĩas mit/
tunt: ⁊ eis uana gaudia tanꝗ̃ fatuis con
siliando: aliquam de his mercedem siue
ciboꝝ: siue pecunie: siue honoris: siue a/
licuius cõmodi tp̃alis accipiunt: non itel
ligentes qð dictum est. Qui uos felices
dicunt i errorẽ uos mittunt. Meli⁹ ẽ aũt
obiurgari a uiro iusto quam a peccatorĩ
laudari. Emẽdauit me inqt iustus i mĩa:
⁊ arguet me. Oleũ aũt peccatoris nõ im/
pinguet caput meũ. Ite ergo aduenden/
tes magis: ⁊ emite uobis idest uideam⁹.
Si inqt uos adiuuant qui uobis laudes
cõsueuerunt dicere: ⁊ uos in errorem du
cere: ut non corã deo sed ab hoĩbus glo/
riam quereretis. ℟. Offerentur regi uirgĩes
post eam: ꝓxime eius. Offerentur tibi inletitia
et exultatione. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudi/
ne tua: intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Offerẽ/
tur. **In. iij. noct. añt.** Nigra sum sed formosa
filia ierusalem: ideo dilexit me rex: ⁊ ĩtroduxit

me in cubiculū suum. psal. Cātate primo
ꝗ. Trahe me post te:in odorē currem⁹ unguē
torum tuoꝝ:oleū effusum nomē tuū. ps. Do
minus regnauit exul. ꝗ. Ueni spōsa christi:
accipe coronā:quā tibi dn̄s p̄parauit in eternū
psal. Cantate.ij. ℣. Elegit eā deus: ⁊ p̄elegit
eam. ℟. In tabernaculo suo:habitare facit eā
Lectio sancti euāgelij secundū matheū.
In illo tēpore dixit iesus discipulis
suis:parabolā hāc. Simile ē regnū
celoꝝ decē uirginibus:que accipiētes lā
pades suas exierūt obuiā sponso ⁊ spon
se. Et reliqua. Omelia sancti gregorij pa
pe.lectio septima.
SEpe uos fr̄es carissimi admoneo
praua opa fugere:mūdi hui⁹ inqui
namēta deuitare:sed hodierna sācti euā
gelij lectione cōpellor dicere: ut ⁊ bona
que agitis cū magna cautela timeatis:ne
per hoc qđ a uobis rectuȝ geritur fauor
aut hūana gl̄a requirat: ne appetitus lau
dis surrepat: ⁊ qđ foris ostēditur intus a
mercede euacuet. Ecce eīm redēptoris
uoce decē uirgines: ⁊ oēs dicuntur uir
gines: ⁊ tamē intra beatitudinis ianuam
nō oēs recepte: qꝛ earꝝ quedā dū de uir
ginitate sua gloriā foris expetūt:in uasis
suis oleū habere noluerūt. Sed pri⁹ que
rendū nobis est qđ sit celoꝝ regnū. aut
cur decē uirginibus cōpetur: que etiam
uirgines prudētes ⁊ fatue dicūtur. Dum
eīm celorū regnū ꝯstat:qꝛ reproboꝝ nul
lus ingredit̄:etiā fatuis uirginibus cur si
mile esse p̄hibetur: Sed sciēnduȝ nobis
est:qđ sepe in sacro elogo regnū celoruȝ
presentis tēporis ecclesia d̄signat̄. d̄ quo
in alio loco dn̄s dicit. Mittet filius ho
minis angelos suos: ⁊ colligēt de regno
eius oīa scādala: neqȝ eīm in illo regno
beatitudinis in quo pax sūma est iueniri
scādala poterūt que colligātur. Et inde
rursum dicit̄. Qui ergo soluerit unuȝ de
mādatis istis minimis: ⁊ docuerit sic ho
mines minim⁹ uocabit̄ in regno celorū.
℟. Hec est uirgo sapiēs:quā dn̄s uigilantem
inuenit:que acceptis lāpadibus suis sūpsit se
cum oleū: Et ueniente dn̄o īrtroiuit cum eo ad
nuptias. ℣. Media aūt nocte clamor factus
est:ecce spōsus ueniet: exite obuiā ei. Et ueni
ente. Lectio octaua.
MAndatū qppe soluit ⁊ docet quan
do hoc qsqȝ uoce predicat qđ uiuē
do nō iplet: sed ad regnū eterne beatitu
dinis p̄uenire nō ualet: q nō uult ope im
plere qđ docet. Quomō ergo i eo mini
mus uocat̄: q ad hoc nullo mō intrare p̄
mittit̄: Quid itaqȝ p̄ hāc sn̄iaȝ nisi p̄sens
ecclesia celoꝝ regnū d̄r: in qua doctor q
mandatū soluerit minim⁹ uocabit̄: quia
cuius uita d̄spicit̄:restat ut eius p̄dicatio
ꝯtēnatur. In qnqȝ aūt corporis sensibus
unusqsqȝ subsistit. Geminatus aūt qnari⁹
d̄cenariū p̄ficit: ⁊ qꝛ ex utroqȝ sexu fideli
um multitudo colligit̄. Sācta ecclesia de
cem uirginib⁹ silis denūciat̄. In qua qa
mali cū bonis ⁊ reprobi cū electis admi
xti sūt:recte silis uirginib⁹ prudētib⁹ ⁊ fa
tuis eē p̄hibet̄. Sūt nāqȝ pleriqȝ ꝯtinen
tes: q ab exteriori se appetitu custodiūt:
⁊ spe ad intiora rapiūtur:carnē macerāt.
⁊ toto d̄siderio ad supnā patriā hanelāt.
eterna premia appetūt: ⁊ ꝓ laborib⁹ suis
recipe laudes hūanas nolūt. Ii nimiruȝ
gloriā suā nō in ore hoiuȝ ponūt: sȝ itra
ꝯscientiā ꝯtegūt. Et sūt pleriqȝ q corpus
p̄ abstinentiā affligūt:sed de ipsa sua ab
stinētia hūanos fauores expetūt: doctri
ne inseruiūt:indigētib⁹ multa largiūtur.
Sed fatue ꝑfecto uirgines sūt: qꝛ solam
laudis transitorie retributionē querunt.
unde ⁊ apte subditur. Quiqȝ fatue n̄ sūp
serūt oleū secū: Prudētes aūt acceperunt
oleum in uasis suis cum lampadibus.
℟. Media nocte clamor factus ē: Ecce spon
sus uenit exite obuiā ei. ℣. Prudentes uirgi
nes aptate uestras lampades. Ecce. lec.ix.
PEr oleū qppe nitor glīe designat̄.
uascula aūt nr̄a sūt corda: in qbus
ferimus que cogitam⁹. Prudētes oleuȝ
in uasis habēt: qꝛ nitorē glorie itra ꝯsciē
tiam retinēt. Paulo attestāte q ait. Glo
ria nostra hec ē testimoniū ꝯscientie nr̄e.
Fatue aūt uirgines oleū secū nō sumūt:
quia gloriā intra ꝯscientiā nō habēt: duȝ
hāc ab ore ꝓximoꝝ querūt. Notādū ue
ro qđ oēs lampades habēt: sed oēs

L

lampades habent:ꝫ oēs oleū nō habēt
q̄ pleruͦq; bona in ſe opa cū electis ⁊ re
probiſ oñdunt:ꝫ ſole ad ſponſū cū oleo
uenient:q̄ de his que foris egerint intuſ
glīam regrunt. Unde ꝑ pſalmiſtā quoq;
de ſancta electoꝝ eccl̄ia dicit̄ oīs glīa eiꝰ
filie regū ab intus. Morā autē faciente
ſponſo dormitauerūt oēs ⁊ dormierunt
q̄ dū uēire iudex ad extremū differt. ele
cti ⁊ reprobi in mortis ſomno ſopiuntur
Dormire ⁊ eni mori ē: ante ſomnū uero
dormitare:eſt ante mortē a ſalute langue
ſcere:q̄ ꝑ pondus egritudis ꝑueīt ad ſō
nū mortis. Media autē nocte clamor fa
ctus eſt:ecce ſponſus uenit exite obuiā
ei. De aduentu ſponſi clamor media no
cte fit:q̄ ſic dies iudicij ſurripit ut ꝓuide
ri nō ualeat qñ uēiet. Uñ ſcriptū eſt dies
dñi ſicut fur ī nocte ita uēiet. ℞. Ueni electa
mea:⁊ ponā in te thronū meū: quia cōcupiuit
rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine
tua:intende,pſpere,ꝓcede ⁊ regna. Quia. Ad
laudes ⁊ ꝑ horas añt. Hec eſt uirgo ſapiēs
et una de numero prudentū. ps. Dñs regna.
Cū reliqſ ꝺ laudi. aꝛ. Hec ē ꝟgo ſapiēſ quā
dñs uigilantē inuenit. añt. Hec ē que neſciuit
toꝝ in delicto habebit fructū in reſpectōne aīa
rū ſanctaꝝ. añt. Ueni electa mea ⁊ ponā in te
thronū meū all'a. añt. Iſta eſt ſpecioſa inter fili
as ieruſalē. Cap. Fr̄es q̄ gloriatur. hymnus
Jeſu corona uirginū. ℣. Diffuſa eſt gr̄a:in la
bijs tuis. ℞. ꝓpterea bñdixit te deus: ī eternū
Ad bñ. añt. Sil'e eſt regnū celoꝝ homī nego
ciatori q̄renti bonas margaritas:inuenta autē
una ꝓcioſa dedit oīa ſua ⁊ cōperauit eā. Ad
tertiā cap. Fr̄es q̄ gloriatur. ℞. breue. Spē
tua:⁊ pulchritudine tua. ℣. Intēde ꝓſpe:ꝓce
de ⁊ regna. Et pul'. Glia. ℣. Adiuuabit eā:de
us uultu ſuo. ℞. Deus in medio eius:non cō
mouebitur. Ad ſextā capitulū.
Emulor eni uos dei emulatiōe: de
ſpondi eni uos uni uiro uirginē ca
ſtā exhibere chriſto. ℞. breue. Adiuuabit
eā:deus uultu ſuo. ℣. Deus ī medio eius: nō
cōmouebitur. Deus. Gloria. ℣. Elegit eā deꝰ:
⁊ ꝑelegit eā. ℞. In tabernaculo ſuo:habitar̄ fa
cit eā. Ad nonā cap.
Domine deus meus exaltaſti ſuper
terram habitationē meam:⁊ pro morte
defluenti depcata ſum inuocaui dñm pa
trē dñi mei ut non derelinquat me in die
tribulatōis mee:⁊ in tp̄e ſupboꝝ ſine ad
iutorio. ℞. breue. Elegit eā deus: ⁊ preelegit
eā. ℣. In tabernaculo ſuo: habitar̄ facit eā:Et
Glia. ℣. Diffuſa eſt gr̄a:in labijs tuiſ. ℞. ꝓpte
rea bñdixit te deus: in eternū. Ad ueſpaſ aꝛ.
Hec eſt uirgo ſapiens. Cū reliquis. pſalmi.
Dixit do. Laudate. Letatus. Niſi dñs. Lau
da ieruſalē. Cap. Fr̄es q̄ gl'iatur. hymnus:
Jeſu corona. ℣. Diffuſa eſt gr̄a:in labijs tuis
℞. ꝓpterea bñdixit te deꝰ :ī eternū. Ad mag.
añt. Ueni ſponſa xp̄i accipe coronā quā tibi
dñs ꝓparauit in eternū. In feſto unius ſancte
uirgis tm̄ ⁊ nō martyris oīa dicunt̄ ſicut
ſupra annotata ſūt in natali uirginum ⁊
martyꝝ. Excepto ꝙ primū. ℞. nō dicit̄:ꝫ
a ſecundo. ſ. Diffuſa eſt gr̄a. Incipit̄ cū re
liquis:deinde ꝑ ordinē. Ad noc. uero di
citur hymnꝰ. Huius obtentu. Et. Glia pr̄i
geniteq; ꝓli. In natali uniuſ ſancte nō uir
ginis nec martyris. Ad ueſperas capl'm.
Confitebor tibi dñe rex ⁊ collauda
bo te deū ſaluatorē meū. Confite
bor nomi tuo: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector fac
tus es mihi ⁊ liberaſti corpus meū a per
ditione. hymnus. Huius obtentu. ℣. Spe
cie tua :⁊ pulchritudine tua. ℞. Intēde proſpe
re:procede ⁊ regna. Ad mag. añt. Ueni ſpō
ſa chriſti accipe coronā quā tibi dominus pre
parauit in eternū. Oratio ut ſupra. ſ. Exau
di nos deus. Ad matutinū. Inuitatoriū
Laudemus deum noſtrum. In confeſſione
ſancte. N. pſalmus. Uenite. hymnꝰ. Huꝰ
obtentu. In primo noc. añt. O quam pul
chra eſt caſta generatio cum claritate. pſalmꝰ.
Domine dominus noſter. añt. Leua eiꝰ ſub
capite meo:⁊ dextera illius amplexabitur me.
pſalmus. Celi enarrāt. añt. Reuertere reuer
tere ſunamitis: reuertere reuertere ut ītueamur
te. pſalmuſ. Domini eſt terra. ℣. Specie tua:
⁊ pulchritudine tua. ℞. Intende proſpere:pro
cede ⁊ r̄gna. Sermo ſancti Auguſtini epi
ſcopi. Lectio pr̄a.
Que ſunt decem uirgines: quarum
quinq; ſunt prudētes ⁊ quinq; ſtul
te non facile idagari poteſt. Ueruntamē

secundū ea que ꝯtinet ipsa lectio quā ca
ritati ur̃e etiā hodie uolui recitare: quātū
mihi dn̄s intellectū donare dignat̃: non
mihi uidet̃ ista pabola ul' silitudo ad eas
solas ptinere que ꝓpria ꝛ excellētiori sā
ctitate uirgies in ecclia noiant̃: quas etiā
usitatiori uocabulo sāctimōiales appel
lare ꝯsueuim⁹. sꝫ ni fallor hec silitudo ad
uniuersā ecclesiā ptinet: qꝛ ꝛ si illas solas
intelligerem⁹: que sanctimōiales uocant̃
nūqd dei sūt: absit ut tāta uirginū multi
tudo ad tā exiguū numerū reuocet̃. forte
aūt diceret aliqs. Quid si multe sūt noie
ꝛ tn̄ pauce sūt in ueritate ut uix decē īue
niātur: nō est ita. Nā si solas decē intelli
gi uellet bonas. nō ibi oñderet qnqꝫ fatu
as. si eim multe sūt que uirgies uocātur.
quare ꝯtra qnqꝫ hostia claudūt̃. ℟. Dif
fusa est gratia ī labijs tuis. Propterea bn̄di
xit te deus in eternū. ℣. Spē tua et pulchritu
dine tua intende ꝓspe ꝓcede et regna. Pro
pterea. Lectio secunda.

INtelligam⁹ fratres carissimi ad oēs
nos. i. ad uniuersaꝫ ōimodo ecclesi
am istā pabolā ptinere: nō ad solas ꝓpo
sitas de qbus hesterno die locuti sum⁹:
neqꝫ ad solas plebes sed ꝓrsus ad oēs.
Quare ergo qnqꝫ ꝛ qnqꝫ. iste qnqꝫ ꝛ qn
qꝫ uirgines oēs mō sut aie christianoꝝ:
sed ut dicam⁹ uobis qđ deo īspirāte sen
timus: nō qualescūqꝫ aie: sꝫ tales aie que
habēt catholicā fidē: ꝛ habere uidēt̃ opa
bona in ecclesia dei: ꝛ tn̄ ex ipsis qnqꝫ sūt
prudētes: ꝛ qnqꝫ fatue. Quare ergo ap
pellate sunt qnqꝫ: ꝛ quare uirgies prius
uideamus: ꝛ deinde cetā ꝯsiderem⁹: oīs
aīa in corpore iō qnario nūero censet̃ qꝛ
qnqꝫ sēsib⁹ utit̃. nihil ē eiꝫ que sētim⁹ ī cor
pore nisi īāua qnqꝫ ptita: aut uidēdo. aut
audiendo aut odorādo. aut gustādo aut
tāgēdo. Qui ergo se abstiet ab illicito ui
su ab illicito auditu. odoratu. gustu ꝛ tac
tu. propt̃ ipam integritatē uirginis nomē
accepit. ℟. Spē tua et pulchritudine tua: in
tende prospere ꝓcede et regna. ℣. Diffusa est
gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus in
eternū. Intende. Lectio tertia.

SEd si bonū est abstinere ab illicitis
sentiēdi motibus: ꝛ ideo unaqueqꝫ aīa
christiana uirgis nomen accepit: quare
qnqꝫ admittūtur ꝛ qnqꝫ repellūtur. paꝝ
est qꝛ uirgines sūt ꝛ lāpades hn̄t. Uirgi
nes ꝓpter abstinētiā ab illicitis sensibus
Lāpades hn̄t ꝓpter bona opa de qbus
dn̄s dicit. Luceat lux ur̃a corā hōib⁹ ut
uideāt bona facta uestra: ꝛ glorificent pa
treꝫ uestrū qui in celis est. Itē discipulis
suis dicit: Sint lūbi uestri precincti: ꝛ lu
cerne ardentes: i lūbis accinctis: uirgini
tas. in lucernis ardentibus: bona opera
Nō solet dici uirginitas utiqꝫ in cōiuga
tis: tn̄ etiaꝫ ibi est fidei uirginitas que ex
hibet pudicitiā cōiugalē. Nā ut nouerit
sanctitas uestra: nō īportune scđm aiaꝫ:
ꝛ scđm integritatē fidei: qꝛ in fide ab illici
tis abstinetur ꝛ bona opa fiunt: unūquē
qꝫ uel unāquāqꝫ aiam uirginē dici tota
ecclesia que ꝯstat ex uirginibus ꝛ pueris
ꝛ maritatis feminis ꝛ uxoratis uiris: uno
nomine uirgo est appellata. Uñ hoc ꝓ
bamus: Aplm audi dicentē. nō solū san
ctimonialibus sed uniuerse ꝓrsus ecclie
dei. Despōsaui uos uni uiro uirgineꝫ ca
stam exhibere christo. ℟. Propter uerita
tem: et mansuetudinē et iusticiā. Et deducet te
mirabilit̃ dextera tua. ℣. Spē tua et pulchri
tudine tua: intēde ꝓspe ꝓcede et regna. Et de
ducet. In secundo noct. aň. Spē tua et pul
chritudine tua: itēde ꝓspe ꝓcede et regna. ps.
Eructauit. aň. Adiuuabit eā deus uultu suo:
deus in medio eius nō cōmouebitur. psal.
Deus noster refugiū. aň. Aque multe nō po
tuerūt extinguere caritatē. psal. Magnus do
minus. ℣. Adiuuabit eā: deus uultu suo. ℟.
Deus in medio eius: non commouebitur.

Lectio quarta.

ET quia huius uirginitatis corrup
tor diabolus cauendus est. Conti
nuo ipse apostolus cum dixisset. Despō
saui uos uni uiro uirginē castā exhibere
christo. Adiūxit ꝛ ait. Timeo ne sicut ser
pens seduxit euā ī uersutia sua: sic ꝛ sen
sus uestri corrūpantur a castitate que est
in christo iesu. In corpore uirginitatem
pauci habent: ī corde omnes habere de
bent. Si ergo ab illicitis abstinētia bōa

est:unde uirginitas nomen accepit. Et si
bona opa laudabilia sunt que significan
tur in lāpadibus:quare qnqꝫ admittūtur
⁊ qnqꝫ repellūtur? Si ⁊ uirgo est ⁊ lam
pades fert:⁊ tamē non admittitur ubi se
uidet q nec uirginitatē ab illicitis seruat:
necopera bona uolens habere: in tene
bris ambulat. De istis ergo fratres mei
de istis potius disputemus. qui nō uult
uidere qd malū ē:qui nō uult audire qd
malum est.qui ab illicitis sacrificiorū ni
doribus auertit odoratū.ab illicitis sacri
ficiorum cibis auertit gustum. Fugit am
plexū aliene:frangit esurienti panēꝫ:hos
pitem inducit in domū:uestit nudū: con
cordat litigiosum:uisitat egrotuꝫ: sepelit
mortuū. Ecce uirgo. ecce habꝫ lāpades:
quid querimus amplius? ℟. Dilexisti ius
ticiaꝫ ⁊ odisti iniqtatē. Propterea unxit te de
us deᵘˢ tuus oleo leticie. ℣. Propter ueritateꝫ
⁊ mansuetudinem ⁊ iusticiam. Propterea.

Lectio quinta.

Adhuc quero:intentū me facit euā
gelium sanctū.etiam ipsas uirgies
efferentes lampades.alias dixit pruden
tes:alias stultas:unde ītuemur?unde dis
cernemus? de oleo. Aliquid magnum si
gnificat oleum?ualde magnū.putas nūc
caritas est? Querendo dicimus nō sen
tentiam precipitamus. unde mihi uidet
p oleum caritas significari dicam uobis
Aplus dicit. Adhuc supereminentioreꝫ
uobis uiam demōstro. Supeminētioreꝫ
uiaꝫ quā demonstrat? Si linguis homi
num loquar ⁊ angeloꝝ:caritatē autē nō
habeam:factus sum uelut aeramentum
sonans:aut cymbalū tinniens.ipsa est su
pereminens uia:id est caritas que meri
to per oleum significatur. Omnibus eiꝫ
humoribus supeminet oleū. Si ordineꝫ
seruaueris uincit:si ordinē mutaueris ui
cit:caritas nunqꝫ cadit. ℟. Media nocte
clamor factus est. Ecce sponsus uenit exite ob
uiā ei. ℣. Prudentes uirgines aptate uestras
lampades. Ecce. Lectio sexta.

Quid ergo fratres?iam disceptemus
de quinqꝫ uirginibus prudentibus
⁊ quinqꝫ fatuis. uoluerunt ire obuiā spō
so. Quid est ire obuiam sponso? Corde
ire ⁊ expectare eius aduentum. Sed ille
tardauit. duꝫ tardat ille dormierunt om
nes. Quid est omnes? Et sapientes ⁊ fa
tue obdormitauerunt ⁊ dormierunt: pu
tamus bonus est somnus iste? Quid est
somnus iste? Ne forte tardante sponso:
quoniā abundat iniquitas: refrigescit ca
ritas multorum:sic intellecturi sumᵘˢ som
num istum? Non mihi placet. dico qua
re:quia sunt ibi prudentes. Et utiqꝫ quā
do dixit dñs:quoniā abūdauit iniqtas:
refrigescet caritas multorum: Sbiecit et
ait: Qui autē perseuerauerit usqꝫ in finē
hic saluus erit. Ubi uultis esse istas pru
dentes? Nōne i his qui perseuerauerūt
usqꝫ in fineꝫ. Non ob aliud fratres non
ob aliud prorsus admitterētur intro:nisi
quia perseuerauerunt usqꝫ in finem. Nō
eis obrepsit frigus caritatis: nō eis refri
guit caritas:sed ferbuit usqꝫ in finem:qa
feruet usqꝫ in finem:ideo spōsi ianue pa
tuerunt. Ideo eis dictum est ut intrarēt:
sicut illi optimo seruo intra in gaudium
domini tui. ℟. Ueni electa mea: ⁊ ponam i
te thronum meuꝫ. Quia cōcupiuit rex specieꝫ
tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intē
de ꝓspere procede ⁊ regna. Quia. In tertio
noct. aṅt. Nigra sum sed formosa filia ierusa
lem:ideo dilexit me rex:⁊ introduxit me in cu
biculum suū. psal. Cantate primo. aṅt. Tra
he me post te:in odorem curremus unguento
rum tuorum:oleum effusuꝫ nomen tuū. psal.
Dominus regnauit exul. aṅt. Ueni sponsa
christi accipe coronam:quam tibi dominus p̄
parauit in eternum. ps. Cantate secundo. ℣.
Elegit eam deus:⁊ preelegit eam. ℟. In taber
naculo suo:habitare facit eam. Lectio sanc
ti euangelij secundum matheum.

In illo tēpore. Dixit iesus discipu
lis suis parabolaꝫ hanc. Simile ē
regnum celorum thesauro abscondito i
agro:quem qui inuenit homo abscōdit
⁊ pregaudio illius:uadit ⁊ uēdit uniuer
sa que habet:⁊ emit agrum illum. et reli
qua. Omelia sācti gregorij pape. lectio
septima.

C Elorū regnum fratres cariſſimi: id
circo terrenis rebus ſimile dicitur
ut ex his que animus nouit: ſurgat ad ī
cognita que non nouit: quatenus exem
plo uiſibilium: ſe ad inuiſibilia rapiat. et
per ea que uſu didicit quaſi confricatus
incaleſcat: ut per hoc quod ſcit notum
diligere: diſcat ꝛ incognita amare. Ecce
enim regnum celorum theſauro ī agro
abſcondito cōparatur: quem qui inuenit
homo abſcondit ꝛ pre gaudio illius ua
dit ꝛ uendit uniuerſa que habet ꝛ emit
agrum illum. Qua in re hoc quoqꝫ no
tandum eſt: quod inuētus theſaurus ab
ſcondit ut ſeruetur: quia ſtudium celeſtiſ
deſiderii a malignis ſpiritibus cuſtodire
non ſufficit: qui hoc ab humanis laudi
bus non abſcondit. In preſenti etenim
uita quaſi in uia ſumus: qua ad patriam
pergimus. Maligni autem ſpiritus
iter noſtrum quaſi quidam latrunculi
obſident. De predari ergo deſiderant
qui theſaurum publice portant. hoc eſt
dico non ut proximi noſtri opera noſtra
non uideant: cum ſcriptum ſit. Uideant
opera ueſtra bona: ꝛ glorificēt patrē ue
ſtrum qui in celis eſt. Sed ut per hoc ꝙ
agimus laudes exterius non queram⁹.
Sic autem ſit opus in publico: quaten⁹
intentio manet in occulto: ut de bono
opere proximis prebeamus exemplū:
ꝛ tamē pro intentiōe quaſi ſoli deo pla
cere querimus ſemper optem⁹ ſecretū.
℟. Pulcra facie: ſed pulchrior fide: beata es
uirgo reſpuens mundum: letaberis cum ange
lis. Intercede pro omnibus nobis. ℣. Spe
cie tua ꝛ pulchritudine tua intende proſpere ꝓ
cede ꝛ regna. Intercede. Lectio octaua.

T Heſaurus autem celeſte: eſt deſide
rium: Ager uero in quo theſaurus
abſconditur: diſciplīa ſtudij celeſtis: quē
profecto agrum uenditis omnibus cō
parat: qui uoluptatibus carnis renunci
ans cuncta ſua terrena deſideria: per diſ
cipline celeſtis cuſtodiam calcat: ut nihil
iaꝫ quod caro blanditur libeat: nihil ꝙ
carnalem uitam trucidat: ſpiritus phor
reſcat. Rurſum celeſte regnū: negociato
ri homini ſimile dicitur: qui bonas mar
garitas querit. Sed unam precioſam in
uenit: qua uidelicet inuenta: omnia uen
dens emit. Quia qui celeſtis uite dulce
dinem ī quantum poſſibilitas admittit:
perfecte cognouerit ea que in terriſ ama
uerat: libenter derelinquit. In cōpatiōe
eius uileſcunt omnia: deſerit habita: cō
gregata diſpergit: In ardeſcit ī celeſtib⁹
aius: nihil in terrenis libet: deforme con
ſpicitur: quicquid ꝺ̄ terrene rei placebat
ſpecie: quia ſola precioſe margarite cla
ritas fulget in mente. De cuius dilectio
ne recte per ſalomonem dicitur: fortis ē
ut mors dilectio: qꝛ uidelicet ſicut mors
corpus interimit: ſic ab amore rerū cor
poralium eterne uite caritas occidit. Nā
quem perfecte abſorbuerit: ad terrena fo
ris deſideria uelut inſenſibilem reddit.
Neqꝫ eīꝫ ſcta hec cui⁹ hodie natalitia ce
lebraꝫ⁹ mori ꝓ dō potuiſſꝫ ī corpore: niſi
pri⁹ a ṫrenis ꝺ̄ſiderijs mortua fuiſſꝫ ī mē
te. ℟. Regnū mundi ꝛ omnem ornatuꝫ ſeculi
contēpſi propter amorēꝫ domini mei ieſu chri
ſti. Quē uidi: quē amaui: in queꝫ credidi: quē
dilexi. ℣. Eructauit cor meum uerbū bonuꝫ:
dico ego opera mea regi. Quem. ℣. Gloria
patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto. Quem. Lectio
nona.

E Rectus nāqꝫ in uirtutum culmine
aius tormenta deſpexit: penas cal
cauit: ante armatos reges ꝛ pſides duc
ta: ſtetit ferienti robuſtior: iudicanti ſubli
mor Quid inter hec nos barbati ꝛ ꝺ̄bi
les dicimus: qui ire ad celeſtia regna pu
ellas perferrum uidemus: quos ira ſupe
rat: ſuperbia inflat: ambitio perturbat: lu
xuria inquinat. Quia ſi adipiſci regna ce
lorum per bella ꝛ perſecutiones nō poſ
ſumus: hoc ipſum nobis turpe ſit: quod
deum nolumus ſaltem per pacem ſequi
Ecce nulli noſtruꝫ hoc tempore dicit de
us pro me morere: ſed illicita tantūmō ī
te deſideria occide. Qui ergo ī pace ſub
ijcere carnis ꝺ̄ſideria nolumus: quomo
do in bello pro domio ipam carneꝫ da
remus. Rurſum regnum celorum ſimile
ſagene ī mare dicitur: ꝛ ex omni genere

piſcium congreganti: que impleta ad li
tus ducitur: ⁊ in uaſis boni piſces eligũ
tur: mali autem proiiciuntur foras. Sãc
ta eccleſia ſagene comparatur: quia ⁊ pi
ſcatoribus eſt cõmiſſa: ⁊ per eam quiſq3
ad eternum regnum a preſentis ſeculi
fluctibus trahitur: ne in eterne mortis ꝓ
funda mergat. Ad laudes ⁊ p horas aꝝ.
Dum eſſet rex in accubitu ſuo nardus mea dͦ
dit ſuauitatem odoris. ps. Dñs regna. Cũ
reliquis anti. In odorem unguentoꝝ tuoꝝ
currimus adoleſcentule dilexerunt te nimis.
añt. Iam hyems tranſiit: imber abiit ⁊ receſſit
Surge amica mea ⁊ uẽi. aꝝ. Ueni electa mea:
⁊ ponã in te thronum meum: alleluia. aꝝ. Iſta
eſt ſpecioſa inter filias ieruſalem. Capitulũ.
Confitebor tibi. Hymnus. Huius obtẽtu.
℣. Diffuſa eſt gratia: in labiis tuis. ℟. Pro
pterea bñdixit te deus: in eternum. Ad bene
dic. anti. Simile eſt regnum celorum: homi
ni negociatori querenti bonas margaritas in
uenta una precioſa dedit omnia ſua ⁊ cõpara
uit eam. Oratio ut ſupra. Ad tertiam ca
pitulũ. Confitebor tibi dñe. ℟. breue. ℣.
dicuntur de cõmuni uirgi. ⁊ marty. per
omnes horas ad ſextam capitulum.

Liberaſti me ſcd̃m multitudinẽ mi
ſericordie nominis tui a rugienti
bus preparatis ad eſcam de manibꝰ que
rentium aĩam meam ⁊ de multis tribula
tionibus que circũdederunt me. Ad no
nam capitulum.

Laudabit uſq3 ad mortem aĩa mea
dñm qm̃ eruis ſuſtinentes te: ⁊ libe
ras eos de mãu anguſtie domine deꝰ nr̃.
Ad ueſp. anti. Dũ eẽt rex. Cum reliquis
ps. Dixit dominus. Cum reliquis de uir
ginibus ℣. Diffuſa eſt gratia. Ad magni.
Ueni ſponſa chriſti. Ut ſupra in uirginibꝰ
martyr. Oratio ut ſupra. In feſto unius
ſancte martyris ſolum: uel ſanctaꝝ mar
tirum ⁊ non uirginum omnia ſicut in fe
ſto unius ſancte non uirginis: nec marty
ris dicuntur. Excepto qd̓ primũ ℟. ſcili
cet ueni ſponſa chriſti dicitur: ⁊ reliqua
per ordinem. Ultimũ uero ℟. dicitur re
gnum mundi.

In dedicatione eccleſie in primis ueſpe
ris aꝝ. Domũ tuam domine. Cum reliquis
de laudibus ps. Dixit dñs. Cum reliqs
in fine pſal Lauda ieruſalem. Capitulum.

Uidi ciuitatem ſanctã ieruſalem no
uam deſcendentem de celo a deo
paratam: ſicut ſponſam ornatã uiro ſuo
Hymnus. Urbs beata ieruſalẽ. ℣. Hec eſt
domus domini firmiter edificata. ℟. Benefũ
data eſt ſupra firmam petram. Ad magni.
anti. Sanctificauit dominus tabernaculũ ſu
um. quia hec eſt domus dñi in qua inuocabit
nomen eius: de quo ſcriptum eſt: ⁊ erit nomẽ
meũ ibi dicit dominus. Oratio.

Deus qui nobis per ſingulos an
nos: huius ſancti templi tui cõ
ſecrationis reparas diem: ⁊ ſacris ſemp
myſteriis repreſentas incolumes exau
di preces populi tui ⁊ preſta: ut quiſqs
hoc templum beneficia petiturus ingre
ditur: cuncta ſe impetraſſe letetur: p dñm.
Ad matu. inuitato. Domũ dei decet ſancti
tudo. Sponſum eius chriſtum adoremus in
ea. ps Uẽite. Hym. Urbs beata. In pri
mo noct. anti. Tollite portas principes ue
ſtras: ⁊ eleuamini porte eternales. ps. Domi
ni eſt terra aꝝ. Erit mihi dominus in deum: ⁊
lapis iſte uocabitur domꝰ dei. ps. Deus no
ſter refugium. aꝝ. Edificauit moyſes altare do
mino deo. ps. Magnus dominus. ℣. Do
mũ tuam domine: decet ſanctitudo. ℟. In lõ
gitudinem dierum. Lectio prima.

Conſecrationes altarium: ⁊ eccleſi
arum ſecundum ritum quem nũc
romana tenet ecclĩa. Silueſter papa pri
mus fieri inſtituit. Fuiſſe tamen ab ipſis
apoſtolorum temporibus loca deo dica
ta: que a quibuſdam oratoria: a quibuſ
dam uero eccleſie appellabãtur: ubi col
lecte fierent p unã ſabbati: ⁊ in qbus po
pulus chriſtianus ad audiendũ uerbum
dei: ⁊ ad pcipiendũ dñici corporis ⁊ ſan
guinis ſacm̃ conueniret: ⁊ apłoꝝ edocẽur
epiſtolis: ⁊ ſcõꝝ patrũ inſtruimur geſtis
que licet ſalibus exorzizabãtur: nõ tamẽ
chriſmate iungebãtur: nec altare ſtabat
adhuc erectũ intitulum in figura domi
ni noſtri ieſu chriſti chriſmate delibutũ:
qd̓ eſt altare nr̃m: ⁊ ſacerdos et hoſtia.

℟. In dedicatione templi: decantabat popu
lus laudem. Et in ore coruz dulcis resonabat
sonus. ℣. Fundata est domus dñi super uer
ticem montium: ⁊ uenient ad eam omnes gen
tes. Et in ore. Lectio secunda.

Ostquã uero ꝯstantinus qui mo
narchiam tenebat iperij. A beato
siluestro baptismi meruit purificari sacra
mento: tunc primũ lege ab ipso promul
gata: concessuz ẽ õibus sub romano ipe
rio degẽtibus licite ecclesias fabricare: ⁊
ad id faciendũ suo alios ut hortaret exẽ
plo: in ꝓprio lateranẽsi palatio ecclesia i
honorẽ saluatoris mũdi fabricauit: ⁊ ba
silicã appenditiã iuxta: in honorẽ beati
ioãnis baptiste in balneo caloris sui i lo
co in quo baptizatus a lepra meruit mũ
dari. Quã ẽt prefatus papa publice con
secrauit qnto id⁹ nouẽbris. Et ẽ illa usqꝫ
hodie celeberrima festiuitas rome: i qua
prima ecclesia publice ꝯsecrata ẽ: ⁊ ima
go saluatoris depicta. primũ uisibilis õi
populo romano aparuit. ꝯsecrauit autẽ
⁊ idẽ uenerabilis papa ecclesiam aploꝝ
principis undecimo calendas decẽbris
quã ẽt pijssimus iperator a fundamentis
edificauit: ⁊ ex eius aptura fundamenti
ipsemet proprijs humeris duodecim co
phinos ex tellure fundamenti ꝯfectos i
honore duodecim apostoloꝝ exporta
uit. in qua ⁊ super corpus apostoli: alta
re erexit lapideum: ⁊ crismate per unctũ
secundum morem quem pastoribus tra
didit obseruandũ: bñdixit ac ꝯsecrauit.
℟. Fundata est domus dñi super uerticẽ mõ
tium: ⁊ exaltata est super omnes colles: ⁊ ueni
ent ad eam omnes gentes. Et dicent gloria ti
bi dñe. ℣. Uenientes aũt uenient cũ exultatio
ne portantes manipulos suos. Et dicẽt. Lec
tio tertia.

N lateranẽsi uero pria ecclia: altare
non erexit lapideuz: sed stabiliuit li
gneum. Et hoc quare? Quia credo aliq
bus pro futurũ breuiter si potero enoda
bo. Ab episcopatu apostolorum princi
pis usqꝫ ad sancti siluestri fidelissima tẽ
pora sceuiente persecutoruz rabie: certa
non erat episcopalis statio: sed ubicũqꝫ
necessitas ipulerit: siue in criptis siue i ci
miterijs: siue in domibus religiosorum
uirorũ: seu in fabricis secundũ quod su
perius dixim⁹ deo dicatis: missa celebra
batur sup altare ligneũ in modũ arce cõ
cauũ: habens in quatuor angulis circu
los in quibus uectes imittebantur: qbus
a sacerdotibus portabatur ubicunqꝫ ro
manus episcopus latitabat: uel ubi col
lectam disposuerat celebrare: quod ob
reuerentiam apostolorum principis qui
super altare hoc dominicuz dicitur cele
brasse sacramẽtũ: ⁊ sanctorum suorũ pre
decessorũ martyrũ: licet de cetero firmas
set: ut nullum deinceps altare esset nisi la
pideum: hoc tamen in dominicũ ⁊ patri
archale stabiliuit altare: ut nullus super
illud nisi romanus papa missaz audeat
celebrare. Quod in cẽa domini ante do
minici corporis ⁊ sanguinis celebratam
commemorationem a sacerdotibus ui
olatur: mensaqꝫ sublata in ipso altaris ꝯ
cauo sacrificat: ⁊ oleum exorzizatum et
chrismate ab ipso papa benedicetur. Et
sabbato uesperascente finito baptismo
post letanias post nouies decantatũ ky
rieleison: post hymnum angelicum post
collectam: post lectuz apostolum. Post
quã papa stans in sede alta uoce nouuz
cantauit alleluia: illico a sacerdotibus re
posita mensa reconciliatur: ⁊ linteamini
bus ⁊ pallijs decenter ornatur ad usũ sa
cerdotalis mysterij ꝑ agẽdum romano
pontifici preparatum.
℟. Benedic dñe domũ istã: quã edificaui no
mini tuo: uenientiũ in loco isto. Exaudias pre
ces in excelso solio glorie tue. ℣. Dñe si ꝯuer
sus fuerit populus tuus: ⁊ orauerit ad sãctuari
um tuũ. Exaudias. In secundo noct. añ.
Nõ est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi.
ps. Quã dilecta. añ. Uidit iacob scalã. Sũ
mitas eius mõtes tangebat: ⁊ descendentes an
gelos: ⁊ dixit uere locus iste sãctus ẽ. ps. Fũ
damenta eius. añ. Erexit iacob lapidẽ i titulũ
fundens oleum desup. ps. Dñe deus salutis
℣. Dom⁹ mea. ℟. Domus orõnis uocabit.

Sermo sancti augustini episcopi lectio
quarta.

QUotiēscūq₃ f͛res carissimi altaris l'
tēpli festiuitatē colimus fidelit͛ ⁊ di
ligenter attendimus: ⁊ sancte ac iuste ui
uimus: quicquid in templis manufactis
agitur: totum in uobis spirituali edifica
tione cōpletur. Non eim mentitus est il
le qui dixit. templū eim dei sanctum est:
qḋ estis uos. Et iterum. Nescitis q₂ cor
pora uestra templū sunt spiritus sancti.
Quibus meritis: per gratiam dei merui
mus fieri templū dei. Et ideo quantum
possumus cum ipsius adiutorio labore
mus: ne deus noster in templo suo: hoc
est in nobis ipsis inueniat quod oculos
sue maiestatis offendat. Sed habitacu
lum cordis nostri euacuetur uitijs ⁊ uir
tutibus repleatur. Claudatur diabolo:
⁊ aperiatur christo: ⁊ ita laboremus ut
nobis bonorum operum clauibus ianu
am regni celestis aperire possimus. Si
cut eim malis operibus quasi quibusdā
seris ac uectib⁹ uite nobis ianua claudit̄
ita absq₃ dubio bonis operibus aperit̄.
Et iḋ fratres carissimi unusq̄sq₃ ꝯsideret
cōscientiaʒ suam: ⁊ quando se aliquo cri
mine uulneratum esse cognouerit: prius
orationibus ieiunijs ⁊ elemosynis studḋ
at mundare conscientiam suam: ⁊ sic eu
charistiam presumat accipere. Si enim
cognoscens reatum suum se a diuino al
tari subduxerit: cito ad idulgentiā diuie
misericordie ꝑueniet: q₂ sicut q̄ se exaltat
hūiliabit̄: ita eꝯrio q̄ se hūiliat exaltabit̄.
R. Orantibus in loco isto. Dimitte peccata
populi tui deus: ⁊ ostende eis uiam bonam ꝑ
quā ambulēt: ⁊ da gloriā in loco isto. V. Qui
regis israel intēde. q̄ deducis uelut ouē ioseph
Qui sedes sup̱ cherubin. Dimitte. Lectio
quinta.

QUi eim sicut diximus agnoscēs re
atum suum ipse se humiliter ab al
tari ecclesie per emēdationem uite remo
uere uoluerit: ab illo eterno ⁊ celesti ꝯui
uio excōmunicari penitus non timebit.
Rogo uos fratres diligenter attendite.
Si ad mensam cuiuscunq₃ potentis ne
mo presumit cum uestibus conscissis ⁊
inquinatis accedere: quanto magis a cō
uiuio eterni regis: id est ab altare domi
ni debet se unusquisq₃ iuidie uel odij ue
neno perculsus: iracundie furore reple
tus cum reuerentia ⁊ humilitate subtra
here: propter id quod scriptum est. Ua
de prius reconciliari fratri tuo: ⁊ tunc ue
niens offeres munus tuum. Et iterum.
Amice quomodo huc intrasti non hn̄s
uestem nuptialem. Hinc enim habet te
xtus euangelice lectionis. Quod quidā
fecit nuptias filio suo. ⁊ intrauit ut uide
ret simul recumbentes: ⁊ uidens ibi hōi
nem non habentem uestem nuptialem.
dixit ad eum. Amice quomodo huc in
trasti non habens uestem nuptialeʒ: Et
illo obmutescente dixit ministris. Liga
te illi manus ⁊ pedes: ⁊ ꝓiicite eū in tene
bras exteriores. ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dētiū
R. O quā metuendus est locus iste. Uere nō
est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. V. Hec
est domus domini firmiter edificata: bene fun
data est supra firmam petram. Uere. Lectio
sexta.

HEc qualem sententiam merebit
audire: qui ad conuiuiuʒ nuptia
le: id est ad altare domini: aut ebriosus:
aut adulter: aut odium in corde retinēs
presumit accedere. Auertat hoc a nobis
deus fratres carissimi: ⁊ concedat: ut ma
la ista aut nunquam uelimus admittere
aut si admissa fuerint sine ulla mora per
penitentiam uel pacem studeamus sana
re: ⁊ largioribus elemosynis festinemus
abluere. Ne forte si cum peccatoruʒ uul
neribus ante tribunal eterni iudicis ue
nerimus: ab illa et͛na ecclesia: ⁊ ab illa ce
lesti ierusalem perpetua excommunica
tione separemur. Cōsiderate ergo rogo
uos fratres carissimi. Si hodie aliquis
a conuentu ecclesie huius pro aliquo cr
mine foras eiiciatur: in quanto dolore l'
tribulatione erit anima sua. Et si intolle
rabilis dolor est: de ecclesia ista foras ꝓ
iici ubi ille qui proiicitur ⁊ manducare
⁊ bibere q̄ cum hominibus loq̄ potest.
Et habet spem ut iterum mereatur ad

ecclíaȝ reuocari. Quid putamꝰ qual' do
loꝛ erit. Si aliquis pro criminibus ab ec
clesia que est í celis: id est a conuentu an
gelorum uel sanctoꝝ omnium congre
gatiõe fuerit seperatus: Cui nec hoc suf
ficit ad penam qd' foras proijcitur: sed in
super in tenebras exteriores eterno in
cendio concremandus excluditur.
℞. Mane surgens iacob: erigebat lapideȝ in
titulum: fundens oleum desuper: uotum uouit
dño. Vere locus iste sactus ē: ꝛ ego nesciebã.
℣. Cũqȝ euigilasset iacob d' somno ait. Vere.
In tertio noct. añt. Qui habitat in adiuto
rio altissimi: in ꝓtectione dei celi cõmorabitur
psal. Ipsus. añt. Templũ dñi sanctũ est: dei
structura ē: dei edificatio ē. ps. Cantate pño.
℣. Bñdicta glia dñi: de loco sancto suo allã.
psal. Dñs regnauit irascãtur. ℣. Hec est do
mus dñi: firmiter edificata. ℞. Bñ fũdata ē:
supra firmaȝ petram. Lectio sancti euã
gelij scdm lucam.

In illo tẽpore. Egressus iesus pam
bulabat iericho: et ecce uir nomie
zacheus. Et hic erat princeps publicão
rũ ꝛ ipse diues: Et reliqua. Omelia sanc
ti Ambrosij episcopi lectio septima.

Zacheus pusillus hoc ē nullius no
bilitatis igenite dignitate sublimis
exiguus meritis sicut pplus nationũ: au
dito dñi saluatoris aduẽtũ quẽ sui nõ re
ceperãt uidere cupiebat. Sȝ nẽo facile ie
sum uidet. Nemo põt iesum uidere con
stitus in terra. Et qꝛ nõ ꝓphetias nõ re
gnum habet: tanqȝ forme gra naturalis
Ascẽdit in arborẽ sicomoꝝ uanitateȝ .s.
iudeorum uestigio suo ꝓsternẽs: errata
quoqȝ corrigẽs supioris etatis: ꝛ ideo ie
sum intioris domꝰ recepit hospitio: ꝛ bñ
ascẽdit in arborẽ: ut arbor bona bonus
fructus faceret: ac naturali excisus olea
stro: ꝛ ꝯtra naturã insertus i bonã oliuã
fructũ legis posset afferre. Radix eiȝ san
cta: ꝛ si rami iutiles: quoꝝ ifructuosã glo
riam plebs gentiũ fide resurrectiõis qua
si quadã corporis elatiõe trãscẽdit. Et ec
ce uir noie zacheꝰ. zacheꝰ in sycomoro
cecus i uia: quoꝝ alterũ dñs miseraturꝰ

expectat. Alteꝝ mãsiõis sue claritate no
bilitat: alterũ sanaturus iterrogat. Apud
alterũ se nõ iuitatus iuitat. Sciebat eim
uberẽ hospitij sui eẽ mercedẽ. sed tñ ꝛ si
nõdũ uocẽ inuitãtis audierat affectum.
℞. Domus mea domus orationis uocabitur
in ea omis qui petit accipit: ꝛ qui q̃rit inuenit.
Et pulsanti aperietur. ℣. Petite ꝛ accipietis:
querite ꝛ inuenietis. Et pulsanti. Lectio oc
taua.

Verũ nec cecũ illuȝ tanq̃ȝ fastidiosi
pauprũ reliqsse uideamur: ꝛ trãsisse
ad diuitẽ expectemꝰ eũ: qꝛ expectauit et
dñs. Introgemꝰ qꝛ introgauit ꝛ christus:
nos introgemus qꝛ nescimꝰ: qꝛ ille q no
uerat introgauit. Nos introgemꝰ ut scia
mus unde iste curatꝰ sit. Ille introgauit
ut in unũ plures discéremꝰ: unde dñȝ ui
dere mereamur. Introgauit eim ut cred
remus nisi ꝯfitentẽ nõ posse saluari: et cõ
festim ingt uidit: ꝛ sequebaẗ illũ magnifi
cans deũ: ꝛ pãbulabat iericho. Aliẗ eim
nõ uideret nisi sequereẗ christũ: nisi dñm
predicaret: nisi seculũ preteriret. Cũ diuiti
bus quoqȝ in grãȝ reuertamur. Nolumꝰ
eim offendere diuites: qꝛ uolumus si fie
ri põt sanare oẽs: ne in cameli cõpatiõe
prestricti in zacheo citius quaȝ oportuit
derelicti. Juste habeãt cõmotiõis offen
sam: discãt nõ in facultatibus crimẽ hẽe
sed in his q uti nesciãt facultatibus. Nã
diuitie ut ipedimẽta iprobis: ita ꝛ bonis
sunt adiuuamẽta uirtutis. ℞. Lapides p̃
ciosi omnes muri tui. Et turres ierusalem gem
mis edificabuntur. ℣. Porte ierusalem ex sa
phiro: ꝛ smaragdo edificabuntur: ꝛ ex lapide
precioso omnis circuitus muri eius. Et. Lc
tio nona.

Diues certe zacheus electus a chri
sto: sed dimidiũ bonorum suorum
largiendo reddendo: omia i quadruplũ
que fraude sustulerat. aliter eim nõ satis
ẽ: nec hȝ gratiã libalitatis. Si in iuria p
seuerat: qꝛ nõ spolia sed dõa queruntur.
Vberiorem mercedem quã conferabat
accepit. ꝛ bñ princeps iducit publicãoꝝ
Quis eiȝ de se despet: quando ꝛ iste per
uenit cui census ex fraude: Et ipe inquit

diues:ut scias nō omnes diuites auaros
quid sibi uult ꝙ nullius alterius statu
ram scriptura nisi huius expressit: quia
statura pusillus erat. Uide ne forte ma
licia pusillus: aut adhuc pusillus fide.
Nondum enim promiserat cū ascēderet
Nō dum uiderat christū: merito adhuc
pusillus. Deniq3 ioānes magnus qui et
christū uidit: Et spūm sicut colūbaȝ sup
christū manentē: sicut ipse ait. Uidi spiri
tum descēdentē sicut colūbā ⁊ manenteȝ
sup eū. Que aūt turba nisi īpite confusio
multitudinis: que uerticē nequnt uidere
sapiētie. Ergo zacheus quā diu in turba
est nō uidet christū. Supra turbā ascēdit
⁊ uidit. Hoc ē plebeiā trāsgressus scienti
am: meruit quē desiderabat aspicere. ℟.
Quā delecta tabernacula tua dñe uirtutū cōcu
piscit ⁊ deficit aīa mea. In atria dñi. ℣. Beati
q habitāt i domo tua dñe: i seculoꝝ secula lau
dabūt te. In atria. Ad laudes ⁊ p horas.
Aña. Domū tuā dñe decet scītudo i lōgitudine
dierū. psal. Dñs regna. Cū reliqs aña. Do
mus mea domus orōnis uocabit̄. aña. Hec est
domus dñi firmiter edificata: bñfundata ē su
pra firmā petrā. aña. Bñfūdata ē dom⁹ dñi su
pra firmā petrā. aña. Lapides p̄ciosi oēs muri
tui: ⁊ turres ierlm gēmis edificabuntur. Ca
pitulū. Uidi ciuitateȝ. Hym. Angularis.
℣. Hec ē domus dñi firmit̄ edificata. ℟. Be
ne fūdata ē supra firmā petrā. Ad bñdi. aña.
zachee festina descēde. q2 hodie in domo tua
oportet me manere: at ille festinās descēdit: ⁊ su
scepit illū gaudēs. Hodie huic domui salus a
deo facta ē: allā. orō ut supra. Ad tertiā ca
pitulū. Uidi ciuitateȝ. ℟. br. Domū tuā dñe
decet scītudo. ℣. In lōgitudinē dieꝝ. Decet.
Gloria. Domum. ℣. Locus iste sanctus est
in quo orat sacerdos. ℟. Pro delictis: ⁊ pec
catis populi. Ad sextā capitulū

ET audiui uocē magnaȝ de throno
dicentē. Ecce tabernaculū dei cuȝ
hōibus: ⁊ hītabit cū eis: ⁊ ipsi ppls eius
erūt: ⁊ ipe cū eis erit coꝝ deus. ℟. br. Lo
cus iste scūs est: i quo orat sacerdos. ℣. Pro
delictis: ⁊ peccatis ppli. In quo. Glia. Locus
℣. Hec ē domus dñi: firmit̄ edificata. ℟. Bñ
fundata est: supra firmā petrā. Ad nonā cap.

ET absterget deus oēm lachrymaȝ
ab oculis eoꝝ: ⁊ mors ultra ñ erit
neq3 luctus: neq3 clamor: neq3 dolor erit
ultra: que pria abierūt: ⁊ dixit q sedebat
in throno. Ecce noua facio oīa. ℟. breue
Hec est domus dñi: firmiter edificata. ℣. Bñ
fundata est: supra firmā petrā. Firmiter. Glia.
Hec est. ℣. Benefundata est: domus dñi. ℟.
Supra firmā petrā. Ad uesp. aña. Domuȝ
tuā dñe. Cū reliqs antiph. ⁊ psalmis ut i
primis uesperis: Capitulum. Uidi ciuita
tem. Hymnus. Urbs beata. ℣. Domū tu
am domine decet sanctitudo. ℟. In longitu
dinem dierum. Ad magnificat antiphōa.
O quam metuendus est locus iste: uere non ē
hic aliud nisi domus dei: et porta celi. Ora
tio ut supra.

BEate marie uirginis officium secū
dum ritum romane curie incipit.
Aduertendum i primis est: qđ huiusmo
di intemerate uirginis officium: a cōple
torio ante uigiliam natiuitatis domini:
usq3 post octauam natiuitatis eiusdē nō
dicitur. Neq3 a cōpletorio ante uigiliam
epiphanie usq3 post octauam eiusdem.
Nec a ꝯpletorio quarte ferie maioris eb
domade: usq3 ad uesperas sabbati in al
bis. A nona uero in uigilia pentecostes
usq3 ad uespas sequētis sabbati. Et p oc
tauā. Assumptionis. Natiuitatisq3 eius
dem uirginis: ac quotiensciiq3 festuȝ du
plex celebratur similiter nō dicitur. Est i
super notandū: qđ quādocūq3 beate uir
ginis officium agitur matutine eiusdem
aña. matutinas dici ⁊ uespere ante uespe
ras dicuntur. Ecōtrario auteȝ fit in aliis
horis. Matutine beate uirginis icipiūt.
℣. Domine labia mea aperies. ℟. Et os me
um annūciabit laudem tuam. ℣. Deus in ad
iutorium meū intende. ℟. Domie ad adiuuā
dum me festina. ℣. Gloria patri. ℟. Sicut e
rat. In omnibus uero aliis horis incipi
tur a uersu: scilicet. Deus in adiutoriuȝ me
um. Preterquā in completorio ubi pre
mittitur uersus. Conuerte nos deus. ℟.
Et auerte. Ut infra in completorio. In fi
ne uero ubiq3 dr allā p̄terquaȝ a uespis
Sabbati. lxx. usq3 ad cōpletoriū sabbati

sancti, tunc eni loco Allã. Dicitur. Laus
tibi dñe rex eterne glorie. Aduertendũ quo
qꝫ est ꝙ ante inchoationẽ psalmi ps anti
phone dicit. Et post psalmũ cõpletuꝫ to
ta repetitur antiphona. Sciendũ est etiã
ꝙ in fine cuiuslibet psalmi uersus. Gloria
patri. Et. Sicut erat. dicitur. pterqꝫ in fine
cantici Bñdicite oĩa opera dñi dño. Post
psalmũ quoqꝫ. Deus deus meus. nõ dicit
gloria patri. sꝫ imediate iungitur psalmus
Deꝰ misereatur nostri. Post quẽ. Gloria pa
tri. Et. sicut erat. dicit. Ad uespas añt. Dũ
esset rex in acubitu suo: nardus mea dedit odo
rẽ suauitatis. ps. Dixit dñs. añt. Leua eius
sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur
me. ps. Laudate pu. añt. Nigra suꝫ sꝫ formo
sa filia ierlm: ideo dilexit me rex: ⁊ introduxit
me in tabernaculũ suũ. ps. Letatus suꝫ. añt.
Jam hyems transijt imber abijt ⁊ recessit: sur
ge amica mea ⁊ ueni. ps. Nisi dñs. aꝛ. Spe
ciosa facta es ⁊ suauis: i delicijs tuis sancta dei
genitrix. ps. Lauda ierusalẽ. Capitulum.

AB initio ⁊ ante secula creata sũ: et
usqꝫ ad futuꝝ seculũ nõ desinã: ⁊ i
habitatõe sancta coram ipso ministraui.
In fine cuiuslibꝫ capituli rñdet. Deo gra
tias. hym. Aue maris stella. ℣. Diffusa est
gratia: in labijs tuis. ℟. ꝓpterea bñdixit te de
us: in eternũ. Ad mag. añt. Beata mater ⁊ i
nupta uirgo: gloriosa regina mundi: intercede
ꝓ nobis ad dñm. kyriel. xpel. kyriel. ℣. Dñs
uobiscũ. ℟. Et cũ spu tuo. Oratio.

COncede nos famulos tuos quesu
mus dñe deus: ꝑpetua mẽtis ⁊ cor
poris sanitate gaudere: ⁊ gloriosa beate
marie sp ꝟgis intercessione a pñti libera
ri tristitia: ⁊ eterna pfrui leticia p christuꝫ
dñm nostꝝ. ℟. Amẽ. Deinde ꝓ sanctis
añt. Sancti dei oẽs intercedere dignemini ꝓ
nostra oĩumqꝫ salute. ℣. Letami in dño: ⁊ ex
ultate iusti. Et gliami: oẽs recti corde. Oĩo.

PRotege dñe populũ tuũ: ⁊ aplorũ
tuoꝝ Petri ⁊ Pauli: ⁊ alioꝝ apo
stoloꝝ patrocinio confidentẽ ꝑpetua de
fensione conserua. Alia oratio.

OMnes sancti tui quesumus dñe:
nos ubiqꝫ adiuuent: ut dũ eoꝝ me
rita recolimus patrocinia: sentiamꝰ ⁊ pa
cẽ tuã nostris concede tpĩbus: ⁊ ab eccle
sia tua cunctã repelle neqtiã: iter: actus ⁊
uoluntates nr̃as: ⁊ oĩum famuloꝝ tuoꝝ
in salutis tue ꝓspitate dispone: bñfactori
bꝰ nr̃is sempiterna bona retribue. Et oĩ
bus fidelibus defunctis reqẽ eternã con
cede. p dñm. Sciendũ est ꝙ ad oĩs ho
ras totius ãni pterquã in triduo ante pa
scha ãte primã oĩonẽ semp dicit. ℣. Dñs
uobi. ℟. Et cũ spu tuo. Deinde. ℣. Bñdi
camus dño. ℟. Deo grãs. pterquã in offi
cio defunctoꝝ ubi in fine ultime oĩonis
nec Dñs uobiscuꝫ dicit: nec. Bñdicamus
dño. Ad cõpletoriũ dicto. ℣. Cõuerte nos
deus salutaris nr̃. ℟. Et auerte irã tuã a nob
Dicto etiã. Deus in adiutoriũ. Gloria pri.
Et. Sicut erat. Absolute dicuntur psalmi.
Sepe expugna. De profundis. Domine non
est. Quibus finitis imediate dr̃ hymnus

MEmento salutis auctor qđ nr̃i quõ
dã corporis ex illibata uirgine: na
scendo formã sumpseris m aria mr̃ gra
tie: mater mĩe: tu nos ab hoste ꝓtege: in
hora mortis suscipe. g loria tibi dñe q
natus es de uirgine cũ pr̃e sancto spu i se
piterna secula. ℟. Amen. Capitulum.

EGo mater pulchre dilectõis: tioris
⁊ magnitudis: ⁊ sancte spei. ℣. Ora
ꝓ nobis: sancta dei genitrix. ℟. Ut digni effi
ciamur: ꝓmissionibus xpi. Ad nunc dimit
tis añt. Sub tuũ ꝓsidiuꝫ confugimus sancta
dei genitrix: nostras deprecatões ne despicias
in necessitatibus: sed a periculis cunctis libera
nos semp uirgo gloriosa atqꝫ benedicta. kyr.
xpel. kyr. Oratio.

BEate ⁊ glose sẽpqꝫ ꝟgis marie que
sumꝰ dñe icessio glosa nos ꝓtegat
⁊ ad uitã pducat etnã. p xpꝫ dñꝫ nr̃m. ℟.
Amẽ. Deiñ ꝓ sctis aꝛ. Sci dei. ℣. Leta.
℟. Et gliami. ut supra i uespis: deiñ oĩo.

EXaudi nos deꝰ salutaris nr̃: ⁊ aplo
rũ tuoꝝ petri ⁊ pauli ⁊ alioꝝ aplo
rũ nos tuere ꝓsidijs: quoꝝ dõasti fideles
eẽ doctrinis. Alia oĩo. Oẽs sci. ut supra.
Ad matutias. ℣. Dñe labia mea apies ℟.
Et os meũ anũciabit laudẽ tuã. ℣. Deꝰ i ad
iuto. ℟. Dñe ad adiu. ℣. Glia. ℟. Sic. Inui
Aue ma. gr̃a plẽa dñs tecũ. ps. Uenite. hym.

Quem terra pontus. In primo noct. añ. Bñdicta tu ĩ mulierib⁹: ꝛ bñdictus fructus uẽtriſ tui. psal. Dñe dñs noster. aɫ. Sicut myrrha electa: odorem dediſti ſuauitatis: ſãcta dei genetrix. psal. Celi ennar. aɫ. Ante torũ huius uirginis frequẽtate nobis: dulcia cantica drachmatis. psal. Dñi eſt terra. ℣. Diffuſa eſt. ℟. Propterea. Pater nr̃. Secreto in fine. Et ne nos ĩducas ĩtẽtationẽ. ℟. Sed libera nos a malo. Abſolutio. Precibus ꝛ meritis btẽ marie ꝟginis: ꝛ õiũ ſctõrũ ꝑducat nos dñs ad regna celoꝝ. ℟. Amen. Deide ſeqtur. Iube domne bñdicere. Bñdictio. Nos cũ ꝓle pia bñdicat uirgo maria. ℟. Amẽ.

Lectio prima.

In õibus reqeȝ queſiui: ꝛ in hereditate dñi morabor. tũc precepit ꝛ dixit mihi creator omnium: ꝛ q creauit me requeuit in tabnaculo meo. Et dixit mihi in iacob inhita: ꝛ ĩ iſrael hereditare: ꝛ in electis meis mitte radices. Tu autẽ dñe miserere nostri. ℟. Deo grãs. In omnibus officijs beate uirginis in fine lectionum dicitur tu autem. ꝛ rñdet deo grãs.

℟. Sãcta ꝛ ĩmaculata uirginitas: qbus te laudibus efferã neſcio. qꝛ quẽ celi cape non poterãt: tuo gremio cõtuliſti. ℣. Bñdicta tu ĩ mulieribus: ꝛ bñdictus fructus uẽtris tui. Quia.

Lectio secunda.

Et sic in ſion firmata ſuȝ: ꝛ in ciuitate ſãctificata ſiliter requeui: ꝛ in ierusalem poteſtas mea: ꝛ radicaui in populo honorificato: ꝛ ĩ ptes dei mei hereditas illi⁹: ꝛ ĩ plenitudĩe ſctoꝝ detẽtio mea.

℟. Beata es maria que dñm portaſti creatorem mũdi: Genuiſti q te fecit: ꝛ in eternũ ꝑmanes uirgo. ℣. Aue maria grã plena: dñs tecũ Genuiſti. Iube domne bñdicere. bñdictio. Per uirginẽ matrẽ cõcedat nobis dñs ſalutẽ et pacem. ℟. Amen.

Quaſi cedrus exaltata ſuȝ in libão: ꝛ quaſi cupreſſus ĩ mõte ſion: quaſi palma exaltata ſum in caddes: ꝛ quaſi plãtatio roſe in ierico: quaſi oliua ſpecioſa in cãpis: ꝛ quaſi platan⁹ exaltata ſum iuxta aquas. In plateis ſicut cinnamomũ ꝛ balſamũ aromatizãs odorẽ dedi. quaſi myrra electa ꝺdi ſuauitatẽ odoris

℟. Felix nãqȝ es ſacra uirgo maria: ꝛ omĩ laude digniſſima. Quia ex te ortus ẽ ſol iuſticie chriſtus deus nr̃. ℣. Ora ꝓ ppl'o interueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto feminco ſexu. ſentiat omnes tuũ iuuamẽ qcũqȝ celebrãt tuã ſanctaȝ cõmemorationem. Quia ex te. Glia. chriſtus.

Ad laudes ꝛ per horas antiphona.

Aſſũpta ẽ maria in celũ gaudẽt angeli: laudãtes bñdicũt dñȝ. psal. Dñs regna. aɫ. Maria uirgo aſſũpta ẽ ad etherẽũ thalamũ: ĩ quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio. psal. Iubilate. aɫ. In odorẽ unguẽtorũ tuoꝝ currim⁹: adoleſcentule dilexerũt te nimis. psal. Deus de⁹ meus. aɫ. Bñdicta filia tu a dño: quia ꝑ te fructũ uite cõicauim⁹. psal. Bñdicite. aɫ. Pulchra es ꝛ decora filia ieruſalẽ: terribilis ut caſtroꝝ acies ordiata. ps. Laudate dñȝ de celis. Cap.

Viderũt eã filie ſion: ꝛ beatiſſimaȝ ꝑdicauerũt: ꝛ regine laudauerũt eã. hym. O glioſa. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹. ℟. Et bñdictus fructus uẽtris tui. ad bñdictus. añ. Beata dei genetrix Maria uirgo ꝑpetua: templum dñi: ſacrariũ ſpũs ſancti ſola ſine exẽplo placuiſti dño nr̃o ieſu chriſto ora ꝓ ppl'o. interueni ꝓ clero: intcede ꝓ deuoto feminco ſexu. Kyr̃l. chri: kyr̃l. Oratio.

Deus q de beate marie uirginis utero uerbũ tuũ angelo nũciãte carnẽ ſuſcipe uoluiſti. ꝓſta ſupplicib⁹ tuis: ut q uere eã genetricẽ dei credim⁹. ei⁹ apud te intceſſiõib⁹ adiuuẽur: ꝑ eũdẽ xp̃m dñm nr̃ȝ. ℟. Am̃. Deide ꝓ ſctis aɫ. Sancti dei om̃es. ℣. Letamini. ℟. Et gliamini. oratio Protege. ꝛ imediate. oẽs ſancti. ut ſupra i uesp. ad prima hy. Memẽto ſalutis auctor ut ſupra aɫ. Aſſũpta ẽ maria in celũ. pſalm. Deus ĩ noĩe tuo. Bñdixiſti. Laudate dñm omnes gentes. Capitulum.

Que ẽ iſta que ꝓgredit̃ quaſi auroꝛa ꝯſurgẽs: pulchra ut luna. electa ut ſol. terribil' ut caſtroꝝ acies ordinata. ℣. Dignar̃ me laudar̃te: ꝟgo ſacrata. ℟. Da mihi uirtutẽ: cõtra hoſtes tuos. kyriel. chri. kyriel. Oratio.

Deus q uirginalẽ aulã beate marie uirginis in qua habitares eligere dignatus es. da queſum⁹ ut ſua defenſione mũitos: iocũdos nos faciat ſue intcẽ

cōmēoratōi. q uiuis ⁊ regnas i secl'a secl'o
rū. ℞. Amē. Deiñ p sctis. ꝯ. Scti dei oēs
℣. Letamini. ℞. Et gliamini. Oro. Exaudi
nos deus. Ut supra in cōpletorio. deide.
Om̄es sācti. Et pacē. Ad tertiā hy. Mem̄
to salutis. ut supra ꝯ. Maria uirgo. psal.
Ad dn̄m cū tribul'. Leuaui oculos. Letatus
sum. Capitulum.
ET sic in sion firmata sum: ⁊ in ciui
tate sāctificata siliter requieui: ⁊ in ie
rusalē potestas mea. ℣. Diffusa ē gratia: in
labiis tuis. ℞. Propterea bn̄dixit te deus: in
eternū. kyriel'. chri. kyriel'. Oratio.
DEus q salutis eterne bte marie uirgi
nitate fecūda: hūano generi p̄mia
p̄stitisti: tribue quesum' ut ipa3 p nobis i
tcedere sentiam': p quā meruim' auctorē
uite suscipe dn̄m nostrū iesu3 christū filiū
tuū. ℞. Amen. Deinde p sāctis. Sancti
dei oēs. ℣. Letamini. ℞. Et gliamini. Oro
Protege. Deinde. Om̄es sācti. Ut supra
Ad sextā hy. Memēto salu. ꝯ. In odorē
psal. Ad te leuaui. Nisi qa dn̄s. Qui confi
dunt. Capitulum.
ET radicaui i pplo honorificato: ⁊ in
partes dei mei hereditas illi': ⁊ in
plenitudine sāctoꝝ detētio mea. ℣. Bn̄
dicta tu: in mulieribus. ℞. Et bn̄dictus fruct'
uētris tui. kyriel. chri. kyriel'. Oratio.
COncede misericors deus fragilita
ti nr̄e presidiū: ut q sācte dei gnetri
cis memoriā agim': itcessiōis eius auxi
lio: a nr̄is iniqtatib' resurgam'. p eunde3
christū dn̄m nr̄m. ℞. Amē. Deinde pro
sctis. ꝯ. Sācti dei oēs. ℣. Letamini. ℞. Et
gliamini. Oro. Exaudi. Alia oratio. Om
nes sācti. Ut supra. Ad nonā hy. Mem̄
to salutis. Quere ibi supra. ꝯ. Pulchra es
psalmi. In cōuertēdo. Nisi dn̄s. Beati om
nes. Capitulum.
IN plateis sicut cinnamomū: ⁊ bal
samū aromatizās odorē dedi. qua
si myrrha electa dedi suauitatē odoris.
℣. Post partū uirgo: iuiolata pmansisti. ℞.
Dei genetrix: itercede p nobis. Kyriel. chri.
Kyriel. Oratio.
FAmuloꝝ tuorū quesum' dn̄e delic
tis ignosce: ⁊ q tibi placere de acti
bus nr̄is nō ualem': genitricis filij tui do
mini nostri intercessione saluemur. p eū
dem christū dn̄m nostrū. ℞. Amē. Dein
de p sāctis. Sācti dei oēs. ℣. Letamini. ℞.
Et gloriamini. Oratio.
PResta quesum' ōipotens deus: ut
nullis nos pmittas pturbatiōibus
cōcuti: quos in aplice ꝯfessiōis petra so
lidasti. Deinde oro. Omnes sancti. Et pa
cem. Ad uespas. oia ut in primis uespis
dicūtur. Die dn̄ico. feria secunda: ⁊ quin
ta ad noct. dicit' añt. Bn̄dicta tu. Cū reli
qs ātiphonis ⁊ psalmis: ⁊ ℣si. put supra
in matutinis. Feria tertia ⁊ sexta ad no
ctur. añt. Spē tua et pulchritudine tua inten
de prospe: procede et regna. ps. Eructauit. ꝯ.
Adiuuabit eā deus uultu suo: deus in medio
eius n̄ cōmouebitur. ps. Deus noster re. ꝯ.
Sicut letantiū omniū nostrū: habitatio ē in te
sancta dei genetrix. ps. Fūdamenta. ℣. Dif
fusa. ℞. Propterea. Feria quarta ⁊ sab
bato ad noct. di' añt. Gaude uirgo maria:
cūctas hereses sola interemisti in uniuerso mū
do. psal. Cātate primo. ꝯ. Dignare me lau
dare te uirgo sacrata: da mihi uirtutē cōtra ho
stes tuos. psal. Dn̄s regna. exul. ꝯ. Post
partū uirgo iuiolata pmāsisti: dei genetrix iter
cede p nobis. psal. Cātate secūdo. ℣. Diffu
sa. ℞. Propterea. Notandū est q quoti
enscūq3 beate uirginis officiū agit': ⁊ mō
supradicto ⁊ ordine di'. Exceptis specia
libus officijs: tēporib' suis specialiter oc
currētib': put ifra ordinat'. A uespis pri
mi sabbati aduētus usq3 ad uigilia3 nati
uitatis dn̄i: bte uirginis officiū subscrip
to ordine di'. In sabbato prie dn̄ice ad
uētus: ad uespas beate uirginis. ꝯ. Mis
sus ē gabriel āgelus. Cū reliqs añt. de lau
dibus: et psalmis consuetis. Capitulū.
EGredieť uirga d' radice iesse: ⁊ flos
de radice eius ascendet: ⁊ requiescet
sup eū spūs dn̄i. hy. ⁊ ℣si. ut supra. Ad
magni. añt. Spūs sāctus in te descēdet ma
ria: ne timeas: habebis in utero filiū dei: alla:
Kyriel. chri. Kyriel. Oro. Deus q de beate
marie uirginis utero. Et in fine. Per eūdē
christū dn̄m nr̄m. ℞. Amē. Deide p sctis
añt. Ecce dn̄s ueniet: et oēs sācti eius cū eo: et

erit i die illa lux magna: allā. ℣. Ecce apparebit dñs sup nubē candidā. ℟. Et cū eo sctoꝝ milia. Oratio

Conscientias nr̄as quesum⁹ dñe uisitādo purifica: ut ueniēs iesus xp̄s: filius tuus: dñs noster: cū oībus sanctis: paratā sibi: in nobis inueniat mansionē. Qui tecū uiuit ꝛ regnat in unitate sp̄us sancti de⁹ p oīa secula sclo꞉ꝛ. ℟. Amē. Supradicte oṙones anti. ꝛ ℣. p oīs horas mō quo supra: dīr. Ad matutinas Inuitat. hymni: añt: psalmi: ꝛ ℣. usꝫ ad lectiones nō mutant꞉ noni psalmi excepta antip. s. Post ptū ꝟgo. C in loco dr̄ añt angelus dñi nūciauit marie: ꝛ ꝯcepit de sp̄u sācto allā.

Lectio prima

Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē gallilee: cui nomē nazaret: ad ꝟginē desponsatā uiro cui nomē erat ioseph: de domo dauid: ꝛ nomen uirgis maria. Et ingressus angelus ad eā dixit Aue grā plena dñs tecū: bñdicta tu i mulierib⁹. ℟. Missus est gabriel angel⁹ ad mariā uirginē: desponsatā ioseph: nūciās ei ꝟbū: ꝛ expauescit ꝟgo de lumie: ne timeas maria inuēisti grām apud dñm. Ecce ꝯcipies: ꝛ pies: ꝛ uocabitur altissimi fili⁹. ℣. Dabit ei dñs de⁹ sedē dauid pr̄is ei⁹: ꝛ regnabit in domo iacob i eternum. Ecce.

Lectio secunda

Que cū audisset turbata est i sermone ei⁹: ꝛ cogitabat qualis eēt ista salutatio. Et ait angelus ei: ne timeas maria inuenisti grām apud deū: Ecce ꝯcipies in utero: ꝛ paries filiū: ꝛ uocabis nomē ei⁹ iesū: hic erit magnus ꝛ fili⁹ altissimi uocabit꞉ et dabit illi dñs de⁹ sedē dauid patris ei⁹: ꝛ regnabit i domo iacob in etnū: ꝛ regni ei⁹ nō erit finis. ℟. Aue maria grā plena dñs tecū: sp̄s sanctus supueniet in te. ꝛ ꝟtus altissimi obūbrabit tibi: qḋ eni nascetur ex te sanctū: uocabitur filius dei. ℣. Quō fiet istḋ qm̄ uir nō cognosco. Et rn̄dēs angelus dixit ei. Spiritus.

Lectio tertia.

Dixit autē maria ad angelū. Quō fiet istud qm̄ uir non cognosco. Et rn̄dēs angelus dixit ei. sp̄s sanctus supueniet in te: ꝛ uirt⁹ altissimi obūbrabit tibi: ióqꝫ: ꝛ qḋ nascet꞉ ex te sanctū uocabit꞉ filius dei. Et ecce elisabet cognata tua: ꝛ ipsa cōcepit filiū in senectute sua: ꝛ hic mēsis est sext⁹ illi que uocat꞉ sterilis: qꝛ ñ erit ipossibile apud deū oē uerbū: Dixit aūt maria: ecce ancilla dñi fiat mihi secūduꝫ uerbū tuū. ℟. Suscipe ꝟbū ꝟgo maria qḋ tibi a dño p angelū transmissū est: ꝯcipies ꝛ paries deū pīter ꝛ hominē: ut bñdicta dicaris iter oēs mulieres. ℣. Paries qdē filiū: ꝛ uirginitatis nō patieris detrimentū: efficieris grauida: ꝛ eris semp mr̄ itacta. Ut bñdi. ℣. Glia. Inter Ad laudes ꝛ p horas añt. Missus est gabriel āgelus ad mariā ꝟginē desposatā ioseph ps. Dñs regna. Cū reliqs añt Aue maria grā plena dñs tecū: bñdicta tu i mulierib⁹ allā. añ. Ne timeas maria inuenisti grām apḋ dñz ecce cōcipies ꝛ pies filiū allā añ. Dabit ei dñs sedē dauid pr̄is eius: ꝛ regnabit i eternū. añt. Ecce ancilla dñi fiat mihi secundū uerbū tuū. Cap. Egreditur. hymni ℣. ꝛ psalmi p oēs horas nō mutant꞉ sꝫ ut añ aduētū dīr: pter ꝟsiculos none ꝛ cōpletorij. Ad bñ. añt. Sp̄s scūs Hec añt. ꝛ oṙones ut supra in uesp. dīr. Ad primā cap.

Ecce uirgo cōcipiet ꝛ piet filiū: ꝛ uocabit꞉ nomē ei⁹ emanuel: butiruꝫ ꝛ mel comedet: ut sciat raprobare malū: ꝛ eligere bonū. Ad tertiā cap. Egredietur. ut supra in uespis. Ad sextā capitulum.

Dabit ei dñs deus sedeꝫ dauid pr̄is eius: ꝛ regnabit in domo iacob in eternū: ꝛ regni eius nō erit finis. Ad nonā cap. Ecce uirgo cōcipiet. ut supra. ℣. Angelus dñi nunciauit marie. ℟. Et concepit de sp̄u sancto. Ad uespas añt. Missus est. cū reliqs de laudib⁹ psal. cōsueti. Cap. Egredietur uirga. Ad cōpletoriū cap. Ecce ꝟgo. ℣. Angelus dñi. ℟. Et cōcepit. supra. Ad nūc dimittis añt. Sp̄s sanctus ut supra in primis uespis. Notandū q a prima die post octauā natiuitatis dñi usqꝫ ad purificationē officiū beate ꝟgis fit eo modo quo ante aduentū fieri cōsueuit: excepto q ad oēs horas dr̄ hec oṙo. Deus qui salutis eterne. Additis etiā oṙonib⁹ de aplīs ꝛ aliis: ad oēs horas sicut supra scriptū ē in officio ante aduētū. Ad hec subscripte añt. ad laudes ad uespas ꝛ per horas

in officio ante aduentum. Ad hec sup:a
scripte anti. ad laudes. Ad uespas ⁊ per
horas dicūtur anti. O admirabile cōmerti
ū: creator generis hūani: aīatū corpus sumēs
de uirgine nasci dignatus ē: ⁊ pcedēs hō sine
semie largitus est nobis suā deitatē. aṅ. Quā
do natus es ieffabilit̄ ex uirgie: tūc iplete sunt
scripture. Sicut pluuia iuellus dscēdisti: ut sal
uū faceres genus hūanuz: te laudamus deus
nr̄. aṅ. Rubū quē uiderat moyses i cōbustuz
cōseruatā agnouimus tuā laudabilē uirginita
tem: dei genitrix intcede p nobis. aṅ. Germi
nauit radix iesse: orta est stella ex iacob: uirgo
pepit saluatorē: te laudamus deus nr̄. aṅ. Ec
ce maria genuit nobis saluatorē: quem ioānes
uidēs: exclamauit dicens. Ecce agnus dei: ec
ce q tollit peccata mūdi: allā. Ad bñ. aṅ. Mi
rabile mysteriū declarat̄ hodie: inouāt̄ nature
Deus hō fact̄ est: id qd̄ fuit pmāsit: ⁊ qd̄ non
erat assūpsit: nō cōmixtiōez passus: neqꝫ diuisi
onē. Ad magni. ⁊ nuc dimittis aṅt. Ma
gnū hereditatis mysteriū: templū dei factus est
uterus nesciens uirū: nō est pollutus ex ea car
nem assumens: ōes gentes uenient dicentes:
gloria tibi dñe. Et sciendū est: qd̄ ab oc
taua pasce usqꝫ ad ascensionē beate uir
ginis officiū fit ut ante aduentū fieri con
sueuit. excepto qd̄ ad bñdi. magni. nunc
dimittis subsequēs dicit̄ aṅt. Regina celi
letare: allā. Quia quē meruisti portare: allā: re
surrexit sic dixit: allā. Ora pro nobis deū: allā
Officiū in agenda mortuoꝝ incipit. No
tandū qd̄ officiū defunctorū scdm ꝯsue
tudinē romane curie nō agitur qñcūqꝫ
sūt noue lectiōes: nec in uespis quarte fe
rie maioris hebdomade: nec deinceps
usqꝫ post octauā penteco. nec etiā in ues
peris aṅ uigiliā natiuitatis dñi: nisi p fu
nere uel bñfactorib⁹. In alijs uero dieb⁹
⁊ tēporibus agit̄: ⁊ tūc uespe defunctorū
etiā si duplex festū eadē die fuerit dicunt̄
post uespas diei. Est tñ sciendū qd̄ uespe
defunctoꝝ nūqꝫ dicūtur: nisi cū sequenti
die fuerit feria uel festū triū lectionū. Ad
uespas absolute icboatur aṅt. Placebo
dño in regiōe uiuoꝝ. ps. Dilexi. In fine ℣.
Requiē eternā dona eis dñe. ℟. Et lux ppetua
luceat eis. Et sic per oēs psalmos in offi
cio defunctoꝝ dr̄ aṅt. Heu me: qz icolatus
meus prolōgatus ē. ps. Ad dñm cū tribula.
aṅt. Dñs custodit te ab ōi malo: custodit ani
mā tuā dñs. ps. Leuaui oculos. aṅt. Si ii
qtates obseruaueris dñe: dñe qs sustinebit. ps.
De profūdis. aṅt. Opa manuū tuaꝝ dñe: ne
despicias. psal. Cōfitebor tibi dñe i toto cor
de meo: qm̄. ℣. Audiui uocē de celo dicentez
mihi. ℟. Beati mortui q in dño moriūt̄. Ad
mag. aṅt. Omē qd̄ dat mihi pat̄ ad me ueni
et: ⁊ eū q uēit ad me nō eijciam foras. Deide
Pat̄ nr̄. Secreto dr̄. Aduertendū ē qd̄
dieb⁹ ferialib⁹ in uesperis uigil. triū lecti
onū siue nouē: qñ sine nota dicūtur: ⁊ in
laudib⁹ earūdē. Pr̄ noster. cū psalmis ℣
siculis ⁊ debitis orōnibus flexis genib⁹
dr̄. In alijs uero dieb⁹ in officio defunc
toꝝ genua nō flectūtur ℣. Et ne nos īdu
cas in tentationē. ℟. Sz libera nos a malo.
psal. Lauda aīa mea dñm. In fine ℣. Re
qez eternā dona eis dñe. ℟. Et lux perpetua
luceat eis. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domie
aīas eorum. ℣. Requiescant in pace. ℟. Am̄
℣. Domie exaudi orationē meam. ℟. Et cla
mor meus ad te ueniat. ℣. Dominus uobiscū
℟. Et cum spiritu tuo. Deinde subscripte
tres orōnes subuno fine terminātur.

Deus q inter aplicos sacerdotes fa
mulos tuos pōtificali seu sacerdo
tali fecisti dignitate uigere: psta quesum⁹
ut eoꝝ quoqꝫ ppetuo aggregent̄ cōsor
tio. Oratio.

Deus uenie largitor ⁊ hūane salutis
amator quesum⁹ clementiaz tuā: ut
nr̄e cōgregatiōis frēs ppinquos ⁊ bñfac
tores nr̄os: q ex hoc seculo trāsierūt bea
ta maria semp uirgine intcedēte cū ōib⁹
sāctis tuis: ad ppetue beatitudinis ꝯsor
tiū puenire cōcedas. Oratio.

Fideliū deus ōiuz cōditor: ⁊ redēp
tor aīabus famulorūz famularūqꝫ
tuaꝝ remissionē cūctoꝝ tribue peccato
rū: ut idulgētiā qꝫ sēp optauerūt pijs sup
plicatiōibus ꝯsequātur. Qui uiuis ⁊ re
gnas cū deo pr̄e in unitate spūs sācti de
us: p oia secula seculoꝝ. ℟. Amē. ℣. Re
quem eternaz. ℟. Et lux. ℣. Requiescant in
pace. ℟. Amen. Ad matutinas absolute

incipitur inuitato. Regē cui oīa uiuūt: ueni
te adoremus. psal. Venite. In fine loco.
Gloria pri. v. Regem eternā dona eis dn̄e
Et lux ꝑpetua luceat eis. Inuitato. supra
dictū cū suo psalmo nunq̄ȝ nisi in crasti
no oiuȝ sanctoꝝ: aut cū funus fuerit pre
sens dī. Deinde imediate sequtur. In pri
mo noct. añ. Dirige domie deus meus in
ↄspectu tuo uiā meā. ps. Verba mea. añ. Cō
uertere domie ⁊ eripe aīam meā: qm̄ nō est in
morte q memor sit tui. ps. Domie ne ī furore
.j. añ. Ne quādo rapiat ut leo aīaȝ meā: dum
nō ē q redimat: neq̄ȝ qui saluū faciat. ps. Do
mine deus meus. ℣. A porta inferi. ℟. Erue
domie aīas eoꝝ. Pr̄ nr̄. Secreto ℣. Et ne
nos. ℟. Sȝ libera. Lector tūc absolute le
ctionē incipit: ⁊ eandeȝ termiat sine. Tu
aūt. Et sic in officio defunctoꝝ oēs lecti
ones legūtur. Lectio prima.

Parce mihi dn̄e: nihil eīm sunt dies
mei. Quid ē hō q̄r magnificas eū:
aut qd apponis erga eū cor tuū: Visitas
eū diluculo: ⁊ subito ꝓbas illū. usq̄ȝquo
nō parcis mihi nec dimittis me ut glutiā
saliuā meā: Peccaui. Quid faciā tibi o
custos hoīum: Quare posuisti me ↄtra
riū tibi: ⁊ factus suȝ mihi metipi grauis:
Cur nō tollis peccatū meū: ⁊ quare nō
aufers iniq̄tatē meaȝ: Ecce nūc in pulue
re dormiā: ⁊ si mān̄e me quesieris n̄ sbsistā
℟. Credo qd̓ redēptor meus uiuit: ⁊ ī nouissi
mo die d̓ terra surrecturus sū. Et in carne mea
uidebo deū saluatorē meū. ℣. Quē uisur̓ suȝ
ego ipē ⁊ nō alius: ⁊ oculi mei ↄspecturi sunt.
Et in carne. Lectio secunda.

Tedet aīam meā uite mee: dimittaȝ
aduersuȝ me eloqū meū: loquar in
amaritudine aīe mee: dicā deo noli me ↄ
dēnare. Indica mihi cur me ita iudices.
Nūqd bonū tibi uidet̄ si calumnieris ⁊
opprimas me opus manuū tuaꝝ: ⁊ con
siliū impioꝝ adiuues: Nūqd oculi tibi
carnei sūt: aut sicut uidet hō: ⁊ tu uides:
Nūqd sicut dies homīs dies tui: ⁊ anni
tui sicut hūana sūt tēpora: ut queras ini
q̄tatē meā: ⁊ peccatū meum scruteris. Et
scias quia nihil impium fecerim: cum sit
nemo qui de manu tua possit eruere.

℟. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū
Tu eis dn̄e dona regē ⁊ locū indulgētie. ℣.
Qui uēturus es iudicare uiuos ⁊ mortuos: et
seculū ꝑ ignē. Tu eis. Lectio tertia.

Manus tue dn̄e fecer̄t me: ⁊ plasma
uerūt me totū in circuitu: ⁊ sic repē
te ꝓcipitas me. Memēto queso qd̓ sicut
lutū feceris me: ⁊ in puluerē reduces me
nōne sicut lac mulxisti me: ⁊ sicut caseuȝ
me coagulasti. Pelle ⁊ carnibus uestisti
me: ossibus ⁊ neruis compegisti me. Vi
tam ⁊ misericordiam tribuisti mihi: Et
uisitatio tua custodiuit spiritum meum.
℟. Dn̄e qn̄ ueneris iudicare terrā: ubi me ab
scondā a uultu ire tue. Quia peccaui nimis in
uita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco: ⁊ an̄ te eru
besco: dum ueneris iudicare noli me ↄdēnare.
Quia. ℣. Regem eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux
ꝑpetua luceat eis. In uita. In secūdo noct.
In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dn̄s re
git me. añ. Delicta iuuentutis mee. ⁊ ignorā
tias meas: ne memineris dn̄e. ps. Ad te dn̄e
leua. añ. Credo uidere bona dn̄i: in terra uiuē
tiū. ps. Dn̄s illū. ℣. Collocet eos dn̄s cum
principibus. ℟. Cū principibus ppli sui.

Lectio quarta.

Responde mihi quantas habeo ini
quitates ⁊ peccata: scelera mea et
delicta ostende mihi: cur faciē tuā abscō
dis ⁊ arbitraris me inimicū tuū: Cōtra
folium qd̓ a uento rapitur ostendis potē
tiam tuam: ⁊ stipulā siccam persequeris:
Scribis enim contra me amaritudines:
⁊ consumere me uis peccatis adolescen
tie mee. Posuisti in neruo pedem meū:
⁊ obseruasti omnes semitas meas: ⁊ ues
tigia pedum meorum considerasti. Qui
quasi putredo consumendus sum: ⁊ qua
si uestimentum quod cōmeditur a tinea.
℟. Memento mei deus: q̄r uētus ē uita mea
Nec aspiciet me uisus homīs. ℣. De profun
dis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi uocē meā.
Nec. Lectio quinta.

Homo nat̓ de muliere breui uiuēs
tempore repletus multis miserijs.
Qui quasi flos egreditur: ⁊ cōteritur: ⁊
fugit uelut umbra: ⁊ nunq̄ȝ in eodeȝ sta
tu ꝑmāet. et dignū ducis sup huiuscemōi

apire oculos tuos: ⁊ adducere eũ tecũ i udicio. Quis põt facere mũdũ de i mundo ↄceptũ semine: Nõne tu q solus es: breues dies hoīs sũt: nũerus mẽsiũ eius apud te ē. Cõstituisti t̃mios eius q pretiri nõ poterũt. Recede ergo paululũ ab eo ut quiescat: donec aptata ueniãt: ⁊ sicut mercenarij dies eius. ℟.

Heu me dñe: q₂ peccaui nimis i uita mea: qd faciã miser: ubi fugiã: nisi ad te deus me⁹. Miserere mei dũ ueneris i nouissimo die ℣. Aĩa mea turbata est ualde: sed tu dñe succurre ei. Miserere. **Lectio sexta.**

Quis mihi hoc tribuat: ut i inferno ptegas me: ⁊ abscõdas me donec ptrãseat furor tuus: ⁊ ↄstituas mihi tp̃us in quo recorderis mei: Putasne mortuus hõ rursuz uiuat: Cũctis dieb⁹ qbus nũc milito expecto: donec ueniat ĩmutatio mea. Uocabis me ⁊ ego rñdebo tibi opi manuũ tuaꝝ porriges dexterã: tu qdẽ gress⁹ meos dinumerasti: s₃ pce pccis meis ℟. Ne recorderis peccata mea dñe. Dũ ueneris iudicare sclm p igñe. ℣. Dirige dñe deus meus: in ↄspectu tuo uiã meã. Dũ ueneris. ℣. Regem eternã. Dũ ueneris. **In t̃io noc. a.** Cõplaceat tibi dñe ut eripias me: ad adiuuandum me festina. **ps.** Expectãs. **a.** Sana domine aĩam meã: q₂ peccaui tibi. **ps.** Beatus q intelli. **a.** Sitiuit aĩa mea ad deũ uiuũ: qñ ueniã: ⁊ apparebo añ faciẽ dñi. **ps.** Queãdmodum. ℣. Ne tradas bestijs aĩas ↄfitẽtes tibi. ℟. Et aĩas paupũ tuoꝝ ne obliuiscaris i finẽ.

Lectio septima.

Spiritus me⁹ attenuabit: dies mei abbꝛuiabũt: ⁊ solũ mihi superest sepl'crũ. Nõ peccaui: ⁊ in amaritudinib⁹ moratur ocl'us me⁹: liba me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuius uis man⁹ pugnet ↄ̃ me. Dies mei trãsierũt: cogitatiões mee dissipate sũt torquẽtes cor meũ. Noctẽ uerterũt in diẽ: ⁊ rursuz post tenebras spero lucẽ. Si sustinuero ĩfern⁹ dom⁹ mea ē: et in tenebris straui lectulũ meũ. Putredini dixi. Pr̃ me⁹ es: mat̃ mea: et soror mea uermib⁹. Ubi ē ergo nũc p̃stolatio mea: ⁊ patiẽtia mea: Tu es dñe deus meus. ℟. Peccantẽ me quotidie: ⁊ nõ me penitẽtẽ: timor mortis ↄturbat me. Quia i inferno nulla est redẽptio: miserere mei deus ⁊ salua me. ℣. Deus i noĩe tuo saluũ me fac: ⁊ i uirtute tua libera me. Quia. **Lectio octaua.**

Pelli mee ↄsũptis carnibus adhesit os meũ: ⁊ derelicta st̃ t̃m̃mõ labia circa dẽtes meos. Miseremini mei: miseremini mei saltẽ uos ãici mei: q₂ man⁹ dñi tetigit me. Quare p̃seqmini me sicut deus: ⁊ carnibus meis saturamini: quis mihi tribuat ut scribãtur sermões mei: quis mihi det ut exarẽtur in libro stilo ferreo aut plũbi lamia: uel celte sculpant̃ in silice: Scio eĩm qd̃ redẽptor meus uiuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum: ⁊ rursuz circũdabor pelle mea. ⁊ in carne mea uidebo deũ saluatorem meũ: Quẽ uisurus sum ego ipse: ⁊ oculi mei conspecturi sunt ⁊ non alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo.

℟. Dñe s̃m actũ meuz noli me iudicare: nihil dignũ in ↄspectu tuo egi: ideo dep̃cor maiestatem tuã. Ut tu deus deleas iniqtatẽ meaz. ℣. Amplius laua me dñe ab ĩiusticia mea: ⁊ a delicto meo mũda me. Ut tu. **Lectio nona.**

Quare de uulua eduxisti me. Qui utinã ↄsũptus essem: ne oculus me uideret: fuissez quasi qnõ essez d̃ utõ trãslatus ad tumulũ. Nũqd nõ paucitas dierum meoꝝ finietur breui. Dimitte me ergo ut plangã paululũ dolorẽ meũ: antequã uadã ⁊ ñ reuertar ad terrã tenebrosam: ⁊ optã mortis caligine. Terrã miserie ⁊ tenebrarũ: ubi umbra mortis ⁊ nullus ordo: s₃ sempit̃nus horror inhabitat ℟. Libera me dñe de uijs ĩferni: qui portas ereas confregisti: ⁊ uisitasti ĩfernũ: ⁊ dedisti eis lumẽ ut uiderẽt te: Qui erãt in penis tenebrarũ. ℣. Clamãtes ⁊ dicentes. Aduenisti redẽptor noster. Qui erãt. ℣. Regem eternã: Qui erãt. **Supradictũ ℟. in loco suo cuz fit p defũctis i ferialibus dieb⁹: ⁊ in uigilia trium ⁊ nouẽ lectionũ t̃m̃modo d̃r sine nota ℟.** Libera me dñe de morte eterna in die illa tremẽda. Qñ celi mouẽdi sunt: ⁊ terra. Dũ ueneris iudicare seculum p igñe. ℣. Tremẽs factus sum ego. ⁊ timeo dũ discussio uenerit: atq₃ uentura ira. **Repetitur.** Qñ celi.

Dũ ueneris. ℣. Dies illa: dies ire calamitatiſ
ꝛ miserie: dies magna ꝛ amara ualde. Repeti
tur. Dũ ueneris. Usqꝫ ad uersũ. Regem
eternã. Et resumiť iteꝝ ℟. Libera me dñe.
Suprascriptũ ℟. cũ suis ℣. solũmõ i cra
stino oiũ sanctoꝝ dr: ꝛ qñcunqꝫ nouez
lectões ꝓ defunctis cũ nota dicũť. Post
℟. supradictũ imediate dr Pr nr. Secre
to ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ps. Depro
fundis. In fine ℣ſi. Regẽ eternã. ℟. Et lux
ppetua. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aĩas
eoꝝ. ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amẽ. ℣. Dñe
exaudi orõnẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te
ueniat. ℣. Dñs uobiscũ. ℟. Et cũ spiritu tuo
Oro. Fideliũ deus: q uiuis. ℣. Regẽ etnã.
℟. Et lux ppetua. ℣. Requiescant in pace. ℟.
Amẽ. Sciendũ qđ supradicti duo psal.
.ſ. Lauda aĩa mea. Et. Deprofũdis. Suis
in locis dicũtur in pdicto officio i feriali
bus diebus ꝛ festis triun lectionũ tñ.
Notandũ qđ qñcũqꝫ noue lectiones cũ
nota ꝓ defũctis fiũt ut supra ordinatũ ẽ
oia dicũtur. Hoc dẽpto qđ secũdũ rituz
curie. uespe etiã si funus pñs sit nõ dicũ
tur: nisi in crastino eẽt feria uel festũ triuz
lectionũ: tũc aũt dicũtur nõ rõne funeris
sed diei. una tñ oro cõpetẽs funeri pmitti
tur: ꝛ in laudib⁹: ac etiã i uigilia: nisi ime
diate laudes post uigiliã dicãt. orone aũt
premissa in laudib⁹: uel uigilia alte finita
cũ. Regem eternã. Et. Requiescãt in pace.
Sacerdos sine nota dicit orez⁹: ꝛ ꝓsequit
alias orones: quas alias dicturus eẽt cũ
Regẽ eternã. Et. Requiescãt in pace. Qñ ue
ro ꝓ defũctis nouẽ lectiões fiunt sine no
ta. Uespe aũt uigilie ñ dicũtur: nisi i cra
stino feria uel festũ esset triũ lectionũ. Et
tũc tã post uespas quã laudes: dicta pri
ma orone que cõpetit: tres alie orones i
uespis assignate addũtur. Sciendũ quip
pe est qđ uigilie ꝓ defũctis triũ lectionũ
tñ añ cõpletoriũ diei dicũtur. In uespa
diei dñice ꝛ quarte ferie dr anti Dirige.
Cũ alijs anti. psal. ℣ſi. lectionib⁹ ℟ijs: ut
supra in prio noct. Deinde. Pr nr. et ce
tera ut supra in fine tertij noct. notata sũt
i sero secũde ꝛ qnte ferie dr anti In loco
pascue. Cũ alijs anti. psal. ℣. lectiõibus ꝛ
℟ijs ut supra i secũdo noct. Deinde Pr
nr. Ut supra in fine tertij noct. premiſſũ.
In sero aũt tertie ꝛ qnte ferie dr anti. Cõ
placeat. Cũ alijs anti. ℣ſi. lectiõibus ꝛ re
spõsorijs ut supra in tertio noct. Itez p⁹
matuti. dici laudes ꝓ defũctis dicũť nisi
fratres imediate laudes dicere uelint p⁹
uigiliã: ꝛ tũc. Pr nr. psal. Ad dñm cũ tri
bula. ℣ſiculus ꝛ oro que debebãt post ui
giliam dici pretermittũtur. ad laudes ab
solute incipitur antiphona.
Exultabũt dño ossa hũiliata. ps. Miserere
añt. Exaudi dñe orõnẽ meaz: ad te ois caro
ueniet. ps. Te decet. añt. Me suscepit dexte
ra tua dñe. ps. Deus meus. añt. A porta i
feri. erue dñe aĩam meã. ps. Ego dixi. añt.
Ois spũs laudet dñm. ps. Laudate. ℣. Au
diui uocẽ de celo dicẽtẽ mihi. ℟. Bti mortui
q in dño moriũtur. Ad bñdic. añt. Ego sũ
resurrectio ꝛ uita. q credit in me etiã si mortuus
fuerit uiuet: ꝛ ois q credit in me nõ morietur i
eternũ. Deinde. Pr nr. Secreto ℣. Et ne
nos. ℟. Sz libera. ps. Deprofũdis. Cũ ℣.
Regẽ eternã. Et ℣. A porta iferi. Et cetera
ut supra in uespis. Notandum qđ psal.
Deprofũdis. Ad laudes defunctoꝝ dici
tur in ferialibus diebus: ꝛ festis triuz lec
tionũ etiã si laudes imediate post uigiliã
dicãt: nulloqꝫ alio tẽpore i laudib⁹ defũc
torũ dicitur. Ad cõmunicandũ infirmũ
In primis campana capituli pulsetur: ꝛ
fratres qui possunt in ecclesia conueniãt
Interim sacerdos omnibus sacerdotali
bus indumentis prepat se: Casula dem
pta ꝛ duo ex fratribus ad cereos portã
dos. tertius uero ad crucem ferendam.
Super peliceis iduãtur. Fratrib⁹ uero i
choro cõgregatis: ꝛ mistris ut dictũ ẽ: p
paratis sacerdos accipiat calicez sine pa
tena: ꝛ reuerenter in eo ponat corp⁹ chri
sti: cooperiatqꝫ tobalea mũdissima: quo
facto hoc ordine ꝓcedãt. Primo is qui
aquã bñdictã portat. Deinde is q crucẽ:
tertio q cereos: portãt. ultimo in loco sa
cerdos: quẽ ꝓsequũtur alij fratres ꝓces
siõaliter uoce submissa dicẽdo psal. Mi
serere mei deus. Quorũ unus ãpulas cũ
uino ꝛ aqua portet. Cũ aũt puentũ fuerit

ad locū ubi īfirm⁹ iacꝫ: sacerdos igrediēs
dicat. ℣. Pax huic domui. ℟. Et oīb⁹ hītāti
bus in ea. Deīde sacerdos ad egrotuꝫ ac
cedat: ⁊ ī modū crucis cū aqua bñdicta
aspgat. ⁊ postea domū dicēdo. aṅ. Asp̄ges
me. ps. Miserere mei d̄s. Et. Glia p̄ri. Et
Sicerat. Et repetit aṅ. Asp̄ges me dñe. De
inde imediate īfirm⁹ adoret: ⁊ crucē deos
culet: ⁊ dicat. Cōfiteor deo oīpotēti. Facta
ꝯfessiōe sacerdos dicat hāc oꝛonē. oꝛo.

Domin⁹ iesus xp̄s q dixit discipulis
suis: quecūqꝫ ligaueritis sup t̄ram
erūt ligata ⁊ ī celo: ⁊ quecūqꝫ solueritis
sup terrā erūt soluta ⁊ ī celo: de quoꝝ nu
mero q̄zuis īdignos nos eē uoluit: ip̄e te
absoluat p misteriū nr̄m ab oīb⁹ peccatis
tuis: quecūqꝫ cogitatōe: locutōe: opatōe
negligēt̄ egisti: ⁊ ānexib⁹ peccatoꝝ abso
lutū: pducere digneť ad regna celoꝝ: qui
cū p̄re ⁊ sp̄u s̄cto uiuit ⁊ regnat ī sec̄la se
culoꝝ. ℟. Amē. Postea sacerdos ele
uet corpus dñi de calice: ⁊ infirmus ado
rans dicat semel tantum. Domine non sū
dignus: ut intres sub tectum meū: sed tantum
dic uerbo: ⁊ sanabiť aīa mea. Deinde sacer
dos tradēs eucharistiā dicat. Accipe frať
uiaticū corporis christi: q te custodiat ab hoste
maligno: ⁊ pducat ad uitā et̄nā. ℟. Amē.
P⁹ea digitos sup calicē cū uino ⁊ aqua
abluat: ⁊ īfirmo ꝓpiet nihil dicēs: sūpto
aūt uino dicat sacerdos. ℣. Dñs uobiscū.
℟. Et cū sp̄u tuo. Oratio.

Domie s̄cte pať oīpotēs et̄ne d̄s: te
fideliť dep̄camur: ut accipiēti fratri
nr̄o sacro s̄ctm̄ corp⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i filij
tui: tā corpori q̄z aīe ꝓsit ad remediū sem
piternū. p eūdē chri. d.n. ℟. Amē. His
pactis eo ordie quo uenerūt siľ ad eccle
siā reuertātur: dicētes psalmū. Miserere
mei d̄s. Ad extreme ūctōis sacm̄ ordo.
In primis cāpana pulseť capli: ⁊ fratres
q possūt ad ecc̄liaꝫ ꝯueniāt: qb⁹ cōgrega
tis ⁊ sacerdote cū mistris ut supra ꝑpatis
accipiat sacerdos oleū s̄ctū: deīde ꝓce
dāt psalmū dicētes. Misere mei d̄s. Eo
ordine quo supra ī cōione īfirmoꝝ hitū
est. Cū aūt ꝑuētū fuerit ad locū ubi iacet
infirm⁹: sacerdos intrās dicat. Pax huic
domui. ℟. Et oīb⁹ hītantib⁹ in eā. Deinde
stans aň egrotū dicat. ℣. Adiutoriū nr̄m ī
noīe dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Dñs uo
biscū. ℟. Et cū sp̄u tuo. Oratio.

Intrœat dñe iesu xp̄e domū hanc
sub nr̄e hūilitatis igressu: et̄na feli
citas: diuia ꝓsp̄itas: serena leticia: caritas
fructuosa: sanitas sēpit̄na: effugiat ex hoc
loco accessus demonū: assint āgeli pacis
domūqꝫ hāc deserat effugata discordia:
magnifica dñe sup nos nomē s̄ctū tuū:
⁊ bñdic ✠ nr̄e ꝯuersatiōi: s̄ctifica ✠ nr̄e
hūilitatis igressuꝫ: q sanctus ⁊ pi⁹ es: ⁊ p
manes cū p̄re ⁊ sp̄u s̄cto ī sec̄la sec̄loꝝ.
℟. Amen. Oratio.

Orem⁹ ⁊ dep̄camur dñm nr̄m iesuꝫ
xp̄m: uti bñdicēdo ✠ bñdicat hoc
tabernaculū: ⁊ oēs hītātes ī eo: ⁊ det eis
āgelū bonū custodē: faciatqꝫ eos sibi ser
uire ad ꝯsiderādū mirabilia de lege sua:
auertat ab eis oēs ꝯtrarias potestates: e
ripiat eos ab oī formidie: ⁊ ab oī ꝑturba
tiōe: ac sanos ī hoc tabnaculo custodire
digneť: q cū p̄re ⁊ sp̄u s̄cto uiuit ⁊ regnat
in secula seculorum. ℟. Amē. Oratio

Exaudi nos dñe s̄cte p̄r oīpotēs eter
ne d̄s: ⁊ mittere digneris s̄ctū āge
lū tuū de celꝭ: q custodiat: foueat ꝓtegat:
uisitet atqꝫ defendat: oēs hītātes in hoc
hītaculo p christū. d.n. ℟. Amē. Deīde
in modū crucis domū aspgat aqua bñ
dicta: dicēdo aňt. Asp̄ges me dñe. ps. Mi
serere. Et. Glia p̄ri. Et. Sicut erat. Et repe
tit aňt. Asp̄ges me dñe. Deinde imediate
egrot⁹ dicat. Cōfiteor. Quo dicto oēs sa
cerdotes astātes siľ eū absoluāt: ⁊ ex tūc
clerici astātes septē psalmos penitētiales
cū letanijs legēdo dicāt. Sacerdos autē
dū illi legūt īticto police absolute dicat.

In noīe p̄ris: ⁊ filij: ⁊ sp̄us s̄cti: extin
guať in te oīs uirt⁹ diaboli: p īposi
tionē manuū nr̄aꝝ: imo p īuocatōeꝫ oīū
s̄ctoꝝ āgeloꝝ: archāgeloꝝ: ꝑiarcharū
ꝓphetaꝝ aploꝝ: martyrū: cōfessorū: uir
ginū: atqꝫ oīuꝫ siľ s̄ctoꝝ. ℟. Amē. Quo
dicto signū faciat crucis de oleo s̄cto: ī
egroti corpore septem ī locis subscriptis
ꝓpriā orationeꝫ dicendo: ad unāquāqꝫ

crucem. Ad oculos. ✠

Per istā sāctā unctionē: ⁊ suā piissimam misericordiā pcat tibi dñs quicqd oclorꝝ uitio deliquisti. ℞. amen. Minister uero tergit locū inuentū: cū stupa reponēs eā in uase mundo: ⁊ sic fit singulis locis in unctis. Ad aures. ✠.

Per istā sctam unctionē ⁊ suā piissimaꝫ misericordiā pcat tibi dñs qcqd auriū uitio deliqsti. ℞ amē. Ad nares. ✠.

Per istā sctaꝫ unctōeꝫ ⁊ suā piissimā misericordiā pcat tibi dñs qcqd nariū uitio deliqsti. ℞. amen. Ad os. ✠

Per istā sctaꝫ unctōeꝫ ⁊ suā piissima misericordiā pcat tibi dñs qcqd lingue uel oris uitio deliqsti. ℞. amē. Ad man⁹. ✠

Per istā sctaꝫ unctōeꝫ ⁊ suā piissimā misericordiā parcat tibi dñs qcqd tactus uitio deliquisti. ℞. amen. Ad pedes. ✠.

Per istā sctaꝫ unctōeꝫ ⁊ suā piissimā misericordiā pcat tibi dñs qcqd incessus uitio deliqsti. ℞. amē. Ad lumbos. ✠.

Per istā sctaꝫ unctōeꝫ ⁊ suā piissimā misericordiā pcat tibi dñs: qcqd lūborꝝ seu uitio carnis deliquisti. ℞. amen. Quib⁹ peractis omnib⁹ ⁊ a clericis psalmis lectis ⁊ letaniis: sacerdos dicat Kyriel. chri. kyriel. Pr̄ nr̄. Secreto ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera. ℣. Saluū fac seruū tuū. ℞. Deus meus sperantē in te. ℣. Mitte ei dñe auxilium de sancto. ℞. Et de sion tuere eum. ℣. Esto ei dñe turris fortitudinis. ℞. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℞ Et filius iniqtatis nō apponat nocere ei. ℣. Domine exaudi. ℞ Et clamor. ℣. Dñs uobiscū ℞. Et cum. Oratio.

Domine deus qui p aplm tuū locutus es: infirmat qs in uobis iducat pbros ecclesie: ⁊ orent sup eum: ungentes cū oleo sancto in noie dñi: ⁊ oratio fidei saluabit infirmū: ⁊ alleuabit euꝫ dñs ⁊ si in peccatis sit dimittētur ei: cura que sumus redēptor nr̄: gratia spiritus sancti lāguores istius infirmi: ⁊ sua sana uulnera: eiusqꝫ peccata dimitte atqꝫ dolores cūctos cordis ⁊ corporis ab eo expelle: plenāqꝫ ei interius exterius sanitatē misericorditer redde: ut ope misericordie tue adiutus ad pristina repetur officia. Qui cū patre ⁊ eodē spiritu sancto uiuis ⁊ regnas in secula seculorū. ℞. Amen. Orō

Respice quesum⁹ dñe famulū tuum .N. in īfirmitate sui corporis fatiscētem: ⁊ aiam refoue quā creasti: ut castigationib⁹ emūdatus se sentiat tua medicia saluatū: p chri. d. n. ℞. Amen. Oratio.

Domie scte pat ōipotēs etne deus: q bñdictionis tue gratiā egris īfundendo corporib⁹ facturā tuaꝫ multiplici pietate custodis: ad inuocationeꝫ tui nominis benignus assiste: ut famulū tuum ab egritudine liberatū: ⁊ sanitati donatū dextera tua erigas: uirtute confirmes: potestate tuearis: ⁊ ecclesie tue sanctisqꝫ altaribus tuis cum omni desiderata prosperitate restituas: per christum dominū nostrum. Oratio.

Domin⁹ iesus xp̄s apd te sit: ut te dfēdat. intra te sit ut te ꝯficiat circa te sit ut te ꝯseruet: añ te sit: ut te deducat. p⁹ te sit: ut custodiat. sꝫ te sit: ut te bñdicat. ✠ Qui in trinitate perfecta uiuit ⁊ regnat i secula seculorum. ℞. amen. Et post hec stupa in ignē proiiciat. His perfectis eo quo uenerant ordine simul ad ecclesiaꝫ reddeant. Cruce tamen coram infirmo remanente.

Ad officiū cōmendationis aīe egrotātis ordo. Primo fiāt letanie breues in hūc modum.

Kyriel. chri. kyriel.
Sancta maria ora pro eo.
Omnes sancti angeli ⁊ archāgeli orate pro eo.
Sancte abel ora pro eo.
Omnis chorus iustorū orate pro eo.
Sancte abraam ora pro eo.
Sancte ioannes baptista ora pro eo.
Omnes sancti patriarche ⁊ prophete. orate pro eo.
Sancte petre ora pro eo.
Sancte paule: ora pro eo.
Sancte andrea: ora pro eo.
Omnes sancti apl̄i ⁊ euangeliste: orate pro eo.
Omnes sancti innocentes: orate ꝓ eo.
Sancte stephane: ora pro eo.
Omnes sancti martyres: orate pro eo.

Sancte siluester:ora pro eo.
Omnes sancti pōtifices ꝛ confessores:
orate pro eo.
Sancte benedicte:ora pro eo.
Sancte francisce:ora pro eo.
Omnes sancti mōachi ꝛ heremite:ora
Sancta lucia:ora ꝑ eo. te pro eo.
Sancta agnes:ora pro eo.
Omnes sancte uirgines:orate pro eo.
Omnes sancti ꝛ sancte dei: intercedite
pro eo.
Propitius esto:parce ei domine.
Propitius esto:libera eum domine.
Ab ira tua:libera eum domine.
A mala morte:libera eum domine.
A periculo mortis:libera eum domie.
A penis inferni:libera eum domine.
A potestate diaboli:libera eū domine
Ab omni malo:libera eum domine.
Per aduentū tuū libera eū domine.
Per natiuitatē tuā : libera eū domine.
Per. baptismū ꝛ scm̄ ieiuniū tuū: libe
ra eum domine.
Per scām crucē tuā:libera eū domie.
Per mortē ꝛ sepulturā tuā:liba eū dn̄e.
Per gliosā resurrectōez tuā:liba eū dn̄e
Per admirabilē ascensionē tuā: libera
eum domine.
Per gr̄az spūs scī:libera eū dn̄e.
In die iudicij:libera eum domine.
Peccatores:te rogamus audi nos.
Vt ei parcas:te rogamus audi nos.
Kyriel. chri. kyriel.
Deinde cū egrotās ē uicin⁹ morti: ꝛ cuz
iam in agone sui exitus aīa anxiari iussa
fuerit:dicantur subscripte orationes.
Proficiscere aīa xp̄iana de hoc mūdo
in noīe dei pr̄is ōipotētis q te creauit. In
noīe iesu xp̄i filij dei uiui:q ꝑ te passus ē
In noīe sp̄s scī q ī te effusus ē. In noīe
angeloꝝ ꝛ archāgeloꝝ. In noīe throno
rū ꝛ dn̄ationū. In noīe pn̄cipatuū ꝛ po
testatū. In noīe cherubī ꝛ seraphin. In
noīe pr̄iarchaꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ. In noīe sāc
torū aploꝝ. In noīe sanctoꝝ martyꝝ et
ꝯfessoꝝ. In noīe scōꝝ mōachoꝝ ꝛ here
mitaꝝ. In noīe uirginū ꝛ oīuz scōrū ꝛ
scāꝝ dei:hodie sit ī pace loc⁹ tu⁹: ꝛ hita
tio tua sit ī scā sion. p chri. d. n. R. amē.

Deus misericors de⁹ clemens. oro
ds q scdz mltitudinē miseratōuz tu
arū pcc̄a pēitētiū deles:ꝛ p̄itoꝝ criminū
culpas uēia remissiōis euacuas: respice
ꝓpiti⁹ sup hūc famulū tuū. N. ꝛ ēmissio
nē sibi oīuz pccōꝝ suoꝝ tota cordis ꝯfes
siōe poscētē dep̄cat exaudi:renoua in eo
pijssime pr̄ qcqd trena fragilitate corrup
tū:uel qcqd fraude diabolica uiolatū ē:
ꝛ unitati corporis eccl̄ie mēbrū redēptio
nis ānecte. miserere dn̄e gemituū:misere
re lachrymaꝝ ei⁹:ꝛ ñ hn̄tē fiduciā nisi in
tua mīa ad tue sac̄z recōciliatōis admit
te: p chri. d. n. R. amen. oratio.

Commēdo te ōipotēti deo frat caris
sime:ꝛ ei cui⁹ es creatura cōmitto:
ut cū hūanitatis debitū morte īteruēiēte
psolueris ad auctorē tuū: q te d̄ limo tre
formauerat ēuertaris:egredīēti itaqz aīe
tue de corpe: splēdid⁹ āgeloꝝ cet⁹ occur
rat:iudex aploꝝ tibi senat⁹ occurrat Cā
didatoꝝ tibi martyꝝ triūphator exercit⁹
obuiet:liliata rutilātiū te ꝯfessoꝝ turma
circūdet Iubilātiū uirginū te chor⁹ exci
piat:ꝛ btē qetis ī sinu pr̄iarchaꝝ te ꝯple
xus astrigat. Mitis atqz festiu⁹ iesu xp̄i
tibi ꝯspect⁹ appeat q te iter assistētes sibi
iugit̄ iterēē d̄cernat. Ignores ōe qd̄ hor
ret ī tenebris. qd̄ stridet ī flāmis:qd̄ cruci
at ī tormtis. Cedat tibi tetrim⁹ sathanas
cuz satellitib⁹ suis ī aduētu tuo te cōmitā
tib⁹ āgel̄ ꝯtrēescat atqz ī etne noctis cha
os ī māe diffugiat:exurgat ds ꝛ dissipēt
īimici ei⁹:ꝛ fugiāt q oderūt eū a facie ei⁹:
sic̄ defic̄ fum⁹ deficiāt:sic̄ fluit cera a facie
ignis:sic peāt pecōres a facie dī: ꝛ iusti e
pulēt ꝛ exultet ī ꝯspectu dī:ꝯfūdāt igit̄ ꝛ
erubescāt oēs tartaree legiōes:ꝛ mīstri sa
thane iter tuū īpedire ñ audeāt:libet te a
cruciatu xp̄s q ꝑ te crucifix⁹ ē. liberet te a
morte xp̄s q ꝑ te mori dignat⁹ ē:ꝯstituat
te xp̄s fili⁹ dī uiui ītra padisi amēa uirētia
int oues suas te uer⁹ ille pastor agnoscat:
ille ab ōibus pcc̄is tuis te absoluat:atqz
ad dexteram suā in electorū suorū te sor
te ꝯstituat redemptorē tuum facie ad fa
ciē uideas:ꝛ pn̄s sēp assistēs manifestissi
mā btīs oculis aspicias ueritatē. Cōstitu
tus igit̄ int̄ agmia btōꝝ ꝯtēplatiōis diui

ne dulcedine patiaris i secula secłoꝝ. ℟.
Amē. Oratio.
Suscipe dn̄e seruū tuū i locū spāde
sibi saluatiōis mīa tua. ℟. Amen.
Liba dn̄e aīaȝ serui tui ex ōibus picul' in
fernoꝝ ⁊ ꝺ laqueis pēaꝝ: ⁊ ex ōib⁹ tribu
latiōib⁹. ℟. Amē. Liba dn̄e aīaȝ serui tui
sicut libasti Enoch: ⁊ Helyā de cōi mor
te mūdi. ℟. Am̄. Liba dn̄e aīaȝ serui tui
sicut libasti noe de diluuio. ℟. Amē. Li
bera dn̄e aīaȝ serui tui: sic̄ libasti Abraaȝ
de ur caldeoꝝ. ℟. Amē. Liba dn̄e aīaȝ
serui tui: sicut libasti Job de passiōib⁹ su
is. ℟. Amē. Liba dn̄e aīam serui tui: sic̄
libasti Jsaac de hostia: ⁊ de māu pr̄is sui
Abrae. ℟. Amē. Liba dn̄e aīaȝ serui tui
sicut libasti Loth de sodomis ⁊ de flam
ma ignis. ℟. Amē. Liba dn̄e aīaȝ serui
tui: sicut libasti Moysen ꝺ māu pharao
nis regis egyptioꝝ. ℟. Amē. Liba dn̄e
aīaȝ serui tui: sicut libasti danielē de lacu
leonū. ℟. Amē. Liba dn̄e aīaȝ serui tui
sicut libasti tres pueros de camio ignis
ardētis: ⁊ de manu regis iniq. ℟. Amē.
Liba dn̄e aīaȝ serui tui: sicut libasti Su
sannā de falso crimie. ℟. Amē. Libera
dn̄e aīaȝ serui tui: sicut libasti Dauid de
māu regis Saul: ⁊ ꝺ māu golie. ℟. Amē
Liba dn̄e aīaȝ serui tui: sicut libasti Pe
trū ⁊ Paulū de carcerib⁹. ℟. Amē. Et si
cut beatissimā teclā uirginē ⁊ martyrem
tuā de trib⁹ tormētis atrocissimis libasti
sic libare digneris aīaȝ serui tui hui⁹: ⁊ te
cū facias i bonis gaudere celestibus. ℟.
Amen. Oratio.
Commēdam⁹ tibi dn̄e aīam famuli
tui. N. p̄camurq; te iesu xp̄e salua
toꝛ mūdi: ut ꝓpt̄ quā ad t̄rā misericordit̄
descēdisti p̄iarchaꝝ tuoꝝ sinib⁹ i sinuare
nō renuas. Agnosce dn̄e creaturā tuam
ñ ex dijs aliēis creatā: ſȝ a te solo deo ui
uo ⁊ uero: q2 ñ ē ali⁹ ds p̄ter te: ⁊ ñ ē scd̄ȝ
opa tua. Letifica dn̄e aīaȝ eius i ꝯspectu
tuo: ⁊ ne memieris iniqtatū ei⁹ antiquaꝝ
⁊ ebrietatū quas suscitauit furoꝛ siue fer
uoꝛ mali desiderij: ſȝ eīȝ peccauerit: tñ pa
trē ⁊ filiū ⁊ spūm scm̄ ñ negauit: ſȝ credi
dit ⁊ celū dei in se hūit: ⁊ deū q fecit oīa
adorauit. ℟. Amē. Oratio.
Delicta iuuētutis ⁊ ignorātias eius
quesum⁹ ne memieris dn̄e: ſȝ scd̄m
magnā misericordiā tuā memoꝛ esto illi⁹
in glīa claritatis tue: apiāt̄ ei celi: colletēt̄
ei angli: in regnū tuū dn̄e seruū tuū susci
pe: suscipiat eū scs̄ michael archāgelus
ꝺi q militie celestis meruit p̄ncipatū. Ue
niāt illi obuiā scī āgeli dei: ⁊ ꝑducāt euȝ
in ciuitatē celestē ierusalē: suscipiat eū be
atus Petr⁹ apls̄ cui a deo claues regni
celestis tradite st̄. Adiuuet te scs̄ Paul⁹
q dign⁹ fuit eē uas electōis: ītcedat ꝓ eo
scs̄ Joānes elect⁹ dei apls̄: cui reuelata
st̄ secreta celestia: orēt ꝓ eo oēs scī apli:
qbus a dn̄o data ē potestas ligandi atq;
soluēdi: ītcedāt ꝓ eo oēs scī dei q ꝓ xp̄i
noie i hoc seclo tormenta sustinuerūt: ut
uiculis carneis exutus ꝑuēire mereat̄ ad
gloriaȝ regni celestis p̄stante dn̄o nostro
iesu christo. Qui cum patre ⁊ spiritu san
cto uiuit ⁊ regnat i secla secloꝝ. ℟. Amē
Si adhuc aīa anxiat̄ dicāt̄. ij. psal. Cōfite
mini dn̄o. Beati imaculati. Ad dn̄m cū trib.
Egressa aūt aīa dicat̄ hoc ℟. Subuēite sā
cti dei occurrite āgli dn̄i: suscipiētes aīaȝ eius
offerētes eā i ꝯspectu altissimi. ℣. Suscipiat te
christ⁹ q uocauit te: ⁊ i sinu abrae āgli deducāt
te suscipiētes. ℣. Regē. ℟. Et lux. offerētes.
Postea. Kyl. chri. kyl. Pr̄ nr̄. Secreto ℣.
Et ne nos. ℟. Sȝ liba. ℣. Regē etnā. ℟. Et
lux ꝑpetua. ℣. A porta iferi. ℟. Erue dn̄e aīaȝ
eius. ℣. Requiescāt i pace. ℟. Amē. ℣. Dn̄e ex
audi. ℟. Et clamoꝛ. ℣. Dn̄s uob. ℟. Et cum
spiritu tuo. Oratio.
Tibi dn̄e ꝯmdaȝ⁹ aīaȝ famli tui. N.
ut defūct⁹ seclo tibi uiuat: ⁊ q ꝑ fra
gilitatē mūdane ꝯuersatōis peccata ꝯmi
sit: tu uenia misericordissime pietatis ab
sterge: per christū dn̄m nostrū. ℟. Amē.
Deinde fratres qbus preceptū fuerit la
uent corpus eius: postea iduāt eū tunica
cingulo ac alijs indumētis: ⁊ eum ponāt
in feretro: coopiātq; ⁊ ex mādato maio
ris ōib⁹ circūcirca feretrū stātib⁹. Sacer
dos icipiat absolute. kyl. chri. kyl. Pr̄ nr̄.
Secreto ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣.
In memoria etna erit iustus ℟. Ab auditiōe

mala nõ timebit. ℣. Ne tradas bestijs aiam
ↄfitentem tibi, ℟. Et animaz pauperis tui ne
obliuiscaris i finem. ℣. Non intres in iudiciũ
cum seruo tuo domie. ℟. Quia non iustifica
bitur i ↄspectu tuo oĩs uiuẽs. ℣. A porta iferi
℟. Erue dñe aĩm eius. ℣. Requiescãt in pace.
℟. Amẽ. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor. ℣.
Dñs uobiscũ. ℟. Et cũ spiritu tuo. Oratio
SUscipe dñe aiam famuli tui N. q̃z
de ergastulo hui⁹ seculi uocare di
gnatus es: ⁊ libera eã de locis penaꝝ: ut
getis ac lucis eterne beatitudine pfruat:
⁊ int̃ sãctos ⁊ electos tuos i resurrectõis
gloria resuscitari mereat: p christũ dñm
nrm. ℟. Amen. Deinde fratres eleuato
funere ad ecclиam portẽt. Cantãdo una
hoc ℟. Subuenite sãcti dei: Suscipi: regem.
offerẽ. Ut supra corpore i eccl̃ia ðposito
⁊ fratrib⁹ de more ꝑpatis ad uigilias cã
tãdas. duo ex ipis absolute icipiãt iuita.
Regẽ cui oĩa uiuũt. Uenite adorem⁹. ps. Ue
nite. Et solẽnit̃ cantãt totã uigil. cũ nouẽ
psal. ⁊ nouẽ lectiõib⁹. Intim sacerdos in
dutus cũ mĩstris missalib⁹ idumẽtis mis
sam solẽnit̃ cantet ordine seruato: dũmõ
tẽp⁹ cõmodũ fuerit. Qua finita sacerdos
sine casula cũ mĩstris. subdiacono crucẽ
gerẽte. Reliqs fratrib⁹ debito ordine ser
uato ꝓcedẽtib⁹ cũ lũinarib⁹ ⁊ icenso: stã
tibusq̃z ac in modũ rote feretrũ circũdã
tib⁹. Sacerdos aũt stãs eregiõe pedũ de
functi: absolute intono orõnis misse ora
tionem tunc incipiat. Oratio.
NOn itres i iudiciũ cũ seruo tuo do
mie: q̃z nullus apud te iustificabit̃
hõ: nisi p te oĩuz peccatoꝝ ei tribuatur re
missio: ñ ergo eũ quesum⁹ tua iudicialis
sñia pmat: quẽ tibi uera supplicatio fidei
christiane comẽdat: sz gr̃a tua illi succur
rẽte mereat̃ euadere iudiciũ ultõis: q dũ
uiueret isignitus ẽ signaculo sãcte trinita
tis: q ui. ⁊ reg. deus p oĩa se. se. ℟. Amẽ.
Postea cãtor icipiat ℟. Subuenite sancti
dei. cũ ℣. suis. Et dũ pdictũ ℟. cãtat̃ sa
cerdos aqua bñdicta aspget: ⁊ icẽset cor
p⁹ finito ℟. Dicat̃ a cãtorib⁹ Kyriel. chri.
kyriel. Deide sacerdos dicat astãtib⁹ alta
uoce. Pr̃ nr̃. Et oẽs sub silentio dicant

Pr̃ nr̃. Deinde ℣. Et ne nos, ℟. Sed li
be. ℣. Dñs uobis. ℟. Et cũ spiritu. Orõ.
DEus cui oĩa uiuũt ⁊ cui non peunt
moriẽdo corpora nr̃a: sz mutãt̃ i me
lius: te supplices depcamur: ut suscipi iu
beas aiaz famuli tui. N. p man⁹ sctoꝝ an
geloꝝ tuoꝝ deducẽdã in sinũ amici tui
Abrae pr̃iarche: resuscitandãq̃z i nouissi
mo iudicio magni die: ⁊ q̃cq̃d uitioꝝ di
abolo fallẽte ↄtraxit: tu pi⁹ ⁊ misericors
abluas idulgẽdo: p chri. d. n. ℟. Amẽ.
Finita oratione cantor incipiat ℟.
Ne recorderis peccata mea domie. Dũ uene
ris iudicare seculũ p ignẽ. ℣. Dirige dñe de⁹
meus i ↄspectu tuo uiã meã. Dũ ue. Regẽ et̃.
nam: Et lux. Dũ ue. Et dũ ℟. cantat̃ sacer
dos aspget ⁊ incenset ut supra: ⁊ iã finito
a cantoribus dicat̃. Kyl. chri. kyl. Et sacer
dos dicat ut paulo añt. Pr̃ nr̃. ℣. Et ne
nos. ℟. Sed libera. ℣. Dñs uobiscũ. ℟. Et
cũ spiritu tuo. Oratio.
HAc dñe quesum⁹ hãc cũ seruo tuo
defũcto miam. ut factoꝝ suoꝝ i pe
nis ñ recipiat uicẽ: q tuã i uotis tenuit uo
lũtatẽ: ut sicut hic uera fides iũxit fideliũ
turmis: ita illic eũ tua miseratio societ an
gelicis choris: p chri. d. n. ℟. Amen. Fi
nita oratione cantor statim incipiat.
℟. Libera me dñe de morte eterna in die illa
tremẽda. Qñ celi mouẽdi sũt ⁊ terra. Dum ue
neris iudicare seculũ p ignẽ. ℣. Tremens fac
tus sum ego ⁊ timeo dũ discussio uenerit atq̃z
uentura ira: Qñ celi. ℣. Dies illa dies ire ca
lamitatis ⁊ miserie. dies magna ⁊ amara ualð
Dũ ue. ℣. Requiez eternã. Et lux ppe. Et re
petit̃. Libera me dñe. Et dũ ℟. cãtat̃: sacer
dos aspgat ⁊ icẽset: ut supra corp⁹ defũcti
Quo finito a cãtorib⁹ dicat̃. kyl. chri. kyl
deide sacerdos alta uoce ut pri⁹ dicat. pr̃
nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sz liba. ℣. Regẽ eternã.
℟. Et lux ppetua. ℣. A porta iferi. ℟. Erue
dñe aiam eius. ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amẽ
℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et clamor me⁹
ad te ueniat. ℣. Dñs uobiscũ. ℟. Et cũ spiri
tu tuo. Oratio.
ABsolue quesumus dñe aiaz famu
li tui. N. ut defũctus seculo tibi ui
uat: ⁊ peccata que p fragilitatẽ carnis hu

mana ꝯuersatiōe cōmisit: tu uenia miseri
cordissime pietatis absterge: p christum
dn̄m nr̄m. ℞. Amē. Finita orone: maior
fratrib⁹ ꝑcipit ut feretrū accipiāt. ij. autez
tollētes funus ad tumulū efferunt in sea
dū effert. cātores has subseqn̄tes icipiūt
antiphōas. In padisuz deducāt te angeli: in
tuo aduētu: suscipiāt te martyres: ꝛ pducāt te in
ciuitatē sanctā ierusalē. Alia aꝛ. Chorus āge
lorū te suscipiat: ꝛ cū lazaro quōdā paupe eter
naz hēas regē. Cū aūt puenerit ad tumu
lum. Sacerdos cuz feretro stet iuxta tu
mulū: ꝛ finitis anti. ipse absolute hanc i
cipiat orationem. Oratio.

DEus q fūdasti terrā. formasti celos
q loca siderib⁹ stabilita fixisti: q ca
ptiuū laqueo mortis hoiez lauacri ablu
tiōe repasti: q sepultos Abraā: ꝛ Jacob
in spelūca duplici: in libro uite atqꝫ tot⁹
glorie principes ānotasti bn̄dicēdos: ita
bn̄dicere digneris hūc tumulū famu
li tui. N. ut hic eū regescere facias ꝛ in si
nu Abrae: Jsaac: ꝛ Jacob collocare di
gneris: q dn̄m nr̄m iesuz christū ꝯtritis la
queis īfernoꝝ credētiū resurgere se suoꝝ
qꝫ mēbra resuscitare uoluisti: respice do
mie sup hāc fabricā sepulture: ꝛ descēdat
ad eā sp̄us tuus scṫus: ut te iubente sit in
hoc loco: famulo tuo. N. qeta dormitio
ꝛ tp̄e iudicij cū ōibus scṫis uera resuscita
tio p̄stāte eodē dn̄o nr̄o iesu christo: qui
tecū ꝛ cū spiritu scṫo uiuit ꝛ regnat in se
cula seculorum. ℞. Amē. Oratiōe com
pleta sacerdos aqua bn̄dicta: ꝛ defuncti
corp⁹ aspgat ꝛ tumulū: ꝛ eodē mō icēset.
His pactis in psona defūcti anti. ꝛ psal.
subscripti dicāt. Et cātor oia icipiat: āti.
Aperite mihi portas iusticie: igressus i eas: cō
fitebor dn̄o. ps. Cōfitē. dn̄o. aꝛ. Ingrediar
in locū tabernacli admirabilis usqꝫ ad domū
dei. ps. Quēadmodū. His pactis ꝛ hūa
to īsta corpore i psoa eiusdē hec dicatur
antiphona cum reliquis ꝛ psalmis.
Hec reqes mea in seculū seculi: hic habitabo:
qm̄ elegi eā. ps. Memto dn̄e dauid. aꝛ. De
terra formasti me: carne iduisti me redemptor
meus dn̄e: resuscita me i nouissimo die. ps.
Dn̄e ꝓbasti me. aꝛ. Nō itres in iudiciū cū ser

uo tuo dn̄e: qꝛ n̄ iustificabit in ꝯspectu tuo oīs
uiuēs. ps. Dn̄e exaudi. ij. aꝛ. Ois sp̄us lau
det dn̄z. ps. Laudate dn̄m de celis. aꝛ. Ego
suz resurrectio ꝛ uita: q credit in me ēt si mortu
us fuerit uiuet: ꝛ oīs q credit in me nō moriet
in eternū. ps. Bn̄dictus domin⁹ deus israel.
Et iteruz dū supradicte aꝛ. cantāt cū suis
psal. sacerdos dicat has orationes.

ORem⁹ frēs carissimi ꝓ sp̄u fr̄is nr̄i:
quē dn̄s de⁹ de laqueo hui⁹ scl̄i lib
are dignatus ē: cui⁹ corpusculū hodie se
pulture tradit: ut eū pietas dn̄i i sinu abrae
isaac: ꝛ iacob collocare dignet: ut cuz iu
dicii dies aduenerit: int sāctos ꝛ electos
suos eū i pte dextra collocādū resuscitari
faciat: p christū dn̄m nr̄m. ℞. Amē. Oro

DEus cui oīa uiuūt: ꝛ cui n̄ pereūt mo
riēdo fideliū corpora: sꝫ mutāt i me
lius: te supplices depcāur: ut qcqd aīa fa
muli tui. N. uitioꝝ tueqꝫ uolūtati ꝯriū fa
lente diabolo: seu ꝓpria iiqtate l' fragili
tate ꝯtraxit: tu pi⁹ ꝛ misericors abluas i
dulgēdo: eāqꝫ suscipi iubeas p man⁹ sāc
toꝝ angeloꝝ tuoꝝ ōducēdā i sinu pṫiar
chaꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ tuoruz Abrae. s. amici
tui: ꝛ Jsaac dilecti tui: quo aufugit dolor
atqꝫ tristicia: ꝛ suspiriū fideliū quoqꝫ aie
felici iocūditate letāt: ꝛ i nouissimo iudi
cij magni die: ꝛ inter sanctos ꝛ electos
tuos eū facias ꝑpetue glīe pticipare por
tionē quā ocl's n̄ uidit nec auris audiuit
nec i cor hois ascēdit que ꝑpasti diligēti
bus te: p chri. d. n. ℞. Amen. Oratio.

TEmeritatis qdē ē dn̄e: ut hō hoiez
cinis cinerē: mortalis mortalē: tibi
dn̄o deo nr̄o audeat ꝯm̄dare: sꝫ qꝛ t̄ra su
scipit t̄rā: ꝛ puluis ꝯuertit i puluerē: dōec
oīs caro i suā redigat originē: ita ꝛ tuā pi
issime p̄r lachrymabilr quesum⁹ pietatē:
ut hui⁹ famli tui. N. aīaz quā de hui⁹ se
cli cenolēta uoragie ducis ad pṫiā: abrae
amici tui sinu recipias: ꝛ refrigerij rore ꝑ
fūdas: sitqꝫ ab estuātis gehēne truci icen
dio segregata: ꝛ bt̄e requi tue: te donante
ꝯiūcta ut si que sīt illi dn̄e digne cruciatib⁹
clpe: tu ei gr̄a mitissime lenitatis idulge:
nec peccati recipiat uicē: qꝛ tuaz in uotis
tenuit uoluntatē: sed indulgētie tue piaz

sentiat largitatē. Cūq3 finito mūdi termi
no supnū cūctis illuxerit regnū3: nouus
hō sctoꝝ omniū cetib' aggregatus: cū
electis tuis resurgat in pte dextera coro
nādus. p christū dñm nrm. ℟. Amē. Orō

O Pus misericordie est: te dñe sācte
pat̄ oīpotens etne deus, p aliis ro
gare: ⁊ q pro peccatis nr̄is supplicare ne
quaquā sufficiz': suscipe pcāur aīa3 famli
tui. N. reuertentē ad te. Assit ei āgelus te
stamēti tui michael: ⁊ p manus sctoꝝ an
geloꝝ tuoꝝ: int̄ sctos ⁊ electos tuos insi
nibus Abrae: Ysaach: ⁊ Jacob patriarcha
rū tuaꝝ: eā collocare digneris. libera eā
dñe de principib' tenebraꝝ: ⁊ de locis pe
narū: ne famulus tuus ullis iā primeue
natiuitatis uel ignorāti ꝯfundat̄ erroꝛib'
agnoscat̄ a tuis ⁊ misericordia bonitatis
tue ad locū refrigerij ⁊ qetis in sinu abra
he trāsferat̄ p chri. d. n. Oratio.

D Ebitū hūani corporis sepeliēdi of
ficiū: fideliū more cōplētes: deū cui
oīa uiuūt fideli̇r depcemur: ut hoc cor
pus fratris nr̄i a nobis īfirmitate sepultū
in ordine sctoꝝ suoꝝ resuscitet: ⁊ ei' spm
sctis ac fidelib' aggregari iubeat: cū qb'
in enarrabili glīa ⁊ perenni felicitate pfrui
mereat̄: p chri. d. n. ℟. Amen. Oratio.

O Mnipotēs sempitne deus q hūa
no corpori aīam īspirare dignatus
es: dū te iubēte puluis reddat i puluerē:
tu imaginē tuā cū sctis ⁊ electis tuis eter
nis sedibus iubeas sociari: p christū dñz
nrm. ℟. Amē. His oībus pfectis sepul
to cadauere. Sacerdos tumulū aquā as
pergat bñdictā: ⁊ deīde alta uoce dicat.
Pr̄ nr̄. Et oēs sub silētio dicāt. Pr̄ nr̄.
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Nō intres
in iudicium cū seruo tuo dñe. ℟. Quia nō iu
stificabitur i ꝯspectu tuo oīs uiuēs. ℣. A por
ta inferi. ℟. Erue dñe aīam eius. ℣. Reqes
cant in pace. ℟. Amē. ℣. Dñe exaudi. ℟.
Et clamor. ℣. Dñs uobiscū. ℟. Et cū spiritu
tuo. Oratio

S Atisfaciat tibi quesum' dñe de' nr̄:
p aīa famuli tui fratris nr̄i. N. bea
tissime dei genitricis sempq3 uirgis ma
rie ⁊ sctissimi martyris tui gregorij oīu3
q3 sctoꝝ tuoꝝ orō: ⁊ pn̄tis familie tue
hūilis ⁊ deuota supplicatio: ut peccato
rum oium ueniā quā precamur obtieat:
nec eū patiaris cruciari gehēnalibus flā
mis: quē filij tui dñi nostri iesu christi pre
cioso sanguine redemisti. Qui tecū ⁊ cū
spiritu sancto uiuit ⁊ regnat deus per
oīa secula seculorum. ℟. Amen. ℣. Dñs
uobiscum. ℟. Et cu3. Sacerdos postea di
cat. Aīa eius ⁊ aīe omniū fideliū defunctorū
p misericordiā dei: reqescāt in pace. ℟. Amē.
Et ideo cantor incipiat ℟. Memēto mei
deus: qr uētus ē uita mea. Nec aspiciat me ui
sus hominis. ℣. De profūdis clamaui ad te do
mine: dñe exaudi uocē meā. Nec aspiciat. Req
em eternā. Et lux. Nec aspi. Et supradictū
℟. decantātes in ecclīam reuertantur: ⁊
de more stent in choro. Quo finito sacer
dos alta uoce dicat. Pr̄ nr̄. ℣. Et ne nos
℟. Sed liba. ℣. A porta īferi. ℟. Erue dñe
aīam eius. ℣. Reqescāt in pace. ℟. Amē. ℣.
Dñe exaudi. ℟. Et cla. ℣. Dñs uobiscū. ℟.
Et cum spiritu tuo. Oratio.

T Ibi dñe cōmendamus aīam famu
li tui: ut defūctus seculo tibi uiuat:
⁊ que p fragilitatē hūane ꝯuersatōis pec
cata cōmisit: tu uēia misericordissime pie
tatis absterge. p christū dñm nostrū. ℟.
Amē. ℣. Reqem eternā. ℟. Et lux Et dei
de a cantoribus dicat ℣. Reqescat in pace
℟. Amen.

Ad benedicendū mensa3 p totius anni
circulū ordo ꝯgregatis fratribus ad prā
dium in refectorio: ⁊ eregione ordine de
bito astantibus ante mensas. Cantor ex
pte hebdomadarij uel ali' loco eius ab
solute incipit. Bñdicite. Et fratres repe
tunt. Benedicite. Deinde cantor incipit.
℣. Oculi omniū. Et psequētes totū simt
cōpleant cū. Glīa. prī. Et. Sicut erat. Et
Kyrl. ℣. Oculi oīu3 i te spāt dñe: ⁊ tu das illis
escā illoꝝ i tēpore opportūo. Aperis tu manū
tuā. ⁊ iples oē aīal bñdictiōe. Glīa prī. Sicut
erat. Kyriel. xpel. kyriel. Pr̄ nr̄. Secreto dī
Deinde sacerdos dicit ℣. Et ne nos. ℟.
S3 liba. Postea dicit. Orem' bñdic dñe
nos: ⁊ tua dona q̄ de tua largitate sum' sūptu
ri per christū dñz nrm. ℟. Amē. Deinde

lector mense dicit. Jube domne benedicere
Et sequitur bñdictio. Mēse celestis pricipes
faciat nos rex eterne glie. ℟. Amē. In fine ue
ro prādij dicto a lectore. Tu aūt. Et a frī
bus respōso. Deo grās. Omnes demēsis
egrediūt: ⁊ ipsis e regiōe stātibus añ mē
sas cantor icipit ℣. Cōfiteātur. Et frēs ꝓ
sequētes sil' totū cōplent cum. Gloria pr̄i.
Et. Sicut erat. ℣. Cōfiteātur tibi dñe opera
tua: Et sācti tui bñdicant tibi. Gloria pr̄i. Et.
Sicut erat. Postea sacerdos absolute di
cit. Agim' tibi grās ōipotēs de' ꝓ uniuersis
bñficiis tuis: q uiuis et regnas i secla seculorū
℟. Amē. Deinde cantor icipit psalmuꝫ.
Miserere. Quo alternati a frīb' cōpleto
cū. Gloria pr̄i. Et. Sicut erat. Oēs sil' di
cunt. Kyryl. chri. kyl. Deide. Pr̄ nr̄. Se
creto. Postea dic sacerdos ℣. Et ne nos
℟. Sꝫ libera. ℣. Dispsit dedit paupibus. ℟.
Justicia eius māet i seculū seculi. ℣. Bñdicā
dñm i ōi tpe. ℟. Sēp laus eius i ore meo. ℣.
In dño laudabitur aīa mea. ℟. Audiāt man
sueti et letētur. ℣. Magnificate dñm mecuꝫ.
℟. Et exaltemus nomē eius i idipm. ℣. Sit
nomē dñi bñdictū. ℟. Ex hoc nūc et usqꝫ in
seculū. Deinde imediate sine orem' dicit
Retribuere dignare dñe ōib' nobis bōa faciē
tibus ꝓpter nom tuū uitā eternā. ℟. Amē. ℣.
Bñdicamus dño. ℟. Deo grās. Notāduꝫ
ꝙ in fine ōiuꝫ grātiaꝝ tot' āni dr̄. Fideli
um aīe p misericordiā dei reqescāt in pace. ℟.
Amen. Deinde. Pr̄ nr̄. Secreto. quo fi
nito sacerdos dicit. Deus det nobis paceꝫ
suā. Excepto qd' i cena dñi ⁊ pascue post
orōnē imediate dr̄ tm̄ mō. Pr̄ nr̄. Frīb'
ad cenā eo ordie quo ad prādiū i refecto
rio cōgregatis cātor icipit. Bñdicite. Et
frēs repetūt. Bñdicite. Deinde cātor ici
pit ℣. Edent paupes. Et frēs ꝓsequentes
totū una cōplēt cū Glia pr̄i. Et. Sicē erat
℣. Edent paupes ⁊ saturabūtur: ⁊ laudabunt
dñm q reqrūt eū: uiuent corda eorū: In seculū
secli. Glia pr̄i ⁊ filio ⁊ spiritui sācto. Sicut erat
in pricipio ⁊ nūc ⁊ semp. ⁊ i secla seclorū amen
kyl. chri. kyl. Seqt imediate. Pr̄ nr̄. Se
creto. Deide sacerdos dicit ℣. Et ne nos
℟. Sꝫ libera. Postea dicit orem'. Bene
dic nos dñe: ⁊ tua dona: ut supra i prādio.

Deide lector dicit. Jube domne. Et ime
diate seqt bñdictio. Mēse celestis pricipes
ut supra. In fine cene dicto a lectore. Tu
aūt. Et rñso a frīb'. Deo grās. Oēs egre
diūt de mēsis: ⁊ e regiōe stātib' añ mēsas
cantor icipit uersū. Memoriā fecit mirabi
liū suorū misericors ⁊ miserator dñs: escā dedit
timentibus se. Gloria patri. Et Sicut erat.
Postea sacerdos absolute dicit. Bene
dictus deus in sanctis suis: ⁊ sanctus in omni
bus operibus suis. Qui uiuit ⁊ regnat in secu
la seculorū. ℟. Amen. Deinde cantor inci
pit psalmū. Laudate dñm omnes gentes.
Quo alternatiꝫ a fratribus cōpleto cuꝫ.
Gloria patri. Et. Sicut erat. dicitur insil.
kyriel. chri. kyriel. Et sequitur. Pater no
ster. Secreto. Deinde sacerdos dicit uer
si. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Dispersit
dedit pauperibus. Et reliqua omnia ut su
pra. Post prandium. Sciendum est qd'
hic psalmus. Laudate dominū omnes gen
tes. in cena omni tempore dicitur iuxta
ritum romane curie. Preterea quando
in die semel cōmeditur: omnia sicut in ce
na dicuntur. Excepto qd' psalmus. Mi
serere. dicitur eodem tēpore quo assigna
tur in prandio. Suprascriptus ordo ad
benedicenduꝫ mensam semper seruatur
preterquā in cena domini ⁊ parasceue.
Et exceptis quibusdam alijs temporib'
infrascriptis i quibus uersus solūmodo
⁊ psalmi mutātur. In die natiuitatis do
mini ⁊ per totam octauā ad benedicēdū
mensam dicitur. Benedicite. ℟. Benedici
te. ℣su. Verbum caro factum est: alleluia: et
habitauit in nobis alleluia. Gloria patri. Et
Sicut erat. et cetera i fine ℣. Notum fecit do
minus: alleluia. Salutare suum: alleluia. Glo
ria patri. Et reliqua ut supra psalmus.
Cantate secundo. In epiphania ⁊ per to
tam octauā. Ad benedicendum mensaꝫ
dicitur. Benedicite. ℟. Benedicite. ℣. Re
ges tharsis ⁊ insule munera offerent: alleluia.
Reges arabum ⁊ sabba dona adducent alle
luia. Gloria. Et. Sicut. et cetera. In fine
℣. Omnes de sabba uenient alleluia: aurum
et thus deferentes: alleluia. Gloria patri. et
cetera ut supra psalmus. Deus iudiciū tuū

403

In cena dñi ad bñdicendū mensaz abso
lute sine nota dr. ℣. Christus factus ē ꝓ no
bis obediens usqꝫ ad mortem. Deinde im
mediate. Pater nr̄. Secreto quo cōple
to sine ꝓnūciatōne aliqua: sacerdos mē
sam signat nec. Jube dñe. dicit nec. tu aūt
In fine repetit. ℣. Christus factus est. ut su
pra. Postea imediate dicitur psal. Mise
rere. quo finito sine. Gloria patri. Secreto
dicitur. Pater noster. Deinde dicit abso
lute sacerdos orationem.

R℣. Espice quesumus dñe super hanc
familiā tuā ꝓ qua dñs noster iesus
xp̄s nō dubitauit manib⁹ tradi nocētiū ꝛ
crucis subire tormentū. Et nō pronūcia
tur. Qui tecum. nec Fidelium. Sed secre
to dicitur. Pater noster. nec additur De
us det nobis suā pacē. In pascate ad bñdi
cendū mensam eo ordine fiunt oīa ut in
cena dñi: excepto ꝙ dicit. ℣. Christus fac
tus est pro nobis obediēs usqꝫ ad mortē: mor
tē autem crucis. In sabbato sancto ad be
nedicenduz mensam. dicitur. Benedicite
℟. Benedicite. ℣. Uespere autē sabbati: que
lucescit in prima sabbati all'a. Uenit maria ma
gdalene: ꝛ altera maria uidere sepulchrū all'a.
Gloria patri. Et reliqua. In fine repetitur
℣ Uespere autē sabbbati. ut supra cū. Glo
ria patri. Et. Sicut erat. ps. Laudate domi
num omnes gentes. In die sancto pasce: ꝛ
deinceps usqꝫ adcenā sequentis sabbati
tn̄: ad benedicendū mensam dr. ℣. Hec
dies quam fecit dominus alleluia: Exultem⁹
ꝛ letemur in ea alleluia. Gloria patri. Et cete
ra in fine ℣. Hec dies quam. ut supra cum
Gloria patri. ꝛ. Sicut erat. ps. Confitemini
Qui post psalmū. Laudate dominum om
nes gentes. In psalterio ordinatur. In ce
na uero dicti sabbati resumitur benedic
tio consueta. ℣. Edent pauperes Et cetera
ut supra in die ascensionis dñi ꝛ p totaz
octauam ad benedicendum mēsam dici
tur. ℣. Ascendit deus in iubilatione alleluia.
Et dominus i uoce tube. Gloria patri. Et ce
tera in fine. ℣. Ascendens christus in altum
alleluia. Captiuam duxit captiuitatez alleluia.
Cum. Gloria patri. Et. Sicut erat. psalm⁹
Omnes gētes plaudite. In die pētecostes

ꝛ deinceps usqꝫ ad sequentez dominicā
ad benedicendum mensam dicitur ℣sus
Spiritus domini repleuit orbem terrarum al
leluia. Et hoc qđ continet omnia: scientiaz ha
bet uocis alleluia. Gloria patri. Et reliqua i
fine. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto al
leluia. Et ceperunt loqui alleluia. Cum Glo
ria patri. Et. Sicut erat. ps. Magnus do
minus. In prandio uero sequentis domi
nice: benedictio resumitur consueta. s. O
culi omnium in te sperant domine. Et cetera
ut supra annotata sunt.

PArce queso. Quicunqꝫ hec diuia
legeris officia: ꝛ hanc nostrā corre
ctionē ne prius damnes: quā ꝛ conscien
tiā tuā recolas: ꝛ ordinē breuiarij diligēt
aduertas. Si quid in psalmis dauiticis
ꝑspicies additū cōmutatū ue: Si qđ bis
repetitū: id nobis īscitie nō ascribas: nā
īpressorū gr̄a hoc actū est: qui omnibus
mō queāt: morē gerē quouis mō conāt
Hymnos dñicalia officia ac ferialia cuz
suis rubricis. suis i locis diligent ut nob
de⁹ ꝑstitit. Scrutati sum⁹: scuariū ℣o ubi
scto℞ gesta narrāt accurate reuoluim⁹: ꝛ
eo accurati⁹. Quo felicis memorie scī ui
ri Laurētij Justiani ueneti Pricij ꝓto
ꝑiarche uenetia℞ exēplaria huiꝫ⁹: ultia
℣o ps ubi icōmūe: de qb⁹ uil scis officiū
agit: ea a nob ꝛ ꝯscripta ē: ꝛ castigata. de
sine igit qsqs es: lꝫ doct⁹ ꝛ eruditus nos
carpe: sꝫ poti⁹ monere satage: ut euāgeli
ca freti correctōe: Si qđ negligētia ꝑmīs
sū ē: alias corrigat. Et si n̄ adeo ipēse do
ct⁹ ēt carpe desine: ne uidearis eos imita
ri uelle: q optia ut ait Plini⁹ mallūt cōtē
nere quam discere.

Hui⁹ opis corrector extitit Georgi⁹ d
spatharijs ꝑsbyto℞ minim⁹: ipsso℞
uero Nicolaus ienson gallicus: hac nr̄a
tēpestate impsso℞ pricceps: Qđ qdē op⁹
ipressū in florētissima urbe uenetia℞ est.
Anno dñi. M. cccclxxviij. Sisto. iiij. pō
ti. max. rome Petri sedē regēte. Andrea
uēdramino iclyto principe uenetijs pri
cipante.

